SECURITATE
A

STRUCTURI/CADRE, OBIECTIVE ŞI METODE

*

1948-1967

Documente inedite din arhivele secrete ale comunismului

EDITURA ENCICLOPEDIC
*Ă*C.N.S.A.S.
SECURITATEA
Structuri - cadre Obiective şi metode
Vol. I (1948-1967
)Redactor: Marcel POPA Coperta: Mircia DUMITRESCU Tehnoredactor: Diana TATU

CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU
STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII

SECURITATEA

Structuri - cadre Obiective şi metode

Vol. I

(1948-1967)

Coordonator: Florica Dobre Autori:
Florian Banu
Theodor Bărbulescu
Camelia Ivan Duică
Liviu Ţăranu

Q)

Editura Enciclopedică Bucureşti, 2006
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României Securitatea: structuri-cadre: obiective şi metode / coord.: Florica Dobre - Bucureşti: Editura Enciclopedică, 2006 2 vol.
ISBN (10) 973-45-0540-8; ISBN (13) 978-973-45-0540-l Vol**. 1** / coord. Florica Dobre; Florian Banu, Theodor Bărbulescu, Camelia Ivan Duică, Liviu Ţăranu. - Index. - ISBN (10) 973-45-0541-6; ISBN (13) 978-973-45-0541-8
I. Dobre, Florica (coord.)
II. Banu, Florian
III. Bărbulescu, Theodor
IV. Ivan-Duică, Camelia
V. Ţăranu, Liviu
351.746.1(498)

ISBN 973-45-0540-8 978-973-45-0540-l ISBN 973-45-0541-6 978-973-45-0541-

8STUDIU INTRODUCTIV

„Mai presus de stat şi dincolo de faţadele puterii aparente, într-un labirint de funcţii multiplicate, sub toate schimbările de autoritate şi într-un haos de ineficienţă, zace centrul de putere al ţării: serviciile supraeficiente şi supracompetente ale poliţiei secrete", afirma Hannah Arendt într-una din analizele clasice ale sistemelor totalitare[1]. Fără îndoială că, în ciuda amendării unora din tezele autoarei amintite de către cercetările mai recente, aserţiunea potrivit căreia poliţia politică este o componentă esenţială, definitorie, a oricărui regim totalitar rămâne pe deplin valabilă.

Plecând de la o astfel de percepţie, suntem încredinţaţi că orice demers ştiinţific vizând scrierea istoriei regimului comunist din România devine superfluu dacă neglijează analiza atentă, minuţioasă, a organizării şi funcţionării Securităţii, precum şi a rolului pe care aceasta l-a jucat pe parcursul evoluţiei acestui regim. O astfel de sarcină, însă, nu este uşor din asumat din varii motive. În primul rând, într-un regim post-totalitar, nodurile de interese legate de protejarea unor persoane implicate în activităţile fostului regim sunt numeroase şi extrem de încâlcite. De aici derivă o dificultate sporită în accederea la fonduri de arhivă relevante, privând astfel istoricul de o bună parte a ceea ce înseamnă materie primă - informaţia documentară.

În cazul Securităţii, documentele create de aceasta s-au aflat, în cvasi-totalitatea lor, „sub pecetea tainei" până la adoptarea Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii ca poliţie politică. Începutul funcţionării Consiliului Naţional pentru Studierea Securităţii (C.N.S.A.S.) în anul 2000 nu a însemnat automat şi un acces facil la aceste documente, din varii motive, neanalizabile aici.

La dificultăţile de documentare specifice cazului românesc, se adaugă cele tipice atunci când vorbim despre scrierea istoriei unui serviciu secret. Aşa cum sublinia Ernest Volkman, încercarea istoricilor de a înţelege rolul serviciilor secrete şi a informaţiilor procurate de aceştia în derularea evenimentelor istoriei contemporane „seamănă mult cu deschiderea unui drum printr-un hăţiş de nepătruns, întunecos, de mister, paradox, fapte contradictorii, înregistrări absente sau «plivite» (igienizate), amintiri convenabile, secrete, «negare plauzibilă» şi, ocazional, minciuni făţişe, fără a mai pomeni de dezinformare şi inducere în eroare"[2].

Prin urmare, considerăm că studierea documentelor incluse în prezentul volum ar avea mult de câştigat printr-o prealabilă prolegomena, care, în linii generale, să permită o apropiere adecvată de un subiect atât de complex.

Evident, în ciuda dificultăţilor de documentare, problema Securităţii în cadrul regimului comunist se regăseşte tratată, într-o manieră sau alta, într-un mare număr de lucrări. De la editarea de documente emise de fosta Securitate[3] şi până la lucrările

---

1 Hannah Arendt, *Originile totalitarismulid*, Bucureşti, 1994, p. 545

2 Ernest Volkman, *Spionaj*, Bucureşti, 1998, p. 11-12

3 Serviciul Român de Informaţii, *Cartea Albă a Securităţii (23 august 1944-30 august 1948)*, voi. I, Bucureşti, 1997, voi. E (1948-1958), Bucureşti, 1994, voi. m (1958-1968), Bucureşti, 1995, voi. IV (1968-1978), Bucureşti, 1995; Marius Oprea, *Banalitatea răului. O istorie a Securităţii în documente. 1949-1989*, Iaşi, 2002; Florica Dobre (coord.), *„Bande, bandiţi şi eroi". Grupurile de rezistenţă din munţi şi Securitatea (1948-1968)*, Bucureşti, 2003; Florica Dobre, Florian Banu, Camelia Duică, Silviu B. Moldovan, Liviu Ţăranu (editori), *Trupele de Securitate (1949-1989)*, Bucureşti, 2004; Nicolae Henegariu, Silvia Colfescu (coord.), *Memorialul durerii.*

memorialistice semnate de foşti ofiţeri de securitate[4] sau de victimele acestora[5], spectrul istoriografie este deosebit de bogat.

Dincolo de documente şi memorii, se regăseşte şi un număr important de lucrări de analiză. Dintre acestea, credem că în primul rând se cuvine amintită lucrarea lui Cristian Troncotă, *Istoria serviciilor secrete româneşti. De la Cuza la Ceauşescu*[6]. Din cele 500 de pagini ale lucrării, aproape 200 tratează istoria Securităţii. Beneficiind de o documentare amplă în arhivele fostei Securităţi şi valorificând din plin şi alte surse de informaţie, autorul a reuşit o cercetare obiectivă a istoriei temutei instituţii, surprinzând în paginile lucrării nu doar aspectele de poliţie politică, ci şi pe cele ale activităţii de informaţii, precum şi metodele şi tehnicile uzitate de Securitate pentru îndeplinirea obiectivelor propuse. Aceluiaşi autor îi mai aparţin şi o serie de alte lucrări, mai recente, dar, în opinia noastră, de o valoare ştiinţifică mai redusă decât cea amintită anterior[7].

Se impun atenţiei apoi contribuţiile istoricului britanic Dennis Deletant la istoriografia problemei[8]. Profitând de cunoaşterea limbii române pentru parcurgerea lucrărilor apărute în ţara noastră şi bucurându-se de un acces privilegiat în unele arhive din România, autorul a

---

Documente ale reeducării din închisorile Piteşti, Gherla, Bucureşti, 1995; idem, *Principiul bumerangului. Documente ale procesului lui Lucreţiu Pătrăşcanu,* Bucureşti, 1996; Mihai Giugariu (coord.), *Prigoana. Documente ale procesului C. Noica, C. Pillat, N. Steinhardt, Al. Paleologu, A. Acterian, S. Al. George,Al. O Teodoreanu,* Bucureşti, 1996; Ioana RalucaVoicu Arnăuţoiu, *Luptătorii din munţi. Toma Amăuţoiu şi grupul de la Nucşoara. Documente ale anchetei, procesului, detenţiei,* Bucureşti, 1997; Ioan Opriş, *Istoricii şi Securitatea,* Bucureşti, 2004; idem, *Aurel Decei sau destinul disperării,* Bucureşti, 2004; Clara Cosmineanu, Silviu B. Moldovan (editori), *Nicu Steinhardt în dosarele Securităţii. 1959-1989,* Bucureşti, 2005; Camelia Ivan Duică, *Rezistenţa anticomunistă din Maramureş. Gruparea Popşa (1948-1949),* Bucureşti, 2005; Liviu Ţăranu, Theodor Bărbulescu (editori), *Jurnale din rezistenţa anticomunistă. Vasile Motrescu, Mircea Dobre. 1952-1953,* Bucureşti, 2006

4 Vezi Neagu Cosma, *Cupola. Securitatea văzută din interior. Pagini de memorii,* Bucureşti, 1994; Dumitru Iancu Tăbăcaru, *Sindromul Securităţii,* Bucureşti, f.a.; Ionel Gal, *Raţiune şi represiune în Ministerul de Interne.1965—1989,* Iaşi, 2001, voi. I-2; *Ochii şi urechile poporului. Convorbiri cu generalul Nicolae Pleşiţă. Dialoguri consemnate de Viorel Patrichi în perioada aprilie 1999-ianuarie 2001,* Bucureşti, 2001; Gh. Ionescu Olbojan, *Good bye, domnule Pacepa!,* Bucureşti, 1992; idem, *Fantomele lui Pacepa,* Bucureşti, 1994; idem, *Faţa neagră a Securităţii & Ion Mihai Pacepa,* Bucureşti, 1999; Titu Simon, *Din culisele serviciilor secrete româneşti. Pacepa quo vadis?,* Bucureşti, 1992; Ion Mihai Pacepa, *Orizonturi roşii. Amintirile unui general de securitate,* Bucureşti, 1992 (ediţia *princeps* Ion Mihai Pacepa, *Red horizons: The True Story of Nicolae & Elena Ceausescu 's Crimes, Lifestyle and Corruption,* Washington D.C., Regnery Gateway, 1987); Victor Negulescu, *Spionaj şi contraspionaj: din viaţa şi activitatea unui ofiţer de informaţii (amintiri, deziluzii, speranţe). 1966-1996,* Târgovişte, 1999

5 Andrei Şerbulescu, *Monarhia de drept dialectic. A doua versiune a memoriilor lui Bellu Zilber,* Bucureşti, 1991; Ion Ioanid, *Închisoarea noastră cea de toate zilele,* voi. I-IV, Bucureşti, 1991-1994; Radu Ciuceanu, *Intrarea în tunel,* prefaţă şi note de Octavian Roske, Bucureşti, 1991; idem, *Potcoava fără noroc,* Bucureşti, 1994; idem, *Pecetea diavolului,* Bucureşti, 2002; **** Povestea Elisabetei Rizea din Nucşoara. Mărturia lui Cornel Drăgoi,* culese şi editate de Irina Nicolau şi Theodor Niţu, Bucureşti, 1993; Cornel Jurju, Cosmin Budeancă, *„Suferinţa nu se dă la fraţi... ". Mărturia Lucreţiei Jurj despre rezistenţa anticomunistă din Apuseni (1948-1958),* Cluj-Napoca, 2002; Vasile Paraschiv, *Lupta mea pentru sindicate libere în România. Terorismul politic organizat de statul comunist,* ediţie îngrijită, studiu şi note de Oana Ionel şi Dragoş Marcu, Iaşi, 2005

6 Cristian Troncotă, *Istoria serviciilor secrete româneşti. De la Cuza la Ceauşescu,* Bucureşti, 1999

7 Idem, *Istoria Securităţii regimului comunist din România. 1948-1964,* Bucureşti, 2003; idem, *Duplicitarii. O istorie a Serviciilor de Informaţii şi Securitate ale regimului comunist din România. 1965-1989,* Bucureşti, 2003; idem, *Torţionarii: istoria instituţiei Securităţii regimului comunist din România (1948-1964),* Bucureşti, 2006

îmbinat cu succes aceste surse cu bibliografia apărută peste hotare. Trebuie amintit apoi aportul lui Mihai Pelin, concretizat prin publicarea mai multor lucrări privind istoria Securităţii. Din punctul nostru de vedere, se remarcă în primul rând, prin bogăţia şi valoarea informaţiei, lucrarea *Culisele spionajului românesc. D.I.E. (1955-1980)*[9], dar şi celelalte volume reuşesc să clarifice anumite aspecte ale activităţii Securităţii[10].

Pentru activităţile de peste hotare ale Securităţii, pe lângă lucrările lui Mihai Pelin, sunt de neocolit volumele semnate de Stejărel Olaru, dedicate fie unui eveniment punctual (atacul Legaţiei României de la Berna)[11], fie unui proces de durată (colaborarea Securităţii cu Stasi)[12]. Tot pentru activitatea de peste hotare a Securităţii este esenţială şi consultarea lucrării semnată de Pierre Accoce şi Daniel Pouget[13], deşi autorii au fost acuzaţi că au căzut în plasa întinsă de serviciile secrete franceze şi au tins să acorde o importanţă nejustificată unor acţiuni controlate, de fapt, de aceste servicii.

O altă lucrare importantă pentru înţelegerea evoluţiei Securităţii în ansamblul său, prin informaţiile de primă mână pe care le conţine, este cea realizată de Teşu Solomovici şi intitulată *Securitatea şi evreii. Despre călăi şi despre victime*[14].

Ştiut fiind faptul că în interpretarea documentelor emise de fosta Securitate la dificultăţile specifice exegezei izvoarelor istorice se adaugă şi problema cunoaşterii termenilor speciali utilizaţi de serviciile secrete, considerăm că şi dicţionarul realizat de un fost ofiţer de securitate şi publicat sub pseudonimul Radu Cristescu, volum ce reuneşte peste 100 de termeni uzuali ai dosarelor fostei Securităţi, constituie un instrument valoros de lucru[15].

Unele date despre activitatea Securităţii pot fi extrase, cu prudenţă şi cu spirit critic, şi din lucrări precum cele semnate de generalul în rezervă Neagu Cosma[16], generalul în

---

8 Dennis Deletant, *Ceauşescu şi Securitatea. Constrângere şi disidenţă în România anilor 1965-1989,* Bucureşti, 1998; idem, *Teroarea comunistă în România. Gheorghiu Dej şi statul poliţienesc. 1948-1965,* Iaşi, 2001

9 Mihai Pelin, *Culisele spionajului românesc. D.I.E. (1955-1980),* Bucureşti, 1997

10 Idem, *Operaţiunile „Melița " şi „Eterul". Istoria „Europei Libere "prin documente de Securitate,* Bucureşti, 1999; idem, *Genii şi analfabeţi. Militari şi intelectuali sub lupa Securităţii,* Bucureşti, 2002; idem, *Opisul emigraţiei politice,* Bucureşti, 2002; idem, *Un veac de spionaj, contraspionaj şi poliţie politică,* Bucureşti, 2003

11 Stejărel Olaru, *Cei cinci care au speriat Estul,* Iaşi, 2003

12 Stejărel Olaru, Georg Herbstritt, *Stasi şi Securitatea,* Bucureşti, 2005

13 Pierre Accoce, Daniel Pouget, *Reţeaua Caraman: cei treisprezece români care au zguduit NATO,* Bucureşti, 1999

14 *Teşu Solomovici,* Securitatea şi evreii. Despre călăi şi despre victime, *vol. I-II, Bucureşti, 2003-2004.*

15 Radu Cristescu, *Spionajul şi contraspionajul pe înţelesul tuturor. Mic dicţionar al serviciilor secrete,* Bucureşti, 2000.

rezervă Gheorghe Pele[17], de Paul Ştefanescu[18] sau de colonelul în rezervă Gheorghe Cotoman[19].

Nu putem încheia scurtul excurs istoriografie tară a menţiona aportul istoricului Marius Oprea. întemeiate în special pe cercetări în arhive, numeroasele sale demersuri au elucidat diverse aspecte ale înfiinţării, organizării şi activităţii Securităţii[20]. Valorificarea informaţiei primare completată cu eşantioane de istorie orală şi coroborată cu informaţii din izvoare edite şi literatura de specialitate a permis crearea unor studii solide, astfel că apelul la ele este inevitabil pentru oricine se opreşte asupra studierii Securităţii.

Fără a face o pledoarie *pro domo*, considerăm că şi volumele de studii editate de C.N.S.A.S.[21], dicţionarul membrilor C.C. al P.C.R.[22], precum şi periodicul *Arhivele Securităţii*[23], pot contribui din plin la o apropiere adecvată de problematica spinoasă a istoriei Securităţii.

în faţa unei bibliografii atât de vaste, deşi departe de a fi exhaustivă, dificultatea unei abordări echilibrate a istoriei Securităţii apare ca o sarcină încă şi mai dificilă. Totuşi, vom încerca în paginile ce urmează o scurtă schiţă a evoluţiei structurii organizatorice, a obiectivelor asumate şi a mijloacelor şi metodelor prin care Securitatea a înţeles să-şi îndeplinească rolul de „scut şi spadă a Partidului".

---

16 Neagu Cosma, *Contribuţia unor„ minorităţi" naţionale la bolşevizarea României,* Bucureşti, 1996; idem, *Securitatea, poliţia politică, dosare, informatori,* Bucureşti, 1998; Neagu Cosma, Ion Stănescu, *în anul 1968 a fost programată şi invadarea României. Informaţii inedite din interiorul Serviciilor Speciale ale României,* Bucureşti, 1998; Neagu Cosma, Ion Stănescu, *„Adevăruri " demontate,* Bucureşti, f.a.

17 Gheorghe Pele, *Servicii şi acţiuni secrete,* Bucureşti, 1996

18 Paul Ştefanescu, *Istoria secretă a serviciilor secrete,* Bucureşti, 1992; idem, *Istoria serviciilor secrete române,* Oradea, 2003

19 Gheorghe Cotoman, *Dosarele Securităţii. Dezvăluirile unui anchetator de la Direcţia a VI a D.S.S.,* Craiova, 1999

20 Marius Oprea, *Fapte şi moravuri la securiştii anilor '50. Radiografie a Direcţiei de Anchete Penale a Securităţii (1949-1952),* în, Analele Sighet 7", Bucureşti, 1999, p. 260-279; idem, *Naşterea Securităţii,* în ,Analele Sighet 6", Bucureşti, 1998, p. 271-307; idem, *Tortura în anii '50,* în „Analele Sighet 8", Bucureşti, 2000, p. 335-344; idem, *O istorie a informatorilor Securităţii,* în, Analele Sighet 9", Bucureşti, 2001, p. 464-488; idem, *Pagini din „copilăria" Securităţii române,* în „Dosarele istoriei", nr. 5, 1996, p. 34-39; idem, *GheorghiuDej, poliţia secretă şi puterea,* în „Dosarele istoriei", nr. 3(8), 1997, p. 29-32; date utile se regăsesc şi în volumul dedicat de Marius Oprea „post-istoriei" Securităţii - Marius Oprea, *Moştenitorii Securităţii,* Bucureşti, 2004

21 C.N.S.A.S., *Totalitarism şi rezistenţă, teroare şi represiune în România comunistă,* coord. conf. univ. dr. Gheorghe Onişoru, Bucureşti, 2001; C.N.S.A.S., *Mişcarea armată de rezistenţă anticomunistă din România. 1944-1962,* coord. prof. univ. dr. Gheorghe Onişoru, Bucureşti, 2003

22 C.N.S.A.S., *Membrii C.C. al P.C.R. 1945-1989. Dicţionar,* FloricaDobre (coord.), LiviuMarius Bejenaru, Clara Cosmineanu-Mareş, Monica Grigore, Alina Ilinca, Oana Ionel, Nicoleta Ionescu-Gură, Elisabeta Neagoe-Pleşa, Liviu Pleşa, Bucureşti, 2004

23 C.N.S.A.S., *Arhivele Securităţii,* vol. 1, Bucureşti, 2002; vol. 2, Bucureşti, 2004; vol. 3, Bucureşti, 2006.

înfiinţată prin Decretul nr. 221 din 28 august 1948 (doc. 2), Direcţia Generală a Securităţii Poporului (D.G.S.P.) nu era decât sinteza eforturilor tăcute de partidul comunist în perioada 1945-1948 pentru edificarea unui aparat de supraveghere şi represiune cât mai redutabil. Prin acest act, regimul comunist „s-a autocertificat în mod oficial drept stat poliţienesc"[24].

în fapt, nou creata instituţie trebuia să corespundă noii etape în care intrase România odată cu detronarea regelui şi proclamarea republicii populare la 30 decembrie 1947. Nu întâmplător anul 1948 a fost anul modificării Codului Penal[25], al adoptării unei noi Constituţii (13 aprilie 194 8)[26], al naţionalizării întreprinderilor industriale, bancare, de asigurări, miniere şi de transport[27], al restructurării radicale a învăţământului[28] şi al adoptării unei noi legi a cultelor[29]. în urma unui astfel de asalt frontal asupra societăţii româneşti, regimul comunist se aştepta, în mod firesc, la o accentuare a opoziţiei pe cele mai diverse planuri şi, ca atare, şi-a creat un instrument pe măsură: Securitatea.

De la bun început, în posturile cheie ale instituţiei au fost numiţi oameni al căror ataşament faţă de partidul comunist fusese pe deplin dovedit în „focul bătăliilor de clasă" din anii precedenţi: Gheorghe Pintilie, Alexandru Nicolschi, Vladimir Mazuru, Gogu Popescu, Gavril Birtaş, Mihail Nedelcu, Mihail Patriciu, Iosif Kalouşek (doc. 3, 4, 6, 7 şi 8), asigurându-li-se pe lângă grade şi funcţii importante şi venituri pe măsura devotamentului (doc. 5).

D.G.S.P. avea în structura sa iniţială următoarele direcţii[30]:

Direcţia I Informaţii interne - director col. Gavril Birtaş, director adjunct lt.-col. Andrei Gluvaciov;

Direcţia a Îl-a Contrasabotaj - director col. Gogu Popescu, director adjunct mr. Gheorghe Bulz;

Direcţia a IlI-a Contrainformaţii penitenciare - director mr. Coman Stoilescu;

Direcţia a IV-a Contrainformaţii militare - director mr. Gheorghe Petrescu, director adjunct cpt. Cricor Garabeţian;

Direcţia a V-a Cercetări penale - director col. Mişu Dulgheru, director col. Mircea Lepădătescu, director adjunct lt.-col. Simion Tudor Dincă;

Direcţia a VI-a Protecţia ministerelor - director lt.-col. Augustin Albon, director adjunct mr. Ion Crişan;

---

24 Dennis Deletant, *România sub regimul comunist,* Bucureşti, 1997, p. 74.

25 „Monitorul oficial" (M.O.), nr. 48, 27 februarie 1948

26 M.O., nr. 87 bis, 13 aprilie 1948

27 Legea nr. 119/11 iunie 1948 înM.O., nr. 133 bis, 11 iunie 1948

28 Decretul nr. 175 din 2 august 1948 „pentru reforma învăţământului", în M.O., nr. 177, 3 august 1948

29 Decretul nr. 177 pentru regimul general al cultelor religioase, în M.O., nr. 178, 4 august 1948

30 Ministerul de Interne, *Organizarea şi funcţionarea organelor Ministerului de Interne de la înfiinţare până în prezent,* uz intern, Bucureşti, 1978, p. 106-107

Direcţia a VH-a Tehnică - director lt.-col. Alexandru Neacşu;

Direcţia a VUI**-a Cadre** - director Vladimir Mazuru, director adjunct mr. Dumitru Popescu;

Direcţia a IX-a Secţia politică a P.M.R. - director adjunct mr. Alexandru Gutan, director adjunct mr. Nicolae Duţă;

Direcţia a X-a Administrativă şi Contabilitate - director col. Alexandru Jurnu, director adjunct mr. Ion Ceslanschi.

Secţiile auxiliare care deserveau direcţiile erau cele care se ocupau cu cenzura corespondenţei, supravegherea şi interceptarea convorbirilor telefonice şi cele cu sarcini de secretariat, cifru, evidenţă şi arhive.

Ca unităţi teritoriale funcţionau următoarele direcţii regionale: **Braşov** (director col. Iosif Kalousek şi director adjunct mr. Adalbert Izsak), **Cluj** (director col. Mihail Patriciu, director adjunct lt.-col. Gheorghe Cuteanu), **Constanţa** (director cpt. Nicolae Doicaru, directori adjuncţi lt. Năstase Sepi şi lt. Gheorghe Manolache), **Craiova** (director mr. Eugen Vistig, director adjunct mr. Ion Vasilescu), **Galaţi** (director col. Mauriciu Ştrul, director adjunct mr. Gheorghe Babu), **Iaşi** (director lt. Nicolae Pandelea, director adjunct mr. Aurel Ceia), **Oradea** (director lt. Ludovic Czeller), **Piteşti** (director col. Mihail Nedelcu, director adjunct mr. Ioan Marin), **Ploieşti** (director lt.-col. Constantin Cîmpeanu, director adjunct mr. Racovschi Mănescu), **Sibiu** (director lt.-col. Gheorghe Crăciun, director adjunct cpt. Lucian Moldor), **Suceava** (director lt.-col. Ioan Popic) şi **Timişoara** (director lt.-col. Coloman Ambruş, director adjunct cpt. Aurel Moiş). Tot ca structură teritorială a fost organizată şi **Securitatea Capitalei** (director lt.-col. Tudor Sepeanu, director adjunct mr. Moise Senater)[31].

Structura organizatorică a direcţiilor regionale cuprindea servicii, secţii şi birouri, reproducând la nivel local organizarea centrală. Astfel, de exemplu, pentru Direcţia a Îl-a contrasabotaj exista la nivelul fiecărei direcţii regionale un Serviciu II contra- sabotaj, împărţit la rându-i în birouri ce se ocupau de un anumit segment al activităţii economice. Cunoaşterea acestei structuri este utilă în procesul de identificare al emitentului unui anumit act după indicativul ce-l poartă. Astfel, un document emis de „331" aparţinea Biroului 1 al Serviciului 3 din Direcţia a III-a.

Acest cadru organizatoric nu a suferit modificări majore decât în septembrie 1950 când, pentru a reflecta reorganizarea administraţiei locale, aria de responsabilitate a direcţiilor regionale a fost modificată pentru a corespunde celor 28 de regiuni create.

După mai puţin de trei ani de la înfiinţare, perioadă în care regimul comunist s-a consolidat, tendinţa irepresibilă de centralizare a dus la desfiinţarea Serviciului Special de Informaţii şi a Serviciului de Informaţii al Armatei şi înglobarea acestor structuri în cadrul Securităţii. Acest lucru s-a petrecut pe baza **Decretului nr. 50 din 30 martie 1951** (doc. 9). Astfel, D.G.S.P. devine Direcţia Generală a Securităţii Statului (D.G.S.S.), această denumire semnificând identificarea totală a partidului cu statul, partidul fiind şi „singurul şi autenticul reprezentant al poporului"[32]. Securitatea a căpătat, în urma reorganizării, următoarea structură: **Direcţia** A Informaţii Externe **Direcţia B** Contraspionaj **Direcţia** C Contrasabotaj

---

31 Dennis Deletant, *Ceauşescu şi Securitatea. Constrângere şi disidenţă în România anilor 1965-1989,* Bucureşti, 1998, p. 73-78 şi 80 (în continuare, D. Deletant, *Ceauşescu şi Securitatea...)*

Direcţia D Transporturi **Direcţia** E Contrainformaţii militare **Direcţia F** Filaj şi Investigaţii **Direcţia G** Cercetări Penale **Direcţia H** Contra-informaţii în armată **Direcţia** I Paza demnitarilor **Direcţia J** Cadre şi şcoli **Direcţia K** Administraţie **Direcţia L** Politică

Serviciile de control al corespondenţei, de transport al dosarelor secrete, de arhivă şi de contabilitate aveau rolul de a deservi direcţiile[33].

Principalul element de noutate al noii structuri organizatorice consta în apariţia Direcţiei A - Informaţii Externe, direcţie ce preluase rămăşiţele vechiului S.S.I. Un rol preponderent în atribuţiile Direcţiei I era ocupat de activităţile privind controlul şi destrămarea organizaţiilor emigraţiei româneşti. în acest sens, un document al vremii preciza că noua direcţie desfăşura acţiuni informativ-operative împotriva emigraţiei române din străinătate „cu scopul de a descompune organizaţiile şi grupările politico—reacţionare, de a cunoaşte din timp acţiunile lor duşmănoase împotriva R.P.R. şi de a convinge spre repatriere elementele din această emigraţie"[34]. Era prevăzută, de asemenea, „infiltrarea în cadrul bisericilor ortodoxe din străinătate în scopul formării în grupurile din jurul acestora a unui curent de opinie favorabil regimului comunist"[35].

O altă categorie de atribuţii viza supravegherea şi contracararea canalelor de spionaj şi propagandă ale blocului advers şi, în sfârşit, a treia mare categorie de atribuţii ţinea de obţinerea de date secrete cu caracter militar, economic, politic, tehnico-ştiinţific[36].

Noua organizare a Securităţii a avut o durată şi mai scurtă decât precedenta. Desprinderea Securităţii din cadrul Ministerului Afacerilor Interne şi reorganizarea sa într-un minister distinct a fost luată în calcul încă din primele luni ale anului 1952. în această perioadă, Ana Pauker, Vasile Luca şi Teohari Georgescu sunt eliminaţi de la conducerea P.M.R. de către Gheorghiu-Dej, sub acuzaţiile de „împăciuitorism", deviere de la politica

---

32 E posibil sa se fi urmărit şi înlăturarea din folclorul vremii a unei butade, pusă în circulaţie de „duşmanii poporului", potrivit căreia denumirea instituţiei ar fi fost „Direcţia Generală a Securităţii *împotriva* Poporului"

33 D. Deletant, *Ceauşescu şi Securitatea...*, p. 80-81

34 Ulterior, în 1955, a fost elaborat chiar un decret prin care celor ce se întorceau în ţară le erau amnistiate pedepsele, cu excepţia celor pentru omucideri. Gheorghiu-Dej explica, la vremea respectivă, colegilor de partid: „Unii dintre foştii politicieni naţionali-ţărănişti sau alţii din aceia care sunt liberi ar putea să se adreseze unora din străinătate să vină acasă, că nu li se face nimic. Nu îi punem pe jeratic. Dacă vin căţiva şi fac declaraţii, este bine. Presa reacţionară o să ţipe, la fel şi la radio o să spună că de ce nu le dăm drumul şi celor din puşcării, dar noi să redactăm decretul aşa ca să zică ei că suntem ai dracului. Nu poţi să dai drumul la un criminal. Şi se poate organiza treaba astfel ca să se audă glasul unuia sau altuia care să facă apel la unii şi să-i cheme înapoi" - apud Cristian Troncotă, *Istoria Securităţii regimului comunist din România. 1948-1964,* Bucureşti, 2003, p. 206; vezi Decretul nr. 421 pentru graţierea unor pedepse şi amnistierea unor infracţiuni, din 24 septembrie 1955, în Florica Dobre, Alesandru Duţu, *Distrugerea elitei militare sub regimul ocupaţiei sovietice în România,* voi. II (1947-1964), Bucureşti, 2001, p. 264

35 Florian Banu, *Direcţia I-a Informaţii Externe (D.I.E.). Atribuţii şi organizare (1951-1956),* în C.N.S.A.S., „Totalitarism şi rezistenţă, teroare şi represiune în România comunistă", Bucureşti, 2001, p. 43

36 Idem, *Activitatea Direcţiei de Informaţii Externe a Securităţii — între atribuţiile oficiale şi acţiunile reale (1951-1989),* în „Cetatea Bihariei", seria a Îl-a, 2005, nr. 1 (3), p. 101; Liviu Ţăranu, *Direcţia de Informaţii Externe în vremea lui Gh. Gheorghiu-Dej (structură, buget, activităţi),* în „Jn honorem Viorel Faur", volum îngrijit de Corneliu Crăciun şi Antonio Faur, Oradea, 2006, p. 533-545

partidului şi „pactizare cu duşmanii R.P.R.". Pe fundalul luptelor intestine din partid şi al tensionării situaţiei internaţionale, se elaborează proiectele de creare a unui minister al Securităţii. Date interesante privind geneza acestui proiect şi raţiunile care au stat la originea sa reies din stenograma şedinţei Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 2 septembrie 1952, şedinţă ce a fost axată tocmai pe această problemă.

Potrivit lui Gheorghiu-Dej, scopul scindării M.A.I. în Ministerul Securităţii Statului şi Ministerul de Interne era acela de „a îmbunătăţi activitatea organelor noastre de stat, ca o necesitate rezultând din ascuţirea luptei de clasă împotriva duşmanului de clasă, împotriva încercărilor imperialiştilor din afară, în interesul specializării, ridicării calificării acestor organe, delimitarea funcţiunilor după natura muncii respective"[37].

Unii cercetători sunt de opinie că impulsul reorganizării Securităţii a venit din exterior, mai precis de la Moscova, variantă ce ni se pare credibilă având în vedere cele afirmate de către Gheorghiu-Dej în amintita şedinţă:

„La aceste proiecte de organizare au lucrat tovarăşii de la Ministerul de Interne câteva luni de zile, *au studiat experienţa U.R.S.S. în această privinţă* (subl. ns. - F.B.), s-au întocmit două proiecte de organizare care consider că răspund sarcinilor actuale şi perspectivelor ce se pun în munca organelor noastre de stat, etapei în care ne găsim noi".

Dincolo de retorica încărcată de ideologie, adevăratele raţiuni ce au dus la reorganizare au fost enunţate de Alexandru Drăghici, viitorul ministru al Securităţii Statului (doc. 21): „Principiile care stau la baza organizării Ministerului Securităţii şi Ministerului Afacerilor Interne sunt determinate de *cuprinderea tuturor organismelor sub comanda noastră şi în acelaşi timp un control foarte serios asupra sarcinilor exercitate de către conducere*, control care să tindă în permanenţă la îmbunătăţirea muncii"[38] (subl. ns. - F.B.).

Cu alte cuvinte, conducerea partidului încerca să-şi asigure un control cât mai eficient asupra unei instituţii care se dovedise periculos de autonomă şi de ermetică faţă de ochiul vigilent al Partidului. Problema subordonării stricte a Securităţii faţă de conducerea de partid va continua, de altfel, să provoace destule dispute şi în anii următori, această subordonare căpătând accente ferme abia în ultimii ani de viaţă ai lui Gheorghiu-Dej.

Potrivit proiectului iniţial, Ministerul Securităţii Statului (M.S.S.) urma să aibă atribuţii destul de largi, reunind în cadrul său, în afara Securităţii, Miliţia, Trupele de Securitate şi Trupele de Grăniceri. Ministerului de Interne urmau să-i revină „închisorile, sub formă de colonii de muncă în cea mai mare parte, Arhiva Statului şi Pompierii"[39]. Organigramele finale, adoptate prin Decretul nr. 324 din 20 septembrie 1952, au fost însă diferite. Ministerul Securităţii Statului avea următoarea structură organizatorică:

Aparatul Central:

Direcţia de Informaţii Externe Direcţia de Contraspionaj Direcţia de Contrasabotaj Direcţia Transporturi Direcţia Filaj şi Investigaţii Direcţia Cercetări Penale Direcţia Contrainformaţii Armată

---

37 A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. - Cancelarie, dosar nr. 77/1952, f. 20 (vezi doc. 19)

38 *Ibidem*, f. 21

39 *Ibidem*

Direcţia Pază Demnitari Direcţia Trupelor de Securitate Direcţia Cadre şi Şcoli Direcţia Generală Politică Direcţia Administrativă

Serviciul K - Contrainformaţii Miliţie şi Penitenciare Inspectoratul General (Corpul de Inspecţii) Serviciul Contabilitate Serviciul Poştal Special Serviciul Tehnic Operativ Serviciul Contra-informaţii Radio Serviciul Verificări Corespondenţă Serviciul Evidenţă Operativă Serviciul Secretariat **Aparatul teritorial:** cuprindea 28 de direcţii regionale de securitate, potrivit împărţirii administrative a ţării (doc. 10). Acestea aveau compartimente (servicii, secţii, birouri) corespondente în mare parte structurii aparatului central[40]. De remarcat faptul că, deşi Miliţia nu a fost inclusă în M.S.S., potrivit primelor versiuni de reorganizare, Securitatea îşi păstra controlul asupra acestei instituţii prin Serviciul K. în fapt, colaborarea dintre cele două instituţii, de pe poziţii şef-subaltern, nu a încetat pe întreg parcursul existenţei regimului comunist, indiferent de reorganizările succesive prin care au trecut[41].

Ministerul Afacerilor Interne avea, de asemenea, o structură alcătuită dintr-un aparat central şi unul teritorial. Aparatul central reunea: Direcţia Generală a Miliţiei
Direcţia Generală a Penitenciarelor şi Coloniilor de Muncă Comandamentul Trupelor de Pază M.A.I. Comandamentul Pompierilor Direcţia Cadre
Inspectoratul General de Control Direcţia Administrativă Direcţia Contabilităţii Direcţia Arhivelor Statului

Departamentul Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale Serviciul Secretariat
Aparatul teritorial era alcătuit din 28 de direcţii regionale M.A.I., ca şi în cazul M.S.S.

Potrivit lui Alexandru Drăghici, nou-creatului Minister al Securităţii Statului îi revenea sarcina ca „în cadrul organelor sale să-şi dezvolte combativitatea, puterea de lovire în duşman, specificul în ce priveşte adâncirea muncii agenturilor de informaţii şi a lupta împotriva duşmanului, ca toată banda de spioni care mai face greutăţi să fie descoperită"[42].

în acelaşi sens, în Hotărârea Biroului Politic „cu privire la înfiinţarea Ministerului Securităţii Statului şi a Ministerului Afacerilor Interne" se preciza: „ţinând seama de intensificarea activităţii serviciilor de informaţii capitaliste şi a elementelor duşmănoase din interiorul ţării, Biroul Politic al C.C. al P.M.R. consideră ca necesitate urgentă întărirea muncii de asigurare a securităţii Statului şi măsurilor cu caracter obştesc pentru folosirea cât mai eficientă a criminalilor în muncă"[43]. Structura Securităţii a fost în perioada septembrie 1952-septembrie 1953 următoarea: Direcţia A - Informaţii Externe, director - gen. Serghei Nikonov (Sergiu Nicolau) Direcţia I - Contraspionaj, director - lt. col. Szabo Eugen Direcţia a Îl-a - Contrasabotaj, director - col. Nicolae Stoica Direcţia a Ill-a - Informaţii Interne Direcţia a IV-a - Contrainformaţii în armată, director - gen. Vladimir Mazuru Direcţia a V-a - Transporturi

---

40 Ministerul de Interne, *Organizarea şi funcţionarea organelor Ministerului de Interne de la înfiinţare până în prezent,* uz intern, Bucureşti, 1978, p. 112-113

41 Cf. Florian Banu, *Câteva consideraţii privind relaţiile dintre Securitate şi Miliţie în primii ani ai „ dictaturii proletariatului " (1949-1956),* în „Cetatea Bihariei - revistă de cultură şi istorie militară", seria a Îl-a, 2004, nr. 1, p. 102-109

42 A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. - Cancelarie, dosar nr. 77/1952, f. 20

43 *Ibidem,* f. 26

Direcţia a Vl-a - Anchete, director - lt. col. Francisc Butyka Direcţia a VH-a - Filaj şi investigaţii, director - mr. Dinescu Direcţia a VUI-a - Tehnică, director - mr. Panaitescu Direcţia a IX-a - Protecţia ministerelor, paza demnitarilor Direcţia Cadre, director - col. Alexandru Demeter Direcţia Secretariat - director - mr. Vasile Crăciunoiu Serviciul „C" - condus de col. Gogu Popescu Serviciul „E" - condus de mr. Schmerler

Nici această nouă organizare a Securităţii nu s-a dovedit mai longevivă. Urmându-se modelul moscovit[44], la 7 septembrie 1953 M.S.S. fuzionează cu M.A.I.[45] Aşa cum atestă documentele (doc. 70), în mod paradoxal, restructurări de
natură organizatorică au precedat decizia unificării celor două ministere. Astfel, la 1 iunie şi 1 iulie 1953 unele direcţii (a VUI-a, a IX-a şi apoi a V-a, a Vl-a) îşi schimbă denumirea. Noi reorganizări au avut loc la 1 noiembrie 1953 şi 1 ianuarie 1954. în urma contopirii celor două ministere, aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne a căpătat următoarea configuraţie: Direcţia de Informaţii Externe Direcţia de Contraspionaj Direcţia de Contrasabotaj Direcţia Transporturi Direcţia Pază Demnitari Direcţia Filaj şi Investigaţii Direcţia Cercetări Penale Direcţia Contrainformaţii Armată Direcţia Generală Politică
Comandamentul Trupelor M.A.I. Direcţia Generală a Miliţiei
Direcţia Generală a Penitenciarelor şi Coloniilor de Muncă
Comandamentul Pompierilor
Inspectoratul General de Control
Direcţia Cadre şi Şcoli
Direcţia Arhivelor Statului
Departamentul Gospodăririi Comunale şi Industriei locale
Serviciul K - Contrainformaţii Miliţie şi Penitenciare
Serviciul Poştal Special
Serviciul Contra-informaţii Radio
Serviciul Verificări Corespondenţă
Serviciul Evidenţă Operativă
Serviciul Organizare - Mobilizare
Direcţia Administrativă
Direcţia Contabilitate

---

[44] Este greu de spus dacă iniţiativa a venit de la Moscova sau liderii români au urmat instinctiv evoluţiile din aparatul de securitate sovietic. Cert este că, înaintea fuziunii, a fost obţinută „binecuvântarea" liderilor de la Kremlin. în stenograma şedinţei comune a conducerii P.C.U.S. şi conducerii P.M.R., desfăşurată la Moscova în 13 iulie 1953, se menţionează:

„Tov. Gheorghiu-Dej: ridică problema concentrării aparatului de stat.

Tov. Malenkov: măsura este bună, dar nu trebuie exagerat. Noi considerăm că s-a exagerat la voi. Ba facem contopiri, ba despărţim. în ce priveşte contopirea M.S.S. cu M.A.I., aici nu veţi greşi. Efectivul M.S.S. este imposibil de umflat.

Tov. Mikoian: Să reduceţi lagărele.

Tov. Hruşciov: Veţi reduce efectivele M.S.S. şi M.A.I., se vor reduce şi lagărele." - A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. - Relaţii Externe, dosar nr. 26/1953, f. 19

[45] în mod inexplicabil, istoricul Cristian Troncotă oferă data de 7 septembrie 1955 pentru această fuziune. Nu este vorba nici de o greşeală de tipar, cum am fost înclinaţi să credem, întrucât autorul continuă cu fraza: „Câteva luni mai târziu, la 11 iunie 1956, prin Hotărârea Consiliului de Miniştri nr. 1361, Ministerul Afacerilor Interne a fost reorganizat şi împărţit în două departamente: Departamentul Securităţii şi Departamentul Internelor" - Cristian Troncotă, *Istoria Securităţii regimului comunist din România. 1948-1964,* Bucureşti, 2003, p. 25

Serviciul Secretariat[46].

Problema adoptării unei structuri organizatorice cât mai adecvată nevoilor represive ale regimului a continuat să-i preocupe în mod evident pe liderii partidului. O dovadă în acest sens o reprezintă discuţiile din şedinţa Secretariatului C.C. al P.M.R. din 1 februarie 1956, şedinţă consacrată analizării problemelor ce ţineau de activitatea M.A.I. în această şedinţă au fost invitate persoane cu funcţii de conducere din Minister, în special din conducerea Securităţii şi a Miliţiei. în urma discuţiilor, s-au hotărât o serie de măsuri, vizând în esenţă „îmbunătăţirea controlului organelor de partid asupra muncii organelor".

în fond, aceasta era principala problemă a bonzilor comunişti: se remarcase transformarea Securităţii dintr-o armă a partidului într-o instituţie ce le scăpa de sub control, tinzând să devină un instrument în mâinile lui Gheorghiu-Dej. Sarcina de „a apuca taurul de coarne" şi-a asumat-o Miron Constantinescu la începutul lunii aprilie 1956, prin dezlănţuirea unui atac furibund la adresa Securităţii şi a lui Gheorghiu-Dej în cadrul şedinţelor Biroului Politic din zilele de 3, 4, 6 şi 12 aprilie.

Referindu-se la Securitate, Miron Constantinescu spunea:

„Cred că este necesar ca activitatea M.A.**I.** şi a Securităţii să fie trecută efectiv sub controlul Biroului Politic. **Poate chiar Securitatea să fie despărţită de M.A.I. şi să fie trecută sub conducerea unui comitet** (subl. ns.). Cred că tov. Drăghici poate ajuta Biroul Politic mai bine întrucât el cunoaşte mai multe cazuri de abuzuri. Nu are nici un rost să ascundem lucrurile pentru că cu timpul ele tot apar.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, caracterizând activitatea M.A**.I.,** a spus la plenară: «Securitatea este un cal nărăvaş care n-a fost bine călărit». Eu sunt de acord cu cele spuse de tov. Ceauşescu. Securitatea este un resort foarte important, dar acest resort nu a fost bine îndrumat. îndrumarea a fost unilaterală şi aceasta este şi vina noastră"[47].

Pe fundalul unor astfel de acuzaţii, în cadrul **M**.**A.I.** s-au iniţiat mai multe proiecte de reorganizare, luându-se în studiu organigramele existente, gradul de încadrare al posturilor din schemă, necesarul real de personal. Cu acest prilej au fost elaborate situaţii statistice deosebit de interesante privind structura personalului Securităţii din punct de vedere al originii sociale, al apartenenţei politice, al studiilor urmate, al naţionalităţii.

Necesitatea reorganizării M.A.**I.** a prins un contur ferm în minţile tot mai multora dintre liderii comunişti, astfel că, în urma unei hotărâri adoptată în şedinţa Biroului Politic din 22 mai 1956, a fost însărcinat Consiliul de Miniştri să emită o hotărâre în acest sens. în 11 iulie 1956 este adoptată H.C.M. nr. 1361 „privind unele măsuri organizatorice luate în cadrul M.A**.I.**". în hotărâre se preciza:

„1. Se aprobă măsurile organizatorice luate în cadrul M.A**.I.,** privind reducerea efectivelor, ca urmare a modificării structurii organizatorice a acestui minister, astfel:

---

46 Ministerul de Interne, *Organizarea şi funcţionarea organelor Ministerului de Interne de la înfiinţare până în prezent*, uz intern, Bucureşti, 1978, p. 114-115; am redat aici nu doar structura Securităţii, ci a întregului Minister al Afacerilor Interne, pentru a sublinia tendinţa acestuia de a se ocupa de cele mai diverse sfere de activitate, de a-şi extinde competenţa şi controlul asupra cât mai multor segmente ale societăţii, precum şi pentru a releva interferenţele care existau, inevitabil, între diferitele componente ale aparatului represiv (Securitate, Miliţie, Trupe de Securitate, Trupe de Grăniceri, Penitenciare)

47 A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. - Cancelarie, dosar nr. 32/1956, f. 6

a) reducerea din statele de organizare a 25.139 posturi prevăzute pentru ofiţeri, sergenţi şi angajaţi civili.
b) Reducerea efectivului existent cu 21.107 ofiţeri, sergenţi şi angajaţi civili.
2. Se aprobă schemele de organizare ale Ministerului Afacerilor Interne, stabilite la limita maximă de 56.754 posturi, din care:
- 24.941 ofiţeri
- 20.955 sergenţi
- 10.858 angajaţi civili

Pe data de 1 iulie a.c., Ansamblul artistic al M.A.I. trece la Ministerul Culturii, cu tot inventarul şi mijloacele de bază existente asupra lui la acea dată (inclusiv clădirile ce le ocupă). (...)
3. M.A.I. se organizează pe două departamente, după cum urmează: **Departamentul Securităţii,** care cuprinde:
- Securitatea Statului
- Trupele de Securitate
- Trupele de Grăniceri
- Trupele de Pază

Departamentul Internelor, care cuprinde:
- Miliţia
- Penitenciarele şi Coloniile
- Trupele de Pază contra Incendiilor
- Apărarea Locală Antiaeriană"[48].

Securitatea avea următoarea structură de organizare:
Direcţia I Informaţii externe
Direcţia a Îl-a Contraspionaj
Direcţia a IlI-a Informaţii Interne
Direcţia a IV-a Contrasabotaj
Direcţia a V-a Contrainformaţii în armată
Direcţia a Vl-a Transporturi
Direcţia a VH-a Filaj şi Investigaţii
Direcţia a VUI-a Anchete
Direcţia a IX-a Paza demnitarilor
Direcţia Cadre
Direcţia Administrativă
Secretariatul
Serviciul B Contrainformaţii radio Serviciul C Evidenţă operativă Serviciul D Internări deţinuţi Serviciul F Controlul corespondenţei **Serviciul H Cifru**
Serviciul K Contrainformaţii Penitenciare şi Miliţie Serviciul T Tehnic-operativ

Teritoriul era acoperit prin organizarea a 16 direcţii regionale: Argeş, Bacău, Braşov, Bucureşti, Cluj, Crişana, Dobrogea, Galaţi, Hunedoara, Iaşi, Maramureş, Mureş Autonomă Maghiară, Oltenia, Ploieşti, Suceava.

---

48 A.M.I., fond D.M.R.U., dosar nr. 10, f. 88-89

Din punct de vedere al numărului de angajaţi ai Securităţii, cifrele au variat în timp. în prima formă, din august 1948, organigrama Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului prevedea un efectiv de 4.641 posturi. Potrivit unui proces verbal al unei şedinţe de „analiză a muncii", desfăşurată în 11 februarie 1949, erau ocupate 3.549 de posturi, rămânând vacante 1.27 3[49], deci numărul de posturi ajunsese la 4.822.

Preferinţa pentru persoanele cu „o origine socială sănătoasă" era reflectată în structura cadrelor D.G.S.P, imediat după înfiinţare: 64% muncitori, 4% ţărani, 28% funcţionari, 2% intelectuali şi 2% cu origine neprecizată[50]. Din punct de vedere etnic, structura angajaţilor Securităţii se prezenta, în februarie 1949, după cum urmează: 83% români, 10% evrei, 6% maghiari, 1% alte naţionalităţi[51]. în funcţiile de decizie au fost preferaţi, iniţial, persoanele alogene, în special ruşi, ucraineni, evrei, maghiari, ale căror nume au fost, pe cât posibil, românizate.

Problema prezenţei angajaţilor de alte etnii în aparatul Securităţii rămâne încă una controversată. Mărturiile contemporanilor tind să acrediteze ideea unei infuzii masive de alogeni în structurile Securităţii, în vreme ce documentele de arhivă conturează o imagine mai nuanţată. De exemplu, Petru Groza, în cadrul unei întrevederi informale avută în seara zilei de 23 iunie 1949 cu Emil Bodnăraş, îi atrăgea atenţia acestuia:

„La Lugoj, şeful Securităţii este Klink, tot evreu. Dacă vom analiza de ce la un moment dat am avut sute de ţărani fugiţi în munţi şi alăturaţi bandelor lui Uţă, vom găsi că toate acestea se datoresc prostiilor, actelor duşmănoase ale lui Klink, care la un moment dat a vrut să aresteze la Teregova vreo 40 de ţărani"[52]. Paul Goma, din postura de deţinut politic, îşi aminteşte că „... în Securitate au fost foarte, foarte mulţi evrei. Bineînţeles, nu gardieni, nu filatori mărunţi (pentru asta erau ţiganii) şi destul de puţini anchetatori de rând. Evreii lucrau mai mult cu capul - expresia e consacrată. Dar zdrobitoarea majoritate a evreilor din securitate era constituită din evrei... neromâni: cei mai mulţi erau evrei unguri, apoi evrei ruşi"[53]. Un alt fost deţinut politic, de această dată el însuşi evreu, îşi aminteşte „prestaţia" unui ofiţer de securitate evreu în următorii termeni: „am numărat patru lovituri la spate, acordate însă după ce fusesem acoperit cu un prosop umed, ca să nu se vadă semnele. în tot timpul am auzit vocea unui tânăr locotenent, care, cu excesul de zel judaic, a ţinut nu numai să asiste la bătaie, dar să mă şi tragă de perciuni, probabil în amintirea [vremii] când strămoşii lui erau supuşi acestui tratament. S-ar putea crede că complexele de inferioritate se moştenesc din tată în fiu şi se răzbună"[54].

---

49 Marius Oprea, *Banalitatea...*, p. 64

50 Cristian Troncotă, *Istoria serviciilor secrete româneşti. De la Cuza la Ceauşescu*, Bucureşti, 1999, p. 336

51 *Ibidem*, p. 337

52 *Apud* Mircea Chiriţoiu, *Între David şi Goliath. România şi Iugoslavia în balanţa războiului rece*, voi. îngrij. şi studiu introductiv - Silviu B. Moldovan, editor - Gheorghe Buzatu, Iaşi, 2005, p. 342

53 Paul Goma, *Gherla*, Bucureşti, 1990, p. 87

Foştii ofiţeri de securitate acreditează şi ei ideea unei dominări a alogenilor. Colonelul Gheorghe Raţiu, fost şef al Direcţiei I din Departamentul Securităţii Statului, susţine că, în prima perioadă a existenţei sale, „Securitatea a fost dată pe mâna evreilor, ungurilor şi ruşilor care, în aparatul central şi la principalele unităţi teritoriale, ocupau funcţii de comandă. Dar până prin anul 1961 şi în funcţii de execuţie erau mulţi ofiţeri evrei, unguri, sârbi, armeni, greci, ţigani etc., mai ales în Bucureşti, în judeţele din Moldova şi în cele din Transilvania"[55].

Generalul Nicolae Pleşiţă afirmă că: „Eu, când am fost numit comandant al Regionalei [de Securitate] Cluj [1962-1967 - n.n.] am putut vedea că în Securitate nu erau decât unguri şi evrei. Ici-acolo, mai apărea şi câte un român chior. Foarte greu mi-a fost să românizez aparatul din Cluj"[56].

Un alt general în rezervă consideră că „...sub Pantiuşa şi Nicolschi se aflau sute de alţi NKVD-işti, care ocupau toate funcţiile de decizie şi foarte multe din cele de execuţie ale organelor represive din acel timp"[57].

în ce ne priveşte, considerăm că, date fiind mărturiile documentare pe care nu avem vreun temei să le bănuim a fi falsificate, ne place sau nu, trebuie să recunoaştem că, alături de alogenii care au deţinut funcţii de conducere, majoritatea cadrelor era formată din români şi o distincţie maniheistă de tipul „ei-cei răi, noi-cei buni" nu poate decât să producă o percepţie deformată, vecină cu xenofobia[58].

Revenind la problema numărului angajaţilor, trebuie spus că schemele de încadrare s-au lărgit constant, pe măsură ce noi şi noi „duşmani ai poporului" erau identificaţi de către partid. La începutul anului 1951, după noua împărţire administrativă a ţării şi transformarea D.G.S.P. în Direcţia Generală a Securităţii Statului (D.G.S.S.), schema de organizare a crescut de la 7.252 de posturi la 15.280 posturi. Dintre acestea, erau ocupate 7.853 posturi, ceea ce reprezenta 51,09% din totalul schemei, diferenţa de 7.427 posturi urmând a fi acoperită în decurs de doi ani.

La 31 decembrie 1951 schema era încadrată cu 10.423 cadre. Dintre aceştia, 4.173 erau de origine muncitorească, 3.484 proveneau din ţărani săraci, 508 din ţărani mijlocaşi, I43 din muncitori agricoli, 853 din funcţionari, 131 din mici meseriaşi iar 107 proveneau din Tamiui de mici comercianţi[59].

La 1 ma 9 ie centrale şi exterioare ale Securităţii erau angajate 12.865

---

54 Andrei Şerbulescu, *Monarhia de drept dialectic. A doua versiune a memoriilor lui Belu Zilber,* Bucureşti, 1991, p. 78

55 Gheorghe Raţiu, *Raze de lumină pe cărări întunecate,* Bucureşti, 1996, p. 280

56 *Apud* Cristian Troncotă, *Istoria Securităţii regimului comunist din România. 1948-1964,* Bucureşti, 2003, p. 52

57 General div. (r) Neagu Cosma, *Securitatea, poliţia politică, dosare, informatori,* Bucureşti, 1998, p. 34

58 Asupra acestei probleme, vezi, pe larg, Florian Banu, *Profilul angajatului Securităţii în anii '50,* în C.N.S.A.S., „Totalitarism şi rezistenţă, teroare şi represiune în România comunistă", Bucureşti, 2001, p. 81-92

de persoane, dintre care 10.693 ofiţeri, 954 sergenţi şi 1.218 angajaţi civili. Structura etnică era dominată de români care reprezentau 89,22%, urmaţi de maghiari-7,71%, evrei-l,85%, ruşi-O,47%., germani-0,14%, alte naţionalităţi-O,61%[60].

Într-o şedinţă din 2 martie 1950, colonelul Alexandru Guţan, din Direcţia Politică a D.G.S.P, sublinia importanţa muncii în Securitate şi profilul deosebit pe care trebuie să-l aibă ofiţerul de securitate:

„Ţin să reamintesc tovarăşilor, a intra în Securitate, a purta epoleţi albaştri, a fi investit cu puterea de a urmări, de a cerceta, de a trimite în judecată oameni, de a aresta, de a priva pe alţii de liberate sunt lucruri extrem de importante. Cine ne încredinţează acest drept? Clasa din care facem parte, Partidul nostru ni le-a dat, Guvernul. Pentru ce? Pentru ca acest drept să fie îndreptat împotriva duşmanului de clasă. Este un drept care cere multă gândire, adâncire. Este un drept pe care trebuie să ştii să-l mânui cu multă abilitate. (...) încredinţarea unui astfel de drept înseamnă că trebuie să ai oameni de încredere, oameni devotaţi clasei, oameni care să nu folosească acest drept decât numai în interesul Partidului. Partidul a găsit că noi, aceştia din Securitate, suntem astfel de oameni. Noi n-am venit singuri, pe noi ne-a trimis Partidul şi, când ne-a trimis, ne-a verificat. Tov. Popescu ne-a arătat cât de meticulos se verifică oamenii când intră în Securitate. Partidul, Comitetul Central a luat măsuri ca în Securitate, în adevăr, să intre tovarăşi de o deplină încredere, dar încrederea aceasta comportă şi ea şi răspundere în acelaşi timp"[61].

Evident, în procesul de recrutare criteriile profesionale aproape că nu contau[62], pe prim plan partidul situând „nivelul politic"[63]. Deosebit de elocventă pentru optica liderilor comuniştilor asupra modului de încadrare a Securităţii şi de asigurare a „purităţii" cadrelor este scurta alocuţiune rostită de Gheorghe Gheorghiu-Dej cu ocazia desprinderii Securităţii din cadrul M.A.I. şi reorganizării sale într-un minister (Ministerul Securităţii Statului), în septembrie 1952:

---

59 *Raport asupra activităţii Direcţiei Generale a Securităţii Statului pe anul 1951,* în „22-plus", nr. 18, 12 iulie 1995

60 A.M.I., fond D.M.R.U., dosar nr. 10, f. 254 ş.u.

61 A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 199, f. 156

62 În 28 februarie 1952 s-a desfăşurat o conferinţă cu comandanţii regionali şi judeţeni de Securitate şi Miliţie. Cu această ocazie, Teohari Georgescu, ministrul de Interne, spunea: „... dacă un om este sănătos, este devotat, are spirit sănătos, *el ştie să lovească în duşman fără multă teorie, multe cunoştinţe profesionale* (subl. ns.). (...) Atunci, în timpul revoluţiei, sute de muncitori şi ţărani în Rusia au luat arma în mână şi au creat statul sovietic, nu aveau cunoştinţe politice şi nici aparatul nu avea cunoştinţe profesionale, pe care le-a căpătat. Şi noi o să căpătăm nivel politic, dar aceasta nu este o piedică pentru oamenii sănătoşi, pentru muncitori, acei ce simt pentru regimul acesta" - *ibidem,* f. 87

63 Importanţa aparte a fidelităţii faţă de partid reiese şi dintr-o scurtă caracterizare a ofiţerului de securitate inserată în *Instrucţiuni privind munca de supraveghere operativă a organelor Ministerului Afacerilor Interne din Republica Populară Română,* document datat 1 aprilie 1957: „Calităţile principale ale lucrătorului de supraveghere operativă sunt: devotamentul fără margini faţă de patrie, partid şi guvern, pregătire politică şi culturală, disciplina, cinstea, rezistenţa fizică, capacitatea de a învinge greutăţile, perseverenţa în atingerea scopului urmărit".

„Vreau să subliniez un lucru, că va trebui să dăm un ajutor foarte serios Ministerului Securităţii Statului, cât şi Ministerului de Interne, din punct de vedere al cadrelor, şi ajutor politic. În privinţa cadrelor, fiecare dintre noi ştie că, deşi activul a dat acolo în masă oameni, totuşi faptul că în Ministerul de Interne au mai rămas elemente vechi un timp îndelungat, poate mai sunt unele şi azi, aceştia au putut contamina, influenţa în mod negativ. Trebuie să ţinem seama de înconjurare, de existenţa claselor care au fost izgonite de la putere, dar n-au fost lichidate, ţinând seama de stadiul în care se găseşte construcţia statului nostru. (...) Trebuie să ţinem seama că în perioada când partidul a trimis în Ministerul de Interne loturi masive de oameni pentru schimbarea vechiului aparat, partidul se găsea plin cu elemente necorespunzătoare, cu elemente străine şi chiar duşmănoase, datorită politicii duşmănoase dusă de unii dintre conducătorii partidului nostru a căror linie a fost de deschidere totală a porţilor, tară nici un control, şi nu i-a trebuit mult duşmanului să pătrundă[64]. O parte din aceste elemente au fost descoperite, unii înlăturaţi, s-au luat şi alte măsuri faţă de ei, nu se poate spune că nu s-a curăţit treptat Ministerul de Interne, însă a spune că e bine curăţat şi că nu există pericol, e o gravă greşeală. (…) Va trebui să dăm un ajutor permanent pentru întărirea acestui aparat aşa de important şi *în primul rând trebuie [asigurate] posturile de comandă, în punctele nevralgice cele mai serioase să avem oameni siguri, devotaţi* (subl. ns. — F.B.), chiar dacă nu au cele mai mari cunoştinţe în această privinţă, vor învăţa, să-i ajutăm"[65].

Rezultatul unei astfel de optici era vizibil în 1956, când, din punct de vedere al **apartenenţei politice,** structura personalului se prezenta astfel: 35,68% erau membri ai P.M.R., 8,52% erau candidaţi P.M.R., 43,92% tăceau parte din U.T.M., iar 7,35% fuseseră scoşi din U.T.M. pentru că depăşiseră limita de vârstă. Cu o situaţie „neprincipială din punct de vedere politic" erau doar 4,36% din angajaţi, aceştia fiind incluşi în categoria celor „tară de partid", în vreme ce 0,17% fuseseră excluşi din partid. La acelaşi moment, după **studiile absolvite** situaţia era următoarea: **13,85% aveau doar patru clase elementare,** 17,16% urmaseră cinci-şase clase, iar cei care aveau un certificat de şapte clase reprezentau 49,29%. Numărul celor care trecuseră hotarul celor şapte clase era mult mai redus: 6,83% aveau opt-nouă clase medii, 9,51% absolviseră zece clase medii, în vreme ce persoanele cu studii superioare reprezentau 3,36% din totalul angajaţilor.

Situaţia a început să se schimbe treptat după 1958, când, pe lângă obligativitatea completării studiilor de către ofiţerii activi[66], a fost introdusă metoda recrutării de absolvenţi

---

64 Partidul s-a folosit de altfel de serviciile Securităţii şi în procesul amplu de verificare a membrilor de partid.

65 A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. - Cancelarie, dosar nr. 77/1952, f. 21

66 Vorbind despre necesitatea bunei pregătiri profesionale, generalul Nicolae Pleşiţă rememora câteva aspecte edificatoare asupra stărilor de lucruri din anii '50: „Cultura este hotărâtoare pentru un ofiţer din serviciile speciale. Am lucrat în 1953-1956 în Ministerul de Interne în problema procesului de învăţământ şi am pus problema pregătirii aparatului. Am făcut un proiect de ordin ca să-i «alfabetizăm». *Îi obligam să-şi completeze studiile până la nivel de facultate* (subl. ns.). Generalul Pius Covaci era şef de direcţie pe ţară la filaj şi investigaţie. N-avea decât patru clase. Fusese miner. I-am prezentat proiectul de ordin şefului de cadre Alexandru Demeter, care a făcut puşcărie cu tatăl lui Pacepa. Demeter trebuia să ia semnătura de la Drăghici. Venea septembrie şi ordinul nu mai ieşea. (...) «Tovarăşu'

ai cursurilor universitare. Contactaţi în anii terminali, acestora li se promiteau o serie de avantaje derivând din statutul de ofiţer de securitate şi, în multe cazuri, erau convinşi să adere la acest corp, prezentat ca unul de elită. Totuşi, faptul că multe din posturile de conducere continuau să fie ocupate de ofiţerii „căliţi în lupta cu duşmanul de clasă" a grevat în continuare asupra activităţii Securităţii şi a dus la transmiterea mentalităţii acestora noilor angajaţi.

în cadrul structurilor organizatorice prezentate succint în paginile anterioare şi cu acest gen de cadre, Securitatea şi-a asumat sarcina lichidării opozanţilor politici şi aducerea societăţii româneşti într-o stare de obedienţă totală faţă de noul regim. Este perfect adevărat că acest gen de obiective nu erau noi pentru oamenii Securităţii, mare parte din ei acţionând în această direcţie încă din 1945. Despre obiectivele prioritare pentru etapa de început a regimului comunist sunt extrem de grăitoare afirmaţiile tăcute de Emil Bodnăraş într-o şedinţă a Comitetului Central al P.C.R. din 14 mai 1945: „Sectorul armatei este foarte slab, dar sectorul tov. Teohari este în mâinile noastre... *Aparatul nostru de interne trebuie să ştie tot şi nimeni să nu poată câştiga capacitatea de a face informaţii* (subl. ns. F.B.). Reacţiunea este foarte hotărâtă să forţeze aparatul nostru. Trebuie unificarea serviciului informativ şi întărirea aparatului executiv, precum şi a grănicerilor - paza graniţelor nu trebuie să fie o preocupare a Ministerului de Război, ci tot a Internelor. Trebuie să venim cu câteva proiecte de reorganizare a aparatului de interne şi trebuie chiar forţată mâna regelui, pentru ca mijloacele să ne fie puse la dispoziţie"[67].

Cuvintele lui Emil Bodnăraş, eminenţa cenuşie a partidului comunist în materie de servicii secrete, reprezintă o adevărată sinteză a planurilor de acţiune pentru etapa preluării depline a puterii în stat. într-adevăr, în perioada 1945-1947 partidul comunist şi-a subordonat treptat toate instituţiile statului cu atribuţii informative şi represive: Poliţia, Jandarmeria, Serviciul Special de Informaţii. Toate acestea au fost deturnate de la rostul lor firesc, de garante ale ordinii constituţionale, şi transformate în arme extrem de eficace în lupta politică cu partidele tradiţionale şi cu orice altă structură de putere cu orientare anticomunistă.

Un bun exemplu în acest sens este oferit de Ordinul 50.000 S, emis în luna februarie 1947, act prin care directorul Direcţiei Generale a Poliţiei, generalul Constantin Popescu, ordona inspectorilor generali de poliţie să curme acţiunile marilor speculanţi de alimente şi ale „instigatorilor politici reacţionari" care „sabotau măsurile de redresare economică luate de guvern". Potrivit ordinului, aceşti instigatori „se găsesc în rândurile P.N.Ţ.-Maniu, P.N.L.-

---

Demeter, bate la uşă şcoala...». Fusese forjor, cu trei clase. «Nu-l găsesc, mă. Caută-l şi tu». Şi-mi arată casa de fier. Când am deschis casa de fier, s-au rostogolit hârtiile şi dosarele peste mine. Să ieşin, nu alta! «Ne mănâncă câinii!» «Ce ziseşi, mă? Ce făcuşi?» (...) Am găsit ordinul, i l-am pus în mapă: «Să-l daţi mâine tovarăşului Drăghici!» Drăghici a semnat, deşi avea patru clase primare şi trei la ucenici. Conform ordinului, trebuia să înveţe şi el, dar n-a vrut neam" - *Ochii şi urechile poporului. Convorbiri cu generalul Nicolae Pleşiţă. Dialoguri consemnate de Viorel Patrichi în perioada aprilie 1999-ianuarie 2001,* Bucureşti, 2001, p. 153; dincolo de fanfaronada obişnuită a generalului Pleşiţă, relatarea redă o stare de lucruri reală din interiorul Securităţii.

[67] *Apud* Marius Oprea, *Naşterea Securităţii,* în Romulus Rusan (ed.), „Analele Sighet 6. Anul 1948-instituţionalizarea comunismului", Bucureşti, 1998, p. 279

Brătianu şi P.S.D.I." şi, odată arestaţi, trebuiau predaţi la Direcţia Poliţiei de Siguranţă. Unităţile de poliţie şi cele de jandarmi erau sfătuite să acţioneze în „strânsă colaborare"[68].

Pentru o mai bună coordonare a acţiunilor informative şi represive, partidul comunist, adept convins al centralismului, a decis în 1947 crearea Direcţiei Generale a Siguranţei Statului[69], precursoarea directă a Securităţii. Conducerea instituţiei a fost încredinţată unei echipe care îşi demonstrase până atunci fidelitatea faţă de partid şi lipsa de scrupule în anihilarea adversarilor politici: N. Popescu - director general, Al. Neacşu - secretar, Alexandru Nicolschi - subdirector general, L. Zamfir - subdirector general, M. Lepădătescu - consilier, Jianu Marin, Vladimir Mazuru şi Mişu Dulgheru - inspectori generali, Tudor Sepeanu şi Nicolae Cârje - inspectori ş.a. Această structură a repurtat o serie de succese în efortul de lichidare a oricărei opoziţii politice, fiind direct responsabilă pentru anihilarea structurilor de bază ale Partidului Naţional Ţărănesc-Maniu şi Partidului Naţional Liberal-Brătianu, precum şi pentru descoperirea şi lichidarea unor organizaţii de rezistenţă.

Rolul de „scut şi spadă a Partidului", rezervat Securităţii încă de la înfiinţare, poate fi decelat şi din actul normativ de înfiinţare a acestei instituţii. Potrivit art. 2 al Decretului nr. 221 „pentru înfiinţarea şi organizarea Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului (D.G.S.P.)", din 28 august 1948, noul organism „are ca îndatoriri apărarea cuceririlor democratice şi asigurarea securităţii Republicii Populare Române contra uneltirilor duşmanilor din interior şi exterior" (doc. 2). Exprimarea încă voalată a căpătat un ton mult mai ferm în textul Decretului nr. 50 „privitor la reorganizarea Direcţiei Generale a Securităţii Poporului", emis în 30 martie 1951. Articolul 2 al decretului preciza că „Direcţiunea Generală a Securităţii Statului (noua denumire a D.G.S.P. - n. ns. F.B.) are ca îndatoriri: înfăptuirea politicii de apărare a cuceririlor poporului muncitor din R.P.R. împotriva claselor exploatatoare răsturnate, care încearcă să reinstaureze în ţară regimul burghezo-moşieresc; apărarea teritoriului ţării noastre de pătrunderea agenturilor serviciilor de spionaj imperialiste şi satelite, inclusiv Iugoslavia titoistă, şi lichidarea fără cruţare a activităţii duşmănoase a acestora, dusă cu scopul de a submina construirea bazelor socialismului şi regimului nostru de democraţie populară" (doc. 9).

Dincolo de actele normative publice, ordinele circulare, planurile de activitate şi, mai ales, acţiunile concrete ale Securităţii pledează, fără putinţă de tăgadă, în sprijinul afirmaţiei că a fost un instrument nemilos în mâna partidului.

Dintre obiectivele Securităţii, în etapa de început a activităţii, se remarcă, prin numărul de victime produs şi prin atenţia deosebită acordată în planurile de muncă, următoarele: impunerea politicii economice a partidului la nivelul întregii ţări (naţionalizare, colectivizare, impunerea sistemului de cote etc.), lichidarea grupurilor de rezistenţă armată,

---

68 *Apud* Florin Pintilie, *Aspecte ale activităţii organelor represive ale statului în anul 1948*, în Romulus Rusan (ed.), „Analele Sighet 6. Anul 1948-instituţionalizarea comunismului", Bucureşti, 1998, p. 308-309; pentru arestările şi internările în lagăre pe baza ordinului 50.000, vezi A.N.FC., fond Inspectoratele Regionale de Jandarmi, dosar nr. 196, *passim*

69 Noua structură era organizată pe inspectorate regionale, servicii şi birouri de siguranţă. Inspectoratele Regionale de Siguranţă erau în număr de 12: Ploieşti, Piteşti, Craiova, Timişoara, Oradea, Cluj, Sibiu, Braşov, Galaţi, Constanţa, Iaşi, Suceava şi Inspectoratul de Siguranţă al Capitalei; în cadrul Centralei existau Direcţia Informaţii, compusă din următoarele servicii: Secretariat, Informaţii, Contrainformaţii, Contrasabotaj şi Cercetări (Anchete - n. ns.), Direcţia Controlul Străinilor, Paşapoartelor şi Siguranţei de Frontieră, Direcţia Personalului şi Direcţia Administrativă - A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 195, voi. 1, f. 96

pregătirea şi supravegherea operaţiunilor de „legitimare" a puterii comuniste prin organizarea de pseudoalegeri, supravegherea şi anihilarea liderilor politici anticomunişti din ţară şi străinătate, prevenirea apariţiei şi lichidarea oricăror curente de idei anticomuniste în rândul ierarhilor diverselor culte, în cadrul unităţilor de învăţământ, în cultură ş.a.m.d.

Vastitatea preocupărilor Securităţii şi ambiţia acestei instituţii de „a şti tot" este foarte bine redată de colonelul Alexandru Guţan, şeful Direcţiei Politice a D.G.S.P, în 2 martie 1950: *„Nu există nici o hotărâre, nici o transformare, nici un eveniment economic, social sau politic, care pentru noi, Securitatea, să nu formeze un obiectiv, o preocupare* (subl. ns. F.B.). Duşmanul de clasă se ocupă. Dacă nu s-ar preocupa de toate aceste transformări, schimbări, de toate aceste evenimente noi, n-am avea de lucru. Dacă el pur şi simplu ne-ar lăsa în pace, n-am avea de lucru, am merge pe drumul construirii socialiste liniştit şi paşnici, lucru absolut neştiinţific, lucru care în realitate nu se poate petrece"[70].

În privinţa mijloacelor şi metodelor prin care Securitatea a înţeles să-şi îndeplinească obiectivele, acestea au fost într-o strânsă corelaţie cu nivelul general de instrucţie şi cu pregătirea profesională a angajaţilor instituţiei. Acest lucru a făcut ca, în ciuda folosirii unor metode şi tehnici comune tuturor serviciilor de informaţii din lume (reţeaua informativă, interceptarea corespondenţei, filajul, percheziţiile, reţinerile şi arestările, anchetele informative), activitatea Securităţii să fie marcată de violenţe tară precedent în practica serviciilor secrete româneşti, de abuzuri şi încălcări flagrante ale legislaţiei în vigoare la acel moment. Totodată, trebuie subliniat că „alte practici des uzitate în activitatea informativ-operativă - chiar de serviciile de informaţii din ţările cu o lungă tradiţie democratică -, cum ar fi combinaţiile informative, jocurile operative, dezinformarea agenţilor străini sau recrutarea sub steag străin, se dovedeau mult prea rafinate pentru a le fi la îndemână unor ofiţeri lipsiţi de cultură generală şi chiar profesională"[71]. Fără a lipsi cu desăvârşire[72], astfel de operaţiuni s-au dovedit a fi, cel puţin în primele două decenii de existenţă, mai degrabă excepţii decât metode curente de acţiune.

Odată cu epuizarea valurilor de teroare şi cu consolidarea poziţiei partidului de dominare a societăţii, obiectivele şi tehnicile Securităţii au suferit o serie de modificări în sensul edulcorării acestora. Dacă în perioada 1958-1959 a avut loc un ultim val de teroare menită să arate „cine e stăpânul" în ţară, după 1960 începe să se facă simţită o relaxare treptată, care trebuie pusă în corelaţie cu derularea evenimentelor din relaţiile externe ale României - poziţia specială a României în C.A.E.R. şi distanţarea treptată faţă de Moscova[73].

---

70 A.C.N.S.A.S., fond Documentar, dosar nr. 199, f. 152

71 Cristian Troncotă, *Istoria Securităţii regimului comunist din România. 1948-1964,* Bucureşti, 2003, p. 77.

72 Ne referim aici la unele acţiuni de succes iniţiate de Securitate în perioadă, cum ar fi răpirea din Germania a prof. Aurel Decei şi a lui Oliviu Beldeanu sau supravegherea şi intoxicarea informaţională a ataşatului militar francez Serge Parisot - cf. Oliviu Beldeanu, *Memorial anticomunist din închisoare,* Oradea, 1999, *passim;* Ioan Opriş, *Aurel Decei sau destinul disperării,* Bucureşti, 2004, *passim;* Alina Ilinca, Liviu Marius Bejenaru, *Aventurile unui ataşat militar francez în România populară*, în „Studii şi materiale de istorie contemporană", serie nouă, voi. 4/2005, p. 103-124; idem, *Un ataşat militar francez sub lupa Securităţii*, în „Dosarele istoriei", nr. 7 (107)/2005, p. 43^17

Apogeul a fost atins în anul 1964 când au fost eliberaţi majoritatea deţinuţilor politici[74]. Totuşi, nici aşa-numita „Declaraţie de independenţă" din aprilie 1964, nici dispariţia fizică a liderului comunist Gh. Gheorghiu-Dej, în martie 1965, nu au marcat o reală cezură în evoluţia regimului comunist sau în comportamentul politic al liderului acestuia. Schimbările produse au fost doar de suprafaţă şi au convers în direcţia unei relaxări a terorii. Aceasta era posibilă în contextul în care, pentru cea mai mare parte a populaţiei, regimul părea instaurat în mod ireversibil, iar puseurile de revoltă erau mai numeroase în imaginaţia ofiţerilor de securitate decât în realitate[75].

Venirea la putere a lui Nicolae Ceauşescu anunţa iminente schimbări în organizarea Securităţii, date fiind vechile suspiciuni ale acestuia împotriva instituţiei (bănuită că ar submina autoritatea partidului). în plus, prezenţa lui Alexandru Drăghici în fruntea instituţiei, un potenţial adversar pentru supremaţia în partid, tăcea previzibil atacul pe care acesta îl va orchestra în următorii ani. De altfel, eliminarea lui Drăghici, prin Decretul Consiliului de Stat nr. 469 din 24 iulie 1965, din funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Interne a fost primul pas în îndepărtarea acestuia de pârghiile puterii. A fost menţinut în funcţia de secretar al C.C. al P.C.R. până la adunarea probelor zdrobitoare asupra crimelor patronate de el, probe prezentate în cadrul Plenarei C.C. al P.C.R. din 22-25 aprilie 1968 de către Nicolae Ceauşescu.

Deşi orice periodizare este prin natura ei arbitrară, în opinia noastră momentul aprilie 1968 (care, întâmplător, coincide cu cel de-al douăzecilea an de existenţă al Securităţii) reprezintă o piatră de hotar în existenţa instituţiei. La fel ca în orice birocraţie comunistă, şi în Securitate se creaseră diverse coterii bazate pe fidelităţi personale şi înlăturarea lui Drăghici a dus la un adevărat cutremur în structurile represive. început la nivel de persoane, procesul de reformare structurală a instituţiei (nu neapărat în direcţia cea bună!) s-a transferat rapid către metodele de lucru şi obiectivele urmărite. Fără a împărtăşi exagerările unor foşti ofiţeri de securitate referitoare la schimbările intervenite după eliminarea lui Drăghici[76], suntem nevoiţi să constatăm cotitura petrecută în 1968 şi continuată în anii următori[77].

---

73 Liviu Ţăranu, *Consideraţii generale asupra evoluţiei României în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc,* în Cornel Carp (coord.), „România în contextul internaţional la sfârşitul celui deal doilea război mondial", Bucureşti, 2005, p. 371-376

74 Pentru detalii privind eliberarea deţinuţilor politici din închisorile şi lagărele de muncă din România, vezi Şerban Rădulescu-Zoner, *Reflectarea în arhive a eliberării deţinuţilor politici în prima parte a anilor '60,* în „Analele Sighet 9", Bucureşti, 2001, p. 379-389.

75 Florian Banu, *Continuitatea represiunii — arestările şi anchetele politice în intervalul 1965—1967,* în C.N.S.A.S., „Arhivele Securităţii", voi. II, Bucureşti, 2006, p. 362-375

76 Unul dintre aceştia nu se sfieşte să afirme: „Se ştie, de pildă, că la jumătatea anilor '60 s-a declanşat un proces drastic în această privinţă, cu un efort juridic care poate va rămâne în istorie alături de cel din vremea lui Alexandru Ioan Cuza. *Au fost complet abolite normele care contraveneau principiilor de drept ori atentau la drepturile şi libertăţile cetăţeneşti* (subl. ns. F.B.). într-o gândire modernă, înscrisă în cea practicată pe plan internaţional, dar adaptată la sistemul social existent atunci la noi" - Dumitru Iancu Tăbăcaru, *Sindromul Securităţii,* Bucureşti, f. a., p. 61

La capătul a două decenii de existenţă, bilanţul Securităţii este de-a dreptul impresionant, în ciuda numeroaselor tare ale instituţiei. Eliminarea aproape în totalitate a oricărei opoziţii politice, impunerea dură a politicii economice a regimului şi sădirea în sufletele românilor, pentru decenii, a unui sentiment de nesiguranţă, neîncredere în oameni şi groază faţă de aparatul represiv, se numără printre „realizările" de căpătâi ale Securităţii. De asemenea, nu trebuie uitat efectul catastrofal pe care acţiunile iniţiate de Securitate l-au avut asupra diasporei româneşti. Comunităţile româneşti din diverse colţuri ale lumii au fost puternic infiltrate cu agenţi acoperiţi care au dus la apogeu dihoniile mai mult sau mai puţin latente care îi divizau pe românii de peste hotare. Efectele acestor infiltrări s-au tăcut simţite până la sfârşitul regimului comunist din România şi putem afirma că nici în ziua de astăzi suspiciunile şi acuzele reciproce nu au încetat, aducând deservicii imense intereselor naţionale ale României.

Capitolul rezultatelor pozitive obţinute în această perioadă tinde către zero, aici putând fi menţionate doar acţiunile de penetrare a unor obiective economice occidentale şi obţinerea, prin metodele spionajului industrial, a unor patente şi tehnologii avansate, precum şi prevenirea, în plan intern, a unor acte de sabotaj care s-ar fi soldat doar cu pierderi umane şi materiale tară a afecta în vreun fel stabilitatea sistemului comunist. Tot la acest capitol, mai poate fi amintită acţiunea de prevenire a încheierii unor contracte oneroase pentru statul român de către diverse persoane venale din aparatul de comerţ exterior al României.

Diversitatea acţiunilor întreprinse de Securitate şi faptul că ele au afectat, practic, toate palierele societăţii româneşti îngreunează, dar fac extrem de necesară, cercetarea istorică a existenţei acestui teribil instrument al regimului comunist. Prin urmare, considerăm că prezentul volum de documente nu poate fi decât un ajutor eficace în eliminarea unora din numeroasele semne de întrebare care persistă asupra trecutului apropiat şi sperăm că va fi receptat ca atare.

Florian BANU

NOTA ASUPRA EDIŢIEI

Prin realizarea acestei lucrări am avut în vedere oferirea unei imagini ample, cât mai clare şi tară echivoc, a principalei instituţii represive a regimului comunist şi, ca urmare, selectarea documentelor s-a tăcut astfel încât să acopere întreaga perioadă de existenţă a Securităţii. Cercetările noastre au vizat fondurile documentare ale Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, ale Arhivelor Ministerului de Interne, ale Arhivelor Naţionale Istorice Centrale şi ale Arhivelor Militare Române.

Dată fiind bogăţia materialului documentar, am grupat documentele în două volume. în primul volum am inclus documente din perioada iulie 1948 - aprilie 1967, iar în cel de-al doilea au fost reunite documente din intervalul iulie 1967 - august 1989.

Anul 1967 a fost stabilit ca moment de reper pentru gruparea documentelor în volume, întrucât atunci s-a produs o reorganizare masivă a Ministerului Afacerilor Interne şi s-a înfiinţat Departamentul/Consiliul Securităţii Statului.

Florian Banu, *Din paradoxurile Epocii de Aur - Ceauşescu* versus *Securitatea*, în „Dosarele Istoriei", nr. 7(83)/2003, p. 36^11

Fiecare volum este structurat, la rându-i, în două părţi. în Partea I STRUCTURI-CADRE am inclus documente despre:

- înfiinţarea, organizarea şi transformările survenite de-a lungul anilor în structura Securităţii;
- structura şi atribuţiile direcţiilor/serviciilor din aparatul central, precum şi ale direcţiilor regionale, serviciilor şi secţiilor raionale de securitate;
- referate ale unor cadre care au deţinut funcţii de conducere în structurile Securităţii.

Pentru Partea a Îl-a OBIECTIVE ŞI METODE, am selectat documente referitoare la:

- activitatea unor direcţii centrale/regionale de securitate;
- urmărirea informativ-operativă a „elementelor" din fostele partide istorice, a celor care au tăcut parte din „organizaţii subversive", a foştilor condamnaţi pentru „infracţiuni contra securităţii statului", a membrilor unor culte şi grupări religioase;
- analiza muncii organelor de securitate cu prilejul şedinţelor/convocărilor desfăşurate la Ministerul Afacerilor Interne, precum şi expuneri, concluzii, referate prezentate de persoane cu funcţii de conducere în securitate;
- munca informativ-operativă desfăşurată de securitate în diferite probleme;
- emigraţia română (organizaţii, asociaţii, posturi de radio, presă).

O categorie aparte de documente, privind acest ultim aspect, o constituie hotărârile de deschidere/închidere a dosarelor de obiectiv pentru asociaţii, cluburi, centre, comitete, colonii ale emigraţiei române. Din iulie 1955 s-au deschis asemenea dosare pentru emigraţia din Germania, Austria, Anglia, Franţa, Italia, S.U.A. Prin includerea în volum a documentelor de acest gen, am dorit să ilustrăm faptul că emigraţia română a beneficiat din plin de atenţia securităţii şi că oriunde a existat o comunitate românească, aceasta a fost „lucrată" de aparatul specializat al acesteia (Direcţia I, Direcţia Generală/Departamentul/Centrul de Informaţii Externe).

Fiecare volum conţine şi fişele biografice ale unor cadre cu funcţii importante în aparatul Ministerului de Interne şi al Securităţii.

în pofida unei minuţioase cercetări a fondurilor de arhivă la care am avut acces, nu am reuşit să identificăm toate legile, hotărârile şi alte acte normative care priveau organizarea şi funcţionarea Securităţii. Cercetarea colecţiilor „Monitorul Oficial" şi „Buletinul Oficial" nu s-a dovedit mai fructuoasă, ştiut fiind, de altfel, că cele mai multe din acest gen de documente nu erau destinate publicării, având caracter secret.

Documentele selectate sunt inedite, cu câteva excepţii. Mai precis, este vorba de cinci documente din volumul 1, după cum urmează: documentul nr. 93 a fost publicat parţial în *Cartea Albă a Securităţii,* voi. II, Bucureşti, 1994, documentul nr. 109 a fost publicat în „Revista Arhivelor", an 65, nr. l-2/2003. Documentele nr. 110, 118 şi 140 sunt incluse în *Cartea Albă a Securităţii,* voi. III, Bucureşti, 1995. De asemenea, în volumul 2 au fost incluse două documente edite: documentele nr. 7, publicat în *Cartea Albă a Securităţii,* voi. III, şi nr. 194, publicat în „Arhivele Securităţii", voi. II, Bucureşti, Editura Nemira, 2006.

Am optat pentru republicarea acestor documente, întrucât *Cartea Albă a Securităţii* a avut un circuit restrâns şi, în plus, documentele amintite întregesc imaginea de ansamblu a evoluţiei Securităţii.

Suntem conştienţi de faptul că cercetări viitoare vor întregi, sub raport documentar contribuţiile acestora.

în general, redactarea documentelor a respectat textul original. Am operat tacit acele modificări impuse de normele ortografice actuale. Am adăugat în text unele cuvinte de legătură marcând aceste intervenţii prin paranteze drepte. în documente au fost lăsate şi o serie de inadvertenţe gramaticale tocmai pentru a evidenţia nivelul pregătirii cadrelor de securitate.

Editorii mulţumesc domnului Marcel Popa, directorul Editurii Enciclopedice, care ne-a susţinut şi încurajat constant pe parcursul realizării acestei lucrări, precum şi doamnei Diana Tatu, tehnoredactorul celor două volume.

ABREVIERI

A. A.T. - Apărarea Antiaeriană a Teritoriului a.c. - angajat civil/ anul curent
A.C.A.R.D.A. - Asociaţia Culturală a Românilor din Anglia
A.C.N.S.A.S. - Arhiva Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii
ad-tiv. - administrativ
A.L.A. - Apărarea Locală Antiaeriană
A.M.A.I. - Arhiva Ministerului Administraţiei şi Internelor
A.M.R. - Arhivele Militare Române
A.N.E.C. - Adunarea Naţiunilor Europene Captive
A. R.I.A. - Agenţia Română de Impresariat Artistic
B. B.C. - British Broadcasting Corporation
B.I.R.E. - Buletin de Informaţii pentru Românii din Exil
B. O.B. - Biroul organizaţiei de bază (partid) Bir. - birou(l)
C. A.E.R. - Consiliul de Ajutor Economic Reciproc C.C. - Comitetul Central
C.C.E.S. - Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste
C.I. -contrainformaţii
C.I.A. - Central Intelligence Agency
C.I.D. - Centrul de Informatică şi Documentare
C.I.S. - Cheltuieli Informative Speciale
C.M.L. - Corpul Muncitoresc Legionar
C.N.E.L. - Comitetul Naţional pentru Europa Liberă
C.N.R. - Consiliul Naţional Român
col. - colonel
cpt. - căpitan
C.R. - Corpul Răzleţi
C.S.L. - Corpul Studenţesc Legionar
C. S.P. - Comitetul de Stat al Planificării
D. G.I.E. - Direcţia Generală de Informaţii Externe D.G.I.I. - Direcţia Generală de Informaţii Interne
D.G.P.C.M. - Direcţia Generală a Penitenciarelor şi Coloniilor de Muncă D.G.S.P. - Direcţia Generală a Securităţii Poporului D.G.S.S. - Direcţia Generală a Securităţii Statului dir. - direcţie
dir. op. - direcţie operativă

D.M.R.U. - Direcţia Management Resurse Umane
D. S.S. - Departamentul Securităţii Statului d.u.i. - dosar de urmărire informativă
E. L. - Europa Liberă
F. B.I. - Federal Bureau of Investigation F.D.C. - Frăţiile de Cruce
F.D.U.S. - Frontul Democraţiei şi Unităţii Socialiste
F. R.N. - Frontul Renaşterii Naţionale
G. A.C. - Gospodăria Agricolă Colectivă
G. A.S. - Gospodăria Agricolă de Stat gl. col. - general-colonel
gl. lt. - general-locotenent gl. mr. - general-maior
H. C.M. - Hotărâre a Consiliului de Miniştri
I. A.R. - întreprinderea Aeronautică Română I.G.M. - Inspectoratul General al Miliţiei
I.J. - Inspectorat Judeţean
I.M.B. - Inspectoratul Municipiului Bucureşti
indep. - independent
I.O.V.R. - Invalizi, orfani, văduve de război
I.S.J. - Inspectorat de Securitate Judeţean
L.R.L. - Liga Românilor Liberi
locţ. - locţiitor
lt. col. - locotenent-colonel
M.A.E. - Ministerul Afacerilor Externe
M.A.I. - Ministerul Afacerilor Interne
M.C.E. - Ministerul Comerţului Exterior
M.F.A. - Ministerul Forţelor Armate
mr. - maior
N.A.T.O. - North Atlantic Treaty Organisation
O.N.T. - Oficiul Naţional de Turism O.N.U. - Organizaţia Naţiunilor Unite Org. - organizaţie P/ pt. - pentru
P.C.R. - Partidul Comunist Român
P.C.T.F. - Punct Control Trecere Frontieră
P.M.R. - Partidul Muncitoresc Român
P.N.L. - Partidul Naţional Liberal
P.N.Ţ. - Partidul Naţional Ţărănesc
P.S.D.I. - Partidul Social Democrat Independent
R.E.L. - Radio „Europa Liberă"
R. r a i. Ren u n m ca Federală a Germaniei
R.i,. Rauio unertatea
R.P.R. Renunnca Populară Română
R.>.R. Renunnca Socialistă România
S.E.A.i.u. - south Eastern Asian Treaty Organisation
Serv. - serviciul
S.I. - supraveghere informativă
S.I.E. - Serviciul de Informaţii Externe

S.L.O.M.R. - Sindicatul Liber al Oamenilor Muncii din România
S.M.B. - Securitatea Municipiului Bucureşti
S.M.T. - Staţiune de Maşini şi Tractoare
S.S.I. - Serviciul Special de Informaţii
S.U.A. - Statele Unite ale Americii
T.O. - tehnică operativă
Teh. - tehnică
U.A.E.R. - Uniunea Asociaţiilor Elevilor din România U.A.R.G. - Uniunea Asociaţiilor Românilor din Germania U.F.D.R. - Uniunea Femeilor Democrate din România U.I. - urmărire informativă U.M. - Unitate militară

U.M.R.L. - Uniunea Mondială a Românilor Liberi U.R.S.S. - Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste U.S.L.A. - Unitatea Specială de Luptă Antiteroristă U.T.C. - Uniunea Tineretului Comunist U.T.M. - Uniunea Tineretului Muncito

rLISTA DOCUMENTELOR

Partea I

Structuri - cadre

1. **1948 iulie 10.** Proces verbal al şedinţei Secretariatului C.C. al P.M.R. în care s-a hotărât reorganizarea Direcţiei Generale a Siguranţei Statului..... 9
2.**1948 august 28.** Decret nr. 221 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, pentru înfiinţarea şi organizarea Direcţiei Generale a Securităţii Poporului 10
3. **1948 august 28.** Decret nr. 1516 emis de Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române privind încadrarea unor generali şi colonei din Direcţia Poliţiei de Siguranţă în serviciile centrale şi exterioare ale Direcţiei Generale a Securităţii Poporului 12
4. **1948 august 28.** Decret nr. 1517 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române privind numirea lui Pintilie Gheorghe şi Popescu Gogu în funcţia de director general şi respectiv director în cadrul Direcţiei Generale a Securităţii Poporului..... 13
5.**1948 august.** Tabel cuprinzând baza de calcul a salariilor pentru cadrele de securitate, în vigoare de la data de 1 septembrie 1948..... 14
6. **1948 [august].** Decizie a M.A.I. referitoare la noile atribuţii cu care au fost împuterniciţi, la data de 1 septembrie 1948, subdirectorii generali din Direcţia Generală a Securităţii Poporului, Nicolschi Alexandru şi Mazuru Vladimir, precum şi ofiţerii numiţi „gestionari ai fondului pentru cheltuieli în interese superioare de stat" la nivel central şi direcţii regionale de securitate 15
7. **1948 [august].** Decizia M.A.I. privind atribuţiile conferite directorului general al Direcţiei Generale a Securităţii Poporului, general-locotenent de securitate Pintilie Gheorghe 18

8. 1949 septembrie 14. Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române prin care Pintilie Gheorghe se numeşte ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne 19
9.1951 martie 30. Decret nr. 50 privitor la reorganizarea Direcţiei Generale a Securităţii Poporului..... 20
10. 1951. Structura şi atribuţiile direcţiilor regionale ale Direcţiei Generale a Securităţii Statului..... 21
11.1951. Sarcini, drepturi şi îndatoriri ce revin secţiilor şi birourilor din cadrul regiunilor de securitate..... 28
12. 1951. Atribuţiile şi structura organizatorică a raioanelor de securitate din direcţiile regionale 57
13. 1952 mai 27. Decret nr. 102 emis de Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române privitor la desărcinarea lui Teohari Georgescu din funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi din funcţia de ministru al Afacerilor Interne 60
14. 1952 mai 27. Decret nr. 103 emis de Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române referitor la eliberarea lui Drăghici Alexandru din funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne..... 60
15.1952 mai 27. Decret nr. 104 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române referitor la numirea lui Alexandru Drăghici în funcţia de ministru al Afacerilor Interne 61
16. 1952 mai 27. Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române privitor la numirea lui Vinţe Ion în funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne 62
17. 1952 mai 28. Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române prin care Vinţe Ioan se cheamă în cadrele active ale armatei pentru Trupele Ministerului Afacerilor Interne..... 62
18.1952 iunie 20. Decret nr. 139 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, cu privire la desărcinarea lui Jianu Marin din funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne..... 63
19.1952 septembrie 2. Extras din stenograma şedinţei Biroului Politic al C.C. al P.M.R. în care s-a discutat reorganizarea Ministerului de Interne..... 64
20. 1952 septembrie 18. Decret nr. 324 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, privind reorganizarea Ministerului Afacerilor Interne.... 68
21. 1952 septembrie 18. Decret nr. 325 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române referitor la eliberarea lui Alexandru Drăghici din funcţia de ministru al Afacerilor Interne şi numirea sa în funcţia de ministru al Securităţii Statului 68
22. 1952 octombrie 1. Decret nr. 361 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, privind înaintarea la gradul de general-locotenent a lui Drăghici Alexandru şi acordarea gradului de general-maior lui Pavel Ştefan. 69
23.1955 iulie 26. Extras din Protocolul şedinţei Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele schimbări în conducerea M.A.1..... 70
24.1956 martie 2. Referat şi fişa de cadre privind confirmarea maiorului Socol Marin Petre în funcţia de şef al Direcţiei Regionale a M.A.I. (Securitate) Craiova... 71.
25. 1956 aprilie 20. Referat cu privire la Birtaş Gavril, întocmit de Comisia Controlului de Partid 74
26. 1956 aprilie. Tabel nominal cu cadrele de conducere din aparatul central de securitate 78
27. 1956 mai 18. Raport privind măsurile de reducere şi simplificare a aparatului Securităţii statului 82

28. 1956 mai 29. Proiect de organizare a Departamentului Securităţii Statului. ... 89
29. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei Cadre..... 93
30. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei I informaţii externe 94
31. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a Îl-a..... 97
32. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a lll-a..... 104
33. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a IV-a..... 106
34. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a VH-a - Operativă 110
35. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a VUI-a - Tehnică Operativă. 112
36. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a IX-a - Paza conducerii P.M.R. şi a conducerii Guvernului..... 114
37. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „B" - Contrainformaţii Radio 117
38. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „C"..... 122
39. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „D"..... 126
40. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „F"..... 128
41. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „H"..... 133
42. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „K"..... 134
43. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „T"..... 135
44. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului Inspecţii..... 137
45. 1956. Atribuţiile Securităţii Statului..... 138
46. 1956. Atribuţiile Direcţiei „Informaţii Politice Externe"..... 140
47. 1956. Atribuţiile Direcţiei de Contraspionaj..... 142
48. 1956. Atribuţiile Direcţiei „Lupta contra activităţii politice subversive" 146
49. 1956. Atribuţiile Direcţiei „Lupta cu contrarevoluţia economică"..... 151
50. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei de Contrainformaţie Militară. 155
51. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a Vl-a - Transporturi. ... 161
52. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei Cercetări..... 163
53. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului Operativ din penitenciare, lagăre şi colonii 167
54. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului Tehnic-Operativ 168
55. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului Contrainformaţii Radio. 169
56. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului controlul corespondenţei şi coletelor poştale..... 169
57. 1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului evidenţă şi arhivă 171
58. 1956. Organizarea şi atribuţiile direcţiilor regionale, serviciilor şi secţiilor raionale de securitate..... 172
59. 1957 august 7. Referat de cadre al locotenent-colonelului Bolintineanu Gh. Ioan (Balint), propus în funcţia de şef al Direcţiei Regionale M.A.I. Constanţa..... 178
60. 1959 martie 5. Referat de cercetare întocmit de Comisia Controlului de Partid privind pe Dulgheru Mişu (Dulbergher)..... 181
61. 1959 iunie 29. Referat de cadre al generalului-maior Gavriliuc Mihai, propus pentru eliberarea din funcţia de şef al Direcţiei 1..... 188
62. 1959 iulie 6. Referat de cadre al generalului-maior Evghenie Atanase, propus în funcţia de şef al Direcţiei a IV-a din M.A.1..... 190
63.1959 noiembrie 18. Referat de cadre al colonelului de securitate Doicaru Nicolae propus pentru a fi numit în funcţia de şef al Direcţiei I din M.A.1..... 194

64. 1959 decembrie 22. Referat de cercetare privind pe Gavriliuc Mihai, întocmit de Comisia Controlului de Partid..... 198
65. 1960 august 6. Referat de cadre privind pe Postelnicu C. Tudor, propus să fie ales membru al C.C. al U.T.M..... 205
66. 1960 septembrie 15. Referat de cadre al locotenent-colonelului Radu Dumitru (Ciobanu), şeful Direcţiei regionale M.A.I. Bacău..... 207
67. 1960 decembrie 22. Referat de cadre al maiorului Marinescu Viorel-Paul propus în funcţia de şef de stat major în Comandamentul central al gărzilor muncitoreşti. 210 68.1960. Statul de organizare al cadrelor de conducere din Ministerul Afacerilor Interne (direcţii centrale şi regionale de securitate)..... 213
69. 1961 aprilie 28. Referat de cadre privind pe Silaghi Ion, şeful colectivului de instructori pentru M.A.I. din Direcţia Organizatorică a C.C. al P.M.R..... 220
70. 1961 iunie. Denumirile avute de către direcţiile şi serviciile din Aparatul central al securităţii în perioada 1 septembrie 1948-l august 1959..... 223
71. 1961 decembrie 20. Referat de cadre al maiorului Pleşiţă Nicolae, propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Cluj..... 226
72. 1961 decembrie 21. Referat de cadre privind pe colonelul Bolintineanu Ioan (Balint), şef al Direcţiei regionale M.A.I. Braşov 228
73. 1962 octombrie 31. Referat de cadre al colonelului Răduică Grigore, propus instructor în cadrul Grupului de instructori pentru controlul muncii de partid în M.F.A., M.A.I. din Direcţia Organizatorică a C.C. al P.M.R..... 231
74.1963 ianuarie 3. Referat de cadre al locotenent-colonelului Dumitraşcu Alexandru, propus pentru funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Bucureşti..... 234
75. 1963 ianuarie 11. Referat de cadre al maiorului Macri Emil propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Suceava..... 236
76. 1963 ianuarie 12. Caracterizarea locotenent-colonelului Munteanu Nicolae, şef al Direcţiei Regionale M.A.I. Suceava..... 238
77. 1963 ianuarie 15. Caracterizarea colonelului Butyka Andrei Francisk, şef al Direcţiei a VUI-a cercetări penale din M.A.I..... 239
78. 1963 ianuarie 16. Referat de cadre al maiorului de securitate Enoiu Ion Gheorghe propus a fi numit în funcţia de şef al Direcţiei a VUI-a din M.A.I..... 240
79. 1963 septembrie 26. Hotărârea Consiliului de Miniştri prin care general-maior Nicolae Doicaru este numit secretar general al M.A.I. şi şef al Direcţiei Generale de Informaţii din M.A.I..... 242
80. 1964 iulie 2. Referat de cadre al colonelului Rusu Emanoil, propus în funcţia de şef al Direcţiei a VII a din M.A.I..... 242
81. 1964 octombrie 22. Referat de cadre privind pe Caraman Mihai, propus în funcţia de consilier la Agenţia Economică a R.P.R. din Paris 24582.1965 aprilie 5. Referat de cadre al colonelului Mleşniţă Constantin, propus instructor în Secţia pentru controlul muncii în M.F.A.-M.A.I. şi Justiţie a C.C. al RM.R. . . 247
83.1965 aprilie 9. Notă referitoare la Postelnicu Tudor, întocmită de Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R..... 249
84. 1966 ianuarie 26. Referat de cadre al maiorului Enache Gh. Aurică, propus în funcţia de locţiitor şef al Secţiei a IV-a din cadrul Direcţiei regionale de securitate Argeş 250
85. 1966 februarie 5. Referat de cadre al colonelului Pele Gheorghe, propus în funcţia de ambasador şi ministru plenipotenţiar al R.S. România în Austria . . . 252
86. 1966 martie 17. Notă cu privire la locotenent-colonelul Marinescu Viorel-Paul, propus în funcţia de şef al Direcţiei trupe-pază şi securitate din Comandamentul trupelor M.A.1 254

87. 1966 mai 6. Referat de cadre al locotenent-colonelului Marinescu (Iosif) Viorel-Paul propus în funcţia de şef al Direcţiei trupe-pază şi securitate din Comandamentul trupelor M.A.1 255
88. 1966 noiembrie 24. Referat de cadre privind pe Gal Ioan, propus în funcţia de adjunct al şefului Secţiei pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.M.R. 258
89.1967 februarie 4. Notă întocmită de Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R. pentru Pleşiţă Nicolae, şeful Direcţiei regionale M.A.I. Cluj, propus în funcţia de şef al Direcţiei a Vl-a din cadrul M.A.I 260
90.1967 aprilie 10. Referat de cadre al locotenent-colonelului Ioana Constantin, locţiitor şef la Direcţia a Îl-a, propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Cluj. 262
91. 1967 aprilie 28. Referat de cadre al locotenent-colonelului Sălcudean Pavel, propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Mureş Autonomă Maghiară 264
92. 1967 mai 25. Referat de cadre al maiorului de securitate Samoilă Radu Dragomir, şeful Secţiei raionale M.A.I. Făurei..... 266

Partea a ll-a

Obiective şi metode

93. 1949 septembrie 10. Scurt istoric al mişcării legionare pentru uzul intern al direcţiilor regionale de securitate..... 271
94. 1950 aprilie 3. Ordinul nr. 100 al ministrului adjunct la Ministerul Afacerilor Interne, Pintilie Gheorghe, referitor la lupta împotriva „duşmanului de clasă" (trimiterea în colonii de muncă) 286
95. 1952 iunie 26. Extras din ziarul „Patria", nr. 7 din septembrie 1951 referitor la constituirea organizaţiei „Liga Românilor Liberi"..... 289
96. 1953 ianuarie 23. Sintează asupra presei emigraţiei româneşti.... 290
97. 1953 februarie 11. Concluziile formulate de ministrul Securităţii Statului, Alexandru Drăghici, la şedinţa cu directorii direcţiilor regionale de securitate, unde s-a analizat modul cum a fost aplicat ordinul referitor la agentura informativă şi Hotărârea C.C. al P.M.R. cu privire la arestările abuzive 307
98. 1953 martie 25. Formulă a jurământului militar depus în momentul încadrării în Securitate 336
99. 1953 mai 12. Notă referitoare la rivalităţile dintre grupurile Rădescu şi Vişoianu, întocmită pe baza extraselor din ziarul „Times Herald" din Washington..... 337
100. 1953 noiembrie 5. Referat privind posturile de radio „Vocea Americii", „Europa Liberă" şi B.B.C 339
101. 1953 decembrie 9. Notă cuprinzând informaţii despre B.B.C..... 343
102. 1953 decembrie 9. Notă cuprinzând informaţii neverificate despre funcţionari ai B.B.C..... 344
103. 1954 septembrie. Dare de seamă asupra activităţii Direcţiei a VUI-a în perioada 1 ianuarie-31 august 1954..... 346
104.1955 februarie 28. Notă referitoare la completarea Hotărârii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. nr. 774/1954 privind îmbunătăţirea muncii organizaţiilor de partid în M.A.I. şi intensificarea controlului activităţii lor din partea organelor de partid 364
105. 1955 iulie 20. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv pentru „Institutul Românesc" din Miinchen..... 369
106. 1955 octombrie 10. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Govora" pentru „Asociaţia Românilor din S-V Germaniei"..... 370
107. 1955 octombrie 10. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Făgăraş", pentru Colonia română din Anglia..... 371
108. 1955 octombrie 15. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Ceahlăul" pentru „Asociaţia Românilor Liberi din Austria"..... 372
109. 1955 octombrie 27. Raport privind analiza muncii Direcţiei I pe perioada

1 ianuarie-15 octombrie 1955..... 373
110. 1955 noiembrie 14. Raport referitor la urmărirea informativ-operativă a „elementelor" din fostele partide istorice..... 390
111. 1955 decembrie 15. Plan de acţiune pentru postul de radio „Free Europe". . . 408
112. 1955. Situaţie numerică cu evidenţa elementelor P.N.Ţ. şi P.N.L. identificate şi luate în evidenţă de către regiunile de securitate..... 410
113.1956 februarie 3. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Innsburg" pentru „Misiunea Catolică Română" din Germania Occidentală..... 411
114. 1956 martie 14. Raport al Direcţiei a V-a referitor la lipsurile principale în organizarea reţelei informative..... 412
115. 1956 decembrie 17. Notă referitoare la hotărârile luate în timpul celui de-al V-lea Congres al Uniunii Internaţionale Ţărăneşti care s-a desfăşurat la Paris între 28-30 octombrie 1956 424
116.1957 decembrie 2. Expunerea ministrului Afacerilor Interne Alexandru Drăghici, prezentată la şedinţa de analiză a muncii informativ-operative desfăşurate la M.A.I. cu participarea directorilor din aparatul central şi din regiuni, a şefilor de servicii
şi raioane de securitate..... 426
117.1958 ianuarie 28. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Deströmarea" pentru Fundaţia „Carol I" din Paris..... 462
118. 1958 martie 24. Referat cu privire la unele aspecte nesatisfăcătoare din activitatea unor organe judecătoreşti, semnat de ministrul Afacerilor Interne, general-colonel Alexandru Drăghici 463
119.1958 septembrie 16. Referatul ministrului Afacerilor Interne Alexandru Drăghici privind analiza muncii informativ-operative desfăşurată de organele Securităţii Statului, prezentat în deschiderea şedinţei cu directorii şi locţiitorii acestora din regiuni şi centrala ministerului 476
120. 1958 decembrie 16. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Texas" pentru A.C.E.N. (Adunarea Naţiunilor Europene Captive)..... 497
121. 1958 decembrie 27. Hotărâre pentru închiderea dosarului de grup nr. 102, privind pe Bentoiu Aurelian, Ghiorghiu Georgel, Aznavorian Hurmuz, Papacostea Victor, Rădulescu Savel şi Sibiceanu Niculae..... 498
122. 1960 ianuarie 12. Stenograma discuţiilor care au avut loc în şedinţa de analiză a activităţii Direcţiei regionale M.A.I. Galaţi..... 506
123. 1960 octombrie 25. Lucrare privind organizaţia „Adunarea Naţiunilor Europene Captive" (A.N.E.C.) - Filiala din Anglia..... 546
124. 1960 octombrie 28. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Adunarea Naţiunilor Europene Captive" filiala - Londra, nume conspirativ „Piccadily". . 553
125. 1960 octombrie 28. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Lăcusta" pentru Grupul legionar din Italia..... 554
126. 1961 ianuarie 25. Sinteză referitoare la neînţelegerile şi schimbările de personal din cadrul postului Radio „Europa Liberă", transmisă ministrului Afacerilor Interne, Alexandru Drăghici de către omologul său polonez Vladislav Viha. . . . 555
127. 1961 februarie 20. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv privind „Comitetul Naţional pentru Europa Liberă", nume conspirativ „Tebas"..... 560
128.1961 martie 20. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Cleveland" pentru Colonia română din America de Nord..... 561
129.1961 aprilie 10. Tabel cuprinzând numele şi adresele unor studenţi care au legături cu „Europa Liberă", transmis ministrului Afacerilor Interne, Alexandru Drăghici, de către ministrul Afacerilor Interne din R.P. Albania..... 562
130. 1961 iunie 23. Notă primită de adjunctul ministrului Afacerilor Interne, general- locotenent Pintilie Gheorghe, de la Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Populare Polone referitoare la recrutarea de către americani a unor emigranţi din Europa Răsăriteană.... 564

131. 1962 martie 2. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Volnay" pentru filiala „Europa Liberă" din Paris..... 565
132. 1962 iunie 11. Notă-sinteză privind organizaţia „Liga Românilor Liberi" (L.R.L.). 566
133. 1962 octombrie 8. Notă privind organizaţia B.B.C. - Secţia română din Anglia. 568
134. 1963 ianuarie 5. Raport de închidere a dosarului de obiectiv „Lena" privind colonia românească din Berlinul de Vest..... 569
135. 1963 martie 7. Notă referitoare la filiala „Europei Libere" din Viena 571
136. 1963 martie 25. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv pentru „Comitetul Naţional Român" şi „Adunarea Naţiunilor Europene Captive", nume conspirativ „Măgura" („Cameleonul") 573
137. 1963 aprilie 13. Plan de măsuri ce urmează a fi realizate în acţiunea de grup Dimitriu Adrian şi alţii 574
138. 1963 august 9. Notă privind acţiunile C.I.A. şi „Europa Liberă" de reorganizare a „Comitetului Naţional Român" 577 139.1963 septembrie 4. Nota sinteză privind acţiuni ale organizaţiilor „Europa Liberă"
şi „A.N.E.C. - Adunarea Naţiunilor Europene Captive"..... 581
140. 1963 noiembrie 8. Referat privind activitatea desfăşurată de Serviciul şi birourile K. pe perioada 1 noiembrie 1962-l noiembrie 1963..... 586
141.1963 noiembrie 11. Concluziile adjunctului ministrului Afacerilor Interne, Negrea Vasile, în urma şedinţei de analiză a activităţii Serviciului K..... 599
142. 1964 martie 5. Plan de măsuri în acţiunea de grup deschisă asupra unor fruntaşi ai P.S.D.I.....'..... 608
143. 1964 aprilie 15. Hotărâre de închidere a dosarului de obiectiv „Hook" al filialei „Europei Libere" din Viena..... 614
144. 1964 noiembrie 17. Expunerea ministrului Afacerilor Interne, Alexandru Drăghici, referitoare la munca organelor de securitate în perioada octombrie 1963-octombrie 1964, cu prilejul şedinţei organizată la minister cu toate cadrele
de conducere din aparatul central şi regional M.A.1..... 615
145. 1965 februarie 17. Notă referitoare la sectoarele politic, informativ şi cultural din cadrul postului „Europa Liberă"..... 651
146. 1965 martie 27. Notă referitoare la „măsurile de influenţare obştească" luate în cazul celor care au avut „activitate duşmănoasă"..... 654
147. 1965 mai 12. Sinteză întocmită de Ministerul Afacerilor Interne privitoare la acţiunea de reorganizare preconizată de grupul Raţiu-Serdici în cadrul „Comitetului Naţional Român", cu intenţia de a unifica emigraţia română..... 665
148. 1965 august 9. Notă a D.G.I., Direcţia „C" privind activitatea de reorganizare a emigraţiei româneşti de către Iancu (Ion) Raţiu şi contramăsurile iniţiate de Constantin Vişoianu 672
149. 1966 ianuarie 10. Notă privitoare la activitatea desfăşurată în cea de-a doua parte a anului 1965 de către organizaţia „Comitetul Naţional pentru Europa Liberă" şi organizaţia „Asociaţia Naţiunilor Europene Captive", remisă de ministrul român
al Afacerilor Interne omologului său ungar..... 678
150. 1966 iunie 18. Notă cu privire la activitatea postului de radio „Europa Liberă". 681
151. 1967 martie 30. Notă privind „Asociaţia culturală a românilor din Anglia". . . 684 152.1967 aprilie 3. Plan privind măsurile ce se vor lua în cadrul obiectivului „Dunărea"
până la data de 30 decembrie 1967..... 687
153. 1967 aprilie 26. Notă referitoare la activitatea firmei „Intora" din Viena, remisă de ministrul Afacerilor Interne, Cornel Onescu, preşedintelui Comitetului Securităţii Statului din Bulgaria 690

Partea I

STRUCTURI - CADRE

1948 iulie 10. Proces verbal al şedinţei Secretariatului C.C. al P.M.R. în care s-a hotărât reorganizarea Direcţiei Generale a Siguranţei Statului.

Proces verbal nr. 1 al şedinţei Secretariatului C.C. din 10 iulie 1948

La ordinea de zi:

Reorganizarea Direcţiei Generale a Siguranţei Statului

Tov. Teohari Georgescu prezintă schema şi principiile pe baza căruia se propune organizarea nouă a D.G.S.

Tov. Gheorghiu-Dej, Ana şi Luca consideră că la Biroul I din Direcţia I Informativă, Serv. I, care are titulatura de Biroul Partide Guvernamentale nu este just denumit, interpretându-se că toate partidele sunt supravegheate deci şi P.M.R.

De asemenea se consideră ca nepotrivit denumirea: Serv. II Naţionalităţi, interpretându-se ca urmărirea naţionalităţilor.

Secretariatul C.C. hotărăşte ca titulatura Biroului Partide Guvernamentale să se numească Biroul Urmărirea Elementelor şi a Grupurilor Duşmănoase Strecurate în Partidele Guvernamentale, iar Serviciul II Naţionalităţi, să se numească Serviciul II Naţionalişti.

După discuţii asupra schemei şi a principiilor de organizare a D.G.S., Secretariatul C.C. stabileşte următoarele:

- Aprobă schema de organizare a D.G.S.P.
- Aprobă:

o organizarea; o atribuţiunile;
o organe exterioare;
o localităţile de reşedinţă;
o funcţiuni şi grade;
o competenţa teritorială;
o uniformă şi armament;
o încadrarea cu personal pe funcţiuni,
o numeric.

- Hotărăşte ca în viitor Direcţia Generală a Siguranţei Statului să se numească Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului.
- Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului se va organiza pe baze militare, introducându-se principiile militare.
- Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului va fi organizată fără a se da publicităţii schema de organizare, principiile, bugetul şi personalul.
- Secretariatul C.C. va da toată atenţia nevoilor de cadre a D.G.S.P. trimiţând numai elemente verificate, ca în timpul cel mai scurt să se poată acoperi întreg efectivul conform schemei de organizare.
- Secretariatul C.C. însărcinează pe tov. Teohari Georgescu ca în timpul cel mai scurt să aplice în viaţă hotărârile de mai sus, astfel ca Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului să poată îndeplini toate sarcinile ce-i stau în faţă.

Gh. Gheorghiu-Dej Ana Pauker Vasile Luca Teohari Georgescu

A.M.R., fond 121, rola 319, c. 202-203.
1
1948 august 28. Decret nr. 221 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, pentru înfiinţarea şi organizarea Direcţiei Generale a Securităţii Poporului.
Prezidiul Marii Adunări Naţionale a
Republicii Populare Române

în temeiul art. 44 pct. 2 şi art. 45 din Constituţia Republicii Populare Române. Văzând decizia Consiliului de Miniştri cu nr. 1274 din 27 august 1948, Emite următorulDecret nr. 221 pentru înfiinţarea şi organizarea Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului

Art. 1 - în cadrul Ministerului Afacerilor Interne se înfiinţează Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului.

Art. 2 - Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului are ca îndatoriri apărarea cuceririlor democratice şi asigurarea securităţii Republicii Populare Române contra uneltirilor duşmanilor din interior şi exterior.

Art. 3 - Organizarea, încadrarea, dotarea, atribuţiunile şi funcţionarea tuturor serviciilor centrale şi exterioare a Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, se vor reglementa prin deciziunile şi instrucţiunile interioare ale Ministerul Afacerilor Interne.

Aceste deciziuni şi instrucţiuni nu se publică. Ele devin executive prin înscrierea lor într-un registru special şi comunicarea către cei interesaţi.

Art. 4 - Ofiţerii de securitate sunt singurii competenţi a instrumenta în infracţiunile ce primejduiesc regimul democratic şi securitatea poporului.

Art. 5 - Ofiţerii de Securitate sunt competenţi a instrumenta în cadrul competenţei lor materiale, pe întreg teritoriul ţării.

Instrucţiuni interioare de serviciu vor determina repartiţia teritorială a activităţii obişnuite.

Art. 6 - Normele de numire, tratare şi ieşire din serviciu, precum şi drepturile şi îndatoririle personalului Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului sunt cele stabilite prin alăturatul Statut al ofiţerilor şi subofiţerilor Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, ce face parte integrantă din prezenta lege, fără a se publica în Monitorul Oficial.

Art. 7 - Prin derogare de la dispoziţiunile legii contabilităţii publice, bugetul Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului va fi publicat numai prin suma sa globală, tară detaliere de posturi, în bugetul Ministerul Afacerilor Interne.

Angajarea, efectuarea, justificarea şi verificarea cheltuielilor din bugetul Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului se fac prin derogarea de la legea contabilităţii publice conform dispoziţiunilor din legea fondului pentru cheltuieli în interese superioare de stat.

Organul de verificare va fi numit de către Ministerul de Finanţe.

Art. 8 - Orice dispoziţiuni contrare legii de faţă sunt şi rămân abrogate.

Dat în Bucureşti, 28 august 1948.

P. Constantinescu-Iaşi Marin Florea Ionescu Ministrul Afacerilor Interne

Teohari Georgescu

Ministrul Finanţelor Vasile Luca

Nr. 221

Ministrul Justiţiei Avram Bunaciu

9.

Monitorul Oficial nr. 200/30 august 1948, p. 7245-7246, dosar nr. 2, f. 6-9

1948 august 28. Decret nr. 1516 emis de Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române privind încadrarea unor generali şi colonei din Direcţia Poliţiei de Siguranţă în serviciile centrale şi exterioare ale Direcţiei Generale a Securităţii Poporului.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române
în temeiul art. 44, pct. 2 şi 11, precum şi art. 45 din Constituţie; Asupra raportului domnului Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne cu nr. [...] din 15 august 1948;
Având în vedere dispoziţiunile art. [...] din Legea nr. [...] pentru înfiinţarea şi organizarea Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului;
Având în vedere dispoziţiunile art. [...] din Legea nr. [...] pentru Statutul Ofiţerilor şi Subofiţerilor Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului;
Decretăm:
Art. I. Personalul menţionat mai jos din Direcţiunea Poliţiei de Siguranţă, se încadrează pe data de 1 septembrie 1948, în Serviciile Centrale şi Exterioare ale Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, în gradele, funcţiunile şi clasele de salarizare arătate în dreptul fiecăruia, după cum urmează:
1. Nicolschi Alexandru, general-maior, cu funcţiunea de Subdirector General, clasa 10 salarizare;
2. Mazuru Vladimir, general-maior, cu funcţiunea de Subdirector General, clasa 13 salarizare;
3. Birtaş Gavril, colonel, cu funcţiunea de Director, clasa 15 de salarizare;
4. Dulgheru Mişu, colonel, cu funcţiunea de Director, clasa 10 de salarizare;
5. Patriciu Mihail, colonel, cu funcţiunea de Director, clasa 13 de salarizare;
6. Nedelcu Mihail, colonel, cu funcţiunea de Director, clasa 13 de salarizare;
7. Kalousek Iosif, colonel, cu funcţiunea de Director, clasa 12 de salarizare; **Art. II.** Domnul Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne,
este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului Decret. Dat în Bucureşti, la 28 august 1948.
Petre Constantinescu-Iaşi Marin Florea Ionescu
Ministrul Afacerilor Interne Teohari Georgescu
Nr. 1516

A.M.I, fond D.M.R.U., inv. nr. 7346, dosar nr. 1/1948, f. 4-5.

1948 august 28. Decret nr. 1517 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române privind numirea lui Pintilie Gheorghe şi Popescu Gogu în funcţia de director general şi

9.

respectiv director în cadrul Direcţiei Generale a Securităţii Poporului.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române

în temeiul art. 44, pct. 2 şi 11, precum şi art. 45 din Constituţie;

Asupra raportului domnului Ministru Secretar de Stat al Departamentului Afacerilor Interne cu nr. [...] din 14 august 1948;

Având în vedere dispoziţiunile art. [...] din legea nr. [...] pentru înfiinţarea şi organizarea Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului;

Având în vedere dispoziţiunile art. [...] din legea nr. [...] pentru statutul ofiţerilor şi subofiţerilor Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului;

Decretăm:

Art. I. Domnul Pintilie Gheorghe, se numeşte pe data de 15 august 1948, în gradul de general-locotenent de securitate, cu funcţiunea de director general, clasa 15 de salarizare şi se însărcinează cu conducerea Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului.

Art. II. Domnul Popescu Gogu, se numeşte pe data de 15 august 1948, în gradul de colonel de securitate, cu funcţiunea de director, clasa 10 de salarizare, în Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului.

Art. III. Domnul Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

Dat în Bucureşti, la 28 august 1948.

Petre Constantinescu-Iaşi Marin Florea Ionescu

Ministrul Afacerilor Interne Teohari Georgescu

Nr. 1517

A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7346, dosar nr. I/1948,f. 6.

1948 august. Tabel cuprinzând baza de calcul a salariilor pentru cadrele de securitate, în vigoare de la data de 1 septembrie 1948.

Republica Populară Română Ministerul Afacerilor Interne Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului

Referat

Avem onoare a depune alăturat tabelul de verificare cuprinzând baza de calcul a salariilor ce urmează a intra în vigoare de la 1 septembrie 1948, rugându-vă să binevoiţi a aproba acest tabel.

Director general, General-locotenent de securitate Pintilie Gheorghe

Strict secret

Tabel de verificare

Grade	Salariu		Lunar pentru o persoană	Observaţii
	De bază	Funcţie		
General-locotenent (Director general)	14.000	41.000	55.000	
General-maior (Subdirector	12.000	37.000	49.000	

9.

general)				
Colonel (Director)	10.700	31.300	42.000	
Locotenent-colonel (Subdirector)	9.000	26.000	35.000	
Maior (Şef de Serviciu)	7.500	20.500	28.000	
Căpitan (Şef Secţie sauAj. Şef Serviciu)	5.600	17.400	23.000	
Locotenent (Şef de Birou)	4.300	13.700	18.000	
Sublocotenent (Subşef de Birou)	3.400	12.100	15.500	
Plutonier-major şef (Şef de problemă)	3.000	11.500	14.500	
Plutonier-major (Funcţionar operativ)	2.500	10.500	13.000	
Plutonier (Funcţionar operativ)	2.100	8.900	11.000	
Sergent-major (Funcţionar operativ)	1.800	6.700	8.500	
Cusător dosare	1.700	5.800	7.500	
Om serviciu	1.600	4.900	6.500	

Alocaţii: - Pentru drepturile de vechime se va calcula 10% de fiecare clasă din salariul de bază (Col. I)
-Ajutor de familie: 1.000 lei de copil
- Lemne şi echipament: conform alocaţiilor ce se acordă Secretariatului General pentru Trupe.
A.M.I.,fond D.M.R.U., inv. nr. 7346, dosar nr. 1/1948,f. 10-l I.
6.
1948 [august]. Decizie a M.A.I. referitoare la noile atribuţii cu care au fost împuterniciţi, la data de 1 septembrie 1948, subdirectorii generali din Direcţia Generală a Securităţii Poporului, Nicolschi Alexandru şi Mazuru Vladimir, precum şi ofiţerii numiţi „gestionari ai fondului pentru cheltuieli în interese superioare de stat" la nivel central şi direcţii regionale de securitate.

Ministerul Afacerilor Interne

Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului Nr. 1190

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne;
Având în vedere dispoziţiunile art. 2, 23 şi 62 din Legea de organizare a Ministerului Afacerilor Interne;

Având în vedere art. 2-10 inclusiv din cap. II al Legii pentru prevederea, gestionarea şi controlul fondului pentru cheltuieli în interese superioare de Stat nr. 576/1944, precum şi Jurnalul înaltei Curţi de Conturi nr. 13 din 19 decembrie 1944;

Având în vedere dispoziţiunile Legii nr. 221/1948, pentru organizarea Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului;

Decidem:

Art. I. Domnul General Maior de Securitate Nicolschi Alexandru, cu funcţiunea de Subdirector General, din Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului, se împuterniceşte pe data de 1 septembrie 1948, a îndeplini următoarele atribuţiuni:

a) Va avea în subordine Direcţiunea I-a Informativă, Direcţiunea Îl-a Contra Sabotaj, Direcţiunea III-a Specială, Direcţiunea IV-a Operativă, Direcţiunea V-a Cercetări, Direcţiunea Vl-a Paza Guvernului şi Direcţiunea VH-a Tehnică.

b) Va îndruma, coordona şi controla întreaga activitate a Direcţiunilor mai sus menţionate, în vederea asigurării bunului mers al serviciului.

Art. II. Domnul General Maior de Securitate Mazuru Vladimir, cu funcţiunea de Subdirector General, din Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului, se împuterniceşte pe data de 1 septembrie 1948, a îndeplini următoarele atribuţiuni:

a) Va avea în subordine Direcţiunea VUI-a Cadre şi Şcoli Profesionale, Direcţiunea IX-a Educaţie Cultură şi Propagandă şi Direcţiunea X-a Administraţie şi Contabilitate din Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului.

b) Va îndruma, coordona şi controla întreaga activitate a Direcţiunilor menţionate mai sus în vederea asigurării bunului mers al serviciului.

în această calitate D-sa se autori[zea]ză:

l.Să numească, să înainteze în grad, să atribuie funcţiuni, să definitiveze, să transfere, să detaşeze, să repartizeze, să dea delegaţii, să pensioneze, să acorde concediile prevăzute de lege, să încadreze, să

fixeze clasele de salarizare, în general să decidă în toate chestiunile de orice natură şi asupra tuturor cererilor personalului Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului până la plutonier major şef inclusiv, în conformitate cu prevederile Statutului Ofiţerilor şi Subofiţerilor de Securitate şi Legii de Organizare a Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului.

2.Să rezolve, să ia măsuri şi să semneze orice acte şi forme pentru apărarea intereselor Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, înaintea instanţelor Judecătoreşti şi Administrative.

3.Să semneze toate contractele de închiriere a imobilelor necesare pentru unităţile de Securitate din întreaga ţară.

4.Să elibereze şi să semneze carnetele de călătorie cu reducere pe C.F.R., N.F.R., precum şi ordine de serviciu şi carnete de legitimaţie pentru ofiţerii şi subofiţerii de Securitate din Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului.

Art. III. Domnul locotenent de Securitate Constantiniu **H.** Radu din Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului, se numeşte gestionar central în această Direcţiune Generală, pe data de 1 septembrie 1948.

Art. IV. Domnul locotenent de Securitate Munteanu Milică din Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului, se numeşte gestionar al fondului pentru cheltuieli în interese superioare de stat, pe data de 1 septembrie 1948.

Art. V. Se numesc gestionari pe data de 1 septembrie 1948, pentru Serviciile Exterioare ale Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, următorii:

1. Domnul maior de Securitate Moiş Aurel, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Timişoara;
2. Domnul căpitan de Securitate Drentea Nicolae, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Oradea;
3. Domnul maior de Securitate Vasilescu Ioan, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Craiova;
4. Domnul maior de Securitate Ceia Aurel, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Iaşi;
5. Domnul maior de Securitate Izsak Adalbert, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Braşov;
6. Domnul locotenent-colonel de Securitate Cuteanu Gheorghe, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Cluj;
7. Domnul căpitan de Securitate Moldor Lucian, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Sibiu;
8. Domnul maior de Securitate Babei Gheorghe, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Galaţi;

9. Doamna locotenent de Securitate Miroiu Elias Sara, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Piteşti;
10. Domnul căpitan de Securitate Doicaru Nicolae, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Constanţa;
11. Domnul locotenent colonel de Securitate Popic Isac, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Suceava;
12. Domnul maior de Securitate Mănescu Racovschi, pentru Direcţiunea Regională de Securitate Ploieşti;
13. Domnul maior de Securitate Senater Moise, pentru Direcţiunea de Securitate a Capitalei.

Art. VI. Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului se însărcinează cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Ministrul Afacerilor Interne
Teohari Georgescu

A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7346, nr. dosar 1/1948, f. 13-16.**1948**

[august]. Decizia M.A.I. privind atribuţiile conferite directorului general al Direcţiei Generale a Securităţii Poporului, general-locotenent de securitate Pintilie Gheorghe.

Ministerul Afacerilor Interne

Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului Nr. 1200

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne;

Având în vedere dispoziţiunile art. 2, 23 şi 62 din Legea de organizare a Ministerului Afacerilor Interne;

Având în vedere dispoziţiunile Legii nr. 221/1948, pentru organizarea Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului;

Decidem:

Art. I. Domnul General locotenent de Securitate Pintilie Gheorghe, cu funcţiunea de Director General, se împuterniceşte pe data de 1 septembrie 1948, a îndeplini atribuţiunile ce sunt conferite Directorului General al Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, prin Legea şi Statutul Ofiţerilor şi Subofiţerilor Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului.

în această calitate D-sa se autori[zea]ză:

1. Să hotărască, să rezolve şi să semneze în numele nostru şi pentru noi orice lucrare care intră în competenţa Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului.
2. Să rezolve, să semneze şi să expedieze în numele nostru şi pentru noi, în afară de cea rezolvată pentru noi şi domnii Miniştri Adjuncţi.
3. Să semneze cecurile de ridicare a sumelor de bani ce se pun la dispoziţia acestei Direcţiuni Generale de Ministerul Finanţelor prin Administraţiile Financiare şi Banca Naţională a României.

Să numească, să înainteze în grad, să atribuie funcţiuni, să definitiveze, să transfere, să detaşeze, să repartizeze, să dea delegaţii, să pensioneze, să licenţieze din serviciu, să acorde concediile prevăzute de lege, să încadreze, să fixeze clasele de salarizare, în general să decidă în toate chestiunile de orice natură şi asupra tuturor cererilor personalului Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, de orice categorie, în conformitate cu prevederile Statutului Ofiţerilor şi Subofiţerilor de Securitate şi Legii pentru organizarea Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului.5. Să rezolve, să ia măsuri şi să semneze orice acte şi forme pentru apărarea intereselor Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, înaintea instanţelor Judecătoreşti şi Administrative.

Art. II. Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului, se însărcinează cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Ministrul Afacerilor Interne Teohari Georgescu

A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7346, nr. dosar 1/1948, f. 17-19.

8.

1949 septembrie 14. Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române prin care Pintilie Gheorghe se numeşte ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a
Republicii Populare Române

Văzând hotărârea Consiliului de Miniştri cu nr. 987 din 13 septembrie 1949; în temeiul art. 44, 45 şi 68 din Constituţia Republicii Populare Române

Decretează:

Art. I Tov. Pintilie Gheorghe se numeşte Ministru Adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Art. II Tov. Preşedinte al Consiliului de Miniştri este autorizat să aducă la îndeplinire prezentul Decret.

Dat în Bucureşti, la 14 septembrie 1949.

Preşedinte al Consiliului de Miniştri

Nr. 987

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2-99, c. 751.

1951 martie 30. Decret nr. 50 privitor la reorganizarea Direcţiei Generale a Securităţii Poporului.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a
Republicii Populare Române

în temeiul art. 44 pct. 2 şi art. 45 din Constituţia Republicii Populare Române.
Văzând Hotărârea Consiliului de Miniştri cu nr. 258 bis din 28 martie 1951,

Emite următorul

Decret nr. 50 pentru reorganizarea Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului.

Art. I Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului din cadrul Ministerului Afacerilor Interne se va numi la data publicării prezentului Decret: Direcţiunea Generală a Securităţii Statului.

Art. II Direcţiunea Generală a Securităţii Statului are ca îndatoriri: înfăptuirea politicii de apărare a cuceririlor poporului muncitor din R.P.R. împotriva claselor exploatatoare răsturnate, care încearcă să reinstaureze în ţară regimul burghezo- moşieresc; apărarea teritoriului ţării noastre de pătrunderea agenturilor serviciilor de spionaj imperialiste şi satelite, inclusiv Iugoslavia titoistă şi lichidarea fără cruţare a activităţii duşmănoase a acestora, dusă cu scopul de a submina construirea bazelor socialismului şi regimului nostru de democraţie populară.

Art. III Organizarea, încadrarea, dotarea, atribuţiile şi funcţionarea Aparatului Central şi Exterior al Direcţiunii Generale a Securităţii Poporului, se reglementează prin Deciziunile şi Instrucţiunile interioare ale M.A.I.

Aceste Deciziuni şi Instrucţiuni nu se publică. Ele devin executive prin înscrierea într-un registru special şi comunicarea către cei interesaţi.

Art. IV Ofiţerii de Securitate sunt competenţi a instrumenta infracţiunile ce primejduiesc regimul democrat şi securitatea Statului.

Art. V Normele de numire, tratare şi ieşire din serviciu, precum şi drepturile şi îndatoririle personalului Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, sunt cele stabilite prin Statutul Corpului Sergenţilor şi Statutul Corpului Ofiţerilor Forţelor Armate ale Republicii Populare Române.

Art. VI Prin derogare de la dispoziţiunile Legii Contabilităţii Publice, bugetul Direcţiunii Generale a Securităţii Statului va fi publicat numai prin suma globală, fără detailare de posturi, în bugetul Ministerului Afacerilor Interne.Angajarea, efectuarea, justificarea şi verificarea cheltuielilor din bugetul Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, se face prin derogare de la Legea Contabilităţii Publice, conform dispoziţiunilor din Legea Fondului pentru cheltuieli în interese superioare de stat.

Organul de verificare va fi numit de către Ministrul de Finanţe. **Art. VII** Decretul nr. 221/1948 şi Legea de organizare a Serviciului Special de Informaţii şi Serviciului de Informaţii al Armatei, sunt şi rămân abrogate. **Art. VIII** Prezentul Decret se publică în Buletinul oficial numai cu titlu şi număr. **Art. IX** Tovarăşul vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Ministerului Afacerilor Interne va aduce la îndeplinire dispoziţiunile prezentului Decret.

Dat în Bucureşti, la 30 martie 1951.

C. I. Parhon

Marin Florea Ionescu

Ministrul Afacerilor Interne Teohari Georgescu

Nr. 50

A.M.R., fond microfilme, rola AS$_2$-104, c. 224.

10.

1951. Structura şi atribuţiile direcţiilor regionale ale Direcţiei Generale a Securităţii Statului.

Organizarea Direcţiunilor Regionale ale Direcţiunii Generale a Securităţii Statului

Direcţiunea regională este organul exterior - teritorial - al Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

Direcţiunea regională îndeplineşte sarcinile Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, în cadrul teritoriului pe care îl cuprinde, cu excepţia sarcinilor Securităţii în cadrul Forţelor Armate ale Republicii Populare Române şi în Sectorul Transporturilor.

Direcţiunea regională corespunde din punct de vedere teritorial cu întinderea teritorială a regiunilor administrativ-economice.

Direcţiunea regională funcţionează sub conducerea, directivele şi controlul direct al Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

Pe baza directivelor primite de la Direcţiunea Generală a Securităţii Statului, direcţiunea Regională - pe teritoriul ei - duce activitatea împotriva claselor exploatatoare răsturnate şi elementelor din fostele partide burgheze care încearcă să reinstaureze în ţară regimul burghezo-moşieresc; apără teritoriul ţării noastre de pătrunderea agenturilor serviciilor de spionaj ale ţărilor imperialiste şi sateliţilor lor,

inclusiv Iugoslavia titoistă şi lichidează fără cruţare, activitatea duşmănoasă a acestora, dusă în scopul de a submina construcţia socialistă în regimul nostru de democraţie populară. În activitatea sa, Direcţiunea Regională se sprijină pe concursul maselor largi populare.

I. Sarcini.

În vederea îndeplinirii celor de mai sus, Direcţiunii Regionale îi revin următoarele sarcini:

Supraveghează în mod continuu atitudinea şi activitatea elementelor expropriate, a chiaburilor, precum şi a elementelor din fostele partide burgheze, în vederea descoperirii şi lichidării acţiunilor, care urmăresc organizarea de grupări şi formaţiuni complotiste, teroriste sau orice altfel de grupări subversive, antidemocratice.

Urmăreşte şi lichidează agenturile serviciilor de spionaj imperialiste, satelite şi titoiste, strecurate în ţară, cu scopul organizării activităţii de spionaj şi de subminare a regimului de democraţie populară.

Duce lupta împotriva acţiunilor contrarevoluţionare pe tărâm economic: acţiuni de subminare economică, diversiunea şi sabotajul organizate de elementele duşmănoase şi de serviciile de spionaj imperialiste, satelite şi titoiste în: aparatul de stat, industrie, finanţe, comerţ şi agricultură, cu scopul de a încetini ritmul construcţiei socialiste în ţara noastră.

Demască, în vederea lichidării, activitatea antidemocratică organizată de clerul reacţionar, precum şi de către elementele naţionaliste şi şovine.

Asigură păstrarea secretelor de stat.

Studiază arhivele siguranţei burgheze şi a fostei Jandarmerii, în scopul de a descoperi provocatorii şi trădătorii.

Administrează fondurile, bunurile şi materialele Direcţiunii Regionale şi unităţilor în subordine, în conformitate cu legile în vigoare, instrucţiunile şi directivele Direcţiunii Generale.

II. Structura organizatorică a Direcţiunii Regionale.

Direcţiunea regională face parte din Direcţiunea Regională a Securităţii Statului, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne; este condusă de un şef al Direcţiei şi răspunde de activitatea sa, faţă de Directorul General al Securităţii Statului.

Pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i revin, Direcţiunea Regională cuprinde în aparatul regional un număr de secţii şi de birouri, care variază după mărimea Regionalei şi importanţa ei politico-economică şi care sunt legate de şeful Direcţiunii Regionale şi locţiitorii săi, asigurând astfel conducerea în domeniile respective ale muncii de securitate.

Direcţiunea Regională are în subordine servicii, secţii sau birouri - raionale - orăşeneşti şi speciale, la Securitate.

Pentru asigurarea educării ideologice şi politice a cadrelor, pe lângă Direcţiunea Regională se creează Secţia Politică, condusă de unul din locţiitorii directorului regional, care îşi duce activitatea sub conducerea directă a Direcţiunii Politice din Direcţiunea Generală a Securităţii Statului, a şefului Direcţiunii Regionale şi în strânsă legătură cu comitetele teritoriale ale Partidului Muncitoresc Român.

III. Drepturi şi îndatoriri.

Direcţiunea Regională se conduce în munca sa după legile existente ale Republicii Populare Române şi după ordinele şi instrucţiunile ministrului Afacerilor Interne şi Direcţiunii Generale a Securităţii Statului. Nici un alt organ de stat sau de partid, nu are dreptul să dea dispoziţiuni organelor Securităţii în munca lor operativă.

în interesul muncii, Direcţiunile Regionale informează pe primii secretari ai comitetelor regionale ale P.M.R. despre starea de spirit şi neajunsurile esenţiale descoperite în munca organizaţiilor economice, organizaţiilor de masă şi organelor locale de stat. Aceste informaţii pot fi folosite numai personal de către conducătorii respectivi şi cu cea mai mare prudenţă, pentru a evita eventuala deconspirare a izvorului de unde au fost primite aceste informaţii.

Direcţiunile Regionale ale Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, îşi duc munca în strânsă legătură cu organele locale ale miliţiei, folosind în largă măsură posibilităţile acestora în interesul securităţii de stat. în caz de necesitate, Direcţiunile Regionale, în timpul îndeplinirii misiunilor importante (operaţiuni de masă, paza solemnităţilor etc.) au dreptul să-şi subordoneze din punct de vedere operativ, forţele locale ale Miliţiei, Trupelor M.A.I. şi Penitenciare, cu aprobarea Directorului General.

în scopul de a asigura îndeplinirea sarcinilor securităţii de stat, Direcţiunea Regională are dreptul în cadrul teritoriului pe care-l cuprinde:

- să creeze reţele de informatori în toate instituţiile de stat şi sociale şi în întreprinderi, cu excepţia organelor P.M.R.;
- să recruteze în calitate de informatori, pe orice persoană din cadrul organizaţiilor de masă, aparatului economic şi de stat, cu excepţia deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale Partidului şi funcţionarilor Partidului;
- să ţină evidenţa operativă a elementelor expropriate, a chiaburilor, a membrilor fostelor partide burgheze, a persoanelor care întreţin legături cu reprezentanţii ţărilor imperialiste şi a altor elemente suspecte;

- să efectueze în mod secret, controlul corespondenţei suspecte şi în special a corespondenţei persoanelor suspectate de organele Securităţii;
- să efectueze percheziţii secrete şi sustrageri la persoanele suspectate de organele Securităţii;
- să controleze convorbirile telefonice internaţionale ale persoanelor particulare, precum şi convorbirile telefonice interurbane şi locale ale persoanelor suspectate;
- să instaleze în apartamentele persoanelor suspectate, aparate tehnice de ascultare, supravegherea exterioară secretă şi altor mijloace tehnico-operative, folosite în scopul documentării asupra activităţii duşmănoase, compromiterii etc;
- să controleze funcţionarea aparatelor de radio-emisie ale instituţiilor şi amatorilor;
- să efectueze - în vederea identificării şi controlării identităţii - reţineri de persoane suspectate de organele Securităţii, pe timp de 48 ore, în care timp va trebui rezolvată chestiunea arestării sau eliberării reţinutului;
- să interogheze în calitate de martor pe oricare persoană, cu excepţia membrilor C.C. al P.C.R. şi a deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrii din conducerea organelor conducătoare ale Partidului, funcţionarii cu munci de conducere în Aparatul de Stat şi deputaţii Sfaturilor Populare Regionale, vor putea fi interogaţi numai cu aprobarea Directorului General al Securităţii Statului, deputaţii Sfaturilor Populare raionale şi locale, cu aprobarea Direcţiunii Regionale;
- cu aprobarea Direcţiunii Generale să efectueze arestări şi percheziţii la elementele infractoare, având materiale suficiente pentru aceasta şi în baza hotărârilor bine motivate.

Fac excepţie cazurile de flagrant delict, tentativă de acte de terorism, diversiune şi sabotaj.

Direcţiunile Regionale sunt obligate să raporteze orice reţinere Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

- să instituie comisiuni de experţi pentru efectuarea de expertize - în caz de necesitate - în anumite probleme speciale ale muncii organelor de stat locale, Direcţiunilor şi întreprinderilor;
- să ceară, prin persoanele conducătoare competente, din instituţii şi întreprinderi, orice informaţii despre munca şi activitatea acestor instituţii;
- să controleze în ce fel se păstrează documentele secrete în întreprinderi şi instituţii, cu excepţia organelor P.M.R. şi să facă propunerile respective, în urma efectuării acestui control;

Să aprobe persoanele îndreptăţite să exercite munca de păstrare şi manipulare a documentelor secrete;

- să deschidă acţiune penală împotriva infractorilor pentru crime de stat, să conducă anchete şi în cazul când există materiale suficiente asupra vinovăţiei, să-i defere justiţiei.
- să conteste prin Parchetul General hotărârile injuste ale organelor judiciare care sunt contra intereselor securităţii Republicii Populare Române, şi să propună îndreptarea lor;
- să deţină în aresturi şi în închisori preventive pe cei aflaţi sub anchetă la dispoziţia Direcţiunii Regionale, să stabilească şi să controleze regimul şi repartizarea arestaţilor.

IV. Cadrele

- Organele Direcţiunii Regionale se completează din rândurile membrilor şi candidaţilor Partidului Muncitoresc Român şi din rândul membrilor şi candidaţilor Uniunii Tineretului Muncitor.
- Direcţiunea Regională selecţionează şi propune Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, numirea funcţionarilor Direcţiunii până la funcţia de şef serviciu inclusiv.
- întregul efectiv al organelor Securităţii Statului este considerat că efectuează serviciul militar şi se bucură de toate drepturile şi îndatoririle militarilor activi (cadrelor ofiţereşti şi a sergenţilor).
- Faţă de particularităţile muncii, funcţionarilor Securităţii Statului li se acordă în plus - pe lângă salariul de bază pentru funcţia ce îndeplineşte efectiv, şi salariul cuvenit gradului militar.
- Direcţiunea Regională are dreptul să propună acordarea de grade militare „la excepţional", acelor funcţionari ai Securităţii Statului care s-au evidenţiat în lupta cu contrarevoluţionarii şi să propună decorarea lor.
- Funcţionarilor Securităţii Statului li se acordă în fiecare an concediu de o lună, tratamentul gratuit clinical şi de sanatoriu.
- Familiile funcţionarilor Securităţii Statului se bucură de aceleaşi drepturi şi privilegii ca şi familiile militarilor activi şi de tratamentul gratuit în aşezămintele sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne.
- Funcţionarilor Securităţii Statului care şi-au pierdut puterea de muncă în serviciul Securităţii sau din cauza vârstei, li se asigură pensia, în conformitate cu Statutul pensiilor, elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.
- Familiilor funcţionarilor Securităţii Statului, decedaţi în timpul îndeplinirii misiunilor, li se acordă un ajutor bănesc - o singură dată - iar membrilor inapţi pentru muncă ai familiilor lor, li se acordă pensii în conformitate cu Statutul elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.

• Urmaşii funcţionarilor decedaţi în împrejurări normale se bucură de drepturile de pensie acordate de Decretul Nr. 360/1949, pentru organizarea Asigurărilor Sociale ale militarilor de carieră.

Localităţile de reşedinţă ale organelor exterioare ale Direcţiunii Generale a Securităţii Statului

Regiunea Suceava - reşedinţa Câmpulung
- Secţii raionale: Rădăuţi, Suceava, Fălticeni
- Birouri raionale: Gura Humorului, Vatra Dornei.

Regiunea Botoşani - reşedinţa Botoşani
- Secţia raională: Dorohoi
- Birouri raionale: Darabani, Săveni, Truşeşti.

Regiunea Iaşi - reşedinţa Iaşi
- Birouri raionale: Hârlău, Paşcani, Târgu Frumos, Negreşti, Codăeşti.

Regiunea Bacău - reşedinţa Bacău
- Secţii raionale: Roman, Piatra Neamţ
- Birouri raionale: Târgu Neamţ, Ceahlăul, Buhuşi, Moineşti, Târgu Ocna.

Regiunea Bârlad - reşedinţa Bârlad
- Secţii raionale: Vaslui, Huşi
- Birouri raionale: Răchitoasa, Murgeni.

Regiunea Putna - reşedinţa Focşani
- Secţia raională: Tecuci
- Birouri raionale: Adjud, Panciu, Naruja, Măicăneşti.

Regiunea Galaţi - reşedinţa Galaţi
- Serviciul raional: Brăila
- Secţia raională: Tulcea
- Birouri raionale: Târgu Bujor, Făurei, însurăţei, Măcin.

Regiunea Constanţa - reşedinţa Constanţa
- Birouri raionale: Baia, Hârşova, Medgidia, Băneasa.

Regiunea Ialomiţa - reşedinţa Călăraşi
- Birouri raionale: Urziceni, Slobozia, Feteşti, Lehliu.

Regiunea Buzău - reşedinţa Buzău
- Secţia raională: Râmnicu Sărat
- Birouri raionale: Mizil, Cărpinişţea, Cislău, Pogoanele.

Regiunea Prahova - reşedinţa Ploieşti
- Secţia raională: Târgovişte
- Birouri raionale: Câmpina, Urlaţi, Vălenii de Munte, Pucioasa, Sinaia
- Birouri Speciale Petrol: Băicoi, Moreni, Gura Ocniţei.

Regiunea Bucureşti - reşedinţa Bucureşti
- Secţia raională: Giurgiu
- Birouri raionale: Răcari, Căciulaţi, Crevedia, Brăneşti, Mihăileşti, Olteniţa, Vidra.

Regiunea Argeş - reşedinţa Piteşti
- Secţii raionale: Câmpulung-Muscel, Slatina

- Birouri raionale: Curtea de Argeş, Gura Boului, Costeşti, Găeşti, Topoloveni.

Regiunea Teleorman - reşedinţa Roşiorii de Vede

- Secţia raională: Târgu Măgurele
- Birouri raionale: Drăgăneşti, Vârtoapele, Vidra, Alexandria, Zimnicea.

Regiunea Vâlcea - reşedinţa Râmnicu Vâlcea

- Birouri raionale: Brezoiu, Horezu, Lădeşti, Drăgăşani, Bălcescu.

Regiunea Dolj - reşedinţa Craiova

- Secţia raională: Caracal
- Birouri raionale: Balş, Corabia, Sadova, Băileşti, Calafat, Plenița, Brabova.

Regiunea Gorj - reşedinţa Târgu Jiu

- Secţia raională: Turnu Severin
- Birouri raionale: Baia de Aramă, Vânju Mare, Strehaia, Filiaşi, Hurezani, Bengeşti.

Regiunea Hunedoara - reşedinţa Deva

- Secţii raionale: Alba Iulia, Petroşani
- Birouri raionale: Brad, Orăştie, Haţeg, Hunedoara.

Regiunea Severin - reşedinţa Caransebeş

- Serviciul raional: Reşiţa
- Secţia raională: Oravița
- Birouri raionale: Mehadia, Moldova Nouă.

Regiunea Timişoara - reşedinţa Timişoara

- Serviciul raional: Lugoj
- Birouri raionale: Sânicolau Mare, Deta.

Regiunea Arad - reşedinţa Arad

- Birouri raionale: Criş, Ineu, Gurahonţ, Lipova.

Regiunea Bihor - reşedinţa Oradea

- Birouri raionale: Salonta, Secuieni, Marghita, Şimleu Silvaniei, Aleşd, Beiuş.

Regiunea Baia Mare - reşedinţa Baia Mare

- Secţii raionale: Sighet, Satu Mare, Cărei
- Birouri raionale: Oraşu Nou, Târgu Lăpuş, Cehu Silvaniei.

Regiunea Rodna - reşedinţa Bistriţa

Birouri raionale: Vişeu de Sus, Beclean, Năsăud.Regiunea Mureş - reşedinţa Târgu Mureş
- Secţia raională: Blaj
- Birouri raionale: Reghin, Gheorgheni, Sângiorgiu de Pădure, Târnăveni, Luduş.

Regiunea Stalin - reşedinţa Oraşul Stalin
- Secţii raionale: Odorhei, Miercurea Ciuc, Sfântu Gheorghe
- Birouri raionale: Târgu Secuiesc, Racoş.

Regiunea Cluj - reşedinţa Cluj
- Serviciul raional: Turda
- Secţia raională: Dej
- Birouri raionale: Jibou, Zalău, Gherla, Huedin, Câmpeni, Aiud.

Regiunea Sibiu - reşedinţa Sibiu
- Secţii raionale: Mediaş, Sighişoara, Făgăraş
- Birouri raionale: Sebeş, Agnita.

A.M.I., fond D.M.R.U., inv.nr. 7351, dosar nr. I/1951,f. 4-8, 25-30.

II.

1951. Sarcini, drepturi şi îndatoriri ce revin secţiilor şi birourilor din cadrul regiunilor de securitate.

Sarcini, drepturi şi îndatoriri ale secţiilor şi birourilor din cadrul regiunii
Biroul Secretariat
I. Sarcini

1. Repartizează pe secţii lucrările primite din partea şefului Direcţiunii regionale şi locţiitorilor săi;
2. Urmăreşte executarea la timp a lucrărilor date secţiilor din direcţiune sau raioanelor de securitate, spre rezolvare, pe baza rezoluţiilor puse de şeful direcţiunii sau locţiitorii săi;
3. Redactează şi transmite ordinele, directivele şi instrucţiunile şefului Direcţiunii regionale şi locţiitorilor săi;
4. Studiază şi elaborează lucrări pe baza sarcinilor şi dispoziţiunilor primite, pentru a pune la curent Direcţiunea regională şi unităţile în subordine, asupra unor probleme;
5. întocmeşte sinteze periodice şi buletine zilnice, în vederea informării forurilor superioare;
6. Organizează evidenţa şi controlul păstrării documentelor în Direcţiunea regională a Securităţii Statului;
7. Primeşte, repartizează şi expediază întreaga corespondenţă a Direcţiunii regionale de securitate şi ţine evidenţa ei, prin registratură;
8. Instruieşte pe ofiţerul de serviciu şi controlează munca lui.

Secţia contraspionaj
I. Sarcini

1. Descoperă şi urmăreşte canalele de pătrundere pe teritoriul Republicii Populare Române - în raza direcţiunii respective - ale agenturilor serviciilor de spionaj imperialiste, sateliţilor lor şi Iugoslaviei titoiste, care au drept scop organizarea activităţii de spionaj şi subminare îndreptate împotriva Republicii Populare Române, U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară.
2. Duce acţiunea informativă şi operativă împotriva serviciilor de spionaj inamice, descoperă şi lichidează agenturile acestora, dezinformează şi întreprinde acţiuni în vederea compromiterii agenţilor acestor servicii.
3. Organizează paza misiunilor străine pe teritoriul regionalei şi supraveghează activitatea misiunilor imperialiste şi a Iugoslaviei titoiste, cu scopul de a preîntâmpina eventualele provocări şi de a descoperi activitatea dușmănoasă dusă pe teritoriu de reprezentanţii ţărilor imperialiste şi ai Iugoslaviei titoiste.

II. Drepturi şi îndatoriri

- Menţine contact operativ cu alte organe locale ale M.A.I. (miliţia, unităţile de grăniceri) cu scopul folosirii posibilităţilor lor în munca operativă a secţiei.
- Sintetizează şi prelucrează întregul material referitor la activitatea serviciilor de spionaj imperialiste - de pe teritoriul regionalei respective.
- Pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i revin în lupta contra activităţii serviciilor de spionaj ale ţărilor imperialiste, satelite şi a Iugoslaviei titoiste, secţia are următoarele drepturi şi îndatoriri:

a. Să efectueze acţiunea informativă şi operativă în toate reprezentanţele statelor imperialiste şi a Iugoslaviei titoiste, de pe teritoriul regionalei respective;
b. Să efectueze acţiunea informativă şi operativă:

- în rândurile cetăţenilor străini, care domiciliază pe teritoriul direcţiunii regionale;
- asupra persoanelor care menţin legături cu străinii;
- asupra persoanelor care în trecut au lucrat în diferite reprezentanţe, concesiuni şi societăţi străine;
- asupra persoanelor care menţin corespondenţă cu rudele lor şi alte persoane din străinătate;
- asupra tuturor persoanelor, fără nici o deosebire, care sunt bănuite de spionaj, indiferent de locul lor de muncă, cu excepţia deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului. Măsuri operative în rândul acestora pot fi luate numai cu aprobarea directorului general al Securităţii Statului.

c. Are dreptul să recruteze informatori din toate categoriile populaţiei, de asemeni acei care lucrează în instituţiile de stat, organizaţii de masă, organizaţii administrative şi gospodăreşti, cu excepţia deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului.

d. Să recruteze informatori în rândurile supuşilor străini, cu aprobarea directorului general al Securităţii Statului.

e. Să instituie control şi în cazuri speciale să confişte corespondenţa supuşilor străini şi a persoanelor care se află în obiectivele secţiei, bănuite de spionaj;

f. Cu aprobarea şefului direcţiunii regionale, să folosească mijloace tehnice de ascultare şi alte mijloace tehnic-operative asupra supuşilor străini şi a altor persoane bănuite de spionaj; să efectueze percheziţii secrete şi sustragerea documentelor aparţinând reprezentanţelor străine şi a oricăror persoane bănuite de spionaj, cu scopul documentării asupra activităţii duşmănoase, compromiterii etc.;

g. Să organizeze filajul şi urmărirea supuşilor străini şi a altor persoane care se află în obiectivul secţiei;

h. Să reţină - cu aprobarea şefului direcţiunii regionale - persoanele suspectate de organele Securităţii pentru identificare şi control, pe timp de 48 ore, la terminarea cărora trebuie să fie hotărâtă arestarea sau eliberarea reţinutului;

i. Are dreptul să interogheze în calitate de martor, orice persoană care interesează secţia, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R., deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului, care vor putea fi interogaţi numai cu aprobarea directorului general al Securităţii.

Interogarea militarilor activi se va efectua în înţelegere cu organele locale ale Direcţiunii Contrainformaţii a Armatei.

III. Structura organizatorică

Secţia Contraspionaj din direcţiunile regionale de Categoria I şi II are două birouri:

Biroul 1. Se ocupă cu problemele de contraspionaj în sectorul - canale ilegale.

Biroul 2. Se ocupă cu problemele de contraspionaj în sectorul - consulate, comunităţi şi supuşi străini.

La direcţiunile regionale de categoria III există un birou de contraspionaj care se ocupă cu aceleaşi probleme.

Secţia Politice - Subversive

I. Sarcini

1. Descoperă, urmăreşte informativ şi lichidează activitatea subversivă dusă de elementele expropriate, de membrii fostelor partide

burghezo-moşiereşti, de diferitele organizaţiuni subversive şi bande teroriste;

2. Urmăreşte informativ activitatea militarilor deblocaţi, criminalilor de război, provocatorilor şi trădătorilor clasei muncitoare; activitatea epuraţilor, comprimaţilor, a fostelor elemente exploatatoare şi a chiaburilor.

3. Duce acţiune informativă pentru descoperirea criminalilor de război şi a elementelor urmărite şi dispărute de la domiciliu.

4. Urmăreşte informativ activitatea elementelor reacţionare infdtrate în aparatul de stat local, instituţiile de învăţământ, instituţiile culturale, locale şi în rândul liberilor profesionişti; activitatea asociaţiilor cu scop nelucrativ, precum şi autorii manifestelor şi scrisorilor anonime, cu caracter subversiv.

5. Urmăreşte informativ persoanele care îşi duc activitatea duşmănoasă sub paravanul cultelor, sectelor şi francmasoneriei.

6. Urmăreşte informativ activitatea naţionalist-şovină a elementelor duşmănoase din rândul naţionalităţilor conlocuitoare şi activitatea naţionaliştilor titoişti.

II. Drepturi şi îndatoriri

Cu scopul descoperirii la timp şi lichidării tuturor încercărilor duşmanilor clasei muncitoare de a submina regimul de democraţie populară, secţia are dreptul:

a. Să creeze reţele de informatori în toate instituţiile şi întreprinderile de stat şi particulare din regiunea respectivă, cu excepţia organelor de partid;

b. Să recruteze - în calitate de informatori - orice persoană, cu excepţia deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului;

c. Să ţină evidenţa operativă şi să urmărească activitatea tuturor elementelor expropriate, a foştilor membri ai partidelor şi grupărilor burghezo-naţionaliste, a chiaburilor şi a altor elemente suspecte;

d. Să efectueze urmărirea discretă şi controlul secret al corespondenţei persoanelor supravegheate pe linia secţiei, prin organele tehnice de resort;

e. Cu aprobarea Direcţiunii Generale, să folosească mijloace tehnice de ascultare şi alte măsuri tehnic-operative;

Să efectueze percheziţii secrete şi sustrageri de materiale, în scopul documentării asupra activităţii duşmănoase, compromiterii etc;

f. Să reţină - cu aprobarea şefului Direcţiunii Regionale - persoanele suspectate de organele Securităţii, pentru identificare şi

control, pe timp de 48 ore, la terminarea cărora trebuie să fie hotărâtă arestarea sau eliberarea reţinutului;
g. Să interogheze în calitate de martor, orişice persoană - în afara membrilor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a deputaţilor Marii Adunări Naţionale şi a membrilor din conducerea organizaţiei conducătoare a partidului, a căror interogare se poate face numai cu aprobarea directorului general al Securităţii Statului;
h. Pe baza materialelor informative şi de investigaţii, să propună arestarea elementelor a căror activitate duşmănoasă a fost dovedită;
i. Să ceară - prin organele conducătoare competente - de la instituţii şi întreprinderi, orice informaţii despre munca acestor unităţi, în scopul urmărit de secţie;
j. Să propună forurilor competente, îndepărtarea elementelor duşmănoase din instituţii, dacă prezenţa lor acolo este socotită dăunătoare.

III. Structura organizatorică

Secţia Politice Subversive, din **direcţiunile regionale categoria I,** are cinci birouri:

Biroul 1 urmăreşte problemele:
- Elementele duşmănoase pătrunse în P.M.R., Frontul Plugarilor şi U.T.M.;
- Foştii membri ai partidelor P.N.Ţ., P.N.L., P.S.D.I. şi monarhişti;
- Elementele legionare în toate manifestările lor;
- Identificarea bandelor constituite şi împiedicarea formării altor bande noi;
- Identificarea diferitelor organizaţii subversive diversioniste.

Biroul 2 urmăreşte problemele:
- Identificarea elementelor dispărute şi a urmăriţilor politici;
- Activitatea reacţionară a ofiţerilor şi subofiţerilor deblocaţi din armată;
- Identificarea criminalilor de război, a foştilor provocatori şi a poliţiştilor care au făcut crime şi abuzuri;
-Activitatea reacţionară a elementelor epurate, a exploatatorilor şi a foştilor moşieri şi fabricanţi.

Biroul 3 urmăreşte problemele:
- Activitatea elementelor reacţionare pătrunse în aparatul de stat (ministere şi instituţii publice);
- Activitatea reacţionară din rândul studenţilor, elevilor şi liber profesioniştilor;
-Activitatea duşmănoasă a elementelor pătrunse în organizaţii sportive şi culturale;
- Identificarea autorilor manifestelor subversive şi a scrisorilor anonime.

Biroul 4 urmăreşte problemele:
- Activitatea cultului ortodox, a clerului reacţionar şi a elementelor reacţionare din Ministerul Cultelor;
-Activitatea duşmănoasă a clerului catolic şi a cultului „rezistent" greco-catolic;
-Activitatea cultelor lutheran, protestant etc.;
- Activitatea sectelor şi francmasoneriei.

Biroul 5 urmăreşte problemele:
- Curentele naţionalist-şovine din rândul naţionalităţilor maghiare şi germane;
- Diversiunea titoistă şi activitatea elementelor titoiste;
- Activitatea elementelor sioniste;
- Curentele naţionalist-şovine din sânul diferitelor naţionalităţi conlocuitoare;

Secţia Politice Subversive, din **direcţiunile regionale categoria II,** are patru birouri:

Biroul 1 urmăreşte problemele:
- Elemente duşmănoase pătrunse în P.M.R., Frontul Plugarilor şi U.T.M.. precum şi activitatea foştilor membri ai partidelor P.N.Ţ., P.N.L., P.S.D.I., şi monarhisn:
- Elementele legionare în toate manifestările lor;
- Identificarea bandelor constituite şi împiedicarea formării altor bande noi:
- Identificarea diferitelor organizaţii subversive şi diversioniste.

Biroul 2 urmăreşte problemele:
- Identificarea elementelor dispărute, a urmăriţilor politici, ofiţerilor şi subofiţerilor deblocaţi, precum şi a criminalilor de război, foştilor provocatori şi a poliţiştilor care au săvârşit crime şi abuzuri;
-Activitatea reacţionară a elementelor epurate, a exploatatorilor şi a foştilor moşieri şi fabricanţi.

Biroul 3 urmăreşte problemele:
- Activitatea elementelor reacţionare pătrunse în aparatul de stat, precum şi a elementelor duşmănoase din rândul studenţilor, elevilor şi liber profesioniştilor;
- Activitatea duşmănoasă a elementelor pătrunse în asociaţii sportive şi culturale şi identificarea autorilor manifestelor subversive şi scrisorilor anonime.

Biroul 4 urmăreşte problemele:
- Activitatea cultelor: ortodox, catolic, lutheran, protestant, precum şi a sectelor şi francmasoneriei;

- Curentele naţionalist-şovine din rândul naţionalităţilor maghiare, germane şi altele, precum şi diversiunea titoistă, activitatea elementelor titoiste şi a elementelor sioniste.

Secţia Politice-Subversive din **direcţiunile regionale categoria III** are trei birouri:

Biroul 1 urmăreşte problemele:

- Elementele duşmănoase pătrunse în P.M.R., Frontul Plugarilor şi U.T.M., precum şi activitatea foştilor membri ai partidelor P.N.Ţ., P.N.L., P.S.D.I. şi monarhişti;
- Elementele legionare în toate manifestările lor;
- Identificarea bandelor constituite şi împiedicarea formării altor bande noi;

Biroul 2 urmăreşte problemele:

- Identificarea elementelor dispărute, a urmăriţilor politici, ofiţeri şi subofiţeri deblocaţi, criminali de război, foştii provocatori, poliţiştii care au săvârşit crime, elementele epurate, exploatatori, foşti moşieri şi fabricanţi;
- Elementele duşmănoase pătrunse ilegal în aparatul de stat, în rândul studenţilor, elevilor, asociaţii cu scop nelucrativ, precum şi identificarea autorilor manifestelor subversive, a scrisorilor anonime şi activitatea liber profesioniştilor.

Biroul 3 urmăreşte problemele:

- Activitatea cultelor ortodox, catolic, lutheran, protestant, precum şi a sectelor şi a francmasoneriei;
- Curentele naţionalist-şovine din rândul naţionalităţilor maghiare, germane şi altele, precum şi diversiunea titoistă, activitatea elementelor titoiste şi a elementelor sioniste.

Secţia contrasabotaj

I. Sarcini

1. Urmăreşte şi supraveghează informativ în toate sectoarele economice - cu excepţia sectorului transporturi - acţiunile contrarevoluţionare de sabotaj şi diversiune, în scopul de a le preveni şi reprima;
2. Descoperă elementele duşmănoase pătrunse în obiectivele importante din toate sectoarele economice, cu excepţia transporturilor, şi ia măsuri pentru îndepărtarea lor din muncă prin organele competente;
3. Descoperă lipsurile esenţiale din sectorul industriei, finanţe şi comerţ şi agricultură, care dau naştere la nemulţumiri în rândul salariaţilor şi populaţiei, care frânează activitatea şi dezvoltarea economiei şi le semnalează forurilor competente;

4. Organizează şi asigură paza secretului de stat în instituţii de stat şi întreprinderi importante.

II. Drepturi şi îndatoriri

în scopul de a asigura îndeplinirea sarcinilor sale, Secţia de contrasabotaj are următoarele drepturi şi îndatoriri:

a) Să creeze reţele de informatori în toate instituţiile şi întreprinderile economice, cu excepţia transporturilor;

b) Să recruteze în calitate de informatori pe orice persoană din cadrul organizaţiilor de masă, aparatului economic de stat, cu excepţia deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului;

c) Să ţină evidenţa operativă a elementelor suspectate de activitate de sabotaj şi diversiune;

d) Să efectueze urmărirea discretă şi controlul secret al corespondenţei persoanelor supravegheate pe linia secţiei, prin organele tehnice de resort;

e) Cu aprobarea şefului direcţiunii regionale, să folosească mijloace tehnice de ascultare şi alte măsuri tehnico-operative; să efectueze percheziţii secrete şi sustrageri de materiale în scopul documentării asupra activităţii duşmănoase, compromiterii etc.;

f) Să reţină - cu aprobarea şefului direcţiunii regionale - persoanele suspectate pentru identificare şi control, pe timp de 48 de ore, la terminarea cărora trebuie să fie hotărâtă arestarea sau eliberarea reţinutului;

g) Să interogheze, în calitate de martor, orice persoană, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R., deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale Partidului şi funcţionarilor partidului, care pot fi interogaţi numai cu aprobarea directorului general al Securităţii Statului;

h) Pe baza materialelor informative şi de investigaţii, să propună arestarea elementelor a căror activitate duşmănoasă a fost dovedită;

i) Să instituie comisiuni de experţi şi să efectueze expertize asupra oricăror probleme care interesează organele Securităţii Statului, pe linie de contrasabotaj;

j) Să ceară, prin persoanele conducătoare competente, de la instituţii şi întreprinderi, orice informaţii despre munca şi activitatea acestor unităţi, în scopul urmărit de secţie;

k) Să controleze modul cum se păstrează corespondenţa şi documentele secrete la întreprinderi şi instituţii, cu excepţia organelor PM.R. şi să facă propunerile respective în urma efectuării acestui control. Să aprobe

persoanele îndreptăţite să exercite munca de manipulare a acestor documente;
1) Să propună forurilor competente îndepărtarea elementelor duşmănoase din instituţii şi întreprinderi economice, dacă prezenţa lor în aceste instituţii este socotită dăunătoare.

III. Structura organizatorică

Secţiile de contrasabotaj din raza regiunilor respective îndeplinesc sarcinile ce revin Direcţiunii de Contrasabotaj, exercitând în acest scop toate drepturile şi îndatoririle direcţiunii în sectorul economic.

A. în Regiunile: Timişoara, Galaţi, Sibiu, Cluj, Stalin, Secţia de contrasabotaj are următoarele birouri:

Biroul 1: Industria siderurgică, metalurgică, chimică de bază şi electrică,
îndeplineşte sarcinile secţiei în acest sector, cu problemele:
- Industria siderurgică
- Comenzi speciale
- Industria construcţiilor de maşini
- Metalurgia prelucrătoare
- Chimică de baza şi explozivi
- Industria energiei electrice şi electrotehnice
- Gaz metan
- Telecomunicaţii

Biroul 2: Industria uşoară, de construcţii, chimico-farmaceutică şi alimentară,
îndeplineşte sarcinile Secţiei de Contrasabotaj în acest sector, cu problemele:
- Construcţii şantiere
- Materiale de construcţii
- Industria ceramică
- Industria chimico-farmaceutică
- Spitale, clinici, farmacii
- Textile, ţesătorii, confecţii
- Industria pielăriei
- Industria cauciucului
- Industria lemnului

Biroul 3: Finanţe, comerţ, cooperaţie şi agricultură, îndeplineşte sarcinile Secţiei de Contrasabotaj în acest sector, cu problemele:
- Regimul fiscal
- Credite şi investiţii
- Bănci
- Comerţ alimentar
- Comerţ cu produse industriale

- Alimentaţia publică
- Ferme alimentare
- Cooperaţia de consum şi desfacere
- Cooperaţia meşteşugărească
- Pregătirea şi organizarea gospodăriei colective
- Activitatea gospodăriilor colective
- Colectări de tot felul
- Gospodării agricole de stat
- S. M. T.
- Agricultură privată
- Zootehnie

Problema păstrării secretului de stat, cu sarcina de a organiza, îndruma şi controla birourile pentru păstrarea documentelor şi secretului de stat, din întreprinderile şi instituţiile din regiunea respectivă, fixate de Direcţiunea de Contrasabotaj. Are atribuţiile:

- verifică şi aprobă persoanele care încadrează birourile speciale din instituţii şi întreprinderi;
- organizează, conduce şi controlează aceste birouri;
- verifică şi aprobă persoanele care lucrează cu documentele secrete;
- controlează, verifică şi avizează asupra persoanelor care cer aprobarea pentru a fotografia, cinematografia, vizita etc. în sectorul economic.

B. Secţiile din regiunile Baia Mare, Hunedoara, Severin, Bacău au birourile: **Biroul 1: Industria extractivă,** cu problemele:

- Industria petrolului (Bacău)
- Industria cărbunelui
- Industria metalelor feroase şi neferoase
- Exploatări de aur şi argint
- Saline

Biroul 2: Industria siderurgică, metalurgică, chimică de bază şi electrică, cu problemele:

- Hidrocentrala Stejar (Bicaz)
- Siderurgie
- Comenzi speciale
- Construcţii de maşini
- Metalurgie prelucrătoare
- Chimică de bază şi explozivi
- Telecomunicaţii

Biroul 3: Industria uşoară, de construcţii, chimico-farmaceutică şi alimentară, cu problemele:

- Construcţii şantiere
- Materiale de construcţii
- Industria ceramică
- Industria chimico-farmaceutică
- Spitale, clinici, farmacii
- Industria textilă, confecţii
- Industria pielăriei
- Industria cauciucului
- Industria lemnului

Biroul 4: Finanţe, comerţ, cooperaţie şi agricultură, are următoarele probleme:

- Regimul fiscal
- Credite - investiţii
- Bănci
- Comerţ alimentar
- Comerţ cu produse industriale
- Alimentaţia publică
- Cooperaţia de consum şi desfacere
- Cooperaţia meşteşugărească
- Pregătirea şi organizarea gospodăriei colective
- Activitatea gospodăriilor colective
- Colectări de tot felul
- Gospodării agricole de stat
- S. M. T.
- Agricultură privată
- Zootehnie

La **Deva,** Secţia de Contrasabotaj are subordonat direct şi Birourile speciale: siderurgic Hunedoara, care are sarcina de contrasabotaj în Combinatul Siderurgic Hunedoara şi Biroul Special Cărbune Petroşani, care se ocupă cu combaterea sabotajului în zona carboniferă Valea Jiului.
La **Caransebeş,** Secţia de Contrasabotaj are subordonat direct şi Biroul Special Siderurgic Reşiţa, care are sarcina de contrasabotaj în „Sovrommetal" Reşiţa.
Problema păstrării secretului de stat, cu sarcina de a organiza, îndruma şi controla birourile pentru păstrarea documentelor şi secretului de stat din întreprinderile şi instituţiile din regiunea respectivă, fixate de Direcţiunea de Contrasabotaj.
Are atribuţiile:

- verifică şi aprobă persoanele care încadrează birourile speciale din instituţii şi întreprinderi;
- organizează, conduce şi controlează aceste birouri;

- verifică şi aprobă persoanele care lucrează cu documentele secrete;
- controlează, verifică şi avizează asupra persoanelor care cer aprobarea pentru a fotografia, cinematografia, vizita etc., în sectorul economic.

C. Regiunea Ploieşti va avea o secţie de contrasabotaj îndeplinind sarcinile Direcţiunii de Contrasabotaj şi o secţie specială pentru zona petroliferă, cu problemele de contrasabotaj în petrol.

Secţia Contrasabotaj are birourile:

Biroul 1: Industria metalurgică, chimică de bază şi electrică cu problemele:
- Comenzi speciale
- Construcţii de maşini
- Metalurgie prelucrătoare
- Chimică de bază şi explozivi
- Industria energiei electrice şi electrotehnice
- Telecomunicaţii

Biroul 2: Industria uşoară, de construcţii, chimico-farmaceutică şi alimentară,
cu problemele:
- Construcţii şantiere
- Materiale de construcţii
- Industria ceramică
- Industria chimico-farmaceutică
- Spitale, clinici, farmacii
- Industria textilă, confecţii
- Industria pielăriei
- Industria cauciucului
- Industria lemnului

Biroul 3: Finanţe, comerţ, cooperaţie şi agricultură, cu problemele:
- Regimul fiscal
- Credite, investiţii
- Bănci
- Comerţ alimentar
- Comerţ cu produse industriale
- Alimentaţie publică
- Cooperaţie de consum şi desfacere
- Cooperaţie meşteşugărească
- Pregătirea şi organizarea gospodăriilor colective
- Activitatea gospodăriilor colective
- Colectări de tot felul
- Gospodării agricole de stat
- S. M. T.
- Agricultura privată

- Zootehnie

Secţia Specială de Contrasabotaj Petrol care se ocupă cu combaterea sabotajului în obiectivele petrolifere din regiunea Prahova, are birourile:

Biroul 1 - Prospecţiuni petrolifere, cu problemele:
- Prospecţiuni
- Explorări
- Carotaj şi perforări
- Foraj, explorări
- Construcţii de utilaj petrolifer

Biroul 2 - Exploatări petrolifere, care îndeplineşte sarcina de contrasabotaj în sectorul exploatărilor petrolifere, are problemele:
- Foraj de exploatare
- Reparaţii generale de sonde
- Construcţii şi montaje
- Aprovizionări cu materiale
- Transporturi grele şi uşoare

Biroul 3 - Prelucrare a petrolului, se ocupă cu prevenirea şi combaterea sabotajului în rafinării, parcuri de rezervoare, staţiile de încărcare şi conducte petrolifere.

Are problemele:
- Rafinăria nr. 1
- Restul rafinăriilor
- Parcuri, rezervoare, staţii de încărcare şi conducte
- Laboratorul central de cercetări ştiinţifice

Biroul Petrol Câmpina - îndeplineşte sarcinile de contrasabotaj în schelele Câmpina, Rafinăria Câmpina şi Laboratorul de cercetări ştiinţifice. Biroul Petrol Câmpina colaborează strâns cu Biroul Raional de Securitate Câmpina. Urmăreşte problemele:
- Prospecţiuni şi foraj
- Construcţii şi montaje
- Reparaţii capitale
- Compresoare şi gaze
- Laboratorul de cercetări ştiinţifice
- Rafinăria Câmpina
- Exploatări Câmpina
- Parcuri de rezervoare, conducte

Biroul Petrol Băicoi - îndeplineşte sarcina de contrasabotaj în schelele Băicoi şi ţintea, colaborând strâns cu celelalte birouri speciale de petrol şi cu Biroul raional de Securitate.

Urmăreşte problemele:
- Prospecţiuni şi foraj
- Construcţii şi montaje

- Reparaţii capitale
- Compresoare şi gaze
- Exploatări Băicoi
- Parcuri de rezervoare, conducte

Biroul Petrol Urlaţi - îndeplineşte sarcina de contrasabotaj în schelele Urlaţi, Boldeşti şi Berca-Buzău, cu problemele:

- Prospecţiuni şi foraj
- Construcţii şi montaje
- Reparaţii capitale
- Compresoare şi gaze
- Exploatări Urlaţi
- Parcuri de rezervoare, conducte

Biroul Petrol Moreni - îndeplineşte sarcina de contrasabotaj în Schelele Moreni, având problemele:

- Prospecţiuni şi foraj
- Construcţii şi montaje
- Reparaţii capitale
- Compresoare şi gaze
- Exploatări Moreni
- Parcuri de rezervoare, conducte

Biroul Petrol Gura Ocniţei - îndeplineşte sarcina de contrasabotaj în schelele Gura Ocniţei, Ochiuri şi Bucşani, cu problemele:

- Prospecţiuni şi foraj
- Construcţii şi montaje
- Reparaţii capitale
- Compresoare şi gaze
- Exploatări Gura Ocniţei
- Parcuri de rezervoare, conducte

Biroul Petrol Târgovişte - îndeplineşte sarcinile de contrasabotaj în schelele: Târgovişte, Teiuş, Luţa Seacă şi Gorgota. Are problemele:

- Prospecţiuni şi foraj
- Construcţii şi montaje
- Reparaţii capitale
- Compresoare şi gaze
- Exploatări Târgovişte
- Parcuri de rezervoare, conducte

Secţia Specială Petrol Ploieşti urmăreşte şi **problema păstrării secretului de stat** în zona petroliferă şi în principalele obiective industriale din Regiunea Prahova, având sarcina de a organiza, îndruma şi controla birourile pentru păstrarea şi asigurarea documentelor secrete de stat, de pe lângă întreprinderi şi instituţii. Are atribuţiile:

- verifică şi aprobă persoanele care încadrează birourile speciale din instituţii şi întreprinderi;

- organizează, conduce şi controlează aceste birouri;
- verifică şi aprobă persoanele care lucrează cu documentele secrete;
- controlează, verifică şi avizează asupra persoanelor care cer aprobarea pentru a fotografia, cinematografia, vizita etc. în sectorul economic.

D. Secţiile de contrasabotaj îndeplinesc sarcinile Direcţiunii de Contrasabotaj în raza regiunilor **Tg. Mureş, Arad, Gorj, Argeş, Bihor, Dolj, Iaşi şi Constanţa** exercitând drepturile şi îndatoririle ce revin Direcţiunii de Contrasabotaj.

Biroul 1 - Industria, urmărind combaterea sabotajului în întreg sectorul industrial al regiunii, are problemele:
- Industria metalurgică şi chimică de bază
- Industria extractivă
- Industria energiei electrice şi electrotehnice
- Industria uşoară
- Industria de construcţii
- Industria alimentară
- Industria chimico-farmaceutică, spitale, clinici şi farmacii
- Telecomunicaţii

Biroul 2 - Finanţe, comerţ, cooperaţie şi agricultură are problemele:
- Regimul fiscal
- Bănci
- Credite şi investiţii
- Comerţ alimentar
- Comerţ cu produse industriale
- Alimentaţie publică
- Cooperaţie
- Pregătirea şi organizarea gospodăriilor colective
- Activitatea gospodăriilor colective
- Gospodării agricole de stat
- S. M. T.
- Agricultură privată
- Colectări de tot felul

Problema păstrării secretului de stat va fi urmărită de şeful secţiei sau un ofiţer însărcinat de către şeful direcţiunii regionale, având sarcina de a organiza, îndruma şi controla birourile pentru păstrarea secretului documentelor de stat.

E. **Secţiile de Contrasabotaj** din regiunile: **Suceava, Botoşani, Bârlad, Putna, Buzău, Ialomiţa, Teleorman, Vâlcea şi Rodna** îndeplinesc sarcinile Direcţiunii de Contrasabotaj, exercitând drepturile

şi îndatoririle ce revin direcţiunii, în raza regiunii respective, prin birourile:

Biroul 1 - Industrii, supraveghind toate obiectivele industriale pentru a combate sabotajul.

Are problemele:

- Industria metalurgică
- Industria energiei electrice şi electrotehnice
- Industria extractivă
- Industria uşoară
- Industria de construcţii
- Industria chimico-farmaceutică
- Industria alimentară
- Spitale, clinici, farmacii
- Telecomunicaţii

Biroul 2 - Finanţe, comerţ, cooperaţie, agricultură, îndeplineşte sarcinile Secţiei de Contrasabotaj, supraveghind obiectivele din aceste domenii. Are problemele:

- Regimul fiscal, băncile, creditele şi investiţiile
- Comerţul alimentar
- Comerţul cu produse industriale
- Alimentaţia publică
- Cooperaţia
- Pregătirea gospodăriilor colective
- Urmărirea activităţii gospodăriilor colective
- Gospodării agricole de stat
- S. M. T.
- Colectări de tot felul
- Agricultură privată
- Zootehnie

Problema păstrării secretului de stat va fi urmărită prin şeful Secţiei de Contrasabotaj, care are sarcina de a organiza, îndruma şi controla birourile pentru păstrarea documentelor secrete de stat, în principalele obiective, după indicaţiile Direcţiunii de Contrasabotaj.

Are atribuţiile:

- verifică şi aprobă persoanele care încadrează birourile speciale din instituţii şi întreprinderi;
- organizează, conduce şi controlează aceste birouri;
- verifică şi aprobă persoanele care lucrează cu documentele secrete;
- controlează, verifică şi avizează asupra persoanelor care cer aprobarea pentru a fotografia, cinematografia, vizita etc. în sectorul economic.

Secţia Filaj şi Investigaţii

I. Sarcini

1. Efectuează filarea elementelor cerute de Direcţiunea Generală a Securităţii Statului şi secţiile operative din direcţiunea regională;
2. La cererea Direcţiunii Generale a Securităţii Statului şi secţiilor operative, efectuează identificări şi investigaţii;
3. Cu aprobarea conducerii direcţiunii regionale, efectuează misiuni speciale, percheziţii secrete, reţineri de materiale etc. şi întocmeşte formele necesare acestor acţiuni;
4. Cu aprobarea conducerii direcţiunii regionale, efectuează reţineri, arestări şi percheziţii şi întocmeşte formele necesare acestor acţiuni;
5. Prin reţeaua informativă şi de identificare existentă în obiectivele deservite descoperă persoanele suspectate de activitate duşmănoasă, iar materialele obţinute le îndrumează secţiilor operative din direcţiunea regională.

II. Drepturi şi îndatoriri

a. Să fileze orice persoană ce interesează organele Securităţii Statului, să facă investigaţii pe teritoriul direcţiunii regionale, să reţină orice persoană suspectată de Securitatea Statului, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R. şi ai Guvernului, diplomaţilor, a acelora care au imunitate parlamentară şi juridică, pentru care este necesară aprobarea Direcţiunii Generale a Securităţii Statului;

b. Să reţină orice persoană ce ar dăuna muncii de filaj sau ar interesa organele Securităţii Statului;

c. Să suspende orice lucrare de filaj, atunci când este în pericol de deconspirare sau alte motive ce ar dăuna lucrării;

d. Să organizeze diverse case în interesul lucrărilor de filaj;

e. Să recruteze în calitate de informatori, orice persoană cu excepţia deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului;

f. Să reţină elementele duşmănoase întâlnite în acţiunile de teren, de exemplu: gazde, tăinuitori, martori mincinoşi, care împiedică prinderea elementelor urmărite de organele Securităţii Statului sau de alte organe;

g. Să reţină timp de 48 de ore, persoanele care ar putea ajuta la descoperirea şi prinderea elementelor urmărite de organele Securităţii Statului;

h. Să reţină şi să percheziţioneze orice persoană găsită în flagrant delict;

i. Să legitimeze orice persoană suspectă;

j. Să ceara concursul Miliţiei, Grănicerilor şi tuturor organelor de stat în munca operativă;

k. Să faca percheziţii secrete şi sustrageri de materiale la persoanele aflate în obiectivele aecuritatn statului;
1. Personalul secţiei are dreptul să poarte orice fel de uniforme, să se machieze, să se travestească, să se folosească de legitimaţii de acoperire, nume conspirative, indicative, în cazurile când nevoile Secţiei necesită acest lucru;
m. Secţia Filaj şi Investigaţii are dreptul să ceară lămuriri secţiilor interesate, date şi amănunte detailate cu privire la lucrarea respectivă.

III. Structura organizatorică

Secţia Filaj şi Investigaţii are la toate direcţiunile regionale, câte 3 birouri:

Biroul 1 Filaj

- Organizează filarea elementelor ce interesează Direcţiunea Generală a Securităţii Statului;
- Identifică legăturile plasate din filaj în cazuri excepţionale şi uneori efectuează reţinerea elementelor.

Biroul 2 Investigaţii

- Efectuează lucrări de identificare, verificare şi informare în baza cererilor Direcţiunii Generale a Securităţii Statului şi secţiilor operative din direcţiunea regională.

Biroul 3 Operaţii

- Reţine şi percheziţionează elementele cerute de Direcţiunea Generală a Securităţii Statului şi secţiile operative din direcţiunea regională;
- Instalează posturi fixe şi capcană;
- Transferă arestaţii.

Biroul contrainformaţii în cadrul Miliţiei

I. Sarcini

Asigură securitatea de stat în Miliţie.
1. Previne strecurarea în organele Miliţiei a elementelor duşmane - corupte;
2. Descoperă şi lichidează elementele duşmănoase corupte, pătrunse în organele Miliţiei cu scopul demascării şi îndepărtării lor şi al lichidării organizaţiilor şi grupărilor antidemocratice create de aceştia;
3. Descoperă lipsurile esenţiale din munca organelor Miliţiei şi le semnalează forurilor competente.

II. Drepturi şi îndatoriri

Biroul Contrainformaţii duce munca informativă în rândul funcţionarilor Miliţiei, în care scop are dreptul:
a. Să creeze reţele de informatori în organele Miliţiei;

b. Să recruteze ca informator, pe oricare dintre funcţionarii acestor organe sau dintre persoanele civile care au legătură cu aceste organe, cu excepţia membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului, funcţionarilor partidului şi a deputaţilor Marii Adunări Naţionale;

c. Să efectueze urmărirea discretă şi controlul secret al corespondenţei persoanelor supravegheate pe linia secţiei, prin organele tehnice de resort.

d. Să prezinte material compromiţător, pe baza căruia să se aprobe efectuarea de percheziţii, reţineri şi arestări de către organele de resort;

e. Criminalii politici sunt cercetaţi de către Secţia de Anchete a direcţiunii regionale, iar criminalii de drept comun, de către Serviciul de Anchete din cadrul Miliţiei.

Secţia Cercetări

I. Sarcini

1. Cercetează spionii, diversioniştii şi alţi criminali politici, urmărind demascarea completă a tuturor participanţilor şi a întregii lor acţiuni şi dovedind cu material probatoriu, activitatea duşmănoasă a acestora de subminare a regimului de democraţie populară şi a securităţii exterioare a Republicii Populare Române.

2. întocmeşte dosare şi deferă justiţiei pe inculpaţi. Urmăreşte sancţiunile date de justiţie şi trimiterea condamnaţilor în închisori şi lagăre, pentru executarea pedepselor;

3. Ţine evidenţa celor arestaţi şi reţinuţi şi păstrează toate documentele în legătură cu aceştia, asigurând conspirativitatea acestor documente.

II. Drepturi şi îndatoriri

a. Secţia Cercetări, cu aprobarea şefului direcţiunii regionale are dreptul să dea dispoziţiuni de arestare a elementelor care duc o activitate duşmănoasă, ce ameninţă securitatea Republicii Populare Române, U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară.

Arestările se fac pe baza materialelor informative primite de la secţiile operative şi a celor rezultate din cercetări.

b. Să dea dispoziţiuni pentru a se face percheziţii şi sustrageri la locuinţele particulare, sediile instituţiilor etc. dacă există indicii pentru descoperirea obiectelor care pot fi corpuri delicte. De asemenea, să dea dispoziţiuni pentru a se face percheziţii şi sustrageri la locuinţele particulare, sediile instituţiilor, în cazul când acuzatul duce activitate criminală şi acestea pot servi la demascarea lui.

c. Să instituie expertize judecătoreşti pentru unele probleme, în legătură cu cercetările în curs, în orice instituţie sau serviciu, exceptând organele de partid.

d. Să reţină, conform legilor existente, pentru un timp oarecare, unele elemente suspectate pentru activitate criminală (subversivă) contra regimului de democraţie populară din Republica Populară Română, în scopul descoperirii şi controlării informaţiilor necesare.

e. Să interogheze în calitate de martori orişice persoană, în afara membrilor C.C. al P.M.R., a deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului, a căror interogare se poate face numai cu aprobarea directorului general al Securităţii Statului.

f. Să deţină pe cei arestaţi în arestul preventiv, să-i repartizeze, să stabilească şi să controleze regimul în arestul preventiv;

g. Să recruteze din cei arestaţi agentură interioară şi să folosească tehnica operativă pentru o mai completă demascare a activităţii criminale a persoanelor ce se află în cercetare;

h. în cazuri speciale, când apare necesitatea operativă, să permită arestaţilor ce se află în cercetare, întrevederi cu rudele ca şi transmitere de bani şi pachete cu haine şi alimente.

i. Cu aprobarea directorului general al Securităţii Statului, să conteste prin Parchetul General hotărârile injuste ale organelor de justiţie şi cele care sunt contra intereselor securităţii Republicii Populare Române.

j. Să elibereze - cu aprobarea conducerii Direcţiunii Generale a Securităţii Statului - persoanele a căror activitate criminală nu a fost dovedită de anchetă.

k. Să facă propuneri - pe cale administrativă (adică fără a deferi justiţiei) - pentru internarea în unităţi de muncă, a persoanelor socialmente periculoase pentru Republica Populară Română, în conformitate cu prescripţiunile legale în vigoare.

1. Efectuează toate cercetările într-un strâns contact cu secţiile operative, care au demascat activitatea duşmănoasă a criminalilor arestaţi.

III. Structura organizatorică

Birourile de cercetări din regiuni se ocupă cu problemele de cercetări specifice regiunii şi sunt împărţite pe probleme, după necesităţi.

Secţia Cadre

Secţia cadre a direcţiunii regionale, alege cadrele necesare în vederea complectării efectivelor organelor direcţiunii regionale, repartizează cadrele, duce muncă de cunoaştere, educare, îndrumare şi promovare a cadrelor, în spiritul liniei trasate de P.M.R.

Veghează ca personalul să-şi primească drepturile şi să respecte îndatoririle ce-i revin, prevăzute de statutul Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

I. Sarcini

în vederea îndeplinirii celor de mai sus, Secţia Cadre, are următoarele sarcini:

1. Recrutează, verifică şi selecţionează cadrele necesare pentru completarea efectivelor organelor direcţiunii regionale.
2. Conduce cursurile profesionale ale cadrelor care nu sunt scoase din muncă.
3. În colaborare cu Secţia Politică, organizează şi coordonează în cadrul direcţiunii regionale, munca de creştere a cadrelor în vederea dezvoltării lor din punct de vedere profesional şi moral.
4. Repartizează cadrele în muncă, în raport cu capacitatea şi însuşirile fiecăruia şi cu necesităţile serviciului.
5. Completează verificarea cadrelor existente.
6. Verifică pe viitorii soţi sau soţii, ai personalului direcţiunii regionale şi avizează asupra căsătoriilor şi divorţurilor lor.
7. Face propuneri pentru evidenţierea şi decorarea cadrelor merituoase.
8. Anchetează diferitele abateri ale personalului - de la funcţia de şef de secţie în jos - de la îndatoririle prevăzute de statutul Direcţiunii Generale a Securităţii Statului şi aplică măsuri disciplinare conform statutului.
9. Prezintă material pentru îndepărtarea elementelor duşmănoase sau străine de lupta clasei muncitoare, strecurate în organele Securităţii Statului, a elementelor care comit abateri grave de la îndatoririle cadrelor Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, a elementelor descompuse lipsite de perspectivă imediată a îndreptării lor, a elementelor care nu prezintă suficientă încredere pentru a continua munca în Securitatea Statului, a elementelor care prezintă incapacitate profesională.
10. Ţine evidenţa personalului direcţiunii regionale.
11. Se îngrijeşte ca personalul să primească drepturile prevăzute de statutul Direcţiunii Generale a Securităţii Statului: concedii medicale, de odihnă şi studii, ajutoare şi tratamente medicale, pensii şi ajutoare pentru invaliditate sau pentru urmaşii acestora etc.
12. Eliberează legitimaţii şi adeverinţe personalului, de asemenea retrage şi anulează legitimaţiile celor îndepărtaţi, pensionaţi sau decedaţi.

II. Drepturi şi îndatoriri

Secţia cadre primeşte directive în munca sa operativă, numai de la şeful direcţiunii regionale şi se conduce după Statutul Direcţiunii Generale a Securităţi Statului şi după instrucţiunile conducerii Direcţiunii Cadre.

în interesul muncii, secţiile şi birourile de cadre a direcţiunii regionale vor colabora în toate problemele muncii de cadre cu unităţile Aparatului Politic, cerând permanent sprijinul de care au nevoie în vederea aducerii la îndeplinire în cât mai bune condiţiuni, a sarcinilor.

în scopul de a asigura îndeplinirea în cât mai bune condiţiuni a sarcinilor, Secţia Cadre are dreptul:

a. Să recruteze, să verifice şi să selecţioneze cadre din rândul membrilor şi candidaţilor P.M.R. şi din rândul membrilor şi candidaţilor U.T.M., aflaţi în funcţii civile sau în cadrul Trupelor M.A.**I.** şi M.F.A., precum şi din cadrele puse la dispoziţie de organele de partid.

b. Să completeze verificarea personalului direcţiunii regionale sau a membrilor de familie, putând lua pentru aceasta referinţe, aprecieri caracteristice, caracterizări; de asemenea poate face investigaţii în acest scop.

c. Să propună repartizarea cadrelor, să propună mutări şi schimbări de funcţiuni.

d. Să propună încadrări, avansări, decorări, pensionări şi îndepărtări.

e. Să ancheteze abaterile personalului şi să aplice măsuri disciplinare, conform statutului D.G.S.S.

f. Să elibereze legitimaţii şi adeverinţe personalului direcţiunii regionale.

g. Să acorde sprijin pentru repartizarea în alte munci a celor ce sunt trecuţi în cadrul disponibil şi în rezervă, să se intereseze cum sunt controlaţi în activitatea lor în muncă unde au fost repartizaţi cei scoşi din cadrele active ale Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

Secţia Administrativă

Secţia Administrativă realizează Drocurarea şi întreţinerea mijloacelor materiale necesare, în vederea asigurării unei bi o direcţiunilor regionale şi raioanelor.

I. Sarcini

1. Elaborează pe baza datelor obţinute, planul economic al direcţiei regionale şi raioanelor pe care-l înaintează spre aprobare Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, urmăreşte realizarea lui şi întocmeşte rapoarte şi sinteze asupra executării planului.

2. Aplică normarea consumului de materiale, foloseşte şi revalorifică deşeurile şi urmăreşte aplicarea standardelor de stat,

conform dispoziţiunilor date de Direcţiunea Generală a Securităţii Statului.

3. Aprovizionează şi dotează direcţiunea regională şi raioanele cu bunurile şi materialele necesare (echipament, armament, hrană, combustibil, autovehicule, carburanţi, lubrefianţi, cauciucuri şi piese auto, materiale de transmisiuni, materiale de construcţii şi întreţinere local, mobilier şi bunuri de inventar, imprimate şi rechizite, medicamente şi aparate medicale, materiale de întreţinere şi igienă corporală, materiale necesare prevenirii incendiilor, abonamente C.F.R. şi foi de drum C.F.R., precum şi orice alte materiale de care au nevoie serviciile).

4. Organizează primirea materialelor şi bunurilor, recepţionarea şi depozitarea lor în bune condiţiuni, repartizarea şi distribuirea lor la timp şi în raport cu cerinţele unităţilor direcţiunii regionale.

5. Realizează construcţiile, reparaţiile, amenajările, întreţinerea localurilor, mobilierului şi bunurilor de inventar pentru direcţiunea regională şi raioane, conform directivelor Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

6. Organizează buna funcţionare a caselor speciale ale direcţiunii regionale.

7. Organizează funcţionarea şi întreţinerea mijloacelor de transport ale direcţiunii regionale şi organizează transporturile de materiale şi persoane cu orice mijloace.

8. Aplică dispoziţiunile Direcţiunii Generale a Securităţii Statului privind măsurile pentru asistenţa socială şi asistenţa medicală.

9. Organizează instalarea, exploatarea şi întreţinerea reţelei de transmisiuni a direcţiunii regionale şi raioanelor.

10. Administrează şi gestionează materialele şi bunurile direcţiunii regionale.

11. Organizează şi controlează buna funcţionare a resorturilor administrative de la raioane.

12. Organizează şi asigură paza internă şi exterioară a localurilor direcţiunii regionale.

13. Asigură regimul de intrare şi ieşire din localurile direcţiunii regionale a funcţionarilor şi publicului.

14. Reglementează circulaţia persoanelor particulare în sediile direcţiunii regionale.

15. Asigură întreţinerea tuturor amenajărilor mobilierului şi a curăţeniei în birourile direcţiunii regionale.

16. Asigură măsurile necesare de pază contra incendiilor şi supraveghează aplicarea acestor măsuri.
17. Asigură paza şi întreţinerea în aresturile direcţiunii regionale a deţinuţilor anchetaţi de către direcţiunea regională.
18. Organizează îndeplinirea sarcinilor speciale, conform instrucţiunilor.

II. Drepturi şi îndatoriri

în exercitarea atribuţiunilor sale, Secţia Administrativă are următoarele drepturi şi îndatoriri:

a. Să ceară unităţilor din direcţiunea regională întocmirea proiectelor planului economic, în termenele şi condiţiunile indicate de Direcţiunea Generală a Securităţii Statului.

b. Să urmărească executarea planului conform dispoziţiunilor date de Direcţiunea Generală a Securităţii Statului.

c. Să administreze creditele, în condiţiunile stabilite de conducerea Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

d. Să elibereze materiale şi bunuri din magazii şi depozite, cu respectarea formelor legale.

e. Să transmită şi să încheie contracte în condiţiunile prevăzute de lege şi conform normelor stabilite de Direcţiunea Generală a Securităţii Statului.

f. Să pună la dispoziţia Biroului Contabilitate din direcţiunea regională datele necesare întocmirii bugetului şi planurilor financiare trimestriale pentru direcţiunea regională şi raioane.

g. Să solicite Direcţiunii Administrative din Direcţiunea Generală a Securităţii Statului punerea la dispoziţia direcţiunii regionale, a bunurilor şi materialelor necesare prevăzute în planul economic al direcţiunii regionale.

h. Să aprovizioneze direcţiunea regională şi raioanele cu bunuri şi materiale pe care Direcţiunea Administrativă din Direcţiunea Generală a Securităţii Statului nu le poate pune la dispoziţia direcţiunii regionale, iar în cazuri bine motivate, pentru care nu s-au putut face prevederi, poate executa aprovizionări din alte surse (magazine particulare, persoane particulare) dacă cele necesare nu se găsesc în sectorul comerţului sau industriei de stat cooperatist.

i. Să elaboreze regulile ordinii interne şi a pazei contra incendiilor, în localurile direcţiei regionale, iar după aprobarea lor de conducerea direcţiunii, să controleze îndeplinirea lor.

j. Cu aprobarea şefului direcţiunii regionale, să stabilească regulile de intrare şi ieşire a funcţionarilor şi persoanelor particulare din sediile şi birourile instituţiei.

k. Să efectueze verificarea actelor funcţionarilor şi vizitatorilor la intrările în clădire, fără deosebire de grad şi funcţiunea pe care o ocupă:

reţine şi controlează persoanele suspecte care încearcă să pătrundă în birouri; nu permite intrarea în instituţie a funcţionarilor cu acte nevalabile, precum şi a persoanelor cu actele fără vizele şi observaţiunile necesare.

1. Să elibereze vizitatorilor permise de intrare-ieşire.

m. Să ţină evidenţa mobilierului şi inventarului, neadmiţând scoaterea lor din clădire iară aprobarea necesară.

n. Să stabilească dislocarea posturilor de pază, să controleze posturile interne şi externe, precum şi birourile în afara orelor de serviciu.

o. Să sesizeze comandantului unităţii care efectuează paza clădirilor, neajunsurile în muncă.

p. Să controleze personalul de serviciu în timpul efectuării curăţeniei birourilor, q. Să efectueze reparaţiilor curente ale mobilierului, inventarului şi instalaţiilor, asigurând întreţinerea lor în bune condiţiuni.

r. Cu aprobarea Direcţiunii Generale a Securităţii Statului să aplice regulamentul pentru întreţinerea arestaţilor şi regulile interne ale regimului din aresturi.

s. Să ia în primire, să elibereze şi să permită trecerea arestaţilor din arestul direcţiunii regionale, numai în baza documentelor oficiale, cu iscăliturile necesare, t. Să asigure hrana pentru arestaţi.

u. Să efectueze escortarea arestaţilor din direcţiunea regională atât în interiorul clădirii, cât şi în exteriorul ei, în conformitate cu instrucţiunile speciale.

v. Paza şi ceilalţi ofiţeri ai comandaturii au dreptul să facă uz de arme în cazul când sunt atacaţi şi în caz de evadare a arestaţilor.

Biroul „Tehnică operativă"

I. Sarcini

1. Interceptează convorbirile telefonice interne şi internaţionale ale persoanelor care interesează organele Securităţii Statului.
2. Pe baza cererilor secţiilor operative, cu aprobarea şefului direcţiunii regionale, instalează aparatele tehnice secrete de ascultare în apartamentele şi birourile persoanelor ce se află în obiectivele organelor Securităţii Statului.
3. Execută, adaptează şi instalează aparatura necesară îndeplinirii sarcinilor şi ia măsuri pentru întreţinerea acestor aparate.
4. Confecţionează documente necesare în scopuri operative şi efectuează diferite expertize grafologice, cercetări chimice ş.a.
5. Execută diferite lucrări fotografice în scopuri operative.

II. Drepturi şi îndatoriri

1. Are dreptul exclusiv de a organiza şi executa controlul convorbirilor telefonice a persoanelor care interesează Securitatea

Statului, în toate reţelele existente, pe teritoriul direcţiunii regionale respective.
în acest scop ţine o strânsă legătură cu Administraţia Poştelor şi Telecomunicaţiilor şi celelalte instituţiuni care exploatează reţelele telefonice. Acestea sunt obligate să acorde sprijin total organelor Securităţii Statului, la cerere.
2. Să întocmească scheme operative, hărţi şi lucrări secrete de cartografie, precum şi acte plastografiate, semnături etc.
3. Să fotografieze în orice ocazii şi în orice loc de pe teritoriul direcţiunii regionale, obiective economice şi militare, documente şi reconstituiri, precum şi diferite lucrări ce privesc Securitatea Statului.
4. împreună cu secţiile operative execută verificări, expertize şi cercetări tehnice.

Biroul Contrainformaţii Radio

I. Sarcini

1. Controlează folosirea staţiunilor de radio-emisie ale instituţiilor şi a aparatelor de emisie amatori, pentru a preveni folosirea lor de către elementele duşmănoase, în diferite scopuri subversive (spionaj etc.).
2. Descoperă şi urmăreşte - pe baza planului primit de la Direcţiunea Generală a Securităţii Statului - staţiunile de radio-emisie subversive care activează pe teritoriul Republicii Populare Române, având misiuni din partea serviciilor imperialiste de spionaj sau ale centrelor burghezo-naţionaliste aflate peste graniţă.
3. Interceptează emisiunile posturilor de radio-difuziune străine din lagărul imperialist, întocmind buletine speciale; de asemenea bruiază aceste radio-emisiuni în scopul de a opri propaganda lor duşmănoasă.
4. Controlează circulaţia pieselor specifice de emisie şi supraveghează activitatea constructorilor de aparate de radio.
5. îndeplineşte unele misiuni speciale primite din partea conducerii Direcţiunii Generale a Securităţii Statului şi a direcţiunii regionale.

II. Drepturi şi îndatoriri

Pentru îndeplinirea sarcinilor de mai sus, Biroul Contrainformaţii Radio, are următoarele drepturi şi îndatoriri:

a. Să controleze activitatea tuturor staţiunilor de radio din regiune şi a aparatelor amatoare. Descoperă cazuri de abateri de la regulile stabilite în activitatea staţiunilor de radio, lămureşte motivul acestor abateri şi ia măsuri în vederea îndepărtării lor.

b. Cu aprobarea şefului direcţiunii regionale, să autorizeze şi în caz de necesitate să confişte prin organele competente, aparatele de radio-emisie ale amatorilor.

c. Să efectueze un control amănunţit al tuturor persoanelor care au acces la aparatele de radio-emisie şi la microfoanele staţiunilor de radio, de pe teritoriul direcţiunii regionale respective şi prin forurile competente, să îndepărteze de la muncă pe cei ce nu prezintă încredere din punct de vedere politic. în aceleaşi scopuri, biroul are dreptul să-şi creeze o reţea proprie informativă la toate staţiunile de radio şi în rândul amatorilor de radio-emisie, pe unde scurte, de pe teritoriu.

d. Să ţină evidenţa precisă a timpului de muncă al tuturor staţiunilor de radio în cadrul instituţiilor, ale aparatelor de radio-emisie ale amatorilor şi ale reprezentanţelor străine, a semnalelor lor de chemare şi a lungimilor de undă şi de quartz pe care lucrează ele (pe baza planului dat de Direcţiunea Generală a Securităţii Statului).

e. Să urmărească în mod amănunţit emisiunile de radio ale legaţiilor şi misiunilor ţărilor imperialiste din Republica Populară Română, în scopul de a le intercepta (pe baza planului primit de la Direcţiunea Generală a Securităţii Statului).

f. Să descopere staţiunile subversive de radio ale ţărilor imperialiste care lucrează pe teritoriul Republicii Populare Române şi să intercepteze radiogramele cifrate transmise de aceştia.

g. Să descopere şi, cu ajutorul staţiunilor speciale, să efectueze bruiajul tuturor emisiunilor antisovietice şi antidemocratice transmise de staţiunile de radio burgheze pentru Republica Populară Română (pe baza planului primit de la Direcţiunea Generală a Securităţii Statului).

Biroul „Filajul corespondenţei"

I. Sarcini

1. Efectuează - pe cale de selecţionare - un control secret al corespondenţei interne pentru a descoperi persoanele care au manifestări antidemocratice şi pentru a sesiza starea de spirit a populaţiei în legătură cu campaniile politice şi măsurile luate de partid şi guvern.

2. Urmăreşte corespondenţa persoanelor care interesează organele Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

II. Drepturi şi îndatoriri

a. Biroul are dreptul să efectueze un control secret al oricărei corespondenţe, colete sau banderole, cu excepţia corespondenţei membrilor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

b. Să cerceteze cu ajutorul mijloacelor tehnice şi chimice, orice corespondenţă suspectată de a fi scrisă convenţional şi cifrat.

c. Să alcătuiască referate asupra documentelor care prezintă un interes aparte, din punct de vedere operativ, în scopul de a le prezenta

conducerii direcţiunii regionale. Documentele respective le reţine până la primirea dispoziţiunilor corespunzătoare.

d. Să confişte, atât corespondenţa cât şi coletele şi banderolele în care se va descoperi vreun conţinut cu caracter duşmănos regimului democratic.

Asupra acestor materiale, să alcătuiască sinteze în vederea informării conducerii, iar după exploatarea operativă a acestor documente, să le distrugă prin ardere.

e. Să ţină evidenţa prin cartotecă a tuturor persoanelor de pe teritoriul direcţiunii regionale, care întreţin legături prin corespondenţă cu ţările imperialiste şi satelite.

f. Pentru prevenirea posibilităţilor de deconspirare a măsurilor de control secret al corespondenţei, să verifice amănunţit toţi funcţionarii poştei care au legături cu munca acestui birou, iar persoanele necorespunzătoare să fie îndepărtate din serviciu, prin organele competente.

g. Să recruteze informatori din rândul personalului Poştei şi Telecomunicaţiilor.

h. Conducerea Administraţiei Poştei şi Telecomunicaţiilor este obligată să acorde sprijinul de care vor avea nevoie organele serviciului în munca lor.

Biroul Evidenţă

I. Sarcini

1. Centralizează toate materialele existente ale fostelor organe ale poliţiei, precum şi ale fostelor organe de informaţii şi de contrainformaţii ale regimului burghez, le prelucrează şi se îngrijeşte de păstrarea lor;

2. Organizează cartoteca generală pentru toate persoanele care au apărut din exploatarea agenturii şi din dosarele aflate în arhiva direcţiunii regionale respective, asupra cărora s-au terminat cercetările, precum şi din materialele fostelor organe ale Poliţiei, de informaţii şi de contrainformaţii din regionala respectivă.

3. Organizează evidenţa şi creează cartoteca pentru toţi foştii informatori ai direcţiunii regionale respective.

4. Pe baza cererilor primite din partea secţiilor din direcţiunea regională sau din alte organe, face referate asupra persoanelor care apar în materialele Biroului de Evidenţă.

5. Organizează, ajută şi controlează munca de evidenţă din cadrul raioanelor de securitate.

Biroul „Poştal Special"

I. Sarcini

1. Asigură colectarea, transportul şi distribuirea întregii corespondenţe a organizaţiilor de partid din regiune, a organelor

Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, precum şi corespondenţa secretă a instituţiilor de stat locale şi a întreprinderilor (după criteriile care se vor fixa).

2. Asigură securitatea corespondenţei în timpul transportului şi transportarea la timp a acestei corespondenţe, până la locul de destinaţie.

II. Drepturi şi îndatoriri

a. în caz de forţă majoră (accident, stricarea maşinii etc.) are drept să oprească orice fel de vehicul de transport şi să-l folosească pentru transportarea corespondenţei la timp, asigurând posesorului vehicolului despăgubirea necesară.

b. Are drept să ocupe în orice tren sau vapor din ţară, compartimente separate, asigurând paza lor şi nepermiţând accesul persoanelor străine în ele.

c. Să facă uz de armă în caz de atac al duşmanului cu scopul sustragerii corespondenţei.

d. Să folosească orice mijloc de transmisiune - cu precădere - în caz de forţă majoră, pentru a lua contact cu forurile superioare în legătură cu asigurarea transporturilor.

e. Să nu primească pentru transport corespondenţa care nu îndeplineşte formele stabilite prin instrucţiuni.

Biroul Contabilitate

Biroul Contabilitate din Direcţiunea Regională de Securitate realizează, cu aprobarea şefului direcţiunii, procurarea şi distribuirea creditelor şi fondurilor necesare direcţiunii regionale şi raioanelor, organizează evidenţa contabilă şi exercită controlul pe întreaga direcţiune regională - asupra fondurilor, bunurilor şi materialelor, privind existenţa, conservarea, folosirea şi transformarea lor.

Angajarea, efectuarea, verificarea şi justificarea cheltuielilor din bugetul Direcţiunii Generale a Securităţii Statului se va face conform normelor generale şi dispoziţiunilor Ministerului de Finanţe şi a dispoziţiunilor primite din partea conducerii Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

în anumite cazuri, care se vor stabili de conducerea Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, cheltuielile se vor face conform prevederilor Legii nr. 576/1944 (cheltuieli interese superioare de stat).

I. Sarcini

1. Centralizează planurile de cheltuieli ale raioanelor şi direcţiunilor regionale şi întocmeşte proiectul de buget al direcţiunii regionale pe care-l înaintează Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

2. întocmeşte planurile financiare trimestriale şi lunare pentru fondurile necesare angajării, ordonanţării şi plăţii cheltuielilor, pe întreaga direcţiune regională.

3. Ţine evidenţa executării bugetului şi ordonanţează cheltuielile.

4. Contabilizează în scripte angajările şi ordonanţările de cheltuieli, plăţile efectuate, avansurile acordate, întocmind conturile de gestiune pe care le înaintează contabilităţii Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

5. Exercită controlul prealabil asupra tuturor actelor şi formelor prin care se autorizează cheltuielile în general sau din care derivă direct ori indirect angajamente de a se plăti sume de bani sau de a se elibera materiale, precum şi orice alte bunuri şi valori, examinând: legalitatea angajărilor de cheltuieli, justa imputare a cheltuielilor, întrebuinţarea creditelor, fondurilor băneşti şi materialelor, în limitele alocaţiilor bugetare, planurilor financiare şi economice şi cu respectarea destinaţiunii lor, legalitatea şi valabilitatea actelor justificative a operaţiunilor, legalitatea ordonanţărilor şi plăţilor.

6. Primeşte şi repartizează la timp creditele şi fondurile necesare raioanelor.

7. Veghează la aplicarea strictă a disciplinei bugetare şi financiare.

8. Controlează bunurile şi valorile care compun patrimoniul direcţiunii regionale şi raioanelor, întocmeşte inventarul pe întreaga direcţiune regională, precum şi formele de scădere din inventar a bunurilor, în cazurile şi în condiţiunile prevăzute de dispoziţiunile legale şi instrucţiunile date de Direcţiunea Generală a Securităţii Statului.

9. Urmăreşte respectarea obligaţiunilor ce derivă din legile cu caracter fiscal, stabilirea şi vărsarea la stat de către unităţile respective şi în termenele fixate a impozitelor, taxelor şi celorlalte drepturi cuvenite statului.

10. Ia măsurile necesare în vederea prevenirii lipsurilor, fraudelor şi întrebuinţării ilegale sau deturnării mijloacelor băneşti, creditelor, valorilor şi materialelor de orice fel.

11. Avizează din punct de vedere profesional asupra numirii şi înlocuirii funcţionarilor de contabilitate de la direcţiunea regională şi raioane şi înaintează contabilităţii Direcţiunii Generale a Securităţii Statului propuneri în legătură cu aceasta.

12. Organizează normala funcţionare a evidenţei contabile la raioane.

13. îndrumează, prelucrează şi controlează aplicarea normelor privitoare la înregistrările contabile, aplicarea legilor şi instrucţiunilor şi

instruieşte personalul de contabilitate din cadrul direcţiunii regionale, înzestrându-l cu materialul necesar îndeplinirii atribuţiunilor.

14. Supraveghează, îndrumează şi verifică operaţiunile gestionare de fonduri, materiale şi bunuri ale direcţiunii regionale şi raioanelor.

15. Urmăreşte şi execută la timp debitorii şi acoperirea lipsurilor constatate în gestiunile direcţiunii regionale.

16. întocmeşte, verifică şi înaintează la timp contabilităţii Direcţiunii Generale a Securităţii Statului, deconturile, extrasele, inventarele, situaţiile şi conturile de gestiune periodice, cât şi cu ocazia schimbării gestionarilor.

17. Clasează şi păstrează în ordine şi în condiţiuni de siguranţă registrele, documentele şi actele justificative ale operaţiunilor contabile, evitând pierderea sau distrugerea lor parţială ori totală.

II. Drepturi şi îndatoriri

în exercitarea atribuţiunilor sale, Biroul de Contabilitate de la direcţiunea regională, are următoarele drepturi:

a. Toate actele pe baza cărora se fac încasări şi plăţi de bani, primiri sau eliberări de bunuri, materiale sau valori, contractarea executărilor de lucrări, furnituri sau servicii, documentele contabile pe baza cărora se fac înregistrările, precum şi situaţiile, extrasele, balanţele, conturile de execuţie bugetară sau de gestiune, trebuie să fie vizate de Biroul Contabilităţii.

Contabilitatea are dreptul să refuze semnarea actelor prevăzute la aliniatul precedent, dacă ele nu sunt în concordanţă cu dispoziţiunile legale.

Actele de acest fel care nu poartă viza contabilităţii, sunt nevalabile şi nu pot fi executate de către organele gestionare şi nici primite şi înregistrate de către organele contabilităţii. De asemenea, fără viza contabilităţii, actele nu vor putea fi prezentate şefului direcţiunii regionale, spre aprobare.

b. Să ceară de la cei în drept informaţii şi relaţii ce derivă din exercitarea atribuţiunilor contabilităţii.

Instrucţiunile Biroului de Contabilitate, în ceea ce priveşte întocmirea corectă şi la timp a actelor justificative, prezentarea documentelor contabile şi a lucrărilor în legătură cu contabilitatea sunt obligatorii pentru resorturile de contabilitate de la raionale, precum şi pentru toţi funcţionarii direcţiunii regionale.

c. Să întocmească actele corespunzătoare pentru stabilirea răspunderilor materiale şi disciplinare a celor care au cauzat pagube provenite din lipsuri ori fraude sau prin încălcarea regulilor şi disciplinei contabile şi de a propune deferirea lor instanţelor judecătoreşti sau

comisiilor de disciplină, conform legilor, regulamentelor şi instrucţiunilor Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

d. Să sesizeze forurile superioare asupra unor dispoziţii care nu sunt conforme cu legile în vigoare, atrăgând atenţia scris sau verbal în asemenea cazuri.

Dacă în urma acestei sesizări primeşte totuşi o confirmare scrisă de menţinerea ordinului dat, Contabilitatea va executa şi va raporta acest fapt conducerii D.G.S.S.

12.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7351, dosar nr. I/1951, f. 37-89.1951.

Atribuţiile şi structura organizatorică a raioanelor de securitate din direcţiile regionale.

Organizarea
raioanelor de securitate (birouri, secţii, servicii) din direcţiunile regionale ale D.G.S.S.

1. Biroul (serviciu, secţie) raional de securitate este organul exterior - teritorial - al Securităţii Statului; funcţionează sub conducerea direcţiunii regionale, fiind direct subordonat acesteia.

2. Pe baza directivelor primite de la direcţiunea regională de securitate, biroul (serviciul, secţia) raional duce nemijlocit munca pentru descoperirea şi lichidarea activităţii duşmănoase, de subminare şi de spionaj.

în activitatea sa, biroul raional se sprijină pe concursul maselor largi populare.

I. Sarcini

în vederea îndeplinirii celor de mai sus, raioanelor de securitate (birouri, secţii, servicii) le revin - pe teritoriul pe care-l cuprind - următoarele sarcini:

1.

Supraveghează în mod continuu atitudinea şi activitatea elementelor expropriate, a chiaburilor, precum şi a elementelor din fostele partide burgheze, în vederea descoperirii şi lichidării acţiunilor care urmăresc organizarea de grupări şi formaţiuni complotiste, teroriste sau orice altfel de grupări subversive, antidemocratice.

2.

Urmăreşte în vederea descoperirii şi lichidării lor, agenturile serviciilor de spionaj imperialiste, satelite şi titoiste strecurate în ţară cu scopul organizării activităţii de spionaj şi de subminare a regimului de democraţie populară.

3.

Duce lupta împotriva acţiunilor contrarevoluţionare pe tărâm economic: acţiuni de subminare economică, diversiunea şi sabotajul organizate de elementele duşmănoase şi de serviciile de spionaj imperialiste în aparatul de stat, industrie, finanţe, comerţ şi agricultură, cu scopul de a încetini ritmul construcţiei socialiste în ţara noastră.

4.

Descoperă, în vederea lichidării, activitatea antidemocratică organizată de clerul reacţionar, precum şi de către elementele naţionaliste şi şovine.

II. Structura organizatorică

1. Biroul (secţia, serviciul) raional de securitate se subordonează Direcţiunii Regionale a Securităţii Statului, este condus de un şef de birou (secţie, serviciu) şi
răspunde de activitatea sa în faţa şefului direcţiunii regionale de securitate de care aparţine şi a Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

2. Raionul de securitate poate avea titlu de birou, secţie sau serviciu, după mărimea raionului şi importanţa lui politico-economică.

3. Raionul de securitate este încadrat cu un şef de birou şi un număr de funcţionari operativi care diferă de la caz la caz, iar când are organizarea unei secţii sau serviciu, munca este compartimentată pe birouri.

III. Drepturi şi îndatoriri

1. Raionul de securitate se conduce în munca sa după legile existente ale Republicii Populare Române, după ordinele şi instrucţiunile directe ale direcţiunii regionale şi ale Direcţiunii Generale a Securităţii Statului.

Nici un alt organ de stat sau de partid nu are dreptul să dea dispoziţiuni organului de securitate în munca lui operativă.

2. în interesul muncii, şeful raionului de securitate informează pe primul secretar al comitetului raional al P.M.R. despre anumite neajunsuri descoperite în munca organizaţiilor economice, organizaţiilor de masă şi organelor locale de stat. Aceste informaţii pot fi folosite numai de către primul secretar al raionului de partid - personal - şi cu cea mai mare prudenţă, pentru a se evita eventuala desconspirare a izvorului de unde au fost primite aceste informaţii.

3. Organele Securităţii Statului îşi duc munca în strânsă legătură cu organele Miliţiei, folosind în largă măsură posibilităţile acestora în interesul securităţii de stat. în caz de necesitate, organul raional de securitate în timpul îndeplinirii misiunilor importante (operaţiuni de masă, paza solemnităţilor etc.), cu aprobarea directorului regional de securitate, are dreptul să-şi subordoneze, din punct de vedere operativ, forţele locale ale Miliţiei, trupelor M.A.I.

4. în scopul de a asigura îndeplinirea sarcinilor securităţii de stat, raioanele de securitate au dreptul:

a) să creeze reţele de informatori în toate instituţiile de stat şi sociale şi în întreprinderi, cu excepţia organelor P.M.R.;

b) să recruteze în calitate de informatori în raionul respectiv pe orice persoană din cadrul organizaţiilor de masă, aparatului economic şi de stat, cu excepţia deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului;

c) să ţină evidenţa operativă a elementelor expropriate, a chiaburilor, a membrilor fostelor partide burgheze, a persoanelor care întreţin legături cu reprezentanţii ţărilor imperialiste, satelite şi Iugoslaviei titoiste şi a altor elemente suspecte;

d) să efectueze, în caz de flagrant delict sau cu aprobarea direcţiunii regionale, percheziţii la persoanele suspectate de organele securităţii;să efectueze, în caz de flagrant delict sau cu aprobarea direcţiunii regionale, în vederea identificării şi controlării identităţii - reţineri de persoane suspectate de organele securităţii, pe timp de 48 ore, în care timp va trebui să propună arestarea şi înaintarea la direcţiunea regională sau eliberarea reţinutului;

e) raioanele de securitate care vor primi acest drept vor putea să interogheze în calitate de martor orice persoană, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R. şi a deputaţilor Marii Adunări Naţionale, a membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului.

Funcţionarii cu munci de conducere în aparatul de stat local şi deputaţii sfaturilor populare locale vor putea fi cercetaţi numai cu aprobarea direcţiunii regionale;

f) cu aprobarea direcţiunii regionale să efectueze arestări şi percheziţii la elementele infractoare, având materiale suficiente pentru aceasta şi în baza hotărârilor bine motivate. Raioanele de securitate sunt obligate să raporteze orice reţinere direcţiunii regionale de securitate.

IV. Cadrele

1. întregul efectiv al organelor Securităţii Statului este considerat că efectuează serviciul militar şi se bucură de toate drepturile şi privilegiile militarilor activi (cadrele ofiţereşti şi a sergenţilor).

2. Faţă de particularităţile muncii, funcţionarilor Securităţii Statului li se acordă în plus - pe lângă salariul de bază pentru funcţia ce îndeplineşte efectiv - şi salariul cuvenit gradului militar.

3. Funcţionarilor Securităţii Satului li se acordă în fiecare an un concediu de o lună şi tratamentul gratuit clinical şi de sanatoriu.

4. Familiile funcţionarilor Securităţii Statului se bucură de aceleaşi drepturi şi privilegii ca şi familiile militarilor activi şi de tratamentul gratuit în aşezămintele sanitare ale Ministerul Afacerilor Interne.

5. Funcţionarilor Securităţii Statului care şi-au pierdut puterea de muncă în serviciul securităţii sau din cauza vârstei, li se asigură pensia, în conformitate cu statutul pensiilor elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.

6. Familiilor funcţionarilor Securităţii Statului decedaţi în timpul îndeplinirii misiunilor li se asigură un ajutor bănesc - o singură dată - iar membrilor inapţi pentru muncă ai familiilor lor li se acordă pensii în conformitate cu statutul elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.

7. Urmaşii funcţionarilor decedaţi în împrejurări normale se bucură de drepturile de pensie acordate de Decretul Nr. 360/1949 pentru organizarea Asigurărilor Sociale ale militarilor de carieră.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr.inv. 7351, dosar nr. I/1951, f. 12-16.

1952 mai 27. Decret nr. 102 emis de Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române privitor la desărcinarea lui Teohari Georgescu din funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi din funcţia de ministru al Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române

Decret

pentru desărcinarea tov. Teohari Georgescu din funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi din funcţia de ministru al Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, decretează: 1. Tov. Teohari Georgescu se desărcinează din funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi din funcţia de ministru al Afacerilor Interne.

Bucureşti, 27 mai 1952. C. I. Parhon

Nr. 102

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2-106, c. 9.

14.

1952 mai 27. Decret nr. 103 emis de Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române referitor la eliberarea lui Drăghici Alexandru din funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române

Decret

pentru eliberarea tov. Drăghici Alexandru din funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale decretează:

1. Tov. Drăghici Alexandru se eliberează din funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Bucureşti, la 27 mai 1952. C. I. Parhon

Nr. 103

A.M.R., fond microfilme, rola AS_2-106, c. I I.

15.

1952 mai 27. Decret nr. **104** al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române referitor la numirea lui Alexandru Drăghici în funcţia de ministru al Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române

Decret

pentru numirea tov. Drăghici Alexandru în funcţia de Ministru al Afacerilor Interne

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, decretează: 1. Tov. Drăghici Alexandru se numeşte ministru al Afacerilor Interne.
Bucureşti, 27 mai 1952.

C. I. Parhon Nr. 104

A.M.R., fond microfilme, rola AS$_2$-106, c. I 3.

1952 mai 27. Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române privitor la numirea lui Vinţe Ion în funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române
Decret
pentru numirea tov. Vinţe Ion în funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.
Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române decretează: 1. Tov. Vinţe Ion se numeşte ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.
Bucureşti, 27 mai 1952. C. I. Parhon
Nr. 105
A.M.R., fond microfilme, rola AS$_2$-106, c. 15.
17.

1952 mai 28. Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române prin care Vinţe Ion se cheamă în cadrele active ale armatei pentru Trupele Ministerului Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române
în baza articolului 2 alineatul e şi articolul 10 din Statutul Corpului Ofiţerilor Forţelor Armate ale Republicii Populare Române:
Văzând raportul tov. Ministru al Afacerilor Interne, nr. 877 din mai 1952,
Decretăm:
Art. 1 Pe data de 28 mai 1952, tov. Vinţe Ion, se cheamă în cadrele active ale Armatei pentru Trupele Ministerului Afacerilor Interne cu gradul de general-maior.
Art. 2 Tovarăşul ministru al Afacerilor Interne va aduce la îndeplinire prezentul Decret.

Dat în Bucureşti, la 28 mai 1952.

C. I. Parhon Marin Florea Ionescu

Nr. 877

A.M.R., fond microfilme, rola AS$_2$-106, c. 21.
18.

1952 iunie 20. Decret nr. 139 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, cu privire la desărcinarea lui Jianu Marin din funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române

Decret

pentru desărcinarea tovarăşului Jianu Marin din funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, decretează: 1. Tov. Marin Jianu se desărcinează din funcţia de ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Interne.

Dat în Bucureşti, la 20 iunie 1952.

Petru Groza Marin Florea Ionescu

Nr. 139

A.M.R., fond microfilme, rola AS$_2$-106, c. 47.

1952 septembrie 2. Extras din stenograma şedinţei Biroului Politic al **C.C.** al PM.R. în care s-a discutat reorganizarea Ministerului de Interne.

Stenograma
şedinţei Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 2 septembrie 1952

Au fost prezenţi tovarăşii: Gheorghiu-Dej, I. Chişinevschi, Al. Moghioroş, Gh. Apostol, M. Constantinescu, E. Bodnăraş, Chivu Stoica şi C. Pârvulescu.

Au fost invitaţi la şedinţă tovarăşii: D. Petrescu, L. Sălăjan, D. Coliu, Al. Drăghici, tov. Melnik, tov. consilier de la M.A.I. şi tov. g-ral Ştefanescu.

[...]

Tov. Gheorghiu-Dej: S-a întocmit un proiect de reorganizare a Ministerului de Interne în sensul scindării în două: Ministerul Securităţii Statului şi Ministerul de Interne cu scopul de a îmbunătăţi activitatea organelor noastre de stat, ca o necesitate rezultând din ascuţirea luptei împotriva duşmanului de clasă, împotriva încercărilor imperialiştilor din afară, în interesul specializării, ridicării calificării muncii acestor organe, delimitarea funcţiunilor după natura muncii respective.

La aceste proiecte de organizare au lucrat tovarăşii de la Ministerul de Interne câteva luni de zile, au studiat experienţa U.R.S.S. în această privinţă, s-au întocmit două proiecte de organizare care consider că răspund sarcinilor actuale şi perspectivelor ce se pun în munca organelor noastre de stat, etapei în care ne găsim noi şi profilurilor acestor două instituţii, corespund cu procesul de dezvoltare a statului nostru, corespunde sarcinilor de întărire continuă a puterii statului de democraţie populară în materie de instituţii ale statului şi organe ale sale ţinând seamă de principiile care stau la baza organizării statului socialist pentru a putea realiza sarcinile construcţiei socialiste.

A trecut prin multe faze această organizare a Ministerului de Interne, el este acum mare, mult prea mare pentru a cuprinde toate problemele. Practica şi experienţa arată necesitatea acestor schimbări.

Tov. Drăghici ar putea să dea câteva indicaţii în această privinţă, o informare scurtă asupra textelor de organizare a Ministerului Securităţii şi a Ministerului de Interne, după care să dăm aprobarea şi să luăm o hotărâre pentru că este vorba de înfiinţarea unei instituţii de o mare importanţă în viaţa statului nostru.**Tov. Drăghici:** Principiile care stau la baza organizării Ministerului Securităţii şi Ministerului Afacerilor Interne sunt determinate de cuprinderea tuturor organismelor şi comanda noastră şi în acelaşi timp un control foarte serios asupra sarcinilor exercitată de către conducere, control care să tindă în permanenţă la îmbunătăţirea muncii.

Ceea ce avem noi acum este iluzoriu că poate fi cuprins chiar dacă am avea mai mulţi ajutori, mai mulţi adjuncţi, prin felul cum e organizat nu se poate cuprinde şi nu corespunde cerinţelor momentului de faţă. Pe de altă parte folosirea raţională a altor sectoare, necesitatea de a antrena elementele criminale pe care le avem arestate şi condamnate de a folosi muncă ieftină de lucru pentru interesele construirii socialismului şi pentru a lovi cu toată puterea duşmanul.

Este vorba de o regrupare.

în cadrul Ministerului Securităţii vor fi regrupate: organul care se numeşte azi Direcţia Generală a Securităţii Statului, Miliţia, Trupele de Securitate şi Trupele de Grăniceri.

în Ministerul de Interne: închisorile sub forma de colonii de muncă în cea mai mare parte, Arhiva Statului şi Pompierii. Ceea ce este îndeosebi la Ministerul Interne că atribuie foarte mare importanţă folosirii mâinii de lucru a deţinuţilor pentru mari lucrări ale construirii socialismului.

Tov. Gheorghiu-Dej: Şi ridicarea lor prin muncă, redresarea celor care se pot redresa. Munca este un factor determinant şi sunt puşi în condiţiuni să nu mai poată dăuna.

Tov. Drăghici: Ministerului Securităţii îi revine sarcina ca în cadrul organelor sale să-şi dezvolte combativitatea, puterea de lovire în duşman, specificul în ce priveşte adâncirea muncii a agenturilor de informaţii şi a lupta împotriva duşmanului ca toată banda de spioni care mai face greutăţi să fie descoperită.

Cam acestea ar fi principiile directoare care sunt la baza actualului proiect de reorganizare a Ministerului Securităţii şi a Ministerului de Interne.

Mai arăt şi necesitatea de a fi ajutaţi cu cadre în această privinţă şi în special pentru organele exterioare, la regiuni vom avea direcţii ale Ministerului Securităţii care vor conduce şi Miliţia şi la fel şi în centre unde avem destule sectoare unde se simte devierea de dreapta. în ce priveşte ascuţişul împotriva duşmanului se mai resimt urmările lui Teohari Georgescu.

Tov. Chivu: Este un sector de apărare interioară.

Tov. Bodnăraş: Paza întreprinderilor e la Ministerul de Interne?

Tov. Drăghici: O parte din întreprinderi.

Tov. Gheorghiu-Dej: După câte observ Biroul Politic aprobă cele două proiecte de organizare, trebuie să avem o hotărâre semnată care trebuie prezentată Biroului Politic.

Vreau să subliniez un lucru, că va trebui să dăm un ajutor foarte serios Ministerului Securităţii Statului cât şi Ministerului de Interne din punct de vedere al cadrelor şi ajutor politic. în privinţa cadrelor fiecare din noi ştie că deşi activul a dat acolo în masă oameni, totuşi faptul că

în Ministerul de Interne au mai rămas elemente vechi un timp destul de îndelungat, poate mai sunt unele şi azi, aceştia au putut contamina, influenţa în sens negativ. Trebuie să ţinem seama de înconjurare, de existenţa claselor care au fost izgonite de la putere dar n-au fost lichidate, ţinând seama de stadiul în care se găseşte construcţia statului nostru, stadiul de trecere de la capitalism la socialism, care nu este doar o simplă afirmaţie sau enunţare teoretică, ci trebuie să înţelegem factorii care

acţionează care se împotrivesc, rezistenţa acestor factori care începe de la conştiinţa oamenilor, au fost educaţi în vechea stare de lucruri şi până la elementele care rezistă deschis care nu puteau să stea cu braţele încrucişate. Şi aceşti oameni sigur că nu au spus că nu vor să meargă la Ministerul de Interne că acolo e pericol. Consider că ar fi o naivitate să credem aşa ceva. Dacă intră în partid de ce să nu intre şi în Ministerul de Interne? Trebuie să ţinem seama că în perioada când partidul a trimis în Ministerul de Interne loturi

masive de oameni pentru schimbarea vechiului aparat, partidul se găsea plin cu elemente necorespunzătoare, cu elemente străine şi chiar duşmănoase datorită politicii dăunătoare dusă de unii dintre conducătorii partidului nostru a căror linie a fost de deschiderea totală a porţilor tară nici un control şi nu a trebuit mult duşmanului să pătrundă. O parte din aceste elemente au fost descoperite, unii înlăturaţi, s-au luat şi alte măsuri faţă de ei, nu se poate spune că nu s-a curăţit treptat Ministerul de Interne. însă a spune că e bine curăţat şi că

nu există pericol ar fi o foarte gravă greşeală. Vreau să atrag atenţia asupra ultimului caz în Direcţia Paşapoartelor, într-un sector unde ani de zile a fost un bandit, linia partidului pentru el nu conta. Acum se explică că unele hotărâri le-a aflat duşmanul. Asta înseamnă că încă mai avem asemenea elemente. Sigur că nimeni nu poate pretinde ca într-o zi şi o noapte să scoatem pe toţi, probabil va fi un proces, care pentru ca să nu meargă de la sine va trebuie să dăm un ajutor permanent pentru întărirea permanentă a acestui aparat aşa de

important şi în primul rând trebuie posturile de comandă, în punctele nevralgice cele mai serioase să avem oameni siguri devotaţi, chiar dacă nu au cele mai mari cunoştinţe în această privinţă, vor învăţa, să-i ajutăm

.Vreau să subliniez cea de a doua parte a observaţiilor, necesitatea unui ajutor susţinut pentru organizarea şcolilor proprii ale Ministerului Securităţii şi Ministerului de Interne. Nouă ne trebuie cadre cu un orizont cultural mai mare, elemente care au o cultură sigur că mai uşor însuşesc cunoştinţele profesionale, să-i privim ca un organ de specialitate. Aici este nevoie şi de ingineri, de diferite ramuri, pentru a lucra contra sabotajului, pentru expertize, trebuie să ajungem acolo încât nici la Miliţie să nu primim tară 7-8 clase de învăţământ. Acest lucru trebuie să-l luăm ca o linie că este vorba de un proces şi să nu lăsăm să meargă de la sine, ci să luăm măsuri, să construim acest aparat. Pentru toate sectoarele, compartimentele de specialitate ale muncii trebuie scoase şi cadre profilate, cadre de specialitate. Atunci şi calitatea muncii, rezultatul muncii va fi altul. Aici socotesc să atrag atenţia de a ajuta. O şcoală bine organizată cu orientare clară, precisă, aici tov. Chişinevschi trebuie să dea un ajutor în ce priveşte organizarea şcolilor, tov. Moghioroş să dea ajutor în ce priveşte cadrele. Eu sunt de acord cu observaţia care o face mereu că se descompleteazâ organizaţiile noastre, dar trebuie să promovăm cadre tinere. în Germania Democrată în organele lor marea majoritate sunt elemente tinere. Tânărul sigur nu are experienţa unui vârstnic, rafinamentul, dar are să fie pe un nivel de cultură mai înalt decât vârstnicii noştri şi în condiţii fizice şi intelectuale mai bune.

Deci să prevedem în sistemul diferitelor şcoli pe linia statului elemente de origine socială sănătoasă, elemente echilibrate, cu un echilibru interior, serios, care învaţă bine, studiază bine în şcoli şi să-i

12.

primim candidaţi pentru diferite compartimente la Ministerul de Interne, chiar dacă este tânăr. Oamenii se judecă după fapte, după felul cum gândesc, raţionamentul lor.

Şi organele de răspundere să aibă l-2 locţiitori care să înveţe. Aşa se cresc oamenii. Şi la primul insucces în muncă să nu considerăm că nu se poate face nimic cu el, că este incapabil şi îl demobilizăm. Trebuie cu perseverenţă ajutate cadrele.

Dacă este adevărat ce spune tovarăşul Stalin că cadrele hotărăsc totul, atunci trebuie înţeles în sensul că nu orice fel de cadre, ci cadre de conducători, elemente care se pot orienta, aceasta stă în puterea noastră. Cu atât mai mult că avem marele noroc să avem sfătuitori şi aici iarăşi trebuie să atrag atenţia despre necesitatea de a folosi consilierii astfel încât să realizăm şi pe linia cadrelor adevărate cadre pregătite. în jurul tovarăşilor ar trebui cei mai buni, elemente tinere, să înveţe, să predea anumite lecţii. Sigur trebuie făcut în aşa fel să nu desconspirăm, trebuie luate toate măsurile. Ar fi o greşeală dacă nu am face treaba aceasta.

Aceste observaţii am avut de făcut.

Şi să găsim şi un ministru de interne, un om serios, capabil să cuprindă munca, energic, combativ. Ce ziceţi de Pavel Ştefan?

Tov. Pârvulescu: Nu-i bun aici, e un zăpăcit.

Tov. Drăghici: Mujic.

Tov. Gheorghiu-Dej: Faceţi propuneri. De acord cu observaţiile şi propunerile făcute? (De acord). Tov. Drăghici ce spune?

Tov. Drăghici: Eu sunt de acord. însă problema cadrelor trebuie rezolvată, aici să se vadă că este un organ special, problema compoziţiei de clasă e foarte importantă.

Tov. Gheorghiu-Dej: Compoziţia de clasă şi trebuie ceruţ ceva nivel, trebuie să atragem şi din cadrele noastre de jos. Nu cunoaştem oamenii, trebuie mers pe teren.

Să citim hotărârea.

Tov. Chişinevschi: (citeşte)

Tov. Gheorghiu-Dej: Suntem de acord? (Toţi tovarăşii sunt de acord).

Tov. Chivu: Rămâne denumirea „Ministerul Afacerilor Interne"? Nu se poate fără „afaceri".

Tov. Emil Bodnăraş: E un termen consacrat.

Tov. Gheorghiu-Dej: Nu avem altă expresie. Putem să considerăm deci ca aprobat documentul, primite propunerile şi aprobată hotărârea.

[...]

A.M.R., fond microfilme, rola AS ,-403, c. 597, 609-615.

1952 septembrie 18. Decret nr. 324 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, privind reorganizarea Ministerului Afacerilor Interne.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române
Având în vedere Hotărârea Consiliului de Miniştri nr. 1882 din 18 septembrie 1952, Prezidiul Marii Adunări Naţionale emite următorul:
Decret:
Art. 1 Ministerul Afacerilor Interne se reorganizează împărţindu-se în două Ministere:
-Ministerul Securităţii Statului şi -Ministerul Afacerilor Interne
Art. 2 Normele de organizare şi funcţionare se vor stabili prin Hotărârea Consiliului de Miniştri.
Dat azi, 18 septembrie 1952.
P[etru] Groza
Marin Florea Ionescu
Nr. 324
A.M.R., fond microfilme, rola AS$_2$-106, c. 177.

21.

1952 septembrie 18. Decret nr. 325 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române referitor la eliberarea lui Alexandru Drăghici din funcţia de ministru al Afacerilor Interne şi numirea sa în funcţia de ministru al Securităţii Statului.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române
Având în vedere Hotărârea Consiliului de Miniştri nr. 1883 din 18 septembrie 1952, Prezidiul Marii Adunări Naţionale emite următorul
Decret
Art. 1. Tov. Alexandru Drăghici se eliberează din funcţia de ministru al Afacerilor Interne şi se numeşte în funcţia de ministru al Securităţii Statului.

Dat în Bucureşti, la 18 septembrie 1952.

P[etru] Groza Marin Florea

Ionescu

Nr. 325

A.M.R., fond microfilme, rola AS$_2$-106, c. 179.

22

1952 octombrie 1. Decret nr. 361 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, privind înaintarea la gradul de

12.

general-locotenent a lui Drăghici Alexandru şi acordarea gradului de general-maior lui Pavel Ştefan.

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române

Decret
pentru înaintarea în grad a generalului-maior Drăghici Alexandru şi acordarea gradului de general-maior tov. Pavel Ştefan

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, decretează: 1. Pe data de 2 octombrie 1952:

- generalul-maior Drăghici Alexandru se înaintează la gradul de general- locotenent.

- Se acordă gradul de general-maior tov. Pavel Ştefan, ministrul

Afacerilor Interne. Petru Groza
Marin Florea Ionescu

Bucureşti, 1 octombrie 1952. Nr. 361

A.M.R., fond microfilme, rola AS$_2$-104, c. 194.

1955 iulie 26. Extras din Protocolul şedinţei Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele schimbări în conducerea M.A.I.

Protocol nr. 14
al şedinţei Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 26 iulie 1955

Participă la şedinţă tovarăşii: Gh. Apostol, I. Chişinevschi, Chivu Stoica, Al. Drăghici şi D. Coliu.
Şedinţa începe la ora 10.
Prezidează tov. Gh. Apostol.
Ordinea de zi:
[...]
2. Propuneri cu privire la schimbări în conducerea M.A.I.
[...]
2. Biroul Politic al C.C. al P.M.R. aprobă următoarele schimbări în conducerea Ministerului Afacerilor Interne:

- Numirea tov. Şerb Ion în funcţia de locţiitor al ministrului Afacerilor Interne şi avansarea sa la gradul de general-maior.
- Eliberarea tov. Patilineţ Vasile din funcţia de prim secretar al Comitetului Regional de Partid Timişoara şi numirea sa în funcţia de şef al Direcţiei Politice M.A.I.
- Eliberarea tov. Ady Ladislau din funcţia de locţiitor al Ministrului Afacerilor Interne şi trecerea lui în muncă într-un sector economic.
- Eliberarea tov. Iani Nicolae din funcţia de şef al Direcţiei Politice M.A.I. şi trimiterea lui la Şcoala Superioară de Partid „Ştefan Gheorghiu".

- Numirea tov. Zodian Gheorghe în funcţia de şef al Direcţiei a VI-a din cadrul M.A.I.
- Eliberarea tov. Lixandru Vasile din funcţia de preşedinte al Sfatului popular Regional Stalin şi numirea sa în funcţia de şef al Direcţiei Penitenciare din cadrul M.A.I.
- Eliberarea tov. Antohi Vasile din funcţia de secretar al Comitetului Regional de Partid Iaşi şi numirea sa în funcţia de locţiitor al şefului Direcţiei Politice M.A.I.
- Numirea tov. Ristea Gheorghe în funcţia de şef al Direcţiei Secretariat din cadrul M.A.I.
- Eliberarea tov. Tăbârcă Ion din funcţia de preşedinte al Sfatului Popular Regional Piteşti şi trecerea lui la dispoziţia M.A.I.

Numirea tov. Sandu Constantin în funcţia de preşedinte al Sfatului Popular Regional Piteşti

• .Eliberarea tov. Mara Savin din funcţia de director al Uzinelor Colibaşi şi trecerea lui la dispoziţia M.A.I.
• Tov. Mazuru Vladimir să fie pus la dispoziţia Ministerului Metalurgiei şi Industriei Construcţiilor de Maşini.
• Repartizarea tov. Cruc Samuel în muncă la Ministerul Comerţului Interior, urmând ca Comisia de Partid să verifice situaţia lui de partid.

[...]

A.M.R., fond 120, rola 412, c. 573-574.

24.

1956 martie 2. Referat şi fişa de cadre privind confirmarea maiorului Socol Marin Petre în funcţia de şef al Direcţiei Regionale a M.A.I. (Securitate) Craiova.

C.C. al P.M.R.
Secţia Administrativă

Referat

Ministerul Afacerilor Interne propune confirmarea tov. maior Socol Marin Petre, în funcţia de şef al Direcţiei Regionale a M.A.I. (Securitate) Craiova.

Tovarăşul este membru de partid de 10 ani, având legături cu U.T.C. din anul 1942.

După 23 august 1944, a îndeplinit funcţia de Secretar al Comitetului Judeţean U.T.C. Prahova până la autodizolvarea U.T.C.-ului.

Din 1945 şi până în martie 1951 a îndeplinit următoarele funcţii: activist la Uniunea Petrol, Gaze şi Mine, responsabil organizatoric al Comitetului Judeţean U.T.M. Prahova, instructor al organizaţiei U.T.M. Bucureşti, instructor al C.C. al U.T.M., responsabil organizatoric la organizaţia U.T.M. din Uzinele 23 August, secretar al Comitetului Judeţean Sibiu şi apoi promovat din nou instructor al C.C. al U.T.M.

în martie 1951 a fost încadrat în M.A.I. la Direcţia Generală Politică-Direcţia organizare şi instructaj, iar în septembrie 1952 este repartizat la Direcţia VIII unde, după un scurt timp, este numit în funcţia de şef serviciu.

Pentru ridicarea calificării sale profesionale, a urmat cursul de specializare de un an la Moscova (ianuarie 1955-ianuarie 1956).

în tot acest timp tov. este cunoscut ca un element cinstit, capabil şi bun organizator datorită cărui fapt a reuşit să obţină o serie de rezultate frumoase în muncă.

Participând la diferite acţiuni a dovedit hotărâre, perseverenţă şi curaj în lupta cu duşmanul de clasă.

Este un tovarăş combativ, cu spirit de iniţiativă şi intransigent faţă de lipsuri. Se preocupă de ridicarea nivelului său politic şi profesional,

datorită acestui fapt la cursul de specializare din U.R.S.S. s-a situat printre elevii fruntaşi la învăţătură.
Ţinând seama de calităţile şi perspectivele de dezvoltare a tov. Socol Petre, Secţia Administrativă a C.C. al P. M. R este de acord cu propunerea Ministerului Afacerilor Interne şi îl supune spre confirmare Secretariatului C.C. al P.M.R.
Anexăm propunerea Ministrului Afacerilor Interne şi referatul de verificare a tovarăşului.
2 martie 1956
Ministerul Afacerilor Interne
Direcţia Cadre
Maior de sec. Socol Marin Petre
Membru P.M.R. din 1945 (P.C.R.);
-Născut la 20 iulie 1927, în Ploieşti;
-Originea socială: muncitorească;
-Pregătirea şcolară: 4 clase profesionale;
-Profesia de bază: strungar în fier;
-Starea civilă: căsătorit, are un copil;
-încadrat în M.A.I. din martie 1951, în prezent şef al Serviciului IV din Direcţia aVIII-a.
Tatăl său, decedat din anul 1935, a fost de profesie muncitor cofetar. Nu a posedat avere.
Ofiţerul, în anul 1941, a absolvit 7 clase elementare, apoi a intrat ucenic la fosta societate petroliferă „Unirea" din Ploieşti, unde a urmat concomitent şi cursurile şcolii profesionale.
Aici a depus interes în însuşirea cunoştinţelor profesionale şi teoretice, dovedindu-se a fi un tânăr capabil şi inteligent. în anul 1942 a luat legătura cu U.T.C.-ul, participând la diferite acţiuni ca: răspândirea de afişe, strângerea de fonduri pentru Ajutorul Roşu, lămurirea tineretului etc. Tot în acest an a fost primit membru în U.T.C.
Cu ocazia evenimentelor de la 23 august 1944, a făcut parte din gărzile muncitoreşti care păzeau întreprinderile din Ploieşti pentru a nu fi distruse de armatele hitleriste în retragere.
în octombrie 1944 a fost scos din producţie şi numit secretar al Comitetului U.T.C. judeţean Prahova, îndeplinind această sarcină până la autodizolvarea U.T.C.-ului. în această perioadă a fost trimis ca delegat la Congresul Tineretului Comunist din Bulgaria.

în anul 1945 a fost luat activist la Uniunea Petrol, Mine şi Gaz, având funcţia de membru în Comitetul executiv, resortul tineret, unde a muncit până în anul 1947.

în 1946 a participat la Congresul Naţional al Tineretului, care s-a ţinut în Oraşul Stalin, unde a fost ales în Consiliul Central al Federaţiei Naţionale a Tineretului Democrat din România. în iulie 1947 a tăcut parte

din delegaţia tineretului român care a participat la Festivalul Mondial al Tineretului ţinut la Praga.

Sarcinilor ce i-au revenit pe linie de partid şi tineret a reuşit să le facă faţă în bune condiţiuni, dovedindu-se a fi un tov. energic şi capabil de a organiza şi conduce munca.

în 1947, o dată cu desfiinţarea resortului de tineret de pe lângă Consiliile Sindicale Judeţene, la cererea lui a fost trimis în producţie pentru a-şi da examenul de calificare în meserie.

La începutul anului 1948 a fost promovat în munca de responsabil organizatoric al Comitetului Judeţean U.T.M. Prahova, apoi instructor la organizaţia U.T.M. Bucureşti. în cursul anului 1948 i s-a încredinţat sarcina de instructor central al Uniunii Tineretului Muncitoresc, iar în noiembrie acelaşi an, pentru unele abateri a fost trimis în munca de responsabil organizatoric al Organizaţiei U.T.M. din Uzinele „23 August" Bucureşti.

Această funcţie a îndeplinit-o până în iunie 1949, în care timp a depus eforturi susţinute în muncă, fapt pentru care a fost numit secretar al Comitetului Judeţean U.T.M. Sibiu, de unde în septembrie 1949 a fost din nou promovat instructor la C.C. al U.T.M.

în funcţiile încredinţate, a muncit mult, dovedind voinţă, orientare şi spirit de iniţiativă. Era un tovarăş energic, hotărât, cu spirit de organizare dezvoltat, reuşind să se achite de sarcini în condiţiuni bune. în unele perioade manifesta îngâmfare pentru care a fost criticat de tov. din colectivele unde lucra.

în martie 1951 a fost încadrat în Ministerul Afacerilor Interne cu gradul de locotenent şi repartizat la Direcţia Generală Politică - Direcţia Organizare şi Instructaj, în funcţia de şef al Biroului Control şi Instructaj pentru Comandamentul Trupelor de Pompieri şi Formaţiuni dependente, iar în ianuarie 1952 a fost promovat în funcţia de şef al Secţiei Instructaj.

în aceste munci a dovedit că este pregătit, având capacitate şi orientare, luând o serie de măsuri pentru îmbunătăţirea activităţii unităţilor de care a răspuns.

Pentru rezultatele obţinute în munca profesională şi politică, la 23 august 1951 a fost avansat în mod excepţional la gradul de locotenent major.

în septembrie 1952 a fost repartizat la Direcţia VUI-a unde, după scurt timp, a fost promovat în funcţia de şef serviciu. Datorită pregătirii sale, a reuşit să-şi însuşească cu uşurinţă specificul muncii de cercetări.

Primind spre rezolvare unele anchete grele, a dovedit pricepere şi orientare şi a depus eforturi pentru rezolvarea lor.

Este un tovarăş cu multă putere de muncă, hotărât şi perseverent, energic şi combativ.

Apreciindu-se calitatea şi rezultatele muncii lui, în mai 1953 a fost avansat căpitan şi la 23 august 1954 maior, la excepţional.

în acelaşi timp nu s-a ocupat în mod temeinic şi de controlul subalternilor, lăsând la un moment dat conducerea serviciului pe seama locţiitorului său, însă în urma sprijinului acordat s-a observat o preocupare mai mare în conducere activităţii serviciului de care răspunde.

Din ianuarie 1955 [până în] ianuarie 1956, a urmat cursul de specializare, unde a fost printre cei mai buni elevi.

Tatăl său nu a desfăşurat nici un fel de activitate politică, iar mama sa a fost membră în organizaţia U.F.D.R.

Tov. maior Socol a fost căsătorit până în anul 1947 cu Marinescu Florica, activistă U.T.M., apoi s-a recăsătorit cu Fleacă Emilia, membră U.T.M.

Socrul ofiţerului a fost simpatizant P.N.Ţ., iar un unchi din partea soţiei, anume Fleacă Ioan, este categorisit chiabur (a avut debit şi cârciumă). Restul rudelor apropiate ale tovarăşului maior Socol şi ale soţiei sale nu au nimic deosebit.

în general, cu rudele sale ofiţerul nu este în relaţii strânse, iar cu unchiul chiabur din partea soţiei, nu are nici un fel de legături. Rude în străinătate nu are.

în concluzie, apreciem că tov. maior Socol Petre este un tovarăş cu pregătire, spirit de organizare şi conducere, iar prin cunoştinţele acumulate la cursul de specializare corespunde unei funcţii de mai mare răspundere.

Şeful Direcţiei Cadre General-maior Demeter Alexandru

A.M.R., fond 121, rola 214, c. 136-138.

1956 aprilie 20. Referat cu privire la Birtaş Gavril, întocmit de Comisia Controlului de Partid.

20 aprilie 1956

Hotărâre cu privire la cererea de stagiu în partid

Birtaş Gavril

-Născut la 12 octombrie 1905, la Baia Mare; -Originea socială: muncitorească, tatăl a fost miner; -Profesia: tâmplar; -Studii: 4 clase liceu; -Membru de partid din 1948;

-în prezent este director în cadrul Ministerului Gospodăriei Locale.

în decembrie 1955 a adresat un memoriu celui de al Îl-a Congres al P.M.R., cerând rectificarea stagiului în partid din 1922.

Pe baza hotărârii Congresului în problema celor care s-au adresat cu apeluri în legătură cu rezolvarea situaţiei lor de partid, din

însărcinarea C.C. al P.M.R., Comisia Controlului de Partid a cercetat apelul şi a stabilit următoarele:

După ce a terminat 4 clase de liceu a intrat ucenic la un atelier de tâmplărie din Baia Mare. în timpul uceniciei, în 1922, a început să activeze în U.T.S. El declară că în acelaşi an a fost încadrat în P.C.R. de către Berger Aladar şi a continuat să lucreze pe linia U.T.S. Noi nu am putut stabili acest fapt.

în 1925, în urma acţiunii de [la] 7 noiembrie a fost arestat. La proces a fost condamnat la 5 ani închisoare, pe care i-a executat în închisoarea Doftana, unde a tăcut parte din colectiv (material oficial nu s-a găsit).

în 1929 s-a eliberat din închisoare şi a fost angajat ca tâmplar la fabrica Phonix din Baia Mare. în acest timp a muncit în U.T.C. Fiind apreciat ca un element cu capacitate de organizare, inteligent şi cu pregătire politică, începând din 1930 a fost ridicat în funcţii de mare răspundere în U.T.C. şi în Partid, astfel:

în 1930 a participat la Conferinţa a III-a a U.T.C. şi a fost ales membru în C.C. al U.T.C. în acelaşi an a fost trimis la Berlin la o conferinţă a U.T.C. din ţările balcanice, iar în 1931 a fost delegat al C.C. al P.C.R. la Plenara XI a Internaţionalei Comuniste. După revenirea în ţară a tăcut parte din Secretariatul C.C. al U.T.C.

în 1932-1933 a fost la şcoala leninistă din Moscova. La reîntoarcerea sa în ţară, la graniţa româno-cehoslovacă, a fost arestat şi dus la siguranţa generală. La cercetări a dat o declaraţie, arătând adresa unde locuise în Cehoslovacia. A fost trimis în judecată pentru trecerea frauduloasă a frontierei şi condamnat la 15 zile închisoare (material oficial). El susţine că a dat adresă fictivă.

Tot în 1933 a fost cooptat în Secretariatul C.C. al P.C.R. şi trimis la Iaşi pentru reorganizarea Partidului. Aici, după scurt timp, a fost arestat în urma trădării de către provocatoarea Alexandra Melnic.

La cercetările siguranţei, Birtaş Gavril a avut purtare proastă. A declarat că broşura care s-a găsit asupra sa, despre primul plan cincinal al U.R.S.S., a primit-o de la un cunoscut al său. A dat semnalmentele acestuia, descriind camera, şi a dus siguranţa la locuinţa lui Victor Tischler, unde s-a găsit un geamantan cu materialul de partid, iar Victor Tischler a fost arestat.

După un an şi 8 luni de prevenţie a fost achitat împreună cu ceilalţi tovarăşi, în autobiografiile sale, până în prezent, Birtaş n-a arătat sincer Partidului despre purtarea sa la această cădere.

în 1935 a primit sarcina din partea C.C. al P.C.R. să organizeze transportarea în Ardeal a tovarăşilor Doncea, Petrescu şi Vasilichi,

evadaţi din închisoare. Cu această ocazie, pe când mergea cu un taxi, a fost arestat şi s-a găsit asupra sa material de partid. La cercetările siguranţei, a declarat că a vrut să plece cu taxiul la Cluj. La proces a fost achitat (material oficial).

în 1936, la plenara a 7-a a C.C. al P.C.R., a fost ales membru în C.C. al P.C.R. şi apoi a fost trimis ca secretar al Comitetului Teritorial P.C.R. Ardeal. La conferinţa Comitetului Teritorial din 1938 a fost scos din funcţie şi trimis la Baia Mare să se legalizeze pe motivul că avea metode birocratice în muncă, era comod şi rupt de masă (din ref. Sencovici Alex., Paraschiva Breiner şi Meţiu Ion). El însuşi arată că în această perioadă, fiind pătruns de orgoliu, făcea intrigi şi avea certuri cu tovarăşii, ceea ce a dus la slăbirea disciplinei în munca de partid, iar atunci când a fost trimis la Baia Mare s-a demoralizat.

La conferinţa C.C. al P.C.R., în 1939, a fost reales în C.C. şi a fost trimis instructor al C.C. al P.C.R. în Valea Prahovei, iar în 1940, o dată cu reorganizarea Secretariatului C.C., a fost cooptat în Secretariat. Şi în această muncă a manifestat neglijenţă, comoditate, încurca întâlnirile şi socotelile băneşti. Avea legături strânse cu Foriş, fiind sub influenţa lui, şi a fost folosit mai mult ca tehnic al acestuia (ref. tov. Melita Apostol). De altfel, el însuşi arată într-o autoanaliză a sa, următoarele:

„în această perioadă am devenit subiectiv, care, cu încetul, s-a transformat într-un orgoliu periculos. M-am lăsat influenţat de Foriş, care a făcut totul să compromită pe ceilalţi tovarăşi".

A fost arestat în 1941, fiind trimis de Foriş în locuinţa unde căzuse tov. Chişinevschi. La cercetările siguranţei a avut purtare trădătoare. Fiind confruntat cu tov. Chişinevschi şi Melita Apostol, i-a identificat, arătând legăturile avute. A dat şi socoteli financiare (material oficial şi declaraţia sa).

La proces a retras declaraţia dată la siguranţă. A fost condamnat la 25 ani muncă silnică.

La închisoare, org. de partid analizând purtarea sa de la siguranţă, a hotărât excluderea lui din partid. Fiind pătruns de orgoliu şi ambiţie personală, a apreciat această sancţiune nejustă.

După eliberarea ţării noastre, nefiind rezolvată situaţia sa de partid, era demoralizat şi stăpânit de ambiţii personale. Această stare s-a reflectat în munca sa.

în 1946 a fost numit director la Poliţia Regională Oradea, unde a funcţionat până în 1949, iar de la această dată până în 1952 a muncit în cadrul D.G.S.S. în funcţia de director, de unde a fost scos cu ocazia devierii de dreapta.

Din 1952 este director în Ministerul Gospodăririi Locale, în 1948 a fost încadrat în partid ca membru nou, cu interdicţia de 3 ani să ocupe

funcţii de partid, fiind apreciat că a depus muncă pentru reabilitarea sa, atât în închisoare cât şi după 23 August 1944 (pag. 85, 86, 92).

Din referinţele unor tovarăşi ilegalişti care au muncit cu el după 23 August 1944, reiese că a manifestat orgoliu personal, îngâmfare şi se simţea rănit că este condus de alţii mai slab pregătiţi politicește. Din această cauză avea discuţii în problema conducerii de către partid a aparatului de stat.

Din aprecierea Bir. Comitetului de Partid din Ministerul Gospodăriei Locale, reiese că în funcţia de director al Corpului de Control a reuşit să cunoască în general problemele Ministerului, dar nu ajută cu insistenţă la soluţionarea practică a problemelor de zi cu zi.

Ca membru de partid, în adunările de partid participă activ la discuţii, dar prin concepţiile sale uneori împăciuitoriste, creează confuzii, **în concluzie:**

Birtaş Gavril a început să activeze în mişcarea muncitorească în 1922. A fost ridicat în funcţii de mare răspundere. A fost membru în C.C. al U.T.C. în 1930, iar din 1933 a tăcut parte din C.C. al P.C.R. şi cu unele întreruperi din Secretariatul C.C. al P.C.R. până în 1941.

în decursul activităţii sale ca membru de partid a câştigat experienţă în muncă şi avea capacitate de organizare. A avut însă manifestări puternice de orgoliu şi ambiţii personale, ceea ce a dus la atitudini nepartinice faţă de unii tovarăşi şi în timpul războiului a căzut sub influenţa lui Foriş.

La arestările sale, la siguranţă în 1932, cât şi în 1933, a dat declaraţii divulgând unele fapte din activitatea sa pe care nu le-a arătat în mod sincer partidului şi această purtare a repetat-o şi cu ocazia arestării sale din 1941.

în urma purtării trădătoare avută la arestarea sa din 1941, a fost exclus din partid. Ţinând cont că datorită purtării sale proaste la siguranţă din 1941 a fost exclus din partid pe baze întemeiate, că după reprimirea sa în partid din anul 1948, nu a intervenit nimic deosebit care să justifice cererea sa de a primi alt stagiu de partid, Comisia Controlului de Partid, în şedinţa din 9 aprilie 1956, hotărăşte şi supune Secretariatului C.C. spre aprobare:

- Menţinerea stagiului în partid din 1948, dată când a fost primit din nou în partid de către Comisia de Control a C.C. al P.C.R.

Comisia Controlului de Partid Vicepreşedinte [*indescifrabil]*

A.M.R., fond 120, rola 416, c. 71-73.:ntral de securitate.

1956 aprilie. Tabel nominal cu cadreie de condu

cTabel nominal c din aparatul

Direcţia a Îl-a

1. Col. Szabo Eugen
2. Lt. col. Holingher Isidor
3. Mr. Bucur Nicolae
6. Cpt. Galeş Victor
7. Mr. Petre Andrei
8. Lt. col. Adam Mauriciu
9. Cpt. Ilie Mihai
10. Cpt. Cojocaru Iulian
11. Cpt. Cosma Neagu
12. Mr. Zalman Marcu
13. Cpt. Abrahamian Avedis
14. Cpt. Sauciuc Bruno
15. Lt. col. Bolintineanu Ioan
16. Cpt. Vioreanu Dumitru
17. Cpt. Hida Tiberiu

- şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- şef Serviciul I
- şef Serviciul II (Nu are ordin)
- şef Serviciul III
- şef Serviciul IV
- şef Serviciul V
- şef Serviciul VI
- şef Serviciul VII (Nu are ordin)
- şef Serviciul VIII
- şef Serviciul IX
- şef Serviciul X (Nu are ordin)
- şef Serviciul XI

cadrele de conducer intrai de securitate

şef Serviciul XII (Nu are ordin

)Direcţia a IlI-a

1. Col. Aranici Pavel

2. Lt. col. Zambeti Hristache
3.
4. Mr. Borşan Dumitru
5. Mr. Anghelescu Gh.
6. Mr. Sican Dumitru
7. Cpt. Florea Eremia
8. Mr. Radu Alex.
9. Mr. Iacob Martin
10. Mr. Popescu Nicolae

Direcţia a IV**-a**

1. Lt. col. Breban Iosif
2. Mr. Lazarovici Fănel

- şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- şef Serviciul I
- şef Serviciul II
- şef Serviciul III
- şef Serviciul IV
- şef Serviciul V
- şef Serviciul VI
- şef Serviciul VII
- şef direcţie - (Nu are ordin)
- locţiitor şef direcţie

3. Lt. col. Gluvacov Andrei
4.
5. Cpt. Pacepa Mihai
6. Cpt. Marin Constantin
7. Lt. maj. Iancu Constantin
8. Cpt. Olaru Ioan
9. Mr. Goldemberg Bernath
10. Cpt. Moga Gh.
11. Lt. maj. Pluteanu Ioan

Direcţia a V-a

1. Gen. mr. Naum Grigore
2. Lt. col. Mănescu Racovschi
3. Mr. Stan Nicolae
4. Mr. Simion Andrei
5. Cpt. Colescenco Aurel
6. Cpt. Biriş Emilian
7. Cpt. Morăruş Vasile
8. Cpt. Vasilescu Ioan

9. Mr. Mihăilescu Anghel
10. Mr. Gheorghiu Miron
11. Mr. Alexandrescu Gh.
12. Mr. Isac Ambrozie

Direcţia a Vl-a

1. Col. Zodian Gh.
2. Lt. col. Corin Aurel
3.
4.
5. Cpt. Ilie Gh.
6. Mr. Vătafu Vladimir
7. Lt. col. Dumitrescu N. Nicolae -

Direcţia a VH-a

1. Lt. col. Dinescu Vasile
2. Lt. col. Kovacs Pius
3. Lt. col. Garabedian Cricor
4. Cpt. Muleşiu Nicolae
5. Cpt. Florea Aurel
6. Cpt. Căruntu Constantin

- locţiitor şef direcţie (Nu are ordin)
- locţiitor şef direcţie
- şef Serviciul I
- şef Serviciul II
- şef Serviciul III (girează tară ordin)
- şef Serviciul IV (girează tară ordin)
- şef Serviciul V
- şef Serviciul VI
- şef Serviciul VII (girează tară ordin)
- şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- locţiitor şef direcţie (girează)
- şef Serviciul I (girează)
- şef Serviciul II (girează)
- şef Serviciul III
- şef Serviciul IV
- şef Serviciul V
- şef Serviciul VI
- şef Serviciul VII
- şef Serviciul VIII (girează)
- şef direcţie

- locţiitor şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- şef Serviciul I
- şef Serviciul II
- şef Serviciul III
- şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- şef Serviciul I
- şef Serviciul II
- şef Serviciul III

Direcţia a VlII-a

1. Col. Butyka Francisc
2. Lt. col. Chirtu Gh.
3. Mr. Toma Nicolae
4. Cpt. Târnoveanu Ioan
5. Lt. col. Andreescu Mătuşei
6. Mr. Popescu Constantin
7. Mr. Giuglan Iosif

Direcţia a IX-a

1. Col. Mladin Ştefan
2. Col. Bucicov Valeriu
3. Mr. Tudose Valeriu
4. Cpt. Balaci Nicolae
5. Cpt. Ştefan Ghiţă
6. Cpt. Ştefănescu Aurel
7. Cpt. Stoian Emil
8. Cpt. Ştirbu Jean
9. Cpt. Grumberg Maximilian

Direcţia Cadre

1. Gen. mr. Demeter Alex.
2. Lt. col. Stancu Gh.
3.
4. Mr. Rovenţa Grigore
5. Mr. State Nicolae
6. Lt. col. Reghentraich Lazăr
7. Mr. Mateescu Marcel
8. Cpt. Constantinescu Virgil
9. Mr. Gavrilov Alex.
10. Mr. Ady Andrei
11. Cpt. Pârvulescu Ioan

Direcţia Secretariat
1. Cpt. Ristea Gh.
2. Lt. maj. Jura Ioan
3. A. C. Stoican Vasile
4. Cpt. Feyer Ştefan

Serviciul Inspecţii
1. Mr. Gheorghe Aurel
- şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- şef Serviciul I
- şef Serviciul II
- şef Serviciul III
- şef Serviciul IV (girează)
- şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- şef Serviciul politic
- şef Serviciul I
- şef Serviciul II
- şef Serviciul III
- şef Serviciul IV
- şef Serviciul V
- şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- şef Serviciul I
- şef Serviciul II
- şef Serviciul III
- şef Serviciul IV
- şef Serviciul V
- şef Serviciul VI
- şef Serviciul VII
- şef Serviciul VIII
- şef direcţie
- locţiitor şef direcţie
- şef Oficiu Juridic
- şef Cabinet ministru - (girează)
- şef Serviciu independent

locţiitor şef Serviciu independen

tServiciul „E"
1. Mr. Haiducu Ludovic
2. Lt. col. Golumbovici Cornel
3. Cpt. Leu Nicolae

Serviciul „C" 1. Lt. col. Mateescu Nicolae

Serviciul „D"
1. Lt. col. Tiriachiu Vasile
2. Mr. Gheorghe Marin
3.

Serviciul „F"
1. Lt. col. Panaitescu Nicolae
2. Cpt. Ionescu Traian
3. Lt. Duţă Florea

Serviciul „H"
1. Lt. col. Schmerller Emanoil
2. Mr. Stănescu Gh.
3.

Serviciul „T"
1. Lt. col. Szasko Alex.
2. Cpt. Simionescu Gh.
3. Cpt. Plăpceanu Iuliu
4. Cpt. Simion Nicolae
5. Mr. Constantinescu C-tin

- şef serviciu
- locţiitor şef serviciu
- locţiitor şef (girează)
- şef serviciu (girează)
- locţiitor şef serviciu
- locţiitor şef serviciu
- şef serviciu
- locţiitor şef serviciu
- locţiitor şef serviciu
- şef serviciu
- locţiitor şef serviciu
- locţiitor şef serviciu
- şef serviciu
- locţiitor şef serviciu
- locţiitor şef serviciu
- şef serviciu
- locţiitor şef serviciu
- locţiitor şef serviciu

- locţiitor şef serviciu

locţiitor şef serviciu (girează)Serviciul „K"

1. Cpt. Barbu Ştefan

2.

Serviciul D. D. O.

1. Lt. col. Einhorn Wilhelm

2. Mr. Vaculin Andrei

Serviciul Organizare

1. Lt. col. Budişteanu Nicolae
- şef serviciu
- locţiitor şef serviciu
- şef serviciu
- locţiitor şef serviciu -(girează)
- şef serviciu

locţiitor şef servici

uŞcoala Ofiţeri M.A.I. nr. 2

1. Col. Voiculescu Ervin

2. Mr. Andreescu Mihai

3. Lt. col. Alexiu C-tin

Şcoala Ofiţeri M.A.I. nr. 3

1. Mr. Lăzărescu Dumitru

2. Cpt. Geică C-tin

3. A. C. Năvodaru Luiza

Şcoala Ofiţeri M.A.I. nr. 4

1. Lt. col. Marcarian Dinar
- şef şcoală
- locţiitor şef şcoală
- locţiitor şef şcoală
- şef şcoală
- locţiitor şef şcoală
- locţiitor şef şcoală
- şef şcoală
- locţiitor şef şcoală

Cpt. Demetrescu Pau

lŞcoala Ofiţeri M.A.I. nr. 5

1. Cpt. Bălţei Domiţian - şef şcoală
2. Lt. col. Caranicolov Boris - locţiitor şef şcoală

Şcoala Ofiţeri M.A.I. nr. 6

1. Mr. Câmpeanu Viorel - şef şcoală

2. Cpt. Roşea C-tin - locţiitor şef şcoală

A.M.I., fond D.M.R.U., dosar nr. 12, nr. inventar 7364, f. 795-799.

27.

1956 mai 18. Raport privind măsurile de reducere şi simplificare a aparatului Securităţii statului.

18 mai 1956

Ex. nr. 2

Raport

privitor la măsurile de reducere şi simplificare a aparatului Securităţii statului

în urma unei analize făcute privind sarcinile organelor securităţii şi a numărului de lucrători ce încadrează aceste organe, s-a ajuns la concluzia că în unele

465 posturi 400 posturi 65 posturi

compartimente prin luarea unor măsuri organizatorice de simplificare a organizării muncii se poate efectua reducerea aparatului în următoarele proporţii:

Aparat Central

Direcţia I Informaţii politice exterioare în schema actuală sunt prevăzute propunem: Se reduc

e**Direcţia a Il-a** Contrainformaţii în schema actuală sunt prevăzute în urma analizei făcute, actuala schemă a fost mărită la

Direcţia a IlI-a Lupta împotriva activităţii subversive a reacţiunii interne în schema actuală sunt prevăzute în urma unor măsuri organizatorice de simplificare a organizării muncii, propunem: Se reduce

274 posturi 282 posturi

198 posturi
152 posturi 46 posturi

Rămân disponibili 30 de oameni

.299 posturi
122 posturi 177 posturi
263 posturi
Direcţia a IV**-a** Măsuri contrainformative în obiectivele ce prezintă importanţă pentru apărarea ţării şi în alte obiective industriale de importanţă deosebită în schema actuală sunt prevăzute în urma unor măsuri organizatorice de simplificare a organizării muncii, a reducerii unor atribuţii în sectoarele: agricultură, finanţe, bănci, precum şi trecerea unor atribuţiuni la aparatul regional, propunem: Se reduce
Rămân disponibili 62 de oameni.
Direcţia a V**-a** Contrainformaţii militare în schema actuală sunt prevăzute în urma unor măsuri
de simplificare a organizării muncii şi în urma reducerii efectivelor Forţelor Armate şi Trupelor M.A**.I.,** propunem: Se reduce
Rămân disponibili 111 oameni.
Direcţia a VI**-a** Asigurarea securităţii statului în Transporturi în schema actuală sunt prevăzute în urma unor măsuri de simplificare a organizării muncii, propunem: Se reduce
99 posturi 164 posturi
111 posturi
51 posturi 60 posturi

Rămân disponibili 47 oameni

.**Direcţia a** VUI**-a** Anchete în schema actuală sunt prevăzute în urma unor măsuri de simplificare a organizării muncii şi datorită faptului că foştii funcţionari ai aparatului de represiune au fost anchetaţi, propunem: Se reduce
285 posturi
95 posturi 190 posturi

Rămân disponibili 150 de oameni

.Serviciul închisori interne
în schema actuală sunt prevăzute
Pentru aceleaşi motive ca şi la Direcţia a VUI-a, propunem:
Se reduce
412 posturi
181 posturi 231 posturi

Rămân disponibili 157 de oameni

.**Direcţia a IX-a** Paza guvernului în schema actuală sunt prevăzute în urma unor măsuri de simplificare a organizării muncii şi trecerea unor sarcini în competenţa altor compartimente de muncă, precum şi datorită desfiinţării unor obiective, propunem: Se reduce
832 posturi
421 posturi 411 posturi
Rămân disponibili 244 de oameni.

Direcţia Cadre
178 posturi
122 posturi 56 posturi
90 posturi 32 posturi
în schema actuală sunt prevăzute în urma simplificării, organizării muncii şi reducerea efectivelor de securitate, miliţie, trupe şi spate, propunem: Se reduce
Rămân disponibili 41 oameni.

Menţiuni: din 122 posturi, la securitate vor rămâne, iar la M.A.I

.Direcţia Secretariat

în schema actuală sunt prevăzute în urma măsurilor de simplificare a organizării muncii şi trecerea unor atribuţiuni la alte compartimente de muncă, propunem: Se reduce
92 posturi
39 posturi 53 posturi

Rămân disponibili 34 de oameni

.457 posturi
351 posturi 106 posturi

Serviciul „T" Tehnică operativă în schema actuală sunt prevăzute în urma măsurilor de simplificare a organizării muncii, propunem: Se reduc

e**Serviciul „B"** Contrainformaţii radio în schema actuală sunt prevăzute Având în vedere sarcinile trasate de Centrul de Coordonare de la Varşovia, propunem: Se măreşte cu
Serviciile „H", Cifru, „K" şi Serviciul „C" Evidenţa Operativă şi Serviciul Inspecţii
în schemele actuale sunt prevăzute
Propunem:
168 posturi
274 posturi 106 posturi
402 posturi 362 posturi 40 posturi
Se reduce
Unităţi acoperite
Aparat Central
Direcţia a Îl-a Serviciul 12 Supraveghere Operativă în schema actuală sunt prevăzute Având în vedere numărul mare de funcţionari ai misiunilor diplomatice capitaliste din Bucureşti,

precum şi numărul mare de străini care temporar vin în ţară, propunem să rămână: Se reduce
1 891 posturi
1 734 posturi 157 posturi
Menţionăm că acest serviciu faţă de propunerea noastră are un deficit de 779 lucrători de supraveghere operativă ce urmează să fie completat
.Direcţia a VH-a
450 posturi
343 posturi 107 posturi
în schema actuală sunt prevăzute Datorită faptului că unele sarcini de la alte direcţii au fost trecute la această direcţie, propunem să rămână: Se reduc
e274 posturi
270 posturi 4 posturi
Serviciul „F" Controlul secret al corespondenţei în schema actuală sunt prevăzute

Datorită măsurilor luate în ultimul timp, numărul corespondenţei cu străinătatea fiind în continuă creştere, propunem să rămână: Se reduc

eAparat exterior
Serviciul „F" Controlul secret al corespondenţei
şi **Serviciul VII** Supraveghere operativă
în schemele actuale sunt prevăzute
Pentru aceleaşi motive ca şi în aparatul central,
propunem:
611 posturi
468 posturi 143 posturi
3 226 posturi 2 815 posturi
Se reduce
Rămân disponibili 77 oameni.
în general, privind aparatul acoperit central şi regional în
schemele actuale sunt prevăzute faţă de care propunem:
Se reduce
Menţionăm că din aparatul acoperit lipsesc 738 oameni ce
urmează să fie completat.
Aparatul exterior
în schemele actuale ale Direcţiilor regionale şi exterioare, ale
Direcţiilor a V-a, Contrainformaţii Militare,
a VI-a Asigurarea securităţii de stat în transporturi, sunt
prevăzute:
411 posturi
8 224 posturi
5 328 posturi 2 896 posturi
Tot pentru aceleaşi motive ca şi la aparatul central, precum şi
faptul că pe linia Serviciilor IV care se ocupă cu obiectivele
industriale şi economice, atribuţiunile s-au restrâns. De

asemenea, în raioane se va munci în viitor pe linii de probleme, desfiinţându-se sectoriştii, propunem: Se reduce
Rămân disponibili 2 070 de oameni.
Aparat de deservir
eServiciul Financiar şi Direcţia Administrativă
în schema actuală sunt prevăzute în centrală şi exterior
Micşorându-se volumul de deservire şi efectivele propunem: Se reduce
Rămân disponibili 1 124 oameni.
Menţionăm că din cele 7 624 posturi prevăzute 3 658 posturi sunt pentru securitate şi 3 966 pentru M.A.I.
întrucât Direcţia Generală a Trupelor M.A.I. va retrage militarii în termen în număr de 2 179 prevăzuţi şi 1 600 existenţi, ei vor fi înlocuiţi cu sergenţi reangajaţi în număr de 1 010.
în concluzie
în schemele actuale ale aparatului de securitate
9 219 posturi
7 624 posturi 1 595 postur

isunt prevăzute	16 279
posturi în baza analizei făcute propunem:	11 340
posturi	
Se reduce	4 939
posturi	

Rămân disponibili 2 008 oameni.
în schemele actuale de deservire a aparatului de securitate,
Miliţie şi trupe sunt prevăzute: 9 219 postur
iPentru securitate propunem: Pentru M.A.I. propunem: Total: Se reduce
Rămân disponibili 1124 oameni
Deci, la securitate rămân disponibili 2 008 lucrători operativi, iar la aparatul administrativ şi deservire 1 124 oameni.
Menţionăm că paza securităţii până acum a fost asigurată cu ostaşi în termeni care în viitor vor fi înlocuiţi cu sergenţi reangajaţi.
3 658 3 966
7 624 posturi 1 595 posturi

2 179 posturi 1010 posturi

Ostaşi prevăzuţi în actualele scheme Propunem sergenţi reangajaţi

:în concluzie în aparatul de securitate vor fi

Aparat de securitate	11 340 posturi
Administrativ şi deservire	3 658 posturi
Pază	1010 posturi
Total general	16 008 posturi

Considerăm că prin aceste scăderi de efective, menţinând în aparat elementele cele mai calificate, munca se va îmbunătăţi şi vom putea face faţă sarcinilor ce se pun de către conducerea Partidului şi Guvernului.

Rămâne ca o sarcină permanentă a conducerii securităţii statului de a se preocupa de îmbunătăţirea şi simplificarea aparatului.

A.M.R., fond 120, rola 416, c. 119-125.

1956 mai 29. Proiect de organizare a Departamentului Securităţii Statului.

Strict secret de importanţă deosebită Exemplarul nr. 2

Regulamentul de.....[78]

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român şi a Comitetului său Central, clasa muncitoare, ţărănimea muncitoare şi intelectualitatea progresistă din Republica Populară Română au dobândit în anii puterii populare succese măreţe în

78 Spaţiile punctate se regăsesc întocmai în textul original. Documentul reprezintă un proiect de organizare şi denumirile finale nu fuseseră încă adoptate (se oscila între Comitet al Securităţii Statului şi Departament al Securităţii Statului). Acelaşi document se regăseşte şi în Arhivele Naţionale Istorice Centrale, fond C.C. al P.C.R. - Cancelarie, dosar nr. 53/1956, f. 81-87, într-o mapă specială destinată lui Gheorghiu-Dej. Data documentului a fost atribuită de noi după data adresei ce însoţea proiectul trimis prim-secretarului C.C. al P.M.R.

construirea bazelor societăţii socialiste. Realizarea programului trasat de cel de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român cu privire la dezvoltarea continuă a economiei naţionale şi ridicarea bunei stări materiale a oamenilor muncii, necesită din partea întregului popor eforturi sporite, în vederea consolidării orânduirii sociale şi de stat, a propăşirii economice şi culturale a ţării.

Una dintre sarcinile cele mai importante ale statului nostru o constituie întărirea regimului democrat-popular şi apărarea Patriei împotriva planurilor agresive ale duşmanilor externi şi interni.

în vederea asigurării securităţii statului, conform prevederilor Constituţiei Republicii Populare Române se înfiinţează.....(cu drept de Minister) care se călăuzeşte în activitatea sa după legile Republicii Populare Române şi după Hotărârile şi dispoziţiunile Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi ale Consiliului de Miniştri. în limitele drepturilor sale..... elaborează ordine şi directive, efectuează controlul executării lor folosind în acest scop aparatul de care dispune.

îi revin următoarele sarcini principale

:• Pe linia muncii de informaţii politice externe, organele securităţii statului îşi îndreaptă eforturile şi mijloacele în direcţia organizării activităţii informative în ţările capitaliste, şi în primul rând în S.U.A., Anglia, Franţa, Germania Occidentală etc., precum şi în centrele de emigranţi, în scopul de a descoperi la timp intenţiile agresive ale statelor capitaliste şi de a culege informaţii politice şi documentare, cu caracter tehnico-ştiinţific, economic şi de apărare.

• Sarcina centrală a organelor securităţii statului în domeniul muncii contrainformative o constituie lupta împotriva activităţii de spionaj, diversiune şi terorism - desfăşurate de agentura serviciilor de informaţii capitaliste şi de duşmanii activi ai regimului democrat-popular.

Organele securităţii statului apără reprezentanţele Republicii Populare Române din ţările capitaliste împotriva

pătrunderii în cadrul lor a agenţilor duşmanului şi previn cazurile de trădare a Patriei, din partea cetăţenilor români aflaţi în străinătate.

Desfăşoară o intensă activitate contrainformativă împotriva agenţilor spionajului capitalist care acţionează sub acoperirea ambasadelor, legaţiilor şi misiunilor ce funcţionează în Republica Populară Română şi a centrelor lor din străinătate.

Organizează activitatea contrainformativă în vederea apărării Forţelor Armate ale Republicii Populare Române împotriva pătrunderii agenturii spionajului imperialist şi previn cazurile de trădare a Patriei în rândurile militarilor; de asemenea asigură securitatea în industria de apărare, în obiectivele de importanţă deosebită, în industria chimică, petroliferă, minieră, constructoare de maşini, conform tabelului anexat[79].

Previn pătrunderea elementelor duşmănoase în miliţie şi în rândurile personalului administrativ de deservire a organelor securităţii.

Avizează asupra accesului salariaţilor la documentele secrete şi efectuează verificarea specială a persoanelor ce pleacă în străinătate. Previn pierderile şi sustragerile de documente şi obiecte secrete, precum şi cazurile de divulgare a secretului de stat în cadrul ministerelor, întreprinderilor şi instituţiilor Republicii Populare Române.

Asigură paza şi securitatea conducătorilor Partidului Muncitoresc Român şi ai Guvernului.

Unul din mijloacele principale ale organelor securităţii, pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor operative ce le revin, îl constituie recrutarea şi infiltrarea în centrele de spionaj inamice şi în alte obiective a unei agenturi devotate, cinstite şi capabile, care trebuie să facă obiectul unei atenţii deosebite şi permanente atât din partea lucrătorilor cu munci de conducere, cât şi a tuturor celorlalţi lucrători operativi ai organelor securităţii statului.

Organele securităţii au dreptul să efectueze recrutarea agenturii din cadrul ministerelor, departamentelor, întreprinderilor şi altor instituţii, după necesităţile operative ale muncii. Se admite atragerea membrilor de partid pentru colaborarea secretă, în calitate de gazde ale caselor de întîlniri şi

---

79 Nu se publică.

conspirative, rezidenţi şi în cazuri izolate, pentru îndeplinirea altor sarcini concrete, în raport de situaţia creată, cu asentimentul primului secretar al Comitetului regional sau raional de partid.

Observaţiuni: Se interzice atragerea la colaborarea secretă sau urmărirea informativă a persoanelor alese în organele de partid, organele puterii populare, U.T.M. şi cele sindicale. De asemenea, se interzice efectuarea oricăror chemări de cetăţeni sau legendări în numele organelor de Partid şi celor ale puterii populare.

în afară de agentură, pentru efectuarea percheziţiilor secrete, ridicărilor de materiale de la elementele urmărite, precum şi pentru controlul secret al corespondenţei, organele securităţii statului folosesc tehnica operativă şi supravegherea operativă, în care scop dispun de un aparat acoperit şi de mijloacele tehnice necesare.

Observaţiuni: în cazul când survine necesitatea materializării unor documente cu caracter duşmănos aflate în cadrul vreunei instituţii de stat, măsurile pentru fotografierea acestor documente vor fi efectuate cu aprobarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român sau a primilor secretari ai comitetelor regionale de Partid.

Organele securităţii statului ţin evidenţa operativă a tuturor elementelor suspecte de spionaj, diversiune, terorism, sabotaj şi pentru alte forme de activitate duşmănoasă, îndreptată împotriva securităţii statului.

Asigură păstrarea şi exploatarea arhivei fostelor organe de represiune şi informaţii, a dosarelor de anchetă, acţiune informativă şi altor dosare sau documente operative, precum şi a dosarelor personale ale lucrătorilor operativi ai organelor securităţii.

în baza aprobării procurorului, organele securităţii efectuează arestări, percheziţii, precum şi cercetarea crimelor cu caracter contrarevoluţionar, în condiţiile unei stricte respectări a legalităţii populare.

Cercetările ce se efectuează de către organele securităţii, se află sub controlul organelor procuraturii, care sunt obligate să urmărească în modul cel mai strict termenele de efectuare a anchetelor, calitatea lor, respectarea normelor de procedură penală şi să aibă o participare efectivă la aceste cercetări, în limita drepturilor acordate.

în baza materialelor obţinute, organele securităţii statului trebuie să informeze în mod regulat şi obiectiv Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român şi Guvernul Republicii Populare Române cu privire la: planurile şi intenţiile statelor capitaliste, uneltirile serviciilor lor de spionaj şi ale centrelor de emigranţi din străinătate, manifestările duşmănoase din interiorul ţării, precum şi despre lipsurile ce pot duce la grave consecinţe în cadrul obiectivelor, instituţiilor şi departamentelor respective.

încadrarea organelor securităţii statului se va face în special cu membri ai Partidului Muncitoresc Român, punându-se accent deosebit asupra elementelor muncitoreşti şi celor provenite din alte pături sociale apropiate, devotate întru totul cauzei partidului şi guvernului. Persoanele ce se încadrează în munca operativă a organelor securităţii statului trebuie să fie cel puţin absolvenţi ai şcolilor medii, să posede un nivel politic dezvoltat, o suficientă experienţă a vieţii şi să fie înzestraţi cu înalte însuşiri morale. De regulă, aceşti lucrători trebuie să capete pregătirea necesară în cadrul şcolilor sau cursurilor ce funcţionează pe lângă organele respective.

Lucrătorii organelor securităţii statului trebuie să fie în permanenţă educaţi în spiritul devotamentului faţă de Patrie şi urii neîmpăcate faţă de duşmanii ei, în spiritul îndeplinirii conştiincioase a îndatoririlor profesionale ce le revin, a sincerităţii şi celei mai stricte obiectivităţi în aprecierea materialelor operative şi de anchetă. Ei trebuie să aibă şi un nivel politic ridicat, pentru a corespunde sarcinilor de mare cinste şi răspundere, încredinţate de partid organelor securităţii.
întregului efectiv operativ, precum şi personalului administrativ, sanitar şi
financiar ce ocupă funcţiuni ofiţereşti, prin ordinul.....li se acordă gradele
ofiţereşti corespunzătoare şi drepturile corpului ofiţeresc al Forţelor Armate ale Republicii Populare Române.
Pentru personalul de conducere al.....gradul de general se conferă de
către Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Române conform normelor stabilite.
-Cifru
-Informaţii politice externe -Contrainformaţii
-Lupta împotriva activităţii subversive a reacţiunii interne

-Măsuri contrainformative în obiectivele ce prezintă importanţă pentru apărarea ţării şi în alte obiective industriale, de importanţă deosebită
-Contrainformaţii militare
-Asigurarea securităţii statului în transporturi
Structura organizatorică a
întreaga activitate a ..... este condusă de ..... ,
primul locţiitor şi locţiitorii săi. în conformitate cu Hotărârea Consiliului de Miniştri,
pe lângă ..... se constituie un Colegiu cu drepturi de organ
consultativ, în componenţa căruia intră ....., locţiitorii săi şi şefii
direcţiilor operative principale.
Problemele cele mai importante din activitatea organelor securităţii statului se pun în discuţia Colegiului, care ia hotărârile necesare asupra problemelor dezbătute, concretizându-le ulterior în ordinele.....
în cadrul aparatului central al ..... se organizează
următoarele direcţii şi servicii:
-Direcţia Secretariat -Direcţia Cadre -Serviciul Inspecţii -Serviciul „H" -Direcţia I -Direcţia Îl-a -Direcţia III-a
-Direcţia IV-a
-Direcţia V-a -Direcţia Vl-a
-Supravegherea operativă şi investigaţii
-Anchete
-Paza Guvernului
-Tehnica operativă -Contrainformaţii radio -Controlul secret al corespondenţei -Evidenţa şi arhiva
-Serviciul închisori interne -Serviciul Financiar
-Direcţia de aprovizionare şi gospodărire
în teritoriu se creează Direcţii regionale, Servicii regionale, organele de securitate din transporturi, iar pe lângă marile unităţi militare - organele respective de contrainformaţii.
A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12, f. 35-43.
29.
1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei Cadre.
Direcţia Cadre

1. Selecţionează, verifică şi duce munca de cunoaştere a cadrelor din aparatul central şi a cadrelor de conducere din regiuni.
2. Organizează şi conduce pregătirea elevilor-ofiţeri şi ofiţerilor prin şcoli speciale şi cursuri profesionale fără scoaterea din muncă.
3. Propune şi întocmeşte toate formele necesare privind mişcarea cadrelor: avansare în grad, avansare în funcţie, decorare, mutare, degradare, pensionare, concediere etc.
4. Studiază şi analizează starea disciplinară a cadrelor, felul în care se aplică pedepsele disciplinare şi face propuneri pentru îmbunătăţirea disciplinei militare.
5. Apără ministerul de pătrunderea elementelor contrarevoluţionare, urmărind totodată descoperirea la timp a acelora care eventual au reuşit să se strecoare în minister.
6. Acordă grade militare până la plutonier reangajat inclusiv.
7. Formează rezerva de cadre pentru funcţii de răspundere.
-Direcţia VH-a -Direcţia VUI-a -Direcţia IX-a -Serviciul „K" -Serviciul „T" -Serviciul „B" -Serviciul „F" -Serviciul „C"
8. Organizează anual notarea cadrelor.
9. întocmeşte sinteze, statistici privind compoziţia socială, pregătirea şcolară, apartenenţa politică etc. a cadrelor şi raportează ministrului orice neajuns privind efectivul ministerului.
10. Conduce, îndrumează şi controlează munca serviciilor şi secţiilor de cadre din regiuni.

Structura organizatorică:

Direcţia este condusă de un director ajutat de doi locţiitori.

Serviciul 1.

Se ocupă cu organul central şi regional de securitate şi administrativ.

Serviciul 2.

Se ocupă cu decorarea, pensionarea şi evidenţa cadrelor. Eliberează legitimaţii.

Serviciul învăţământ.

Se ocupă cu pregătirea şi perfecţionarea cadrelor prin şcoli şi cursuri.

Secţia Inspecţii.

Execută inspecţii speciale din ordinul şefului direcţiei.

Biroul Secretariat.

îndeplineşte atribuţiunile secretariatului. **A.M.I., fond D.M.R.U.,**

nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 960-961.

30.
1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei I Informaţii externe
Direcţia I Informaţii externe
I. Atribuţiuni
a) Descoperirea din timp a acţiunilor duşmănoase şi de spionaj din ţările imperialiste împotriva patriei noastre şi a lagărului socialist.
Obţinerea de documente secrete cu caracter politic, economic şi militar din lagărul imperialist.
b) Pătrunderea în centrele de spionaj capitaliste, cu scopul descoperirii agenţilor trimişi de către aceste centre în ţara noastră.
Organizarea muncii informative pe bază de rezidenţe în următoarele ţări: S.U.A., Anglia, Germania Occidentală, Franţa, Italia, Belgia, Austria, Elveţia, Turcia, Grecia, Egipt, Israel şi Siria-Liban.
c) Desfăşurarea de acţiuni informativ-operative împotriva emigraţiei române din străinătate, cu scopul de a descompune organizaţiile şi grupările politico-reacţionare, de a cunoaşte din timp acţiunile lor duşmănoase împotriva R.P.R. şi de a convinge spre repatriere în ţară elementele din această emigraţie.
d) Să obţină pe orice cale patente şi informaţii cu caracter tehnico-ştiinţific din ţările capitaliste.
e) Asigură supravegherea operativă şi de apărare a coloniei româneşti şi a oficiilor diplomatice ale R.P.R. în străinătate.
Prevenirea pătrunderii serviciilor de informaţii şi contrainformaţii duşmane în rândurile coloniei româneşti şi a reprezentanţilor R.P.R.
II. Structura organizatorică
Direcţia este condusă de un şef direcţie şi 4 locţiitori şefi direcţie.
Pentru îndeplinirea sarcinilor, Direcţia I este compusă dintr-un secretariat, două secţii: una cifru şi una avize şi paşapoarte, 10 servicii, un birou independent şi o rezervă a directorului.
Serviciul Secretariat
Asigură controlul asupra îndeplinirii sarcinilor trasate de către şeful direcţiei, întocmeşte sinteze asupra muncii direcţiei, ţine legătura cu M. A. E. şi M. C. E. şi are în evidenţă fondurile băneşti. Se compune din 5 birouri.

Biroul I. Primeşte, înregistrează, distribuie şi ţine în evidenţă corespondenţele intrate, înregistrează şi expediază corespondenţele ieşite.
Biroul II. Asigură traducerea materialelor din şi în nmbi străine prin translatori.
Biroul III. Execută lucrările de reproducere şi TorosiraTiere cerute şi face instructaj lucrătorilor operativi ce se pregătesc per d ;xterior.
Biroul IV. Ţine legătura prin radio cu rezidenţele.
Biroul V. Evidenţă, Arhivă şi Cartotecă.
Ţine în evidenţă dosarele operative aflate în folosire şi efectuează căutări la cartotecă a persoanelor cerute de serviciile operative.
Secţia „H" - Cifru
Cifrează toate materialele şi telegramele de la şi către rezidenţe.
Serviciul Cadre
Face verificări, selecţionări, studiază cadrele, cercetează abaterile şi încălcările disciplinare în muncă a lucrătorilor şi înaintează propuneri corespunzătoare.
Urmăreşte creşterea cadrelor şi asigură pregătirea lor la învăţământul profesional şi al limbilor străine, prin şcoli speciale şi cursuri profesionale, fără a fi scoşi din muncă.
Serviciul I
Duce munca informativ-operativă în rândurile emigraţiei române din străinătate. Se compune din 3 birouri.
Biroul I. Se ocupă cu munca informativ-operativă în rândurile emigranţilor români din Germania Occidentală şi Austria.
Biroul II. Se ocupă cu munca informativ-operativă în rândurile emigranţilor români din Franţa, Anglia, Italia şi S.U.A.
Biroul III. Se ocupă cu folosirea informativă a bisericilor române din străinătate, cu scopul creării unei colonii de simpatizanţi ai R.P.R. în jurul acestor biserici.
Serviciul II
Duce munca informativ-operativă în Germania de Vest şi Austria. Se compune din 2 birouri.
Biroul I. Se ocupă cu munca informativ-operativă din Germania de Vest. **Biroul II.** Se ocupă cu munca informativ-operativă din Austria.
Serviciul III
Duce munca informativ-operativă în S.U.A., Canada şi Anglia. Se compune din
2 birouri.

Biroul I. Se ocupă cu munca informativ-operativă în S.U.A. şi Canada. **Biroul II.** Se ocupă cu munca informativ-operativă în Anglia.

Serviciul IV

Duce munca informativ-operativă în Franţa, Italia şi Belgia. Se compune din 3 birouri.

Biroul I. Se ocupă cu munca informativ-operativă în Franţa.

Biroul II. Se ocupă cu munca informativ-operativă în Italia.

Biroul III. Se ocupă cu munca informativ-operativă în Belgia.

Serviciul V

Duce munca informativ-operativă în Turcia, Israel, Egipt şi Siria. Se compune din
3 birouri.

Biroul I. Duce munca informativ-operativă în Turcia (Istanbul şi Ankara). **Biroul II.** Se ocupă cu munca informativ-operativă în Israel. **Biroul III.** Se ocupă cu munca informativ-operativă în ţările Arabe.

Serviciul VI

Se ocupă cu culegerea de informaţii în domeniul tehnico-ştiinţific

din ţările capitaliste. **Serviciul VII**

întocmeşte lucrări în baza sintetizării informaţiilor obţinute prin agentură, buletine informative, rapoarte speciale şi presă.

Serviciul VIII

Duce munca informativ-operativă cu vechii colaboratori ai S.S.I.

Biroul IX

Previne pătrunderea în cadrul oficiilor R.P.R. a serviciilor de informaţii şi contrainformaţii capitaliste.

Secţia „Avize şi Paşapoarte"

Primeşte toate cererile de intrare şi ieşire din ţară, verifică persoanele solicitante, dă avize şi informează toate direcţiile informativ-operative interesate în aceste probleme.

Serviciul X Administrativ

Se compune din 2 birouri şi un cabinet medical.

Biroul I. Se ocupă cu problemele financiare, sociale-gospodăreşti, casele de lucru şi paza unităţii.

Biroul II. Se ocupă cu transportul auto, întreţinerea uzinei şi

diverse reparaţii. **Cabinetul medical**

Asigură asistenţa medico-sanitară a cadrelor din direcţie şi şcoală.

Rezerva directorului

Se compune din cadrele ce sunt în pregătire pentru munca din exterior şi a celor ce sunt chemaţi la instructaj.

Şeful Direcţiei I General-maior Gavriliuc Mihai

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 869-873.

31.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a Îl-a.

Direcţia a Îl-a Atribuţiuni

Duce muncă contrainformativă pentru descoperirea, demascarea şi zădărnicirea activităţii serviciilor de spionaj imperialiste care uneltesc împotriva R.P.R., U.R.S.S. şi a altor ţări din lagărul socialist, atât de pe teritoriul ţării noastre cât şi pe teritoriul ţărilor capitaliste.

Urmăreşte informativ diplomaţii şi funcţionarii reprezentanţelor diplomatice capitaliste acreditaţi în Republica Populară Română, pentru a identifica din rândul acestora spionii şi agentura ce o folosesc pe teritoriul republicii noastre şi a celorlalte ţări din lagărul socialist.

Lucrează informativ legăturile diplomaţilor şi ale funcţionarilor diplomatici, precum şi pe vizitatorii reprezentanţelor diplomatice capitaliste, cu scopul de a descoperi şi demasca agentura duşmanului din rândul acestora.

Organizează urmărirea informativă a bazelor serviciilor de spionaj imperialiste ca repatriaţi, legăturile fugarilor, funcţionarii privilegiaţi ai fostelor societăţi şi firme cu capital străin şi alte asemenea categorii de elemente.

Duce muncă informativ-operativă asupra comercianţilor, marinarilor străini şi a diverselor delegaţii ce vin în R.P.R. din statele capitaliste, cu scopul identificării din rândul acestora a spionilor şi agenturii lor.

Duce muncă de infiltrare a agenturii noastre în centrele de spionaj inamice din străinătate, în formaţiunile contrarevoluţionare de emigranţi şi de preluare a canalelor ilegale ale acestora.

Asigură ajutorul şi controlul în munca serviciilor II din regiuni.

în afară de agentura existentă în acţiunile concrete, recrutată din rândul cetăţenilor români, recrutează agentură din

rândul diplomaţilor şi funcţionarilor diplomatici, comercianţilor, marinarilor, precum şi din rândul diferiţilor delegaţi veniţi din statele capitaliste; recrutează anumite elemente în străinătate care au legături cu serviciile de spionaj inamice şi cu formaţiunile de emigranţi, ia măsuri speciale asupra ambasadelor şi legaţiilor, foloseşte în activitatea sa practică filajul şi alte mijloace tehnice.

Structura organizatorică

Direcţia a Îl-a este condusă de un şef al direcţiei ajutat de doi locţiitori care răspund de activitatea direcţiei faţă de ministru.

Serviciul I

duce munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj american şi argentinian.

Biroul 1 - se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaţilor americani şi argentinieni acreditaţi în Republica Populară Română, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară. Recrutează agentură din rândul diplomaţilor şi funcţionarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra legaţiilor S.U.A. şi Argentinei. Sprijină şi controlează munca serviciilor III din regiuni în problema vizitatorilor legaţiilor americană şi argentiniană şi a legăturilor diplomaţilor respectivi.

Biroul 2 - organizează urmărirea informativă a bazelor serviciilor de spionaj american şi argentinian, în scopul descoperirii şi demascării agenturii din rândul acestora.
Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele americane şi argentiniene de spionaj din străinătate, în formaţiunile contrarevoluţionare de emigranţi ce au legături cu spionajul american şi preia canalele ilegale de legătură ale acestora.
Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul american şi argentinian.
Asigură controlul şi ajutorul serviciilor II din regiuni.

Serviciul II

duce munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj englez.

Biroul 1 - se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaţilor englezi acreditaţi în Republica Populară Română, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară. Recrutează agentură din rândul diplomaţilor şi funcţionarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra Legaţiei engleze.

Sprijină şi controlează munca serviciilor II din regiuni în problema vizitatorilor Legaţiei engleze şi a legăturilor diplomaţilor respectivi.

Biroul 2 - organizează urmărirea informativă a bazelor serviciului de spionaj englez, în scopul descoperirii şi demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele de spionaj engleze din străinătate, în formaţiunile contrarevoluţionare de emigranţi ce au legături cu spionajul englez şi preia canalele ilegale de legătură ale acestora.

Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul englez.

Asigură controlul şi ajutorul serviciilor II din regiuni.

Serviciul III

duce muncă contrainformativă împotriva serviciilor de spionaj francez, elveţian, belgian, danez şi finlandez.

Biroul 1 - se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaţilor francezi şi ai celorlalte state enumerate mai sus, acreditaţi în Republica Populară Română, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară. Recrutează agentură din rândul diplomaţilor şi funcţionarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra legaţiilor franceză, elveţiană etc., sprijină şi controlează munca serviciilor II din regiuni în problema vizitatorilor legaţiilor mai sus-menţionate şi a diplomaţilor respectivi.

Biroul 2 - organizează urmărirea informativă a bazelor serviciilor de spionaj francez şi elveţian, în scopul descoperirii şi demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele de spionaj respective din străinătate, în formaţiunile contrarevoluţionare de emigranţi ce au legături cu serviciile de spionaj francez şi elveţian şi preia canalele ilegale de legătură ale acestora.

Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul francez şi elveţian.

Asigură controlul şi ajutorul serviciilor II din regiuni.

Serviciul IV

duce muncă contrainformativă împotriva serviciului de spionaj italian.

Biroul 1 - se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaţilor italieni acreditaţi în Republica Populară Română, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară.

Recrutează agentură din rândul diplomaţilor şi funcţionarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra Legaţiei Italiei.

Sprijină şi controlează munca serviciilor II din regiuni în problema vizitatorilor Legaţiei italiene şi a legăturilor diplomaţilor.

Biroul 2 - organizează urmărirea informativă a bazelor serviciului de spionaj italian, în scopul descoperirii şi demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infdtrare a agenturii noastre în centrele de spionaj italiene din străinătate, în formaţiunile contrarevoluţionare de emigranţi ce au legături cu spionajul italian şi preia canalele ilegale de legătură ale acestora.

Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul italian.

Asigură controlul şi ajutorul serviciilor II din regiuni.

Serviciul V

duce muncă contrainformativă împotriva serviciului de spionaj austriac şi al Germaniei Occidentale.

Biroul 1 - se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaţilor austrieci acreditaţi în Republica Populară Română, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară. Recrutează agentură din rândul diplomaţilor şi funcţionarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra Legaţiei austriece.

Sprijină şi controlează munca serviciilor II din regiuni în problema vizitatorilor Legaţiei austriece şi a legăturilor diplomaţilor respectivi.

Organizează urmărirea informativă a bazelor serviciului de spionaj austriac în scopul descoperirii şi demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infdtrare a agenturii noastre în centrele austriece de spionaj din străinătate, în formaţiunile contrarevoluţionare de emigranţi ce au legături cu spionajul austriac şi preia canalele ilegale de legătură ale acestora.

Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul austriac.

Asigură controlul şi ajutorul serviciilor II din regiuni.

Biroul 2 - organizează urmărirea informativă a bazelor serviciului de spionaj al Germaniei Occidentale, în scopul descoperirii şi demascării agenturii din rândul acestora. Preia şi foloseşte canalele lui de legătură cu străinătatea şi organizează combinaţii informativ-operative cu scopul de a pătrunde în

centrele spionajului Germaniei Occidentale. Controlează şi sprijină serviciile II din regiuni pe această linie.

Serviciul VI

duce muncă contrainformativă împotriva serviciului de spionaj al statului Israel.

Biroul 1 - se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaţilor statului Israel acreditaţi în Republica Populară Română, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară. Recrutează agentură din rândul diplomaţilor şi funcţionarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra Legaţiei statului Israel.

Sprijină şi controlează munca serviciilor II din regiuni în problema vizitatorilor Legaţiei statului Israel şi a legăturilor diplomaţilor respectivi.

Biroul 2 - organizează urmărirea informativă a bazelor serviciului de spionaj al statului Israel, în scopul descoperirii şi demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele de spionaj israeliene din străinătate, în formaţiunile contrarevoluţionare de emigranţi ce au legături cu spionajul statului Israel şi preia canalele ilegale de legătură ale acestora. Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul israelian.

Asigură controlul şi ajutorul serviciilor II din regiuni.

Serviciul VII

duce muncă contrainformativă împotriva serviciilor de spionaj ale statelor din Orientul Apropiat.

Biroul 1 - se ocupă cu urmărirea informativ-operativă a diplomaţilor turci şi egipteni, acreditaţi în Republica Populară Română, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară. Recrutează agentură din rândul diplomaţilor şi funcţionarilor diplomatici. Ia unele măsuri speciale asupra legaţiilor statelor respective. Sprijină şi controlează munca serviciilor II din regiuni în problema vizitatorilor legaţiilor acestor state şi a legăturilor diplomaţilor respectivi.

Biroul 2 - organizează urmărirea informativă a bazelor serviciilor de spionaj ale statelor din Orientul Apropiat, în scopul descoperirii şi demascării agenturii din rândul acestora.

Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele de spionaj respective din străinătate, în formaţiunile

contrarevoluţionare de emigranţi ce au legături cu acele servicii de spionaj şi preia canalele ilegale de legătură ale acestora.
Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul turc, egiptean etc.
Asigură controlul şi ajutorul serviciilor II din regiuni.
Biroul 3 - organizează urmărirea informativă a persoanelor suspecte de spionaj din rândul emigraţiei greceşti şi a cetăţenilor greci din Republica Populară Română.
Duce munca de infiltrare a agenturii noastre în centrele spionajului grec din străinătate, în formaţiunile contrarevoluţionare de emigranţi ce au legături cu spionajul grec şi preia canalele ilegale de legătură ale acestora.
Recrutează în străinătate elemente ce au legături cu spionajul grec.
Asigură controlul şi ajutorul serviciilor II din regiuni.
Serviciul VIII
urmăreşte informativ cetăţenii statelor capitaliste suspecţi de spionaj, care vin cu interese oficiale temporar în Republica Populară Română. Recrutează agentură din rândul acestora.

Duce muncă informativăpentm descoperirea elementelor suspecte de spionaj, care iau legătura cu diplomaţii sau cu cetăţenii statelor capitaliste la Country-Club, în diferite restaurante şi hoteluri speciale destinate pentru străini.

Duce muncă informativă în rândul unor elemente duşmănoase, suspecte de spionaj din cadrul M.C.E.
Serviciul IX

se ocupă cu urmărirea pe ţară a agenţilor serviciilor de spionaj capitaliste strecuraţi clandestin pe teritoriul ţării, precum şi cu urmărirea pe ţară a fugarilor care uneltesc (fugari semnalaţi că sunt pe teritoriul ţării unde desfăşoară activitate criminală, elemente semnalate că sunt pregătite pentru a veni în ţară cu misiuni de spionaj sau diversiune, fugari despre care posedăm date că au fost recrutaţi de serviciile de spionaj sau care fac parte din conducerea grupărilor contrarevoluţionare).

Desfăşoară muncă informativ-operativă împotriva centrelor de spionaj şi a organizaţiilor de emigranţi care acţionează împotriva Republicii Populare Române.

întocmeşte cartoteca tuturor fugarilor.

Serviciul are 3 birouri:

Biroul 1 - se ocupă cu urmărirea pe ţară a agenţilor serviciilor de spionaj din S.U.A., Anglia şi dominioane, Germania Occidentală şi Austria, precum şi urmărirea pe ţară a fugarilor care uneltesc împotriva statului nostru şi au legături cu una din ţările respective.

Duce muncă informativ-operativă împotriva centrelor de spionaj ale S.U.A., Angliei, Germaniei Occidentale şi Austriei care acţionează împotriva Republicii Populare Române şi a organizaţilor de emigranţi români din aceste ţări şi coloniile lor.

Sprijină regiunile Ministerului Afacerilor Interne pentru organizarea şi desfăşurarea urmăririi fugarilor ce au legături sau se găsesc pe raza regiunilor.

Biroul 2 - are aceleaşi sarcini ca şi la Biroul **1,** raportat asupra tuturor ţărilor capitaliste cu excepţia S.U.A., Anglia şi dominioane, Germania Occidentală şi Austria, cu care se ocupă Biroul 1.

Biroul 3 - întocmeşte formele de urmărire pe ţară asupra tuturor elementelor aflate în străinătate şi cunoscute că uneltesc împotriva Republicii Populare Române. Ţine evidenţa şi cartoteca tuturor fugarilor, a centrelor de spionaj, a agenţilor acestor centre, precum şi cartoteca repatriaţilor.

Serviciul X

duce munca contrainformativă în rândul emigranţilor din U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară suspectaţi de colaborare cu serviciile de spionaj imperialiste, în rândul foştilor funcţionari ai organelor burgheze de spionaj şi contraspionaj şi foştilor diplomaţi ai României.

Biroul 1 - duce muncă informativă în rândul alb-gardiştilor precum şi în rândul altor emigranţi din U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară suspectaţi de colaborare cu serviciile de spionaj capitaliste.

Biroul 2 - duce muncă informativă în rândul foştilor funcţionari ai organelor burgheze de spionaj şi contraspionaj, în rândul fostei lor agenturi, în rândul foştilor diplomaţi ai României.

Serviciul XI

duce munca contrainformativă împotriva centrelor de spionaj inamice şi împotriva formaţiunilor contrarevoluţionare de emigranţi din străinătate.

Biroul 1 - pregăteşte, scoate şi infiltrează agentura noastră în centrele americane, engleze, franceze, italiene de spionaj şi în

organizaţiile de emigranţi în slujba acestor centre ce duc activitate împotriva Republicii Populare Române.
Biroul 2 - pregătește, scoate și infiltrează agentura noastră în centrele de spionaj ale Germaniei Occidentale și Austriei și în organizaţiile de emigranţi în slujba acestor centre.
Biroul 3 - pregătește, scoate și infiltrează agentura noastră în centrele de spionaj turce și ale altor ţări din Orientul Apropiat și în organizaţiile de emigranţi în slujba acestor centre.
Serviciul XII
din însărcinarea serviciilor operative ale direcţiei, efectuează supravegherea operativă asupra diplomaţilor și a reprezentanţelor diplomatice capitaliste acreditate în Republica Populară Română.
Descoperă elementele care au legături cu diplomaţii reprezentanţelor capitaliste, căsuţele poștale utilizate de diplomaţi și agentura lor în activitatea de spionaj.
Serviciul se compune din patru secţii de supraveghere operativă, un birou tehnic, un birou administrativ și o companie de miliţieni.
Secţia Secretariat
Primește, înregistrează, distribuie și ţine evidenţa corespondenţei intrate; înregistrează și expediază corespondenţa ieșită.
ţine evidenţa prin cartotecă a suspecţilor urmăriţi de direcţie.
Asigură controlul asupra îndeplinirii sarcinilor trasate serviciilor de către șeful Direcţiei.
întocmește sinteze asupra muncii direcţiei.
Distribuie și ţine evidenţa fondurilor bănești, a mobilierului pentru casele conspirative și a altor valori materiale; îndeplinește sarcinile administrative și de gospodărie.
A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 887-896

32.

.1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a III-a.

Direcţia a III-a

1. Duce lupta împotriva acţiunilor teroriste, a grupurilor duşmănoase şi naţionaliste, precum şi împotriva activităţii reacţionare a clericilor şi sectanţilor.

- Organizează urmărirea informativă activă a legionarilor, a foştilor conducători ai partidelor burgheze, a elementelor naţionaliste, a clerului reacţionar şi sectanţilor; descoperă şi foloseşte în scopuri operative canalele lor de legătură cu centrele de emigranţi, naţionalişti şi religioase din străinătate, care desfăşoară activitate contrarevoluţionară împotriva Republicii Populare Române.
- în acest scop creează agentură şi efectuează alte măsuri operative.
- Duce muncă de control şi acordă ajutor practic regiunilor de securitate în toate problemele direcţiei.

2. în baza probelor obţinute, face propuneri conducerii Ministerului Afacerilor Interne cu privire la arestarea elementelor a căror activitate duşmănoasă este dovedită.

3. Direcţia este condusă de un şef de direcţie şi de locţiitorii săi.

- Şeful direcţiei răspunde de activitatea direcţiei în faţa ministrului Afacerilor Interne şi locţiitorilor săi.
- Pe linie operativă, întreaga activitate a Direcţiei a III-a se împarte pe şase servicii:

Serviciul I

Efectuează urmărirea informativă a legionarilor şi a centrelor acestora din străinătate.

Biroul 1 - descoperă, urmăreşte informativ şi lichidează verigile de conducere ale clandestinităţii legionare şi caută posibilităţile de a pătrunde în centrele legionare ce acţionează în străinătate

Biroul 2 - duce muncă de control şi acordă ajutor practic regiunilor în problema legionară.

Serviciul II

Descoperă, urmăreşte informativ şi lichidează activitatea subversivă în rândurile foştilor membri ai partidelor burghezo-moşiereşti, troţkiştilor, membrilor P.S.D., francmasonilor, chiaburilor, foştilor mari capitalişti şi naţionaliştilor burghezi; se ocupă cu depistarea legăturilor acestora cu centrele din străinătate.

Biroul 1 - descoperă activitatea subversivă a foştilor membri ai P.N.Ţ., P.N.L., P.S.D. şi a troţkiştilor.

Biroul 2 - descoperă activitatea subversivă a chiaburilor, moşierilor, marilor capitalişti, precum şi a altor organizaţii subversive şi mistice.

Biroul 3 - descoperă şi lichidează activitatea de subminare a naţionaliştilor.

- în afară de aceasta, fiecare din birourile menţionate controlează şi acordă ajutor regiunilor pe linia problemelor lor.

Serviciul III

Se ocupă cu descoperirea şi urmărirea informativă a elementelor ce difuzează manifeste duşmănoase şi documente anonime, în scopul lichidării activităţii lor de subminare.

Biroul 1 - descoperă şi lichidează autorii manifestelor adresate organelor centrale.

Biroul 2 - duce muncă de control şi acordă ajutor practic regiunilor în urmărirea autorilor de manifeste şi documente anonime.

Serviciul IV

Efectuează munca în vederea descoperirii şi lichidării grupărilor duşmănoase şi a elementelor care desfăşoară activitatea lor de subminare împotriva regimului democrat din R.P.R. sub masca cultelor şi sectelor.

Biroul 1 - descoperă activitatea duşmănoasă dusă de elementele reacţionare din rândurile clerului ortodox.

Biroul 2 - descoperă activitatea duşmănoasă dusă de elementele reacţionare din rândurile clerului catolic.

Biroul 3 - descoperă activitatea duşmănoasă dusă de sectanţi şi clerul protestant.

- în afară de aceasta, fiecare din birourile menţionate controlează şi acordă ajutor regiunilor pe linia problemelor lor.

Serviciul V

Duce lupta împotriva acţiunilor teroriste îndreptate împotriva activului de partid şi a activului organelor populare; descoperă grupurile ilegale, precum şi activitatea subversivă desfăşurată de ofiţerii deblocaţi şi funcţionarii fostelor organe de represiune.

Biroul 1 - duce lupta împotriva elementelor teroriste.

Biroul 2 - efectuează urmărirea elementelor din bande şi a fugarilor.

Biroul 3 - descoperă şi lichidează activitatea duşmănoasă din rândurile deblocaţilor şi funcţionarilor fostelor organe de represiune.

- în afară de aceasta, fiecare din birourile menţionate controlează şi acordă ajutor practic regiunilor pe linia problemelor lor.

Serviciul VI

Descoperă, urmăreşte informativ şi ia măsuri în vederea lichidării activităţii criminale desfăşurată de elementele duşmănoase în rândurile intelectualităţii, tineretului studios, a lucrătorilor artei şi culturii.

Biroul 1 - descoperă activitatea duşmănoasă dusă de elementele ce lucrează în organele de artă, cultură şi învăţământ.

Biroul 2 - descoperă activitatea duşmănoasă dusă în rândurile tineretului. **Biroul 3** - descoperă activitatea duşmănoasă dusă de elementele ce lucrează în organele sănătăţii şi justiţiei.

- în afară de aceasta, fiecare din birourile menţionate controlează şi acordă ajutor practic regiunilor pe linia problemelor lor.

Biroul Secretariat

- Primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa intrată la direcţie.
- înregistrează şi trimite spre expediere registraturii generale, corespondenţa ieşită.
- Urmăreşte îndeplinirea anumitor lucrări speciale transmise serviciilor în baza rezoluţiilor şefului direcţiei şi a locţiitorilor săi.
- întocmeşte diferite lucrări (sinteze, buletine, statistici) cerute de şeful direcţiei sau locţiitorii săi.
- ţine evidenţa şi distribuie materialele şi rechizitele de cancelarie.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 897-901.

33.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a IV-a.
Strict secret 9 mai 1956

Atribuţiunile şi structura organizatorică a Direcţiei a IV-a

Direcţia a IV-a îşi desfăşoară activitatea pe baza hotărârilor partidului şi guvernului, a ordinelor şi directivelor Ministerului Afacerilor Interne.

I. Atribuţiuni

1. Organizarea muncii contrainformative în vederea descoperii şi curmării activităţi de spionaj, subminare, diversiune, sabotaj şi altor activităţi duşmănoase a serviciilor de informaţii capitaliste şi a reacţiunii interne în industria de apărare şi în alte sectoare importante ale industriei cât şi la cele mai importante depozite ale rezervelor de stat industriale şi alimentare precum şi ale colectărilor.
2. Asigurarea controlului asupra păstrării secretului de stat în ministerele, întreprinderile şi instituţiile Republicii Populare Române. Descoperirea şi curmarea activităţii agenţilor serviciilor de informaţii capitaliste şi altor persoane care încearcă să sustragă documente şi produse secrete sau alte date ce constituie secrete de stat.
3. Conduce şi controlează prin şefii direcţilor regionale munca organelor regionale pe linie de IV.

II. Drepturi şi îndatoriri

a. Să creeze o agentură de calitate pentru prevenirea, descoperirea şi curmarea activităţii de spionaj, subminare, diversiune, sabotaj precum şi alte activităţi contrarevoluţionare în obiectivele deservite.
b. în caz de necesitate operativă are dreptul să atragă membrii P.M.R. la îndeplinirea unor sarcini operative secrete, mai ales în obiectivele industriale de importanţă deosebită, în institutele şi laboratoarele de cercetări ştiinţifice.

Se permite, de asemenea, folosirea membrilor P.M.R. în calitate de colaboratori secreţi ai organelor securităţii statului ca gazde pentru case de întâlniri şi rezidenţi.

c. Direcţia IV este obligată să sintetizeze materialele privitoare la formele şi metodele activităţii duşmănoase din obiectivele cele mai importante şi pe baza acestora să orienteze organele exterioare pentru îmbunătăţirea muncii lor.

d. Să controleze modul cum se păstrează secretul de stat la ministere, departamente, întreprinderi şi instituţii şi să facă propuneri concrete în vederea îmbunătăţirii acesteia.

III. Structura organizatorică

Direcţia IV face parte din Ministerul Afacerilor Interne.

Ea este condusă de un şef al direcţiei şi doi locţiitori care răspund de activitatea lor faţă de conducerea Ministerului Afacerilor Interne.

Problemele urmărite sunt împărţite pe cinci servicii şi două secţii, fiecare având următoarele birouri:

- Serviciul l-3 birouri
- Serviciul II - 3 birouri
- Serviciul III - 2 birouri
- Serviciul IV - 2 birouri
- Serviciul V - 2 birouri
- Secţia Secretariat
- Secţia Translatori

Serviciul I

organizează munca contrainformativă şi duce lupta împotriva reacţiunii interne în industriile petroliferă, carboniferă şi în industria extracţiei metalelor neferoase şi rare.

Serviciul I are 3 birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - organizează munca informativ-operativă în industria petroliferă.

Biroul 2 - organizează munca informativ-operativă în industria carboniferă şi în industria extracţiei metalelor neferoase.

Biroul 3 - acordă ajutor şi controlează activitatea organelor M.A.**I.** din industria metalelor rare.

Serviciul II

organizează munca contrainformativă şi duce lupta împotriva reacţiunii interne în industriile de apărare, metalurgică, chimică precum şi în sectoarele de energie electrică, poştă şi telecomunicaţii.

Serviciul II are 3 birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - organizează munca informativ-operativă în industria de apărare şi metalurgică.

Biroul 2 - organizează munca informativ-operativă în industria chimică.

Biroul 3 - organizează munca informativ-operativă în industria energetică, electrotehnică şi în sectorul poştei şi telecomunicaţiilor.

Serviciul III

organizează munca contrainformativă şi duce lupta contra reacţiunii interne în obiectivele importante ale industriei construcţiilor, materialelor de construcţii, uşoară, alimentară şi lemnului (specificate într-un tabel special) precum şi în depozitele mari de produse industriale şi alimentare ale rezervelor de stat şi Ministerului Colectărilor.

Serviciul III are 2 birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - organizează munca informativ-operativă în obiectivele cele mai importante ale industriei construcţiilor şi a materialelor de construcţii.

Biroul 2 - organizează munca informativ-operativă în obiectivele cele mai importante ale industriei alimentare, uşoară şi lemnului precum şi în depozitele mari de produse industriale şi alimentare ale rezervelor de stat şi Ministerului Colectărilor; de asemenea, în Institutul de seruri şi vaccinuri „Pasteur" al Ministerului Agriculturii.

Serviciul IV

organizează munca contrainformativă în vederea prevenirii pătrunderii agenturii serviciilor de informaţii capitaliste la documentele şi producţia secretă din obiectivele Institutului de Fizică al Academiei de Ştiinţe a R.P.R.

Serviciul IV are 2 birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - organizează munca informativ-operativă, controlează şi verifică activitatea biroului special din obiectiv în ceea ce priveşte respectarea regimului de apărarea secretului de stat.

Efectuează cercetarea tuturor cazurilor de sustragere sau pierdere a documentelor şi producţiei secrete precum şi altor cazuri legate de divulgarea secretului de stat.

Biroul 2 - efectuează verificarea specială a persoanelor care necesită aviz pentru muncile secrete în obiectiv; întocmeşte formele de avizare.

Serviciul V

avizează pentru acces la muncile şi documentele secrete de stat şi controlează modul în care se păstrează secretul de stat.

Serviciul se compune din 2 birouri care efectuează verificarea specială a celor propuşi a avea acces la documentele şi muncile secrete de stat.

Controlează munca birourilor speciale din ministere, instituţii şi întreprinderi din punct de vedere al respectării regimului de păstrare a secretului de stat şi al instrucţiunilor Consiliului de Miniştri cu privire la munca birourilor speciale şi manipularea documentelor secrete de stat.

Ţine evidenţa persoanelor care au fost avizate a avea acces la documentele şi muncile secrete de stat. Efectuează cercetarea tuturor

cazurilor de sustragere sau pierdere a documentelor şi produselor secrete precum şi altor cazuri legate de divulgarea secretului de stat.
Serviciul V poate recruta agenţi în cazuri excepţionale în rândul persoanelor cu acces la documentele şi muncile secrete în vederea prevenirii divulgării, sustragerii sau pierderii documentelor şi produselor secrete de stat.
Efectuează verificarea specială, dă avize şi ţine evidenţa persoanelor care au fost aprobate pentru a filma şi fotografia în obiectivele de importanţă deosebită şi de apărare, conform tabelului special aprobat de Consiliul de Miniştri.

Secţia Secretariat

- Primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa sosită pentru direcţie;
- înregistrează şi trimite spre expediere registraturii generale corespondenţa ieşită;
- Urmăreşte executarea anumitor lucrări speciale date serviciilor, pe baza rezoluţiilor conducerii ministerului, şefului direcţiei şi locţiitorilor săi;
- întocmeşte diferite lucrări (buletine, sinteze, statistici) cerute de şeful direcţiei şi de locţiitorii săi;
- Organizează serviciul de zi pe direcţie;
- Ţine evidenţa şi distribuie materiale şi rechizite.

Iosif Breban

32.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 902-906. 1956.

Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a VH-a- Operativă.

Direcţia a VH-a - Operativă Atribuţiuni

- Efectuează filarea elementelor cerute de direcţiunile din Ministerul Afacerilor Interne;
- La cererea direcţiunilor efectuează identificări şi investigaţii;
- Efectuează misiuni speciale, percheziţii secrete, sustrageri de materiale etc. şi întocmeşte formele necesare acestor acţiuni;
- Cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne sau a adjunctului său, efectuează reţineri, arestări şi percheziţii şi întocmeşte formele necesare;
- Prin reţeaua informativă şi de identificare existentă în obiectivele deservite, descoperă persoanele suspecte de activitate duşmănoasă, iar materialele obţinute le îndrumează direcţiunilor respective din Ministerul Afacerilor Interne.

Drepturi şi îndatoriri

- Direcţiunea Operativă conduce şi controlează prin şefii direcţiunilor regionale munca secţiilor „operative";

Direcţiunea Operativă are următoarele drepturi şi îndatoriri:

- Să fileze orice persoană care interesează Ministerul Afacerilor Interne, să facă investigaţii pe întreg teritoriul Republicii Populare Române, să reţină orice persoană suspectată de organele Ministerului Afacerilor Interne, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R. şi ai Guvernului, diplomaţilor, a acelora care au imunitate parlamentară şi juridică, pentru care este necesară aprobarea ministrului Afacerilor Interne.
- Să suspende orice lucrare de filaj atunci când este pericol de deconspirare sau alte motive care ar dăuna lucrării.
- Să organizeze diverse case în interesul lucrărilor de filaj.
- Să recruteze în calitate de informatori orice persoană, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R., membrilor Consiliului de Miniştri, deputaţilor Marii Adunări Naţionale, membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului.
- Să reţină elementele duşmănoase întâlnite în acţiunile de teren, de exemplu: gazde, tăinuitori, martori mincinoşi care împiedică prinderea elementelor urmărite de Ministerul Afacerilor Interne sau de alte organe.
- Să reţină timp de 24 de ore persoanele care ar putea ajuta la descoperirea şi prinderea elementelor urmărite de organele Ministerului Afacerilor Interne.

- Să reţină şi să percheziţioneze orice persoană găsită în flagrant delict.
- Să legitimeze orice persoană.
- Să ceară concursul Miliţiei, Grănicerilor şi tuturor organelor de stat în munca operativă.
- Să facă percheziţii secrete şi sustrageri de materiale la persoanele aflate în obiectivele Ministerului Afacerilor Interne.
- Personalul direcţiunii are dreptul să poarte orice fel de uniformă, să se machieze, să se travestească, să se folosească de legitimaţii de acoperire, nume conspirative, indicative în cazul când nevoile direcţiunii necesită acest lucru.
- Direcţiunea Operativă poate să ceară lămuriri direcţiunilor interesate, date şi amănunte detaliate cu privire la lucrarea respectivă.

Structura organizatorică

Direcţiunea Operativă face parte din Ministerul Afacerilor Interne. Este condusă de un şef al direcţiei şi doi locţiitori şi răspunde de activitatea sa numai faţă de ministrul Afacerilor Interne.

Biroul Secretariat - Primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa sosită pentru direcţiune;
- înregistrează şi trimite spre expediere direcţiunilor corespondenţa ieşită;
- Urmăreşte executarea anumitor lucrări speciale date serviciilor, pe baza rezoluţiilor şefului direcţiunii sau a locţiitorilor săi;
- întocmeşte diferite lucrări (buletine, sinteze, statistici etc.) cerute de şeful direcţiunii sau de locţiitorii săi;
- ţine evidenţa şi distribuie materiale şi rechizite.

Garderoba direcţiei - Păstrează şi întreţine hainele, încălţămintea şi diferite obiecte necesare travestirii şi machiajului.

Serviciul I **- Filaj** - Organizează fdarea elementelor ce interesează direcţiunile din cadrul Ministerului Afacerilor Interne şi direcţiunile regionale; identifică legăturile plasate din fdaj în cazuri excepţionale şi uneori efectuează reţinerea elementelor.

Serviciul I are 12 birouri (grupe):

Grupa 1 - îşi duce munca de filai în legătură cu problemele de sabotaj şi diversiune;

Grupa 2 - îşi duce munca de tilaj în legătură cu problemele de sabotaj şi diversiune;

Grupa 3 - îşi duce munca de tdaj în legătură cu problemele politico-subversive;

Grupa 4 - îşi duce munca de tdaj în legătură cu problemele politico-subversive;

Grupa 5 - îşi duce munca de tdaj în legătură cu problemele politico-subversive;
Grupa 6 - îşi duce munca de tilaj în legătură cu problema transporturi;
Grupa 7 - îşi duce munca de tilaj în legătură cu problema transporturi;
Grupa 8 - îşi duce munca de tilaj în legătură cu problemele speciale;
Biroul Exterior - Are sarcina îndrumării şi controlării muncii de filaj în direcţiunile regionale, redactarea instrucţiunilor, directivelor şi lecţiilor profesionale de filaj;
Garajul Serv. filaj - Deserveşte cu maşini în mod exclusiv Serv. filaj;
Foto-Laborator - Deserveşte Serv. de filaj în domeniul fotografierii;
Grupa-radio - Se ocupă cu transmisiunile radio în cadrul Serv. de filaj.
Serviciul II Investigaţii - Efectuează lucrări de identificare, verificare şi informare, în baza cererilor direcţiunilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, atât din Bucureşti, cât şi din provincie.
- Recrutează informatori în Bucureşti şi în celelalte oraşe importante, în suburbii şi case de locuit, folosindu-i în lucrări de investigaţii şi culegeri de informaţii.
- ţine evidenţa, prin cartotecă, a informatorilor, precum şi a elementelor asupra cărora s-au făcut investigaţii.
Serviciul II are 9 birouri (grupe):
Grupa 1 - Se ocupă cu investigaţii în Raionul Stalin;
Grupa 2 - Se ocupă cu investigaţii în Raionul 1 Mai;
Grupa 3 - Se ocupă cu investigaţii în Raionul 23 August;
Grupa 4 - Se ocupă cu investigaţii în Raionul T. Vladim[irescu];
Grupa 5 - Se ocupă cu investigaţii în Raionul N. Bălcescu;
Grupa 6 - Se ocupă cu investigaţii în Raionul V. I. Lenin;
Grupa 7 - Se ocupă cu investigaţii în Raionul Gh. Gheorghiu-Dej;
Grupa 8 - Se ocupă cu investigaţii în Raionul Griviţa Roşie;
Bir. Exterior - Are sarcina controlării şi îndrumării muncii de investigaţii în direcţiile regionale, redactarea instrucţiunilor, directivelor şi lecţiilor profesionale de investigaţii.
A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 49-52.

35.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a VUI-a - Tehnică

Operativă. **Direcţiunea a VUI-a - Tehnică Operativă Atribuţiuni**

- Controlează convorbirile telefonice internaţionale particulare.
- Controlează folosirea staţiunilor de radio-emisie ale instituţiilor şi a aparatelor de emisie-amatori pentru a nu da posibilitatea să fie folosite de către elementele duşmănoase în scopuri subversive.

- Descoperă şi lichidează staţiunile de radio-emisie subversive care activează pe teritoriul Republicii Populare Române, având misiuni din partea serviciilor de spionaj imperialiste şi centrelor burghezo-naţionaliste.
- Pe baza cererii direcţiunilor operative, instalează aparate de tehnică operativă secretă pentru a controla activitatea persoanelor urmărite de organele Ministerului Afacerilor Interne.
- Perfecţionează şi adaptează aparatura necesară în scopuri operative.
- Confecţionează în scopuri operative documente şi efectuează diferite expertize grafologice, chimice şi altele.
- Execută diferite lucrări fotografice în scopuri operative.
- Interceptează emisiunile posturilor de radio-emisiune imperialiste, cu scopul de a obţine date ce pot fi folosite în scopuri operative.
- Urmăreşte activitatea staţiunilor de radio ce deservesc ambasadele, legaţiile şi consulatele ţărilor imperialiste ce se găsesc în Republica Populară Română, pentru a culege informaţiuni ce pot prezenta interes pentru Ministerul Afacerilor Interne.
- Efectuează sustrageri şi percheziţii secrete şi altele.
- Controlează amănunţit corespondenţa externă şi coletele sosite în ţară şi expediate peste graniţă, în scopul de a preveni orice posibilitate de folosire a acestui canal de către organele serviciilor de spionaj străine, precum şi pentru a nu lăsa să pătrundă în ţară literatură, manifeste şi scrisori cu caracter propagandistic, contrarevoluţionar, duşmănos regimului de democraţie populară.
- Efectuează pe cale de selecţionare un control secret al corespondenţei interne pentru a descoperi persoanele care au manifestări antidemocratice şi pentru a sesiza starea de spirit a populaţiei în legătură cu campaniile politice şi măsurile luate de partid şi guvern.
- Controlează corespondenţa persoanelor care interesează organele Ministerului Afacerilor Interne.

Structura organizatorică

- Pentru asigurarea executării atribuţiunilor încredinţate, în cadrul direcţiunii se organizează un secretariat şi trei servicii.
- **Secretariatul** - primeşte, înregistrează, distribuie şi ţine evidenţa corespondenţei de intrare şi ieşire, ţine cartoteca evidenţei operative, întocmeşte diferite lucrări, ţine evidenţa şi distribuie materiale şi rechizite.
- **Serviciul I** - execută instalarea şi folosirea tehnicii operative, interceptează telefoanele, întocmeşte documente şi efectuează expertize.
- **Serviciul II** - se ocupă de contrainformaţii radio.
- **Serviciul III** - se ocupă cu filajul corespondenţei.

- **Secţia organe exterioare** - controlează şi acordă ajutor practic organelor exterioare în activitatea lor.

32.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1038-1040. 1956.
Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a IX-a - Paza conducerii P.M.R. şi a conducerii Guvernului.

Atribuţiunile şi structura organizatorică a Direcţiei a IX-a - Paza conducerii P.M.R. şi a conducerii Guvernului

Direcţia a IX-a - Paza conducerii Partidului Muncitoresc Român şi a Guvernului Republicii Populare Române este unul din organele operative ale aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne al RP.R şi este subordonată ministrului Afacerilor Interne.

Direcţia se organizează conform schemei alăturate. [80]

Efectivul direcţiei este aprobat de ministrul Afacerilor Interne.

Direcţiei i se repartizează un batalion de securitate şi un batalion de miliţie.

Numărul persoanelor păzite se stabileşte prin ordinul ministrului Afacerilor Interne.

Sarcini

1/ Asigurarea pazei şi securităţii depline a conducerii Partidului Muncitoresc Român şi a Guvernului Republicii Populare Române în toate locurile unde se află. Prevenirea oricăror acţiuni ale elementelor duşmănoase, îndreptate împotriva vieţii şi sănătăţii persoanelor păzite.

2/ Asigurarea pazei sediilor C.C. al P.M.R., Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Consiliului de Miniştri şi altor obiective prevăzute de ordinul ministrului Afacerilor Interne.

3/ Asigurarea securităţii şi ordinii publice a manifestaţiilor, mitingurilor, adunărilor festive, sesiunilor Marii Adunări Naţionale, Congreselor, organizaţiilor politice şi obşteşti etc. la care participă conducerea Partidului şi a Guvernului.

Paza în aceste locuri se organizează conform ordinului ministrului Afacerilor Interne.

4/ Asigurarea cu toate mijloacele de transport a conducerii Partidului Muncitoresc Român şi a Guvernului Republicii Populare Române.

5/ Ducerea muncii informative în împrejurimile obiectivelor păzite şi a personalului de deservire.

Drepturi şi obligaţiuni

1/ Să ia toate măsurile necesare pentru prevenirea acţiunilor duşmănoase îndreptate împotriva vieţii, sănătăţii şi securităţii persoanelor păzite.

2/ Să stabilească regimul de intrare în toate obiectivele păzite.

80 Schema nu se regăseşte la dosar

3/ Să stabilească ordinea la manifestaţii, mitinguri, adunări festive, congrese etc.
4/ Să verifice persoanele invitate la adunările festive, consfătuiri, recepţii etc. şi a personalului care deserveşte aceste manifestaţii, iar în caz de nevoie să nu permită intrarea persoanelor suspecte.
5/ Să stabilească traseele permanente ale celor păziţi şi să organizeze paza şi circulaţia pe aceste trasee.
6/ Să desfăşoare muncă informativ-operativă în obiectivele păzite, în rândurile personalului ce deserveşte pe cei păziţi, precum şi în împrejurimile obiectivelor păzite.
Să desfăşoare muncă informativ-operativă (contrainformaţie) în Batalionul de Trupe Securitate şi Batalionul de Miliţie repartizate Direcţiei a IX-a.
7/ Să reţină, perchiziţioneze şi interogheze persoanele suspecte de acte duşmănoase împotriva celor păziţi.
8/ în caz de deplasare a celor păziţi în alte localităţi să folosească după necesitate toate organele Ministerului Afacerilor Interne pentru întărirea pazei şi securităţii persoanelor păzite.
9/ Să reţină numărul de locuri necesare organizării pazei şi asigurarea securităţii la teatre, atenee, stadioane etc.

Structura organizatorică

Direcţia este condusă de un şef al direcţiei care organizează munca, repartizează cadrele şi răspunde de întreaga activitate în faţa ministrului Afacerilor Interne.
în muncă este ajutat de doi locţiitori.
Direcţia cuprinde în organizarea sa următoarele:

- Secretariat
- Serviciul I
- Serviciul II
- Serviciul III
- Serviciul IV
- Serviciul V

Acestea au următoarele îndatoriri:

Secretariatul

Ţine evidenţa, înregistrează, primeşte şi trimite întreaga corespondenţă care intră şi iese a direcţiei. Ţine evidenţa corespondenţei serviciilor şi celorlalte subunităţi ale direcţiei, controlează dacă lucrările din unităţi sunt efectuate conform dispoziţiilor.
Ţine evidenţa şi controlează păstrarea tuturor documentelor secrete, directive ale ministrului, instrucţiuni, ordine etc.
Asigură drepturile administrative ale efectivului direcţiei.

Ofiţerii de serviciu pe direcţie ţin legătura cu toate unităţile şi subunităţile direcţiei, urmăresc şi ţin evidenţa tuturor deplasărilor celor păziţi, raportează conducerii direcţiei despre toate deplasările celor păziţi şi de toate evenimentele petrecute, în lipsa conducerii direcţiei iau măsuri necesare pentru organizarea pazei şi securităţii în toate cazurile neprevăzute.
îndeplineşte dispoziţiile conducerii direcţiei cu privire la inspectarea şi controlul activităţii subunităţilor din direcţie, al stării pregătirii de luptă şi profesionale, precum şi alte sarcini.

Serviciul I

Asigură paza permanentă şi securitatea persoanelor păzite în toate locurile unde se află.
Se conduce în muncă conform instrucţiunilor serviciului.

Serviciul II

Asigură paza şi securitatea persoanelor păzite în toate locurile unde se află în mod temporar. Asigură şi organizează supravegherea traseelor păzite.
Exercită controlul tehnic asupra stării clădirilor de locuit, vilelor, locurilor de muncă, încăperilor păzite, controlul iluminatului, încălzirii, canalizării de apă şi gaz şi a altor instituţii.
Se conduce în muncă conform instrucţiunilor serviciului.

Serviciul III

Asigură paza sediilor C.C. al P.M.R., Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Consiliului de Miniştri şi organizează regulile de intrare în aceste sedii, asigurând securitatea persoanelor păzite.
Se conduce în muncă conform instrucţiunilor serviciului.

Serviciul IV

Are sarcina de a desfăşura muncă informativ-operativă conform ordinelor şi directivelor muncii cu agentura M.A**.I.,** Hotărârii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri din 25 mai 1954, cu scopul de a descoperi şi a înlătura elementele duşmănoase aflate în obiectivele direcţiei.
Verifică persoanele care se selecţionează pentru a deservi conducerea Partidului şi Guvernului la domicilii, locul de muncă, manifestaţii şi diferite festivităţi.
în cazul când din verificările efectuate rezultă că în obiectivele direcţiei există elemente duşmănoase sau astfel de elemente intenţionează de a intra, se iau măsuri de scoatere sau interzicerea intrării lor în obiective.
Aprobă mutarea şi domicilierea persoanelor în împrejurimile obiectivelor păzite, traseelor păzite şi a construcţiilor.

Serviciul V

Asigură Conducerea Partidului Muncitoresc Român şi a Guvernului Republicii Populare Române cu toate mijloacele de transport.
Se conduce în muncă conform instrucţiunilor serviciului.

Batalionul de Miliţie
Asigură paza obiectivelor ce sunt cuprinse în sarcinile direcţiei, domiciliilor conducerii Partidului şi Guvernului, a Ambasadei U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară.
Batalionul de Trupe
Asigură pază obiectivelor păzite ce sunt cuprinse în sarcinile direcţiei.
A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 937-942.
37.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „B" -

Contrainformaţii Radio.

04. 05. 1956

Serviciul „B" - Contrainformaţii Radio
I Atribuţiuni:
1/ Descoperirea, cu ajutorul mijloacelor tehnice, a staţiilor de radio clandestine ce ţin legătura cu serviciile imperialiste de spionaj.
2/ Informarea organelor de Contrainformaţii Radio ale celorlalte ţări de democraţie populară despre existenţa pe teritoriul acestora a unor staţiuni de radio ce ţin legătura cu centrele imperialiste de spionaj.
3/ Primeşte şi prelucrează materiale de Contrainformaţii Radio privind activitatea centrelor de spionaj imperialiste şi exploatează materialul provenit de la agenţii capturaţi pe teritoriul Republicii Populare Române, făcând schimburi cu aceste materiale cu organele corespunzătoare din celelalte ţări de democraţie populară.
4/ Organizează şi pregăteşte la nivel corespunzător echipe de acţiune în teren, folosind mijloace tehnice mobile pe întreg teritoriul ţării, acolo unde nevoile o cer.
5/ Controlează activitatea staţiunilor de radio ce deservesc ambasadele, legaţiile şi diferitele misiuni diplomatice ale statelor capitaliste aflate pe teritoriul Republicii Populare Române şi recepţionează material ce interesează securitatea statului.
6/ Controlează periodic sau la cererea direcţiilor operative activitatea staţiunilor de radio oficiale şi secrete pentru a verifica îndeplinirea normelor de exploatare, dacă acestea nu deconspiră secrete de stat şi previne folosirea instalaţiunilor de radio-emisie de către elemente duşmănoase, în scopuri subversive.
7/ Controlează periodic prin mijloace tehnice gamele atribuite radio-amatorilor, în scopul identificării staţiunilor de amatori clandestine şi al prevenirii folosirii acestor staţiuni în scopul transmiterii de informaţii

politico-economice şi militare ce ar putea servi activităţii duşmanilor externi şi interni.

8/ Verifică prin mijloace tehnice sesizările direcţiilor operative cu privire la funcţionarea unor staţii de radio-emisie cu caracter subversiv, în anumite locuri indicate.

9/ Urmăreşte aplicarea prevederilor decretului nr. 1 din 1954 privind normele de autorizare şi funcţionare a staţiunilor de radio de toate categoriile ce funcţionează pe teritoriul Republicii Populare Române.

10/ întocmeşte evidenţa centralizată a staţiunilor de radio ce funcţionează legal pe teritoriul Republicii Populare Române.

11/ Foloseşte mijloace proprii de cifru pentru lucru cu celelalte unităţi de Contrainformaţii Radio şi îşi creează o reţea proprie de transmisiuni cu fir şi fără fir în scopul asigurării unei operativităţi corespunzătoare specificului său de muncă.

12/ îşi asigură prin tehnicieni proprii întreţinerea şi buna funcţionare a întregii aparaturi folosite, în scopul menţinerii întregii capacităţi de luptă a mijloacelor tehnice de care dispune.

13/ Organizează, controlează şi asigură o evidenţă de bază şi o gestiune proprie a materialelor, operaţiunile făcându-se conform normelor în vigoare.

14/ Controlează, îndrumează şi stabileşte obiectivele şi atribuţiunile unităţilor de Contrainformaţii Radio din teritoriu, care vor executa numai dispoziţiunile Serviciului „B", atât pentru comenzile interne, cât şi pentru cele externe.

15/ Serviciul „B" se sprijină în teritoriu pe cinci birouri gonio situate în oraşele: Craiova, Oradea, Tg. Mureş, Iaşi, Constanţa şi pe o unitate de complexă de filaj şi gonio la Timişoara.

Atribuţiunile Biroului de Filaj

1/ Efectuează radiofilajul neîntrerupt în gamele de unde scurte atribuite prin planul trimestrial de filaj, sesizând imediat goniobaza sa asupra oricărei emisiuni suspecte, pentru a i se determina amplasamentul şi apartenenţa.

2/ Organizează căutarea corespondentului pe baza unui plan comun cu celelalte organe de contrainformaţii colaboratoare.

3/ Orientează echipele mobile de pe teren asupra staţiunilor necunoscute căutate de acestea şi urmăreşte în mod special activitatea unor staţiuni ce interesează în mod deosebit munca de Contrainformaţii Radio.

4/ Asigură permanenţa lucrului în gamele atribuite, cu o capacitate de 18 posturi de filaj şi două posturi de urmărire a sarcinilor speciale, în patru ture.

Atribuţiunile Biroului de Gonio

1/ Asigură executarea măsurătorilor gonio prin goniometrele staţionare atribuite pe baza planului de organizare a bazei de gonio, a tuturor comenzilor date de centrele de fdaj din Republica Populară Română, U.R.S.S., R.P. Ungară, R.P Polonă, R.P. Albania, R.P. Bulgaria şi Republica Cehoslovacă.

2/ Organizează remiterea în termenul stabilit şi prin mijloace tehnice stabilite a rezultatului măsurătorilor.

3/ Ia măsurile tehnice necesare pentru asigurarea unei funcţionări a goniometrelor în limitele specificate de normele elaborate de Grupul de Coordonare.

Atribuţiunile Biroului Mobil

1/ Execută determinarea exactă a locului de amplasare a emiţătorului suspect, organizând misiuni în teren prin echipe special pregătite şi antrenate acestui scop.

2/ Conlucrează cu organele operativ-informative la capturarea agenţilor radişti ai serviciilor de spionaj imperialiste.

3/ Asigură prin transmisionişti proprii legătura între echipe şi comandamentul misiunii.

4/ Asigură prin tehnicieni specializaţi în întreţinerea aparaturii de mobil, funcţionarea perfectă a acesteia, în orice moment şi în orice situaţie.

Atribuţiunile Biroului Prelucrare

1/ Organizează prelucrarea şi interpretarea materialului reieşit din foile de interceptare din filaj spre a identifica şi reconstitui activitatea centrelor de spionaj imperialiste.

2/ întocmeşte evidenţele activităţii staţiilor de spionaj şi sesizează emisiunile suspecte centrului de coordonare.

3/ Orientează munca filajului spre supravegherea reţelelor de agentură şi elaborează, pe baza materialelor ce deţine asupra activităţii centrelor de spionaj, materiale pentru instruirea operatorilor filori.

4/ Verifică calitatea goniometriei şi sesizează conducerii Serviciului de Contrainformaţii Radio despre funcţionarea necorespunzătoare a unor goniometre staţionare.

Atribuţiunile Biroului Evidenţă şi Autorizări

1/ Urmăreşte aplicarea prevederilor decretului nr. 1 din 1954 privind avizarea autorizării funcţionării tuturor staţiunilor de radio oficiale şi secrete de pe teritoriul Republicii Populare Române.

2/ întocmeşte şi operează la zi evidenţa operativă a staţiunilor legale ce funcţionează pe teritoriul Republicii Populare Române.

3/ întocmeşte formele necesare autorizării staţiunilor de amatori din Republica Populară Română.

Atribuţiunile Biroului Reprezentare-Amatori

1/ Controlează, prin radio ascultare sau prin folosirea dispozitivelor tehnice de înregistrare, activitatea staţilor de radio a unor oficii diplomatice a ţărilor imperialiste din Republica Populară Română şi pune la dispoziţia direcţiilor operative materialele rezultate din interceptare.

2/ Controlează prin sondaj periodic şi verificare a cărţilor de confirmare a (QSL) activitatea radioamatorilor, în scopul depistării emiţătorilor clandestini, al prevenirii folosirii acestor staţiuni în scopuri de spionaj şi al prevenirii divulgării anumitor date politice, militare sau economice ce reprezintă secrete de stat.

Atribuţiunile Biroului Oficiale

1/ Controlează periodic sau la sesizarea direcţiilor operative, prin mijloace tehnice sau prin ascultare, activitatea staţiunilor de radio oficiale sau secrete în scopul prevenirii folosirii acestor staţii de către elementele duşmănoase, în scopuri de spionaj sau a deconspirării unor secrete de stat.

2/ Controlează aplicarea prevederilor legale în exploatarea staţiilor oficiale sau secrete şi sesizează imediat, în scopul luării de măsuri, orice neregulă constatată.

Atribuţiunile Biroului Laborator

1/ Asigură instalarea şi punerea în funcţiune a utilajelor tehnice noi ce intră în dotaţia Serviciului „B".

2/ Asigură şi stabileşte normele de întreţinere tehnică a aparaturii din dotare.

3/ Execută reparaţiile parţiale şi reparaţiile generale ale aparaturii tuturor unităţilor de Contrainformaţii Radio din cadrul Serviciului „B".

4/ Studiază şi experimentează adaptarea la nevoile specifice, de Contrainformaţii Radio, a unor aparate şi dispozitive noi şi de mai mare randament.

5/ Colaborează cu unităţile de planificare şi aprovizionare pentru asigurarea materialului consumabil necesar şi a pieselor de schimb.

Atribuţiunile Biroului Special

1/ Aplică cifrul tuturor comunicărilor de serviciu ce se fac între serviciile de Contrainformaţii Radio ale ţărilor participante la coordonare.

2/ Urmăreşte, îndrumează şi controlează ca în toate unităţile de Contrainformaţii Radio din Republica Populară Română să se aplice întocmai instrucţiunile privind manipularea şi folosirea materialului de cifru.

3/ înregistrează, păstrează şi manipulează documentele secrete de importanţă deosebită privind munca de Contrainformaţii Radio, conform normelor în vigoare privind aceste documente.

4/ Efectuează traducerea din limba rusă în română şi din română în rusă a documentelor de corespondenţă între Serviciul „B" şi celelalte servicii de Contrainformaţii Radio sau între Serviciul „B" şi centrul de coordonare de la Varşovia.

5/ Traduce documentaţia tehnică secretă şi instrucţiunile secrete de lucru primite de la Grupul de Coordonare.

Atribuţiunile Biroului Transmisiuni

1/ Asigură în mod permanent, cu ajutorul unui centru de emisie şi recepţie, legăturile prin radio pentru darea comenzilor la punctele gonio situate în afara graniţelor ţării, în U.R.S.S., R.R Bulgaria, R.R Albania, R.R Ungaria şi Republica Cehoslovacă.

2/ Asigură legătura periodică, prin radio, a Serviciului „B" cu Centrul de Coordonare de la Varşovia.

3/ Asigură, conform programului stabilit, legăturile prin radio cu celelalte servicii de Contrainformaţii Radio, colaboratoare în cadrul coordonării.

4/ întreţine şi exploatează, prin personal propriu de specialitate, întreaga aparatură a centrului de emisie-recepţie.

5/ Se preocupă, prin legătura cu forurile competente din Ministerul Afacerilor Interne şi Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor, de buna funcţionare a circuitelor telefonice urbane şi interurbane afectate muncii de Contrainformaţii Radio, luând măsurile necesare asigurării unei permanenţe de funcţionare.

Atribuţiunile Punctelor Radiogoniometrice din Craiova, Oradea, Tg. Mureş, Iaşi şi Constanţa

1/ Execută măsurători radiogoniometrice la comanda dispecerului de la Bucureşti şi paralel cu aceasta şi comenzile transmise de către dispecerii Serviciilor de Contrainformaţii Radio din U.R.S.S., R.P. Polonă, Republica Cehoslovacă, R.P. Ungară, R.P. Albania, R.P. Bulgaria.

Organizarea reţelelor radiogoniometrice face ca fiecare punct gonio să execute comenzi de la centrul său naţional şi de la un centru exterior.

2/ Transmite la Bucureşti rezultatele obţinute în urma măsurătorilor, de unde sunt retransmise Serviciilor de Contrainformaţii Radio respective.

3/ Asigură întreţinerea tehnică a instalaţiilor în ceea ce priveşte aparatura radio, gonio şi transmisiuni.

4/ Asigură ca măsurătorile ce efectuează să se îndeplinească în cadrul normelor fixate de grupul de coordonare.

Atribuţiunile Secţiei „B" Timişoara

1/ Execută radiofilajul în gamele parţiale ce-i sunt repartizate de către unitatea centrală.

2/ Asigură patru posturi permanente (zi şi noapte) de radiofilaj, prin tură de către patru operatori în 24 ore.

3/ Are patru şefi de tură în schimb de 24 ore care sesizează la Bucureşti orice emisiune suspectă se descoperă în gamele controlate.

4/ Asigură întreţinerea tehnică a instalaţiilor în ceea ce priveşte aparatura radio şi de transmisiuni.

5/ Are un punct radiogoniométrie care execută comenzile date de către dispecerii a două servicii de Contrainformaţii Radio exterioare (din R.R Ungară şi din R.R Albania).

6/ Transmite cifrat rezultatele la Bucureşti, în termenele prevăzute, de unde se retransmit la centrele respective.

Punctul radiogoniométrie are aceleaşi atribuţiuni tehnice-administrative ca şi celelalte puncte de pe teritoriu, mai înainte arătate.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 991-l 000.

38.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „C".

Ministerul Afacerilor Interne

- Serviciul „C" - Strict Secret

30 aprilie 1956

Regulament cu atribuţiunile Serviciului „C" din M.A.I.

1. - Serviciul „C" - Serviciul de evidenţă operativă din Ministerul Afacerilor Interne este un serviciu independent, subordonat în activitatea sa direct ministrului Afacerilor Interne şi locţiitorilor săi.

2. - Serviciul „C" - efectuează înregistrarea centralizată a dosarelor personale de agenţi ai M.A.I. şi a tuturor felurilor de acţiuni informative şi dosare de anchetă; ţine evidenţa operativă, statistică şi cartoteca operativă a tuturor agenţilor în funcţiune, precum şi a foştilor agenţi scoşi din reţea; păstrează dosarele personale ale foştilor agenţi; ţine evidenţa elementelor duşmănoase şi a arestaţilor; execută controlul asupra termenelor de efectuare a cercetărilor; controlează termenele de trecere a dosarelor de cercetări prin organele Procuraturii şi Instanţele Judecătoreşti, controlează păstrarea bunurilor arestaţilor; controlează desfăşurarea în termen a acţiunilor de verificare şi păstrarea dosarelor de acţiuni informative în cadrul Direcţiilor operative; duce la îndeplinire hotărârile şi condamnările date de organele de Justiţie; întocmeşte evidenţa statistică a muncii informative şi de anchetă a Ministerului Afacerilor Interne; confecţionează şi trimite organelor exterioare ale

M.A.I. fişele de evidenţă ale persoanelor date în urmărire pe ţară, pe baza circularelor de urmărire; ţine cartoteca generală operativă şi de informaţii cu evidenţa elementelor duşmănoase, a condamnaţilor din penitenciare, cât şi a celor eliberaţi, a celor cu domiciliu obligatoriu; păstrează dosarele de acţiuni informative şi cercetări terminate, precum şi dosarele personale ale foştilor ofiţeri şi funcţionari ai M.A.I.; efectuează prelucrarea operativă a materialelor din arhivă; la cererea organelor centrale ale Partidului, organelor exterioare ale M.A.I. şi Miliţiei, efectuează căutarea de materiale compromiţătoare; controlează activitatea şi acordă ajutor practic în organizarea şi ţinerea evidenţei operative în cadrul organelor exterioare MA.I.; întocmeşte proiecte de ordine, directive, instrucţiuni şi forme de evidenţă operativă, în scopul îmbunătăţirii şi perfecţionării evidenţei operative ale organelor MA.I.

Informează periodic conducerea Ministerului Afacerilor Interne despre mişcarea survenită în agentură, a acţiunilor şi anchetelor.

Pentru îndeplinirea sarcinilor puse în faţa Serviciului „C", în cadrul serviciului se organizează un secretariat, 4 secţii compuse din 10 birouri şi un birou de inspecţii, în fruntea cărora se află şeful serviciului şi doi locţiitori ai săi.

Schema de organizare a serviciului şi funcţiile fiecărei unităţi sunt următoarele:

Conducerea serviciului

Efectuează conducerea şi controlul activităţii aparatului întregii unităţi şi a stării activităţii în cadrul serviciului.

Secretariat

Primeşte, înregistrează şi raportează conducerii serviciului corespondenţa intrată; pregăteşte, înregistrează şi expediază corespondenţa de ieşire; controlează îndeplinirea dispoziţiunilor date de conducerea serviciului; efectuează controlul asupra păstrării şi termenelor de executare a corespondenţei intrate în serviciu şi asupra manipulării documentelor în cadrul serviciului; ţine evidenţa, păstrează şi manipulează directivele, ordinele strict secrete şi secrete; controlează felul în care sunt ele păstrate, în cazul când se găsesc în mod permanent asupra personalului serviciului; asigură nevoile gospodăreşti ale serviciului şi se îngrijeşte de tipărirea imprimatelor secrete necesare muncii operative, precum şi de distribuirea lor organelor operative.

Secţia I de evidenţă operativă şi statistică

Se compune din trei birouri.

Biroul I

înregistrează dosarele personale ale agenţilor în funcţiune şi ţine evidenţa operativă şi statistică a acestor agenţi, precum şi a foştilor

agenţi scoşi din reţea; organizează şi ţine cartoteca generală operativă şi de informaţii a acestor persoane;
primeşte, controlează dacă au fost întocmite just, înregistrează şi păstrează dosarele personale ale agenţilor scoşi din reţea, dă dosarele pentru studiu şi controlează dacă ele se restituie la timp în arhiva biroului.

Execută cererile de verificare şi dă informaţiile cerute de organele operative în legătură cu agentura.

Biroul II

înregistrează acţiunile informative ce se deschid; ţine cartoteca statistică de evidenţă a elementelor duşmănoase trecute în evidenţa operativă în funcţiune; întocmeşte materiale statistice cu numărul şi mişcarea elementelor duşmănoase; efectuează controlul asupra respectării termenelor dosarelor de verificare, păstrării dosarelor de acţiune informativă ce se găsesc la direcţii; primeşte, controlează dacă au fost întocmite conform Directivei şi predă arhivei dosarele de acţiune informativă terminate; controlează înregistrarea la timp a acţiunilor informative noi şi trecerea la timp în evidenţa operativă a elementelor duşmănoase urmărite prin aceste acţiuni.

Biroul III

înregistrează dosarele noi de cercetări; ţine cartoteca de statistică şi control pentru evidenţa arestaţilor şi dosare de control pentru fiecare dosar de cercetări înregistrat; efectuează controlul asupra termenelor cercetărilor timpului cât stau dosarele de cercetări la Procuratură şi la Instanţele Judiciare; controlează păstrarea bunurilor arestaţilor; pune în aplicare condamnările conform dosarelor de cercetări, controlează dacă au fost întocmite just dosarele de cercetări terminate şi le predă arhivei; urmăreşte înregistrarea la timp a dosarelor de cercetări şi luarea în evidenţă operativă a arestaţilor care fac obiectul acestor dosare.

Previne din timp organele operative pentru a nu încălca legalitatea.

Primeşte de la D. P. C. situaţia elementelor care urmează să fie puse în libertate, întocmeşte referate cu propuneri de fixare a domiciliilor obligatorii conform H.C.M. Nr. 337/954.

Ţine evidenţa elementelor cu domicilii obligatorii; ţine evidenţa tuturor condamnaţilor aflaţi în penitenciare, precum şi a celor eliberaţi.

Primeşte, în termene stabilite, date statistice de la organele centrale şi exterioare M.A.I. şi pe baza lor întocmeşte rapoartele statistice periodice despre munca informativă şi de anchetă a Ministerului Afacerilor Interne.

Secţia Îl-a Cartoteca generală, operativă şi de informaţii

Se compune din două birouri.

Biroul I

Primeşte de la direcţiile şi serviciile operative sarcini de verificare prin cartoteca generală operativă şi de informaţii, le restituie lucrătorilor direcţiilor şi serviciilor mai sus arătate, după îndeplinirea lor; primeşte fişele de evidenţă, inclusiv de la organele de contrainformaţii militare şi organele Securităţii Transporturilor, ce sosesc pentru a fi încadrate în cartotecă, controlează dacă au fost bine întocmite şi le predă pentru operare la cartotecă; confecţionează şi trimite organelor exterioare M.A.I. fişele de evidenţă asupra persoanelor arătate în circularele de urmărire pe ţară.

Biroul II

- Cartoteca generală operativă şi de informaţii, pe baza sarcinilor, efectuează verificări, încadrează în cartotecă fişe noi primite, completează fişele cu datele suplimentare despre persoanele din evidenţă.
- Duce munca de curăţire şi îmbunătăţire a stării cartotecii generale operative şi de informaţii.

Secţia III-a Arhiva operativă

Se compune din trei birouri.

Biroul I: primeşte, înregistrează şi păstrează dosarele de anchetă, de acţiune informativă şi alte materiale care conţin secrete de stat deosebit de importante sau au importanţă istorică; ţine evidenţa persoanelor din aceste materiale; controlează folosirea acestor materiale.

Păstrează dosarele de cercetări terminate, eliberează şi trimite aceste dosare pentru studiu şi controlează restituirea la timp la arhivă; primeşte spre păstrare, inclusiv de la organele de contrainformaţii militare şi organele Securităţii Transporturilor, dosarele de cercetări sosite la arhivă, controlează dacă au fost efectuate operaţiile de trecere la arhivă a dosarelor de cercetări terminate, prevenind cazurile de treceri la arhivă a dosarelor neterminate.

Păstrează dosarele de acţiuni informative terminate, le eliberează şi le trimite pentru studiu şi controlează restituirea lor la timp la arhivă, primeşte spre păstrare, inclusiv de la organele de contrainformaţii militare şi organele Securităţii Transporturilor, dosarele de acţiuni informative terminate, precum şi dosarele personale ale foştilor ofiţeri şi funcţionari ai M.A**.I.**; controlează îndeplinirea operaţiilor de trecerea lor în arhivă.

Biroul II

Efectuează prelucrarea operativă a materialelor de arhivă.

Biroul III

Primeşte, controlează dacă s-au tăcut operaţiile de trecere în arhivă şi înregistrează dosarele terminate de acţiuni informative şi cercetări,

înaintate arhivei spre păstrare, efectuează prelucrarea tehnică a dosarelor şi materialelor de arhivă.

Secţia a IV-a Operativă şi de informaţiuni

Se compune din două birouri.

Biroul I

Pe baza cererilor organelor Centrale de Partid, precum şi ale Miliției, efectuează căutarea de materiale compromiţătoare şi comunică rezultatele.

Biroul II

îndeplineşte cererile de căutare de materiale compromiţătoare ale organelor M.A.**I.** şi comunică rezultatele.

Biroul Inspecţii

Controlează munca şi acordă ajutor practic în organizarea şi ţinerea evidenţei operative în cadrul organelor exterioare M.A.I.; pe baza sintetizării şi analizei practice a muncii de evidenţă operativă, întocmeşte proiecte de ordine, directive, instrucţiuni şi forme de evidenţă operativă, în scopul îmbunătăţirii şi perfecţionării evidenţei operative în organele M.A.I.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1001-1007.

39.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „D".

Ministerul Afacerilor Interne

Serviciul „D"

Atribuţiunile Serviciului „D" din M.A.I.

Serviciul „D" este organul Ministerului Afacerilor Interne şi se ocupă cu munca de informaţii în rândul deţinuţilor contrarevoluţionari şi de drept comun din penitenciare, lagăre şi colonii de muncă şi cu munca de contrainformaţii în rândul personalului administrativ şi de pază ce deserveşte aceste unităţi.

Prin munca ce o desfăşoară, Serviciul „D" urmăreşte în rândul deţinuţilor descoperirea intenţiilor acestora de a se organiza în scopul continuării desfăşurării activităţii duşmănoase în detenţie, a descoperirii canalelor ilegale de legătură cu diferite elemente nearestate, descoperirea unor crime împotriva statului, cât şi acelor elemente nedeclarate în anchetă, prevenirea evadărilor şi banditismelor de cameră, acte diversioniste şi acte de teroare împotriva cadrelor.

în unităţile productive, în afară de obiectivele arătate mai sus, Serviciul „D" urmăreşte în rândul deţinuţilor şi descoperirea acţiunilor acestora de sabotaj.

în ceea ce priveşte munca de contrainformaţii în rândul personalului administrativ şi de pază, Serviciul „D" urmăreşte descoperirea elementelor contrarevoluţionare strecurate în aparatul acestor unităţi, a elementelor corupte şi a celor ce pactizează cu deţinuţii

şi se pun în slujba deţinuţilor, a celor ce comit fraude şi sustrag bunuri din avutul unităţilor, precum şi descoperirea elementelor din cadrul unităţilor productive ce desfăşoară activitate de sabotaj.

Totodată, Serviciul „D" urmăreşte aplicarea regulamentelor şi ordinelor conducerii Ministerului Afacerilor Interne, în scopul respectării regimului de detenţie şi a legalităţii socialiste şi raportează conducerii Ministerului Afacerilor Interne abaterile şi neaplicarea întocmai a ordinelor şi regulamentelor. De asemenea, sesizează conducerii Direcţiei Penitenciare, Lagăre şi Colonii şi comandanţilor de unităţi acţiunile unor deţinuţi ce periclitează securitatea unităţii respective sau produc dezordine interioară în scopul de a lua măsuri de prevenirea acestora. Informează conducerea Direcţiei Penitenciare, Lagăre şi Colonii şi comandanţii de unităţi de lipsurile şi abaterile ce se produc de către cadre în unităţi şi nu ajung la cunoştinţa lor pe alte căi.

Serviciul „D", în unităţile de detenţie şi productive, asigură securitatea punctelor vulnerabile, cum sunt:

- Biroul documente secrete;
- Biroul evidenţă şi cazier;
- Magazia armament şi muniţie;
- Depozite explozive;
- Utilaj de importanţă deosebită,

în scopul prevenirii sustragerilor, distrugerilor, diversiunii şi divulgării secretului de stat.

în activitatea Serviciului „D" se folosesc toate mijloacele informativ-operative, stabilite prin ordine, directive şi instrucţiuni ale conducerii Ministerului Afacerilor Interne privind munca de securitate.

Structura organizatorică a Serviciului „D"

Pentru ducerea la îndeplinire a atribuţiunilor arătate mai sus, Serviciul „D" este organizat astfel:

Aparat central

- 1 şef serviciu
- 2 locţ. şef serviciu
- 1 birou secretariat
- 4 birouri operative - controlează şi coordonează activitatea aparatului de pe teritoriu şi conduce unele lucrări mai importante din obiective.
- 1 grupă operativă - se ocupă cu munca contrainformativă din cadrul D.P.L.C.
- 1 grupă „C" - se ocupă cu munca de evidenţă operativă.

Aparat în unităţile de detenţie pe teritoriu

- 10 birouri

- 7 grupe „D"

37 posturi lucrători operativi primi (lucrează singuri în obiective).

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1018—1019.1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „F".

Serviciul „F"

Controlul secret al corespondenţei şi coletelor poştale I.

Atribuţiuni

1. Controlează întreaga corespondenţă externă şi internă, inclusiv telegrame şi colete externe, interceptând la cererea direcţiilor operative trimiterile poştale ale persoanelor urmărite.

2. Cenzurează corespondenţa externă cu ţările capitaliste, în scopul de a preveni posibilitatea folosirii acestui mijloc de legătură de către elementele duşmănoase regimului.

3. Depistează manifestele contrarevoluţionare trimise prin poştă şi urmăreşte pe bază grafologică identificarea autorilor acestor manifeste.

4. Cenzurează prin sondaj corespondenţa internă suspectă (civilă şi militară)

II. Drepturi şi îndatoriri

a) A efectua un control secret al oricărei trimiteri poştale externe şi interne, cu excepţia corespondenţei trimise pe adresele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Guvernului Republicii Populare Române, Prezidiului Marii Adunări Naţionale, precum şi a membrilor acestora, organelor de partid, preşedinţilor Sfaturilor Populare regionale, raionale şi orăşeneşti şi redacţiilor ziarelor centrale şi locale.

b) Din cenzura trimiterilor poştale să alcătuiască note, referate, sinteze pentru informarea conducerii Ministerului Afacerilor Interne şi direcţiilor operative.

c) Ţine evidenţa prin cartotecă a persoanelor care întreţin legături cu persoane din ţările capitaliste prin trimiterile poştale.

d) Confiscă trimiterile poştale dăunătoare şi de propagandă, duşmănoase, rezultate din cenzură. De asemenea, se confiscă trimiterile poştale la cererile şefilor direcţiilor operative.

e) Pentru prevenirea posibilităţilor de deconspirare a măsurilor de control secret a trimiterilor poştale, să recruteze în calitate de colaboratori pe funcţionarii Poştei sau ai Direcţiei Generale a Presei şi

Direcţiei Vămilor care, prin natura funcţiei ce deţin, pot să ajute la luarea şi predarea corespondenţei din poştă.

f) Propune conducerii instituţiilor respective îndepărtarea persoanelor necorespunzătoare din sectoarele de muncă ce interesează direct Serviciul „F".

g) Ia măsurile necesare de conspirarea sediului şi efectivului ce încadrează unitatea.

III. Structura organizatorică

- Serviciul „F" este condus de un şef de serviciu independent, ajutat de doi locţiitori şi se compune din şase birouri şi trei grupe.

Biroul 1 - Controlul şi cenzura corespondenţei externe.

- Controlează trimiterile poştale externe, în afară de colete, pentru a intercepta pe cele aparţinând persoanelor urmărite de direcţiile operative.
- Cenzurează scrisorile cu ţările capitaliste şi redactează note şi referate asupra materialului duşmănos.

Biroul 2 - Controlul şi cenzura corespondenţei interne (civile şi militare).

- Controlează corespondenţa internă ce vine şi pleacă din Bucureşti pentru interceptarea scrisorilor aparţinând persoanelor urmărite de direcţiile operative.
- Cenzurează prin sondaj această corespondenţă - întocmind note pentru direcţiile operative şi referate (sinteze) pentru informarea conducerii ministerului.
- Intercepteză manifestele contrarevoluţionare şi controlează corespondenţa pe baza metodei grafologice în vederea identificării autorilor de manifeste.

Biroul 3 - Laboratorul de deschidere şi recondiţionare, control fizico-chimic şi foto.

- Deschide şi recondiţionează întreaga cantitate de corespondenţă exploatată.
- Controlează, prin mijloace fizico-chimice, trimiterile poştale suspecte de a conţine mesagii secrete scrise cu cerneală simpatică.
- Face fotocopii de pe scrisorile suspecte conform necesităţilor serviciului.

Biroul 4 - Controlul coletelor externe.

- Controlează coletele poştale externe puse în urmărire de direcţiile operative şi redactează note asupra acestui material.

Biroul Evidenţă

- ţine evidenţa persoanelor urmărite de direcţiile operative, a celor suspecte reieşite din cenzură, a fugarilor şi a cetăţenilor ce întreţin legături prin corespondenţă cu persoane din ţările capitaliste.

Grupa Controlul telegramelor

- Interceptează telegramele interne şi externe [ale persoanelor] urmărite de direcţiile operative.

Grupa de îndrumare şi control a Biroului „F" în regiuni

- îndrumă şi controlează periodic munca Biroului „F" din regiuni şi raioane.

Biroul Secretariat

- Rezolvă problemele de secretariat.

Ministerul Afacerilor Interne
Serviciul „F"

- Documentare

Biroul 1 (Extern)

Corespondenţa externă este în cantitate de:

- Cu ţările capitaliste cca 12 000 scrisori zilnic.
- Cu ţările de dem. pop. cca 15-16 000 scrisori zilnic.

Pentru interceptarea scrisorilor aparţinând persoanelor urmărite de dir. operative este necesar a se controla întreaga cantitate de corespondenţă. în ceea ce priveşte cenzura, se face numai la corespondenţa cu ţările capitaliste.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini sunt necesari:

La control filaj

- 2 tov. lucrează în sectorul poştal asigurând ca toată corespondenţa să intre în circuitul nostru. De asemenea, se îngrijesc de predarea materialului către poştă. Corespondenţa cu obiecte o predă în mod special - cu forme.
- 3 tov. primesc şi predă materialul poştei, triindu-l pe categorii - plecări, sosiri, rec., simple etc. Cartează corespondenţa pe regiuni şi raioane necesar cenzurii şi tabelelor de urmăriţi.
- 4 tov. filează scrisorile pentru a intercepta pe cele aparţinând persoanelor urmărite aflate în străinătate. Aceştia au cca 1 600 urmăriţi în total şi fdajul se face pe bază de memorie. Corespondenţa pentru fdaj revine cca 3 000 buc. pentru fiecare.
- 11 tov. filează corespondenţa pentru a intercepta pe cele aparţinând persoanelor urmărite - aflate în ţară. Aceşti tov. fac filajul pe bază de confruntare a adresei de pe plic cu bentiţele (ce au menţionat numele şi adresa urmăritului) din tabel. Fiecare confruntă cca 1 000 scrisori având urmăriţi în tabel cca 1 100.
- 2 tov. filează corespondenţa cu ţările democrate pentru a intercepta pe cele urmărite. Aceştia au 91 urmăriţi, însă au cantitate mare de corespondenţă - fiecare filează cca 7-8 000 scrisori.

Urmăriţi în total sunt cca 12 600.

Zilnic se interceptează între 5-600 scrisori urmărite pentru dir. operative.

- 2 tovarăşi traduc în rezumat scrisorile urmărite care sunt între 45-50 zilnic, revenind fiecăruia 20-25 bucăţi.
- 4 tov. întocmesc tabele de documente la corespondenţa semnalată la dir. operative şi o controlează la înapoiere. Scrisorile semnalate la dir. operative sunt 6-700 zilnic (urmăriţi şi suspecte din cenzură). Un tov. înregistrează şi controlează cca 160 scrisori zilnic.

Cenzura

Cenzura se face numai la corespondenţa cu ţările capitaliste care este în medie zilnică de cca 10 000 buc. Diferenţa de 2 000 scrisori (la control apar 12 000) sunt oficiale (1 200-l 400) şi urmăriţi (600).
Un cenzor lucrează cca 120 buc. zilnic.
Situaţia pe probleme se prezintă astfel:

Problema Germania-Austria are cca 3 000 scrisori şi lucrează un efectiv de 24 cenzori care cuprind 2 800. La restul de 200 se face filaj deschis pentru tăieturi de presă, manifeste etc.
Pentru a se cuprinde munca bine, s-a c textuală a scrisorilor din centrele: Miinchen, Salzburg, Linz, Frankfurt am Mam. Graz şi Innsbruck.

Problema Europa are circa 1 500 scrisori şi lucreaza n cenzori care o cenzurează total.
Va lucra cu 13 cenzori.
- Se va renunţa la citirea scrisorilor cu ţările nordice, deoarece nu apar probleme de securitate.
- La coresp. cu Grecia, Anglia, Australia, Turcia se va citi textual plecările, iar la sosiri se va face filaj deschis.
- Corespondenţa cu Franţa, Elveţia şi Italia se va citi toată în întregime.

Problema S.U.A., Canada, America de Sud are cca 1 300 scrisori şi lucrează 12 cenzori.
Va lucra 8 cenzori.
- Corespondenţa Americii de Sud (Brazilia, Argentina, Venezuela) se va citi numai coresp. fugarilor, cca 40 buc. zilnic.
- La coresp. cu S.U.A. şi Canada se va citi textual numai plecările, iar la sosiri se va face filaj deschis.

Problema Israel are cca 3 400-3 500 scrisori şi lucrează 27 cenzori, cuprinzând 3 100 scrisori. La rest, se face filaj deschis.
- Scrisorile plecări vor fi citite textual.
- La sosiri se va face filaj deschis.

Biroul 2 (Intern)

Control. Se controlează corespondenţa ce vine şi pleacă pentru Bucureşti, care se ridică la cantitatea de cca 125 000 scrisori.
- 26 tov. controlează întreaga cantitate de corespondenţă sosiri şi plecări ale Bucureştiului pentru scoaterea scrisorilor obiectivelor

urmărite de dir. operative. Pentru cuprinderea cantităţii de 110 000 scrisori se lucrează în trei schimburi.

- 8 tov. controlează în cantitatea de 40 000 scrisori caracterele de scris pentru a depista scrisorile particulare scrise de autori de manifeste.
- 4 tov. lucrează la dezlipit şi lipitul scrisorilor pentru cenzură, cât şi a scrisorilor aparţinând persoanelor urmărite de dir. operative. Aceste scrisori sunt controlate şi fizic.
- 2 tov. lucrează la primirea şi predarea corespondenţei între bir. 2 şi poştă. De asemenea, separă scrisorile recomandate în oficiale şi particulare.

Cenzura. Cenzura se face parţial la corespondenţa ce pleacă din Bucureşti loco şi militare, care este de cca 40 000 scrisori zilnic. Din această cantitate se citeşte cca 2 700 scrisori pe zi, revenind fiecărui cenzor 150 scrisori.

Cenzura este împărţită în trei probleme:

- Problema militară.....4 tov. citesc 600 scris.
- Problema loco.....6 tov. „ 900 „
- Problema suspecte.....8 tov. „ 1 200 „

Total = 18 tov.

Tabel
de cantitatea de corespondenţă pe ţări şi forma de organizare pe probleme la cenzură.

Problema Germania

Germania .....2 500 scrisori

Austria ..... 500 „

Problema Israel

Israel.....3 500 scrisori

Problema Europa

Franţa .....600 scrisori
Italia..... 250 „
Anglia.....200 „
Grecia.....200 „
Turcia.....30
Australia.....70
Ţările nordice (Belgia, Olanda,

Danemarca, Suedia, Norvegia)

12

Problema S.U.A., Canada, America de Sud

S. U. A .....

Canada .....

.800 scrisori .200 „

.250

America de Sud (Argentina, Brazilia, Venezuela)

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1020-1026.

41.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „H".

Serviciul „H"

I. Atribuţiuni

în baza instrucţiunilor Consiliului de Miniştri şi ordinelor conducerii M.A.I., Serviciul „H" organizează, conduce şi controlează întreaga activitate de cifru în cadrul Ministerului Afacerilor Interne şi în cadrul instituţiilor şi unităţilor subordonate acestuia.

II. Drepturi şi îndatoriri

1. Serviciul „H" asigură în permanenţă legăturile cifrate centrale ale M.A.I., deservind centrala ministerului şi unităţile subordonate din raza oraşului Bucureşti, cu excepţia Direcţiei Generale a Trupelor.

2. Elaborează în proiect documentele de bază ale muncii de cifru în M.A.I., ca: scheme de organizare, instrucţiuni, regulamente şi reguli privitoare la munca de cifru.

3. Participă la alegerea şi verificarea cadrelor pentru munca de cifru, organizează instruirea lor şi ţine evidenţa cadrelor muncii de cifru din M.A.I.

4. Elaborează materiale de cifru şi de codificare, asigură multiplicarea lor, precum şi a altor materiale necesare muncii.

5. Păstrează, distribuie şi ţine în evidenţă materialul de cifru pentru toate organele de cifru din M.A.I.

6. Controlează activitatea tuturor organelor de cifru ce funcţionează în cadrul M.A.I. şi respectarea instrucţiunilor şi ordinelor conducerii M.A.I. privitoare la legătura cifrată în cadrul unităţilor M.A.I.

7. Îşi dă avizul privitor la înfiinţarea de noi organe de cifru şi cercetează cazurile de abateri şi încălcări ale instrucţiunilor şi ordinelor privitoare la munca de cifru în M.A.I.

8. Studiază documentele cifrate prezentate spre analiză de organele operative ale M.A.I.

III. Structura organizatorică

1. Conducerea serviciului este formată din şef de serviciu şi un locţiitor şi este împuternicită de conducerea M.A.I. de a organiza, conduce şi controla întreaga muncă de cifru în cadrul ministerului.

2. Serviciul cuprinde 5 birouri:

a) **Biroul de evidenţă,** care are ca atribuţiune munca de secretariat a serviciului, inclusiv păstrarea documentelor secrete şi controlul intern al manipulării lor, precum şi păstrarea, distribuirea şi evidenţa întregului material de cifru pentru toate organele de cifru din M.A.I.

b) **Biroul de legături cifrate** are ca atribuţiune asigurarea legăturilor cifrate centrale ale M.A.I., asigurarea permanenţei serviciului, evidenţa, păstrarea şi distribuirea întregii corespondenţe cifrate.

c) **Biroul de inspecţii-cadre** are ca sarcină pregătirea şi evidenţa cadrelor muncii de cifru în M.A.I., participarea la verificarea acestor cadre în vederea încadrării la munca de cifru, pregătirea de material didactic pentru instruirea şi reinstruirea periodică a cadrelor, controlul sistematic al organelor de cifru şi munca organizatorică legată de înfiinţarea organelor de cifru în M.A.I.

d) **Biroul de studiu şi elaborare** are ca sarcină elaborarea de material de specialitate (cifruri, coduri şi materiale anexe la acestea), asigurarea multiplicării lor, studiul şi analiza documentelor cifrate interceptate de organele operative M.A.I. şi studiul teoretic al problemelor muncii de cifru.

Observaţie: ţinând seama de importanţa şi specificul birourilor de la subpunctele b, c şi d, aceste birouri au rang de secţii.

e) **Tipografia** (birou) are ca sarcină multiplicarea tuturor materialelor de cifru şi imprimatelor necesare muncii pentru toate organele de cifru din M.A.I., iar cu aprobarea conducerii M.A.I. şi pentru alte instituţii.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1029-1030.

42.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „K".

Serviciul „K" I. Atribuţiuni

Se ocupă cu munca informativ-operativă pentru descoperirea şi lichidarea spionilor, diversioniştilor şi altor elemente duşmănoase din Miliţie, A.L.A., închisori Preventive, Comandatura, Garajele şi Atelierele Auto, Depozitele, Serviciul Medical, personalul civil aparţinând Ministerului Afacerilor Interne.

Duce munca informativ-operativă pentru descoperirea infracţiunilor de drept comun şi economice din partea elementelor duşmănoase pătrunse în Miliţie şi Securitatea Statului.

Descoperă lipsurile esenţiale în activitatea acestor organe şi le raportează ministrului.

II. Structura organizatorică

Pentru asigurarea executării atribuţiunilor încredinţate, în cadrul serviciului se organizează un secretariat şi trei birouri.

- **Secretariatul:** primeşte, înregistrează, distribuie şi ţine evidenţa corespondenţei intrate şi ieşite, întocmeşte diferite lucrări, ţine evidenţa şi distribuie rechizite.
- **Biroul 1**: duce munca informativ-operativă în aparatul central al organelor de miliţie pentru a descoperi şi lichida activitatea criminală a elementelor duşmănoase, a infractorilor de drept comun pătrunşi în organele D.G.M., A.L.A., C.M.O.B. şi unităţile aparţinând acestora din Bucureşti.
- **Biroul 2:** organizează, acordă sprijin şi controlează munca Birourilor „K" din cadrul regiunilor. în cazuri speciale, se ocupă direct cu verificarea materialelor compromiţătoare asupra efectivului de conducere a organelor de miliţie regionale.

Informează periodic pe ministru asupra stării de spirit a organelor de miliţie din întreaga ţară.

- **Biroul 3:** duce munca informativ-operativă pentru descoperirea şi lichidarea activităţii duşmănoase a efectivului neofiţeresc şi personalului civil din cadrul Direcţiei Administrativ-Gospodărească M.A.I. şi organelor subordonate acesteia, din cadrul Serviciului Financiar, Contabilităţii, închisorilor Preventive, Serviciului Medical şi Policlinicii etc.

Cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne, efectuează verificarea materialelor compromiţătoare asupra efectivului ofiţeresc din cadrul organelor mai sus menţionate, precum şi din cadrul altor organe ale Ministerului Afacerilor Interne.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1031-1032.

43.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului „T".

Serviciul „T" Atribuţiuni

Pe baza cererii direcţiilor operative şi aprobării conducerii ministerului, instalează aparate de tehnică operativă, secrete, pentru a controla activitatea persoanelor urmărite de către organele operative în scopul dovedirii activităţii lor duşmănoase.

Controlează convorbirile telefonice locale, interurbane şi internaţionale a elementelor ce interesează organele operative.
Studiază, experimentează şi adaptează la nevoile serviciului aparate noi, necesare în scopuri şi funcţii operative.
Confecţionează în scopuri operative documente şi efectuează diferite expertize grafologice.
Execută diferite analize chimice şi depistează scrisurile secrete, efectuează diferite lucrări fotografice în scopuri operative.
Execută diferite sustrageri de documente ce interesează organele operative.
Asigură transmisiuni telefonice locale şi interurbane, secrete, ale Guvernului, ale Biroului Politic al Comitetul Central.
Asigură transmiterea telegramelor cifrate ale Ministerului.
Asigură mijloace de comunicaţie telefonice şi radio în scopuri operative.

Structura organizatorică

Serviciul este condus de un şef al serviciului, ajutat de trei locţiitori care răspund de activitatea lor faţă de ministru.

Biroul Secretariat

Primeşte, înregistrează, distribuie şi ţine evidenţa corespondenţei, întocmeşte diferite lucrări, ţine evidenţa şi distribuie materiale şi rechizite.

Secţia I

Execută instalaţii de aparate de tehnică operativă, secrete, cerute de direcţiile operative.

Secţia Îl-a

Exploatează instalaţiile interioare de tehnică operativă.

Secţia III-a

Controlează convorbirile telefonice locale, interurbane şi internaţionale.

Secţia IV-a

Execută întreţinerea aparaturii şi instalaţiilor de tehnică operativă.

Biroul 1

Studiază şi adaptează aparatură necesară în scopuri operative.

Biroul 2

Studiază şi construieşte aparate foto pentru scopuri operative, construieşte diferite aparate pentru nevoile muncii.

Biroul 3

Se ocupă de planificare şi procurarea materialelor necesare muncii de tehnică operativă şi ţine evidenţa materialelor.

Secţia V-a

Execută diferite analize chimice, depistează scrisuri secrete, studiază noi metode pentru camuflarea scrisurilor secrete, execută pătrunderi în

obiectiv pentru sustrageri de documente, execută diferite lucrări de foto în scopuri operative. Secţia are trei birouri.

Secţia VI-a

Confecţionează în scopuri operative documente şi efectuează diferite expertize grafologice. Secţia are două birouri.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1041-1042.

44.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului Inspecţii.

Inspecţii Atribuţiuni

Efectuează şi conduce munca informativ-operativă pentru descoperirea şi lichidarea activităţii de spionaj, diversiune şi altor acţiuni duşmănoase, duce lupta pentru combaterea infracţiunilor de drept comun şi economic din partea elementelor duşmănoase şi criminale pătrunse în miliţie.

Previne pătrunderea în organele miliţiei a elementelor duşmănoase şi criminale, descoperă lipsurile esenţiale în activitatea organelor de miliţie şi le raportează ministrului.

îndeplineşte misiuni speciale din însărcinarea ministrului, ca verificarea organelor şi duce acţiuni informative asupra persoanelor mai importante.

Structura organizatorică

Pentru asigurarea executării atribuţiunilor în cadrul serviciului se organizează un secretariat şi trei secţii.

1. **Secretariatul** primeşte, înregistrează, distribuie şi ţine evidenţa corespondenţei de intrare şi ieşire, întocmeşte diferite lucrări, ţine evidenţa şi distribuie rechizite.
2. **Secţia I** - duce muncă informativ-operativă în aparatul central al organelor de miliţie pentru a descoperi şi lichida activitatea duşmănoasă şi criminală a elementelor duşmănoase şi infractorilor de drept comun pătrunşi în organele miliţiei.
3. **Secţia II** - organizează şi conduce munca informativ-operativă pentru descoperirea şi lichidarea activităţii duşmănoase şi criminale a elementelor străine şi a infractorilor de drept comun pătrunşi în organele exterioare ale miliţiei, precum şi în paza şi personalul de serviciu ale închisorilor preventive.
4. **Secţia III** - îndeplineşte sarcinile încredinţate de ministru, de verificare a muncii informativ-operative a aparatului central şi organelor exterioare, prezintă propuneri pentru lichidarea lipsurilor constatate.

Verifică cererile şi plângerile despre abuzurile săvârşite de către organele securităţii statului şi de către unii funcţionari.

Din ordinul ministrului efectuează cercetarea celor mai importante infracţiuni şi abateri ale funcţionarilor Ministerului Afacerilor Interne.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 12/1956, f. 1036-1037.

45.

1956. Atribuţiile Securităţii Statului.

Atribuţiunile Securităţii Statului Republicii Populare Române

Securităţii Statului îi revin următoarele atribuţii:

- Paza şi apărarea frontierei de stat a R.P.R.
- Descoperirea şi lichidarea activităţii subversive teroriste, naţional-şovine şi alte activităţi duşmănoase, dusă de reacţiunea internă.
- Descoperirea şi lichidarea agenturilor serviciilor de spionaj imperialiste strecurate în ţară cu scopul organizării activităţii de spionaj, diversiune, teroriste şi alte acţiuni de subminare.
- Descoperirea şi lichidarea activităţii contrarevoluţionare pe tărâm economic (sabotaj, subminare şi diversiune) organizate de serviciile de spionaj imperialiste şi de reacţiunea internă în: aparatul de stat, industrie, finanţe şi comerţ, transporturi şi agricultură cu scopul de a submina construcţia socialistă în ţara noastră.
- Apărarea forţelor armate ale Republicii, de pătrunderea în rândurile lor a spionilor, teroriştilor, diversioniştilor şi altor elemente contra-revoluţionare, urmărind totodată descoperirea şi lichidarea la timp a celor care au reuşit să se strecoare în armată. Lichidarea încercărilor de trădare din partea unor militari.
- Duce muncă informativă în ţările imperialiste pentru a descoperi planurile acestora şi activitatea lor practică de subminare îndreptată împotriva Republicii Populare Române şi alte ţări de democraţie populară. Culege informaţii secrete despre situaţia politică, economică şi despre descoperirile în domeniul tehnico-militar din ţările capitaliste.
- Apărarea reprezentanţelor R.P.R. în ţările imperialiste de pătrunderea serviciilor de spionaj duşmane, prevenirea cazurilor de eventuală trădare a patriei din partea cetăţenilor români trimişi în ţările imperialiste.
- Asigurarea pazei şi securităţii conducătorilor Partidului şi Guvernului.
- Asigurarea pazei secretelor de stat.
- Asigurarea ordinii publice în ţară, pazei proprietăţii de stat, obşteşti şi personale.
- Informarea la timp a conducerii Partidului şi Guvernului despre: activitatea reacţiunii interne, planurile, formele şi metodele

activităţii de subminare duse de serviciile imperialiste de spionaj, precum şi despre deficienţele mai importante din munca aparatului de stat şi economic.

- îndeplinirea misiunilor speciale din însărcinarea C.C. al P.M.R. şi Guvernului în domeniul securităţii de stat.

Structura organizatorică

Un ministru şi locţiitorii săi. **Organele centrale**

- Direcţia Secretariat
- Direcţia Informaţii Externe
- Direcţia Paza Guvernului
- Direcţia Contraspionaj
- Direcţia Lupta cu contrarevoluţia economică
- Direcţia Lupta contra activităţii politice subversive
- Direcţia Contrainformaţii Militare
- Direcţia asigurării securităţii transporturilor
- Direcţia Cercetări
- Direcţia Operativă
- Serviciul Contrainformaţii transport, Miliţie şi Spate
- Serviciul Contrainformaţii Penitenciare, Lagăre şi Colonii
- Serviciul Tehnico-Operativ
- Serviciul Contrainformaţii Radio
- Serviciul Controlul corespondenţei şi coletelor poştale
- Serviciul Inspecţii
- Serviciul Evidenţă şi Arhivă
- Serviciul Cifru
- Serviciul Organizării şi Mobilizării
- Direcţia Generală a Trupelor
- Direcţia Generală a Miliţiei
- Direcţia Cadre
- Aprovizionare şi Gospodărie
- Direcţia Arhivele Statului

Organe exterioare

- Direcţiile regionale
- Serviciile şi secţiile raionale ale direcţiilor regionale **A.M.I.,**

fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 2-4.

46.

1956. Atribuţiile Direcţiei „Informaţii Politice Externe"

Direcţia Informaţii Politice Externe
Atribuţiuni
Duce muncă informativă împotriva ţărilor imperialiste în scopul de a stabili:
-Planurile politice şi intenţiile ţărilor capitaliste împotriva Republicii Populare Române şi a altor ţări de democraţie populară;
-Situaţia politică şi economică în ţările capitaliste şi contradicţiile din lagărul imperialiştilor;
-Activitatea practică dusă de organele de informaţii a acestor ţări împotriva R.P.R. şi a ţărilor de democraţie populară, stabilirea schemelor de organizare a cadrelor şi metodelor de lucru;
-Date despre invenţiile secrete ştiinţifico-tehnice din ţările capitaliste şi realizările în acest domeniu;
-Acţiunea informativă asupra emigraţiei româneşti, reacţionare şi asupra emigraţiei româneşti în general, pentru a:
lua măsuri pentru descompunerea organizaţiilor politice, grupurilor sau mişcărilor în cadrul emigraţiei româneşti reacţionare;
compromite conducătorii emigraţiei româneşti reacţionare faţă de stăpânii lor şi opinia publică, precum şi crearea unei situaţii de neîncredere generală şi suspiciuni în interiorul emigraţiei;
pătrunde în organizaţiile şi grupările emigraţiei româneşti reacţionare pentru a stabili planurile lor, canalele de activitate şi intenţiile împotriva R.P.R.;
organizează munca printre emigraţia evreiască de provenienţă română care domiciliază în momentul de faţă în Israel în scopul de a slăbi activitatea organizaţiilor sioniste în rândurile populaţiei evreieşti din R.P.R., precum şi pentru a folosi posibilităţile de informare în Israel pentru a duce activitate împotriva altor ţări capitaliste;
-Apărarea coloniei româneşti şi reprezentanţelor R.PR. în străinătate pentru a: duce munca informativă în reprezentanţele R.PR. din ţările imperialiste pentru a preveni pătrunderea serviciilor de informaţii şi contrainformaţii a acestor ţări în rândurile coloniei româneşti şi reprezentanţelor R.P.R.;
descoperirea şi prevenirea cazurilor de trădare a patriei şi neîntoarcerea în patrie din rândurile cetăţenilor români şi funcţionare a reprezentanţelor R.PR. în străinătate.
Structura organizatorică
• **Secretariatul** - primeşte, înregistrează, distribuie, ţine evidenţa corespondenţei de intrare şi ieşire, ţine cartoteca evidenţei

operative, întocmeşte diferite lucrări, ţine evidenţa şi distribuie rechizite şi materiale.

- **Serviciul II** - se ocupă cu munca informativă împotriva S.U.A., Angliei şi ţărilor Americii Latine.
- **Serviciul III** - Germania şi Austria.
- **Serviciul IV** - organizează şi conduce munca pe linia emigraţiei.
- **Serviciul V** - se ocupă cu munca informativă împotriva Franţei, Italiei, Elveţiei, ţărilor Benelux, ţărilor scandinave şi alte state din Europa.
- **Serviciul VI** - se ocupă cu munca informativă împotriva ţărilor Orientului Apropiat şi în primul rând împotriva Turciei şi Israelului.
- **Serviciul VII** - organizează şi conduce munca de informare tehnico- ştiinţifică.
- **Serviciul VIII** - duce munca de contrainformaţii în străinătate.
- **Serviciul IX** - administrare şi gospodărire.
- **Serviciul Cadre** - ţine evidenţa, verifică şi studiază cadrele Direcţiunii, pregăteşte materialele pentru înaintarea în grad, decorare, punere în disponibilitate, pensionare şi trecerea în rezervă.
- **Biroul Cifru** - prelucrează întreaga corespondenţă cifrată a Direcţiei.
- **Biroul Devize** - asigură Direcţia cu valută necesară în scopuri operative.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. I 3-15

32.

.1956. Atribuţiile Direcţiei de Contraspionaj.

Direcţia de Contraspionaj Atribuţiuni

Duce munca contrainformativă împotriva serviciilor de spionaj imperialiste, prin acţiuni informativ operative, descoperă şi lichidează agentura ţărilor imperialiste şi a sateliţilor lor care acţionează împotriva R.P.R., U.R.S.S. şi ţărilor de democraţie populară.

Sarcini

Asigură acţiunea informativ-operativă asupra diplomaţilor ţărilor capitaliste acreditate în R.P.R. descoperind, demascând şi lichidând activitatea lor de spionaj şi legăturile lor de spionaj din ţară.

Pătrunde în centrele de spionaj din străinătate cu scopul preluării canalelor lor de legătură şi demascării agenturii acestor centre, trimisă în ţară.

Duce acţiune informativ-operativă, descoperă, foloseşte şi lichidează canalele de legătură existente în ţară ale serviciilor de spionaj imperialiste şi agentura acestor servicii.

Asigură supravegherea operativă a diplomaţilor şi reprezentanţelor diplomatice ale ţărilor capitaliste din R.P.R.

Structura organizatorică

Direcţia de Contraspionaj este condusă de un director şi patru locţiitori.

Pentru îndeplinirea sarcinilor Direcţia de Contraspionaj este compusă dintr-un Secretariat, o secţie de traduceri şi 11 servicii.

Secretariatul - primeşte, înregistrează, distribuie şi ţine evidenţa corespondenţei intrate, înregistrează şi expediază corespondenţa ieşită.

Ţine evidenţa prin cartotecă a suspecţilor urmăriţi de Direcţie.

Asigură controlul asupra îndeplinirii sarcinilor trasate serviciilor de către şeful Direcţiei. întocmeşte sinteze asupra muncii Direcţiei.

Distribuie şi are evidenţa fondurilor băneşti, rechizitelor de birou şi altor valori materiale, îndeplineşte sarcinile administrative şi de gospodărie.

Secţia traduceri - asigură traducerea materialelor din şi în limbi străine prin translatori.

Serviciul 1 - duce munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj american.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaţilor americani acreditaţi în R.P.R., duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară şi asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 - controlează organele exterioare şi le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciului de spionaj american, preia

şi foloseşte canalele lui de legătură cu străinătatea care nu sunt legate de legaţie. Organizează combinaţii informativ-operative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului american.

Serviciul 2 - se ocupă cu munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj englez.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaţilor englezi, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară şi asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 - controlează organele exterioare şi le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciului de spionaj englez, preia şi foloseşte canalele lui de legătură cu străinătatea care nu sunt legate de legaţie. Organizează combinaţii informativ-operative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului englez.

Serviciul 3 - se ocupă cu munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj francez.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaţilor francezi, duce acţiune informativă asupra legăturilor din ţară şi asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 - controlează organele exterioare şi le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciului de spionaj francez, preia şi foloseşte canalele lui de legătură cu străinătatea care nu sunt legate de legaţie. Organizează combinaţii informativ-operative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului francez.

Serviciul 4 - se ocupă cu munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj italian.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaţilor italieni, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară şi asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 - controlează organele exterioare şi le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciului de spionaj italian, preia şi foloseşte canalele lui de legătură cu străinătatea care nu sunt legate de legaţie. Organizează combinaţii informativ-operative în scopul de a pătrunde în centrele spionajului italian.

Serviciul 5 - se ocupă cu munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj austriac şi al Germaniei Occidentale.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaţilor austrieci, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară şi asupra canalelor de legătură cu străinătatea, dependente şi independente de legaţie.

Biroul 2 - duce munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciului de spionaj al Germaniei Occidentale, preia şi foloseşte canalele lui de legătură cu străinătatea şi organizează combinaţii informativ-operative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului Germaniei Occidentale. Controlează organele exterioare şi le ajută în munca contrainformativă pe această linie.

Serviciul 6 - se ocupă cu munca contrainformativă împotriva serviciului de spionaj al Statului Israel.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaţilor israelieni, duce acţiune informativă asupra legăturilor lor din ţară şi asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 - controlează organele exterioare şi le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciului de spionaj al Statului Israelian, preia şi foloseşte canalele lui de legătură cu străinătatea care nu sunt legate de legaţie.

Serviciul 7 - se ocupă cu munca contrainformativă împotriva serviciilor de spionaj ale statelor din Orientul Apropiat.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaţilor turci şi egipteni, duce acţiune informativă asupra legăturilor acestora din ţară şi asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 controlează organele exterioare şi le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciilor de spionaj ale statelor din Orientul Apropiat, preia şi foloseşte canalele de legătură cu străinătatea care nu sunt legate de reprezentanţele diplomatice. Organizează combinaţii informativ operative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului statelor din Orientul Apropiat.

Biroul 3 se ocupă cu munca contrainformativă asupra persoanelor suspecte de spionaj din rândul emigraţiei greceşti şi a cetăţenilor greci din R.P.R.

Serviciul 8 - duce muncă contrainformativă împotriva serviciilor de spionaj ale altor ţări capitaliste.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 se ocupă cu munca contrainformativă împotriva diplomaţilor elveţieni, belgieni, argentinieni şi danezi, duce acţiune informativă asupra legăturilor acestora din ţară şi asupra canalelor de legătură cu străinătatea.

Biroul 2 controlează organele exterioare şi le ajută în munca contrainformativă îndreptată împotriva serviciilor de spionaj ale Elveţiei, Belgiei, Argentinei,
Danemarcei, preia şi foloseşte canalele de legătură ale acestora cu străinătatea care nu sunt legate de reprezentanţele diplomatice. Organizează combinaţii informativoperative cu scopul de a pătrunde în centrele spionajului acestor state.

Serviciul 9 - urmăreşte informativ pe cetăţenii statelor capitaliste suspecţi de spionaj care vin cu interese oficiale temporar în **R.P.R.**

Duce munca informativă pentru descoperirea elementelor suspecte de spionaj care iau legătura cu diplomaţii sau cu cetăţenii statelor capitaliste la Country Club, în diferite restaurante şi hoteluri special destinate pentru străini.

Serviciul are două birouri.

Serviciul 10 - se ocupă cu urmărirea pe ţară a agenţilor serviciilor de spionaj capitaliste strecuraţi clandestin pe teritoriul ţării, precum şi cu urmărirea pe ţară a fugarilor care uneltesc împotriva statului (fugari semnalaţi că sunt pe teritoriul ţării unde desfăşoară activitate criminală, elemente semnalate că sunt pregătite pentru a veni în ţară cu misiuni de spionaj sau diversiune, fugari despre care posedăm date că au fost recrutaţi de serviciile de spionaj sau care fac parte din conducerea grupărilor contrarevoluţionare).

Desfăşoară muncă informativ-operativă împotriva centrelor de spionaj şi a organizaţiilor de emigranţi care acţionează împotriva **R.P.R.**

întocmeşte cartoteca tuturor fugarilor.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 se ocupă cu urmărirea pe ţară a agenţilor serviciilor de spionaj din S.U.A., Anglia şi dominioane, Germania Occidentală şi Austria, precum şi urmărirea pe ţară a fugarilor care uneltesc împotriva statului nostru şi au legături cu una din ţările respective.

Duce munca informativ operativă împotriva centrelor de spionaj ale S.U.A., Anglia, Germania Occidentală şi Austria care acţionează împotriva **R.P.R.** şi a organizaţiilor de emigranţi români din aceste ţări şi coloniile lor.

Sprijină regiunile M.A.I. pentru organizarea şi desfăşurarea urmăririi fugarilor ce au legături sau se găsesc pe raza regiunilor.

Biroul 2 - are aceleaşi sarcini ca şi biroul 1, raportat asupra tuturor ţărilor capitaliste, cu excepţia S.U.A., Anglia şi dominioane, Germania Occidentală şi Austria cu care se ocupă biroul 1.

Biroul 3 - întocmeşte formele de urmărire pe ţară asupra tuturor elementelor aflate în străinătate şi cunoscute că uneltesc împotriva **R.P.R.** Ţine evidenţa şi cartoteca tuturor fugarilor.

Serviciul 11 - din însărcinarea serviciilor operative ale Direcţiei efectuează supravegherea operativă asupra diplomaţilor şi a reprezentanţelor diplomatice capitaliste acreditate în **R.P.R.,** descoperă elementele care au legături suspecte cu diplomaţii reprezentanţelor capitaliste, căsuţe poştale utilizate de diplomaţi şi agentura lor în activitatea de spionaj.

Fotografiază şi filmează momentele cele mai importante pentru munca de securitate referitor la activitatea ilegală a diplomaţilor şi agenturii lor.

Serviciul se compune din patru secţii de supraveghere operativă, un birou tehnic, un birou administrativ şi o companie de miliţieni.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 16-22.

48.

1956. Atribuţiile Direcţiei „Lupta contra activităţii politice subversive".

Direcţia

Lupta contra activităţii politice subversive Atribuţiuni

Descoperă, urmăreşte informativ şi lichidează activitatea subversivă desfăşurată de foştii legionari, legăturile acestora cu centrele legionare din străinătate şi organizează evidenţele membrilor fostei mişcări legionare.

Descoperă, urmăreşte informativ şi lichidează activitatea subversivă a troţkiştilor, a deviatorilor de dreapta, a social-democraţilor, foştilor membri ai partidelor burghezo-moşiereşti, francmasonilor şi monarhiştilor.

Se ocupă cu depistarea şi supravegherea informativă a celor ce difuzează scrisori anonime şi manifeste duşmănoase în scopul preîntâmpinării activităţii lor de subminare.

Duce munca de depistare şi lichidare a activităţii organizaţiilor duşmănoase din rândul clandestinităţii burghezo-naţionaliste, germane, maghiare, iugoslave, sioniste şi altele. Se ocupă cu depistarea legăturilor lor cu centrele naţionaliste de peste graniţă şi organizează evidenţa elementelor naţionaliste. Duce munca de depistare şi lichidare a grupurilor şi elementelor duşmănoase care îşi duc activitatea lor de subminare împotriva regimului democrat din R.P.R. sub masca cultelor şi sectelor.

Se ocupă cu depistarea şi supravegherea informativă a canalelor lor ilegale de legătură cu centrele religioase duşmănoase de peste frontieră care se găsesc în statele imperialiste şi organizează evidenţa elementelor duşmănoase pe această linie.

Descoperă, urmăreşte informativ şi lichidează activitatea subversivă desfăşurată de ofiţerii deblocaţi, foştii fabricanţi, moşieri, foştii demnitari, provocatori, foştii poliţişti, SSI-işti şi criminali de război şi organizează evidenţa acestor elemente.

Se ocupă cu depistarea şi urmărirea informativă a formaţiunilor şi grupelor banditeşti cu caracter politic şi a legăturilor lor. Ia măsuri de

lichidare a acestor grupuri şi formaţiuni banditeşti în scopul prevenirii activităţii lor duşmănoase şi de subminare a regimului de democraţie populară din R.P.R.

Se ocupă cu descoperirea, urmărirea informativă şi lichidarea activităţii duşmănoase a persoanelor care manifestă intenţii teroriste împotriva conducătorilor Partidului şi ai Guvernului R.P.R. şi împotriva activului de Partid, a Sfaturilor Populare şi a sectorului socialist.

Descoperă, urmăreşte informativ şi ia măsuri de lichidare a activităţii criminale a elementelor duşmănoase infiltrate în Aparatul de Stat, Ministere şi Instituţii din domeniul învăţământului, artei, ştiinţei şi culturii, sindicate, din mediul tineretului studios, a liberilor profesionişti şi a asociaţiilor sportive.

întocmeşte evidenţe, organizează şi efectuează urmărirea criminalilor de stat care au fugit de răspundere sau de sub supravegherea organelor de Securitate.

Efectuează control şi dă ajutor practic organelor periferice de securitate, în toate problemele Direcţiei.

Drepturi şi îndatoriri

Direcţiunea „Lupta contra activităţii politice subversive" conduce şi controlează, prin şefii Direcţiunilor Regionale, activitatea Serviciilor III din regiuni.

Să creeze reţele de informatori în toate instituţiile şi întreprinderile de stat şi particulare şi să recruteze în calitate de informatori orice persoană, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R., a membrilor Consiliului de Miniştri al R.P.R., a deputaţilor Marii Adunări Naţionale, a membrilor din conducerea organelor de partid şi a funcţionarilor partidului.

Să ţină evidenţa operativă şi să urmărească activitatea tuturor foştilor membri ai partidelor şi grupurilor burgheze naţionaliste şi a altor elemente suspecte.

Să efectueze urmărirea discretă şi controlul secret al corespondenţei persoanelor supravegheate pe linia direcţiei, prin organele tehnice de resort.

Cu aprobarea conducerii M.A.I. să folosească mijloacele tehnice de ascultare şi alte măsuri tehnico-operative, să efectueze percheziţii secrete şi sustrageri de materiale în scopul documentării asupra activităţii duşmănoase, compromiterii etc.

Să reţină persoanele suspectate de organele Securităţii pentru identificare şi control timp de 48 ore, la terminarea cărora trebuie hotărâtă - cu aprobarea ministrului sau adjuncţilor săi - arestarea sau eliberarea reţinutului.

Să interogheze în calitate de martori orice persoană în afara membrilor C.C. al P.M.R., a membrilor Consiliului de Miniştri, a deputaţilor

Marii Adunări Naţionale şi a membrilor din conducerea organelor conducătoare de partid, a căror interogare se poate face numai cu aprobarea ministrului sau adjuncţilor săi.

Pe baza materialelor informative şi de investigaţii, să propună arestarea persoanelor a căror activitate duşmănoasă a fost dovedită.

Să ceară prin organele conducătoare competente de la ministere, instituţii şi întreprinderi, orice informaţii despre munca şi activitatea acestor unităţi, în scopul urmărit de Direcţiune, numai cu aprobarea şefilor Direcţiei sau a locţiitorilor săi.

Cu aprobarea conducerii Ministerului să propună forurilor competente îndepărtarea elementelor duşmănoase din ministere şi instituţii, dacă prezenţa lor în aceste instituţii este socotită dăunătoare securităţii Statului.

Structura organizatorică

Direcţiunea este condusă de un şef al Direcţiei şi doi locţiitori. Şeful Direcţiei răspunde de activitatea Direcţiei faţă de ministrul Afacerilor Interne şi de adjuncţii săi.

Pe linia muncii operative, întreaga activitate a Direcţiei se împarte pe opt servicii.

Serviciul I (problema legionară) - descoperă, urmăreşte informativ şi lichidează activitatea subversivă desfăşurată de foştii legionari, legăturile acestora cu centrele legionare din străinătate şi organizează evidenţa membrilor fostei mişcări legionare.

Serviciul are patru birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - urmăreşte informativ elementele legionare infiltrate în aparatul de stat şi de importanţă republicană şi controlează şi dă ajutor practic pe această linie Regiunei Bucureşti.

Biroul 2 - controlează şi dă ajutor practic pe linia problemei legionare regiunilor: Timişoara, Craiova, Ploieşti, Piteşti şi Stalin.

Biroul 3 - controlează şi dă ajutor practic pe linia problemei legionare regiunilor: Oradea, Baia Mare, Cluj, Deva şi Autonomă Maghiară.

Biroul 4 - controlează şi dă ajutor practic pe linia problemei legionare regiunilor: Suceava, Bacău, Iaşi, Galaţi şi Constanţa.

Serviciul II (fostele partide burghezo-moşiereşti) - descoperă, urmăreşte informativ şi lichidează activitatea subversivă a troţkiştilor, a deviatorilor de dreapta, a social democraţilor, foştilor membri ai partidelor burghezo-moşiereşti (francmasonilor şi monarhiştilor).

Se ocupă cu depistarea şi supravegherea informativă a celor ce difuzează scrisori anonime şi manifeste duşmănoase în scopul preîntâmpinării activităţii lor de subminare.

Serviciul are patru birouri, cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor troţkiste, a deviatorilor de dreapta şi a social democraţilor.

Biroul 2 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor foste în P.N.Ţ. şi P.N.L.

Biroul 3 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor monarhiste, francmasone şi din alte partide burghezo-moşiereşti.

Biroul 4 - se ocupă cu depistarea şi supravegherea informativă a celor ce difuzează scrisori anonime şi manifeste duşmănoase, în scopul preîntâmpinării activităţii lor de subminare.

Serviciul III (partidele burghezo-moşiereşti şi org. naţionaliste ilegale din rândul minorităţilor naţionale) - duce munca de depistare şi lichidare a activităţii organizaţiilor duşmănoase din rândul clandestinităţii burghezo-naţionaliste iugoslave, germane, maghiare, sioniste şi altele. Se ocupă cu depistarea legăturilor lor cu centrele naţionaliste de peste graniţă şi organizează evidenţa elementelor naţionaliste.

Serviciul are 5 birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor iugoslave.

Biroul 2 - urmăreşte informativ elementele ce au tăcut parte din Partidul Socialist German, Grupul Etnic German, SS-iştii şi organizaţiile subversive din rândul naţionaliştilor germani.

Biroul 3 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor ce au tăcut parte din partidul Szâlasi, Imredy şi alte partide burghezo-naţionaliste precum şi organizaţiile subversive din rândul naţionaliştilor maghiari.

Biroul 4 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor ce au tăcut parte din organizaţiile sioniste.

Biroul 5 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor naţionalist şovine care au tăcut parte din partidele burgheze din rândul naţionaliştilor ucrainieni, greci, armeni, turci şi a celorlalte minorităţi naţionale.

Serviciul IV (culte şi secte) - duce munca de depistare şi lichidare a grupurilor şi elementelor duşmănoase care îşi duc activitatea lor de subminare împotriva regimului democrat din R.P.R. sub masca cultelor şi sectelor.

Se ocupă cu depistarea şi supravegherea informativă a canalelor lor ilegale de legătură cu centrele religioase, duşmănoase de peste graniţă care se regăsesc în statele imperialiste şi organizează evidenţa elementelor duşmănoase pe această linie.

Serviciul are patru birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor duşmănoase din cadrul cultului ortodox, a institutelor de învăţământ teologic, precum şi din cadrul Ministerului Cultelor.

Biroul 2 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor duşmănoase din cadrul cultului catolic şi greco-catolic, a călugărilor şi călugăriţelor de toate ordinele acestei biserici.

Biroul 3 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor duşmănoase din cadrul cultului mozaic, luteran, protestant şi musulman.

Biroul 4 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor duşmănoase din cadrul sectelor religioase.

Serviciul V - (deblocaţi, criminali de război, foşti poliţişti, provocatori, fabricanţi etc) - descoperă, urmăreşte informativ şi lichidează activitatea subversivă desfăşurată de ofiţerii deblocaţi, foştii fabricanţi, moşieri, foştii demnitari provocatori, foştii poliţişti, SS-işti şi criminali de război şi organizează evidenţa acestor elemente.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - organizează evidenţa tuturor deblocaţilor şi urmăreşte informativ activitatea ofiţerilor şi subofiţerilor deblocaţi care desfăşoară activitate duşmănoasă.

Biroul 2 - organizează evidenţa şi duce muncă informativă în rândul criminalilor de război, a provocatorilor şi a foştilor poliţişti.

Biroul 3 - organizează evidenţa şi duce muncă informativă în rândul foştilor demnitari, a foştilor fabricanţi, moşieri etc.

Serviciul VI (bande şi acte de teroare) - se ocupă cu depistarea şi urmărirea informativă a formaţiunilor şi grupurilor banditeşti cu caracter politic şi a legăturilor lor. Ia măsuri de lichidare a acestor grupuri şi formaţiuni banditeşti în scopul prevenirii activităţii lor duşmănoase şi de subminare împotriva regimului de democraţie populară din R.P.R.

Se ocupă cu descoperirea, urmărirea informativă şi lichidarea activităţii duşmănoase a persoanelor care manifestă intenţii teroriste împotriva conducătorilor Partidului şi ai Guvernului R.P.R. şi împotriva activului de partid, a Sfaturilor Populare şi a sectorului socialist.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - duce muncă de depistare a bandelor politice.

Biroul 2 - se ocupă cu depistarea, urmărirea informativă şi lichidarea activităţii duşmănoase a persoanelor care manifestă intenţii teroriste împotriva conducătorilor partidului şi ai Guvernului R.P.R.

Biroul 3 - se ocupă cu descoperirea, urmărirea informativă şi lichidarea activităţii duşmănoase a persoanelor care manifestă intenţii teroriste împotriva activului de partid, a Sfaturilor Populare şi a sectorului socialist local.

Serviciul VII (aparat de stat, elevi, studenţi, profesori, liber profesionişti etc.) - descoperă, urmăreşte informativ şi ia măsuri de lichidare a activităţii criminale a elementelor duşmănoase infiltrate în aparatul de stat, ministere şi instituţii din domeniul învăţământului, artei, ştiinţei şi culturii,

sindicate, din mediul tineretului studios, a liber profesioniştilor şi a asociaţiilor sportive.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor duşmănoase infiltrate în Aparatul de Stat şi sindicate.

Biroul 2 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor duşmănoase din mediul elevilor, studenţilor şi corpului profesoral.

Biroul 3 - se ocupă cu urmărirea informativă a elementelor duşmănoase infiltrate în asociaţiile sportive şi culturale şi a liber profesioniştilor.

Serviciul VIII (urmăriri) - întocmeşte evidenţa, organizează şi efectuează urmărirea criminalilor de stat care au fugit de răspundere sau de sub supravegherea organelor securităţii.

Serviciul are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 - întocmeşte evidenţa şi urmăreşte informativ criminalii de stat care au fugit în străinătate.

Biroul 2 - întocmeşte evidenţa şi urmăreşte informativ criminalii de stat care sunt dispăruţi în ţară.

Biroul Secretariat - primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa sosită pentru Direcţiune. înregistrează şi trimite spre expediere Registraturii generale corespondenţa ieşită.

Ţine evidenţa prin cartotecă a informatorilor şi suspecţilor urmăriţi.

Urmăreşte executarea anumitor lucrări speciale date serviciilor pe baza rezoluţiilor şefului Direcţiei sau a locţiitorilor săi.

întocmeşte diferite lucrări (buletine, sinteze, statistici) cerute de şeful Direcţiei sau de locţiitorii săi.

Ţine evidenţa şi distribuie materiale şi rechizite.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 23-30.

49.

1956. Atribuţiile Direcţiei „Lupta cu contrarevoluţia economică".

Direcţia

Lupta cu contrarevoluţia economică Atribuţiuni

Descoperă şi lichidează elementele contrarevoluţionare din sectorul socialist al economiei, care desfăşoară activitate de subminare a economiei naţionale, sabotaj, spionaj, diversiune în industrie, finanţe, comerţ, agricultură, precum şi organele centrale de conducere ale acestora.

Descoperă cetăţenii care deţin şi adună valută, valori istorice şi opere de artă cu scopul de a le trimite în străinătate, organizează confiscarea lor şi interceptează canalele prin care se fac astfel de operaţii.Descoperă şi ia măsuri împotriva persoanelor care se ocupă cu speculaţii valutare internaţionale, descoperă moşteniri şi depuneri în străinătate care aparţin cetăţenilor R.P.R. şi ia măsurile necesare pentru luarea lor în primire şi predarea în folosul statului.

Asigură păstrarea documentelor secrete de stat în Ministere, întreprinderi şi instituţii de stat.

Conduce şi controlează prin şefii direcţiilor regionale munca serviciilor create în acest scop.

Drepturi şi îndatoriri

-Să creeze o agentură de calitate pentru descoperirea elementelor care desfăşoară activitate contrarevoluţionară în sectorul socialist al economiei.

-Să recruteze în calitate de informatori pe orice persoană cu excepţia membrilor Consiliului de Miniştri, a deputaţilor Marii Adunări Naţionale şi a membrilor Partidului Muncitoresc Român. în cazuri excepţionale pot fi recrutaţi cu aprobarea conducerii Ministerului Afacerilor Interne şi membrii de partid, însă numai dacă nu ocupă funcţii de răspundere în organele conducătoare şi aparatul de partid.

-Să ţină evidenţa operativă a tuturor elementelor suspecte din obiective.

-Să reţină persoanele suspecte de organele securităţii pentru recrutare, identificare şi control pe timp de 48 ore, la terminarea cărora trebuie să hotărască eliberarea sau în caz de necesitate să ceară aprobarea conducerii Ministerului pentru prelungire.

-Pe baza materialelor informative, a documentelor probatorii şi a altor materiale, să propună conducerii Ministerului arestarea persoanelor a căror activitate duşmănoasă a fost dovedită.

-Să interogheze ca martori orice persoană în afara membrilor C.C. al P.M.R., membrilor Consiliului de Miniştri, deputaţilor Marii Adunări Naţionale, precum şi a membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului şi funcţionarilor partidului care pot fi interogaţi numai cu aprobarea Ministrului Afacerilor Interne.

-Să efectueze supravegherea operativă şi supravegherea secretă a corespondenţei persoanelor luate în evidenţă operativă cu ajutorul organelor create în acest scop.

-Cu aprobarea conducerii Ministerului Afacerilor Interne, să folosească mijloacele tehnico-operative, să facă percheziţii secrete şi sustrageri de

materiale în scopul documentării activităţii duşmănoase a elementelor urmărite.

-Să instituie comisii de experţi care să efectueze expertize asupra problemelor care interesează organele securităţii.

-Să ceară prin persoanele conducătoare competente din Ministere, instituţii şi întreprinderi, informaţii despre diverse probleme din activitatea acestora ce sunt necesare muncii Direcţiei.

-Pe baza studierii materialelor informative din centrală şi din regiuni, să întocmească diferite sinteze şi studii documentare cu ajutorul cărora Ministerul
Afacerilor Interne să informeze conducerea Partidului şi Guvernului asupra anumitor stări de fapte din diverse sectoare ale economiei naţionale.
-Să controleze modul cum se păstrează corespondenţa şi documentele secrete la Ministere, departamente, întreprinderi şi instituţii şi să facă propuneri concrete în scopul asigurării păstrării secretelor de stat.

Structura organizatorică

Direcţia este condusă de un director şi doi locţiitori şi răspunde de activitatea sa faţă de conducerea Ministerului Afacerilor Interne.
Problemele urmărite sunt împărţite pe şase servicii şi două secţii, fiecare cu birourile respective.
Secţia Secretariat - primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa sosită pentru Direcţie. înregistrează şi trimite spre expediere registraturii generale corespondenţa ieşită.
Ţine evidenţa prin cartotecă a informatorilor şi a suspecţilor urmăriţi, urmăreşte executarea anumitor lucrări speciale date serviciilor pe baza rezoluţiilor conducerii Ministerului, şefului direcţiunii şi locţiitorilor săi.
întocmeşte diferite lucrări (buletine, sinteze, statistici) cerute de şeful direcţiunii şi de locţiitorii săi.
Ţine evidenţa şi distribuie materiale şi rechizite.
Serviciul I - organizează munca informativ-operativă în scopul descoperirii şi demascării elementelor duşmănoase pătrunse în sectorul extractiv.
Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:
Biroul 1 organizează munca informativ-operativă în industria petroliferă.
Biroul 2 organizează munca informativ-operativă în industria carboniferă.
Biroul 3 organizează munca informativ-operativă în sectorul metalelor neferoase, saline şi quarţit.
Serviciul II - organizează munca informativ-operativă în scopul descoperirii şi demascării elementelor duşmănoase pătrunse în sectoarele: siderurgie, metalurgie, probleme speciale, chimice de bază, electricitate şi telecomunicaţii.
Serviciul are cinci birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 organizează munca informativ-operativă în sectorul siderurgie şi combinate metalurgice.
Biroul 2 organizează munca informativ-operativă în sectorul probleme speciale şi chimice de bază.
Biroul 3 organizează munca informativ-operativă în sectorul construcţii de maşini şi utilaje metalurgice.
Biroul 4 organizează munca informativ-operativă în sectorul energie electrică şi industrie electrotehnică.
Biroul 5 organizează munca informativ-operativă în sectorul telecomunicaţii.

Serviciul III - organizează munca informativ-operativă în scopul descoperirii şi demascării elementelor duşmănoase pătrunse în sectoarele: construcţii şi materiale de construcţii, industria alimentară, industria uşoară, cooperaţia meşteşugărească, industria lemnului.

Serviciul are patru birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 organizează munca informativ-operativă în sectorul construcţii şi materiale de construcţii.

Biroul 2 organizează munca informativ-operativă în industria alimentară.

Biroul 3 organizează munca informativ-operativă în industria uşoară şi cooperaţia meşteşugărească.

Biroul 4 organizează munca informativ-operativă în industria lemnului.

Serviciul IV - organizează munca informativ-operativă în scopul descoperirii şi demascării elementelor duşmănoase pătrunse în sectoarele: planificare, repartiţie, financiar bancar şi circulaţia mărfurilor.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 organizează munca informativ-operativă în sectorul planificare (Comitetul de Stat al Planificării), evidenţa statistică (Direcţia Generală a Statisticii), repartiţii (Comitetul de Stat al Aprovizionării), preţuri (Direcţia Generală a Preţurilor), rezerve (Direcţia Generală a rezervelor de materiale).

Biroul 2 organizează munca informativ-operativă în sectorul financiar bancar.

Biroul 3 organizează munca informativ-operativă în sectorul comerţ exterior, comerţ interior şi cooperaţie.

Serviciul V - organizează munca informativ-operativă în scopul descoperirii şi demascării elementelor duşmănoase pătrunse în sectoarele: agricultură socialistă, S. M. T., silvicultură şi colectări.

Serviciul are trei birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 organizează munca informativ-operativă în problema gospodării agricole colective, întovărăşiri, institute şi instituţii care se ocupă cu problema agriculturii.

Biroul 2 organizează munca informativ-operativă în problema gospodării agricole de stat, S. M. T., silvicultură.

Biroul 3 organizează munca informativ-operativă în problema colectarea produselor agricole şi industria morăritului.

Serviciul VI - organizează munca informativ-operativă în scopul descoperirii cetăţenilor români şi străini care deţin şi adună valută, valori istorice şi operă de artă pentru trimiterea în străinătate şi organizează confiscarea lor. Descoperă persoanele care se ocupă cu speculaţie valutară internaţională, descoperă moşteniri şi depuneri în străinătate care aparţin cetăţenilor R.P.R. şi ia măsurile necesare pentru luarea lor în primire şi predarea în folosul statului.

Serviciul se compune din trei birouri:

Biroul 1 se ocupă cu descoperirea valutei, valorilor şi operelor de artă la cetăţenii români care intenţionează să le trimită în străinătate şi, cu ajutorul diferitelor măsuri informativ-operative, le confiscă. Acelaşi lucru la cetăţenii străini, compromiterea lor şi expulzarea din ţară.

Biroul 2 se ocupă cu descoperirea persoanelor care fac afaceri comerciale şi speculative cu străinătatea, scot din ţară şi scad valoarea leului R.P.R. Descoperă şi lichidează canalele prin care se fac astfel de operaţii.

Biroul 3 descoperă moştenirile şi depunerile la băncile din străinătate ale cetăţenilor români care domiciliază în R.P.R., organizează luarea lor în primire şi predarea în folosul statului.

Secţia VII - organizează munca informativ-operativă pentru păstrarea secretului de stat.

Secţia are două birouri cu următoarele sarcini:

Biroul 1 verifică şi avizează persoanele propuse de Ministere şi instituţii centrale pentru încadrarea birourilor speciale de păstrarea secretului de stat. Avizează persoanele propuse de Ministere şi instituţii centrale pentru a avea acces la documente strict secrete.

Avizează persoanele care cer aprobarea pentru a fotografia, cinematografia, vizita etc. obiectivele principale din sectorul economic.

Biroul 2 controlează şi îndrumează activitatea B.P.S.S. din regiunile M.A.I. în problema apărării secretelor de stat.

în cazurile de călcare a HCM 343/1951 privind păstrarea secretelor de stat, prezintă material probatoriu pentru pedepsirea vinovaţilor.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 31 -36.

50.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei de Contrainformaţie Militară. **Direcţia de Contrainformaţie Militară**

Atribuţiuni

Asigură securitatea statului în Forţele Armate ale R.P.R., Trupele Ministerului Afacerilor Interne şi unităţile Serviciului Muncii.
Previne pătrunderea în comandamentele, unităţile şi formaţiunile Forţelor Armate ale R.P.R., Ministerului Afacerilor Interne şi ale Serviciului Muncii a spionilor, teroriştilor, diversioniştilor şi altor elemente duşmănoase.

Descoperă şi lichidează spionii, teroriştii, diversioniştii şi trădătorii patriei, organizaţiile şi grupările subversive şi antidemocratice din Forţele Armate, Trupele Ministerului Afacerilor Interne şi unităţile Serviciului Muncii, informând despre aceasta Biroul Politic al Comitetului Central al P.M.R. şi Preşedinţia Consiliului de Miniştri a R.P.R.

întreaga activitate a organelor de contrainformaţie trebuie să fie pătrunsă de un înalt spirit de partid şi de nemărginit devotament faţă de P.M.R. şi de Guvernul Republicii Populare Române. Ea trebuie să fie dusă în interesul strictei respectări a legalităţii socialiste a regimului democraţiei populare şi să contribuie la întărirea disciplinei militare, la ridicarea capacităţii de luptă a trupelor şi să nu admită ştirbirea rolului şi autorităţii comandanţilor şi şefilor militari şi a unităţilor de comandă.

Drepturi şi îndatoriri

Conduce, îndrumează şi controlează activitatea serviciilor, birourilor şi ofiţerilor de contrainformaţie din Forţele Armate, Trupele Ministerului Afacerilor Interne şi unităţile Serviciului Muncii.

Pentru îndeplinirea sarcinilor încredinţate, Direcţia dispune de organe sau ofiţeri de contrainformaţie în toate marile unităţi, unităţile, formaţiunile, şi instituţiile Forţelor Armate, Trupelor Ministerului Afacerilor Interne şi unităţile Serviciului Muncii, având următoarele drepturi şi îndatoriri:

Să creeze reţele de informatori în marile unităţi, unităţile şi instituţiile Forţelor Armate, ale Ministerului Afacerilor Interne, precum şi în unităţile Serviciului Muncii, cu excepţia organelor politice şi de partid.

Să recruteze, în calitate de informator, militarii sau persoanele civile care lucrează în Forţele Armate, [în] Trupele Ministerului Afacerilor Interne şi [în] unităţile Serviciului Muncii, cu excepţia deputaţilor Marii Adunări Naţionale, deputaţilor comitetelor regionale ale sfaturilor populare şi ale persoanelor alese ce îndeplinesc funcţii de conducere pe linie de partid sau în organizaţiile U.T.M. ori cele sindicale.

Să ţină evidenţa operativă şi să urmărească activitatea tuturor elementelor suspecte din unităţile şi instituţiile Forţelor Armate, Trupelor Ministerului Afacerilor Interne şi unităţile Serviciului Muncii.

Să efectueze, prin organele tehnice de resort, controlul secret al corespondenţei persoanelor supravegheate de organele de contrainformaţie.

Să cenzureze, prin organele sale speciale, corespondenţa militarilor în termen şi a cadrelor Forţelor Armate, Trupelor Ministerului Afacerilor Interne şi unităţilor Serviciului Muncii, în scopul stabilirii aspectelor negative din starea lor de spirit şi a putea informa despre aceasta Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Guvernul R.P.R., pe Ministrul Forţelor Armate, Ministrul Afacerilor Interne, comandanţii şi organele politice ale marilor unităţi.

Să interogheze ca martor pe orice militar din Forţele Armate, Trupele Ministerului Afacerilor Interne şi unităţile Serviciului Muncii, indiferent de funcţia pe care o ocupă şi de gradul său militar, având pentru aceasta aprobarea prealabilă a comandantului marii unităţi sau unităţii respective.

Să reţină în stare de arest pe orice militar din Forţele Armate, Trupele Ministerului Afacerilor Interne şi unităţile Serviciului Muncii, cu avizul procurorului militar şi cu aprobarea prealabilă a comandanţilor respectivi, cărora urmează să le prezinte, în mod obligatoriu, material documentar justificativ şi o expunere detaliată scrisă a învinuirilor ce se aduc militarului.

Să reţină pentru cercetări, pe o durată de maxim 48 ore, pe orice militar din Forţele Armate, Trupele Ministerului Afacerilor Interne şi unităţile Serviciului Muncii, cu aprobarea prealabilă a comandantului respectiv, pe bază de raport verbal.

Calitatea de a aproba reţinerea pentru cercetare sau în stare de arest o au:

- pentru soldaţi şi sergenţi, comandantul de divizie, brigadă şi similarele lor, respectiv al corpului de armată pentru unităţile de corp de armată.
- pentru plutonieri, comandantul regiunii militare - similare.
- pentru ofiţeri, Ministrul Forţelor Armate, respectiv Ministrul Afacerilor Interne.
- pentru generali şi amirali, Ministrul Forţelor Armate, respectiv Ministrul Afacerilor Interne, cu încuviinţarea prealabilă a Guvernului.

în cazuri de infracţiuni flagrante sau când există pericolul de dispariţie, reţinerea sau arestarea celui în cauză va putea fi efectuată de către organele de contrainformaţie fără întârziere, pe răspunderea lor proprie. Despre aceasta se va raporta motivat comandantului respectiv, în vederea obţinerii aprobării în următoarele 24 ore cel mai târziu, având şi avizul procurorului militar.

Să ceară de la organele de comandă competente documentarea necesară care să înlesnească acţiunea de urmărire a unui militar activ sau angajat civil din Forţele Armate, Trupele Ministerului Afacerilor Interne sau unităţile Serviciului Muncii.

Subordonarea organelor şi personalului de contrainformaţie militară

Ofiţerii, sergenţii reangajaţi şi militarii în termen care fac parte din organele de contrainformaţie se subordonează din punct de vedere al serviciului lor special numai şefilor lor. Din punct de vedere al ordinei interioare din unitate şi disciplinei militare, ei se subordonează şi comandanţilor (şefilor) unităţilor (formaţiunilor) şi marilor unităţi în cadrul cărora funcţionează, fiind obligaţi să respecte întocmai prevederile Regulamentului Serviciului Interior, Regulamentului disciplinar şi ale Regulamentului Serviciului în garnizoană, cu privire la regulile politeţei, ţinutei şi disciplinei militare.

Ofiţerii de contrainformaţie vor urma, în cadrul comandamentului unde funcţionează, pregătirea tactică, operativă şi politică, conform cu programele Direcţiei Pregătirii de Luptă şi ale Direcţiei Superioare Politice a Armatei, la fel ca toţi ceilalţi ofiţeri.

Ofiţerii care încadrează organele de contrainformaţie poartă uniforma armei sau serviciului unde funcţionează.

Ofiţerii şi sergenţii organelor de contrainformaţie care sunt membri ai P.M.R. şi membri ai U.T.M. vor face parte din organizaţiile de partid şi tineret ale acelor unităţi unde îşi duc munca.

Şefii serviciilor de contrainformaţie vor informa regulat pe membrii militari ai consiliilor militare şi pe şefii direcţiilor politice ale regiunilor militare şi comandamentelor de armă asupra activităţii organelor de contrainformaţie.

La rândul lor, membrii militari ai consiliilor militare şi şefii direcţiilor politice vor lua parte la consfătuirile de serviciu ale ofiţerilor de contrainformaţie, dându-le ajutor activ în înlăturarea neajunsurilor din munca lor şi în îndeplinirea cu succes a sarcinilor puse de partid şi guvern.

Relaţiuni de serviciu

Asupra activităţii duşmănoase de orice natură, stabilită de organele de contrainformaţie în rândul militarilor activi, cât şi asupra stării de spirit a trupelor, vor raporta în mod regulat, fie verbal, fie în scris:

- Ministrul Afacerilor Interne, Biroului Politic al C.C. al P.M.R. şi Guvernului Republicii Populare Române.
- Şeful Direcţiei de Contrainformaţie Militară, Ministrului Forţelor Armate.
- Şefii organelor de contrainformaţie, comandanţilor (şefilor) regiunilor militare (similare), marilor unităţi sau unităţi în cadrul cărora funcţionează.

Organele de contrainformaţie poartă răspunderea asupra exactităţii informării.

Comandanţii (şefii) marilor unităţi şi unităţilor sunt datori:

Să reţină cu atenţie informaţiile primite.

Să păstreze desăvârşită taină asupra informaţiilor cu caracter secret.

Să ia, de acord cu locţiitorul politic, şeful secţiei politice sau membrul militar în consiliul militar, cât şi cu ofiţerul de contrainformaţie sau şeful organului de contrainformaţie, cele mai nimerite măsuri care să ajute activitatea

contrainformativă, să prevină sau să combată o acţiune duşmănoasă descoperită.
Să acorde, în toate situaţiile, tot spijinul organelor şi ofiţerilor de contrainformaţie.
Să creeze condiţiuni de lucru normale organelor contrainformaţie, punându-le la dispoziţie la timp mijloacele materiale prevăzute de statele de organizare sau impuse de situaţiuni deosebite.
Să întărească permanent autoritatea lucrătorilor şi organelor de contrainformaţie.

Structura organizatorică Aparatul central

Direcţia de Contrainformaţie Militară face parte din Ministerul Afacerilor Interne şi este condusă de un şef al direcţiei şi un număr de locţiitori ai acestuia.

Şeful Direcţiei de Contrainformaţie Militară se subordonează nemijlocit ministrului Afacerilor Interne.

Aparatul central se compune din 8 servicii, o secţie şi două birouri.

Serviciul 1 - desfăşoară munca contrainformativă în cadrul trupelor de grăniceri, trupelor de intervenţie şi pază, unităţilor A.L.A. şi pompieri, subordonate Ministerului Afacerilor Interne.

Serviciul 2 - desfăşoară munca contrainformativă în Marele Stat Major şi unităţile subordonate acestuia, precum şi în instituţiile de învăţământ militar şi formaţiunile respective.

Serviciul 3 - duce muncă de control şi îndrumează activitatea contrainformativă în cadrul regiunilor militare.

Desfăşoară acţiunea informativă pentru descoperirea elementelor urmărite şi dispărute de la domiciliu.

Serviciul 4 - desfăşoară activitatea contrainformativă în comandamentele şi unităţile de subordonare centrală (Comandamentul Trupelor de Tancuri, Artilerie, A. A. T., Geniu, Transmisiuni şi Chimice).

Serviciul 5 - duce muncă contrainformativă în cadrul comandamentelor marilor unităţi şi unităţilor din Forţele Aeriene Militare şi Marinei Militare.

Serviciul 6 - desfăşoară munca contrainformativă în Direcţia Spatelui din Ministerul Forţelor Armate şi în celelalte direcţii centrale, cât şi în unităţile, şcolile militare şi instituţiile subordonate acestora.

Serviciul 7 - desfăşoară activitate contrainformativă în cadrul Serviciului Muncii de pe lângă Ministerul Construcţiilor, precum şi în direcţiile regionale ale Serviciului Muncii şi în cadrul detaşamentelor de muncă din subordinea lor.

Serviciul 8 - desfăşoară activitate de filaj, investigaţii şi efectuează arestarea infractorilor (militari şi persoane civile), în baza ordinelor date de către şeful direcţiei.

Secretariat - primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa sosită pe adresa direcţiei. înregistrează şi trimite spre expediere Registraturii Generale corespondenţa ieşită.

Urmăreşte executarea de către servicii a unor lucrări speciale, ordonate de şeful direcţiei sau locţiitorii săi.

întocmeşte diferite lucrări, conform indicaţiilor şefului direcţiei sau locţiitorilor acestuia.

Biroul Cadre - efectuează lucrările şi face propuneri pentru completarea, selecţionarea şi numirea cadrelor pentru organele exterioare ale direcţiei.

Face propuneri în legătură cu numirea şi promovarea în funcţiuni, destituirea şi trecerea în rezervă a cadrelor.

Centralizează materialele şi face formalităţile cuvenite pentru caracterizarea ofiţerilor din aparatul exterior al direcţiei.

Anchetează abaterile săvârşite de ofiţerii de pe teritoriu şi face propuneri pentru sancţionarea vinovaţilor.

Biroul de cenzură a corespondenţei - cenzurează prin organe speciale corespondenţa cadrelor şi militarilor în termen din Forţele Armate, Trupele MA.I. şi unităţile Serviciului Muncii.

Organe exterioare

în cadrul organelor de contrainformaţie de pe teritoriu se creează:

- la regiunile militare: servicii de contrainformaţie;
- la corpurile de armată: secţii de contrainformaţie;
- la divizii, brigăzii şi în garnizoanele militare: birouri de contrainformaţii;
- la regimente şi batalioane independente: ofiţeri de contrainformaţii;
- pentru unităţile Serviciului Muncii de pe lângă regionale se creează birouri de contrainformaţie care asigură munca contrainformativă în unităţile şi detaşamentele subordonate acestora.

Pentru paza aresturilor şi localurilor ocupate de către organele de contrainformaţie, escortarea arestaţilor şi urmărirea infractorilor dispăruţi sau fugiţi, fiecărui organ al Direcţiei de Contrainformaţie Militară i se pun la dispoziţie, dintre militarii activi ai Forţelor Armate şi Trupelor M.A.I., următoarele subunităţi:

Pentru organele de contrainformaţie ale brigăzilor, diviziilor şi corpurilor de armată, câte o grupă de pistolari.

Pentru serviciile de contrainformaţie de pe lângă regiunile militare, câte un pluton de pistolari.

în acest scop, Marele Stat Major, respectiv Comandamentul Trupelor M.A.I. vor pune la dispoziţia organelor de contrainformaţie, în fiecare an, între 15-30 decembrie, efectivul necesar dintre militarii în termen trecuţi în anul II de instrucţie.

Măsuri organizatorice
Statele de organizare, încadrare şi înzestrare ale direcţiei se întocmesc precum urmează:
- Pentru Aparatul Central şi unităţile Serviciului Muncii, de către Ministerul Afacerilor Interne;
- Pentru organele de contrainformaţie din comandamentele marilor unităţi, unităţile şi instituţiile Forţelor Armate, de către Ministerul Afacerilor Interne împreună cu Ministerul Forţelor Armate.

Statele de organizare, încadrare şi înzestrare se aprobă de Consiliul de Miniştri.
Drepturile materiale ale personalului care încadrează organele de contrainformaţie militară, conform prevederilor statelor, se asigură:
- Pentru personalul aparatului central, cât şi cel care încadrează organele de contrainformaţie militară din Trupele M.A.I., de către Ministerul Afacerilor Interne;
- Pentru personalul care încadrează organele de contrainformaţie din Forţele Armate, de către Ministerul Forţelor Armate;
- Pentru personalul care încadrează organele de contrainformaţie din unităţile Serviciului Muncii, de către Ministerul Construcţiilor.

Prin drepturi materiale se înţeleg:
- drepturi băneşti, conform statului de soldă şi prevederilor Decretului nr. 4 pentru stabilirea drepturilor băneşti ale personalului Forţelor Armate;
- drepturi de hrană;
- drepturi de echipament, conform normelor aprobate de Consiliul de Miniştri. Afară de drepturile materiale enumerate la articolul precedent, ministerele
respective vor asigura, în vederea bunei funcţionări a organelor de contrainformaţie:
- localuri de lucru corespunzătoare;
- locuinţe pentru cadre;
- mijloace de transport şi inventarul de birou, cât şi rechizitele necesare, conform prevederilor statului de înzestrare sau normelor uzuale.

Personalul care încadrează organele de contrainformaţie primeşte buletinul de identitate din partea Direcţiei de Contrainformaţie Militară.
Ministrul Forţelor Armate, Ministrul Afacerilor Interne şi Ministrul Construcţiilor vor da ordinele necesare executării prevederilor prezentului regulament.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 37-45.

51.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei a Vl-a - Transporturi.

Direcţia a VI-a - Transporturi Atribuţiuni

Duce lupta pentru depistarea şi nimicirea agenturii serviciilor de spionaj imperialiste din transporturi.

- Să ia măsuri preventive pentru ca agenţii spionajului imperialist să nu poată pătrunde în transporturi.
- Să ducă lupta pentru descoperirea elementelor şi organizaţiilor subversive, care, din însărcinarea serviciilor de spionaj, vor să submineze activitatea din transporturi.
- Să îndrumeze şi controleze activitatea birourilor speciale pentru păstrarea şi manipularea documentelor secrete şi strict secrete de stat (H. C. M. 343/1951).
- Să supravegheze informativ elementele ce lucrează şi manipulează acte secrete, astfel încât să împiedice pătrunderea persoanelor ce nu prezintă încredere.
- Să ducă acţiuni informative în toate ramurile de transport din întreaga ţară, pentru identificarea şi reţinerea criminalilor politici, a autorilor de manifeste, inscripţii, scrisori anonime etc. cu caracter contrarevoluţionar (subversiv).
- Să ia măsuri pentru organizarea securităţii mersului trenurilor speciale.
- Să depisteze, cerceteze şi urmărească elementele sabotoare şi diversioniste din toate ramurile de transport.
- Direcţia Securităţii Transporturilor conduce, îndrumează şi controlează nemijlocit activitatea serviciilor T. F., secţiilor navale şi birourilor R/A din ţară.

Serviciul I Feroviar - Organizează şi duce munca contrainformativă în aparatul central al Ministerului Căilor Ferate.

- Organizează şi asigură securitatea mersului trenurilor speciale.

Are trei birouri.

Serviciul II Feroviar - Controlează şi sprijină activitatea celor 6 servicii regionale de securitate T. F. exterioare.

- Organizează şi efectuează urmărirea criminalilor politici, autorilor de manifeste, inscripţii şi scrisori anonime cu conţinut contrarevoluţionar.
- Organizează şi duce munca contrainformativă în instituţiile C.F.R. care deţin documente secrete şi strict secrete de stat.
- Verifică personalul C.F.R. ce are acces la documente secrete şi propune avizul.
- Organizează şi controlează supravegherea urmăriţilor pe ţară.

Are 2 birouri şi o grupă.

Serviciul III Naval - Organizează şi duce munca contrainformativă din Dir. Generală a Navigaţiei Civile, „Navrom", Direcţia Generală Hidro-meteorologică, Dir. Generală a Aprovizionării şi desfacerii, Inst. de Proiectări etc. din centralul Ministerului Transporturilor.

- Controlează şi sprijină activitatea celor 4 secţii navale din teritoriu.
- Ţine evidenţa, verifică toţi marinarii şi dă avize pentru marinarii ce navighează în apele teritoriului R.P.R.
- Organizează şi duce munca contrainformativă în instituţiile de navigaţie ce deţin documente secrete şi strict secrete de stat, verifică personalul ce are acces la documente secrete şi propune aviz.

Are 4 birouri.

Serviciul IV Aviaţie, Auto şi Drumuri - Organizează şi duce munca contrainformativă din Direcţia Generală a Aviaţiei Civile, Direcţia Generală Auto şi Direcţia Generală Drumuri şi Poduri din centralul Ministerului Transporturilor.

- Controlează şi sprijină activitatea celor 6 birouri R/A din teritoriu.
- Verifică toţi aviatorii şi propune avize pentru zbor.
- Duce muncă contrainformativă în rândul elementelor ce manipulează documente secrete şi strict secrete de stat.
- Verifică personalul care are acces la documentele secrete şi propune aviz.

Are 3 birouri.

Secţia Cadre - se ocupă cu evidenţa ofiţerilor şi sergenţilor din aparatul exterior al direcţiei.

- Verifică şi propune elemente noi pentru încadrarea unităţilor exterioare cu ofiţeri şi sergenţi.
- Cercetează cazurile de abateri grave a[le] cadrelor din unităţile exterioare.
- Organizează învăţământul profesional la locul de muncă. Are 1 secţie.

Biroul Secretariat - ţine evidenţa ordinelor şi directivelor primite de direcţie.

- Primeşte şi expediază corespondenţa direcţiei.
- ţine evidenţa lucrărilor cu termen.
- ţine evidenţa documentelor de transport.
- Se ocupă de toate problemele administrative ale direcţiei.
- ţine evidenţa armamentului predat ofiţerilor şi păstrează armamentul primit în dotare de către direcţie.

Are 1 birou.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 46-48.

52.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Direcţiei Cercetări.

Organizarea Direcţiei Cercetări Atribuţiuni

- Cercetează spioni, complotişti, sabotori, diversionişti şi alţi criminali politici care au săvârşit infracţiuni contrarevoluţionare, urmărind demascarea completă a tuturor participanţilor şi a întregii lor acţiuni şi dovedind, cu

materialul probatoriu, activitatea duşmănoasă a acestora, de subminare a regimului de democraţie populară şi a Republicii Populare Române.

- întocmeşte dosare pentru trimitere în justiţie a inculpaţilor prin organele Procuraturii R.P.R. şi face sesizări către Procurorul General al R.P.R. în cazuri când sentinţele instanţelor de judecată nu sunt proporţionale cu faptele inculpaţilor.
- Ţine evidenţa celor arestaţi şi reţinuţi şi păstrează toate documentele în legătură cu aceştia, asigură conspirativitatea acestor documente.
- Efectuează toate anchetele într-un strâns contact cu organele informativoperative care înainte au avut în obiectiv persoanele arestate.

Drepturi şi îndatoriri

Direcţiunea Cercetări controlează şi sprijină munca serviciilor şi a secţiilor de anchetă din direcţiunile regionale M.A.I. şi a birourilor de anchetă ce funcţionează pe lângă organele M.A.I. pe linie de transport şi contrainformaţii militare.

- Direcţia Cercetări, cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne sau a adjuncţilor săi, are dreptul să dea dispoziţiuni de arestare a elementelor care duc o activitate duşmănoasă ce ameninţă securitatea Republicii Populare Române, U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară;

Arestările se fac pe baza mandatelor de arestare aprobate de procuror, pe baza materialelor probatorii primite de la direcţiile operative şi a celor rezultate din cercetări;

- Pe baza autorizaţiei eliberată de procuror, are dreptul să dea dispoziţiuni pentru a se face percheziţii la locuinţe particulare şi sediile instituţiilor pentru descoperirea obiectelor care pot fi corpuri delicte. De asemenea, dă dispoziţiuni pentru a se face percheziţii la locuinţele particulare şi sediile instituţiilor, în cazul când infractorii duc activitate criminală, iar documentele pot servi la demascarea lor;
- Să instituie expertize judecătoreşti pentru unele probleme în legătură cu cercetările în curs, în orice instituţie sau serviciu, exceptând organele de partid, Consiliul de Miniştri şi Marea Adunare Naţională;
- Să reţină, conform legilor existente, pentru timp de 24 ore, unele elemente suspecte pentru activitate criminală contra regimului de democraţie populară din Republica Populară Română, în scopul descoperirii faptelor criminale;
- Să interogheze, în calitate de martori, persoanele care pot contribui la lămurirea faptelor şi împrejurărilor săvârşirii infracţiunii de către arestat, exceptând membrii C.C. al P.M.R., membrii Consiliului de Miniştri şi deputaţii Marii Adunări Naţionale;
- Să reţină pe cei arestaţi în arestul preventiv, să-i repartizeze, să stabilească şi să controleze regimul în arestul preventiv;

- Să recruteze din cei arestaţi agentură interioară şi să folosească tehnica operativă pentru o mai completă demascare a activităţii criminale a persoanelor ce se află în cercetare;
- în cazuri speciale, când apare necesitatea operativă, să permită arestaţilor ce se află în cercetare, întrevederi cu rudele ca şi transmiterea de bani şi pachete cu haine şi alimente;
- Cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne şi a adjuncţilor săi, să conteste prin Procuratura R.P.R. hotărârile nejuste ale organelor de justiţie;
- Să elibereze - cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne, a adjuncţilor săi şi a procurorului - persoanele a căror activitate criminală nu a fost dovedită în anchetă.

Structura organizatorică

Direcţiunea Cercetări este condusă de un şef al direcţiei şi doi locţiitori şi răspunde de activitatea sa numai faţă de Ministrul Afacerilor Interne.

Direcţiunea are un secretariat şi 7 servicii.

Biroul Secretariat primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa sosită pentru direcţiune.

înregistrează şi trimite spre expediere registraturii generale corespondenţa ieşită.

Urmăreşte executarea anumitor lucrări date serviciilor, pe baza rezoluţiilor şefului direcţiei sau a locţiitorilor săi.

Serviciul I cercetează elementele reţinute pentru crime de complot antistatal, teroare cu caracter deosebit, înaltă trădare, activitate dăunătoare forţei militare a Republicii Populare Române ca: spionaj, divulgare a secretului militar sau de stat, fuga peste graniţă etc.

Biroul 1 anchetează elementele reţinute pentru crime de complot împotriva statului democrat popular şi care au participat la acţiuni importante de spionaj şi teroare.

în toate cazurile de mai sus se înţelege acţiuni şi elemente cele mai periculoase care au pătruns în conducerea aparatului de stat şi au dus activitate criminală împotriva securităţii statului cu scopul de a răsturna sau submina regimul democrat-popular.

Biroul 2 anchetează elementele reţinute care fac parte din organizaţii de spionaj sau duc acţiuni de spionaj din însărcinarea directă a serviciilor de spionaj american, englez şi prin statul Israel.

Biroul 3 anchetează pe reţinuţii care fac parte din organizaţiile de spionaj sau duc acţiuni de spionaj pe linie: turcă şi greacă, inclusiv trecerile frauduloase de frontieră.

Biroul 4 anchetează elementele reţinute care fac parte din organizaţiile de spionaj sau duc acţiuni de spionaj în slujba Franţei, Italiei, Germaniei Occidentale şi altor ţări capitaliste.

Serviciul II anchetează pe membrii organizaţiilor contrarevoluţionare, subversive şi bandelor teroriste a căror acţiune este îndreptată împotriva orânduirii de stat democrat-populară.

De asemenea, anchetează elementele fostelor partide politice burgheze, legionari, criminali de război, foşti poliţişti, informatori, membrii sectelor religioase care duc activitate de subminare contra regimului de democraţie populară. Anchetează pe cei care fac propagandă, agită şi instigă la răsturnare sau subminarea regimului de democraţie populară şi pe cei ce concep, tipăresc şi răspândesc manifeste, proclamaţii etc. cu conţinut duşmănos regimului actual.

Biroul 1 anchetează reţinuţii, inculpaţi ai organizaţiilor subversive, membrii reţinuţi şi inculpaţi ai organizaţiilor legionare şi ai bandelor.

Biroul 2 anchetează membrii reţinuţi şi inculpaţi ai sectelor religioase care au atitudine duşmănoasă sau duc activitate de subminare a regimului de democraţie populară, precum şi alte elemente principale reţinute pentru diferite crime împotriva regimului democrat-popular, fapte ce nu sunt prevăzute în atribuţiunile altor servicii şi birouri, ca: criminalii de război etc.

Biroul 3 anchetează elementele reţinute şi inculpate ale fostelor partide burgheze care duc activitate de subminare a regimului de democraţie populară, organizaţii contrarevoluţionare naţionaliste, foşti poliţişti şi informatori ai regimurilor burgheze.

Serviciul III cercetează pe cei care duc activitate de subminare prin acte de sabotaj şi diversiune în industria de stat grea şi uşoară, comerţul de stat, circulaţia monetară, formarea G.A.C., distrug sau strică mijloace de telecomunicaţii, depozite obşteşti (ale G.A.C. şi cooperativelor) şi alte edificii ale statului şi ale obştilor; neexecutare conştientă de către unele persoane a anumitor sarcini sau neglijenţa intenţionată în executarea lor, cu scopul de a slăbi puterea guvernului Republicii Populare Române şi activităţii aparatului de stat.

Biroul 1 anchetează pe cei reţinuţi în legătură cu acţiuni de sabotaj în marile construcţii, industria grea şi uşoară.

Biroul 2 anchetează pe cei arestaţi în legătură cu acţiuni de sabotaj în telecomunicaţii şi agricultură.

Biroul 3 anchetează pe cei reţinuţi în legătură cu acţiuni de sabotaj din comerţ, finanţe şi cooperaţie.

Doi anchetatori din cadrul acestui serviciu sunt special instruiţi pentru cercetarea imediată a accidentelor suspecte de diversiune (incendii, explozii, deraieri, otrăviri în masă şi epidemii).

Serviciul IV are **4** birouri.

Controlează şi îndrumează activitatea serviciilor de cercetări din unităţile regionale ale Ministerului Afacerilor Interne, fără să se suprapună acestora.

Prezintă spre aprobarea ministrului sau adjuncţilor săi cazurile mai importante de arestări sau punerea în libertate (grupuri de terorişti, spioni şi complotişti, bande etc.) ce depăşesc competenţa unităţilor regionale în conformitate cu ordinul ministrului Afacerilor Interne.

în cazuri mai importante, lucrătorii serviciului fac anchetă personal la unităţile regionale şi fac propuneri de rezolvare cât mai justă a cazurilor.

Serviciul V se ocupă cu anchetarea cazurilor de crime contrarevoluţionare săvârşite de militari şi persoane militarizate din Forţele Armate ale Republicii Populare Române sau persoane civile care sunt implicate în asemenea acţiuni împotriva regimului democrat-popular.

Biroul 1 anchetează pe arestaţii care au săvârşit crime de înaltă trădare, spionaj sau complot antistatal împotriva regimului sau a conducătorilor statului.

Biroul 2 anchetează pe arestaţii care au săvârşit crime de organizare şi activitate clandestină în organizaţii contrarevoluţionare, care au redactat, multiplicat sau răspândit fiţuici cu caracter duşmănos împotriva regimului, care au desfăşurat activitate în secte ilegale etc.

Biroul 3 se ocupă cu controlul şi sprijinul organelor de anchetă ce funcţionează pe lângă serviciile şi secţiile contrainformaţii militare din ţară.

Serviciul VI are sarcina de a cerceta pe arestaţii din sectoarele transportului feroviar, naval şi aerian care au săvârşit infracţiuni sau crime de spionaj, înaltă trădare, organizare clandestină împotriva regimului democrat-popular, confecţionare şi răspândire de fiţuici cu caracter contrarevoluţionar etc.

Controlează şi sprijină organele de anchetă din teritoriu ce funcţionează pe lângă serviciile sau secţiile pentru securitatea transportului feroviar.

Biroul 1 anchetează pe arestaţii care au săvârşit infracţiuni contrarevoluţionare din sectorul transportului feroviar.

Biroul 2 se ocupă cu anchetarea persoanelor arestate care au săvârşit infracţiuni contrarevoluţionare din sectorul transportului aerian, naval şi rutier.

Biroul 3 controlează şi îndrumă activitatea organelor de anchetă ce funcţionează în ţară, pe lângă serviciile sau secţiile M.A.I., pentru securitatea transporturilor feroviare, fluviale etc.

Serviciul Operativ

Biroul 1 şi **2** împărţite pe echipe, au sarcina de a efectua arestări, percheziţii, de a organiza arestări, capcane şi posturi fixe pentru prinderea

infractorilor, acţionând pe baza ordinelor date de ministrul Afacerilor Interne sau a locţiitorilor săi, cu respectarea legilor în vigoare.
Biroul 3 controlează şi sprijină activitatea grupelor operative ce funcţionează pe lângă regiunile M.A.I. şi participă la operaţii mai importante din regiuni.
A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10/1956, f. 53-59.

53.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului Operativ din penitenciare, lagăre şi colonii.

Serviciul Operativ din penitenciare, lagăre şi colonii
Se ocupă cu munca informativă operativă pentru descoperirea acţiunilor întreprinse de deţinuţi şi condamnaţi politici, spioni, diversionişti şi de drept comun, precum şi de descoperirea elementelor duşmănoase strecurate în aparatul de deservire al penitenciarelor, lagărelor şi coloniilor.
Structura organizatorică
Serviciul este condus de un şef serviciu ajutat de un locţiitor, ţine legătura directă cu ministrul sau cu locţiitorii săi.

Are următoarea structură organizatorică:**Secţia 1** - Duce muncă informativ-operativă în rândurile condamnaţilor contrarevoluţionari pentru descoperirea legăturilor şi a acţiunilor întreprinse de aceştia.
Secţia 2 - Se ocupă de munca informativă operativă în rândurile condamnaţilor de drept comun pentru a descoperi elementele ce întreprind acţiuni duşmănoase, precum şi legăturile lor.
Biroul Secretariat - Se ocupă de primirea şi ieşirea corespondenţei, întocmeşte diferite sinteze şi alte lucrări pentru conducerea serviciului, păstrează corespondenţa la zi, se ocupă cu toate problemele administrative ale serviciului.
Grupa „C" - Păstrează arhiva serviciului cu materialele privind obiectivele şi dosarele agenţilor.
A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 68.
54.
1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului Tehnic-Operativ.

Serviciul Tehnic-Operativ Atribuţiuni

Pe baza directivelor operative, instalează aparate de tehnică operativă secrete pentru a controla activitatea persoanelor urmărite de organele Securităţii Statului. Perfecţionează şi adaptează aparatura necesară în scopuri operative. Confecţionează, în scopuri operative, documente şi efectuează diferite expertize grafologice, chimice şi altele.
Execută diferite lucrări fotografice în scopuri operative şi legitimaţii.
Efectuează sustrageri şi percheziţii secrete şi altele.
Structura organizatorică
Este condus de un şef serviciu şi locţiitorii săi. Are în subordine un secretariat şi 7 secţii.
A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 69.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului Contrainformaţii

Radio. **Serviciul Contrainformaţii Radio Atribuţiuni**

- Controlează folosirea staţiunilor de radio-emisie ale instituţiilor şi a aparatelor de emisie amatori pentru a nu da posibilitatea să fie folosite de către elementele duşmănoase în scopuri subversive.
- Descoperă şi lichidează staţiunile de radio-emisie subversive care activează pe teritoriul R.P.R., având misiuni din partea serviciilor de spionaj imperialiste şi centrelor burghezo-naţionaliste.
- Interceptează emisiunile posturilor de radio-emisiune imperialiste, cu scopul de a obţine [informaţii] ce pot fi folosite în scopuri operative.
- Urmăreşte activitatea staţiunilor de radio ce deservesc ambasadele, legaţiile şi consulatele ţărilor imperialiste ce se găsesc în R.P.R.

55.

pentru a culege informaţiuni ce pot prezenta interes pentru securitatea statului.

Structura organizatorică

Serviciul Contrainformaţii radio este condus de un şef serviciu şi locţiitorii săi. Are în subordine un birou şi două secţii. **Secţia 1** - are în subordine **4** birouri. **Secţia 2** - are în subordine trei birouri.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 70.

56.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului controlul corespondenţei şi coletelor poştale.

Serviciul controlul corespondenţei şi coletelor poştale Atribuţiuni

- Controlează amănunţit trimiterile poştale externe şi interne (scrisori, telegrame, colete, presă şi tipărituri) cu scopul de a preveni orice posibilitate de folosire a acestui mijloc de legătură de către elementele duşmănoase regimului de democraţie populară.
- Filează trimiterile poştale, conform cererilor de urmărire ale organelor Afacerilor Interne.

Drepturi şi îndatoriri

- Are dreptul exclusiv de a efectua un control secret al oricărei trimiteri poştale externe şi interne, cu excepţia corespondenţei membrilor Guvernului, C.C. al P.M.R., Prezidiului Marii Adunări Naţionale, M.A.I.-ului, redacţiei ziarului „Scânteia" şi redacţiei ziarului „Pentru pace trainică".
- Din controlul trimiterilor poştale să alcătuiască note, referate, sinteze, pentru informarea conducerii M.A.I. -ului şi direcţiilor operative.
- Are dreptul să confişte sau să distrugă trimiterile poştale, dacă acest lucru este cerut de o necesitate operativă.
- Să ţină evidenţa, prin cartotecă, a persoanelor care întreţin legături prin trimiteri poştale cu ţările imperialiste şi satelite.
- Pentru prevenirea posibilităţilor de deconspirare a măsurilor de control secret a trimiterilor poştale, să verifice amănunţit, cu ajutorul direcţiilor operative, pe toţi funcţionarii Poştei sau ai altor instituţii care au legături cu munca acestui serviciu, iar persoanele necorespunzătoare să fie îndepărtate din serviciu, prin conducerea ministerelor respective.

Conducerea şi structura Serviciului „F"

- Serviciul „F" este condus de un şef sprijinit de 2 locţiitori.
- Serviciul „F" este compus din 4 (patru) birouri şi un secretariat special de evidenţă.

Biroul 1 - controlul corespondenţei externe - filează amănunţit trimiterile poştale
externe, în afară de colete, le cenzurează şi redactează note şi referate asupra materialului duşmănos.

Biroul 2 - controlul corespondenţei interne - fileză amănunţit trimiterile interne ale Capitalei, cenzurează prin sondaj aceste trimiteri şi redactează note şi referate asupra materialului duşmănos.
Biroul 3 - controlul coletelor externe - controlează amănunţit coletele poştale externe puse în urmărire de organele M.A.I. şi redactează note asupra acestui material.
Biroul 4 - laboratorul fizico-chimic şi foto - controlează prin mijloace fizice şi chimice trimiterile poştale suspecte de a conţine mesaje secrete scrise cu cerneală simpatică.
- Face fotocopii conform necesităţilor serviciului.

Serv. „F" are datoria să ia toate măsurile de conspirare a sediului, cât şi a efectivului ce încadrează această unitate.
A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 71 -72.

1956. Structura organizatorică şi atribuţiile Serviciului evidenţă şi arhivă.

Serviciul evidenţă şi arhivă Atribuţiuni

Examinează şi studiază toate materialele arhivistice ale fostelor organe ale poliţiei, precum şi ale fostelor organe de informaţii şi de contrainformaţii ale regimului burghez.
Trimite direcţiilor operative materiale arhivistice ce reprezintă interes operativ pentru exploatarea lor.
Ţine cartoteca generală pentru toate persoanele ce au apărut în dosarele încheiate de către organele centrale ale ministerului, precum şi persoanele apărute în materialele fostelor organe burgheze ale poliţiei, de informaţie şi contrainformaţie.
Organizează o evidenţă şi creează cartotecă pentru toţi foştii informatori ai organelor de securitate.
Ţine evidenţa elementelor apărute în acţiunile direcţiunilor operative ale Securităţii Statului.
La cererile primite din partea direcţiunilor operative, verifică la evidenţă, întocmeşte referate asupra persoanelor cunoscute în materialele Serviciului de Evidenţă şi Arhivă.
Structura organizatorică
Este condus de un şef de serviciu şi de locţiitorii săi. Are în subordine 4 secţii cu birourile respective, Secţia Inspecţii şi Biroul Secretariat.
Biroul Secretariat - primeşte, înregistrează şi distribuie corespondenţa intrată şi ieşită. întocmeşte diferite lucrări de informare, ţine evidenţa şi distribuie materiale şi rechizite.
Secţia I - se ocupă de urmărirea termenelor de anchetă penală şi de ducerea la îndeplinire a sentinţelor date elementelor cu activitate contrarevoluţionară.
Secţia are 5 birouri cu următoarele sarcini:

55.

Biroul 1 ţine evidenţa nominală a agenturii informative existente şi a celei abandonate.
Biroul 2 ţine evidenţa elementelor cu activitate duşmănoasă în rândul dislocaţilor.
Biroul 3 urmăreşte termenele de anchetă şi ducerea la îndeplinire a sentinţelor judecătoreşti.
Biroul 4 se ocupă cu sechestrul asigurator asupra bunurilor de la elementele trimise în justiţie cu confiscarea averii.

Biroul 5 ţine evidenţa statistică a tuturor elementelor duşmănoase din întreaga ţară.**Secţia II** - ţine cartoteca generală a elementelor duşmănoase.
Secţia are 3 birouri cu următoarele sarcini:
Biroul 1 se ocupă cu primirea cererilor de verificare la cartotecă.
Biroul 2 se ocupă cu verificarea cererilor la cartotecă.
Biroul 3 se ocupă cu controlul întregii cartoteci operative.
Secţia III - ţine evidenţa întregii arhive operative.
Are 5 birouri cu următoarele sarcini:
Biroul 1 - ţine evidenţa şi arhiva dosarelor celor scoşi din aparatul M.A.I.
Biroul 2 - ţine evidenţa dosarelor de anchetă şi individuale.
Biroul 3 - ţine evidenţa dosarelor S.S.**I.,** A. S. şi speciale.
Biroul 4 - se ocupă cu prelucrarea arhivei.
Biroul 5 - leagă şi conservă întreaga arhivă.
Secţia IV - se ocupă cu verificarea cererilor anumitor persoane solicitate de instituţii şi ministere.
Are 2 birouri cu următoarele sarcini: Biroul 1 verifică cererile pentru paşapoarte.
Biroul 2 verifică persoanele cerute de C.C. al P.M.R. şi restul instituţiilor şi ministerelor.
Secţia Inspecţii - se ocupă cu controlul şi sprijinul secţiilor şi birourilor din cadrul regiunilor din ţară.
A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 73-75.

58.

1956. Organizarea şi atribuţiile direcţiilor regionale, serviciilor şi secţiilor raionale de securitate.

Organizarea direcţiunilor regionale ale Ministerului Afacerilor Interne

- Direcţia regională este organul exterior-teritorial al Ministerului Afacerilor Interne.
- Direcţia regională îndeplineşte sarcinile Ministerului Afacerilor Interne în cadrul teritoriului pe care-l cuprinde, cu excepţia sarcinilor securităţii în cadrul Forţelor Armate ale Republicii Populare Române şi în sectorul transporturilor.
- Direcţia regională corespunde din punct de vedere teritorial cu întinderea teritorială a regiunilor administrativ-economice.
- Direcţia regională funcţionează sub conducerea, directivele şi controlul direct al Ministerului Afacerilor Interne.
- Pe baza directivelor primite de la Ministerul Afacerilor Interne, direcţia regională - pe teritoriul ei - duce activitatea împotriva claselor exploatatoare răsturnate şi elementelor din fostele partide burgheze care încearcă să reinstaureze în ţară regimul burghezo-moşieresc; apără teritoriul ţării noastre de pătrunderea agenturilor serviciilor de spionaj ale ţărilor imperialiste şi sateliţilor lor şi lichidează fără cruţare activitatea duşmănoasă

a acestora dusă în scopul de a submina construcţia socialistă din regimul nostru de democraţie populară.

- în activitatea sa, direcţia regională se sprijină pe concursul maselor largi populare.

Atribuţiuni

- în vederea îndeplinirii celor de mai sus, direcţiei regionale îi revin următoarele sarcini:
- Supraveghează în mod continuu atitudinea şi activitatea elementelor expropriate, a chiaburilor, precum şi a elementelor din fostele partide burgheze, în vederea descoperirii şi lichidării acţiunilor care urmăresc organizarea de grupări şi formaţiuni complotiste, teroriste sau orice alte grupări subversive antidemocratice.
- Urmăreşte şi lichidează agenturile serviciilor de spionaj imperialiste şi satelite, strecurate în ţară, cu scopul organizării activităţii de spionaj şi de subminare a regimului de democraţie populară.
- Duce lupta împotriva acţiunilor contrarevoluţionare pe tărâm economic: acţiuni de subminare economică, diversiunea şi sabotajul organizate de elementele duşmănoase şi de serviciile de spionaj imperialiste şi satelite în: aparatul de stat, industrie, finanţe, comerţ şi agricultură, cu scopul de a încetini ritmul construcţiei socialiste în ţara noastră.
- Demască, în vederea lichidării, activitatea antidemocratică organizată de clerul reacţionar, precum şi de către elementele naţionalist-şovine.
- Asigură păstrarea secretelor de stat.
- Studiază arhivele Siguranţei burgheze şi a fostei Jandarmerii, în scopul de a descoperi provocatorii şi trădătorii.
- Administrează fondurile, bunurile şi materialele direcţiei regionale şi unităţilor din subordine, în conformitate cu legile în vigoare, instrucţiunile şi directivele Ministerului Afacerilor Interne.

Structura organizatorică a Dir[ecţiei] regionale

- Direcţia regională face parte din cadrul Ministerului Afacerilor Interne; este condusă de un şef al direcţiei şi răspunde de activitatea sa faţă de ministrul Afacerilor Interne.
- Pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i revin, direcţia regională cuprinde în aparatul regional un număr de servicii, secţii şi birouri care variază după mărimea regiunii şi importanţa ei politico-economică şi care sunt legate de şeful direcţiei regionale şi locţiitorii săi, asigurând astfel conducerea în domeniile respective ale muncii de securitate.
- Direcţia regională are în subordine servicii, secţii - raionale - orăşeneşti şi speciale de securitate.

Drepturi şi îndatoriri

- Direcţia regională se conduce în munca sa după legile existente ale Republicii Populare Române şi după ordinele şi instrucţiunile ministrului Afacerilor Interne.
- Direcţiile regionale M.A.I. conduc şi îndrumează organele locale ale Miliţiei, folosind în largă măsură posibilităţile acestora în interesul securităţii de stat. în caz de necesitate, direcţiile regionale, în timpul îndeplinirii misiunilor importante (operaţiuni de masă, paza solemnităţilor etc.), au dreptul să-şi subordoneze, din punct de vedere operativ, forţele locale ale Trupelor M.A.I. şi Penitenciare, cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne.
- în scopul de a asigura îndeplinirea sarcinilor securităţii de stat, direcţia regională are dreptul în cadrul teritoriului pe care-l cuprinde:
- Să creeze reţele de agenţi în toate instituţiile de stat şi sociale şi în întreprinderi, cu excepţia organelor şi membrilor P.M.R.
- Să ţină evidenţa operativă a elementelor expropriate, a chiaburilor, a membrilor fostelor partide burgheze, a persoanelor care întreţin legături cu reprezentanţii ţărilor imperialiste şi a altor elemente suspecte.
- Să efectueze, în mod secret, controlul corespondenţei suspecte şi în special a corespondenţei persoanelor suspectate de organele securităţii.
- Să efectueze percheziţii secrete şi sustrageri la persoanele suspectate de organele securităţii.
- Să controleze convorbirile telefonice internaţionale ale persoanelor particulare, precum şi convorbirile telefonice interurbane şi locale ale persoanelor suspectate.
- Să instaleze. în apartamentele persoanelor suspecte, aparate tehnice de ascultare, supraveghere exterioara secretă şi alte mijloace tehnice operative, folosite în scopul documentării asupra activităţii duşmănoase, compromiterii etc.
- Să controleze Tuncnonarea aparatelor de radio-emisie ale instituţiilor şi amatorilor.
- Să efectueze - în vederea identificării şi controlării identităţii - reţineri de persoane suspectate de organele Securităţii, pe timp de 48 de ore, în care timp va trebui rezolvată chestiunea arestării sau eliberării reţinutului.
- Să interogheze în calitate de martor pe oricare persoană, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R. şi a deputaţilor Marii Adunări Naţionale; membrii din conducerea organelor conducătoare ale partidului, funcţionarii cu munci de conducere în aparatul de stat şi deputaţii sfaturilor populare regionale vor putea fi interogaţi numai cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne; deputaţii sfaturilor populare raionale şi locale, cu aprobarea şefului direcţiei regionale.

- Cu aprobarea ministrului Afacerilor Interne, să efectueze arestări şi percheziţii la elementele infractoare, având materiale suficiente pentru aceasta şi în baza hotărârilor bine motivate.
- Fac excepţie cazurile de flagrant delict, tentativă de acte de terorism, diversiune şi sabotaj.
- Direcţiile regionale sunt obligate să raporteze orice reţinere ministrului Afacerilor Interne.
- Să instituie comisiuni de experţi pentru efectuarea de expertize - în caz de necesitate - în anumite probleme speciale ale muncii organelor de stat locale, direcţiunilor şi întreprinderilor.
- Să ceară, prin persoanele conducătoare competente din instituţii şi întreprinderi, orice informaţie despre munca şi activitatea acestor instituţii.
- Să controleze în ce fel se păstrează documentele secrete în întreprinderi şi instituţii, cu excepţia organelor P.M.R. şi să facă propunerile respective în urma efectuării acestui control.
- Să aprobe persoanele îndreptăţite să exercite munca de păstrare şi manipulare a documentelor secrete.
- Să deschidă acţiune penală împotriva infractorilor pentru crime de stat, să conducă anchete şi, în cazul când există materiale suficiente asupra vinovăţiei, să-i defere justiţiei.
- Să conteste, prin Procuratură, hotărârile injuste ale organelor judiciare, care sunt contra intereselor Republicii Populare Române şi să propună îndepărtarea lor.
- Să deţină în aresturi şi în închisori preventive pe cei aflaţi sub anchetă, la dispoziţia direcţiei regionale, să stabilească şi să controleze regimul şi repartizarea arestaţilor.

Cadrele

- Organele direcţiei regionale se completează din rândurile membrilor şi candidaţilor Partidului Muncitoresc Român şi din rândul membrilor şi candidaţilor Uniunii Tineretului Muncitor.
- în nomenclatura direcţiei regionale intră:
- toate funcţiunile personalului de securitate, până la funcţia de locţiitor şef serviciu, inclusiv.
- toate funcţiunile personalului de miliţie, de la funcţia de şef de birou, până la funcţia de locţiitor şef serviciu, inclusiv.
- Şefii direcţiilor regionale M.A.I. au dreptul:
- Să promoveze, să retrogradeze din funcţii şi să mute ofiţeri de securitate şi miliţie în limita nomenclaturii stabilite.
- Să încadreze, să promoveze, să avanseze în grad, să retrogradeze în funcţii şi grad şi să pună în disponibilitate personalul din Corpul Sergenţilor de Securitate.

- Să încadreze, să promoveze, să retrogradeze în funcţii şi să pună în disponibilitate salariaţii civili.
- încadrările de ofiţeri, avansări în grad, retrogradări din grad, punerea în disponibilitate a ofiţerilor şi orice schimbare în nomenclatura ministerului se face numai prin ordinul ministrului Afacerilor Interne.
- Verifică şi supune spre aprobare Biroului Regional RM.R. cadrele ce intră în nomenclatura Regiunii de Partid.
- întregul efectiv al organelor Securităţii Statului este considerat că efectuează serviciul militar şi se bucură de toate drepturile şi îndatoririle militarilor activi (cadrelor ofiţereşti şi a sergenţilor).
- Faţă de particularităţile muncii, ofiţerilor Securităţii Statului li se aprobă în plus - pe lângă salariul de bază pentru funcţia ce îndeplineşte efectiv - şi salariul cuvenit gradului militar.
- Direcţia regională are dreptul să propună acordarea de grade militare „la excepţional" acelor ofiţeri ai Securităţii Statului care s-au evidenţiat în luptă cu contrarevoluţionarii şi să propună decorarea lor.
- Funcţionarilor Securităţii Statului li se acordă în fiecare an concediu de odihnă, tratamentul gratuit clinic şi de sanatoriu.
- Familiile funcţionarilor Securităţii Statului se bucură de aceleaşi drepturi şi privilegii ca şi familiile militarilor activi şi de tratamentul gratuit în aşezămintele sanitare ale Ministerului Afacerilor Interne.
- Funcţionarilor Securităţii Statului care şi-au pierdut puterea de muncă în serviciul securităţii sau din cauza vârstei, li se asigură pensia, în conformitate cu Statutul Pensiilor elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.
- Familiilor funcţionarilor Securităţii Statului decedaţi în timpul îndeplinirii misiunilor li se acordă un ajutor băneşc - o singură dată - iar membrilor inapţi pentru muncă ai familiilor lor li se acordă pensii în conformitate cu statutul elaborat de Ministerul Afacerilor Interne.
- Urmaşii funcţionarilor decedaţi în împrejurări normale se bucură de drepturile de pensie acordate de Decretul nr. 360/1949 pentru organizarea asigurărilor sociale ale militarilor de carieră.

Organizarea
serviciilor şi secţiilor raionale din direcţiile regionale M.A.I.

- Serviciul sau secţia raională este organul exterior - teritorial - al Securităţii Statului; funcţionează sub conducerea şi controlul direcţiei regionale, fiind subordonat direct acesteia.
- Pe baza directivelor primite de la direcţia regională M.A.I., serviciul sau secţia raională duce nemijlocit munca pentru descoperirea şi lichidarea activităţii duşmănoase, de subminare şi de spionaj.
- în activitatea sa, serviciul sau secţia raională se sprijină pe concursul maselor largi populare.

Atribuţiuni

- în vederea îndeplinirii celor de mai sus, raioanelor le revin - pe teritoriul pe care-l cuprind - următoarele sarcini:
- Supraveghează în mod continuu atitudinea şi activitatea elementelor expropriate, a chiaburilor, precum şi a elementelor din fostele partide burgheze, în vederea descoperirii şi lichidării acţiunilor care urmăresc organizarea de grupări şi formaţiuni complotiste, teroriste sau orice alt fel de grupări subversive, antidemocratice.
- Urmăreşte, în vederea descoperirii şi lichidării lor, agenturile serviciilor de spionaj imperialiste şi satelite, strecurate în ţară cu scopul organizării activităţii de spionaj şi de subminare a regimului de democraţie populară.
- Duce lupta împotriva acţiunilor contrarevoluţionare pe tărâm economic; acţiuni de subminare economică, diversiunea şi sabotajul organizate de elementele duşmănoase şi de serviciile de spionaj imperialiste în: aparatul de stat, industrie, finanţe, comerţ şi agricultură cu scopul de a încetini ritmul construcţiei socialiste în ţara noastră.
- Descoperă, în vederea lichidării, activitatea antidemocratică organizată de clerul reacţionar, precum şi de către elementele naţionaliste şi şovine.

Structura organizatorică

- Serviciul sau secţia raională se subordonează direcţiei regionale M.A.I., este condus de un şef de serviciu sau secţie şi răspunde de activitatea sa în faţa şefului direcţiei regionale M.A.I. de care aparţine şi a Ministerului Afacerilor Interne.
- Raionul M.A.I. poate avea titlu de serviciu sau secţie, după mărimea raionului şi importanţa lui politico-economică.
- Raionul M.A.I. este încadrat cu un şef de secţie şi un număr de funcţionari operativi care diferă de la caz la caz, iar când are organizarea unui serviciu, munca este compartimentată pe birouri.

Drepturi şi îndatoriri

- Raionul M.A.I. se conduce în munca sa după legile existente ale Republicii Populare Române, după ordinele şi instrucţiunile directe ale direcţiei regionale şi ale Ministerului Afacerilor Interne.
- Raioanele M.A.I. (Securitate) conduc şi sprijină organele miliţiei, folosind în largă măsură posibilităţile acestora în interesul securităţii statului.
- în scopul de a asigura îndeplinirea sarcinilor securităţii de stat, raioanele M.A.I. au dreptul:
- Să creeze reţele de agenţi în toate instituţiile se stat şi sociale şi în întreprinderi, cu excepţia organelor şi membrilor P.M.R.
- Să ţină evidenţa operativă a elementelor expropriate, a chiaburilor, a membrilor fostelor partide burgheze, a persoanelor care întreţin

legături cu reprezentanţii ţărilor imperialiste, satelite şi a altor elemente suspecte.

- Să efectueze, în caz de flagrant delict sau cu aprobarea direcţiei regionale, percheziţii la persoanele suspectate de organele securităţii.
- Să efectueze, în caz de flagrant delict sau cu aprobarea direcţiei regionale, în vederea identificării şi controlării identităţii, reţineri de persoane suspectate de organele securităţii, pe timp de 48 ore, în care timp va trebui să propună arestarea şi înaintarea la direcţia regională sau eliberarea reţinutului.
- Raioanele M.A.I. care vor primi acest drept vor putea să interogheze în calitate de martori pe oricare persoane, cu excepţia membrilor C.C. al P.M.R. şi a deputaţilor Marii Adunări Naţionale, a membrilor din conducerea organelor conducătoare ale partidului.
- Funcţionarii cu munci de conducere în aparatul de stat, local şi deputaţii sfaturilor populare locale vor putea fi cercetaţi numai cu aprobarea direcţiei regionale.
- Cu aprobarea direcţiei regionale, să efectueze arestări şi percheziţii la elementele infractoare, având materiale suficiente pentru aceasta şi în baza hotărârilor bine motivate. Raioanele de securitate sunt obligate să raporteze orice reţinere direcţiei regionale M.A.I.

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7364, dosar nr. 10, f. 78-86.

59.

1957 august 7. Referat de cadre al locotenent-colonelului Bolintineanu Gh. Ioan (Balint), propus în funcţia de şef al Direcţiei Regionale M.A.I. Constanţa.

Ministerul Afacerilor Interne Direcţia Cadre

Lt. col. Bolintineanu Gh. Ioan (Balint)

Membru de partid din octombrie 1946;

-Născut la 12 august 1914, în comuna Mireşul Mare, regiunea Baia Mare; -Naţionalitatea: română;

-Originea socială: ţăran cu gospodărie mică; -Studii: are 5 clase Şcoala de arte şi meserii; -Cunoaşte limba maghiară şi rusă (satisfăcător); -Profesia de bază: lăcătuş mecanic; -Căsătorit, are doi copii; -încadrat în M.A.I. din mai 1949;

1 '-În prezent este absolvent al cursului de specializare-securitate din U.R.S.S.

Tatăl său, până în 1920 când a decedat, a avut circa 1,1/2 ha pământ, teren arabil, înainte de a deceda, fiind invalid de război, a ţinut timp de un an cârciumă în comuna Mireşul Mare.

Bolintineanu Ioan, până în anul 1926, a urmat patru clase elementare în comuna natală şi o clasă la fostul gimnaziu teoretic din comuna Şomcuţa Mare.

între anii 1926-1931, a urmat Şcoala de arte şi meserii din oraşul Baia Sprie, calificându-se lăcătuş mecanic şi până în anul 1935 a lucrat ca muncitor zilier la exploatarea mineră din Baia Sprie.

în 1935-1936 a satisfăcut stagiul militar la Regimentul 87 Infanterie din Satu Mare, fiind lăsat la vatră cu gradul de sergent T. R. în timpul stagiului militar şi-a schimbat numele din Balint în Bolintineanu (pe baza unui decret referitor la cetăţenii români ce purtau nume maghiar).

După terminarea stagiului militar a revenit la minele din Baia Sprie, unde a lucrat ca lăcătuş şi apoi responsabil cu încărcarea minereului. în această perioadă a făcut parte din „Liga antirevizionistă", organizaţie cu caracter naţionalist-şovin, care a luat fiinţă după organizarea „Ligii revizioniste" în sânul unei părţi a populaţiei maghiare. Bolintineanu Ioan nu a dus nici un fel de activitate în această organizaţie, fiind înscris mai mult din oficiu (şeful exploatării minere era în conducerea acestei „Ligi") iar cotizaţia i se reţinea din salariu.

în 1938, fiind acuzat că înregistra cărăuşii fictive, a fost licenţiat din serviciu. în acelaşi an, după ce a lucrat câteva luni ca funcţionar la „Banca Populară" din Baia Sprie, cu ajutorul unui unchi al său, fost chiabur, în acea vreme secretar la primăria oraşului, a fost angajat şi Bolintineanu funcţionar la primărie.

în toamna anului 1939 Bolintineanu Ion, împreună cu alţi funcţionari de la primăria oraşului Baia Sprie, a fost trimis la o adunare a F. R. N. -ului, la Cluj, însă nu a luat parte deoarece au ajuns după terminarea adunării respective. Nu s-a înscris în F. R. N. şi nu a dus activitate în acea organizaţie.

Până în anul 1940 Bolintineanu a frecventat „Casina română", o aşa-zisă casă de cultură din Baia Sprie, unde se adunau mulţi politicieni din oraş. Cu o parte din aceştia juca şah şi biliard. în acea perioadă a fost bănuit că făcea politică cuzistă, fapt pentru care i s-a făcut o percheziţie de către siguranţă. Din verificări a rezultat că nu a fost cuzist, percheziţia făcându-i-se din ura personală a unui comisar de siguranţă.

în urma aplicam Dictatului de la Viena, a fost concediat din serviciu de la primărie de către regimul hortlust şi după ce a stat câteva luni fără ocupaţie, în 1941, a venit la Braşov unde a lucrat la I.A.R. cinci ani ca lăcătuş.

în perioada războiului antisovietic, Bolintineanu Ioan simpatiza întrucâtva cu Maniu, considerând că acesta era omul care lupta pentru eliberarea Ardealului de Nord.

După 23 August 1944 s-a înscris în sindicat şi i s-a încredinţat funcţia de responsabil grupă sindicală. A mobilizat muncitorii în acţiunile întreprinse de partidul nostru, dar uneori manifesta anarhie şi se punea în fruntea nemulţumiţilor.

în 1946 s-a angajat ca lăcătuş la postul de radio Bod, unde în octombrie acelaşi an a fost primit în P.C.R. şi, în urma ajutorului primit, a devenit mai conştient, lichidând cu lipsurile pe care le-a avut anterior.

în ianuarie 1948 a fost scos din producţie şi, după ce a urmat o şcoală de partid de trei luni, a fost secretar de plasă, apoi instructor al Comitetului judeţean de partid şi, mai târziu, secretar al sectorului V, P.M.R. din Braşov.

în mai 1949 a fost încadrat ca ofiţer (căpitan) în Ministerul Afacerilor Interne, unde a îndeplinit pe rând următoarele funcţii: locţiitor politic la Direcţiile regionale de securitate Stalin şi Caransebeş, apoi şeful Direcţiei Politice din Direcţia Generală a Securităţii Statului, iar în anii 1953-1955 a fost secretar prim al Comitetului de partid din Ministerul Afacerilor Interne.

în muncile de răspundere pe care le-a avut atât pe linie de partid cât şi în aparatul politic, s-a achitat în mod conştiincios de sarcini, a dat dovadă de iniţiativă, spirit de organizare şi orientare politică şi a luat parte la o serie de acţiuni operative de securitate.

Pentru rezultatele bune obţinute, a fost decorat cu „Ordinul Steaua R.P.R., clasa IV-a" şi cu mai multe medalii şi avansat în gradul de maior şi lt. col. la excepţional.

Pe lângă părţile pozitive, tovarăşul a avut şi unele lipsuri. Nu a luat atitudine destul de hotărâtă faţă de manifestările nesănătoase ale unor membri de partid. în unele cazuri se lăsa atras în discuţii neprincipiale cu anumiţi tovarăşi cu funcţii de răspundere din M.A.I. Ca secretar al Comitetului de partid M.A.I. lua deseori măsuri de unul singur şi nu a controlat şi ajutat în mod suficient aparatul Comitetului de partid.

în decembrie 1955 a fost scos din funcţia de secretar al Comitetului de partid, fiind numit şef al serviciului 8 din Direcţia a Îl-a. S-a introdus într-un timp relativ scurt în munca profesională, reuşind să-şi însuşească problemele muncii informativ- operative şi să conducă cu competenţă ofiţerii din subordine. A organizat judicios munca şi a luptat pentru lichidarea unor metode birocratice în rezolvarea problemelor profesionale. S-a dovedit un tovarăş capabil, exigent, uneori însă cam pripit şi nu cu destul tact faţă de unii subalterni.

Din septembrie 1956 a urmat un an cursul de specializare-securitate din U.R.S.S. unde a muncit mult pentru însuşirea materialului, absolvind şcoala cu media „bine".

Părinţii ofiţerului nu au fost înscrişi în organizaţii politice. Soţia lui Bolintineanu Ioan a activat pe linie de U. F. D. R., în prezent face parte din comitetul de stradă.

Rudele apropiate ale tovarăşului Bolintineanu sunt ţărani cu gospodării mici şi mijlocii, o parte din ei încadraţi în partid şi organizaţii de masă. în afară de unchiul despre care s-a amintit (frate cu tatăl ofiţerului) care a posedat circa 30-35 ha pământ până în 1946, când l-a predat statului. Acesta a fost şi fruntaş RN.Ţ. Tovarăşul Bolintineanu a fost în relaţii bune cu acesta până în anul 1940, când a întrerupt legăturile cu el.

Un frate al soţiei se află în R.R Ungară şi o soră (tot a soţiei) în R.R Cehoslovacă, plecaţi dinainte de război.

Locotenent-colonel Bolintineanu Ioan este propus în funcţia de şef al Direcţiei Regionale M.A.I. Constanţa.

Direcţia de Cadre a Ministerului Afacerilor Interne consideră că tovarăşul poate fi numit în această funcţie.

Şeful Direcţiei Cadre Colonel Pateşan Ioan

7 august 1957 **A.M.R., fond 120, rola 421, c. 28-30.**

60.

1959 martie 5. Referat de cercetare întocmit de Comisia Controlului de Partid privind pe Dulgheru Mişu (Dulbergher).

Partidul Muncitoresc Român Comitetul Central Comisia Controlului de Partid

Către

Direcţia Treburilor C.C. **al P.M.R. -Tov. Păcuraru Andrei**

Vă trimitem alăturat referatul de cercetare împreună cu hotărârea Comisiei Controlului de Partid privind situaţia de partid a tov. Dulgheru Mişu (Dulbergher) pentru a fi supusă aprobării Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

Vicepreşedinte Vinţe Ion

Referat de cercetare Dulgheru Mişu (Dulbergher)

-Domiciliat în Bucureşti, str. Armenească nr. 14;
-Născut la 16 ianuarie 1909, la Tecuci;
-Are 3 clase secundare şi două comerciale;
-Profesia de bază: funcţionar;
-Starea civilă: este căsătorit, are 2 copii;
-Originea socială: tatăl a fost funcţionar, decedat în 1917, mama casnică;
-Naţionalitate: evreu;
-Data încadrării în partid: la 23 august 1944;
-în prezent lucrează la Sfatul Popular al Capitalei.

La 1 aprilie 1955, organizaţia de bază nr. 15 din cadrul M.A.I. a hotărât excluderea lui Dulgheru Mişu din partid, hotărâre confirmată de către Comitetul Orăşenesc Bucureşti la 28 septembrie 1957, pe baza următoarelor motive:

-Atitudine antisovietică în lagăr, unde a fost internat în perioada războiului.
-Pactizare cu duşmanul de clasă, menţinând legături de prietenie cu Crisoghelos Andrei şi Rică Georgescu, spioni ai puterilor imperialiste.
-în funcţia de director al Direcţiei de Cercetări din M.A.I. a sabotat desfăşurarea unor anchete principale, cum au fost cazurile Crisoghelos Andrei, Kofler, Calmanovici, căutând să minimalizeze activitatea lor de spionaj.
-A divulgat motivul arestării lui Oprişan Nicolae, fraţilor acestuia.

La 8 octombrie 1957, Dulgheru Mişu a făcut apel la Comisia Controlului de Partid împotriva excluderii sale din partid, considerând excluderea

nestatutară. Arată că acuzaţiile ce i s-au adus la excluderea lui din partid au fost formulate pe actul de anchetă făcută de organele M.A.I. de către foştii lui subalterni care l-au anchetat în timp ce fusese arestat în 1952-1954 pe care îi critica în muncă pentru slăbiciunile lor şi care s-au răzbunat pe el, vrând să-l scoată cu orice preţ duşman.
Comisia Controlului de Partid, cercetând cazul său, a stabilit următoarele:
Acuzaţiile la excluderea lui din partid au fost bazate pe actul de anchetă făcută de organele M.A.I.
Cercetând motivele de excludere din partid, am stabilit:
I. Nu s-a dovedit că Dulgheru Mişu ar fi avut atitudine antisovietică în lagăr, unde fusese internat în 1941. Tovarăşii Vidraşcu Ion, Rogojinschi Alexandru, soţii Lupan şi alţii arată că Dulgheru Mişu a avut comportare bună în lagăr, a făcut parte din colectiv şi a avut unele însărcinări din partea conducerii colectivului pe care le-a îndeplinit conştiincios.
Acuzaţia că a fost antisovietic a fost formulată pe baza unei singure referinţe dată de tov. Pampu Margareta, care nu se referea la Dulgheru Mişu ci la soţia acestuia care, fiind în lagăr împreună cu Pampu Margareta, a pălăvrăgit, afirmând că „femeile sovietice n-au gust la îmbrăcat şi că şeful misiunii comerciale a fost dezordonat" (dosar de cercetare, pag. 65, 66, 67, 46, 69-72, dosar de partid pag. 25, 26, 22).

II. Acuzaţia de pactizare cu duşmanul de clasă s-a bazat pe interpretări suspicioase deoarece la percheziţia făcută lui M. Dulgheru cu ocazia arestării sale în noiembrie 1952, s-a găsit o scrisoare a lui Dulgheru pe care o trimisese soţiei sale din Germania în 1947, când fusese în comisia de repatrieri. Scrisoarea a trimis-o prin Crisoghelos (care fusese trimis în Germania în mod oficial). în această scrisoare Dulgheru ceruse soţiei să-i comunice prin Crisoghelos la sediul Misiunii Americane (unde a funcţionat comisia de repatrieri) despre starea sănătăţii ei şi a copilului. Din cercetări reiese că Dulgheru a cunoscut pe Crisoghelos din perioada 1944-1945, când a lucrat la Biroul Auxiliar al Forţelor de Lupte Patriotice unde cercetase diferite elemente suspecte. Cu această ocazie, cercetând pe un mare comerciant german - Scharenbreuch - acesta fiind eliberat, s-a oferit să facă servicii partidului, să procure bani etc. Acesta, la rândul său, a prezentat pe Crisoghelos şi, astfel, s-a format din aceştia, Alexandru Bogdan şi Donath Pavel, sub conducerea tov. Vidraşcu Ion, o comisie financiară care a furnizat bani pentru partid. Soţia lui Dulgheru a fost numită referentă pe lângă acest grup. Ea s-a ocupat cu transportarea banilor la partid. Casa soţilor Dulgheru a devenit loc de întâlnire unde reprezentanţii Secţiei Administrative a C.C. a P.C.R. tratau cu comercianţii (ref. Pintilie Gh., Ion Vidraşcu, Alexandru Bogdan, Liza Dulgheru, pag. 46, 47, 39, 40, 49, 50).

Tov. Bogdan Alexandru (pag. 98) arată că el dăduse aprobare soţilor Dulgheru ca împreună cu el şi soţia să participe la o masă la Crisoghelos în

vederea creării unei atmosfere mai apropiate cu aceşti afacerişti pentru a se putea folosi de ei mai bine. Despre această întrevedere avea cunoştinţă şi tov. Ion Vidraşcu, care îi era superior. Cu această ocazie s-au întâlnit la masa lor şi cu Ricã Georgescu şi soţia acestuia. Nu există nici o probă materială sau faptă petrecută din care să se poată dovedi că aceste relaţii ar fi fost de natură de a periclita securitatea statului nostru. Nici organele M.A.I. nu ne-au putut da astfel de fapte sau dovezi.

Referitor la problemele de mai sus, tov. colonel M.A.I. Butyka Francisc, care a condus cercetarea lui Dulgheru Mişu în 1952-1955 la M.A.I., ne-a dat o referinţă în care arată că:

„în ancheta lui M. Dulgheru, unele sesizări în legătură cu el n-au fost tratate cu toată obiectivitatea.

„.. .La excluderea lui din partid, consider că aprecierea mea într-un moment dat că Dulgheru este duşman, nu a fost justă deoarece nu a existat suficiente temeiuri pentru asemenea calificare" (dosar de cercetare, pag. 75-79, 38).

III. în legătură cu acuzaţia că în funcţia de director al Direcţiei de Cercetări din M.A.I. ar fi sabotat desfăşurarea unor anchete principale, căutând să acopere activitatea spionilor Crisoghelos-Kofler-Calmanovici etc., am constatat următoarele:

a) în 1950 Dir. de Cercetări din M.A.I. a preluat de la S.S.I. ancheta „Grupul Comerţului Exterior", în care a figurat şi numitul Crisoghelos Andrei. Dulgheru este învinuit că nu a dispus ca Crisoghelos să fie cercetat asupra legăturilor sale pe linie de spionaj, pentru că îl cunoscuse mai înainte şi avusese cu acesta legături „dubioase".

Tov. Gogu Popescu, fost director în Direcţia de Contrasabotaj şi tov. Pintilie Gh. arată că în perioada anchetării grupului Crisoghelos în 1950, au indicat şi insistat ca Dulgheru M., să adâncească cercetarea acestui grup, pentru sabotaj (ref. tov. Pintilie Gh., Gogu Popescu, Dulgheru Mişu, dosar de cercetare pag. 45, 54, 56, 57, dosar cu material oficial pag. 60).

Din cercetarea materialului oficial întocmit în legătură cu Crisoghelos de către S.S.I. şi apoi în perioada cât s-a ocupat de această problemă Direcţia Cercetării M.A.I., condusă de Dulgheru Mişu, rezultă că într-adevăr acesta a fost cercetat pentru trafic de devize, dare de mită diverşilor funcţionari din Ministerul Comerţului Exterior, pentru a obţine avantajele solicitate de Crisoghelos.

în 1949, pentru aceste fapte, Crisoghelos a fost condamnat la 2 ani şi 8 luni închisoare, fiind eliberat în 1951. După arestarea lui Dulgheru, Crisoghelos a fost recercetat de M.A.I. şi a recunoscut legăturile lui de spionaj cu diverşi spioni încă din 1945, fiind apoi condamnat la muncă silnică pe viaţă.

Din cercetarea lui Crisoghelos n-a reieşit că Dulgheru ar fi avut cu acesta legături cu caracter duşmănos (extras din material oficial, pag. 50-55) însă reiese clar că a lucrat superficial, neadâncind problemele şi astfel Crisoghelos a scăpat în 1952 cu o condamnare mai uşoară.

b) în cazul anchetei Kofler este acuzat că, deşi Kofler dăduse în 1950 declaraţii de recunoaştere, în loc să adâncească cele declarate de acesta, l-a trimis în Spitalul Central, influenţându-se de simulările acestuia.

Noi am stabilit că declaraţiile lui Kofler date în 1950, au fost cunoscute de conducerea ministerului şi a procedat conform indicaţiilor primite. De asemenea, trimiterea lui Kofler la Spitalul Central s-a tăcut cu aprobarea conducerii ministerului.

c) în cazul lui Calmanovici era acuzat că a aprobat propunerile anchetatorului să-l pună în libertate. Menţionăm că în referatul de propunere pentru punere în libertate a fost oglindit în mod real legăturile de spionaj ale lui Calmanovici cu Alex. Ştefănescu, Kofler şi Pătrăşcanu, dar Dulgheru, în mod nejust, a apreciat că aceste legături Calmanovici le-a menţinut cu ştirea „conducerii partidului" şi din „dispoziţia partidului" în loc să arate că din dispoziţia trădătorilor Foriş şi Kofler.

Propunerea de eliberare a lui Calmanovici Emil, deşi a fost aprobată de tov. Pintilie, conducerea partidului nu a fost de acord cu el, astfel Calmanovici a rămas arestat şi condamnat (vezi ref. pag. 40 şi dosar oficial, voi. 5, pag. 145-150).

Faţă de metodele de anchetă a grupului duşmănos în frunte L. Pătrăşcanu, Dulgheru M. a luat poziţie autocritică şi a arătat că a lucrat superficial, nu întotdeauna controla subalternii, nu citise în amănunt toate piesele existente în legătură cu desfăşurarea anchetei, lăsându-se indus în eroare de unii anchetatori, subalterni ai lui (Dulgheru M. pag. 36, 37).

d) Referitor la acuzaţia că a divulgat motivul arestării lui Oprişan Niculae, fratele lui Oprişan, am stabilit următoarele:

Descoperindu-se că Nicolae Oprişan - fost procuror la Brăila - a fost informator la fosta fabrică „Franco-Română", a fost arestat de organele M.A.I., fratele acestuia, Aurel Oprişan - pe care Dulgheru îl cunoscuse din 1934, care a lucrat în restaurantul unchiului lui Dulgheru - a mers la locuinţa lui Dulgheru să afle motivele arestării fratelui său. Dulgheru a acceptat să discute cu acesta întrebându-l „nu cumva fratele său a lucrat la Franco-Română", dându-i prilej să deducă că fratele său este arestat în legătură cu „Franco-Română" (din declaraţia lui Dulgheru şi a lui Aurel Oprişan pag. 21, 22, 34, 35).

IV. în legătură cu acuzaţia că a divulgat lui Antoniu Samoil (fost lucrător în Direcţia Cercetări M.A.I.) motivul scoaterii acestuia din cadrele M.A.I., n-am putut stabili dacă a divulgat ceva lui Antoniu.

Antoniu Samoil arată că Dulgheru i-a comunicat că a fost scos din cadrele M.A.I. pentru că a divulgat verişoarei lui că nu se va face sioniştilor proces, ceea ce Dulgheru nu recunoaşte. Declară că a spus lui Samoil că a fost scos „pentru pălăvrăgeală" (declaraţia lui Dulgheru şi Antoniu).

Dulgheru Mişu, pe baza acuzaţiilor de mai sus, în februarie 1955 a fost trimis în judecată de către M.A.I., cu învinuirea de duşman al poporului. Tribunalul Suprem a constatat că nu există probe pentru această învinuire, dar pentru faptul că a discutat cu fraţii arestatului Oprişan Niculae şi pentru propunerea făcută în cazul lui Emil Calmanovici, l-a condamnat pentru neglijenţă în serviciu 2 ani şi 3 luni închisoare, adică la timpul în care fusese arestat preventiv de către M.A.I. şi l-a pus în libertate.

Ulterior această condamnare a fost amnistiată. La cererea făcută de M. Dulgheru pentru reexaminarea condamnării i s-a răspuns de către Tribunalul Suprem că potrivit art. 172 C. R amnistia are de efect stingerea incriminării şi, în consecinţă, nu are ce să reexamineze (vezi material oficial pag. 1 a).

în cursul cercetării, la Comisia Controlului de Partid, a motivelor pentru care Mişu Dulgheru a fost exclus, s-a stabilit că tov. Butyka Francisc - director în Dir[ecţia] de Cercetări în cadrul M.A.I., în mod superficial şi neobiectiv a tratat cercetarea acestuia şi, fără să existe fapte, în grabă a propus trimiterea lui în judecată sub acuzaţia de „duşman al poporului".

După ce Dulgheru a fost eliberat din prevenţie, deşi ştia că Tribunalul Suprem n- a constatat la activul lui Dulgheru decât „neglijenţă în serviciu", tov. Butyka Francisc, luând cuvântul la adunarea generală a org[anizaţiei] de bază din aprilie 1955, unde s-a hotărât excluderea din partid a lui M. Dulgheru, a calificat activitatea lui Dulgheru ca duşmănoasă, fără să aibă vreun fapt doveditor.

Tov. Butyka a arătat la Comisia Controlului de Partid atitudinea şi procedeul neobiectiv cu care a cercetat cazul lui Dulgheru M. în privinţa acuzaţiei de „duşman al poporului".

Dulgheru Mişu a lucrat în cadrul M.A.I. de la 6 martie 1945, când a fost repartizat la Corpul detectivilor. A fost apoi avansat de la gradul de comisar la inspector, apoi inspector general. în 1947 a fost numit în Comisia de Repatrieri în Germania. în 1948, când s-a organizat Direcţia de Cercetări în cadrul M.A.I., a fost numit directorul acestei direcţii. Aici a funcţionat până în 1952, când a fost arestat.

Din aprecierea unor tovarăşi care îi erau superiori, colaboratori sau subalterni, ca tov. Bunaciu Avram, Pintilie Gheorghe, Vidraşcu Ion, Gogu Popescu, Ion Crişan, Bandi Roman, Simon Jak, Enciu M., Georgescu I. (pag. 39, 40, 52, 57, 63, 64, 75, 100, 106), reiese că în muncă a fost disciplinat, a muncit pentru descoperirea organizaţiilor legionare, în problema grupului Pop-Bujoiu, grupul procesului de la Canal, grupul spionilor în favoarea Iugoslaviei etc.

Pe linie de partid, o perioadă a fost instructor la două organizaţii de bază şi a absolvit Universitatea serală de marxism-leninism de doi ani la M.F.A.

Cu toate acestea, nu a reuşit să se debaraseze de bagajul mentalităţii mic burgheze cu care a intrat în partid. în funcţia de director al anchetelor, era îngâmfat şi orgolios, lipsit de autocritică, subaprecia munca altor direcţii, cu atitudine de lăudăroşenie specifică elementelor mic burgheze. în cadrul direcţiei de anchetă însă a manifestat multă superficialitate şi neglijenţă, ceea ce a dăunat muncii. El a nesocotit controlul de partid asupra muncii sale, pe care o ducea pe linie profesională datorită poziţiei sale de subapreciere a rolului organelor de partid în formaţiile M.A.I. A acordat încredere unor anchetatori, elemente mic burgheze cu mentalitate străină ca Antoniu, Răzvan şi alţii care posedau pregătire juridică, dar care îl induceau în eroare. în schimb, subaprecia elementul muncitoresc, mai ales cadrele care îl criticau.

După eliberarea sa şi de la excluderea din partid, la locul de muncă, ca responsabil cu investiţiile la Fabricile Metalo-Globus şi Fabrica de Foarfece şi Bricege, este apreciat ca un om disciplinat, dând exemplu în felul lui de comportare atât în munca profesională cât şi în munci obşteşti, fiind activ.

Concluzii.

Dulgheru Mişu provine dintr-un mediu mic burghez funcţionăresc. A lucrat ca funcţionar la diferite firme comerciale şi ca funcţionar tehnic la o fabrică din Bucureşti, în perioada 1940-1941 a fost diurnist la reprezentanţa comercială sovietică din Bucureşti.

Din 1941 [până în] 1944 a fost internat în lagăr pentru că a fost funcţionar la reprezentanţa comercială sovietică. Aici a devenit simpatizant al partidului, fiind încadrat în colectivul tovarăşilor din lagăr.

După eliberarea ţării, a fost încadrat în partid şi i s-au încredinţat munci de încredere în cadrul M.A.I., unde a lucrat până în 1952.

Din cercetările noastre rezultă că acuzaţiile aduse lui Dulgheru M. de antisovietism, de pactizare cu duşmanul de clasă, nu sunt întemeiate.

Deşi n-au existat fapte doveditoare în susţinerea acuzaţiei de duşman al clasei muncitoare, a fost trimis în judecată.

Tribunalul Suprem, judecând faptele cu care a fost acuzat ca duşman al clasei muncitoare, a constatat că sunt neîntemeiate dar, totuşi, l-a condamnat la 2 ani şi 3 luni, socotindu-se timpul cât a fost reţinut pentru cercetări, pe motivul „neglijenţă în serviciu".

Din cele stabilite de noi, reiese că într-adevăr el a dovedit lipsă de vigilenţă politică în cazul anchetării lui Crisoghelos Andrei. Anchetarea acestuia s-a făcut unilateral, din care cauză nu s-a putut descoperi mai din timp că Crisoghelos a fost spion, aşa cum a reieşit ulterior.

De asemenea, el se face vinovat pentru faptul că a discutat despre arestarea lui Oprişan Nicolae cu fratele acestuia, contrar regulamentelor M.A.I.

La fel, cu uşurinţă a căzut de acord cu propunerea subalternilor săi ca Emil Calma- novici să fie eliberat, propunere care a fost respinsă de organele superioare de partid.

Cu toată gravitatea acestor lipsuri şi abateri ale lui Dulgheru Mişu, suntem de părere că ele nu puteau să constituie motive de condamnare şi excludere, mai ales dacă se luau în considerare şi părţile pozitive ale activităţii lui.

Ţinând seama că motivele pentru care a fost trimis în justiţie şi exclus din partid ca duşman al poporului nu sunt întemeiate, Comisia Controlului de Partid hotărăşte şi supune spre aprobare Biroului Politic:

-Anularea hotărârii de excludere din partid a lui Dulgheru Mişu şi reîncadrarea lui în partid cu stagiul din 1945, dată când a fost primit în partid.

-Pentru abaterile constatate în munca lui, să fie sancţionat cu vot de blam.

(Comitetul de Partid M.A**.I.** să atragă atenţia tov. Butyka Francisc pentru atitudinea neobiectivă cu care a procedat în cazul anchetării lui Mişu Dulgheru şi pentru faptul că a influenţat în mod nejust organizaţia de bază care l-a exclus pe acesta).

Comisia Controlului de Partid Preşedinte Constantin Pârvulescu

55.

5 martie 1959 **A.M.R., fond 120, rola 423, c. 735-741.1959 iunie 29.** Referat de cadre al generalului-maior Gavriliuc Mihai, propus pentru eliberarea din funcţia de şef al Direcţiei I.

Ministerul Afacerilor Interne
Nr. 204969
din 29 iunie 1959
Către
Secretariatul C.C. **al P.M.R.**

Supun Secretariatului Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român spre aprobare următoarele:

1. Scoaterea din funcţia de şef al Direcţiei I a tovarăşului general-maior Gavriliuc Mihai.

Alăturat trimit şi referatul tovarăşului.

Ministrul Afacerilor Interne General-colonel Alexandru Drăghici
Ministerul Afacerilor Interne

Referat
privind pe general-maior Gavriliuc Mihai

în decembrie 1955 a fost trimis de partid să lucreze în M.A.I. şi a fost numit şef al Direcţiei I, funcţie în care a obţinut unele rezultate pentru care, în câteva rânduri, a fost premiat, însă faţă de cerinţele muncii şi sarcinile mereu crescânde ale acestei direcţii, s-a dovedit departe de a fi corespunzător funcţiei încredinţate.

încă de la numirea sa în această funcţie, în loc să intre în problemele specifice muncii, s-a rezumat la cunoaşterea lor la suprafaţă, fără să aprofundeze sau să analizeze principalele sectoare de activitate.

Acest stil de muncă de suprafaţă a făcut ca să ia o serie de măsuri pripite, insuficient de gândite, să dea o serie de ordine şi, în loc ca acestea să fie ferme, să revină asupra lor, întrucât nu erau juste.

în muncă este indisciplinat şi dezordonat, i se ordonă să execute într-un fel o lucrare şi el nu ţine cont de ordinul primit şi o execută după cum îl taie capul, ceea ce a dus la dărâmarea unor acţiuni.

Deşi are aproape patru ani de când este în funcţia de director, în loc să lupte pentru aplicarea întocmai a ordinelor şi instrucţiunilor în vigoare în minister, dă ordine care duc la încălcarea acestora, ceea ce duce la deconspirarea muncii dintre compartimente. Deşi a avut instrucţiuni clare în materie de bani, cum trebuie să fie remunerată agentura, nu le-a aplicat, ci le-a călcat, ducând astfel în afară de risipă de valută şi la deconspirarea unor agenţi.

Este îngâmfat şi îi place mult să se laude şi aceasta şi în faţa unor cadre faţă de care n-ar trebui să deconspire munca direcţiei.

în munca cu oamenii, cu cadrele, are lipsuri foarte serioase, astăzi prezintă unele cadre foarte bine, îi laudă şi îi ridică în slăvi, ca peste scurt timp despre aceiaşi oameni să aibă aprecierile cele mai negative. Numai astfel se poate explica cele două arestări de ofiţeri de securitate în R.F.G. şi care în anchetă au trădat ce au cunoscut.

A trimis în străinătate aceşti ofiţeri, fără aprobarea conducerii ministerului, iar când a fost tras la răspundere, a vrut să arunce vina pe alţii. Unul din aceşti ofiţeri a fost adus în M.A.I. şi promovat în foarte scurt timp, iară să cunoască muncă de securitate, până în funcţia de şef de serviciu de către tov. Gavriliuc, pe considerentul că îl cunoaşte mai de mult. De asemenea, cel de al treilea ofiţer care a trădat patria este tot din direcţia de a cărei muncă răspunde tov. Gavriliuc.

Grav este faptul că la încrederea mare care i s-a acordat în mânuirea fondului C.I.S., a dovedit mare uşurinţă şi a dat dovadă chiar de necinste. Astfel, a trimis un ofiţer în Berlinul Occidental şi i-a ordonat să ceară chitanţe mai mari pentru unele materiale cumpărate. Ofiţerul a obţinut chitanţe majorate în valoare de 701 dolari, ceea ce reprezenta la unele obiecte încărcarea lor cu 100%.

Dând o astfel de educaţie subalternilor, de falsificarea chitanţelor, în loc să-i tragă la răspundere pentru asemenea porcării, este posibil ca şi subalternii, la rândul lor, să procedeze la fel. Dacă avea nevoie de valută străină pentru muncă, trebuia să raporteze conducerii ministerului, să ceară aprobarea şi dacă era în interesul muncii, primea această aprobare. în cele arătate mai sus nefiind cazul.

în loc să analizeze aceste lipsuri grave din munca sa şi să le recunoască cinstit, caută să le justifice, să arunce vina pe alţii şi în ultimă instanţă a căutat să mintă conducerea ministerului. Fiind pus însă în faţa realităţilor, începea cu diferite motivări.

N-a lucrat şi nu ştie să lucreze în colectiv, nu se consultă şi nu cere ajutorul locţiitorilor săi în problemele muncii, ceea ce duce uneori la dărâmarea acţiunilor, în direcţia pe care o conduce se manifestă din plin mahalagismul şi în loc să combată această racilă în munca direcţiei, se complace în ea şi uneori chiar o alimentează.

în ceea ce priveşte anturajul său în afara ministerului, de asemenea, a lăsat de dorit, era prieten şi a adus în mai multe rânduri la popicărie (într-o casă conspirată M.A.I.) pe Safer şi Mineu, foşti legionari.

în ceea ce priveşte caracterul său de om, practică minciuna pentru a putea ieşi curat şi la suprafaţă şi face abuz pentru interesele sale personale. Tov. general-maior Gavriliuc Mihai, de mai mult timp este bolnav şi în ultimul timp boala s-a accentuat, astfel, din martie până la începutul lunii iunie n-a lucrat deloc, iar de atunci lucrează cu program redus de **4-6** ore pe zi ceea ce

înseamnă ca să cunoască tot mai puţin munca direcţiei şi să fie o frână în activitatea ei.
în concluzie: tov. general-maior Gavriliuc Mihai, de când lucrează în M.A.I. a avut unele rezultate în muncă.
însă, ţinând seama că este indisciplinat, superficial, că a tăcut mai mult muncă de suprafaţă, fără să analizeze şi aprofundeze o seamă de probleme, ceea ce a dus la abateri grave în munca sa (deconspirări mari şi chiar trădări), de asemenea, în muncă a dat dovadă de necinste în mânuirea fondurilor şi practică minciuna, propun să fie scos din M.A.I., iar pentru faptul că este bolnav să i se întocmească formele pentru pensionare.
Ministrul Afacerilor Interne General-colonel Alexandru Drăghici
A.M.R., fond 120, rola 425, c. 117-l 19.

62.

1959 iulie 6. Referat de cadre al generalului-maior Evghenie Atanase, propus în funcţia de şef al Direcţiei a IV-a din M.A.I.
C.C. al P.M.R. Direcţia Organizatorică Secţia de Cadre
Evghenie Atanase
Membru de partid din martie 1945;
-Născut la 3 martie 1923, în Bucureşti;
-Ocupaţia părinţilor: tatăl a fost distribuitor de pâine;
-Naţionalitatea: română;
-Profesia de bază: cazangiu;
-Studii: 7 clase primare, 3 clase de ucenici;
-Căsătorit, are 2 copii;
-în prezent este elev la Facultatea specială de pe lângă Şcoala Superioară a Comitetului Securităţii de Stat a U.R.S.S.

Evghenie Atanase, în septembrie 1935 s-a angajat ucenic la atelierul de cazangerie al Şcolii de arte şi meserii „Polizu" din Bucureşti. în acelaşi timp a urmat şi trei clase de ucenici.

în 1938, după ce a terminat ucenicia, s-a angajat la uzinele „Malaxa", azi „23 August". Aici a lucrat şapte ani la instalaţiile de încălzire centrală şi la cazangerie. A fost un muncitor priceput şi de multe ori îşi manifesta nemulţumirea faţă de felul cum erau trataţi atunci muncitorii. Fiind sub influenţa tatălui său, care era un om cinstit şi nu se împăca cu actele huliganice ale legionarilor, Evghenie Atanase nu s-a alăturat acestora, chiar îi privea cu ură.

în uzină a lucrat cu unii simpatizanţi ai mişcării muncitoreşti, a primit de la ei material ilegal de citit, iar în toamna anului 1941 a fost atras în U.T.C. A organizat în U.T.C. un grup de tineri din uzină care au luat parte, împreună cu el, la împrăş- tierea manifestelor partidului, a tăcut propagandă printre muncitori împotriva războiului antisovietic, a întreprins unele acţiuni de sabotaj în uzină.

în 1943, după ce unii din membrii de partid din uzină au fost arestaţi, a menţinut legătura numai cu unii muncitori pe care-i cunoştea că erau simpatizanţi ai partidului şi a strâns bani pentru ajutorarea deţinuţilor politici antifascişti.

în iunie 1944, împreună cu 60-70 muncitori, a fost evacuat la Făget. Acolo a antrenat pe aceşti muncitori la acţiuni de revendicări.

După ce s-a întors din evacuare, în decembrie 1944, a fost promovat instructor al Comitetului judeţean Ilfov al U.T.C., funcţie pe care a avut-o până în februarie 1945 când, împreună cu alţi tovarăşi, a fost trimis la Uzinele „Malaxa" pentru a întări acolo munca politică. în martie 1945 i s-a confirmat primirea în P.C.R. A fost numit secretar al organizaţiei U.T.C., apoi al Tineretului Progresist pe uzină, această funcţie a îndeplinit-o până la alegerile din 1946 când a fost trimis secretar al Sectorului III Albastru A, al Tineretului Progresist.

în această perioadă a muncit bine, s-a dovedit un tovarăş energic şi a reuşit să mobilizeze tineretul în acţiunile partidului nostru.

în februarie 1947 a fost încorporat la Legiunea de jandarmi Bucureşti, apoi transferat la Regimentul 2 Pionieri Gardă. în această unitate a fost secretarul unei celule de partid.

La sfârşitul anului 1947 s-a eliberat din armată. Cu aprobarea partidului s-a întors în uzină pentru că, între timp, se îmbolnăvise de plămâni. A lucrat la centrala hidraulică şi a fost secretarul U.T.M.-ului şi membru în comitetul de partid din secţie.

în iunie 1948 a fost scos din producţie şi repartizat în secţia de cadre a Sectorului „23 August" al P.M.R., la anchete şi verificări, apoi a fost numit responsabilul secţiei.

Din iunie până în septembrie 1949, a urmat şcoala de cadre a Comitetului Organizaţiei Bucureşti al P.M.R. Terminând şcoala, a fost repartizat în secţia de cadre a Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R.

Din noiembrie 1949 a fost secretar adjunct al Comitetului de partid Sectorul III Albastru, sarcină de care s-a achitat în bune condiţiuni.

în mai 1950 a fost adus în Secţia administrativ-politică a C.C. al P.M.R. A fost mai întâi promovat şeful sectorului M.A.I., apoi din septembrie 1952 a fost şef adjunct, iar din ianuarie 1953 a fost numit şef al Secţiei administrativ-politice a C.C. al P.M.R. Din aprecierea tovarăşilor care au cunoscut munca sa în secţia administrativă, rezultă că a muncit mult şi a depus eforturi pentru a însuşi specificul muncii. A fost perseverent şi conştiincios. Uneori nu a manifestat suficientă hotărâre şi nu controla munca tovarăşilor din secţie, tolerând unele acte de indisciplină din partea unor instructori.

în octombrie 1953 a fost numit locţiitor al Ministrului Afacerilor Interne (i s-a acordat gradul de general-maior), funcţie ce a îndeplinit-o până

în mai 1957. A fost apreciat că a depus eforturi în cunoaşterea specificului de muncă, conducând cu competenţă direcţiile de care răspundea. Conducerea ministerului l-a criticat că a dat mai multă atenţie compartimentelor tehnice şi mai puţin s-a ocupat de direcţiile operative şi, în special, a controlului pe teren asupra felului cum se îndeplinesc sarcinile.

în urma reducerii funcţiilor de locţiitori de miniştri, în mai 1957 a fost numit şef al Direcţiei Securităţii oraşului Bucureşti. în această funcţie a fost apreciat că a muncit cu simţ de răspundere, exigent şi cu iniţiativă în muncă. în această perioadă a fost cooptat şi membru supleant al biroului Comitetului orăşenesc P.M.R. Bucureşti şi ales deputat în Sfatul popular al Capitalei.

Prin desfiinţarea Direcţiei Securităţii oraşului Bucureşti, tovarăşul general-maior Evghenie Atanase a fost pus la dispoziţia Direcţiei de Cadre M.A.I. şi a fost trimis de conducerea Ministerului Afacerilor Interne în diferite misiuni.

Din septembrie 1958 este elev la facultatea specială de pe lângă Şcoala superioară a Comitetului Securităţii de Stat al U.R.S.S. Depune eforturi pentru pregătirea sa de specialitate, iar ca şef al lotului se achită în bune condiţiuni de sarcinile încredinţate.

Pentru meritele sale în muncă a fost decorat cu „Steaua R.P.R." clasa III-a şi a IV-a şi 3 medalii ale R.P.R.

General-maior Evghenie Atanase a fost trimis în diferite misiuni în ţările de democraţie populară din Europa şi în Republica Federativă Iugoslavia. Ca avere posedă un autoturism.

Despre familia tovarăşului Evghenie Atanase cunoaştem: Tatăl său a venit din Macedonia, împreună cu părinţii săi, în urmă cu 60 de ani. A lucrat ca distribuitor de pâine şi apoi ca portar. Nu a fost înscris în nici o organizaţie politică. Este decedat din 1956. Mama este casnică, nu este înscrisă în nici o organizaţie politică. Are un frate şi o soră. Fratele este strungar, acesta a dezertat de pe frontul antisovietic, a fost condamnat la moarte, apoi i s-a comutat pedeapsa la muncă silnică pe viaţă. După eliberarea ţării noastre a luptat pe frontul antihitlerist. Ulterior a intrat în anturajul unor elemente decăzute şi, fiind prins că a furat două biciclete, a fost condamnat la trei ani închisoare. în prezent lucrează ca normator la Uzinele „23 August". Munceşte bine în producţie şi are activitate în cadrul sindicatului pe tărâm cultural. în ultimii ani este cunoscut ca un element corect. Sora a fost muncitoare la o fabrică, a fost membră în U. F. D. R., în prezent, fiind bolnavă, este casnică. Soţia lui Evghenie Atanase este casnică, n-a tăcut şi nu face parte din vreo organizaţie politică. Tatăl ei a lucrat ca dulgher, fără salariaţi. Acum nu mai lucrează în profesie, se ocupă cu munca câmpului, are 2 ha pământ. Nu este încadrat politic. Soţia are 1 frate şi 3 surori. Fratele este membru de partid, ofiţer de miliţie, surorile sunt casnice, nu sunt încadrate politic. Soţul unei

surori a fost exclus din partid pentru că a delapidat o sumă de bani şi a fost condamnat la 3 ani închisoare.
Cu rudele sale, generalul-maior Evghenie Atanase întreţine legături.
Evghenie Atanase spune că are o verişoară în Macedonia Grecească, plecată acolo din 1914, nu ştie de ea nimic de mai mulţi ani.
Este propus de Ministerul Afacerilor Interne în funcţia de şef al Direcţiei a IV-a M.A.f.
Secţia de Cadre a C.C. al RM.R. este de părere că tov. general-maior Evghenie Atanase corespunde din punct de vedere al încrederii politice.
6 iulie 1959
p. Secţia de cadre Gh. Ionescu
Silaghi Ion,
Şef de sector în Secţia de Cadre
a C.C. al P.M.R.
DincăIon
Şef de sector în Secţia Organizaţii de partid a C.C. al P.M.R.
A.M.R., fond 120, rola 425, c. 358-360.

55.

* Numit în funcţia de şef al Direcţiei a IV-a în septembrie 1959, după înapoierea sa de la Şcoala Superioară a Comitetului Securităţii de Stat a U.R.S.S. *(A.M.R,fond 121, rola 239, c. 97-98)***1959 noiembrie 18.** Referat de cadre al colonelului de securitate Doicaru Nicolae propus pentru a fi numit în funcţia de şef al Direcţiei I din M.A.I.

Ministerul Afacerilor Interne
Nr. S/209105
din 18 noiembrie 1959
Către
Secretariatul C.C. al P.M.R.

Supun Secretariatului Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, propunerea de numire în funcţia de şef al Direcţiei I din Ministerul Afacerilor Interne a tovarăşului colonel Doicaru Nicolae. Anexez alăturat şi referatul ofiţerului.

Ministrul Afacerilor Interne General colonel Alexandru Drăghici

Ministerul Afacerilor Interne Direcţia Cadre
Colonel de securitate Doicaru Nicolae

Membru de partid din ianuarie 1945;
-Născut la 22 august 1922, în comuna Dolhanţi, raionul Focşani, regiunea Galaţi;
-Originea socială: ţăran cu gospodărie mijlocie; -Naţionalitatea: română;
-Studii: 4 ani gimnaziu şi anul II Şcoala muncitorească; -Profesia: radiotelegrafist; -Căsătorit, are 2 copii; -încadrat în M.A.I. în 1945;
-în prezent este locţiitor şef direcţie la Direcţia I din Ministerul Afacerilor Interne.

Doicaru Nicolae a absolvit 7 clase primare în comuna natală, apoi din 1937 până în 1941 a urmat 4 clase la Gimnaziul Industrial din oraşul Focşani. în noiembrie 1941, pe baza unui anunţ din ziar, a dat examen şi astfel a reuşit să intre ca suboficiant la P. T. T., unde a urmat un curs de pregătire de şase luni în
specialitatea de radiotelegrafist. După terminarea cursului a fost repartizat la o echipă volantă la telegraful central al P. T. T. în Bucureşti. Cu această echipă a fost în diferite localităţi din ţară şi în 1942 a fost trimis în U.R.S.S. (Nicolaev) pentru instalarea unui teleimprimator, unde a stat circa 2-3 luni. Acolo, cei cu care a fost nu relatează ceva deosebit despre purtarea lui.

în anul 1942 a fost încorporat la Regimentul 1 Transmisiuni Bucureşti, de unde a fost trimis la o şcoală de subofiţeri până în martie 1944, când a fost avansat la gradul de sergent major în rezervă.

După şcoală a fost repartizat la Compania 132 de transmisiuni Constanţa, la plutonul radio Basarabi-Constanţa, unde a stat până la 25 august 1944, când a plecat pe frontul antihitlerist.

De la 25 august 1944 până în 1945, a luat parte cu unitatea sa - ca [şi] comandant de pluton - pe frontul antihitlerist, până în Cehoslovacia. Pentru fapte de arme a fost decorat cu „Virtutea Militară" clasa a Îl-a şi cu medalia sovietică „Victoria".

în 1945, după desconcentrare, s-a stabilit cu domiciliul în oraşul Constanţa. Acolo a luat parte la o serie de acţiuni obşteşti conduse de partid. în ianuarie acelaşi an a fost primit în P.C.R., iar în iulie 1945 a fost încadrat în poliţie cu gradul de comisar, la Inspectoratul Regional Constanţa, unde a lucrat pe linie de poliţie şi siguranţă până în anul 1948.

O dată cu înfiinţarea Securităţii Statului a fost încadrat în gradul de căpitan şi numit şef de secţie, funcţie în care a muncit până în 1949.

La 23 august 1949, pentru munca depusă a fost avansat la excepţional la gradul de maior şi numit director al Regiunii de Securitate Constanţa, funcţie ce a avut-o şase ani. în octombrie 1952 a fost avansat la gradul de locotenent colonel. Tov. Doicaru Nicolae, de la încadrarea sa în Ministerul Afacerilor Interne, a muncit cu abnegaţie şi devotament, reuşind să obţină o serie de rezultate pozitive, fapt pentru care a fost promovat în munci de răspundere.

Muncind pentru aplicarea ordinelor şi directivelor conducerii ministerului, a obţinut rezultate concrete în depistarea mai multor organizaţii subversive de legionari din regiunea Constanţa. Astfel, redăm câteva din cele mai importante: spionii legionari conduşi de Toma Vasile, a grupărilor de legionari conduşi de Curpen Gabriel, comandamentul legionarilor din nordul şi sudul Dobrogei, lichidarea bandei condusă de legionarul paraşutat Gogu Puiu, cu care a luptat cu arma în mână, a spionilor legionari paraşutaţi în 1953, ca Tănase şi M. Popovici şi alte organizaţii subversive.

în ultimii ani cât a muncit la Regiunea M.A.I. Constanţa, a fost membru în Comitetul Regional de Partid.

în iunie 1955 a fost promovat în funcţia de locţiitor director în aparatul central al M.A.I., funcţie în care se găseşte şi în prezent. La 23 august 1955 a fost avansat la gradul de colonel, la excepţional. în această funcţie, tov. col. Doicaru Nicolae s-a dovedit un bun organizator, energic şi cu putere de muncă. Este inteligent şi asimilează uşor problemele care-i stau în faţă. Şi-a dat contribuţia efectivă într-o serie de probleme grele din exterior, între care: a dus la îndeplinire sarcina fixată de conducerea ministerului, de a răpi şi aduce în ţară pe comandantul legionar Puiu Traian, care se afla la Viena şi altele. A organizat şi luptat direct cu legionarul Beldeanu [Oliviu], unde nu şi-a precupeţit viaţa pentru executarea întocmai a misiunilor ordonate. Este un ofiţer matur, care a acumulat o bună experienţă în cei 15 ani de când lucrează în munca de securitate, reuşind să-şi ridice mereu calificarea sa profesională şi să ajute în mod concret şi efectiv subalternii în muncă. Din 1958 face parte din Comitetul Raional de Partid M.A.I.

Pentru activitatea şi rezultatele obţinute în munca sa, a fost decorat cu ordinele: „Steaua R.P.R." clasa IlI-a, de două ori, „Apărarea Patriei" clasa I-a şi ordinul „23 August" clasa IV-a. De asemenea, a fost decorat cu medalia „Victoria", „Eliberarea de sub jugul fascist" şi „Meritul Militar" clasa I-a şi a ÎI-a.

La sfârşitul lunii iunie 1959, urmând să fie promovat în funcţie, s-a trecut la adâncirea verificării activităţii din trecut a tov. colonel Doicaru Nicolae.

Cu această ocazie, la Raionul de Securitate Focşani a fost găsit un tabel nominal cu elevii din Gimnaziul Industrial Focşani, care au făcut parte din „Frăţiile de cruce", în care figurează şi Doicaru Nicolae.

Raportând această situaţie, conform ordinului primit, Direcţia de Cadre a trecut la verificarea acestei probleme, stabilindu-se următoarele:

Doicaru Nicolae, în perioada cât a urmat cursurile Gimnaziului Industrial din Focşani (1937-1941), fiind unul din cei mai buni elevi, atât la învăţătură cât şi la practică, în majoritatea timpului a fost numit de către conducerea şcolii chestorul clasei.

în timpul străjeriei, împreună cu toţi ceilalţi elevi din clasă, a făcut parte şi el din această organizaţie şi a fost trimis pentru două săptămâni la o tabără străjerească la Breaza.

O dată cu venirea legionarilor la putere şi la Gimnaziul Industrial Focşani s-a primit ordinul Ministerului Educaţiei Naţionale nr. 230882/1940 B., în care se arăta că inventarul organizaţiei străjereşti va fi predat organizaţiei F.D.C. şi că în şcoală este admisă activitatea „Frăţiilor de cruce", iar profesorii şi conducerea şcolilor să sprijine educaţia legionară a elevilor. în urma acestui ordin, directorul gimnaziului, împreună cu profesorul ce îndeplinise funcţia de şef al străjerilor din gimnaziu, au predat şefului grupului 50 F.D.C. Focşani, lucrurile străjereşti.

în perioada guvernării legionare, unii profesori şi elevi fiind legionari, au trecut la atragerea şi a elevilor din Gimnaziul Industrial în organizaţia legionară de tineret. Astfel, au venit în gimnaziu legionari din alte licee şi care, cu aprobarea directorului şcolii, au adunat elevii din anul III şi IV într-o clasă şi le-au vorbit despre legionari. Tot la acea şedinţă au fost înscrişi şi aproape majoritatea elevilor din anul III şi IV în organizaţia F.D.C. Aşa a fost înscris şi Doicaru Nicolae în F.D.C. (Menţionăm că din anul III, din 44 elevi au fost înscrişi 34, iar din anul IV, din 26 elevi au fost înscrişi un număr de 20 elevi. Restul de elevi din anul III şi IV care n-au fost înscrişi în F.D.C., au fost absenţi în ziua acea de la cursuri sau alţii, fiind de alte naţionalităţi, au fost daţi afară din şedinţă). în afară de această şedinţă, au mai avut loc în şcoală 2-3 şedinţe de F.D.C.; se cântau cântece legionare, se făcea muncă voluntară şi marşuri organizate de conducerea şcolii şi de legionari în cadrul şcolii.

Aproape la toate activităţile organizate de F.D.C., erau prezenţi unii profesori şi chiar directorul gimnaziului.

în timpul rebeliunii legionare a venit în gimnaziu un legionar care, împreună cu directorul şcolii, a scos elevii din anul III şi IV la manifestaţia legionară care a avut loc în oraşul Focşani. împreună cu toţi elevii a fost şi Doicaru Nicolae. (Menţionăm că elevii au fost încolonaţi, Gimnaziul Industrial mai la urmă, şi au mers până în faţa sediului legionar din oraş, unde a vorbit un conducător legionar, după care au plecat acasă. în oraş nu s-au produs ciocniri, arestări, busculări etc.).

După rebeliunea legionară au avut loc percheziţii în toate liceele din oraşul Focşani, printre care şi în Gimnaziul Industrial. La câţiva elevi din clasă s-au găsit unele materiale cu caracter legionar, însă la Doicaru nu s-a găsit nimic.

Părinţii au avut ca avere 1,1/2 ha vie şi un ha pădure; pe lângă aceasta, între anii 1924—1935 au avut o mică băcănie în comună, apoi numai debit de tutun până în 1942.

în prezent sunt ţărani colectivişti, nu au fost şi nu sunt încadraţi politic, ambii sunt în vârstă.

Are un frate şi 3 surori: una este muncitoare, e membră de partid. Ceilalţi nu au fost încadraţi politic şi nici în prezent nu sunt. Toţi fac parte din gospodării colective.

Soţia tov. colonel Doicaru Nicolae este şefă de brigadă la P.T.T., este membră de partid, în trecut nu a făcut parte din nici o organizaţie politică. Tatăl soţiei a fost plutonier major de jandarmi până în 1918, apoi factor poştal până în 1941 în R.S.S. Moldovenească (Bucovina), când a fost ridicat de autorităţile sovietice şi de atunci nu se mai ştie nimic despre el. Mama ei a fost casnică, este decedată. Doicaru Nicolae n-a cunoscut părinţii soţiei.

Soţia are 2 fraţi: unul este în R.S.S. Moldovenească, iar celălalt lucrează la o întreprindere din Bacău. Nu au probleme deosebite.

Tovarăşul colonel Doicaru Nicolae este propus să fie numit şef al Direcţiei I din Ministerul Afacerilor Interne.

în concluzie, tov. colonel Doicaru Nicolae în timpul cât a urmat Gimnaziul Industrial din Focşani, a fost cunoscut ca unul din cei mai buni elevi, atât la învăţătură cât şi la practică. în perioada guvernării legionare 1940-1941, împreună cu majoritatea elevilor din Gimnaziul Industrial, a fost înscris în F.D.C., participând la câteva şedinţe şi alte activităţi organizate de aceştia în şcoală. Din verificările făcute (s-a stat de vorbă cu toţi elevii care au fost în clasă cu el), nu rezultă să fi depus vreo activitate mai deosebită faţă de ceilalţi tineri din acel gimnaziu, iar unele manifestări au avut loc oficial,

când legionarii erau la putere şi la care au luat parte atât profesorii cât şi elevii în acea perioadă, având ordin în acest sens de la Ministerul Educaţiei Naţionale. De la rebeliunea legionară Doicaru Nicolae n-a mai avut nimic comun cu aceştia.

După 23 august 1944 a fost pe frontul antihitlerist, până în Cehoslovacia. în 1945 a fost primit în P.C.R. şi în acelaşi an a intrat în poliţie, apoi în securitate, fiind şase ani director al Regiunii M.A.I. Constanţa şi de patru ani este locţiitor director în aparatul central M.A.I. în aceste funcţii s-a dovedit un ofiţer matur, bun organizator, inteligent şi cu spirit de iniţiativă; fiind un ofiţer capabil şi executând întocmai ordinele primite, a depistat mai multe organizaţii legionare subversive, neprecupeţindu-şi viaţa pentru îndeplinirea întocmai a misiunilor încredinţate. A dat o serie de lovituri hotărâte legionarilor şi conducătorilor legionari, atât la regiunea Constanţa, cât şi în centrală.

în cei 15 ani de când lucrează în M.A.I., a acumulat multă experienţă în munca de securitate, iar în activitatea sa de fiecare zi a dovedit ură neîmpăcată faţă de duşman.

Părerea noastră este că poate fi numit în funcţia de şef al Direcţiei I din M.A.I.

Ministrul Afacerilor Interne General-colonel Alexandru Drăghici

A.M.R., fond 120, rola 426, c. 271 -276.

64.

1959 decembrie 22. Referat de cercetare privind pe Gavriliuc Mihai, întocmit de Comisia Controlului de Partid.

Partidul Muncitoresc Român Comitetul Central

Comisia Controlului de Partid București, 22 decembrie 1959

Tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej

Alăturat trimitem referatul de cercetare privind pe Gavriliuc Mihai, cu rezultatul cercetărilor făcute în legătură cu trecutul său.

Comisia Controlului de Partid Preşedinte, C. Pârvulescu

Strict secret

Referat de cercetare

Comisia Controlului de partid a fost sesizată de tov. Stern Iosif, membru de partid, maistru la uzinele „Steagul Roşu" din oraşul Stalin, că într-o discuţie avută cu Lascu Alexandru, salariat la aceeaşi uzină, acesta din urmă i-a relatat că soţia sa - Lascu Constanţa - (fostă Simionescu), îl cunoaşte de mult pe Gavriliuc Mihai, membru al C.C. al P.M.R., întrucât Gavriliuc M. era în relaţii bune cu tatăl ei, anume Simionescu Mihai, fost comisar în poliţia oraşului Braşov. De asemenea, Lascu Constanţa mai susţinea că comisarul

Simionescu Mihai cunoştea sentimentele politice comuniste ale lui Gavriliuc şi că la intervenţia acestui poliţist, Gavriliuc Mihai a fost angajat ca tâmplar la I.A.R.

Din însărcinarea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Comisia Controlului de Partid, pe baza acestor sesizări, a trecut la verificarea întregii activităţi politice din trecut a lui Gavriliuc Mihai şi a stabilit următoarele:

I. De la început trebuie să arătăm că Gavriliuc Mihai tot timpul a fost nesincer faţă de partid. Falsificând adevărul în autobiografiile sale, a exagerat peste măsură unele legături ce a avut cu anumiţi tovarăşi în ilegalitate, prezentându-se ca unul cu merite deosebite şi cu activitate intensă în mişcarea muncitorească. Pe de altă parte, a ascuns legăturile lui cu o serie de elemente duşmane, poliţişti, informatori şi fascişti.

Astfel, Gavriliuc Mihai, în perioada anilor 1932-1934, în timp ce a fost ucenic la Câmpulung Muscel, a cunoscut pe tov. Iunian Vasilescu şi pe Vâlcoci Ion (în prezent decedat). Aceşti tovarăşi activau în mişcarea muncitorească şi au căutat să-l antreneze în muncă de tineret, dându-i să citească şi să difuzeze material de propagandă.

Aceste acţiuni la care a fost antrenat, Gavriliuc Mihai le-a speculat şi exagerat pentru a-şi atribui merite ce nu-i aparţin. De ex.: în autobiografiile sale a arătat că în anul 1933 ar fi fost primit în U.T.C. odată cu un anume Belciug Teodor, originar din Vereşti-Suceava. Acest lucru nu corespunde realităţii. Belciug Teodor - nemembru de partid - declară că n-a fost niciodată membru al U.T.C. -ului şi nici nu i s-a propus vreodată (deci. pag. 470).

în continuare, Gavriliuc Mihai arată că în anul 1934 ar fi fost primit în P.C.R. La „şedinţa de primire" a lui în P.C.R. afirma că ar fi luat parte Mihail Roller şi Iunian Vasilescu. Tov. Iunian Vasilescu, membru de partid, nu confirmă cele ce susţine Gavriliuc Mihai (dosar de cercetare pag. 468-479). Menţionăm că această afirmaţie a făcut-o în ultimul timp când Mihail Roller nu putea să mai fie întrebat - fiind decedat.

De asemenea, Gavriliuc Mihai a mai afirmat cum că în anul 1934 ar fi fost arestat în comuna Rucăr de către jandarmi pe considerente politice (calificat ca „bolşevic"). S-a stabilit că şi această afirmaţie este nesinceră, deoarece la baza arestării lui a stat faptul că nu a plătit chiria unde a locuit.

Gavriliuc Mihai a avut aceeaşi atitudine nesinceră de falsificare a realităţii şi în ceea ce priveşte modul cum a redat aşa-zisa lui activitate ilegală dusă la Braşov în perioada anilor 1939-1944. Astfel: el arată că ar fi luat legătura cu partidul prin Gheorghe M. Gheorghe - decedat în 1944 - care i-ar fi făcut apoi legătura cu Trandafirescu Ilie (dosar de cercetare pag. 504, 505, 535, 536). într-adevăr, tov. Trandafirescu Ilie declară că l-a cunoscut pe Gavriliuc Mihai şi împreună cu Gheorghe M. Gheorghe au încercat să-l atragă în mişcare, însă nu s-a întâlnit cu el decât în două rânduri, deoarece din momentul în care l-a văzut pe Gavriliuc că întreţine legături cu un poliţist şi-a

dat seama de urmări şi, pentru a se feri de o eventuală provocare, a întrerupt orice legătură cu Gavriliuc M. (pag. 283, 285).

Menţionăm că în anul 1946 tov. Trandafirescu Ilie, fără spirit de răspundere, a dat o referinţă pentru Gavriliuc Mihai în care a arătat că Gavriliuc ar fi fost secretar de celulă, lucru nereal la care tov. Trandafirescu a revenit.

în noiembrie 1941 tovii Trandafirescu Ilie şi Gheorghe M. Gheorghe au fost arestaţi şi condamnaţi. în legătură cu aceasta, Gavriliuc M. arată că după arestarea acestora a luat iniţiativa şi a organizat ajutorarea lor în închisoare. S-a stabilit însă că în afară de un singur pachet mic cu mâncare dat tov. Ducu pentru a-l duce la închisoare, alt ajutor Gavriliuc M. nu a mai dat şi nici nu s-a mai interesat ci, dimpotrivă, s-a ferit şi a refuzat să se mai întâlnească cu tovarăşii pe care i-a cunoscut (deci. tov. Ducu Ştefan şi Dobre Dionisie, pag. 291-297 şi 487).

De asemenea, Gavriliuc Mihai, mergând pe linia de a falsifica realitatea cu privire la pretinsa lui activitate ilegală, a ajuns până acolo încât a susţinut că după căderea comuniştilor de la I.A.R. (noiembrie 1941) ar fi format o celulă de partid din care ar fi făcut parte el, Dobre Dionisie, vărul său, Gavriliuc Leon şi Ducu Ştefan (după cum spunea Gavriliuc, Ducu ar fi fost adus de el la I.A.R.). Nici unul din cei indicaţi de Gavriliuc M. nu confirmă cele arătate de el. Dimpotrivă, tov. Ducu Ştefan arată că s-a angajat la I.A.R., sfătuit şi sprijinit de Gheorghe M. Gheorghe nu de Gavriliuc, iar pe Gavriliuc Leon şi Dobre Dionisie nici nu i-a cunoscut înainte de 23 august 1944. La fel şi Dobre Dionisie precizează că nu a dus nici un fel de activitate de partid la I.A.R. şi nici nu s-a cunoscut cu Ducu Ştefan sau Gavriliuc Leon înainte de 23 august 1944. Chiar şi Gavriliuc Leon - vărul lui Mihai - declară că niciodată n-a făcut parte din vreo celulă de partid (dosar de cercetare pag. 283, 285, 287, 290, 291, 295, 304, 480-490).

Rezultă clar că Gavriliuc Mihai şi în această problemă a minţit partidul.

II. Gavriliuc Mihai, în autobiografiile sale, a mai afirmat că ar fi desfăşurat activitate intensă de demascarea legionarilor. Cercetările noastre au stabilit că aceste afirmaţii precum şi zarva multă făcută de el în jurul aşa-zisei „activităţi ilegale" i-au servit pentru a ascunde în mod intenţionat faţă de partid legăturile strânse ce le- a avut în perioada aceea cu anumiţi poliţişti, informatori şi fascişti.

Astfel, s-a stabilit că începând din anul 1937, Gavriliuc Mihai a avut legături cu Simionescu Mihai, fost comisar în poliţia oraşului Braşov. Acest comisar declară că
Gavriliuc Mihai venea des în casă la el cu un anume Csilik Rudolf şi că la intervenţia sa, Gavriliuc Mihai a fost angajat în luna ianuarie 1938 ca muncitor tâmplar la fabrica I.A.R. (dosar de cercetare pag. 207, 208, 209,

211). Fostul comisar Simionescu susţine că intervenţia a tăcut-o la ing. Florescu, unul dintre foştii conducători ai uzinelor I.A.R. care, pe atunci, era agent al S.S.I. în uzină. Acest Florescu a fugit din ţară după 23 august 1944 (pag. 41). Komistek Ana, fosta soţie a comisarului Simionescu, declară că în casă la acest poliţist, Gavriliuc Mihai ar fi cunoscut şi pe Lipoveanu Constantin, pe atunci şeful Siguranţei Braşov. Relaţiile lui Gavriliuc Mihai cu astfel de elemente pot fi ilustrate şi de faptul că prin aceştia a cunoscut şi pe numita Ema Popeia (soţia fostului inspector al muncii din judeţul Braşov), prietenă de familie cu şeful Siguranţei, Lipoveanu Constantin şi cu comisarul de poliţie Simionescu Mihai, care în luna august 1940, împreună cu Komistek Ana (soţia comisarului Simionescu) i- au botezat un copil lui Gavriliuc Mihai.

în afara acestor „relaţii de prietenie", din declaraţia dată de Svediu Ion, un fost prieten al lui Gavriliuc Mihai din perioada aceea, rezultă unele afirmaţiuni că Gavriliuc Mihai ar fi folosit ca informator de către comisarul Simionescu Mihai. în această privinţă Svediu Ion declară că la o demonstraţie de ziua eroilor, în anul 1939, s-a întâlnit cu Gavriliuc şi Csilik Rudolf. „Csilik - spune Svediu Ion - ne-a spus să stăm puţin că merge să se întâlnească.. .cu Balea Gh., Petrişor Constantin şi cu comisarul Simionescu şi au stat de vorbă vreo 5 minute, după care Balea şi Petrişor s-au îndepărtat în mulţime, iar Simionescu, comisarul de poliţie, a venit spre noi... şi prima dată Gavriliuc l-a salutat, că-l cunoştea mai bine...iar Simionescu ne-a întrebat ce facem?.. .sunt toţi muncitorii? iar Gavriliuc i-a spus că numai noi suntem" (dosar de cercetare pag. 265, 266).

Mai departe Svediu declară: „Atât Csilik, Gavriliuc, Petrişor şi Balea erau pregătiţi să meargă la paradă şi locul era dinainte stabilit că unde se vor întâlni...iar scopul.. .era bine determinat de a îndeplini unele sarcini impuse de comisarul de poliţie Simionescu" (pag. 264).

Menţionăm că Svediu Ion nu declară mai mult, se eschivează, deşi este „membru de partid". Prin legăturile ce le-a avut în perioada aceea cu căpitanul Simionescu Mihai şi cu Csilik Rudolf, este un element dubios. însuşi angajarea acestui Svediu la I.A.R. a fost tăcută tot prin comisarul Simionescu.

în cadrul cercetărilor tăcute de noi nu s-a putut stabili până la capăt natura legăturilor lui Gavriliuc cu comisarul Simionescu. Acest poliţist a fost eliberat recent din închisoare, unde a executat 10 ani pentru activitate dusă împotriva clasei muncitoare. Când a fost întrebat despre relaţiile lui cu Gavriliuc Mihai, la început a mers până acolo de a negat şi faptul că l-a cunoscut vreodată pe Gavriliuc Mihai. Ulterior a declarat legăturile ce le-a avut, însă, susţine că el nu ar fi avut informatori în fabrici şi ca atare nici pe Gavriliuc Mihai nu l-ar fi folosit în acest scop.

Gavriliuc Mihai, până acum, a ascuns faţă de partid legăturile sale cu acest comisar de poliţie şi astăzi încă se menţine pe poziţia de a nu lămuri în întregime natura acestor relaţii. El recunoaşte doar atât că a frecventat casa

acestuia, că a mâncat acolo, i-a executat unele lucrări şi că prin intermediul comisarului Simionescu şi-a angajat vărul în poliţia oraşului Braşov.

III. în afara legăturilor cu fostul comisar Simionescu M., începând din anul 1938 Gavriliuc Mihai a avut legături strânse şi cu Gavriliuc Ioachim, agent în poliţia oraşului Braşov şi la Cetatea Albă, cu care era văr şi cumnat. însăşi angajarea lui Gavriliuc Ioachim în poliţie (august 1938) a fost făcută prin intervenţia directă a lui Gavriliuc Mihai la comisarul de poliţie Simionescu Mihai. în legătură cu aceasta, Gavriliuc M. declară :„ideea angajării în poliţie a lui Ioachim a venit de la mine şi el nu ar fi intrat în poliţie dacă eu nu aveam aceste relaţii cu comisarul Simionescu" (dosar de cercetare pag. 599).

Gavriliuc Mihai, începând din anul 1938, a locuit aproape tot timpul împreună, în aceeaşi casă, cu Gavriliuc Ioachim. Acest poliţist îl informa pe Gavriliuc Mihai de acţiunile la care lua parte ca poliţist. Gavriliuc Ioachim declară că, la rândul său, a cunoscut de la Gavriliuc Mihai pe unii tovarăşi cu care acesta se întâlnea şi discutau probleme privind mişcarea muncitorească, cum sunt: tov. Trandafirescu Ilie şi Gheorghe M. Gheorghe. Despre legăturile ce au avut în acea perioadă, nu vorbesc mai mult.

Menţionăm însă că până la cercetarea situaţiei sale de partid, Gavriliuc Mihai nu a declarat nimic despre legăturile ce le-a avut cu poliţistul Gavriliuc Ioachim cât şi faptul că el l-a introdus în poliţie. El nu a arătat nici măcar că sunt cumnaţi (căsătoriţi cu 2 surori). Mai mult, în timpul cercetărilor, Gavriliuc Mihai a încercat să influenţeze prin ameninţări pe acest poliţist, pentru a-l determina ca în cazul când va fi întrebat de partid să nu declarare nimic despre legăturile ce le-au avut împreună în trecut, precum şi ceea ce cunoştea despre relaţiile lui Gavriliuc Mihai cu comisarul de poliţie Simionescu şi alţii. în legătură cu aceasta, la cercetările noastre, poliţistul Gavriliuc Ioachim declară că printr-o rudă apropiată, Gavriliuc Mihai i-a comunicat că: „.. .este supărat groaznic pe tine (pe Ioachim) pentru că nu trebuia să declari când ai fost întrebat că îl cunoşti pe comisarul de poliţie Simionescu, pe Csilik Rudolf şi că el (Mihai) a intervenit să intri tu în poliţie. Tu nu trebuia să declari nimic.. .şi dacă ai declarat nu poţi fi socotit de el decât escroc.. .pentru că din cauza ta, el este acum anchetat". într-adevăr, acest poliţist numai în ultimul timp a declarat unele fapte şi legături din acea perioadă ale lui Gavriliuc Mihai (dosar de cercetare pag. 426, 426 a.).

Menţionăm că, între altele, Gavriliuc Ioachim, ca poliţist, participa la acţiuni împotriva muncitorilor comunişti de la I.A.R., unde lucra şi Gavriliuc Mihai.

IV. în cursul verificării celor sesizate de Lascu Constanţa (fiica comisarului Simionescu), s-a stabilit că unul dintre cei mai apropiaţi prieteni ai lui Gavriliuc Mihai, a fost un anume Csilik Rudolf, care locuia în casa comisarului Simionescu, unde Gavriliuc îl vizita regulat. Acesta a fost

cumnatul comisarului Simionescu Mihai şi introdus tot de Simionescu ca tâmplar la I.A.R. în acelaşi timp reiese că Csilik a fost şi informator al Siguranţei (deci. lui Svediu Ion şi a poliţistului Gavriliuc Ioachim, pag. 250-252, 336 şi 433-446).

Menţionăm că de teamă să nu fie demascat, Csilik Rudolf, în preajma eliberării patriei noastre (aprilie 1944), a părăsit uzina şi oraşul Braşov şi s-a stabilit la Steerdorf- Anina, unde a locuit până în anul 1950, când a decedat de tuberculoză.

Gavriliuc Mihai a cunoscut bine cine a fost Csilik Rudolf, însă a trecut sub tăcere acest lucru iar în autobiografiile sale date la partid nu a arătat nici măcar că l-a cunoscut vreodată pe Csilik.

Cu prilejul cercetării sale, Gavriliuc Mihai, fiind întrebat, a arătat pentru prima oară că la I.A.R., a cunoscut şi pe acest Csilik Rudolf şi că au avut legături foarte apropiate. Vorbind despre aceste legături, el a declarat: „Cu Csilik m-am împrietenit prin faptul că era un bun meseriaş şi că avea vederi democratice şi îi ura pe legionari" (dosar de cercetare pag. 495).

Fiind pus în faţa unor dovezi, Gavriliuc Mihai şi-a dat seama că nu mai poate să acopere faptul că Csilik a fost informator. El a şi revenit asupra caracterizării ce-i tăcuse lui Csilik anterior, în care-l arată ca pe un muncitor cinstit „cu vederi democratice" care „ura pe legionari" şi cu care era prieten. De această dată îl prezintă ca pe un duşman când spune că: „nu aveam încredere în Csilik" pentru că era „un duşman" care „mă urmărea în scopul de a stabili activitatea mea muncitorească pentru a mă denunţa Siguranţei" (dosar de cercetare pag. 567, 586).

Aceste afirmaţii şi poziţii, vădit contradictorii, Gavriliuc Mihai refuză să le lămurească, dând dovadă pe mai departe de nesinceritate faţă de partid.

Menţionăm că până în prezent Gavriliuc Mihai nu a arătat partidului nici faptul că a cunoscut şi a fost prieten cu un anume Svediu Ion - element dubios - arătat mai sus, introdus în uzina I.A.R. (în anul 1938) tot prin intermediul comisarului de poliţie Simionescu Mihai. Caracteristic atât lui Gavriliuc Mihai cât şi poziţiei lui Svediu Ion este faptul că ambii nu au vorbit nimic despre legăturile ce au existat între ei şi nici că au cunoscut vreodată pe comisarul de poliţie Simionescu M. sau pe Csilik Rudolf. Svediu a mers până acolo că a ascuns şi faptul că a lucrat vreodată la I.A.R. Acum, când au fost descoperite legăturile lor din trecut, fiecare arată despre celălalt că este element dubios, încercând astfel să iasă din cauză. Despre Csilik Rudolf, tocmai acum amândoi arată că a fost informator şi provocator, însă refuză să lămurească natura legăturilor ce a fost între ei şi ce a stat la baza legăturilor ce au avut cu fostul comisar de poliţie Simionescu Mihai.

Pe lângă legăturile avute cu poliţişti şi alte elemente dubioase, Gavriliuc Mihai, în perioada anilor 1940-1944 a avut legături strânse şi cu legionari activi cum sunt: Costescu Vasile, Chircan Stoian, Rotaru Ion şi alţii.

Gavriliuc M. (aşa după cum declară şi el) a cunoscut activitatea legionară a acestora, pentru că întreţinea relaţii strânse cu ei şi se întâlnea în casă la el sau la ei, unde discutau şi probleme politice. Mai mult, poliţistul Gavriliuc Ioachim, împreună cu legionarul Costescu V., declară că ambii au luat parte la rebeliunea legionară, iar în seara zilei de 21. 01. 1941 s-au întâlnit şi cu Gavriliuc Mihai, care se găsea în oraş şi „au discutat despre evenimentele ce se petreceau atunci".

Legionarul Costescu Vasile a fost introdus în uzina Astra Braşov (1940) de către poliţistul Gavriliuc Ioachim. După 23 August 1944 aceştia toţi (Gavriliuc Ioachim, Costescu Vasile, Chircan Stoian şi Rotaru Ion) au pătruns în partid şi Gavriliuc Mihai, datorită relaţiilor ce le-au avut împreună, nu i-a demascat ci, dimpotrivă, i-a acoperit până când aceştia au fost demascaţi şi excluşi din partid.

Nici în prezent Gavriliuc Mihai nu lămureşte legăturile lui dubioase sub pretextul că „nu-şi mai aduce aminte", că este „bolnav şi îl doare capul", că nu poate să vină la partid pentru a da relaţii cu privire la relaţiile sale din trecut.

Menţionăm că conducerea M.A.I. arată că Gavriliuc Mihai are serioase nereguli în administrarea fondurilor încredinţate ca şef al unei direcţii din M.A.I. De asemenea, că în acest sector de activitate a adus prejudicii grave în munca profesională. Lămurirea acestor probleme o face conducerea M.A.I.

Din cele relatate mai sus rezultă că Gavriliuc Mihai, începând din anul 1937, era în legături apropiate cu o serie de elemente duşmănoase şi, mai ales, cu unele elemente ale fostei poliţii burgheze în oraşul Braşov, legături pe care el, până la cercetările noastre, le-a ascuns partidului.

Gavriliuc Mihai a înşelat partidul cu privire la trecutul lui politic. în documentele date la partid, de fiecare dată s-a dat drept muncitor revoluţionar cu activitate de partid în ilegalitate şi cu anturaj format din tovarăşi cunoscuţi de partid că au activat în mişcarea muncitorească. S-a stabilit că aşa-zisa „activitate revoluţionară" a lui Gavriliuc Mihai în fond s-a limitat la unele legături sporadice avute cu câţiva tovarăşi din ilegalitate şi în mod mincinos a amplificat aceste relaţii, pentru a ascunde legăturile lui strânse pe care le-a avut cu poliţişti şi informatori ai Siguranţei şi cu alte elemente duşmănoase.

Cu toate că Svediu Ion declară că Gavriliuc Mihai ar fi fost folosit ca informator de către comisarul de poliţie Simionescu Mihai, acest lucru nu s-a putut stabili cu toată certitudinea. Atât poliţistul Simionescu cât şi Gavriliuc Mihai, nu au recunoscut acest lucru, iar Csilik Rudolf, elementul principal care ar putea lămuri aceste probleme, este decedat.

Este însă clar că legăturile sale cu elementele străine şi duşmănoase în trecut, faptul că el tot timpul a minţit partidul privind trecutul său şi relaţiile

sale cu aceste elemente, precum şi faptul că se menţine pe mai departe pe o poziţie de nesinceritate faţă de partid, arată că Gavriliuc Mihai nu s-a dovedit demn de încrederea ce i-a acordat partidul după 23 August în muncile încredinţate.

Aceste fapte oglindesc adevărata faţă politică şi morală, mentalitatea străină, „individualistă" a lui Gavriliuc Mihai, care, pentru scopurile sale carieriste s-a situat pe o poziţie de duplicitate faţă de partid, răspunzând cu nesinceritate încrederii care i-a fost acordată.

Faţă de cele arătate mai sus, propunem Biroului Politic al C.C. al P.M.R. luarea măsurilor statutare.

Comisia Controlului de Partid

A.M.R., fond 120, rola 426, c. 729-735.

65.

1960 august 6. Referat de cadre privind pe Postelnicu C. Tudor, propus să fie ales membru al C.C. al U.T.M.

C.C. al P.M.R.

Direcţia organizatorică

Secţia de Cadre

Postelnicu C. Tudor

Membru de partid din decembrie 1953;

-Născut la 23 noiembrie 1931, în comuna Proviţa de Sus, regiunea Ploieşti;

-Originea socială: muncitorească;

-Naţionalitatea: română;

-Căsătorit, are un copil;

-Are patru clase industriale şi 2 ani Şcoala Centrală a C.C. al U.T.M.;

-Profesia: strungar în fier;

-în prezent este adjunct al şefului Secţiei Organizatorice a C.C. al U.T.M.

Postelnicu C. Tudor, după ce a terminat 6 clase elementare în 1943, a intrat ca ucenic la Societatea „Creditul Minier", azi Uzina nr. 4 Moreni. După 4 ani s-a calificat în meseria de strungar în fier şi a lucrat în continuare încă doi ani. Paralel cu ucenicia a urmat şi 4 clase şcoala industrială. în 1945 s-a înscris în U.T.C. şi în sindicat, iar din 1946 a dus activitate în Organizaţia Tineretului Progresist, apoi în U.T.M. în 1947 a fost responsabil organizatoric în org. U.T.M. a şcolii, după un an a fost ales secretar al aceleiaşi organizaţii. După terminarea uceniciei a fost ales responsabil cu propaganda şi agitaţia în Comitetul U.T.M. pe uzină.

în septembrie 1950 a fost trimis la un curs de propagandişti de 15 zile la Ploieşti. Revenind înapoi la întreprindere, după puţin timp a fost ales secretar al Comitetului U.T.M. pe uzină, iar în aprilie 1951 a fost ales responsabil organizatoric al Comitetului U.T.M. Schela Moreni.

în iunie acelaşi an a fost promovat întâi în funcţia de instructor la Comitetul raional U.T.M. Câmpina, apoi şef al secţiei de cultură fizică şi sport al aceluiaşi comitet.

în noiembrie acelaşi an a fost trimis la o şcoală de ofiţeri M.A.I. din Botoşani, îmbolnăvindu-se după câteva luni, a fost scos din şcoală şi a revenit înapoi la Comitetul raional U.T.M. Câmpina şi repartizat în funcţia de şef al secţiei muncitoreşti, iar la alegerea organelor locale U.T.M. a fost ales membru în comitet. Datorită rezultatelor bune obţinute în munca obştească în octombrie 1952 a fost primit candidat de partid, iar în decembrie 1953, membru de partid.

Din noiembrie 1952 a urmat Şcoala de cadre „Filimon Sârbu" a C.C. al U.T.M. de doi ani, pe care a terminat-o cu calificativul „foarte bine". în acelaşi timp a luat şi echivalenţa cu şcoala medie de stat.

După absolvirea şcolii în 1954 a fost repartizat la Comitetul raional U.T.M. Câmpina în funcţia de prim-secretar, apoi a fost ales şi membru al biroului Comitetului raional de partid Câmpina şi membru în biroul Comitetului regional U.T.M. Ploieşti.

în 1956 a fost promovat în funcţia de secretar al Comitetului regional U.T.M. Ploieşti, iar la conferinţa regională de partid din ianuarie 1959 a fost ales membru în comitet. în activitatea sa a fost apreciat ca un tovarăş capabil, conştiincios, disciplinat şi cu spirit critic şi autocritic dezvoltat. Uneori era pripit, de asemenea era prea dur în relaţiile cu oamenii.

Din octombrie 1959 este în funcţia de adjunct al şefului Secţiei organizatorice a C.C. al U.T.M. Este apreciat ca un tovarăş capabil, cu multă putere de muncă şi simţ de răspundere în îndeplinirea sarcinilor. Dă dovadă de bun organizator, combativ şi exigent. Se preocupă continuu pentru pregătirea sa profesională şi politică. în activitatea sa manifestă uneori tendinţe de îngâmfare, se supraapreciază, din care cauză lucrează uneori rigid cu oamenii. Tov. Postelnicu Tudor luptă pentru lichidarea acestor lipsuri. A participat la festivalurile mondiale ale tineretului şi studenţilor de la Moscova şiViena din 1957-1959.

Pentru merite deosebite în muncă a fost decorat cu „Ordinul Muncii" clasa a III-a.

Despre familie cunoaştem următoarele: tatăl a fost muncitor sondor, este decedat din ianuarie 1940. Mama este pensionară, posedă şi 0,74 ha. pământ diferit. în trecut n-a făcut parte din nici o organizaţie politică, este deputată a sfatului popular comunal.

Postelnicu Tudor are doi fraţi, muncitori electricieni. în trecut n-au făcut parte din nici o organizaţie politică, sunt membri de partid. Unul din ei este în prezent militar în termen.

Soţia este învăţătoare, candidată de partid. Părinţii soţiei sunt ţărani cu gospodărie mică, posedă 1,15 ha pământ diferit, sunt membri în întovărăşirea agricolă din comună.
în trecut n-au făcut parte din nici o organizaţie politică. în prezent au o atitudine bună în comună.

Soţia are o soră căsătorită cu un căpitan de grăniceri, membru de partid. în trecut n-au făcut parte din nici o organizaţie politică. Soţia are un unchi ţăran cu gospodărie mică, membru în întovărăşirea agricolă. Acesta în trecut a făcut politică P.N.Ţ. iar în 1937-1938 a fost primar în comună. în prezent are atitudine bună în comună.
Este propus de Secţia Organizaţii de Masă a C.C. al P.M.R. pentru a fi recomandat să fie ales membru în C.C. al U.T.M.
Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că Postelnicu Tudor din punct de vedere al încrederii politice corespunde.
Marinescu Ruxadra,
Instructor în Secţia de Cadre a
C.C. al P.M.R. Secţia de Cadre,
Gh. Ionescu
Cristea Aurel,
Instructor în Secţia Organizaţii

de Masă a C.C. al P.M.R.

6 august 1960 **A.M.R., fond 121, rola 287, c. 818-819.**

66.

1960 septembrie 15. Referat de cadre al locotenent-colonelului Radu Dumitru (Ciobanu), şeful Direcţiei regionale M.A.I. Bacău.

C.C. al P.M.R. Direcţia Organizatorică Secţia de Cadre

Lt. col. Radu I. Dumitru (Ciobanu)

- Membru de partid din anul 1945.
- Născut la 11 decembrie 1921 în comuna Căldăraru, regiunea Piteşti;
- Originea socială: tatăl a fost muncitor necalificat la C.F.R.;
- Naţionalitatea: română;
- Studii: are 4 clase, şcoala de arte şi meserii, un curs de specializare de un an, este în anul III la Şcoala superioară de partid „Ştefan Gheorghiu", cursul fără frecvenţă;
- Căsătorit, are 3 copii;
- Profesia: ajustor mecanic;
- în prezent este şeful Direcţiei Regionale M.A.I. Bacău şi membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Bacău.

Radu Dumitru din anul 1936 a urmat 4 clase la şcoala de arte şi meserii din comuna Miroşi - Teleorman. Din iulie 1940, după ce a terminat şcoala, a lucrat câteva luni la un şantier de construcţii al C.F.R. Sinaia, apoi în octombrie 1940 s-a angajat ca ajustor mecanic la Uzinele I. A.R din Braşov, secţia armament, unde a lucrat până în primăvara anului 1944, când cu o parte a uzinei a fost dispersat la Câmpulung Muscel.

Discutând asupra poziţiei sale din timpul guvernării legionare şi a războiului antisovietic, tovarăşul Radu a vorbit deschis despre atitudinea sa din acea perioadă. A arătat că în 1940 a locuit în aceeaşi cameră cu un alt muncitor, care era legionar, acesta fiind mai în vârstă ca el cu vreo 10 ani, încrezut şi pentru că el de-abia venise de la ţară, fiind şi mai rău îmbrăcat, nu s-au creat între ei relaţii apropiate, ci dimpotrivă legionarul l-a desconsiderat şi astfel n-au avut discuţii politice şi nici n-a încercat să-l atragă la legionari. Acest lucru îl confirmă şi gazda la care a locuit. Radu Dumitru mai arată că deşi fără orientare politică şi fără a cunoaşte programul legionarilor, totuşi văzând legionari în uniformă cântând şi mărşăluind pe străzi şi întrucât lui îi plăceau uniformele, a început să-i privească pe legionari cu interes, fără însă să se manifeste în vreun fel. în zilele rebeliunii, văzând pe unii legionari din secţie plecând în uniformă şi înarmaţi, fără să-şi dea seama de acţiunile acestora, s-a gândit dacă n-ar fi bine să se ducă şi el cu ei, însă înainte de a lua o hotărâre s-a sfătuit cu unii muncitori, care stând de vorbă cu el i-au arătat adevăratul caracter al mişcării legionare, l-au îndrumat să nu se alăture acţiunilor acestora, ferindu-l de a fi antrenat în acţiunile legionare. Unul din muncitorii care a muncit cu el în această perioadă, cu care Radu a discutat atunci şi care acum este membru de partid, confirmă cele spuse de el. De asemenea şi alţi tovarăşi arată despre el că n-a manifestat simpatie faţă de legionari, că n-a luat parte la acţiuni legionare şi că este cunoscut de atunci ca un muncitor cinstit şi corect în relaţiile cu ceilalţi muncitori.

în perioada războiului antisovietic a fost atras în organizaţia cultural profesională „Muncă şi Lumină". Din verificare reiese că n-a avut vreo funcţie de răspundere, dar era un element activ, frecventa cursul de artă dramatică al conservatorului „Astra", a jucat în piese de teatru şi a scris două articole într-o gazetă locală. El spune şi alţii confirmă că a jucat în două piese care n-au avut caracter fascist. Articolele n-au fost găsite, el spune că nu-şi aminteşte ca ele să fi avut conţinut politic. Unii muncitori arată că în discuţii se manifesta împotriva hitleriştilor.

După 23 august 1944 a participat la mai multe acţiuni muncitoreşti, iar în 1945 a fost primit în P.C.R. Un timp a avut funcţia de secretar al Comitetului de partid al I. M. S. Câmpulung Muscel.

în 1948 a fost scos din producţie, încadrat în securitate cu gradul de sublocotenent şi repartizat la Serviciul judeţean de securitate Câmpulung Muscel, iar în 1949 a fost numit şef serviciu şi avansat la gradul de locotenent.

în 1951 a fost mutat la Regiunea M.A.I. Ploieşti, în funcţia de şef al serviciului II, pe care a îndeplinit-o până în august 1953, când a fost promovat în funcţia de locţiitor şef al Direcţiei şi avansat succesiv până la gradul de maior. în această perioadă a fost secretarul Comisiei de partid a Regiunii M.A.I. Ploieşti şi a urmat cursul seral de marxism-leninism.

Din ianuarie 1955 a urmat un curs de specialitate în U.R.S.S. Ca urmare a rezultatelor pozitive obţinute, atât în muncă, cât şi la cursul de specialitate, în ianuarie 1956, după ce a revenit în ţară, a fost numit în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Bacău. în 1958 a fost avansat la gradul de locotenent colonel. De 4 ani este membru supleant al biroului Comitetului regional de partid Bacău. Este apreciat ca un tovarăş capabil, ştie să organizeze bine munca şi se achită conştiincios de sarcini. Contribuie activ la rezolvarea problemelor ce se pun în faţa Comitetului regional de partid. în funcţia pe care o are a reuşit să imprime subalternilor săi simţ de răspundere faţă de muncă, este combativ şi exigent faţă de lipsuri. Se preocupă de ridicarea nivelului său politico-ideologic, este în anul III la cursul fără frecvenţă al Şcolii superioare de partid „Ştefan Gheorghiu".

Pentru merite deosebite în muncă a fost distins cu mai multe ordine şi medalii, în ce priveşte familia: tatăl a fost muncitor necalificat la C.F.R., din 1949 este pensionar, are 1,80 ha pământ, este în întovărăşire. Mama s-a ocupat de munca câmpului, a decedat în 1935. Părinţii n-au făcut parte din organizaţii politice. Are un frate care din 1940 a fost gardian de poliţie până în 1942, când a demisionat. A lucrat un timp ca muncitor necalificat la C.F.R. iar de mai mulţi ani se ocupă de munca câmpului, are 3,45 ha pământ cu care a intrat în întovărăşire. N-a făcut parte din organizaţii politice, în prezent are atitudine bună faţă de regimul nostru.

Soţia lui Radu Dumitru a fost croitoreasă, de mai mulţi ani este casnică, în trecut n-a făcut parte din organizaţii politice, după 23 august a activat în U. F. D. R. Părinţii ei au fost mici meseriaşi, au avut un atelier de frizerie cu un lucrător şi un ucenic. Tatăl ei a decedat de mai mulţi ani. Mama este acum casnică, în trecut n-a făcut parte din organizaţii politice, iar acum are atitudine bună.

Soţia lui Radu Dumitru are o soră care din 1941 a fost dactilografă în poliţie până în 1945, când a fost comprimată. Soţul acesteia din 1938 a fost comisar ajutor în poliţie până în 1948, când a fost scos. între anii 1939-1940 a lucrat în siguranţă. Acesta încă dinainte de a intra în poliţie a fost legionar activ, iar după 23 august a fost membru de partid şi exclus. Acum este avocat în Sibiu. Radu Dumitru spune că nu are relaţii apropiate cu aceştia. Soţia lui Radu are o verişoară care a fost profesoară, acum pensionară, care în 1952 a fost condamnată la 2 ani închisoare pentru nedenunţare într-un proces de spionaj. Radu spune că a fost o dată la aceasta în 1955. Un văr deal soţiei a fost şef de sector legionar. De curând a fost arestat şi condamnat la 10 ani închisoare pentru activitate duşmănoasă. Radu arată că pe acesta nu l-a cunoscut înainte, iar arestarea şi trimiterea acestuia în faţa justiţiei s-a tăcut din ordinul său.

Este propus membru în biroul Comitetului regional de partid Bacău.

Radu Dumitru a muncit cu rezultate pozitive, dând dovadă de conştiinciozitate în muncă. Ţinând însă cont că în perioada războiului antisovietic a dus activitate în organizaţia profascistă „Muncă şi Lumină" şi pentru că printre rudele apropiate ale soţiei sale sunt mai multe elemente care au fost în aparatul de represiune burghezo- moşieresc şi legionari, Secţia de Cadre a C.C. al RM.R. consideră că nu este indicat să facă parte din biroul Comitetului regional de partid.

Secţia de Cadre Gh. Ionescu
Liteanu Nicolae
Instructor în Secţia de Cadre a
C.C. al P.M.R.
Dobre Petre
Instructor în Secţia de Cadre a

C.C. al P.M.R.

15 septembrie 1960. A.M.R., fond 121, rola 303, c. 159-161.

67.

1960 decembrie 22. Referat de cadre al maiorului Marinescu Viorel-Paul propus în funcţia de şef de stat major în Comandamentul central al gărzilor muncitoreşti.

C.C. al P.M.R. Direcţia Organizatorică Secţia de Cadre

Marinescu Viorel-Paul

Membru de partid din 1955; -Născut la 17 februarie 1928, în Piteşti; -Originea socială: muncitorească; -Naţionalitatea: română;

-Studii: 8 clase, liceul industrial şi Academia militară generală - Facultatea arme întrunite;

-Căsătorit;

-Profesia de bază: lăcătuş ajustor;

-în prezent este şeful Statului major al gărzilor muncitoreşti ale oraşului Bucureşti cu gradul de maior.

Marinescu Viorel-Paul, din 1939 a urmat timp de opt ani liceul industrial din Piteşti, învăţând meseria de lăcătuş ajustor. Din această perioadă este cunoscut ca un elev silitor la învăţătură şi modest. în timpul şcolii a fost bursier şi premiant în fiecare an. înainte de 23 august 1944 nu a făcut parte din organizaţii politice.

în 1946 a fost primit în organizaţia Tineretului Progresist, iar ulterior în U.T.M., achitându-se de sarcinile încredinţate. Tot în acest an a intrat ca pedagog la Şcoala de elevi meseriaşi C.F.R., unde a stat până la terminarea liceului.

în iulie 1947 s-a angajat ca muncitor lăcătuş la I.A.R. (azi I.M.S.) din Câmpulung Muscel. Acolo a continuat să ia parte la viaţa organizaţiei U.T.M. şi la acţiunile întreprinse de partid. Peste şase luni a fost trimis la şcoala de

ofiţeri de infanterie din Sibiu. în 1949, după absolvirea şcolii, a fost numit comandant de pluton, iar mai târziu comandant de companie la Rgt. 1 inf. Craiova şi Şcoala de ofiţeri infanterie Sibiu. în şcoală şi, ulterior, în funcţiile avute, a fost apreciat ca un tovarăş conştiincios, capabil şi perseverent în îndeplinirea atribuţiilor.

Din luna mai 1952 a muncit în funcţiile de translator de limba rusă la Direcţia cadrelor şi ajutor şef birou Direcţia secretariat din cadrul M.F.A. Pe baza rezultatelor obţinute în muncă şi a comportării sale în 1953 a fost primit în rândul candidaţilor de partid şi, în acelaşi an, a urmat şcoala divizionară de partid.

în septembrie 1954 a fost trimis la Academia militară „I. V. Stalin" - Facultatea de arme întrunite. A absolvit academia în 1957 cu calificativul „f. bine" şi cu diplomă de merit, fiind apreciat ca un ofiţer capabil şi cu perspective de dezvoltare. în 1955 a fost primit în rândul membrilor de partid.

După terminarea academiei a fost încadrat şef stat major la Rgt. 272 mecanizate, iar din august 1958 şi până în prezent munceşte în funcţia de şef stat major al gărzilor muncitoreşti din oraşul Bucureşti.

Este apreciat de şefii săi ierarhici şi de biroul organizaţiei de bază ca un ofiţer bine pregătit politic şi profesional, cu iniţiativă, spirit de organizare şi putere de muncă. Conduce şi îndrumă cu competenţă statele majore raionale şi sprijină îndeaproape pregătirea de luptă a gărzilor muncitoreşti. Este un tovarăş modest, hotărât şi perseverent în muncă. în unele cazuri însă, nu este suficient de exigent faţă de subordonaţi.

Pentru rezultatele bune obţinute în muncă a fost distins cu mai multe ordine şi medalii şi avansat la excepţional.

Despre familie cunoaştem următoarele: tatăl lui a fost muncitor tâmplar, a decedat în 1946. Mama a fost muncitoare textilistă. A decedat în 1953. Nu au făcut parte din organizaţii politice.

Are un frate şi o soră. Fratele este mecanic la o uzină din regiunea Piteşti, membru de partid. Sora este casnică. Nu a făcut şi nu face parte din organizaţii politice.

Soţia lui Marinescu Viorel-Paul este funcţionară, membră a U.T.M. Tatăl ei a fost maistru militar de aviaţie. A avut legături cu mişcarea muncitorească, în timpul războiului, în casa lui, s-au ţinut şedinţe de partid, iar după 23 August 1944 a făcut parte din formaţiile de luptă patriotice. A decedat în 1945.

Mama soţiei este casnică, pensionară după soţ. Nu a fost şi nu este încadrată politic.

Soţia are un singur frate, care este ofiţer în M.F.A., membru de partid.

Celelalte rude apropiate nu au probleme deosebite.

Marinescu Viorel-Paul este propus în funcţia de şef stat major în Comandamentul central al gărzilor muncitoreşti.

Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. este de părere că din punct de vedere al încrederii politice corespunde în funcţia propusă.
Secţia de Cadre
22 decembrie 1960
Gal Ion
Instructor în Secţia de Cadre a
C.C. al P.M.R.
Silaghi Ion
Responsabil colectiv M.A.I. din Grupul
de instructori M.F.A., M.A.I. din Direcţia
Organizatorică a C.C. al P.M.R.

55.

A.M.R., fond 121, rola 302, c. 795-796. 1960. Statul de organizare al cadrelor de conducere din Ministerul Afacerilor Interne (direcţii centrale şi regionale de securitate).

Statul de organizare al cadrelor de conducere din Ministerul Afacerilor Interne

Denumirea funcţiei	Gradul şi retribuţia		Alte drepturi	Numele de familie, prenumele tatălui şi prenumele respectivului	Obs.	
	Prevăzut	Real				
Direcţia I						
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Col. 4860		Doicaru Nicolae		
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Moiş Aurel		
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950					
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950					
Direcţia a ÎI-a						
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Col. 4860		Cosma Neagu		
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Marinescu Gh. loan		
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Ungureanu Iuliu		
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Nicolau Ilie		
Direcţia a IlI-a						
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Mr. 3950		Budişteanu F. Nicolae		
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Zambeti M. Cristache		
Locţ. şef	Gl. lt. 3950	Lt. col.		Andrei		

dir. op.		3950		Olimpiu	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Rusu C. Emanoil	
Direcţia a IV-a					
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Gral. mr. 4860		Evghenie Tănase	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Gluvacov Andrei	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Ciobanu loan loan	
Direcţia a V-a					
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Grai. mr. 4860		Naum Grigore	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Stan M. Nicolae	
Locţ. şef dir. op.	**Gl. It. 3950**	Lt. col. 3950		Ilie Marcinus	
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950				
Direcţia a VH-a					
Şef dir. suprav. op. şi investig.	Gl. col. 4480	Col. 4480		Dinescu M. Vasile	
Locţ. şef dir. suprav. op. şi investig.	Gl. lt. 3700	Col. 3700		Kovacs L. Pius	
Locţ. şef dir. suprav. op. şi investig.	Gl. lt. 3700				
Direcţia a VIII-a					
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860	Col. 4860		Butyka Andrei	

					Francisc		
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Mr. 3950		Enoiu Gheorghe			
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Toma P. Nicolae			
Direcţia a IX-a							
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860		Col. 4860		Mladin Const. Ştefan		
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Cernea I. Ioan			
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Mr. 3950		Ştefănescu T. Aureliu			
Direcţia Cadre							
Şef dir. operativă	Gl. col. 4860		Col. 4860		Pateşan Ioan		
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950					
Locţ. şef dir. op.	Gl. lt. 3950	Cpt. 3950		Vlad Iulian			
Şef serviciul I	Gl. mr. 3170	Cpt. 2850		Chiriac Florian			
Şef serviciul II	Gl. mr. 3170	Lt. col. 3170		Bocşe Iosif			
Şef serviciul III	Gl. mr. 3170	Mr. 3170		Radu Dumitru			
Locţ. şef serv. III	Col. - gl. mr. 2850	Mr. 3170		Constantin Virgil			
Şef	Gl. mr.						

serviciul IV	3170				
Şef secţie V	Col. 2850	Mr. 2850		Pârvulescu Ioan	
Şef serviciul VI	Gl. mr. 3170	Col. 3170		Klein Mihai	
Şef serv. din Direcţia I	Gl. mr. 3170	Cpt. 3170		Diaconu Ioan	
Direcţia Secretariat					
Şef dir. secret.	Gl. lt. 3300	Lt. col. 3300		Ristea Ioan Gheorghe	
Locţ. şef dir. secretariat	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Linţu Ioan Ioan	
Direcţia Financiară					
Şef dir. teh. ad-tiv.	Gl. Lt. 4080	Lt. col. 4080		Neagu Ion Ovidiu	
Locţ. şef dir. teh. ad-tiv.	Gl. mr. 3300	Mr. 3300		Paliţă Petre	
Direcţia Spate					
Şef dir. teh. ad-tiv.	Gl. Lt. 4080	Col. 4080		Bogdan Hary	
Loct. sef dir. teh. ad-tiv.	Gl. mr. 3300	Col. 3300		Emanoil Ioan	
Locţ. şef dir. teh. ad-tiv.	Gl. mr. 3300	Mr. 3300		Simionaş Ioan	
Locţ. şef dir. teh. ad-tiv.	Gl. mr. 3300	Mr. 3300		Maiorescu Gheorghe	
Serviciul Inspecţii					
Şef serv. indep. operativ	Gl. lt. 3950	Gral. mr. 3950		Demeter Alexandru	

Locţ. şef serv. indep. operativ	Gl. mr. 3170	Cpt. 3170									
Serviciul „B"											
Şef serv. indep. operativ		Gl. lt. 3520		Mr. 3520			Leu I. Nicolae				
Locţ. şef serv. indep. operativ	Gl. mr. 2800	Mr. 2800			Petre Gh. Cezar						
Locţ. şef serv. indep. operativ		Gl. mr. 2800									
Serviciul „C"											
Şef serv. indep. teh. operativ		Gl. lt. 3520		Col. 3520			Nedelcu I. Mihail				
Locţ. şef serv. teh. indep. operativ		Gl. mr. 2800		Mr. 2800			Breahnă Gh. Iordache				
Serviciul „F"											
Şef serv. indep. teh. operativ		Gl. lt. 3520		Mr. 3520			Panaitescu S. Nicolae				
Locţ. şef serv. teh. indep. operativ	Gl. mr. 2800	Mr. 2800			Vlad I. Iordan						
Locţ. şef serv. teh. indep. operativ		Gl. mr. 2800		Cpt. 2800			Duţă N. Florea				
Serviciul „H"											
Şef serv. indep. operativ		Gl. lt. 3950									
Locţ. şef serv. indep. operativ		Gl. mr. 3170		Lt. col. 3170			Stănescu I. Gheorghe				

Serviciul „K"					
Şef serv. indep. operativ	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Petruc Mihail	
Locţ. şef serv. indep. operativ	Gl. mr. 3170	Col. 3170		Tiriachiu Gh. Vasile	
Serviciul „T"					
Şef serv. indep. teh. operativ	Gl. lt. 3520	Col. 3520		Szacsko Alex. Alexandru	
Locţ. şef serv. teh. indep. operativ	Gl. mr. 2800	Mr. 2800		Simionescu Florea Gheorghe	
Locţ. şef serv. teh. indep. operativ	Gl. mr. 2800	Mr. 2800		Simion Tudor Nicolae	
Locţ. şef serv. teh. indep. operativ	Gl. mr. 2800	Mr. 2800		Plăpceanu Ştefan Iulius	
Serviciul Organizare Mobilizare					
Şef serv. indep. teh. operativ	Gl. lt. 3520	Lt. col. 3520		Oprescu I. Mircea	
Serviciul Central de Planificare					
Şef serv. indep. teh. ad-tiv.	Gl. mr. - Gl. lt. 3000	Col. 3000		Rădoi Ioniţă Nicolae	
Locţ. şef serv. indep. teh. ad-tiv.	Col. - Gl. mr. 2500	Cpt. 2500		Marinescu A. Mihai	
Serviciul Poştal Special					
Şef serv. indep. teh. ad-tiv.	Gl. mr. 3000	Lt. col. 3000		Adrian S. Mihail Mauriciu	
Serviciul închisori preventive					
Şef serv. indep. teh. operativ	Gl. lt. 3520	Lt. col. 3520		Stanciu T. Dumitru	
Locţ. şef serv. indep. teh.	Gl. mr. 2800	Lt. col.		Andronache T.	

operativ		2800		Nicolae	
Comitetul U.T.M.					
Prim secretar Comitet U.T.M.	Col. 2450	Cpt. 2450		S ocol Laurean Valeriu	
Cabinetul de Marxism-Leninism					
Şef cabinet consultaţii marxism- leninism	Col. 2580	Mr. 2580		Adam Adler Iosif	
Casa de cultură M.A.I.					
Şeful Casei de Cultură M.A.I.	Col. 2140	Col. 2140	Fucs M. Beriş		
Şcoala Ofiţeri M.A.I. nr. 1					
Şef şcoală securitate operativă	Gl. lt. 3590				
Locţ. şef şcoală Sec. operativ	Gl. mr. 3170	Mr. 3170		Biriş Gr. Vladimir	
Locţ. pt. spate şcoală sec. op.	Col. 2310	Mr. 2310		Ştefănescu Radu	
Şcoala Ofiţeri M.A.I. nr. 3					
Şef şc. securit, supr. op. şi investigaţii	Gl. mr. 3170	Mr. 3170		Roşea Nicolae Constantin	
Locţ. şef şc. securit, supr. op. şi investigaţii	Col. 2800				
Direcţia Regională M.A.I. Bacău					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Radu I. Dumitru	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Munteanu T. Vasile	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Cpt. 3590		Constantinescu D. Gheorghe	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Lt. col. 2630		MănoiuA. Ştefan	

Direcţia Regională M.A.I. Baia Mare					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Lt. col. 3950		Simion D. Andrei	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590				
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Cpt. 3590		Hriţan M. Nicolae	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630				
D	**irecţia Région**	**ală M.A.I. Bu<**	**cure şti**		
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Iani Nicolae	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Col. 3590		Sidea C. Nicolae	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Vintilă M. Marin	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Diaconescu I. Ioan	
Direcţia Regională M.A.I. Cluj					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Breban M. Iosif	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Col. 3590		Corin I. Aurel	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Druescu Gh. Alexandru	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Gherman S. Ioan	
Direcţia Regională M.A.I. Constanţa					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Bolintineanu Gh. Ioan	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Năstase M. Sepi	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Luca I. Ilie	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630				
Direcţia Regională M.A.I. Craiova					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Lt. col.		Socol M. Petre	

		3950			
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		IştocA. Gheorghe	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Popa Constantin	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Mataizer F. Stelian	
Direcţia Regională M.A.I. Galaţi					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Vistig P. Eugen	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Col. 3590		Huidan S. Marin	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Cpt. 3590		Bobu Radu Aurel	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Cpt. 2630		Barbu I. Stelian	
Direcţia Regională M.A.I. Hunedoara					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Mr. 3950		Kavza Ştefan	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Târnoveanu loan	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590				
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Mr. 2630		Boca loan	
Direcţia Regională M.A.I. Iaşi					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Zodian Gheorghe	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Cpt. 3590		Ionescu Gh. Dumitru	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Cleju N. Ioan	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Lt. col. 2630		Tofilescu M. Dumitru	

Direcţia Regională M.A.I. Oradea					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Kiss R. Vasile	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Vâlcea P. Dumitru	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590				
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Mr. 2630		Dobrotă S. loan	
Direcţia Regională M.A.I. Piteşti					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Mr. 3950		Constandache I. Paul	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Cpt. 3590		Pleşiţă Gh. Nicolae	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Niţă I. Petre	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Col. 2630		Cuteanu S. Gheorghe	
Direcţia Regională M.A.I. Ploieşti					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Col. 3950		ŞtrulA. Mauriciu	
Loct. sef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Dumitrescu I. Nicolae	
Loct. sef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Dumitraşcu S. Alexandru	
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630	Col. 2630		Iordan B. Ioan	
Direcţia Regională M.A.I. Stalin					
Şef direcţie	Gl. lt. 3950	Col. 3950		Aranici P. Pavel	
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Col. 3590		Mihaly I. Alexandru	

Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Lt. mj. 3590		Teris S. Ştefan			
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630		Cpt. 2630		Puia P. Romulus		
Direcţia Regională M.A.I. Suceava							
Şef direcţie	Gl. lt. 3950		Lt. col. 3950		Munteanu I. Nicolae		
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Roşea E. Dumitru			
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590						
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630		Cpt. 2630		Mitoiu Gh. Marin		
Direcţia Regională M.A.I. Timişoara							
Şef direcţie	Gl. lt. 3950		Lt. col. 3950		Steskal William		
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Dumitraşcu Nicolae			
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Mr. 3590		Malea Petru			
Locţ. şef dir. pt. spate	Gl. mr. 2630		Mr. 2630		Lăpuşan Horia		
Direcţia Regională M.A.I. Aut. Maghiară							

Şef direcţie		Gl. lt. 3950		Col. 3950			Kovacs I. Mihai		
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Cpt. 3590		Blaga Şt. Ştefan					
Locţ. şef dir.	Gl. mr. - Gl. lt. 3590	Lt. col. 3590		Stern I. Adalbert					
Locţ. şef dir. pt. spate		Gl. mr. 2630		Cpt. 2630			Sălcudean T. Pavel		
Direcţia Generală a Miliţiei									
Locţ. d	r. general miliţie	Gl. lt. 4120		Col. 4120			Savu Florea		
Locţ. d	r. general miliţie	Gl. lt. 4120		Col. 4120			Coşovanu Dumitru		
Locţ. d	r. general miliţie	Gl. lt. 4120		Lt. col. 4120			Popescu Eugen		
Locţ. d pt. mun	r. general miliţie ca politică	Gl. lt. 4120							
Comandamentul Trupelor M.A.I.									
		Gl. col.		Gr. mr.			Constantinescu Dumitru		
Direcţia Paza Contra Incendiilor									
ŞefdirP. C. I. Gl.lt. Gr. mr. Tatu Pamfil									

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7374, dosarnr.2,f. I-I I.

69.

1961 aprilie 28. Referat de cadre privind pe Silaghi Ion, şeful colectivului de instructori pentru M.A.I. din Direcţia Organizatorică a C.C. al P.M.R.

C.C. al P.M.R. Direcţia Organizatorică Secţia de Cadre

Silaghi Ion

Membru de partid din mai 1947;
-Născut la 6 ianuarie 1929, în comuna Gherceştii Noi, regiunea Oltenia; -Originea socială: muncitorească; -Naţionalitatea: română; -Căsătorit, are un copil;

-Are patru clase profesionale, Şcoala Superioară de Ştiinţe Sociale „A. A. Jdanov" 3 ani şi Facultatea de Ştiinţe Juridice; -Profesia de bază: frezor;

-în prezent este şeful colectivului de instructori pentru M.A.I. din cadrul Grupului de Instructori pentru controlul muncii de partid la M.F.A.-M.A.I. din Direcţia Organizatorică a C.C. al P.M.R.

Silaghi Ion a terminat şapte clase primare în 1943, apoi s-a angajat ucenic la fabrica S. E. M. A. T. din Otopeni-Bucureşti, unde s-a calificat în meseria de frezor.

După 23 august 1944 s-a înscris în U.T.C. şi în sindicat. A îndeplinit la început funcţia de secretar al organizaţiei U.T.C. din fabrică, apoi a fost ales membru în comitetul de întreprindere. Este cunoscut din această perioadă ca un tânăr conştiincios în muncă şi cu o atitudine combativă.

în octombrie 1946 întreprinderea la care lucra s-a desfiinţat. A muncit câteva luni la un atelier particular, apoi, în aprilie 1947 s-a angajat frezor la Uzinele „23 August" din Bucureşti. în mai 1947 a fost primit în P.C.R.

în 1948 a fost scos din producţie ca activist al Comitetului sectorului „23 August" al U.T.M., apoi a fost promovat instructor în secţia de propagandă a Comitetului judeţean U.T.M. Ilfov. începând din iulie 1949 a urmat şase luni cursurile şcolii de cadre a C.C. al U.T.M. După absolvirea şcolii a fost repartizat instructor în Secţia de propagandă şi agitaţie a C.C. al U.T.M.

în decembrie 1950 a fost încorporat la Şcoala militară de ofiţeri politici a M.A.I. din Oradea, unde a fost secretar al unei organizaţii de bază U.T.M. şi membru în comitetul U.T.M. pe şcoală. în noiembrie 1951 a fost avansat la gradul de locotenent şi repartizat în cadrul Direcţiei generale politice a M.A.I. La început ca instructor în biroul şcolii, apoi şef al biroului secretariat al Direcţiei propagandă şi agitaţie. Pe linie de partid a muncit ca secretar al biroului organizaţiei de bază.

în această muncă a fost apreciat ca un tovarăş conştiincios şi disciplinat. Lua poziţie critică faţă de lipsurile pe care le sesiza, însă avea uneori manifestări de superficialitate şi pripeală.

începând din septembrie 1952, a urmat timp de trei ani Şcoala superioară de ştiinţe sociale „A. A. Jdanov". Conducerea şcolii l-a apreciat ca pe un tovarăş inteligent, cu o gândire clară şi perseverent în muncă. La învăţătură a tăcut progrese, calificându- se printre cei mai buni studenţi ai promoţiei sale. în calitate de secretar al organizaţiei de bază se orienta just în problemele muncii de partid, dând dovadă de pricepere organizatorică şi

combativitate, însă, uneori, trăgea concluzii pripite pe baza unor fapte insuficient verificate.

După absolvirea şcolii, din octombrie 1955 a muncit în Secţia Administrativă a C.C. al P.M.R., mai întâi ca instructor, iar din 1957 ca şef al sectorului M.A.I. Conducerea secţiei l-a apreciat ca un tovarăş capabil şi perseverent în muncă. în îndeplinirea sarcinilor a dat dovadă de iniţiativă şi orientare justă. S-a preocupat de ridicarea nivelului cunoştinţelor sale profesionale, urmând un curs de pregătire, după care a dat examenele de diferenţă la Facultatea de Ştiinţe Juridice, pe care a absolvit- o în 1959.

în noiembrie 1958, cu ocazia înfiinţării Direcţiei Organizatorice a C.C. al P.M.R., a fost numit şeful sectorului cadre M.F.A. -M.A.I. din Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. A îndeplinit această funcţie până în august 1959 când a fost numit şeful colectivului de instructori pentru M.A.I. din Direcţia Organizatorică a C.C. al P.M.R., funcţie ce o are şi în prezent.

Este apreciat că în această muncă a obţinut rezultate bune. Este un tovarăş cu multă putere de muncă, inteligent şi cu simţ de răspundere dezvoltat. Are iniţiativă, este exigent, se preocupă să cuprindă şi să execute cât mai bine sarcinile ce-i revin. în relaţiile cu tovarăşii din colectiv are atitudine bună şi este apropiat de ei. Ca lipsuri, uneori este pripit la pregătirea şi verificarea unor materiale, fapt ce face ca unele lucrări să fie sub nivelul cerinţelor.

Pentru merite în muncă a fost decorat cu Ordinul „Steaua R.P.R. " clasa V-a, cu medaliile „Meritul Militar" clasa I şi a Îl-a şi avansat la excepţional la gradul de maior.

Despre familie cunoaştem următoarele: tatăl său este şofer la I. T. B. în timpul războiului antisovietic a tamponat o maşină militară şi a dezertat, fapt pentru care a fost condamnat la 27 ani închisoare. La 23 august 1944 a fost amnistiat. A fost înscris în P.C.R., însă la verificare nu i s-a găsit dosarul şi a rămas în afara rândurilor partidului. Mama este funcţionară la O. N. T. Carpaţi, membră de partid. Tov. Silaghi Ion nu are fraţi şi surori. Are trei unchi şi două mătuşi. Unchii sunt muncitori. Unul din ei este membru de partid, altul a fost exclus din partid pentru beţie, al treilea nu a fost şi nu este încadrat politic. Mătuşile sunt casnice, pensionare C.F.R. după soţi. Nu au fost şi nu sunt încadrate politic.

Soţia este instructor teritorial al Consiliului Naţional al Femeilor, membră de partid. Tatăl ei a fost muncitor zidar, a decedat în 1958. Mama este muncitoare. Părinţii nu au fost şi mama nici în prezent nu este încadrată politic. Soţia are doi fraţi şi 3 surori. Fraţii sunt muncitori zidari. Unul din ei este membru de partid. Celălalt nu a fost şi nu este încadrat politic. în 1946 a fost condamnat 6 luni pentru furt şi amnistiat. Surorile, una este subofiţer în M.A.I., căsătorită cu un activist al C.C. al U.T.M. Ambii membri de partid. A

doua este casnică, fără de partid, este preşedinta Comitetului de femei din cartierul unde locuieşte, căsătorită cu un şef de echipă de la C.F.R., membru de partid. A treia a fost muncitoare strungar, în prezent studentă la Institutul Politehnic, membră de partid.

Soţia are doi unchi şi două mătuşi. Unchii, unul este muncitor, iar celălalt contabil. Mătuşile, una este muncitoare, cealaltă casnică. Nu au fost şi nu sunt înscrişi în organizaţii politice.

Secţia de cadre a C.C. al P.M.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice, tovarăşul Silaghi Ion corespunde în funcţia de o deţine.

Dinu Vasile

Şef de sector în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.

Secţia de Cadre
Onescu Cornel

28 aprilie 1961

70.

A.M.R., fond 120, rola 443, c. 177-178.1961 iunie. Denumirile avute de către direcţiile şi serviciile din Aparatul central al securităţii în perioada 1 septembrie 1948-l august 1959.

Unităţile operative şi tehnic operative din securitate central şi exterior cu denumirile avute în perioada 1 septembrie 1948 - 1 august 1959

în care au existat funcţiile ce s-au echivalat cu cele din lista anexă la H.C.M. 399/1961

Denumirea actuală a unităţii Denumirile avute în perioadele 1 sept. 1948 - 1 aug. 1959

-De la 01.09.1948 la 01.01.1951 s-a numit S.S.I.
-De la 01.01.1951 la 01.11.1953 s-a numit Direcţia „A"
- De la 01.11.1953 şi în prezent se numeşte Direcţia I
-De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcţia „B" -De la 01.02.1951 la 01.11.1953 s-a numit Direcţia I
- De la 01.11.1953 până în prezent se numeşte Direcţia a Îl-a
- De la 01.02.1952 şi până în prezent se numeşte Direcţia a IlI-a
-De la 01.09.1948 la 01.11.1953 s-a numit Direcţia a Îl-a
- De la 01.11.1953 şi până în prezent se numeşte Direcţia a IV-a
- De la 01.02.1952 la 01.07.1953 s-a numit Direcţia a V-a -De la 01.07.1953 la 01.01.1954 s-a numit Direcţia a IV-a

1. Direcţia I

2. Direcţia a Îl-a

3. Direcţia a IlI-a

4. Direcţia a IV-a
5. Direcţia a V-a
De la 01.01.1954 până în prezent se numeşte din nou Direcţia a V-a-De la
01.09. 1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcţia Securităţii Transporturilor -De la
01.02.1951 la 01.07.1953 s-a numit Direcţia a VI-a -De la 01.07.1953 la
01.01.1954 s-a numit Direcţia a V-a
- De la 01.01.1954 la 01.03.1960 s-a numit din nou Direcţia a VI-a
- La 01.03.1960 această unitate a fost desfiinţată complet
-De la 01.09.1948 la 01.07.1953 s-a numit Direcţia a IV-a
- De la 01.07. 1953 şi până în prezent se numeşte Direcţia a VH-a
-De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a
numit Direcţia a V-a
-De la 01.02.1951 la 01.06.1953 s-a
numit Direcţia a VIII-a
-De la 01.06.1953 la 01.11.1953 s-a
numit Direcţia a VI-a
-De la 01.11.1953 şi până în prezent
se numeşte din nou Direcţia a VIII-a
-De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a
numit Direcţia a VI-a
-De la 01.02.1951 la 01.06.1953 s-a
numit Direcţia a IX-a
-De la 01.06.1953 la 01.01.1954 s-a
numit Direcţia „B"
-De la 01.01.1954 la 15. 07.1960 s-a numit din nou Direcţia a IX-a
- De la 15.07.1960 până în prezent se numeşte Direcţia a VI-a
-De la 01.09.1948 la 01.05.1950 s-a
numit Direcţia a VIII-a
-De la 01.05.1950 la 01.02.1951 s-a
numit Direcţia a X-a
-De la 1.02.1951 şi până în prezent se
6. Direcţia a VI-a
7. Direcţia a VH-a
8. Direcţia a VIII-a
9. Direcţia a IX-a
10. Direcţia Cadre
numeşte Direcţia Cadre -De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a

numit Direcţia a VH-a tehnică
-De la 01.02.1951 la 01.06.1953 s-a numit Serviciul „C"
-De la 01.06.1953 la 01.11.1953 s-a numit Direcţia VIII/2
-De la 01.11.1953 la 01.04.1955 s-a numit Serviciul T2 (în cadrul Dir. VIII T.O.)
- De la 01.04.1955 şi până în prezent se numeşte Serviciul „B"
-De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcţia a VH-a tehnică -De la 01.02.1951 la 01.06.1953 s-a numit Serviciul „D" -De la 01.06.1953 la 01.11.1953 s-a numit Serviciul T3 (în cadrul Direcţiei a VIII-a T.O.)
- De la 01.11.1953 şi în prezent se numeşte Serviciul „F"
-De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcţia a VIII-a tehnică -De la 01.02.1951 la 01.06.1953 s-a numit Serviciul „B" -De la 01.06.1953 la 01.04.1955 s-a numit Serviciul TI (în cadrul Direcţiei a VIII-a T. O.)
- De la 01.04.1955 şi până în prezent se numeşte Serviciul „T"
-De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcţia Secretariat
- De la 01.02.1951 şi până în prezent se numeşte Serviciul „H"
12. Serviciul „F"
13. Serviciul „T"
14. Serviciul „H'
15. Serviciul „K'

-De la 01.09.1948 la 01.02.1951 s-a numit Direcţia a IlI-a -De la 01.02.1951 la 01.06.1953 s-a numit Direcţia a VH-

- aDe la 01.06.1953 şi în prezent se numeşte Serviciul „K"
(s-a mai numit Serv. Operativ, Serv. „D", apoi s-a unificat cu Serviciul D.D.O.)
16. Serv. închisori Preventive - De la 01.09.1948 la 01.02.1953 s-a numit Serviciul IX Comandatură
- De la 01.02.1953 şi până în prezent se numeşte Serviciul închisori Preventive
17. Serviciul Inspecţii - De la 01.06.1953 şi până în prezent se numeşte Serviciul Inspecţii

A.M.I., fond D.M.R.U., nr.inv. 7375, dosar nr. 24/1961, f. 100-102.

71.

1961 decembrie 20. Referat de cadre al maiorului Pleşiţă Nicolae, propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Cluj.

C.C. al P.M.R. Direcţia Organizatorică Secţia de Cadre

Pleşiţă Nicolae

Membru de partid din decembrie 1947;
-Născut la 16 aprilie 1929, în oraşul Curtea de Argeş;
-Originea socială: tatăl a fost ţăran cu gospodărie mică, în prezent colectivist;
-Naţionalitatea: română; -Căsătorit, are un copil;
-Are 8 clase medii şi urmează clasa a 9-a. A absolvit cursul de specializare în U.R.S.S. de 1 an;
-Profesia de bază: muncitor necalificat;
-În prezent este locţiitor şef director la Regiunea de securitate Argeş. Are gradul de maior.

Pleşiţă Nicolae, în 1940 a terminat patru clase primare, apoi doi ani a muncit cu părinţii în gospodăria proprie şi ca muncitor zilier pe la diferiţi particulari. Din 1942
a lucrat ca sortator şi ajutor circularist la Fabrica de cherestea „Moroieni" din Curtea de Argeş. în 1944 a fost concediat pentru că fabrica nu avea materie primă şi a lucrat ca sezonier la o grădină de pomi fructiferi. Din această perioadă este cunoscut ca un tânăr cu comportare bună, preocupat de câştigarea existenţei. Manifestări politice nu a avut.

După 23 august 1944 a revenit la Fabrica de cherestea „Moroieni" şi a muncit ca circularist. Aici s-a înscris în sindicat, iar în 1945 s-a înscris în U.T.C. şi a luat parte la diferite acţiuni organizate de partid. în 1947 a fost primit în P.C.R. A fost trimis la o şcoală sindicală, apoi ales preşedinte al sindicatului muncitorilor forestieri din Curtea de Argeş.

în mai 1948 a fost promovat ca activist la fosta judeţeană U.T.M. Argeş şi după 4 luni a fost încadrat în M.A.I., Direcţia regională a securităţii Piteşti. A primit gradul de plutonier şi a fost numit lucrător operativ. Dovedind pricepere şi conştiinciozitate în muncă, ulterior a fost avansat în grad şi promovat succesiv în funcţiile de şef birou, şef secţie şi locţiitor şef serviciu în cadrul regiunilor de securitate Arad, Vâlcea şi Piteşti.

Din 1953 a muncit trei ani ca şef secţie la Direcţia de Cadre a M.A.I., apoi un an locţiitor şef director la Regiunea de securitate Piteşti. Din 1957 a urmat un an cursul de specializare în U.R.S.S. unde a obţinut rezultate bune.

După absolvirea cursului a continuat să muncească ca locţiitor şef director la regiunea de securitate Piteşti, funcţie pe care o are şi în prezent. Este apreciat ca un ofiţer capabil, bine pregătit politic şi profesional. în activitatea sa a dovedit simţ de răspundere, curaj şi perseverenţă. Datorită rezultatelor obţinute în muncă a fost decorat, recompensat cu bani şi avansat până la gradul de maior.

Despre familie cunoaştem următoarele: părinţii săi au posedat 1 ha teren arabil, în prezent sunt colectivişti. Nu au fost şi nu sunt încadraţi politic. Are un frate şi o soră. Fratele este paznic la o întreprindere, iar sora casnică. Soţul ei este telefonist. Nu au fost şi nu sunt încadraţi politic.

Soţia este casnică, membră de partid. Aceasta, din 1944 până în 1946 a lucrat ca secretară-dactilografa la primăria comunei Cetăţeni-Argeş, fiind angajată de Purnichescu Gheorghe, moşier şi primar P.N.L. Brătianu al acelei comune [...].

Tatăl ei a fost muncitor, a decedat în 1933. Mama este casnică, întreţinută de fiica ei. în 1944—1945 a simpatizat cu P.N.L., nu este încadrată politic. Are un frate funcţionar, fost membru F.D.C. în 1941 a fost condamnat doi ani închisoare pentru participare la rebeliunea legionară. în 1953 a fost condamnat la opt luni iar în 1955 la doi ani închisoare pentru delapidare. Este alcoolic şi scandalagiu, are manifestări duşmănoase.

Pleşiţă Nicolae are un unchi condamnat la 15 ani muncă silnică pentru crimă. Soţia şi fiul acestuia au fost şi ei condamnaţi la câte 9 luni închisoare pentru tăinuirea crimei comise. Soţul unei mătuşi a fost membru P.S.D., iar la verificarea membrilor de partid a fost exclus întrucât nu a dus viaţă de partid.

Este propus pentru a fi numit în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Cluj.

Deşi tov. Pleşiţă Nicolae [...] are unele rude cu probleme deosebite, ţinând seama de rezultatele bune obţinute, dovedind ataşament faţă de partid, Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că corespunde pentru funcţia propusă.

Nicolae Constantin, Şef de sector în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.
Negreanu Ion,
Instructor în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.
Titileanu Gheorghe, Responsabil colectiv M.A.I. din cadrul Grupului de instructori pentru controlul muncii de partid în M.RA. -M.A.I.
20 decembrie 1961
A.M.R., fond 121, rola 312, c. 681 -682.

72.

1961 decembrie 21. Referat de cadre privind pe colonelul Bolintineanu Ioan (Balint), şef al Direcţiei regionale M.A.I. Braşov

C.C. al P.M.R. Direcţia Organizatorică Secţia de Cadre

Bolintineanu Ioan (Balint)

Membru de partid din septembrie 1946.

- Născut la 12 august 1914 în comuna Mireşul Mare, regiunea Maramureş;
- Originea socială: ţărani cu gospodărie mică;
- Naţionalitatea: română;
- Căsătorit, are doi copii;

Secţia de Cadre Gh. Ionescu
-Are cinci clase Şcoala de arte şi meserii şi cursul de perfecţionare în U.R.S.S.;

- Profesia de bază: lăcătuş;
- în prezent este şeful Direcţiei Regionale M.A.I. Braşov.

Are gradul de colonel.

Bolintineanu Ioan, după ce a terminat patru clase primare în comuna natală şi o clasă la gimnaziul din comuna Şomcuta Mare, aplecat la Baia Sprie, unde din 1926 a urmat cinci clase la şcoala de arte şi meserii, calificându-se lăcătuş. După absolvirea şcolii s-a angajat în profesie la Societatea minieră „R.I.M.M.A." din Baia Sprie, unde a lucrat trei ani. în noiembrie 1935 a fost încorporat la Regimentul 87 Infanterie din Satu Mare, de unde s-a eliberat în 1936 cu gradul de sergent T. R. După satisfacerea stagiului militar a continuat să lucreze la întreprinderea „R.I.M.M.A.". A muncit câteva luni în profesie, apoi a fost numit responsabil al căruţaşilor care cărau minereul la gară. în acest timp el, ca şi ceilalţi muncitori români, a fost înscris din oficiu de către ing. şef la „Liga antirevizionistă", organizaţie care avea un caracter şovin şi care a luat fiinţă după organizaţia „Ligii revizioniste" în sânul unei părţi a populaţiei maghiare din localitate. Nu a dus activitate în cadrul ei şi nu a avut manifestări şovine.

în martie 1938 a fost dat afară din serviciu fiind acuzat că înregistra cărăuşii fictive. După puţin timp s-a angajat funcţionar la „Banca populară" din Baia Sprie, unde a lucrat zece luni. Ulterior, prin intermediul unei rude a lui care era secretar al primăriei, s-a angajat ca funcţionar diurnist la primăria din localitate, lucrând la întocmirea cărţilor de imobil. Până în 1941 a fost în anturajul unor elemente care au tăcut parte din P.N.Ţ. şi Partidul Naţional-Creştin şi a frecventat „Casina Română", local de întâlnire a politicienilor din oraş. în august 1938, fiind bănuit că face politică cuzistă, i s-a tăcut o percheziţie de către şeful detaşamentului de poliţie din localitate. în urma percheziţiei nu a rezultat nimic compromiţător. El arată că percheziţia i-a fost tăcută din ură personală, iar fostul comisar de poliţie declară că nu îşi aminteşte de această percheziţie. Din verificările tăcute rezultă că Bolintineanu Ioan nu a tăcut parte din organizaţia cuzistă.

în timp ce a fost funcţionar la primărie a fost înscris în F. R. N., iar în 1939, împreună cu alţi trei funcţionari, a fost trimis la o adunare a F. R. N. la Cluj. Ajunşi târziu la Cluj, nu au putut participa la adunare.

în 1940, după dictatul de la Viena, a fost concediat din serviciu şi a stat şomer până în martie 1941, când s-a repatriat în România. De la această dată, timp de şase ani a muncit ca ajustor la I.A.R. Braşov.

Cei care îl cunosc din acest timp arată că era un muncitor priceput, modest şi comunicativ. Susţinea revendicările muncitorilor pentru îmbunătăţirea salariilor. în discuţiile cu muncitorii adeseori a ridicat problema eliberării Ardealului pentru a se reîntoarce acasă. Eliberarea însă o vedea

prin prisma propagandei burgheze, în care se arăta că acest rol îl are P.N.Ţ. La sfârşitul anului 1943, împreună cu un muncitor, au scris pe o tablă cu cretă roşie următoarele: „La mulţi ani 1944, pace între popoare şi mai multă fraternitate între şefi şi subalterni". Pentru acest fapt au fost avertizaţi de comandantul militar al uzinei.

După 23 august 1944 s-a încadrat în sindicat şi după scurt timp a fost ales delegat de secţie. în iulie 1946 a plecat de la Uzinele I.A.R. Braşov şi s-a angajat mecanic la postul de radio Bod. în septembrie acelaşi an a fost primit în P.C.R., iar peste puţin timp a fost ales secretar al celulei de partid din întreprindere. în 1948 a urmat un curs de partid de trei luni, iar după terminarea lui i s-a încredinţat munca de secretar al Comitetului de plasă P.C.R. Cernatu, apoi al sectorului 5 din cadrul Comitetului orăşenesc de partid Braşov.

La 1 mai 1949 a fost încadrat locţiitor politic, cu gradul de locotenent în aparatul politic al regiunii de securitate Braşov, iar peste un an, cu ocazia raionării, a fost transferat locţiitor politic la regiunea de securitate Severin. în iulie 1951 a fost numit şef al Direcţiei Politice din Direcţia generală politică a Securităţii Statului, iar din 1953, timp de doi ani, a muncit ca secretar al Comitetului de partid din M.A.I. în aceste funcţii a dat dovadă de capacitate, iniţiativă şi spirit de organizare în rezolvarea problemelor. Nu a luat însă atitudine hotărâtă faţă de manifestările nesănătoase ale unor cadre şi în unele cazuri s-a lăsat antrenat în discuţii neprincipiale cu unii membri de partid cu funcţii de răspundere. A muncit sectar şi nu a controlat şi ajutat suficient munca aparatului şi organizaţiilor de partid.

în decembrie 1955 a fost scos din funcţia de secretar al Comitetului de partid şi a muncit ca şef serviciu într-o direcţie operativă a M.A.I. Din septembrie 1956 până în iulie 1957 a urmat cursul de specializare M.A.I. în U.R.S.S., absolvindu-l cu calificativul „bine". De la această dată şi până la 15 decembrie a.c. a îndeplinit funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Dobrogea. Pentru motive de sănătate a fost transferat în aceeaşi funcţie la Braşov.

Din aprecierea făcută de către biroul Comitetului regional de partid Dobrogea, rezultă că Bolintineanu Ioan este bine pregătit politic şi profesional. Este un tovarăş disciplinat, exigent şi hotărât în acţiunile întreprinse. Controlează şi sprijină îndeaproape cadrele din subordine şi se preocupă de creşterea şi educarea lor. Informează şi solicită sprijinul organului de partid. în activitatea sa a dovedit simţ de răspundere, maturitate politică, principialitate şi justă orientare în rezolvarea sarcinilor ce i-au revenit. Pentru merite în muncă a fost decorat şi avansat la gradul de colonel. în anumite cazuri însă manifestă pripeală şi nervozitate.

Despre familia sa cunoaştem următoarele: tatăl său a avut 2,5 ha pământ şi câţiva ani cârciumă în comună. A decedat în 1921. Mama este casnică. Nu a făcut şi nu face parte din organizaţii politice. Are o soră care

este dactilografa la sfatul popular al regiunii Maramureş. Soţul ei este membru de partid.

Soţia lui Bolintineanu Ion este casnică. Nu a făcut şi nu face parte din organizaţii politice. Are doi fraţi şi o soră. Un frate este funcţionar la căile ferate din Budapesta, al doilea este tehnician la un spital din Satu Mare. Sora este casnică, domiciliază în Bratislava, R.S. Cehoslovacă. Nu sunt cunoscuţi cu activitate politică.

Bolintineanu are mai mulţi unchi din care doi au fost legionari şi chiaburi, în prezent unul este în întovărăşirea agricolă din comună, iar celălalt are manifestări duşmănoase. Alt unchi a fost lt. colonel în armata burgheză, în prezent este pensionar.

Restul rudelor apropiate nu au probleme deosebite. Este propus membru în biroul Comitetului regional de partid Braşov. Secţia de Cadre a C.C. al RC.R. consideră că din punct de vedere al trecutului politic corespunde pentru funcţia propusă.

p. Secţia de Cadre Gheorghe Ionescu
Gal Ioan
Instructor în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.
Titileanu Gheorghe
Responsabil obiectiv M.A.I. din Grupul de instructori pentru controlul muncii de partid în M.F.A. şi M.A.I.
21 decembrie 1961.

A.M.R., fond 121, rola 303, c. 169-171.

73.

1962 octombrie 31. Referat de cadre al colonelului Răduică Grigore, propus instructor în cadrul Grupului de instructori pentru controlul muncii de partid în M.F.A., M.A.I. din Direcţia Organizatorică a C.C. al P.M.R.

C.C. al P.M.R. Direcţia Organizatorică Secţia de Cadre

Răduică Grigore

Membru de partid din ianuarie 1946;
-Născut la 22 august 1926 în satul Băluţa, comuna Ponoarele, regiunea Oltenia; -Originea socială: ţărani cu gospodărie mică, în prezent întovărăşiţi; -Naţionalitatea: română;
-Studii: şcoala medie, Academia militară generală şi Şcoala superioară de partid ‚Ştefan Gheorghiu", curs fără frecvenţă;

-Profesia de bază: strungar în fier;

-Căsătorit, are trei copii;

-în prezent este la dispoziţia Direcţiei superioare politice a armatei pentru a fi repartizat în funcţie.

Răduică Grigore, în 1940 a terminat şapte clase primare, apoi a rămas acasă la părinţi, ajutându-i la muncile agricole. în septembrie 1941 a venit în Bucureşti şi s- a angajat ucenic la întreprinderea „Instalaţia Mecanică" unde, după patru ani, s-a calificat strungar. în acelaşi timp a absolvit şi patru clase

profesionale. După terminarea uceniciei a continuat să lucreze la aceeaşi întreprindere încă un an. Cei care-l cunosc din această perioadă arată că era un tânăr modest, preocupat de însuşirea meseriei. înainte de 23 august 1944 nu a făcut parte din organizaţii politice.

în octombrie 1944 a fost primit în U.T.C., iar peste puţin timp a îndeplinit funcţia de secretar al U.T.C. pe întreprindere. în ianuarie 1946 a fost primit în P.C.R., a luat parte la diferite acţiuni organizate de partid şi a fost membru în biroul celulei de partid.

La 15 august 1946 a fost scos din producţie şi luat ca activist la fostul sector III Albastru al P.C.R., unde a îndeplinit funcţia de responsabil cu învăţământul de partid pe sector. După doi ani a fost trimis la un curs de partid al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti, iar la terminare a fost oprit la şcoală lector.

în octombrie 1948 a fost trimis de partid în armată unde a primit gradul de locotenent şi repartizat la Secţia de învăţământ din D. S. P. A. A muncit apoi ca şef de seminar şi instructor de partid la Şcoala militară politică din Breaza. La începerea verificărilor membrilor de partid, a fost luat într-o comisie ajutătoare, apoi secretar şi preşedinte al unei subcomisii de verificare a membrilor de partid din academii şi şcoli militare.

Din mai 1950 a muncit în funcţiile: şef al secţiei politice la Corpul 1 armată, locţiitor al şefului Direcţiei politice a Regiunii a Îl-a militare, iar din 1953, cu excepţia unui an cât a urmat cursul academic, a îndeplinit funcţia de şef al Direcţiei politice a Regiunii a Îl-a Militare. în februarie 1958 a fost promovat membru militar în Consiliul militar al aceleiaşi regiuni militare.

Din foile de notare întocmite de şefii lui ierarhici, precum şi din discuţiile cu cei [cu] care au lucrat, rezultă că este un ofiţer capabil, inteligent, cu putere de muncă, în activitatea sa a dovedit conştiinciozitate, perseverenţă şi simţ de răspundere. A condus şi îndrumat îndeaproape activitatea serviciilor şi organelor politice iar prin măsurile luate a contribuit la ridicarea pregătirii politice şi militare a unităţilor. Pentru rezultatele obţinute a fost avansat la excepţional până la gradul de colonel şi decorat.

în activitatea sa a manifestat şi unele lipsuri. Astfel, nu a fost suficient de exigent faţă de subordonaţi, ceea ce a dus la neexecutarea la timp a unora

din sarcinile trasate, iar uneori a dat dovadă că nu ştie să-şi organizeze bine munca, pierzându-se în probleme mărunte. în unele cazuri s-a dovedit a fi uşor influenţabil, îndeosebi în aprecierea oamenilor pe care-i califica cu uşurinţă, ca ulterior să-şi schimbe părerea

70.

.De asemenea, nu a fost suficient de hotărât şi ferm în a pune şi susţine diferite probleme în faţa comandantului. în acest timp, ministrul Forţelor Armate, printr-un ordin, i-a atras atenţia asupra lipsei pe care a avut-o de a fi folosit în mod abuziv şi în scopuri personale unele materiale şi mijloace de transport.

în octombrie 1959 a fost trimis la Academia militară generală, Facultatea arme întrunite pe care a terminat-o în 1962 cu rezultate bune. în timpul academiei, ca şef al unei grupe de studiu, nu a fost suficient de exigent şi a acoperit unele lipsuri care s-au manifestat în rândurile cursanţilor.

în această perioadă a terminat şcoala medie şi Şcoala superioară de partid „Ştefan Gheorghiu", curs fără frecvenţă.

Despre familie cunoaştem următoarele: tatăl a fost ţăran cu gospodărie mică, în prezent este membru în gospodăria zootehnică din sat. Nu a tăcut şi nu face parte din organizaţii politice. Mama a fost casnică, nu a tăcut politică. A decedat de mai mulţi ani. Are doi fraţi şi o soră. Unul din fraţi, care este muncitor necalificat, în trecut a fost legionar, iar în zilele rebeliunii legionare a păzit mărfurile provenite din jaf la un sediu legionar, fapte pentru care a fost condamnat la doi ani închisoare. în prezent este muncitor la o cooperativă din Tr. Severin şi are o comportare bună. Celălalt frate este muncitor, iar sora este în întovărăşirea zootehnică din sat. Ambii sunt membri în U.T.M.

Soţia, de profesie muncitoare ţesătoare, în prezent este casnică, membră de partid. Tatăl ei a fost muncitor necalificat. Nu a tăcut politică, a decedat în 1958. Mama este pensionară. Nu face parte din organizaţii politice. Are trei surori: două sunt muncitoare, iar a treia este casnică. Una este membră de partid iar celelalte au fost membre în organizaţia U.T.M. până la depăşirea vârstei.

Este propus instructor în cadrul Grupului de Instructori pentru controlul muncii de partid în M.F.A. -M.A.I. din Direcţia Organizatorică a C.C. al P.M.R.

Deşi Răduică Grigore este bine pregătit politic şi profesional, Secţia de cadre a C.C. al P.M.R. consideră că datorită lipsei de exigenţă şi fermitate în susţinerea şi rezolvarea unor probleme, nu este indicat în funcţia propusă.

31 octombrie 1962

Secţia de cadre, Onescu Cornel

Gal Ion,

Instructor în Secţia Cadre a C.C. al P.M.R.

Stănescu Ion,

Adjunct al şefului Grupului de Instructori
pentru controlul muncii de partid în M.F.A. -M.A.I.

A.M.R., fond 121, rola 239, c. 115-î 16.

1963 ianuarie 3. Referat de cadre al locotenent-colonelului Dumitraşcu Alexandru, propus pentru funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.**I.** Bucureşti.

C.C. al P.M.R.
Direcţia Organizatorică
Secţia de Cadre

Dumitraşcu Alexandru

Membru de partid din 1945;
-Născut la 23 octombrie 1920, în Bucureşti;
-Originea socială: tatăl a fost controlor de bilete la C.F.R.;
-Naţionalitatea: română;
-Căsătorit, are un copil;
-Are şcoala de elevi meseriaşi C.F.R., curs de specializare în U.R.S.S. un an şi urmează clasa a X-a şcoala medie;
-Profesia: lăcătuş;
-în prezent este locţiitorul şefului Direcţiei Regionale M.A.I. Ploieşti. Are gradul de locotenent-colonel.

Dumitraşcu Alexandru, din 1931 a urmat trei clase la liceul „Gheorghe [George] Coşbuc" din Năsăud, apoi a venit în Bucureşti şi s-a angajat ucenic la Atelierele C.F.R. Griviţa Vagoane, unde după patru ani s-a calificat lăcătuş. în acest timp a urmat şi şcoala de elevi meseriaşi C.F.R. După ce s-a calificat a lucrat în continuare ca lăcătuş la Depoul de locomotive Bucureşti-mărfuri, trei ani. Din această perioadă este cunoscut că a avut comportare bună, era preocupat de a-şi însuşi cât mai bine meseria. Nu a făcut parte din organizaţii politice.

în noiembrie 1941 a fost încorporat la Regimentul 1 Transmisiuni din Bucureşti, iar după un an avansat sergent T.R. şi mutat la Regimentul 2 Căi Ferate Chitila, cu care a participat la construcţia liniei ferate Bucureşti-Urziceni. Cu aceeaşi unitate, în 1943, a fost şapte luni pe teritoriul U.R.S.S. în localităţile Tîrnovka, Trihati şi Kolosovka, unde s-a ocupat cu întreţinerea şi construirea liniilor de cale ferată. A revenit apoi în ţară şi a fost menţinut concentrat până în septembrie 1945.

După desconcentrare a fost reîncadrat lăcătuş la Depoul de locomotive Bucureşti- mărfuri, unde a muncit doi ani. în acest timp s-a înscris în sindicat, iar în 1945 a fost primit în P.C.R. A fost ales responsabil organizatoric în biroul celulei şi responsabil sportiv în comitetul de fabrică. în septembrie 1947 a fost promovat activist în colectivul secţiei de cadre a sectorului de partid C.F.R., unde a muncit

70.

un an. După aceea a fost trimis de partid pentru a lucra în S.S.**I.,** unde a obţinut rezultate bune în muncă. A făcut parte şi din subcomisia de verificare a membrilor de partid din S.S.**I.,** unde s-a achitat în bune condiţiuni de sarcini.

În ianuarie 1951 i s-a dat gradul de căpitan şi a fost mutat la Direcţia I unde la început a obţinut unele rezultate pozitive, însă, după aceea, a desfăşurat o slabă activitate, fapt pentru care în 1954 a fost scos din muncă şi numit şef al Serviciului special Ştei. După doi ani a fost numit şef serviciu la Raionul de securitate Nicolae Bălcescu din Bucureşti, apoi şef serviciu la Direcţia Regională M.A.I. Ploieşti.

În aceste funcţii a muncit cu simţ de răspundere şi a obţinut rezultate bune.

Din august 1959 a urmat un an cursul de specializare în U.R.S.S., pe care l-a absolvit cu rezultate foarte bune. După absolvire a fost promovat locţiitor şef direcţie pentru operativ la Direcţia Regională M.A.I. Ploieşti, funcţie în care munceşte şi în prezent.

Este apreciat ca bine pregătit politic şi profesional. Are experienţă în munca informativ-operativă şi rezolvă cu competenţă lucrările. Este perseverent, bun organizator şi a reuşit să imprime subalternilor simţ de răspundere în executarea ordinelor. Prin măsurile pe care le-a luat a contribuit la depistarea unor grupări şi elemente care desfăşurau activitate contrarevoluţionară. Este membru în comitetul orăşenesc de partid Ploieşti şi se achită de sarcinile ce-i sunt încredinţate. Pentru munca depusă şi rezultatele obţinute a fost recompensat, decorat şi avansat până la gradul de locotenent-colonel.

Despre familie cunoaştem următoarele: tatăl său a fost controlor de bilete la C.F.R. până în 1930, când a fost scos la pensie în urma unui accident de tren. În urma accidentului i s-a amputat o mână, fapt pentru care C.F.R. l-a despăgubit cu o sumă de bani cu care şi-a cumpărat 3 rânduri de case. A fost membru al P.N.Ţ. Ambii părinţi, din 1946, participă la adunările sectei religioase „Creştini după evanghelie". Are un frate funcţionar, membru de partid.

Soţia este casnică, neîncadrată politic. Tatăl ei este pensionar şi membru de partid. Mama este casnică. Ea are un frate, student, membru al U.T.M.

Soţia are un unchi, care în 1938-1941 a desfăşurat activitate legionară, în prezent este colectivist. Alt unchi execută o pedeapsă de 12 ani la care a fost condamnat pentru delapidare.

Este propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Bucureşti.

Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

3 ianuarie 1963
Secţia de Cadre Onescu Cornel
Nicolae Constantin
Şef sector în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.
Negreanu Ion
Instructor în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.
Titileanu Gheorghe
Instructor în Grupul de instructori pentru
controlul muncii de partid în M.F.A.-M.A.I.

A.M.R., fond 121, rola 237, c. 347-348.

1963 ianuarie 11. Referat de cadre al maiorului Macri Emil propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Suceava.

C.C. al P.M.R.
Direcţia organizatorică
Secţia de Cadre

Macri Emil

Membru de partid din decembrie 1947;
-Născut la 9 octombrie 1927, în Galaţi;
-Originea socială: muncitorească;
-Naţionalitatea: română;
-Căsătorit, are un copil;
-Studii: şcoala medie şi cursul de specializare în U.R.S.S., un an;
-Profesia de bază: ajustor mecanic;
-în prezent este şef al unui serviciu din Direcţia a IV-a M.A**.I.** şi secretar al organizaţiei de bază pe direcţie. Are gradul de maior.

Macri Emil, în 1941, după ce a absolvit şapte clase elementare, a intrat ucenic la întreprinderile comunale de transport (tramvaie) din Galaţi. După patru ani s-a calificat ajustor mecanic şi a continuat să lucreze în profesie la aceeaşi întreprindere încă trei ani. în timpul uceniciei a urmat şi şcoala profesională. Este cunoscut din această perioadă că a avut comportare bună, fiind preocupat de însuşirea meseriei şi câştigarea existenţei. După eliberarea patriei noastre a fost antrenat la unele demonstraţii muncitoreşti şi a luat parte la câteva şedinţe ale P.S.D. în decembrie 1947 s-a înscris în P.C.R. în ianuarie 1948 a fost ales secretar al organizaţiei U.T.M. din întreprindere, însă după câteva luni a fost înlocuit din cauză că nu depunea suficientă activitate. în septembrie 1948 a fost încadrat lucrător operativ în Direcţia regională a Securităţii Statului Galaţi şi i s-a acordat gradul de plutonier major. în 1949 a fost avansat sublocotenent şi promovat în funcţia de şef birou. în acest timp a urmat şi Universitatea serală de marxism-leninism.

70.

în februarie 1951 a fost promovat şef secţie la Regiunea M.A.**I.** Arad. La început, datorită lipsei de experienţă în munca de conducere, a avut rezultate slabe. Ulterior însă, în urma ajutorului primit, a organizat mai bine munca colectivului, reuşind să-şi îmbunătăţească activitatea şi să obţină rezultate pozitive în descoperirea unor sabotori şi diversionişti.

în februarie 1956 a fost promovat şef serviciu la Direcţia a IV-a din M.A.I., iar după câteva luni a fost trimis la cursul de specializare din U.R.S.S., unde a obţinut rezultate bune. După absolvire a revenit în aceeaşi funcţie.

Din aprecierile organizaţiei de partid din instituţie şi ale şefilor săi ierarhici, rezultă că este un ofiţer capabil, bine pregătit politic şi profesional şi cu experienţă în muncă. Este un bun organizator, cu iniţiativă şi simţ de răspundere în îndeplinirea sarcinilor încredinţate. Conduce cu competenţă serviciul şi ajută în mod concret subalternii. Este apreciat ca unul din cei mai buni şefi de servicii din direcţie. în 1961 a fost pedepsit cu 15 zile de arest de conducerea M.A.I., deoarece a folosit pe unii din subalternii săi pentru a procura alimente pentru el şi şeful direcţiei. în urma ajutorului primit a tras învăţămintele necesare şi nu a mai avut astfel de abateri. în prezent are comportare bună şi o poziţie combativă faţă de lipsurile ce se manifestă în cadrul direcţiei. De mai mulţi ani este secretar al organizaţiei de bază pe direcţie şi membru al comitetului de partid, sarcini de care se achită cu conştiinciozitate. Pentru merite în muncă a fost de mai multe ori decorat şi evidenţiat.

Despre familie cunoaştem următoarele: tatăl său a fost muncitor, în prezent pensionar. în 1955 i s-a retras calitatea de membru de partid pentru inactivitate. Mama este casnică. Are trei surori şi un frate: o soră este muncitoare, membră de partid iar două sunt casnice, neîncadrate politic. Fratele este ofiţer, membru de partid.

Soţia este casnică, neîncadrată politic. Tatăl ei este cantonier C.F.R. Mama este casnică. Nu au fost şi nu sunt încadraţi politic. Soţia are două surori şi un frate: surorile sunt casnice, neîncadrate politic. Fratele este preşedinte al Sfatului popular orăşenesc Galaţi, membru de partid.

Este propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Suceava.

Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

11 ianuarie 1963
Secţia de Cadre Onescu Cornel
Nicolae Constantin,
Gal Ion
Şefi de sector în Secţia Cadre a
C.C. al P.M.R.
Titileanu Gheorghe
Şef sector în cadrul Grupului de Instructori
pentru controlul muncii de partid în M.F.A. -M.A.I.

70.

A.M.R., fond 121, rola 237, c. 356-357. **1963 ianuarie 12.**
Caracterizarea locotenent-colonelului Munteanu Nicolae, şef al Direcţiei Regionale M.A.I. Suceava.
Ministerul Afacerilor Interne
Caracterizare
Locotenent-colonel Munteanu Nicolae a fost încadrat în M.A.I. în anul 1945, iar din 1952 este şef al Direcţiei Regionale M.A.I. Suceava.
în activitatea sa a obţinut la început rezultate pozitive, reuşind să depisteze unele organizaţii subversive din regiune, a făcut o serie de intervenţii la timpul potrivit şi a luat măsurile ce s-au impus. A depus eforturi în muncă, însă, treptat, fiind suferind şi manifestând comoditate, a neglijat pregătirea ideologică şi culturală, datorită cărui fapt a muncit mai mult în baza rutinei şi experienţei practice acumulate, ceea ce s- a răsfrânt în mod negativ asupra muncii De care o conduce.
A fost ajutat permanent de către conducerea ministerului dar, cu toate acestea, nu a reuşit să-şi îmbunătăţească activi
în controalele ce s-au efectuat; irofesionale din Regiunea M.A.I.
Suceava şi din analizele făcute, a rezultat ca tovarăşul manifestă oboseală, lipsă de exigenţă, este depăşit de evenimente şi constituie o frână în conducerea şi coordonarea muncii de securitate din regiune.
Şi-a manifestat în mai multe rânduri dorinţa să fie scos din funcţie şi mutat în alt sector de activitate.
întrucât tov. lt. -col. Munteanu Nicolae nu mai corespunde funcţiei de şef direcţie în raport cu cerinţele muncii actuale, propun să fie scos din funcţia de şef al Regiunii M.A.I. Suceava şi pus la dispoziţia Ministerului.
Adjunct al ministrului Afacerilor Interne

General-locotenent Negrea Vasile

12 ianuarie 1963 **A.M.R., fond 121, rola 237, c. 358.**

1963 ianuarie 15. Caracterizarea colonelului Butyka Andrei Francisc, şef al Direcţiei a VUI-a cercetări penale din M.A.I.
Ministerul Afacerilor Interne
Caracterizare
Tov. colonel Butyka Andrei Francisc a fost trimis de partid în iulie 1952 să lucreze în M.A.I., fiind numit iniţial în funcţia de locţiitor director, iar în septembrie acelaşi an a fost definitivat în funcţia de şef al Direcţiei de cercetări penale (VUI-a) din M.A.I., funcţie ce o îndeplineşte şi în prezent.

70.

De când lucrează în M.A.I., colonelul Butyka Francisc a depus interes şi a reuşit să obţină rezultate bune în demascarea activităţii duşmănoase a mai multor grupuri contrarevoluţionare. Personal, a anchetat şi a condus munca de cercetare a unor grupări ce prezentau pericol pentru securitatea statului nostru, care au fost deferite justiţiei.

în ultimul timp, col. Butyka Francisc a manifestat lipsuri serioase în conducerea activităţii acestei direcţii. A prezentat unele lucrări neverificate, superficial întocmite şi neaprofundate.

Manifestă serioase tendinţe de supraapreciere şi din această cauză face caz de unele probleme pe care le ridică, însă nu le aprofundează şi trece cu multă uşurinţă peste ele, iar când aceste probleme sunt verificate, nu se confirmă. Aşa a fost cazul când a informat conducerea ministerului despre unele probleme din activitatea procuraturii care, verificându-se, în bună parte nu s-au confirmat.

Poziţia lui şovăielnică, oscilantă şi lipsită de hotărâre s-a manifestat şi într-o serie de măsuri care trebuiau luate pe linia muncii de anchetă. Deşi a fost ajutat atât de conducerea ministerului cât şi de Comitetul de partid M.A.I., nu a reuşit să lichideze cu ele, fapt pentru care propun să fie scos din funcţia de şef al Direcţiei a VUI-a şi pus la dispoziţia ministerului.

Adjunct al ministrului Afacerilor Interne

General-locotenent Negrea Vasile

70.

15 ianuarie 1963 **A.M.R., fond 121, rola 239, c. 106.1963 ianuarie 16.**
Referat de cadre al maiorului de securitate Enoiu Ion Gheorghe propus a fi numit în funcţia de şef al Direcţiei a VUI-a din M.A.I.
Ministerul Afacerilor Interne
Maior de securitate Enoiu Ion Gheorghe
Membru de partid din 1945;
-Născut la 4 noiembrie 1927, în satul Măniceşti, regiunea Argeş;
-Naţionalitatea: română;
-Originea socială: ţăran cu gospodărie mică (colectivişti);
-Este absolvent al şcolii medii cu examen de maturitate;
-Profesia de bază: tipograf-zeţar;
-Divorţat, are un copil;
-încadrat în M.A.I. din 1949;
-Funcţia actuală: locţiitor şef al Direcţiei a VUI-a M.A.I.
Enoiu Gheorghe, în 1942 a absolvit 7 clase elementare în satul natal, apoi a venit în Bucureşti şi s-a angajat ucenic la tipografia C.F.R. Filaret, unde a învăţat timp de 4 ani meseria de zeţar. Concomitent cu anii de ucenicie a urmat şi 4 clase profesionale.
în această perioadă a muncit sârguincios pentru calificarea sa profesională şi a avut o comportare corespunzătoare. în noiembrie 1944 s-a înscris în U.T.C., iar la 15 decembrie 1945 a fost primit în P.C.R. şi a desfăşurat o activitate intensă pe linie de tineret.
După ce s-a calificat (1946), a lucrat la aceeaşi tipografie ca lucrător zeţar, iar după un an a fost promovat în funcţia de calculator. în acest timp s-a ocupat de pregătirea sa culturală, absolvind 7 clase de liceu curs seral. Pe linie de partid a avut sarcina de responsabil cu tineretul pe organizaţia de bază Filaret. Aici a fost apreciat ca un tovarăş harnic, hotărât şi cu simţ de răspundere faţă de muncă.
în martie 1949 a fost trimis la Şcoala D.G.S.S. din Bucureşti, pe care a terminat-o în august acelaşi an cu gradul de plutonier-major şef şi a fost repartizat în muncă la Direcţia a VUI-a în funcţia de anchetator. Aici a depus eforturi pentru cunoaşterea specificului de muncă şi datorită priceperii de care a dat dovadă, a obţinut rezultate bune, fapt pentru care la 1 mai 1953 a fost promovat în funcţia de locţiitor şef serviciu.
Fiind un ofiţer inteligent şi cu perspective de dezvoltare, în aprilie 1954 a fost trimis la cursul de specializare de securitate din U.R.S.S. - timp de un an - pe care l-a absolvit cu rezultate bune.
Reîntors de la studii, a fost repartizat la Direcţia a VUI-a în aceeaşi funcţie. A continuat să muncească cu mai multă competenţă, ceea ce a

făcut ca să i se dea spre rezolvare cazuri din ce în ce mai complicate, pe care le-a rezolvat bine.

Pentru rezultatele bune obţinute în muncă, în februarie 1958 a fost promovat în funcţia de şef serviciu, iar la 1 octombrie 1960 a fost numit locţiitor şef al Direcţiei a VUI-a.

în exercitarea acestor funcţii, ofiţerul a dovedit calităţi organizatorice şi ştie să mobilizeze colectivul din subordine pentru rezolvarea sarcinilor profesionale. Personal participă la anchetarea şi demascarea activităţii duşmănoase a elementelor fanatice şi datorită metodelor folosite reuşeşte să-i determine să-şi recunoască faptele comise.

în cei peste 13 ani de când lucrează în munca de anchetă, ofiţerul a fost folosit în lucrările cele mai grele ale unităţii, contribuind în mod efectiv la demascarea şi trimiterea injustiţie a mai multor organizaţii contrarevoluţionare şi bande care unelteau contra orânduirii de stat a R.P.R.

Este un ofiţer inteligent, hotărât, exigent şi foloseşte metode partinice în munca cu subalternii pe care îi ajută şi îndrumă cu competenţă, contribuind la creşterea mai multor cadre valoroase.

Pentru rezultatele deosebite obţinute în muncă, a fost avansat până la gradul de maior, decorat cu ordine şi medalii ale R.P.R. şi premiat în mai multe rânduri cu diferite sume de bani.

în anii precedenţi, ofiţerul a manifestat insuficientă combativitate faţă de lipsuri, fapt pentru care în 1959 a fost sancţionat pe linie de partid cu „mustrare", iar pe linie de comandă cu zile de arest.

Tatăl său a fost ţăran cu gospodărie mică, în prezent colectivist. înainte de 23 august 1944 nu a făcut parte din organizaţii politice, după această dată s-a înscris în organizaţia Frontul Plugarilor, unde a activat până la autodizolvare. Mama ofiţerului este casnică, nu a fost şi nu este încadrată politic.

Ofiţerul are doi fraţi şi o soră. Un frate este ofiţer superior în M.A.I., membru de partid, al doilea frate este magazioner la o fabrică, membru de partid, iar sora este casnică, neîncadrată politic, căsătorită cu un subofiţer M.F.A., candidat de partid.

Este propus să fie numit în funcţia de şef al Direcţiei a VUI-a din Ministerul Afacerilor Interne.

Maiorul de securitate Enoiu Gheorghe, în cei peste 13 ani de când lucrează în Ministerul Afacerilor Interne, a dat dovadă de ataşament faţă de partid şi a luptat cu hotărâre împotriva elementelor duşmănoase.

70.

Este bine pregătit profesional şi are experienţă îndelungată în munca de anchetă şi personal a contribuit la demascarea unui număr însemnat de organizaţii contrarevoluţionare.

Direcţia cadre din M.A.I. consideră că este corespunzător pentru a fi numit în funcţia propusă, fiind un ofiţer capabil şi cu perspective de dezvoltare.

Şeful Direcţiei Cadre
Colonel de securitate Pateşan Ioan

16 ianuarie 1963 **A.M.R., fond 121, rola 239, c. 113-l 14.**

1963 septembrie 26. Hotărârea Consiliului de Miniştri prin care general-maior Nicolae Doicaru este numit secretar general al M.A.I. şi şef al Direcţiei Generale de Informaţii din M.A.I.

Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Române
Hotărâre
Privind numirea tovarăşului general-maior Doicaru Nicolae în funcţia de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne şi şef al Direcţiei Generale de Informaţii
Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Române hotărăşte: 1. Tovarăşul general-maior Doicaru Nicolae se numeşte în funcţia de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne şi şef al Direcţiei Generale de Informaţii din acest minister.
Preşedintele Consiliului de Miniştri Ion Gheorghe Maurer
Bucureşti, 26 septembrie 1963 Nr. 760
A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr. 123, voi. I,f.94.

80.

1964 iulie 2. Referat de cadre al colonelului Rusu Emanoil, propus în funcţia de şef al Direcţiei a VH-a din M.A.I.

C.C. al P.M.R. Direcţia Organizatorică Secţia de Cadre
Rusu Emanoil
Membru de partid din **1948;**
-Născut la **14** septembrie **1921** în Buzău, regiunea Ploieşti; -Originea socială: tatăl a fost controlor la atelierele C.RR. Griviţa;

-Naţionalitatea: română;

-Căsătorit, are doi copii;

-Studii: 8 clase liceu şi Şcoala de ofiţeri activi doi ani; este student în anul V la Facultatea de Ştiinţe Juridice;

-Profesia: ofiţer activ;

-în prezent este locţiitor director la Direcţia a IlI-a din M.A.I. Are gradul de colonel.

Rusu Emanoil, din 1934 a urmat opt clase la Liceul „Gheorghe Lazăr" din Bucureşti, unde şi-a luat bacalaureatul. În acest timp este cunoscut ca un elev bun la învăţătură, nu a tăcut parte din nici o organizaţie politică.

Din octombrie 1941 a urmat doi ani Şcoala de ofiţeri artilerie Piteşti şi a fost avansat sublocotenent.

După absolvirea şcolii a fost repartizat la Regimentul 1 Artilerie Grăniceri, unde a îndeplinit succesiv funcţiile de comandant de secţie, comandant de baterie, adjutant al divizionului, apoi adjutant al regimentului. Din iulie 1944 a participat pe frontul antisovietic de la Iaşi şi a luat parte la luptele de la Podul Iloaiei.

După 23 august 1944 a luat parte cu unitatea la dezarmarea trupelor nemţeşti, apoi a participat pe frontul antihitlerist până în Cehoslovacia. A fost decorat cu „Coroana României" clasa a V-a, medaliile „Victoria" şi „Eliberarea de sub jugul fascist".

începând din februarie 1944, paralel cu munca pe linie de comandă, i s-a dat şi funcţia de ofiţer informator, ofiţer orientator şi ofiţer cu cifrul pe divizion iar din 1945 pe regiment. în această calitate a primit, păstrat şi difuzat corespondenţă secretă, confidenţială, diferite situaţii, ordine etc., cu caracter informativ şi contrainformativ.

în august 1945, după ce s-a întors de pe front, fiind sub influenţa unor ofiţeri reacţionari, evita aparatul politic. Deşi i s-a atras atenţia să nu participe la înmormântarea unui general reacţionar, totuşi el a mers, fapte pentru care, în noiembrie 1946, a fost scos din cadrele active ale armatei şi a stat tară ocupaţie.

în ianuarie 1948 a fost rechemat în cadrele active ale armatei. A urmat un curs de o lună la Academia Militară, apoi a fost trimis la cursurile centrului de educaţie al armatei de la Breaza, pe care le-a absolvit în mai 1948 cu calificativul „foarte bine". După aceea a fost repartizat la Direcţia Generală Politică M.A.I. unde a îndeplinit funcţiile de şef birou educaţie cetăţenească, şef birou convorbire trupă şi şef cancelarie. De la reîncadrarea în armată a luat parte la şedinţe de partid. La verificări nu i s-a găsit adeziunea de înscriere în partid şi comisia de verificare a hotărât să fie încadrat cu vechimea din 1948.

în martie 1950 a fost trimis la Centrul de instrucţie Făgăraş, unde a urmat cursul comandanţi de regimente. în august acelaşi an, la absolvirea cursului, a fost avansat la excepţional la gradul de maior şi numit comandant al Regimentului 1 Grăniceri Giurgiu. După scurt timp a fost mutat în aceeaşi funcţie la Regimentul 5 Grăniceri Arad, apoi la Regimentul 3 Oravița. în aceste munci a dovedit capacitate şi orientare în îndeplinirea misiunilor încredinţate.Din octombrie 1955 a urmat un curs academic de pe lângă Academia Militară, pe care l-a absolvit cu calificativul „bine".

După terminarea cursului a fost numit locţiitor al şefului Direcţiei a IlI-a M.A.I. şi şef al serviciului independent, funcţie ce o îndeplineşte şi în prezent. Are o bună pregătire politică şi profesională, este inteligent, bun organizator şi cu orientare în muncă. A luat o serie de măsuri pentru organizarea, îndrumarea şi controlul muncii ofiţerilor din subordine. A participat la o serie de acţiuni importante, executând întocmai ordinele şi misiunile încredinţate.

Pentru munca depusă şi rezultatele obţinute a fost avansat până la gradul de colonel şi decorat cu 3 ordine şi mai multe medalii. Se preocupă permanent de ridicarea cunoştinţelor de specialitate. în prezent este în anul V la Facultatea de Ştiinţe Juridice.

Despre familie cunoaştem următoarele: tatăl a fost controlor la atelierele C.F.R. Griviţa, apoi pensionar, mama a fost casnică, sunt decedaţi. El spune că are un frate vitreg, inginer, despre care nu ştie nimic de multă vreme.

Soţia este casnică, membră de partid. Tatăl ei originar din fostul judeţ Storojineţ- Bucovina, după primul război mondial s-a stabilit în Vaslui, unde s-a căsătorit şi a muncit ca mecanic la o întreprindere. A fost membru de partid, în 1963 a decedat. O soră a acestuia este în U.R.S.S. şi alta în Polonia, iar doi fraţi au plecat în S.U.A., înaintea primului război mondial. Mama este originară din Vaslui, casnică, neîncadrată politic. Fratele soţiei este muncitor, membru de partid, iar sora casnică, neîncadrată politic.

Este propus în funcţia de şef al Direcţiei a VH-a din Ministerul Afacerilor Interne. Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că poate fi numit în funcţia propusă.

Nicolae Constantin p. Secţia de cadre

Şef de sector în Secţia de Cadre Gh. Ionescu
a C.C. al P.M.R.

70.

Negreanu Ion
Instructor în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.
Serean Ştefan
Instructor în grupul de instructori pentru controlul muncii de partid la M.F.A. -M.A.I.
2 iulie 1964
A.M.R., fond 121, rola 303, c. 239-240.

1964 octombrie 22. Referat de cadre privind pe Caraman Mihai, propus în funcţia de consilier la Agenţia Economică a R.RR. din Paris.
C.C. al P.M.R.
Direcţia Organizatorică
Secţia de Cadre
Caraman Mihai
Membru de partid din ianuarie 1948;
-Născut la 11 noiembrie 1928, în comuna Oancea, regiunea Galaţi;
-Originea socială: tatăl a fost grefier;
-Naţionalitatea: română;
-Căsătorit, are un copil;
-Studii: Facultatea de ştiinţe juridice şi Universitatea serală de marxism-leninism;
-Profesia: jurist;
-Cunoaşte limba franceză;
-în prezent este prim-secretar la Agenţia economică a R.P.R. din Paris şi îndeplineşte funcţia de locţiitor al şefului agenţiei.
Caraman Mihai, din 1939 a urmat opt clase de liceu în oraşele Cahul, Brăila, Izmail, Dumbrăveni şi Tulcea. Mutarea sa la mai multe licee s-a datorat faptului că tatăl său a fost grefier la tribunalele din localităţile respective.
Este cunoscut că era un elev retras, cu comportare corectă, preocupat de învăţătură. în 1945 s-a înscris în Uniunea Tineretului Socialist, însă nu a avut activitate deosebită.
După absolvirea liceului, în 1947, din cauza unor greutăţi materiale, nu a mai continuat studiile, ci a rămas acasă la părinţi. O perioadă a lucrat la biblioteca din Tulcea, apoi la Consiliul sindical judeţean Tulcea. în ianuarie 1948 a fost primit în P.C.R.
în decembrie acelaşi an a fost trimis la Şcoala de ofiţeri politici a M.A.I. din Bucureşti.
La absolvirea şcolii militare, în martie 1950, a fost avansat locotenent şi timp de cinci ani a muncit ca lucrător operativ în cadrul mai multor unităţi de grăniceri. în acest timp a urmat Universitatea serală de marxism-leninism.

în mai 1955 a fost promovat în Ministerul Afacerilor Interne. A fost lucrător operativ prim, locţiitor, apoi şef de birou, iar din 1958 şef de serviciu. A fost avansat treptat până la gradul de locotenent-colonel. Din ianuarie 1959 este prim-secretar la Agenţia economică a R.P.R. din Paris şi îndeplineşte funcţia de locţiitor al şefului agenţiei.

Este apreciat că s-a dezvoltat continuu din punct de vedere politic şi profesional. Are multă putere de muncă, lucrează cu simţ de răspundere şi competenţă pentru îndeplinirea sarcinilor. Este inteligent, sesizează cu uşurinţă problemele şi se orientează în rezolvarea lor. A participat la unele tratative comerciale şi a obţinut rezultate bune. Paralel cu munca a absolvit Facultatea de ştiinţe juridice. Pentru merite deosebite obţinute în activitatea sa a fost decorat cu ordine şi medalii. Este o fire orgolioasă, sensibil la critică şi rigid faţă de subalterni. A fost criticat pentru aceste lipsuri şi luptă pentru lichidarea lor.

Despre familie cunoaştem: tatăl a fost arhivar, apoi grefier. în prezent este pensionar. Mama este casnică. Au avut 5 ha pământ pe care l-au predat statului în 1952. Nu au făcut şi nu fac parte din organizaţii politice. Are două surori profesoare, neîncadrate politic.

Soţia, de profesie artistă, în prezent casnică, membră a U.T.M. Tatăl ei este fochist de locomotivă, neîncadrat politic, a divorţat de soţie şi s-a recăsătorit cu o muncitoare. Mama este casnică, recăsătorită cu un muncitor. Soţia are un frate muncitor, care în 1961 a fost condamnat doi ani închisoare pentru huliganism.

Caraman Mihai are un unchi fost colonel, în prezent pensionar. Acesta, în 1952, a fost reţinut câteva luni de către organele M.A.I. pentru cercetări, deoarece în perioada guvernării legionare a fost membru al acestei organizaţii.

Soţia are un unchi colectivist, fost legionar, condamnat în 1960 la un an şi jumătate închisoare pentru furt de porumb din G.A.C.

Este propus de Ministerul Comerţului Exterior în funcţia de consilier la Agenţia Economică a R.P.R. din Paris[81].

Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Dinu Vasile p. Secţia de Cadre

81 în şedinţa Secretariatului C.C. al P.C.R. din ziua de 16 octombrie 1967, Caraman Mihai este eliberat din funcţia de consilier economic la Agenţia Economică a R.S. România din Paris şi numit în funcţia de consilier la Ambasada R.S. România din Paris *(A.M.R.,fond 121, rola 267, c. 693)*

70.

Şef de sector în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. Gh. Ionescu
Mernea Constantin
Instructor în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.

22 octombrie 1964 **A.M.R., fond** 121, **rola** 267, c. 708-709.

1965 aprilie 5. Referat de cadre al colonelului Mleşniţă Constantin, propus instructor în Secţia pentru controlul muncii în M.F.A. - M.A.I. şi Justiţie a C.C. al RM.R.
C.C. al RM.R.
Secţia de Cadre

Mleşniţă Constantin

Membru de partid din 1946;

-Născut la 19 mai 1926, în comuna Baia, raionul Fălticeni, regiunea Suceava;

-Originea socială: tatăl a fost bucătar;

-Naţionalitatea: română;

-Căsătorit, are un copil;

-Studii: Şcoala medie şi Academia Militară Generală, Facultatea militară politică - patru ani;

-Profesia: ofiţer activ;

-în prezent este secretar adjunct cu problemele organizatorice la Consiliul Politic al Comandamentului trupelor de grăniceri. Are gradul de colonel.

Mleşniţă Constantin, după ce a absolvit şapte clase elementare, din 1940 a muncit cu ziua la un moşier la pădure şi la o fabrică de cherestea din Fălticeni. în acest timp a dat şi examene de diferenţă pentru două clase la Liceul comercial din Fălticeni, absolvind numai o clasă. în 1942 a tăcut cerere prin care solicita să plece în Germania pentru a învăţa meseria de mecanic, însă a fost respins pe motiv că nu avea vârsta cerută. Din acest timp este cunoscut ca un tânăr corect, preocupat de câştigarea existenţei.

în aprilie 1944 a fost evacuat capremilitar la Focşani, împreună cu ceilalţi tineri din comună şi încadrat într-un detaşament de muncă. După două săptămâni a fugit la tatăl său, care se afla evacuat la Galaţi. în iunie 1944 a intrat voluntar la Regimentul de infanterie marină Călăraşi, unde a tăcut perioada de instrucţie, apoi a fost mutat ca furier la Depozitul fluvial Galaţi. în iunie 1946 a fost primit în P.C.R. în aceeaşi

lună a fost trimis la şcoala de subofiţeri jandarmi Bucureşti pe care a urmat-o un an, apoi i s-a dat gradul de sergent major şi a fost numit locţiitor politic de companie la un regiment de securitate din Bucureşti. în octombrie 1947 a fost promovat activist la Sectorul de partid M.A.**I.**, unde a urmat şi un curs de partid de 3 luni.

Din octombrie 1948 a urmat un curs de trei luni de ofiţeri M.A**.I.,** apoi i s-a dat gradul de sublocotenent şi a fost numit şef birou instructori la Direcţia politică a Comandamentului trupelor de grăniceri. în acest timp a fost şi secretar al organizaţiei de partid din comandament. în decembrie 1951 a fost promovat locţiitor politic al Comandamentului Diviziei I Grăniceri. în 1952 a fost pedepsit cu 10 zile arest sever la garnizoană şi mutat în aceeaşi funcţie la Divizia II Grăniceri, pentru că nu a luat poziţie faţă de unele zvonuri lansate de un ofiţer.

în octombrie 1953 a fost promovat şef Secţie organizare la Direcţia Politică a Comandamentului trupelor de grăniceri. La început a obţinut rezultate bune în muncă. Ulterior însă a devenit îngâmfat, era lipsit de tact în munca cu oamenii şi nu ţinea seama de indicaţiile ce i se dădeau.

Din noiembrie 1955 a urmat patru ani Academia Militară Generală - Facultatea militară politică, pe care a absolvit-o ca şef de promoţie. în facultate a fost secretar al organizaţiei de bază. După absolvirea Academiei a muncit ca instructor, apoi şef secţie organizare şi locţiitor al Direcţiei politice la Comandamentul trupelor de grăniceri. Din iulie 1964 este secretar adjunct cu problemele organizatorice la Consiliul politic al Comandamentului trupelor de grăniceri. Este apreciat de conducerea ministerului şi şefii săi ierarhici că are o bună pregătire militară şi politică.

Este exigent şi munceşte cu simţ de răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor încredinţate. Studiază cu profunzime problemele, sesizează principalul şi ajută organele de partid la îmbunătăţirea muncii. în şedinţele consiliului politic şi la convocări prezintă materiale bine documentate, ridică probleme importante şi face propuneri bune pentru îmbunătăţirea muncii. Datorită rezultatelor obţinute, a fost avansat până la gradul de colonel şi decorat cu Ordinul „Meritul Militar" clasa a III-a, „Ordinul Muncii" clasa a III-a şi mai multe medalii. Uneori este nervos şi pripit şi nu a dovedit suficientă combativitate faţă de unii membri ai consiliului care încalcă hotărârile luate în colectiv.

Despre familie cunoaştem: tatăl a fost bucătar la un moşier, iar mama casnică, sunt decedaţi.

Soţia este casnică, a fost membră a organizaţiei U.T.M. până la depăşirea vârstei. Tatăl ei a fost muncitor, este decedat, în trecut a fost

70.

membru P.N.Ţ. Mama este casnică, întreţinută de copii. Are un frate ofiţer, membru de partid.

Este propus instructor în Secţia pentru controlul muncii în M.F.A.-M.A.I. şi Justiţie.

Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Nicolae Constantin, Secţia de Cadre

Şef de sector în Secţia de Cadre a Onescu Cornel

C.C. al P. M. R

Negreanu Ion
Instructor în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.
Fărcucean Florea
Instructor în Secţia pentru controlul
muncii în M.F.A., M.A.I. şi Justiţie

5 aprilie 1965 **A.M.R., fond 121, rola 290, c. 722-723.**

1965 aprilie 9. Notă referitoare la Postelnicu Tudor, întocmită de Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.

C.C. al P.M.R. Secţia de Cadre

Notă

Tovarăşul Postelnicu C. Tudor a fost verificat de Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. în august 1960[82]. De la această dată, în situaţia sa au survenit următoarele schimbări: -în 1960 şi-a luat examenul de maturitate. Tot în acelaşi an a fost ales membru în biroul C.C. al U.T.M.

Din 1961 a urmat Şcoala superioară de partid „Ştefan Gheorghiu", curs tară frecvenţă, iar în prezent îşi dă examenul de stat.

în 1962 a fost decorat cu Ordinul „Steaua R.P.R. " clasa a IV-a. în perioada anilor 1961-1964 a tăcut parte din diferite delegaţii cu care a fost în R. S. Cehoslovacă, R.P. Ungară, Cuba, R.D.G., R.F.G. şi Suedia.

Din august 1964 munceşte ca instructor în cadrul Secţiei Organizaţiilor de Masă a C.C. al P.M.R.

Este propus să fie confirmat în această funcţie.

Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Secţia de cadre, Gh. Ionescu

Opriţescu Mihai, Instructor în Secţia de Cadre a C.C. al P.M.R.'

9 aprilie 1965

82 Vezi documentul nr. 65.

70.

A.M.R., fond 121, rola 287, c. 820.1966 ianuarie 26. Referat de cadre al maiorului Enache Gh. Aurică, propus în funcţia de locţiitor şef al Secţiei a IV-a din cadrul Direcţiei regionale de securitate Argeş.

M.A.I.
Direcţia Regională Argeş
-Secţia cadre-
Maior de securitate Enache Gh. Aurică
Membru de partid din 1946;
-Născut la 21 septembrie 1928 în comuna Boldeşti, regiunea Ploieşti;
-Naţionalitatea: română;
-Originea socială: funcţionar;
-Studii: absolvent al liceului cu diplomă de maturitate;
-Profesia: mecanic motoare;
-Starea civilă: căsătorit, are un copil;
-încadrat în M.A.I. din 1948
-Funcţia: ofiţer I la Secţia a IV-a Argeş.
în 1942, după absolvirea şcolii generale, a intrat ucenic la atelierele centrale ale fostei Societăţi „Unirea" din Ploieşti, tăcând un stagiu de 4 ani, timp în care s-a calificat în meseria de mecanic motoare. în continuare a lucrat la aceeaşi societate până în 1948, fiind cunoscut ca un muncitor conştiincios şi cinstit. Ca membru de partid a participat la mai multe acţiuni organizate de partid, dovedind curaj şi ataşament faţă de regim.
De la data încadrării în M.A.I., septembrie 1948, şi până în 1958, a lucrat în sectorul informativ-operativ în cadrul Serviciului raional Muscel şi Serviciului III. Cu ocazia participării la acţiuni[le] de capturare a bandei Arnăuţoiu a fost rănit, în urma cărui fapt i s-a produs impotenţa funcţională totală a membrului superior stâng. A fost clasat gradul II de invaliditate, însă la cererea sa i s-a aprobat rămânerea mai departe în cadrele active. Avându-se în vedere această situaţie, în 1959 a fost dat să lucreze ca anchetator la Secţia a IV-a, funcţie pe care o îndeplineşte şi în prezent. în munca respectivă, ofiţerul dovedeşte conştiinciozitate şi pasiune, fiind preocupat permanent să soluţioneze la timp cauzele ce-i sunt repartizate spre rezolvare. Este pregătit profesional şi interpretează just faptele infracţionale săvârşite de elementele duşmănoase, fapt ce face să rezolve în mod obiectiv şi competent cauzele de care se ocupă.
în cursul anului 1965 a depus un volum mare de muncă, materializat prin rezolvarea a 97 dosare, din care 2 prin demascare, 62 prin

avertizare, iar restul prin luarea altor măsuri. Lucrările efectuate au fost de calitate şi nu şi-a precupeţit timpul liber pentru ca sarcinile să fie realizate la timp. Pentru activitatea depusă a fost evidenţiat de mai multe ori şi premiat. Datorită faptului că are experienţă în muncă, de multe ori a condus activitatea colectivului din care face parte, când şeful a fost în concediu de odihnă sau plecat la diverse cursuri, dovedind cu această ocazie principialitate şi spirit de organizare.
Pe lângă rezultatele pozitive, în activitatea sa a manifestat şi unele lipsuri în sensul că uneori insistă asupra unor probleme mai puţin importante şi mai manifestă unele tendinţe de egoism.
Ca membru de partid are o pregătire politică şi ideologică corespunzătoare, urmând cursurile anului III la Universitatea Serală de marxism-leninism de pe lângă Comitetul regional de partid Argeş, este combativ în adunările de partid şi ia atitudine faţă de lipsurile ce se mai manifestă în activitatea unor membri de partid.
Comportarea sa în familie şi societate este bună, nefiind predominat de vicii.
Tatăl său, din 1928 până în 1949 a fost administrator de vie la un proprietar, iar după aceea agent agricol la Sfatul popular al comunei. În 1945 s-a înscris în P.C.R., însă în 1957 a fost exclus pe motivul că în perioada 1940-1941 a făcut parte din organizaţia legionară, timp în care a plătit cotizaţie şi a participat la unele acţiuni cu caracter legionar. Până în 1944 a fost şi instructor la un subcentru de premilitari. În prezent nu este cunoscut cu manifestări duşmănoase.
Mama este de ocupaţie casnică, în trecut şi prezent neîncadrată politic.
Ofiţerul are doi fraţi muncitori, căsătoriţi, membri de partid şi o soră căsătorită tot cu un muncitor membru de partid.
Soţia ofiţerului este de ocupaţie casnică, neîncadrată politic.
Tatăl soţiei, de profesie mecanic, în prezent pensionar, în 1957 a fost exclus din partid, deoarece din 1939 până în 1941 a activat în organizaţia legionară unde aplătit cotizaţie şi a participat la unele acţiuni cu caracter legionar.
Mama soţiei de ocupaţie casnică, nu este încadrată politic.
Soţia are un frate muncitor şi 4 surori de ocupaţie casnice, dintre care trei căsătorite.
întrucât maiorul Enache Aurică în activitatea sa a dovedit o înaltă conştiinţă şi a acumulat experienţă în munca de anchetă, propunem să fie promovat în funcţia de locţiitor şef al Secţiei a IV-a[83].

83 A fost numit în această funcţie prin ordinul nr. 1457 din 15 mai 1966, semnat de adjunctul ministrului Afacerilor Interne.

Şeful direcţiei
Colonel Constandache Paul Şeful secţiei
Maior Puşcoci Gh.
26 ianuarie 1966
De acord
Şeful Direcţiei Cadre
Colonel Pateşan Ion
Susţin propunerea făcută de Direcţia Regională M.A.I. Argeş. Ofiţerul are experienţă în munca de securitate în general şi cunoştinţele, calităţile necesare pentru munca la anchetă în care lucrează de cca 8 ani. Situaţia social-politică a părinţilor şi rudelor sale este bine verificată.
Mr. [indescifrabil]
A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7385, dosar nr. 7, f. 238-239.

85.

1966 februarie 5. Referat de cadre al colonelului Pele Gheorghe, propus în funcţia de ambasador şi ministru plenipotenţiar al RS. România în Austria.
C.C. al P.C.R.

Secţia de Cadre

Pele Gheorghe

Membru de partid din mai 1947

- Născut la 1 decembrie 1924 în comuna Cărăsău, regiunea Crişana;
- Originea socială: ţărani săraci;
- Naţionalitatea: română;
- Căsătorit, are doi copii;
- Studii: Şcoala de ofiţeri de jandarmi, cursul de doi ani cu şefii de state majore de regimente în U.R.S.S., Facultatea de drept şi Şcoala superioară de partid „Ştefan Gheorghiu";
- Cunoaşte limbile: italiană, franceză, rusă şi turcă;
- Profesia: jurist;
- în prezent este adjunct al ministrului Afacerilor Externe.

Pele Gheorghe în 1938 a intrat copil de trupă la fanfara Batalionului 6 Vânători de Munte din Beiuş. Acolo a urmat opt clase [la] Liceul teoretic „Samuil Vulcan". Este cunoscut din această perioadă ca un tânăr cu comportare bună, preocupat de învăţătură. Nu a fost înscris în organizaţii politice. în lunile septembrie-octombrie 1944 a luat parte cu

unitatea la luptele împotriva hitleriştilor din împrejurimile oraşelor Beiuş şi Oradea.

Din octombrie 1946 a urmat doi ani Şcoala de ofiţeri de jandarmi din Bucureşti, unde a obţinut rezultate bune la învăţătură. în mai 1947 a fost primit în P.C.R. în acelaşi timp a urmat şi Facultatea de drept.

După absolvirea şcolii în 1948 a fost avansat sublocotenent şi a avut succesiv funcţiile de comandant de pluton, companie şi locţiitor politic de companie la Şcoala de subofiţeri M.A.I. Oradea. Pe linie de partid a avut sarcina de membru în birou, apoi secretar al organizaţiei de bază.

în 1949 a fost trimis în U.R.S.S. să urmeze cursul de doi ani pentru şefi state majore de regiment, pe care l-a absolvit cu rezultate „foarte bune". Reîntors în ţară a fost numit şef al biroului pregătirii de luptă la Divizia I Grăniceri.

în decembrie 1951 a fost mutat la Direcţia I, unde a îndeplinit succesiv funcţiile: şef birou, şef secţie, locţiitor şef direcţie, locţiitor al şefului direcţiei generale. Câţiva ani la rând a avut misiuni de răspundere la ambasadele R.S. România din Turcia, Italia şi alte ţări. Misiunile încredinţate le-a îndeplinit cu simţ de răspundere şi în bune condiţii.

în 1961 a fost promovat secretar general, iar după un an adjunct al ministrului Afacerilor Externe, funcţie pe care o are şi în prezent.

Este apreciat că are o bună pregătire profesională, politică şi experienţă în activitatea diplomatică. în funcţiile pe care le-a avut a dovedit spirit organizatoric, iniţiativă, hotărâre şi curaj. Conduce şi îndrumă cu competenţă activitatea sectorului de care răspunde. Uneori a manifestat superficialitate şi nu întotdeauna a luat poziţie autocritică faţă de propriile lipsuri. Ştie să lucreze cu oamenii, este apropiat de ei, îi ajută să-şi ridice calificarea profesională şi să rezolve problemele în condiţii cât mai bune. S-a preocupat de pregătirea sa politico-profesională. A absolvit Facultatea de drept şi Şcoala superioară de partid „Ştefan Gheorghiu", curs fără frecvenţă.

Pentru merite deosebite în activitate a fost decorat cu ordine şi medalii ale R.S. România.

Despre familie cunoaştem următoarele: părinţii au fost ţărani cu gospodărie mică. Tatăl lucrează la C. A. P. Este cântăreţ de biserică. Mama a decedat în 1959. Are patru fraţi şi două surori; un frate lucrează în C. A. P, altul este muncitor iar ceilalţi doi sunt studenţi. Trei sunt membri ai U.T.C.; o soră este muncitoare, membră de partid iar cealaltă lucrează în C. A. P.

Are trei unchi; unul a fost membru P.N.Ţ., iar în perioada 1945-1946 preşedinte al organizaţiei comunale a acestui partid. Altul a fost membru al organizaţiei legionare. Al treilea în 1949 a fost condamnat la opt ani închisoare corecţională pentru uneltire contra ordinii sociale.

Soţia este funcţionară, a fost membră U.T.C. până la depăşirea limitei de vârstă. Tatăl ei este muncitor, pensionar, iar mama casnică. Părinţii sunt divorţaţi de 7 ani. Soţia are un unchi care a fost membru al organizaţiei legionare.

Este propus de Secţia Relaţiilor Externe a C.C. al P.C.R. în funcţia de ambasador şi ministru plenipotenţiar al R.S. România în Austria.

Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Şeful secţiei, Ivanovici Dumitru
Mernea Constantin
Şef de sector în Secţia de Cadre
a C.C. al P.C.R.
Negreanu Ion
Instructor în Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R.
Lazăr Dumitru
Adjunct al şefului Secţiei Relaţii Externe a C.C. al P.C.R.

5 februarie 1966. **A.M.R., fond 121, rola 281, c. 81 l-812.**

86.

1966 martie 17. Notă cu privire la locotenent-colonelul Marinescu Viorel-Paul, propus în funcţia de şef al Direcţiei trupe-pază şi securitate din Comandamentul trupelor M.A.I.

C.C. al P.C.R.
Secţia de Cadre

Notă

Tovarăşul Marinescu Viorel-Paul are referat întocmit de Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R. în decembrie 1960[84]. De la această dată în situaţia sa au intervenit următoarele schimbări:

în februarie 1961 a fost numit şef al Direcţiei A.L.A., iar în octombrie 1963 şef al Direcţiei generale a penitenciarelor şi coloniilor de muncă din M.A.I., funcţie pe care o are şi în prezent.

Este apreciat de conducerea ministerului ca un ofiţer capabil, cu o bună pregătire militară, conştiincios şi perseverent în îndeplinirea atribuţiilor

84 Vezi documentul nr. 67.

de serviciu. Are putere de muncă şi ia atitudine împotriva deficienţelor constatate. în relaţiile cu oamenii este principial şi are o conduită morală sănătoasă. Se preocupă de pregătirea sa politică şi ideologică. în 1965 a absolvit Şcoala superioară de partid „Ştefan Gheorghiu", iar în 1966 a promovat examenul de stat la Institutul de ştiinţe economice. Datorită activităţii depuse a fost decorat cu ordine şi medalii ale R.S. România şi avansat până la gradul de locotenent-colonel.
Uneori însă a manifestat tendinţe de pripeală şi nervozitate. Fiind criticat, a adoptat o poziţie justă, dovedind că este preocupat de lichidarea acestor lipsuri.
Este propus de Secţia pentru controlul muncii în M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al RC.R. în funcţia de şef al Direcţiei trupe - pază şi securitate din Comandamentul trupelor M.A.I.
Secţia de Cadre a C.C. al RC.R. consideră că este corespunzător pentru funcţia propusă.
Şeful secţiei Ivanovici Dumitru
Negreanu Ion
Instructor în Secţia de Cadre a
C.C. al P.C.R.

17 martie 1966 **A.M.R., fond 121, rola 263, c. 647.**

1966 mai 6. Referat de cadre al locotenent-colonelului Marinescu (Iosif) Viorel-Paul propus în funcţia de şef al Direcţiei trupe-pază şi securitate din Comandamentul trupelor M.A.I.

M.A.I.
Direcţia Cadre Secret

Lt. col. Marinescu (Iosif) Viorel-Paul

Membru de partid din 1953; -Născut la 17 februarie 1928, Piteşti;
-Naţionalitate: română;
-Originea socială: muncitorească;
-Studii: Academia militară generală - Facultatea arme întrunite şi Institutul de Ştiinţe Economice, cu examen de stat;
-Profesia de bază: lăcătuş ajustor;
-Starea civilă: căsătorit, are un copil;
-Promoţia de ofiţeri: 9 mai 1949; în prezent îndeplineşte funcţia de şef al Direcţiei generale a penitenciarelor şi coloniilor de muncă din MA.I.

Marinescu Viorel-Paul a urmat patru clase primare în Bucureşti, apoi opt clase liceu industrial în oraşul Piteşti, pe care le-a absolvit în anul 1947, calificându-se în meseria de lăcătuş ajustor. Din această

perioadă este cunoscut ca un elev silitor la învăţătură şi cu comportare corectă. în 1946 a fost primit în U.T.C., achitându-se în bune condiţiuni de sarcinile încredinţate.

Din 1947 până în 1949 a urmat cursurile Şcolii de ofiţeri infanterie Sibiu. După absolvirea şcolii a îndeplinit succesiv funcţiile de comandant de pluton şi companie la Regimentul 1 infanterie Craiova şi Şcoala de ofiţeri Sibiu; ajutor şef birou la Direcţia cadre şi şef birou la Direcţia Secretariat din M.F.A.

în îndeplinirea acestor sarcini a fost apreciat ca un ofiţer capabil, preocupat continuu de pregătirea sa şi a subordonaţilor şi de executarea în cât mai bune condiţiuni a ordinelor ce i-au fost încredinţate. S-a remarcat prin buna sa pregătire militară, orientare şi puterea de muncă de care a dat dovadă.

Ca urmare a rezultatelor obţinute în muncă în 1953 a fost primit în rândul membrilor de partid şi avansat la excepţional la gradul de căpitan.

Din septembrie 1954—1957 a urmat cursurile Academiei militare - Facultatea arme întrunite. în academie a muncit mult şi, ca urmare, a reuşit să-şi însuşească o foarte bună pregătire teoretică a problemelor tactice, dovedind aptitudini deosebite pentru lucrările de stat major. în toţi anii de studii a obţinut calificativul de foarte bine, iar la absolvire a terminat cu diplomă de merit.

în octombrie 1957 a fost numit şef stat major la Regimentul 212 mecanizat Bucureşti, de unde, pentru rezultatele obţinute, a fost pus la dispoziţia C.C. al P.C.R. şi încadrat în funcţia de şef stat major al Gărzilor muncitoreşti din oraşul Bucureşti, apoi şef stat major în Comandamentul central. în aceste funcţii a muncit cu simţ de răspundere, ocupându-se îndeaproape de instruirea şi pregătirea militară a unităţilor, în care sens s-au obţinut rezultate bune, pentru care a fost evidenţiat în mai multe rânduri.

După desfiinţarea gărzilor muncitoreşti, a fost numit în funcţia de şef al Direcţiei A.L. A., de unde în septembrie 1963 a fost promovat şef al Direcţiei generale a penitenciarelor şi coloniilor de muncă, unde lucrează şi în prezent. Ca şef al Direcţiei A.L.A. a dovedit conştiinciozitate şi simţ de răspundere în îndeplinirea atribuţiilor de serviciu ce i-au revenit. A reuşit să se documenteze în problemele de specialitate, luând măsuri corespunzătoare, reuşind să conducă şi să îndrume în bune condiţiuni activitatea de apărare locală antiaeriană. S-

a preocupat în mod deosebit de pregătirea şi instruirea statelor majore regionale, conducând în bune condiţiuni aplicaţiile tactice.

în actuala funcţie, de asemenea este apreciat ca un ofiţer cu o bună pregătire militară, care nu a precupeţit eforturile şi a muncit conştiincios şi cu perseverenţă pentru însuşirea problemelor specifice muncii în unităţile de detenţie. Se ocupă de controlul şi îndrumarea formaţiunilor, reuşind să ia o serie de măsuri care au contribuit la asigurarea unei mai bune activităţi în D.G.P.C.M.

Este un ofiţer energic, inteligent, cu iniţiativă şi putere de muncă, care controlează şi trage la răspundere subordonaţii pentru executarea întocmai a ordinelor ce le sunt încredinţate. în muncă foloseşte metode principiale, ceea ce face să fie respectat şi stimat. S-a preocupat de pregătirea sa politică şi de cultură generală, absolvind Şcoala superioară de partid „Ştefan Gheorghiu" şi Institutul de ştiinţe economice cu examen de stat.

Ca urmare a rezultatelor obţinute în activitatea sa, ofiţerul a fost avansat în mod succesiv până la gradul de locotenent-colonel şi decorat cu trei ordine şi mai multe medalii ale R.S.R.

în activitatea sa ofiţerul a manifestat şi unele lipsuri, în sensul că în anumite situaţii dovedeşte nervozitate faţă de cadre, iar în unele cazuri se pierde în rezolvarea unor lucrări mărunte, scăpând din atenţia sa problemele majore.

Tatăl ofiţerului a fost muncitor tâmplar, nu a fost încadrat politic, este decedat din 1946. Mama sa a fost muncitoare textilistă, este decedată din 1953.

Ofiţerul are un frate şi o soră, fratele este mecanic, membru P.C.R., sora este casnică, neîncadrată politic.

Soţia ofiţerului este funcţionară, a fost membră U.T.C. până la depăşirea limitei de vârstă. Tatăl soţiei a fost maistru militar. Nu a fost încadrat politic, însă a avut legături cu mişcarea muncitorească, în casa lui ţinându-se şedinţe de partid. Imediat după 23 august 1944 a făcut parte din formaţiunile de luptă patriotice. A decedat în 1945. Mama soţiei este casnică, nu este încadrată politic.

Soţia ofiţerului are un frate, ofiţer M.F.A., membru de partid.

în concluzie, lt. col. Marinescu Paul are o bună pregătire politică militară şi experienţă în munca de conducere. în îndeplinirea sarcinilor ce i-au fost încredinţate, a muncit cu simţ de răspundere, obţinând rezultate bune.

Lt. col. Marinescu Paul este propus să fie numit în funcţia de şef al Direcţiei trupe - pază şi securitate din Comandamentul trupelor M.A.I[85].
Direcţia Cadre din M.A.I. consideră că poate fi numit în funcţia propusă.
Şeful direcţiei
Colonel Pateşan Ioan Şeful serviciului
Colonel Bocşe Iosif
6 mai 1966

A.M.I., fond D.M.R.U., nr. inv. 7385, dosar nr. 7, f. 332-334.

88.

1966 noiembrie 24. Referat de cadre privind pe Gal Ioan, propus în funcţia de adjunct al şefului Secţiei pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.M.R.

C.C. al P.C.R. Secţia de Cadre

Gal Ioan

Membru de partid din aprilie 1946; -Născut la 28 februarie 1928 în Braşov; -Originea socială: muncitorească; -Naţionalitatea: română; -Căsătorit, are un copil;
-Studii: Facultatea de drept şi Şcoala superioară de ştiinţe sociale de pe lângă C.C. al P.C.R. 3 ani;
-Profesia: lăcătuş-jurist;
-în prezent este adjunct al şefului Secţiei de Cadre a C.C. al P.C.R.

Gal Ioan, în 1943 s-a angajat ucenic la întreprinderea „Strungul" din Braşov, unde s-a calificat în profesia de lăcătuş. După ce a devenit lucrător, a muncit în continuare în aceeaşi întreprindere, însă după o perioadă scurtă de timp s-a îmbolnăvit de plămâni, iar din această cauză a fost ajutat să lucreze ca pontator la secţia lăcătuşerie.

La începutul anului 1946 s-a înscris în U.T.C. şi a participat la acţiuni organizate de partidul nostru.

în aprilie 1946 a fost primit în P.C.R.

După ce a devenit membru de partid a continuat să activeze pe linie de tineret, iar în campania electorală din acelaşi an, după ce a urmat un curs de propagandişti, a muncit ca agitator.

85 Numit în această funcţie prin ordinul ministrului Afacerilor Interne nr. 1480 din 1 iunie 1966 *(A.M.I., fond D.M.R. U., inv. nr. 7385, dosar nr. 7, f331);* în urma şedinţei Secretariatului C.C. al P.C.R. din ziua de 6 februarie 1967, colonelul Marinescu Paul este numit membru al Biroului Consiliului Politic al Trupelor M.A.I. *(A.M.R,Jond 121, rola 263, c. 607).* în ianuarie 1973 a fost eliberat din funcţia de şef de stat major al Gârzilor patriotice de la C.C. al P.C.R. şi numit în funcţia de comandant al Trupelor de Securitate ale Ministerului de Interne. *(A.M.R., fond 121, rola 302, c. 745)*

în 1947 a fost ales membru al Comitetului U.T.C. şi membru în biroul organizaţiei de partid. în acelaşi an a fost ales şi în funcţia de secretar al Comitetului sindical pe întreprindere.

în noiembrie 1949 a fost încorporat la Regimentul 11 Infanterie din Botoşani. în 1950 a fost trimis să urmeze Şcoala de ofiţeri de aviaţie din Ineu, însă datorită faptului că starea sănătăţii nu i-a permis să continue această şcoală, după câteva luni a fost retrimis la unitate. în timp ce şi-a satisfăcut stagiul militar a activat ca propagandist al unui cerc de învăţământ politic. în 1951 a fost trecut în rezervă cu gradul de sergent.

După ce a revenit din armată a urmat un curs de partid la C.C. al P.C.R., iar după absolvire a lucrat ca asistent la Şcoala de partid de trei luni a Comitetului regional de partid Braşov.

în mai 1952 i s-a acordat gradul de sublocotenent şi a fost încadrat în aparatul politic al Direcţiei regionale M.A.I. Braşov, ca instructor, apoi şef de birou.

în septembrie 1952 a fost trimis să urmeze Şcoala superioară de ştiinţe sociale de pe lângă C.C. al P.C.R. pe care a absolvit-o în 1955 cu rezultate foarte bune.

După terminarea şcolii a fost repartizat în Secţia Administrativ-Politică a C.C. al P.C.R., unde a lucrat ca instructor cu problemele controlului muncii de partid în M.A.I. până în septembrie 1958 când s-a desfiinţat secţia. De la această dată lucrează în Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R., unde a muncit ca instructor patru ani şi s-a ocupat de cunoaşterea cadrelor din M.A.I. în 1962 a fost promovat şef al sectorului de evidenţă a cadrelor, iar din aprilie 1965 este adjunct al şefului secţiei.

Este apreciat că prin atitudinea şi activitatea pe care a desfăşurat-o a dovedit ataşament faţă de partidul nostru, capacitate şi putere de muncă. Fiind un tovarăş inteligent, cu pregătire politică corespunzătoare, iniţiativă în muncă, spirit organizatoric şi exigent faţă de lipsuri, a rezolvat cu competenţă problemele de care s-a ocupat şi s-a achitat cu simţ de răspundere de sarcinile încredinţate. Ştie să lucreze cu oamenii, bucurându- se de aprecierea şi stima tovarăşilor din colectivul în care munceşte. S-a preocupat continuu de îmbogăţirea cunoştinţelor sale politico-ideologice şi de cultură generală, terminând Facultatea de drept. în această perioadă a îndeplinit şi diferite sarcini în cadrul biroului organizaţiei de bază şi ca propagandist la învăţământul de partid.

Este un tovarăş cu perspective de dezvoltare.

Pentru merite în muncă a fost decorat cu ordine şi medalii ale R.S. România.
Despre familie cunoaştem următoarele: părinţii au fost muncitori, au decedat de mulţi ani. Are trei fraţi şi o soră. Doi fraţi sunt muncitori iar al treilea este student. Sora este educatoare la o grădiniţă de copii. Au fost membri ai U.T.C. până la depăşirea limitei de vârstă.
Soţia este funcţionară la O. N. T., este membră de partid şi membră în Consiliul Naţional al Femeilor. Părinţii ei au fost ţărani săraci. Tatăl a decedat iar mama lucrează la C. A. P.
Este propus în funcţia de adjunct al şefului Secţiei pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.C.R.
Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.
Şeful secţiei
Liteanu Nicolae Ivanovici Dumitru
Instructor în Secţia de Cadre

a C.C. al P.C.R.

24 noiembrie 1966 **A.M.R., fond 121, rola 262, c. 648-649.**

89.

1967 februarie 4. Notă întocmită de Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R. pentru Pleşiţă Nicolae, şeful Direcţiei regionale M.A.I. Cluj, propus în funcţia de şef al Direcţiei a Vl-a din cadrul M.A.I.

C.C. al P.C.R. Secţia de Cadre

Notă

Tovarăşul Pleşiţă Nicolae are referat întocmit de Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R. în decembrie 1961[86]. De la această dată în situaţia sa au intervenit următoarele schimbări:în ianuarie 1962 a fost numit în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Cluj, funcţie pe care o îndeplineşte şi în prezent. Din acelaşi an este şi membru supleant al biroului Comitetului regional de partid.

Conducerea M.A.I. şi colectivul în care lucrează îl apreciază ca un tovarăş capabil, energic, cu putere de analiză şi sintetizare a problemelor şi iniţiativă în muncă.

Având calităţi organizatorice şi o bogată experienţă în munca de securitate, a contribuit efectiv la îmbunătăţirea organizării Direcţiei regionale şi a conţinutului activităţii acestei unităţi. A luat măsuri eficace pentru ridicarea calitativă a activităţii informativ-operative şi ca urmare au fost obţinute rezultate importante în depistarea şi prevenirea unor acţiuni întreprinse de elementele duşmănoase. În activitatea sa aplică cu consecvenţă hotărârile partidului şi ordinele conducerii M.A.I., dovedind orientare politică şi simţ de răspundere. Acordă atenţie deosebită formării, creşterii şi educării cadrelor, asigurând astfel conducerea colectivelor din unităţi cu tovarăşi capabili şi cu perspective, iar în munca de îndrumare şi control ajută cu competenţă unităţile din subordine, participând efectiv la elaborarea şi îndeplinirea celor mai importante măsuri.

Ca membru supleant al biroului Comitetului regional de partid participă activ la dezbaterea şi soluţionarea problemelor, achitându-se în condiţiuni bune de sarcinile încredinţate. Manifestă însă şi unele neajunsuri în stilul de muncă cu oamenii. Uneori se pripeşte în aprecierea activităţii acestora, este ironic, iar câteodată foloseşte unele expresii necorespunzătoare. Este conştient de aceste lipsuri şi se preocupă a le lichida. Se preocupă continuu de îmbogăţirea cunoştinţelor sale politico-ideologice şi de cultură generală; în această perioadă şi-a luat bacalaureatul iar în prezent este în anul IV la Facultatea de Istorie. Activitatea sa din această perioadă este apreciată de conducerea ministerului ca foarte bună.

Pentru merite în muncă a fost decorat cu ordine şi medalii ale R.S. România.

Fratele a devenit membru de partid.

Secţia pentru controlul muncii la M.F.A. -M.A.I. şi Justiţie îl propune în funcţia de şef al Direcţiei a Vl-a din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

---

86 *Vezi documentul nr. 71.*

70.

Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Şeful secţiei Ivanovici Dumitru
Liteanu Nicolae,
Instructor în Secţia de Cadre a
C.C. al P.C.R.
Vasile Gheorghe,
Instructor în Secţia pentru controlul
muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.C.R.

4 februarie 1967 **A.M.R., fond 121, rola 312, c. 679-680.**

1967 aprilie 10. Referat de cadre al locotenent-colonelului Ioana Constantin, locţiitor şef la Direcţia a Îl-a, propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Cluj.

C.C. al P.C.R.
Secţia de Cadre

Ioana Constantin

Membru de partid din mai 1945;

-Născut la 25 octombrie 1926, în comuna Carpen, regiunea Oltenia;

-Originea socială: ţărani mijlocaşi;

-Naţionalitatea: română;

-Căsătorit, are doi copii;

-Studii: liceul şi urmează anul III la Academia de Ştiinţe social-politice „Ştefan Ghorghiu";

-Profesia: ofiţer;

-în prezent îndeplineşte funcţia de locţiitor şef direcţie la Direcţia a Îl-a din M.A.I. Are gradul locotenent-colonel.

Ioana Constantin, după ce a absolvit şase clase elementare, în toamna anului 1940 s-a înscris la o şcoală de cântăreţi bisericeşti din Craiova. A urmat trimestrul I, apoi s-a retras şi a rămas acasă la părinţi ajutându-i la munca câmpului timp de opt ani. Este cunoscut de cetăţenii din comună că a avut o comportare bună. Nu a făcut parte din organizaţii politice. în mai 1945 a fost primit în P.C.R. A luat parte la unele acţiuni iniţiate de partid la sate şi s-a evidenţiat în munca de lămurire desfăşurată în campania electorală din 1946, fapt pentru care a fost ales secretar al celulei de partid din comună.

în octombrie 1948 a fost încorporat pentru satisfacerea serviciului militar la Regimentul 16 artilerie grea Ploieşti. Datorită interesului depus pentru pregătirea sa militară şi politică i s-a încredinţat funcţia de locţiitor politic de baterie şi ales membru în biroul organizaţiei de partid pe regiment.

în martie 1950 a fost selecţionat şi trimis la un curs de ofiţeri politici la Breaza, pe care l-a absolvit în august acelaşi an şi i s-a acordat gradul de locotenent. A urmat în continuare un curs al Direcţiei Generale a Securităţii Statului, după care a fost repartizat lucrător operativ la Direcţia a Îl-a din M.A.I. A îndeplinit succesiv funcţiile: şef birou, locţiitor şef serviciu, apoi şef serviciu. în aceste funcţii a muncit cu conştiinciozitate, dovedindu-se un ofiţer capabil şi bun organizator. A iniţiat unele acţiuni operative prin care s-a reuşit depistarea unor elemente ce desfăşurau activitate de contraspionaj. A manifestat preocupare pentru educarea şi formarea subordonaţilor. Cu ocazia efectuării unor controale în regiuni, a sprijinit munca unităţilor, dându-le un ajutor concret şi calificat.

Datorită rezultatelor obţinute, în ianuarie 1963 a fost promovat locţiitor şef direcţie la Direcţia a Îl-a, funcţie pe care o are şi în prezent.

Este apreciat de şefii săi ierarhici şi de Comitetul de partid din unitate ca un ofiţer bine pregătit, cu multă experienţă, exigent, care munceşte cu simţ de răspundere în îndeplinirea misiunilor încredinţate. Conduce cu competenţă sectoarele pe care le coordonează iar în relaţiile cu subordonaţii foloseşte metode partinice şi se ocupă de educarea şi formarea lor. A participat nemijlocit la elaborarea şi aplicarea în practică a unor măsuri informative şi la atragerea unor elemente care au furnizat materiale valoroase.

în mai multe rânduri a fost trimis în misiune peste graniţă şi s-a achitat în bune condiţiuni de sarcinile ce i s-au încredinţat.

Este un ofiţer disciplinat, ferm şi hotărât în îndeplinirea ordinelor. Are iniţiativă în muncă şi calităţi organizatorice. în familie şi societate are conduită morală corespunzătoare, fapt pentru care se bucură de stimă şi autoritate. Uneori, din dorinţa de a folosi cele mai bune soluţii pentru rezolvarea problemelor, nu manifestă suficientă operativitate, iar alteori a dovedit o prudenţă exagerată. A fost criticat pentru aceste lipsuri şi depune interes pentru a le lichida.

Pe linie de partid mai mulţi ani a făcut parte din biroul organizaţiei de bază, iar din noiembrie 1966 este membru al comitetului de partid pe unitate, sarcină de care s-a achitat cu conştiinciozitate.

Se preocupă de pregătirea sa, a absolvit liceul cu examen de bacalaureat şi în prezent urmează Academia de ştiinţe social-politice „Ştefan Gheorghiu".

Pentru modul conştiincios în care a muncit, cât şi pentru faptul că în tot timpul activităţii sale a fost notat cu calificative de „bine" şi „foarte bine", i s-a acordat mai multe ordine şi medalii ale R.S. România şi a fost înaintat până în gradul de locotenent-colonel.

70.

Despre familie cunoaştem: părinţii au fost ţărani mijlocaşi. Tatăl a decedat în 1961, iar mama în 1949. Are două surori care muncesc în C. A. P., una este membră de partid. Soţul unei surori în trecut a fost membru al organizaţiei legionare.

Soţia este casnică. Părinţii ei au fost ţărani mijlocaşi. Tatăl, în trecut a fost membru P.N.Ţ., în prezent munceşte în C. A. P. Mama a decedat în 1929.

Este propus de Secţia pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.C.R. în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Cluj.

Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Şeful Secţiei Ivanovici Dumitru
Negreanu Ion,
Instructor în Secţia de Cadre a C.C. al P.C.R.
Gal Ion,
Adjunct şef secţie în cadrul Secţiei
pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.C.R.
10 aprilie 1967

A.M.R., fond 121, rola 303, c. 178-179.

1967 aprilie 28. Referat de cadre al locotenent-colonelului Sălcudean Pavel, propus în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Mureş Autonomă Maghiară.
C.C. al P.C.R.

Secţia Cadre

Sălcudean Pavel

Membru de partid din aprilie 1945;

-Născut la 17 decembrie 1925, în comuna Lunca-Mureş, regiunea Cluj;
-Originea socială: tatăl a fost şef de tren la C.F.R.;
-Naţionalitatea: română;
-Căsătorit, are doi copii;
-Are liceul cu examen de bacalaureat;
-Cunoaşte limba maghiară;
-Profesia: ofiţer activ;
-în prezent este locţiitor al şefului Direcţiei regionale M.A.**I.** Mureş Autonomă Maghiară; are gradul de locotenent-colonel.

Sălcudean Pavel, din 1937 a urmat trei clase la Şcoala de arte şi meserii din Tg. Mureş. în urma Dictatului de la Viena, din 1940, s-a refugiat cu părinţii la Turda, unde a urmat clasa a patra la liceul industrial. Din timpul şcolii este cunoscut ca un elev bun la învăţătură şi cu comportare corectă. Nu a fost înscris în organizaţii politice.

Din iunie 1941, a lucrat o lună ca muncitor necalificat la Fabrica de sticlă din Turda, apoi s-a angajat strungar la Fabrica de armament „Mârşa" din Avrig, unde a stat aproape doi ani. în acest timp s-a preocupat de ridicarea calificării sale profesionale, însă, pentru că era indisciplinat şi nu respecta anumite reguli stabilite de conducerea fabricii, a fost de mai multe ori băgat la carceră. în februarie 1943 aplecat de la această uzină şi s-a angajat lăcătuş la Fabrica de sticlă din Turda. în februarie 1945 s-a transferat lăcătuş la Depoul C.F.R. Teiuş unde, în aprilie acelaşi an, a fost primit în U.T.C. şi P.C.R., iar după o lună numit secretar al Comitetului U.T.C. la plasa Teiuş. Din august acelaşi an a lucrat trei ani ca secretar al Comitetului P.C.R. la plasa Teiuş şi Aiud. în această perioadă a luat parte la acţiunile organizate de partid, a obţinut rezultate bune în muncă şi s-a dovedit ataşat partidului. Folosea însă metode de muncă necorespunzătoare în activitatea sa, [...] era în anturajul unor elemente reacţionare şi pentru aceste fapte biroul Comitetului judeţean P.C.R. Alba l-a sancţionat cu „vot de blam cu avertisment".în martie 1948 a fost încorporat pentru satisfacerea stagiului militar la Regimentul 2 care de luptă, unde a urmat şcoala regimentară, apoi este trimis la Şcoala de ofiţeri politici la Breaza. în august 1950, după terminarea şcolii, a fost încadrat în Ministerul Afacerilor Interne cu gradul de locotenent şi repartizat la Direcţia generală de informaţii. A urmat un curs profesional în urma căruia a fost trimis în activitate diplomatică la Legaţia R.S. România din Suedia. în această muncă a obţinut rezultate bune, însă, fiind deconspirat, a fost declarat persoană „non grata". După aceea a lucrat în aparatul central al direcţiei.

în mai 1955 a fost mutat la Direcţia regională M.A.I. Mureş Autonomă Maghiară, unde a îndeplinit succesiv funcţiile: lucrător operativ prim, locţiitor şef direcţie pentru spate, iar din 1961 este locţiitor şef direcţie pentru munca operativă.

Biroul Comitetului regional de partid Mureş Autonomă Maghiară şi şeful Direcţiei regionale M.A.I. îl apreciază că are o bună pregătire politică, de cultură generală şi o bogată experienţă în munca de securitate. Foloseşte metode bune în activitatea profesională, acordă sprijin calificat şefilor de colective, ca urmare s-a îmbunătăţit munca organelor de securitate, au fost rezolvate mai operativ problemele şi depistate unele elemente duşmănoase. Participă direct la munca informativ- operativă şi analizează periodic acţiunile mai importante. Datorită măsurilor pe care le-a luat, a contribuit la prevenirea unor pagube ce urmau să fie aduse economiei noastre de către unii

specialişti străini care lucrau în regiunea Mureş Autonomă Maghiară. Este un ofiţer de securitate capabil, disciplinat, bun organizator, cu iniţiativă şi simţ de răspundere în rezolvarea sarcinilor, receptiv la propunerile şi sugestiile subordonaţilor. Se bucură de autoritate în cadrul regiunii în care lucrează. Informează cu regularitate organele raionale de partid asupra constatărilor făcute la secţiile raionale de securitate şi cere sprijin pentru lichidarea lipsurilor constatate. Uneori nu a fost suficient de exigent faţă de lipsurile subordonaţilor şi a manifestat tendinţe de comoditate.

De mai mulţi ani este membru al biroului Comitetului orăşenesc de partid Tg. Mureş şi membru în comisia pentru controlul muncii în unităţile speciale, sarcini pe care le îndeplineşte cu conştiinciozitate. în familie şi societate are comportare corectă.

Despre familie cunoaştem: tatăl său a fost şef de tren la C.F.R., în prezent pensionar, membru de partid. Mama este casnică. Are doi fraţi funcţionari, membri de partid.

Sălcudean Pavel, din 1950 până în 1952 a fost căsătorit cu o salariată a M.A.I. Aceasta, în perioada 1947-1948 când locuia în Aiud, a avut relaţii cu unele elemente legionare care se aflau în închisoare, înlesnindu-le schimbul de corespondenţă. Pentru aceste fapte, în 1952 a fost exclusă din partid şi scoasă din M.A.I. în 1953 s-a recăsătorit cu o dactilografa care lucrează la miliţie, este membră de partid. Tatăl ei a fost cărăuş, în prezent este întreţinut de copii. Mama a fost casnică, a decedat în 1953.

Este propus de Secţia pentru controlul muncii la M.F.A., M.A.I. şi Justiţie a C.C. al P.C.R. să fie numit în funcţia de şef al Direcţiei regionale M.A.I. Mureş Autonomă Maghiară.

Secţia Cadre a C.C. al P.C.R. consideră că din punct de vedere al încrederii politice corespunde.

Şeful secţiei Ivanovici Dumitru

Şef sector, Mernea Constantin

Instructor, Negreanu Ion

EnacheIon

28 aprilie 1967

A.M.R., fond 121, rola 303, c. 208-209.

92.

1967 mai 25. Referat de cadre al maiorului de securitate Samoilă Radu Dragomir, şeful Secţiei raionale M.A.I. Făurei.

Ministerul Afacerilor Interne Direcţia Regională Galaţi -Secţia cadre-
Maior de securitate Samoilă Radu Dragomir
Membru de partid din 1947;
-Născut la 5 decembrie 1920 în comuna Mihai Bravu, raionul Brăila, regiunea Galaţi; -Naţionalitatea: română
-Originea socială: ţăran cu gospodărie mijlocie (membru C. A. P.);
-Studii: absolvent al şcolii medii cu diplomă de maturitate;
-Profesia de bază: cazangiu;
-Căsătorit, are un copil;
-încadrat în M.A.I. la 1 aprilie 1949;
-Este şeful Secţiei raionale M.A.I. Făurei.

Samoilă Dragomir, după ce a terminat 6 clase primare în comuna natală, a venit la o mătuşă în oraşul Brăila, iar în anul 1934 a fost dat ca ucenic timp de 3 ani, lucrând apoi ca lucrător în meseria de cazangiu pe la diferiţi patroni din acelaşi oraş, până în anul 1949, când s-a încadrat în funcţia de cazangiu la Şantierul „Danubiu" din Brăila.

Din aceste perioade este cunoscut ca un tânăr conştiincios în îndeplinirea sarcinilor profesionale, ascultător, disciplinat şi cu o comportare corespunzătoare în relaţiile de serviciu şi în societate.

în anul 1942 a fost încorporat militar la Regimentul 33 Infanterie Tulcea, tară a participa pe front şi a fost trecut în rezervă în anul 1945.

După trecerea în rezervă a lucrat pe la diferite ateliere particulare din oraşul Brăila, iar în 1947 s-a angajat în funcţia de cazangiu la fostul şantier „Cerchez", în prezent Şantierul Naval Brăila, unde a lucrat până la încadrarea sa în M.A.I.

Din aceste perioade este apreciat ca un meseriaş bine pregătit profesional, conştiincios şi disciplinat, fapt pentru care în 1947 a fost primit membru de partid, luând parte activă la viaţa de organizaţie.

La 1 aprilie 1949 a fost încadrat în M.A.I. cu gradul de plutonier major, iar la 1 februarie 1950 trecut în corpul ofiţerilor cu gradul de sublocotenent şi avansat succesiv până la gradul actual. A fost repartizat la început în funcţia de lucrător operativ la Raionul Brăila, în 1950 a absolvit cursul de calificare profesională de 6 luni la Bucureşti, iar la 1 februarie 1951 a fost promovat în funcţia de şef al Biroului, în prezent Secţiei raionale M.A.I. Făurei, funcţie pe care o deţine.

în această muncă s-a iniţiat mai greu la începutul activităţii sale, iar după absolvirea cursului de calificare, prin interesul şi voinţa depusă, pe parcurs [a reuşit] să-şi însuşească în mod mulţumitor metodele şi formele muncii, cât şi ordinele şi instrucţiunile M.A.I.

Ca şefia secţiei raionale, în general a căutat să se achite de sarcinile ce-i reveneau, reuşind să-şi creeze o agentură

corespunzătoare, fiind preocupat şi de formarea unei evidenţe operative clară, reuşind în mare măsură să cuprindă şi să cunoască problemele specifice acestui raion şi să obţină unele rezultate operative.

Cu toate acestea, s-a constatat că în anumite perioade era depăşit de unele sarcini, se demobiliza uşor în faţa unor probleme, aceasta şi ca urmare a mediului specific raionului respectiv, care în decursul timpului a avut mare influenţă asupra sa, datorită cărui fapt nu întotdeauna a reuşit să îndrume şi să sprijine subalternii în mod corespunzător.

Totuşi, în urma ajutorului primit pe parcurs, a remediat o parte din aceste lipsuri, se străduieşte în permanenţă să asigure îndeplinirea planului de muncă, mobilizând în acest sens atât locţiitorul său, lucrătorii operativi cât şi şefii de posturi, participând la întâlnirile cu agentura din legătura acestora, dându-le îndrumările necesare, în care sens face dese deplasări în raion. A reuşit ca în ultimul timp să fie lucrate un număr mare de elemente din baza operativă, iar în anii 1965-1966 un număr de 17 elemente au fost avertizate, a efectuat 2 demascări publice şi au fost descoperiţi 4 autori de manifeste şi fituici.

Personal ţine legătura cu 7 agenţi care furnizează materiale informative de calitate, pe care le exploatează în mod corespunzător. A depus interes în analizarea agenturii şi clarificarea bazei operative, cât şi în analizarea acţiunilor informative, dând în general îndrumări şi soluţii de rezolvare corespunzătoare.

A ţinut în permanenţă legătura cu organele de miliţie pentru o colaborare perfectă, iar ca membru în Comitetul raional de partid şi-a dus la îndeplinire în mod conştiincios sarcinile ce i-au fost trasate, însă în unele situaţii nu a fost suficient de operativ.

Se preocupă de buna desfăşurare a învăţământului profesional al şefilor de posturi, participă la întocmirea unor teme şi lucrări practice, iar în cadrul seminariilor aprofundează problemele puse în discuţie. Personal, la grupa cadre conducere se prezintă bine pregătit şi a obţinut calificative de „bine". Aceleaşi calificative le-a obţinut şi cu ocazia notărilor de sfârşit de an.

S-a preocupat şi de completarea studiilor, absolvind şcoala medie cu diplomă de maturitate în anul 1964.

A fost decorat cu 2 ordine şi 4 medalii ale R.S. R., iar pentru rezultate bune în muncă, de multe ori premiat în bani.

Este disciplinat, respectuos şi ordonat, iar în relaţiile de serviciu are o comportare bună. în familie şi societate are, de asemenea, o conduită morală sănătoasă.

Ca lipsuri s-a constatat că nu în suficientă măsură a dovedit operativitate şi exigenţă, atât în activitatea sa personală, cât şi faţă de cadrele din subordine, la care, în mare măsură, a contribuit mediul specific raionului, cât şi unele frământări de ordin familial, având băiatul în ultimul an la liceu, cu o hemipareză.

în concluzie, apreciem că ofiţerul îşi are meritul său, atât prin devotamentul şi eforturile depuse în rezolvare sarcinilor încredinţate, cât şi prin stabilitatea care a avut- o în funcţia şi locul de muncă şi considerăm întemeiată cererea sa de a fi mutat la sediul regiunii, pentru a putea veni în ajutorul fiului său, atât în întreţinerea la facultate, cât şi în tratamentul indicat de urmat.

Părinţii săi, foşti ţărani cu gospodărie mijlocie (membrii C. A. P), în prezent pensionari, în trecut nu au făcut politică şi nici în prezent nu sunt încadraţi.

Are trei fraţi şi două surori. Fraţii împreună cu soţiile lor şi o soră împreună cu soţul său sunt membri în C. A. P, iar a doua soră este lenjereasă şi soţul său lăcătuş mecanic. Un frate şi soţul unei surori sunt membri de partid, ceilalţi neîncadraţi politic.

Soţia este casnică, neîncadrată politic.

Tată soţiei, categorisit chiabur până în 1952, apoi ţăran mijlocaş (membru C. A. P), în prezent pensionar, fost membru P.N.L., în prezent neîncadrat politic, iar mama casnică, în trecut şi în prezent neîncadrată politic.

Soţia are trei surori şi un frate. O soră este membră C. A. P, alta contabilă şi ultima dactilografa, iar soţii lor - unul şofer, altul funcţionar şi al treilea tehnician constructor, a fost de mai multe ori condamnat, totalizând 12 ani şi 6 luni închisoare corecţională pentru delapidare şi abuz în serviciu. Fratele este ofiţer M.F.A. cu gradul de maior, iar soţia lui casnică. Fratele şi soţul unei surori sunt membri P.C.R., ceilalţi neîncadraţi politic.

Faţă de cele de mai sus şi luând în consideraţie şi dorinţa maiorului Samoilă R. Dragomir, propunem ca la data de 1 august 1967 să fie înlocuit din funcţie şi mutat ca şef de grupă la Secţia raională M.A.I. Galaţi[87].

Şeful direcţiei
Locotenent-colonel Iorga Marin Şeful secţiei
Maior Blaga Ion

87 Prin ordinul nr. 3784 din 30 septembrie 1967 al preşedintelui C. S. S., se eliberează din funcţie, se mută în interesul serviciului cu drept la indemnizaţie de mutare şi se pune la dispoziţia Direcţiei Regionale de Securitate Galaţi.

A.M.I., fond D.M.R.U., inventar nr. 7386, dosar nr. 17, nenumerotat.

Partea a II-a

OBIECTIVE ŞI METODE

93.

1949 septembrie 10. Scurt istoric al mişcării legionare pentru uzul intern al direcţiilor regionale de securitate.

Republica Populară Română
Ministerul Afacerilor Interne Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului
Direcţiunea Regională de Securitate Ploieşti
Nr. **114/** 15943
10 Sept. 1949
Către
Biroul de Securitate Văleni

Vă trimitem alăturat o sinteză, cuprinzând evoluţia problemei legionare de la înfiinţarea ei şi până în prezent, împreună cu un număr de 4 anexe, privind organizaţiile: „Frăţiile de Cruce", „Corpul Muncitoresc Legionar", „Corpul Studenţesc Legionar" şi „Corpul Răzleţilor".

Materialul va fi studiat de Dvs. amănunţit şi prelucrat cu oamenii în subordine, ce lucrează în problema legionară, pentru documentare şi va fi păstrat în casa de fier a unităţii.

Confirmaţi primirea şi raportaţi de executarea prelucrării.

Lt. col. de Securitate
C. Câmpeanu

Cpt. de Securitate
Sârbu Ion

Problema legionară

Scurt istoric al mişcării legionare de la înfiinţare până la 23 august 1944.

După instaurarea regimului socialist în U.R.S.S. influenţa marxistă se simte mai puternic în România, iar datorită dezastruoasei situaţii economice în urma războiului capitalist, aceste noi idei prind tot mai mult teren în rândurile proletariatului, care trece la greve şi răscoale pentru înlăturarea stării de fapt.

Cercurile regaliste, capitaliste, moşiereşti şi burgheze pentru a contracara curentul revoluţionar caută să înfiinţeze mişcări naţionaliste cu caracter antisemit şi anticomunist.

O astfel de mişcare naţională este „Garda Conştiinţei Naţionale" înfiinţată în anul 1919 la Iaşi de către Gheorghe Pancu, în care şi-a tăcut ucenicia Corneliu Zelea Codreanu, iniţiatorul mişcării legionare, considerat de legionari „Căpitanul".

în 1924 Corneliu Zelea Codreanu întemeiază la Iaşi o organizaţie denumită „Frăţiile de Cruce" din care fac[e] parte un grup de studenţi.

Activitatea acestei organizaţii este exclusiv naţionalistă, membrii acesteia luând parte activă la toate grevele şi mişcările studenţeşti, în vederea aplicării „numerus clausus" în facultăţi, cu care ocazie s-a format un complot contra elementelor de stânga.

C. Z. Codreanu împreună cu unele elemente din organizaţia mai sus-amintită, formează în 1927 organizaţia „Legiunea Arhanghelului Mihail" asumându-şi conducerea acesteia.

în anul 1931, Codreanu, voind să dea un caracter politic acestei organizaţii, transformă „Legiunea Arhanghelului Mihail" în „Partidul Garda de F[i]er", care în anul 1932 este dizolvată de I. G. Duca din cauza organizării sale cvasimilitare, a agitaţiilor anarhice şi a atentatelor comise de unii dintre membri.

Ca urmare a acestei măsuri, o echipă de trei legionari, denumiţi „nicadorii", împuşcă pe peronul gării Sinaia pe I. G. Duca.

în anul 1933, o dată cu venirea la putere a lui Hitler, Codreanu declară făţiş că mişcarea legionară este ataşată politicii Germaniei.

în anul 1935 ia fiinţă Partidul „Totul Pentru Ţară", condus tot de Codreanu, iar pentru a acapara bunurile evreieşti, se pun bazele comerţului legionar.

O dată cu înfiinţarea acestui partid, în anul 1936 o serie de comandanţi legionari, pentru a-şi arăta ataşamentul faţă de hitlerişti şi fascişti, pleacă să lupte voluntar în armatele lui Franco de pe frontul din Spania.

în anul 1937, partidele aşa-zise istorice, pentru a-şi crea o situaţie favorabilă în detrimentul regalităţii, caută a da o amploare Partidului „Totul Pentru Ţară" care avea o situaţie anticarlistă, deoarece Carol căuta să doboare mişcarea legionară pentru a-şi elibera drumul spre dictatură.

în acest scop P.N.Ţ. Maniu, încheie cu ocazia alegerilor din 1937, un pact de neagresiune cu Partidul „Totul Pentru Ţară", pregătindu-i în acest scop, venirea la putere în anul 1940.

în anul 1938, Partidul „Totul Pentru Ţară" este formal autodizolvat de Codreanu, care continuă totuşi să întreţină clandestin activitatea, pentru care fapt este condamnat la 10 ani muncă silnică.

în procesul acestuia, Iuliu Maniu a depus ca martor al apărării, în acelaşi an, din cauza actelor de terorism, săvârşite de unii membri ai

mişcării legionare, Codreanu este împuşcat de către guvern şi se porneşte aşa cum o numesc legionarii „prigoana legionară".

În urma acestor măsuri, pentru a se pune la adăpost, parte din comandanţii mişcării fug la Berlin, de unde menţin legătura cu cei rămaşi în ţară.

În anul 1939, o aşa-numită „Echipă a Morţii" formată în parte din elemente legionare venite din Germania, asasinează pe Armând Călinescu. Acest fapt atrage după sine represiuni din partea guvernului de atunci, care trece la împuşcarea a câte 3-4 legionari din fiecare judeţ şi lagăre.

În anul 1940 Germania hitleristă, care vroia să facă din România o bază militară şi o poartă de trecere spre Uniunea Sovietică, trimite în ţară pe Horia Sima, care ajunge ministru în guvernul Gigurtu.

În numai o lună de zile de la instalarea în acest post, Horia Sima demisionează şi începe să organizeze centre de rezistenţă în ţară, cerând abdicarea regelui Carol II.

În această acţiune, legionarii au fost totalmente sprijiniţi de Hitler, care şi-a dat seama că Regele Carol II care era cel mai mare moşier din România, îşi avea majoritatea averilor sale în Franţa, Anglia şi America, constituie o barieră în drumul Germaniei, pentru instaurarea unui regim de dictatură fascistă.

Astfel, la 6 septembrie 1940, regele abdică şi se instaurează regimul antonescian afectat întru totul hitlerismului, iar la data de 14 septembrie 1940 se proclamă „Statul Naţional Legionar".

O dată venită la putere, mişcarea legionară îşi arată adevărata ei faţă, dând drumul pe stradă bandelor de asasini şi jefuitori.

Totodată pune în practică orientarea sa politică către Germania hitleristă, deschizând larg porţile ţării trupelor germane, care pătrund în Balcani până la graniţa cu U.R.S.S.

La 21 ianuarie 1941 se declanşează rebeliunea legionară, care a fost o speculaţie a nemţilor care aveau numai de câştigat din această rebeliune. Aceasta a fost declanşată în scopul îndepărtării lui Antonescu şi a instaurării unui regim de dictatură legionară.

Hitler l-a preferat pe Antonescu şi i-a încredinţat puterea, deoarece a văzut că acesta dispune de armata ţării.

Eşuând rebeliunea, mişcarea legionară se disecă în două grupe legionare. O parte din legionari fug în Germania pentru a-şi continua activitatea, punându-se în acelaşi timp în serviciul de spionaj al lui Hitler şi o parte rămân în ţară, fie camuflaţi, fie tăcând un act de supunere lui Antonescu.

Elementele rămase în ţară trec treptat la organizare, menţinând legăturile cu cei plecaţi în străinătate, care formează un comandament legionar, care din acel moment şi până în prezent conduc acţiunea legionară din ţară.

în timpul de la 1941 şi până la 1944 acţiunea legionară a fost dusă paralel atât pe plan intern cât şi pe plan extern. Astfel, legionarii din ţară au plecat pe front unde au produs jafuri şi asasinate în U.R.S.S.

Cei din Germania au continuat politica lor deşănţată de supunere faţă de Hitler, tăcând în acelaşi timp o propagandă intensă la radio „Donau" în favoarea Germaniei.

Activitatea legionară de la 23 august 1944 până la 10 decembrie 1945

A doua zi după încetarea ostilităţilor între România şi U.R.S.S. şi îndreptarea forţelor armate române împotriva armatelor germane, adică la data de 24 august 1944, Horia Sima împreună cu clica sa de trădători fugiţi din ţară, au format la Viena un guvern denumit „Naţional Român", înfiinţând totodată şi o armată, compusă din elemente legionare, dezertori, militari şi tehnicieni aflaţi în Germania pentru specializare. Această armată a luptat efectiv alături de Germania, împotriva armatelor Sovietice, în ceea ce priveşte legionarii rămaşi în ţară în timpul războiului antisovietic, aceştia, credincioşi testamentului lui Codreanu, care sfătuia pe legionari ca după moartea sa să colaboreze cu Maniu, au trecut după 23 august 1944 în rândurile Partidului Naţional ţărănesc Maniu, având în frunte comandanţi legionari ca: Horaţiu Comăniciu, Semergiu şi I. T. Pădureanu.

Conlucrând cu Partidul Naţional ţărănesc pentru slăbirea spatelui frontului antihitlerist, elemente legionare neacceptate în acest partid se încadrează în gărzile Iuliu Maniu, comiţând cunoscutele atrocităţi în Ardealul de Nord, oglindind încă o dată metodele fasciste pe care legionarii le-au imprimat P.N.Ţ.-ului.

în acelaşi timp, echipe legionare dotate cu armament şi aparate de transmisie au fost lansate cu paraşute în spatele frontului sovietic, în scopul de a comite acte de sabotaj şi de teroare, de a face spionaj, de a organiza centre de rezistenţă şi de a sabota aplicarea armistiţiului.

Elementele legionare, o dată ajunse în ţară, formează un comandament al mişcării sub conducerea lui N. Petraşcu, care se pune imediat în legătură cu legionarii aflaţi în ţară şi îşi începe acţiunea de sabotaj în favoarea Germaniei hitleriste.

Cauzele care au determinat nereuşita scopurilor cu care legionarii fuseseră trimişi în ţară, au fost următoarele:

- în primul rând, centrele de rezistenţă nu şi-au putut dezlănţui actele de sabotaj şi teroriste, deoarece se aştepta un ordin din Germania şi o contraofensivă a armatelor acesteia.

Acest lucru însă nu a fost posibil, întrucât victorioasa Armată Roşie reuşise să pună pe fugă armatele hitleriste, creând astfel un gol destul de mare între acestea şi centrele de rezistenţă legionare, gol în care nu se mai putea face legătura.

- în al doilea rând, măsurile luate de autorităţile administrative interne, care au trecut imediat la depistarea acestor centre de rezistenţă, arestând şi internând în lagăre o bună parte din legionari.

Dintre misiunile cu care aceste echipe fuseseră trimise în ţară, singura care a fost într-o oarecare măsură îndeplinită, a fost aceea de spionaj.

Totodată, elementele legionare sprijinite de capitaliştii şi recţiunea din ţară, căutau să învrăjbească masa muncitoare şi ţărănimea împotriva Uniunii Sovietice şi a regimului.

în acest scop, legionarii au primit misiunea ca la oraş să pătrundă în întreprinderi pentru spargerea unităţii sindicale muncitoreşti, iar la sate prin lansarea diferitelor zvonuri alarmiste şi prin aţâţarea ţărănimii în contra naţionalităţilor conlocuitoare (în special contra evreilor şi ungurilor) să caute să întreţină în sânul masei ţărăneşti o atmosferă de ostilitate împotriva regimului.

Dacă la oraşe încercările lor au fost zădărnicite de vigilenţa şi conştiinţa muncitorilor din fabrici şi uzine care i-au demascat, la sate, încurajaţi fiind de elementele moşiereşti şi chiaburi, care aveau interese comune cu legionarii, au reuşit pe alocuri să câştige unele elemente ale ţărănimii.

O dată cu capitularea necondiţionată a Germaniei, mişcarea legionară îşi dă seama că trebuie să schimbe tactica folosită până atunci.

în această situaţie, comandamentul legionar intern trece la o activitate de organizare conspirativă, pentru a îndepărta atenţia autorităţilor.

Căutând să mascheze activitatea legionarilor şi să dea aparenţa unei renunţări la crezul legionar, la data de 6 august 1945, Nicolae Petraşcu lansează circulară pentru toţi legionarii „dinlăuntru şi din afara închisorilor" în care arată că mişcarea legionară trebuie să se supună dispoziţiunilor Guvernului şi să respecte organizaţiile politice democratice, pe care le recomandă ca „bune şi folositoare ţării".

Guvernul, în dorinţa de a asigura liniştita dezvoltare a drepturilor cetăţeneşti, cât şi pentru a da posibilitatea tuturor

legionarilor să se încadreze în muncă, deschide la data de 30 septembrie 1945 porţile închisorilor, desfiinţează lagărele de internare iar la data de 10 decembrie 1945, Ministerul Afacerilor Interne dă un comunicat în care arată că se dă posibilitatea tuturor legionarilor de a intra în legalitate.

Activitatea legionară de la 10 decembrie 1945 până la operaţiile din 14/15 mai 1948

în urma comunicatului Ministerului Afacerilor Interne din 10 decembrie 1945, parte dintre legionarii care compuneau centrele de rezistenţă, pentru a se salva şi pentru a putea continua în condiţiuni cât mai bune activitatea de organizare, s-au prezentat şi au depus armamentul şi materialul explozibil ce posedau

.Alţii însă, cum e cazul Nicolae Târziu, Verga Afilon şi Ovidiu Găină, au rămas în ilegalitate, pentru a putea duce cu legionarii din legalitate activitatea lor de subminare a regimului democratic.

Pentru ca într-o eventuală schimbare de regim să nu se poată reproşa mişcării legionare că a acceptat total comunicatul Ministerului de Interne, cât şi pentru a cimenta legătura existentă dintre mişcarea legionară şi partidele istorice, Petraşcu a dispus ca unul din intimii săi colaboratori, anume Gheorghe Mânu, să intre în mişcarea de rezistenţă a partidelor istorice.

Un alt scop pentru care Gheorghe Mânu a intrat în mişcarea de rezistenţă a fost ca acesta să dinamizeze activitatea acestei mişcări şi să conlucreze cu partidele istorice în slujba imperialismului străin şi a capitalismului intern.

Totodată, Horia Sima, pus de acum în slujba politicii imperialismului anglo- american, trimite prin diferiţi curieri (ex. Eugen Teodorescu, Dragoş Hoinic), ordine precise de reorganizare, activizare şi spionaj, în cadrul subversiv al mişcării legionare.

Astfel, se ajunge ca legionarii din ţară şi străinătate, care până mai ieri fuseseră în slujba Germaniei hitleriste, să-şi schimbe stăpânul, să treacă în serviciul imperialismului anglo-american, care era direct interesat pentru susţinerea elementului legionar în ţară la noi.

în această perioadă de timp, activitatea mişcării legionare se rezumă la strângerea de cotizaţii între membri, iar comandanţii menţineau un contact permanent între ei.

Fiecare membru avea datoria să-şi facă singur o educaţie legionară şi să nu uite niciodată că este legionar.

Cercurile conducătoare din Anglia şi America, văzând că partidele istorice nu pot rezista progresului clasei muncitoare, aruncă în luptă mişcarea legionară.

Astfel, în anul 1946, se primesc ordine din străinătate ca legionarii să caute să pătrundă în rândurile clasei muncitoare, unde să încerce o spargere a unităţii sindicale muncitoreşti.

Această acţiune a durat până în anul 1947, când s-a trecut în mod hotărât la reorganizarea cadrelor vechi legionare.

Organele de siguranţă, în primăvara anului 1947, trecând la unele operaţiuni din Nordul Moldovei, au stabilit la cercetări că mişcarea legionară este organizată şi că activează după vechiul plan legionar trasat de Codreanu, adaptat însă la noua conjunctură politică internă şi externă.

Tot cu acest prilej, s-a mai stabilit că elemente legionare fac serviciul de curieri cu străinătatea şi că aceştia nu erau altceva decât agenţi ai Serviciului de Spionaj anglo- american din ţară.

Pătrunzându-se mai adânc informativ în rândurile mişcării legionare, s-a putut stabili că legionarii lui Petraşcu, dându-şi seama că în ţară se găsesc adversari ai lui
Horia Sima, au căutat să-i grupeze pe aceştia în jurul lui Radu Mironovici ajungând astfel să-i reactivizeze.
Deci mişcarea legionară contând pe un conflict armat între Uniunea Sovietică şi Anglo-Americani, a trecut la reactivizarea de noi cadre şi la înarmarea acestora, în speranţa că la declanşarea conflictului, mişcarea legionară să fie gata a intra în acţiune, alături de anglo-americani.
Recrutarea şi organizarea s-a făcut după principiile vechi legionare astfel:
La recrutarea elementelor se are în vedere tineretul intelectual, atenţia îndrep- tându-se asupra elementelor moşiereşti şi capitaliste, care avea infiltrate ura faţă de clasa muncitoare - şovinism şi naţionalism.
Din punct de vedere organizatoric mişcarea legionară îmbracă haina unei organizaţii quasimilitare, activitatea ducându-se pe corpuri şi unităţi, membrii săi activând în spiritul aşa-zisei discipline fasciste, care face din legionari, terorişti şi asasini.
„Codreanu" a arătat că Legiunea este o organizaţie naţionalistă extremistă, alcătuită quasimilităreşte cu caracter ofensiv.
Legiunea este antisemită, anticomunistă, urmărind distrugerea comunismului şi eliminarea evreilor din ţară. Ea activează fie făţiş, fie clandestin.
în organizare se pleacă de la cuib, care este cea mai mică unitate şi se ajunge la corpuri, organizaţii şi regionale.
Cuibul este unitatea iniţială de organizare şi este format din 3-15 persoane în legalitate şi 3-5 persoane în ilegalitate.
Cuiburile dintr-un judeţ formează din punct de vedere paramilitar un batalion, care este divizat în companii şi plutoane.
Pe bază de cuib au fost formate următoarele organizaţii ale mişcării legionare:

- Corpul legionarilor, care înglobează tineri până la 28 de ani de la sate, unde nu există Frăţiile de Cruce;
- Frăţiile de cruce - F.D.C. - pentru tineretul şcolăresc între 14—20 ani;
- Cetăţuile de fete şi femei;
- Corpul studenţesc legionar - C.S.L.;

- Corpul răzleţi - C. R. - care înglobează elementele intelectuale de la oraşe;
- Organizaţia politică legionară, care înglobează toţi vârstnicii dintr-un judeţ;
- Regionala legionară este unitatea superioară care înglobează mai multe judeţe.

Pe toată perioada de timp de la 10 decembrie 1945 până la 14 mai 1948, mişcarea
legionară internă a avut ca sarcină principală culegerea de informaţii şi plasarea lor prin elementele legionare din străinătate, anglo-americanilor. De asemenea susţinerea totală a acţiunilor politice legale sau ilegale a partidelor istorice în slujba capitalismului şi a spionajului imperialist.
Constatându-se informativ că mişcarea legionară desfăşoară o activitate periculoasă Republicii Populare Române, se hotărăşte ca în noaptea de 14/15 mai 1948 să se treacă la depistarea organizaţiei mişcării legionare clandestine, procedându-se la descinderi, percheziţii şi la reţinerea elementelor legionare.

Operaţiunile de la data de 14/15 mai 1948 şi activitatea mişcării legionare de la 15 mai până în prezent

Cu prilejul percheziţiilor iniţial tăcute la operaţii s-a găsit suficient material de probaţiune.
Pe măsură ce ancheta elementelor reţinute a fost adâncită, s-au găsit mari cantităţi de armament, muniţiuni, material exploziv, aparate de radio emisie şi recepţie, material doctrinar interzis, fişe şi material informativ cu caracter politic, militar şi economic, schiţe ale instituţiunilor, schiţe şi hărţi topografice militare, centuri, uniforme şi steaguri legionare.
Arătăm că tot acest material nu a fost găsit la elementele vizate şi cunoscute de organele Securităţii, ci la elementele periferice cărora le fusese date spre păstrare de către cei dintâi.
Cercetările au stabilit aşa după cum arătau şi informaţiile anterioare operaţiunilor, existenţa a două organizaţii legionare, prima condusă de Nicolae Petraşcu şi a doua de Radu Mironovici.

Organizaţia legionară N. **Petraşcu**

La adăpostul comunicatului M.A.I. din 10 decembrie 1945, Nicolae Petraşcu a trecut în anul 1946 la regruparea şi reorganizarea elementelor vechi legionare, având ca prim scop educarea lor în spirit legionar, pentru ca în 1947 să păşească la activizarea acestora pe linia informativă de spionaj şi terorism după vechiul sistem organizatoric legionar.
Metoda de lucru era aceea ca între corpuri să fie o separaţie absolută, în interiorul acestora să se lucreze tot aşa (de la om la om), folosindu-se pe o scară foarte întinsă nume conspirative.

Linia dată legionarilor activişti era aceea de a se încadra în organizaţiile democratice de masă unde să se evidenţieze pentru a distruge în acest fel vigilenţa şi a se putea continua la acest adăpost activitatea legionară. Dar adevărata activitate a mişcării legionare era aceea informativă şi de spionaj, în care scop elementele legionare erau împrăştiate pe întreg cuprinsul ţării, formând o reţea organizată de spionaj.
Modul de lucru al acestui Serviciu de Spionaj, care îşi avea sediul în Bucureşti şi care era pus direct în slujba anglo-americanilor, era următorul:
• se colectau informaţii de către echipele informative, se predau şefului de grup în stare brută, iar acesta le preda conducătorului serviciului de informaţii pentru a le prelucra într-un buletin informativ.

•buletinul informativ era înmânat comandanţilor din interior, era transcris de către aceştia cu cerneală simpatică şi prin curieri speciali transmişi în străinătate comandanţilor externi, pentru a-l preda anglo-americanilor.

•aici era din nou prelucrat în interesul capitaliştilor apuseni şi era dat în presă şi radio, urmărindu-se prin aceasta compromiterea regimurilor democrate.

Dar în afară de spionaj s-a stabilit că organizaţia legionară a lui Nicolae Petraşcu a îmbrăcat şi haina teroristă şi de sabotaj.

Astfel, în taberele ţinute cu elementele legionare în munţi, s-a făcut activiştilor un instructaj terorist de sabotaj şi partizanat, prin exerciţii cu materiale explozibile, arme, hărţi şi altele.

Cuvântul de ordine pentru fiecare legionar al organizaţiei Petraşcu era conspirativitatea, misticismul religios şi spiritul de jertfa.

Organizaţia lui Radu Mironovici

Din cercetări, grupul Mironovici se prezintă mai puţin conturat şi cu o extindere mai mică decât cel al lui Petraşcu.

Sistemul organizatoric şi ideologic sunt identice grupului lui Petraşcu, ambele urmărind aceleaşi scopuri.

Existau însă deosebiri din punct de vedere al metodei de lucru.

Aşa după cum am mai arătat, organizaţia lui Radu Mironovici a luat fiinţă pentru a putea fi reactivate elementele legionare care erau potrivnice lui Horia Sima.

Cercetările au confirmat amploarea pe care o luase mişcarea legionară, stabilind caracterul ei terorist şi de spionaj.

Mişcarea legionară, cu toate loviturile primite, continuă să activeze sub comanda lui Nistor Chioreanu, ajutat de şefii regionalelor legionare şi anume: Secu Şerban, şeful regionalei Ardeal, Florescu Ştefan

zis Puiu, şeful regionalei Banat, Bălănescu Gabriel, şeful regionalei Moldova şi Moldoveanu Nelu, şeful Corpului Studenţesc Legionar pe ţară.

Nistor Chioreanu dă dispoziţiuni pentru o şi mai intensă activitate a tuturor elementelor legionare, incluzând şi pe acei vechi legionari care nu făceau parte încă din organizaţie. El dă ordine de înarmare în scopul opunerii unei rezistenţe active în caz de război, precum şi de organizarea de echipe teroriste care urmau să comită atentate împotriva fruntaşilor partidului şi ai Guvernului.

În ţară se conturează noi organizaţii la Bucureşti, Braşov, Cluj, Arad, Timişoara, Craiova, Iaşi şi Constanţa.

Mişcarea legionară nu-şi alegea mijloacele. Având nevoie de fonduri, în ziua de 16 iunie 1948 o bandă legionară condusă de studentul Obreja Spiridon şi Stoica Ion Ionuţ, la care s-au adăugat şi alţi doi studenţi, au dat o lovitură la palatul C.F.R. din Capitală, furând suma de 17 milioane lei.

Jaful a fost aprobat de comandantul Nistor Chioreanu care i-a „gratificat" pe cei care l-au comis, cu titlul de „evanghelişti".

În acest scop noul comandament era preocupat de luarea legăturii cu străinătatea pentru primirea noilor instrucţiuni. Acest lucru nu le reuşeşte deoarece Nistor Chioreanu şi acei care trebuiau să plece în străinătate sunt arestaţi.

Din cauza loviturilor din ce în ce mai puternice pe care le-au primit, legionarii încearcă unele evaziuni pentru cadrele rămase libere şi cunoscute de Securitate.

Astfel se formează loturi de legionari care urmau să fie trimişi clandestin în Germania, prin Iugoslavia. Dintre aceştia reuşeşte să fugă în Iugoslavia un lot compus din legionarii Nae Cristescu, Popa Ion, Rotaru N. şi ing. Semergiu Dumitru.

Prin luna octombrie - noiembrie 1948, din lipsa cadrelor de conducere, numiţii Florescu Ştefan, zis Puiu, Secu Şerban, Bălănescu Gabriel, rămaşi nearestaţi, îşi asumă rolul de conducători ai organizaţiei legionare din ţară, fiecare dintre ei dirijând în mod independent câte o regională, sfătuindu-se numai în cazuri speciale.

La sfârşitul lunii noiembrie 1948 fiind arestată în Capitală o parte din conducerea legionară, organizaţia ia măsuri de adâncirea conspirativităţii. în acest scop sunt întrebuinţaţi ca elemente tehnice elemente legionare cu activitate periferică în trecut, de origine socială mic burgheză sau chiar muncitorească, necunoscuţi organelor Securităţii.

Încă după 10 decembrie 1945 conducerea legionară a avut un sfătuitor care dădea consiliile necesare în problemele importante ce se puneau organizaţiei.

Astfel comandantul legionar Constantin Gane, fost membru al senatului legionar şi ministru legionar la Atena, era sfătuitor al lui N. Petraşcu, iar după arestarea acestuia el a fost consultat de către conducătorii legionari.

Prin luna octombrie 1948 sosesc în ţară curierii legionari Luca Damaschin şi Păunescu Ioan, cu misiune de a transmite noile directive ale comandamentului din străinătate, cu privire la organizare şi spionaj şi pentru a restabili legătura între comandamentul din străinătate şi organizaţia legionară din ţară.

Aceştia mai aveau misiunea de a culege informaţiuni din ţară şi a duce în străinătate pe Constantin Gane.

în luna decembrie 1948, Luca Damaschin, Păunescu Ion şi Constantin Gane sunt arestaţi.

La sfârşitul lunii ianuarie 1949 se dă o nouă lovitură mişcării legionare, fiind arestaţi Florescu Ştefan zis Puiu, Secu Şerban, Bălănescu Gabriel şi alte elemente ale conducerii din ţară.

De menţionat că în cursul acestor arestări legionarii au opus rezistenţă armată în majoritatea cazurilor.

Din cercetările făcute asupra celor arestaţi, s-a stabilit că organizaţia legionară luase hotărârea să creeze un grup militar din foste elemente legionare, prin care urmărea să-şi procure armament şi muniţii. S-a mai stabilit că în Ardeal organizaţiile legionare dirijau bandele din munţi cu ajutorul cărora trebuiau să ducă acţiuni teroriste.

Concomitent cu această acţiune din Ardeal, se constată că în Banat, bandele legionare teroriste din munţi se găseau în subordinele organizaţiei legionare care le susţinea şi dirija activitatea.

în urma acestor arestări legionarii rămaşi liberi îşi creează dubluri în rândurile elementelor necunoscute de autorităţi, pentru ca în cazul când ei vor părăsi ţara sau vor fi arestaţi, aceştia să le ia locul în conducere.

O dată cu venirea primăverii anului 1949 se constată că organizaţia legionară şi- a îndreptat atenţia asupra muncitorilor şi micilor meseriaşi, deoarece activitatea acestora devine din zi în zi mai accentuată. Se mai constată de asemenea că legionarii în speranţa unui nou război, pun un accent deosebit pe bandele din munţi, care erau formate din elemente legionare urmărite, ofiţeri deblocaţi, funcţionari deblocaţi etc.

Astfel înteţesc propaganda lor pentru război şi împotriva regimului, reuşind să influenţeze pe alocuri ţărani mijlocaşi şi chiar săraci.

Organele securităţii dau, în lunile aprilie şi mai, lovituri puternice bandelor din munţi, reuşind în acelaşi timp să le depisteze şi legăturile de la oraşe.

în prezent legionarii îşi continuă activitatea bazându-se pe vechile cadre. Organizaţiile lor rărite de loviturile primite, încearcă să-şi ducă viaţa mai departe.

Cauzele care au determinat reactivarea mişcării legionare nu au dispărut.

Instrument de luptă al imperialismului împotriva regimului nostru, rămăşiţele mişcării legionare încearcă să-şi ducă mai departe activitatea lor criminală.

Mişcarea legionară ieri în slujba Germaniei hitleriste, azi în slujba imperialiştilor anglo-americani, duşmani neîmpăcaţi ai regimului nostru, rămâne şi mai departe unul dintre obiectivele noastre cele mai importante.

Frăţiile de Cruce

F.D.C. -ul este organizaţia legionară înfiinţată la Iaşi de C. Z. Codreanu la data de 4 mai 1924 şi în care s-au încadrat elemente naţionaliste din rândurile tineretului.

De atunci şi până în prezent F.D.C. -ul a jucat rolul de bază al mişcării legionare, creând elemente fanatice capabile de acte de terorism şi banditism.

Aşa după cum arătam mai sus F.D.C. a luat fiinţă la Iaşi, organizându-se mai apoi la Vaslui, Neamţ, Botoşani, Bârlad şi în toată Moldova.

Şef al Frăţiilor de Cruce a fost numit Ionel Moţa, sub a cărui comandă şi-a desfăşurat activitatea această organizaţie, activitate care se compune din propagandă prin manifeste, colportaj, acţiuni de legătură prin curieri, acţiuni teroriste (ex. atentatul săvârşit de Dumitrescu-Zăpadă pe atunci elev împotriva ziaristului Sogor).

Putem spune că F.D.C.-ul a desfăşurat o activitate foarte bine închegată din punct de vedere legionar, reuşind a crea prin mişcarea legionară elemente de sacrificiu, ca de exemplu atentatorii din 1933 (asasinarea lui I. G. Duca), 1933 (constituirea echipei morţii) şi 1939 (asasinarea lui A. Călinescu), precum şi strângerea de capital financiar din care s-au putut întreţine membrii legionari tară ocupaţie.

După 14 septembrie 1940 când mişcarea legionară vine la putere, F.D.C.-ul devine instituţie organizată în cadrul Ministerului Instrucţiunii Publice, reuşindu-se în acest fel să se abată tineretul şcolăresc de la

disciplina învăţământului, înveninându-i totodată cu politica naţionalistă-fascistă.

Organizaţia F.D.C. avea următoarea formă de organizare pe care o păstrează şi în prezent aproape în întregime:

C. D. P. = Cercul de Prieteni

- M. D. P. = Mănunchiul de Prieteni
- M. D. F. = Mănunchiul de Frăţiori
- F.D.C. = Frăţia de Cruce propriu-zisă
- Grupul Frăţiilor de Cruce
- Regionala F.D.C. (Centrul de legătură)
- Comandamentul F.D.C.

în prezent au dispărut din această schemă de organizare formele de la punctul 5 şi 7, restul rămânând aceleaşi ca şi în vechea organizare, trasată de C. Z. Codreanu. Fiecare dintre aceste forme de organizare se găsesc foarte bine explicate în broşura „Cărticica Şefului de Cuib".

în perioada de guvernare 1940-1941 mişcarea legionară dându-şi seama de importanţa pe care o are în viaţa politică a ţării clasa muncitoare, înfiinţează „Frăţia de Cruce Muncitorească", prin care şi-a desfăcut serios material de colportaj legionar, strângându-se astfel beneficii pentru mişcare.

Tot în acest timp F.D.C. -ul avea următoarea organizare internă:

- un comandament central la Bucureşti, având în subordine 78 de organizaţii, grupuri F.D.C. numerotate de la nr. 1 (care a fost dat grupului de la Mehedinţi) la 78 (dat unuia din cele 4 grupuri din Capitală).

Mai multe grupuri formau un centru de legătură fixate de obicei în oraşele de reşedinţă şi capitale de judeţ, a cărui şef era şeful F.D.C. din localitatea de reşedinţă. De remarcat faptul că la conducerea comandamentului şi a centrelor de legătură s-au găsit întotdeauna elemente studenţeşti.

După căderea regimului, F.D.C. -ul a fost primul corp legionar care a trecut la organizare, deoarece în majoritatea lor F.D.C. -iştii nu luaseră parte la rebeliune, iar „Prietenii", „Mănunchiştii" şi „Frăţiorii" nu putuseră încă să fie cunoscuţi de organele Siguranţei.

Metoda de lucru în urmărirea problemei F.D.C.

- în primul rând va trebui ca ofiţerul însărcinat cu urmărirea informativă a acestei probleme să citească materialul existent în arhivă şi evidenţele biroului, în legătură cu organizaţia F.D.C. şi în special „Cărticica Şefului de Cuib".
- Vor trebui să fie identificaţi elevi care au făcut parte în trecut din grupurile F.D.C., în jurul cărora să se formeze o reţea informativă, pentru a vedea ce fac în prezent.

• Tot prin informatori din şcoli să se ajungă a se cunoaşte care este starea de spirit din şcoli şi licee.

• Să fie identificaţi copiii legionarilor care au deţinut funcţii de conducere în mişcarea legionară şi să li se stabilească activitatea.

Astfel va trebui să se cunoască cum îşi petrec aceştia timpul, care sunt legăturile şi preocupările lor, pe ce îşi cheltuiesc banii, dacă au rude sau prieteni arestaţi, ce corespondenţă poartă, ce citesc etc.

De menţionat că la data de 14/15 mai 1948, prin operaţiunile efectuate nu s-a reuşit să se depisteze decât în mică măsură organizaţiile F.D.C. -iste.

Pentru acest motiv problema F.D.C. trebuie urmărită cu foarte multă atenţie.

Corpul Legionar al Răzleţilor (C. R.)

„Corpul Răzleţilor" este format din elemente intelectuale, recrutate dintre funcţionarii ministerelor şi instituţiilor particulare, liberi profesionişti, avocaţi, medici, ingineri, arhitecţi, ziarişti, comercianţi, industriaşi, fabricanţi precum şi dintre unii meseriaşi găsiţi demni de a face parte din acest corp, care este socotit ca o unitate de elită a mişcării legionare.

Corpul Răzleţi a apărut ca unitate organizatorică prin 1931-1932, iar organizarea sa definitivă a fost făcută în 1936 de V[asile] Iasinschi când s-a stabilit că ordinea de bătaie trebuie făcută după şablonul sistemului de mobilizare în oştire, lucrare absolut secretă.

Forma de organizare este deci paramilitară şi anume:

• în oraşele reşedinţe de judeţ şi oraşele mai mari unitatea cea mai mare este „divizia", care are ca subdiviziuni grupele, subdivizate în familii şi acestea în cuiburi.

• Diviziile sunt subordonate comandantului regional, iar acesta subordonat comandamentului Corpului Răzleţi, care se află sub ordinile comandantului de legiune pe ţară.

în prezent însă, din informaţii şi cercetări s-a stabilit că s-a renunţat la această centralizare într-un singur comandament pe ţară şi activitatea se duce separat pe fiecare regională sau oraş, care are legătură directă cu străinătatea.

Activitatea legionarilor care fac parte din acest corp, constă în ajutoare băneşti, sfaturi, găzduirea celor urmăriţi, difuzarea materialului de propagandă, păstrarea arhivelor şi documentelor secrete, precum şi banii organizaţiei legionare, furnizarea de informaţiuni mişcării legionare din instituţiile în care lucrează.

Datorită faptului că legionarii din C. R. erau în trecut demnitari, funcţionari şi ofiţeri superiori, ocupând posturi importante în aparatul de stat, nu au fost suspectaţi de autorităţi, putând astfel să-şi ducă activitatea în bune condiţiuni şi nestingheriţi.

Identificarea acestor elemente a fost foarte greu de tăcut şi majoritatea lor au rămas necunoscuţi, deoarece membrii C. R. au fost recrutaţi din rândurile „Asociaţia Prietenii Legiunii", unde figurau sub nume fictive sau sub formă de numere.

Un alt factor care a determinat neidentificarea membrilor din C. R. a fost faptul că Comandamentul Mişcării Legionare dăduse directiva ca membrii acestui corp să nu se afişeze în activitatea lor şi să rămână cât mai în umbră posibil.

Acestea fiind condiţiunile s-a putut ajunge ca şi astăzi în aparatul de stat şi în organizaţiile democratice să funcţioneze în posturi importante foşti membri ai Corpului Răzleţi, care întreţin acolo unde sunt o atmosferă ostilă regimului, fac greutăţi în producţie, sabotează, menţinând în acelaşi timp cât mai conspirativ, legătura cu mişcarea legionară.

Pentru urmărirea acestui „corp" este necesar să fie identificaţi din arhive şi evidenţe, foştii membri şi stabilit pe cale informativă ce fac în prezent şi legăturile pe care le au, urmăriţi după familiile, rudele şi prietenii lor.

Se va stabili ce legături au cu închisorile, cu familiile celor arestaţi, precum şi cu vechii membri ai mişcării legionare.

„Corpul Muncitoresc Legionar"

în anul 1933, C. Z. Codreanu, dându-şi seama de forţa pe care o reprezintă în stat clasa muncitoare, dă directiva ca atenţia legionarilor să fie îndreptată asupra muncitorimii, căutându-se atragerea elementului muncitoresc în mişcarea legionară. Se reuşeşte astfel - în acel timp - ca unele elemente rătăcite ale clasei muncitoare să adere la politica legionară şi să se alăture manifestaţiilor studenţeşti de atunci.

în anul 1934, apare prima unitate muncitorească organizată, sub comanda lui Aurel Serafim, comandant legionar.

în 1935, la C.F.R., Arsenal, Malaxa, S. T. B., Pirotechnia Armatei, Distribuţia Gaz şi Electricitate, Telefoane, Poşte şi alte fabrici din Capitală, se organizează primele cuiburi legionare muncitoreşti, iar la 25 octombrie 1936, acestea se organizează în „Corpul Muncitoresc Legionar", sub conducerea ing. Gh. Clime, comandant al „Bunei Vestiri".

C.M.L. era organizat nu numai în Capitală, ci şi în ţară, având garnizoane la Arad, Braşov, Galaţi, Brăila, Constanţa şi Giurgiu.

în 1937 C.M.L. ia mare amploare, reuşind a avea circa 60 garnizoane, subdivizate în 1.130 unităţi.

în 1940 forma de organizare legală a C.M.L.-ului de sub conducerea lui Dimitrie Grozea era următoarea:

• Comandamentul C.M.L. divizat în 4 subgarnizoane care erau subdivizate în sectoare (care corespundeau sectoarelor administrative), secţii pe întreprinderi, subsecţii şi cuiburi.

După rebeliunea din ianuarie 1941, C.M.L.-ul se reorganizează sub conducerea lui Tîbi Teodorescu, păstrând aceeaşi formă de organizare ca mai sus.

De atunci şi până în prezent, s-a putut constata că activitatea membrilor legionari care făceau parte din acest corp consta în: şedinţe de cuib, sub diferite forme ca: vizite, plimbări pe stradă, ori întâlniri întâmplătoare, întâlniri la anumite biserici în zilele de sărbătoare, cotizaţii, colaborarea la ajutorul legionar prin donaţii de bani, alimente şi îmbrăcăminte cu care se vine în ajutorul deţinuţilor din închisori şi a familiilor lor, precum şi menţinerea legăturilor cu familiile celor arestaţi.

„Corpul Studenţesc Legionar"

Creat din F.D.C., C.S.L.-ul este organizaţia legionară care înglobează elementele tinere din universităţi şi facultăţi.

De la înfiinţare şi până în prezent, activitatea C.S.L.-ului s-a desfăşurat paralel cu cea a F.D.C. -ului, având aceleaşi forme de organizare şi aproape aceleaşi misiuni (regionale, grupuri judeţene, centre pe facultăţi, unităţi pe an şi cuiburi).

Datorită faptului că legionarii studenţi sunt absolvenţi ai şcolii F.D.C. -iste, unde au reuşit să-şi însuşească ideologia legionară, au fost însărcinaţi totdeauna cu conducerea unităţilor F.D.C.

Pentru acest motiv urmărirea problemei C.S.L. trebuie făcută pe aceeaşi linie cu urmărirea problemei F.D.C.

în prezent acţiunea informativă dusă de organele noastre în universităţi şi facultăţi este slabă, nereuşindu-se să se cunoască, care este astăzi activitatea C.S.L. -ului.

Sarcina noastră este de a porni la crearea unei puternice reţele informative în rândurile studenţilor.

Alegerea informatorilor va trebui să fie făcută din rândurile celor care nu au fost arestaţi până în prezent, deoarece s-a observat că elementele care au fost arestate şi puse apoi în libertate, sunt autoizolate de legionari şi sunt rupţi din rândurile celor care activează.

Din acţiunea informativă prezentă, s-a putut constata prezenţa elementului legionar în cadrul organizaţiilor P.N.Ţ.-iste, unde încearcă să imprime linia legionară.

De asemenea, parte dintre elementele legionare studențești, care au rămas în sfera operațiilor din 14/15 mai 1948 şi a celor următoare dețin în prezent munci de răspundere în cadrul U. N. S. R. -ului, Frontul Plugarilor şi chiar P.M.R.

94.

Arhiva Serviciului Român de Informaţii, fond documentar, dosar nr. 7494, f. l-23.**1950 aprilie 3.** Ordinul nr. 100 al ministrului adjunct la Ministerul Afacerilor Interne, Pintilie Gheorghe, referitor la lupta împotriva „duşmanului de clasă" (trimiterea în colonii de muncă).

Direcţiunea Generală a Securităţii Poporului Cabinet Nr. 100-Cab. 3 aprilie 1950

Republica noastră populară înaintează cu paşi tot mai mari pe drumul construirii socialismului. Aceasta este posibil datorită ajutorului nepreţuit pe care îl primim din partea U.R.S.S. în toate domeniile.

Partidul şi guvernul iau zi de zi hotărâri şi măsuri pentru consolidarea şi dezvoltarea regimului nostru de democraţie populară, pentru îndeplinirea sarcinilor mari ce stau în faţa poporului nostru, care construieşte socialismul.

întreg poporul în frunte cu proletariatul condus de Partidul Muncitoresc Român, în alianţă strânsă cu ţărănimea muncitoare, munceşte şi luptă, cu multă hotărâre şi abnegaţie, pentru progres şi viaţă mai bună.

Prietenia strânsă cu marea ţară a URSS şi cu ţările de democraţie populară înseamnă o contribuţie însemnată la păstrarea păcii, înseamnă lovituri puternice date imperialiştilor aţâţători la război.

Duşmanul de clasă din ţara noastră, fabricanţii şi moşierii expropriaţi, bancherii şi marii negustori, elementele deblocate şi epurate din aparatul de stat şi chiaburii, slugi ale imperialismului, caută prin fel de fel de mijloace ca: zvonuri alarmiste, injurii, manifestări rasiale şi şovine, instigări, misticism religios, mergând până la acte de teroare, sabotaj, diversiune, să creeze agitaţie, să alarmeze populaţia, să îndemne la nesupunere, să împiedice construirea socialismului.

Pentru a asigura desfăşurarea muncii poporului nostru, pentru a împiedica duşmanul de clasă să-şi ducă activitatea de subminare a construirii socialismului, în urma Hotărârii Consiliului de Miniştri din 13 ianuarie 1950, Prezidiul Marii Adunări Naţionale a R.P.R. a emis Decretul nr. 6 din 14 ianuarie 1950, pentru *înfiinţarea unităţilor de muncă*.

Acest decret la art. 1 prevede că:

„pentru reeducarea elementelor duşmănoase Republicii Populare Române şi în vederea pregătirii şi încadrării lor pentru viaţa socială în condiţiunile democraţiei populare şi construirii socialismului, se înfiinţează unităţile de muncă".

iar art. 2 arată că pot fi trimişi în unităţile de muncă:

„a. acei care prin faptele sau manifestările lor, direct sau indirect, primejduiesc sau încearcă să primejduiască regimul de democraţie

populară, îngreunează sau încearcă să îngreuneze construirea socialismului în Republica Populară Română, precum şi acei care, în acelaşi mod, defăimează puterea de stat sau organele sale, dacă aceste fapte nu constituiesc sau nu pot constitui prin analogie, infracţiuni.

b. condamnaţii pentru infracţiuni împotriva securităţii Republicii Populare Române care la expirarea executării pedepsei nu se dovedesc a fi reeducaţi".

Durata reeducării în unităţile de muncă va fi de 6 luni până la 2 ani, putând fi redusă sau prelungită, în raport cu rezultatele reeducării.

Pentru aceasta - în cadrul Ministerului Afacerilor Interne - se înfiinţează Direcţia Unităţilor de Muncă.

Direcţiei Generale a Securităţii Poporului îi revine sarcina de a depista şi trimite în aceste unităţi, pe toţi acei ce se încadrează în prevederile decretului amintit.

în acest scop, dăm mai jos lămuririle şi instrucţiunile necesare pentru Direcţiunile noastre regionale, care vor trebui să se conformeze întocmai, pentru ducerea la îndeplinire a acestor sarcini, în cele mai bune condiţiuni:

în dezvoltarea art. 1 din decret precizăm care vor fi categoriile de cetăţeni ce vor intra în obiectivele Securităţii cu propuneri de a fi trimişi unităţilor de muncă.

1. Toţi cei ce lansează sau răspândesc zvonuri alarmiste, tendenţioase, duşmănoase; ascultă şi difuzează propaganda deşănţată a posturilor de radio imperialiste.

2. Toţi cei ce aduc injurii Partidului Muncitoresc Român, conducătorilor săi, Guvernului, Uniunii Sovietice şi conducătorilor săi şi ţărilor de democraţie populară.

3. Toţi acei cetăţeni români care întreţin legături de prietenie cu legaţiile imperialiste, care au frecventat sau frecventează bibliotecile, concertele şi în general manifestările propagandistice ale legaţiilor imperialiste, precum şi toţi cei ce sunt în relaţii cu familiile funcţionarilor ambasadelor imperialiste.

4. Toţi cei ce aţâţă la manifestări rasiale şi şovine.

5. Instigatorii la nesupunere sau neexecutare - cei ce duc acţiuni duşmănoase, atât la sat cât şi la oraş - în contra măsurilor guvernului, în special cu privire la:

- colectivizări, colectări, planuri de cultură, comasări etc. sau
- elementele cu un trecut reacţionar cunoscut sau foşti exploatatori, care ocupă încă în producţie posturi de răspundere şi care dovedesc continuu, prin atitudinea lor, delăsare gravă - nejustificată prin

incapacitatea lor profesională - atitudine care atrage după sine defecţiuni vizibile sau frânarea producţiei.

6. Toţi acei care sub masca religioasă, fac prozelitism (diferite religii şi secte). Adică speculează sentimentele religioase ale cetăţenilor, pentru a-i determina la acţiuni ostile, duşmănoase regimului (minuni, prelegeri cu dedesubturi duşmănoase, şovine etc.)

7. Acei ce, prin corespondenţă internă sau internaţională, iau atitudine duşmănoasă, transmit ştiri tendenţioase, alarmiste, duşmănoase, reacţionare, instigă.

- în acţiunea de depistare a categoriilor de infractori enumerate la pct. l-7, se va acorda o atenţie deosebită:
- Elementelor capitaliste de la ţară (foştii moşieri, chiaburii, cârciumarii etc.), militarilor deblocaţi, foştilor funcţionari epuraţi, capitaliştilor expropriaţi, foştilor membri ai partidelor reacţionare dizolvate.
- în ceea ce priveşte clerul, se va avea în vedere că atunci când autorii infracţiunilor enumerate sunt preoţi ortodocşi, să se dea o atenţie specială întocmirii dosarelor cu probe suficiente şi să se umble cu tact şi prudenţă.

Directorii regionali vor trebui să aibă grijă şi să instruiască temeinic organele în subordine, ca această acţiune să nu ducă la superficialitate în munca noastră, la neadâncirea problemelor de securitate.

Trebuie să fie clar că, în general în unităţile de muncă trimitem pe cei ce nu se pot încadra în texte de legi sau acei care încadrându-se în categoriile enumerate mai sus, se apreciază în acest sens.

Directorii regionali trebuie să fie atenţi pentru o orientare justă la fiecare caz în parte.

Există deci pericolul ca tovarăşii să ducă în mod comod şi superficial unele acţiuni informative (să nu le adâncească pe linie informativă), unele anchete şi cazuri care intră în obiectivele Securităţii, încadrându-le şi trimiţând în unităţi de muncă, atunci când de fapt aceste cazuri ar avea un caracter mult mai grav (trimiterea în unităţi de muncă necesitând mai puţine forme).

Se atrage de asemenea atenţia asupra posibilităţilor de abuzuri, în sensul:

- de a propune trimiterea în unităţi de muncă nejustificat, apreciat cu uşurinţă pe bază de informaţii nereale, rău intenţionate sau chiar interesate.

Trebuie urmărit cu multă grijă ca să găsim pe autorii reali ai infracţiunilor enumerate mai sus; să nu ne limităm numai la victimele lor

(în special să fiţi atenţi acolo unde infractorul este muncitor sau ţăran sărac).

Menţionăm în mod special că legionarii şi cei ce au făcut parte din organizaţiile subversive, nu se încadrează în măsurile prevăzute în prezenta circulară.

în mod practic se va proceda în felul următor:

• Direcţiunile Regionale vor face propuneri Direcţiunei Generale a Securităţii Poporului, pentru arestarea şi trimiterea în unităţi de muncă a celor ce se încadrează în prevederile prezentei circulări.

Nici o arestare nu se va face tară aprobarea prealabilă a Direcţiunii Generale, în afară de cazuri excepţionale şi de flagrant delict.

• Propunerile vor fi trimise Direcţiunii Generale cu menţiunea D. l-U. M., în felul următor:

Indivizilor pentru care se propune trimiterea în unităţi de muncă, li se vor face dosare individuale, cu tot materialul informativ **în dublu exemplar.**

Se va întocmi de asemenea o fişă specială individuală, **în trei exemplare,** (fişele vor fi trimise de către D.G.S.P).

Un exemplar din dosarul individual, împreună cu o fişă, vor fi trimise la D.G.S.P. (fişa va fi complectată conform instrucţiunilor scrise pe ea).

Al doilea exemplar al dosarului rămâne la Direcţiunea Regională iar celelalte două fişe vor însoţi pe arestat până la centrul de triere al unităţilor de muncă, unde urmează a fi predate.

Odată cu trimiterea dosarului şi a fişei la D.G.S.P. se vor trimite şi propunerile pentru timpul de deţinere a individului în unitatea de muncă (între 6 luni şi 2 ani, după gravitatea infracţiunii).

Direcţiunile Regionale vor trece la arestare numai după ce a fost primită aprobarea D.G.S.P, împreună cu indicaţiunile necesare (când să se facă arestarea şi unde să fie trimis arestatul).

Până atunci, cei propuşi vor fi ţinuţi în supraveghere pe linie informativă.

Direcţiunile regionale vor porni imediat la îndeplinirea sarcinilor trasate prin prezenta circulară (intensificarea acţiunii informative, evidenţe, întocmirea dosarelor, facerea şi trimiterea propunerilor).

Prezenta circulară va fi prelucrată numai cu şefii secţiilor din Direcţiunea Regională, şefii serviciilor judeţene şi şefii birourilor de securitate.

Ceilalţi tovarăşi vor primi sarcini şi lămuriri în măsura în care va fi necesar.

Directorii regionali răspund pentru păstrarea conspirativităţii în întreaga acţiune şi de îndeplinirea întocmai a dispoziţiunilor date prin prezenta circulară.

Ministru adjunct
Pintilie Gheorghe

A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr. 55, voi. 53, f. l-5.

95.

1952 iunie 26 Extras din ziarul „Patria", nr. 7 din septembrie 1951 referitor la constituirea organizaţiei „Liga Românilor Liberi".

Liga Românilor Liberi

(extras din „Patria", foaie românească independentă, nr. 7 din septembrie 1951)

Pe data de 1 septembrie 1951 a fost constituită „Liga Românilor Liberi" sub preşedinţia domnului general Rădescu. Pe aceeaşi dată, D-sa a trimis tuturor „Asociaţiilor de Români Liberi", înfiinţate în diferite ţări unde trăiesc compatrioţi de-ai noştri în refugiu, proiectul de statut al Ligii, pentru studiere şi facerea de propuneri în scopul perfecţionării acestuia. Pe baza propunerilor ce se vor primi la sediul provizoriu al Ligii, New York, ca bază românească şi democratică a organizării luptei noastre de eliberare a ţării.

Totodată, „Asociaţiunile de Români Liberi" au fost invitate să desemneze câte patru membri din sânul lor pentru a face parte din Consiliul Ligii, împreună cu personalităţile mai de seamă ale emigraţiei noastre. Acest consiliu, astfel constituit, va însemna o reprezentare largă a tuturor straielor sociale ale emigraţiei noastre, un adevărat Sfat Naţional, aşa cum şi noi l-am gândit mai demult şi care va fi organul firesc şi democratic care să aibă îndreptăţirea, nu numai faţă de noi, dar şi [faţă] de toate forurile internaţionale, a asumării conducerii şi reprezentării intereselor naţionale româneşti. Consiliul Ligii va alege apoi din sânul lui un Comitet Executiv, însărcinat cu lucrul permanent necesitat de conducerea şi reprezentarea treburilor româneşti.

în urma acestui eveniment capabil pentru lămurirea situaţiei emigraţiei noastre, menit să restabilească ordinea naturală şi democratică în ceea ce priveşte organizarea şi conducerea acţiunii noastre în refugiu, precum şi pregătirea şi execuţia unui plan apropiat de luptă în vederea eliberării, „Asociaţia Românilor Liberi din Germania" s-a întrunit, la data de 9 septembrie, în Adunarea Generală, pentru a lua atitudinea necesitată de împrejurări.

Iniţiativa domnului general Rădescu, exponentul cel mai calificat, nu numai din punct de vedere formal, în calitatea D-sale de singurul fost Prim-ministru constituţional al ţării aflat în refugiu, dar şi din punct de vedere moral, fiind singura persoană oficială care cu riscul vieţii a luat atitudinea demnă cuvenită împotriva asupritorului ţării noastre - de a chema pe toţi românii liberi, tară deosebire de origine etnică, religie, credinţe politice, la lupta unitară de eliberare, în cadrele acestei organizaţiuni naţionale şi democratice, „Liga Românilor Liberi", a fost salutată cu bucurie.

După citirea proiectului de statute ale Ligii, Adunarea a hotărât în unanimitate [aderarea] „Asociaţiei Românilor Liberi din Germania" la „Liga Românilor Liberi", de sub preşedinţia d-lui general Rădescu.

A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 14, f. 45-46.

96.

1953 ianuarie 23. Sinteză asupra presei emigraţiei româneşti.

23 ianuarie 1953

Presa emigraţiei româneşti

Din referatele prezentate anterior, adică din referatul asupra emigraţiei româneşti, precum şi din referatele asupra mişcării legionare, s-a putut vedea ce reprezintă emigraţia românească ca unealtă a imperialiştilor în scopurile pe care ei le urmăresc, precum şi mijloacele întrebuinţate în vederea restaurării vechii orânduiri în care fugarii cred că îşi vor reface averile pierdute şi îşi vor recuceri puterea.

În referatul de faţă, ne vom ocupa cu presa emigraţiei româneşti din străinătate, principal mijloc de propagandă al acestei emigraţii şi aportul adus lagărului capitalist în menţinerea psihozei de război, presă ce este susţinută din fonduri alocate special de către capitaliştii în această direcţie.

Fiecare dintre grupările politice existente, îşi au propriile lor organe oficioase, care dacă aparent duc discuţii contradictorii în ceea ce priveşte fondurile băneşti, culoarea grupării etc. în fond ei urmăresc printr-o politică de atragere a emigraţiei de partea lor, o întărire proprie, de a menţine isteria războinică în rândurile emigraţiei şi în acelaşi timp de a se evidenţia prin slugărnicia lor în faţa stăpânilor americani.

Această activitate propagandistică, este călăuzită şi dirijată de către imperialişti, în raport cu evenimentele internaţionale, adică cu intensificarea propagandei războinice, a războiului rece.

Din referatele anterioare, am putut constata că emigraţia românească se împarte în trei mari grupări politice şi anume:

- Comitetul Naţional Român
- Liga G-ral Rădescu şi
- Mişcarea Legionară.

Deci şi această presă se va împărţi după aceleaşi criterii la care se mai adaugă şi aşa-zisa presă „independentă".

După cum s-a accentuat şi în lucrările precedente, burghezia care nu se lasă învinsă, ci caută să-şi recâştige poziţiile pierdute, încearcă să menţină psihoza războinică, prin acţiuni de defăimare duse împotriva Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară, prin instigarea emigraţiei la acţiuni împotriva statului nostru, prin crearea unei

rezistenţe interne, acţiuni ce urmăresc subminarea regimului nostru de democraţie populară şi încearcă restaurarea puterii capitaliste.

Presa Comitetului Naţional Român

Din referatul în care s-a analizat emigraţia românească, am văzut că Comitetul Naţional Român a fost creat printr-un acord semnat în mai 1949 în străinătate, de către Rădescu, Niculescu-Buzeşti şi Fărcăşanu Mihail, în numele fostelor partide burgheze şi a recunoaşterii grupului lui Rădescu, ca grup politic.

Această încercare de unire a trădătorilor fugari, s-a întreprins cu sprijinul burgheziei internaţionale, cu scopul de a intensifica atacul împotriva regimului nostru de democraţie populară, care prin cuceririle sale revoluţionare, a zdrobit în mare parte în interior împotrivirea duşmanului de clasă.

în luna octombrie 1950, rupându-se gruparea lui Rădescu de Comitetul Naţional Român, acesta din urmă rămâne sub conducerea lui Constantin Vişoianu.

Un mijloc ce-l deţine Comitetul Naţional Român, pentm a aduce calomnii la adresa R.RR. şi a Lagărului Păcii, prin răspândirea de minciuni şi minimalizarea realizărilor din ţara noastră, este PRESA.

Organul oficios de presă al Comitetului Naţional Român este **„Monitorul",** cu sediul la Washington.

în afară de aceasta, interesele Comitetului Naţional Român mai sunt deservite şi de următoarele publicaţii:

- **„La Nation Roumaine"** cu sediul la Paris
- **„B.I.R.E.** " (Buletin de informaţii pentru românii din exil), cu sediul al Paris.
- **„România Viitoare",** cu sediul la Paris
- **„Buletinul Ştiinţific Român",** organ al Fundaţiei Carol **I** cu sediul la Paris.

în cele ce urmează, ne vom ocupa de fiecare organ de presă în parte, în limita
materialului existent în problemă, în care vom analiza linia lor politică, de cine este susţinut, care sunt discuţiile contradictorii, cu cine etc.

„Monitorul"

Este organul Comitetului Naţional Român şi apare la Washington, sub conducerea lui Constantin Vişoianu.

Cei care semnează principalele articole din acest ziar sunt: Constantin Vişoianu, preşedintele Comitetului Naţional Român şi Iulius Kleper, preşedintele organizaţiilor unite a românilor din America.

în întreg cuprinsul său „Monitorul" este expresia discursurilor şi protestelor tăcute de Vişoianu la O.N.U. şi în alte părţi, conferinţe şi articole care au scopul de arăta stăpânilor lor, că ei sunt cei mai „reprezentativi" oameni ai emigraţiei şi ca atare ei merită încrederea de a li se acorda „guvernarea viitoarei Românii libere şi independente", cum afirmă ei în chip demagogic.
în realitate, disensiunile dintre diferitele grupări politice emigrante, se duc pe această temă: câştigarea încrederii stăpânului. Diferă doar mijloacele întrebuinţate pentru câştigarea acestei încrederi.
Fugarii grupaţi în jurul Comitetului Naţional Român şi în special a vârfurilor acestuia, au o atitudine slugarnică şi docilă faţă de imperialişti, în timp ce legionarii vor să câştige încrederea stăpânilor, printr-o atitudine mai provocatoare.

„La Nation Roumaine"

Este un organ de presă a Comitetului Naţional Român, ce se intitulează Organ al Consiliului partidelor, organ politic constituit în 1948, pe baza înţelegerii între P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I.
„La Nation Roumaine are sediul la Paris, fiind condus de Romulus Boilă. A apărut pentru prima dată în luna august 1948, în urma propunerilor lui Vişoianu, Cretzianu şi Niculescu-Buzesti. Ca membru din partea Consiliului Partidelor, au fost aleşi
Augustin Popa, reprezentând P.N.Ţ., Fărcăşanu Mihail reprezentând P.N.L. şi Stoicoiu Virgil, reprezentând PS.D.I.

Ulterior, Augustin Popa, preda delegaţia sa lui Veniamin Virgil iar Fărcăşanu Mihail, o predă lui Naum Neagoe.

Colaboratorii permanenţi ai acestui ziar sunt: Ciurea Mihai, pentru probleme politice, Burileanu [Aristide] şi Bazil Munteanu, pentru problemele politico- culturale, Ghiţă Ionescu de la Londra, pentru problemele economice, Dragu Ion pentru problemele de presă, Brăiloiu [Constantin] articole despre muzică şi folclor, Raţiu Bazil, articole cu caracter militar şi Veniamin Virgil articole neiscălite, privind note şi comentarii politice.

„La Nation Roumaine" este finanţat din fondul de 6 milioane franci elveţieni, foraţi statului nostru de către Alex. Cretzianu, ceea ce îi dă posibilitatea să apară cu regularitate la două săptămâni şi în bune condiţiuni tehnice. Tirajul ziarului este de 5.000 de exemplare şi este răspândit nu numai în Franţa, dar şi în alte ţări unde Comitetul Naţional Român îşi are reprezentanţii săi (Anglia, Germania, Italia, Suedia etc).

Cu toate că este denumit „La Nation Roumaine" (Naţiunea Română) şi deci ziar al emigranţilor politici români în exil, el apare în limba franceză ca semn al cosmopolitismului redactorilor şi a

servilismului conducerii acestui ziar faţă de autorităţile franceze. Aceasta face ca ziarul să nu fie citit de emigranţi, decât într-o mică proporţie din totalul pretinşilor cititori.

Corespondenţii lui „La Nation Roumaine" sunt: Serdici George, cu sediul la Stockholm, care în anul 1951, a redactat şi el un „[La] Nation Roumaine" în limba suedeză, cu un tiraj de 800 exemplare; Cârciog Mihai şi Olteanu în Italia, Mânzatu Nelu în Argentina, preotul Todiriciu în Statele Unite, Mateescu Nicolae în Canada, Răuţă în Spania, preotul Bârlea în Germania şi un corespondent pentru Israel.

Scopul urmărit de acest ziar, este acela de a face propagandă anticomunistă printre străini, de a aduce calomnii Lagărului Păcii şi în acelaşi timp de a preaslăvi în paginile lui, modul de viaţă american pe care ar dori să-l impună şi ţării noastre.

Semnalăm faptul că redacţia acestui ziar ce se găseşte în rue de Liibek, pe lângă propagarea ideilor mai sus-menţionate, ea mai este un centru organizator a emigraţiei dependente de Comitetul Naţional Român din Franţa. Aici sunt centralizate şi apoi difuzate, toate informaţiile culese privind Lagărul Păcii, cât şi din sânul emigraţiei.

Demn de remarcat este faptul că „[La] Nation Roumaine" publică în paginile sale ştiri recente privind anumite evenimente petrecute atât în ţară cât şi în celelalte ţări cu democraţie populară.

Aceasta denotă că „[La] Nation Roumaine" dispune de o reţea întinsă de informatori în rândul emigranţilor din ţările de democraţie populară.

Adesea vom vedea în numerele ziarului, răstălmăcite articole, care au fost publicate anterior în ziarul „Scânteia". De asemenea în paginile ziarului „[La] Nation Roumaine" sunt publicate o serie de informaţii cu caracter secret privind ţara noastră şi care în general nu sunt cunoscute de opinia publică din ţară (organizarea Forţelor Armate a R.P.R.-ului, articol scris de Raţiu Bazil).

Remarcăm faptul că dacă până mai recent ziarul „[La] Nation Roumaine" era o fiţuică de informare a emigraţiei cu evenimentele petrecute în sânul ei sau al statelor capitaliste, în prezent acest ziar începe să se ocupe îndeaproape de realizările şi cuceririle poporului nostru. Această schimbare de tactică, are ca scop înarmarea emigraţiei cu cunoaşterea realizărilor din ţara noastră, realizări ce constituie principala lor bază de atac.

Cauzele ce determină ca „[La] Nation Roumaine" să fie bine informat asupra evenimentelor petrecute în ţările de democraţie populară, se datoresc surselor bogate ce le deţin privind culegerea de informaţii. Astfel principalele surse de informare, sunt următoarele:

- scrisorile primite din ţară de unii emigranţi politici prin intermediul Legaţiilor belgiene şi elveţiene;
- prin comentarii de pe urma emisiunilor de radio a postului BBC;
- prin note şi comentarii pe marginea articolelor apărute în presa americană şi franceză;
- prin diferite persoane ce primesc scrisori din ţară cu caracter reacţionar sau chiar informativ, şi care la rândul lor sunt aduse lui Romulus Boilă, contra cost;
- prin comandorul Opran, informaţii ce mai întâi sunt verificate de către Biroul II, dacă se pot sau nu publica;
- prin Veniamin Virgil care la rândul său primea informaţii de la fugarii români sau curierii clandestini trimişi în ţară;
- prin note şi comentarii pe baza articolelor apărute în „Scânteia", precum şi prin interceptarea posturilor de radio-emisie a ţărilor de democraţie populară;
- prin legăturile ce le are conducerea ziarului cu vârfurile fugarilor din celelalte ţări de democraţie populară;
- prin evreii care au plecat din R.RR. şi care în parte s-au retras în Franţa, datorită mizeriei din Israel.

Ziarul, prin natura ştirilor ce le publică, se poate spune că este împărţit în patru părţi şi anume:

- comentarii politice (pag. I)
- viaţa intelectuală, artistică şi economică (pag. II)
- revista presei şi cronica militară (pag. III)
- scurte ştiri din România şi din ţările vecine (pag. IV)

„Romania Viitoare"

Este organul Tineretului Naţional-Ţărănesc în exil, dar directivele sunt primite tot din partea Consiliului Partidelor. Sediul acestei gazete este la Paris.

Apare sub forma unei reviste trimestriale, editată de către Societatea Română de editare. Primul număr al acestei reviste a apărut la 1 decembrie 1950.

Printre cei cunoscuţi de noi că ar semna articolele apărute în această revistă sunt: Nicolae Beldiceanu, articole cu caracter politic, Theodor Cazaban, articole cu caracter cultural şi Micu Virgil care polemizează şi comentează articolele publicate în alte ziare ale emigraţiei româneşti.

Ca şi „[La] Nation Roumaine" ziarul este susţinut din acelaşi fond furat de Cretzianu, permiţându-i astfel să apară de asemenea în condiţiuni tehnice destul de bune.

Folosind aceleaşi surse de informare ca şi „[La] Nation Roumaine" ştirile publicate în „România Viitoare" sunt de actualitate.

„B.I.R.E."

Una dintre revistele care se socoteşte drept cea mai veche publicaţie românească în exil, este „B.I.R.E." (Buletinul de Informaţii al Românilor din Exil) cu sediul la Paris şi al cărui director este René Théo.

Datorită faptului că această revistă este condusă de un grup de afacerişti, ea este răspândită mai mult printre aceştia.

Datorită relaţiilor existente între conducerea acestei publicaţii şi evreii ce au plecat din R.P.R., precum şi din celelalte ţări de democraţie populară în Israel, putea fi considerată drept o revistă bine informată şi la timp, asupra stărilor de fapte din aceste ţări. Acest lucru se poate verifica prin următorul fapt:

Odată cu sistarea plecărilor din ţara noastră a evreilor spre Israel, „B.I.R.E".-ul a devenit mai slab informat asupra ultimelor evenimente petrecute în ţara noastră.

De asemeni ea este bine informată asupra evenimentelor petrecute în rândurile emigranţilor din exil.

Prin linia sa politică, deserveşte interesele Comitetului Naţional Român, susţinând în acelaşi timp pe Mihai.

Linia adoptată de „B.I.R.E." este ploconirea în faţa acelora care se afirmă mai puternic. Astfel mişcarea legionară simistă, nu mai este atacată în aceeaşi măsură ca în trecut, în timp ce gruparea lui Papanace, socotită mai slabă decât mişcarea simistă, se află în polemică cu „B.I.R.E."

De altfel, „B.I.R.E." este singura publicaţie care se găseşte în polemică cu legionarii („VATRA").

Cauzele pentru care „B.I.R.E." atacă în prezent în mai mică măsură pe legionarii simişti, s-ar datora fie din cauza stăpânilor lor care dirijează în ansamblu aceste grupări, fie datorită unei ameninţări din partea legionarilor simişti, care în ultimul timp au prins curaj.

Un alt organ de presă care susţine politica Comitetului Naţional Român, prin linia politică ce o adoptă, este **Buletinul Ştiinţific Român,** organ al Fundaţiei „Carol **I"** ce apare la Paris. (Nu deţinem mai multe date în legătură cu această publicaţie).

Pentru dirijarea publicaţiilor ce deservesc interesele Comitetului Naţional Român, din iniţiativa lui Augustin Popa şi cu ajutorul fondurilor americane, în toamna anului 1948, a luat fiinţă **„Asociaţia ziariştilor români"** din străinătate.

Odată cu alegerea Comitetului de conducere la 26 noiembrie 1951, Augustin Popa a fost înlocuit din funcţia de preşedinte, cu ziaristul Ion Dragu.

Presa „Ligii" G-ral Rădescu

În luna noiembrie 1950, G-ral Rădescu rupându-se de Comitetul Naţional Român, înfiinţează la Washington **„Asociaţia Românilor Liberi din Statele Unite şi Canada".**

După înfiinţarea acesteia, au mai apărut filiale ale Asociaţiei lui Rădescu, în Franţa, Anglia, Germania, Argentina, chiar şi în Australia.

În urma unei politici de propagandă intens desfăşurată în rândurile emigraţiei, având în acelaşi timp şi sprijinul tacit a unor elemente legionare, Rădescu a reuşit ca în toamna anului 1951, să se transforme din „Asociaţia Românilor Liberi din SUA şi Canada" în **„Liga Românilor Liberi",** ligă ce îşi are un statut propriu şi este finanţată de către americani. Prin linia politică ce o adoptă, atacă pe Mihai şi camarila sa, precum şi Comitetul Naţional Român, în frunte cu Constantin Vişoianu.

Politica dusă de Rădescu şi gruparea sa este sprijinită prin presă şi anume prin ziarele „Românul", „Patria" şi „Făclia".

„Românul"

Este organul oficios al „Ligii" lui Rădescu. A apărut pentru prima dată la 1 martie 1951 la New York. Apare lunar. Linia adoptată de acest ziar este aceea de a uni pe toţi românii din exil în vederea unei strânse colaborări pentru „eliberarea patriei", făcând totodată încercări de denigrare a regimului nostru de democraţie populară şi a întregului Lagăr al Păcii, iar pe de altă parte, atacă Comitetul Naţional Român pe criteriul că el nu poate fi pus în funcţiune din cauza politicianismului naţional-ţărăniştilor. Dintre acei care semnează articole apărute în acest ziar sunt: Mânzatu Nelu, Vintilă Horia, Grigore Gafencu, Carol Davilla, Mircea Eliade, Vasiliu-Cluj [Emil] şi alţii.

Îndeplinind cu slugărnicie sarcinile ce îi sunt trasate de către stăpânii americani, „Românul" publică în paginile sale articole de susţinere a propagandei de război, de susţinere a mişelescului război pe care americanii îl duc astăzi în Coreea. De asemenea, „Românul" îndeamnă pe emigranţi de a se înrola în armata americană pentru a lupta pe frontul din Coreea.

„Patria"

Lupta împotriva Comitetului Naţional Român, este dusă deschis prin ziarul „Patria" numit şi „Foaia românilor din Germania" fiţuică ce apare lunar la München, organ al Asociaţiei Românilor Liberi din Germania, de sub conducerea g-ral Ion Gheorghe. Prim-redactor al acestui ziar este Dumitrescu Vasile.

Cei care colaborează la acest ziar, sunt următorii: Dumitrescu Vasile, articole la adresa Comitetului Naţional Român, Amzăr, articole cu caracter cultural, Ion Gheorghe şi Vasiliu-Cluj articole cu caracter politic.

„Patria" este cel mai activ ziar al „Ligii" precum şi a emigranţilor din Germania, atacând vehement Comitetul Naţional Român şi în acelaşi timp caută să infdtreze emigraţiei româneşti în exil ideile legionare prin colaboratorii săi. De asemenea, prin linia ce o adoptă sprijină activitatea legionară.

„Patria" militează pentru creşterea influenţei „Ligii" lui Rădescu în rândul emigranţilor, incluzând printre aceştia şi Volksdeutsche, tăcând în acelaşi timp şi propagandă politică prin articolele semnate de Plesch Erhard şi Herwart Scheiner.

Defăimarea Comitetului Naţional Român dar în special a vârfurilor acestuia, poate fi ilustrată prin desele articole editate împotriva lui Vişoianu. Astfel, în luna februarie a acestui an, Vişoianu Constantin s-a deplasat la Paris, Roma şi Bonn, cu scopul de a lua contact cu vârfurile emigraţiei româneşti din aceste ţări, încercând chiar o acţiune de apropiere şi de regrupare a acestora în cadrul Comitetului Naţional Român, încercări care însă nu au dus la nici un rezultat. Comentând această vizită a lui Vişoianu, ale cărei rezultate le-a expus în aşa-zisul raport către ţară, „Patria" ironizându-l, îl atacă în termeni destul de tari scoţându-l în evidenţă ca un om lipsit de caracter. Citez:

„Totuşi dacă faptele acestei figuri de comedie a provocat când revoltă, când dispreţ, ultima ispravă „raportul către ţară" naşte un sentiment nou, am zice un fel de simpatie. Simpatia aceea înrudită cu creştineasca milă faţă de omul prost".

Având o singură tendinţă, adică aceea de a recuceri puterea şi a restaura vechea orânduire, bineînţeles cu ajutorul americanilor, ei nu se dau înlături de la nici un fapt care să ilustreze „lupta lor împotriva comunismului". îndrăzneala şi neruşinarea lor merge atât de departe, încât astăzi, ei nu se mai gândesc să ascundă nici faptul că România a luptat alături de Germania fascistă împotriva Uniunii Sovietice.

„Făclia"

Un alt organ de presă care susţine „Liga" lui Rădescu, este „Făclia", organ al fugarilor români din Anglia, ziar bilunar ce apare la Londra, sub conducerea maiorului Iliescu. Este susţinut din fondurile lui Tilea Viorel. Colaboratorii principali ai acestui ziar sunt: Tilea Viorel, Vasiliu-Cluj, Citta-Davilla, Rădescu Nicolae, maior Iliescu etc. Apare pentru prima oară în luna ianuarie 1948, în foarte proaste condiţii tehnice.

Cuprinde articole de politică internaţională, ştiri din ţară şi ştiri din lume. Face propagandă pentru politica lui Rădescu şi susţine că acel care luptă pentru „unirea românilor" este numai „Liga" iar ceilalţi „prin

incapacitatea lor notorie şi prin pasiunea lor oarbă, constituie o pacoste pentru desfăşurarea activităţii rezistenţei".

Menţionăm că „Liga" g-ral Rădescu este sprijinită şi de către organizaţia „Free Europe", organizaţie notorie de spionaj în slujba americanilor, prin revista „Cronica Românească" ce apare la New York sub conducerea lui Fărcăşanu şi Citta Davilla. Este un buletin tras la gheştetner cu scopul de a pune la dispoziţia emigraţiei o serie de informaţii culese prin diferite reţele de spionaj, ajutându-i prin aceasta în campania duşmănoasă dusă împotriva statului nostru.

Presa Mişcării Legionare

Cel mai numeros grup activ şi dinamic din emigraţia românească, îl formează legionarii.

Mai ales după anul 1948, după ce politica cercurilor imperialiste din Occident se îndreaptă tot mai mult spre fascism, legionarii sprijiniţi activ de către americani, încep să ducă acţiuni de suprafaţă, pentru a fi consideraţi ca un partid politic.

Urmărind de a se afirma ca o grupare politică, legionarii încearcă să pătrundă în conducerea organizaţiilor fugarilor români şi au reuşit în mare măsură să domine aceste organizaţii reacţionare. Ei caută să aibă reprezentanţi chiar în Comitetul Naţional Român pentru care scop, au trimis memorii lui Mihai, dar care au fost respinse.

Pe măsură ce antagonismul dintre cele două lagăre se ascute, imperialiştii sprijină şi mai mult activitatea legionară. De aproape un an de zile, suntem în faţa unei campanii abil organizate şi puternic susţinută prin toate mijloacele propagandistice, prin care legionarii au ieşit în arena luptei politice de suprafaţă, căutând să se impună ca formă politică în primul rând în faţa stăpânilor lor americani, pentru a putea pretinde ulterior şi apoi ocupa locurile spre care râvnesc în Comitetul Naţional Român sau alt organ de conducere politică a emigraţiei.

După cum aţi putut vedea din lucrările precedente, legionarii se împart în două grupări şi anume:

- grupul lui Horia Sima, grupul mare şi
- grupul lui Papanace şi Ilie Gârneaţă, grupul mic, numit şi grupul „mexicanilor".

Cel mai bun şi mai puternic mijloc pe care-l deţin legionarii în propagarea şi
susţinerea ideilor lor, îl constituie presa care apare aproape în toate centrele unde se găsesc legionari.

Ceea ce caracterizează această presă, este faptul că ea a reuşit să se facă apreciată prin dinamismul său în faţa stăpânilor ei, primind în

acelaşi timp sprijinul moral şi material din partea acestora. Datorită resurselor materiale de care dispun legionarii, s-a creat posibilitatea ca ei să deţină cea mai bogată presă (cca 59 de ziare şi reviste) ce apar în bune condiţiuni tehnice.

Linia adoptată de presa legionară este următoarea:

- Elaborând lozinci pseudo-democratice, caută să atragă de partea sa cele mai diverse categorii de emigranţi. Aceasta culmineză cu apelurile ce le lansează privind lărgirea şi întărirea permanentă a „Frontului Libertăţii", front ce a luat fiinţă în luna ianuarie a acestui an.

Toate revistele legionare îndeamnă emigraţia spre unire, prezentând în ultimul timp pe „Frontul Libertăţii", ca organ ce ar putea face această unire. în general, linia presei legionare este aceea de a îndemna emigraţia la unire, prin vechile lozinci mistice.

O altă linie adoptată de presa legionară, este aceea de atac împotriva a tot ceea ce nu este legionar, exceptând bineînţeles persoanele Rădescu şi Grigore Gafencu, prezentaţi de către ei drept figurile cele mai reprezentative ale exilului românesc.

Astfel, parcurgând publicaţiile legionare, pentru a vedea care este linia de atac a presei legionare, vom putea observa că ea se împarte în două:

I. Atac îndreptat împotriva ţării noastre şi a întregului Lagăr al Păcii, atac care se manifestă printr-o propagandă de defăimare şi calomnii la adresa orânduirii noastre, reliefând mişcarea legionară ca o luptătoare consecventă împotriva comunismului şi respectiv împotriva Uniunii Sovietice. Concomitent cu aceasta ei caută să se impună şi imperialiştilor, ca singura forţă capabilă de acţiuni tari.

II. Atacuri îndreptate împotriva celorlalte grupări politice.

a) Faţă de Comitetul Naţional Român şi Vişoianu

Dacă la înfiinţarea Comitetului Naţional Român, legionarii adoptaseră o acţiune docilă şi de linguşire, numai cu scopul de a pătrunde în acest Comitet, pe urmă, o dată cu neprimirea lor în acesta, politica arborată de către ei s-a schimbat mergând pe linia boicotării şi aceasta din ce în ce mai tare cu cât ei se afirmau dar şi primeau ajutor de la americani.

Linia atacurilor directe şi ascuţite care au început împotriva Comitetului Naţional Român, de la înfiinţarea lui, dar mai ales împotriva lui Vişoianu, este din ce în ce mai accentuată.

Despre reprezentanţii partidelor din Comitetul Naţional Român, se vorbeşte ca despre „sforari camuflaţi în rezistenţi înverşunaţi" sau „oameni puşi special pentru a produce confuzii".

Despre organul Comitetului Naţional Român, „[La] Nation Roumaine" se scrie că „bagatelizează suferinţele fugarilor".

Pe măsură ce datorită imperialiştilor - poziţiile legionarilor se întăresc în mijlocul emigraţiei, aceştia adoptă un ton mai agresiv, căutând să demonstreze masei de emigranţi şi stăpânilor lor, superioritatea pe care o deţin. Atacul împotriva celorlalte grupări politice, dar în special împotriva Comitetului Naţional Român, este dur, consecvent şi nu scapă ocazie fără a-i ataca vârfurile, legionarii numind pe conducătorii Comitetului Naţional Român, hoţi, delapidatori, borfaşi, trădători etc.

Lucian Furdui în articolul său „Un pas la stânga şi doi la dreapta" articol apărut în luna iunie a.c. în „însemnări" scria:

„Dacă nu am exista noi, ar trebui să ne inventaţi. Oriunde aţi vrea să găsiţi români, pe acei specialişti anticomunişti. Şi de unde vreţi să recrutaţi batalioanele de paraşutişti, companii de carne voluntară, pe cadavrele cărora să vă puteţi ce-i drept bate'n piept, arătând că şi România va fi contribuit la indispensabilul efort de sânge în viitorul război?"

Aceste rânduri au fost adresate grupărilor politice din emigraţie, dar pentru că ele fac atenţi şi pe stăpânii multimilionari asupra calităţilor legionarilor, reprezintă o adevărată ofertă pentru bunii plătitori, pentru cei din Wall-Street.

Deci, ar dori să spună dl. Furdui, noi suntem selecţionaţii selecţionaţilor şi ca atare nouă ni se cuvin dolarii.

Mai mult încă, Horia Sima în interviul care l-a acordat numărului din septembrie al ziarului „însemnări", vorbind despre Vişoianu, spunea:

„Prezenţa lui Constantin Vişoianu în fruntea acestui Comitet, este o permanentă sfidare".

Vorbind despre coexistenţa „Frontului Libertăţii" şi a Comitetului Naţional Român, declara:

„Frontul Libertăţii este în primul rând un instrument de luptă. Problema unui Comitet Naţional, rămâne deschisă. Actualul comitet, nu reprezintă nici pe românii din ţară şi nici pe cei din emigraţie. Nu-l recunoaştem şi nici nu tratăm cu el".

b)Atitudinea faţă de „Liga Românilor Liberi" şi Rădescu

încă de la înfiinţarea sa „Liga" a fost lăudată de către presa legionară. Iată ce spunea presa legionară în legătură cu aceasta:

„Pentru prima dată în exil, se realizează o forţă politică ce cuprinde aproape unanimitatea părerilor româneşti şi al cărui cadru va fi probabil considerabil lărgit, îi urăm succes noului organism".

Mai târziu şi aceasta începând din vara acestui an [1952-n. n.], când legionarii au început să ducă o campanie de proporţii pentru

susţinerea „Frontului Libertăţii", au adoptat o poziţie de rezervă faţă de „Liga" lui Rădescu. Tocmai ca urmare a întăririi poziţiilor legionare, ei merg şi mai departe, făcând chiar unele „aprecieri" asupra „Ligii". Astfel ziarul „Libertatea" din Madrid scria:

„Am aşteptat ca şi Liga să lucreze, iat-o la rândul ei împiedicată. Mărturisim fără nici o perfidie, că am înregistrat cu sinceră părere de rău, simptomele de dezagregare ce de la o vreme se manifestă în sânul Ligii".

Cauzele pentru care presa legionară se opreşte la simple aprecieri asupra Ligii şi nu trece la atacuri vehemente, se datoreşte tocmai faptului că legionarii speră că într- un viitor apropiat, Liga va deveni un factor dependent de mişcarea legionară. Această presupunere ne este întărită tocmai de infiltrarea elementelor legionare în sânul „Ligii" lui Rădescu.

c)Atitudinea faţă de membrii fostei familii regale

Cucerind zi de zi aderenţi la mişcarea legionară, apropiindu-se în acelaşi timp din ce în ce mai mult şi interesele lor cu acelea ale imperialiştilor americani, ei îşi îndreaptă acum atacul şi asupra lui Mihai, socotindu-l ca unul ce le-a trădat interesele. De asemenea el este considerat ca unul ce s-a vârât singur în linia atacurilor lor, făcând cauză comună cu Comitetul Naţional Român. Iată ce scria Horia Sima în legătură cu aceasta, în interviul său, acordat în luna septembrie a.c. [1952 - n. n.] revistei „însemnări":

„Un suveran trebuie să se menţină în rolul de arbitru al luptelor politice interne. El nu se alătură nici unui partid, nici unei grupări, nici unei asociaţii de interese, ci se ridică deasupra tuturor. Când un suveran îşi manifestă în mod vădit preferinţe politice, atunci el coboară din rolul de arbitru şi firesc că se expune atacurilor altor părţi care se consideră prejudiciate de intervenţia lui neloială şi neconformă practicei constituţionale".

Această poziţie, adoptată de către presa legionară faţă de Mihai şi camarila sa, face parte integrantă din tactica legionară, linia adoptată de legionari împotriva acelor elemente ce sprijină, într-o formă sau alta, Comitetul Naţional Român şi vârfurile lui.

Unul din exponenţii familiei regale ce este atacat puternic este Carol, fiind considerat drept călăul mişcării legionare.

Ex. prinţesa Ileana este lăudată de către mişcarea legionară. Activitatea ei fiind dusă, după cât se pare în interes legionar.

în primăvara a.c. [1952 - n. n.], presa legionară scria în fraze elogioase, despre „extraordinarul turneu de propagandă" pe care l-a făcut ex. prinţesa Ileana în Statele Unite, unde a ţinut 21 de conferinţe la centre universitare mai importante, fiind secondată îndeaproape de amantul ei, legionarul Nelu Mânzatu.

d) Atitudinea faţă de grupul fracţioniştilor Gârneaţă-Papanace

împotriva acestora, nu se fac nici un fel de atacuri, fapt ce nu concordă cu atitudinea legionară adoptată de acei pe care-i consideră că „i-a părăsit" adică i-a trădat şi faţă de care ei folosesc arma atacurilor furibunde, recurgând şi la metode mai drastice, asasinări (moartea lui Palaghiţă şi a prof. Sân Giorgiu).

Dacă aceasta a fost linia politică adoptată de către presa legionară simistă, în ceea ce priveşte însă a doua grupare legionară, gruparea lui Papanace, imprima presei următoarea linie: aparent este împotriva grupării simiste, în fond adoptă aceeaşi politică legionară, fără a lua o atitudine clară faţă de diversele grupări ale emigraţiei şi certurile lor.

în continuare, vom căuta să redăm în limita materialului ce-l deţinem, care sunt ziarele legionare simiste, precum şi acele ziare care susţin gruparea aşa-zisă fracţionistă a lui Papanace.

Astfel:

în Austria

La Linz, apare ziarul **„Vestitorul"** ce se dă drept succesorul „Bunei Vestiri" din ţară, care după unele informaţii, ar fi organul oficios de presă al legionarilor simişti.

Responsabilul ziarului este un oarecare dr. Emil Ionescu - nume fictiv - iar corespondenţa pentru ziar se primeşte la adresa legionarului Sandu Marin de la Salzburg.

Articolele ce apar în acest ziar, nu sunt semnate. Tocmai datorită faptului că se găseşte în Austria, unde există un număr important de Volksdeutsche, acest ziar duce o politică de atragere de partea sa a Volksdeutsche-lor, rezervându-le chiar o pagină în limba germană.

în Germania

La München, apare ziarul **„îndreptar"** de sub influenţa legionarilor simişti. Este o foaie care îmbracă mai mult un aspect religios şi apare sub conducerea preotului Florin Popan (omul Vaticanului). Principalii colaboratori ai acestui ziar sunt: Dr. Racoveanu Gheorghe, Dr. Constantin Sasu, Preotul Bârlea Octavian, Alex. Gregorian şi alţii.

Deşi sub influenţă legionară „îndreptar" nu cuprinde articole tari la adresa celorlalte grupări politice româneşti.

- La München ar mai apărea, după ultimele informaţii ce le deţinem, ziarul legionar **„Cuvântul studenţimii".** Nu deţinem nici un număr din acest ziar.
- La Stuttgart, sub nomenclatura de organ al Cercului Românesc de Studiu şi Cercetări Ştiinţifice din Germania, apare revista legionară **„Orizont"** de sub conducerea lui Constantin Ghidei, Dr. Rugină Anghel şi Dr. Teodorescu Ştefan.

Cei care colaborează la această revistă sunt: Ghidei, Rugină Anghel, Teodorescu Ştefan, Victor Buescu, Munteanu Bazil, Mircea Eliade, Vintilă Horia şi alţii.

Revista „Orizonturi" se ocupă cu filosofia, arta şi economia politică, ascunzând sub această mască activitatea sa legionară.

Are legături cu universităţile din Vest, cu Fondul greco-catolic din Germania al preotului Bârlea Octavian, cu legionarii din diferite ţări.

De asemenea, după unele informaţii verosimile, ce le deţinem, Grigore Manoilescu se va stabili în Germania unde va deschide o tipografie. Se bănuieşte că scopul urmărit, este acela de a intensifica activitatea propagandistică a legionarilor.

Franţa

în anul 1948, la Paris, a apărut ziarul **„Chemarea"** în prezent suspendat de către organele franceze. Acest ziar era sub conducerea lui Ştefănescu Govora, Alexandru Cristescu şi subvenţionat de Pamfil Şeicaru. Majoritatea articolelor erau scrise de către Pamfil Şeicaru, Govora, Alexandru Cristescu şi Nicolae Vrabie.

în locul acestui ziar, la 1 iulie a.c. a apărut **„Analele Politice",** ziar editat de Pamfil Şeicaru la Palma de Mallorca- Spania. Este considerat drept continuatorul „Chemării".

- De asemenea, la Paris mai apăruse revista **„Luceafărul"** de sub conducerea lui Mircea Eliade, care în prezent şi-a încetat şi ea apariţia.

Spania

La Madrid apare **„Libertatea Românească",** revistă legionară de sub conducerea lui Horia Stamatu şi Mihail Fotin Ionescu. Revista se intitulează „revistă de gândire şi acţiune". Dintre publicaţiile româneşti reacţionare, această revistă apare în cele mai bune condiţiuni tehnice.

- La Madrid mai apare revista **„Destin"** de sub conducerea legionarului simist George Uscătescu şi ziarul **„Libertatea",** organ al legionarilor simişti din Spania, de sub conducerea lui Crişu Axente.

Un alt mijloc de propagare a ideilor legionare, este şi editura legionară de la Madrid, numită **„Cartea Românească",** înfiinţată din iniţiativa unui grup de intelectuali la 23 aprilie 1952. Aceasta publică o serie de lucrări legionare şi care apoi sunt răspândite în masa emigraţiei.

Italia

La Roma apare sub conducerea lui Petre Vălimăreanu, ziarul **„Vatra"** organ al legionarilor antisimişti ce se intitulează „Foaia Românească de opinie şi informaţie". Este un organ lunar dar care apare în proaste condiţiuni tehnice. Faţă de Horia Sima are o atitudine

duşmănoasă, considerându-l drept vinovatul principal pentru criza în care se află mişcarea legionară.

La Roma mai apare ziarul **„Suflet Românesc"** organ de presă ce se intitulează „Revistă de cultură creştină". La conducerea acestui ziar legionar, este preotul simist Cosma Gheorghe.

Tot la Roma mai apăruse şi ziarul **„Ţara",** ziar simist de sub conducerea lui Alexandru Gregorian. Acest ziar apărea în f. bune condiţiuni tehnice. Pe măsură ce grupul simist s-a micşorat, după unele informaţii ce le deţinem, acest ziar ar fi dispărut.

Argentina

La Buenos Aires apare revista simistă **„însemnări"** având ca director pe Radu Ghenea.

Datorită sprijinului dat de către guvernul Peron legionarilor simişti, „însemnări" apare în bune condiţiuni tehnice. Este socotit drept ziarul legionar cel mai agresiv. Aceasta este determinată de faptul că „însemnări" grupează în jurul ei pe cei mai buni publicişti legionari. Astfel, printre colaboratorii principali remarcăm pe: Grigore Manoilescu, Lucian Furdui, Toader Ioraş, Faust Brădescu şi alţii.

La Buenos Aires mai apare **„Cuget Românesc",** revistă de ţinută legionară simistă.

Tot la Buenos Aires mai apare **„Curentul Românesc",** organ legionar lunar, al cărui director este Demetrio şi administrator Botana. Acest ziar se intitulează ziar independent de luptă „în serviciul Patriei". Susţine politica legionară simistă. De asemenea apare **„Curierul Creştin"** numit şi „Buletinul Bisericii Româno-Unite din Argentina". Are colaboratori pe Vintilă Horia, Scorţescu Teodor şi ex. prinţesa Ileana.

Presa legionară din Argentina a reuşit prin politica sa consecventă, să domine ideologiceşte emigraţia românească, ce se află în această ţară.

Pentru extinderea ideilor legionare în masa emigranţilor, în septembrie 1951, a fost înfiinţată la Valea Hermoso, editura **„Cartea Pribegiei"** de sub conducerea lui Grigore Manoilescu. Aici au apărut o serie de lucrări legionare ca:

- „Probleme de mâine în România" de Ion Protopopescu, carte ce trata linia tactică şi sarcinile de viitor ale mişcării legionare.
- „Amintiri în uniformă" de cpt. Niculescu Marin
- „Amintiri" - de Mircea Eliade etc.

Brazilia

La Rio de Janeiro apare revista legionară **„Inşir'te Mărgărite"** sub conducerea unui Comitet format din: Ştefan Baciu, Prof. Dumitriu şi

Faust Brădescu. Este socotită drept cea mai bogată revistă literară a fugarilor români. Prin linia ce o adoptă, răspândeşte legionarismul simist.

- La Sao Paulo apare revista **„Căminul",** revistă legionară simistă, de sub conducerea lui Nicolae Păltinişeanu.
- Tot la Rio de Janeiro mai apare şi **„Dacia"** din anul 1947, al cărui fondator este Stelian Bisoceanu. Directorul ziarului este Grigore Arbore. Propagă ideea unirii tuturor românilor sub conducerea lui Horia Sima. De remarcat că acest ziar a fost întrerupt şi apoi a reapărut în urma reorganizării legionarilor din această ţară.

Canada

La Toronto, apare ziarul legionar simist **„Tribuna Română"** de sub conducerea lui Caraghiaur Eugen şi Codrescu Nicolae. Nu deţinem mai multe informaţii despre acest ziar.

S.U.A.

La Cleveland apare lunar ziarul **„Foaia Poporului",** intitulat ziar independent dar prin linia ce o adoptă, este un exponent al grupării legionare simiste.

La Cleveland mai apare şi **„Solia"** intitulat organul „Episcopiei ortodoxe române din America". Acest organ care deserveşte interesele legionarilor simişti, este condus de preotul legionar Ion Truţă.

La New York apare ziarul legionar simist **„Vers"** de sub conducerea lui Novac.

Presa grupării socialiste Eftimie Gherman

Susţinătorul ideilor politice ale acestei grupări, este **„România Muncitoare"** intitulată şi „Revistă socială şi politică a socialiştilor sindicalişti din exil", organ de presă editat de Eftimie Gherman.

Directorul acestei reviste este Gallois Auguste.

în paginile sale susţine teoria că ei ar fi adevăraţii „organizatori şi luptători ai sindicatelor din România", atacând în acelaşi timp realizările şi cuceririle clasei muncitoare din ţara noastră. Personal, Eftimie Gherman este împins şi finanţat de către Irwing Brown, lider sindicalist din Statele Unite. El dispune de sume de bani cu care plăteşte pe unii sindicalişti ce îi socoteşte interesanţi.

Presa „Asociaţiei refugiaţilor politici români din Iugoslavia"

Această Asociaţie care a fost înfiinţată de curând în Iugoslavia, se găseşte sub conducerea lui Ion Ghinea.

Ziarul **„Libertatea"** din Vârşeţ, intitulat şi „Organul românilor din Iugoslavia" susţine interesele acestei asociaţii, fiind sub conducerea lui Trifu Aurel.

Presa independentă

în afară de ziarele mai sus-menţionate, în rândul emigraţiei mai apar o serie de ziare, aşa-zise „independente". Această presă „independentă" deserveşte direct interesele partidelor „istorice", indiferent dacă ele apără linia lui Maniu şi a urmaşilor lui sau apără interesele marii finanţe. Scopul urmărit de această presă este acela de a face educaţie politică emigraţiei economice şi a o îndrepta spre una dintre grupările politice existente (C.N.R., Liga Rădescu şi Mişcarea Legionară).

în acelaşi timp, această presă propagă ideea războiului susţinut de americani, căutând să arate vechii emigraţii care este obligaţia ei şi cum trebuie să contribuie pentru frontul din Coreea. De altfel, pentru a întări expunerile lor, ei publică o serie de fotografii ale ofiţerilor români din armata americană ce participă pe frontul din Coreea şi elogiind pe acei ce au căzut pentru apărarea intereselor lor.

Astfel ziarele aşa-zis „independente" cunoscute de către noi sunt următoarele:

„Libertatea" organ de presă al românilor din Chicago. Apare la Chicago.

„Vocea Poporului" intitulat ziar românesc independent. Apare lunar la Michigan, sub conducerea unui Comitet.

„Unirea" organul Asociaţiei Românilor Catolici din America. Apare lunar la Cleveland, Ohio, sub îngrijirea preotului Todiriciu. La acest ziar colaborează Toader Ioraş şi Romulus Boilă.

„Tribuna", organ de presă ce apare la Detroit - Michigan, de sub conducerea lui Nicolae Neamţu Martin.

„America", organ al Uniunii şi Ligii Societăţilor române americane, ce apare la Cleveland - Ohio.

„Credinţa", organ de presă ce apare la Londra intitulat „Buletinul Bisericii româno- ortodoxe" din Anglia.

„Caiete de dor", revistă editată de Constantin Amăriuţei, cu sediul la Paris.

„Buciumul", organ al Bisericii româno-ortodoxe, de sub conducerea preotului Pârvănescu. Apare la Paris.

în afară de aceste ziare care susţin politica celor trei grupări politice, mai există încă două organe de presă ale emigraţiei economice, care au un caracter progresist. Acestea sunt:

„Românul American", organ progresist al românilor din America, ce apare în Detroit - Michigan, sub conducerea lui Hari Făinaru şi Maria Milo.

„Gasette Roumaine", ziar progresist, editat în limba franceză şi care apare la Paris.

în afară de ziarele anunţate, în rândul emigraţiei româneşti au mai apărut o serie de lucrări, care are acelaşi scop ca şi presa, defăimarea regimului, propagandă pentru autor şi gruparea din care face parte, elogierea stăpânului etc.

Printre acestea citäm:

„începutul era sfârşitul" carte scrisă de Adriana Georgescu-Cosmovici, unde tratează într-un stil bombastic despre o aşa-zisă teroare comunistă din închisori.

„Ora 25" scrisă de către Constantin Virgil Gheorghiu, unde tratează despre apropiatul cataclism al lumii.

„Cerul roşu deasupra României" de DGR Şerbănescu.

„Caveant Consules" scrisă de Emil Vasiliu-Cluj. în această carte atacă în termeni tari pe Mihai, camarila şi Vişoianu Constantin.

„Destinul Naţionalismului" de Horia Sima, care vrea să fundamenteze ultima linie tactică adoptată de legionari în „Frontul Libertăţii".

în concluzie

Presa emigraţiei ca şi emigraţia de altfel, este un instrument în mâna imperialiştilor.

Americanii care dirijează mersul întregii emigraţii româneşti, dirijează şi presa fugarilor români, care publică articole scrise după comanda stăpânului.

Presa emigraţiei româneşti, este cea mai aservită şi vândută presă din toate presele burgheze.

Trădătorii, lipsiţi de orice linie proprie, aceste lepădături ce îşi zic „rezistenţi" servesc orbeşte pe cel ce plăteşte mai bine şi fug după bani de dragul cărora pot vinde orice.

Această presă oglindeşte fidel starea de putreziciune a emigraţiei, certurile şi intrigile murdare dintre ei, căutând să concureze în faţa stăpânului arătându-se unul mai docil, mai slugarnic şi mai umil decât altul.

Pentru noi, presa fugarilor români este o sursă de informare. Ea prezintă interes prin aceea că ne indică linia diferitelor grupuri reacţionare româneşti, certurile care există între aceste grupuri şi în interiorul lor, ne face cunoscut o serie de elemente care activează în rândurile emigraţiei, dându-ne totodată posibilitatea de a cunoaşte şi de a afla calea de pătrundere pe lângă aceştia.

Cunoscând o parte din viciile şi slăbiciunile acestor elemente din presa lor, ne dă nouă posibilitatea de a le specula în interesul muncii noastre.

Deci, tovarăşi, este o sarcină a noastră a celor ce muncim în această direcţie, ca ori de câte ori avem posibilitatea să ne treacă prin mâini un ziar al emigraţiei sau în general orice ziar burghez, să nu ne mulţumim numai cu citirea lui superficială, ci să-l analizăm, să-l aprofundăm şi să scoatem din el esenţialul, ce este util pentru informarea şi bunul mers al muncii noastre.

94.

A.C.**N**.S.**A**.S.,fond S.**I**.E., dosar nr. 109, f. 28-47.**1953 februarie 11.**

Concluziile formulate de ministrul Securităţii Statului, Alexandru Drăghici, la şedinţa cu directorii direcţiilor regionale de securitate unde s-a analizat modul cum a fost aplicat ordinul referitor la agentura informativă şi Hotărârea C.C. al P.M.R. cu privire la arestările abuzive.

Şedinţa
de lucru din ziua de 11 februarie 1953 cu directorii regionali pentru analizarea modului cum a fost aplicat ordinul tov. ministru Drăghici cu privire la agentura informativă şi Hotărârea C.C. al P.M.R. cu privire la arestările abuzive
(...)
Concluzii
Tovarăşul ministru Drăghici Alexandru

Tovarăşi, suntem acum la sfârşitul discuţiilor noastre asupra rapoartelor date privitor la activitatea unor regiuni de securitate.

Ca parte pozitivă a discuţiilor noastre, se poate spune că discuţiile făcute aici faţă de discuţiile pe care le-am avut cu alt prilej, au fost discuţii mult mai combative, s- au axat pe cazuri concrete, pe probleme concrete şi specifice şi ca atare consider că felul critic cum au decurs aceste discuţii prin arătarea cu fapte concrete a consecinţelor ce decurg din slăbiciunile muncii noastre, arătându-se vinovaţii şi cauzele care sunt concrete în aceste slăbiciuni în munca centrală şi exterioară, consider că aceste discuţii au avut o parte extrem de pozitivă şi că în felul acesta, şi numai în felul acesta, putem să spunem că ne-am angajat în lupta cu greutăţile şi ducem lupta efectiv pentru lichidarea lipsurilor.

De remarcat este că la discuţii au participat un număr destul de mare de tovarăşi, tovarăşi din Direcţiile Centrale, care cu cazuri concrete au venit şi au dovedit care sunt lipsurile grave, originea lipsurilor şi numai acei care nu vor să vadă, într-adevăr numai aceia care-şi bagă vată în urechi sau care-şi pun capul undeva în obroc, numai aceia nu pot să audă.

De aceea, ca un bilanţ al discuţiilor noastre, pot să caracterizez discuţiile noastre ca pozitive şi trebuie să învăţăm din ele şi trebuie să privim această muncă de control şi instructaj, critica, ca o metodă justă de la care să ia exemplu şi tovarăşii din regiuni şi care să o facă la rândul lor la locul de muncă.

S-au dat aici câteva rapoarte, unele dintre aceste rapoarte au fost mai pozitive, altele cu lipsuri mai mari, unele dintre ele au căutat să oglindească, şi în special cel

de la Constanţa a oglindit mai just realitatea şi metodele de muncă, a arătat poziţia tovarăşilor din conducere faţă de lipsurile care sunt şi în raport s-a arătat poziţia critică faţă de lipsuri, ceea ce înseamnă că regiunea de securitate Constanţa merge pe acest drum şi duce lupta hotărâtă pentru lichidarea lipsurilor.

Şi tovarăşul de la Argeş a arătat ceva mai real ca ceilalţi, însă tovarăşul nu a arătat cauzele lipsurilor, a constatat numai faptele, însă cauzele lor nu. Prin aceasta consider că raportul a avut o scădere destul de serioasă, luând în consideraţie că, cauzele sunt pornite de la însăşi conducerea Direcţiei Securităţii.

Mai departe, celelalte rapoarte au fost după tipul vechi, aşa cum au fost obişnuiţi tovarăşii noştri să le dea de mai mult timp, necunoaşterea lucrurilor, frazeologie stearpă, fraze aruncate în vânt şi repetarea la nesfârşit că ne luăm angajamente, însă realmente din rapoarte se observă faptul că tovarăşii nu cunosc situaţia de pe teren, nu ţin lucrurile în mână, nu conduc regiunile de securitate cu simţ de răspundere, nu simt greutatea ce apasă asupra lor, postul ce-l au, această muncă încredinţată de partid şi repetăm la nesfârşit nişte fraze ca să ieşim din încurcătură, cam asta a fost poziţia celorlalţi tovarăşi.

Nu mai vorbesc de poziţia intolerabilă pe care a avut-o tov. col. Nedelcu de la Cluj, care aplecat de la Cluj convins că el este mai vechi şi cu mai mare experienţă şi nu i se va cere raport, căci dacă se vor cere rapoarte se vor cere de la cei tineri, iar nu lui, care este vechi în Securitate, încă din anul 1945.

însăşi felul cum s-a prezentat tovarăşul aci a dovedit pe de altă parte subaprecierea conducerii ministerului.

Chestiunea cu boala nu poate justifica poziţia deplorabilă, poziţia lipsită de simţ de răspundere cu care s-a prezentat tov. Nedelcu aici.

însă ceea ce este mai important, este vorba că tovarăşul a văzut că se ia poziţie faţă de el, şi atunci, ca micul burghez căzut în disperare, este necăjit aşa de tare că- i vine să-şi tragă un glonte în cap.

Aşa face micul burghez când cade în disperare şi atunci îşi spune „vai, vai, ce se întâmplă cu mine?"

Cel mai bun angajament şi real pentru toţi tovarăşii şi pentru tovarăşul după discuţiile de aici, este ca să nu se mai repete cazuri de acestea, şi pentru ca ei înşăşi să se antreneze serios în muncă.

Discuţiile s-au dus privitor la felul cum s-au aplicat Directivele privitor la munca informativă şi la felul cum s-au executat ordinele ministerului date prin luna iulie 1952.

Din discuţii şi din felul cum au fost înfăţişate rapoartele, s-a constatat că tovarăşii nu au dus la îndeplinire sarcinile privitoare la felul cum trebuie să fie organizată munca informativă, că tovarăşii n-au dus la îndeplinire ordinele date de conducerea ministerului, privitor la felul cum trebuie organizată munca informativă.

Din partea tovarăşilor care au tăcut rapoartele şi din partea tovarăşilor care nu au tăcut rapoarte, rezultă că tovarăşii responsabili de regiuni, tovarăşii directori, atât din centrală cât şi din exterior, n-au dus o luptă serioasă pentru a aplica aceste ordine.

S-a constatat din partea tovarăşilor, atât din centrală cât şi din exterior, o lipsă de combativitate, o lipsă de poziţie principială, o lipsă totală de hotărâre în ceea ce priveşte ducerea la îndeplinire a acestor Directive, s-au situat pe poziţia de autolinişţire, s-au îngâmfat pe baza unor lucruri efemere şi că cu aceasta am terminat, că noi am tăcut totul.

Dacă a fost prins un bandit ştia toată lumea, dacă au prins autorităţile pe unii care au tăcut acte de sabotaj, imediat peste tot se ştia şi ce trebuie şi ce nu trebuie.

Tovarăşii au adoptat o metodă periculoasă, şi anume, de a se lăuda reciproc. Acestea sunt metode vechi moştenite de la Teohari Georgescu, cum spunea el, ca să-i stimulăm pe oameni, aşa cum spunea un tovarăş aici, ca să-i mobilizăm.

Aceasta este o metodă periculoasă, nejustă, care contribuie la îngâmfare, la distrugerea cadrelor.

Metoda aceasta a criticii, destul de dureroasă şi neplăcută multor tovarăşi, acesta însă este singurul stimulent şi medicament împotriva tuturor bolilor care poate să apuce pe mulţi în ceea ce priveşte de a se rupe de realitate, de a plana în necunoscut şi de a-şi supraaprecia meritele.

Există din partea tovarăşilor din regiuni o poziţie de expectativă faţă de duşmani, o poziţie lipsită de ură faţă de duşmani, o poziţie de indiferenţă faţă de duşmani, o poziţie de rezistenţă faţă de ordinele date de ministrul Securităţii.

Dacă aş întreba acum pe fiecare, ar spune că nu este adevărat, însă noi avem dovezi destule şi vom dovedi acest lucru.

Oricum mă fofilez, oricum aş justifica, este aceasta, că ordinele şi directivele nu s-au îndeplinit şi că prin aceasta tovarăşii au contribuit la neexecutarea acestor ordine şi că ei sunt principalii responsabili de neexecutarea acestor ordine.

Doar ordinele acestea priveau ceva, ele nu s-au tăcut de dragul ordinelor. Noi nu facem discuţii aici de două zile de dragul discuţiilor, ci facem discuţii aici pentru că aceste directive şi ordine sunt rezultatul

experienţei ştiinţifice asupra muncii de securitate, ele sunt concepţia marxist-leninist-stalinistă asupra muncii de securitate, ele oglindesc experienţa organelor înaintate revoluţionare în munca de securitate. De aceea, neexecutarea acestor ordine şi directive, cu atât este mai gravă, deoarece ele sunt verificate în lupta cu duşmanii. Fiecare directivă şi fiecare ordin dat este cântărit în zeci şi zeci de feluri şi ea este tăcută ca fiecare organ de-al nostru să aplice şi aplicarea lor concretă şi integrantă înseamnă implicit pătrunderea lângă duşman şi în acelaşi timp indică şi calea pentru acoperirea drumului duşmanului.

Subaprecirea acestor ordine şi directive înseamnă subaprecierea însăşi a problemelor de bază care stau la baza ideologiei noastre, a muncii de securitate.

Avem tovarăşi o activitate intensă a organizaţiilor duşmane, avem activitate intensă în ceea ce priveşte agenturile externe ale duşmanilor, din rândul claselor deposedate şi doborâte se recrutează în permanenţă spioni şi sabotori, fel de fel de bandiţi care contează că singurul lor ideal este să ajungă acolo, la Legaţia americană sau la alte legaţii străine, cărora să le dea informaţii şi cu aceasta să-şi creeze o situaţie pentru „ziua de mâine".

în rândul acestor nemernici se desfăşoară o activitate intensă pe această linie. Mulţi din ei ajung la legaţiile imperialiste, mulţi din ei sunt antrenaţi la legaţiile imperialiste. Ambasadele lor, aici şi în afară, duc o activitate foarte serioasă pe linia obţinerii de informaţii despre întreprinderile noastre, despre puterea şi capacitatea lor, despre utilajul nostru, despre noile construcţii, planurile problemelor militare şi toate atribuţiile ce intră în cadrul spionajului.

Ei nu se mulţumesc numai cu atât şi au aruncat în ţara noastră şi paraşutişti. Aceştia duc muncă pentru întărirea bandelor existente în unele părţi ale ţării, pentru întărirea acestor bande care duc o activitate intensă împotriva măsurilor luate de guvern, în acelaşi timp produc acte de diversiune, de sabotaj prin tăierea de fire telefonice.

Aceştia desfăşoară activitate pentru a veni ziua aşteptată, nu ştiu pe ce zi contează ei. Ei fac în acest scop zilnic antrenări, pentru a pune în practică din nou scopurile lor mârşave.

Legionarii desfăşoară activitate.

Sioniştii desfăşoară activitate.

Oriunde există o manifestare duşmănoasă, oriunde există un caz de sabotaj, oriunde există un incendiu, un act de diversiune, acolo trebuie să fie mâna organizaţiilor legionare, mâna organizaţiilor sioniste, mâna elementelor sectante şi de tot soiul acestora, care aparţin agenturii americane din ţara noastră, care se ascund sub aşa- zisa libertate a

cultului, desfăşurând astfel, începând cu zvonurile şi până la activitate de spionaj, acţiuni duşmănoase împotriva noastră.

Ei nu mai pot să activeze cum activau înainte, din cauza faptului că au fost loviţi de noi şi uneori destul de serios, şi de aceea ei duc o activitate conspirativă, duc activitate subterană, duc activitate ilegală.

Ce măsuri am luat noi pentru a contracara activitatea lor?

Pe linia Direcţiei I sunt date ordine precise, directive precise. Trebuie să spun că de când noua conducere îşi duce munca la Direcţia I, se observă o activitate mai serioasă, însă trebuie să spun că este încă foarte insuficientă faţă de activitatea agenturilor de spionaj şi că Direcţia I va trebui, atât în centrală, cât şi în serviciile exterioare să ducă muncă serioasă pentru a-şi îmbunătăţii activitatea, şi în acelaşi timp a depista, preveni şi lichida munca de spionaj a bandiţilor.

În ceea ce priveşte, tovarăşi, problema paraşutiştilor, noi am avut aruncaţi paraşutişti în Oltenia, la Plopşoru, şi am avut ceva semne şi în Munţii Rodnei. Nimeni nu i-a căutat şi la Craiova, unde am avut fapte concrete, am trimis o echipă centrală ca să ajute regiunea Craiova la descoperirea acestor bandiţi. Această echipă a lucrat sub conducerea tov. Mazuru, însă tovarăşul a lucrat aşa de prost, că a rezultat cu scăparea bandiţilor.

Tovarăşii noştri care s-au dus acolo, în loc să întărească regiunea Craiova, în loc să ducă o muncă de control şi a da directive permanente de a întări regiunea Craiova, de a lărgi baza informativă, de a-i determina pe ei să facă muncă, de a-l bate pe tov. Kalousek la cap pentru a imprima executarea ordinelor, tovarăşii s-au apucat să facă o a doua regiune aparte, au tăcut al doilea aparat informativ

Tovarăşul s-a rupt de regiunea de securitate şi a rămas un aparat aparte, cu nevoile şi prostiile lor, însă un aparat care nu era cel mai bun ca cel al regiunii.

A recrutat pe toţi beţivanii şi derbedeii, care nu se preocupau de munca lor, lucru care a tăcut să scape bandiţii, cu toate că am avut forţe armate pentru această treabă acolo şi s-ar fi putut realiza ceva.

Tovarăşii au plecat de la început de aici că aceasta contează ca o sarcină uşoară, că-i va prinde pe bandiţi. Peste tot există subaprecierea puterii de camuflaj a bandiţilor, subaprecierea posibilităţilor de acoperire a duşmanilor şi în acelaşi timp există o supraapreciere a organelor noastre, a propriilor noastre puteri, şi aceasta este profund greşit.

Tovarăşul Stalin vorbind despre activitatea troţkiştilor, arătând rolul acestor bandiţi, de spioni şi sabotori, răspunde acelor teorii putrede, cum că ce tot vorbiţi atât de troţkişti, „aceştia sunt doar câteva grupuri

de bandiţi, iar noi suntem un stat întreg de milioane de oameni, oameni de partid, de ce trebuie să vorbim atât de ei, să-i demascăm şi să luptăm împotriva lor?"

Tovarăşul Stalin răspunzând acestor teorii putrede a spus: „.... în sfârşit, trebuie să zdrobim şi să respingem încă o teorie putredă, care susţine că deoarece noi, bolşevicii, suntem mulţi, iar sabotorii sunt puţini, deoarece noi bolşevicii suntem sprijiniţi de zeci de milioane de oameni, în timp ce pe sabotorii troţkişti nu-i sprijină decât câţiva izolaţi - noi, bolşevicii, am putea să nu dăm atenţie unui pumn oarecare de sabotori.

Greşită teorie tovarăşi. Această teorie mai mult decât stranie a fost născocită pentru a linişti pe unii dintre tovarăşii noştri cu munci de conducere, care au eşuat în muncă din cauza nepriceperii lor de a lupta împotriva sabotajului şi pentru a le adormi vigilenţa, pentru a le da posibilitatea să doarmă liniştiţi.

Că pe sabotorii troţkişti îi susţin numai câţiva izolaţi, iar pe bolşevici zeci de milioane de oameni, aceasta este, bineînţeles, adevărat. Dar de aici nu rezultă nicidecum că sabotorii nu pot pricinui operei noastre un rău imens. Pentru a face rău şi pentru a sabota nu e nevoie nicidecum de un mare număr de oameni. Pentru a construi Dnieprostroi-ul, e nevoie de munca a zeci de mii de muncitori. Dar ca să-l arunci în aer, pentru aceasta e nevoie - poate - de câţiva zeci de oameni, cel mult. Pentru a câştiga o bătălie în război, s-ar putea să fie nevoie de câteva corpuri de ostaşi roşii. Dar pentru a zădărnici câştigarea acestei bătălii pe front e de-ajuns să fie undeva într-un stat major de armată sau chiar într-un stat major de divizie câţiva spioni care să poată sustrage planul operativ şi să-l transmită inamicului. Pentru a construi un mare pod de cale ferată e nevoie de mii de oameni. Dar pentru a-l arunca în aer sunt de ajuns câţiva oameni. Astfel de exemple pot fi citate cu zecile şi sutele".

Deci, uite cum arată tovarăşul Stalin elementele care caută să-şi ascundă propriile lor lipsuri, care caută să facă teorii retrograde, care nu au nimic comun cu realitatea, care tind la adormirea vigilenţei, la subaprecierea duşmanului şi la justificări, faptul că nu şi-au îndeplinit sarcinile şi ordinele date.

Ca o consecinţă a acestor frământări şi ca rezultat al poziţiei conducerii ministerului, în unele direcţii ale noastre s-a început să se inventeze asemenea teorii.

La raportul pe care l-am avut acum câteva săptămâni, prezentat de Direcţia a III-a, unde s-au dezbătut cauzele de ce nu sunt prinşi bandiţii, Direcţia a III-a răspunde: „că ce avem noi, avem câţiva prăpădiţi de bandiţi pe munţi?" Şi ca atare nu-i trece în raport ca o evidenţă serioasă a

lor, iar alţii ca să justifice şi mai mult această problemă, spun că la noi bandiţii au luat naştere ca rezultat al actelor represive ale guvernului, ca rezultat al impozitelor impuse de guvern şi că s-a făcut G.A.C., cu alte cuvinte, ca o acuzare împotriva măsurilor luate de guvern şi ca o consecinţă ca să nu mai avem bandiţi, să nu se mai ducă politică represivă asupra lor, să renunţăm la politica de colectivizare, la impozitele aplicate, să-i lăsăm în pace.

Cu alte cuvinte, renunţarea la această problemă nu înseamnă altceva decât că ar duce la integrarea paşnică a acestor bandiţi în socialism. Parcă am fi căzuţi din cer, aşa se pun problemele.

Dacă nu aplici această problemă şi nu exerciţi dictatura proletariatului, implicit creezi posibilitatea claselor răsturnate de la putere să-ţi dea în cap şi să reîntroneze raiul pierdut.

Deci acesta este rezultatul acestei teorii contrarevoluţionare şi acest lucru s-a făcut în cadrul Direcţiei a III-a, la noi, aici, în Ministerul Securităţii.

De ce? Pentru că oamenii fac fel de fel de eschibiţii ca să găsească fel de fel de dovezi şi date, ca să justifice lipsa lor de capacitate şi faptul că nu au dus o muncă serioasă pentru îndeplinirea directivelor, ordinelor şi sarcinilor lor. Desigur că s-au luat măsuri faţă de astfel de cazuri, nu le-am lăsat.

Sunt directive pe linie sionistă încă din anul 1949 asupra felului cum trebuie să muncim împotriva agenturilor sioniste, care de la aşa-zisele organizaţii de stânga, până la acele organizaţii ca Bethar şi altele, nu sunt altceva decât agenturi deschise ale spionajului.

Procesele care s-au desfăşurat la Praga şi în Uniunea Sovietică, au dovedit acest lucru, au dovedit ce poziţie banditească au aceşti tâlhari, astfel că, măsuri se impun din partea statului nostru de democraţie populară împotriva acestora.

Direcţiile noastre regionale şi chiar direcţiile centrale care au această sarcină, au urmărit această problemă? N-au urmărit-o. Tovarăşii şi astăzi subapreciază încă existenţa acestei agenturi, existenţa şi activitatea elementelor criminale care-şi duc activitatea nestingherite.

Pe linia sectelor, de asemenea există directive, însă tovarăşii noştri prea puţin s-au preocupat şi de această problemă de a duce activitatea pentru descoperirea acestor agenturi ale spionajului american.

Lucrul cel mai important, sarcina cea mai importantă care revine organelor de securitate, este munca de prevenire, de lichidare a acţiunilor spionilor, a bandiţilor, a legionarilor, sioniştilor, de lichidare a

acţiunilor lor de spionaj şi diversiune, îndreptate împotriva regimului nostru.

Regiunea Stalin de ce nu a luat măsuri pentru depistarea şi prinderea bandei Gavrilă Ioan, deşi ordinul a fost dat din vară şi totuşi măsuri concrete regiunea Stalin nu a luat decât foarte puţine.

De ce regiunea Piteşti nu a luat măsuri pentru prinderea bandei Arnăuţoiu? De ce această poziţie?

Oare nu ajutăm noi direct şi prin subaprecierea duşmanului şi prin fel de fel de pretexte pe care le invocăm, ca bandele să existe mai departe? Nu ajutăm ca sioniştii să-şi desfăşoare mai departe activitatea lor? Nu ajutăm ca legionarii să-şi desfăşoare mai departe activitatea lor?

Munca noastră proastă, mizerabilă, nu face altceva decât să ajute şi să sprijine duşmanul şi aceasta este calificată sabotaj împotriva organelor M.S.S.

Noi care avem misiunea să descoperim sabotajul, să descoperim bandiţii, tocmai noi înşine, tocmai la noi acasă ducem această activitate de sabotaj şi acest lucru să ne fie clar, nu se poate numi altfel oricum am căuta să numim noi mai dulce; politic se poate motiva până la un punct oarecare, însă rezultatul final este sabotajul.

Nu oare din cauza activităţii mizerabile, haotice şi anarhice a grupului care a fost la Craiova au scăpat bandiţii? Ba da, şi acum trebuie să căutăm bandiţii cine ştie cât.

Mijlocul cel mai eficace pentru a depista pe bandiţi, pentru a identifica activitatea lor, pentru a identifica pe legionari, sionişti, sectanţi şi alte organizaţii banditeşti de soiul acesta, este munca informativă.

însă felul cum muncim noi informativ, au arătat tovarăşii aici cu exemple, ceea ce dovedeşte că din cauza lipsei de fermitate, din cauza lipsei de seriozitate şi a subaprecierii însăşi a rolului muncii noastre ca organe de securitate, am ajuns acolo încât informatorii noştri sunt desconspiraţi, ca lucrătorii operativi să-şi desfăşoare activitatea în condiţiuni detestabile, să facă o muncă formală, împotriva organelor de securitate, împotriva metodelor preconizate şi a directivelor clare ale conducerii M.S.S.

Antrenaţi în rutină, ţin plenare cu informatorii, desconspiră informatorii, fac de-a dreptul acte criminale împotriva M.S.S., deoarece aşa cum spune proverbul „ceea ce ziua clădim, noaptea distrugem". Acesta este rezultatul. De ce acest lucru? De ce această muncă formală, această muncă criminală? în folosul cui facem această muncă? Nu facem oare muncă în folosul duşmanului, nu-l ajutăm în felul acesta să-şi ducă activitatea?

Ce înseamnă plenare cu informatorii, plenare care se ţin în regiunea Stalin cu pădurarii sau la Hunedoara, de asemenea? Credeţi oare că printre aceşti bandiţi nu au un pădurar al lor care îi informează! ? Ar fi o miopie şi ar fi o prostie să nu credem acest lucru.

De asemenea, se desconspiră metodele noastre, se duce o muncă de-a dreptul distrugătoare a organelor M.S.S., şi care noi o motivăm în fel şi fel de chipuri, cu fel de fel de teorii deşucheate, înapoiate, cu scopul să diminueze importanţa problemelor şi să justificăm pe cei în cauză.

însăşi tov. directori regionali sunt vinovaţi pentru că aşa îşi duc ei munca de directori, nu-şi cunosc rolul de comandanţi - încă şi acum vin şi spun că nu ştiu ce să facă pe linia Miliţiei. Vă înşelaţi însă dacă credeţi că vom vorbi la infinit, noi vom lua măsuri şi încă fără nici un fel de menajare. Pentru oamenii care-şi duc munca prost, care-şi bat joc de muncă, care înţeleg să continue să meargă pe linia lui Teohari Georgescu, îi vom azvârli din Securitate şi vom face acest lucru.

Vă promit că de azi înainte nu vom mai tolera cazuri ca cele întâmplate la Oradea şi unde toate nevestele tovarăşilor noştri se adună la cantină şi discută probleme de Securitate. Pentru ce bărbaţii lor le spun astfel de lucruri, fac aceste acte criminale de desconspirare; ceea ce a spus tov. Bolintineanu aici sunt realităţi, însă tovarăşul a arătat numai ce ştie el. Realitatea este că acolo se cunoaşte şi cine este arestat şi cine este anchetat. De ce toate aceste anormalităţi? Unde este Direcţia de Cadre?

Direcţia de Cadre nu are alt rol decât de a cunoaşte cadrele şi de a promova cadrele serioase, nu a promova pe toţi beţivanii, cum s-a făcut în aparatul exterior.

Restul problemelor, constituie munca comandantului şi a directorilor din centrală.

Tov. Gogu Popescu spunea că nu a sancţionat pe tovarăşii care fac prostii, dar el ce-a făcut? El însuşi a făcut prostii şi pentru aceasta a şi fost retrogradat din funcţie, însă cred că măsura a fost prea blândă faţă de aceste elemente care nu vor să lichideze cu această atitudine oportunistă, lipsită de demnitatea de om.

Tov. Stalin denumeşte pe aceşti oameni ca „elemente degenerate" şi într-adevăr nu pot fi decât astfel de elemente cei care merg pe linia aceasta de a se fofila, linie lipsită de demnitate.

De ce oare Direcţia de cadre să răspundă de starea disciplinară şi de ce să nu răspundă el, ca director?

Trebuie să rămână clar pentru toţi tovarăşii că directorii au răspundere de starea disciplinară, de toată munca pe care o duce acolo, pozitivă, cât şi negativă a oamenilor de sub comanda sa, răspunde de

partea administrativă, de toate lucrurile ce se întâmplă acolo, cât şi de abaterile ce se fac acolo.

Aceasta este datoria directorilor, deci nu eschivare de la sarcini, nu atitudine expectativă, de martor ocular şi lipsit de răspundere, ci atitudine de comandant, ca are toată răspunderea încredinţată lui. Acestea sunt treburile comandanţilor şi aş vrea să se lichideze cu această stare, fără însă să veniţi peste două luni şi să arătaţi că vă este neclar ce se face cu Miliţia sau cu cine ştie ce altă direcţie, pentru că aceasta înseamnă că nu vreţi să vă asumaţi răspunderea şi tocmai aici eu găsesc miezul problemei şi adevărul, în privinţa acestei poziţii, de eschivare şi fugă de răspundere.

La baza acestei lipse de răspundere crase, a acestei poziţii de şovăială, a acestei lipse de seriozitate în ceea ce priveşte ducerea sarcinilor la îndeplinire, este devierea de dreapta, care a tins şi şi-a fixat ca obiectiv să facă din organele M.S.S., organe fără suflet, fără viaţă, fără combativitate, fără iniţiativă, unde fel de fel de elemente abuzive împing pe alţii să facă lucruri contrare legilor, ca după aceea să-i ţină de nas şi să-i ducă mai departe aşa cum vor ei. Astfel de elemente au fost în Miliţie în special, precum şi în alte părţi. De aceea, aceste elemente în loc să lupte împotriva neregulilor, împotriva elementelor abuzive sau a celor care fac abateri, dimpotrivă cultivă abaterile, promovează aceste elemente în muncă, ba chiar le mai şi avansează în grad, deci trebuia să facă un act de banditism cât mai mare ca să fie avansat - aşa rezultă şi acum din poziţia unor tovarăşi.

Tot aşa cum se întâmpla şi cu Teohari, când începeam să-i spunem că ceea ce se întâmplă în anumite locuri şi nu se iau măsuri, începea să-ţi vorbească despre succesele din 1945, ca în felul acesta să scape de probleme, să facă diversiune, să fugă de lucruri concrete şi să spună că nu se pricep oamenii, că trebuie să vedem lucrurile într-alt fel.

Iar poziţia Dvs. faţă de lipsuri şi greşeli, în bună parte este imitarea acestor elemente degenerate, aşa cum le numeşte tov. Stalin.

Deci trebuie să înţelegem foarte serios problema că Securitatea va fi şi cu noi şi va fi şi fără noi, dacă nu vrem să muncim aşa cum trebuie; organele de securitate vor fi, ele se vor întări; ceea ce am tăcut până acum - controalele - care au speriat pe unii tovarăşi le vom intensifica, pentru a descoperi lipsurile şi pentru a cunoaşte adevărul.

Controlul de fapt nu este un lucru nou. Noi am avut astfel de exemple când am fost la aparatul politic, care prin controale au descoperit greşeli şi lipsuri grave, elemente descompuse şi declasate care căutau să-şi acopere slăbiciunile să vină în şedinţe şi să se îndrepte,

împotriva ofiţerilor care au tăcut controlul aducând diverse dovezi cum că tov. peste capul lor ar fi tăcut controlul, că l-a insultat şi fel de fel de nerozii de acest fel.

Eu atrag atenţia că aceasta este o metodă veche, care se cunoaşte şi de aceea nu se prinde. Deci controlul ca atare este un principiu şi chiar dacă tov. col. Stancu ridică aşa bolnăvicios problema faţă de control, noi atragem atenţia foarte serios; unde a întâlnit tov. Stancu ca o regiune să fie de capul ei. Regiunea, oricare ar fi ea, este supusă controlului şi mai ales pentru un ofiţer superior este ceva josnic de a se lua la harţă cu ofiţerii inferiori pentru a le demonstra acestora că nu au dreptate.

Trebuie să înţeleagă un lucru, că de munca noastră desigur răspundem în faţa organelor noastre de partid, munca bună sau proastă este şi munca noastră.

O poziţie neprincipială faţă de control din partea tov. Stancu am mai avut şi în alte rânduri, atunci când am trimis de la Direcţia Politică şi când tov. Stancu a repetat o scenă aidoma. Cred că de aceea a fost pus acolo, să muncească, însă din funcţie să nu facă un act de bună purtare cu care să acopere toate insuficienţele acolo.

Eu atrag foarte serios atenţia Direcţiei Regiunii Bucureşti care are foarte multe lacune în activitatea ei, să vadă bine activitatea, să-şi examineze bine activitatea şi să nu se solidarizeze cu toate actele de nepricepere şi de neexecutare a ordinelor din partea subalternilor.

Dacă vor să fie principiali, trebuie în primul rând să fie principiali la dânşii acasă.

Metoda de a acoperi adevărul este de acum cunoscută la tov. Stancu şi să ia bine aminte. îl sfătuiesc că poziţia aceasta a comandantului de acoperire a lipsurilor, se poate imprima mai adânc şi chiar cei mai buni care se luptă să înlăture lipsurile vor fi determinaţi până la urmă să le menţină în activitatea lor.

Deci nu combativitatea se dezvoltă prin aceste metode, ci în realitate contribuiţi direct la activitatea bandiţilor care se găsesc suficienţi în Bucureşti.

Trebuie să-ţi fie clar acest lucru, după cum să-i fie clar şi tov. Nedelcu de la Regiunea Cluj.

Mie mi se pare straniu şi eu cred că fiecare om de bună credinţă este de aceeaşi părere, că în regiunea Cluj, fosta fabrică „Dermata" se cunoaşte că este industria de bază a Clujului şi că de această fabrică nu se interesează organele de securitate. Găsesc că este o muncă organizată de sabotaj, chiar din partea organelor de securitate.

Dacă este vorba să găsim sabotori, să-i căutăm însăşi la tovarăşii cu care lucrăm. Nu se poate ca un obiectiv aşa de important să fie lăsat în afara obiectivelor M.S.S.

„La Dermata merg lucrurile bine", aceasta este poziţia banditului Iacob, iar acum tov. col. Nedelcu urmează exact tradiţiile lui Patriciu.

Noi la această regiune o să facem un control serios şi un control pe toate liniile.

Ce justificare ai tov. Director, de ce oare acest obiectiv l-aţi lăsat în afară? Eşti oare D-ta aşa de lipsit de experienţă? Atunci ce păzeşti dumneata, faci jocul sabotorilor, de ce nu luaţi măsuri pentru acoperirea obiectivului? De ce ordinele spun acest lucru şi dumneata faci altceva acolo?

Lipsa de combativitate a directorilor noştri duce la lipsa de combativitate a însăşi aparatului respectiv, al regiunii respective, la lipsa de infiltrare a agenturii informative în rândul duşmanului duce la desconspirarea agenturii, duce ca duşmanii să cunoască activitatea noastră, cum am văzut în regiunea Sibiu, unde şi-au fixat chiar pânde la casa noastră de întâlnire, duce la lovituri împotriva muncii de securitate.

Ca un rezultat, este o muncă de sabotaj şi noi nu putem să o privim altfel.

S-a vorbit să abandonăm informatorii care s-au dovedit elemente incapabile, duble, care nu dau nici un fel de material, pentru ca să nu mai contăm pe un număr aşa de mare de informatori aşa cum este de exemplu la Direcţia 2-a, care conta pe un număr de 30 000 şi ceva de informatori, care în realitate era o cifră umflată, nici nu exista acest lucru, însă tovarăşii contau pe acest număr ca să arate activitatea lor; de asemenea tot la această direcţie toată ziua se adunau cifre, tinzând să devină o direcţie de statistică şi aceasta din cauza comodităţii, a lipsei de răspundere, a superficialităţii însăşi a directorului, tov. Popescu Gogu.

De aceea s-a pus problema ca să se renunţe la aceste elemente care constituie un balast în munca informativă, aceasta cu scopul ca legătura cu informatorii calificaţi şi necalificaţi de acum să devină mai obiectivă, să se îndeplinească acel grafic al întâlnirilor şi în felul acesta să putem duce o muncă informativă mai obiectivă.

Acesta a fost scopul pentru care s-a pus problema abandonării anumitor informatori.

Ce s-a tăcut însă? Aşa cum i-am recrutat cu toptanul, tot aşa şi acum i-am luat cu găleata şi i-am aruncat la o parte.

Aceasta este o muncă pur şi simplu lipsită de cap şi seriozitate, deşi s-a spus clar că trebuia să se facă sub supravegherea directorilor,

totuşi această muncă de abandonare a fost lăsată la dispoziţia tuturor tovarăşilor şi astăzi ne-am pomenit cu un număr mare de informatori scoşi din agentură.

Vreau să pun problema şi altfel, şi anume, că nu întotdeauna informatorul este vinovat atunci când nu dă informaţii şi în cazuri foarte dese avem lucrători operativi care se poartă urât cu informatorii deşi aceştia dau material informativ, adresându- i zi de zi cuvântul că sunt bandiţi, aceasta cu scopul de a-l intimida, de a-i şti de frică.

Avem de-a face cu cazuri când informatorii nu vor să dea pur şi simplu informaţii şi atunci când ne ducem în control şi când este întrebat răspunde foarte simplu „eu omului acestuia nu vreau să-i dau informaţii, se poartă grosolan, ciobăneşte şi nu am de ce să-i dau aceste informaţii". Şi este foarte just şi natural acest lucru, de ce să-i dea informaţii unui derbedeu care se poartă ca un măcar?

Mai avem şi alte cazuri când ofiţeri de-ai noştri nu au o atitudine civilizată. Astfel la Direcţia a Îl-a, un tovarăş se duce la o instituţie şi-i cere directorului un dosar. Directorul respectiv îi dă dosarul şi totodată îi spune că va găsi şi anumite date însă verbal vrea să-i mai facă câteva completări, care nu sunt în dosar. Atunci ofiţerul nostru pe un ton de ameninţare a răspuns acestui tovarăş: „lasă că o să spui dumneata şi altele, o să vedem noi aceasta".

Omul pe drept cuvânt s-a revoltat şi această atitudine de ameninţare, de obrăznicie, este de-a dreptul revoltătoare.

Cu ce drept se vorbeşte cu orice om ca şi cu un bandit? De ce oare pentru aceste elemente nu se găseşte ac de cojocul lor, de ce nu sunt traşi la răspundere?

Dacă cu un om căruia n-ai nici un fel de date compromiţătoare vorbeşti astfel, atunci cum ai să vorbeşti cu informatorul? Desigur că din bandit n-ai să-l scoţi şi atunci este normal ca acesta să-şi pună întrebarea: „eu vin de unde vin, din mediul meu de bandiţi, ei m-au recrutat ca informator, cât o să le dau o să fiu bun, ca după aceea să-mi dea cu piciorul în spate".

Faţă de aceste greşeli, directorii, organizaţia de bază, aparatul politic au o atitudine revoltătoare, prin aceea că nu iau măsuri.

De ce nu dau rezultate în muncă astfel de ofiţeri? Nu este nevoie ca secretarul organizaţiei de bază să-l controleze la întâlniri, ci din gesturile, din atitudinea lui de zi de zi, din atitudinea faţă de informator, va reuşi să tragă o concluzie, cum că acesta nu prezintă nici o garanţie că va da rezultate în munca informativă. De aceea aceste probleme şi aceste elemente trebuie bine analizate.

Ba mai mult, s-au întâmplat cazuri ca în cadrul problemelor în care lucrăm să recrutăm informatori şi femei, şi tovarăşii noştri lucrători

operativi au considerat că de-acum dacă este informatoare poate să-şi facă mendrele cu ea, poate să se şi culce cu ea şi în felul acesta ea nu le-a dat nici un fel de informaţii şi de fapt nici nu putea să le dea nici un fel de informaţii.

Ba mai sunt şi alte cazuri; tovarăşii noştri lucrători operativi se duc de multe ori la întâlnire cu informatoarea zi de zi, şi totuşi aceasta nu-i dă informaţii. Se pune întrebarea de ce? Când cauţi bine şi controlezi cum este posibil aşa ceva, găseşti că nu informatoarea are vină, că ea are material, însă ea nu poate să sufere pe omul acesta, deoarece are o atitudine păcătoasă, o atitudine tară ţinută, tară poziţie şi nu puţine au fost cazuri de acest fel când informatoarele nu au vrut să dea material, spunând că îi este greu să stea de vorbă cu un astfel de om căruia îi miroase picioarele sau care este murdar.

Trebuie să fie clar că toate aceste lucruri contribuie la obţinerea de rezultate negative în munca informativă. De aceea în directivă se recomandă ca ofiţerii să aibă o ţinută exemplară, să nu facă familiarism cu informatorii, să aibă o atitudine tovărăşească faţă de ei, o atitudine de înţelegere principială, de educare a lor, nu numai prin discutarea notelor informative, ci şi a altor probleme, să discute cu ei de la om la om, să creeze aceste relaţii de conlucrare, pentru ca să simtă şi omul că contribuie şi el la ceva şi în felul acesta să i se dea perspectivă.

Avem de-a face cu cazuri şi nu este întâmplător când directiva accentuează aceste lucruri, însă mă îndoiesc dacă dvs. v-aţi ocupat de acest pasagiu din Directiva cu munca cu agentura.

Nu ştiu dacă v-aţi interesat de acest pasagiu atunci când s-a tăcut prelucrarea Directivei unde se spune:

„Informaţiile primite de la informatori trebuie să fie analizate şi verificate în mod amănunţit. Tot în acest timp, informatorul trebuie să fie supravegheat cu mare atenţie, deoarece după recrutare în majoritatea cazurilor informatorii trec printr-o criză psihică, de aceea lucrătorul operativ este dator să-l aducă la starea normală în care scop este necesar ca primele întâlniri cu informatorii după recrutare să aibă loc la interval de două-patru zile, iar în unele cazuri şi mai des".

Nu întâmplător Directiva prevede acest pasagiu, deoarece în majoritatea cazurilor informatorii sunt recrutaţi din mediul bandiţilor, direct din obiectivul duşmănos pe care îl urmărim şi întâlnirile dese cu ei îi fac să fie legaţi mai mult de ei, deoarece în acest timp de după recrutare se iveşte la ei acea cinste mic-burgheză, deoarece venind din mediul respectiv, fiind legat de bandiţi, el are impresia că face un act de trădare faţă de ei, priveşte rău acest lucru şi începe să se frământe, ori aceste frământări trebuie anihilate prin contribuţia directă a lucrătorului

operativ care se întâlneşte cu el, prin aceea de a-l readuce la normal, dar mă îndoiesc că cineva a aplicat aceste lucruri. Deci după recrutare pe aceşti colaboratori ai noştri nu trebuie să-i mai privim ca pe nişte bandiţi, ci ca pe nişte oameni cu frământările lor, cu năzuinţele lor, în felul lor de a vedea şi pe care noi ca organe de Securitate trebuie nu numai să scoatem de la ei şi să-i întrebuinţăm pentru scopurile noastre în descoperirea duşmanului, dar în acelaşi timp trebuie să-i faci şi educaţie şi să ai grijă şi de toate momentele psihice prin care el trece.

Uşurinţa de a trata aceste probleme în munca cu agentura, ne desconspiră informatorii şi ca rezultat vă reamintesc că am avut cazuri când bandiţii au ciopârţit informatorii desconspiraţi de noi, aşa cum a fost cazul la Caransebeş când o informatoare a fost ciopârţită de bandiţi pentru că ea a fost desconspirată de însăşi organele M.S.S.

De asemenea avem un caz recent tot cu o informatoare, un caz de sinucidere suspectă şi impresia mea este că ea nu s-a sinucis, ci a fost ucisă.

Ne dăm seama de aci de rezultatele acestei uşurinţi, a acestei lipse de seriozitate, a lipsei de cap şi de răspundere în ce priveşte felul de dirijare a muncii informative şi înseamnă că va trebui să ne gândim din punctul acesta de vedere şi avem chiar datoria din moment ce acesta este colaboratorul nostru, şi pentru ca să ne dea note bune, juste şi preţioase trebuie să ţinem la ei, să-i preţuim.

Avem în anumite ministere cazuri când suntem întrebaţi de ce ţinem anumite elemente duşmănoase care de multe ori sunt informatorii noştri şi pentru care securitatea intervine pentru a fi menţinute. Eu pot să spun precis că nu din cauză că informatorul nostru nu este curat, ci din cauza desconspirării noastre este natural ca elementele duşmănoase de acolo caută să influenţeze organele de conducere ca, cu orice preţ, să scape de aceşti informatori. Iată unde duce deci desconspirarea şi aceasta atrag atenţia în mod special Direcţiei a Îl-a.

Regulile de conspirare a informatorilor, de grijă faţă de informatori nu a existat. Nu întâmplător unii informatori ştiu de multe ori să se conspire mai bine decât lucrătorul operativ.

Noi contăm pe faptul că toate aceste slăbiciuni şi lipsuri de-a dreptul condamnabile ce au reieşit din această şedinţă sunt şi rezultatul muncii proaste dusă de aparatul central în care nu am reuşit încă peste tot să facem ordine, nu am reuşit ca toate direcţiile să devină organe combative şi ce este mai regretabil că mai există un anumit grad de oportunism în cadrul direcţiilor noastre. Noi însă, vom lua măsuri pentru a lichida cu acest oportunism, cu această poziţie de lasă-mă să te las.

în munca aparatului exterior, directorii de regiuni n-au însă nici o scuză că nu au aplicat ordinele date, că nu au aplicat directivele date. Singura „scuză" ce poate să fie este uşurinţa condamnabilă, este lipsa de seriozitate, este rezultatul concepţiei devierii de dreapta.

Se tratează încă cu îngăduinţă problema caselor de întâlniri, felul cum lucrătorii operativi se întâlnesc cu informatorii, însăşi directorii de regiuni nu au o poziţie fermă şi ei sunt cauza principală a faptului că până acum ordinul dat nu a fost pus în aplicare.

însăşi tov. Doicaru spunea că mai avem „întâlniri şi pe stradă", dar de ce? Există poziţia aceasta de a merge în coada elementelor înapoiate şi de a nu lupta împotriva lor.

De ce oare nu interzicem să nu se mai întâlnească nimeni cu informatorii până nu-şi găsesc case pentru că întâlnirea pe stradă cu informatorii este desconspirarea.

Cauza principală este lipsa de fermitate a tov. directori atât din centrală cât şi din regiuni care nu iau poziţie fermă pentru executarea întocmai a ordinului şi care nu interzic lucrătorilor operativi întâlnirile cu informatorii până nu-şi găsesc case de întâlniri.

în ilegalitate deşi erau acele condiţii grele, partidul totuşi ducea muncă, deşi era într-adevăr foarte greu şi nimic nu era uşor. Trebuia să înţelegem însă şi întâlnirile se tăceau şi aveam case cu toate că acei care ne puneau casele la dispoziţie plăteau cu viaţa aceasta, şi acum când avem toate condiţiile create, când avem toate posibilităţile, tovarăşii noştri spun că nu pot găsi astfel de case.

Oare aceasta nu este ceva ruşinos? De ce aceasta? Pentru că lucrătorii operativi subapreciază acest lucru şi însăşi tovarăşii directori nu au prelucrat această directivă pentru ca să le intre în sânge lucrătorilor operativi aceste metode noi de muncă, însă tovarăşii directori au găsit mai comod numai să citească această Directivă, să se pună întrebări, ca după aceea fiecare să o înţeleagă cum vrea.

Nu este întâmplător că s-au tăcut şi se fac multe prostii, multe devieri de la ordinul dat; aceasta îşi găseşte expresia în lipsa de fermitate a directorilor şi în al doilea rând prin faptul că tovarăşii directori atunci când l-au prelucrat în jos în cadrul secţiilor nu s-au gândit să exemplifice cu date concrete, nu au tăcut o analiză, ci au citit-o ca pe o carte oarecare. Aceasta nu este prelucrare şi aceasta este cauza principală care a contribuit ca lucrătorii operativi să muncească aşa de prost şi aceste rezultate se datoresc directorilor care nu se achită de sarcini.

De ce nu pui piciorul în prag tovarăşe Doicaru? Dacă ai face acest lucru ai vedea că munca nu mai merge prost, deşi poate pentru câteva zile va mai merge şchiopătând însă după aceea se va îndrepta.

Aceasta este valabilă nu numai pentru regiunea Constanţa, ci şi pentru celelalte regiuni ale noastre.

Ordinul nu este dat pentru a fi ţinut în buzunar sau la arhivă cusut în dosar, ci pentru a fi aplicat în litera şi spiritul lui. Prelucrarea trebuie să se facă cu toată seriozitatea, exemplificată pe locul de muncă, după aceea să se facă seminarii cu lucrătorii operativi, pentru a vedea telul cum au înţeles ei şi după aceea, o dată ce într-adevăr ne-am convins că aparatul în subordine a înţeles ordinul, trecem la aplicarea lui în practică.

Care dintre dvs. a tăcut acest lucru? Eu mă îndoiesc că acest lucru s-a tăcut. Aceste Directive care au fost date cât şi ordinul 8 i i trebuie prelucrate în acest mod.

Toată ziua ne văicărim că nu avem şcoli profesionale.

Şcoala pe care trebuie să o facem în regiune este dezbaterea serioasă a ordinelor şi directivelor primite, este dezbaterea serioasă a directivei cu privire la munca cu agentura, la munca informativă şi de investigaţie, la cercetarea accidentelor suspecte de diversiuni şi directiva privitoare la munca informativă la sate. Aceasta este şcoala.

Din fiecare pasagiu al acestor directive se poate face o teză combinată cu o serie întreagă de cazuri concrete care pot să lămurească mai bine punctele prevăzute în cadrul acestor directive.

Aceasta este şcoala pe care trebuie s-o facă lucrătorii de securitate deocamdată.

Sunt cazuri când organizaţiile de partid cât şi serviciile politice se fac exponenţii chiulangiilor, a elementelor înapoiate care nu vor să facă treabă. Aşa de exemplu acum câtva timp la Direcţia a 3-a, Biroul organizaţiei de bază în frunte cu tov. secretar s- a dus la tov. Director cerându-i socoteală „că de ce să-i ceară la cutare tovarăş să facă case de întâlnire, deoarece oamenii sunt slabi, nu au cunoştinţe şi termenul dat pentru constituirea acestor case este prea scurt". Biroul organizaţiei de bază, în loc să meargă pe linia directivei trasate, s-a făcut exponentul acestor elemente înapoiate care nu vor să-şi vadă de treabă şi ei însăşi au călcat directiva pe linie de partid.

Oare biroul organizaţiei de bază nu avea altă muncă de făcut, probabil că el însăşi planează în nori şi însăşi secretarul face parte din rândul acestor elemente chiulangii şi prin aceasta se apără pe el însuşi. în loc să mobilizeze oamenii şi să ducă munca conform directivei, în loc să-şi îndeplinească rolul mobilizator al organizaţiei de bază, să ducă lupta împotriva elementelor înapoiate şi să critice fără nici un fel de menajare şi să califice aşa cum trebuie elementele care nu vor să-şi îndeplinească obligaţiile, biroul organizaţiei de bază merge la tov. director şi tratează cu acesta, parcă ei ar fi fost sindicatul şi directorul patronul de la care să

ceară revendicări pentru elementele înapoiate care nu vor să-şi vadă de treabă.

Organizaţia de bază contravine astfel directivelor date şi biroul organizaţiei de bază care face aşa ceva trebuie schimbat cu tam-tam, ca să-i treacă pofta altui secretar să mai procedeze în felul acesta.

La fel şi la Direcţia a 2-a, unde secretarul caută să mai facă jonglerii, să se pună bine cu toţi şi aceasta nu este altceva decât o abatere de la linia partidului.

Un singur lucru să se înţeleagă că trebuie să luptăm împotriva elementelor înapoiate, împotriva leneviei şi ca să-i spunem pe nume, împotriva puturoşilor, împotriva a tot ceea ce am moştenit de la burghezie, împotriva a tot ceea ce am moştenit de la Teohari.

Partea proastă este că directorii deşi cunosc aceste lipsuri nu au tras la răspundere pe aceşti tovarăşi.

Avem un referat în problema legionară care de patru luni de zile se tărăgăneză pentru a fi întocmit de către Direcţia a 3-a şi tov. general Nicolschi, care răspunde de această direcţie, a tărăgănat-o şi el, aducând fel de fel de motive.

Planul privitor la prinderea bandei Gavrilă s-a făcut tot aşa în patru luni de zile. De ce această încetineală? Suntem un fel de paraziţi ai statului, trăim pe spinarea muncitorilor.

Muncitorii din fabrici trag, au norme, duc la îndeplinire aceste norme şi de multe ori le şi depăşeşte. La noi însă nu sunt norme şi se bazează pe conştiinţa oamenilor, însă cu toate acestea rezultatele nu dovedesc acest lucru şi birourile organizaţiei de bază în loc să ia atitudine faţă de acei oameni care nu-şi duc la îndeplinire sarcinile se transpun în exponenţii acestora.

Când se face ora două prin faţa Ministerului n-ai să vezi decât ofiţeri de securitate care se grăbesc să ajungă cât mai repede la cantină sau acasă. Unde este poziţia Aparatului Politic şi a Organizaţiilor de Bază faţă de aceşti tovarăşi care nu înţeleg că munca noastră nu se limitează numai la acele ore fixe de program. Ce atitudine a luat Aparatul Politic şi Organizaţia de Bază faţă de acei tovarăşi care trec pe lângă grade superioare de la M.F.A. şi nu salută de parcă ar fi veniţi din codrul Vlăsiei?

Avem un regulament militar care este singurul pentru întreaga Armată a Republicii noastre care aici în M.S.S. nu se aplică însă, tovarăşii crezând că pentru organele noastre ar exista un altfel de regulament. Trebuie să fie clar că există un singur regulament militar al M.F.A. -ului care trebuie aplicat cu toate consecinţele lui, atât la Securitate cât şi la Miliţie.

Când discuţi cu tovarăşii spun că nu au regulament militar, dar ce înseamnă toate aceste porcării, toate acestea sunt numai pretexte în a nu executa ordinele şi a ne complace în această situaţie de parcă am fi un corp select.

Directorii regionali şi cei din aparatul central le revine sarcina de a aplica regulamentul pentru a învăţa oamenii să fie disciplinaţi, să fie elemente morale nu spun, morală proletară, că aceasta este prea mult, ci să aibă morala de om şi orice abatere să fie sancţionată.

Atunci când directorul şi subdirectorul Direcţiei a 9-a vor mai merge ca nebunii pe stradă şi vor alerga cu maşinile ca nebunii şi le vor distruge, noi vom lua măsuri.

în luna octombrie deşi noi aci am prelucrat directiva totuşi directorul Direcţiei a 9-a a considerat că aceasta nu interesează şi că nu este nevoie să o prelucreze şi la el acasă.

Lipsa de răspundere a directorului de la Direcţia a 9-a dovedeşte că are foarte puţin nivel politic şi din punctul acesta de vedere conducerea Direcţiei a 9-a sunt ca un fel de buşteni politici.

Munca de lămurire, de instructaj cu oamenii de a-i trage la răspundere atunci când greşesc la această direcţie este inexistentă. Deşi sunt elemente foarte bune în cadrul acestei direcţii, totuşi tov. de acolo nu duc o muncă de ridicare din punct de vedere politic al acestora.

Datoria comandanţilor, a directorilor, nu este numai aceea de a da ordine şi de a nu se mai interesa pe urmă cum este executat, aceasta este o poziţie lipsită de răspundere la fel cu aceea pe care am combătut-o până acum. Omul trebuie să fie lămurit de felul cum trebuie să lucreze şi dacă nu execută, trebuie să fie sancţionat.

Mulţi ofiţeri sunt împinşi la comiterea de astfel de abateri care compromit organele M.S.S. tocmai pentru faptul că directorii nu au ştiut să ia măsuri de sancţionare la timp a acelor tovarăşi care au comis astfel de abateri, aşa cum se întâmplă la Craiova, despre care se vaită tov. Kalousek care nu a dat decât o singură sancţiune până acum şi tocmai bălăbăneala tovarăşului director a încurajat aceste elemente.

Deci, răspunderea directorului este şi în privinţa stării disciplinare a muncii, a felului cum oamenii îşi duc munca, în privinţa aplicării sau neaplicării metodelor de partid; aceasta nu este numai o treabă a aparatului politic şi just apreciază acei directori care critică birourile organizaţiei de bază şi just este şi acolo când biroul organizaţiei de bază critică pe directori atunci când fac greşeli. Pace putredă nu avem nevoie.

Acolo unde există asemenea pace, acolo este mucegai, munca nu se dezvoltă, fie că stă pe loc, fie că dă înapoi. Singura metodă de dezvoltare a muncii este aplicarea fără menajare, fără nici un fel de

reticenţă a criticii şi autocriticii partinice. Acele elemente care gâtuie critica să le fie clar un singur lucru: că nu o să le meargă mult. Linia pe care s-a antrenat ministerul nostru, pe care suntem angajaţi faţă de guvern pentru lichidarea bandiţilor, pentru lichidarea agenturilor de spionaj, este o muncă dinamică şi acest dinamism implică din partea organelor M.S.S. mânuirea criticii şi autocriticii iară şovăire, iar elementele care vor să frâneze această dezvoltare, mai curând sau mai târziu, vor zbura din Securitate.

De aceea atrag atenţia foarte serios pentru că văd că chiar anumiţi directori se fac oarecum exponenţii acestor frânări, că a doua şedinţă dacă va mai avea asemenea rezultate se va solda cu scoaterea a trei-patru directori.

Noi fetişuri nu facem, nu avem idoli şi acolo unde nu vor să facă treabă aceştia nu au ce căuta în rândurile noastre şi acel care va fi scos va fi scos cu cântec.

Abuzuri în ceea ce priveşte aplicarea Hotărârii C.C. privitoare la arestări încă mai au loc în special la raioane, unde se mai practică pe o scară întinsă metoda de bătaie. Atrag atenţia tuturor regiunilor asupra răspunderii care le revine, asupra necesităţii de a intra imediat în legalitate în ceea ce priveşte încetarea schingiuirilor şi a bătăilor. Noi nu suntem organe care trebuie să aibă ca metode bătaia şi ciomagul, acestea erau metodele Siguranţei burgheze şi Securitatea nu are de-a face cu astfel de metode.

Se observă la Regiunile Cluj, Argeş şi chiar Stalin că merg pe linia de a renunţa la munca informativă, lucru care dovedeşte poziţia luată faţă de bandele existente, nepăsarea faţă de ele. Mai mult, aceste regiuni au născocit teoria cum că le trebuie forţe mari armate pentru prinderea a doi puchinoşi de bandiţi şi aceasta pentru faptul că sunt sprijiniţi de populaţie. Este fals acest lucru. Noi i-am sprijinit pe aceşti bandiţi prin prostiile pe care le-am făcut, prin desconspirările pe care le-am făcut.

Că poate să aibă câteva gazde, foarte bine. Şi pe lângă aceste gazde trebuie bine organizată munca informativă pentru depistarea bandiţilor, dar nicidecum aşa cum s-a procedat.

Poziţia aceasta a regiunii Argeş, cum că lângă poalele munţilor populaţia fuge de securitate este o poveste pe care eu nu o cred adevărată. Eu cred că tovarăşul este dus de anumiţi şmecheri, chiar dacă ei se numesc lucrători operativi, ei înşişi pot să aibă anumite păcate în ceea ce priveşte aceste fapte.

Ar fi bine ca tov. director să ia contact cu Sfatul Popular şi să ia legătura cu tov. respectiv şi cred că se va convinge de acest lucru.

Să combatem, să arestăm chiar pe acei care au tăcut abateri împotriva populaţiei paşnice şi care, probabil, îşi fac şi pe mai departe de cap. Deci nu corpuri de armată va trebui, ci muncă serioasă informativă pentru că dacă ai avea într-o acţiune doi informatori buni, poţi face cu aceştia ceea ce n-ai putea face nici cu câteva companii în prinderea unor bandiţi.

Chestiunea aceasta s-a tăcut la Cluj şi nu este o metodă pentru prinderea bandiţilor, însă dacă ar fi fost o preocupare în buna organizare a reţelei informative aşa cum ar fi trebuit, s-ar fi obţinut rezultate.

Ca exemplu avem regiunea Timişoara, însă aceasta nu înseamnă ca să i se urce la cap, că au aceste predispoziţii - foarte repede - care a dat lovituri serioase duşmanului şi deşi nu a îndeplinit în totalitate ordinul, a tăcut mai mult decât celelalte regiuni, nici cu corpuri de armată şi nici cu divizii, ci prin organizarea muncii informative.

Dar acolo unde avem pălăvrăgeli în loc să fie muncă de securitate, acolo este desconspirare de sus şi până jos, deci acuza principală în desconspirarea informatorilor trebuie căutată însăşi la regiunile de securitate.

Nu este întâmplător că anumiţi oameni fug când ne ducem noi acolo, pentru faptul că oamenii au fost desconspiraţi şi le este teamă să nu fie prinşi de bandiţi. Desigur că aceste cazuri sunt izolate, însă să afirmăm că în toate comunele oamenii fug de Securitate aceasta este fals, aşa cum este falsă şi teoria că oamenii din comune sprijină pe bandiţi. Şi faptul că însăşi tovarăşii noştri fac astfel de afirmaţii dovedeşte că Securitatea se lasă indusă în eroare de anumite elemente netrebnice.

Tovarăşii de la Cluj au arătat aci că nu au reuşit să convingă pe tovarăşii de la raioane să facă muncă informativă. Ce însemnează aceasta? în loc să-i lămurească o dată sau de două ori şi după aceea cine nu face treabă să fie tras la răspundere, dumneata acolo te văicăreşti în faţa lor şi oamenii nu fac altceva decât lucrează aşa după cum îi taie capul pe fiecare şi de altfel nici nu pot face altfel. Aceasta este o poziţie mic burgheză a comandantului, este o poziţie împăciuitoristă. Aceasta nu vom accepta, pentru că astfel am fi noi înşine nişte împăciuitorişti. De aceea vă atrag foarte serios atenţia asupra întăririi imediate a muncii, asupra intrării în legalitate, asupra măsurilor ce trebuie luate imediat pentru prelucrarea ordinului la locul de muncă cu cazuri concrete şi a luării de măsuri de conspirare în primul rând.

Munca conspirativă trebuie să fie baza condiţională a muncii informative. Casele de întâlnire, toate mijloacele respective trebuie puse în aplicare. Aceste case de întâlniri vor trebui tăcute fără să mergem la

guvern să luăm din Oraşul Stalin 20 de case sau din Iaşi alte câteva zeci, fără să ne ducem acolo să le mobilăm cu şic şi după aceea să spunem „poftiţi tov. lucrători operativi de vă întâlniţi cu informatorii".

Nu acesta este scopul şi în primul rând nici nu este posibil aşa ceva. O asemenea casă ar fi desconspirată de la început, mai ales într-un oraş de provincie, rezultatul va fi că astfel de case vor fi comentate de către cetăţeni cum că sunt casele Securităţii.

În crearea caselor conspirative şi de întâlniri va trebui să se ţină seama de regulile specificate în directivă şi în ordin.

Întâlnirile se vor face cu maximum trei informatori pe zi şi la o distanţă de cel puţin o oră între ele, lucrătorul operativ ţinând seama de timpul necesar informatorului să se deplaseze şi să se îndepărteze de casă, pentru ca cel care vine să nu cumva să se întâlnească cu celălalt informator şi în felul acesta să fie desconspiraţi.

O altă problemă este aceea că la noi se cultivă minciuna. Tovarăşii care au fost desemnaţi să dea rapoarte au fost anunţaţi din timp pentru întocmirea lor, însă cu toate acestea au venit aci şi au început să arate o serie de minciuni, toate cu darul de a umfla lucrurile, de a da importanţă mai mare unor lucruri, de a specula câte un succes pe care l-a avut.

De unde oare asemenea metode? Credeţi oare că aveţi de-a face cu proşti care nu cunosc realitatea? De ce oare această atitudine? Oare tov. directori ei înşişi cred, se lasă convinşi aşa de uşor?

Părerea mea este aşa cum a dovedit şi directorul de la Iaşi şi tov. Gluvacov, precum şi alţi tovarăşi, că în loc să controleze munca şi să vină cu date verificate în faţa conducerii ministerului, vin cu date ireale care pe deasupra mai sunt şi umflate, şi plus de aceasta există tendinţa de demagogie, de a prezenta lucrurile ca succese şi chiar acolo unde au fost insuccese tovarăşii caută să scoată că şi acolo a fost un succes. Această atitudine lipsită de răspundere, faptul că ea este practicată de oameni de răspundere dovedeşte că în aparatul respectiv este cultivată această metodă burgheză: minciuna.

Tovarăşii se umflă în pene, aşa cum a făcut şi tov. director de la Iaşi care este puţin demagogic, care a prezentat situaţia în cadrul regiunii într-o formă trandafirie, pentru ca atunci când a mers în jos să găsească fapte care au dovedit că este calificat ca un om fără răspundere, ca un om care nu este nici militar, nici politic, calificare care se potriveşte cu cea dată de conducerea ministerului.

La Craiova, tot datorită acestei atitudini împăciuitoriste a tov. comandant, care deşi aparent lasă impresia că este foarte grozav, că este

omul care umblă cu sancţiunea în buzunar, cu toate acestea faţă de anumite lipsuri şi abateri care sunt în cadrul acestei regiuni nu ia poziţie.

Nu avem de ascuns nimic. Trebuie însă să luăm o poziţie hotărâtă faţă de abateri, o poziţie hotărâtă faţă de acei care nu vor să muncească, care ard gazul de pomană, care nu fac treabă, care stau toată ziua cu mâna la falcă şi nu fac nimic, mergând până la scoaterea lor din securitate, împotriva acelora care distrug bunurile, aşa cum a arătat tov. ministru Mureşanu, împotriva chiulangiilor etc.

Pentru astfel de acte pot să spun că şi dumneata tov. Mureşeanu eşti vinovat. Ce înseamnează să predai mobilă Direcţiei a 3-a şi cu ce drept Direcţia a 3-a cere să se schimbe mobila, cu ce ordin şi cum îşi permite Direcţia a 3-a să facă asemenea lucru? Mâine, poimâine are să vină să vă ia şi în spinare.

Cum îşi permite să dea toate birourile fără să raporteze? De ce nu aveţi evidenţa bunurilor? De ce nu se îngrijeşte Direcţia de Gospodării de toate acestea, direcţie care de altfel merge pe linia de a adopta o linie mincinoasă.

Această problemă a ieşit la iveală cu ocazia schimbării în muncă a unor tovarăşi care au tăcut prostii.

Astfel s-a întâmplat cazul când un tovarăş care urma să fie schimbat în urma prostiilor comise când a fost chemat şi criticat sever de tov. ministru Mureşeanu, a spus că dacă ştia mai dinainte aceasta nu ar fi tăcut.

Tov. Corin îl cheamă la el şi totodată îi adună şi pe ceilalţi tovarăşi, unde le face cunoscut că tovarăşul nu este scos din muncă pentru că are lipsuri, ci tovarăşul a fost promovat în altă muncă şi de aceea este schimbat.

De ce să minţim, tovarăşi, de ce? Te-a plătit cu ceva sau probabil aceasta este explicaţia, că au avut amândoi ceva de ascuns, anumite lucruri din munca lor.

Ce s-a gândit tov. Corin, dacă ia poziţie împotriva lui Babei, acesta va trece şi va arăta anumite lucruri putrede, deoarece tovarăşul Corin avea răspundere în Direcţia Generală. De ce această atitudine? De ce acesta nu este tras la răspundere pentru toate porcăriile pe care le-a tăcut, de ce numai directorii, direcţia trebuie să răspundă pentru un nebun?

Corin trebuia să adune pe şefi, să-i instruiască, să nu lase să se întâmple atâtea abateri grave, aşa cum s-a întâmplat în noaptea de Anul Nou când trei bandiţi de ofiţeri au luat o maşină, fiind în stare de ebrietate, şi au pornit cu aceasta, iar când miliţianul a oprit la stop, aceştia au tras cu pistolul şi au pornit înainte, şi când s-au luat miliţienii

după ei şi au început să tragă în cauciucuri, aceştia tot nu au oprit, ci au intrat cu maşina într-un stâlp, provocând pagube maşinii. Ce este această tâlhărie la drumul mare?

După cum şi la Direcţia Aprovizionării sunt lipsuri, trebuie să aibă fiecare răspundere, trebuie să răspundem de domeniul nostru de activitate.

Şi eu găsesc că ar fi bine ca personalul de la cantină să fie instruit ca să descopere pe acei care trântesc paharele şi le sparg, dacă nu, să le plătească ei singuri, căci atunci vor căuta mai curând să vadă cine le sparge. Ce, au înnebunit, ce porcărie este aceasta, acest dispreţ faţă de bunurile statului?

Mă pomenesc acum câteva zile cu o femeie cu o plângere. Aceasta a tăcut o mică fraudă de 1 500 lei. în plângere cerea să fie iertată pentru această sumă, întrucât are o mamă bătrână şi bolnavă. Dar ce suntem noi ca să-i apărăm pe aceştia, care comit porcării şi alte acte banditeşti, de urmările justiţiei?

Ofiţerii de Securitate sunt obligaţi să respecte legile privitoare la apărarea statului până la legile privitoare la apărarea securităţii şi secretelor de stat.

O altă chestiune. Pe linia Direcţiei a Îl-a, aceştia au adoptat o metodă, au început să ceară planurile de la diferite ministere. într-o zi, mă pomenesc la telefon cu un tov. ministru care mă întreabă de ce avem nevoie de planurile ministerului respectiv? Această metodă a Direcţiei a Îl-a o înţeleg, ei vor să arate că fac treabă şi au nevoie de un catastif de planuri, să concentreze aceste planuri. Au atâtea planuri încât înoată în ele. Ce ne trebuie aceste chestiuni, când acestea există la ministerul respectiv şi dacă ai nevoie de unele date ca să le compari, date care ne dau agenturile informative, n-am decât să le cer, fie la ministru, fie la ministrul adjunct al acestuia şi sunt sigur că ţi le va da.

De unde ştim noi că dacă birourile respective dau cu atâta uşurinţă la Securitate aceste planuri, nu le dau şi la legaţiile americane, legaţiile imperialiste?

în loc noi să fim aceia care să păzim aceasta şi să criticăm această atitudine a lor, a ministerului respectiv, că nu respectă secretele de stat, noi le creăm posibilitatea.

De ce, pentru că se lucrează fără cap, fără răspundere, sunt metode duşmănoase, provocatoare de compromitere, dar nicidecum de organ al Securităţii. Cu ce drept îţi permiţi acest lucru? Ca tocmai noi să nu respectăm legile, cum putem atunci cere acest lucru de la alţii?

Şi a intrat în capul lucrătorilor de securitate nu ştiu ce, că nici stopurile nu le mai respectă. Pentru aceasta cerem organelor de Miliţie ca

acolo unde se va cădea în abateri, să vină să pună problema principial pentru ca elementele vinovate să fie trase la răspundere, să vină să arate clar, maşina cutare cu numărul cutare, deşi i s-a pus „stopul", totuşi nu l-a respectat şi atunci o să vedem dacă aceasta se găsea atunci în muncă operativă sau nu, vom prinde pe acel care merge cu minciuna.

Tovarăşi, privitor la problema cadrelor. Ne plângem toată ziua, că nu avem cadre, că nu avem oameni în anumite locuri unde trebuie să punem membri de partid şi că în locul lor punem membri U.T.M. şi nu este just tovarăşi acest lucru de care ne văicărim într-una.

Am obţinut de la Comitetul Central al Partidului o hotărâre prin care ni se pune la dispoziţie peste 2 500 membri de partid. I-am împărţit pe aceştia pe regiuni, iar Direcţia Cadre mi-a arătat acest lucru şi eu i-am spus să dea drumul lucrării, însă tovarăşii noştri de la regiuni dau dovadă de o totală lipsă de simţ de răspundere, au verificat şi para-verificat şi au renunţat. Unii au verificat 2 000 şi au rămas cu patru membri de partid, buni, alţii că au rămas din 1 500 membri de partid cu doi, iar alţii din 5 000 au rămas numai cu opt tovarăşi buni.

Noi nu ne dăm seama că aici este jocul reacţiunii. Părerea mea este următoarea. Ei ştiu că nouă ne-au intrat în partid diferite elemente care au câte ceva pe capul lor şi atunci dau referinţe false şi mincinoase şi după verificările care au fost în cazul unora s-a confirmat că nimic nu era real din cele ce rezultau din referinţe, ba că unii au rude în străinătate sau în Palestina, că aici în ţară au avut legături cu diferite somităţi ale partidelor politice, însă mai trebuie să vedem un lucru tovarăşi şi anume, cred că aici nu s-a făcut o muncă cinstită, serioasă, că nu s-a manifestat într-adevăr dorinţa de a găsi cadre, ci s-a mers pe linia că dacă au nevoie de cadre să nu-şi asume ei răspunderea, ci să-şi asume răspunderea Direcţia de Cadre şi ministerul şi lucrurile au mers pe linia aceasta şi s-a reflectat mult în recrutarea cadrelor.

Sunt de acord că acolo unde avem elemente slabe, fără bază serioasă, fără perspective, renunţaţi la ele, însă unde este vorba de un activist, de un element capabil cu randament în muncă, cred tovarăşi că trebuie să procedăm în felul următor, să-l verificăm pe linie de investigaţii. Faceţi această muncă pentru a stabili în privinţa lor şi veţi găsi că faţă de multe lucruri care s-au spus în dosar la ei, sunt şi multe minciuni.

Reacţiunea a învăţat o meserie şi a ştiut să dea la note şi referinţe şi în felul acesta au umplut dosarul oamenilor cu fel de fel de murdării.

La dosarele lor ai să găseşti că au fost legionari, dar când vezi mai bine şi verifică ca să vezi cine-l cunoaşte că este legionar şi unde a activat, vei vedea că nici nu a fost pe acolo.

Cadrele au tăcut acest lucru, au găsit dosarele oamenilor, o mare porcărie, lucruri drepte şi nedrepte, fără să se verifice. Unde este vorba de un om activ cu perspective şi dacă este un element cu origine ţărănească nu poate să facă parte din Securitate. De unde o astfel de interpretare? Am plecat să facem treabă, să o facem, să nu se mai meargă pe această linie, să nu facem prostii, unde este vorba de un element bun trebuie luptat pentru a-l obţine, verificaţi şi stabiliţi prin investigaţii, să se vadă dacă este într-adevăr legionar sau se adeveresc cele arătate, atunci dă-l dracului, chiar dacă este un element activ şi cu perspective, din moment ce a fost legionar sau sionist, nu are ce căuta, ştim noi de ce sunt ei capabili, ce pot face aceste elemente.

Aceasta nu înseamnă ca să respingem un element muncitor, un element capabil, ridicat profesional şi cultural, un element tânăr şi cu perspective în baza unei presupuneri sau a unei note mincinoase. Este o crimă faţă de cadre să avem o asemenea atitudine şi această lipsă de răspundere, repet, este o crimă.

Veţi merge la regiunile de partid unde veţi lua legătura cu activiştii de acolo, pentru ca să putem găsi elementele cele mai bune, cele mai capabile şi veţi merge pe linia aceasta de a renunţa în primul rând la originea socială muncitorească şi în acelaşi timp veţi face o muncă în plus şi anume investigaţii ca să vedeţi dacă referinţele date sunt reale sau nu.

Am avut un caz foarte interesant, un tovarăş care are muncă de răspundere şi care era pe cale să fie aruncat din partid.

Dacă a văzut omul în ce situaţie va fi pus a avut curajul şi s-a dus la tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej şi a spus că nu este adevărat că el a fost legionar şi multe alte lucruri care s-au dat despre el. Verificându-se acest lucru s-a descoperit existenţa unor bandiţi, care aveau necaz pe acest om pentru că el fiind în muncă de răspundere a lovit în aceştia, lucru foarte just, pentru că în elementele banditeşti trebuie să lovim permanent, şi această bandă a mers pe această linie de a da declaraţii că acesta a fost legionar, altul că l-a văzut în cămaşă verde, că l-a văzut în urma coşciugului lui Moţa când a fost adus din Spania şi o serie întreagă de lucruri.

Când s-a trecut la verificare au fost chemaţi cetăţenii respectivi care au dat declaraţiile printre aceştia a fost chemat şi un muncitor, un fel de maistru şi i s-a pus acestuia întrebarea de când îl cunoaşte pe respectivul.

Acesta a spus că îl cunoaşte de mult, că-l cunoaşte ca un băiat cinstit, muncitor, că era un băiat care a ajutat mult după 23 august 1944, dar drept este drept, „Dumnezeu să-mi ajute, dacă a fost legionar, ce pot să fac?", ba mai mult, când i-a spus acestuia că l-a văzut şi în cămaşă

verde, omul a rămas trăznit. Ca apoi să se constate că toate cele spuse nu au fost altceva decât uneltirile unei bande de reacţionari.

în alte părţi reacţiunea învaţă această meserie pentru că ştie că punem bază pe aceste referinţe, pentru că ştiu că contăm pe membri de partid şi noi n-am tras la răspundere să-i condamnăm pe aceşti banditi, ca să lovim în aceştia, şi vina este a noastră, a organelor de securitate şi vina este şi a organizaţiilor de partid că nu au sesizat şi s-au mulţumit cu ce au dat fiecare.

Dacă sesizam această problemă informativ, era imposibil să nu descoperim toate aceste bande, dacă ne duceam munca bine am fi contribuit ca să lichidăm pe aceşti banditi.

Vedeţi tovarăşi în ce constă această problemă a cadrelor? Cred că este necesar ca să nu renunţaţi la aceşti 2 500 membri de partid, să mergeţi pe linia de a face investigaţii pentru identificarea acestor elemente.

O altă problemă tovarăşi. Tovarăşii ne-au arătat aici că nu ştiu ce să facă pe linie de Miliţie, sunteţi comandanţi şi sunteţi răspunzători sau nu? Directorii de Securitate răspund de Miliţie sau nu?

în alte părţi s-au luat maşinile de la Miliţie, în alte părţi i-am făcut bucătari, pe alţii măcelari. Cred tovarăşi că nu este justă această poziţie.

în primul rând problema răspunderii, am vorbit atunci destul de clar şi acum vorbesc a doua oară, să nu mai fie nevoie să vorbesc şi a treia oară despre această problemă cu directorii regiunilor M.S.S.

Răspunderea în cadrul regiunii o ai ca director regional.

Directorul regional al Miliţiei este al treilea locţiitor operativ şi conlucrează cu directorul regiunii pentru toate problemele. Directorul regiunii va răspunde nu numai de munca de securitate, ci poartă răspunderea şi pentru munca de miliţie, poartă răspunderea pentru întreg acest organ, pentru a fi cât mai bine instruit, controlat, combativ, pentru a lovi în duşmani, aceasta este datoria directorilor de regiune, ei sunt ordonatori secundari, au datoria ca să controleze miliţia prin organele de miliţie şi securitate.

Ei ştiu cum să facă acest lucru şi trebuie să facă acest lucru.

în ceea ce priveşte bunurile nu v-aş sfătui şi nu sunt de acord ca să luăm maşinile de la Miliţie, dacă nu ţi-ai gospodărit gospodăria fiecare să se frece pe cap, însă nu este justă atitudinea ca să se ia maşinile miliţiei.

La fel nu sunt de acord ca să băgăm de la Miliţie oameni în aparatul administrativ, aceştia pot fi luaţi şi de la Securitate, nici pe linia aceasta nu se poate merge că dacă ni s-au oferit jandarmi pe aceştia să-i luăm.

Sunt de acord cu tov. Doicaru, însă nu este just ca să-i bage în aparatul administrativ numai pe acei de la Miliţie.

S-a privit această problemă sub prisma intereselor particulare şi nu sub prisma intereselor generale, să tragă fiecare pe a lui, Miliţia şi ceilalţi. Şi aşa elementele poliţiste şi banditeşti au profitat de aceasta şi au reuşit să creeze în Miliţie o situaţie, o situaţie anormală din lipsa aparatului politic şi din lipsa directorilor, începând de sus şi până jos şi anume, că la securitate este rău, că la M.S.S. ni se va cere să executăm ordinele. Banditii erau conştienţi că nu executau ordinele şi de aceea comentau şi au reuşit pe această chestie, a dus ca executarea ordinelor să creeze în Miliţie o anumită stare anormală, la fel că vor merge la Sfaturile Populare şi că Miliţia se va rupe în nu ştiu câte părţi.

Eu cred că odată cu lichidarea acestor banditi din Miliţie şi elementele care au tăcut abateri aşa cum a arătat tov. Oaidă cu acel Jean, care era prieten cu banditii, acest lucru nu este singurul caz izolat.

De ce solidaritatea cu infractorii şi poziţia aceasta a Miliţiei faţă de infractori?

De aceea trecându-se la lichidarea cu aceste elemente din Miliţie eu cred că se va trece să se facă o treabă bună şi va folosi Milităiei pentru a se pune ordine la ei.

Este o oarecare suspiciune faţă de Securitate şi s-a mai creat aceasta din cauza anumitor lucrători de securitate care se poartă brutal faţă de milităieni, există tendinţa de a se crea două tabere: Miliţie şi Securitate. Banditii aceştia au reuşit să creeze această stare şi de aceea atrag atenţia directorilor să facă o muncă cu pricepere cu privire la munca Miliţiei, să existe o conlucrare cu organele de securitate.

Dacă sunt anumiţi banditi care se ocupă cu aceste chestiuni să fie lichidaţi, nu este permis ca să existe asemenea atitudine de vrajbă între aceste organe.

Şi această tendinţă de a nu se lua în consideraţie necesităţile Miliţiei şi să li se ia maşinile şi aceasta să dispară.

De asemenea tovarăşi trebuie oprit ca directorii regiunilor de Miliţie să mai facă mutări de cadre aiurea, toată ziua fac mutări, deşi a fost combătută această chestiune, s-au dat ordine în acest sens, cu toate acestea toată ziua se află în treabă şi mută oamenii.

Vă atrag atenţia că răspundeţi personal în calitate de ordonatori secundari, pentru că, închipuiţi-vă, aceşti oameni fiind mereu mutaţi, în afară că lor trebuie să li se plătească drepturile şi aceasta este o cheltuială în plus, afară de aceasta nu facem altceva decât să facem jocul duşmanilor, pentru că aceste mutări nu este decât o muncă contrarevoluţionară.

Ce însemnează aceste mutări? Şeful de post este pus în situaţia, fiind mutat mereu, să nu cunoască oamenii, locurile. Ori, necunoscând situaţia, necunoscând oamenii, obiceiurile, necunoscând duşmanii şi prietenii, pe cine să ne bazăm în sat şi în cine trebuie să lovim în sat, toate aceste particularităţi care trebuie cunoscute printr-o agentură de suprafaţă, care este necesar postului de miliţie respectiv, pune în imposibilitatea ca aceştia să facă ceva, dacă toată ziua nu facem altceva decât să-i mutăm de colo-colo.

Nu ştiu ce i-a venit regiunii Timişoara, care are atâta de lucru cu bandiţii titoişti ca şefii de posturi de miliţie să fie mutaţi. Este mai interesant un lucru, că un şef de post care a prins un bandit a fost mutat. De ce a fost mutat? Nu cumva se serveşte acolo interesele agenturii titoiste?

Tov. şef de Securitate, dumneata ai datoria să vezi ce este acolo, cu ce drept sunt mutaţi oamenii, ce interese există. Pentru că nu-mi pot explica de ce să se mute 200 de oameni? De ce nu se respectă ordinele date, nu cumva faceţi jocul bandiţilor U.D.B.-ului, nu cumva acesta suflă la urechile oamenilor noştri? Pentru ce au fost mutaţi şefii de post de acolo?

Mutarea înseamnă pur şi simplu a rupe oamenii ca să-i vânturăm de colo-colo, aceasta era metoda lui Jianu şi Cristescu, pentru ca aceştia să nu cunoască specificul locului de muncă şi satele.

Aceasta nu pot să o consider decât o muncă duşmănoasă, banditească, ceea ce au făcut ei, iar pentru noi trebuie să fie o experienţă, trebuie să vedem cum să procedăm mai bine. De aceea comandantul de securitate trebuie să fie atent şi să raporteze cine a avut interesul să facă aceste mutări.

Eu găsesc un singur lucru, că Securitatea Statului Român nu a fost apărată prin aceste mutări, ci din contră, a fost lovită şi agenturii titoiste i-a servit mult aceste mutări.

Tovarăşii noştri de la contrainformaţii s-au cam obişnuit să spună că oamenii sunt noi în muncă, deşi ei sunt de doi ani în această muncă. Ce, trebuie să îmbătrâneşti în această muncă când este vorba de văzut acţiunile duşmanului? De ce oare nu identifici personal în cazul acţiunilor de sabotaj şi dacă identifici, aceasta se face foarte greu. De ce nu ne informează agentura informativă, de ce tovarăşii nu iau poziţie faţă de aceste acte de neglijenţă, de ce nu se merge pe linia ridicării nivelului profesional al agenturii?

Am avut un caz cu un oarecare tovarăş de aici dintr-un post de răspundere faţă de care tovarăşul director a spus că să mai vedem asupra

lui şi încă nu a luat nici o măsură împotriva lui, deşi banditul tună şi fulgeră toată ziua.

Avem de-a face aici cu manifestări crase de neexecutare a ordinelor, de auto liniştire, unde sunt amestecaţi ofiţeri vechi care ştiu ce înseamnă regulamentele militare.

Cum se explică că pe la depozitele militare avem furturi, avem atâtea plusuri şi minusuri?

Parcă ne-am juca cu ele, parcă ne-am juca cu pietricele, nu cu armament am avea de-a face. Directorii noştri de contrainformaţii au lipsa că nu are poziţie hotărâtă, parcă ar fi reţinuţi să descopere pe bandiţi şi în acelaşi timp să nu prevină exploziile, incendiile, furturile şi a vedea cine este vinovat de aceste plusuri şi minusuri. Să ne gândim de unde oare au aceşti bandiţi din munţi armament, desigur că din depozitele militare. Cred că aparatul nostru de contrainformaţii trebuie să se pătrundă de maximum de seriozitate în această muncă.

Acest lucru tovarăşi este valabil şi pentru directorii transporturilor, unde am avut o serie de aşa-zise accidente care, în realitate, sunt acte de sabotaj, şi de acţiuni ale duşmanilor însă tovarăşii noştri nu au arătat nimic aici. Să nu se mai arate numai lucrurile care sunt bune, succese, că acestea se văd concret în muncă, în rezultatele muncii, însă trebuie să facem mai mult control în jos şi să privim cu mai multă seriozitate munca aceasta pentru a se identifica bandiţii care fac aceste acte de sabotaj.

Am avut la Sf. Gheorghe şi la Feteşti câteva ciocniri cu consecinţe foarte grave şi numai anumitor întâmplări şi acte eroice ale unor oameni veniţi întâmplător pe acolo, care şi-au expus viaţa împiedicând o nenorocire ce urma să aibă loc acolo, şi direcţia transporturilor spune că se vor lua măsuri, însă nici până în prezent nu se ştie care sunt elementele criminale de la Feteşti, până la urmă a căzut vina pe un acar.

Este drept că transporturile noastre sunt încărcate, că materialele sunt vechi, noi toate acestea le cunoaştem, însă problema ne interesează direct pe noi şi trebuie să identificăm duşmanii, însă acest lucru nu s-a văzut.

La fel şi cu direcţia de grăniceri.

Şeful Serviciului de Informaţii Grăniceri dă dovadă de lipsă de simţ de răspundere cras, în primul rând că tovarăşul nu merge pe teren, toată ziua stă numai în birou, întrebuinţând mai mult pe tovarăşii subalterni ca ei să meargă în teren.

Ei au o concepţie foarte greşită despre graniţă, ei văd numai graniţa titoistă, restul este pasiv. Tovarăşii trebuie să ştie că mai există

încă o lungime de graniţă. La baza acestei pasivităţi stă atitudinea lui Boico, de aceea trebuie terminată cu această poziţie pasivă şi să ne punem serios pe treabă.

Trebuie să ştim că elementele titoiste mai au şi alte drumuri, mai atacă şi flancul şi acestea sunt Republica Democrată Ungară şi R.R Bulgaria la care graniţe se duce o muncă slabă. Dacă în alte părţi se face treabă, în schimb însă aici, în aceste părţi nu prea se vede. în afară de aceasta atribuţia direcţiei este şi graniţa maghiară şi a Uniunii Sovietice. Credeţi că spionii titoişti care trec la noi n-au interes să treacă în Uniunea Sovietică? Credeţi că numai noi suntem obiectivul duşmanilor? Obiectivul duşmanilor este Uniunea Sovietică şi acolo caută şi tind să lovească şi de aceea Serviciul de Informaţii trebuie să ia măsuri serioase pentru lichidarea acestei pasivităţi în ceea ce priveşte munca şi controlul.

O altă problemă a fost şi aceea cu dislocarea. S-au tăcut dislocări ale oamenilor nevinovaţi, tară să se controleze, ca după aceea să vedem că tocmai acei care au dat informaţii pentru dislocarea acestora erau ei înşişi nişte spioni, bandiţi. Cu alte cuvinte, ne lăsăm conduşi de spioni pentru că aceasta nu a fost altceva decât că aceştia au avut interes să cureţe drumul lor de elementele cinstite.

Sigur că dacă nu ai să controlezi cazi în cursa tuturor balivernelor şi bombelor.

Tovarăşi, faţă de cele arătate aici, faţă de criticile aduse aici, faţă de ajutorul dat de către Direcţia Centrală, de tovarăşii care au luat poziţie aici, faţă de tovarăşii din regiuni care au luat atitudine critică faţă de o serie de lucruri, consider tovarăşi că sunt necesare următoarele sarcini:

1. Intensificarea muncii informative prin prelucrarea şi controlarea modului cum au înţeles lucrătorii operativi necesitatea aplicării integrale a Directivei privitoare la munca informativă şi a prevederilor ordinului 811.

în acest scop să se ia măsuri şi să se prelucreze de către directorii regionali şi cei din centrală Directiva privitoare la munca informativă şi să se organizeze seminarii pe baza cărora să se pună în discuţie o problemă sau alta din Directiva cu munca informativă.

Tovarăşii Directori să nu se mulţumească cu citirea ei superficială, cu câteva întrebări şi răspunsuri, deoarece munca va merge şi pe mai departe prost, ci datoria lor este de a analiza aceste probleme în cadrul unul referat ţinut la locul de muncă cu probleme concrete şi cu cazuri concrete.

Exemplele concrete dau ocazia oamenilor să ia poziţie împotriva anormalităţilor în muncă şi pentru aplicarea principială a prevederilor din Directivă şi a ordinelor.

2. Luarea de măsuri concrete pe această linie pentru lichidarea bandelor până la 1 aprilie 1953.

În acest scop, fiecare Direcţie regională să nu-şi bage capul sub obroc şi să spună că la mine nu-i nimic, ci să caute să identifice foarte serios aceste bande, precum şi acei bandiţi izolaţi atât de drept comun cât şi politici în vederea lichidării lor.

Nu trebuie să se subaprecieze rămăşiţele de bandă, deoarece fiecare rămăşiţă face pui, şi sarcina noastră este să lichidăm atât rămăşiţele cât şi puii pentru a termina odată cu ei.

3. Prelucrarea directivelor privitoare la munca de investigaţii şi la cercetarea accidentelor suspecte de diversiuni tot pe bază de seminarii.

4. Intensificarea muncii de control de la regiuni în jos, prin antrenarea secţiilor în efectuarea controlurilor, instruirea tovarăşilor de la secţie prin darea de obiective speciale ce trebuie să le urmărească atunci când merg la raioane.

Aparatul secţiilor va trebui antrenat efectiv în munca de control a raioanelor în vederea ridicării capacităţii de luptă a acestora.

5. Necesitatea ca aparatul politic şi organizaţiile de bază partid şi U.T.M. să fie dirijate în sensul luptei pentru a ridica capacitatea de luptă a organelor Securităţii, nu însă în modul cum au înţeles unele organizaţii de bază de a se face exponenţii tuturor leneşilor şi să ducă muncă efectivă pentru ridicarea capacităţii de luptă profesională şi politică.

Ei trebuie să conlucreze cu directorii, să fie chemaţi la directori, să ţină şedinţă cu ei, să primească sarcini pe linie profesională de la ei, sarcini pentru care ei trebuie să lupte pentru a le introduce în viaţă.

Deci, nu luptă la cuţite cu directorii, ci o colaborare principială în scopul întăririi muncii de securitate.

6. Dezvoltarea muncii prin intensificarea criticii şi autocriticii. Aceasta trebuie făcută în cadrul şedinţelor de partid, U.T.M. şi profesionale.

Am mai spus şi cu alte ocazii şi repet şi acum.

Aveţi o secţie unde munca merge prost, străduiţi-vă şi faceţi un referat cu exemple concrete, cu analiza metodelor de muncă, cu consecinţele metodelor de muncă proaste, unde duc ele, şi puneţi acest referat în discuţia lucrătorilor operativi, lipsuri faţă de care oamenii vor

lua poziţie critică şi cu ajutorul lor veţi vedea cum trebuie să fie aplicată linia partidului, cum să fie aplicate ordinele comandanţilor.

Biroul organizaţiei de bază trebuie să contribuie la ridicarea combativităţii, la ridicarea profesională a tovarăşilor şi să combată elementele care-şi fac de cap, elementele nedemne care fac abateri, de a-i sancţiona pe linie de partid sau U.T.M. şi de a merge până la darea lor afară din Securitate, dacă gravitatea faptelor cere aceasta.

Nu este nevoie să priviţi Direcţia de Cadre ca pe cineva care dă dispoziţiuni pe baza cărora trebuie să lucraţi.

Toate acele motive pe care le invocaţi nu sunt altceva decât lipsă de răspundere şi datoria dvs., ca tovarăşi care aveţi munci de răspundere, este să aplicaţi în practică drepturile pe care vi le acordă regulamentul militar.

Nu este nevoie, dacă vrem să sancţionăm un tov. cu cinci zile arest, să întrebăm Direcţia de Cadre. Direcţia de Cadre trebuie să se străduiască să pună la baza muncii ei munca colectivă, să întărească munca, să termine cu tărăgăneala, să lichideze cu această stare de „lasă-mă, să te las" şi cu toate moştenirile de la vechea direcţie de cadre a D.G.S.S. şi pe care văd că deşi oamenii au fost îndepărtaţi totuşi metodele lor au fost moştenite. Ori toate aceste metode trebuie lichidate şi la aceasta va trebui să contribuie şi organizaţia de partid, precum şi ceilalţi tovarăşi pentru a termina cu această stare de lucruri.

În general trebuie ridicată calificarea aparatului de cadre atât din centrală cât şi din regiuni, întrucât altfel nu vor putea să-şi îndeplinească sarcinile lor.

Cunoaşterea cadrelor este o muncă serioasă şi de mare răspundere şi aşa cum se prezintă Direcţia noastră de cadre în momentul actual este încă destul de slăbuţă şi mai ales că tov. Demeter nu face suficiente eforturi pentru a lichida acolo cu starea de autoliniştire, spre a organiza cât mai bine munca, spre a îndrepta pe fiecare lucrător de cadre să-şi îndeplinească sarcinile, să aibă sarcini bine precizate şi în acelaşi timp nu au obiectivitate în ceea ce priveşte referatele.

La mine vin referate destul de slabe, în care nu este oglindită munca omului, referate care conţin mai mult mahalagisme, câte femei are, cu cine s-a culcat, dar munca omului nu reiese.

Este adevărat că la dosar trebuie să fie şi astfel de piese, însă a fi numai acestea şi munca omului nu şi aceasta o consider ca o parte foarte negativă.

Un tovarăş consilier îmi spunea: „Eu observ că aparatul de cadre şi chiar aparatul politic cunoaşte foarte bine problemele de morală, însă nu cunoaşte munca oamenilor" şi aceasta este realitatea.

Aparatul nostru de cadre nu cunoaşte oamenii, în schimb cunoaşte toate bârfelile, toate mahalagismele şi aceasta este foarte negativ.

Trebuie depusă străduinţă pe linia cunoaşterii oamenilor în muncă şi aceasta nu numai prin culegerea de date de la şefii de servicii sau birouri, ci prin participarea la şedinţe pentru a vedea poziţia omului faţă de muncă, faţă de sarcini.

La noi este o foarte mare lipsă şi anume că nu se cunosc nici oamenii, nici faptele lor, dar în schimb se cunosc ponoasele. Parcă atribuţia organelor de cadre este aceea de a afla dacă tov. cutare s-a culcat cu cutare femeie sau nu. De aceea trebuie lichidată cu această stare de lucruri şi în această privinţă Direcţia de Cadre are o sarcină extrem de importantă.

Aşa cum lucrătorii operativi au sarcina de a descoperi duşmanul oriunde s-ar afla el, tot aşa şi Direcţia de Cadre are sarcina de a descoperi elementele duşmănoase din însăşi aparatul de securitate şi de a duce lupta pentru lichidarea acestei stări de lucruri, a acestei moşteniri.

S-a ridicat problema de primire de membri de partid. Şi pe această linie există o rezistenţă, ceea ce dovedeşte şi lipsă de răspundere în ceea ce priveşte darea unor referinţe despre acei tov. care cer primirea în partid.

Tov. Stoica a arătat aici un caz şi cred că Direcţia Politică trebuie să ia acest caz în mână şi să facă ordine acolo şi în legătură cu acest lucru va trebui avut grijă şi în teritoriu şi acei tovarăşi care nu vor să se încarce de răspundere prin darea de recomandări celor care solicită aceasta nu pot să fie calificaţi altfel decât ca o poziţie neprincipială, neconformă cu Directiva partidului.

Nimeni nu te obligă să scrii mai multe decât cele ce ştii despre tovarăş, dar a fugi sau a nu da referinţe sau a veni cu chestiuni de răzbunare, este o atitudine potrivnică şi duşmănoasă.

Deci acestea sunt sarcinile organelor de securitate în problemele pe care noi le-am dezbătut aici.

Eu am încrederea că dacă tov. noştri sunt pătrunşi, şi în urma discuţiilor de astăzi cred că la mulţi le-a răsturnat bazele nesănătoase pe care şedeau până acum, de azi înainte trebuie să se gândească bine la directivele şi la sarcinile date, la necesitatea intensificării muncii informative, nu a unei munci de suprafaţă, ci de adâncime, de a lua măsuri pentru respectarea şi traducerea în viaţă a Directivei privitoare la munca cu agentura, a ordinului 811 şi a celorlalte directive care se vor prelucra aici şi eu cred că dacă tov. vor face eforturi să traducă în viaţă acestea, munca se va îmbunătăţi.

Noi vom da sprijin în această privinţă prin controlul pe care-l vom organiza în jos.

Dacă vom prelucra până jos aceste documente, dacă vor lua viaţă însăşi în poziţia tov. lucrători operativi de securitate noi vom întări munca, vom ridica combativitatea regiunilor respective, a biroului, a secţiei şi a raionului respectiv şi astfel noi vom putea să venim de hac duşmanului.

Aceste metode, aceste directive sunt verificate în lupta cu viaţa, în lupta cu practica, sunt principii care oglindesc concepţii staliniste privitoare la munca împotriva duşmanului.

Noi avem o mare fericire prin faptul că putem cunoaşte aceste principii şi că putem cunoaşte aceste metode.

Ar fi o crimă din partea fiecărui lucrător de a nu face tot ce este posibil, de a nu lupta pe toate căile pentru a se înarma cu aceste comori, de a nu face din ei elemente conştiente care să simtă ca o necesitate munca informativă, care să simtă de nedespărţit problema muncii de securitate, problema muncii informative ca o problemă de viaţă a însăşi muncii de securitate.

Procedând astfel, eu am încrederea că noi vom reuşi să ridicăm organele Ministerului Securităţii Statului pe o treaptă nouă şi astfel să contribuim la apărarea statului nostru, la întărirea dictaturii proletariatului, la întărirea muncii şi luptei împotriva duşmanului şi prin aceasta să dăm o lovitură nimicitoare tuturor duşmanilor din exterior cât şi celor din interior, ca prin aceasta să întărim regimul de democraţie populară, să contribuim la liniştea şi apărarea vieţii şi securităţii oamenilor muncii, la întărirea securităţii apărării ţării noastre.

Eu cred că dacă fiecare dintre noi va pleca de aci convins de a duce lupta împotriva tuturor acestor murdării şi metode nedemne despre care am vorbit aci, metode care au fost supuse unei critici vehemente, este imposibil să nu lichidăm într-un timp destul de scurt cu această stare de lucruri din regiuni.

Eu cred că în ceea ce priveşte mentalitatea oamenilor, felul lor de a judeca, nu uşor vom reuşi să lichidăm aceasta şi pentru aceasta trebuie dusă o luptă educativă permanentă de a combate şi califica ca atare metodele înapoiate şi prin aceasta să dăm organelor de securitate şi de miliţie o poziţie hotărâtă de luptă împotriva duşmanului, ca fiecare în domeniul ei să-şi îndeplinească sarcinile în cât mai bune condiţiuni, contribuind prin aceasta la întărirea securităţii statului nostru şi la întărirea luptei împotriva duşmanilor ţării noastre.

A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr.97,vol. I,f. I 19-166.

98.

1953 martie 25. Formulă ajurământului militar depus în momentul încadrării în Securitate.

Data 25 martie 1953

Jurământ militar

„Eu.....cetăţean al Republicii Populare Române,
intrând în rândurile Securităţii Statului, jur să fiu devotat poporului muncitor, Patriei mele şi Guvernului Republicii Populare Române.

Jur să-mi însuşesc temeinic toate cunoştinţele profesionale pentru a fi bun luptător în cadrul Securităţii Statului.

Jur să fiu luptător dârz, cinstit, curajos, disciplinat şi vigilent; să păstrez cu strictețe secretul profesional şi de stat; să păstrez cu grijă avutul militar şi obştesc, să execut tară şovăire regulamentele militare şi ordinele şefilor.

Jur să urăsc din adâncul fiinţei mele pe toţi duşmanii Patriei şi ai poporului muncitor.

Jur să fiu gata oricând, la ordinul Guvernului, să lupt pentru apărarea Patriei mele, Republica Populară Română, cu toată dârzenia şi priceperea, neprecupeţind sângele şi viaţa mea, pentru dobândirea victoriei depline asupra duşmanilor.

Dacă voi călca jurământul meu, să mă lovească pedeapsa aspră a legii Republicii Populare Române şi să-mi atrag ura şi dispreţul oamenilor muncii.

Mă leg să îndeplinesc întocmai jurământul meu, pentru libertatea şi fericirea Patriei şi a poporului muncitor".

Dat în faţa noastră
Numele şi prenumele

A.M.I., fond D.M.R.U., inv. nr. 7358, dosar nr. 3/1953, f. 626.

99.

1953 mai 12. Notă referitoare la rivalităţile dintre grupurile Rădescu şi Vişoianu, întocmită pe baza extraselor din ziarul „Times Herald" din Washington.

12 mai 1953

Notă
referitoare la lupta dintre grupările Rădescu şi Vişoianu

în ziarul „Times Herald" din Washington, pe data de 16 martie 1953 a apărut un articol, semnat de ziaristul Walter Trohan (probabil de origine română), în legătură cu intrigile care există între cele două grupuri.

Dăm mai jos traducerea părţilor esenţiale ale articolului:

„Două grupuri de români se întrec în a fi recunoscute ca conducători în bătălia pentru eliberarea României de sub comunişti.

Un grup este Liga Românilor Liberi, condusă de generalul Rădescu, fostul şi ultimul prim-ministru legal al României.Grupul opus, care este recunoscut de Departamentul de Stat, este condus de Constantin Vişoianu, fostul ministru al Afacerilor Externe şi Alexandru Cretzianu, fost ministru în Turcia. Vişoianu şi Cretzianu au ca înger păzitor pe Max Auschnitt, bogătaş din New York, amestecat de curând într-un scandal cu femei uşoare. El are un renume mondial ca organizator de petreceri.

Liga Românilor Liberi susţine că legătura lui Auschnitt cu Vişoianu periclitează cauza eliberării României.

Rădescu şi Liga lui susţin că Vişoianu şi Cretzianu au fost recunoscuţi de către Departamentul de Stat, mai bine zis de fostul secretar de stat Acheson, pe baza unor vechi prietenii diplomatice şi nu în urma unei aprecieri juste succesorale.

Rădescu, după părerea prietenilor lui, are tot dreptul să fie recunoscut. Ei susţin că Liga lor este o confederaţie care cuprinde majoritatea organizaţiilor de români refugiaţi.

Liga este angajată într-o petiţie în faţa Justiţiei elveţiene în care sunt amestecaţi 1 500 000 dolari, fonduri româneşti, care sunt controlate de Vişoianu şi Cretzianu. Fondul a fost transferat într-o bancă elveţiană în dezavantajul Băncii Naţionale a României, în anul 1944 cu aprobarea guvernului român, de către un grup de conducători români, pentru a fi întrebuinţaţi la crearea unei organizaţii în exil.

Guvernul „Român comunist" a cerut să i se restituie banii însă Curtea Elveţiană a dat o decizie împotriva guvernului român.

Liga, acuză în petiţia ei, că Cretzianu şi Vişoianu au luat fondul nelegal şi îl întrebuinţează în beneficiul lor personal trăind generos în Washington din acest fond.

Cretzianu şi Vişoianu susţin că acest fond este legal al lor şi că ei constituie reprezentanţii acreditaţi ai României Libere.

Liga lui Rădescu are trei obiective: să unească toţi românii liberi pentru eliberarea ţării lor, să câştige recunoaşterea de către Departamentul de Stat şi de a câştiga controlul asupra fondului de un milion şi jumătate de dolari din Elveţia".

Cât priveşte această problemă a emigraţiei române din S.U.A., ea a trecut prin două etape. în prima etapă la începutul lunii februarie a.c., ea a constituit o problemă importantă deoarece imperialiştii americani doreau ca să lichideze cearta dintre Rădescu şi Vişoianu şi să unească pe toţi fugarii într-o singură organizaţie pentru a putea s-o conducă şi s-o controleze mai uşor.

Faţă de Rădescu care este compromis în faţa americanilor pe chestia scrisorii care a mărit încordarea între grupurile reacţionare, Vişoianu se părea că are mai multe şanse de a ajunge la conducere. (Este vorba de scrisoarea lui N. Rădescu către judecătorul de instrucţie al Cantonului Berna - Elveţia, prin care acuză pe Vişoianu şi Cretzianu de fals în acte publice în legătură cu însuşirea fondului de 6 000 000 franci elveţieni).

în prezent însă datorită manevrelor lui Malaxa, americanii nu mai sunt interesaţi în unificarea comitetelor.

Malaxa, care are prieteni în rândurile republicanilor, printre care pe Nixon, vicepreşedintele S.U.A., le-a arătat acestora că nu au de ce să se străduiască pentru a unifica comitetele româneşti, deoarece prin unificare n-ar aduce nimic nou în lupta anticomunistă pentru că fugarii români din comitete sunt nişte oameni corupţi care se ceartă pe posturi şi bani.

El a reuşit într-o măsură să influenţeze pe americani ca să renunţe la unificarea comitetelor şi să se ocupe de alte afaceri mai rentabile, adică el a propus ca să se pună serios pe treabă în problema serviciului de spionaj din Turcia, care este finanţat de Malaxa şi cu ajutorul căruia speră „să facă din R.P.R. o a doua Iugoslavie".

El a arătat americanilor că dacă vor să treacă la acţiuni este mai bine să mizeze pe legionarii din Partidul Muncitoresc Român şi pe oamenii serviciului de spionaj din Turcia, decât pe fugarii din comitete.

A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 14, f. 47-49.

100.

1953 noiembrie 5. Referat privind posturile de radio „Vocea Americii", „Europa Liberă" şi B.B.C.

5 noiembrie 1953

Referat privind posturile de radio „Vocea Americii", „Europa Liberă" şi B.B.C.

Postul de radio „Vocea Americii" a funcţionat până în aprilie 1953 sub egida Departamentului de Stat al S.U.A.

înfiinţat în timpul celui de-al doilea război mondial, acest post transmitea diferite ştiri pentru ţările aflate sub ocupaţia fascistă.

După cel de-al doilea război mondial însă, sub influenţa orientării cercurilor guvernamentale din S.U.A., acest post se transformă într-un focar de transmisiuni pline de minciuni şi calomnii la adresa Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară.

în general, acest post de radio este un instrument de care se foloseşte Departamentul de Stat în vederea atingerii maşinaţiunilor sale murdare.

Sediul său se află în New York - 57-a stradă, colţ cu al 8-lea bulevard.

„Vocea Americii" este încadrată cu două feluri de personal: autohton şi străin. Posturile de conducere sunt încadrate numai cu oameni de încredere, cetăţeni am- ricani, care în prealabil au fost verificaţi de RB.I.

Pentru emisiunile străine sunt întrebuinţate însă persoanele străine care cunosc limba ţării respective. Pentru ţările de democraţie populară aceştia sunt aleşi dintre fugari.

Spre deosebire de funcţionarii americani care sunt încadraţi şi au o leafă fixă, personalul străin este retribuit după cantitatea şi calitatea articolelor scrise, el nefiind angajat permanent. Ei scriu articolele acasă şi se prezintă la post numai la orele de emisiune.

Articolele sunt plătite cu 10-15 dolari bucata.

Personalul străin nu este întrebuinţat decât pentru scrisul şi cititul comentariilor în diverse limbi.

Retribuţia personalului străin este în general mică, fiind de cca 60 dolari pe săptămână, ceea ce reprezintă exact cât îi trebuie unui om ca să-şi ducă traiul.

Trebuie menţionat că activitatea acestui post de radio este controlată de F.B.I. care- şi are reprezentantul său în comitetul de conducere.

Pentru fugarii români care lucrează la „Vocea Americii" (emisiunea românească), reprezentant al F.B.I. este un individ numit Paul Deak. Exemplu concret că F.B.I.-ul controlează activitatea „Vocii Americii" a fost faptul că fostul şef al emisiunii româneşti numit Cehan a fost scos din acest post la intervenţia F.B.I.-ului, iar ulterior a fost adus în faţa comisiei McCarthy pentru a fi cercetat.

în urma campaniei pornite de fascistul McCarthy, care ar fi „descoperit comunişti" la „Vocea Americii", la acest post au început serioase verificări cercetându-se activitatea fugarilor, unii dintre ei fiind înlăturaţi.

în luna aprilie „Vocea Americii" a fost formal desfiinţată cu scopul de a o putea scoate fără prea mare zarvă de sub jurisdicţia Departamentului de Stat. Această schimbare era necesară deoarece cercurile guvernante din S.U.A. nu mai doreau să amestece oficial Departamentul de Stat în activitatea „Vocii Americii" şi pentru că urmăreau să intensifice activitatea sa în viitorul apropiat.

Cu prilejul unei conferinţe de presă Eisenhower a anunţat că la 1 august a.c. a fost înfiinţată agenţia de informaţii a S.U.A. (U. S. I. A.), care, printre alte atribuţiuni, are şi sarcina de a conduce emisiunile postului de radio „Vocea Americii".

Directorul acestei agenţii, numit Teodor Streibert, a arătat că această agenţie are ca scop „prezentarea aspectelor importante ale acţiunilor şi politicii Statelor Unite".

înainte de 1 august a.c. presa americană a arătat că „Vocea Americii" şi-a întrerupt emisiunile pentru America Latină, ţările asiatice, africane, precum şi pentru ţările capitaliste, rămânând să fie continuate numai emisiunile pentru U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară.

Directorul „Vocii Americii" este un american numit Gun.

în ce priveşte emisiunea românească, şeful ei este un român american numit Cocuţ, care i-a luat locul lui Cehan, în care americanii nu mai aveau încredere.

De aici se poate observa grija autorităţilor americane de a-şi plasa oameni de încredere în diverse posturi de răspundere.

Modul de lucru al postului de radio „Vocea Americii" este următorul:

Cam o dată pe săptămână sunt convocaţi toţi scribii şi li se distribuie ziare venite din R.P.R., precum şi diverse buletine de presă ce cuprind ştiri din ţara noastră. Apoi li se dau subiectele de scris şi în acelaşi timp li se explică şi cum trebuie scrise articolele, adică li se indică „linia politică" a articolelor.

Aşa-zisa „linie politică" este violentă şi scribii sunt îndrumaţi să scrie din ce în ce mai violent fără a ţine seama de vreun considerent. După ce sunt scrise se face verificarea articolelor. După ce articolele sunt controlate se face imprimarea pe bandă de magnetofon, care este la rândul ei controlată şi numai după aceea se face emisiunea.

Este interesant de remarcat că unii dintre cei care vorbesc la microfon au obiectat că ar putea fi recunoscuţi după voce şi familiile lor ar putea avea neplăceri, însă au fost asiguraţi de directorul postului că ei controlează prin organele lor acest lucru şi ştiu că nici o măsură nu a fost luată împotriva familiilor.

în urma verificărilor făcute de F.B.I. unii dintre fugarii români au fost înlăturaţi. Este cazul lui Pamfil Ripoşanu, care a fost dat afară pe motiv că a slujit până în 1948 unui guvern comunist, fiind funcţionar la Legaţia R.P.R. din Washington.

Este probabil ca în urma verificărilor să fie înlăturaţi mai mulţi dintre fugarii români care lucrează la „Vocea Americii" şi pe care

autorităţile americane îi socotesc suspecţi, începutul a fost făcut cu evreii cărora li s-au luat muncile confidenţiale aşteptându- se un simplu prilej pentru a fi concediaţi.

în urma începerii verificărilor C. Vişoianu şi N. Rădescu (înainte de a muri) au făcut unele liste cu oamenii lor care după ei ar trebui să rămână pentru a lucra mai departe la noul post de radio.

în tot cazul, toată şleahta de fugari care lucrează la acest post este îngrijorată ca să nu fie atinsă de noile măsuri.

în prezent cei de la „Vocea Americii" intenţionează să înfiinţeze un post al „Vocii Americii" la München, în Germania.

Menţionăm că în prezent există un post la München, care face retransmisia pentru Europa. Ceea ce se pregăteşte este organizarea chiar ca transmisiunile să fie făcute direct din München.

„Europa Liberă"

Postul de radio „Europa Liberă" a început să funcţioneze în martie 1951. Este o organizaţie americană, creată pentru a desfăşura activitatea informativă şi subversivă împotriva U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară.

Spre deosebire de „Vocea Americii", aşa-numitul post „Europa Liberă" este socotit a nu fi o organizaţie guvernamentală, ci chipurile un post al organizaţiei „Europa Liberă".

De fapt este o sucursală a „Vocii Americii" şi între aceste două posturi există o legătură foarte strânsă.

Astfel, se fac şedinţe comune, se schimbă material pentru emisiuni şi din când în când simbriaşii trec de la un post la altul.

Pentru a se păstra aparenţa că aceste două posturi sunt separate, există o dispoziţie care prevede că cei care lucrează la „Vocea Americii" nu pot lucra în acelaşi timp şi la „Europa Liberă", însă în practică, după cum am arătat, există o colaborare strânsă.

Postul se află în New York pe a 57 stradă, în blocul „Normandie".

în vederea culegerii de informaţii s-a redactat o broşură pentru discuţiile corespondenţilor postului „Europa Liberă" cu fugarii din ţările de democraţie populară.

Broşura a fost editată în decembrie 1951 de către biroul european al postului de radio „Europa Liberă" care este condus de spionul american Harry Sperling. Ea este o instrucţiune elaborată de către serviciul de spionaj american pentru culegerea informaţiilor, care cuprinde 347 întrebări privind potenţialul militar-economic, deplasările unităţilor militare, atitudinea populaţiei faţă de regim, posibilităţile

desfăşurării unei activităţi de spionaj şi diversiune în ţările de democraţie populară, informaţii despre Uniunea Sovietică.

Postul „Europa Liberă" are o situaţie similară cu „Vocea Americii" în privinţa verificărilor, deoarece F.B.I.-ul se interesează îndeaproape şi de acest post urmând ca şi aici să fie înlăturaţi acei ce par suspecţi autorităţilor americane.

De asemenea funcţionarea este aceeaşi ca şi la „Vocea Americii", „Europa Liberă", care are acelaşi stăpân, răspândeşte prin undele sale aceleaşi calomnii şi minciuni la adresa lagărului păcii.

Director al personalului la acest post este un american numit Wallace, iar şeful emisiunii româneşti a fost cunoscutul reacţionar Carol Davilla. Acesta din urmă a avut în jurul său la „Europa Liberă" elemente din mai toate fostele partide.

Dintr-o informaţie apărută în „Patria", ziar al „Asociaţiei românilor liberi din Germania", reiese că „Europa Liberă" a desfiinţat emisiunea în limba română a postului de radio de la New York. De asemenea, şi în Europa emisiunile lui „Europa Liberă" în limba română au fost reduse la o durată de 25 minute zilnic. Tot acelaşi ziar arată că o parte din fugarii români din S.U.A. au trimis o scrisoare lui Dulles, secretarul Departamentului de Stat, în care protestează împotriva desfiinţării emisiunii româneşti a postului „Europa Liberă" din New York.

„Europa Liberă" are în diferite oraşe ale Europei apusene sucursale care emit programe pentru aceste ţări şi în special pentru ţările de democraţie populară, programe care nu se deosebesc cu nimic de cele emise din S.U.A.

Astfel, la Lisabona s-a mutat aparatul cel mai puternic a lui „Europa Liberă" care va întări transmisiunile pentru Europa. Despre acest post nu cunoaştem alte date.

La Istanbul există de asemenea o altă sucursală a lui „Europa Liberă". La acest post pentru emisiunea românească, un rol important îl are Decei Aurel, care pregăteşte toate emisiunile de radio în limba română.

La München în Germania se află unul dintre cele mai puternice transmiţătoare ale postului „Europa Liberă". Acest post se află situat la cca. 16 km sud-est de München, în satul Holzkirchen.

Din unele informaţii apărute în presă reiese că în ultimul timp se utilizează un vapor cu toate cele necesare pentru a putea emite, urmând ca acesta să-şi facă emisiunile de pe apele din apropierea ţărilor de democraţie populară.

Şeful românilor care lucrează la postul „Europa Liberă" din Miinchen, este un individ numit Gregorian. Sub conducerea lui lucrează: Sporea Constantin, Marinescu, Rotaru Petre, prof. Antoniu.

Dat fiind că românii care lucrează la „Europa Liberă" sunt în număr mic, ei nu pot constitui o secţie aparte ca de exemplu ungurii sau cehoslovacii care au câte 100 de funcţionari.

B.B.C.

Postul de radio englez B. B. C, care este un post destul de vechi, în ultimul timp şi-a redus numărul posturilor mai ales la secţiile de limbi străine. Această reducere a activităţii B.B.C.-ului se pare că a fost făcută pentru ca „Europa Liberă" să-şi poată desfăşura nestingherit programul, extinderea sucursalelor [postului] „Europa Liberă" făcându-se deci în detrimentul postului de radio englez B.B.C.

Odată cu desfiinţarea unor posturi o parte din personalul lui B.B.C. a fost concediat, iar cel care a rămas a fost foarte serios verificat.

Şefii secţiei române de la B.B.C. sunt Ioan Podea şi Cristea. Aceştia aranjează programele în limba română şi primesc un salariu de 1 200 lire pe an. Afară de ei mai lucrează la secţia românească: Cârciog, Galea, Campus, Cleo Flora, Sepianu şi d-na Grindea.

Anexăm scurte caracterizări ale persoanelor care lucrează la „Vocea Americii", „Europa Liberă" şi B.B.C. [88]

A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 45, voi. 3, f. I l-I 6.

101.

1953 decembrie 9. Notă cuprinzând informaţii despre B.B.C. S. II/B. 2

9 decembrie

1953

Notă
privind unele informaţii despre B.B.C.

Rezidenţa Londra ne semnalează că B.B.C.-ul este împărţit în trei secţii distincte şi anume: Secţia programelor pentru Anglia (Home Service), Televiziune şi Secţia programelor pentru străinătate. Fiecare dintre aceste trei secţii are bugetul său separat. Pentru Home Service şi Televiziune fondurile provin din taxele de radio şi vânzarea diferitelor publicaţiuni ale B.B.C. Pentru Secţia externă fondurile provin în întregime din alocaţii de stat.

---

88 Nu au fost identificate în dosar

Din unele informaţii reiese că în unele clădiri în care se găsesc birourile sau studiourile care tratează programele pentru Home Service se poate intra foarte uşor, pe când în cele de unde se transmit programele externe se intră mai greu. Fiecare persoană care intră acolo este controlată şi urmărită unde se duce şi cu cine vorbeşte (în clădirea respectivă).

în ceea ce priveşte funcţionarii de la B.B.C., sunt cunoscute cazuri când aceştia au fost mutaţi de la B.B.C. la Foreign Office, de asemenea sunt cunoscute cazuri când elemente care în armata engleză au lucrat pe linie informativă astăzi lucrează la B.B.C.

Serviciul extern al B.B.C.-ului nu este altceva decât o organizaţie de spionaj guvernamentală, unde personalul de conducere este numit şi transferat de guvern şi în special de Foreign Office şi care numai în mod formal este legat de Societatea Engleză de Radiodifuziune.

Funcţionarii de la Secţia Externă sunt deci sub o formă sau alta agenţi ai I. S. (sau, mai exact, ai Serviciului Secret - Secret Service, care depinde de Foreign Office). Desigur, această situaţie poate să nu fie cunoscută de unii funcţionari inferiori, folosiţi doar ca traducători din diverse limbi străine, dar în ceea ce priveşte funcţionarii cu munci de răspundere, ei sunt fără îndoială agenţi conştienţi ai I.S.

[indescifrabil] **A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 83, f. 52.**

102.

1953 decembrie 9. Notă cuprinzând informaţii neverificate despre funcţionari ai B.B.C.

S. II/B. 2 9 decembrie 1953

Notă
privind unele informaţii neverificate

Rezidenţa Londra ne semnalează următoarele despre elementele care lucrează la B.B.C.:

Popescu Ghiţă, funcţionar permanent la B.B.C., redactează discursuri despre probleme politice mondiale pe care le vorbeşte singur şi conduce secţia care se ocupă cu aceste probleme.

Jacobson Jacob, de profesie medic, cu domiciliu permanent în Portugalia, oraşul Lisabona. Pregăteşte şi vorbeşte la B.B.C. despre problemele medicale, mai vorbeşte la secţia românească de la Radio Paris şi la secţia română de la Radio Spaniol.

Numitul este în relaţii de prietenie cu soţia lui Carol al II-lea, decedat.

Vine în Anglia de mai multe ori şi în special când trebuie să vorbească la B.B.C., când vine la Londra vizitează întotdeauna pe fostul

rege Mihai căruia îi aduce veşti de la Lupeasca şi de la români din Lisabona.

în Anglia Jacobson J. mai are legături cu fugarii români cu care se întreţine în societatea lor prin vizitele pe care le face. Este un duşman al R.P.R.

Jacobson J. este cumnatul lui Cohen, fost român, cu domiciliul în Portugalia, oraşul Lisabona, fiind proprietarul unei rafinării de petrol din acea ţară. Cohen este plecat din România de aproximativ 30 ani.

Vlad este speaker permanent la B.B.C. Soţia lui este una dintre cele trei femei care vorbeşte permanent la B.B.C., secţia română.

Vlad şi cu soţia lui sunt funcţionari ai B.B.C.-ului şi sunt foarte apreciaţi de către englezi.

Munteanu Gheorghe, fost membru al P.N.Ţ. şi după aceea legionar, politică pe care o face şi în prezent. în trecut a fost funcţionar al Legaţiei Române din Londra şi după aceea a rămas în Anglia. în prezent are domiciliul permanent în Portugalia, oraşul Lisabona. Activează ca un element fruntaş în mişcarea legionară. Recent a venit la Londra cu scopul de a se interesa de elementele legionare din Anglia.

Aldeanu, legionar, are domiciliul în Portugalia, oraşul Lisabona, este un bun prieten şi colaborator al lui Munteanu Gheorghe. Ambii au venit la Londra pentru a se interesa despre elementele legionare din Anglia.

Goldstein Gogu, român, cu domiciliul în Paris unde editează zilnic în limba română un buletin în două pagini bătut la maşină, nu se cunoaşte numele publicaţiei.

Numitul are legături cu înalte persoane din viaţa politică a Franţei. Este un element activ în mişcarea fugarilor români.

Goldstein Gogu este în legătură cu Geraint Owen care este cunoscut de noi că a făcut parte din Misiunea Militară Britanică din Bucureşti şi care în prezent lucrează la B.B.C. unde ocupă un post important în secţia care se ocupă cu propaganda împotriva ţărilor de democraţie populară.

Goldstein Gogu este ajutat în editarea buletinului menţionat mai sus de un român, anume Movilă.

Romulus Boilă, fiul fostului ministru Romulus Boilă, domiciliază la Paris şi editează publicaţia reacţionară „[La] Nation Roumaine".

într-o discuţie pe care a avut-o Boilă cu un agent al nostru i-a spus că pentru propagandă foloseşte bani din fondul depus de Antonescu în Elveţia pe care l-a ridicat Cretzianu.

Boilă a mai spus că în Italia există o şcoală românească unde legionarii urmează cursuri superioare, politice, militare şi alte specialităţi (nu se cunoaşte localitatea).
Şcoala respectivă este susţinută cu bani de către americani iar profesorii sunt tot americani. La această şcoală, Horia Sima împreună cu alţi bandiţi merg şi ţin cuvântări politice. Tot Boilă a spus că în Franţa în prezent sunt 5 500 români fugiţi după război din România. O parte dintre aceste elemente sunt veniţi din alte ţări în Franţa. Cu plasarea lor în câmpul muncii se ocupă biserica catolică, care a repartizat aceste elemente în munci la păduri, voiajori, supraveghetori în minele de cărbuni şi la îngrijirea viţei de vie.

Vişoianu vine foarte des în Franţa unde vizitează organizaţiile fugarilor români.

Penescu este în Franţa, iar în momentul de faţă este grav bolnav.

Viseanu redactează şi conduce împreună cu alţi fugari publicaţia reacţionară „Era nouă".

Théo, ziarist, român, origine greacă, editează buletinul „Informaţiei româneşti", publicaţie reacţionară.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 83, f. 53-55.

103.

1954 septembrie. Dare de seamă asupra activităţii Direcţiei a 8-a în perioada 1 ianuarie-31 august 1954.

Ministerul Afacerilor Interne — Strict Secret
Direcţia a 8-a — Confidenţial - Personal

Dare de seamă asupra activităţii Direcţiei a 8-a pe perioada 1 ianuarie - 31 august 1954

în cadrul M.A.I. - Direcţia de Anchete are sarcina de a efectua ancheta preliminară, privind cazurile de infracţiuni împotriva securităţii interne şi externe a statului nostru, de a descoperi legăturile criminale ale elementelor contrarevoluţionare şi de a strânge dovezile de vinovăţie necesare sancţionării lor de către justiţie.

Concomitent cu anchetarea şi trimiterea în justiţie a elementelor contrarevoluţionare, Direcţia de Anchete se mai ocupă şi cu munca de sprijin şi control al Serviciilor 8 din unităţile resiionaie M**.a.**I., printr-un serviciu creat în acest scop.

La baza activităţii Direcţiei de /vncnere a stat îndeplinirea Hotărârii C.C. al P.M.R. din 20 octombrie 1952, ordinul M**.a.i**. nr. 1751 din august 1953, precum şi

directivele şi instrucţiunile M.A.I. cu privire la munca de anchetă, care au dezvăluit lipsurile, metodele nejuste şi abuzurile ce dăinuiau în domeniul muncii de anchetă.

Astfel, a fost scoasă la iveală încălcarea legalităţii populare prin arestări nejustificate, pe bază de materiale neverificate, neînsemnate sau chiar nereale, a unor cetăţeni nevinovaţi, care în multe cazuri făceau parte din păturile apropiate nouă, în timp ce nu se punea accent suficient pe descoperirea adevăraţilor duşmani ai patriei noastre ca: trădătorii, spionii, teroriştii, diversioniştii, sabotorii etc.

Anchetarea elementelor arestate se tărăgăna timp îndelungat şi multe dintre anchete ţineau chiar mai mulţi ani, arestaţii fiind ţinuţi în închisoare fără formele legale.

S-a scos la iveală, de asemenea, insuficienta pregătire politică, ideologică şi profesională a anchetatorilor, lipsa de control şi îndrumare permanentă a subalternilor şi de aceea anchetele în multe cazuri s-au desfăşurat fără plan de anchetă şi chestionar şi fără cunoaşterea suficientă a materialului existent.

în locul unei munci perseverente de strângere a probelor şi folosirea în anchetă a corpurilor delicte şi altor documente, pentru demascarea legăturilor criminale ale arestaţilor şi adâncirea anchetelor, în loc de obiectivitate în cursul cercetărilor, unii anchetatori alegeau calea cea mai uşoară: constrângerea fizică, ameninţarea, presiunea morală şi promisiunea, metode interzise cu desăvârşire de legile Republicii Populare Române.

Faţă de aceste lipsuri, în faţa Direcţiei de Anchete au stat următoarele sarcini principale:

• respectarea legalităţii populare, în primul rând legalitatea arestărilor, respectarea termenelor de anchetă, ridicarea capacităţii de luptă a aparatului de anchetă, prin îmbunătăţirea permanentă a muncii, prin înlăturarea metodelor vechi şi dăunătoare şi introducerea unor metode juste, care să ducă la dezvoltarea multilaterală şi în adâncime a anchetelor, o sarcină principală a constituit şi constituie lupta pentru educarea lucrătorilor, împletită cu măsuri împotriva abuzurilor, disciplina fermă în executarea ordinelor şi instrucţiunilor date, cultivarea şi dezvoltarea conştiinţei şi vigilenţei revoluţionare, ridicarea permanentă a nivelului ideologic, politic şi profesional al anchetatorilor, în vederea îndeplinirii acestor sarcini, Direcţia de Anchete cu ajutorul efectiv al tov. consilieri, a trecut la luarea a o serie de măsuri menite să facă o serioasă cotitură în munca de anchetă şi anume:

Pentru respectarea legalităţii populare şi pentru lichidarea arestărilor ilegale, s-a luat măsura ca arestările să se facă pe bază de mandat de arestare şi ordin de perchiziţie aprobat de Procuratura Teritorială respectivă, pe baza unui referat cu documentaţie prealabilă a activităţii criminale asupra elementelor ce urmau să fie arestate.
în vederea respectării termenelor de anchetă, a fost introdus un control mai eficace, iar în cazurile unde anchetele n-au putut fi terminate în timpul prevăzut de lege şi
ordinul M.A.I., s-a cerut prelungirea anchetelor pe bază de referat aprobat de conducerea profesională şi organele procuraturii.

Astfel a fost legalizată situaţia a sute de reţinuţi ce fuseseră arestaţi cu câţiva ani în urmă - procurându-se pentru aceştia mandate de arestare la zi.

Pentru dezvoltarea simţului de răspundere al anchetatorilor şi a lichida schimbările dese şi tară justificare a anchetatorilor de la un arestat la altul, fapt ce a contribuit la tărăgănări şi anchetă superficială, s-a introdus referatul de preluare a dosarului de anchetă spre efectuare cu aprobarea conducerii Direcţiei.

S-a trecut la întocmirea de planuri de anchetă şi chestionare şi perfecţionarea acestora, ceea ce a determinat pe anchetatori să cunoască mai bine materialul existent, creându-se şi condiţii mai bune pentru efectuarea unui control şi sprijin mai eficace asupra subalternilor.

în ultimul timp s-a trecut la elaborarea „Planului individual de măsuri", care va contribui la cunoaşterea şi mai bine a materialului informativ, la ridicarea simţului de răspundere, la dezvoltarea iniţiativei anchetatorilor şi la efectuarea unui control eficace şi sprijin permanent ce trebuie să fie acordat lucrătorilor.

Pentru a uşura demascarea legăturilor criminale ale arestaţilor şi a adânci anchetele, a fost introdus procesul verbal de identificare pe bază de fotografii, fiind astfel uşurată atât munca organelor de justiţie, cât şi a sectorului informativ, în ceea ce priveşte obiectivitatea declaraţiilor date de arestaţi.

O altă măsură care a dus la demascarea mai rapidă a arestaţilor, a constituit-o folosirea citatelor cele mai concludente şi verificare ale co-acuzaţilor şi martorilor, introduse sub formă de întrebare demascatoare în procesele verbale de interogatorii luate arestaţilor.

A fost introdusă folosirea în anchetă a documentelor oficiale, a corpurilor delicte şi a altor materiale probatorii, în scopul fixării faptelor sau demascarea activităţii criminale a arestaţilor. Prezentarea acestor materiale probatorii arestatului, în mod oficial consemnate în procesele

verbale de interogatoriu, a contribuit la ridicarea la un nivel mai înalt a anchetelor.

S-a introdus folosirea confruntărilor fixătoare şi demascatoare, atât între arestaţi, cât şi între arestaţi şi martori în stare de libertate - lucru ce mai înainte nu se practica absolut deloc - fapt care a dat anchetelor un caracter mai obiectiv ca înainte şi a contribuit la scurtarea timpului de anchetă.

De asemenea, în ultimul timp s-a introdus folosirea expertizei conform prevederilor legale - şi prin aceasta s-a adus un sprijin serios anchetei şi în special anchetelor pe linie de contrasabotaj.

Pentru o mai bună muncă de control şi sprijin asupra subalternilor, s-a modificat conţinutul raportului zilnic de activitate al anchetatorilor, astfel că în afară de obiectivele anchetei şi orele de anchetă, ei arată zilnic şi rezultatele obţinute, precum şi măsurile luate.

în acelaşi timp a fost introdus referatul de încheierea cercetărilor, semnat de anchetator şi anchetat, aprobat de conducerea Direcţiei, el având ca scop să pună în cunoştinţă pe arestat cu definitivarea anchetei sale.

în domeniul pregătirii din punct de vedere teoretic şi practic al tovarăşilor anchetatori, de asemenea s-au luat o serie de măsuri educative şi anume:

• S-a trecut la prelucrarea, studierea şi seminarizarea ordinelor şi directivelor M.A.I. pe baza unui plan întocmit pe servicii, pentru ca tovarăşii să le însuşească cât mai bine şi să lupte pentru aplicarea şi respectarea lor în munca de anchetă. Aceste studii au fost repetate mai ales în ceea ce priveşte Hotărârea C.C. al P.M.R. din 20 octombrie 1952 şi ordinul M.A.I. nr. 1751.

De asemenea, au fost prelucrate în nenumărate şedinţe profesionale, metodele noi de anchetă introduse şi s-a pus un deosebit accent pe interzicerea cu desăvârşire a metodelor de constrângere. în acest scop, în şedinţe s-a analizat abaterile ce au avut loc şi s-au scos la iveală lipsurile pe bază de fapte concrete, citindu-se şi prelucrându- se procesele verbale greşite, totodată fiind date ca exemple altele bune.

în acelaşi timp, a fost studiat în mod organizat unele materiale sovietice ca „Partea Specială a Dreptului Penal Sovietic", şi unele legi şi decrete apărute, care au legătură cu munca de anchetă, cum au fost: legea de înfiinţare a Procuraturii, decretele de modificare aduse în această problemă, decretul cu privire la secretele de stat şi altele, cu scop educativ, s-a prelucrat pe Servicii co-referatul controlului tăcut la Serviciul I, unde au fost scoase la iveală metodele şi practica dăunătoare

folosită în muncă de către mulţi anchetatori, indicând măsurile ce trebuie luate pentru lichidarea lor.

S-a pus accent pe instructajul individual, ca fiind metoda cea mai justă de sprij inire a muncii de anchetă, renunţându-se la metoda analizelor colective pe Serviciu, care duceau la deconspirarea problemelor.

Tot în scopul ridicării nivelului anchetelor, cu ajutorul tov. consilieri, s-au întocmit şase lecţii cu privire la munca practică de anchetă, care urmează să fie prelucrate şi seminarizate.

La 1 ianuarie 1954, Direcţia de Anchete şi-a organizat munca pe cinci sectoare de activitate - respectiv cinci Servicii - iar de la 1 aprilie 1954 a fost contopit Serviciul I cu Serviciul II, munca fiind reorganizată pe patru servicii.

Contopirea celor două servicii s-a tăcut datorită faptului că amândouă lucrau în aceleaşi probleme - de spionaj. Cu toate că astfel aparatul a fost redus, putem spune că munca nu a suferit din acest motiv.

în perioada 1 ianuarie - 31 august 1954 au fost reţinute în cadrul direcţiei un număr de 365 de elemente. Un număr de 107 elemente au fost repartizate pentru cercetări de către Comisia Centrală M.A.I., iar un număr de 207 elemente au rămas în cercetare din anul 1953. Totalul arestaţilor a căror situaţie a rămas spre rezolvare pe anul 1954 este de 679 arestaţi.

Pe categorii avem următoarea situaţie:

-în probleme de spionaj şase grupuri de arestaţi ce totalizează un număr de 92 elemente;

-în problema organizaţiilor contrarevoluţionare, 12 grupuri de arestaţi ce totalizează un număr de 161 de elemente;

-De asemenea, în această perioadă au mai fost în cercetare 112 elemente în diverse probleme ca: grupul de fugari cu avionul, evazionişti şi alţii.

Din totalul de 365 de reţinuţi din perioada de care vorbeşte raportul, au fost arestaţi de către:

-Direcţiile informative .....119 elemente

-Direcţia 8-a reieşiţi din anchetă .....196 elemente

-Aduşi de la regiuni şi predaţi la Direcţia a 8-a. 30 elemente

-Predaţi de către organele grănicereşti Direcţiei a 8-a 20 elemente

Total .....365 elemente

Cazurile mai sus menţionate au fost rezolvate astfel: 461 de reţinuţi au fost trimişi injustiţie, 80 de elemente au fost puse în libertate,

un număr de 23 elemente au fost transferate şi expulzate, iar în curs de anchetă mai sunt 117 elemente.

în ceea ce priveşte cei 80 de reţinuţi puşi în libertate, putem preciza următoarele: 34 de reţinuţi provin din cei daţi spre cercetări de către Comisia Centrală M.A.I., 26 de reţinuţi din cei arestaţi de Direcţiile Informative şi de Direcţia 8-a. Astfel arestaţi de către Direcţia 2-a şi puşi în libertate un număr de 13 elemente, arestaţi de către Direcţia 3-a şi puşi în libertate 9 elemente, arestaţi de către Direcţia 4-a un element, de către Direcţia de Cadre un element, Direcţia a 8-a două elemente.

Restul de 20 de elemente care au fost puse în libertate, provin din trecerea frauduloasă peste frontieră, reţinute pe baza materialului prezentat de către Serviciul de Inspecţii şi în unele cazuri, deşi au avut fapte justiţiabile, totuşi din diferite motive au fost puse în libertate.

Una din problemele principale ale direcţiei a fost anchetarea şi descoperirea legăturilor criminale ale arestaţilor care au activat în slujba serviciilor de spionaj imperialiste, care au desfăşurat şi desfăşoară activitate criminală pe teritoriul Patriei noastre.

Pe linie de spionaj au fost definitivate anchetele la unele grupuri sau cazuri izolate de spionaj - rămăşiţe din anul trecut - şi au fost anchetate sau se găsesc în curs de anchetă grupuri şi cazuri izolate de trădători şi spioni.

Aşa, au fost trimise în justiţie şi condamnate patru grupuri cuprinzând 94 de elemente, rămăşiţe din anii precedenţi, trădători care s-au pus în slujba serviciului de spionaj englez şi o parte în slujba serviciului de spionaj israelian.

Astfel, au fost judecate: 54 de elemente în frunte cu Benvenisti Mişu, Zisu A. Leiba şi alţii, trădători de patrie în slujba serviciului de spionaj englez şi israelian, precum şi un grup compus din nouă elemente în frunte cu Petre Gheorghiu şi Soroceanu Adrian, a căror anchetă a fost începută în cursul anului 1953 şi definitivată la începutul anului 1954, stabilindu-se că aceştia s-au tăcut vinovaţi de activitate de spionaj în favoarea statului englez.

-Grupul Kiriţescu Marina, cuprinzând 12 elemente, rămăşiţe din problema spionilor paraşutaţi Golea, de asemenea a fost definitivată ancheta acestora, fiind trimişi injustiţie la începutul anului 1954 şi condamnaţi.

Pe linie de spionaj, în cursul perioadei ce formează obiectul acestei dări de seamă, în afară de lichidarea anchetelor grupurilor rămăşiţe au fost arestate şi anchetate un număr de 92 de elemente, o parte din aceste elemente găsindu-se şi în prezent în curs de cercetări.

Dintre cei arestaţi şi anchetaţi în cursul anului 1954, şi care au desfăşurat activitate de spionaj, se desprinde în mod deosebit agentura serviciului de spionaj englez, care a lucrat prin diplomaţii de la Legaţia engleză sau prin trimiterea în R.P.R. a unor elemente criminale.

Astfel, la începutul anului 1954, a fost arestat un grup de 7 trădători în frunte cu W. A. S. R., fostă funcţionară a Legaţiei engleze din Bucureşti şi B. W., fost ofiţer superior în cadrele M.A.I. şi în ultimul timp la Ministerul Construcţiilor.

Această funcţionară a Legaţiei a fost dirijată pe rând de către diplomaţii care au succedat la Legaţie şi au organizat o agentură numeroasă, recrutată din rândurile elementelor foste exploatatoare, în special ruşi albi, care lucrau sau aveau legături cu instituţii importante ca: Sovromurile, Banca de Stat a R.P.R. -ului, Expediţia Geologică etc.

Din anchetarea lor au rezultat şi alte elemente, care au desfăşurat activitate de spionaj în favoarea serviciului de spionaj englez, elemente care au fost arestate recent, numărul lor ajungând la 15.

Cazul de mai sus, a apărut pe linia agenturii de cameră, faţă de care Kiriţescu Marina din problema spionilor paraşutaţi, a destăinuit că spionul Golea [Ioan] a cunoscut şi pe o oarecare funcţionară de la Legaţia engleză.

Acest material a fost folosit cu pricepere în anchetarea spionului Golea, care a recunoscut că a cunoscut o funcţionară cu numele de „S" de la Legaţia engleză, dar că mai mult nu ştie despre ea.

Declaraţia spionului Golea a fost folosită împotriva arestatei Kiriţescu Marina, care la rândul ei a recunoscut că prietena ei „S" a cunoscut pe spionul Golea şi aceştia îşi dădeau reciproc lecţii de limba engleză şi germană, lecţii la care au participat o serie de elemente duşmane.

Pe baza acestui material, s-au făcut verificări la Direcţia 2-a şi numita „S" a fost identificata ca colaboratoare a Direcţiei a 2-a. S-a dovedit că este informatoare dublă şi pe baza materialului existent a fost arestată şi în anchetă a recunoscut că din însărcinarea diplomaţilor englezi, a format o reţea pe teritoriul ţării noastre, că a cules şi transmis informaţii din toate domeniile de activitate. Tot pentru aceleaşi motive a fost arestată şi S.R. care făcea parte integrantă din acest grup de trădători, care au desfăşurat o intensă activitate de spionaj în slujba serviciului de spionaj englez, în sprijinul nemijlocit al unor agenţi, dintre care o parte se află în ţară, iar o parte sunt fugiţi în ţările capitaliste.

Unii dintre agenţii recrutaţi de aceştia, aflaţi în ţară, s-au strecurat în posturi importante din aparatul de Stat, au cules şi trimis informaţii cu caracter de spionaj, mai ales din domeniul apărării ţării.

Un alt spion şi trădător, care a desfăşurat activitate de spionaj în favoarea statului englez, a fost descoperit şi arestat în aprilie de către Direcţia 3-a în luna aprilie 1954, în persoana lui Bodea Ioan, din cercetarea căruia au fost descoperite şi arestate 23 elemente dovedite ca vechi spioni, complici şi gazde ale lui Bodea Ioan.

Pe baza declaraţiilor date de complicii lui, Bodea a fost demascat şi astfel a fost nevoit să recunoască faptul, că în anul 1950 a fugit din ţară în Turcia, unde a fost recrutat de serviciul de spionaj englez, apoi dus în Anglia, instruit într-o şcoală de spionaj şi retrimis în septembrie 1953 în mod fraudulos în R.P.R., cu misiune de spionaj. Spionul Bodea Ioan, pe baza instrucţiunilor primite, care a sosit în ţară a preluat aparatul de radio emisie-recepţie, dintr-un loc dinainte stabilit şi a transmis pe această cale informaţii secrete. Cu toate că ancheta a insistat atât asupra lui, cât şi asupra complicilor săi, care la rândul lor au declarat şi alte legături care sunt în curs de identificare, considerăm că n-am reuşit să descoperim toată agentura legată de acest caz, deoarece avem indicii în acest sens însăşi pe baza sarcinilor cu care spionul Bodea a fost trimis în ţară.

Strâns legat de problema anchetelor pe linie de spionaj, este şi problema trecerii frauduloase a frontierei.

în perioada ianuarie - august 1954, au fost sub anchetă 21 de cazuri de trecere frauduloasă de frontieră, dintre care 10 cazuri au fost rămase din 1953.

Din anchetele efectuate a rezultat, că cea mai mare parte dintre aceia care au trecut fraudulos frontiera din Iugoslavia în R.P R, au venit cu misiuni de spionaj.

Recent, au fost arestate de către Direcţia 2-a, 7 elemente care au lucrat în slujba serviciului de spionaj iugoslav. Ancheta a stabilit că numitul I. E. a fugit din R.P.R. în Iugoslavia, unde a fost recrutat de U.D.B.-a, instruit şi trimis în R.P.R. în mai 1953, în mod fraudulos cu misiuni de spionaj.

Aceasta a format pe teritoriul ţării noastre, o agentură din care a făcut parte şi D.I., care urma să preia agentura recrutată de primul.

Pe baza declaraţiilor celor arestaţi şi în urma verificărilor tăcute de Direcţia 2-a, au mai fost arestate încă 16 elemente şi astfel numărul lor a ajuns la 22, dintre care o parte gazde şi favorizatori. Ancheta fiind terminată, cazul a fost deferit justiţiei.

De menţionat este faptul că I. E. a reuşit să recruteze unele rude ale lui, care au avut până la arestare funcţiuni în cadrul M.A.I. şi de la

care a reuşit să obţină şi să falsifice documente personale, pe care le-au folosit în activitatea lor de spionaj.

Trebuie menţionat că ancheta a avut din partea Direcţiei 2-a material informativ suficient şi mult mai valoros ca în alte cazuri, ceea ce a contribuit în bună parte la dovedirea legăturilor criminale ale arestaţilor şi la adâncirea anchetei.

Din cercetarea elementelor arestate pe linie de spionaj, se desprind o serie de aspecte, cu privire la schimbarea metodelor de acţiune a duşmanului în ceea ce priveşte recrutarea, instructajul, culegerea de informaţii, contactul cu agentura, plata agenturii, mijloace de transmitere a informaţiilor.

Astfel, s-a stabilit că serviciile de spionaj imperialiste, pe lângă elementele legionare, foştii moşieri şi industriaşi, elemente naţionaliste şi cosmopolite, folosesc în mod intens elemente contrarevoluţionare din rândul ruşilor albi, care au reuşit în unele cazuri să se strecoare în posturile importante ale aparatului de Stat.

De asemenea, reiese că în special Legaţiile engleză şi americană din R.P.R., acţionează în mod intens prin intermediul unor funcţionari de-ai lor, cetăţeni ai R.P.R. -ului, care îşi recrutează agentura de spionaj dintre rudele şi cunoscuţii lor, elemente duşmănoase regimului nostru.

Un alt domeniu al activităţii Direcţiei a 8-a a fost anchetarea elementelor duşmănoase constituite în organizaţii contrarevoluţionare.

De la începutul anului până în iulie 1954, au fost descoperite şi arestate organizaţiile: „Cerna", „îngerul Alb", „Şoimii României", „Antropozofii", „Florea Paul", „Grupul de fugari în frunte cu Caraivan şi Cucu" şi altele.

Ancheta privind organizaţia „Cerna" în frunte cu Jianu Gheorghe, maior deblocat, prin demascarea arestatului Constantinescu Alexandru, a descoperit legături criminale cu încă 33 de elemente care în majoritatea lor erau recrutaţi dintre legionarii şi membrii partidelor istorice de la Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor, precum şi unităţile Ministerului Industriei Alimentare.

în cursul anchetei au fost descoperite mijloace de multiplicarea a manifestelor, un număr de manifeste, precum şi jurămintele în scris ale membrilor organizaţiei.

în ceea ce priveşte organizaţia contrarevoluţionară „îngerul Alb" în frunte cu Ştefan Ioan, în cadrul căreia au fost arestate 27 elemente, s-a stabilit că membrii acestei organizaţii au ţinut şedinţe, au cotizat şi au depus jurăminte. De asemenea, s-a stabilit că au căutat să extindă organizaţia prin recrutarea de elemente din rândul legionarilor, membrilor fostelor partide istorice, în special P.N.Ţ., urmărind în

activitatea lor criminală, să saboteze măsurile luate de Guvern în legătură cu înfiinţarea G.A.C. -urilor şi T. O. Z. - urilor, să instige ţărănimea la nepredarea cotelor către Stat şi să se înarmeze în vederea unor acţiuni împotriva regimului democrat popular.

în cadrul anchetei privind organizaţia antropozofică, au fost cercetate 25 elemente, stabilindu-se că aceştia s-au întrunit în şedinţe subversive, comentând evenimentele politice interne şi internaţionale în mod duşmănos la adresa R.P.R.

De asemenea, au propagat izbucnirea unui nou război mondial, traducând, multiplicând şi difuzând material interzis şi au urmărit în activitatea lor criminală să sădească în rândul celor cu care veneau în contact, neîncrederea şi ura faţă de regimul nostru desfaşurându-şi activitatea în special în rândul intelectualilor şi, în primul rând, în rândul oamenilor de artă.

în cadrul anchetelor privind organizaţiile contrarevoluţionare, din cercetări a rezultat un grup compus din 9 studenţi legionari în frunte cu Simion Dumitru, Dima Ioan, Mogoş Gheorghe. Aceştia făceau parte din Corpul Studenţesc Legionar (dintre care o parte au fost arestaţi în 1952) şi rămăseseră nedescoperiţi de organele noastre informative, desfăşurându-şi activitatea subversivă legionară mai departe, nestingheriţi. Acest grup a rezultat din cercetări astfel: fiind reţinut în cadrul unei organizaţii contrarevoluţionare un fost preot, anume Florea Paul, într-un caiet de notiţe personale s-a găsit scris numele de Constanţa Georgescu şi Mogoş Gheorghe.

în urma anchetării sale în legătură cu aceste două nume, a recunoscut că a avut legături cu Georgescu Constanţa, studentă în Bucureşti şi prin ea a cunoscut un student legionar Andronescu D. (arestat în 1952), iar că numita Georgescu Constanţa i-ar fi spus că relaţii despre Andronescu se pot lua de la un fost coleg al acestuia, Mogoş Gheorghe.

Adâncind cercetările asupra numitei Georgescu Constanţa a rezultat că în timp ce Andronescu D. era închis, a primit veşti de la acesta printr-un deţinut ce se eliberase de la Jilava, Petrişor Marcel, căruia i-a făcut legătura cu Mogoş Gh.

Continuându-se cercetările asupra lui Andronescu D. şi Mogoş Gh., a rezultat că ei făceau parte dintr-un grup subversiv legionar şi astfel au mai fost arestaţi alţi 16 legionari.

Toţi aceştia au desfăşurat în perioada 1949-1954, o intensă activitate subversivă legionară, ţinând şedinţe, plătind cotizaţii, având nume şi indicative conspirative, făcând marşuri legionare în pădurile din

jurul Bucureştiului şi cântând cântece legionare, în general pregătindu-se în vederea acţionării împotriva regimului democrat popular.

Un aspect care s-a desprins din cercetări este că aproape toate organizaţiile contrarevoluţionare au încercat să ia legătura cu legaţiile statelor imperialiste. Acest lucru a rezultat la organizaţia „îngerul Alb", în frunte cu fugarul Ştefan Ioan, care a căutat să stabilească legături cu Legaţia americană. De asemenea, grupul contrarevoluţionar al antropozofilor, care a făcut legături în Franţa, prin foştii angajaţi ai Institutului Francez şi au încercat să ia legături şi cu Legaţia elveţiană.

În această perioadă s-a strâns material împotriva foştilor conducători principali ai partidelor burghezo-moşiereşti (foşti demnitari), în scopul de a se trece la anchetarea întregului lot, compus din 134 elemente ce au fost arestate în perioada 1948-1950.

De asemenea, au fost au fost trimişi în Justiţie un număr de 79 de poliţişti, care au activat în cadrul Inspectoratului de Siguranţă Chişinău, în cadrul fostei Direcţii Generale a Siguranţei şi Prefecturii Poliţiei Capitalei.

Aceştia au fost cercetaţi de un grup de anchetatori din direcţie, în anul 1953. Alţi poliţişti în număr de 1 662 au fost repartizaţi la regiunile M.A.I., care continuă cercetările până la lichidarea totală a acestei probleme, în care au fost arestaţi încă din anul 1948, peste 2 500 elemente.

În ceea ce priveşte lotul S.S.I., compus din 758 elemente arestate, o mică parte în 1948, iar majoritatea în 1951, s-au strâns materiale şi s-a început anchetarea unui lot de 25 elemente principale având următorul obiectiv: descoperirea agenturii lor folosită în ţară şi în U.R.S.S. în timpul războiului, precum şi descoperirea agenturii S.S.I. predată după 1944, serviciilor de spionaj imperialiste, în special celui englez.

În perioada de mai sus au fost cercetate şi câteva cazuri izolate de sabotaj. De exemplu, la începutul anului 1954, a fost arestat de organele Direcţiei a 4-a, Staicu Gheorghe, învinuit pentru faptul că ar fi constituit o organizaţie de sabotaj în industria petroliferă. În cercetări nu s-a verificat a fi real materialul, rezultând că cel în cauză nu se face vinovat de constituirea organizaţiei de sabotaj. A rezultat însă că a fost colaboratorul lui Mihalache, că după 1944 a desfăşurat activitate contrarevoluţionară pe linia P.N.Ţ. - Maniu, că a avut legături cu banda lui Robu Ioan şi Dabija. S-a mai stabilit că Staicu Gheorghe a furnizat informaţii de spionaj lui Liviu Bodolea, agentul serviciului de spionaj francez, prin intermediul unei cunoştinţe de a lui. Pentru aceste fapte a fost deferit justiţiei.

Un alt caz, Voronca Alexandru, care de asemenea a fost arestat de organele Direcţiei a 4-a, învinuit pentru sabotaj în industria petroliferă. Dat fiind că materialul informativ nu era suficient, cu toate cercetările întreprinse, ancheta nu a putut aduce probe doveditoare şi nu a reţinut în sarcina sus-numitului vreo acţiune de sabotaj. A rezultat însă că în perioada antonesciană a fost delegat pe linie de contra- spionaj a S.S.I. - ului la o societate petroliferă şi a trimis muncitori injustiţie. Pentru aceste fapte a fost trimis în justiţie.

Problema cea mai veche în cadrul direcţiei este ancheta sabotajului în sistemul financiaro-bancar şi cooperaţiei, unde din lipsă de experienţă, de specialitate a anchetatorilor şi a unei documentaţii suplimentare pentru adâncirea cercetărilor, ancheta a fost tărăgănată.

în ultimul timp dat fiind sprijinul acordat şi experienţa acumulată în decursul cercetărilor, ancheta a fost definitivată şi cazul deferit justiţiei.

În cursul anului 1954 am avut arestaţi un număr mic de elemente pentru sabotaj şi trebuie să spunem, că şi în aceste puţine cazuri, anchetele nu au fost adâncite, au lipsit expertizele, documentaţia a fost insuficientă, în multe cazuri chiar inexistentă. Toate acestea arată că în acest domeniu avem încă lipsuri serioase în descoperirea elementelor criminale care organizează şi întreprind asemenea acţiuni.

Una din preocupările Direcţiei de Cercetări este şi munca de sprijin şi control la Serviciile de Cercetări din Regiunile M.A.I.

în acest scop a fost creat Serviciul IV, încadrat în bună parte cu tovarăşi calificaţi în munca de cercetări.

Activitatea acestui serviciu s-a desfăşurat după un plan, deplasările făcându-se în primul rând pentru a sprijini Regiunile cele mai slabe în munca de anchetă, precum şi cele care aveau probleme mai importante.

Deplasările au avut loc după şedinţe de analiză a muncii şi instructaj, organizate lunar, şedinţe în care s-apus un accent deosebit pe însuşirea ordinelor şi directivelor M.A.I., în scopul îmbunătăţirii calităţii muncii, pentru respectarea legalităţii populare, precum şi prelucrarea aspectelor pozitive şi negative, atât din munca de cercetări a unor tovarăşi din Regiuni, cât şi din munca unor tovarăşi din Direcţie trimişi pentru sprijin şi control.

Ca rezultat al muncii de sprijin şi control, unele regiuni au făcut progrese în ceea ce priveşte calificarea profesională a anchetatorilor, însuşirea metodelor juste care au dus la lichidarea unor serii de abuzuri,

la adâncirea cercetărilor, cum este la Dir. Reg. : Timişoara, Cluj, Galaţi, Ploieşti şi Bucureşti.

Au început să se rărească cazurile de încălcări ale legalităţii populare, arestările să se facă pe bază de mandat, emis de către Procuratura Teritorială, să se respecte termenele de anchetă.

În perioada de care se ocupă raportul, regiunile au avut sub anchetă un număr total de 2 307 elemente, dintre care 985 sunt trimişi injustiţie, 136 în libertate şi 1 186 se găsesc în curs de cercetări.

De menţionat este faptul că din cei 2 307 elemente aflate în anchetă, numai 992 de elemente au fost arestate în anul 1954, în diverse probleme, restul de 1 029 sunt poliţişti arestaţi încă din 1948 şi duşi din penitenciare pentru cercetări în anul 1954 şi 286 elemente trimise de către Comisia Centrală a M.A.I. pentru recercetări.

Un ajutor efectiv a fost dat următoarelor regiuni:

-Regiunea Ploieşti, în perioada sabotajului din producţia specială, cu 6 arestaţi, în care ancheta a stabilit acte grave de sabotaj. în această problemă, organele
Serviciului IV au ajutat în mod efectiv, formând o comisie de expertiză şi luând la M.A.I. elementul principal.

- Regiunea Suceava, în problema furturilor masive şi actelor de sabotaj de la I.F.E.T. - Vatra Dornei, în care sunt 22 de arestaţi. Ancheta a fost sprijinită efectiv din partea Serviciului de anchetatori timp de trei luni, care au îndrumat permanent ancheta. De asemenea, organele Serviciului IV au instituit o comisie de expertiză, pentru a demasca activitatea criminală a arestaţilor.

- Tot astfel au fost sprijinite: Reg. Timişoara în ancheta grupului de spioni de la A.P.F., Reg. Arad în ancheta organizaţiei contrarevoluţionare „îngerul Alb", Reg. Piteşti în problema sabotajului G.A.S. - Rădeşti, Reg. Bucureşti, Constanţa, Bacău şi Iaşi într-o serie de probleme importante.

Lucrătorii direcţiei noastre au stat pe teren câte 20-30 de zile şi în unele cazuri şi câteva luni. Ei au arătat tovarăşilor anchetatori practic cum se duce ancheta, de la studierea materialului informativ până la încheierea dosarului pentru justiţie.

De asemenea, au tăcut instructaj asupra tuturor metodelor noi ce au fost introduse în munca de anchetă din Direcţia Centrală, pentru ca ele să fie însuşite şi folosite de către lucrătorii Serviciilor de anchetă din regiuni.

Cu toate realizările obţinute şi cu tot ajutorul dat Regiunilor, munca de anchetă din Regiuni este departe de a fi atins nivelul sarcinilor ce le avem în perioada actuală.

Una din lipsurile cele mai serioase în munca regiunilor, este nerespectarea legalităţii populare în ceea ce priveşte arestările. Se fac arestări fără o verificare temeinică a materialului informativ şi în unele cazuri fără cel mai elementar spirit de orientare. Astfel în Reg. Bacău au fost reţinuţi la data de 15 iunie a.c. din ordinul şefului direcţiei numiţi: Rusu Ioan şi Rusu Ruxandrape baza materialului informativ din care reieşea că aceştia au maltratat pe deputata sătească Breahna Maria. După patru luni de reţinere, cercetările au stabilit că Breahna Maria era un element uşuratic şi a reuşit să ducă în eroare organele de securitate Bacău, iar sectorul informativ a luat declaraţii ireale de la martori.

în Regiunea Autonomă Maghiară la 27 martie 1954 a fost [arestată] Szekely Suzana pentru motivul că ar fi intrat cu plugul în pământul T.O.Z.-ului.

După 30 de zile de cercetări numita a fost pusă în libertate dovedindu-se că declaraţiile martorilor sunt nereale. De asemenea, în Reg. Ploieşti a fost arestat la 16 septembrie 1954 Ceauşel Ion, ţăran sărac cu 9 copii, sub pretextul că a refuzat să plătească impozitul fiscal şi cotele de cereale.

Deşi sus-numitul mai avea de plată numai cote de porumb care era în curs de recoltat, a fost totuşi arestat şi după o lună cazul a fost deferit justiţiei, însă fiind sesizată conducerea M.A.I., a fost pus în libertate.

Astfel de arestări nejustificate au fost şi în alte regiuni, în special Reg. Craiova, Constanţa, Baia Mare şi Oradea.

Multe probleme au fost rezolvate de unele regiuni în mod cu totul superficial, deoarece nu au adâncit anchetele şi au rămas o serie de elemente cu activitate criminală nedescoperite.

Aşa de pildă, Reg. Arad a arestat şi cercetat de trei ori pe găzduitorii unui curier al serviciului de spionaj C. I. C. din Salzburg şi nestabilind nimic, i-apus în libertate, pentru ca ulterior să se dovedească că aceştia au desfăşurat activitate de spionaj, sprijinindu-l pe acest curier.

în unele regiuni nu se fac confruntări şi nu se adună materialele probatorii suficiente.

De asemenea, sunt regiuni care de constrângere. Aşa au fost cazuri a imprimat tendinţa la anchetatori d< informativ.

La Reg. Craiova, un anchetator 1954, când a fost descoperit.

Reg. Oradea, după ce a fost bătută o femeie, a băgat-o într-o ladă simulând că o împuşcă; Reg. Arad, Bârlad şi Piteşti care forţează pe

arestaţi să stea în picioare până cad în nesimţire, îi ameninţă şi îi înjură, le fac promisiuni că dacă recunosc, li se va uşura situaţia şi altele.

Sunt lipsuri în regiuni în ceea ce priveşte colaborarea cu organele informative.

în unele cazuri arestaţii sunt predaţi serviciilor de cercetări de către serviciile informative, după ce au fost cercetaţi timp îndelungat, descoperind în faţa arestaţilor materialul posedat.

Astfel, la Reg. Stalin, în cazul arestatului Bugoi Vladimir, tov. maior Cârnu, şeful Serviciului III, a procedat extrem de nejust; cercetând pe sus-numitul, după 4-5 zile văzând că nu vorbeşte i-a arătat sus-numitului proclamaţia organizaţiei contrarevoluţionare denumită „Internaţionala Albă", ce conţinea circa 70 de pagini şi care era singurul exemplar scris. Acest procedeu a dus la deconspirarea informatorului, deoarece înainte de arestare numitul Bugoi Vladimir lăsase proclamaţia informatorului pentru consultare şi de la care urma să primească răspunsul.

De asemenea, în multe cazuri, arestaţii sunt predaţi de către serviciile informative, serviciului de cercetări, fără forme legale. Asemenea încălcări s-au manifestat la Reg. Craiova, Deva, Arad şi Regiunea Autonomă Maghiară.

în ceea ce priveşte administrarea probelor pentru Justiţie există lipsuri, de pildă la Regiunea Autonomă Maghiară, Reg. Iaşi şi Bucureşti, precum şi la Reg. Bacău, Bârlad şi Craiova, deoarece o serie de dosare de cercetări au fost respinse de organele Procuraturii şi Justiţiei, din cauza probelor insuficiente.

isesc încă în anchetă metode nepermise a Remunea Bucureşti, a cărei conducere ma - cu orice preţ în anchetă - materialul
ncneiaţi încă din 1950 şi până în martie

De exemplu, Reg. Iaşi în cazul sabotajului de la I. M. S. -Roman a întocmit dosarul numai cu câteva declaraţii de la martori şi unele recunoaşteri ale celor în cauză, însă ceea ce era mai important şi care putea să facă dovada actelor de sabotaj - expertiza tehnică - lipsea.

De asemenea, declaraţiile erau luate nejust, în ele se vorbea despre acte de sabotaj şi diversiune, tară să se arate în ce anume constau ele şi care este cuantumul pagubelor aduse.

Pentru toate aceste lipsuri răspunderea o poartă în primul rând directorii de regiuni care au nesocotit ordinele M.A.I., lăsând munca de cercetări să se desfăşoare la voia întâmplării.

De asemenea, o contribuţie la aceste lipsuri au avut-o şi lucrătorii din Direcţia Centrală de Anchete trimişi pe teren, care nu au sprijinit în mod temeinic munca anchetatorilor din regiuni, nu au combătut şi nu au

sesizat la timp toate lipsurile constatate, pentru a se lua măsuri necesare pentru lichidarea lor.

Răspunderea o poartă şi conducerea Direcţiei Centrale de Anchete, care în unele cazuri a trimis în regiuni lucrători insuficient pregătiţi, făcând în unele cazuri ei însăşi abateri de la directivele M.A.I., iar în cursul anului 1954 s-a dezorganizat munca Serv. IV prin trimiterea de anchetatori pentru a face muncă de anchetă timp îndelungat în regiuni, ceea ce a fost în detrimentul controlului şi sprijinului muncii de anchetă din celelalte regiuni.

Lipsurile pe care le-am arătat în munca regiunilor există şi în munca Direcţiei Centrale de Anchete.

O principală lipsă care mai dăinuie este insuficienta muncă de control şi sprijin din partea cadrelor de conducere din Direcţie, inclusiv conducerea Direcţiei. Unii şefi de serviciu şi de birouri nu cunosc în amănunt toate problemele, nu le ţin în mână şi nu fac un instructaj tehnic temeinic cu anchetatorii din subordine.

Sprijinul individual al anchetatorilor nu s-a folosit în suficientă măsură, în unele cazuri anchetatorii nu au fost instruiţi complet cum trebuie să procedeze în anchetă.

Controalele făcute pe servicii, pe bază de referat şi coreferat la sfârşitul anului 1953, cu toate că au dat unele rezultate, s-au dovedit a fi insuficiente, deoarece nu s-a aplicat în suficientă măsură metoda instruirii individuale împletită cu aceea a controlului zilnic al anchetatorilor.

Aceasta a contribuit, ca în munca anchetatorilor să existe o serie de lipsuri serioase şi anume: necunoaşterea suficientă şi de către toţi anchetatorii a materialului existent şi nefolosirea lui cu pricepere pentru demascarea arestaţilor.

Astfel, unii anchetatori în loc să studieze temeinic materialul ce există împotriva reţinuţilor şi în loc să întocmească un plan concret de măsuri pe baza căruia să se desfăşoare ancheta, cu chestionare bine întocmite, se rezumă la un studiu superficial, făcând în unele cazuri anchetă la întâmplare.

Aşa a procedat Lt. Giurcovici Radomir care, cercetând un spion, nu s-a pregătit înainte de a intra în anchetă, a lăsat arestatul să scrie singur timp de şase zile şi după aceea dânsul a tradus încă patru zile un material fără conţinut, dând astfel posibilitatea arestatului să dea 13 legende diferite.

Astfel de lipsuri s-au manifestat şi la Lt. Oprea Ioan, Lt. Moraru Ioan şi alţii, în dorinţa de a obţine rezultate fără prea multă greutate, unii

lucrători au desfăşurat anchete pasive pe bază de discuţii nelegate de faptele arestaţilor, ceea ce a ştirbit din caracterul combativ al anchetelor.

în ceea ce priveşte folosirea materialului compromiţător, acesta nu întotdeauna a fost folosit cu maximum de pricepere, astfel că în unele cazuri materialul a fost divulgat prin discuţii inutile, iar în alte cazuri nu a fost folosit la timpul potrivit pentru demascarea arestatului. De exemplu, Lt. major Rujan Gheorghe, găsind la o percheziţie domiciliară divers material compromiţător împotriva arestatului J. Gh., în loc să folosească acest material cu tact şi să ancheteze arestatul în mod amănunţit în legătură cu fiecare scrisoare, le-a pus pe toate în faţa arestatului, pe masă, pentru a le certifica.

Cele mai serioase lipsuri au existat însă în luarea proceselor verbale de interogatoriu. Sunt puse întrebări negândite, rupte de răspunsul arestatului, fără legătură între ele şi după aceea unele şedinţe de anchetă au avut un caracter neserios de compromitere a anchetatorilor, ceea ce a făcut necesar schimbarea acestora.

Astfel Lt. Crăciun Iosif a consemnat într-un proces verbal de interogatoriu, declaraţia provocatoare a unui arestat, cum că „Mihai Eminescu a fost legionar" sau Lt. Brânzei Gheorghe care a pus întrebarea într-o anchetă unui arestat fost Lt. Col. în armata burgheză şi director de studii al liceelor militare „Arată d-ta când l-ai cunoscut pe Cowles din Uruguay din S.U.A. ?", mai mult chiar, a consemnat răspunsul arestatului în felul următor: „în primul rând Uruguay nu e în S.U.A., iar în al doilea rând nu cunosc pe acest Cowles".

Verificarea celor declarate de arestat nu s-a făcut de unii anchetatori, iar în unele cazuri - când s-a făcut - a fost cu mari întârzieri. în acest fel unii anchetatori cred şi consemnează tot ceea ce declară arestatul şi aceasta duce la tărăgănarea nejustificată a anchetelor şi la posibilitatea ca unii arestaţi să ascundă faptele lor criminale.

Legat de lipsa verificărilor celor declarate de arestat se adaugă lipsa de obiectivitate a unor anchetatori, tendinţa lor de a culege probe numai de acuzare, iar nu şi cele în apărare. Pe de altă parte, unii anchetatori fac promisiuni, pun întrebări sugestive, ceea ce de asemenea duce la lipsă de obiectivitate în anchetă.

De exemplu, Lt. König Adrian în ancheta cu antropozoful R. D. a procedat în mod nejust la sugerarea arestatului a problemei pe care el o urmărea şi în urma insistenţelor a reuşit „să determine" pe arestat să recunoască că a avut activitate pe linia spionajului francez în legătură cu un anume Paul Voiculescu nume pe care anchetatorul l-a sugerat arestatului, deoarece îl cunoştea dintr-o anchetă anterioară.

în unele cazuri anchetatorii merg în anchetă pe o linie preconceptă, cum că arestatul trebuie să fie neapărat criminal sau că nu este vinovat şi nu face în prealabil verificările şi culegerea de dovezi în legătură cu fiecare situaţie.

Un exemplu îl constituie Lt. Ionescu Hristache care, anchetând pe arestata P.M., în loc să verifice şi să culeagă probele necesare pentru soluţionarea cazului ei, a doua zi de anchetă s-a prezentat şefului de birou cu propunerea s-o pună în libertate, întrucât nu sunt fapte.

Se mai manifestă încă cazuri de indisciplină în muncă, de neaplicare a ordinelor şi directivelor. Astfel sunt unii anchetatori, care lucrează cu randament redus, pierzând vremea cu chestiuni neînsemnate sau chiar trăgând chiulul. De exemplu Lt. Grigo- rescu Ioan în loc să facă anchetă, scoate pe arestaţi şi în prezenţa acestora citeşte tot timpul diferite cărţi, ca apoi să consemneze în raportul de activitate că a tăcut anchetă.

Astfel de cazuri au fost puse în discuţia colectivului de muncă luându-se şi măsuri de sancţionare.

Toate aceste lipsuri manifestate de către unii lucrători au dus acolo că unele probleme nu au fost rezolvate în termen, unele cazuri fiind tărăgănate timp îndelungat şi nejustificat.

Un alt aspect negativ este acela, că unii anchetatori în loc să prelucreze martorii audiaţi în stare de libertate în aşa fel ca aceştia să ne ajute, ei fac anchetă cu aceşti martori întocmai ca şi cu arestaţii. De pildă Lt. Radu C-tin, audiind pe martorul T.S., care avea o muncă de răspundere în Ministerul Agriculturii, a tăcut audierea pe baza unui proces verbal de interogatoriu, trecând la redactarea tuturor antecedentelor martorului, fapt ce a determinat pe martor să creadă că ancheta se face în legătură cu el.

în această perioadă au existat şi lipsuri în ceea ce priveşte vigilenţa şi conspirativitatea.

Legat de problema conspirativităţii, trebuie să arătăm şi un alt aspect negativ şi anume faptul că unii anchetatori din aceeaşi problemă discută între ei (fără ca şeful de birou sau de serviciu să aibă cunoştinţă) şi-şi povestesc reciproc problemele recunoscute de arestat. Aceasta duce uneori la punerea de acord a declaraţiilor şi uneori chiar la stabilirea de fapte nereale, sugerate arestaţilor.

Sunt încă multe lipsuri în ceea ce priveşte întocmirea dosarelor de justiţie. Unii tovarăşi au avut lipsuri de încălcare a legalităţii, prin aceea că au trimis în justiţie procese verbale cu ştersături, modificări, diverse corecturi necertificate de arestat, dând posibilitatea instanţelor să pună la îndoială valabilitatea celor declarate de arestat în aceste procese

verbale. Un astfel de dosar a prezentat conducerii direcţiei Cpt. Niculescu Ioan, Cpt. Lupan Gavrilă, Lt. Oprea Ioan şi alţii.

De asemenea şi conducerea direcţiei are lipsă, că nu întotdeauna a urmărit toate problemele, nu a tras la răspundere şefii de servicii, ci mai mult pe subalternii acestora.

Lipsurile arătate mai sus, care se mai manifestă încă în aparatul de anchetă, dovedesc că nu s-au făcut suficiente eforturi pentru calificarea profesională a lucrătorilor şi ridicarea muncii de anchetă la un nivel înalt.

În munca noastră am întâmpinat şi o serie de greutăţi din partea Direcţiilor operative şi a altor unităţi M.A.I. care în unele cazuri ne-au predat arestaţi cu materiale insuficiente şi neverificate.

De exemplu, Direcţia a 3-a ne-a predat un grup compus din 3 elemente pentru a fi anchetaţi şi deferiţi justiţiei. Din anchetă a rezultat că la mijloc era vorba de o provocare a colaboratorului „S", care a mijlocit întrevederile între aceste elemente îndemnându-i la activitate contrarevoluţionară. Cazul a fost clarificat după 7 luni de anchetă, prin punerea în libertate a celor în cauză, întrucât în sarcina lor nu s-a putut stabili fapte justiţiabile. Trebuie menţionat că acţiunea informativă din această problemă a fost dusă numai pe o singură linie.

De asemenea, au fost predaţi Direcţiei de Anchetă fără forme legale, o serie de arestaţi cu care făcuseră în prealabil anchetă Direcţiile informative, timp îndelungat. Uneori, în cadrul acestor anchete a fost deconspirat întregul material în faţa arestatului. Un exemplu în acest fel este cazul arestatului D.V. înaintat direcţiei noastre de către Direcţia a 2-a, după ce mai înainte a făcut anchetă cu el timp de o lună şi jumătate.

La fel şi în cazul lui Poenaru Dumitru, arestat în luna aug. a.c., tovarăşii din Direcţia a 3-a în ancheta operativă efectuată cu el, i-au pus tot materialul probatoriu în faţă, pentru ca apoi să-l înainteze la Direcţia 8-a, din cauză că nu recunoştea nimic.

În privinţa arestărilor fără material suficient, un exemplu îl constituie cazul arestatului Stanciu Alexandru. Aceasta a rezultat dintr-o anchetă făcută în 1953 la Direcţia de Anchete, cum că ar fi cunoscut faptul că un alt arestat A. E. se ocupa cu redactarea şi răspândirea de fiţuici cu caracter duşmănos.

Dat fiind că în 1953 alte probe nu existau şi cele existente erau neconcludente, Stanciu Alexandru a fost arestat - mai ales că era ofiţer activ medic în M.F.A. - şi dosarul cu materialul existent a fost înaintat Direcţiei a 3-a, pentru supravegherea informativă a celui în cauză,

urmând ca atunci când se va constata că are legături sau activitate duşmănoasă, să fie reţinut.

în luna iunie a.c. Direcţia a 3-a a trecut la arestarea lui, predându-l pentru anchetă Direcţiei a 8-a, numai în baza aceluiaşi material, nefăcând nimic în plus. Din lipsă de probe sus-numitul a fost pus în libertate.

Trebuie să arătăm că direcţiile informative nu respectă directivele Serviciului „C" care la cap. IV pct. 1 lit. c prevede că Direcţiile informative înainte de a trece la arestări, trebuie să consulte materialul Direcţiei a 8-a. Aceasta este foarte necesar, deoarece în acest fel se va lichida în mare măsură problema reţinerilor abuzive pe bază de material slab, neconcludent.

în ceea ce priveşte ancheta elementelor trecute fraudulos peste frontieră de către serviciile de spionaj imperialiste, în afară de faptul că sunt prinşi în momentul când trec fraudulos graniţa, fără nici un fel de acte, am întâmpinat greutăţi din partea organelor grănicereşti care fac prima anchetă şi reconstituirea pe teren, care durează timp îndelungat. După aceea infractorul este predat la alte două direcţii interesate care fac ancheta în continuare şi după aceea cazul este predat Direcţiei a 8-a de multe ori după 2-3 săptămâni şi chiar o lună şi fără mandat de arestare.

Faptul că asemenea infractori trec prin atâtea mâini, îngreunează şi influenţează în mod negativ ancheta. Pentru reglementarea acestei situaţii s-au luat măsuri abia în ultimul timp.

în perioada de mai sus, am avut mai multe greutăţi din partea unor organe de justiţie, care au pronunţat pedepse neproporţionale cu faptele săvârşite de arestaţi, în majoritatea cazurilor pedepse uşoare, ceea ce a necesitat introducerea multor cereri de îndreptare.

Cazuri de cereri de îndreptare sunt multe atât în Centrală, cât şi în provincie, la care contribuie şi faptul că unele anchete nu au fost adâncite şi probele au fost insuficiente.

Pentru înlăturarea lipsurilor şi greutăţilor din munca direcţiei noastre, o contribuţie importantă a avut-o Organizaţia de bază de partid.

Măsurile luate de conducerea direcţiei pentru îmbunătăţirea muncii au tost susţinute şi pe linie de partid. Astfel că în perioada de mai sus B.O.B. partid a desfăşurat o intensă muncă în vederea educării membrilor de partid în spiritul respectam cu strictețe a ordinelor şi directivelor M.A.I. şi a legalităţii populare. în acest sens, în cadrul adunărilor generale de partid au fost puse în discuţie referate cu privire la: „Modul cum comuniştii îşi îndeplinesc sarcinile profesionale" sau „Despre respectarea legalităţii populare, sarcină principală a membrilor de partid" şi altele.

Ca urmare a acestei munci de educare, membrii de partid au luat o atitudine împotriva unor cazuri de încălcare a legalităţii populare, împotriva acelora care au dat dovadă de nerespectarea ordinelor M.A.I., de pasivitate în muncă, de tărăgănare a anchetelor şi de indisciplină.

Cu toate acestea, organizaţia de bază de partid va trebui să ducă o luptă susţinută pentru ca membrii de partid să fie exemple personale atât în respectarea ordinelor şi directivelor, cât şi în ridicarea calităţii muncii la un nivel cât mai înalt.

Faţă de lipsurile existente în munca Direcţiei de Anchete, în faţa noastră stau următoarele sarcini principale:

• Ridicarea continuă a calităţii muncii prin restudierea ordinelor şi directivelor conduceri M.A.I., predarea şi seminarizarea lecţiilor cu privire la munca informativ- operativă şi munca practică de anchetă. Se va pune accent pe adâncirea în special a lecţiilor cu privire la munca practică de anchetă. întărirea continuă a disciplinei în muncă prin respectarea ordinelor şi directivelor şi respectarea cu strictețe a legalităţii populare.

• în vederea adâncirii anchetelor se va pune accent pe verificarea celor declarate de arestat şi a culegerii de probe, pe exploatarea cu pricepere a materialului informativ în vederea efectuării unei interogări concrete şi pe respectarea cu strictețe a planului individual de măsuri, care va ajuta la ridicarea nivelului anchetelor, creşterea posibilităţilor de control asupra anchetatorilor şi la lichidarea tărăgănelilor în anchetă.

• Se va organiza efectuarea unei susţinute munci de control şi instructaj individual al anchetatorilor, care să ducă la lichidarea fenomenelor negative în munca de anchetă, stimulându-se totodată iniţiativa şi simţul de răspundere al anchetatorilor.

• întărirea Serviciului III (Contrasabotaj) prin încadrarea cu cadre corespunzătoare şi se va da o atenţie deosebită în vederea calificării tot mai temeinice a anchetatorilor. în acelaşi timp se va trece la folosirea expertizelor necesare pentru efectuarea anchetelor de sabotaj la un nivel mai ridicat.

• în vederea efectuării unui sprijin şi control mai susţinut, în regiunile M.A.I., pe linia Direcţiei a 8-a va fi întărit Serviciul IV prin încadrarea cu lucrători cu experienţă în munca de anchetă. Se va întări şi organiza mai temeinic instructajul cu anchetatorii din acest serviciu, pentru ca aceştia să poată desfăşura o muncă calificată în regiunile M.A.I.

• în vederea lichidării lipsurilor cu privire la unele arestări fără probe suficiente din partea organelor informative şi pentru a întări prevederile în acest sens ale Directivei cu privire la evidenţa operativă, Direcţia a 8-a în termen de 20 de zile va pregăti un proiect de ordin prin

care să fie reglementată şi concretizată colaborarea între organele informative şi de anchetă înainte de a se trece la arestări.

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 98, f. 6-29.

104.

1955 februarie 28. Notă referitoare la completarea Hotărârii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. nr. 774/1954 privind îmbunătăţirea muncii organizaţiilor de partid în M.A.I. şi intensificarea controlului activităţii lor din partea organelor de partid.

H. 132

Către,

Vă comunicăm că Biroul Politic al C.C. al P.M.R. prin Hotărârea nr. 132 din 28 februarie 1955, a aprobat completarea Hotărârii Biroului Politic nr. 774/1954 din 15 iunie 1954 privind îmbunătăţirea muncii organizaţiilor de bază ale partidului din Ministerul Afacerilor Interne şi intensificarea controlului activităţii lor din partea organelor de partid cu următoarele:

La punctul 7 se va introduce următorul aliniat:

„Se stabileşte că primul secretar al comitetului raional de partid are dreptul de control asupra întregii activităţi a organelor M.A.I. din raion. Şeful organului raional M.A.I. este obligat să informeze pe primul secretar al comitetului raional de partid despre întreaga activitate a organului M.A.I. din raion".

Se introduce următorul paragraf:

„Membrii de partid din aparatul raional M.A.I. vor face parte din organizaţia de bază de la sediul raionului M.A.I., iar membrii de partid care lucrează la posturile de miliţie din comunele de pe teritoriul raionului, vor face parte din organizaţia de bază teritorială a comunei în care postul de miliţie respectiv îşi desfăşoară activitatea".

28.11.1955

Direcţia Treburilor C.C. al P.M.R.

H. 774/1954

Cu privire la îmbunătăţirea muncii organizaţiilor de bază ale partidului din M.A.I. şi la intensificarea controlului activităţii lor din partea organelor de partid.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a cerut tuturor comuniştilor care lucrează în aparatul de stat, să lupte cu cea mai mare hotărâre împotriva oricărei tendinţe de a ocoli controlul de partid, să pună capăt urmărilor acţiunilor antipartinice şi antistatale a[le] grupului de deviatori, care cu perfidie au căutat să împiedice controlul de partid asupra celor mai importante verigi ale aparatului de stat şi să suprapună aparatul de stat partidului.

C.C. al P.M.R. consideră că după înlăturarea elementelor duşmănoase, noua conducere a Ministerului Afacerilor Interne, a luat un şir de măsuri pentru lichidarea acestor stări de lucruri, obţinând rezultate pozitive. Totodată, C.C. al P.M.R. subliniază că şi acum la unii lucrători din cadrul organelor M.A.I. se manifestă tendinţa de a se eschiva de la controlul de partid. Unii conducători ai organelor locale ale M.A.I. nu informează la timp şi în mod sistematic organele de partid asupra manifestărilor duşmanului de clasă.

C.C. al P.M.R. constată că numeroase comitete regionale, orăşeneşti şi raionale, nu înfăptuiesc controlul corespunzător asupra muncii organizaţiilor de partid din organele M.A.I. şi nu le acordă ajutorul necesar în muncă.

Unele organizaţii de partid din organele M.A.I. nu sunt la nivelul sarcinilor puse de partid în faţa organelor M.A.I. într-o serie de organizaţii de partid, munca organizatorică şi politică de partid se află într-o stare nesatisfăcătoare. Lupta împotriva încălcărilor principiilor de partid şi pentru îndeplinirea ireproşabilă a obligaţiilor profesionale, întărirea disciplinei în muncă, ascuţirea vigilenţei politice, păstrarea cu strictețe a secretelor de partid şi de stat, munca pentru însuşirea bazelor marxism-leninismului, folosirea autocriticii, de jos până sus, nu constituie încă o preocupare a tuturor organelor şi organizaţiilor de partid.

Partidul Muncitoresc Român este forţa conducătoare a statului nostru; conducerea şi controlul de către partid a întregului aparat de stat de sus până jos, constituie condiţia hotărâtoare a tăriei statului de democraţie populară. Orice încălcare a acestui principiu de partid duce la slăbirea vigilenţei şi a disciplinei de partid şi de stat, înlesneşte acţiunile criminale ale duşmanului.

Pentru îmbunătăţirea muncii organizaţiilor de partid şi înlăturarea lipsurilor existente, Biroul Politic al C.C. al P.M.R.

Hotărăşte:

1. Organizaţia de partid din cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, organizaţiile de bază ale partidului din direcţiile regionale, din organele raionale ale M.A.I., se află sub conducerea directă a comitetelor orăşeneşti şi raionale ale partidului, pe teritoriul cărora se află.

2. Principala sarcină a organizaţiei de partid din aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne, din direcţiile regionale, organele orăşeneşti şi raionale ale M.A.I., constă în conducerea şi mobilizarea comuniştilor la îndeplinirea sarcinilor date de partid şi guvern organelor M.A.I.

Membrii de partid trebuie să fie exemplu şi să mobilizeze pe toţi lucrătorii din cadrul M.A.I. în întărirea disciplinei şi în executarea conştiincioasă şi la timp a sarcinilor profesionale. în scopul îmbunătăţirii radicale a muncii organizatorice şi politice de partid, se vor lua următoarele măsuri:

a) Va fi stimulată desfăşurarea criticii şi autocriticii de jos până sus, educând pe comunişti în spiritul unei atitudini intransigente faţă de lipsuri în munca de partid.

b) Va fi îmbunătăţit învăţământul politic al comuniştilor, înfăptuindu-se zi de zi de către organele de partid controlul asupra însuşirii de către comunişti a cunoştinţelor marxist-leniniste.

c) Se va combate cu cea mai mare hotărâre atitudinea de nepăsare şi de gură cască, pălăvrăgeala şi lăudăroşenia în familie sau în cercul de prieteni, comuniştii trebuie să fie educaţi în spiritul păstrării cu stricteţe a secretelor de partid şi de stat şi pentru ascuţirea vigilenţei politice a membrilor, a candidaţilor de partid şi a utemiştilor, prin dezbaterea unor cazuri caracteristice de lipsă de vigilenţă.

d) Se va desfăşură în mod sistematic munca politică educativă, ca toţi comuniştii să asigure respectarea disciplinei de partid şi profesionale, să fie exemplu în muncă şi în ridicarea calificării profesionale, să vegheze la respectarea cu stricteţe a legalităţii populare.

3. Se obligă comitetele regionale, orăşeneşti şi raionale ale P.M.R., să intensifice controlul asupra muncii organizaţiilor de bază ale partidului din organele M.A.I. şi să le acorde ajutor în muncă. Birourile comitetelor orăşeneşti şi raionale ale partidului sunt obligate să asculte la fiecare trei luni dări de seamă ale secretarilor organizaţiilor de bază din cadrul organelor M.A.I. despre munca desfăşurată pentru întărirea disciplinei de partid şi de stat, despre ascuţirea în fapt a vigilenţei revoluţionare, respectarea strictă a legalităţii populare, conducerea de către partid a organizaţiilor de bază U.T.M., ridicarea nivelului ideologic, politic, pregătirea profesională a tuturor lucrătorilor din aceste organe şi cu privire la alte probleme ale muncii de partid.

4. Toţi comuniştii care lucrează în aparatul central al M.A.I. sunt grupaţi într-o organizaţie de partid unică pe întregul Minister. Secretarul organizaţiei de partid din M.A.I. intră în nomenclatura C.C. al P.M.R. Organizaţia de partid din M.A.I. care din cauza condiţiilor specifice de muncă ale ministerului nu poate avea funcţii de control, este obligată să constate şi să semnaleze lipsurile din munca ministerului şi a funcţionarilor acestuia, să înainteze materialele şi sugestiile ei C.C. al P.M.R. şi să informeze în acelaşi timp şi pe ministrul Afacerilor Interne.

5. Se stabileşte că organizaţia de partid din Ministerul Afacerilor Interne şi organizaţiile de bază din direcţiile regionale, din organele raionale ale M.A.I. sunt controlate de comitetele regionale de partid (biroul), comitetul orăşenesc de partid Bucureşti (biroul), comitetele raionale şi orăşeneşti de partid (primi secretari) şi de instructorii permanenţi ai comitetelor orăşeneşti şi raionale ale partidului. Aceşti instructori vor face parte din nomenclatura comitetelor regionale de partid.

6. Principala sarcină a instructorilor este de a acorda ajutor organizaţiilor de partid în ceea ce priveşte îmbunătăţirea vieţii interne de partid.

7. Se stabileşte că primul secretar al comitetului regional de partid are dreptul de control asupra întregii activităţi a organelor M.A.I. din regiune. Şeful Direcţiei Regionale M.A.I. este obligat să informeze pe primul secretar al comitetului regional de partid despre întreaga activitate a organelor M.A.I. din regiune.

Dacă primul secretar consideră că unele dispoziţii ale Ministerului nu sunt potrivite pentru regiunea respectivă, el va informa imediat Secretariatul C.C. al P.M.R.

Şefii organelor raionale M.A.I. vor informa personal şi în mod sistematic pe primii secretari ai comitetelor raionale ale partidului, despre manifestările şi acţiunile duşmanului de clasă, precum şi despre problemele care necesită intervenţia organelor de partid.

Se stabileşte că la şedinţele închise ale birourilor regionale, orăşeneşti şi raionale de partid, să fie ascultate periodic informări ale directorilor regionali şi ale şefilor organelor raionale ale M.A.I., asupra unor probleme din activitatea acestor unităţi, probleme legate de viaţa economică şi politică din teritoriile respective.

8. Organizaţiile de bază ale U.T.M. din Ministerul Afacerilor Interne, din direcţiile regionale şi din organele raionale ale M.A.I., îşi vor desfăşura munca în conformitate cu statutul UTM şi se vor afla sub conducerea directă a birourilor comitetelor orăşeneşti şi raionale ale U.T.M., pe al căror teritoriu se află. Birourile comitetelor orăşeneşti şi raionale ale U.T.M. vor asculta cel puţin o dată la trei luni, în şedinţele lor închise, rapoarte ale secretarilor organizaţiilor de bază U.T.M. din M.A.I., din direcţiile regionale, din organele orăşeneşti şi raionale ale M.A.I., asupra problemelor vieţii de organizaţie şi a sarcinilor ce decurg din aplicarea Statutului U.T.M. şi a Hotărârilor C.C. al U.T.M.

Controlul şi legătura permanentă cu aceste organizaţii de bază U.T.M. va fi făcută numai de secretarii comitetelor regionale U.T.M., de primii secretari ai comitetelor orăşeneşti şi raionale U.T.M. şi de

instructorii membri de partid, special aprobaţi în acest scop, care vor intra în nomenclatura comitetelor regionale de partid şi de U.T.M.

9. Toate organele de partid şi de U.T.M. vor lua măsuri pentru a se asigura păstrarea cu strictețe a secretului de partid şi de stat. Se interzice discutarea sub orice formă a problemelor din activitatea organelor M.A.I. în afara cadrului şi limitei stabilite prin prezenta hotărâre.

10. Pentru conducerea muncii de partid din cadrul Trupelor M.A.I. se înfiinţează Direcţia Politică a Trupelor M.A.I., care funcţionează cu dreptul de secţie a C.C. al P.M.R.

în toată munca sa, Direcţia Politică a Trupelor M.A.I. se va duce după hotărârile C.C. al P.M.R. şi ale guvernului R.P.R. De asemenea Direcţia Politică a Trupelor M.A.I. îşi desfăşoară activitatea pe baza regulamentelor militare ale Trupelor M.A.I. şi pe baza ordinelor Ministerului Afacerilor Interne.

Direcţia Politică a Trupelor M.A.I. va conduce secţiile politice din Direcţia Trupelor de Grăniceri, din Direcţia Trupelor Operative şi Pază, Direcţia Trupelor de Pază contra incendiilor şi din regimentele apărării locale antiaeriene; aceste secţii politice vor funcţiona cu dreptul de organe de partid.

Direcţia Politică a Trupelor M.A.I. va conduce de asemenea secţiile politice din Direcţia Miliţiei şi Direcţia închisorilor. Aceste secţii politice nu au dreptul de organe de partid, ele au sarcina de a duce muncă politică de masă în strânsă legătură cu comitetele raionale şi orăşeneşti de partid, care conduc organizaţiile de partid.

11. Se stabileşte că evidenţa în organizaţiile de partid din direcţiile regionale, din organele raionale ale M.A.I., modalităţile practice de eliberare a documentelor de partid în alb şi trimiterea lor pentru Direcţia Politică a Trupelor M.A.I., se efectuează respectându-se principiul evidenţei unice de partid, potrivit Instrucţiunilor C.C. al P.M.R.

în cadrul Sectorului Carnetului de Partid de pe lângă Secţia Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale şi de U.T.M. a C.C. al P.M.R. se creează un subsector, sub conducerea unui adjunct al şefului de sector care va avea sarcina de a ţine evidenţa documentelor de partid în alb, eliberate Direcţiei Superioare Politice a Armatei şi Direcţiei Politice a Trupelor M.A.I. şi de a păstra celelalte documente de partid completate conform Instrucţiunilor C.C. al P.M.R.

12. Se stabileşte că membrii şi candidaţii de partid din organizaţiile de bază ale partidului din M.A.I. şi organele regionale şi raionale ale M.A.I., primesc documente de partid de la comitetele raionale şi orăşeneşti ale partidului în a căror evidenţă figurează.

După preschimbarea carnetelor de partid şi introducerea cărţilor de evidenţă personală, dosarele acestor membri de partid se păstrează potrivit Instrucţiunilor C.C. al P.M.R., separat, în arhiva comitetului raional sau orăşenesc al partidului.
Cărţile de evidenţă personală ale membrilor şi candidaţilor de partid se păstrează separat, în Sectorul Carnetului de Partid şi al Statisticii din comitetele raionale, orăşeneşti, ale partidului.
13. Secretarii organizaţiilor de bază din Dir. Regionale, din organele orăşeneşti şi raionale ale M.A.I., sunt obligaţi să prezinte în fiecare lună comitetului raional sau orăşenesc de partid respectiv, dări de seamă statistice şi situaţii generale cu privire la încasarea cotizaţiilor de partid, în forma stabilită de C.C. al P.M.R., pentru toate organizaţiile de bază ale partidului. Datele statistice privitoare la aceste organizaţii de partid se includ în situaţiile generale pe întreaga organizaţie raională, orăşenească de partid.
14. Se stabileşte că secretarii organizaţiilor de bază ale partidului din direcţiile regionale ale M.A.I. vor fi eliberaţi din munca profesională şi vor fi incluşi în nomenclatura comitetelor regionale ale partidului.
15. Schema de încadrare a comitetelor de partid şi de U.T.M. din M.A.I. va fi prezentată până la 10 iulie a.c. Secretariatului C.C. al P.M.R. pentru aprobare.
16. Comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti ale partidului răspund de îndeplinirea prezentei hotărâri.

A.M.R., fond 121, rola 210, c. 567-573.

105.

1955 iulie 20. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv pentru „Institutul Românesc" din Miinchen.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţia I Strict secret

De acord, Vâlcu Vasile

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

[Azi], 20 iulie 1955, subsemnatul lucrăt[or] op[erativ] prim lt. Sporiş Nicolae, analizând materialul existent asupra ..institutului Românesc" din Miinchen.
Am găsit că „Institutul Românesc din Miinchen a fost creat în 1953 de către legionarii simişti pentru a le servi drt p p ţiunile lor de spionaj. Rolul acestui institut este în fapt de [a] sprijini activitatea subversivă îndreptată împotriva R.P.R. în primul rând, prin pregătirea de elemente legionare necesare şcolilor de spionaj.

Acest institut este un centru unde se strâng în secret legionarii de vârf, cum sunt Borobaru, Manoilescu, Mailat, Velescu V., Golea T. şi alţii, toţi cunoscuţi ca agenţi ai serviciilor de spionaj imperialiste.
în aşa-zisa activitate oficială, conducătorii] institutului] au legături cu M.A.I. de la Bonn, Vaticanul şi organizaţii ale fugarilor români.
Prin activit[atea] duşmănoasă ce o duce acest „institut" contra ţării noastre, prezintă pentru direcţia noastră un interes operativ deosebit.
Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru „Institutul Românesc" din München, numele conspirativ...*
Lucr[ător] op[erativ] prim Lt. Sporiş Nicolae
„De acord" Şef de serviciu [indescifrabil]
A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 104, f. 5.

106.

1955 octombrie 10. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Govora" pentru „Asociaţia Românilor din S-V Germaniei".

Ministerul Afacerilor Interne

Direcţia I — Strict secret

Aprobat

p. Şeful Direcţiei I [indescifrabil]

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

[Azi], 10 octombrie 1955, subsemnatul lucr[ător] op[erativ] prim lt. Grudea Constantin, analizând materialul existent asupra „Asociaţiei Românilor din S-V Germaniei".
Am găsit că această asociaţie desfăşoară o activitate duşmănoasă potrivnică intereselor statului nostru, fiind formată din elemente care desfăşoară o intensă activitate împotriva R.P. R, fapt care implică urmărirea activităţii ei, prezentând interes operativ pentru munca noastră.
Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru „Asociaţia Românilor din S-V Germaniei", numele conspirativ „Govora".
Lucr[ător] op[erativ] prim
Lt. Grudea Constantin
„De acord" Şef de serviciu [indescifrabil]
A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 95, f. 5.

107.

1955 octombrie 10. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Făgăraş", pentru Colonia română din Anglia.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţia I — Strict secret
Aprobat,

Vâlcu Vasile
Şeful Direcţiei I
Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv
Azi, 10 oct. 1955, subsemnatul lt. maj. Docuţa Const. luc[rător] operat[iv] prim, analizând materialul existent asupra dosarului de obiectiv al Coloniei române din Anglia.
Am găsit că la fel ca şi în multe alte ţări capitaliste, în Anglia se află un număr de români, unii din ei emigrând cu mulţi ani în urmă iar unii sunt trădători de patrie care au fugit din ţară înainte şi după 23 august 1944.
Fugarii români aflaţi în Anglia desfăşoară o activitate duşmănoasă împotriva ţării noastre, încercând să atragă de partea lor şi restul de elemente româneşti ce se află în Anglia.
în fruntea elementelor duşmănoase din S.U.A. [Anglia - n. n.] se află aşa-zisul Comitet Anglo-Român condus de elemente reacţionare care sub orice formă caută a ponegri şi-a introduce ruperea simţului patriotic în rândul elementelor care continuă să-şi recunoască patria.
Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv al Coloniei române din Anglia întrucât pentru noi şi în munca noastră operativă constituie elementul principal - numele conspirativ „Făgăraş".
Luc[rător] operat[iv] prim Lt. maj. Docuţa Constantin
„De acord" Şef serviciu [indescifrabil]
A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 4, voi. I, f. 13

108.

1955 octombrie 15. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Ceahlăul" pentru „Asociaţia Românilor Liberi din Austria".

Ministerul Afacerilor Interne

Direcţia I — Strict secret

Aprobat

p. Şeful Direcţiei I [indescifrabil]

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv
[Azi], 15.10.1955, subs [or] op[erativ] prim lt. Prisecaru Ştefan,
analizând materialul existent asuma ..Asociaţiei Românilor Liberi din Austria".
Am găsit că fiind o asociaţie care desfăşoară activitate duşmănoasă împotriva ţării noastre este necesar de a-i urmări activitatea.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru „Asociaţia Românilor Liberi din Austria", numele conspirativ „Ceahlăul".

Lucr[ător] op[erativ] prim Lt. Prisecaru Ştefan

„De acord" Şef de serviciu [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 98, f. 6.

109.

1955 octombrie 27. Raport privind analiza muncii Direcţiei **I** pe perioada 1 ianuarie-15 octombrie 1955.

Ministerul Afacerilor Interne

Direcţia I

27 octombrie 1955

Raport

privind analiza muncii Direcţiei I pe perioada de la 1 ianuarie-15 octombrie 1955

Conducerea Ministerului Afacerilor Interne a pus, la începutul acestui an, în faţa Direcţiei I sarcina de a ridica pe o treaptă superioară munca informativă externă, de a ridica calitatea pregătirii profesionale şi combativitatea efectivelor din rezidenţe, cât şi din Centrală.

în acest scop s-a ordonat a lua măsuri de verificarea agenturii existente, înlăturarea elementelor dubioase, nesincere şi balastului din agentură, în scopul evitării provocărilor sau pătrunderii duşmanului în reţeaua noastră informativă cum şi crearea unei agenturi calificate, cu largi posibilităţi informative în principalele obiective politice, militare, economice şi tehnico-ştiinţifice din importantele ţări capitaliste, la fel şi în rândul emigraţiei reacţionare române, de unde să procurăm valoroase informaţii, folositoare statului nostru.

în special, s-a pus sarcina de a pătrunde informativ în guvernele, parlamentele şi principalele partide politice ale S.U.A., Angliei, Franţei, Italiei, Germaniei Occidentale etc., în corpul diplomatic capitalist din ţările capitaliste; la comandamentele NA.T.O. din Franţa şi Izmir-Turcia, în statele majore ale armatelor principalelor state capitaliste, la comandamentele bazelor militare americane din Anglia şi Turcia, în serviciile de informaţii şi contrainformaţii duşmane, în principalele organizaţii şi organe conducătoare ale emigraţiei reacţionare române, cu scopul destrămării acestora, în importante instituţii tehnico-ştiinţifice din Germania Occidentală, Anglia, Franţa, S.UA., Italia etc.

Analizându-se munca depusă de Direcţia I în anul 1955 în lumina sarcinilor de mai sus, s-au obţinut următoarele rezultate pozitive:

I. Informaţii obţinute.

a) în domeniul politic.

Au fost obţinute informaţii de valoare, care au fost înaintate conducerii Ministerului şi apreciate ca importante, privind conferinţa Commonwealth-ului britanic care a avut loc la începutul lunii februarie în Londra. Informaţiile arătau contradicţiile dintre Anglia şi unele ţări din Commonwelth, în special cu India, privind poziţia de adoptat faţă de agresiunea S.U.A. în Taiwan.

De asemeni, informaţiile despre presiunile Angliei asupra Australiei şi Noua Zeelandă pentru a sprijini cu armata acţiunile militare din Malaya şi despre manevrele ce tind la organizarea unui aşa-zis sistem de apărare colectivă a Africii.

Despre conferinţa S. E. A. T. O. (pactul agresiv al Pacificului) care a avut loc la Bangkok s-au primit informaţii privind divergenţele între S.U.A. şi Anglia.

Informaţii valoroase au fost obţinute privitor la manevrele imperialiştilor din S.U.A. şi Anglia, pentru sabotarea conferinţei de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africii prin intermediul delegaţiilor filipineze şi siameze.

Referitor la poziţia ţărilor capitaliste faţă de tratativele dintre U. R.S. S şi Austria pentru încheierea tratatului de pace, precum şi manevrele ce se încercau de către Anglia şi Germania Vestică, au fost obţinute date importante.

Informaţii valoroase s-au obţinut cu privire la poziţia diplomaţiei engleze în diferite etape şi cu privire la cele mai importante probleme internaţionale. S-au primit materiale strict confidenţiale în legătură cu discuţiile dintre Eden şi Nehru, înainte de vizita lui Nehru în U.R.S.S. şi după aceasta. Aceste materiale au oglindit şi poziţia diplomaţiei indiene în aceste probleme şi au fost apreciate ca deosebit de interesante.

Cu ocazia conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru mari puteri, s- au obţinut informaţii importante privind pregătirile şi planurile puterilor occidentale, precum şi poziţia lor în legătură cu ţările de democraţie populară, Biroul Informativ şi problema germană. De asemenea, au fost procurate şi informaţii interesante privitor la poziţia guvernului de la Bonn şi a altor ţări capitaliste faţă de conferinţa de la Geneva.

Au fost obţinute informaţii importante privind efectul în ţările capitaliste a vizitei lui Adenauer la Moscova. De asemenea, despre planurile guvernului vest-german şi linia sa politică adoptată faţă de U.R.S.S. şi R.D.G. Informaţiile au cuprins şi date privind contradicţiile din sânul partidelor din Germania Occidentală legate de politica lui Adenauer.

Informaţii valoroase s-au obţinut referitor la intenţiile strict confidenţiale ale unor membri ai guvernului austriac privind poziţia faţă

de U.R.S.S., democraţiile populare şi R.F. Germană, după semnarea tratatului de stat.

în legătură cu conferinţa de la Geneva a miniştrilor de Externe a celor patru mari puteri au fost obţinute o serie de informaţii importante privind poziţia ţărilor occidentale.

b) în domeniul militar.

S-au primit prin agentură informaţii de valoare privind organizaţia militară a Pactului Atlanticului de Nord, unele pregătiri şi planuri ale acestei organizaţii îndreptate împotriva lagărului democratic.

Informaţii valoroase privind unele pregătiri militare în cadrul pactului agresiv al Pacificului.

S-au obţinut informaţii apreciate ca interesante privind o serie de staţii radar, subterane şi la suprafaţă, de pe coastele Angliei, organizarea lor interioară, asigurarea pazei, mijloace de recunoaştere, precum şi despre dotarea tehnică a acestor staţii.

Informaţii valoroase s-au obţinut privitor la poziţia unor baze aeriene S.U.A. în Anglia, crearea de noi baze militare de către S.U.A. în Europa şi s-au primit informaţii importante despre manevrele militare organizate de Comandamentul N.A.T.O. în Turcia, despre manevre militare ce au avut loc în Germania Occidentală, despre producţia de arme şi depozite de armament din Germania Occidentală etc.

Pe cale informativă a fost obţinut un „ascunzător de flăcări" întrebuinţat la piese de artilerie şi folosit de forţele armate ale N.A.T.O. Acesta a fost apreciat de forurile noastre competente ca foarte important.

S-au mai obţinut informaţii apreciate ca interesante privind forţele armate ale Turciei, fortificaţiile din Bosfor şi aeroporturi, despre forţele armate ale Italiei, organizaţii austriece cu caracter militarist, precum şi unele date despre forţele şi bazele militare egiptene şi israeliene.

Folosindu-se unele căi semioficiale, s-a reuşit să se procure o serie de publicaţii militare cu caracter secret privind dotarea şi pregătirea forţelor armate ale S.U.A., precum şi instrucţia în şcolile militare, materiale ce au fost apreciate ca bune.

c) în domeniul activităţii serviciilor de spionaj.

S-au obţinut informaţii valoroase privind activitatea serviciilor de spionaj şi diversiune din Germania Occidentală îndreptate împotriva R.P.R. şi a R. D. Germane. Au fost obţinute informaţii valoroase privind semnalarea trimiterii unor spioni în ţara noastră, precum şi despre unele acţiuni provocatoare ce se pregăteau împotriva membrilor oficiilor noastre diplomatice, care au putut fi astfel prevenite.

De asemenea, s-au obţinut informaţii importante privind activitatea agenturii de spionaj a saşilor originari din România, care a

permis identificarea unui număr de agenţi în ţară şi străinătate, ce duc activitate de spionaj împotriva ţării noastre.

Prin informaţiile obţinute de la agentură au putut fi identificate unele centre de spionaj ale puterilor occidentale, îndreptate împotriva ţărilor de democraţie populară, din Viena, Salzburg, Munchen, Berlin-Vest etc.

S-au obţinut informaţii valoroase privind colaborarea informativă dintre Anglia şi S.U.A. şi ţările Asiei de Sud-Est care au aderat la S.E.A.T.O., identificându-se unele centre şi şcoli de spionaj.

S-au obţinut informaţii importante privind date şi informaţii cu caracter militar, culese de serviciul de spionaj american, în probleme militare din R.P.R., privind organizarea şi dislocarea unor unităţi militare, precum şi fişe ale unor ofiţeri comandanţi de M. U.

d) în domeniul economic.

S-au obţinut informaţii de valoare privind poziţia Angliei în tratativele economice cu R.P.R.

Informaţiile interesante privind situaţia economică din Austria şi relaţiile cu alte state, precum şi liberalizarea importului şi exportului austriac, contradicţiile economice între Anglia şi Germania de Vest şi o serie de alte date privind obiective economice importante ca „Autounion" din Germania, „A. E. G. ", fabrica de chimicale şi explozibile din Italia, care prezintă şi o importanţă strategică.

De asemenea, informaţii de valoare au fost obţinute privind câmpurile petrolifere descoperite în Germania Vestică, rezervele prevăzute şi metodele de exploatare, informaţii prezentând şi importanţă strategică.

e) în domeniul tehnico-ştiinţific.

Au fost obţinute prin agentură un număr de 607 patente industriale care au fost înaintate conducerii ministerului pentru a fi trimise instituţiilor de resort. Patentele au cuprins probleme importante, ca problema cauciucului sintetic, metode de preparare a materiei prime necesare la fabricarea de mase plastice, prepararea unor combustibili rezistenţi la şoc, fabricarea catalizatorilor şi modul lor de întrebuinţarea şi alte probleme la a căror aplicare lucrează institutele de cercetări din ţara noastră. Unele patente, după ce au fost verificate, au putut fi aplicate cu succes în producţie.

S-a obţinut prin agentură o invenţie în legătură cu un aparat de economisire a combustibilului la cazane, invenţie care a fost aplicată cu succes la noi în ţară.

A mai fost obţinută invenţia pentru menţinerea lubrifiantului în stare lichidă la orice înălţime şi temperatură pentru avioane cu reacţie. Menţionam că lucrările şi materialele informative din domeniul tehnico-ştiinţific obţinute prin organele noastre au contribuit, pe de o parte, la progresul cercetărilor ce se întreprind de instituţiile de resort, iar pe de altă parte, au confirmat unele rezultate obţinute de cercetătorii noştri. în afară de informaţiile şi lucrările cu caracter secret, s-au procurat numeroase lucrări documentare sau publicaţii semisecrete care au fost apreciate ca folositoare.

în total, în cursul acestui an, Direcţia I a înaintat conducerii M.A.I.:

în domeniul politic:

- 65 rapoarte speciale;
- 43 note cu caracter politic;
- 12 buletine informative.

în domeniul militar:

- 3 buletine informative tratând exclusiv probleme militare;
- 2 lucrări cu caracter militar;
- 7 note privind probleme militare.

în domeniul tehnico-ştiinţific:

- 607 patente;
- 8 lucrări privind metodele de fabricare a unor produse industriale;
- 21 note în legătură cu diverse materiale tehnice.

Diverse lucrări privind:

- servicii de informaţii (în total 5);
- emigraţia română (în total 3).

II. Dezvoltarea agenturii.

La începutul anului 1955, numeric, agentura Direcţiei I era de 104 agenţi, în cursul acestui an s-au recrutat numai 16 agenţi. Cele mai importante recrutări din acest an sunt:

- Un agent cu legături directe la comandamentul N.A.T.O. în Franţa. Prin acesta avem perspective de a obţine informaţii de valoare despre pregătirile militare ale blocului agresiv al Atlanticului de Nord şi acţiunile subversive ce intenţionează să le întreprindă împotriva ţărilor lagărului democrat.
- Un agent cu posibilităţi de pătrundere între militarii forţelor S.U.A. cantonate în Anglia, în special la bazele aeriene americane. Agentul a început să dea informaţii importante privind locurile de dispersare a bazelor militare aeriene americane din Anglia.
- Un agent care lucrează la o societate comercială din Italia, legată de N.A.T.O. şi care a început să procure informaţii interesante privind probleme de transport feroviar care au o importanţă strategică.

- Un agent cu posibilităţi de pătrundere la conducerea Partidului Democrat-Creştin, la Ministerul Afacerilor Externe şi la Ministerul Comerţului Exterior din Italia, care a şi început să dea informaţii apreciate ca interesante privind frămîntările din Partidul Democrat-Creştin.
- A fost activizat un agent din R.F. Germană, care s-a dovedit a avea foarte bune posibilităţi informative în domeniul petrolului şi care a dat informaţii valoroase. Acest agent are perspectiva de a fi numit într-o funcţie importantă într-un sector al industriei petrolifere, de unde va putea să ne procure informaţii preţioase industriei noastre petrolifere.
- Un agent în Austria, care are posibilităţi de procurare a materialelor secrete de la serviciul de spionaj american, care privesc activitatea lor desfăşurată împotriva R.P.R.
- Un agent în Argentina a început să procure documente originale privind decretele secrete ale guvernului argentinian. Acest agent are bune relaţii şi la Ministerul Afacerilor Externe.

Dacă facem comparaţia recrutărilor din acest an cu cele făcute în 1954, rezultă că, numeric, s-au făcut numai 50% faţă de anul trecut, când au fost recrutaţi 30 agenţi.

Cauzele acestei situaţii sunt:

Ritmul de muncă şi calitatea agenţilor recrutaţi în 1954 s-au dovedit necorespunzătoare, deoarece ca rezultat al superficialităţii în studierea candidaţilor la recrutare, s-a infiltrat în reţeaua noastră un număr însemnat de agenţi provocatori, dubli, balast etc.

în urma celor petrecute în reţeaua noastră de la Roma, unde s-au infiltrat 3 agenţi provocatori, s-a trecut la verificarea individuală a întregii agenturi a direcţiei, cu care ocazie s-au eliminat 52 agenţi.

Ca învăţământ în urma acestei verificări a fost: Stabilirea unor norme menite să ridice calitatea muncii în această privinţă, care trebuie să ducă la evitarea uşurinţei dovedite anterior în munca de recrutare, dar care necesită un timp mai îndelungat în selecţionarea şi recrutarea agenturii.

în vederea pătrunderii în obiective importante sunt în studiul birourilor şi rezidenţelor o serie de elemente cu mari perspective informative.

Astfel menţionăm:

- Două cazuri în studiu avansat, care lucrează în serviciul de spionaj american din Germania Vestică, unul din ei fiind responsabilul muncii informative a acestei organizaţii pentru R.P.R.

- Două elemente care lucrează la posturile de radio „Rias" şi „Free Europe" din Germania de Vest, organizaţii care se ocupă special cu propaganda reacţionară şi spionaj împotriva ţărilor lagărului democrat.
- Un element care lucrează în serviciul de contraspionaj din Berlin-Vest.
- Un ofiţer, inginer-topograf, din armata franceză cu bune posibilităţi informative.
- Un inginer-chimist de la Centrul de cercetări ştiinţifice din Paris.
- O ziaristă care are legături foarte bune la Direcţia presei din Ministerul de Externe francez.
- La Londra avem în studiu un ziarist care lucrează la secţia de propagandă a Partidului Laburist şi a fost candidat în alegerile parlamentare.
- Soţia unui fost colonel în armata engleză, care în prezent lucrează la Ministerul de Externe englez.
- Un studiu avansat, pregătit pentru a se trece la recrutare, avem în S.U.A., elementul având posibilităţi informative în rândul diplomaţilor ţărilor capitaliste la O.N.U.
- De asemenea, avem în studiu un element cu posibilităţi de pătrundere la biblioteca Congresului.
- Tot în S.U.A. avem în studiu un element cu posibilităţi în domeniul fizicii nucleare.
- în Argentina avem în studiu logodnica unui diplomat argentinian.
- Un studiu avansat avem asupra soţiei unui militar american în Turcia.
- Un ofiţer din armata turcă.
- în Israel, din studiile mai avansate, menţionăm cazul unei ziariste care are relaţii printre diplomaţii capitalişti din Israel.
- Studiul unui element, consulul onorific al unui stat capitalist, care are relaţii de seamă printre diplomaţii din Israel.
- Un colonel în armata Israelului.

Sunt în pregătire o serie de acţiuni pentru luarea legăturii cu unele elemente care au fost agenţi ai organelor de securitate R.P.R. şi care au plecat în străinătate, în prezent aflându-se în Israel, Italia etc.
în Centrală sunt pregătiţi o serie de agenţi cu posibilităţi de muncă în străinătate, ce urmează să fie trimişi cu sarcini informative în Germania şi Austria.
Un element cu posibilităţi de pătrundere la Vatican este în pregătire şi urmează să fie trimis în obiectiv.
Un element urmează să fie trimis în Israel, iar alte trei în S.U.A.
în afara acestor cazuri, sunt încă studii interesante atât la rezidenţe, cât şi la birourile din Centrală.

III. Rezultatele obţinute în munca dusă pe linia emigraţiei reacţionare române.

a) Informaţiile obţinute, privind activitatea fugarilor şi a organizaţiilor acestora, au dus la o cunoaştere mai precisă a situaţiei în rândurile emigraţiei, făcând astfel posibilă elaborarea unor planuri concrete de pătrundere informativă şi a unor acţiuni de descompunere.

Am primit materiale informative cu privire la situaţia creată în sânul emigraţiei române din mai multe ţări (Germania Occidentală, Franţa, Austria etc.), în urma emiterii de către statul nostru a Decretului de amnistie şi repatriere. Aceste informaţii au oglindit şi starea de spirit din diferite cercuri ale emigraţiei, semnalându-ne şi acţiunile organizate de vârfurile fugare pentru contracararea măsurilor luate de noi. De asemenea, ni s-au semnalat unele elemente de vârf din sânul emigraţiei care şi- au manifestat dorinţa de a se repatria.

Au fost semnalate elemente pregătite în şcolile de spionaj şi care au fost trimise în R.P.R. Exemplu grupul de spioni Găină-Zus.

Organele noastre au primit mai multe informaţii valoroase privind în special activitatea organizaţiilor şi grupărilor emigraţiei române din Germania Occidentală, precum şi a vârfurilor acestor organizaţii. Aşa, spre exemplu, unele informaţii au cuprins date complete în ceea ce priveşte cadrele conducătoare ale organizaţiilor fugarilor români şi Volksdeutsche.

S-au mai primit informaţii destul de valoroase şi în ceea ce priveşte activitatea vârfurilor din „C.N.R." şi „Liga Românilor Liberi". De asemenea, s-au cules informaţii în legătură cu conferinţa emigranţilor de la Strassbourg, despre frământările din cadrul grupului militar român fugar (Vassiu, Neferu, Opran, gen. Petrescu etc.).

b) Agentul „Lungu", membru influent al grupului parlamentar român a primit sarcina de a influenţa această organizaţie pentru a duce acţiuni împotriva „Comitetului Naţional Român", aceasta cu scopul adâncirii contradicţiilor din rândul conducătorilor emigraţiei şi dezbinării organizaţiilor lor.

De asemeni, au fost determinate, prin munca organelor noastre, unele elemente din emigraţie să se întoarcă în ţară, printre care: lt. col. Baiulescu Stelian, cpt. Dreve Gheorghe, avocat Crişan Alexandru şi studentul Iusko Ioan. S-au luat măsuri pentru aducerea şi a fostului mitropolit Visarion Puiu.

în vederea descompunerii emigraţiei reacţionare s-au luat unele măsuri organizatorice.

Astfel, în baza Hotărârii Biroului Politic al C.C. al P.M.R., se lucrează la organizarea unui comitet de repatriere al emigranţilor români.

c) în vederea dezvoltării muncii informative în rândul emigraţiei, sunt în studiu o serie de elemente cu importante posibilităţi. Astfel:

- „Iulian", conducător legionar din Germania Occidentală, care se ocupă cu munca de spionaj împotriva R.P.R.
- „Costică", unul din conducătorii unei organizaţii importante din Germania Occidentală, care se ocupă cu spionaj împotriva R.P.R.
- „Sabin", preşedintele unei asociaţii de fugari din Germania Occidentală şi
- „Walter", membru în conducerea organizaţiei Volksdeutsche din Austria.

d) Au fost pregătite în ţară 5 elemente, urmând să fie trimise în exterior cu misiuni informative.

IV. Rezultatele obţinute pe linie contrainformativă

în luna mai 1955 s-a organizat în cadrul direcţiei noastre serviciul contrainformativ, cu sarcina de a asigura securitatea oficiilor diplomatice ale personalului român în străinătate, a materialelor secrete, precum şi urmărirea personalului autohton, pentru a preîntâmpina pătrunderea duşmanului. Serviciul mai are sarcina de a verifica delegaţiile din R.P.R. ce urmează a fi trimise în străinătate, precum şi organizarea muncii contrainformative în rândul coloniei române din U.R.S.S.

în baza sesizărilor rezidenţelor şi a informatorilor serviciului contrainformativ a fost descoperit faptul că şeful legaţiei din Tel Aviv şi curierul legaţiei din Teheran, ambii angajaţi autohtoni, au fost recrutaţi de către serviciile de contraspionaj respective în scopul culegerii de informaţii din cadrul legaţiei.

Au fost elaborate instrucţiuni către toate rezidenţele privind sarcinile contrainformative.

De asemeni, s-a organizat trimiterea a două echipe de control pentru depistarea instalaţiilor de ascultare secretă introduse de serviciul contrainformativ duşman. Au fost executate controale tehnice la oficiile din Copenhaga, Londra, Roma, Cairo, Tel Aviv, Teheran, Istanbul şi Ankara. Echipele trimise au constatat faptul că la Londra şi Roma telefoanele erau prelucrate special pentru a fi folosite la interceptarea permanentă a convorbirilor din camerele unde erau instalate. S-au luat măsuri şi au fost schimbate telefoanele cu aparate aduse din ţară, atât la Londra şi Roma, cât şi la Cairo, Stockholm, Tel Aviv, Teheran, Istanbul şi Ankara.

La oficiile Londra, Paris, Roma, Cairo, Tel Aviv, Teheran, Istanbul şi Ankara au fost instalate sisteme de alarmă cu sonerii puternice.

A fost trimisă o echipă pentru schimbarea cheilor la casele de fier de la oficiile Londra, Washington, Buenos Aires, Paris şi Viena.

Până în prezent, pentru munca contrainformativă au fost recrutaţi un număr de 8 informatori la oficiile unde nu aveam rezidenţi: Finlanda, Suedia, Danemarca, Teheran, Berna, Bombay, Haga şi Bruxelles. Este în pregătire recrutarea a încă 4 informatori.

V. Măsuri pentru îmbunătăţirea muncii

în vederea îmbunătăţirii muncii din cadrul Direcţiei I şi pentru a obţine informaţii valoroase din obiectivele fixate, în cursul anului s-au luat o serie de măsuri operative şi organizatorice, astfel:

Pentru a elimina elementele dubioase, tară perspective în muncă sau care nu au dat nici un rezultat, direcţia noastră a trecut în cursul anului 1955 la curăţirea agenturii şi a elementelor în studiu.

în acest scop, s-a analizat situaţia fiecărui agent cât şi a elementelor în studiu. Drept rezultat al acestei analize au fost abandonaţi în total 50% din agenţi şi 71 elemente în studiu.

Majoritatea elementelor abandonate au constituit pentru Direcţia noastră un balast şi au încărcat aparatul nostru în mod inutil, cu o cantitate considerabilă de muncă administrativă şi operativă.

Ca urmare a acestei acţiuni de curăţire a agenturii noastre s-a putut trece la aprofundarea studiilor în legătură cu elementele cu perspective reale, precum şi la o mai intensă verificare şi dirijare a agenţilor existenţi.

în vederea îmbunătăţirii muncii cu agentura existentă şi dirijarea agenţilor spre obiective mai importante au fost întocmite planuri concrete de verificare şi folosire pentru fiecare element.

Totodată, au fost luate măsuri pentru asigurarea securităţii muncii cu agentul, dându-se instrucţiuni de felul cum să fie păstrată conspirativitatea legăturilor cu agentura.

O altă măsură importantă în vederea prevenirii unor lipsuri şi greşeli a fost instructajul tăcut în cadrul serviciilor, în legătură cu problema adâncirii studiilor. în această privinţă, fiecare lucrător operativ a fost instruit în mod concret în legătură cu cazurile pe care le-a avut în sarcina sa.

în această direcţie s-au luat măsuri şi pentru cunoaşterea legăturilor elementelor în studiu. S-au dat dispoziţii de felul în care trebuie verificate şi urmărite persoanele cu care sunt în legătură elementele luate în studiu.

O măsură importantă luată în cursul acestui an a fost aceea a punerii ordinii în păstrarea documentelor secrete, a întocmirii dosarelor şi a evidenţei lor, cum şi prin organizarea întregii evidenţe operative pe direcţie. Ca urmare a muncii depuse, au fost luate în evidenţa operativă cca 30 000 de elemente duşmănoase, s-au întocmit dosare de urmărire individuale şi de grup şi s-au luat în evidenţă organizaţiile duşmănoase ce activează împotriva R.P.R. Drept rezultat al acestei acţiuni, există în prezent posibilitatea urmăririi duşmanilor, precum şi o urmărire a elementelor dubioase ce reprezintă interes operativ. Totodată este asigurat materialul informativ şi lucrările Direcţiei I, existând o evidenţă a documentelor, care toate sunt îndosariate, numerotate şi înregistrate.

Concomitent cu această muncă s-au întocmit dosare pentru principalele obiective şi au fost repartizate obiectivele pe lucrătorii operativi, atât în Centrală, cât şi la rezidenţe, pentru concentrarea eforturilor de a pătrunde informativ.

în acelaşi timp s-au precizat obiectivele muncii informative în ţările în care avem agentură şi fiecare lucrător operativ a primit sarcini precise în vederea studierii obiectivelor repartizate. în cadrul acestor munci, s-a sistematizat întregul material documentar complet, organizând în acelaşi timp o evidenţă practică, după metode noi.

O metodă nouă în vederea îmbunătăţirii muncii de descoperire şi cunoaştere a activităţii elementelor duşmănoase, precum şi a cercurilor, grupărilor, organizaţiilor care duc o activitate subversivă sau ostilă faţă de R.P.R. a fost întocmirea unor dosare de urmărire informativă. Prin aceasta s-au putut concentra informaţiile şi datele obţinute în legătură cu elementele duşmănoase sau organizaţii.

Pentru un control mai temeinic al muncilor executate la rezidenţe, precum şi pentru o îndrumare mai vie, în cursul acestui an au fost chemaţi la Centrală mai mulţi rezidenţi şi lucrători operativi. Cu această ocazie, la Centrală, cu aceşti tovarăşi s-au analizat în mod concret toate cazurile importante la care lucrează rezidenţele respective, precum şi întreaga muncă, dând în acelaşi timp instrucţiuni cu privire la continuarea acţiunilor pe teren. Astfel, de exemplu, au fost chemaţi în ţară, pentru raport, trei lucrători operativi de la rezidenţa din Berlin, doi de la rezidenţa din Londra, cum şi alţi lucrători operativi. Pentru acelaşi scop, au fost chemaţi şi rezidenţii din Turcia, Austria, S.U.A., Anglia, Germania, Italia şi Franţa. în urma analizei activităţii acestor cadre, au fost scoase la iveală lipsurile constatate în muncă şi li s-au dat sarcini şi îndrumări pentru lichidarea lor.

Pentru îmbunătăţirea muncii şi remedierea lipsurilor constatate la rezidenţe, conducerea direcţiei a mers pe teren şi a analizat la faţa

locului activitatea, dând instrucţiuni concrete în muncă. Astfel, şeful direcţiei a controlat două rezidenţe, iar locţiitorii săi toate celelalte rezidenţe.

Pentru efectuarea unor recrutări importante şi reluarea legăturii cu elemente din obiective însemnate au fost trimise în străinătate colective formate din cadre calificate, care au acţionat cu rezultate pozitive după planuri stabilite la Centrală.

Pentru asigurarea securităţii agenturii, pentru educarea acesteia, printr-o retribuire băneasca în mod just, au fost elaborate instrucţiuni financiare în baza cărora se reglementează cheltuirea fondurilor operative.

Totodată, prin aceste instrucţiuni financiare, s-a asigurat un control asupra lucrătorilor operativi privind modul cum cheltuiesc banii. în urma acestei măsuri au fost cazuri de imputări a sumelor cheltuite nejustificat. în felul acesta s-a asigurat şi un sistem unic de decontare lunară, având astfel o evidenţă clară a fondurilor şi cheltuielilor operative ale direcţiei.

în urma atacului de la Berna, pentru asigurarea securităţii materialelor ce se transmit între Centrală şi rezidenţe prin curieri diplomatici, au fost întocmite şi introduse în viaţă instrucţiuni speciale. Ele cuprind şi precizări privitoare la păstrarea materialelor informative şi a documentelor la rezidenţă în condiţii de o mai bună securitate.

Ca urmare a ordinului ministrului Afacerilor Interne dat în vederea dezvoltării posibilităţilor de selecţionare de elemente din ţară, care pot fi folosite în munca Direcţiei I, direcţiile regionale MA.I. au întocmit şi înaintat un număr de fişe în acest scop.

Pentru înlesnirea căutării sistematice a elementelor corespunzătoare muncii informative în străinătate, în acele regiuni unde au existat posibilităţi reale în această privinţă, au fost create - în total 10 - birouri regionale. Birourile au înaintat Centralei un număr de cazuri dintre care unele prezintă interes operativ.

Una din măsurile luate a fost rechemarea lucrătorilor operativi necorespunzători pentru munca informativă. Unii dintre aceştia au fost scoşi din cadrul direcţiei pentru atitudinea nejustă faţă de muncă, pentru lipsă de rezultate, pentru comportări incompatibile ofiţerilor de securitate şi lipsa unor calităţi necesare în munca operativă externă.

Ca cele mai caracteristice cazuri arătăm pe:

- Maior Firu Sorin, fost rezident la Paris, unde timp de 5 ani, el personal, nu a tăcut nici un fel de recrutare, a introdus un spirit de totală nepreocupare şi ignorare a executării ordinelor. A practicat metode nepermise în munca cu agentura, ca: chemări prin telefon la întâlniri,

ameninţări, retribuire exagerată a unor agenţi, ceea ce a dus la descompunerea colectivului pe ce-l conducea, cum şi a unor agenţi.

- Cpt. Holter Ervin, ajutor de rezident în Italia care, în 5 ani, nu a avut nici un fel de rezultate pozitive pe linia muncii informative. Nefolosind metode juste în munca cu agentura, a tăcut posibil să pătrundă în reţeaua informativă câteva elemente care s-au dovedit a fi provocatori. A pierdut unele materiale informative date de un agent.

- Lt. maj. Chirilescu Ilie, lucrător operativ la rezidenţa din Londra, timp de 4 ani nu a tăcut nici o recrutare, iar cu agenţii care i s-au predat a folosit procedee nepermise, punându-i în situaţia de a-şi pierde orice încredere în organele noastre. Exemplu: unui agent, la întrebarea pusă de a-i recomanda de ce probleme să se intereseze a le rezolva, îi răspunde „să aducă formula prin care s-ar putea înlătura ceaţa de deasupra Londrei". Toată preocuparea sa a fost numai de a se achita de sarcinile muncii de acoperire pe linia M. C. E.

- Lt. maj. Scornea Constantin, lucrător operativ în rezidenţa Istanbul, numai în 3 luni de la ajungerea la post, a fost nevoie a fi rechemat deoarece s-a „împrietenit" cu unii comercianţi, suspectaţi ca agenţi ai serviciului de contrainformaţie, care i-au tăcut cadou o motocicletă. A comis în acelaşi timp şi alte abateri.

Din cauza serioaselor lipsuri de rezultate în muncă, au fost înlocuiţi rezidenţii din Austria, Franţa, Anglia şi Berlin.

Înaintea luării acestor măsuri, lucrătorilor respectivi li s-a dat ajutor în Centrală, cât şi la rezidenţe, timp de ani de zile, prin analiza activităţii lor, măsuri de sancţionare şi directive practice în muncă.

Măsuri asemănătoare au fost luate şi asupra lucrătorilor operativi necorespunzători din Centrală, îndepărtându-se din cadrul direcţiei, în anul 1955, un număr de 84 elemente, ceea ce reprezintă 30% din efectivul direcţiei.

VI. Situaţia rezidenţelor

în momentul de faţă noi avem rezidenţe în 10 ţări capitaliste cu următorul efectiv:

Nr. crt.	Ţara	Numărul lucrătorilor operativi	Numărul radiotelegrafiştilor	Numărul şoferilor
1.	S.U.A.	2	1	–
2.	Argentina	2	1	–
3.	Anglia	5	1	1

4.	Franţa	5	1	1
5.	Italia	3	1	1
6.	Austria	6	1	1
7.	Germania - Berlin - Frankfiirt/ Main	3 2	1	1 1
8.	Turcia - Istanbul - Ankara	2 1	1	1
9.	Israel	4	1	1
10.	Egipt	1	1	–
Total		36	10	8

Total general: 54

Am prevăzut înfiinţarea de noi rezidenţe în următoarele ţări: Belgia, Olanda, Elveţia şi Siria. Rezidenţa din Siria ar urma să cuprindă şi Libanul, unde avem 4 agenţi.

Schema de încadrare a rezidenţelor pentru viitor, care prevede mărirea efectivului, a fost înaintată separat.

VII. Lipsuri

Cu toate rezultatele pozitive obţinute şi măsurile luate pentru îmbunătăţirea activităţii noastre, nivelul muncii direcţiei a rămas în urma sarcinilor ce ne-au fost trasate.

Informaţiile obţinute în cursul anului curent n-au fost, în totalitatea lor, din obiectivele şi de valoarea fixată.

Nu am reuşit să informăm în suficientă măsură conducerea guvernului asupra intenţiilor şi planurilor imperialiştilor îndreptate împotriva noastră, pentru a le preîntâmpina şi contracara la timp. N-am obţinut suficiente informaţii asupra activităţii serviciilor de spionaj străine îndreptate împotriva ţării noastre.

N-am reuşit să creăm, în raport cu necesităţile, o agentură capabilă cu ajutorul căreia să pătrundem în importante obiective politice, militare şi tehnico-ştiinţifice, de unde să procurăm informaţii secrete şi de valoare.

în urma verificării şi excluderii elementelor necorespunzătoare din reţeaua informativă, a rămas un număr de 52 agenţi. Dintre aceştia, numai 18 se află în obiective importante şi cu posibilităţi reale de muncă informativă.

Au fost recrutate în anul în curs puţine elemente din obiective importante, iar în unele rezidenţe şi birouri ca: Germania, Austria, Israel, n-au recrutat nici un agent, deşi au existat condiţii favorabile muncii noastre în ţările respective.

Datorită faptului că majoritatea lucrătorilor n-au experienţă în munca operativă, pregătirea lor generală fiind la un nivel scăzut şi nefiind suficient ajutaţi de conducere, şefi de servicii şi birouri, aceştia s-au orientat în munca de selecţionare, nu către elementele autohtone şi de vârf, ci către elemente periferice, accesibile nivelului lor.

Din această cauză, în urma verificărilor efectuate, s-a trecut la abandonarea a 50% din informatori.

Tot datorită acestei cauze, precum şi superficialităţii şi lipsei simţului de răspundere a unor lucrători operativi, duşmanul a reuşit, în unele cazuri, să se introducă în reţeaua noastră informativă, să organizeze provocări cu răsunet în presă, acţiuni ce au adus prejudicii politice statului nostru, îngreunând în acelaşi timp desfăşurarea muncii operative în străinătate.

Astfel de lipsuri am manifestat în munca noastră la Stockholm.

în dirijarea agenturii se constată încă serioase lipsuri. Necunoscând în toate cazurile posibilităţile agenţilor, aceştia au fost slab dirijaţi şi au obţinut informaţii slabe, iar uneori fără valoare.

Din cauza unor tergiversări nejustificate în definitivarea studiilor unor elemente au fost pierdute condiţiile prielnice recrutărilor cu toate consecinţele ce decurg - pierderea surselor de informare, a timpului întrebuinţat.

Datorită aceloraşi cauze, unii agenţi valoroşi, recrutaţi şi folosiţi în munca informativă în ţară, o perioadă îndelungată de timp, n-au fost trimişi în străinătate.

Aşa se prezintă, spre exemplu, situaţia agentului „Mitică", programat de mult să fie scos clandestin din ţară, care şi până în prezent se află în ţară.

La unii lucrători operativi din cadrul rezidenţelor au fost înregistrate o serie de încălcări ale ordinelor Centralei, privitoare la legile de bază ale muncii noastre: vigilenţă şi conspirativitate.

S-au subapreciat posibilităţile de pătrundere ale duşmanului în oficiile şi reţeaua noastră. în unele rezidenţe mult timp a dăinuit părerea, cum că lucrătorii noştri nu sunt urmăriţi de serviciile duşmane, din care cauză n-a fost făcut control înaintea întâlnirilor, s-a folosit telefonul pentru chemarea agenţilor la întâlnire etc. Unii dintre lucrătorii operativi s-au acoperit cu muncile pe linie M.A.E. şi M.C.E., neexecutând sarcinile informative cu care au fost trimişi.

Birourile 1 din regiunile M.A.I. n-au fost suficient ajutate şi îndrumate în munca de selecţionare, studiere de elemente în vederea

recrutării, lipsindu-le de un control şi sprijin organizat din partea direcţiei.

De asemeni, directorii din regiuni manifestă lipsuri în conducerea acestor birouri.

Lipsurile arătate mai sus sunt în mare parte rezultatul lipsurilor mele personale, deoarece am admis să se lucreze atât de superficial în domeniul recrutării, dirijării agenturii şi altele.

La baza acestor lipsuri ale mele n-a stat altceva decât dorinţa de a îndeplini sarcinile trasate de conducerea ministerului. Faptele însă au dovedit că pentru o bună îndeplinire a sarcinilor nu este suficientă numai dorinţa, ci este nevoie şi de metode juste în muncă, exigenţa faţă de mine însumi, precum şi faţă de subalterni.

Analizând munca din trecut, am tras învăţăminte că pentru viitor trebuiesc schimbate metodele de muncă, luând măsuri practice de îmbunătăţirea ei. Printre aceste măsuri, în primul rând, trebueşte să fie rezolvată situaţia cadrelor.

VIII. Situaţia cadrelor

Una din cauzele lipsurilor şi greutăţilor desfăşurării muncii direcţiei a fost şi nerezolvarea corespunzătoare a problemei cadrelor.

în acest an au fost încadraţi în direcţie, la munca operativă, 74 de ofiţeri, aduşi din alte direcţii ale M.A.I.

Dintre aceştia, 37 ofiţeri provin din trupele de grăniceri şi din sectoarele administrative, neavând deci, nici un fel de pregătire pentru munca operativă.

Numai 8 dintre ei au studii superioare, 32 au absolvit şcoli medii, iar 36 au numai şcoli elementare.

Nici unul nu cunoaşte în mod satisfăcător vreo limbă străină, care să o poată folosi în muncă, 20 având doar oarecare cunoştinţe în această privinţă.

Ca vârstă, 60 sunt între 25 şi 28 ani.

Avându-se în vedere lipsa de pregătire profesională în general la unii tovarăşi, precum şi necunoaşterea muncii de informaţii externe de către toţi tovarăşii noi încadraţi, s-au organizat cursuri profesionale.

Astfel, a funcţionat în direcţie un curs de pregătire profesională de şase luni, pentru 43 de ofiţeri aduşi la începutul acestui an, iar în prezent este organizat pentru ceilalţi ofiţeri încadraţi ulterior, un curs de trei luni.

întrucât la aproape tot efectivul Direcţiei sunt încă lipsuri serioase în pregătirea ofiţerilor, am luat o serie de măsuri:

- Au fost selecţionaţi 20 de ofiţeri care au fost trimişi în Uniunea Sovietică la un curs de specializare de un an de zile.

Cu aceştia s-a organizat, în prealabil, un curs de studiere a limbii ruse de 5 luni de zile.

- în prezent, au fost selecţionaţi pentru a fi trimişi în anul viitor în U.R.S.S., alţi 20 de ofiţeri care au fost scoşi din muncă şi studiază limba rusă, continuând şi studiul [altor] limbi străine.
- Sunt organizate cursuri de studiere a principalelor limbi străine necesare muncii, având 84 de ofiţeri încadraţi la aceste cursuri.
- S-au luat măsuri de aplicare a ordinului ministrului Afacerilor Interne privind necesitatea asigurării pregătirii de bază a cadrelor, înscriindu-se la învăţământul de stat tovarăşii ce nu au studii elementare şi medii.

Au fost înscrişi din Centrală 34 ofiţeri pentru studii elementare şi 85 pentru studii medii. Pentru sprijinirea lor au fost organizate cursuri de pregătire cu profesori selecţionaţi din cadrul direcţiei.

Toate aceste măsuri ajută la îmbunătăţirea nivelului de pregătire a cadrelor, însă problema încadrării direcţiei cu cadre corespunzătoare rămâne încă nerezolvată. Dăm câteva cifre pentru exemplificare:

în munca operativă din Centrală şi la rezidenţe sunt astăzi 161 de ofiţeri, lipsind faţă de schemă 116 ofiţeri. Din această cauză nu este înfiinţat nici până în prezent Serviciul tehnico-ştiinţific a cărui lipsă este resimţită în muncă. De asemeni, nu a fost creat biroul pentru însoţirea delegaţiilor pe linie contrainformativă.

Menţionăm că lipsesc cadre pentru munci de răspundere în Centrală şi rezidenţe. Astfel, lipseşte un şef de serviciu la Franţa-Italia, rezidenţi în Italia, S.U.A., Argentina şi Egipt. Din cei 161 ofiţeri existenţi, 24 au vârsta între 20-25 ani, iar 91 între 25-30 ani. Numai 19 au şcoli superioare, iar 59 au şcoli medii, restul de 83 au doar şcoli elementare.

Subliniem că, deşi există hotărârea Secretariatului C.C. al P.M.R. din 1951, care prevedea repartizarea a 40 oameni anual direcţiei noastre, cum şi hotărârea Biroului Politic al P.M.R. din 1955 de a fi repartizaţi direcţiei un număr de 100 tovarăşi cu studii superioare şi care să cunoască bine o limbă străină, cu experienţă şi pregătire politică şi organizatorică, până în prezent nu am primit nici un tovarăş dintre aceştia.

Datorită lipsurilor de cadre arătate, a scoaterilor de ofiţeri din direcţie şi a slabului nivel de pregătire a majorităţii ofiţerilor direcţiei am fost nevoiţi să facem numeroase schimbări şi mutări de cadre în Centrală şi la rezidenţe, fluctuaţie care a dăunat muncii.

O problemă care a creat greutăţi cadrelor direcţiei şi aducerii unor cadre noi din provincie a fost lipsa de locuinţe. Deşi direcţia a tăcut eforturi să rezolve această problemă, avem şi în prezent 62 de ofiţeri fără

locuinţe, dintre care 37 sunt familişti cu copii, 17 familişti fără copii şi 8 care vor să se căsătorească, dar nu au locuinţe.

Mulţi dintre aceştia sunt despărţiţi de familiile lor care se găsesc în provincie de luni de zile.

La acţiunile întreprinse pentru îmbunătăţirea muncii, pentru întărirea vigilenţei şi disciplinei lucrătorilor operativi, pentru ridicarea nivelului de pregătire şi al spiritului de luptă al ofiţerilor, un aport preţios a adus organizaţia de bază-partid.

În şedinţe ale organizaţiei de bază au fost discutate atitudinile nejuste ale unor ofiţeri, membri de partid, care au comis abateri grave de la disciplina şi morala de partid.

S-au făcut prelucrări de referate şi s-a analizat munca comuniştilor din unele birouri şi servicii, cu scopul îmbunătăţirii muncii şi lichidării atitudinilor nejuste.

Cu toate acestea, organizaţia de bază a P.M.R. din Direcţie nu a fost mobilizată în măsură suficientă de către Biroul organizaţiei de bază şi nici ajutată de Comitetul de partid pe minister să contribuie mai larg la lichidarea lipsurilor ofiţerilor şi la întărirea răspunderii lor faţă de muncă.

Prin aplicarea măsurilor de ordin operativ şi organizatoric s-au pus bazele unor noi metode de muncă şi s-au creat premisele desfăşurării muncii informative în viitor, în mai bune condiţiuni.

Pentru obţinerea de rezultate mai bune şi pentru o grabnică lichidare a lipsurilor, propunem:

1. Conducerea ministerului să dea dispoziţie Direcţiei de Cadre să completeze, până la 31 decembrie 1955, prevederile schemei de încadrare a direcţiei cu cadre corespunzătoare criteriilor stabilite prin Hotărârea Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

în acest scop, rugăm a se interveni şi la conducerea Partidului spre a se da dispoziţii Secţiei administrativ-politice a C.C. al P.M.R., care să ia măsuri corespunzătoare de aplicare a Hotărârii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. privitor la repartizarea celor 100 cadre stabilite pentru Direcţia I.

2. Să se dea dispoziţii Direcţiei de Cadre ca să organizeze pe lângă şcoala de limbi străine a ministerului, cursuri speciale de pregătire intensivă pentru ofiţerii direcţiei noastre.

3. Să se aprobe crearea unei şcoli de calificare profesională de un an, la care se vor preda şi limbi străine, cu un efectiv de 40 tovarăşi.

4. Să ne fie repartizat un număr de 4 cadre cu munci de răspundere din minister pentru a fi trimişi în S.U.A., Italia, Argentina şi Egipt, în calitate de rezidenţi.

5. Rugăm conducerea partidului a ne repartiza un număr de tehnicieni pentru Serviciul tehnico-ştiinţific, prin care să avem legături directe cu Academia R.P.R. şi institutele de cercetări ştiinţifice ale Academiei în domeniile petrolului, chimiei, fizicii nucleare, electrotehnicii şi metalurgiei, precum şi cu ministerele respective. Această legătură ne este necesară în scopul cunoaşterii problemelor tehnico-ştiinţifice ce interesează statul nostru, pentru a putea dirija agentura spre obţinerea informaţiilor necesare, precum şi pentru a avea la timp aprecierea materialelor furnizate.

6. Pentru ridicarea simţului de răspundere la rezidenţii noştri, rugăm ca unul din tovarăşii secretari ai partidului nostru să stea de vorbă cu ei la plecare şi la venire în ţară.

7. Prin organele de resort, să se dea dispoziţiuni Sfatului Popular al Capitalei, să ne pună la dispoziţie spaţiul locativ pentru cei 62 ofiţeri din direcţie fără locuinţe. De asemeni, să se asigure locuinţe pentru cadrele noi ce ne vor fi repartizate.

Şeful Direcţiei I
General-maior Vâlcu Vasile

A.M.R., fond 121, rola 212, c. 295-319

110.

.1955 noiembrie 14. Raport referitor la urmărirea informativ-operativă a „elementelor" din fostele partide istorice.

320/14 noiembrie 1955

Coraport

Urmărirea informativ-operativă a elementelor P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I., constituie un obiectiv important al muncii organelor de securitate. Acest fapt este determinat de întreaga activitate trădătoare pe care aceste partide au dus-o în perioada regimului burghezo-moşieresc, precum şi de acţiunile contrarevoluţionare puse la cale după instaurarea regimului nostru democrat-popular.

Din iniţiativa şi sub conducerea acestor partide şi în special a conducerii maniste, s-au creat bandele înarmate de asasini denumite „Gărzile Iuliu Maniu", apoi organizaţiile subversive „Mişcarea Naţională de Rezistenţă" „Graiul Sângelui", „Haiducii lui Avram Iancu", „Sarmizegetusa" etc. ce constituiau elementul principal în punerea în aplicare a cunoscutelor planuri „minuta" şi „memorandumul", care prevedeau provocarea războiului civil în ţara noastră.

După demascarea P.N.Ţ. ca agentură a serviciului de spionaj al ţărilor imperialiste, fapt ce a determinat dizolvarea sa, ţărăniştii împreună cu elementele liberale, social democrate de dreapta, legionari, chiaburi etc. şi-au continuat activitatea de subminare, de astă dată folosind forme din ce în ce mai conspirative. Prin vigilenţa organelor de Securitate, foarte multe din aceste acţiuni au fost demascate, iar elementele implicate, deferite justiţiei. Amintim grupul Pop-Bujoiu, organizaţiile teroriste conduse de Ion Robu şi Tănase Ion, „Marea Rădescu", „Paladinii Regelui", „Vlad Ţepeş II", M.O.D.R., „Legiunea Albastră", „Nasarmimba" etc.

Activitatea principală a acestor grupuri constă în ţinerea de şedinţe, difuzări de manifeste şi chiar punerea la cale a unor acte de teroare în care scop şi-au procurat o însemnată cantitate de armament şi muniţii. Alte elemente au trecut direct în slujba organelor de spionaj imperialiste apărând ca elemente principale în grupurile Liciu Romanescu, Ştefan Nenițescu etc.

Această activitate criminală a determinat organele de stat să treacă la operaţiile din 15-16 august 1952, în cadrul cărora au fost reţinute şi condamnate administrativ majoritatea elementelor ţărăniste, liberale şi social democrate de dreapta care au deţinut funcţii până la comitetele organizaţiilor de plasă.

Această acţiune însă în loc să fie folosită de organele de securitate ca un mijloc de întărire a muncii informative, a tăcut pe unii tovarăşi care

răspundeau de urmărirea elementelor P.N.Ţ., P.N.L. şi S. D. D., să-şi slăbească vigilenţa, susţinându- se că elementele rămase în libertate - fiind lipsite de conducători - nu vor mai trece la acţiuni.

Tocmai asupra acestei atitudini negative, conducerea M.A.I., la data de 13 martie 1953, a atras atenţia organelor noastre prin ordinul 2864, că există materiale din care rezultă că membrii partidelor naţional-liberal, naţional-ţărănist, cuzist, social- democraţi independenţi, duc o muncă activă împotriva măsurilor luate de regimul democrat popular din R.P.R.

„Există cazuri când naţional-ţărănişti, liberali şi social-democraţii independenţi, intră în înţelegere cu legionari şi chiaburi, creează grupe şi organizaţii subversive, lansează în rândul populaţiei diferite zvonuri alarmiste, subminează opera de transformare socialistă a agriculturii şi difuzează manifeste antidemocratice, chemând la împotrivire şi teroare asupra lucrătorilor de partid şi a activiştilor regimului democrat popular".

Mai departe se arată că: „Faţă de o astfel de intensificare a activităţii în rândul elementelor duşmănoase menţionate mai sus, în unele regionale şi secţii raionale ale M.A.I., munca informativ-operativă se găseşte la un nivel scăzut".

„Evidenţa acestor categorii de elemente duşmănoase este foarte slab organizată iar supravegherea lor este dusă insuficient din lipsa unei agenturi calificate şi a insuficienţei muncii dusă pe linia educării şi dezvoltării calităţilor informative ale acestei agenturi".

„Din această cauză activitatea duşmănoasă practic organizată a acestor elemente, nu este descoperită şi duşmanii reuşesc în o serie de cazuri să-şi ducă nepedepsiţi activitatea criminală".

Pentru remedierea acestor lipsuri s-a ordonat:

1. Analizarea tuturor materiale existente care privesc activitatea duşmănoasă a ţărăniştilor, liberalilor şi social-democraţilor independenţi, iar asupra elementelor despre care există materiale operative verificate să se deschidă acţiuni informative. Munca în aceste acţiuni trebuie dusă în direcţia descoperirii activităţii duşmănoase organizată depusă în prezent şi a stabilirii eventualelor legături ale acestora cu centrele din străinătate şi serviciile de spionaj imperialiste. Urmărirea acestor acţiuni trebuia făcută după un plan concret, care să prevadă în primul rând asigurarea acţiunii cu agentură calificată.

Tot cu această ocazie s-a ordonat luarea în evidenţă operativă până în anul trecut luna februarie a tuturor ţărăniştilor, liberalilor şi social-democraţilor independenţi stabilindu-se concomitent concentrările lor în vederea unei cât mai bune supravegheri.

în acest scop trebuiau luate măsuri pentru recrutarea de informatori calificaţi din rândul membrilor acestor partide, capabili să pătrundă - conform dirijării noastre - în rândul elementelor semnalate cu activitate ilegală.

Asupra felului cum trebuie muncit în aceste probleme, conducerea M.A.I., a dat îndrumări şi prin ordinul 60.

Unele regiuni au trecut la executarea întocmai a acestor ordine obţinând o serie de rezultate demne de semnalat. Astfel în regiunea Bucureşti a fost depistat grupul subversiv condus de Chiriac Teodor, şef de plasă P.N.L. şi organizaţia subversivă „Andrei Mureşanu", care îşi ducea activitatea încă din 1948.

în regiunea Constanţa, s-a depistat un grup de tineret P.N.Ţ. care difuza de multă vreme manifeste contrarevoluţionare, iar în regiunea Arad şi Bârlad organizaţiile „îngerul Alb" şi „Glasul Libertăţii".

Din materialele informative şi de anchetă obţinute cu aceste ocazii, precum şi din cele obţinute în ultimul timp de la agentură, rezultă că elementele naţional-ţărăniste, liberale şi social-democrate independente nu şi-au încetat activitatea cum credeau unii tovarăşi, ci din contră acestea şi-au intensificat-o pe linia:

• Verificării tuturor cadrelor cunoscute ca fiind capabile de a trece la acţiune, menţinerea unui contact permanent cu ele în scopul coordonării activităţi acestora pe linia reorganizării P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I.

• Organizării de legături cu elementele arestate cu scopul de a le ajuta materialiceşte şi în special pentru a se informa reciproc asupra atitudinii politicii pe care s-o adopte cu ocazia diferitelor evenimente.

• Organizării legăturii cu elementele fugare din străinătate pe care s-o folosească atât pe linia colaborării unei linii comune de activitate, cât şi pentru transmiterea de informaţii.

• în mediul rural, ţărăniştii în strânsă legătură cu liberali, social democraţi de dreapta, legionari şi alte elemente duşmănoase, formează grupuri subversive care au ca scop sabotarea măsurilor luate de partid şi guvern în problema agricolă. în acest sens lansează zvonuri, instigă verbal sau în scris (prin manifeste) păturile înapoiate ale ţărănimii să nu-şi predea cotele, să nu plătească impozitele, organizează acte de diversiune şi teroare împotriva ţăranilor muncitori devotaţi regimului nostru şi împotriva activiştilor de partid şi de stat.

Ca urmare a acestor constatări prin Ordinul circular nr. 320/00173672 din 2 iulie a.c., s-a dispus ca în toate Direcţiunile Regionale M.A.I. să fie dirijată agentura cu posibilităţi de pătrundere în rândul ţărăniştilor, liberalilor şi social-democraţilor de dreapta, pentru a

intercepta activitatea ilegală a acestor elemente depusă pe linia reorganizării partidelor din care au făcut parte şi dacă aceste acţiuni sunt întreprinse pe baza sarcinilor primite de la un centru clandestin din ţară sau din străinătate.

Analizând - prin prisma celor de mai sus - activitatea Direcţiunilor Regionale M.A.I. care au prezentat rapoarte în această şedinţă - respectiv Direcţiunile Regionale Iaşi, Cluj şi Craiova, putem constata următoarele:

Direcţia regională M.A.**I. Cluj**

Din raportul prezentat, precum şi din controlul efectuat de organele noastre în cursul acestei luni, rezultă că Direcţia Regională Cluj a căutat să execute ordinele M.A.I.
nr. 2864, 60 şi altele, în urma cărui fapt a obţinut o serie de rezultate pe linia identificării şi luării în evidenţă a elementelor P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I., precum şi în problema recrutării şi dirijării agenturii care a furnizat o serie de materiale importante privind activitatea ilegală organizată a ţărăniştilor, liberalilor şi social- democraţilor de dreapta, domiciliaţi în această regiune.

Datorită însă unor lipsuri principale existente în munca organelor Direcţiei Regionale M.A.I. Cluj, lipsuri care nu au fost analizate în raport, rezultatele obţinute până acum sunt nesatisfăcătoare. Astfel, dacă comparăm numărul celor 18 123 elemente cunoscute cu activitate P.N.Ţ., cu 2 983 de ţărănişti luaţi în evidenţă, a celor 9 226 elemente care au făcut parte din P.N.L., cu cei 685 trecuţi în evidenţa operativă la care se adaugă numai 137 social-democraţi de dreapta din cei 500 cunoscuţi în regiune, se poate vedea că munca dusă pe această linie nu a respectat prevederile ordinului 2864 în care se ordona ca până la 1 februarie 1954, toţi membrii P.N.L., P.N.Ţ. şi P.S.D.I. să fie luaţi în evidenţa operativă.

Această situaţie este determinată de faptul că lucrătorii operativi şi tovarăşii din conducerea serviciului au subapreciat necesitatea cunoaşterii şi luării în evidenţă a acestor elemente. Tocmai datorită acestei cauze nu s-a trecut la identificarea în termenul prevăzut în ordinul 2864, ci s-a planificat luarea în evidenţă pe o perioadă de timp nelimitată. Aşa se explică şi faptul că până la primirea ordinului M.A.I. nr. 322/00188740 din 8 iulie a.c., foarte multe elemente care compuneau conducerile judeţene, orăşeneşti, de sectoare şi de plăşi nu fuseseră identificate.

De altfel această situaţie până în prezent a fost în mică parte remediată, existând încă elemente principale neidentificate. Pe această linie menţionăm neidentificarea nici unui element care a făcut parte din Comitetul orăşenesc şi secţia militară P.N.Ţ. Cluj, din conducerea organizaţiei de tineret în afară de preşedinte şi a membrilor comitetelor

din cele 6 sectoare şi 10 plăşi care au existat pe teritoriul fostului judeţ Cluj.

O altă cauză care a determinat existenţa unei astfel de situaţii nesatisfăcătoare este nefolosirea agenturii pe linia identificării elementelor ţărăniste, liberale şi social- democrate de dreapta, a strângerii de materiale neîndoielnice pe baza cărora să fie luaţi în evidenţă. La fel nu s-au folosit de anchetarea elementelor arestate şi de exploatarea arhivei.

Dacă aceasta este situaţia numai pe linia identificării şi trecerii în evidenţă, apoi pe linia supravegherii ţărăniştilor, liberalilor şi social-democraţilor de dreapta, Direcţia Regională Cluj manifestă lipsuri şi mai serioase.

Pentru a explica această concluzie, arătăm:

Luate în evidenţă de Bir. 320 sunt 30 elemente; conducerea regiunii susţine că dintre acestea sunt supravegheate 14. Normal este să fie supravegheate toate 30. N-au putut - să spunem - să supravegheze decât 14.

Dar şi această afirmaţie este departe de adevăr, deoarece materialul informativ furnizat în cursul acestui an, asupra acestor elemente, se compune din una sau două note, care în majoritate cuprind fie date biografice despre persoana respectivă fie comentarii fără valoare. Astfel asupra lui Tarta Vasile, fost conducător T.U.N.Ţ. există o singură notă dată de informatorul „Octavian Apolzan", al Serviciului IV şi care cuprinde unele comentarii.

• Oroş Iuliu, fost membru în comitetul judeţean, o notă dată de informatorul „Chioreanu" în mai 1955.

• Pălăgeasiu Mircea, fost secretar al organizaţiei judeţene P.N.Ţ. Cluj, o notă de la informatorul „Dan Ion", din problema 321 dată în august 1955.

• Zaharia Pop, fost membru în comitetul judeţean, o notă dată de informatorul „Chioreanu".

• Pop Traian, membru în comitetul judeţean, două note informative date de informatorul „Chioreanu".

• Tot aşa sunt supravegheaţi informativ şi: Pop Victor, cu două note informative, Iuliu Haţeganu, cu două note informative, Tufan Alexandru, cu două note informative, Marcu Traian, cu două note şi alţii.

Numărul redus de note informative obţinute de la începutul anului şi până în prezent dovedesc slaba şi chiar s-ar putea spune inexistenţa supravegherii informative, a elementelor conducătoare. O parte din note sunt obţinute de la sursele care lucrează în alte probleme (exemplu

informatorul „Banu Ion" din problema 321, informatorul „Roşculeţ" al biroului 7, informatorul „Octavian Apolzan" din cadrul Serviciului 4 etc.).

Aceeaşi situaţie se găseşte şi la raioane. Astfel din 300 suspecţi P.N.Ţ. domiciliaţi în raza raionului Aiud, au fost luaţi în evidenţă 15, fără însă a fi supravegheat vreunul. La fel în raionul Beclean unde din 241 liberali, supraveghează numai 8. Asemenea exemple se pot da pentru toate raioanele.

Dacă aceasta este situaţia cu elementele aflate în libertate, trebuie subliniat că problema identificării şi supravegherii celor fugiţi în străinătate sau arestaţi a fost neglijată definitiv. Nu există nici o colaborare cu Serviciul II din regiune şi în special cu Serviciul „D" M.A.I., pentru ca împreună să stabilească dacă între elementele fugite sau arestate şi cei rămaşi în libertate, există vreo legătură, de ce natură este şi alte fapte care ar fi interesat munca noastră. Aceeaşi nepreocupare - Direcţia Regională M.A.I. Cluj - a manifestat-o şi pe linia stabilirii locurilor de concentrare a elementelor ţărăniste, liberale şi social-democrate de dreapta în care scop ar fi trebuit să colaboreze cu Serviciul IV, „T.F. " etc.

Munca dezorganizată dusă în problema evidenţei, s-a răsfrânt în mod negativ şi în problema recrutării şi în special a dirijării agenturii. Pentru a concretiza această constatare, analizăm mai jos câţiva din informatorii Direcţiei regionale M.A.I. Cluj:

• Informatorul „Tatu" (Petre Pavel), recrutat de tov. lt. Mureşanu în februarie 1954, deşi prin postul de conducător pe care l-a avut în trecut (membru în comitetul de conducere T.U.N.Ţ.) ar putea furniza material despre 9 elemente care au format conducerea T.U.N.Ţ. din Cluj, în timp de un an a furnizat numai 5 note informative şi acestea fără valoare. Cu acest informator se ţine legătura foarte rar şi nici nu se duce o muncă de dirijare şi instruire, organele Direcţiei Regionale M.A.I. Cluj scuzându-se că „Tatu" are serviciu la „Sanepid" şi este majoritatea timpului plecat în diferite regiuni ale ţării.

• Informatorul „Câmpeanu" (Mândruşca Pavel) cu care ţine legătura tov. lt. Georgescu, şeful biroului 320, a fost recrutat la 29 mai 1954, pentru a fi dirijat în vederea supravegherii elementelor care l-au găzduit pe Hagea Constantin, fost membru al Comitetului Central Executiv P.N.Ţ.

Până în prezent acest informator nu a dat nici un material de valoare în legătură cu elementele pentru care a fost recrutat şi absolut nimic în legătură cu alte elemente P.N.Ţ.

De menţionat că acesta nici nu are posibilităţi de pătrundere în rândul elementelor P.N.Ţ., întrucât nu a tăcut parte din acest partid şi nici

organele noastre nu s-au străduit să-i creeze legende verosimile în baza cărora şi-ar putea crea astfel de relaţii.

• Informatorul „Calciu Ileana" (M. V.) recrutat la 27 septembrie 1951 pe bază de material compromiţător, el fiind membru în comitetul de conducere (judeţ şi oraş) al organizaţiei P.N.Ţ. - Cluj, cu el ţine legătura tov. lt. Georgescu. Acest informator, deşi prin funcţia avută avea posibilităţi de pătrundere pe lângă elementele care interesează, totuşi din materialul furnizat rezultă că nu are continuitate în contactul cu elementele în cauză şi nu depune interes în rezolvarea sarcinilor care i se trasează.

Iată ce material informativ a furnizat acest informator în perioada de la 6 martie a.c. până la 1 august a.c.:

• La 6 martie a dat două note. O notă priveşte pe D. G. (fost om de serviciu la clubul P.N.Ţ.) cu care s-a întâlnit întâmplător pe stradă, iar alta pe P. I. fost simplu membru P.N.Ţ. pe care l-a întâlnit tot întâmplător pe stradă.

• La 1 mai a dat o notă cu manifestări şi comentarii tăcute de mai multe elemente cu ocazia acestei zile.

• La 9 mai a dat 3 note informative biografice privind pe O.S., C.C. şi B.J.

• La 30 mai a dat o notă privind comentariile tăcute de mai multe elemente în legătură cu vizita tăcută de Delegaţia Sovietică în Iugoslavia.

• La 28 iunie a dat o notă privind pe A. S. şi o alta privind pe un informator.

Deci într-un interval de 6 luni de zile acest informator cu largi posibilităţi a furnizat
organelor noastre numai 9 note informative, prezentate la 6 întâlniri. Din cele 9 note, 3 cuprind date biografice privind elementele arătate mai sus, două privind comentariile tăcute în legătură cu unele evenimente, iar restul de 4 semnalează 4 elemente P.N.Ţ. care prin trecutul lor nu prezintă prea mare importanţă şi [cu] care s-a întâlnit nu în urma dirijării ci în mod întâmplător.

4. Informatorul „Victor Chioreanu" (N. S.) în etate de 70 ani, fost vicepreşedinte al organizaţiei P.N.Ţ. - Cluj cu care ţine legătura tov. lt. Mureşanu. Acesta de foarte mult timp n-a mai dat material, întrucât s-a retras cu domiciliul într-o comună izolată venind foarte rar în oraş.

Din când în când acesta este chemat să dea câte o notă informativă biografică privind anumite elemente.

Acelaşi lucru se poate arăta şi despre informatorii „Pop", „Biana Liviu", „Dragomir", „Lucretin", „Banu Ion", „Ciorlăuşi", „Brânduşa" şi alţii.

Deşi mulţi dintre informatorii Direcţiei Regionale M.A.I. - Cluj, au făcut parte din conducerile organizaţiilor judeţene P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I. având reale posibilităţi de informare, datorită atât activităţii lor trecute, cât şi pregătirii lor culturale, fiind profesori, avocaţi, ziarişti etc. totuşi nu sunt folosiţi în modul cel mai just, fapt pentru care rezultatele sunt mici.

Astfel la întâlnirile fixate, lucrătorii operativi merg fără planuri de dirijare, fapt pentru care „instructajul" se face în general, fără obiective concrete, informatorilor trasându-li-se sarcini ca aceea „de a continua supravegherea lui X sau de a vedea ce mai face Y".

Conducerea serviciului şi a biroului cunoaşte această situaţie, în loc să cheme lucrătorii operativi, înainte de a merge la întâlnire, pentru a discuta cu el problemele ce vor fi discutate cu informatorul, iar după aceasta să urmărească felul cum şi-a realizat sarcinile trasate, lasă munca aceasta să fie dusă la întâmplare.

Numai aşa se explică faptul că informatorii nu respectă sarcinile care li se trasează, dau material fără importanţă operativă, iar cei dirijaţi în acţiuni concrete tărăgănează în mod nejustificat aducerea unor informaţii care ar clarifica cazurile respective.

în ceea ce priveşte acţiunile de verificare şi informative, situaţia nu este mai bună, deşi se poate spune că de unele din ele s-au preocupat mai serios.

Tărăgănarea aplicării măsurilor propuse, este întâlnită mai în toate cazurile.

Exemplu de tărăgănare poate fi dat în felul cum s-a lucrat în acţiunea Văleanu Ion, Xantopol Constantin. Astfel, deşi în planul de măsuri întocmit la 1 aprilie 1955 şi aprobat de şeful Direcţiei Regionale, se prevedea dirijarea informatorilor „Chioreanu", „Vodă", „Poiana", „Pop" şi „Carpaţi", anchetarea unor elemente arestate şi folosirea unor mijloace tehnice, totuşi până în prezent prevederile planului au fost executate decât [doar] în ceea ce priveşte mijlocele tehnice.

Şeful Serviciului 3, care răspunde de executarea planului, în loc să ajute şi să tragă la răspundere pe tov. lt. Georgescu şi lt. Mureşanu, care lucrează direct în acţiune, s-a mulţumit cu ceea ce i se prezenta, iar în raport în loc să se analizeze în mod principial această stare de lucruri, şi-a făcut o autocritică formală că n-a dat importanţa cuvenită acestei acţiuni, însă în viitor va executa prevederile planului.

Acelaşi lucru se poate spune şi despre executarea planurilor întocmite în acţiunile Albu Ştefan şi Pasteanu Ion, Popovici Octavian, precum şi în acţiunile urmărite de către raioane.

Pe lângă lipsa de răspundere manifestată în controlarea modului cum se întocmesc şi se execută planurile de acţiuni, o altă cauză principală, care face ca acţiunile să fie tărăgănate 2-3 şi chiar 5 ani este felul defectuos de dirijare a agenturii, fapt asupra căruia am insistat mai sus.

Este necesar ca şeful serviciului 3 şi al biroului 320 din D.R.Cluj, care au posibilităţi şi experienţă în munca informativă să privească cu mai mult simţ de răspundere problemele analizate aici şi să treacă în cel mai scurt timp la lichidarea lipsurilor semnalate în problema evidenţei, agenturii şi în special în acţiunile deschise.

2. Direcţiunea Regională M.A.**I. Iaşi.**

Această Direcţiunea regională a reuşit să identifice şi să treacă în evidenţa operativă 3 964 ţărănişti, 3 604 liberali şi 31 RS.D.I. Acest număr este însă nesatisfăcător faţă de totalul de peste 25 000 elemente care domiciliază în raza D. R. Iaşi şi care au făcut parte din P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I.

Situaţia aceasta se datoreşte faptului că nu au trecut imediat la punerea în aplicare a ordinelor 2864 şi 60, ci după un şi câteva luni, când întocmesc un plan de măsuri în care se prevede identificarea şi luarea în evidenţă a elementelor P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.

Dacă aceasta este situaţia evidenţei, apoi în problema urmăririi operativ- informative a elementelor respective, deci a agenturii, Dir. Reg. Iaşi manifestă lipsuri şi mai mari.

în raport se arată că elementele P.S.D.I. atât cele domiciliate în oraşul Iaşi, cât şi în raioane, sunt supravegheate prin 4 informatori, dintre care 3 calificaţi, cele ţărăniste prin 24 informatori calificaţi şi 84 necalificaţi, iar liberalii prin 25 informatori calificaţi şi 63 necalificaţi.

însăşi proporţia între informatorii calificaţi şi necalificaţi arată lipsa de posibilitate a organelor Dir. Reg. Iaşi de a cunoaşte şi de a pătrunde în clandestinitatea elementelor urmărite.

Analizându-se însă şi posibilităţile informatorilor calificaţi - cu ocazia unui control efectuat în luna octombrie a.c. - s-a constatat că dintre informatorii dirijaţi în problema P.S.D.I. numai unul „Petrişor" poate pătrunde în rândul elementelor care ne interesează, ceilalţi neavând nici o posibilitate. Pentru acest fapt nici nu se cunoaşte activitatea subversivă a P.S.D.I.-ştilor, nefiind deschisă până în prezent nici o acţiune informativă sau de verificare.

în aceeaşi situaţie se găseşte şi agentura dirijată în rândul elementelor ţărăniste.

Astfel: din cei 3 informatori pe care biroul 320 îi are şi prin care ar trebui să fie supravegheaţi cei 87 ţărănişti domiciliaţi în oraşul Iaşi, nici unul nu dă vreun material important. Exemplu informatorul „Rădeanu" ce contează ca informator calificat, de aproape un an de zile n-a dat nici un material, refuzând chiar să mai colaboreze cu organele noastre.

Informatorul „Ilieş" se găseşte tot în situaţia celui precedent, cerând la întâlnirile cu ofiţerul, respectiv tov. lt. Leibovici, şeful bir. 320, să fie scutit de sarcinile de informator, deoarece nu are timp.

El a dat ultima notă la 18 martie a.c., iar materialul furnizat până atunci nu prezintă nici o importanţă operativă.

Celălalt informator, Popescu Virgil, calificat, este în vârstă de 74 de ani, nu are posibilităţi de pătrundere şi materialul furnizat până în prezent se rezumă la simple relaţii.

Tocmai datorită acestor fapte, din cele 87 elemente ţărăniste, domiciliate în Iaşi şi care ar trebuie urmărite direct de biroul 320 numai spre câteva sunt dirijaţi unul sau doi informatori din alte probleme, iar la restul nici nu se cunoaşte ultimul loc de muncă şi nici chiar domiciliul. De menţionat că acest număr cuprinde majoritatea elementelor conducătoare ale fostei organizaţii P.N.Ţ. - Iaşi.

Şi agentura dirijată pe lângă elementele liberale se găseşte în situaţia de mai sus. Astfel din 4 informatori pe care îi are Bir. 320, 3 din aceştia, respectiv „Sandu", „Olimpiu" şi „Ionescu" nu au dat nici un fel de material, iar al patrulea „Mititelu Ion" se prezintă la întâlniri cu diferite sesizări numai când i se promite bani.

Pentru aceste fapte şi în problema P.N.L. nu se cunoaşte activitatea nici a elementelor conducătoare fără a mai vorbi de membrii de rând.

Situaţia de la serviciul 3 al Direcţiei Regionale M.A.I. Iaşi, este identică cu cea existentă la secţiile raionale.

Astfel, la raionul Vaslui, deşi sunt luaţi în evidenţă 672 ţărănişti şi 632 liberali, din suma totală, aproape 50 fiind membri ai fostelor conduceri judeţene, nu sunt urmăriţi decât cu 4 informatori dintre care însă 3 nu au dat nici un material.

Deşi conducerea Direcţiei Regionale Iaşi şi Serv. 3 cunosc această situaţie dezastruoasă din problema agenturii, deoarece le-a fost semnalată de mai multe ori, totuşi nu au luat nici o măsură eficace care să ducă la lichidarea ei.

Pe lângă faptul că se tolerează acest balast în agentură, nici nu s-a cerut lucrătorilor operativi să se studieze noi elemente.

Datorită lipsurilor manifestate de Dir. Reg. Iaşi, pe linia evidenţei şi agenturii nu s-a reuşit să se intre în clandestinătatea elementelor ţărăniste, liberale şi social- democrate de dreapta, cu toate că există semne vizibile că ei activează. Dintre acestea, menţionăm repetatele difuzări de manifeste cu caracter ţărănist în raionul Vaslui, instigarea ţărănimii să nu-şi îndeplinească îndatoririle faţă de stat în raionul Huşi etc.

în raportul Dir. Reg. Iaşi se menţionează că sunt deschise 4 acţiuni de verificare dintre care 3 pe linie P.N.Ţ. şi una pe linie P.N.L., în legătură cu aceasta precizăm:

• Acţiunea Carp Eugen (fost simplu membru P.N.Ţ.), deschisă la 30 iulie 1954. Sus-numitul a fost semnalat în 1947 cu manifestări ostile, iar în 1954 a afirmat faţă de informatorul „Costache" că în închisoare a legat prietenie cu mai multe elemente cu care la eliberare a pus bazele unui „Partid Democrat Naţional Român". Tot cu această ocazie Carp Eugen a afirmat că acest „partid" are la bază un statut şi că mai mulţi membri ai acestuia au difuzat manifeste contrarevoluţionare.

Pentru desfăşurarea acestei acţiuni au fost întocmite 2 planuri foarte superficiale în care erau trecute ca măsuri dirijarea agenturii informative şi interceptarea corespondenţei, planuri care nu au fost văzute de conducerea serviciului.

Agentura informativă folosită în acest caz nu are posibilităţi de pătrundere pe lângă element şi este dirijată fără continuitate, din care cauză dă note foarte rar şi acestea cu conţinut slab. Ultimul material informativ existent la dosar a fost furnizat la 7 mai a.c.

De menţionat că informatorul „Costache" care făcuse sesizarea cea mai importantă şi care primise promisiunea din partea lui Carp Eugen, că-l va pune la curent cu întreaga activitate pe care o va desfăşura în „P. D. N. R. ", nu a fost dirijat în continuare pe lângă obiectiv şi nici nu s-au studiat toate posibilităţile de infiltrare a acestui informator cât mai mult în rândul elementelor în cauză. Nu s-a folosit deci informatorul care avea cele mai mari posibilităţi de pătrundere pe lângă obiectiv.

Direcţia Regională Iaşi scuză în raport această situaţie prin afirmaţia că agentura îl caracterizează pe Carp Eugen, ca un element beţiv, neserios; în contradicţie cu aceasta, arată mai departe că sus-numitul i-a fost semnalat şi de regiunea Suceava ca având legături suspecte cu un grup de elemente urmărite de aceasta. Desigur că dacă Dir. Reg. Iaşi ar fi privit cu mai mult simţ de răspundere acest caz, dacă

ar fi dirijat informatorul care a făcut prima semnalare şi dacă s-ar fi străduit să găsească posibilităţi de infiltrare şi a altor informatori, ar fi obţinut rezultate.

• Acţiunea Traian Gheorghiu (fost secretar general al organizaţiei judeţene P.N.Ţ. Iaşi) deschisă la 16 nov. 1954. Sus-numitul a fost semnalat că în urma punerii în libertate, pe lângă faptul că întocmeşte lucrări cu conţinut antimaterialist şi vrea să creeze un liceu franciscan, se interesează şi de elementele care în trecut au deţinut posturi de conducere în fostele partide istorice, pe care - aşa după cum spune el - se poate pune bază în viitoarea schimbare politică.

Agentura informativă folosită în această acţiune, prin materialul pe care l-a furnizat asupra elementului în cauză, dovedeşte că nu are pătrundere şi aceasta pentru că informatorii sunt din alte probleme: P.N.L., catolică, deblocaţi.

Nici unul din informatorii folosiţi nu au activat în P.N.Ţ., fapt pentru care de altfel nu discută probleme legate de activitatea acestui partid.

Lipsa de interes în urmărirea acestei acţiuni, o dovedeşte şi faptul că deşi Traian Gheorghiu a fost pus în supraveghere operativă şi cu această ocazie au apărut o serie de noi legături (întâlniri pe stradă şi vizite la domiciliu) tovarăşii nu au trecut nici la identificarea acestor elemente, căutarea lor la arhivă, evidenţă ş.a.m.d., pentru a stabili care sunt elementele P.N.Ţ., informatori eventual etc. De altfel întregul material de la dosar dovedeşte că acţiunea a fost neglijată.Tot în cadrul biroului 2, fără a avea deschis dosar, este „urmărit" şi Nicula Vasile fost conducător în cadrul organizaţiei P.N.Ţ. Bârlad. Acesta în septembrie 1954, a fost semnalat Regiunii Iaşi de către Reg. Bârlad, că în timp ce se afla în penitenciar cu Georgescu Vasile-Bârlad, Coltesti Dumitru şi un anume Vasilescu, a luat hotărârea ca după ce vor fi puşi în libertate, să desfăşoare activitate contrarevoluţionară, antrenând totodată şi celelalte elemente P.N.Ţ. şi P.N.L. de pe raza regiunilor unde se vor afla.

în octombrie 1954. Regiunea Iaşi primeşte de la M.A.I. ordin de supraveghere a lui Nicula Vasile, fiindu-ne semnalat pe altă linie că sus-numitul intenţionează să desfăşoare activitate conform hotărârii luate în penitenciar.

Mai târziu - în iulie 1955 - informatorul „Horia" (al biroului 4 Serv. 3) a dat o notă informativă din care rezulta că Necula Vasile a afirmat că: „pentru activitatea din penitenciar şi pe care o mai are de dus de acum înainte, va avea un loc de frunte în viitorul guvern". A afirmat de asemenea că la el merg mai mulţi prieteni cu care a activat pe linie politică la Bârlad.

Regiunea Iaşi avea astfel [de] semnalări importante verificate pe trei linii, în legătură cu activitatea lui Necula Vasile, fapt ce impunea luarea de măsuri pentru supravegherea lui informativă. Totuşi până în prezent nu s-a făcut nimic care să ducă la cunoaşterea activităţii susnumitului. Nu s-a dirijat cel puţin informatorul „Horia" pentru a pătrunde măcar acesta mai serios pe lângă obiectiv.

• în raportul prezentat, Direcţia Regională Iaşi s-a ocupat pe larg de acţiunea „Târnoveanu Dumitru" urmărită de raionul Vaslui.

Şi în prezentarea acesteia ca şi a celorlalte acţiuni, în loc să arate lipsurile principale de care a dat dovadă în urmărirea ei, a trecut peste ele, recurgând la o prezentare în general a problemei, din care la drept vorbind, nu se poate trage nici o concluzie.

Trebuie arătat că Dir. Reg. Iaşi a dat dovadă în acest caz ca şi în altele de lipsă de răspundere şi totală superficialitate. Pentru a concretiza cele de mai sus, amintim că o primă semnalare în legătură cu existenţa unui grup P.N.Ţ., în raionul Vaslui, a fost făcută de un informator „Bec" încă din 1951. în acelaşi an şi apoi în 1954, un alt informator „Mandea" a semnalat şi el existenţa grupului. în loc ca aceşti informatori care aveau o pătrundere directă pe lângă şeful grupului să fie dirijaţi pentru a stabili elementele cu care acesta activează, au fost lăsaţi să se descurce singuri, fapt pentru care nu au obţinut nici un material. De altfel amândoi aceşti informatori după circa 2 luni de la semnalările respective a şi plecat unul în armată, iar celălalt la Iaşi, fără ca organele noastre să se sesizeze de aceasta.

Ulterior, în 1954, aşa cum se arată şi în raport, a venit o nouă semnalare în legătură cu acest grup, prin anchetarea informatorului „Moldoveanu".

Semnalările de mai sus se verificau prin repetatele difuzări de manifeste în raza comunelor unde domiciliau elementele despre care informatorii de mai sus au arătat că fac parte din grup. Despre aceste manifeste, Târnoveanu Dumitru, afirma faţă de agentură că nu este străin. Pentru urmărirea acestui caz, la 19 noiembrie 1954, s-a întocmit un plan detailat de măsuri care a fost aprobat de conducerea Dir. III şi Dir. Reg. M.A.I. Iaşi. în el se prevedea recrutarea a două elemente dintre care unul era semnalat că face parte din grup, dirijarea a patru informatori pe lângă elementele cu care Tarnoveanu Dumitru avea legături mai strânse şi strângerea de probe de scris de la mai mulţi suspecţi. Direcţia Reg. Iaşi fără a trece însă la executarea vreunei prevederi a acestui plan, după circa 5 luni a trecut la întocmirea altuia, care se rezuma la anchetarea lui Târnoveanu Pavel, suspectat ca având cunoştinţă de difuzarea altor asemenea manifeste, chiar în februarie a.c.

Reţinerea elementului de mai sus, a avut loc iară aprobarea Direcţiei a IlI-a şi cu încălcarea celor mai elementare reguli de verificare a materialului, cum este expertiza grafologică a manifestelor şi a scrisului acestuia.

La ancheta efectuată de şeful Raionului Vaslui, elementul în cauză, determinat de o serie de măsuri străine muncii de securitate, a dat o declaraţie detailată în care recunoştea că făcea parte din grupul lui Târnoveanu Dumitru, că a participat la confecţionarea manifestelor difuzate în raza Raionului Vaslui în 1953 şi 1955, dând şi o serie de amănunte în legătură cu aceste acţiuni. Rezultatele au fost raportate imediat la M.A.I., propunându-se reţinerea unui alt element ce apărea acum ca ajutor al lui Târnoveanu D., şeful grupului.

Organele noastre au tolerat şi ele aceste acţiuni şi fără a se trece la verificarea mai amănunţită, au aprobat cealaltă verificare directă. Desigur că rezultatele negative au apărut după foarte puţin timp: elementul reţinut a negat faptul că ar fi făcut sau ar face parte din vreo organizaţie subversivă, probând susţinerile sale cu martori. De altfel în timpul anchetării acestuia, Târnoveanu Pavel, care fusese recrutat ca informator a venit la Raionul Vaslui şi a arătat că toate declaraţiile sale nu corespund adevărului, că faptele arătate au fost inventate la sugestiile şefului raionului.

în faţa acestei situaţii Direcţia Regională M.A.I. nu a luat nici o măsură.

Numai după insistenţele Direcţiei a IlI-a, s-a întocmit un nou plan care nu a fost îndeplinit nici până acum, deşi au trecut peste 6 luni de la data aprobării lui.

Desigur că de această atitudine condamnabilă a unor organe ale Direcţiei Regionale Iaşi, ne facem mai întâi vinovaţi noi, care am încurajat superficialitatea şi lipsa lor de răspundere.

Astfel în loc să fim exigenţi faţă de felul cum se execută planurile întocmite, am tolerat încălcările lor.

Menţionăm că o astfel de situaţie s-a manifestat faţă şi de un plan întocmit în noiembrie anul trecut, asupra unei acţiuni din raionul Huşi, despre care nici nu se vorbeşte în raport.

Desigur că Direcţia Regională M.A.I. Iaşi trebuie să ţină seama că pentru lipsurile noastre am luat măsuri să fie lichidate. Acelaşi lucru trebuie să facă şi tov. lt. major Cernichevici şi lt. Leibovici Iancu, să lichideze cu spiritul de autoliniştire care se desprinde din tot raportul prezentat şi să privească cu mai mult simţ de răspundere urmărirea acestor probleme.

Direcţia Regională M.A.**I. Craiova**

O situaţie mai bună a fost prezentată prin raportul Direcţiei Regionale M.A.I. Craiova, care în ultimul timp a reuşit să intre în posesia unor materiale importante despre activitatea a o serie de elemente ţărăniste şi liberale, care încearcă să întreprindă acţiuni de reorganizare a elementelor P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I., precum şi pentru a desfăşura activitate duşmănoasă sub diferite aspecte aşa cum sunt de exemplu B. S., P A., N. D. şi alţii.

Regiunea Craiova, ca şi Regiunea Cluj, făcând o prezentare largă a celor câteva acţiuni pe care le urmăreşte, a scăpat din vedere analiza profundă a muncii desfăşurată în problemele urmărite de biroul 320, nereuşind să scoată la iveală lipsurile existente, care fac ca nici aici să se desfăşoare munca în bune condiţiuni.

Din raportul prezentat rezultă că Regiunea Craiova nu s-a ocupat în permanenţă de luarea în evidenţă a elementelor respective şi supravegherea lor informativă.

Astfel, din 6 647 P.N.Ţ.-işti identificaţi pe întreaga regiune sunt supravegheaţi numai 411, din cei 5 958 P.N.L.-işti numai 376, iar din cei 276 P.S.D.I. numai 53. Regiunea nu arată cum şi prin cine se face această supraveghere mulţumindu-se să arate foarte vag că atenţia a fost îndreptată în special asupra elementelor conducătoare.

în urma controlului efectuat, a reieşit că de către biroul 2 din regiune au fost identificate şi luate în evidenţă - de exemplu pe linie P.N.Ţ. - numai 108 membri, dintre care 33 elemente care au deţinut funcţii de răspundere şi 75 simpli membri, ceea ce dovedeşte că colectivul biroului 2 n-a acordat atenţia cuvenită acestei sarcini.

Faptul că din cele 108 elemente identificate şi luate în evidenţă sunt supravegheate numai 17(12 conducători, 5 simpli membri), dovedeşte lipsa de interes de care a dat dovadă colectivul biroului 320 şi conducerea serviciului în luarea de măsuri pentru supravegherea informativă a elementelor în cauză. Trebuie menţionat că şi această supraveghere este făcută superficial, fără continuitate, lucru reieşit din aceea că asupra multor elemente dintre acelea - aşa-zise supravegheate - se găseşte numai câte o notă informativă dată în cursul acestui an. Exemplul caracteristic pe aceste linii sunt: R.N., G.I., C.E., N.I., M.C. şi alţii.

Aceeaşi situaţie se găseşte şi în celelalte 2 probleme P.S.D.I. şi P.N.L.

Această situaţie care dovedeşte lipsa unei preocupări de a lua măsuri pentru a cunoaşte ce fac elementele pe care le urmăresc trebuia analizată pe larg în raport de către regiunea Craiova şi să fi scos la iveală cauzele care fac să se ajungă la această situaţie.

în raport nu s-a vorbit nimic despre situaţia elementelor arestate sau fugite în străinătate şi a se arăta dacă familiile acestora sunt sau nu supravegheate informativ şi ce rezultate s-au obţinut în cazul când au fost supravegheate etc.

Considerăm că regiunea n-a arătat nimic în legătură cu situaţia acestor elemente, pentru că aşa după cum a rezultat din controlul efectuat, nici nu se cunoaşte situaţia acestora fără a mai vorbi de eventuala supraveghere informativă a familiilor şi rudelor acestora.

în legătură cu concentrarea P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I. în diferite obiective economice sau instituţii din cadrul aparatului de stat, s-a arătat în raport că nu se cunoaşte în întregime care sunt obiectivele unde acestea sunt concentrate şi că urmărirea acestora nu s-a făcut în cele mai bune condiţiuni. Realitatea este alta; nu se cunoaşte absolut nimic pe această linie şi nici nu s-au luat măsuri de supraveghere a lor.

Regiunea Craiova, ca şi toate celelalte regiuni de altfel, trebuia să acorde o atenţie deosebită îndeplinirii acestei sarcini, cunoscând faptul că în ultimul timp au fost semnalări din care rezultă că [pentru] elementele P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I., ca o formă de activitate este şi comiterea de sabotaj la locurile de producţie. La Regiunea Craiova de menţionat pe această linie, este declaraţia lui T. N., fost membru P.N.Ţ. care cu ocazia anchetării efectuate asupra sa, aceasta a declarat că el şi celelalte elemente P.N.Ţ.-iste cu care îşi desfăşoară activitatea, au primit sarcina de la elementele conducătoare de a comite acte de sabotaj acolo unde muncesc, sarcină pe care unele elemente au şi pus-o în aplicare.

Existenţa acestor lipsuri se datoreşte în primul rând faptului că planurile de muncă anuale şi trimestriale întocmite, nu sunt respectate şi aplicate întocmai. De exemplu în planul trimestrial 1 iulie - 30 septembrie, era prevăzut identificarea şi luarea în evidenţă a 30 de elemente P.N.Ţ. Această sarcină n-a fost îndeplinită. Au fost identificate şi luate în evidenţă numai 9 elemente. O situaţie asemănătoare se află şi în ceea ce priveşte planurile întocmite în problema P.S.D.I. şi P.N.L.

Pe linia planificării muncii, trebuie arătat că nu toate planurile întocmite au fost la înălţimea sarcinilor care se impuneau a fi luate, pentru a duce la îmbunătăţirea muncii. De exemplu: în planurile de muncă trimestriale ale regiunii Craiova, nu rezultă că a existat o preocupare de crearea unei agenturi de calitate, deşi aşa cum se va arăta mai târziu, aceasta era necesar, întrucât agentura este insuficientă. Pe această linie numai în primul plan trimestrial al anului 1955 a fost prevăzut recrutarea a două elemente, recrutări care însă nu s-au făcut.

O altă cauză a lipsurilor existente în munca desfăşurată de către Regiunea Craiova, o constituie lipsa unei agenturi de calitate şi felul defectuos de a se lucra cu ea.

în urma controlului efectuat a rezultat că agentura folosită pentru supravegherea elementelor este insuficientă din punct de vedere numeric. Aşa de exemplu pe întreaga regiune în urmărirea elementelor P.N.Ţ. se folosesc 44 informatori calificaţi şi 96 informatori necalificaţi, în total deci 140 de informatori. Numărul acesta este desigur insuTicient m raDort cu numărul elementelor P.N.Ţ. care şi-au desfăşurat activitatea pe i

C liova şi care trebuie în momentul de faţă supravegheaţi informativ,
penrru a cunoaşte atât activitatea prezentă a acestora, cât şi intenţiile de viitor.

făcute cu ocazia controlului asupra agenturii informative folosite de către Biroul i din Serv. III, regiunea Craiova, s-a constatat că aceasta se compune aintr-un informator calificat şi 3 necalificaţi (pe linie P.N.Ţ.)

în afară de faptul că din punct de vedere numeric aceasta este insuficientă pentru urmărirea elementelor care cad în sarcina Biroului 2, trebuie arătat că aceasta nu este dirijată cu continuitate, pe bază de planuri de discuţii, pe care tov. să le întocmească şi să le prezinte conducerii biroului sau serviciului înainte de a se prezenta la întâlniri, nu se dau sarcini scrise asupra cărora informatorii să fie traşi la răspundere de felul cum le-au executat. Exemplu concludent pe această linie îl constituie informatorul necalificat „Barbu".

Din studierea materialului furnizat de acest informator rezultă că el n-a fost dirijat pe lângă anumite elemente dând material numai asupra acelora pe care le întâlneşte întâmplător pe stradă. Deşi prin funcţia pe care a avut-o, el fiind fost secretar general al organizaţiei judeţene P.N.Ţ. Dolj, ar avea posibilităţi de a da material de valoare din rândul elementelor conducătoare, totuşi până în prezent n-a semnalat nici măcar o manifestare duşmănoasă din partea acestora. De la 1 august şi până la data când s-a efectuat controlul n-a prezentat organelor noastre nici un fel de material informativ, deşi întâlnirile au avut loc.

Cauza care face ca acest informator să lucreze aşa cum s-a arătat se datoreşte în primul rând conducerii serviciului care n-a controlat îndeaproape pe tov. lt. Georgescu, care lucrează efectiv cu el, prin participarea la întâlniri de control şi o analiză mai profundă asupra materialului pe care acest informator îl dă.

Lipsa principală o constituie şi faptul că la întâlniri tovarăşul Georgescu în loc să discute cu informatorul detailat asupra sarcinilor [pe] care trebuie să i le dea, el se lasă condus în discuţii de informator care

ridică probleme personale. Aşa de exemplu la întâlnirea care a avut loc în ziua de 28 octombrie au fixat ca la noua întâlnire să nu aducă nimic informatorul, scopul întâlnirii fiind acela de a discuta o problemă personală a informatorului.

O altă lipsă în munca cu agentura o constituie faptul că nu există un contact permanent dinainte stabilit pe bază de grafice de întâlniri care de fapt sunt întocmite însă nu sunt respectate. De exemplu cu informatorul „Marinescu Gh." calificat, nu s-a luat legătura de la 10 august.

Lipsa de continuitate şi de precizare a obiectivelor pe care trebuie să le urmărească informatorii este caracteristică în felul de a lucra cu aproape toţi informatorii.

Lipsa unei agenturi de calitate şi felul defectuos de a lucra cu ea a tăcut ca acţiunile care sunt deschise în cadrul biroului să fie tărăgănate şi să nu se reuşească a se stabili la timp şi în totalitate activitatea contrarevoluţionară pe care elementele semnalate o desfăşoară.

în raportul prezentat Regiunea Craiova a arătat pe larg cele câteva acţiuni care se urmăresc îndeosebi de către biroul 320 arătând în acelaşi timp pe scurt şi măsurile care urmează a le lua în viitor pentru clarificarea lor.

în urma controlului efectuat s-au stabilit însă că şi în urmărirea acestor acţiuni a existat o serie de lipsuri [pe] care în raportul prezentat mai înainte, regiunea nu le- a scos la iveală. De exemplu: în acţiunea T. C. deschisă la 14 septembrie 1954, nu s-a arătat că materialul informativ furnizat de agentura folosită pentru urmărirea acestei acţiuni nu dovedeşte că s-a urmărit cu continuitate. Astfel informatorul „Marcel" a dat 3 note, „Gelu" 2 note, „Niculescu" 2 note şi „Titi" 7 note, fără ca acestea să dea ceva important în legătură cu activitatea elementului urmărit. Nu s-a arătat de asemeni că este deconspirată această acţiune întrucât aşa după cum rezultă din nota lui „Marcel", dată la 13 iunie şi cea dată de „Titi" la 26 februarie, T. C. are cunoştinţă de faptul că este urmărit de organele noastre.

în celelalte acţiuni cum e de exemplu acţiunile B.S., P.A., N.D., se foloseşte într- adevăr o agentură cu posibilităţi datorită cărui fapt a reuşit să stabilească în cea mai mare măsură activitatea subversivă a elementelor urmărite şi legăturile acestora.

Menţionăm că datorită preocupării manifestate de conducerea Direcţiei Regionale, munca pe linia problemelor P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I. s-a îmbunătăţit şi în raioane, unde s-au deschis o serie de acţiuni informative şi de verificare pe baza materialelor furnizate de agentură. O lipsă în această problemă manifestată de D. R. Craiova este aceea că nu

are deschise dosare de control în cadrul cărora să urmărească în mod organizat aceste acţiuni.

Din cele arătate mai sus, rezultă clar că activitatea elementelor naţional-ţărăniste, liberale şi social-democrate independente, nu a constituit un obiectiv important în munca organelor de Securitate. Numărul de peste 1 500 000 suspecţi la care se adaugă faptul că aceste partide contează în străinătate pe un numeros grup de fugari, care formează aşa-zisul „Comitet Naţional de Eliberare" înfiinţat de puteri imperialiste şi care a căutat în repetate rânduri să centralizeze activitatea diferitelor grupuri subversive din ţară nu au constituit semnale de alarmă pentru organele noastre.

în general munca informativ-operativă a Direcţiunii Regionale desfăşurată pe linia urmăririi ţărăniştilor, liberalilor şi social-democraţilor independenţi se desfăşoară la un nivel scăzut, manifestându-se o subapreciere politică a activităţii a acestora, fapt ce se reflectă în mod deosebit în numărul redus de elemente luate în evidenţă operativă. Trebuie să menţionăm că dintre elementele identificate numai mică parte au avut rol activ în cadrul acestor partide, majoritatea celorlalţi fiind membri de rând.

O serie de fruntaşi ai organizaţiilor judeţene din Ploieşti, Roman, Cluj, Timişoara, Oradea, Galaţi şi altele nici n-au fost identificaţi, fapt pentru care nu se cunoaşte activitatea depusă de ei.

Consecinţa neidentificării tuturor elementelor - cel puţin cu rol conducător - este şi recrutarea unei agenturi necalificate de la care s-a înregistrat numai comentarii legate de situaţia politică internă sau internaţională sau alte materiale lipsite de importanţă. Exemplul negativ în această privinţă sunt în primul rând Regiunea Iaşi, Timişoara, Suceava, Piteşti şi Hunedoara.

De asemenea munca organelor noastre nu a fost îndreptată spre familiile fugarilor din străinătate şi a elementelor principale arestate, prin care se putea intercepta canalele de legătură existente între aceştia şi cei rămaşi în libertate. Pe această linie se menţionează neexistenţa unei colaborări active între serviciile III ale Direcţiunilor Regionale şi celelalte servicii în obiectivele cărora apar elemente ţărăniste, liberale şi social-democrate de dreapta şi în special cu Serviciul II, IV, T. R, unităţile Serviciului „D".

La identificarea foştilor membri P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I. nu s-a ţinut seama de concentrarea acestora pe raioane, comune şi unităţi economice. Aceasta a tăcut ca ajutorul care trebuia dat organelor în raza cărora erau concentrări de aceste elemente să nu fie temeinic organizat, iar

recrutările de informatori să nu fie tăcute în funcţie de aceste fapte ci la întâmplare fără obiective precise, fără perspective. Şi pe această linie se pot da exemplu Dir. Reg. Iaşi, Cluj, Ploieşti, Galaţi, Piteşti, Hunedoara şi altele.

Chiar informatorii recrutaţi în obiective concrete nu au furnizat material important, deoarece în dirijarea lor nu s-a ţinut cont de numărul elementelor spre care pot fi dirijaţi şi pe lângă care au posibilităţi de pătrundere şi în special aceştia nu erau îndreptaţi spre elementele active. Aceasta a tăcut ca legăturile existente între grupurile depistate mai ales între conducătorii lor şi un centru clandestin pe ţară să nu constituie o preocupare nici a muncii organelor regionale şi nici a Serv. II din centrală. Numai astfel se explică faptul că după arestarea Comisiei Interimare din 1949 până în prezent nu au mai fost depistate nici o conducere centrală a acestor partide deşi existau informaţii pe această linie. Exemplu grupul C. T. Regiunea Bucureşti, organizaţia „Apărării Dreptăţii Naţionale" Regiunea Iaşi, grupul M., Regiunea Cluj şi altele.

Analizând calitatea agenturii existente, se poate trage concluzia de la început că este nesatisfăcătoare. Acest fapt iese în relief din însăşi raportul dintre informatorii calificaţi (ţinând seama de faptul că mulţi sunt trecuţi în această categorie nejustificat - Reg. Iaşi, Regiunea Cluj, Galaţi, Ploieşti, Piteşti) şi numărul informatorilor necalificaţi.

Calitatea nesatisfăcătoare a agenturii rezultă mai ales cum s-a arătat mai sus, din poziţia informatorilor noştri faţă de elementele urmărite în diferite acţiuni. Cauzele principale ale calităţii nesatisfăcătoare a agenturii informative sunt:

•Alegerea nu s-a făcut întotdeauna după necesitatea acţiunii informative. Exemplele date la regiunile care au dat raport sunt destul de concludente.

•Studierea şi recrutarea informatorilor s-a făcut în multe cazuri în mod formal. Exemplu recrutarea informatorului T. P, la Regiunea Iaşi şi C. G., Regiunea Bârlad.

•Instruirea şi dirijarea nu a fost cea mai justă. Exemplu informatorul „Barbu", Regiunea Craiova, informatorul „Carp" de la Regiunea Iaşi etc.

Munca de conspirare a agenturii s-a dus defectuos. Chiar acolo unde există case conspirative sau de întâlnire lucrătorii operativi încălcând în mod grosolan cele mai elementare norme de luarea legăturii cu agentura, se întâlnesc mai întâi pe stradă cu informatorii şi apoi merg împreună în casă. Exemplu informatorii „Marcel" şi „Barbu" ai Regiunii M.A.I. Craiova, „Carp" al Regiunii Iaşi, la fel în Regiunea Arad şi altele.

Analizând lipsurile şi cauzele acestora putem afirma că ele se datoresc în special nivelului profesional scăzut al lucrătorilor operativi şi subaprecierii politice a acestor probleme de către conducerile Direcţiilor Regionale şi a Serviciilor III. Sunt mulţi tovarăşi care urmăresc problemele P.N.L., P.N.Ţ. şi P.S.D.I. fără a cunoaşte specificul activităţii acestora.

Aceasta a fost posibilă în special în urma fluctuaţiei nejustificate a cadrelor şi a dezinteresului manifestat de conducerile serviciului III faţă de aceste probleme. Aceştia nu sprijină lucrătorii operativi să-şi întocmească planuri de muncă, nu controlează executarea lor, nu participă la întâlnirile de control unii din ei neavând nici un informator din rândul acestor probleme. De asemenea unii nu cunosc nici acţiunile principale deschise de biroul 320 sau de raioane.

Altă cauză principală o constituie şi dezinteresul manifestat de serviciul nostru în sprijinirea şi controlarea direcţiilor regionale. Nu a existat un control şi sprijin calificat chiar acolo unde au mers tov. noştri, ei nu au fost întotdeauna pregătiţi şi de aceea şi rezultatele au fost minime.

Pentru îmbunătăţirea muncii informative în problema P.N.Ţ., P.N.L. şi social- democrat de dreapta, în vederea identificării conducerii centrale a acestor partide, stabilirea legăturilor acestora cu fugarii din străinătate, cu elementele arestate precum şi cu alte grupuri existente în ţară, este necesar să se ia următoarele măsuri:

- Punerea la punct a evidenţelor operative.

Este bine cunoscut pentru fiecare dintre noi că fără o evidenţă clară şi completă nu putem avea nici rezultate bune în muncă.

De aceea ar trebui ca în maximum 3 luni, regiunile care încă nu au reuşit să-şi pună la punct evidenţa să facă aceasta în acest timp.

Ce înseamnă aceasta?

înseamnă a identifica toate elementele P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I. din raza regiunii respective, în special elementele conducătoare indiferent dacă mai înainte au activat sau nu pe raza regiunii.

înseamnă identificarea familiilor celor arestaţi sau fugiţi.

înseamnă identificarea celor puşi în libertate în ultimul timp şi a celor ce eventual s-au întors din străinătate sau se vor întoarce.

înseamnă, cu alte cuvinte, a se cunoaşte situaţia fiecărui PNŢ-ist, PNL-ist, PSDI-ist ce domiciliază sau participă (la) serviciu în raza regiunii respective.

Desigur că concomitent cu identificarea lor se vor întocmi şi situaţiile necesare din care să rezulte în ce sectoare de muncă sau raioane sunt şi mai concentraţi.

Cum se poate face?

Prin toate sursele de care dispunem ca:

- agentură
- anchetarea celor arestaţi
- investigaţii
- colaborarea cu celelalte servicii etc.
- Supravegherea informativă a elementelor conducătoare şi cele mai active.

Cum procedăm:

Extragem pe baza evidenţei şi din alte materiale ce le posedăm aceste elemente, apoi vedem care dintre ele sunt cunoscute de agentura existentă, după care în funcţie de ce fel de relaţii există între ei se dirijează agentul pe lângă elementul ce trebuie supravegheat. Acesta nu se face după formula generală - vezi ce mai face X - sau ia mai întâlneşte-l şi vezi ce spune - ci se stă de vorbă cu informatorul, se stabileşte în ce raporturi sunt şi apoi în funcţie de raporturile în care se află şi pasiunile comune, este dirijat informatorul să se împrieteneaască cu el, după care în funcţie de materialul ce-l aduce este dirijat în continuare.

Pentru ceilalţi necunoscuţi de agentură recrutăm fie dintre ei fie alţi cu posibilităţi după un studiu serios. în unele cazuri se poate dirija dintre agenţi ce aveau prin legende, fie direct fie prin intermediul celor cunoscuţi de agenţi care la rândul lor cunosc pe cei ce ne interesează.

- Marşrutizăm agentura.

Este cunoscut faptul că de către unele raioane sau de regiune sunt recrutate elemente ce au tăcut parte din conducere, elemente ce au avut legături şi cu alţi din alte localităţi fie din aceeaşi regiune, fie din alta, fie chiar cu elementele din conducerea centrală ce se află în Bucureşti.

Astfel de informatori dacă îi marşrutizăm bineînţeles cu legende bune vor da rezultate atât pentru organul ce-l marşrutizăm cât şi pentru organul în raza căruia a fost marşrutizat.

- Colaborarea permanentă cu Serviciile IV, II, S. O. şi alte resoarte în scopul supravegherii lor la locul de producţie, a depistării canalelor de legătură cu străinătatea sau cu cei arestaţi etc.
- Control şi sprijin.

A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr. 189, f. l-26.

I I I .

1955 decembrie 15. Plan de acţiune pentru postul de radio „Free Europe".

Ministerul Afacerilor Interne Strict secret

Direcţia I 131

15 decembrie 1955

Plan de acţiune

„The American Heritage Foundation" sub numele mai frecvent „Crusade for Freedom" (Cruciada pentru Libertate) sau „Comitetul Naţional pentru o Europă Liberă" este o asociaţie înjghebată din ordinul imperialiştilor americani, cu ajutorul căreia s-a început o campanie propagandistică cu caracter duşmănos la adresa ţării noastre şi a celorlalte ţări de democraţie populară.

Cel mai important instrument de care se serveşte „Crusade for Freedom" pentru calomnierea ţărilor de democraţie populară, este postul de radio „Free Europe" (Europa Liberă), care îşi are centrala în New York şi „sucursale" în Germania Occidentală şi Portugalia.

Asociaţia, care are caracterul unei organizaţii particulare, este sprijinită de vârfurile capitalului monopolist, printre care Henry Ford al II-lea (preşedintele asociaţiei), Baraney Balaban, preşedintele trustului de filme Paramount (preşedintele asociaţiei pentru statul New York) ş. a. şi este legată de autorităţile americane şi de oficinele de spionaj ale acestora. Printre membrii acestei asociaţii, care în acelaşi timp ocupă funcţii înalte în actualul guvern american se numără preşedintele S.U.A. Dwight Eisenhower, secretarul de stat John Foster Dulles, Walter Bedell Smith, directorul lui C.I.A. Allan W. Dulles şi alţii.

Pentru a descoperi şi demasca activitatea duşmănoasă a membrilor acestei organizaţii este necesar ca rezidenţa să întreprindă următoarele:

1. Să descopere sediul din New York al acestei organizaţii.

Până în prezent posedăm trei adrese unde şi-a desfăşurat activitatea această organizaţie.

a) New York - Empire State Building, Str. 62 Est, nr. 154, etaj III;
b) New York - 250 Fifth Avenue, camera 301;
c) New York - Hotelul Mayflower, camera 268.

2. Să stabilească care este comitetul activ de conducere al organizaţiei şi care sunt legăturile lor cu autorităţile americane.
3. Să stabilească care sunt metodele de recrutare a agenturii organizaţiei.
4. Să stabilească ce mijloace materiale folosesc pentru executarea misiunilor.
5. Să stabilească cum sunt canalizaţi agenţii înspre ţările de democraţie populară.
6. Să stabilească ce români fac parte din această organizaţie şi în ce constă munca depusă de ei în sprijinul organizaţiei.
7. în funcţie de cele de mai sus, să se puncteze elemente în vederea studierii şi recrutării lor pentru a pătrunde informativ în acest obiectiv.

Lucrător operativ
Lt. maj. Bozianu Mihai

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 5, f. 34-35

.**1955.** Situaţie numerică cu evidenţa elementelor **P**.N.Ţ. şi **P**.N.**L.** identificate şi luate în evidenţă de către regiunile de securitate.

Situaţia elementelor P.N.Ţ. şi P.N.L. identificate şi luate în evidenţă

Regiunea	Problema	Elemente			Foşti conducători			
		identificate	Evid.	C.C.	Deputaţi	Senatori	Del. perm.	Com.
Serv. 1	P.N.T.							
	P.N.L.							
Aut. Magh.	P.N.T.	1264	826		1			11
	P.N.L.	701	468		2			7
Bucureşti	P.N.T.	7010	2637		6		9	48
	P.N.L.	4699	2396		3		2	35
Baia Mare	P.N.T.	4702	2802					35
	P.N.L.	888	617					26
Bacău	P.N.T.	3897	2273		2		38	93
	P.N.L.	3932	2137				43	101
Constanţa	P.N.Ţ.	6407	3959	4			18	84
	P.N.L.	5293	2573				14	47
Craiova	P.N.Ţ.	9227	6978	3	15		123	189
	P.N.L.	7553	5762		6		49	48
Cluj	P.N.Ţ.	13 263	5121		8		46	155
	P.N.L.	3612	1119		11		32	188
Galaţi	P.N.Ţ.	8580	6491	2	10		70	140
	P.N.L.	7917	6372	1	3		102	118
Hunedoara	P.N.Ţ.	3290	1103		5		5	29
	P.N.L.	2007	574		1		1	15
Iaşi	P.N.Ţ.	4356	4251		5		25	76

	P.N.L.	3025	3982		1	2	49	57
Oradea	P.N.Ţ.	5343	4495		4	1	2	35
	P.N.L.	1269	6886		3	2	1	22
Ploieşti	P.N.Ţ.	6346	4102		9	4	39	193
	P.N.L.	6041	3468		5	3	98	89
Piteşti	P.N.Ţ.	7558	2763		6	2	37	149
	P.N.L.	6539	2402		5	4	47	133
Stalin	P.N.Ţ.	5046	978					
	P.N.L.	3067	565					
Timişoara	P.N.Ţ.	7671	6866	1	15		63	216
	P.N.L.	3701	3173	2	14		91	120
Total	P.N.Ţ.							
	P.N.L.							

118.

A.C.N.S.A.S., fond documentar, dosar nr. 189, f. 43-44.**1956 februarie 3.**
Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Innsburg" pentru „Misiunea Catolică Română" din Germania Occidentală.
Ministerul Afacerilor Interne

Direcţia I — Strict secret

Aprobat

p. Şeful Direcţiei I [indescifrabil]

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

Azi, 3 februarie 1956, subsemnatul l[ucrător] op[erativ] prim lt. Rădulescu Ion, analizând materialul existent asupra „Misiunii Catolice" din Germania Occidentală.

Am găsit că „Misiunea Catolică Română", organizaţie cu caracter aparent religios şi caritativ, a fost transformată de la început într-o organizaţie care duce o activitate duşmănoasă regimului nostru.

în această activitate este dirijată şi sprijinită de statul Vatican, care pregăteşte şi numeşte preoţi la conducerea acestei misiuni.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru „Misiunea Catolică Română" din Germania Occidentală, numele conspirativ „Innsburg".

L[ucrător] op[erativ] prim Lt. Rădulescu Ion

„De acord" Şef de serviciu Col. [indescifrabil]

A.C.**N**.S.**A**.S., **fond** S.**I**.E., **dosar nr. 99, f. 6.**

1956 martie 14. Raport al Direcţiei a V-a referitor la lipsurile principale în organizarea reţelei informative.

Ministerul Afacerilor Interne — Strict Secret
Direcţia a V-a — 14 martie 1956

Raport

Lipsurile în munca cu agentura arătate în ordinul tovarăşului ministru de care am luat cunoştinţă astăzi, se reflectă în întregime şi în activitatea organelor de contrainformaţii militare.

Folosind prezenţa la această convocare a şefilor organelor de contrainformaţii, aş vrea să mă opresc asupra acestor lipsuri, pentru a le evita pe viitor şi a ne organiza de aici înainte munca noastră în strictă conformitate cu ordinele conducerii Ministrului Afacerilor Interne.

Una dintre lipsurile principale în organizarea reţelei informative a Direcţiei de Contrainformaţii militare o constituie numărul prea mare al informatorilor necalificaţi, menţinuţi în mod inutil în reţea care formează un elemente neproductiv şi îngreuiază buna desfăşurarea a muncii.

Astfel, la data de 01. 01. 1956 agentura necalificată a organelor de contrainformaţii reprezenta cca. 87% din numărul total al informatorilor.

118.

Sau un alt exemplu, în cifre: din numărul total de 755 informatori recrutaţi în ultimul trimestru al anului 1955 sunt numai 8 informatori calificaţi, iar din 30 informatori recrutaţi în aceeaşi perioadă de timp la Serviciul de Contrainformaţii al Regiunii a IlI-a Militară - 27 sunt necalificaţi şi numai 3 informatori calificaţi.

în general, se constată din partea lucrătorilor operativi o insuficientă preocupare pentru asigurarea unei agenturi calificate, capabile să satisfacă în bune condiţiuni nevoile muncii informativ-operative, o agentură care prin calitatea ei să constituie un ajutor preţios în lupta împotriva acţiunilor duşmănoase în armată şi în primul rând împotriva spionajului.

De cele mai multe ori, lucrătorii organelor de contrainformaţii nu analizează temeinic şi nu ţin seama de scopul pentru care-şi propun recrutarea informatorilor, de calităţile personale ale candidaţilor la recrutare şi posibilităţile reale ale acestora de a lucra pe un anumit suspect, a duce acţiunea informativă într-un anumit caz concret sau a asigura prevenirea acţiunilor duşmanului în punctele vulnerabile.

Aceasta face ca în reţeaua informativă să pătrundă elemente necorespunzătoare, ce constituie un balast şi o frână în desfăşurarea activităţii contrainformative şi în loc să uşureze munca lucrătorilor operativi dau loc la deconspirări ale metodelor de muncă şi la necesitatea abandonării informatorului.Astfel:

- la Corpul 38 Armată, în vederea încadrării informative a unei acţiuni de verificare, lucrătorul operativ lt. Rovai Alexandru a procedat la recrutarea pe bază de sentimente patriotice a informatorului „Săndulescu Vasile" care a acceptat propunerea de a colabora cu organele de contrainformaţii.

La prima întâlnire, informatorul s-a prezentat arătând că refuză să lucreze cu noi, motivând că nu are posibilitatea de a îndeplini sarcinile trasate de lucrătorul operativ.

în multe cazuri, lucrătorii operativi nu studiază şi nu verifică cu atenţie candidaţii propuşi pentru recrutare, nu se preocupă de cunoaşterea temeinică a activităţii candidaţilor în trecut, precum şi a comportării, atitudinii şi manifestărilor lor actuale pe locul de muncă şi în afara unităţilor, nu se folosesc în acest scop de agentura pe care o au, spre a-şi asigura un maximum de garanţie pentru reuşita recrutării şi colaborarea cinstită a viitorului informator.

în posesia unor astfel de date incomplete şi în urma unui studiu superficial, au fost cazuri când lucrătorii operativi au trecut la recrutări pe bază de sentimente patriotice a unor elemente cu trecut dubios, dând astfel prilejul la ratarea recrutărilor.

Astfel:

- Lt. major Bălescu Iancu, ofiţer de contrainformaţii la U. M. nr. 03767 Bacău - şi-a propus recrutarea pe bază de sentimente patriotice a unui angajat civil.

în timpul discuţiilor purtate în vederea recrutării, candidatul i-a povestit ofiţerului o serie de fapte necunoscute până atunci, arătând că fiind membru al organizaţiei legionare a participat în 1941 la rebeliune, ocupând împreună cu alţi legionari Palatul Telefoanelor din Oraşul Stalin. De asemenea, a arătat că înainte de 1944 pe când lucra la Uzinele „Voinea" în Bucureşti, a primit din partea organelor S.S.I. propunerea să colaboreze ca informator, pe care pretinde că a refuzat-o.

- Lt. major Lupu Nicolae - şef de birou contrainformaţii la Divizia 37 Mecanizată - a propus pentru recrutare ca informator calificat, pe bază de sentimente patriotice, a unui element care în urma verificării s-a stabilit că în 1946 a făcut parte dintr-o organizaţie naţionalistă, are rude în ţări capitaliste cu care întreţine legături

prin corespondenţă şi este în relaţii cu elemente suspecte, fără a se cunoaşte caracterul acestor relaţii.

Cu toate ordinele date, verificarea candidaţilor la recrutare se face în multe cazuri superficial, fără simţ de răspundere, întocmindu-se rapoarte de investigaţii şi referate lipsite de obiectivitate, ceea ce face ca în reţeaua informativă să pătrundă elemente incapabile şi lipsite de posibilităţi de informare, care după scurt timp trebuie abandonate ca balast.

Se constată uneori că lucrătorii operativi întocmesc referate lipsite de obiectivitate în mod artificial şi mincinos candidaţilor la recrutare, atribuind însuşiri şi posibilităţi pe care aceştia nu le au dintr-o dorinţă nejustificată de a face agentură, pe care apoi sunt nevoiţi să o abandoneze.

Astfel:

- Lt. major Rusnacenco Vladimir - şef de birou din aparatul central - a recrutat în anul 1954 pe bază de material compromiţător pe informatorul calificat „Paşcani" care a desfăşurat activitate legionară.

în referatul de aprobare, lucrătorul operativ a descris o serie de calităţi şi posibilităţi nereale ale candidatului, caracterizându-l pozitiv în vederea recrutării.

Fiind selecţionat în mod superficial, informatorul nu a dat material şi pentru slaba lui activitate, în luna noiembrie 1955 a fost propus pentru excludere din reţea. în referatul de abandonare arătându-se de această dată că nu are posibilităţi să ducă munca şi este necorespunzător, fapt care este în vădită contrazicere cu primul referat întocmit la recrutare.

- Rezidentul „K. 3" dintr-o unitate militară din Orăştie, în urma verificărilor efectuate după recrutare s-a constatat că în perioada 1940-1944 a făcut parte din poliţia hortistă şi a luptat împreună cu tatăl lui împotriva armatei române, ceea ce s-ar fi putut stabili înainte de recrutare.

Trebuie menţionat că o mare parte de vină pentru această stare de lucruri o poartă şefii organelor de contrainformaţii care aprobă de multe ori cu uşurinţă recrutarea informatorilor, fără să studieze temeinic materialul primit asupra lor şi nu adâncesc în măsura cuvenită studiul asupra candidaţilor.

Nu se depune stăruinţa necesară şi nu se duce o muncă perseverentă, de zi cu zi, pentru educarea şi instruirea informatorilor pentru dezvoltarea şi formarea însuşirilor corespunzătoare, a iscusinţei şi

tactului necesar unui bun informator, pentru adevărata ridicare a calităţii agenturii, la nivelul sarcinilor ce-i revin.

Unii lucrători operativi nu se pregătesc cu grijă pentru întâlnirile cu agentura, nu studiază materialul primit la întâlnirea precedentă şi ca urmare, trasează informatorilor sarcini cu caracter formal şi fără un scop bine-determinat, cum ar fi de exemplu: „continuaţi să duceţi discuţii cu suspectul şi să ne semnalaţi rezultatul" etc., „căutaţi să aflaţi ce mai discută suspectul" etc.

în alte cazuri, se tolerează primirea de la agentură a unor materiale lipsite de orice valoare operativă, fără a se prelucra cu informatorii şi a li se arăta stilul acesta dăunător în muncă şi a li se trasa sarcini concrete.

Datorită formalismului şi atitudinii de nepăsare manifestat de aceşti lucrători operativi, chiar agentura de bună calitate îşi pierde timpul, calificarea şi odată cu aceasta în ochii informatorilor scade şi prestigiul organelor de securitate.

De cele mai multe ori sarcinile trasate informatorilor - în special acelora care lucrează în acţiuni informative concrete - nu sunt analizate şi aprofundate cu cea mai mare atenţie, astfel ca să ducă la scopul urmărit în etapa corespunzătoare acţiunii.

Lucrătorii operativi nu se preocupă îndeajuns de cunoaşterea temeinică a suspectului urmărit, a gradului de apropiere şi încredere de care se bucură informatorul respectiv din partea obiectivului.

Ca urmare, atunci când se trasează sarcinile informatorului, nu se ţine seama de desfăşurarea normală a relaţiilor dintre informator şi obiectiv, forţându-se uneori nota pentru obţinerea materialului dorit şi dându-se astfel posibilitatea deconspirării informatorului, fie că realizarea sarcinii sumar expuse este lăsată pe seama informatorului care foloseşte metode nejuste şi uneori agresive în discuţia cu suspectul sau recurge chiar la atitudini de provocare.

în alte cazuri, încălcând ordinele, lucrătorii operativi din proprie iniţiativă dau informatorilor unele sarcini care depăşesc competenţa lor fără a se consulta cu şefii ierarhici, lucru ce poate duce la ratarea acţiunilor informative şi la prejudicii serioase pentru organele noastre.

Astfel a fost cazul cu lt. Manea Nicolae din cadrul unei unităţi militare din garnizoana Piteşti, care a dat informatorului „Omega" sarcina să însoţească pe respectivul urmărit atunci când acesta se va duce la una din ambasadele străine din Bucureşti. Sarcina a fost contramandată la timp de eşalonul superior, arătându-se ofiţerului toate consecinţele la care s-ar fi putut ajunge în cazul aducerii ei la îndeplinire.

Lipsuri serioase se constată şi în asigurarea condiţiilor de lucru cu agentura. Astfel, datorită nerespectării de către lucrătorii operativi a celor mai elementare reguli de conspirativitate, au fost semnalate cazuri de deconspirare a informatorilor şi caselor de întâlniri.

De exemplu: La Serviciul 5 din aparatul central, lt. maj. Drăguţ Ioan şi lt. Teo- dorescu Constantin se întâlneau cu agentura personală în aceeaşi casă de întâlniri.

Datorită lipsei de instructaj şi unei insuficiente munci educative, informatorul „Mircea" cu care ţinea legătura lt. Teodorescu Constantin, a venit la întâlnire cu o întârziere de o oră faţă de timpul fixat, când în casă se găsea lt. maj. Drăguţ Ion cu informatorul „Beny".

Găsind uşa descuiată, informatorul „Mircea" a intrat în odaie. Ambii informatori fiind din aceeaşi unitate, s-au deconspirat unul faţă de celălalt.

• La unitatea militară nr. 04512, ofiţerul cu contrainformaţiile, lt. Hentiu Mihai, se întâlnea cu informatorul „Argeşul" în incinta unităţii, lucru pe care l-au observat mai mulţi militari comentând între ei cele văzute.

Informatorul a fost exclus din reţea, iar ofiţerul de contrainformaţii a fost sancţionat cu două zile de arest.

Graficele de întâlniri se întocmesc şi ele formal, neţinându-se seama de cele mai multe ori de necesităţile reale ale muncii şi nici de timpul cel mai potrivit când agentura poate veni la întâlniri fără să se expună riscului unei deconspirări sau neplăcerilor de ordin familial.

Datorită uşurinţei şi comodităţii de care dau dovadă unii lucrători operativi în această problemă, agentura care se află în situaţia de mai sus, manifestă nervozitate, grabă şi nu poate fi instruită la întâlnire în condiţiunile necesare, iar în alte cazuri se deconspiră în faţa rudelor.

Astfel:

La un Grup de Pază Contra Incendiilor din teritoriu, lt. major Bănăţeanu Marcel - ofiţer de contrainformaţii - a deconspirat pe informatoarea „Gica Popescu" căreia i-a fixat întâlnirea la o oră nepotrivită pentru ea.

La stăruinţele soţului, informatoarea i-a destăinuit că are întâlnire cu organele de securitate de la care a primit unele sarcini, după care soţul a venit împreună cu ea la locul întâlnirii.

Numărul şi calitatea caselor de întâlniri şi a celor conspirative existente în momentul de faţă, nu asigură condiţiunile cele mai bune pentru legătura cu agentura în condiţiile unei stricte conspirativităţi şi pentru o temeinică instruire a acestora.

Acest lucru se răsfrânge atât asupra calităţii materialului informativ primit de la informatori cât şi asupra calificării şi creşterii agenturii.

Lipsurile arătate în procesul studierii, verificării şi recrutării informatorilor sunt la fel de valabile şi pentru casele de întâlniri şi gazdele lor, care în multe cazuri nu corespund scopului propus şi totuşi sunt folosite cu toate riscurile pe care le prezintă, fiind abandonate de multe ori abia după deconspirarea lor.

Astfel,

Lt. Sicrieru Marin de la o unitate militară din Călăraşi a introdus în casa de întâlniri nou înfiinţată agentura lui, fără să verifice în prealabil vecinii, fapt ce a determinat ca în timpul unei întâlniri, un vecin să se uite pe geam şi să aducă apoi miliţia sub pretextul că în casa respectivă se fac întâlniri suspecte.

Sunt cazuri de deconspirări când ofiţerii de contrainformaţii nu cercetează şi nici nu raportează.

Şefii organelor de contrainformaţii şi lucrătorii operativi nu s-au preocupat în suficientă măsură de înfiinţarea caselor de întâlniri, aşa după cum prevede Ordinul 90 al ministrului Afacerilor Interne.

Astfel, se explică faptul că până în momentul de faţă unii ofiţeri de contrainformaţii nu au case de întâlniri şi continuă să se întâlnească cu agentura pe străzi, prin parcuri, în incinta unităţilor sau chiar în biroul de contrainformaţii (cazul lt. major Cocriş Ştefan din U. M. 0449 Oraviţa).

Lipsuri serioase au fost semnalate şi în ce priveşte efectuarea investigaţiilor şi verificărilor oficiale şi prin agentură, precum şi în întocmirea dosarelor pentru casele de întâlniri şi cele conspirative (cazul lt. major Mocanu Ştefan şef de birou la o mare unitate din garnizoana Roman, care a recrutat ca gazdă a unei case de întâlniri un element cunoscut cu manifestări duşmănoase, lucru constatat abia la un control al eşalonului superior).

Cu toată importanţa deosebită şi ajutorul preţios pe care-l prezintă rezidenturile pentru legătura cu agentura din rândul militarilor în termen şi educarea ei, numărul reziden- turilor folosite în unităţile militare este insuficient iar calitatea muncii nesatisfăcătoare.

Nu s-a arătat nici o preocupare suficientă pentru alegerea şi promovarea pentru funcţia de rezidenţi a elementelor cele mai capabile, destoinice şi devotate.

Cu toate că din punct de vedere numeric rezidenţii reprezintă circa 11% din totalul agenturii existente, numai o mică parte din aceşti rezidenţi lucrează cu agentura, restul fiind folosiţi în mod nejust ca informatori calificaţi.

Lucrătorii operativi nu ţin seama de faptul că aceşti rezidenţi, în marea lor majoritate, membrii de partid şi U.T.M.-işti, nu au posibilitatea să pătrundă în mediul duşmănos din unitate şi prin urmare, legătura cu ei se menţine formal, aproape fără nici o utilitate de ordin operativ.

Din analiza modului cum se duce munca cu agentura se desprind şi alte aspecte negative, care arată că de multe ori lucrătorii operativi manifestă o atitudine de formalism şi în ce priveşte categorisirea informatorilor pe care-i recrutează.

Astfel, de multe ori, datorită studiului superficial şi pentru a se sustrage controlului, lucrătorii operativi recrutează elementele capabile şi apte de a deveni informatori calificaţi la categoria de necalificaţi, cu intenţia de a se putea mai uşor scăpa de ei, în cazuri când această agentură nu va corespunde în muncă, din cauza slabei lor conduceri.

La rândul lor - şi datorită aceleiaşi atitudini formale şefii de birou, care aveau dreptul să aprobe recrutările de informatori necalificaţi, cu condiţia să verifice personal posibilităţile reale ale candidaţilor, lăsau studiul acestora pe seama lucrătorilor operativi şi aprobau cu uşurinţă recrutarea.

Printre lipsurile principale care caracterizează munca cu agentura în armată - trebuie să arătăm slaba activitate informativă care se duce în comandamentele Mari Unităţi, State Majore, Direcţii Centrale ale Ministerului Forţelor Armate, Marele Stat Major şi în alte puncte vulnerabile de o importanţă deosebită pentru apărare.

Este cunoscut faptul că spionajul îşi îndreaptă în primul rând atenţia asupra forţelor de apărare a patriei noastre şi în special asupra comandamentelor militare, poate să intre în posesia unor date centralizate şi cât mai complete despre potenţialul nostru militar.

Cu toate acestea, nu am reuşit până în momentul de faţă să asigurăm în toate aceste sectoare - cheie, o agentură de bună calitate, capabilă să descopere şi să prevină pătrunderea spionajului imperialist în acest compartiment.

Cauza principală a defecţiunilor în munca cu agentura o constituie lipsa unui control sistematic şi a sprijinului permanent din partea şefilor ierarhici de contrainformaţii de la toate eşaloanele.

Mulţi dintre şefii birourilor de contrainformaţii nu se afirmă ca adevăraţi organizatori ai muncii cu agentura. Ei însăşi desfăşoară o muncă slabă cu agentura şi nu acordă ajutorul lor practic lucrătorilor din subordine în această privinţă.

Astfel, este cazul lt. Irimia Gheorghe - locţiitor şef birou la o unitate din Basarabi, care nu a controlat timp îndelungat munca la un

batalion sub pretextul că nu are mijloace de transport, cu toate că unitatea se găsea la 3 Km. depărtare de birou.

De asemenea, din partea conducerii organelor ierarhice de contrainformaţii lipseşte controlul necesar asupra activităţii şefilor de birouri, cărora nu li se acordă nici ajutorul necesar în muncă. Aceasta constituie una dintre lipsurile principale care influenţează negativ asupra activităţii contrainformative în armată.

Se constată că mulţi dintre şefii ierarhici ai organelor de contrainformaţii dau dovadă de o autoliniştire cu nimic justificată, de indiferenţă, atitudine birocratică şi lipsă de exigenţă faţă de ei înşişi şi faţă de subordonaţii lor.

Această lipsă de exigenţă şi de atitudine combativă împotriva încălcărilor de ordine se reflectă în toate sectoarele de activitate contrainformativă şi explică în mare parte defecţiunile constatate în munca noastră.

Se constată cazuri multiple de neexecutare a directivelor, care a avut ca urmare tărăgănarea acţiunilor informative peste termenele stabilite, la decalarea mecanică şi nejustificată a sarcinilor prevăzute în planurile de acţiuni şi la cazurile de încălcare grosolană a ordinelor conducerii Ministerului Afacerilor Interne.

De exemplu:

- La Regiunea a Îl-a Militară - locţiitorul şefului de serviciu lt. major Coifan -într-un caz de spionaj, planul întocmit la 14.01.1956 nu era realizat şi nici ataşat la dosarul de acţiune, aceasta constatându-se la 03.03.1956 de şeful nemijlocit.
- în cadrul serviciului 1 din aparatul central, într-un caz de acţiune informativă individuală, cu toate că în dosar existau problemele ce interesau pe lucrătorul operativ pentru continuarea acţiunii, conducerea serviciului fără a raporta şi a cere aprobarea necesară, a procedat contrar ordinelor la efectuarea unei investigaţii suplimentare la domiciliul suspectului, cu alţi lucrători incompetenţi, creând astfel posibilitatea unei deconspirări a acţiunii.

Şefii ierarhici ai organelor de contrainformaţii nu-şi îndreaptă efortul principal al activităţii contrainformative pentru depistarea şi urmărirea elementelor suspecte concentrate în obiectivele militare importante şi pentru descoperirea legăturilor lor din afară.

Planurile trimestriale întocmite de şefii birourilor şi secţiilor, în loc să prevadă concret măsurile practice şi utile pentru rezolvarea sarcinilor,

au un caracter formal, rupt de realitate, iar unele sarcini constituie un scop în sine şi nu urmăresc decât să arate o preocupare la fel de formală.

De exemplu:

- La secţia unui corp armată - cpt. Olaru - în planul pe trimestrul în curs prevede recrutarea unui număr de 100 informatori, din care 90 necalificaţi, fără posibilitatea de a justifica scopul unor astfel de recrutări.

Nu se duce o luptă hotărâtă pentru rezolvarea la timp a sarcinilor prevăzute în planurile de acţiune şi pentru clarificarea problemelor aflate în lucru.

Munca practică şi vie cu agentura este de multe ori înlocuită cu forme birocratice, dosarele de acţiune informativă cresc în volum şi conţin tot felul de materiale, investigaţii, procese verbale de interogatoriu a martorilor, verificări la arhivă şi un material informativ foarte puţin şi de slabă calitate.

Lucrătorii operativi şi şefii organelor de contrainformaţii dovedesc de cele mai multe ori că nu posedă un simţ de răspundere personal şi politic dezvoltat, dau dovadă de lipsa unei vigilenţe politice şi de clasă, pe care trebuie să le aibă un adevărat lucrător de securitate.

Datorită lipsei de îndrumare permanentă şi de sprijin din partea şefilor, o mare parte dintre lucrătorii operativi nu folosesc în mod judicios şi cu pricepere legendele şi combinaţiile în acţiuni, nu sunt capabili să-şi cristalizeze cu toată claritatea obiectivele principale ale muncii lor, iar planificarea activităţii lor zilnice, în loc să urmărească rezolvarea sarcinilor, capătă aspectul unui document formal şi lipsit de valoare.

Astfel, s-a constatat în cadrul Regiunii a III-a Militare că unii lucrători operativi prevăd în planurile zilnice de muncă, sarcini de felul acestora: „de la ora 7,30-11,00 rezolvarea corespondenţei, de la 11,00-14,30 clasarea corespondenţei vechi", sistem care se practică de mai mult timp, iar locţiitorul şefului de birou pune rezoluţia: „n- aveţi ceva mai bun de făcut?".

În relaţiile zilnice de serviciu, se constată de cele mai multe ori lipsa unei munci colective şi totuşi compartimentate - creatoare şi principiale, a unei colaborări tovărăşeşti corecte şi îndreptate spre realizarea sarcinilor.

Nu se urmăreşte cu toată stăruinţa şi perseverenţa cuvenită cunoaşterea sub toate aspectele a cadrelor noastre, nu se duce o muncă susţinută pentru formarea şi educarea lor atât sub raportul moralo-politic, cât şi profesional, pentru a face din ei lucrători de nădejde, devotaţi până la capăt partidului nostru şi capabili să rezolve cu pricepere sarcinile trasate de conducere.

în loc să-i ajute pe subalterni să-şi lichideze lipsurile, unii şefi ierarhici manifestă faţă de ei o atitudine de liberalism şi de îngăduinţă dăunătoare faţă de lipsuri, ceea ce scade spiritul de disciplină în muncă şi face uneori ca lucrătorii lipsiţi de experienţă să alunece pe panta descompunerii morale, iar în unele cazuri dau exemple proaste, cum ar fi: mr. Păcuraru Ion, cpt. Popa Ion.

Am avut cazuri când după ani de zile de muncă în organele de contrainformaţii, unii lucrători au fost scoşi din cadrele Ministerului Afacerilor Interne ca incapabili şi lipsiţi de perspective.

Analizând însă mai profund această problemă, trebuie să constatăm că cea mai mare parte din vină pentru această stare de lucruri o purtăm noi, pentru faptul că nu am muncit deajuns şi nu am reuşit să-i reeducăm şi să-i transformăm în factori pozitivi de muncă sau să ajungem din timp la concluzia asupra necorespunderii lor, evitându-se astfel o pierdere de timp, cheltuieli inutile şi întârzierea cu formarea cadrelor necesare.

Pentru o mai bună cunoaştere a efectivului operativ, a posibilităţilor şi perspectivelor sale de muncă, pentru o mai justă promovare şi repartizare a cadrelor, socotim necesară reluarea sistemului de notare anuală a cadrelor de către şefii ierarhici, în spiritul unei desăvârşite obiectivităţi şi cu toată răspunderea.

O analiză a compoziţiei grupurilor contrarevoluţionare lichidate de organele noastre în cadrul unităţilor militare, arată că elementele duşmănoase îşi desfăşoară activitatea lor criminală în strânsă legătură cu complicii lor din afară, din mediul civil.

Astfel:

- Organizaţia contrarevoluţionară „Mişcarea de rezistenţă naţională Andrei Mureşanu" depistată în Unitatea Militară nr. 03781 Caracal, era compusă din 4 militari şi 26 elemente civile de diferite vârste şi profesiuni.
- Grupul contrarevoluţionar „Salvatorii României", descoperit în Unitatea Militară 03464 Mizil, era constituit din 11 militari şi 13 civili, precum şi alte organizaţii de acest fel.

Toate acestea dovedesc necesitatea unui strâns contact operativ între Direcţia de Contrainformaţii cu celelalte direcţii din aparatul central şi organele M.A.I. de pe teritoriu.

în cadrul acestei colaborări, în interesele muncii operative şi în primul rând a luptei împotriva spionajului şi altor forme de activitate contrarevoluţionară, organele teritoriale M.A.I. trebuie să semnaleze la timp organelor de contrainformaţii despre toate legăturile suspecte dintre

militari şi elementele civile şi în general, despre materialele compromiţătoare ce se referă la personalul militar şi angajaţii civili din serviciul armatei.

Practica muncii a dovedit că în perioada încorporărilor şi concentrărilor în armată, organele teritoriale trimit foarte rar materialul pe care-l posedă asupra elementelor suspecte şi dosarele de informatori chemaţi să-şi satisfacă serviciul militar.

Nu se poate concepe ca în rândurile tineretului chemat sub arme, să nu existe informatori de ai organelor teritoriale sau elemente suspecte care reuşesc să pătrundă în armată.

Citãm un exemplu: cazul unui căpitan din cadrul Regiunii a Îl-a Militare, care este în armată de câţiva ani şi care fiind luat în verificare în urma semnalării primite de la agentură, asupra lui s-a găsit la Regiunea M.A.I. Iaşi material compromiţător.

Primirea acestor dosare de informatori la organele de contrainformaţii ar contribui la folosirea acestei agenturi pe timpul serviciului militar, ne-ar face să evităm recrutările inutile şi deconspirarea metodelor noastre de muncă.

Necesitatea unor relaţii principiale de muncă între organele teritoriale M.A.I. şi cele de contrainformaţii este impusă şi de faptul că unele unităţi militare care prin specificul lor constituie obiective importante, folosesc mâna de lucru din rândul elementelor civile (angajaţi temporari, zilieri, la depozitele militare de muniţii şi materiale, ateliere, şantiere militare de construcţii etc.). Totuşi la solicitările adresate organelor teritoriale, ofiţerii noştri primesc numai rareori materialul existent asupra elementelor care-i interesează.

Cu prilejul lăsării la vatră a militarilor în termen, organele de contrainformaţii trimit dosarele de informatori regiunilor M.A.I. pe raza cărora îşi stabilesc ei domiciliul. Aceste dosare sunt retrimise de regiuni înapoi, cu menţiunea că nu au nevoie de informatorul respectiv, fără a analiza capacitatea informatorului şi aportul pe care l-a adus în această calitate pe timpul cât a lucrat cu organele de contrainformaţii.

Astfel, dosarul informatorului „Cujbă" care a depistat organizaţia subversivă „Luptătorii", fiind trimis la regiunea M.A.I. Bucureşti a fost restituit Serviciului de contrainformaţii al Regiunii a Îl-a Militare, cu menţiunea: „să fie abandonat, căci nu avem nevoie de el".

Se semnalează cazuri când Secţiile „F" ale regiunilor M.A.I. interceptează corespondenţa unor militari, pe care în loc s-o predea organelor de contrainformaţii o predau serviciilor operative ale regiunii respective, iar acestea încearcă să exploateze materialul.

Astfel, în decembrie 1955 la Regiunea M.A.I. Stalin a fost interceptată o scrisoare a unui militar pe care a ţinut-o până la 10 martie 1956 când scrisoarea a fost predată organelor de contrainformaţii, după ce în prealabil serviciul regiunii încercase s-o exploateze. Menţionăm că scrisoarea are un conţinut interesant şi dacă a fi fost predată la timp putea fi exDioaiaia în bune condiţiuni.

Atitudinea neprincipială a unor i o e se reflectă şi în faptul că acestea nu acordă sprijin ofiţerilor noştri îi o idiţiunilor de muncă cu agentura, cu toate posibilităţile largi de care disDiin.

Astfel, la Raionul M.A.I. CâniDuiunsi-Muscel, lt. Hristea - ofiţer de contrainformaţii - a cerut relaţii asupra unui candidat la recrutare ca gazdă a casei de întâlniri. A primit răspunsul că cetăţeanul respectiv are manifestări duşmănoase, ca după câteva zile aceeaşi casă să fie preluată de Raionul M.A.I.

Un caz asemănător s-a petrecut şi la Direcţia Regională M.A.I. Stalin.

Considerăm că pentru interesele muncii informativ-operative, între organele de contrainformaţii şi cele teritoriale, trebuie să fie stabilite relaţii juste de colaborare care să ducă la îndeplinirea sarcinilor trasate de conducere, în vederea împiedicării pătrunderii duşmanului în armată şi a influenţei sale dăunătoare asupra militarilor.

Pe de altă parte, o astfel de colaborare va ajuta organelor teritoriale în urmărirea elementelor duşmănoase pe care le au în acţiune şi care întreţin legături cu militarii.

Faţă de lipsurile constatate în activitatea organelor de contrainformaţii şi ţinând seama de obiectivele muncii contrainformative în cadrul Forţelor Armate, ne propunem:

1. De studiat în primul rând cu şefii organelor de contrainformaţii, spre a asigura de către ei întreg conţinutul şi sensul ordinelor tovarăşului ministru al Afacerilor Interne, ca în practică să nu-l încalce, astfel că răspunderea şefilor de birou creşte.
2. Ţinând seama de specificul în armată, este necesar să determinăm cu precizie locurile unde se poate avea agentură cu posibilităţile limitate (depozite, birouri, documente secrete etc.) spre a evita încercările de a se înşela şi de a introduce în cazuri.
3. Rolul şefului de birou în verificarea agenturii - personal - s-o studieze şi nu după aspecte formale.

Să mărim exigenţa şi să intensificăm controlul asupra lucrătorilor operativi şi răspunderii acestora pentru alegerea şi studierea cât şi

efectuarea de noi recrutări, în scopul de a preveni pe viitor pătrunderea în reţeaua informativă a unor elemente inutile.

4. Să luăm măsurile cele mai categorice şi imediate în cazurile excepţional de grave ca: deconspirări ale agenturii, caselor de întâlniri, acţiunile informative, a filajului şi de luat măsuri severe faţă de vinovaţi.

5. Să intensificăm şi să întărim controlul şi sprijinul în muncă a organelor şi ofiţerilor din subordine.

6. Să ridicăm simţul datoriei şi răspunderii lucrătorilor operativi.

7. Să asigurăm din partea noastră o colaborare rodnică cu organele teritoriale M.A.I., în scopul depistării şi lichidării prin eforturi comune a acţiunilor contrarevoluţionare.

8. Să educăm şi să pregătim cadre devotate şi capabile să ducă la îndeplinire sarcinile ce le revin.

Şeful Direcţiei
General-maior Gr. Naum

Tovarăşe ministru, trebuie să raportez că avem cazuri în care şefii de secţii, locţiitorii şefilor de secţii creează atmosferă de huliganism, se observă din partea lor un început de descompunere morală. La diferite întâlniri se leagă de soţiile ofiţerilor, compromit organele noastre. în felul acesta pierd autoritatea faţă de lucrătorii de acolo şi faţă de toţi ofiţerii. Astfel de tovarăşi cu greu vor recruta agentură, cu greu o vor educa. Această agentură nu va avea încredere în ei. Trebuie terminat odată cu aceste manifestări, să nu uite că ei au venit aici pentru realizarea unor sarcini şi nu pentru satisfacerea unor plăceri personale.

Am avut cazuri când după ani de zile de muncă în organele de C.I. unii lucrători au fost scoşi din M.A.I. ca incapabili. Analizând mai profund această problemă constatăm că cea mai mare parte din vină o purtăm noi, conducerea direcţiei, pentru că nu am reuşit să creăm din aceşti oameni lucrători bine calificaţi.

în legătură cu unele caracterizări care se fac unor lucrători trebuie să raportez că practic în momentul de faţă se face în felul următor. Se iau caracterizările din partea şefilor nemijlociţi, se mai stă de vorbă cu locţiitorii politici, fac o caracterizare şi de cele mai multe ori aceste documente se pun şi zac într-un sertar, iar conducerea birourilor centrale şi a serviciilor centrale nu cunosc cele constatate şi pe de altă parte şefii ierarhici care dau caracterizările consideră că prin aceasta se absolvă de sarcinile lor şi că alte sarcini nu mai au.

în legătură cu abandonarea agenţilor.

După lăsarea la vatră a militarilor noi trimitem dosarelor informatorilor direcţiilor regionale, însă majoritatea acestora ni le trimit înapoi spunând că nu au nevoie de aceşti informatori, oameni care au fost militari în cadrul armatei şi care se lasă la vatră.

Astfel, dosarul informatorului „Cujbă" care a depistat organizaţia subversivă „Luptătorii", fiind trimis la Regiunea M.A.I. Bucureşti a fost restituit serviciului de contrainformaţii respectiv, cu menţiunea: „Că nu au nevoie de el şi ca atare să fie abandonat".

Mai sunt şi alte aspecte mărunte care în fond nu caracterizează relaţiile între organele noastre, însă cred că trebuie arătate.

De multe ori ofiţerii cer sprijin organelor teritoriale şi în loc de sprijin primesc atitudine de neprincipialitate.

Dacă se duce la un raion şi se cer relaţii despre un element care trebuie recrutat şi dacă este bun ori nu pentru acest lucru, răspunsul este: „e element suspect", ca după câtva timp să aflăm că elementul respectiv a fost recrutat de raionul respectiv.

Tov. ministru ordinul de care am luat cunoştinţă creează toate condiţiile obiective ca aceste lipsuri esenţiale în munca cu agentura să fie înlăturate. Măsurile prevăzute în ordin pun un zăgaz puternic în faţa practicii dăunătoare pe care am folosit-o până acum.

Pentru realizarea şi transpunerea lui în viaţă, a acestui ordin, va trebui ca noi să studiem în primul rând acest ordin cu şefii serviciilor şi birourilor ca în primul rând noi de aici şi tovarăşii de la regiunile militare, şefii să înţeleagă şi să însuşească în mod temeinic conţinutul acestuia şi sensul său. Astfel ca atunci când vom trece la aplicarea în practică a prevederilor ordinului respectiv să nu trecem la încălcări.

Este un punct acolo care vorbeşte despre agentura cu posibilităţi limitate. Acest lucru creează în organele de C. I. militare, dat fiind specificul militar, o încercare de a folosi această agentură nu numai acolo unde trebuie, dar să şi fie trecută prin contrabandă, adică prin acţiuni.

în afară de aceasta, şefii de birouri trebuie să înţeleagă că aprobarea recrutării de informatori trece în sarcina şefului de direcţie sau a regiunii militare, însă acest lucru nu înseamnă scăderea răspunderii lor personale ci din contră mărirea răspunderii lor.

în ce priveşte problema verificării agenturii conform ordinului, cred că şefii de birouri nu trebuie să se limiteze numai la simpla vedere a acţiunii informative. Termenul este 4 luni de zile şi ei au timp pentru a verifica agentura. Va trebui ca întâi să verifice agentura din acţiuni şi pe urmă restul agenturii.

Eu atât am avut de spus.

118.

A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr. 103, f. 268-286.**1956 decembrie 17.** Notă referitoare la hotărârile luate în timpul celui de-al V-lea Congres al Uniunii Internaţionale Ţărăneşti care s-a desfăşurat la Paris între 28-30 octombrie 1956.

17 XII 1956 Strict Secret

Notă

1. Hotărârea Uniunii Internaţionale Ţărăneşti de a crea detaşamente militare de emigranţi.

între 28-30 octombrie a.c., a avut loc la Paris cel de-al V-lea Congres al Uniunii Internaţionale Ţărăneşti din Europa Răsăriteană. Delegaţia română era compusă din 50 persoane, printre care se numărau:

Augustin Popa, şeful delegaţiei

Virgil Veniamin, reprezentând pe Vişoianu şi C.N.R.

Raţiu Ion, raportorul Comisiei Politice a Congresului

Cazaban T., raportorul Comisiei culturale

Cornea V.

Ciorănescu Gheorghe

Buescu V.

Congresul a adoptat mai multe rezoluţii, printre care cele mai importante:

a. Rezoluţia asupra situaţiei internaţionale, prin care statele occidentale sunt puse în gardă împotriva politicii de coexistenţă paşnică. Afară de aceasta, se cere retragerea trupelor sovietice din ţările de democraţie populară, organizarea unor alegeri „libere" şi asocierea ţărilor din Europa Răsăriteană în cadrul unei Uniuni europene confederative.

b. Rezoluţia specială, prin care se solicită ajutorul politic, moral şi material al ţărilor capitaliste în favoarea Ungariei, precum şi sprijinul lor pentru crearea unui corp expediţionar de voluntari în sprijinul contrarevoluţionarilor unguri.

Această rezoluţie a fost propusă de Nagy Ferencz, sprijinită de Augustin Popa şi votată în unanimitate.

în ceea ce priveşte crearea şi folosirea unităţilor de voluntari, s-au stabilit următoarele amănunte:

a. Unităţile de voluntari vor fi create pe naţionalităţi proporţional cu forţele de care dispune în emigraţie fiecare din partidele ţărăniste respective.

b. în ceea ce priveşte eventualitatea folosirii lor în Ungaria, s-; o te unităţi să fie înglobate într-o brigadă internaţională ţărănistă sub co d c.

c. în cazul când contrarevoluţia din Ungaria ar avea ecou şi în ţările vecine, aceste unităţi vor putea interveni direct în ţara de origine respectivă.

d. S-a prevăzut ca unităţile să fie transportate în Austria şi să fie echipate, armate şi organizate clandestin la graniţa cu Ungaria. Se va căuta să nu se creeze dificultăţi pe plan internaţional guvernelor care vor participa la echiparea şi înarmarea acestor unităţi în mod acoperit.

La congres s-a mai discutat despre „rezistenţa pasivă opusă de ţărănime" în ţările socialiste, precum şi obiectivele mişcărilor ţărăneşti în timpul şi după „eliberarea ţărilor de democraţie populară".

Unul din conducătorii ţărăniştilor români, care a participat la „congres", a tăcut constatarea, într-o convorbire particulară, că emigraţia ţărănistă duce mare lipsă de tineret şi că evenimentele din Ungaria i-a surprins nepregătiţi şi dezorganizaţi pentru eventualitatea unor evenimente similare în R.P.R. El a afirmat că ţărăniştii nu dispun decât de câţiva soldaţi, dar că le lipsesc cadre de ofiţeri tineri care să poată lupta pe teren. Potrivit spuselor sale, ţărăniştii ar fi înjghebat în grabă o echipă de voluntari, care nu este însă instruită. El socoteşte că a doua intervenţie a trupelor sovietice în Ungaria a constituit un „noroc" pentru ţărănişti, deoarece nu au mai fost obligaţi să trimită această echipă. El a mai arătat că H. Comăniciu a ajutat pe ţărănişti pentru organizarea grupei de luptă şi că necesitatea momentului de faţă este unificarea grupărilor din emigraţia română. Acest lucru va fi însă greu, deoarece chiar în sânul ţărăniştilor există neînţelegeri. Astfel V. Veniamin s-a abţinut la votarea rezoluţiei speciale, temându-se că „formarea unei unităţi expediţionare româneşti în Ungaria ar putea pune pe Vişoianu într-o situaţie dificilă" la Washington.

Fugarul ţărănist sus-amintit a pretins că în Transilvania sunt mişcări subversive, care mai curând sau mai târziu vor izbucni la suprafaţă. El a mai afirmat, că Uniunea Sovietică ar fi început să agite în mod clandestin problema acordării unei autonomii totale Transilvaniei.

Pe de altă parte, H. Comăniciu s-a lăudat că a organizat un detaşament de 100 terorişti care erau gata să plece în Ungaria. însă, când a primit vestea zdrobirii forţelor rebele din Ungaria, el a renunţat să-i trimită. Dacă rebeliunea ar fi reuşit, aşa cum se aştepta Comăniciu, „băieţii" lui ar fi putut să plece direct în ţară pentru a provoca mişcări la frontieră. Aceste „mişcări" s-ar fi putut - după părerea lui - întinde spre interior până în Regiunea Autonomă Maghiară şi de acolo s-ar fi putut

generaliza. El a pretins că în curând va avea din nou ocazia să se afirme, chiar cu mai multe şanse de succes.

Comăniciu a afirmat de asemenea, că Liga românilor liberi a fost ţinută la curent cu mersul evenimentelor şi, dacă rebeliunea din Ungaria reuşea, M. Fărcăşanu şi B. Niculescu trebuiau să vină la Paris. Ei se află în prezent în S.U.A. şi nu vor mai veni la Paris decât în ianuarie sau februarie 1957.

Ni se semnalează, că la pregătirea echipei de voluntari ţărănişti au contribuit, pe lângă Comăniciu, Augustin Popa, Romulus Boilă, Ion Raţiu şi Scoca, în timp ce V. Veniamin şi V. Cornea, deşi au fost de acord, au rămas pasivi.

2. Deplasările lui Hor ia Sima.

Potrivit unor informaţii din surse legionare, Horia Sima urmează să vină la Paris peste o săptămână în tranzit spre Spania. Cu acest prilej el va lua legătura cu Pamfil Şeicaru şi alte vârfuri ale emigraţiei române.

în sânul simpatizanţilor legionari din Paris domneşte convingerea că şefii legionari rămaşi în ţară nu-l recunosc pe Sima drept comandant.

O delegaţie a legionarilor aflaţi în Spania s-a prezentat de curând la Franco pentru a-i cere sprijinul. Acesta l-a asigurat pe şeful delegaţiei, preotul Alexandru Mircea, că posturile de radio spaniole vor sprijini campania de propagandă a legionarilor.

3. Sprijinul dat de Mihai de Hohenzollern lui Gafencu.

Din sursa fostei regine mamă Elena s-a aflat că Gr. Gafencu, dirijat de americani şi cu consimţământul lui Mihai de Hohenzollern, pregăteşte terenul pentru a forma un nou „Comitet Naţional Român". Această acţiune ar fi fost începută de americani, deoarece s-a ajuns la concluzia că actualul C.N.R. în frunte cu Vişoianu este complet lipsit de popularitate.

Rezoluţie: *Asemenea informaţii pe viitor trebuie repartizate la acele servicii care interesează pentru orientarea lor în muncă.*

[Indescifrabil] 17. XII. 1956 **A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr. 177, f. 159-163.**

116.

1957 decembrie 2. Expunerea ministrului Afacerilor Interne Alexandru Drăghici, prezentată la şedinţa de analiză a muncii informativ-operative desfăşurate la M.A.I. cu participarea directorilor din aparatul central şi din regiuni, a şefilor de servicii şi raioane de securitate.

Ministerul Afacerilor Interne

Stenograma
şedinţei ce a avut loc în zilele de 2 şi 3 decembrie 1957 la care au participat directorii centrali şi din regiuni, şefii de servicii şi raioane.

Şedinţa a fost deschisă la orele 9,05 în ziua de **2** decembrie 1957 de către tov. locţiitor al ministrului, general lt. Pintilie Gheorghe:

Declar şedinţa deschisă. La şedinţă au fost convocaţi directorii, şefii de servicii, şefii de raioane de la centrală şi regiuni.

La şedinţă va fi analizată munca operativ-informativă pe baza ordinelor trasate de tov. ministru, ordinele 15, 70 şi 95 şi alte ordine operativ informative.

V-am convocat aici pentru a analiza întreaga muncă operativ-informativă, cum au fost aplicate ordinele în practică, cauzele care au determinat că nu am putut aplica în totul ordinele, mai ales ordinul nr. 15 care este baza muncii informative a noastră şi a trecut de acum destul timp şi la noi mai avem încă destule lipsuri în baza aplicării ordinului nu numai 15 dar şi alte ordine.

Ne-am adunat aici să analizăm în fiecare regiune practic, care sunt cauzele neaplicării, să venim cu unele propuneri, să lărgim, să căutăm să vedem ce trebuie să facem în viitor pentru a putea în scurt timp să aplicăm ordinele cât mai bine şi vom da roade mai frumoase în munca noastră.

în ceea ce priveşte tovarăşii care vor lua cuvântul, şefi de regiuni şi alţi tovarăşi, să caute azi în şedinţă să schimbe atitudinea, să schimbe complet. Tovarăşii în vorbire să nu se prezinte aşa cum s-au mai prezentat până acum că au atâtea şi atâtea acţiuni încadrate, ci trebuie să atingă metodele şi tactica duşmanilor, să nu începem că colindăm toate acţiunile noastre, tovarăşii trebuie să fie mai concreţi să vadă de ce nu le iese munca bine. Mult mai just ar fi din partea tov. care vor lua cuvântul să arate că avem în regiuni deschise de exemplu 100 de acţiuni şi avem 200 de ofiţeri şi 3 informatori şi am văzut care sunt cauzele muncii slabe. Trebuie să ne debarasăm de munca slabă pe care o facem şi am făcut-o până acum. Trebuie să venim şi să arătăm care sunt metodele noastre şi tactica duşmanului, lucru peste care treceţi foarte uşor.

Ordinea de zi va fi:

- Expunerea tov. ministru Drăghici;
- După aceea vor fi rapoarte ale unor tov. din regiuni, întrebări şi după întrebări discuţii.

La fiecare două ore va fi o pauză.

Şedinţa de azi o vom întrerupe la orele 14,00 şi după-masă va fi reluată la orele 17,00.

Şedinţa de mâine dimineaţă va începe la orele 9,00 şi credem că se va termina la orele 15,00.

Şedinţa de azi va fi pentru noi un instructaj şi acesta de fapt este scopul ei, să facem un instructaj pentru întregul aparat din M.A.I.

Are cuvântul **tov. ministru Alexandru Drăghici,** care dă citire materialului [...]

Tovarăşi,

Am convocat această şedinţă pentru a analiza împreună stadiul muncii noastre de asigurare a securităţii statului pe întreg teritoriul ţării şi a vedea cum se îndeplinesc sarcinile ce ne-au fost trasate de către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român şi de guvernul Republicii Populare Române. în cadrul şedinţei va trebui de asemenea să scoatem la iveală lipsurile existente în activitatea noastră şi să stabilim căile concrete de înlăturare a acestora. [...]

în raportul la Plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din 23-25 martie 1956, cu privire la lucrările Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tovarăşul Gheorghiu-Dej spunea:

„.. .atâta vreme cât la noi în ţară există rămăşiţe ale claselor exploatatoare, atâta vreme cât cercurile imperialiste agresive uneltesc împotriva păcii şi independenţei popoarelor, duşmanul de clasă va căuta şi pe viitor să lovească în regimul democrat- popular şi în interesele oamenilor muncii.

Aceasta cere o neslăbită vigilenţă organizaţiilor noastre de partid şi organelor de stat".

Ţinând seama de aceste indicaţii ale tovarăşului Gheorghiu-Dej, datoria noastră este să ne sporim continuu vigilenţa politică, să ţinem o legătură mai strânsă cu masele muncitoare, să ducem o luptă dârză împotriva lipsurilor în muncă, să îmbunătăţim cu tot mai multă hotărâre activitatea tuturor verigilor aparatului de securitate şi să întărim organele Securităţii de stat, care reprezintă arma ascuţită a dictaturii proletariatului.

în ţara noastră există încă numeroase rămăşiţe ale claselor exploatatoare, ale organizaţiilor legionare - fasciste şi partidelor burghezo-naţionaliste, ofiţeri deblocaţi, precum şi agentura neidentificată până acum a spionajului ţărilor imperialiste.

în evidenţele operative ale organelor Securităţii Statului este ţinut un mare număr de moşieri şi fabricanţi, chiaburi şi comercianţi, legionari şi ţărănişti, foşti poliţişti, jandarmi şi colaboratori ai organelor burgheze de informaţii şi contrainformaţii. La cele arătate trebuie să adăugăm de

asemenea şi existenţa unui anumit număr de elemente duşmănoase din rândurile intelectualităţii şi studenţimii.

Categoriile de persoane enumerate mai sus au constituit şi vor continua să mai constituie încă vreme îndelungată o bază activă pentru organizaţiile şi grupările contrarevoluţionare subversive. Ca urmare a intensificării acţiunilor de provocare întreprinse de reacţiunea mondială împotriva comunismului, elementele contrarevoluţionare din ţara noastră, pătrunse de ură faţă de regimul democrat-popular, urzesc planuri de răsturnare prin forţă a puterii de stat din Republica Populară Română, contând în acest scop pe sprijinul puterilor capitaliste.

În octombrie 1956, în perioada evenimentelor contrarevoluţionare din Ungaria, reacţiunea internă din ţara noastră şi-a intensificat activitatea, intenţionând să creeze confuzii şi să provoace dezordini.

Aceste manifestări ale reacţiunii interne s-au izbit de riposta hotărâtă a poporului condus de partid şi guvernul ţării, iar organele securităţii de stat şi-au îndeplinit sarcinile ce le-au fost încredinţate, dovedindu-şi astfel ataşamentul lor pentru cauza socialismului.

După loviturile primite, duşmanii regimului democrat-popular au intrat într-o adâncă ilegalitate, modificându-şi tactica, formele şi metodele activităţii lor subversive.

Din semnalările deţinute de Ministerul Afacerilor Interne, putem trage anumite concluzii cu privire la unele modificări survenite în activitatea subversivă desfăşurată de spionajul imperialist şi de către elementele reacţionare din interiorul ţării.

Serviciile de spionaj imperialiste - american, englez şi altele - încearcă să-şi îndrepte activitatea lor subversivă în special pe trei direcţii principale:

• în primul rând: pe linia pregătirii şi efectuării diferitelor acte de provocare pe plan internaţional, de felul complotului contrarevoluţionar din Ungaria şi manifestărilor reacţionare din Polonia, prin care se urmărea semănarea discordiei între ţările lagărului socialist, restaurarea în unele din aceste ţări a capitalismului şi implicit slăbirea unităţii ţărilor lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică.

• în al doilea rând: serviciile de spionaj ale ţărilor imperialiste îşi îndreaptă efortul lor principal în scopul culegerii de informaţii privind potenţialul militar şi economic al statelor lagărului socialist.

• în al treilea rând: imperialiştii caută să-şi creeze grupări subversive formate din rămăşiţele reacţiunii interne, cu participarea activă a centrelor de emigraţie aflate în străinătate.

În vederea desfăşurării activităţii subversive împotriva Republicii Populare Române, serviciile de spionaj imperialiste rezervă în planurile

lor un loc tot mai important folosirii funcţionarilor de la diferitele ambasade şi misiuni capitaliste, în rândurile cărora se găsesc spioni cu experienţă, special pregătiţi în acest scop.

Cu prilejul diferitelor deplasări prin ţară, aceşti spioni caută să pătrundă în unităţile militare şi în alte obiective de importanţă republicană, unde cu ajutorul fotografierii şi folosirii unei aparaturi complicate, pe calea observării personale sau prin intermediul palavragiilor, urmăresc să obţină informaţiile necesare.

în ultimul timp, se constată o considerabilă sporire a numărului persoanelor ce frecventează misiunile diplomatice ale statelor capitaliste, fapt care oferă diplomaţilor străini posibilitatea să se întâlnească cu agentura lor, să recruteze noi agenţi şi să folosească „în orb" unele elemente izolate din rândul vizitatorilor, în scopul culegerii de informaţii ce interesează spionajul imperialist.

Sub acoperirea calităţii de diplomaţi, agenţii statelor capitaliste desfăşoară o intensă activitate de spionaj prin intermediul reţelei informative ce şi-au creat-o. Faptul acesta este confirmat de grupurile de spioni demascaţi în decursul anului curent, din anchetarea cărora s-a stabilit că întreaga agentură a spionajului imperialist ţinea legătura cu personalul diferitelor misiuni diplomatice.

în afară de activitatea de spionaj sub masca diplomatică, serviciile de informaţii capitaliste, precum şi organizaţiile contrarevoluţionare ale emigranţilor aflate în străinătate, se folosesc în mod intens de canalul repatriaţilor şi turiştilor, în scopul strecurării în Republica Populară Română a agenturii lor, cu misiunea de a culege informaţii secrete şi de a constitui grupuri contrarevoluţionare în vederea desfăşurării activităţii subversive în interiorul ţării.

în ultimii ani ţara noastră este vizitată de un număr însemnat de cetăţeni străini, dintre care cei mai mulţi manifestă o atitudine pozitivă faţă de condiţiunile de trai din Republica Populară Română, exprimându-şi sentimentele lor de simpatie şi respect faţă de poporul român şi politica iubitoare de pace a guvernului nostru.

Cu toate acestea, trebuie să ţinem seama că nu toţi străinii ce vin în Republica Populară Română nutresc sentimente binevoitoare faţă de statul nostru. Unii dintre vizitatori folosesc perioada de şedere în ţara noastră în scopuri duşmănoase, pentru culegerea de informaţii cu caracter de spionaj, răspândirea publicaţiilor antidemocratice şi a zvonurilor calomnioase.

Serviciile de spionaj imperialiste acordă de asemenea o mare atenţie folosirii în scopuri subversive îndreptate împotriva Republicii

Populare Române, a marinarilor de pe vasele comerciale ale statelor imperialiste ce acostează în porturile româneşti.

Trecând la analiza activităţii duşmănoase desfăşurate de elementele antidemocratice din interiorul ţării, trebuie să ne oprim mai mult asupra principalelor forţe reacţionare, capabile să întreprindă anumite încercări şi să treacă la acţiuni subversive concrete împotriva regimului democrat-popular.

Duşmanii cei mai înverşunaţi ai socialismului şi ai regimului democrat popular sunt legionarii. De aceea Comitetul Central al partidului nostru a atras în repetate rânduri atenţia organelor Securităţii Statului asupra necesităţii intensificării muncii informativ-operative în rândul legionarilor.

Organizaţie fascistă cu ideologie criminală, cu structură paramilitară şi experienţă în activitatea subversivă, a constituit şi constituie în permanenţă un pericol deosebit. Cu toate loviturile primite legionarii continuă să acţioneze activ, schimbându-şi încontinuu tactica şi metodele de activitate.

Datorită sistemului lor organizatoric, legionarii se pot uşor reconstitui în grupuri mici. Astfel, la Bucureşti, Constanţa şi Iaşi au fost descoperite organizaţii legionare compuse din grupuri de câte 3-5 membri, constituite după sistemul „piramidă".

Se semnalează cazuri când legionarii copiază forma organizatorică a francmasonilor sau folosesc în mod direct pentru scopurile lor duşmănoase organizaţiile cu caracter religios. în legătură cu această structură nouă trebuie să arătăm că în unele locuri legionarii au renunţat la vechile lor denumiri. Astfel, una din organizaţiile lor, denumite convenţional conducerea legionară „Sfat al bătrânilor", garnizoana „Cetate", iar cuibul a căpătat denumirea de „Râu".

La Bucureşti şi Suceava au fost descoperite grupuri legionare, în urma anchetării cărora s-a stabilit că sub acoperirea calităţii de călugări, legionarii îşi ascund aderenţii în mănăstiri şi schituri.

în ultimul timp se constată că uneori legionarii îşi duc activitatea subversivă în cercurile limitate ale elementelor de încredere, răspândesc în acelaşi timp ideologia lor duşmănoasă în rândurile tineretului, tară să-i pună însă la curent pe aceştia despre existenţa organizaţiei subversive. Această tactică este aplicată, în primul rând, în scopul păstrării cadrelor legionare, iar în al doilea rând, în vederea folosirii eventuale, la momentul oportun, a elementelor dinainte pregătite sub raport ideologic.

La Bucureşti, Constanţa şi Galaţi au fost descoperite cazuri când legionarii, urmărind răspândirea ideologiei lor, lărgirea cercului de legături şi recrutarea de noi membri, organizau reuniuni, sărbătoreau zile

onomastice şi se adunau cu prilejul sărbătorilor religioase, prelucrându-i cu această ocazie pe cei prezenţi în spirit legionar.

Având în vedere faptul că în unele localităţi şi uzine importante, organizaţiile legionare vechi s-au păstrat aproape în întregime, iar în posturile de conducere au reuşit să se strecoare elemente legionare active, acestea din urmă urmărind scopul concentrării într-un singur loc a cadrelor legionare, angajează adeseori în muncă pe aderenţii lor.

Se semnalează de asemenea cazuri când legionarii din închisori caută să desfăşoare activitate duşmănoasă şi iau măsuri pentru a-şi pune la adăpost cadrele lor de conducere. Aceşti legionari desfăşoară o activitate intensă în scopul atragerii de noi membri chiar din rândul deţinuţilor de drept comun, cărora la punerea lor în libertate le dau diferite sarcini pentru a fi transmise legionarilor aflaţi în afară. Au fost descoperite cazuri când legionarii s-au folosit de unele elemente duşmănoase strecurate în rândul personalului administrativ şi de pază a penitenciarelor, în scopul de a stabili prin intermediul acestora, legătura cu legionarii aflaţi în libertate.

în cadrul urmăririi informativ-operative a elementelor de conducere din rândul ţărăniştilor, liberalilor şi social-democraţilor de dreapta, s-a constatat că după punerea lor în libertate în perioada anilor 1954-1955, aceste elemente nu şi-au încetat totuşi activitatea lor criminală.

Materialele informative şi de anchetă ne arată că fosta conducere centrală a acestor partide, precum şi conducătorii fostelor organizaţii judeţene şi de plasă, au trecut la o activitate subversivă organizată, urmărind atât refacerea organelor superioare ale conducerii, cât şi organizaţiile judeţene de plasă, comunale etc. Faptul acesta s-a confirmat şi în urma descoperirii grupărilor ţărăniste, liberale şi P.S.D.-iste din ultimul timp.

Astfel, foştii membri ai Comitetului Central P.N.Ţ., Marinache Ion, Petrescu Gheorghe, Faina Licinius, Zăgan Ion şi alţii, după eliberarea lor din închisoare s-au stabilit în Bucureşti reluându-şi vechile legături, iar în cadrul unor întâlniri organizate s-au înţeles să constituie o conducere clandestină a partidului, în compunerea căreia trebuiau să intre în primul rând elementele devotate lui Marinache. Cu acest prilej ei au procedat la revederea statutului organizaţiilor judeţene P.N.Ţ. şi au hotărât să completeze locurile vacante cu elemente capabile să desfăşoare o activitate intensă.

De asemenea şi foştii conducători ai partidului liberal eliberaţi din închisori, au trecut la reorganizarea conducerii lor centrale. O activitate

deosebit de intensă în acest sens este desfăşurată de foştii membri ai delegaţiei permanente a C.C.-ului P.N.L.
anume: Sasu Vasile, Pop Vaier, C.C. Zamfirescu, care încă de la începutul anului 1956 au luat hotărârea să creeze o conducere clandestină, purtând denumirea „locotenenţă" şi propunându-şi ca sarcină activizarea fostelor comitete judeţene PN.L. şi stabilirea contactului cu elementele fugite peste graniţă. După cum rezultă din materialele existente la direcţiile regionale M.A.I. Timişoara, Stalin şi Iaşi, majoritatea conducătorilor de organizaţii judeţene PN.L. au şi fost puşi în cunoştinţă despre aceste planuri.

O activitate pe linia reorganizării conducerii centrale se constată şi din partea unora dintre foştii membri ai Comitetului Central al Partidului Social-Democrat Independent.

În ceea ce priveşte activitatea contrarevoluţionară desfăşurată împotriva statului nostru de către reacţiunea internă, un rol bine determinat în această direcţie le revine rămăşiţelor partidelor şi organizaţiilor naţionaliste, ce au existat în rândurile minorităţilor naţionale. Acţiunea de regrupare a acestor elemente şi de trecerea lor la o activitate subversivă organizată s-a făcut simţită în special în perioada evenimentelor din Ungaria, când naţionaliştii burghezi din ţara noastră au încercat să provoace dezordini.

În ultima perioadă de timp, pe teritoriul regiunilor Stalin şi Hunedoara se constată existenţa unei activităţi duşmănoase desfăşurate de naţionaliştii burghezi de tot soiul. Primejdia acestei activităţi naţional-şoviniste se conturează mai ales în rândul minorităţii germane în ultimul timp. La această activitate participă un număr însemnat de clerici luterani, care prin organizaţiile religioase „Brüderschaft" şi „Schwesterschaft" şi altele, educă tineretul în spiritul naţionalismului şi misticismului.

După cum se ştie, una din formele organizate ale activităţii contrarevoluţionare o constituie bandele înarmate ale căror rămăşiţe mai există pe teritoriile regiunilor Piteşti, Suceava, Baia Mare şi Cluj.

Atragem în mod deosebit atenţia asupra activităţii antidemocratice a elementelor reacţionare din rândul intelectualilor, care încearcă să influenţeze tineretul de pe poziţii duşmănoase.

Din datele de care dispune Ministerul Afacerilor Interne, rezultă că în rândul scriitorilor, pictorilor şi artiştilor, se duc sub diverse forme anumite discuţii, în cadrul cărora se propagă idei despre aşa-numita „libertate a creaţiei", a „adevărului pur", se întocmesc diferite lucrări cu caracter antidemocratic şi sunt difuzate teorii „moderniste" care

denaturează adevărul şi abate oamenii de la conţinutul realismului socialist.

Activitatea duşmănoasă a clerului reacţionar şi a sectanţilor de toate felurile şi nuanţele, este dusă în general pe linia atragerii de noi aderenţi, în special din rândul tineretului, urmărind scopul unei mai strânse îmbinări a activităţii cultelor religioase şi a naţionaliştilor, a desfăşurării printre credincioşi a propagandei antidemocratice şi stabilirii de legături cu străinătatea.

Tovarăşi,

Din cele arătate mai sus rezultă unele forme şi metode ale activităţii contrarevoluţionare, dovedind că serviciile de spionaj ale statelor imperialiste şi elementele reacţionare din interiorul ţării, şi-au intensificat în ultimul timp acţiunile lor duşmănoase împotriva Republicii Populare Române.

Faptul acesta ne obligă să procedăm la o analiză atentă a muncii informativoperative desfăşurate de organele Ministerului Afacerilor Interne în întreg complexul ei, în scopul de a contrapune acţiunilor mereu crescânde ale spionajului inamic şi ale reacţiunii interne, activitatea contrainformativă a organelor noastre, care trebuie să capete în toate compartimentele sale un caracter ofensiv.

în general, cu prilejul îndeplinirii sarcinilor trasate de partid şi de guvern pentru asigurarea securităţii statului nostru, organele Ministerului Afacerilor Interne au desfăşurat în cursul anului expirat o muncă rodnică şi au obţinut unele rezultate în domeniul demascării acţiunilor antidemocratice ale elementelor duşmănoase şi zădărnicirii activităţii de spionaj a serviciilor de informaţii capitaliste.

Astfel, direcţiile centrale, organele regionale M.A.I. Bucureşti, Ploieşti, Stalin şi altele, au descoperit o serie de organizaţii şi grupări contrarevoluţionare importante formate din legionari, P.N.Ţ.-işti, naţionalişti şi sectanţi.

Trebuie de asemenea să menţionăm activitatea pozitivă depusă de Direcţia a VIII-a, care a realizat anchete de bună calitate într-o serie de acţiuni de grup şi a acordat în mod sistematic sprijinul practic necesar organelor de anchetă din teritoriu.

Lichidarea acestor organizaţii şi grupări subversive, arată că direcţiile centrale şi regionale au început să se preocupe mai intens de studierea bazei operative şi de urmărirea informativă a elementelor luate în lucru, ceea ce a dat posibilitatea să se deschidă noi forme de evidenţă operativă asupra elementelor suspecte de activitate duşmănoasă. E suficient să arătăm că în decurs de 10 luni ale anului curent, numărul de acţiuni informative a crescut cu circa 180%.

După convocarea avută cu întregul efectiv de conducere al organelor Ministerului Afacerilor Interne, între 17-19 ianuarie a.c., aparatul ministerului a acordat un sprijin permanent direcţiilor regionale şi raioanelor, în ceea ce priveşte organizarea şi desfăşurarea activităţii informativ-operative.

în intervalul de timp arătat, a fost controlată munca şi s-a acordat sprijin la 10 direcţii regionale, iar la 4 organe regionale şi anume, Direcţia regională M.A.I. Galaţi, Baia Mare, Ploieşti, Hunedoara şi într-o serie de raioane, au fost organizate convocări de către conducerea ministerului.

în acelaşi interval de timp, în şedinţele Colegiului Ministerului Afacerilor Interne s-au dezbătut în repetate rânduri probleme legate de îmbunătăţirea muncii informativoperative. Astfel, au fost ascultate şi analizate rapoartele prezentate de şefii direcţiilor regionale M.A.I. Bacău, Iaşi, Cluj, Regiunii Autonome Maghiare, Direcţiei a IV-a, Serviciului de contrainformaţii a Regiunii a III-a militare, precum şi rapoartele cu privire la rezultatele muncii informativ-operative desfăşurate în rândurile repatriaţilor şi turiştilor pe teritoriul regiunilor Timişoara şi Stalin.

Afară de aceasta, în cadrul ministerului s-a ţinut o consfătuire specială cu şefii direcţiilor regionale M.A.I. Timişoara, Cluj şi Direcţia Securităţii Bucureşti, analizându-se problema îmbunătăţirii muncii informativ-operative duse asupra elementelor duşmănoase din rândul intelectualilor şi a tineretului studios.

în scopul acordării unui sprijin practic organelor teritoriale, conducerea ministerului şi lucrătorii cu munci de răspundere din aparatul central, au analizat peste 1 000 dosare de evidenţă operativă luate în control, dându-se ajutorul necesar pentru elaborarea măsurilor operative concrete în cazurile respective.

în aceleaşi scopuri, precum şi pentru exercitarea unui control asupra stadiului de îndeplinire a ordinelor şi directivelor Ministerului Afacerilor Interne, lucrătorii din aparatul central au efectuat 428 de deplasări în teren, la direcţiile regionale şi raioanele Ministerului Afacerilor Interne.

în decursul perioadei existente, efectivul operativ al organelor noastre şi-a ridicat în general calificarea profesională, a trecut cu mai multă hotărâre la luarea unor măsuri mai complexe în cadrul acţiunilor informative şi dovedeşte mai multă iniţiativă creatoare în activitatea sa.

în mod vizibil s-a ameliorat şi starea disciplinară, contribuind astfel la o îmbunătăţire generală a muncii.

E de ajuns să arătăm că pentru îndeplinirea exemplară a misiunilor încredinţate, 2 847 tovarăşi au fost decoraţi de către guvernul

Republicii Populare Române cu diferite ordine şi medalii, pentru activitatea rodnică depusă 2 126 tovarăşi au fost citaţi prin ordinul ministrului, iar 10 ofiţeri au fost înaintaţi în mod excepţional în grad.

La creşterea profesională şi politică a cadrelor noastre a contribuit şi faptul că numai în decursul anului 1957, prin grija Direcţiei de Cadre a M.A.I., la toate categoriile de învăţământ s-a realizat recalificarea profesională a 500 de ofiţeri. în acelaşi interval de timp au fost promovaţi în muncă, începând de la funcţia de şef de birou în sus, un număr de 180 lucrători operativi.

Totuşi, în activitatea organelor Ministerului Afacerilor Interne mai persistă încă serioase lipsuri şi defecţiuni, care împiedică o mai bună îndeplinire a sarcinilor puse de către Comitetul Central al partidului şi guvernul Republicii Populare Române.

Una din condiţiile principale pentru îmbunătăţirea activităţii informativ-operative a organelor Ministerului Afacerilor Interne o constituie îndeplinirea întocmai şi la timp a ordinelor de bază date de conducerea ministerului şi anume ordinele nr. 15, 95 şi 70.

Să vedem cum sunt aduse la îndeplinire aceste ordine.

După cum se ştie, în martie **1956 a apărut ordinul nr. 15** cu privire la îmbunătăţirea muncii cu agentura. Acest ordin a avut un efect pozitiv, contribuind la ridicarea nivelului muncii informative a tuturor organelor operative ale Ministerului Afacerilor Interne. Calitatea agenturii a fost substanţial îmbunătăţită, fapt care ne permite să desfăşurăm o urmărire informativă mai calificată a elementelor duşmănoase. Lucrătorii operativi au început să trateze cu mai mult simţ de răspundere problema alegerii şi pregătirii candidaţilor la recrutare, iar munca de educare a agenturii s-a îmbunătăţit.

în urma controalelor efectuate se constată totuşi că ordinul nu a fost nici până în prezent executat în întregime. Mulţi dintre lucrătorii operativi mai continuă să desfăşoare şi în momentul de faţă o muncă nesatisfăcătoare cu agentura.

Cauza principală a acestei stări de lucruri constă în faptul că multe direcţii regionale şi raioane M.A.I. mai îndeplinesc încă formal şi unilateral prevederile ordinului nr. 15. Lucrătorii operativi s-au limitat numai la excluderea agenturii din reţea, fără să ia măsurile cuvenite pentru recrutarea unei noi agenturi şi pentru desfăşurarea unei munci de mai bună calitate cu aceasta.

Cu toate că s-a procedat la excluderea unui număr mare de agenţi, totuşi datorită îndeplinirii formale a ordinului, în reţeaua informativă au mai rămas o serie de elemente incapabile de muncă, agenţi dubli, provocatori şi calomniatori.

Astfel, la Serviciul 3 al Direcţiei regionale M.A.I. Hunedoara, din 53 de agenţi rămaşi în reţea după executarea ordinului nr. 15, 30 furnizează note lipsite de valoare operativă şi numai 12 agenţi dau material mai important, iar 11 sunt nesinceri sau refuză să colaboreze cu organele noastre.

În cadrul Biroului 1 din Serviciul 3 al Direcţiei regionale M.A.I. Cluj, există în total 15 agenţi, dintre care numai 4 prezintă oarecare valoare, ceilalţi fiind elemente lipsite de perspectivă sau dezinformatori. La fel se prezintă şi agentura raionului M.A.I. Cluj, unde cu prilejul controlului s-a constatat că din totalul de 48 agenţi numai 3 au furnizat material mai important. Ceea ce este mai rău, e faptul că înşişi lucrătorii operativi considerau această agentură ca balast şi din această cauză, timp de luni de zile nu au ţinut legătura cu 31 de agenţi, păstrându-i totuşi în reţeaua lor informativă.

Astfel, locotenentul Abrudan, care avea în total 14 agenţi, ţinea legătura în mod efectiv numai cu 4, menţinând pe ceilalţi în evidenţele sale, probabil numai ca justificare numerică.

La raionul M.A.I. Bârlad, din 33 de agenţi numai 4 prezintă perspective pentru munca informativă.

În luna iulie a anului curent, în cadrul Regiunii M.A.I. Baia Mare au fost verificaţi în total 315 agenţi, dintre care 169 nu au prezentat nici un material.

O situaţie asemănătoare se constată şi la alte organe operative, ceea ce dovedeşte că în ciuda procentului ridicat al elementelor excluse din agentură, reţeaua informativă mai conţine balast şi în momentul de faţă.

Ordinul nr. 15 prevedea, de asemenea, necesitatea completării reţelei informative prin noi recrutări. Cu toate acestea, lucrătorii operativi continuă să efectueze cu o încetineală inadmisibilă recrutările de agentură. Mai mult decât atât, printre agenţii noi recrutaţi există destule elemente ce nu posedă calităţile necesare pentru această muncă.

Astfel, în regiunea Constanţa au fost controlaţi 47 lucrători operativi, care până în luna mai a anului curent au exclus din reţea un număr de 500 informatori. Cu ocazia controlului s-a constatat că în acelaşi interval de timp, lucrătorii respectivi au recrutat numai 49 de agenţi, dintre care numai 17 prezintă oarecari perspective, iar ceilalţi nu corespund scopului propus şi au fost recrutaţi iară rost.

La Regiunea M.A.I. Baia Mare, în luna iulie crt. s-a constatat că din totalul efectivului operativ, numai 19 ofiţeri ţin legătura cu câte 7-8 agenţi, în timp ce ceilalţi lucrători operativi, după primirea Ordinului 15,

au efectuat abia între l-3 recrutări, iar 10 lucrători nu au făcut nici o recrutare.

La Regiunea M.A.I. Bucureşti, 3 lucrători operativi ce asigură munca pe linia cultelor şi care nu aveau de fel agentură, până în luna mai a.c. nu recrutaseră încă nici un agent.

Ca urmare a neexecutării ordinului nr. 15, la raioanele Odorhei, Miercurea Ciucului şi Sf. Gheorghe, în 47 de comune unde sunt în total 101 dosare de evidenţă operativă, nu există nici măcar un singur agent.

Unii dintre şefii organelor Ministerului Afacerilor Interne, în loc să-şi mărească exigenţa faţă de lucrătorii operativi din subordine, pentru a-i determina să-şi recruteze o agentură nouă, au mers pe linia restabilirii legăturii cu agentura exclusă anterior din reţea pentru lipsa calităţilor necesare.

Astfel, în regiunea Galaţi, toţi 7 lucrători ai Biroului 1 din Serviciul 2, în decursul anului au reluat legătura cu 12 agenţi, dintre care 6 fuseseră excluşi ca nesinceri sau deconspiraţi, recrutând în schimb abia 6 agenţi noi.

Locotenentul major Sas Adalbert şi locotenenţii Kiss şi Santa Ion, toţi din raionul M.A.I. Sf. Gheorghe, au reactivizat pe agenţii „Mozes", „Creangă" şi „Bodi", care fuseseră excluşi din reţea pentru „nesinceritate şi atitudine dușmănoasă". După restabilirea legăturii, aceşti agenţi pe lângă faptul că nu furnizează cu obiectivitatea cuvenită materialul informativ dar se comportă ca provocatori şi agenţi dubli.

La raionul Câmpulung-Suceava a fost reluată legătura cu agentul „Popescu", care fusese scos din reţeaua informativă pentru „atitudine dușmănoasă şi manifestarea intenţiei de a-i omorî pe comunişti". în loc să fie trimis în justiţie, agentul a fost reintrodus în aparatul informativ.

Se naşte întrebarea, cum pot să explice şefii direcţiilor regionale această operaţiune continuă de excludere şi în acelaşi timp de reactivizare a balastului şi provocatorilor? Oare nu este destul de clar faptul că spionii şi elementele antidemocratice nu pot fi urmăriţi informativ cu ajutorul unei astfel de agenturi?

O asemenea „muncă cu agentura" nu face altceva, decât să sustragă efectivul operativ de la problemele importante legate de lupta împotriva dușmanilor adevăraţi ai statului nostru.

Un exemplu caracteristic în această privinţă îl constituie Direcţia regională M.A.I. Galaţi, unde în decursul unei perioade îndelungate de timp, se încalcă principiile elementare de muncă cu agentura. Astfel, încă pe baza prevederilor ordinelor M.A.I. nr. 811 şi 60, Direcţia regională M.A.I. Galaţi a scos din reţea la început 650, pe urmă 760 de informatori,

restabilind după un timp legătura cu 550 dintre aceste elemente, iar după apariţia ordinului M.A.I. nr. 15, s-a procedat din nou la excluderea unui număr de 2 150 de informatori şi la reactivizarea a 62 agenţi.

La regiunea M.A.I. Bacău, în baza ordinului nr. 15, au fost excluşi din reţea 1 634 informatori, restabilindu-se apoi din nou legătura cu 124 dintre ei.

La regiunea M.A.I. Craiova, din reţea au fost scoşi 1 899 informatori, dintre care 116 au fost reactivizaţi din nou. A fost necesar ordinul conducerii Ministerului Afacerilor Interne în această problemă, pentru a pune capăt unei astfel de practici nejuste.

Şefii direcţiilor regionale şi raioanelor M.A.I. trebuie să înceteze cu atitudinea lor împăciuitoristă faţă de lucrătorii operativi ce dovedesc lipsă de răspundere în munca cu agentura şi să pretindă efectivului operativ din subordine executarea întocmai şi la timp a ordinelor Ministerului Afacerilor Interne.

Trebuie să înţelegem că fără o agentură judicios aleasă şi temeinic educată, nu vom putea asigura îndeplinirea directivelor trasate de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român cu privire la lupta hotărâtă pentru descoperirea şi lichidarea organizaţiilor contrarevoluţionare şi spionilor. Dacă vom reuşi să rezolvăm în mod just problema creării unei agenturi calificate, vom realiza o cotitură radicală în munca noastră, iar multe dintre acţiunile noastre vor fi încununate de succes.

Să nu uităm nici o clipă că elementul principal în asigurarea securităţii statului îl formează o agentură calificată. Fără o agentură de calitate, nici lucrătorul operativ nu poate fi considerat bun.

Agentura constituie ochii şi urechile noastre. Iată de ce nu este necesar ca această agentură să fie numeroasă, însă neapărat să fie capabilă de muncă, obiectivă şi devotată Patriei noastre. Elementele deconspirate, dezinformatorii şi calomniatorii trebuie imediat excluşi din reţea.

Cum se efectuează la noi alegerea şi studierea candidatului la recrutare?

Se procedează la alegerea unui individ cu trecut politic, după care se verifică în evidenţele operative. Câteodată lucrătorul operativ se rezumă numai la studierea materialului de arhivă existent asupra candidatului, trimite o sarcină de investigaţii în scopul culegerii unor date „la faţa locului", iar după aceea întocmeşte referatul cu propunerea de recrutare. De multe ori se întâmplă ca lucrătorul operativ să nu poată da un răspuns satisfăcător cu privire la necesitatea recrutării candidatului propus şi la posibilitatea acestei recrutări.

Cu toate că studierea candidaţilor constituie unul din mijloacele importante în vederea stabilirii calităţilor şi perspectivelor în muncă ale viitorului agent, această studiere se efectuează de cele mai multe ori formal.

Se comit uneori şi astfel de greşeli, când pentru alegerea candidatului la recrutare lucrătorii operativi nu se orientează după însuşirile personale, legăturile şi posibilităţile celui vizat pentru recrutare, ci se călăuzesc după semnalările existente asupra activităţii duşmănoase din trecut sau prezent a candidatului, propunându-şi să efectueze recrutarea numai pe bază de material compromiţător. Din această cauză, în reţeaua informativă pătrund elemente duşmănoase active, care de fapt necesită să fie ele însele lucrate. Ca urmare, reţeaua informativă se aglomerează cu provocatori, agenţi dubli şi dezinformatori, care adesea, la adăpostul colaborării cu organele Ministerului Afacerilor Interne, desfăşoară ei înşişi o activitate criminală.

Trebuie să înţelegem că fără o minuţioasă studiere prealabilă a agentului, nu este admis să trecem la recrutarea lui. Pentru aceasta trebuie să-l cunoaştem pe candidatul ales pentru recrutare cât mai temeinic şi sub toate aspectele, atât din punct de vedere al dezvoltării sale intelectuale, fizice, politice, al relaţiilor sociale, a caracterului şi slăbiciunilor sale în prezent, pentru a avea toată garanţia că acest candidat posedă aptitudinile necesare şi poate să devină un bun agent.

Lucrătorul operativ trebuie să stabilească cu toată claritatea scopul pentru care este recrutat agentul respectiv şi posibilităţile sale de infiltrare pe lângă obiectiv, în ce măsură va putea acesta să îndreptăţească aşteptările noastre.

în legătură cu aceasta, este necesar ca tovarăşii din conducerea regiunii, înainte de a da aprobarea pentru efectuarea unei recrutări, să se convingă personal de utilitatea recrutării candidatului respectiv.

în multe cazuri, în procesul recrutării nu se ţine seama de rezultatul studiului făcut asupra candidatului, iar la întocmirea planului de recrutare propriu-zis, materialele obţinute despre viitorul agent sunt neglijate.

Datorită faptului că operaţiunea recrutării, care în multe privinţe determină comportarea ulterioară şi activitatea viitorului agent, se efectuează uneori în mod nejust, elementele recrutate consimt să colaboreze cu organele Ministerului Afacerilor Interne, fiind dinainte hotărâte să dezinformeze organele noastre.

Cu ocazia recrutărilor, unii dintre lucrătorii operativi obişnuiesc să făgăduiască agenturii tot felul de privilegii, înaintări în funcţii, sprijinirea

rudelor, recompense băneşti etc. Asemenea cazuri nu trebuie să se mai repete pe viitor.

Aceeaşi importanţă o constituie în munca cu agentura şi problema conspirativităţii, începând chiar din momentul studierii candidatului la recrutare, trebuie luate toate măsurile pentru asigurarea unei stricte conspirativităţi. Adeseori recrutările sunt efectuate de către 2, 3 sau chiar mai mulţi lucrători operativi, lucru care nici un caz nu-l poate convinge pe candidat despre o bună conspirativitate în muncă. După aceea, la întâlniri participă o altă serie de lucrători, iar ca urmare agentul devine cunoscut unui cerc larg de persoane începând de la şofer. La o întâlnire, unul dintre agenţi l-a întrebat pe un lucrător de răspundere din aparatul central: „până când va mai continua această situaţie? Dvs. sunteţi a 14-a persoană care mă cunoaşte". Este normal ca o asemenea atitudine a noastră să-l pună în gardă pe agent şi să determine rezerve din partea lui.

Afară de aceasta, multe dintre întâlniri se efectuează în aşa-zisele „locuri dosnice", sau chiar atunci când se fac în case de întâlniri, uneori nu se iau măsurile necesare pentru asigurarea corespunzătoare a păstrării conspirativităţii.

Alegerea locului de întâlnire cu agentura, constituie o problemă dificilă. Această problemă trebuie să fie soluţionată ţinându-se seama de mediul în care trăieşte şi îşi desfăşoară activitatea fiecare agent în parte, evitându-se o rezolvare şi atitudine şablonistă din partea lucrătorului operativ.

Multe dintre casele de întâlniri fiind folosite vreme îndelungată devin astfel cunoscute de agentura exclusă din reţea. De aceea se impune să se procedeze sistematic la verificarea acestor case şi după caz - la înlocuirea lor.

Problema esenţială în munca cu agentura o constituie educarea ei. Cu agenţii trebuie dusă o muncă educativă minuţioasă şi permanentă.

Noi, marxiştii, plecăm de la premisa că „nu conştiinţa oamenilor determină existenţa lor, ci invers, existenţa lor socială le determină conştiinţa". De aceea, chiar dacă agentul a fost recrutat dintr-un mediu duşmănos, un bun lucrător operativ va şti să-l reeduce, să-l apropie de noi, să-l facă cinstit, obiectiv şi devotat cauzei noastre.

Reţeaua informativă necesită să fie în permanenţă reînnoită şi completată. Nu trebuie să ne cramponăm numai de agenţii vechi. Adeseori se întâmplă ca agentul să se epuizeze, să-şi piardă legăturile şi ca urmare să devină nefolositor în muncă.

Trebuie ţinut bine minte că un astfel de lucrător operativ ce nu recrutează agenţi noi şi lucrează slab cu agentura existentă, este un rău lucrător de securitate.

Unii dintre lucrătorii operativi, în goana lor după cantitate şi de teamă să nu li se reproşeze că au puţină agentură personală, nu depun stăruinţa necesară pentru studierea şi recrutarea unor noi agenţi. în loc de aceasta, tovarăşii răscolesc de multe ori şi ridică de la arhivă dosarele informatorilor excluşi din reţea şi restabilesc legătura cu această agentură. Desigur că reactivizarea agenturei vechi poate fi uneori utilă, în raport de o anumită situaţie concretă. Trebuie însă avut în vedere că un bun agent nu este niciodată exclus din reţea. De aceea lucrătorii care procedează astfel, merg pe linia celei mai slabe rezistenţe şi substituie munca concretă cu idoptarea unei poziţii formale.

în cadrul educării agenturei, este necesar să ţinem totd d faptul că
din însărcinarea noastră agentul vine în contact cu mediul duşn o o d i elemente viclene şi care adeseori în activitatea pe care o desfăşoa probleme esenţiale ale vieţii. De aceea când influenţa noastră politică asupra agentului devine mai slabă, acesta se va trăda în mod inevitabil, trecând de partea contrarevoluţiei şi va deveni dezinformator şi agent dublu. Şi invers, atunci când un lucrător operativ încercat şi bine pregătit, va stabili cu agentul relaţii principiale şi va şti să exercite înrâurirea sa politică asupra lui, un astfel de agent devine devotat cauzei noastre, începe să-i urască pe duşmanii regimului democratic, dovedeşte iniţiativă în muncă şi ne furnizează informaţii valoroase şi obiective. în procesul muncii educative cu agentura, trebuia să le formăm deprinderile necesare muncii contrainformative, fără să-i spunem însă agentului niciodată şi nimic mai mult decât este necesar să cunoască. Trebuie să înrădăcinăm şi să întreţinem mereu trează în conştiinţa agentului necesitatea ca el să fie cinstit şi obiectiv în prezentarea materialului informativ.

Un agent trebuie să fie cult, să posede o experienţă a vieţii, alături de un nivel corespunzător al cunoştinţelor generale şi politice. Un agent analfabet şi nepregătit nu va putea desfăşura în mod temeinic munca de urmărire informativă a duşmanilor şi nici nu va fi în stare să-i influenţeze pe aceştia în direcţia dorită de noi. în cazul cel mai bun, un astfel de agent va putea numai să observe şi să asculte.

Este necesar ca agentul să fie instruit asupra modului de întocmire a notelor informative. Aceste note nu trebuie să fie lungi dar să conţină, în limita posibilităţii, o reproducere exactă a discuţiunilor sau

problemelor auzite sau văzute de agent şi care interesează organele noastre. Agenţii trebuie instruiţi astfel, ca niciodată în conţinutul notelor informative să nu facă generalizări, concluzii sau deducţii proprii.

Lucrătorii operativi trebuie să ştie că aprecierea materialelor informative constituie un proces mai complicat decât procurarea lor şi de aceea se impune ca ei să facă această apreciere luând în considerare toate materialele şi împrejurările legate de cazul respectiv.

Faţă de agentură trebuie să avem întotdeauna o atitudine atentă şi politicoasă, fără să ridicăm tonul sau să recurgem la ameninţări. Dacă lucrătorul operativ nu va şti să câştige simpatia agentului, acestuia are să-i fie teamă de el, iar experienţa ne-a dovedit că un agent care lucrează numai de frică, aduce prea puţin folos.

Discuţiile cu agentura trebuie să se desfăşoare amănunţit şi cu toată seriozitatea, notele furnizate de agent trebuie în mod obligatoriu citite în prezenţa sa, iar corecturile, precizările şi completările se vor face numai personal de către agent. Numai în cazuri foarte rare se pot lua de la agent informaţii verbale.

După ce a analizat materialul informativ primit, lucrătorul operativ trebuie să-i traseze agentului sarcini. Sarcinile trebuie să fie clar precise şi realmente realizabile adică la nivelul posibilităţilor agentului respectiv. Aceste sarcini trebuie schiţate de lucrătorul operativ la pregătirea întâlnirii şi definitivate în cadrul discuţiei cu agentul, ţinându-se totodată seama de conţinutul materialului adus de acesta.

Din nefericire mai există cazuri când lucrătorii operativi trasează agenţilor astfel de sarcini, care duc uneori la o comportare nejustă a agentului în cadrul acţiunii informative.

Agentului i se elaborează sarcini scrise numai în situaţii excepţionale şi anume: la plecarea lui în străinătate, cu prilejul marşrutizării agentului, la infiltrarea lui într- o bandă sau în alte împrejurări mai complexe, care necesită o analiză amănunţită a tuturor factorilor specifici unei anumite acţiuni concrete.

Marşrutizarea agenturii constituie adeseori o măsură complicată şi delicată în acelaşi timp. De aceea, această marşrutizare trebuie efectuată pe baza unui plan special întocmit, cu aprobarea şefului direcţiei la regiuni şi a ministrului adjunct în aparatul central. Marşrutizarea se va practica numai în cazuri bine precizate, trasându-se agentului sarcini concrete pentru stabilirea activităţii duşmănoase a unor elemente suspecte, pentru descoperirea activităţii lor practice şi a legăturilor, pentru urmărirea fugarilor ce se ascund de organele puterii de stat, precum şi în alte probleme.

Cu prilejul lichidării acţiunilor informative ni se întâmplă adeseori să întâlnim anumite situaţii, când agentura ce a lucrat în acţiunile respective este deconspirată ca urmare a unor măsuri neîndeajuns de chibzuite, pentru scoaterea ei din acţiune.

Printr-o bună organizare a muncii cu agentura, trebuie să asigurăm astfel securitatea statului nostru, ca toate intenţiile criminale ale elementelor duşmănoase să fie descoperite şi zădărnicite încă în embrion. Nu trebuie să admitem în nici un caz extinderea clandestinităţii contrarevoluţionare şi cu atât mai puţin înfăptuirea de către aceste elemente a intenţiilor lor duşmănoase.

Trebuie să luptăm pentru a statornici o astfel de regulă, încât fiecare agent să lucreze într-o acţiune informativă concretă şi să primească la fiecare întâlnire sarcini corespunzătoare posibilităţilor sale.

Se întâlnesc uneori cazuri când agentura refuză să colaboreze cu organele noastre. Aceasta nu constituie decât rezultatul unei slabe educări a agenturii de către lucrătorii operativi.

Prin **ordinul nr. 95** cu privire la îmbunătăţirea muncii informativ-operative din raioane, se prevedea sarcina îmbunătăţirii radicale a muncii informativ-operative în cadrul serviciilor şi secţiilor raionale M.A.I.

Acest ordin obliga conducerea direcţiilor regionale şi pe şefii organelor raionale să analizeze minuţios activitatea fiecărui lucrător operativ în parte şi numai după aceasta să treacă la reorganizarea muncii în localităţile rurale. în multe cazuri, sarcina aceasta n-a fost adusă la îndeplinire, cu excepţia direcţiilor regionale M.A.I. Bucureşti, Craiova şi Ploieşti, care au dovedit o mai serioasă preocupare faţă de îndeplinirea ordinului nr. 95 şi au repartizat lucrători operativi pe localităţi grupate, ţinându-se seama de acţiunile aflate în lucru şi de concentrările de elemente duşmănoase.

Datorită unei studieri insuficiente a ordinului nr. 95 conducerea Direcţiei regionale M.A.I. Suceava a dat dispoziţii şefilor de raioane să repartizeze lucrători operativi pe localităţi în funcţie de problemele pe care le deserveau şi nu pe comune grupate teritorial, cuprinzând toate problemele muncii.

Astfel, lt. Moraru din raionul Vatra Dornei, care răspunde de problema legionară, P.N.Ţ., P.N.L. şi naţionalişti, deşi i s-au repartizat un număr de comune cu 5 acţiuni informative şi 3 agenţi, totuşi nu i s-au luat cele 12 acţiuni şi 17 agenţi pe care le avusese în cadrul problemelor de care a răspuns. în acest fel lucrătorul a fost lăsat să răspundă şi de probleme pe întreg raionul şi de gruparea de comune repartizate conform ordinului nr. 95, denotând că ordinul nu a fost bine înţeles.

în raionul Rădăuţi, lt. major Baciu Ioan, care a lucrat pe linia Serviciului 3, a primit de asemenea în deservire 3 comune împrăştiate pe teritoriul raionului, având în acelaşi timp 33 de acţiuni şi 10 agenţi în alte localităţi din raion. Astfel de cazuri au fost constatate în toate raioanele regiunii Suceava.

în urma controlului s-a stabilit că în regiunea Hunedoara şi Piteşti, ordinul nr. 95 a fost de asemenea îndeplinit greşit. Lucrătorilor operativi li s-au predat grupe de comune nu pentru scopul de a desfăşura în cadrul acestor localităţi muncă informativă, ci pentru efectuarea investigaţiilor, în timp ce munca informativă propriu-zisă era desfăşurată în continuare după metoda veche. în astfel de condiţiuni defectuoase s- a îndeplinit ordinul nr. 95 şi în Regiunea Autonomă Maghiară, unde conducerea direcţiei s-a mărginit să prelucreze ordinul şi să repartizeze în scris grupele de comune pe lucrători operativi. Această repartizare s-a făcut în aşa fel încât i-a obligat pe lucrătorii operativi să se deplaseze dintr-un capăt al raionului în celălalt.

în unele regiuni, comunele au fost repartizate pe lucrători operativi, fără să se ţină seama de specializarea şi pregătirea acestora.

Exemplele arătate constituie o mărturie a faptului că în unele regiuni ordinul nr. 95 nu a fost îndeplinit nici până în momentul de faţă. Şefii de direcţii trebuie să analizeze încă o dată şi cu toată atenţia organizarea muncii informative în raioane şi să ia măsurile necesare pentru aducerea la îndeplinire a acestui ordin important.

Controlul efectuat de Ministerul Afacerilor Interne în cadrul direcţiilor regionale, a arătat că, în urma îndeplinirii **ordinului 70 din 17 ianuarie 1957** cu privire la „intensificarea muncii informativ-operative în rândul conducătorilor clandestinităţii legionare şi a partidelor burgheze", organele securităţii statului au obţinut unele rezultate pozitive. A fost îmbunătăţită munca informativ-operativă în domeniul urmăririi elementelor de conducere, ale fostelor partide din interiorul ţării. S-a introdus ordinea necesară în ce priveşte evidenţa acestor categorii de elemente, efectivul operativ a început să-şi organizeze mai temeinic munca informativ-operativă şi se constată o însemnată creştere numerică a acţiunilor informative cu perspective. în comparaţie cu situaţia din anul trecut, numărul acţiunilor informative a sporit cu circa 180%.

Trebuie arătat însă, că unele din acţiunile noi deschise nu sunt asigurate cu agentură. Astfel, în raionul Câmpina, din 55 de acţiuni existente 31 nu au agentură.

în raioanele Brăila, Tecuci, Focşani, Măcin şi Filimon Sârbu precum şi la Serviciul 3 al regiunii Galaţi, din 27 acţiuni informative aflate în lucru la data controlului, 18 nu aveau agenţi.

în raioanele Sf. Gheorghe, Miercurea Ciuc, Odorhei şi Cristurul Secuiesc, din 153 acţiuni deschise conform ordinului nr. 70, numai 42 sunt asigurate informativ.

Pe linia Direcţiei a Vl-a, în baza ordinului nr. 70 au fost deschise 285 de acţiuni informative, dar numai puţine dintre ele au agentură.

Direcţia a III-a a deschis în problemele P.N.Ţ., P.N.L. şi P.S.D.I., 65 de acţiuni informative, dintre care în 17 acţiuni nu există deloc agenţi.

în unele direcţii regionale şi servicii raionale M.A.I. se constată cazuri când elemente active şi de conducere ale legionarilor şi fostele partide politice burgheze, nu sunt lucraţi informativ.

Astfel, la Cluj au fost identificaţi 260 fruntaşi legionari, dintre care au fost luaţi în acţiune informativă numai 45.

Din 122 conducători ce au existat înainte pe linia fostului partid fascist „Crucea cu săgeţi", au fost identificaţi numai 20, iar din 53 foşti fruntaşi ai grupării denumite „Partidul ardelean" au fost identificaţi numai 13 fruntaşi ai partidului.

în schelele petrolifere Băicoi au fost identificaţi 27 de şefi de cuiburi şi garnizoane legionare. Până la data controlului, asupra acestor elemente n-au fost deschise acţiuni informative.

Din datele deţinute de Direcţia a III-a rezultă că pe teritoriul ţării există peste 250 de foşti membri ai C.C. - P.N.Ţ. şi 216 foşti membri ai C.C. - P.N.L. Cu toate acestea, un mare număr dintre aceste elemente nu au fost luate în evidenţa organelor teritoriale M.A.I. şi nu sunt urmărite informativ.

La Direcţia regională M.A.I. Hunedoara a fost identificat un număr de 219 legionari ce au deţinut funcţii şi grade în ierarhia legionară de la şefi de garnizoană în sus, dintre care abia 129 au fost luaţi în acţiune informativă şi numai 28 sunt urmăriţi informativ de organele securităţii.

Pe teritoriul regiunii Galaţi este stabilit cu domiciliu obligatoriu comandantul legionar I. V. V. (Ion Victor Vojen), care nu este lucrat informativ.

în raionul Turda, fostul conducător legionar P. H. A. (Pop Horaţiu Amos) de asemenea nu este lucrat.

Direcţia a III-a n-a luat măsuri pentru organizarea urmăririi conducătorilor P.N.Ţ. şi P.N.L. pe ţară, nu se duce acţiune informativă asupra lui I. N. (Ionel Nicolescu), fost membru în Comitetul executiv P.N.L., care până în 1954 a fost internat în lagăr.

Exemplele arătate mai sus demonstrează faptul că un ordin atât de important cum este ordinul nr. 70, nu a fost complet adus la îndeplinire de unele organe ale Ministerului Afacerilor Interne.

Tovarăşi! Din analiza modului cum au fost îndeplinite cele 3 ordine de bază arătate mai sus, se poate trage concluzia că prevederile lor n-au tost nici pană în prezent executate în întregime, fapt care ne împiedică să ridicăm calitatea muncii informativ- operativă la un nivel mai înalt. Această situaţie ne obligă să depunem eforturi maxime pentru îndeplinire cât mai neîntârziată a măsurilor ordonate.

în acest scop, ar fi bine să analizăm mai amănunţit stadiul muncii mformativ- operative pe liniile principale ale activităţii noastre.

în ultima perioadă de timp, Direcţia a Îl-a şi-a îmbunătăţit într-o oarecare măsură munca şi a obţinut unele rezultate pozitive. Astfel au fost descoperite şi lichidate 2 rezidenţe franceze, iar în colaborare cu Direcţia regională M.A.I. Constanţa a fost demascată o rezidenţă italiană, care fusese creată de spioni, ce acţionau sub acoperirea calităţii lor de diplomaţi.

Una din rezidenţele franceze a fost condusă de numitul Cesianu [Constantin], în trecut ambasador al guvernelor burgheze în Franţa. Cesianu a atras la activitatea în folosul spionajului francez pe foştii generali ai armatei burgheze Potopeanu, Zamfirescu şi alţii. Din a doua rezidenţă condusă de ţărănistul Bănescu, făcea de asemenea parte şi fruntaşul ţărănist Teodorescu.

în cadrul rezidenţei italiene, s-a stabilit că şeful ei anume Pratezi Ugo, cetăţean italian domiciliat în Constanţa, din ordinul spionilor ce lucrează la Misiunea Italiană din Bucureşti, a cules informaţii asupra porturilor Constanţa şi Mangalia şi a atras la activitatea sa de spionaj încă 4 elemente. Ancheta a stabilit până în prezent că unul dintre aceştia a colaborat în trecut şi cu spionajul englez.

Au fost luate o serie de măsuri pozitive şi în ce priveşte munca operativă în afara graniţelor ţării.

Ca urmare a folosirii mai judicioase a agenturii şi a măsurilor informativ-operative luate de Direcţia a Îl-a, au fost obţinute materiale pe baza cărora s-au deschis câteva acţiuni informative cu perspective şi s-au luat măsuri pentru documentarea activităţii duşmănoase a elementelor urmărite.

Pe linia Direcţiei a Îl-a au mai fost luate şi o serie de alte măsuri informativoperative importante.

Trebuie să arătăm totuşi că în activitatea Direcţiei a Îl-a mai există încă lipsuri serioase.

Astfel nu este organizată încă îndeajuns munca împotriva inamicului nostru principal - spionajul american şi englez. Ministerul Afacerilor Interne deţine un important număr de semnalări cu privire la activitatea intensă desfăşurată împotriva ţării noastre de către serviciile de informaţii american şi englez şi de spionii din rândul diplomaţilor acestor ţări. Cu toate acestea, în decursul unui timp îndelungat serviciile operative din Direcţia a Îl-a n-au descoperit şi demascat pe linia spionajului american şi englez nici un agent care activează în momentul de faţă.

Situaţia de mai sus se explică în primul rând prin faptul că din lipsa unei agenturi de calitate pe linia acestor probleme, elementele suspecte de spionaj sunt lucrate slab. Diplomaţii şi funcţionarii reprezentanţelor americane şi engleze, în majoritatea cazurilor nu sunt urmăriţi cu ajutorul unei agenturi calificate, iar unii dintre agenţii folosiţi în problemele respective nu prezintă încredere.

Cu toată existenţa unei baze operative numeroase a spionajului american şi englez, serviciile respective ce asigură munca pe linia Direcţiei a Îl-a au în lucru puţine acţiuni de acest fel.

Astfel, pe linia spionajului englez există numai 10 acţiuni informative. în acelaşi timp, serviciul respectiv are tabele de evidenţă cuprinzând o serie de elemente despre care se ştie că au colaborat în trecut cu spionajul englez. Totuşi unele din aceste elemente nu sunt lucrate informativ.

Serviciul ce se ocupă cu problema spionajului englez ca şi serviciul XI din Direcţia a Îl-a nu iniţiază măsuri importante în scopul pătrunderii în centrele de spionaj ale serviciului britanic de informaţii.

După cum s-a arătat înainte, pentru strecurarea agenturii lor în Republica Populară Română, serviciile de spionaj capitaliste folosesc în largă măsură canalele de repatriaţi şi turişti. Conducerea Ministerului a cerut în repetate rânduri ca Direcţia a Îl-a şi direcţiile regionale M.A.I. să-şi intensifice activitatea informativ- operativă în problema repatriaţilor şi turiştilor. Cu toate acestea, munca pe această linie continuă să se desfăşoare la un nivel scăzut.

Aceste lipsuri serioase în munca contrainformativă se explică în mare parte prin aceea că tovarăşii din conducerea Direcţiei a Îl-a şi direcţiile regionale nu dovedesc destulă exigenţă faţă de subordonaţii lor în ceea ce priveşte îndeplinirea ordinelor şi directivelor conducerii Ministerului şi în primul rând al ordinului nr. 15. Efectivul operativ ce lucrează pe linia serviciului II primeşte prea puţin ajutor practic; nu se

procedează la o analiză temeinică a fondului acţiunilor aflate în lucru, iar controlul asupra îndeplinirii măsurilor preconizate se exercită slab.

Să luăm ca exemplu serviciul II al Direcţiei regionale M.A.I. Ploieşti.

Este îndeobşte cunoscut faptul că înaintea celui de-al doilea război mondial, capitalul monopolist englez ocupa un loc predominant în industria petroliferă din România.

în societăţile petrolifere lucrau numeroşi spioni englezi care, folosindu-se de acoperirea unor funcţii administrative, îşi recrutau o agentură numeroasă. Nu există nici o îndoială că serviciul de informaţii englez se interesează şi în prezent de industria noastră petroliferă.

Cu toate acestea, în cadrul Direcţiei regionale M.A.I. Ploieşti munca informativ- operativă pe linia descoperirii agenturii spionajului englez este nesatisfăcătoare. Este suficient să arătăm în această privinţă că din cele 132 elemente suspecte de spionaj în favoarea englezilor şi trecute în evidenţa serviciului II sunt lucrate de fapt numai 4. Aceasta explică de ce timp de mai mulţi ani, organele Direcţiei regionale M.A.I. Ploieşti n-au descoperit şi n-au demascat activitatea prezentă a nici unui spion englez.

S-a arătat mai înainte că Direcţia regională M.A.I. Constanţa a descoperit şi lichidat anul acesta o rezidenţă a spionajului italian. Fără îndoială că aceasta constituie un rezultat pozitiv. în acelaşi timp trebuie spus că activitatea serviciului II al Direcţiei Constanţa nu corespunde cerinţelor muncii. Pe teritoriul regiunii respective se găsesc două dintre cele mai mari porturi maritime ale ţării şi anume: Constanţa şi Sulina, precum şi porturile dunărene Cernavodă, Hârşova şi Tulcea. în aceste porturi acostează un număr însemnat de vase străine, ale căror marinari au legături multiple în rândurile populaţiei locale.

Este cunoscut faptul că serviciile de informaţii imperialiste şi în primul rând cel american şi englez recrutează marinarii străini ce navighează pe Dunăre şi Marea Neagră şi îi folosesc intens în scopurile lor de spionaj. Există semnalări care arată că unii dintre aceşti marinari duc o activitate de spionaj, iar printre legăturile lor apar elemente care sunt de asemenea bănuite că desfăşoară o astfel de activitate. Cu toate acestea, urmărirea informativă a marinarilor străini şi a legăturilor lor suspecte nu este organizată.

Serviciul II nu are în lucru acţiuni care să prezinte interes operativ şi care să fie lucrate pe baza unor măsuri informativ-operative active.

Şi la Direcţia regională M.A.I. Galaţi munca serviciului II este slab organizată. Cu toate că în această regiune unde sunt situate porturi

importante cum sunt localităţile Galaţi şi Brăila, au funcţionat în trecut o serie de consulate şi societăţi cu capital străin, iar în prezent pe teritoriul regiunii locuiesc numeroşi cetăţeni străini, apatrizi şi elemente ce apar ca legături ale diplomaţilor capitalişti, serviciul II nu a obţinut până în prezent rezultate concrete în muncă. Există semnalări din conţinutul cărora rezultă că unii marinari străini ce vizitează aceste porturi se ocupă cu spionajul, însă legăturile lor suspecte de această activitate nu sunt luate în lucru. Toată munca pe linia urmăririi informative a marinarilor străini se mărgineşte la organizarea supravegherii operative asupra unora dintre aceştia.

La fel de nesatisfăcător se desfăşoară activitatea serviciilor II din direcţiile regionale Timişoara, Stalin şi Craiova.

Cu toate că pe teritoriul acestor regiuni care prezintă un mare interes pentru serviciile de informaţii imperialiste există o bază operativă însemnată, serviciile II ale direcţiilor regionale respective n-au descoperit şi n-au demascat timp de mai mulţi ani nici un spion.

Cunoaştem cu toţii că teritoriul regiunilor Stalin şi Timişoara este populat de mulţi germani care în trecut au făcut parte din organizaţii fasciste, naţionaliste, din trupele S.S. şi au colaborat cu organele hitleriste de informaţii şi contrainformaţii. O mare parte dintre aceşti locuitori de origine germană au în străinătate numeroase rude sau alte legături, printre care şi elemente ce colaborează cu spionajul american, vest-german şi alte servicii de informaţii.

Se ştie de asemenea că serviciul de informaţii al Germaniei Occidentale desfăşoară o intensă activitate de spionaj împotriva ţărilor lagărului socialist şi implicit şi împotriva statului nostru.

Desigur că spionajul Republicii Federale Germane nu scapă din vedere posibilităţile mari pe care le oferă regiunile Stalin şi Timişoara. Suntem în posesia unor indicii concrete, când unii turişti veniţi în Republica Populară Română din Germania Occidentală, au luat legătura cu diferite elemente din fosta conducere şi dintre membrii activi ai organizaţiilor fasciste, prin intermediul cărora au cules informaţii de spionaj.

Astfel, în septembrie 1956, a sosit în Republica Populară Română din Germania Occidentală secretara societăţii „Saşii transilvăneni" anume Wagner Imgardt, care a primit de la şeful acestei societăţi, Plesch Erhard, sarcina de a stabili legătura cu foştii agenţi ai Gestapoului şi cu membrii vechilor organizaţii fasciste. Executând această misiune, Wagner s-a întâlnit în regiunea Stalin cu numeroşi cetăţeni români, printre care şi cu foşti agenţi ai Gestapoului.

Şeful Direcţiei a Îl-a, locotenent-colonelul Holingher trebuie să organizez un control şi să dea un sprijin mai efectiv direcţiilor regionale în efectuarea măsurilor mai importante şi complexe în scopul descoperirii, demascării şi zădărnicirii intenţiilor criminale ale spionajului imperialist, precum şi pentru pătrunderea în centrele de informaţii capitaliste.

Numai prin aplicarea unei tactici ofensive şi prin luarea unor măsuri active, bine gândite şi organizate pe baze reale, se va putea descoperi şi demasca la timp agentura spionajului imperialist.

Direcţia a Îl-a trebuie să-şi intensifice cu hotărâre munca sa în ce priveşte pătrunderea în centrele de spionaj din străinătate, descoperirea şi interceptarea canalelor de legătură, precum şi plasarea în calea serviciilor de informaţii capitaliste a unor canale legendate.

Activitatea informativ-operativă trebuie să fie organizată în aşa fel încât să putem pătrunde în oficiile de spionaj americane din Paris şi Viena, precum şi în centrul de spionaj englez din Turcia.

Şeful Direcţiei a Îl-a trebuie să orienteze în primul rând atenţia aparatului de contraspionaj pe linia organizării unei munci calificate şi intense împotriva duşmanului principal şi anume - a spionajului american şi englez. De asemenea, nu trebuie uitat că un însemnat rol în slujba acestora îl joacă şi serviciile de spionaj ale statelor subordonate ca, Israelul, Turcia, Grecia şi alte servicii asemănătoare, care nu sunt decât instrumente în reţeaua spionajului american şi englez. în acest scop, trebuie să se procedeze la o îmbunătăţire radicală a urmăririi informative a diplomaţilor americani şi englezi, şi să se creeze o astfel de agentură care să corespundă sarcinilor mereu crescânde care ne stau în faţă.

în decursul celor 11 luni ale anului curent, pe linia Direcţiei a III-a s-au descoperit şi demascat circa 90 de organizaţii şi grupări contrarevoluţionare şi s-au arestat peste 700 de membri ai acestora. în afară de aceasta au fost arestaţi peste 100 de autori de manifeste antipopulare şi scrisori anonime, precum şi elementele care le-au difuzat. Conform ordinului 70 au fost deschise un mare număr de acţiuni informative.

în Bucureşti a fost lichidată organizaţia legionară „Partidul Naţional Creştin", condusă de legionarii Caftangioglu, Porsena şi Iacobescu, foşti avocaţi. Membrii acestei organizaţii urmăreau ca în cazul complicării situaţiei internaţionale, să cucerească prin forţă puterea şi să extermine guvernul şi conducerea de partid. în această acţiune au fost arestaţi 21 membri ai organizaţiei.

în Bucureşti a fost de asemenea descoperită şi lichidată organizaţia contrarevoluţionară formată din 28 de elemente, în majoritatea lor foşti membri activi ai Partidului Social - Democrat Independent, care urmăreau răsturnarea regimului. La membrii acestei organizaţii s-au confiscat: o tipografie portativă, matriţa cu textul unui apel contrarevoluţionar, pregătite pentru difuzarea unor manifeste contrarevoluţionare, precum şi alte corpuri delicte.

Direcţia regională M.A.I. Iaşi a descoperit şi lichidat la Huşi organizaţia contrarevoluţionară „Vulturii Cruciadei Libertăţii" compusă din peste 50 membri legionari, naţional-ţărănişti şi alte elemente duşmănoase. Şefii acestei organizaţii constituiau în diferite localităţi grupe legionare conspirative, le pregăteau pentru acţiuni armate în caz de război, precum şi pentru cucerirea puterii. Au fost arestaţi şi traşi la răspundere penală 27 dintre cei mai activi membri ai acestei organizaţii. Pentru restul membrilor s-au luat măsuri profilactice.

Organele de securitate din regiunea Cluj au lichidat grupul de bandiţi format din: Şuşman Leon, şef de garnizoană legionară, fratele său Şuşman Gheorghe şi Roşa Simion, fost preot greco-catolic. Bandiţii şi-au creat o bază de sprijin numeroasă şi au desfăşurat o activitate duşmănoasă intensă în rândurile populaţiei. în această acţiune au fost arestate peste 70 de elemente. în timpul arestării lor s-au confiscat 5 arme militare, un automat, două pistolete cu muniţii, două grenade, precum şi diferite materiale cu caracter legionar.

în aceleaşi acţiuni a fost descoperit un grup clandestin de naţionalişti maghiari din rândul corpului didactic al institutelor de învăţământ superior din Cluj. Membrii acestui grup au compus un memoriu către O.N.U., în care cereau despărţirea Transilvaniei de România şi proclamarea independenţei acesteia, desfăşurând în acelaşi timp şi altă activitate duşmănoasă. în acţiunea respectivă au fost arestate 12 persoane.

în Regiunea Autonomă Maghiară a fost descoperit şi lichidat un grup naţionalist subversiv, format din elemente reacţionare de naţionalitate maghiară. în timpul rebeliunii din Ungaria membrii acestui grup au difuzat un manifest contrarevoluţionar prin care îndemnau cetăţenii să extermine pe comunişti, să zădărnicească măsurile guvernului şi să boicoteze alegerile din 3. II. 1957 pentru Marea Adunare Naţională, în acţiunea respectivă au fost arestate 5 elemente.

Direcţia regională M.A.I. Craiova a lichidat grupul de tineret denumit „Frăţia Nouă". Acest grup a fost constituit de Gulea Aurelian, student în anul IV la Institutul de Medicină, sub influenţa profesorului de

istorie Bălănescu Petre. La intrarea în grup, membrii lui au depus jurământul „să lupte împotriva regimului democrat popular, comunismului şi Uniunii Sovietice". Membrii grupului au pregătit manifeste duşmănoase, pe care intenţionau să le difuzeze în ziua de 23 august. în acţiunea au fost arestate 7 elemente.

Cu toate rezultatele pozitive obţinute pe linia Direcţiei a III-a, trebuie arătat că în munca informativ-operativă a acesteia există o serie de lipsuri esenţiale, atât la centru, cât şi în regiuni.

Conducătorii direcţiei a III-a vorbesc de mult despre existenţa posibilă a unei conduceri legionare centrale şi despre legăturile legionarilor cu străinătatea, dar măsuri eficace pentru verificarea acestor semnalări importante nu s-au luat.

Se tergiverseză munca pentru crearea unui aparat informativ capabil, în vederea urmăririi informative a fruntaşilor legionari.

Serviciul 1 din Direcţia a III-a nu a luat suficiente măsuri pentru a descoperi eventualele canale de legătură între legionarii din ţară şi centrele legionare din străinătate, conduse de Papanace, Iasinschi, Comăniciu şi Horia Sima.

Deşi multor fruntaşi legionari li s-a fixat domiciliul obligatoriu şi sunt semnalări că unii dintre ei desfăşoară activitate duşmănoasă, serviciile 3 din direcţiile regionale nu iau suficiente măsuri pentru demascarea lor.

Una dintre lipsurile Direcţiei a III-a şi a organelor sale exterioare constă în faptul că urmărirea informativă a conducătorilor legionari deţinuţi în închisori se face la întâmplare şi fără contactul necesar cu Serviciul „D".

în multe localităţi din regiunea Suceava, Hunedoara, Ploieşti şi altele, s-au păstrat aproape în întregime cuiburile şi organizaţiile legionare, ceea ce înlesneşte fruntaşilor legionari desfăşurarea activităţii duşmănoase. Cu toate acestea direcţiile regionale n-au luat măsurile necesare pentru a verifica activitatea prezentă a membrilor acestor cuiburi.

Direcţia a III-a şi direcţiile regionale desfăşoară o muncă informativă slabă în rândul ţărăniştilor, liberalilor şi social-democraţilor de dreapta. Un mare număr de acţiuni deschise pe aceste linii nu sunt asigurate cu agentură.

Este necesară o îmbunătăţire serioasă în organizarea muncii informative în rândul naţionaliştilor burghezi. Astfel, în Regiunea Autonomă Maghiară din cele 240 de acţiuni deschise asupra

naţionaliştilor burghezi maghiari, numai 104 acţiuni sunt încadrate cu agentură.

în aceeaşi problemă, la Direcţia regională M.A.I. Baia Mare există 18 acţiuni dintre care sunt lucrate numai 4.

Direcţiile regionale M.A.I Cluj, Oradea, Hunedoara şi Timişoara, au pierdut din vedere pe mulţi fruntaşi naţionalişti şi nu au suficiente date despre comportarea lor actuală.

Urmărirea informativă a naţionaliştilor germani, a fruntaşilor fostului Grup Etnic German şi ai fostelor partide hitleriste, se desfăşoară slab. Aceste elemente nu sunt lucrate activ.

Este nesatisfăcătoare munca informativă ce se duce în rândul foştilor moşieri, fabricanţi, ofiţerilor deblocaţi şi chiaburilor.

Astfel, în evidenţa Direcţiei regionale M.A.I. Piteşti sunt trecuţi 1 100 foşti exploatatori, dar în problemă există numai 7 agenţi. Direcţia nu duce în rândul celor trecuţi în evidenţă nici o acţiune informativă mai importantă.

în regiunea Suceava, pentru urmărirea a 600 foşti exploatatori şi chiaburi, nu există nici un agent.

O lipsă mare în munca Direcţiei a III-a şi a organelor ei exterioare este organizarea slabă a muncii informativ-operative în problema clerului reacţionar şi a formaţiunilor de sectanţi.

în problema clerului catolic, în multe regiuni n-a fost creată o agentură serioasă din elementele ce se bucură de autoritate, capabilă să urmărească cu succes clerul reacţionar şi să îndeplinească alte misiuni din partea organelor M.A.I.

Direcţia regională M.A.I. Oradea n-a reuşit să pătrundă cu agentura ei pe lângă Schniper, vicarul fostei episcopii, iar Direcţia regională M.A.I. Stalin n-a reuşit să facă o astfel de pătrundere pe lângă episcopul clandestin Wasvary Ioan şi episcopul luteran Muller.

Nu totdeauna se acordă în unele direcţii regionale atenţia cuvenită pregătirii corespunzătoare a muncii informative în rândul clerului ortodox. De aceea, agentura existentă pe această linie este slabă, iar acţiuni cu perspective aproape că nu există. Trebuie să înţelegem că iară o agentură de calitate, noi nu vom putea ridica nivelul muncii în această problemă.

Trebuie să ne gândim în mod serios la recrutarea unor elemente ce se bucură de autoritate în mediul religios, pentru a cunoaşte la timp intenţiile conducătorilor diferitelor culte.

într-o serie de direcţii regionale nu s-au luat măsuri pentru recrutarea de agenţi din rândul călugărilor şi călugăriţelor din mănăstiri,

unde conform semnalărilor existente se ascund fugari şi alte elemente duşmănoase. Din cele 27 mănăstiri şi schituri aflate în regiunea Bacău, numai în 8 există câte un agent. în regiunea Piteşti există 33 de mănăstiri, dar agentură există numai în 13, iar în cele 7 mănăstiri din regiunea Constanţa agentura lipseşte cu desăvârşire.

Organele M.A.I. au dat lovituri puternice activităţii subversive a sectanţilor şi mai ales iehoviştilor. în 1957 a fost descoperit un număr însemnat de grupuri şi formaţiuni ale sectanţilor, iar conducătorii şi curierii acestora au fost arestaţi. A fost confiscată o cantitate mare de literatură reacţionară. Cu toate acestea, munca informativ-operativă dusă pe linia sectelor nu corespunde încă cerinţelor.

Tovarăşi,

Un loc deosebit de important în activitatea Direcţiei a III-a şi a organelor sale exterioare îl ocupă organizarea corespunzătoare a muncii informativ-operative pentru descoperirea şi zădărnicirea acţiunilor duşmănoase a elementelor reacţionare din rândul intelectualităţii şi a tineretului studios.

în cadrul acestei probleme, este necesar să se acorde cea mai mare importanţă descoperirii la timp şi urmăririi informative a elementelor ce influenţează de pe poziţii duşmănoase tineretul studios.

Evenimentele din Ungaria şi Polonia au demonstrat că din ordinul serviciilor de spionaj imperialiste, duşmanii regimului de democraţie populară au mizat în special pe elementele reacţionare din rândul vechilor intelectuali şi tineretului.

în timpul acestor evenimente, pe teritoriul ţării noastre, la Bucureşti, Timişoara şi Cluj, unde se află numeroase institute de învăţământ superior, în rândurile tineretului studenţesc, instigat de intelectualitatea reacţionară, au fost unele încercări de a se organiza manifestări deschise.

Evenimentele au arătat de asemenea părţile slabe ale muncii noastre informative în această problemă, care nu ne-au dat posibilitatea să cunoaştem intenţiile elementelor reacţionare şi să informăm la timp organele de partid despre acestea.

în unele regiuni nu se acordă nici în prezent atenţia necesară problemei respective. Numai astfel se explică faptul că direcţiile M.A.I. din oraşul Bucureşti, Timişoara, Iaşi şi Autonomă Maghiară, nu desfăşoară încă o muncă informativă temeinică şi n- au recrutat în rândul intelectualităţii şi tineretului un număr suficient de agenţi capabili, în 7 din cele 10 institute de învăţământ superior, deservite de Direcţia Securităţii Bucureşti, în timpul controlului n-a existat nici un agent din

rândul corpului didactic, iar agentura din rândul studenţilor este cu totul insuficientă.

Peste 40% din agenţii Direcţiei regionale Cluj, din rândul intelectualităţii şi tineretului sunt incapabili, iar din această cauză acţiunile informative se duc într-un mod nesatisfăcător. în cadrul corpului didactic al institutelor de învăţământ superior din Cluj există numai 2 agenţi.

Recrutarea agenţilor din mediul profesorilor şi studenţilor, în direcţiile regionale M.A.I. Cluj, Timişoara, Bucureşti, Regiunea Autonomă Maghiară, se face fără o legătură strânsă cu baza operativă concretă. în timpul urmăririi informative a elementelor reacţionare nu se ţine seama de legăturile pe care le au studenţii cu legionarii, ţărăniştii şi membrii altor foste partide burgheze şi naţionaliste, deşi aceştia sunt de fapt inspiratorii diferitelor manifestări duşmănoase din rândul tineretului.

Şeful Direcţiei a III-a, locotenent colonel Budişteanu, trebuie să ia măsuri energice pentru lichidarea lipsurilor existente, să intensifice controlul şi ajutorul ce se acordă organelor locale în acţiunile cele mai importante; să obţină o îmbunătăţire radicală a întregii munci informativ-operative; să-şi concentreze atenţia în direcţia descoperirii şi curmării activităţii duşmănoase a legionarilor şi în primul rând a fruntaşilor lor; să ia măsuri active pentru infiltrarea agenturii verificate în centrele legionare şi în alte centre de emigranţi din străinătate, pentru a cunoaşte la timp intenţiile duşmanului împotriva ţării noastre; să intensifice munca de urmărire şi descoperire a autorilor manifestelor contrarevoluţionare şi altor documente anonime, precum şi a elementelor care le difuzează în aşa fel încât nici unul din aceştia să nu rămână nedescoperit, să lupte pentru descoperirea şi lichidarea la timp a activităţii clandestinităţii duşmane din rândul elementelor reacţionare.

în faţa lucrătorilor operativi ai Direcţiei a IV-a şi ai serviciilor 4 din regiuni stau sarcini mari şi de răspundere, pentru organizarea luptei împotriva spionajului economic, subminării, sabotajului şi altor forme de activitate duşmănoasă în obiectivele de apărare şi în alte întreprinderi industriale importante, precum şi pentru întărirea continuă a regimului de păstrare a secretului de stat.

Trebuie arătat că aparatul Direcţiei a IV-a şi unor direcţii regionale, a efectuat o anumită muncă pozitivă în acest sens, datorită căreia au fost demascate şi lichidate organizaţii şi grupuri subversive ce acţionau în întreprinderile industriale ca cele de la uzinele „Mao Tze-Dun", „Republica" etc.

Ancheta a stabilit că activitatea formaţiunilor subversive descoperite se caracterizează prin comiterea unor acte de diversiune, subminare şi sabotaj.

Astfel, în oraşul Baia Mare a fost descoperită şi lichidată organizaţia subversivă „Partidul Unit Român", având 102 membri, care acţionau în Direcţia Regională P. T. T. şi care a comis unele acte de diversiune pe reţelele telefonice. în acţiune au fost arestaţi şi condamnaţi 44 dintre cei mai activi membri ai organizaţiei. De remarcat că Direcţia regională M.A.I. Baia Mare, până la controlul nostru nu arestase decât un prim lot de 24 persoane şi numai după ordinul dat a arestat un al doilea lot de 20 indivizi. Pentru membrii de rând ai acestei organizaţii se iau măsuri profilactice.

în cadrul uzinelor de apărare „6 martie" din Tohan, Direcţia regională M.A.I. Stalin a descoperit o organizaţie legionară formată din membrii unui cuib legionar ce s-a păstrat în această uzină. în cadrul şedinţelor organizaţiei se discutau probleme privitoare la activitatea practică de subminare din uzină şi anume deteriorarea instalaţiilor. Membrii organizaţiei aveau intenţii teroriste faţă de activiştii organelor de partid.

în luna martie a.c. Direcţia regională M.A.I. Autonomă Maghiară a descoperit şi lichidat la Târgu Mureş un grup naţionalist compus din 5 elemente. Membrii acestui grup confecţionau şi difuzau manifeste contrarevoluţionare, întreprindeau acţiuni pentru a procura armament şi explozibil, în scopuri diversioniste. Din acest grup făcea parte fiica unui fost mare moşier - Teleki Elisabeta, care multiplica manifestele la maşină.

Trebuie arătat însă că Direcţia a IV-a şi organele ei locale duc încă o luptă insuficientă împotriva agenturii sabotajului duşman şi activităţii de subminare desfăşurate de elementele reacţionare.

Efectivul operativ al direcţiei şi serviciilor 4 nu depune eforturi suficiente pentru descoperirea şi prevenirea la timp a activităţii duşmănoase organizate de reacţiunea internă în obiectivele de apărare şi întreprinderile industriale importante, care constă în comiterea unor acţiuni de subminare şi sabotaj de către intelectualitatea tehnică reacţionară şi alte elemente duşmănoase pătrunse în aceste întreprinderi.

Serviciile 4 din regiuni industriale atât de importante cum sunt Ploieşti, Hunedoara, Timişoara şi Stalin aproape că nu au acţiuni importante în probleme de spionaj economic, subminare şi alte forme de activitate duşmănoasă organizată.

în întreprinderile industriale din aceste regiuni există o concentrare mare de legionari, foşti membri ai diferitelor partide politice, repatriaţi şi alte elemente duşmănoase.

La Combinatul metalurgic Reşiţa sunt trecute în evidenţă multe elemente suspecte, în uzinele de apărare Cugir din regiunea Hunedoara există 13 cuiburi legionare, care s-au păstrat din trecut împreună cu conducerea lor, iar 33 legionari din această uzină ocupă funcţii de maiştri; uzinele de apărare din regiunea Stalin lucrează de asemenea câteva sute de legionari.

în cadrul rafinăriilor, în 7 schele petrolifere, precum şi în alte obiective vulnerabile din regiunea Ploieşti, au fost luate în evidenţă 838 elemente suspecte, în majoritatea
lor legionari. în acelaşi timp, din cele 107 acţiuni existente numai 9 sunt asigurate cu agentură.

Serviciul 4 din regiunea Ploieşti nu ţine seama în măsura cuvenită de faptul că pe teritoriul regiunii au existat în trecut un mare număr de societăţi anonime, cum ar fi „Astra Română", filială a concernului petrolifer „Royal Dutch" şi altele, sub acoperirea cărora au activat intens serviciile de spionaj englez, american şi altele.
în cele mai importante sectoare industriale se produce un număr însemnat de avarii, explozii, surpări în mine şi alte accidente grave însoţite de victime omeneşti. Se deteriorează în mod intenţionat instalaţii industriale costisitoare, nu se asigură buna Dasrrare şi întreţinerea unor astfel de instalaţii, se comit furturi şi delapidări. Toate acestea aduc mari prejudicii materiale statului, împiedică desfăşurarea ritmului normal itreprinderilor, scad calitatea producţiei şi influenţează în mod dăunător ii de spirit a clasei muncitoare. Cu toate acestea, Direcţia a IV-a şi serviciile 4 ce lucrează pe această linie, nu descoperă ia timp cu ajutorul agenturii astfel de fapte, nu le previn şi nu totdeauna informează asupra lor organele de partid.

Cercetarea accidentelor se efectuează superficial şi cu întârziere, din care cauză nu se stabilesc motivele reale ale avariilor, iar vinovaţii reuşesc de multe ori să se sustragă de la răspundere.

Este cu desăvârşire inadmisibilă pe viitor subaprecierea de către organele noastre a importanţei pe care o are cercetarea temeinică a accidentelor extraordinare asupra cărora există bănuieli că ele se datorează unor acţiuni diversioniste, în legătură cu aceasta pot fi arătate următoarele exemple: în vara anului 1957, la mina Lupeni, elemente necunoscute au întrerupt de câteva ori funcţionarea unui ventilator principal de aeraj. în urma acestui fapt muncitorii au fost intoxicaţi de gaze şi s-a creat primejdia unei explozii.

La 27 iunie minerii au surprins la faţa locului pe Manea Marin, soldat într-o unitate de muncă, în momentul când oprea ventilatorul. în

perioada reţinerii sale, infractorul a încercat să evadeze, iar ulterior, la interogatoriu a căutat să se dea drept altul.

S-ar fi părut normal ca organele securităţii din regiunea Hunedoara să acorde acestui caz o importanţă deosebită şi să organizeze în modul cel mai minuţios anchetarea lui Manea. în realitate însă lucrurile s-au petrecut altfel. După repetate reveniri din partea Direcţiei a IV-a, şeful Direcţiei regionale M.A.I. Hunedoara, maiorul Casza Ştefan, a raportat că Manea Marin a fost pedepsit cu 10 zile închisoare la arestul unităţii de muncă, întrucât fiind militar nu poate fi luat în urmărire penală de către organele M.A.I.

Cu prilejul cercetării furtului petrecut cu mai multe luni în urmă la mina Ghelari, unde au fost sustrase 9 kg explozibil şi o mare cantitate de fitil şi capse, la faţa locului s-a deplasat locţiitorul şefului serviciului raional M.A.I. Hunedoara, căpitan Staicu Ion, care în loc să organizeze în mod just cercetarea acestui caz important şi să ia măsurile informative corespunzătoare, a trecut la interogarea întregului personal, anchetând peste 100 de oameni. Aşa se explică că infractorul a fost descoperit de abia în ultimul timp, iar explozibilul sustras nu a fost găsit în întregime nici până în prezent.

Cazuri de diversiune s-au petrecut şi în alte obiective industriale, dintre care citãm: noul laminor din Roman, mina Sviniţa din regiunea Timişoara, precum şi obiective din alte regiuni, însă, cercetarea acestor acţiuni criminale nu s-a făcut cu atenţia necesară, iar vinovaţii n-au fost descoperiţi nici până astăzi.

Faptele arătate mai sus trebuie să-l determine pe colonelul Stoica N. şi pe şefii direcţiilor regionale să îmbunătăţească cu hotărâre munca informativ-operativă în cadrul obiectivelor de apărare şi întreprinderilor industriale mai importante; să descopere la timp agentura spionajului inamic, să zădărnicească în faşă toate acţiunile criminale pregătite de elementele duşmănoase, să informeze la timp organele de partid despre toate semnalizările survenite la organele M.A.I. cu privire la anumite defecţiuni şi stări de lucruri nesatisfăcătoare.

După cum ştim cu toţii, serviciile de informaţii ale statelor imperialiste consideră forţele militare ale Republicii Populare Române drept unul dintre obiectivele cele mai importante ale activităţii lor de spionaj, îndreptându-şi în primul rând atenţia asupra statelor majore şi obiectivelor militare dotate cu tehnică modernă de luptă.

Cu toate că în munca organelor de contrainformaţii militare se constată o oarecare înviorare, acest aparat îşi duce încă slab la

îndeplinire sarcina sa principală de descoperire a spionajului imperialist în armată.

Agentura organelor de contrainformaţii militare continuă să fie de slabă calitate şi insuficientă din punct de vedere numeric. Nu se acordă încă atenţia cuvenită muncii cu agentura în cadrul comandamentelor de mari unităţi militare, a punctelor radiotehnice şi în locurile de concentrare a tehnicii noi de luptă. Lucrătorii operativi află de multe ori cu întârziere despre cazurile de dispariţie a unor documente secrete din unităţile militare şi nu procedează la o cercetare minuţioasă a acestor cazuri.

Cu toate că în condiţiunile specifice muncii contrainformative în armată, organizarea agenturii pe rezidenţe capătă o importanţă deosebită, totuşi crearea rezidenţelor este tărăgănată într-un mod cu desăvârşire inadmisibil. Acest neajuns s- a făcut simţit îndeosebi în perioada aplicaţiilor în teren, când legătura dintre lucrătorul operativ şi agentură în condiţiuni de campanie a fost mult îngreuiată.

Organele de contrainformaţii militare continuă să desfăşoare şi în prezent o muncă nesatisfăcătoare în mediul ce înconjoară unităţile militare, nu descoperă şi nu demască la timp agentura serviciilor de spionaj imperialiste şi alte elemente duşmănoase.

Nici până acum, Direcţia a V-a nu a stabilit în întregime modul cum agenţi ai unor servicii de spionaj capitalist au reuşit să intre în posesia unor informaţii militare din unele state majore şi unităţi, deşi deţin de mai mult timp semnalări despre aceasta.

Cu toate greutăţile existente şi cunoscute conducerii în ce priveşte identificarea acestor elemente, trebuie să se mobilizeze toate forţele şi să se ia măsuri hotărâte pentru descoperirea spionilor.

Tovarăşul general Naum trebuie să acorde mai multă atenţie problemelor esenţiale de organizare a muncii contrainformative în armată şi în primul rând sarcinii de descoperire a agenturii duşmanului.

Trebuie împiedicată transmiterea de informaţii secrete din cadrul statelor majore, a marilor unităţi şi unităţilor armatei noastre; să se taie posibilitatea pătrunderii în armată a elementelor duşmănoase şi să se prevină la timp cazurile de trădare de patrie din partea militarilor.

în comparaţie cu alte direcţii operative, munca informativ-operativă a Direcţiei a Vl-a se află la un nivel mai scăzut.

Este adevărat că organele securităţii transporturilor au descoperit şi lichidat în ultimul timp activitatea contrarevoluţionară deosebit de intensă a unor elemente duşmănoase. Cu toate acestea însă, munca de descoperire şi urmărire informativă a elementelor ce desfăşoară

activitatea lor de subminare în domeniul transporturilor, este dusă în condiţiuni rudimentare. în transporturi continuă să se producă diferite accidente suspecte de sabotaj şi diversiune şi totuşi, în decursul ultimului an organele Direcţiei a Vl-a n-au descoperit şi demascat nici un sabotor sau diversionist, în obiectivele transporturilor feroviare, navale, aeriene şi rutiere sunt concentraţi numeroşi legionari, foşti membri ai diferitelor partide burgheze, ofiţeri deblocaţi etc., însă urmărirea lor informativă nu este organizată în modul cuvenit.

Munca de descoperire şi demascare a agenturii spionajului imperialist în obiectivele transporturilor, se desfăşoară într-un mod nesatisfăcător. Acţiunile asupra persoanelor suspecte de spionaj sunt lucrate necalificat şi nu sunt orientate într-un scop bine precizat; nu se iau suficiente măsuri operative complexe în vederea descoperirii la timp şi interceptării canalelor de spionaj ale duşmanului.

Nu se acordă importanţa cuvenită urmăririi elementelor vinovate de crime împotriva securităţii statului, a autorilor de anonime cu conţinut duşmănos şi persoanelor ce le difuzează.

Atragem în mod deosebit atenţia Serviciului 2 din Direcţia Vl-a şi a organelor de contrainformaţii din transporturile navale, asupra activităţii lor nesatisfăcătoare.

Munca informativ-operativă în rândul echipajelor de pe vasele care navigă în străinătate se găseşte la un nivel scăzut, agentura existentă nu asigură în întregime îndeplinirea sarcinilor ce-i revin cu privire la supravegherea personalului de bord, descoperirea la timp a elementelor care au intenţii evazioniste, a legăturilor suspecte din ţările capitaliste şi persoanelor ce se ocupă cu contrabanda.

Această stare de lucruri este confirmată şi de faptul că în octombrie a.c., 3 oameni din echipajul motonavei „Transilvania" nu s-au reîntors în patrie. Menţionăm că printre fugari se află un agent al Direcţiei a Vl-a.

Încercările organelor Direcţiei a Vl-a de a pătrunde informativ în centrele de spionaj şi în formaţiunile de emigranţi din străinătate, care desfăşoară activitatea lor de subminare împotriva Republicii Populare Române, sunt foarte timide. Direcţia a Vl-a deţine unele materiale pe baza cărora s-ar fi putut desfăşura o muncă mai activă în porturile străine, însă aceste materiale sunt slab folosite.

Nu este organizată urmărirea informativă a echipajelor de pe vasele capitaliste care acostează în porturile dunărene şi maritime ale ţării noastre, cu toate că se ştie că sub masca de marinari în Republica Populară Română vin diferiţi spioni şi emisari ai organelor de informaţii,

care desfăşoară o activitate de subminare şi spionaj împotriva statului nostru.

Organele M.A.I. din transporturile navale şi în special cele ce asigură munca în portul Constanţa, unde staţionează zilnic câte 15-20 vase capitaliste, folosesc slab posibilităţile existente pentru supravegherea informativă şi urmărirea marinarilor străini pe timpul aflării lor în ţară şi a elementelor ce întreţin legături cu aceşti marinari.

Lipsurile din munca organelor M.A.I. ce lucrează în transporturi, precum şi cauzele acestor defecţiuni au fost analizate amănunţit în şedinţa Colegiului Ministerului Afacerilor Interne din aprilie a.c., după care a fost dat ordinul nr. 86 din 15 aprilie 1957.

Cu toate că acest ordin a pus în faţa organelor M.A.I. din transporturi o serie de sarcini concrete, până în prezent în activitatea Direcţiei a Vl-a nu se observă o îmbunătăţire simţitoare.

Colonelul Aranici trebuie să pună accentul pe îmbunătăţirea radicală a muncii informativ-operative, pentru descoperirea şi lichidarea la timp a activităţii elementelor reacţionare în sectorul transporturilor; să ia măsuri eficace pentru urmărirea activă a persoanelor bănuite ca agenţi ai spionajului capitalist şi să acorde în acest sens o atenţie deosebită marinarilor, feroviarilor şi personalului navigant al aviaţiei civile, care fac deplasări în străinătate.

în colaborarea cu Direcţia I şi a Îl-a, în procesul muncii contrainformative trebuie căutate şi folosite cu mai mult curaj şi pe o scară mai largă posibilităţile de infiltrare a unei agenturi verificate în centrele de informaţii ale duşmanului şi organizaţiile emigranţilor naţionalişti aflate în străinătate, pentru a intercepta agentura lor de spionaj şi canalele de legătură cu Republica Populară Română.

Să se acorde mai multă atenţie urmăririi elementelor ce uneltesc împotriva securităţii statului, precum şi pentru descoperirea autorilor de fiţuici cu conţinut duşmănos ce sunt răspândite în diferite obiective ale transporturilor.

Am arătat mai sus că, în perioada de timp expirată, organele de anchetă au desfăşurat o muncă pozitivă pentru demascarea agenturii serviciilor de informaţii imperialiste, inspiratorilor şi organizatorilor clandestinităţii contrarevoluţionare şi a altor infractori la securitatea statului. Atât în centrală, cât şi în regiuni, organele de anchetă au luptat cu mai multă hotărâre pentru respectarea şi întărirea legalităţii populare.

Cu toate rezultatele obţinute, în munca Direcţiei a VUI-a şi a organelor ei exterioare mai continuă să aibă loc încălcări ale ordinelor

Ministerului Afacerilor Interne şi abateri de la prevederile Codului de procedură penală.

Unii anchetatori nu acţionează încă suficient de calificat şi energic la demascarea criminalilor, uneori apreciază într-un mod nejust materialele probatorii existente, tărăgănează efectuarea cercetărilor, iar în unele cazuri încalcă chiar legalitatea populară, nerespectând termenele de anchetă şi fără să-i pună în cunoştinţă în timpul legal pe cei arestaţi asupra învinuirilor ce li se aduc.

Astfel, la Direcţia Securităţii Bucureşti, arestaţilor Popovici, Mironovici şi altora, ordonanţa de punere sub învinuire le-a fost adusă la cunoştinţă abia după 4 luni de la reţinerea lor.

în cadrul Direcţiei regionale M.A.I. Craiova, după ce grupului subversiv condus de Paveliu Mihai i s-a adus la cunoştinţă ordonanţa de punere sub învinuire, nici unul dintre arestaţi n-a fost interogat asupra problemelor legate de învinuirea respectivă.

Astfel de cazuri au fost constatate şi în cadrul direcţiilor regionale M.A.I. Stalin, Suceava şi Baia Mare.

Cu toate că după prevederile legii nr. 3 arestaţii trebuie să fie anchetaţi în termen de 24 de ore din momentul reţinerii lor, există numeroase cazuri când această dispoziţie legală nu se respectă.

Astfel, în regiunea Stalin, Craiova, Suceava şi Bucureşti s-au stabilit cazuri când anchetarea celor reţinuţi se tăcea după 5-10 zile de la data reţinerii lor.

S-au constatat cazuri, când unii arestaţi n-au fost interogaţi timp de luni de zile şi nu s-au efectuat nici alte măsuri de anchetă în problemele respective.

Mai există anchetatori care nu ştiu să folosească în mod corespunzător materialele probatorii pentru demascarea celor învinuiţi, aduc în mod prematur la cunoştinţă arestaţilor conţinutul datelor de care dispune ancheta cu privire la activitatea lor sau de multe ori pierd iniţiativa şi astfel dau posibilitatea celor arestaţi să îndrepte cercetările pe făgaşul care le convine.

Astfel, lt. major Farcaş Cornel, din Serviciul de anchetă al Direcţiei regionale M.A.I. Baia Mare, a prezentat unui arestat ca materiale probatorii 12 scrisori dintr- o dată, cu toate că asupra acestor scrisori nu s-a efectuat nici o expertiză grafologică.

în cadrul Direcţiei regionale M.A.I. Suceava, în timpul interogării arestatului Pleşa Alex., anchetatorul i-a făcut cunoscut înainte de timp cele declarate de complicele lui, în care se arătau fapte concrete ale

activităţii lor criminale desfăşurate în comun, fără să-l ancheteze însă asupra conţinutului acestor declaraţii.

Sunt cazuri când depoziţiile arestaţilor cu privire la legăturile lor criminale se consemnează într-un mod incomplet, în linii generale, fără să se precizeze îndeajuns activitatea duşmănoasă concretă a fiecărei persoane implicate. Câte o dată anchetatorii trec în procesele verbale de interogatoriu numele unor persoane, care n-au nici o contingenţă cu cazul anchetat.

Astfel, lt. major Mihalcea Aurel, anchetator din Direcţia regională M.A.I. Bacău, de la 14 februarie până la 8 martie a.c. l-a interogat pe arestatul Demetriade Alexandru despre 57 persoane, ce nu au avut nimic comun cu cazul respectiv.

Una dintre lipsurile muncii de anchetă constă în faptul că de multe ori, dosarele celor arestaţi se predau de la un anchetator la altul fără nici un fel de necesitate, ceea ce prejudiciază calitatea anchetei, duce la depăşirea termenelor şi scade răspunderea anchetatorilor.

Astfel, la Direcţia regională M.A.I. Stalin, dosarul arestatului Salcă Alexandru a fost predat de 5 ori de la un anchetator la altul.

Controlul efectuat într-o serie de organe M.A.I. a arătat lipsa unui contact permanent în muncă între lucrătorii operativi şi aparatul de anchetă. Organele de anchetă nu informează totdeauna la timp pe lucrătorii operativi despre declaraţiile obţinute de la arestaţi în problema respectivă, precum şi despre noile forme şi metode pe care le folosesc elementele duşmănoase în cadrul activităţii lor criminale.

În acelaşi timp, lucrătorii operativi nu ţin totdeauna seama de faptul că ancheta constituie o continuare a acţiunii informative şi o încununare a acesteia şi ca urmare după terminarea acţiunii şi arestarea infractorilor, întocmesc în grabă hotărârea privitoare la încetarea urmăririi informative şi de aceea nu acordă în continuare sprijinul necesar anchetatorilor în vederea descoperirii activităţii criminale a celor arestaţi şi verificării informative a materialelor de anchetă.

Cu toate că Ministerul Afacerilor Interne a interzis cu strictețe folosirea metodelor de constrângere fizică şi a altor procedee ilegale, s-au constatat cazuri când unii anchetatori au întrebuinţat faţă de arestaţi asemenea metode.

Astfel, fostul şef al Serviciului de anchetă din Direcţia regională M.A.I. Ploieşti, cpt. Ionescu Virgil, a aplicat faţă de arestatul Stanciu Nicolae metode de constrângere fizică, cerându-i să recunoască activitatea sa contrarevoluţionară. În urma verificărilor s-a stabilit că Stanciu Nicolae nu era vinovat de acuzaţiile ce i se puneau în sarcină, iar ca urmare a fost eliberat de sub arest.

La Direcţia regională M.A.I. Suceava a fost arestat Gheorghiţă Gheorghe, bănuit că face parte dintr-o organizaţie contrarevoluţionară. în cadrul interogării arestatului, lucrătorul operativ Dorneanu Nicolae, dovedind incapacitate în anchetă, l-a maltratat şi l-a forţat să facă declaraţii nereale. Ulterior s-a stabilit că arestarea lui Gheorghiţă a fost neîntemeiată iar el a fost eliberat.

Atât cpt. Ionescu Virgil cât şi lt. maj. Dorneanu Nicolae au fost aspru sancţionaţi pentru folosirea unor astfel de metode nepermise.

Unii şefi ai direcţiilor regionale M.A.I. nu participă la munca de anchetă, nu studiază personal dosarele de anchetă, nu interoghează personal pe arestaţi şi martori şi nu pretind nici şefilor organelor de anchetă şi locţiitorilor lor să participe efectiv la cercetări în cazurile mai importante.

Astfel, conducerea Direcţiei regionale M.A.I. Baia Mare, având în cercetare cazul organizaţiei contrarevoluţionare „Partidul Unit Român", nu s-a interesat de această problemă importantă şi n-a acordat sprijinul necesar anchetatorilor. Mai mult decât atât, chiar atunci când în decursul cercetărilor au fost descoperite legăturile criminale ale membrilor organizaţiei, conducerea direcţiei regionale n-a luat măsurile necesare pentru lichidarea activităţii lor criminale, dând dispoziţiunea greşită ca ancheta să fie încheiată, iar dosarul să fie trimis injustiţie. Nici până în prezent n-au fost anchetate toate persoanele implicate, dintre care 17 nici măcar n-au fost identificate până acum.

Avertizez pe şeful Direcţiei regionale M.A.I. Baia Mare că trebuie să lichideze odată cu acest stil de lucru lipsit de răspundere, care frânează dezvoltarea muncii. Altfel, vom fi nevoiţi să luăm măsuri drastice, la această regiune.

Şefii organelor de anchetă şi locţiitorii lor nu organizează munca cu agentura de cameră în scopuri bine determinate pentru a stabili adevărul în cazurile cercetate. Agenţii de cameră sunt folosiţi pentru urmărirea informativă a marii majorităţi a arestaţilor, cu toate că de multe ori acest lucru nu este necesar. Se semnalează cazuri când pentru munca de agenţi de cameră sunt utilizaţi spioni, conducători ai grupurilor şi organizaţiilor fasciste şi legionare sau alte elemente care au comis crime grave împotriva securităţii statului.

Uneori, ca agenţi de cameră sunt folosiţi arestaţii a căror anchetare nu a fost încheiată sau care nu au dat declaraţii sincere la cercetări.

Au fost descoperite cazuri de relaţii nejuste cu agenţii de cameră, cărora li s-au tăcut diferite promisiuni privitoare la uşurarea soartei lor. Au fost de asemenea scoase la iveală unele abateri cu desăvârşire

inadmisibile, când şefii organelor de anchetă au încredinţat secretarilor de la servicii munca cu agentura de cameră.

Atrag atenţia colonelului Butyka şi şefilor direcţiilor regionale M.A.I. să lichideze în termenul cel mai scurt lipsurile ce mai există în munca de anchetă, să organizeze un control corespunzător asupra modului de desfăşurare a cercetărilor, să participe personal la interogarea arestaţilor - iar la nevoie şi a martorilor, să intervină cu operativitatea necesară pentru a determina îmbunătăţirea calitativă a muncii de anchetă şi să nu admită încălcarea legalităţii populare.

În cadrul îndeplinirii sarcinilor încredinţate organelor M.A.I. de către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român şi guvernul Republicii Populare Române în domeniul asigurării securităţii statului, un rol important revine Direcţiei a VH-a, Serviciului de tehnică operativă, Serviciului „F" şi Serviciului 12 din Direcţia a Îl-a, care au obţinut unele rezultate pozitive în activitatea lor practică. în acelaşi timp trebuie arătat însă că munca acestor organe necesită o îmbunătăţire radicală. Este de la sine înţeles că organizarea judicioasă a activităţii acestor organe operative ajută în mare măsură la demascarea cu succes şi la timp a duşmanilor regimului nostru de democraţie populară.

Locotenent-coloneii Dinescu, Szacsko, Panaitescu şi Marinescu, trebuie să sprijine mai mult direcţiile informative, să îndeplinească la timp şi în bune condiţiuni cererile acestora, să nu admită pe viitor ratarea misiunilor sau deconspirarea măsurilor speciale cu caracter operativ.

Se impune ca tovarăşii din conducerea acestor organe să îmbunătăţească cu hotărâre disciplina şi munca politico-educativă în rândurile aparatului din subordine; să-i imprime acestuia cu mai multă hotărâre simţul răspunderii personale; să-i dezvolte prin toate mijloacele iniţiativa creatoare şi spiritul inventiv, astfel încât fiecare lucrător să ofere garanţia unei juste îndepliniri a sarcinilor încredinţate.

Toţi lucrătorii ce încadrează serviciile de mai sus, trebuie să-şi îmbunătăţească necontenit metodele şi mijloacele de muncă, precum şi tehnica de care dispun. Pe calea raţionalizărilor şi invenţiilor, această tehnică trebuie să fie îmbunătăţită continuu, ridicându-se totodată în mod consecvent calificarea profesională a cadrelor.

Un rol deosebit de important în rezolvarea sarcinilor ce revin organelor M.A.I. îl are Direcţia de cadre şi serviciile sale din regiuni. Plenara C.C. al P.M.R. care a avut loc în luna iulie a.c., a arătat că datorită sprijinului permanent acordat de partid şi guvern pentru întărirea organelor M.A.I. cu cadre din rândurile partidului, nivelul politic şi profesional al majorităţii lucrătorilor M.A.I. a crescut, iar ca urmare se constată şi o îmbunătăţire generală a muncii operative.

în ultima perioadă de timp, Direcţia de cadre şi organele din subordinele sale au desfăşurat o muncă rodnică şi importantă pe linia studierii, educării şi repartizării cadrelor, pe baza calităţilor lor politice şi profesionale.

Verificarea efectuată de inspecţia ministerului în septembrie-octombrie a.c. a arătat că, pe lângă părţile pozitive, în munca Direcţiei de cadre mai există şi unele lipsuri.

Direcţia cadre n-a reuşit până în prezent să creeze rezerva necesară de cadre pentru munci de răspundere şi din această cauză în decursul unei perioade îndelungate de timp, o serie de posturi de conducere continuă să fie ocupate de lucrători insuficient pregătiţi sau necorespunzători acestor funcţii sau se întâmplă ca unele din funcţiunile de acest fel să rămână vacante.

Adesea alegerea şi repartizarea cadrelor se face numai pe baza dosarelor personale, fără să se ţină seama de calităţile profesionale şi politice ale tovarăşilor respectivi.

Sarcina cea mai importantă a Direcţiei de cadre şi a organelor sale este aceea de a studia cu toată scrupulozitatea însuşirile profesionale şi politice ale lucrătorilor, de a crea rezerva necesară de cadre, în vederea promovării în funcţii de conducere a lucrătorilor celor mai devotaţi cauzei partidului, care dau dovadă de iniţiativă creatoare şi posedă o temeinică experienţă în muncă. Direcţia de cadre trebuie să desfăşoare o activitate neobosită pentru creşterea politică şi profesională a lucrătorilor, să lupte cu hotărâre împotriva lipsei de răspundere în muncă, împotriva pălăvrăgelii, indisciplinei şi diferitelor abateri de la morală.

Tovarăşi, analiza întregii noastre activităţi ne arată că, deşi au fost date o serie de ordine importante, ca ordinul nr. 15, 70 şi 95, care au avut ca scop ridicarea la o treaptă mai înaltă a muncii organelor securităţii statului, totuşi munca noastră nu corespunde încă pe deplin sarcinilor de luptă încredinţate de partid şi guvern, Ministerului Afacerilor Interne.

Atrag în special atenţia Direcţiei a III-a şi organelor regionale să se preocupe în mod deosebit de urmărirea legionarilor, care rămân duşmanii cei mai înverşunaţi ai statului nostru.

Vigilenţa tuturor lucrătorilor trebuie să fie deosebit de ascuţită faţă de aceştia.

Direcţiile regionale să ţină seama de lipsurile constatate în aplicarea întocmai a ordinelor 15, 70 şi 95 şi să ia măsuri urgente pentru remedierea defecţiunilor şi greşelilor comise.

Ţin să subliniez că una din cauzele principale ale lipsurilor arătate constă în faptul că tovarăşii din conducerea organelor M.A.I. nu-şi organizează suficient de temeinic munca în scopul de a controla modul de îndeplinire a ordinelor, nu instruiesc şi nu educă pe subordonaţii lor în

spiritul intransigenţei faţă de lipsurile existente, nu studiază în cadrul activităţii lor zilnice formele şi metodele de acţiune ale duşmanului şi nu analizează munca efectivului operativ. Acest fel negativ de conducere a direcţiei, se remarcă, în afară de Baia Mare, şi la celelalte direcţii regionale. în mod deosebit atrag atenţia asupra regiunii Galaţi, precum şi regiunii Iaşi, colonelului Pândele, care nu-şi ţin aparatul operativ în mână, nu-l trag la răspundere şi nu-l dinamizează.

în multe regiuni lipseşte conducerea practică şi controlul asupra îndeplinirii sarcinilor şi de aceea lucrătorii de conducere nu totdeauna cunosc ce fac subalternii lor, tolerează neîndeplinirea la timp a ordinelor şi încălcarea disciplinei.

Fără îndoială că un astfel de stil în muncă nu contribuie la îmbunătăţirea hotărâtă a activităţii informativ-operative în toate domeniile ei. Efectivul operativ lipsit de control îşi împrăştie de multe ori atenţia şi nu se concentrează asupra problemelor principale, hotărâtoare, ale muncii.

Lipsa controlului necesar din partea cadrelor de conducere, face ca unii lucrători, cu toate că au un stagiu îndelungat de muncă în organele securităţii statului, să nu obţină rezultatele operative şi să nu-şi servească patria cu toată plenitudinea cunoştinţelor şi experienţei pe care o au.

Şefii de direcţii şi servicii trebuie să scoată la iveală cu mai mult curaj lipsurile muncii noastre şi să ia măsuri eficace pentru înlăturarea şi prevenirea repetării lor, să ia atitudine hotărâtă împotriva elementelor care încalcă disciplina, a acelora care nu au atitudine justă faţă de muncă, să lupte cu toată tăria împotriva manifestărilor de automulţumire şi tocire a simţului de vigilenţă politică.

Tovarăşi,

Faptele arătate dovedesc că deşi în activitatea organelor M.A.I. s-au obţinut unele rezultate pozitive, totuşi se mai constată lipsuri şi defecţiuni serioase, care au o influenţă negativă asupra stării generale a muncii informativ-operative.

Iată de ce în această şedinţă noi trebuie să scoatem la iveală, cu intransigenţă partinică, lipsurile muncii noastre, pe baza unei critici şi autocritici juste.

Munca în organele securităţii statului este multilaterală, complicată, grea şi de răspundere, dar în acelaşi timp este o muncă înălţătoare şi de mare cinste. De aceea, ea pretinde din partea lucrătorilor de securitate o temeinică pregătire culturală şi profesională şi mai ales o maturitate politică deosebită.Lucrătorul care nu se îngrijeşte de pregătirea sa va bate în cel mai bun caz pasul pe loc, iar în

condiţiunile creşterii continui a cadrelor noastre, un astfel de lucrător va rămâne în urmă şi, iară îndoială că nu va putea să asigure îndeplinirea corespunzătoare a sarcinii de apărare a securităţii de stat a patriei noastre.
Organizaţiile de partid au sarcina să mobilizeze şi să educe zi de zi pe lucrători în spiritul vigilenţei revoluţionare, să le dezvolte nivelul politico-ideologic, să combată cu tărie încălcările disciplinei, neexecutarea ordinelor, atitudinea de tărăgănare şi delăsare în muncă şi să-i sprijine pe şefii de direcţii şi servicii la înlăturarea şi la prevenirea lipsurilor în muncă, creând o opinie de dezaprobare a abaterilor de orice fel.
Aceasta e sarcina principală a lucrătorilor de conducere şi a organizaţiilor noastre de partid.
A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr. I 14, f. 4—60.

117.

1958 ianuarie 28. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Destrămarea" pentru Fundaţia „Carol I" din Paris.
Ministerul Afacerilor Interne

Direcţia I Strict secret

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv
Azi 28 ianuarie 1958, subsemnatul şef de birou căpitan Rujan Gheorghe, analizând materialul existent asupra „Fundaţiei Carol I" din Paris.
Am găsit că acest institut funcţionează de prin anii 1949-1950 aprobat de autorităţile franceze. Este creat de Comitetul Naţional Român (C.N.R.) iar fondurile sunt acordate de S.U.A. Din conducerea Fundaţiei fac parte Veniamin Virgil, profesorul Sever Pop (Belgia), Busuioceanu [Alexandru] de la Madrid, Sabin Manuilă din S.U.A., Gigi Ionescu, reprezentantul C.N.R. în Italia, şi alţii.
Activitatea Fundaţiei este îndreptată împotriva ţării noastre prin desfăşurarea propagandei organizată în presă, conferinţe şi alte asemenea forme şi acţiuni.
Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru „Fundaţia Carol I", numele conspirativ „Destrămarea".
Şef birou

Căpitan Gh. Rujan **A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 101, voi. I,f.6.**

1958 martie 24. Referat cu privire la unele aspecte nesatisfăcătoare din activitatea unor organe judecătoreşti, semnat de ministrul Afacerilor Interne, general-colonel Alexandru Drăghici.
Ministerul Afacerilor Interne Strict Secret
24 martie 1958

Referat
cu privire la unele aspecte nesatisfăcătoare din activitatea unor organe judecătoreşti

în ultimul timp, organele securităţii statului au trimis în judecată infractori contrarevoluţionari, care au săvârşit fapte grave împotriva statului nostru democrat- popular. Analiza cazurilor judecate arată că unii dintre aceşti infractori au fost sancţionaţi cu multă blândeţe, indulgenţa mergând până la absolvirea de pedeapsă, deşi vinovăţia lor este evidentă, faptele fiind grave şi dovedite cu probe incontestabile.

Această situaţie rezultă din modul cum au fost soluţionate mai multe cazuri, dintre care relatăm următoarele:

Organele securităţii statului au arestat în luna aprilie 1957 un grup subversiv compus din 6 elemente în frunte cu Popovici Dumitru preot, legionar din anul 1937, care în trecut a participat la Congresul Studenţilor Legionari ţinut la Craiova în anul 1937, a desfăşurat o intensă propagandă în favoarea organizaţiei legionare „Totul pentru ţară", iar în timpul guvernării legionare a ţinut la domiciliul său şedinţe, a participat la ceremoniile legionare şi la rebeliunea legionară din anul 1941; Gherasimescu Toma, preot, legionar din anul 1935, care în perioada premergătoare guvernării legionare a tipărit în propria sa tipografie din oraşul Bălţi şi a răspândit afişe şi materiale legionare iar în timpul regimului fascisto-antonescian a desfăşurat o intensă propagandă anticomunistă tipărind şi răspândind broşuri antipopulare - de largă circulaţie, printre care broşurile: „Păziţi-vă de comunişti" şi „Lucrătorii lui Dumnezeu"; Vasilescu Atanase, legionar din 1940 şi colaborator apropiat al lui Popovici Dumitru, membru activ în asociaţia „Oastea Domnului" până la desfiinţarea acesteia; Mironovici Elena, soţia condamnatului Radu Mironovici care a stat ascunsă timp de aproape 13 ani, fiind găzduită şi sprijinită moral şi material de elemente legionare; Stratulativ Noreta, legionară din 1940, şefă de cuib, şi Rizescu Eugen, element duşmănos regimului democrat.

Ancheta penală a stabilit că începând din toamna anului 1952, elementele criminale mai sus-menţionate s-au constituit într-o organizaţie

contrarevoluţionară fascistă denumită „Partidul Creştin Român" pe care voiau să o lărgească prin recrutări de elemente legionare şi unele elemente duşmănoase din rândul clericilor şi credincioşilor

.Transformând biserica Domniţa Bălaşa în punct de întâlniri subversive, Popovici Dumitru, Vasilescu Atanase şi Rizescu Eugen, în anul 1952, au ţinut o şedinţă de constituire a organizaţiei subversive denumită „Partidul Creştin Român". Recrutând pe Gherasimescu Toma, Mironovici Elena şi Stratulativ Noreta, au ţinut din 1953 până la arestare - aprilie 1957 - periodic, şedinţe clandestin, în cadrul cărora au conceput şi redactat trei manifeste antipopulare şi antisovietice: unul redactat în anul 1952 în care sunt expuse bazele de constituire ale acestei organizaţii subversive; al doilea redactat în anul 1953 în care preconizează răsturnarea regimului democrat popular prin acţiuni violente; şi al treilea redactat la sfârşitul anului 1953, în care prevedea înfiinţarea de tribunale speciale pentru exterminarea comuniştilor şi celorlalte elemente progresiste. Publicarea acestui manifest urma să se facă în momentul dezlănţuirii unui conflict armat între cele două lagăre.

în cadrul întâlnirilor subversive, membrii organizaţiei - ca unii care-şi pierduseră privilegiile şi poziţiile materiale din trecut - au purtat discuţii deosebit de veninoase la adresa regimului democrat-popular, ponegrind şi defăimând realizările puterii populare. împreună, au hotărât să lărgească organizaţia cu elemente vădit duşmănoase, baza constituind-o elementele legionare. De asemenea, de comun acord au hotărât ca în momentul eliberării condamnatului legionar Radu Mironovici să-i încredinţeze conducerea acestei organizaţii subversive.

Camuflându-se sub masca făţarnică de duhovnic, preotul legionar Gherasimescu Toma a răspândit în rândurile credincioşilor, prin predicile ţinute, calomnii cu privire la orânduirea democrat-populară, a propagat ideea „inevitabilităţii unui nou război mondial şi distrugerea comunismului de către americani cu bomba atomică", instigând în acelaşi timp pe credincioşi la nesupunere faţă de măsurile partidului şi guvernului. De asemenea, cu orice prilej, a instigat pe ţărani să nu urmeze calea cooperativizării agriculturii.

Activitatea criminală desfăşurată de acest grup complotist este dovedită cu declaraţiile lor de recunoaştere, care se coroborează între ele, cu depoziţiile mai multor martori pentru fiecare inculpat în parte, confruntări pozitive şi corpuri delicte ca „Programul Partidului Creştin Român" şi manifestul „Fraţi români, Fraţi Creştini".

Cu toată gravitatea faptelor săvârşite de aceşti inculpaţi şi cu toate probele de la dosar din care rezulta incontestabil vinovăţia lor, totuşi completul de judecată prezidat de cpt. Andrei Dumitru de la Tribunalul Militar Bucureşti, prin sentinţa penală nr. 1089 din 31 octombrie 1957 - dosar nr. 973/1957 - a achitat de orice penalitate pe

Stratulativ Noreta şi Rizescu Eugen. Schimbând încadrarea juridică din infracţiunea de uneltire contra ordinei sociale - art. 209 C. P. - în infracţiune de agitaţie - vechiul art. 327 al. 3 C. P. - şi apoi aplicând Decretul de graţiere şi amnistie nr. 421 din 24 septembrie 1955, a încetat urmărirea penală pentru inculpaţii Gherasimescu Toma şi Vasilescu Atanase, dispunând punerea lor în libertate.

La stăruinţele organului M.A.I., organul procuraturii militare a declarat recurs împotriva sus-menţionatei hotărâri. Tribunalul Militar al Regiunii a Îl-a Militare, prin Decizia nr. 3043 din 6 martie 1958, a casat sentinţa trimiţând cauza organului de anchetă pentru completarea cercetărilor.

Cât de slab îşi exercită unii judecători militari funcţiile ce le revin şi câtă indulgenţă manifestă la aplicarea pedepselor împotriva infractorilor periculoşi securităţii statutului, rezultă şi din modul cum a fost soluţionată următoarea cauză:

La 12 aprilie 1957, Direcţia Regională M.A.I. Piteşti a trimis în judecată pentru agitaţie contrarevoluţionară pe numiţii Predescu Ioan, moşier expropriat, cu domiciliu obligatoriu, şi pe Diaconu Mircea, origine socială burgheză, de profesie medic. în sarcina lor s-a reţinut faptul că, în scopul de a intimida şi determina pe secretarul Raionului P.M.R. Muscel, regiunea Piteşti, să înceteze munca politică, au conceput, redactat şi trimis acestuia o anonimă cu următorul conţinut:

„Basarabenii, care au partizani în munţi şi în regiuni, vă cer să nu mai luaţi măsuri împotriva chiaburilor pentru a nu vă trezi dispărut din sectorul Rucăr de care răspundeţi. Numărul nostru este înzecit decât numărul activiştilor. Divulgarea secretului sau luarea de măsuri va fi pedepsită ca trădare. Trăiască România, trăiască Basarabia".

Deşi inculpaţii, atât în faza anchetei, cât şi în faza judecăţii, au recunoscut învinuirea precum şi faptul că au săvârşit fapta din mobil politic în scopul de a intimida pe secretarul Raionului P.M.R. Muscel să-şi înceteze activitatea politică şi cu toate că activitatea lor duşmănoasă este dovedită cu declaraţiile lor de recunoaştere, scrisoarea corp delict şi concluziile raportului de expertiză grafică, totuşi completul de judecată prezidat de căpitanul Mihai Mihail de la Tribunalul Militar Craiova, prin sentinţa penală nr. 335 din 23 iulie 1957 - dosar nr. 242/1957 - a schimbat încadrarea juridică din infracţiunea de agitaţie contrarevoluţionară în infracţiunea de răspândire de ştiri false, condamnând pe ambii inculpaţi numai la câte 3 luni închisoare corecţională.

Considerăm că hotărârea este nejustă, deoarece pe de o parte schimbarea încadrării juridice este greşit făcută, iar pe de altă parte

pedeapsa de 3 luni închisoare corecţională este prea mică în raport cu gravitatea faptei.

Aceeaşi atitudine de indulgenţă au manifestat-o şi judecătorii care au judecat cauza privind pe inculpatul Racoviţă Alexandru.

La 19 februarie 1957, Direcţia Regională M.A.I. Iaşi a trimis în judecată pe inculpatul Racoviţă Alexandru (exclus din P.M.R.) pentru motivul că în luna ianuarie 1957 a lipit pe zidul casei locuitorului Vicol Ioan din comuna Măluşteni, raionul Murgeni, două fituici cu conţinut injurios la adresa conducătorilor Partidului Muncitoresc Român şi instigator împotriva puterii populare.

Fapta este dovedită cu declaraţiile de recunoaştere ale inculpatului, menţinute şi în faza judecăţii, depoziţiile a 5 martori, fituicile corp delict şi concluziile raportului de expertiză grafică.

Judecând cauza, completul de judecată prezidat de căpitanul Fechete Augustin de la Tribunalul Militar Iaşi, prin sentinţa penală nr. 140 din 19 martie 1957, a condamnat pe inculpatul Racoviţă Alexandru la un an închisoare corecţională. Considerăm că şi această pedeapsă nu este proporţională cu gravitatea faptei săvârşită de acest inculpat.

În cursul anului 1957, organele securităţii din Direcţia Regională M.A.I. Craiova au trimis în judecată pentru uneltire contra ordinei sociale - art. 209, partea III-a C. R - un grup de complotişti în frunte cu numitul Paveliu Mihai, avocat, fost proprietar a 40 ha teren arabil, deputat şi senator în regimul burghezo-moşieresc, candidat din partea P.N.L. - Brătianu în alegerile din 1946; Popescu Gh., avocat, fost guvernator al Băncii din Odessa în timpul ocupaţiei fasciste, fost primar al oraşului Craiova în timpul guvernării antonesciene, membru în comitetul de conducere al P.N.Ţ.

- Maniu până la dizolvare; Turcu Ion, fost mare comerciant, membru în conducerea organizaţiei P.N.Ţ. - Maniu în funcţia de casier, condamnat în anul 1948 la 22 ani muncă silnică pentru deţinere ilegală de aur, apoi graţiat prin decretul nr. 421/1955; Mititelu Constantin, deputat P.N.Ţ. - Maniu, profesor de limba engleză, proprietar a 15 ha de teren şi un imobil; Rădulescu Gheorghe, zis Livezi, fost deputat din partea partidului averescan, iar după 1944 preşedintele organizaţiei P.S.D.I. - Titel Petrescu pe regionala Oltenia; Tudor Gheorghe, avocat, legionar, iar după 1944 înscris în P.N.L.

- Brătianu; Ionescu Ştefan, zis Bălceşti, fost moşier şi ofiţer în armata burghezo- moşierească; Singureanu Constantin - fiu de chiabur, fost ofiţer în armata burghezo- moşierească, proprietar al unui imobil naţionalizat şi alţii.

în ancheta penală s-a stabilit că începând din anul 1955, elementele criminale mai sus-menţionate s-au constituit într-un grup subversiv, în scopul de a acţiona pentru schimbarea regimului democrat.

în vederea atingerii scopurilor lor, membrii acestui grup subversiv au ţinut şedinţe clandestine în cadrul cărora au întocmit un program politic denumit „Programul minimal", în care preconizau schimbarea regimului democrat popular, fie pe calea presiunilor din afară a ţărilor capitaliste şi în urma acestor presiuni P.M.R. va face concesii fostelor partide burgheze pentru a participa la guvernare, fie pe cale violentă, prin dezlănţuirea unui război mondial.

Printre măsurile politice, economice şi administrative prevăzute în program, erau: participarea la alegeri a tuturor fostelor partide burgheze; reprimarea cu toată asprimea a comuniştilor; restituirea averilor naţionalizate; comerţ particular; desfiinţarea serviciilor de cadre, formarea unei armate şi constituirea unui corp didactic care să nu facă politică; reforme judecătoreşti şi administrative cu sisteme de conducere ca în regimul burghez etc. în afară de acestea, membrii acestui grup subversiv au hotărât ca, conducerea „Coaliţiei guvernamentale" pe care o preconizau, să fie încredinţată conducătorilor P.N.Ţ. : Mihalache, Pop I. şi Zâne. Pe plan local au stabilit persoanele care urmau să ocupe funcţii de răspundere politice şi administrative. în perioada evenimentelor din Ungaria au discutat dacă este oportun sau nu să treacă la manifestări publice şi să ceară „alegeri libere". Concomitent cu aceste acţiuni, au întreprins măsuri de recrutări de elemente duşmănoase, au purtat discuţii antipopulare, iar unii dintre ei au răspândit diferite cărţi care tratează probleme de politică liberală.

Faptele sunt dovedite cu declaraţiile de recunoaştere ale inculpaţilor, menţinute în instanţă şi care se coroborează între ele, depoziţii de martori pentru fiecare inculpat în parte şi „Programul minimal" - corp delict.

Cu toate că astfel de fapte reprezintă un pericol pentru securitatea statului, mai ales că au un caracter organizat, totuşi completul de judecată prezidat de maiorul Semeniuc Vespasian de la Tribunalul Militar Craiova, a pronunţat pedepse blânde între 6 luni şi un an şi jumătate. Cât de mici au fost pedepsele se poate deduce şi din faptul că după pronunţare inculpaţii şi-au făcut cruce afirmând că se aşteptau la pedepse peste 15 ani muncă silnică.

Credem că această atitudine a judecătorului, maior Semeniuc Vespasian, nu este întâmplătoare, deoarece după ce organul Procuraturii a declarat recurs împotriva hotărârii pronunţate, judecătorul a chemat pe principalul apărător, avocatul Georgescu Emanoil, şi l-a sfătuit să declare,

împreună cu toţi ceilalţi apărători ai cauzei, recursuri, pentru a contrabalansa recursul declarat de Procuratură. Completul de judecată prezidat de lt. col. Dumitrescu de la Tribunalul Militar al Regiunii a Îl-a Militare prin decizia nr. 1893 din 21 septembrie 1957 a respins recursul părţilor.

Aceeaşi atitudine de indulgenţă au manifestat-o şi judecătorii care au judecat cauza privind pe Epure Virgil, fost prefect legionar al fostului jud. Vaslui.

în luna noiembrie 1957, Direcţia Regională M.A.I. Iaşi a trimis în judecată pe legionarul Epure Virgil pentru activitate contra mişcării revoluţionare, stabilind în sarcina lui următoarele fapte:

S-a încadrat în organizaţia legionară din oraşul Oraviţa în anul 1937. Pentru zelul depus în activitatea legionară, mai ales pe linie de propagandă, Epure Virgil a fost promovat în luna septembrie 1940 de către fostul ministru de Interne, legionarul Petrovicescu Constantin, în funcţia de prefect al jud. Vaslui. în această calitate a dirijat şi coordonat o serie de operaţiuni întreprinse de poliţia legionară şi organele Siguranţei burgheze pentru reprimarea elementelor comuniste sau a altor elemente progresiste. Astfel, în oraşul Vaslui în luna octombrie 1940, din ordinul lui Epure Virgil a fost arestat, anchetat, maltratat şi trimis în judecată pentru activitate comunistă un grup compus din: Candel Alfred, Gold Simion, Segal Zisu, Flis Adolf, Cahana Saia, Mendel Ana, Galfh Avram, Nestianu Constantin, Iancu Menahin şi alţii. De asemenea, Epure Virgil a dispus efectuarea de percheziţii la persoanele suspecte de activitate comunistă. în ajunul zilei de 7 noiembrie 1940, Epure Virgil a ţinut o şedinţă la sediul prefecturii din Vaslui, unde au participat comandantul de jandarmi, Gheorghiu Ion, şeful poliţiei de stat Zavlovski Adrian, şeful poliţiei legionare, Gheorghinescu
Constantin, şi împreună au hotărât măsuri de supraveghere pentru a împiedica acţiunile ce eventual s-ar întreprinde de elementele comuniste ce prilejul zilei de 7 noiembrie ca: răspândiri de manifeste comuniste, arborări de steaguri roşii, întruniri zburătoare etc.

Faptele sunt dovedite cu declaraţiile de recunoaştere ale învinuitului şi depoziţiile de la 12 martori, declaraţii care au fost menţinute şi în instanţă.

Judecând cauza, completul de judecată prezidat de căpitanul Apostol Gheorghe, de la Tribunalul Militar al Regiunii a Îl-a Militare, prin sentinţa nr. 10 din 7 februarie 1958 - dosar nr. 2734/1958 - a achitat de orice penalitate pe inculpatul Epure Virgil.

Considerăm că în rezolvarea acestui caz, completul de judecată s-a orientat greşit, întrucât nu a ţinut seama de faptul că Epure Virgil este un

vechi legionar, care a deţinut funcţii de răspundere în organizaţia legionară, care în afară de activitatea concretizată în faptele mai sus expuse, a desfăşurat şi o intensă activitate de propagandă legionară.

Organele de anchetă ale Direcţiei regionale M.A.I. Stalin, în luna octombrie 1957, au trimis în judecată pe Oancea Victor, în vârstă de 60 ani, legionar din 1929, fost delegat în 1946 la secţia de votare a satului Breaza din partea RN.Ţ. - Maniu, pentru favorizare de infractor şi deţinere ilegală de armament şi muniţii. în sarcina acestui inculpat ancheta a stabilit că în perioada 1950-1952 a avut legături cu membrii bandei de fugari legionari din munţii Făgăraşului: Haşu Laurian, Haşu Gheorghe şi Chiujdea Ioan, cărora le-a procurat cartuşe pentru o armă Z. B. şi pentru un pistolet şi o raniţă militară. La percheziţia domiciliară a inculpatului Oancea Victor s-au găsit ascunse două pistoale şi 83 de cartuşe.

Faptele sunt dovedite cu declaraţiile fugarilor legionari: Haşu Laurian, Haşu Gheorghe şi Chiujdea Ioan şi cu depoziţia lui Oancea Virgil, fiul lui Oancea Victor, precum şi cu corpurile delicte - două pistoale şi cantitatea de muniţie - găsite la percheziţia domiciliară.

Judecând cauza, completul de judecată prezidat de maiorul Cojocaru Dragoş de la Tribunalul Militar Sibiu a achitat de orice penalitate pe Oancea Victor.

Considerăm că hotărârea de achitare este netemeinică deoarece din probele strânse de ancheta penală rezultă cu prisosinţă vinovăţia susnumitului inculpat.

Din analiza unor cazuri judecate în ultimul timp, rezultă că unii judecători admit cu multă uşurinţă mai întâi cererile de revizuire a proceselor, care sunt pur formale, iar în cele din urmă cu aceeaşi uşurinţă admit eliberarea provizorie a condamnaţilor respectivi, deşi în mod evident aceştia au crime grave la activul lor. Datorită acestui fapt, elementele criminale aflându-se în stare de libertate, influenţează negativ cursul normal al desfăşurării şi realizării justiţiei şi în ultimă instanţă reuşesc să scape de pedeapsă.

Organele de anchetă ale Direcţiei Regionale M.A.I. Stalin au arestat pe legionarul Panciu Ioan şi Ciuculete Dumitru, student anul IV la Facultatea de Silvicultură, pentru uneltire contra ordinii sociale.

în sarcina inculpaţilor, ancheta a stabilit că Panciu Ioan s-a încadrat în organizaţia legionară în anul 1940, a participat la rebeliunea legionară, fapt pentru care a fost condamnat la 3 luni de închisoare corecţională, iar după 23 august 1944 a continuat să desfăşoare activitate legionară şi să săvârşească fapte de drept comun, fapt pentru care în 1948 a fost condamnat la 3 ani închisoare corecţională pentru activitate

legionară, iar în 1952 la 2 ani închisoare corecţională pentru fals în acte publice. în închisoare a cunoscut pe studentul Ciuculete Dumitru, care ispăşea o pedeapsă de 10 luni pentru fals în acte publice. Observând că Ciuculete Dumitru are vederi antipopulare, Panciu Ioan a început treptat să şi-l apropie şi să-l ia în pregătire legionară. După ce s-au eliberat, Panciu Ioan şi Ciuculete Dumitru au continuat să păstreze legături şi să se reîntâlnească în mod organizat. în cadrul unei întâlniri din cursul anului 1955, Panciu Ioan i-a propus lui Ciuculete Dumitru - care între timp se înscrisese la facultate - să observe care studenţi au vederi antipopulare şi cei care corespund să-i recruteze şi să-i organizeze într-un grup subversiv, în scopul de a acţiona la „momentul potrivit" împotriva regimului democrat popular din ţara noastră. în urma discuţiilor ostile regimului democrat popular şi a instructajului făcut de Panciu Ioan asupra modului cum să procedeze la constituirea grupului subversiv, Ciuculete Dumitru a acceptat sarcina dată.

Faptele sunt dovedite cu declaraţiile ambilor inculpaţi, menţinute şi în instanţa de judecată.

în cursul judecăţii, procurorul militar căpitan Ciunganu Liviu a cerut din oficiu - fără ca inculpatul să facă cerere - eliberarea provizorie a lui Ciuculete Dumitru. Completul de judecată prezidat de maiorul Cojocaru Dragoş, însuşindu-şi şi concluziile procurorului militar, a dispus prin încheierea nr. 1 din 11 februarie 1958, eliberarea provizorie a sus-numitului inculpat până la judecarea definitivă a cauzei.

Considerăm că această eliberare provizorie este netemeinică. Măsura eliberării provizorii se dispune atunci când din probele din dosar se desprinde că inculpatul la judecarea definitivă a cauzei nu va primi o pedeapsă mai mare decât timpul cât a stat în prevenţie. Ori, Ciuciulete Dumitru a stat în prevenţie 9 luni şi pedeapsa către care tinde instanţa - prin luarea măsurii de eliberare provizorie - este evident o pedeapsă blândă, prea mică în raport cu fapta - concretizată în iniţierea unui grup subversiv legionar, în cadrul unei întâlniri organizate şi în urma unor discuţii duşmănoase regimului democrat-popular - şi în raport cu circumstanţele personale, care sunt în defavoarea ambilor inculpaţi, deoarece Panciu Ioan este vechi legionar, participant la rebeliune, condamnat în mai multe rânduri înainte şi după 23 august 1944 pentru activitate legionară şi pentru fapte de drept comun, iar Ciuciulete Dumitru un infractor care a mai ispăşit o pedeapsă, după care i s-a dat posibilitatea să fie reprimit în facultate şi totuşi a continuat mai departe să acţioneze subversiv împotriva puterii populare.

Un alt caz care demonstrează uşurinţa cu care se dispune eliberarea provizorie, îl constituie cazul inculpatului Tănăsescu Dumitru, membru marcant în conducerea P.N.Ţ.-Maniu.

La sfârşitul lunii octombrie 1957, Direcţia de Anchete a arestat un grup subversiv în frunte cu Baziliu Nicolae fost colonel în armata statului burghezo-moşieresc. Ancheta a stabilit că Baziliu Nicolae în cursul anului 1957 a întocmit 2 planuri pentru constituirea unei organizaţii subversive denumită „Comitetul de Eliberare Naţională a României", ai cărei membri în majoritatea lor urmau să fie recrutaţi din rândul ofiţerilor deblocaţi, cu scopul de a răsturna prin violenţă orânduirea democrat-populară din ţara noastră.

în planurile sale Baziliu Nicolae a prevăzut ocuparea cu forţa a sediilor Miliţiei Capitalei şi Penitenciarul Jilava, procurarea de armament şi muniţii, eliberarea deţinuţilor şi numirea lor ca conducători de grupuri ale rebelilor, arestarea membrilor de partid, asasinarea unor membri din guvern şi săvârşirea de acte de teroare împotriva ostaşilor armatei sovietice.

în vederea constituirii organizaţiei proiectate, Baziliu Nicolae a început să viziteze o serie de foşti ofiţeri din armata burghezo-moşierească şi prin discuţii să- i tatoneze pentru a vedea dacă acceptă să întreprindă acţiuni duşmănoase împotriva regimului democrat popular din ţara noastră. în afară de acestea Baziliu Nicolae a deţinut şi două pistoale şi o cantitate de muniţie, pe care le-a dat la începutul anului 1957 complicelui său Deleanu Nicolae, armament şi muniţie care au fost descoperite şi ridicate la percheziţia domiciliară a acestuia.

Faptele sunt dovedite cu declaraţiile de recunoaştere ale inculpatului şi corpurile delicte găsite la percheziţia domiciliară ca: „lista guvernului socialist-creştin" unde Baziliu Nicolae figurează ca preşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru de Finanţe, după care urmează numele persoanelor şi funcţiile pe care urmau să le deţină în cazul când organizaţia subversivă şi-ar fi realizat scopul: „lista membrilor Prezidiului Marii Adunări Naţionale" care cuprinde numele persoanelor ce urmau să fie recrutate în organizaţie şi funcţiile pe care trebuia să le primească în aparatul de stat; un document intitulat „Proclamaţie" scris în iunie 1957, pe care urma să o facă organizaţia subversivă după preluarea puterii, către statele imperialiste; „ordinul de operaţii nr. 3" cuprinde măsuri concrete în vederea răsturnării prin violenţă a regimului democrat-popular; două documente, intitulate „Comunicat" - scrise în luna octombrie 1957, 3 pistoale şi cantitatea de muniţie găsită la percheziţia domiciliară a complicelui Deleanu Nicolae, dintre care două au fost date spre păstrare de Baziliu Nicolae.

Printre elementele care au avut contingenţă infracţională cu inculpatul Baziliu Nicolae, a fost şi Tănăsescu Dumitru, fiu de moşier, fost avocat, fost ajutor de primar, fost membru în consiliul de administraţie al Soc. de Telefoane, fost membru marcant în conducerea P.N.Ţ.-Maniu.

Acesta în luna iunie 1957, a fost trimis în judecată pentru agitaţie contrarevoluţionară, însă a fost achitat de orice penalitate. întrucât această hotărâre a fost nejustă, s-a introdus recurs în supraveghere, care a fost admis, cauza fiind în prezent în curs de rejudecare. După eliberarea sa din închisoare, Tănăsescu Dumitru a luat legătura cu fostul colonel Baziliu Nicolae şi în casa acestuia din str. Ţepeş Vodă nr. 52, împreună au purtat discuţii duşmănoase la adresa regimului democrat popular, ambii manifestându-şi dorinţa de răsturnare a orânduirii democrat populare pe calea dezlănţuirii unui război. în cadrul discuţiilor, Baziliu Nicolae i-a spus că este informat că în curând regimul democrat popular din ţara noastră se va schimba şi că de aceea s-a gândit să formeze un guvern din care să facă parte şi el - Tănăsescu Dumitru. Faţă de cele propuse, Tănăsescu Dumitru nu a dat nici un răspuns, dar nici nu s-a desolidarizat şi nu a denunţat organelor de stat. După această discuţie, Baziliu Nicolae l-a trecut pe Tănăsescu Dumitru pe lista de guvern în funcţia de ministru de Interne.

Pentru aceste fapte - săvârşite după eliberarea sa din închisoare - a fost din nou trimis în judecată. în cursul judecăţii, Tănăsescu Dumitru a introdus o cerere de eliberare provizorie, pe care completul de judecată prezidat de căpitanul Prună Liviu de la Tribunalul Militar Bucureşti, prin încheierea din 5 februarie 1958 - dosar nr. 55/1958 - a admis-o dispunând punerea în libertate a lui Tănăsescu Dumitru.

Deoarece cererea de eliberare provizorie a lui Tănăsescu Dumitru este pur formală şi deci eliberarea provizorie s-a făcut cu multă uşurinţă şi în mod neîntemeiat, Procuratura Militară - la sesizarea noastră - a înaintat recurs, suspendându-se astfel punerea în libertate a celui în cauză până la judecarea fondului.

în timp ce unii dintre infractorii periculoşi securităţii statului, care au săvârşit cu intenţie contrarevoluţionară crime grave împotriva statului nostru sunt sancţionaţi - aşa cum dovedesc exemplele expuse în acest material - cu multă blândeţe, indulgenţa mergând uneori până la absolvirea lor de pedeapsă, în acelaşi timp unii lucrători din cadrele Ministerului Afacerilor Interne - Securitate sau Miliţie - care au săvârşit fapte penale fără intenţie contrarevoluţionară, sunt pedepsiţi cu toată asprimea, ajungându-se până la pedeapsa maximă prevăzută de textul de lege în care au fost încadraţi. în fond, sancţionarea unor asemenea lucrători din Ministerul Afacerilor Interne este justă, deoarece prin

faptele lor au prejudiciat într-o formă sau alta interesele statului nostru, însă, dacă în fond sancţionarea acestora este justă, ceea ce considerăm nejust este faptul că nu cu aceeaşi severitate sunt pedepsiţi duşmanii cei mai înrăiţi ai regimului democrat-popular, care provin din rândurile foştilor exploatatori, acţionează cu intenţie direct contrarevoluţionară, se pun în mod voit, conştient, de-a curmezişul construirii socialismului în ţara noastră, în timp ce acei lucrători din M.A.I. care încalcă legile, sunt cazuri izolate, provin din rândurile muncitorilor şi ţăranilor muncitori, care au depus cât timp au funcţionat în M.A.I. o oarecare activitate pentru reprimarea infractorilor contrarevoluţionari, iar faptele penale ce li se impută le-au săvârşit fără intenţie contrarevoluţionară.

Această situaţie rezultă din modul cum au fost soluţionate mai multe cazuri, dintre care relatăm următoarele:

în luna septembrie 1957, Direcţia de Anchete Penale a Ministerului Afacerilor Interne a trimis în judecată pe lt. Constantinescu Marin din Unitatea de securitate nr. 0123/U, în vârstă de 23 de ani, originea socială muncitorească, pentru furt şi deţinere ilegală de armament şi muniţie.

în sarcina lui s-a reţinut faptul că în luna aprilie 1957, în timp ce locuia la căminul M.A.I. a spart dulapul colegului său lt. Bordei Ion şi şi-a însuşit un pistolet şi câteva cartuşe, pe care le-a deţinut în continuare la domiciliul său fără autorizaţie.

Completul de judecată prezidat de către căpitanul Sitaru Valeriu de la Tribunalul Militar Bucureşti, prin sentinţa nr. 999 din 7 octombrie 1957 - dosar nr. 970/1957 - a condamnat pe lt. Constantinescu Marin la 6 ani închisoare corecţională pentru furtul pistoletului, 6 ani închisoare corecţională pentru deţinere ilegală de armament, 3 ani închisoare corecţională pentru deţinere ilegală de muniţii şi 1 an interdicţie corecţională.

Ulterior, lt. Constantinescu Marin a fost judecat şi pentru distrugerea a 4 broşuri, lecţii profesionale cu caracter secret. Judecând cauza, completul de judecată prezidat de lt. major Prună V. de la Tribunalul Militar Bucureşti, l-a condamnat prin sentinţa penală nr. 1075 din 30 octombrie 1957 - dosar nr. 1120/1957 - la 6 ani de închisoare corecţională.

în luna august 1957, Direcţia de Anchete Penale M.A.I. a trimis în judecată pe lt. major de securitate Smochină Nicolae, pentru abuz în serviciu, reţinând în sarcina lui faptul că în calitate de ofiţer activ în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după ce a efectuat legal arestarea infractorului contrarevoluţionar Bondric Eugen, s-a prezentat în ziua de 14 februarie 1957 la domiciliul părinţilor acestuia cărora le-a cerut să-i

predea suma de 1 515 lei găsită cu o zi înainte la percheziţie, pe motivul că s-ar fi dispus confiscarea acestei sume. Sub acest pretext şi-a însuşit în mod fraudulos suma de bani mai sus-menţionată.

Completul de judecată de la Tribunalul Militar Bucureşti prin sentinţa penală nr. 1002 din 4 septembrie 1957 - dosar nr. 1020/1957 - a condamnat pe lt. major Smochină Nicolae la 3 ani închisoare corecţională pentru abuz în serviciu.

Considerăm că în ambele cazuri, hotărârile instanţelor de fond sunt deosebit de aspre, pedepsele fiind prea mari în raport cu faptele şi cu circumstanţele personale ale inculpaţilor.

Cât priveşte judecarea şi condamnarea unor lucrători de miliţie, analiza unor cazuri judecate în cursul anului 1957, arată că există o situaţie şi mai îngrijorătoare, severitatea în condamnare mergând aproape în toate cazurile, la pronunţări de pedepse maxime prevăzute de lege. Din zeci de cazuri, unde unii sergenţi şi ofiţeri de miliţie au fost pedepsiţi cu toată asprimea, relatăm următoarele:

Organele Direcţiei Generale a Miliţiei au trimis în judecată pe lt. Ciobanu Ion de la Secţia Îl-a Miliţie Bucureşti, pe motivul că acesta cercetând o cauză privind unele sustrageri de produse alimentare de la laboratorul patiseriei din str. Buzeşti, a primit de la numita Zaharescu Alexandrina, responsabila unităţii, suma de 500 lei, în scopul de a tergiversa soluţionarea cauzei până către sfârşitul lunii decembrie 1957, când se aştepta apariţia legii de graţiere şi amnistie.

Judecând cauza, completul de judecată prezidat de către căpitanul Apostol Gheorghe de la Tribunalul Militar Bucureşti, prin sentinţa penală nr. 1250 din 20 decembrie 1957 - dosar nr. 1280/1957 - a condamnat pe lt. Ciobanu Ion la 10 ani închisoare corecţională şi 6 ani degradare civică.

Considerăm că în raport cu fapta - 500 lei mită pentru a tergiversa soluţionarea unui dosar - şi cu circumstanţele personale ale inculpatului - elemen d te penale, sincer în cercetări şi în faţa justiţiei - pedeapsa de 10 ani încnisoare corecţională este exagerată.

Completul de judecată prezidat de lt. maj. Prună Liviu, de la Tribunalul Militar Bucureşti, a condamnat prin sentinţa penală nr. 1050 din 24 octombrie 19? / - dosar 839/1957 - pe slt. Dulama Gheorghe din Miliţia T. F. Ploieşti, la un an şi o luni închisoare corecţională, pentru faptul că în timp ce era ofiţer de serviciu pe secţie, a consumat băuturi alcoolice.

Soluţii asemănătoare au fost pronunţate uneori şi de tribunalele militare din Craiova şi Cluj. De exemplu:

Completul de judecată prezidat de căpitan Munteanu Viorel de la Tribunalul Militar Craiova, a condamnat prin sentința nr. 48 din 28 ianuarie 1957, la un an închisoare corecțională pe slt. Popovici Ion din raionul de Miliție Craiova, pentru faptul că în timp ce era de serviciu pe unitatea sa a ieşit în oraş să-şi cumpere ţigări, apoi a intrat într-un restaurant şi a consumat băuturi alcoolice.

Prin sentința penală nr. 264 din 15 august 1957, completul de judecată de la Tribunalul Militar Cluj a condamnat la câte 6 luni de închisoare corecțională pe sergenții majori Kovacs Ştefan şi Kovacs Francisc din Raionul de Miliție Gheorghieni. în sarcina lor s-a stabilit că paznicul de noapte Bege David a adus la postul de Miliție doi tineri: Gyorfi Emeric şi Bajka Anton pe motivul că aceştia l-ar fi atacat pe stradă în dreptul căminului cultural (noaptea). Pe baza celor spuse de paznic, sergenții majori Kovacs Ştefan şi Kovacs Francisc le-a dat 2-3 bastoane de cauciuc la spate şi după 10 minute le-a dat drumul.

Pe lângă unele condamnări severe, se observă şi alte aspecte nesatisfăcătoare în activitatea unor organe de procuratură şi organe judecătoreşti. în cadrul Ministerului Afacerilor Interne sunt lucrători de miliție care luptă destoinic şi hotărât împotriva infracționismului. Unii dintre aceşti lucrători de miliție - sergenți sau ofițeri - sunt chemați ulterior în judecată, uneori direct la tribunalele civile, fie de către rudele infractorului aflat în urmărire penală, fie de către infractor după ce şi-a ispăşit pedeapsa şi s-a eliberat, sub pretextul că în timpul operațiilor sau în cursul cercetărilor aceşti lucrători au făcut diferite abuzuri. Dând curs unor asemenea reclamații fără a efectua verificările necesare şi fără să se ţină cont că deseori infractorii prinşi încercând să se sustragă, se opun cu îndârjire, ultragiază şi chiar încearcă să lovească organele operative, instanțele judecătoreşti mai ales tribunalele civile, au tăcut jocurile elementelor duşmănoase, condamnând nejustificat sau în unele cazuri cu toată asprimea pe lucrătorii de miliție reclamați.

în cursul anului 1957, numitul Rubingher Osias, secretarul Sfatului Popular al Raionului Tg. Neamț, a predat organelor Securității o anonimă prin care era amenințat că „dacă va continua să colaboreze cu comuniştii şi nu va părăsi deîndată serviciul şi localitatea, va fi asasinat de o bandă organizată şi înarmată". La predarea anonimei, Rubingher Osias a indicat printre persoanele bănuite şi pe numitul Fărcăşanu Ion, funcționar la acel sfat popular, cu care anterior avusese dese neînțelegeri în serviciu, precum şi pe fratele acestuia Fărcăşanu Emil, avocat, asupra căruia organele securității posedau date că în cercurile restrânse se manifestă antipopular, iar față de o serie de persoane răspândeşte ştiri denaturate cu privire la unii activişti din aparatul de stat.

Pe baza unei expertize grafice, insuficient de precisă, dar care concludea în cele din urmă că proba de scris luată lui Fărcăşanu Ion este identică cu scrisul din anonima corp-delict, Fărcăşanu Ion a fost reţinut şi anchetat. După 66 ore, a fost pus în libertate întrucât nu s-a putut obţine probe certe de vinovăţie. în iulie 1957, Fărcăşanu Emil - frate, avocat - a reclamat atât la Direcţia Regională M.A.I. Bacău cât şi la Procuratura Militară Bacău, că fratele său Fărcăşanu Ion a fost insultat şi bătut în aşa fel, încât după ce a fost pus în libertate a fost internat în spital.

Cercetările întreprinse de către Direcţia Cadre din Ministerul Afacerilor Interne şi de către Procuratura Militară Bacău, au stabilit că învinuitul Fărcăşanu Ion s-a internat în spital fiindcă suferea de nevroză cu luni de zile înainte de arestare, iar în timpul cercetărilor nu a fost nici ameninţat şi nici bătut. Reclamaţia fiind tăcută în mod provocator Procuratura Militară a clasat cauza.

Cu toate acestea, Fărcăşanu Emil - avocatul - a tăcut demersuri pe lângă Procuratura Regiunii a Îl-a Militare Bucureşti care analizând superficial cazul, a cerut Procuraturii Militare Bacău, să-şi refacă concluziile şi să dispună trimiterea în judecată pentru cercetări abuzive, a lt. maj. Gavrilă Nicolae, lt. Preoteasa Emil şi lt. maj. Tătaru care au lucrat în acest caz.

La stăruinţa Direcţiei Cadre M.A.I. şi organului Procuraturii Militare Bacău, care revenind au arătat că dispoziţiunea de trimitere în judecată a ofiţerilor mai susmenţionaţi nu este justă, această măsură în cele din urmă a fost retrasă de către Procuratura Militară a Regiunii a Îl-a Militare Bucureşti.

Un alt caz:

La începutul anului 1957, un grup de ofiţeri de la Secţia a 6-a Miliţie a Capitalei, compus din lt. Armencea Savu, lt. Moldoveanu Horia, lt. Simion Ion împreună cu patru miliţieni, au efectuat pe baza datelor obţinute în prealabil, prinderea în flagrant delict a unei bande de spărgători cu chei potrivite, formată din: Continci Ion, Brajbaru Ion şi Bocos Petre recidivist graţiat prin decretul 4 din 5 august 1954.

După ce infractorii au pătruns în locuinţă, au fost somaţi de lucrătorii mai susmenţionaţi, aflaţi la pândă, să se predea. Pentru a se putea sustrage, infractorii au opus rezistenţă încercând în cele din urmă să lovească pe unii din lucrătorii operativi.

Prin forţa fizică li s-au răsucit mâinile şi li s-au pus cătuşele. După terminarea cercetărilor au fost trimişi în judecată şi pentru faptele lor toţi aceşti infractori au primit pedepse de la 5 ani în sus.

La terminarea anchetei, infractorii s-au plâns procurorului militar Motancea S. de la Procuratura Militară Bucureşti - în prezent procuror

civil la Procuratura de pe lângă Tribunalul Capitalei R.P.R. - că atât la locul prinderii cât şi în timpul cercetărilor, au fost bătuţi de organele miliţiei şi ţinuţi sub regim sever de arest. Fără ca procurorul să epuizeze celelalte căi de verificare, a trecut de îndată la confruntarea bandiţilor cu toţi ofiţerii şi miliţienii care au lucrat în această acţiune, afirmând că „nu se va lăsa până nu le va emite la toţi mandate de arestare".

Considerăm acest procedeu nejust, atâta vreme cât infractorii au fost prinşi în flagrant delict, au opus rezistenţă, au primit - la judecarea cauzei în cursul anului 1957 - pedepse serioase pentru faptele lor şi nu au fost bătuţi în cursul cercetărilor, cum au afirmat în mod mincinos, în faţa instanţei de judecată.

întrucât asemenea soluţii date de unele organe judecătoreşti aduc prejudicii intereselor Securităţii Statului, fiindcă după ce elementele contrarevoluţionare sunt puse în libertate, ele îşi continuă mai departe activitatea lor subversivă, iar pe de altă parte soluţiile lipsite de obiectivitate revoluţionară şi orientare politică justă, nu fac altceva decât să încurajeze şi alte elemente contrarevoluţionare să desfăşoare activitate clandestină, propunem să se ia măsuri pentru a se stabili care sunt cauzele pentru care unii judecători persistă încă să pronunţe astfel de hotărâri nejuste.

în acelaşi timp, să se treacă la revizuirea cazurilor considerate de noi ca nejust soluţionate.

Ministrul Afacerilor Interne
General-colonel
Al. Drăghici

118.

A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr. 196, f. 76-92.**1958 septembrie 16.** Referatul ministrului Afacerilor Interne Alexandru Drăghici privind analiza muncii informativ-operative desfăşurată de organele Securităţii Statului, prezentat în deschiderea şedinţei cu directorii şi locţiitorii acestora din regiuni şi centrala ministerului.

Ministerul Afacerilor Interne

Stenograma

Şedinţei ce a avut loc în zilele de 16, 17 şi 18 septembrie 1958 şi la care au participat directorii şi locţiitorii lor din regiuni şi centrala ministerului.

Şedinţa a fost deschisă de tov. locţiitor al ministrului, general-locotenent Pintilie Gheorghe, în ziua de 16 septembrie orele 9,00 arătând că această şedinţă a fost convocată pentru a se face analiza muncii de la ultima şedinţă.

Are **cuvântul tovarăşul ministru Alexandru Drăghici** care expune referatul conducerii ministerului.

Tovarăşi,

[...]

Pentru a asigura îndeplinirea indicaţiilor Comitetului Central al partidului nostru, privind prevenirea şi reprimarea la timp a elementelor contrarevoluţionare şi a oricăror manifestări ale acestora, organele securităţii statului ale Republicii Populare Române trebuie să aplice în activitatea lor practică măsuri contrainformative chibzuite, ofensive. Pentru aceasta este necesară îmbunătăţirea radicală a muncii de punctare, dirijare şi educare a agenturii, care constituie mijlocul hotărâtor în lupta împotriva activităţii de subminare desfăşurată de elementele duşmănoase.

La şedinţa pe ţară a efectivului operativ de conducere, care a avut loc în decembrie 1957, s-a analizat starea muncii informativ-operative desfăşurată de organele securităţii statului în lupta împotriva agenturii serviciilor de spionaj imperialiste şi clandestinităţii reacţionare.

Lucrările şedinţei au arătat că în munca unor direcţii centrale şi regionale, precum şi a organelor raionale M.A.I., există lipsuri serioase, care se datoresc slabei executări a ordinelor conducerii ministerului şi în special a ordinelor **nr. 15, 70, 95** etc.

Au fost aspru criticate acele organe în a căror reţea secretă au existat mulţi agenţi incapabili să facă faţă muncii şi al căror efectiv operativ nu acordă atenţia cuvenită dirijării şi educării agenturii. Au fost, de asemenea, scoase la iveală lipsurile principale în urmărirea elementelor duşmănoase, în special a celor suspectate în activitatea de spionaj, a celor care în trecut au ocupat funcţii de conducere în

organizaţiile legionare şi partidele politice burgheze, precum şi a clericilor reacţionari şi sectanţilor.

Majoritatea lucrătorilor operativi au interpretat just critica constructivă ce le-a fost adusă şi au luat măsuri pentru înlăturarea lipsurilor ce au existat. Ofiţerii de securitate au început să se pregătească tot mai temeinic pentru întâlnirile cu agentura. Descotorosindu-se de agenţi incapabili de muncă, ei au efectuat o serie de recrutări valoroase, întreprind măsuri mai chibzuite şi mai calificate pentru lucrarea elementelor duşmănoase şi lichidarea activităţii lor criminale.

îmbunătăţirea serioasă obţinută în munca operativă a organelor Ministerului Afacerilor Interne este documentată de faptul că, în perioada de la 1 ianuarie şi până la 1 august a.c. au fost arestate pe întreaga ţară 3 312 elemente duşmănoase, în special din rândul legionarilor, foştilor membri ai aşa-ziselor partide „istorice", precum şi din rândul elementelor provenite din clasele exploatatoare; 2 214 elemente arestate au făcut parte din grupări şi organizaţii subversive.

Unele direcţii centrale şi regionale au îmbunătăţit în ultima perioadă de timp, într- o oarecare măsură, munca de îndrumare a agenturii şi de reprimare a elementelor contrarevoluţionare. Rezultate destul de bune au fost obţinute de direcţiile a Îl-a, a III-a şi a IV-a din aparatul central, precum şi direcţiile regionale M.A.I. Stalin, Suceava, Hunedoara şi Piteşti.

Astfel, în ultimul timp, Direcţia a Îl-a şi-a îmbunătăţit, într-o oarecare măsură, munca pe linia corpului diplomatic. Au fost efectuate câteva recrutări din rândul funcţionarilor. Efectivul operativ a început să întreprindă cu mai mult curaj măsuri informativ-operative pentru lucrarea spionilor camuflaţi sub acoperire diplomatică. Au fost obţinute materiale operative importante de la agentura noastră din străinătate.

Cu câteva luni în urmă au fost arestaţi 2 agenţi ai serviciului de spionaj american şi anume Banu Nicolae şi Caraten I., care în 1957 au fost recrutaţi de un fugar român, reprezentant al unuia dintre centrele de spionaj americane din Franţa, venit ilegal în Republica Populară Română cu misiuni de spionaj. Recent a fost arestată o agentă a serviciului de spionaj francez, care a avut misiunea să transmită altor agenţi aflaţi în ţara noastră diferite mesagii duşmănoase şi microfilme cu instrucţiuni criminale.

Direcţia a Îl-a are în lucru unele acţiuni informative importante, care sunt lucrate mai activ. Unele servicii din cadrul direcţiei au reuşit să recruteze unii agenţi cu posibilităţi largi de informare şi au în studiu o

serie de candidaţi dintre elemente cu legături în rândul persoanelor care sunt în atenţia operativă a direcţiei.

Direcţia a III-a şi-a îmbunătăţit munca desfăşurată în vederea descoperirii clandestinităţii contrarevoluţionare. în februarie a.c. a fost lichidată o organizaţie legionară cu multe ramificaţii, din care făceau parte fruntaşi legionari, sub conducerea ajutorului de comandant Atanasiu Constantin. în afară de aceasta, s-a stabilit că, prin intermediul misiunii engleze din Republica Populară Română, Atanasiu a încercat să stabilească legături cu centrele legionare din străinătate.

în procesul acţiunii informative şi a anchetei, s-a stabilit că Atanasiu Constantin a încercat să creeze în ţară un centru legionar. în acest scop el a ţinut în anul 1954 o şedinţă secretă a legionarilor care ocupau în trecut funcţii de conducere în organizaţiile fasciste, dându-le sarcini să atragă la activitate clandestină noi membri. Cei care lucrau în instituţii şi întreprinderi au primit sarcină să comită acte de sabotaj.

Direcţia a IV-a a început să asigure mai bine securitatea statului în obiectivele industriei noastre de apărare. Lucrătorii acestei direcţii au descoperit şi arestat un grup de legionari care se ocupau cu subminarea economiei naţionale şi desfăşurarea propagandei duşmănoase. Căpetenia grupului - inginerul Munteanu Mihai -, prin diferite vicleşuguri, a reuşit să pătrundă în partid pentru a-şi ascunde activitatea contrarevoluţionară. Profitând de funcţiile ce le ocupau în producţie, elementele duşmănoase, conduse de Munteanu, întocmeau planuri ireale privind reparaţiile capitale ale utilajului, raportau forurilor superioare date false privind îndeplinirea planului, întocmeau devize umflate pentru obţinerea unor investiţii mari din bugetul statului, stocau rezerve uriaşe de piese de schimb, care de fapt nu-şi găseau întrebuinţare, ceea ce a pricinuit mari prejudicii economiei naţionale.

Membrii grupului calomniau în anturajul lor politica partidului nostru, preamăreau sistemul capitalist, îşi exprimau speranţa în răsturnarea prin forţă a regimului democrat-popular, cu ajutorul imperialiştilor şi altele.

Datorită unor măsuri calificate şi desfăşurării cu succes a combinaţiilor informativoperative, organele de securitate din regiunea Piteşti au reuşit să lichideze o bandă teroristă condusă de Arnăuţoiu Torna, care acţiona încă din anul 1949. Sprijiniţi de legionari, chiaburi şi alţi duşmani, membrii acestei bande au comis 15 acte teroriste împotriva activiştilor de partid, lucrătorilor de securitate şi miliţie, au jefuit instituţiile de stat şi gospodăriile agricole colective.

Lichidarea bandei a însănătoşit situaţia din raionul respectiv şi a creat condiţiuni normale pentru munca activului sătesc în vederea realizării măsurilor luate de partid şi guvern.

Operativ şi energic au acţionat organele de securitate din regiunea Hunedoara, care au reţinut 2 indivizi ce au asasinat pe Deatcu Cornel, paznic la întreprinderea I.S.E.M. Baia Mare din raionul Petroşani, pentru a pune mâna pe arma lui şi a arunca în aer depozitul de explozibile. Ancheta a stabilit că aceşti terorişti au căutat să atragă la activitatea contrarevoluţionară şi alte elemente.

Direcţia regională M.A.I. Suceava a lichidat un grup subversiv compus din legionari şi alte elemente duşmănoase, care, paralel cu activitatea de instigare împotriva regimului de democraţie populară, au încercat să submineze economia socialistă prin jefuirea avutului obştesc.

Direcţia regională M.A.I. Hunedoara a descoperit şi lichidat activitatea duşmănoasă a organizaţiei contrarevoluţionare „Garda Albă'", creata de legionari, ţărănişti, liberali, social-democraţi de dreapta şi alţi duşmani, mea în Denoada 1949-1950. Această organizaţie a fost bine camuflată şi era fori d zolate. Cu ocazia recrutării fiecare membru al organizaţiei primea - ca semn de recunoaştere - o monedă în valoare de un ban, pe care era gravat un triunghi. Organizaţia avea ca scop să răstoarne la momentul potrivit, prin forţă, regimul democrat-popular. Pentru a preîntâmpina căderea, membrii organizaţiei nu aveau voie să-şi exprime deschis sentimentele lor duşmănoase.

în decembrie 1957, Direcţia regională M.A.I. Stalin a arestat un grup contrarevoluţionar de naţionalişti germani, condus de Horst Dephner, creat de Hano Haintz, care a vizitat ţara noastră ca turist din Republica Federală Germană. Sub acoperirea bisericii evanghelice lutherane şi cu sprijinul preotului Mokel Konrad, demascat ulterior ca agent al Gestapo-ului, aceste elemente au desfăşurat activitate naţionalistă, au propovăduit ideologia fascismului german, s-au pronunţat împotriva relaţiilor tineretului german cu tineretul de alte naţionalităţi, împotriva căsătoriei nemţilor cu reprezentanţii altor naţionalităţi, pentru a păstra puritatea rasei şi pentru a asigura realizarea rolului istoric de „apărători ai Occidentului".

Organele de contrainformaţii militare au urmărit activ elementele duşmănoase identificate, în urma cărui fapt au fost arestate 93 elemente şi luate măsuri pentru îndepărtarea din armată a unui număr de 1 530 militari, care nu prezentau încredere politică.

S-a îmbunătăţit într-o anumită măsură munca organelor de securitate ale transporturilor. Cu ajutorul agenturii, ele au reuşit să

descopere şi să lichideze activitatea criminală desfăşurată de o serie de elemente duşmănoase din cadrul obiectivelor transporturilor.

Direcţia securităţii transporturilor M.A.I, a efectuat o serie de recrutări cu perspectivă, a început să desfăşoare cu mai mult curaj munca printre personalul navigant de pe vasele străine şi să întreprindă măsuri de pătrundere în centrele de spionaj ale duşmanului, precum şi în organizaţiile naţionaliste, care se ocupă cu prelucrarea duşmănoasă a marinarilor români ce fac curse în străinătate. Pe această linie, Direcţia a VI-a a realizat unele măsuri atât în porturile Republicii Populare Române, cât şi în străinătate.

S-au înregistrat progrese şi în munca Direcţiei de anchete, care demască cu mai mult succes activitatea criminală desfăşurată de duşmanii regimului democrat-popular.

Direcţia a VIII-a a ridicat calitatea anchetelor, în multe cazuri reuşind să descopere noi legături criminale ale celor arestaţi, despre care direcţiile operative aveau puţine informaţii sau nu erau cunoscuţi deloc.

Astfel, în februarie 1958, a fost arestat numitul Lucuţă Traian, despre care erau semnalări că ştie despre intenţia conducătorului legionar Atanasiu de a lua legătura cu centrul legionar din străinătate printr-un funcţionar al legaţiei engleze. Studiind cu atenţie puţinele materiale din dosar, Direcţia a VIII-a a făcut o anchetă calificată, reuşind să obţină materiale pentru arestarea a încă 10 ingineri, toţi legionari. Dintre cei arestaţi, unii nici n-au fost cunoscuţi în evidenţele securităţii, iar alţii s-au strecurat în agentura Direcţiei a IV-a. Din interogatoriile luate, reiese că încă din 1949 aceşti legionari s-au constituit în grup, au purtat împreună discuţii duşmănoase, au hotărât să comită nereguli şi acte de sabotaj în locurile lor de muncă şi s-au întâlnit organizat de mai multe ori.

Serviciul I al Direcţiei a VUI-a a cercetat un grup de 15 liberali, în frunte cu Bentoiu Aurelian, care s-au constituit în grup ilegal şi au urmărit să reorganizeze - în clandestinitate - Partidul Naţional Liberal. La început au fost arestate 4 elemente, despre care existau câteva semnalări că s-au întâlnit şi ar desfăşura activitate duşmănoasă.

Folosind cu pricepere puţinele materiale avute la arestare şi muncind cu răspundere, lucrătorii de anchetă au extins cercetările. Ei au reuşit să aresteze încă 4 elemente duşmănoase şi au documentat că învinuiţii au dus activitate organizată, întâlnindu-se pentru acţiunile lor duşmănoase - în perioada 1952-1958 - într-un atelier de curăţat pălării din Calea Griviţei.

Succesele obţinute sunt rezultatul unei munci migăloase depuse de întregul aparat al organelor M.A.I., care, sub conducerea Partidului

Muncitoresc Român, apără cu vigilenţă cuceririlor revoluţionare ale poporului nostru, în lupta împotriva claselor exploatatoare răsturnate şi împotriva serviciilor de spionaj imperialiste.

Pentru meritele lor în lupta împotriva duşmanului de clasă, un număr de 259 ofiţeri de securitate au fost decoraţi anul acesta de Prezidiul Marii Adunări Naţionale cu ordine şi medalii ale Republicii Populare Române. în afară de aceasta, un număr de 332 ofiţeri au fost premiaţi, iar alţii evidenţiaţi pentru munca bună desfăşurată.

Totuşi, situaţia internaţională şi condiţiunile operative existente în ţara noastră pretind de la noi să nu ne mulţumim cu succesele obţinute, ci să perfecţionăm şi mai mult munca noastră, pentru a descoperi şi lichida la timp orice uneltire a agenturii duşmanului şi a reacţiunii.

Mă voi opri în continuare asupra principalelor lipsuri din munca direcţiilor centrale şi regionale M.A.I. şi asupra măsurilor ce trebuie luate în vederea lichidării acestora.

Lipsa esenţială din munca majorităţii organelor M.A.I. constă în slăbiciunea aparatului informativ, atât din punct de vedere numeric cât şi calitativ.

într-o serie de cazuri, **ordinul 15** a fost realizat formal. Candidaţii punctaţi pentru recrutare nu sunt studiaţi cu minuţiozitate şi, de aceea, în reţeaua informativă continuă să pătrundă elemente neverificate, care se dovedesc ulterior a fi incapabile, iar uneori agenţi dubli.

De la începutul anului şi până-n iunie a.c., la raionul M.A.I. Botoşani, 7 lucrători operativi au efectuat 8 recrutări, însă nici una din ele nu corespunde scopului urmărit, deoarece în rapoartele de recrutare erau arătate o serie de date ireale. Din 11 agenţi recrutaţi în decursul anului 1958, la raionul M.A.I. Oradea, nici unul nu corespunde scopului pentru care a fost recrutat.

Există lipsuri grave şi în munca de îndrumare a agenturii. N-a fost rezolvată nici până-n prezent, în întregime, problema conspirării întâlnirilor. Sunt multe cazuri când ofiţerii se întâlnesc cu agentura lor în locuri interzise. Felul cum se duce munca cu agentura rezultă şi din următorul exemplu:

Cu ocazia recrutării agentei „Ionescu Natalia" din raionul Brăneşti, aceasta a cerut:

„Sub nici un motiv să nu veniţi la mine în incinta mănăstirii, ca să nu simtă celelalte călugăriţe. Insist asupra acestui lucru, deoarece la noi aici mai aveţi o femeie în aceeaşi situaţie ca şi mine, despre care, atât eu cât şi celelalte călugăriţe, ştim că din 1949 lucrează ca informatoare, deoarece a fost văzută deseori întâlnindu-se la mănăstire cu diferiţi ofiţeri de securitate".

Controlul a arătat că, într-adevăr, călugăriţa respectivă era agenta „Pop Viorica", recrutată în 1949 şi care în decursul colaborării cu organele noastre a ţinut legătura cu 12 lucrători operativi.

Sunt încă destui lucrători operativi care îndrumă extrem de superficial munca agenturii.

La ultima şedinţă am indicat ca şefii de direcţii, servicii şi birouri să se ocupe îndeaproape de problemele muncii cu agentura şi să controleze în munca lor de zi cu zi activitatea efectivului operativ din subordine.

Cu toate că în această problemă au fost luate unele măsuri, controlul exercitat de conducerile direcţiilor, serviciilor şi birourilor asupra felului cum muncesc lucrătorii operativi cu agentura continuă să rămână slab.

N-am ajuns încă la o astfel de situaţie ca şefii să cunoască nu numai cum lucrează fiecare lucrător operativ, ci şi fiecare agent cu care ţine legătura lucrătorul respectiv.

Lipsa unui astfel de control ne împiedică să cunoaştem temeinic starea muncii informative a ofiţerilor din subordine, să descoperim la timp lipsurile şi să luăm măsuri pentru lichidarea lor.

Sunt stabilite cazuri când unii conducători apreciază în mod formal activitatea efectivului operativ, adică din punctul de vedere al numărului de agenţi pe care-l au lucrătorii, al numărului acţiunilor deschise, al întâlnirilor efectuate şi materialelor informative primite.

Datorită acestui fel de a li se aprecia munca, ofiţerii primesc multe note lipsite de conţinut şi încarcă acţiunile informative cu ele în aşa măsură încât de multe ori îţi vine greu să te descurci în ele. O astfel de muncă formală aduce daune mari, deoarece agentura îşi formează o impresie greşită despre activitatea organelor securităţii statului, iar unii agenţi refuză chiar să colaboreze.

În şedinţa precedentă au fost criticate serios unele organe centrale şi regionale de securitate pentru neîndeplinirea ordinului 15. Deşi s-au obţinut unele rezultate bune, totuşi şi în prezent ritmul noilor recrutări de agenţi este lent, deşi un număr însemnat de acţiuni şi concentrări de elemente duşmănoase sunt neacoperite informativ.

Astfel, la Direcţia regională Baia Mare, în perioada mai-august a.c., Biroul II n-a făcut nici o recrutare, iar cei 9 ofiţeri de la Secţia a III-a au recrutat numai 3 agenţi, în aceeaşi perioadă, Serviciul II de la Regiunea Oradea, a făcut numai 5 recrutări, deşi are o serie de acţiuni neîncadrate informativ.

La Direcţia a III-a există astfel de lucrători, ca locotenentul major Iana Aurel, locotenentul major Bănuleasa Petre, locotenentul Buteica

Mircea şi alţii, care n-au efectuat de la începutul anului 1958 şi până-n prezent nici o recrutare. Astfel de cazuri mai există şi în alte direcţii.

Din aceasta nu rezultă că reţeaua informativă trebuie umflată. E necesar să avem atâţia agenţi câţi trebuie pentru a descoperi la timp şi în faşă activitatea de subminare a elementelor duşmănoase.

Totodată este inadmisibilă o astfel de situaţie când, din cauza lipsei de agenţi, multe elemente duşmănoase nu sunt lucrate timp îndelungat şi îşi desfăşoară astfel nepedepsite activitatea lor criminală.

După şedinţa din decembrie, până la 1 iulie 1958, organele M.A.I. au deschis 1 607 acţiuni informative, ceea ce creează aparenţa unei lărgiri a frontului de ofensivă împotriva duşmanului. în realitate situaţia se prezintă însă altfel, deoarece în prezent mai există foarte multe acţiuni care sunt încadrate formal cu agentură sau nu au deloc agenţi.

Din datele pe care le deţinea Serviciul „C" la 1 august 1958, rezultă că peste 45% din totalul acţiunilor pe ţară nu sunt deloc acoperite cu agenţi. Controalele făcute de Serviciul Inspecţii şi direcţiile centrale, au arătat că numărul acţiunilor în care nu se iau nici un fel de măsuri este în realitate cu mult mai mare, deoarece, datorită atitudinii împăciuitoriste a şefilor, mulţi lucrători operativi ascund situaţia reală şi încadrează formal acţiunile cu agenţi ce nu au posibilităţi informative, sunt deconspiraţi, nesinceri, duşmănoşi, dar ţinuţi în reţea ca să conteze ca număr.

Această situaţie inadmisibilă devine deosebit de gravă dacă ţinem seama de faptul că peste 55% din agenţi nu lucrează în acţiuni.

în această privinţă, situaţia se prezintă cel mai slab în următoarele direcţii regionale: Ploieşti, unde sunt 355 acţiuni neîncadrate cu agenţi şi 556 agenţi care nu lucrează în acţiuni; Cluj, unde există 672 agenţi care nu lucrează în acţiuni şi 256 acţiuni neîncadrate informativ; Hunedoara, care are 297 agenţi în afara acţiunilor şi, în acelaşi timp, 296 acţiuni neasigurate informativ. Direcţia a III-a are 463 acţiuni neîncadrate informativ, iar 404 agenţi sunt folosiţi „în general".

Este limpede că această practică nejustă nu poate contribui la clarificarea activităţii elementelor suspecte luate în lucru şi cu toate că avem un număr însemnat de acţiuni acestea sunt formale. Din cele de mai sus, rezultă că şefii unităţilor n-au pretins cu exigenţa necesară ca subalternii să desfăşoare în acţiunile informative o muncă concretă, cu scopuri precise. Mai mult, 438 ofiţeri nu au nici o acţiune iar dintre aceştia 330 lucrează la Direcţia a V-a, 41 la Direcţia a III-a, 12 la Direcţia a Îl-a etc.

Această situaţie trebuie remediată. Şefii direcţiilor centrale şi regionale M.A.I. trebuie să analizeze temeinic acţiunile şi să ajute în mod concret lucrătorii operativi pentru a descoperi cât mai curând activitatea de subminare pe care o desfăşoară elementele urmărite.

Mai sunt cazuri când anumiţi lucrători operativi tratează fără simţ de răspundere lucrarea acţiunilor, comit în cadrul acestora greşeli grave, nu iau măsuri pentru a documenta la timp acţiunile din punct de vedere operativ, nu acordă atenţie semnalărilor privitoare la deconspirări sau trădări din partea agenturii etc.

Este cunoscut faptul că planurile multor acţiuni sunt întocmite într-un mod formal, dar sarcinile preconizate în acestea se repetă periodic şi nu se îndeplinesc.

Mai grav este faptul că în unele cazuri organele noastre dau dovadă de împăciuitorism faţă de duşmanul de clasă, nu analizează materialele informative care indică activitatea contrarevoluţionară a elementelor duşmănoase, tergiversează luarea unor măsuri calificate pentru verificarea şi documentarea datelor obţinute, în aşa fel încât să pună capăt la timp activităţii criminale a duşmanului.

Astfel de fapte sunt inadmisibile şi conducerile direcţiilor sunt obligate să ducă împotriva lor o luptă necruţătoare.

în evidenţa Direcţiei a Îl-a şi a serviciilor II din regiuni figurează mii de persoane suspecte, însă numărul acţiunilor informative este foarte redus. Situaţia va fi şi mai puţin atrăgătoare dacă vom adăuga la aceasta faptul că multe din acţiunile existente nu sunt asigurate cu agenţi şi că în cadrul lor nu se iau nici un fel de măsuri informativ- operative.

Urmărirea elementelor care vizitează sistematic legaţiile şi misiunile statelor capitaliste este organizată foarte slab. Este deajuns să arătăm că în perioada 1 ianuarie - 15 august 1958, legaţiile statelor capitaliste au fost vizitate de 26 107 persoane dintre care:

Ambasada SUA de 1 905 persoane
Legaţia Franţei de 6 151 persoane
Legaţia Israel de 5 000 persoane
Legaţia Austriei de 2 801 persoane

în rândul acestor persoane există un număr însemnat de elemente duşmănoase, însă nici Direcţia a Îl-a, nici serviciile II din direcţiile regionale n-au făcut aproape nimic pentru verificarea lor.

Controlul a stabilit că serviciul VI din Direcţia a Îl-a, având în evidenţă 2 125 vizitatori cunoscuţi ai legaţiei Israelului, a deschis numai 7 dosare de verificare, care au şi acestea o vechime de la 11 luni la 3 ani.

Locotenent-major Ionescu din Serviciul V al Direcţiei a Îl-a, care urmăreşte informativ vizitatorii legaţiei Austriei, în ziua controlului avea trecuţi în evidenţă numai 5 vizitatori, dintre care nu este lucrat nici unul.

Din punct de vedere practic s-a făcut foarte puţin pentru recrutarea unor agenţi din rândul vizitatorilor legaţiilor străine, pentru ca aceştia să fie ulterior plasaţi spionilor care lucrează sub acoperire diplomatică. Dacă vom adăuga şi faptul că la regiuni această muncă se află într-o stare nesatisfacătoare, devine clar că este necesar să se ia măsuri serioase pentru lichidarea acestei lipse.

Supravegherea operativă a diplomaţilor şi străinilor veniţi din ţările capitaliste, continuă să se desfăşoare la un nivel scăzut. Se mai petrec în dese rânduri cazuri inadmisibile de deconspirare a filajului faţă de obiective, de pierdere a obiectivelor de către lucrătorii de supraveghere, din care cauză legăturile lor rămân neidentificate. Serviciile operative din Direcţia a Îl-a folosesc slab posibilităţile supravegherii operative în măsurile informativ-operative ce se iau asupra diplomaţilor.

Nici în prezent nu există legătura operativă necesară între Direcţia a Îl-a şi celelalte direcţii operative - şi în primul rând cu Direcţia I şi a Vl-a - pentru lucrarea turiştilor, membrilor diferitelor organizaţii şi marinarilor străini care sosesc la noi în ţară din statele capitaliste. Din această cauză, multe măsuri care se efectuează în prezent de Direcţia a Îl-a nu dau rezultatele necesare.

Lipsurile arătate împiedică îmbunătăţirea muncii contrainformative în ţară. Şeful Direcţiei a Îl-a, tovarăşul Holingher Isidor şi locţiitorii săi, tovarăşii Cosma, Ilie, Marinescu şi Bucur, trebuie să ia măsuri hotărâte pentru lichidarea acestor lipsuri.

Este necesar ca şi pe viitor atenţia principală să fie concentrată asupra organizării unei munci informative calificate pentru urmărirea corpului diplomatic, în aşa fel încât nici un spion care lucrează sub acoperire diplomatică să nu-şi poată desfăşura activitatea duşmănoasă pe teritoriul ţării noastre.

Cu mai mult curaj trebuie luate măsuri în vederea stabilirii unui contact operativ cu diplomaţii, iar acolo unde este posibil să se treacă cu mai multă hotărâre la recrutarea lor, pentru a ajuta practic în viitor Direcţia I, predându-i pe aceştia după plecarea lor din ţară.

Trebuie studiată şi bine cunoscută situaţia operativă din fiecare legaţie capitalistă, pentru ca să putem efectua cu mai multă hotărâre măsurile noastre.

De asemenea, trebuie intensificată studierea persoanelor care au posibilitatea de a îndeplini sarcinile noastre în străinătate, pentru ca în

colaborare strânsă cu Direcţia I să fie trimişi peste graniţă, cu scopul infiltrării în centrele de spionaj ale duşmanului şi organizaţiile de emigranţi ce acţionează împotriva ţării noastre.

Trebuie acordat un ajutor sistematic şi concret în munca serviciilor II din direcţiile regionale, prin deplasarea unor lucrători din conducerea direcţiei la faţa locului, pentru a ridica în general nivelul muncii contrainformative din ţară.

Şi în munca Direcţiei a III-a sunt lipsuri grave. Principalele constă în faptul că activitatea organizaţiilor subversive legionare, ţărăniste şi a unor alte elemente duşmănoase, se descoperă - de multe ori - cu mari întârzieri, atunci când acestea s-au mărit, astfel încât prezintă un pericol grav.

Astfel, fruntaşul legionar Atanasiu Constantin a reuşit să atragă în organizaţia subversivă circa 100 de membri; în regiunea Galaţi, legionarul Lache şi complicii săi au recrutat peste 30 membri; în regiunea Constanţa, fruntaşul legionar Vătăşelu a creat o organizaţie subversivă compusă din 20 foşti legionari; în regiunea Hunedoara organizaţia „Garda Albă", creată de legionari, ţărănişti, liberali şi social- democraţi de dreapta, a activat din 1949 până-n 1958. Ce ne arată acest fapt?

Aceasta este o mărturie că noi întârziem într-un mod evident luarea unor măsuri operative pentru curmarea la timp a activităţii criminale a elementelor celor mai active a reacţiunii interne şi anume a legionarilor.

în astfel de condiţiuni nu avem convingerea că legionarii şi ţărăniştii nu ne pot provoca inopinat neplăceri grave.

Cauzele întârzierii măsurilor pentru descoperirea formaţiunilor duşmănoase subversive trebuie căutate în slaba activitate informativă dusă în rândul legionarilor, în cadrul acestora agentura noastră ne comunică numai despre elementele duşmănoase ce apar la suprafaţă, adică atunci când ei, simţind faptul că rămân nepedepsiţi, trec de la forme de activitate bine conspirate la acţiuni mai deschise şi active.

Unii lucrători din Direcţia a III-a manifestă tărăgănare în soluţionarea unor probleme operative, nu reacţionează la timp în privinţa semnalărilor primite de la agentură, privitoare la activitatea criminală a elementelor duşmănoase.

Astfel, în luna iunie 1956, agentul „Caragea" a semnalat că în Capitală există o organizaţie subversivă contrarevoluţionară numită „Partidul Democrat Radical". Cu toată importanţa acestor semnalări, fosta direcţie a securităţii Bucureşti n-a luat nici un fel de măsuri pentru verificarea lor. în luna mai a.c., acţiunea asupra acestei organizaţii

subversive a fost predată Direcţiei a IlI-a, însă şi aici nu s-a luat până-n prezent nici o măsură pentru urmărirea ei.

Tot la Direcţia a IlI-a, în cadrul serviciului condus de tovarăşul maior Anghelescu, prin acţiunea nr. 101, este urmărit un grup de elemente suspecte, despre care există semnalări că au trecut la reorganizarea Partidului Naţional Ţărănesc. Totuşi acest grup nu este de fapt lucrat din iunie 1957.

Din semnalările agenturii şi din materialele de anchetă asupra organizaţiilor subversive legionare descoperite, rezultă că în lupta lor împotriva regimului democrat-popular, legionarii folosesc pretutindeni în activitatea lor de subminare forme şi metode asemănătoare. Aceasta ne oferă posibilitatea să presupunem că activitatea duşmănoasă pe care o desfăşoară legionarii este condusă de un centru unic. Totuşi nici până-n prezent lucrătorii Direcţiei a IlI-a n-au luat măsuri eficace pentru studierea şi verificarea acestei probleme importante.

Direcţia a IlI-a, precum şi serviciile III din direcţiile regionale M.A.I. nu iau măsuri bine chibzuite pentru urmărirea cu ajutorul agenturii existente a legăturilor legionarilor aflaţi în străinătate.

Deşi sunt semnalări care dovedesc că legionarii din închisori întreţin legături cu cei din afară, munca informativă în rândul legionarilor aflaţi în detenţie se desfăşoară slab.

Nu se descoperă canalele de legătură a legionarilor din închisori cu cei din afară, nu se previne pătrunderea şi ieşirea din închisori a materialului de propagandă reacţionară şi a instrucţiunilor de activitate criminală pe care aceştia şi le transmit reciproc.

Trebuie subliniat faptul că Direcţia a IlI-a continuă să exercite un control slab asupra îndeplinirii ordinului 70 de către direcţiile regionale. S-a stabilit, de asemenea, că unele direcţii regionale M.A.I. nu au reuşit să creeze o asemenea situaţie încât cadrele de conducere ale legionarilor, ţărăniştilor şi altor duşmani ai regimului democrat-popular să fie lucrate activ.

Astfel, Serviciul III din Direcţia regională M.A.I. Iaşi are 30 acţiuni informative şi dosare de verificare pe linia legionarilor, dintre care 12 acţiuni nu sunt încadrate cu agenţi. La Direcţia regională M.A.I. Oradea, din 316 acţiuni pe linie legionară, 184 nu sunt asigurate informativ.

Tovarăşi,

Nu trebuie să uităm nici un moment faptul că legionarii, foştii membri ai partidelor politice burgheze, precum şi naţionaliştii burghezi, caută să desfăşoare o activitate de subminare intensă pe frontul ideologic.

Avem destule exemple când anumiţi reprezentanţi ai intelectualităţii vechi, care activează în domeniul literaturii şi artei, se ploconesc în faţa literaturii burgheze din Apus, caută să minimalizeze şi să calomnieze realizările obţinute în anii regimului de democraţie populară de arta şi ştiinţa din Republica Populară Română. Ei ponegresc metoda realismului socialist, propagă tot felul de idei reacţionare şi revizioniste.

Influenţa exercitată de cultura putredă burgheză asupra unor activişti pe tărâmul artei, rezultă din apariţia unor lucrări străine din punct de vedere ideologic, executate în stilul artei abstracţioniste. Elementele duşmănoase caută să minimalizeze rolul conducător al partidului în literatură şi artă, cerând aşa-zisa „libertate a creaţiei".

Sunt cazuri când elemente duşmănoase strecurate în corpul didactic educă tineretul în spiritul naţionalismului, cultivându-i ura faţă de regimul nostru democrat- popular.

Direcţia a III-a are încă prea puţini agenţi valoroşi în rândul artiştilor, scriitorilor, pictorilor, compozitorilor, şi din această cauză nu întotdeauna are cunoştinţă de caracterul activităţii subversive desfăşurate de elementele duşmănoase din rândul acestor persoane.

Trebuie să ţinem seama că munca informativă în rândul intelectualităţii are particularităţile sale caracteristice. Nu trebuie să uităm că mulţi activişti de frunte pe tărâmul artei şi literaturii au fost educaţi în condiţiunile regimului burghez şi din această cauză în conştiinţa lor sunt încă puternic înrădăcinate rămăşiţele capitalismului.

Noi trebuie să deosebim unde avem de-a face cu duşmani înrăiţi şi unde este vorba de un om rătăcit, căzut sub influenţa forţelor reacţionare. Şi pe viitor trebuie să ne răfuim fără cruţare cu duşmanii înrăiţi, potrivit legilor în vigoare. în ceea ce priveşte intelectualii care fac unele confuzii ideologice, trebuie să luăm - cu aprobarea organelor de partid - măsuri profilactice. După luarea unor asemenea măsuri, nu trebuie însă să întrerupem urmărirea informativă a persoanelor faţă de care au fost întreprinse măsuri profilactice, deoarece după discuţia de prevenire unele elemente îşi reîncep activitatea duşmănoasă.

Vorbind despre lipsurile existente în activitatea Direcţiei a III-a şi serviciilor III din direcţiile regionale, este necesar să ne oprim îndeosebi la măsurile ce se iau în problema cultelor şi sectanţilor.

Potrivit informaţiilor de care dispun organele de securitate, rezultă că elementele duşmănoase din rândul cultelor desfăşoară o activitate intensă împotriva regimului nostru democrat popular.

Este cunoscut faptul că mulţi clerici provin din clasele exploatatoare, în trecut au făcut parte din organele de conducere a legionarilor şi partidelor politice burgheze.

Folosindu-se de amvonul bisericilor, clericii desfăşoară, deseori, în rândul credincioşilor agitaţie duşmănoasă, destul de bine camuflată, împotriva măsurilor partidului şi guvernului, răspândesc fel de fel de născociri calomnioase despre un război, chipurile, inevitabil între ţările imperialiste şi socialiste, se pronunţă împotriva colectivizării gospodăriilor ţărăneşti.

Sunt cunoscute cazuri când elementele duşmănoase din rândul clericilor caută posibilităţi de a-şi procura arme cu scopul de a lupta împotriva puterii populare, creează organizaţii clandestine şi pregătesc membrii organizaţiilor, încercând să răstoarne cu forţa regimul existent.

Clericii de toate nuanţele încearcă în ultimii ani să intensifice influenţa bisericii asupra maselor muncitoare, fapt care determină lărgirea propagandei religioase în ţară. Ca dovadă, s-a mărit numărul bisericilor, mănăstirilor şi călugărilor. S-a intensificat în mod deosebit activitatea legală şi ilegală a sectelor. Astfel, în ultimii 5 ani, secta baptiştilor s-a mărit cu 26 000 oameni, secta adventiştilor de ziua 7-a cu 24 000, secta evangheliştilor cu 7 500, a penticostalilor cu 5 000 oameni. Numai în cadrul sectei adventiştilor de ziua a 7-a numărul predicatorilor a crescut în această perioadă de la 50 la 170. în ultimii trei ani această sectă şi-a construit 50 case de rugăciuni.

Noi nu putem avea o atitudine indiferentă faţă de situaţia când ideologia duşmănoasă are tendinţe să ia proporţii în rândul maselor populare. Trebuie lichidată subaprecierea muncii în problema cultelor şi sectelor.

Pe linia cultului ortodox este necesar să urmărim pe legionarii care acţionează sub masca clericilor, să ne ocupăm serios de munca informativă în instituţiile teologice şi mănăstiri, unde aceasta este aproape inexistentă.

în scopuri operative trebuie să folosim cu pricepere cazurile de comportare imorală, abaterile de la canoane a unor reprezentanţi ai cultelor şi alte materiale compromiţătoare, astfel ca măsurile întreprinse de noi să fie îndreptate spre slăbirea influenţei bisericii.

Trebuie să organizăm măsuri operative în vederea descompunerii rândurilor călugărilor şi călugăriţelor, pentru ca ei să părăsească mănăstirile. Toată această activitate trebuie dusă cu chibzuinţă.

Materialele primite de la agentură pe linia cultului catolic confirmă faptul că în rândul clericilor cultului respectiv există o serioasă nemulţumire din cauză că episcopul Marton Aron nu vrea să normalizeze

relaţiile cu statul. Această nemulţumire trebuie folosită în scopuri operative.

Conducerea Direcţiei a III-a, precum şi direcţiile regionale M.A.I. Hunedoara, Stalin, Autonomă Maghiară, Baia Mare şi altele, trebuiau să se gândească la crearea unui grup de elemente catolice cu influenţă şi autoritate, care să se pronunţe împotriva liniei lui Marton Aron şi, prin autoritatea sa, să-l oblige să-şi revizuiască atitudinea faţă de puterea populară, iar în caz de necesitate să desfăşoare o activitate de creare în ţară a unui organ de conducere al bisericii catolice, care să ducă la o politică loială în relaţiile cu regimul de stat.

Pe linia sectelor legale şi ilegale, trebuie să efectuăm măsuri mai active în vederea descompunerii lor. Pentru aceasta, este necesar să recrutăm cu mai mult curaj elemente cu autoritate din rândul sectanţilor şi prin aceştia să influenţăm membrii de rând ai sectelor în direcţia dorită de noi.

Trebuie să atrag în mod serios atenţia şefilor organelor regionale asupra îndeplinirii nesatisfăcătoare a **ordinului nr. 95,** privitor la organizarea muncii informativ-operative în mediul rural, unde elementele duşmănoase duc o intensă activitate de subminare împotriva transformărilor socialiste în agricultură.

în activitatea noastră noi nu ţinem cont în suficientă măsură de faptul că în mediul rural există cea mai numeroasă clasă a burgheziei săteşti - chiaburimea. Cu toate că baza economică a chiaburimii a fost îngustată considerabil datorită politicii de îngrădire dusă de partidul şi guvernul nostru, totuşi chiaburii se bucură încă de o influenţă mare în rândul ţăranilor. într-o serie de cazuri, aceştia reuşesc să provoace o parte din ţăranii inconştienţi la acţiuni duşmănoase împotriva puterii populare.

Trebuie să subliniem ca un fapt caracteristic că la sate chiaburii se aliază cu legionarii, ţărăniştii, liberalii, clericii, sectanţii şi alte elemente reacţionare împotriva transformărilor socialiste.

în acele sate unde munca informativă este organizată slab, legionarii au reuşit să pună la cale acţiuni grave. Astfel, în anul 1957, în comuna Meidanchioi din raionul Tulcea, regiunea Constanţa, chiaburii şi legionarii au organizat o acţiune duşmănoasă împotriva sfatului popular comunal şi conducerii gospodăriei agricole colective, au strigat lozinci contrarevoluţionare şi au instigat pe ţărani la luptă împotriva regimului popular.

La sfârşitul anului 1957, în regiunea Galaţi, legionarii şi alte elemente duşmănoase, au reuşit să instige un număr însemnat de ţărani, pe care i-au atras la acţiuni de destrămare a gospodăriilor agricole

colective, de împiedicare a creării de noi gospodării agricole colective, dedându-se la calomnii şi ameninţări a organelor de partid şi de stat.

Acţiuni duşmănoase ale elementelor contrarevoluţionare au avut loc şi în alte regiuni ale ţării. Analiza acestor acţiuni din mediul rural, a arătat că ele s-au putut produce numai datorită organizării nesatisfăcătoare a muncii informativ-operative la sate, ceea ce n-a permis să se descopere şi să se reprime la timp intenţiile criminale ale duşmanului de clasă.

Controlul a stabilit că o serie de lucrători operativi din cadrul organelor raionale M.A.I. n-au deloc agentură în unele comune, unde acţionează elementele duşmănoase. Numai aşa se explică faptul că acţiunile duşmănoase de la sate ne-au luat prin surprindere, n-au fost descoperite şi reprimate în faşă.

Şefii direcţiilor regionale M.A.I. nu trebuie să uite nici un moment că ei răspund personal de descoperirea şi curmarea la timp a provocărilor duşmanului de clasă, indiferent de locul unde se pregătesc acestea.

Lucrătorii cu munci de răspundere din aparatul regional trebuie să îmbunătăţească îndrumarea muncii informativ-operative, să se deplaseze mai des la raioane, să discute cu lucrătorii operativi care lucrează la sate, să-i ajute pentru o mai bună organizare a muncii informative.

Trebuie să se ţină seama că în multe localităţi au rămas intacte diferite organizaţii locale ale legionarilor, ţărăniştilor, liberalilor, aşa cum au existat ele în timpul regimului burghez. Acestor elemente le vine mai uşor să se organizeze în lupta împotriva regimului democrat-popular, deoarece au mai fost constituite în organizaţii şi la primul semnal se pot ridica contra orânduirii noastre.

De aceea, sarcina principală a organelor de securitate constă în a urmări informativ activ astfel de concentrări de elemente duşmănoase, a avea în rândul acestora agenţi pentru cunoaşterea şi curmarea la timp a intenţiilor lor.

în munca informativ-operativăpe care o desfăşurăm la sate, trebuie să se aibă în vedere că elementele duşmănoase îşi schimbă tactica luptei împotriva colectivizării. Declarându-se formal de acord cu politica partidului la sat, ei caută să se strecoare în funcţii de conducere din gospodăriile agricole colective şi întovărăşiri pentru a le deserăma din interior. Astfel, în comuna Griviţa din raionul Bârlad, regiunea Iaşi, organele de securitate au arestat pe fostul legionar Porumb Dumitru, care, strecurându-se în funcţia de preşedinte al gospodăriei agricole colective, a instigat pe colectivişti la dizolvarea acesteia. în comuna Tudoreşti din raionul Segarcea, regiunea Craiova, a fost ales ca preşedinte al gospodăriei agricole colective fostul chiabur şi ţărănist Croitoru Marin,

iar ca mecanic lucra preotul Nicolaescu Stelian. Aceştia au dezorganizat munca gospodăriei, au delapidat din avutul ei şi au instigat pe ţărani să părăsească gospodăria colectivă.

Lucrătorii operativi trebuie să descopere cu dibăcie tactica duşmanului, să demaşte la timp elementele criminale care încearcă să descompună gospodăriile agricole colective.

Sarcina noastră constă în aceea că munca informativ-operativă în mediul rural să fie îmbunătăţită considerabil, să fie efectuată urmărirea informativă a concentrărilor de legionari şi ţărănişti, să fie îmbunătăţită dirijarea agenturii, să se lucreze cu perseverenţă pentru a asigura întâlniri mai bune şi mai conspirative cu agenţii, să se acorde o atenţie serioasă educării agenturii.

în localităţile rurale se pot crea în caz de necesitate rezidenţe, alegând pentru munca de rezidenţi pe membrii de partid şi oamenii sinceri, cu sentimente patriotice, din rândul medicilor, învăţătorilor, veterinarilor etc.

Mai multe elemente suspecte, mai ales din mediul rural, continuă să deţină ilegal armament. Numai în prima jumătate a anului curent, organele de miliţie au confiscat 5 434 arme de foc, dintre care: 32 mitraliere, 126 pistoale automate, 2 134 puşti militare şi 3 142 pistolete. Aceste cifre trebui să dea de gândit mai ales acelor tovarăşi care nu îndeplinesc în mod cuvenit ordinul nr. 130 din februarie 1958, privitor la intensificarea muncii de confiscare a armamentului de la populaţie şi nu se angrenează în mod corespunzător în îndeplinirea acestei misiuni importante.

Şefii direcţiilor regionale şi organelor raionale M.A.I. trebuie să înţeleagă cu toată fermitatea faptul că armamentul deţinut în mod ilegal de populaţie trebuie confiscat în întregime.

Nivelul muncii informativ-operative desfăşurată de Direcţia a IV-a şi de organele subordonate acesteia în regiuni, rămâne încă în urma sarcinilor trasate de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român în această problemă.

Este cunoscut faptul că în întreprinderile de apărare şi în alte obiective industriale importante lucrează persoane suspecte de spionaj, care au avut în trecut legături strânse cu acţionarii americani, englezi, germani şi s-au bucurat de încrederea acestora. Urmărirea informativă a unor astfel de elemente se desfăşoară încă foarte pasiv. în loc ca acestor acţiuni să li se acorde o importanţă de prim ordin, lucrătorii operativi le trec pe ultimul plan şi se ocupă de acţiuni mai uşoare. Nu sunt lucrate încă elementele suspecte ce desfăşoară acţiuni de subminare, diversiune şi sabotaj. Urmărirea informativă temeinică a unor astfel de elemente se

înlocuieşte prin culegerea unor date oficiale, privitoare la lipsuri în producţie, accidente şi concluzii ale diferitelor comisii tehnice.

Munca informativă-operativă pentru prevenirea şi cercetarea accidentelor extraordinare se află la un nivel scăzut. Acest fapt este oglindit şi de numeroasele accidente, incendii, explozii şi surpări ce continuă să aibă loc în industriile petroliferă, minieră şi chimică. Astfel, în cursul anului 1957, la minele din Valea Jiului s-au petrecut 36 de accidente, iar în prima jumătate a anului curent la aceste mine au avut loc deja 24 de accidente. Multe dintre aceste accidente au cauzat victime omeneşti şi mari daune materiale statului.

în procesul cercetării accidentelor nu se descoperă intenţiile criminale ale elementelor implicate prin agentură şi alte posibilităţi operative. Din această cauză, acţiunile respective îşi pierd aspectul politic şi se termină prin aceea că vinovaţii sunt traşi la răspundere pentru infracţiuni de serviciu.

Controlul a arătat că lucrătorii care deservesc operativ obiectivele industriale nu dispun de agentura necesară în unele sectoare deosebit de importante, dirijează slab pe agenţi în vederea descoperirii la timp a încălcărilor grave de la regulile de protecţia muncii şi a stărilor periculoase. Nu este încă organizată satisfăcător informarea organelor de partid.

Munca informativă din întreprinderile deservite trebuie să fie îmbunătăţită în mod considerabil, trebuie descoperiţi la timp spionii şi diversioniştii, lichidate cu fermitate cauzele care contribuie la producerea de explozii, incendii şi alte accidente extraordinare.

Este cunoscut faptul că posturile de radio din străinătate aflate în slujba serviciilor de spionaj imperialiste instigă reacţiunea internă ca, o dată cu provocarea de explozii, incendii şi alte acte duşmănoase, să submineze economia naţională a ţării noastre prin furturi, delapidări, înşelătorii, precum şi prin folosirea nerentabilă a fondurilor şi utilajului ce aparţine statului.

Organele de miliţie au stabilit că, în ultimul timp, s-au produs mai multe delapidări şi furturi mari din avutul socialist, fapt care a provocat prejudicii însemnate statului nostru.

Din aceste considerente, Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din iunie 1958, a cerut organelor Ministerului Afacerilor Interne să ducă o luptă hotărâtă împotriva duşmanilor regimului democrat-popular care subminează economia naţională.

De aceea, lucrătorii organelor de securitate care deservesc obiectivele economice trebuie să muncească perseverent şi cu migală

pentru a descoperi la timp elementele duşmănoase care subminează economia naţională, în vederea reprimării cu hotărâre a activităţii lor criminale.

Serviciile IV trebuie să conlucreze mai strâns cu organele miliţiei economice în depistarea şi cercetarea furturilor şi delapidărilor mari.

Organele de contrainformaţii militare îşi îndeplinesc nesatisfăcător sarcina lor principală de a apăra armata de pătrunderea în rândurile ei a elementelor reacţionare şi agenţilor serviciilor de spionaj capitaliste şi nu întreprind măsuri eficace în vederea preîntâmpinării divulgării secretelor militare.

Controlul a arătat că organele de contrainformaţii militare n-au organizat încă în modul cuvenit munca informativă în statele majore şi depozitele militare, sectoare care atrag în mod deosebit atenţia serviciilor de spionaj imperialiste, precum şi în împrejurimile acestora.

Se constată lipsuri serioase în prevenirea şi cercetarea cazurilor de dispariţie a unor documente secrete din statele majore şi unităţile militare.

Astfel, în cadrul statului major al Apărării Antiaeriene a Teritoriului, au dispărut trei documente strict secrete conţinând date militare. Cu toate acestea nu s-au stabilit împrejurările dispariţiei acestor documente, iar vinovaţii n-au fost descoperiţi nici până-n prezent.

Unii ofiţeri de contrainformaţii lucrează încă insuficient de intens. Astfel, o sută de lucrători operativi ţin legătura cu mai puţin de 5 agenţi, iar recrutarea de agenţi noi se face cu încetineală.

Trebuie să ţinem minte că serviciile de spionaj imperialiste caută prin toate mijloacele să cunoască noutăţile tehnice militare şi tipurile noi de armament. De aceea, una din sarcinile cele mai importante ale ofiţerilor de contrainformaţii militare constă în a nu permite agenturii duşmanului să pătrundă la aceste secrete.

Având în vedere informaţiile privitoare la faptul că membrii unor organizaţii subversive caută să stabilească legături cu diferiţii militari pentru a-i folosi în acţiunile lor contrarevoluţionare, munca organelor de contrainformaţii militare trebuie să fie organizată în aşa fel încât să împiedice influenţa reacţiunii interne asupra militarilor armatei noastre.

Şeful Direcţiei a V-a, tovarăşul general-maior Naum, trebuie să ia măsuri mai hotărâte pentru îmbunătăţirea radicală a organizării muncii informativ-operative în cadrul armatei.

În obiectivele de transporturi feroviare, navale, aeriene şi rutiere, există un număr însemnat de elemente duşmănoase şi mai ales legionari. Mulţi legionari lucrează în funcţii de răspundere în cadrul transporturilor, mai ales la C.F.R., în sectoarele legate de siguranţa circulaţiei trenurilor,

unde se ştie că se produc accidente dese. Numai în ultimul an la C.F.R. au avut loc 88 de accidente, avarii grave, caramboale de cale ferată, dintre care unele au cauzat victime omeneşti şi mari daune statului.

La atelierele de reparaţii se produc multe rebuturi. Astfel, în Atelierele centrale „Griviţa Roşie", în decursul unui an, s-au defectat 175 de locomotive înaintea expirării termenului de garanţie.

Cu toate acestea, urmărirea persoanelor suspecte de diversiune şi subminare, precum şi studierea informativă a elementelor duşmănoase se efectuează slab. Semnalările agenturii privind activitatea de subminare a unor elemente duşmănoase se verifică cu o încetineală inadmisibilă.

Continuă să persiste lipsuri grave în munca contrainformativă ce se desfăşoară în rândul personalului din transporturi care se deplasează în ţările capitaliste, precum şi în rândul acelui personal care are contingenţă cu cetăţenii străinii veniţi în Republica Populară Română.

Se cunoaşte faptul că, în ultima perioadă de timp, serviciile de spionaj capitaliste şi-au intensificat activitatea de subminare împotriva ţării noastre, folosindu-se de canalele legale de transport internaţional.

De aceea, eforturile viitoare ale organelor securităţii transporturilor trebuie să fie îndreptate în vederea perfecţionării muncii cu agentura care se deplasează peste graniţă în cadrul echipelor de tren, echipajelor de pe vasele şi avioanele cu rute în străinătate. Folosirea acestei agenturi trebuie să se afle sub un control deosebit din partea conducerii Direcţiei a Vl-a şi a direcţiilor regionale.

Nu ne putem împăca cu faptul că pe 145 de vase care ating porturile dunărene din Austria şi Germania Occidentală există numai 18 agenţi.

Direcţia a Vl-a trebuie să se ocupe serios de lucrarea informativă a persoanelor cu legături suspecte de spionaj în porturile străine şi a marinarilor veniţi în Republica Populară Română din ţările capitaliste.

Şeful Direcţiei a Vl-a şi şefii direcţiilor regionale M.A.I., trebuie să organizeze mai bine munca informativ-operativă în transporturi, să intensifice controlul activităţii efectivului din subordine, să reacţioneze la timp şi operativ faţă de semnalările primite de la agentură.

Voi spune câteva cuvinte şi despre tehnica operativă, care continuă să fie folosită iraţional la noi. De multe ori, neavând agenţi în acţiuni, direcţiile şi serviciile operative îşi pun speranţele pe tehnică. Tehnica montată la domiciliul obiectivului acţiunii, tară existenţa unor posibilităţi informative, zace o perioadă îndelungată tară să aducă foloase reale, stabilind numai discuţiile familiare ale celui urmărit.

E timpul să înţelegem că tehnica operativă nu poate înlocui agentura şi că ea este eficace numai atunci când este folosită în acţiuni împreună cu agentura.

Unora dintre „amatorii" de tehnică operativă trebuie să le aducem aminte că instalarea ei este legată de greutăţi mari, de cheltuirea unor fonduri însemnate şi, de aceea, ea trebuie folosită în mod eficace, pentru a corespunde menirii sale.

Lipsuri serioase mai există, de asemenea, şi în munca organelor de anchetă.

Partidul şi guvernul cer de la noi să anchetăm pe cei arestaţi în strictă conformitate cu legile Republicii Populare Române. Această sarcină a fost subliniată în repetate rânduri la şedinţele pe care le-am avut. Cu toate acestea, în cadrul anchetei, unii lucrători comit şi în prezent încălcări grave ale normelor procesuale penale.

în practica muncii operative şi de anchetă mai sunt cazuri când arestările se fac în mod neîntemeiat şi prematur.

Organele securităţii statului sunt paloşul ascuţit al dictaturii proletariatului, armă de încredere în mâinile partidului şi poporului în lupta împotriva duşmanilor regimului de democraţie populară. Această armă trebuie să fie însă folosită cu dibăcie, numai împotriva duşmanilor adevăraţi ai regimului democrat-popular şi în strictă conformitate cu legea. Este necesar să ridicăm neîntrerupt calitatea anchetării criminalilor, să demascăm în întregime activitatea duşmănoasă a arestaţilor, să le identificăm complicii.

Trebuie condamnată cu hotărâre acea practică când, arestând elementele urmărite, lucrătorii operativi nu mai muncesc pentru demascarea lor, iar anchetatorii nu întotdeauna folosesc în cadrul muncii lor posibilităţile serviciilor operative. în condi- ţiunile muncii noastre, ancheta este continuarea şi desăvârşirea urmăririi informative a activităţii duşmănoase desfăşurată de elementele reacţionare. De aceea, după cum am arătat şi mai sus, probele activităţii criminale a elementelor duşmănoase se strâng în cadrul urmăririi informative. Dacă probele au fost bine culese în procesul acţiunii informative, ele se documentează uşor, ceea ce uşurează cu mult munca de anchetă.

în cadrul organelor securităţii statului, cercetările trebuie să se facă într-o colaborarea strânsă a organelor de anchetă şi a celor operative. Lucrătorii operativi trebuie să ajute în permanenţă pe anchetatori prin toate mijloacele pe care le au la îndemână, să culeagă probe, să verifice declaraţiile arestaţilor ş.a.m.d.

Pentru verificarea sincerităţii cu care a lucrat agentura în acţiuni şi a calităţii cercetărilor efectuate, este necesar ca pe viitor, în practica

muncii noastre, rezultatele anchetei în cazurile cele mai importante să fie analizate în comun de către şeful direcţiei operative, şeful de serviciu şi lucrătorul operativ împreună cu şeful Direcţiei a VUI-a, şeful de serviciu şi anchetatorul care a avut spre rezolvare cazul respectiv.

Aceasta ne va permite să descoperim lipsurile şi greşelile care s-au produs, atât în timpul acţiunii informative cât şi a anchetei.

Tovarăşi,

La noi se iau încă măsuri insuficiente pentru a preveni cazurile de trădare de patrie comise de către elementele duşmănoase. Diferite elemente cu intenţii de trădare se strecoară adesea în delegaţii turistice, tehnico-ştiinţifice, sportive şi de altă natură, care pleacă în ţările capitaliste şi după aceea rămân în străinătate. Acolo ei divulgă secretele pe care le cunosc, sunt folosiţi de serviciile de spionaj imperialiste şi organizaţiile naţionaliste în scopuri de spionaj şi în alte acţiuni duşmănoase, iau cuvântul la radio şi în presă, făcând declaraţii calomnioase la adresa regimului democrat-popular din Republica Populară Română, fapt care aduce prejudicii importante statului nostru.

Aceste elemente reuşesc să-şi realizeze intenţiile criminale numai datorită faptului că organele securităţii statului verifică uneori superficial pe acei cetăţeni ai Republicii Populare Române care se deplasează în ţările capitaliste.

Ţinând seama de importanţa acestei munci este necesar să se atragă atenţia tuturor lucrătorilor operativi că în viitor verificarea persoanelor care pleacă în străinătate se va face nu numai prin evidenţele Serviciului „C", dar şi pe baza studiului lor, prin agenţi şi alte posibilităţi, pentru a lichida cazurile de rămânere în străinătate.

Tovarăşi,

La această şedinţă trebuie să atragem atenţia şefilor direcţiilor centrale şi regionale că ei sprijină cu totul insuficient munca Direcţiei I. în această problemă s-au dat nenumărate indicaţii, însă ele se îndeplinesc nesatisfăcător. Nu sunt lichidate încă tendinţele de patriotism local, conform cărora direcţiile noastre centrale şi regionale, folosindu-se de diferite pretexte, nu vor să predea Direcţiei I agenţii cu posibilităţi de a îndeplini misiuni în străinătate sau încearcă să ascundă existenţa unor astfel de agenţi.

Este necesar ca şefii organelor securităţii statului, atât la centru cât şi la regiuni, să acorde o importanţă primordială alegerii agenţilor pentru Direcţia I. Trebuie stimulaţi acei lucrători operativi care, printr-o muncă chibzuită, educă agenţi capabili să îndeplinească misiunile noastre în afara graniţelor ţării.

Direcţia I trebuie să ţină la rândul ei o legătură mai strânsă cu direcţiile operative, atât în problemele punctării şi trimiterii de agenţi în străinătate, cât şi în ajutorarea acestor direcţii prin materiale privitoare la activitatea emigraţiei din străinătate şi intenţiilor ei împotriva Republicii Populare Române.

Tovarăşi,

în perioada ultimilor ani, organele de securitate au acumulat pe toate liniile muncii o experienţă foarte bogată în lupta împotriva activităţii de subminare desfăşurată de elementele duşmănoase, însă direcţiile operative centrale nu analizează în modul cuvenit această experienţă şi nu o generalizează, pentru intensificarea luptei împotriva duşmanilor statului nostru şi creşterea nivelului de pregătire profesională a lucrătorilor operativi.

Recent, Direcţia a IV-a a pregătit o orientare destul de bună, privitoare la cercetarea accidentelor extraordinare în obiectivele de apărare şi întreprinderile industriale importante. Este necesar ca această experienţă pozitivă să fie urmată şi de alte direcţii din aparatul central. Conducătorii direcţiilor centrale trebuie să studieze în mod sistematic materialele obţinute pe diferite linii ale muncii şi pe baza analizei stării în care se află lupta împotriva duşmanului de clasă, să întocmească orientări sau sinteze, în care să expună tactica şi metodele luptei elementelor duşmănoase împotriva regimului de democraţie populară, şiretlicurile pe care le folosesc etc.

Tovarăşi,

în munca noastră ar fi existat mult mai puţine lipsuri, greşeli şi scăpări dacă cadrele de conducere ale organelor de securitate ar fi pătruns mai adânc şi cu mai multă pricepere în munca aparatului din subordine, l-ar fi dirijat mai bine, ar fi fost mai exigente şi ar fi intensificat controlul asupra îndeplinirii ordinelor M.A.I. şi indicaţiilor date.

Documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 9-13 iunie a.c. atrag atenţia asupra pericolului împăciuitorismului în viaţa de partid şi de stat, care manifestat în munca noastră înseamnă ajutor dat duşmanului.

Faptele expuse arată că mulţi ofiţeri de securitate au manifestat împăciuitorism faţă de duşman, prin aceea că nu au creat agentura necesară pentru a preveni şi descoperi în faşă acţiunile criminale ale elementelor duşmănoase, nu lucrează ofensiv, cu simţ de răspundere acţiunile informative, iar verificarea unor semnalări este tărăgănată.

La unele organe de securitate disciplina în muncă este slabă. În practica multor lucrători cu sarcini de răspundere nu s-a statornicit ca o regulă fermitatea în executarea ordinelor; ordinele se discută, lucru inadmisibil.

Unii ofiţeri de securitate manifestă liberalism faţă de îndeplinirea sarcinilor, caută fel de fel de pretexte pentru a justifica neîndeplinirea ordinelor şi lipsurile ce le au în muncă.

în loc să ia poziţie principială, să fie exigenţi şi să pretindă cu consecvenţă aplicarea ordinelor şi directivelor, unii şefi de direcţii, servicii şi birouri tolerează încălcarea ordinelor, se complac într-o atmosferă de autolinistire, dovedind astfel împăciuitorism şi lipsă de răspundere în apărarea securităţii statului.

Ordinele M.A.I. 15, 70, 95 pun în faţa aparatului de securitate sarcini concrete, de îndeplinirea cărora depind rezultatele în lupta cu duşmanul.

Agentura este principala armă a organelor de securitate în lupta pentru prevenirea şi lichidarea activităţii criminale a agenţilor serviciilor de spionaj imperialiste, a emisarilor organizaţiilor şi centrelor naţionaliste ale emigraţiei reacţionare şi a contrarevoluţiei interne.

De aceea, principalul conţinut al activităţii noastre este munca vie, calificată, de recrutare, educare şi dirijare a agenturii, pentru apărarea securităţii statului democrat- popular.

Trebuie lichidată practica care mai dăinuie în activitatea unor lucrători de securitate de a lăsa agentura să muncească în general. Sub controlul şi cu ajutorul permanent al şefilor, lucrătorii operativi trebuie să ridice calitatea instruirii şi conducerii agenturii.

Fiecare agent trebuie să fie dirijat cu scop precis, în funcţie de posibilităţile şi calităţile personale şi de necesităţile operative ale organelor de securitate. Pentru aceasta, lucrătorii operativi trebuie să cunoască temeinic calităţile şi aptitudinile agenţilor, relaţiile ce le au în mediul elementelor duşmănoase şi în raport de aceasta să le fixeze linia de conduită.

Lucrătorii cu munci de răspundere trebuie să controleze pregătirea şi desfăşurarea întâlnirilor cu agentura, să studieze atent materialul furnizat de ea şi să dea indicaţii concrete lucrătorilor în subordine.

în cazurile când agenţii manifestă delăsare în muncă, şefii de birouri şi de servicii trebuie să meargă personal la întâlnirile cu aceşti agenţi, să stabilească cauzele comportării lor delăsătoare şi să-i mobilizeze.

Trebuie dusă o muncă permanentă de educarea agenturii în spiritul cinstei şi corectitudinii în colaborarea cu organele de securitate şi al devotamentului faţă de patria socialistă. O atenţie deosebită trebuie dată educării agenţilor care lucrează în clandestinitatea duşmănoasă, în

rândul legionarilor, naţionaliştilor, sectanţilor etc., pentru a preveni influenţa lor duşmănoasă asupra agenturii. Pentru aceasta, lucrătorii operativi trebuie să-şi ridice neîncetat nivelul ideologic, politic şi cultural, să fie capabili să dea răspunsuri juste asupra evenimentelor interne şi internaţionale şi să aibă o înrâurire pozitivă asupra agenţilor.

Aparatul informativ trebuie verificat minuţios şi permanent pentru a preveni cazurile de trădare, deconspirare şi prăbuşirea de acţiuni. De aceea, trebuie verificate urgent semnalările existente despre nesinceritatea unor agenţi şi luate măsurile corespunzătoare.

Paralel cu activitatea de instruire, educare, dirijare şi verificare a agenturii existente, trebuie dusă o muncă permanentă pentru recrutarea de noi agenţi. Faptele expuse arată că şi în prezent ritmul noilor recrutări este lent, deşi necesităţile operative cer imperios recrutarea a noi agenţi.

Trebuie recrutaţi agenţi capabili să pătrundă în clandestinitatea legionarilor, ţărăniştilor, naţionaliştilor, sectanţilor şi altor categorii de elemente duşmănoase şi să demaşte activitatea lor criminală.

Să se recruteze agentură capabilă să lucreze informativ concentrările duşmănoase de la sate, să se încadreze informativ activ acţiunile deschise, care în prezent nu sunt lucrate din lipsă de agentură.

Şefii direcţiilor centrale şi regionale trebuie să pretindă aparatului în subordine să muncească calificat şi consecvent pentru recrutarea de agentură capabilă şi să fie exigenţi faţă de propunerile de recrutare ce se fac.

Este necesar ca şefii de birouri, servicii şi direcţii să fie pătrunşi de faptul că în munca noastră nu se poate sta pe loc, fiind necesar ca metodele luptei noastre împotriva duşmanului să fie permanent îmbunătăţite, ca efectivul din subordine să fie educat în spiritul devotamentului tară rezerve faţă de Partidul Muncitoresc Român şi statul democrat-popular. Trebuie să fim intransigenţi faţă de duşmanii partidului, să întărim disciplina de fier şi să fim demni de încrederea pe care ne-o acordă Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român şi guvernul Republicii Populare Române.

Toţi comandanţii din centrală, regiuni şi raioane trebuie să depună toate eforturile pentru lichidarea tuturor manifestărilor de tărăgănare a îndeplinirii ordinelor întocmai şi la timp, iar faţă de acei ofiţeri care nu-şi îndeplinesc sarcinile să fie luate cele mai severe măsuri, mergând până la scoaterea lor din Ministerul Afacerilor Interne.

A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr. 105, f. l-43.

120.

1958 decembrie 16. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Texas" pentru A.C.E.N. (Adunarea Naţiunilor Europene Captive).

Ministerul Afacerilor Interne

Direcţia I — Strict secret

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

Azi, 16 decembrie 1958, subsemnatul lucr[ător] op[erativ] prim, maior Stroescu Constantin, analizând materialul existent asupra A.C.E.N.-ului (Adunarea Naţiunilor Europene Captive).

Am găsit că această organizaţie este pusă în slujba americanilor. Prin elementele reacţionare descompuse de teapa lui Constantin Vişoianu, Brutus Coste, Sabin Manuilă, Iancu Zissu, Alexandru Bunescu etc., A.C.E.N. desfăşoară o activitate duşmănoasă împotriva R.P.R. Este unealta americanilor de care aceştia se folosesc pentru a discredita R.P.R. pe plan internaţional (la O.N.U. sau cu ocazia congreselor acestei organizaţii).

Activitatea acestei organizaţii trebuie urmărită de noi pentru cunoaşterea şi contracararea acţiunilor pe care le-ar întreprinde împotriva R.P.R.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru A.C.E.N. (Adunarea Naţiunilor Europene Captive), numele conspirativ „Texas".

Lucr[ător] op[erativ] prim Mr. Stroescu Constantin

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 113, f. 7.

121.

1958 decembrie 27. Hotărâre pentru închiderea dosarului de grup nr. 102, privind pe Bentoiu Aurelian, Ghiorghiu Georgel, Aznavorian Hurmuz, Papacostea Victor, Rădulescu Savel şi Sibiceanu Niculae.

Ministerul Afacerilor Interne — Strict secret

Direcţia a 3-a Serviciul 1 Biroul 2

Se aprobă ***Al. Nicolschi***

Hotărâre pentru închiderea dosarului de grup nr. 102

privind pe Bentoiu Aurelian, Ghiorghiu Georgel, Hurmuz Aznavorian, Papacostea Victor, Savel Rădulescu şi Sibiceanu Niculae şi clasarea lui la arhivă.

Dosarul s-a deschis la data 27 martie 1957

Ce mijloace s-au folosit (Informatorii se vor arăta cu numele şi categ.) „Miron", „Florescu Gheorghe", „Mihăescu", „Mureş", anchete informative, supraveghere operativă şi tehnică, interceptări şi exploatarea arhivelor.

A. **Caracterul materialelor compromiţătoare existente în dosar** (pe scurt). La începutul anului 1956, unele elemente fruntaşe ale fostului Partid Naţional Liberal au hotărât să treacă la constituirea unei conduceri ilegale a P.N.L., denumind-o
„Locotenenţă". Erau desemnaţi a face parte din această conducere următorii foşti membri în delegaţia permanentă a C.C. P.N.L. : Sasu Vasile - în prezent urmărit prin dosar de grup, Roman Vaier în prezent decedat, Pop Vaier în prezent de asemeni decedat şi Victor Stănescu, în prezent supravegheat şi urmărit prin dos. de grup. Toate aceste elemente au tăcut parte din vechea ramură brătienistă din care cauză erau şi numite de restul liberalilor „bătrânii liberali" ceea ce corespunde de altfel şi cu vârsta lor, toţi fiind trecuţi de 70 ani.

Auzind de această acţiune a „bătrânilor liberali", unele elemente naţional liberale ce aveau legături între ele au hotărât să o contracareze trecând şi ele la formarea unei conduceri a P.N.L., care atunci „când condiţiunile vor permite", să-şi intre gata în atribuţiuni. Aceste elemente iniţiatoare şi apoi organizatoare au fost: Bentoiu Aurelian, fost membru în delegaţia permanentă a C.C. P.N.L. ca şi Hurmuz Aznavorian, Zurăscu Ion, fost membru în C.C. P.N.L. şi redacţia ziarului „Liberalul", Paul Dimitriu, Dan Lăzărescu, de asemeni membri în redacţia fostului ziar „Liberalul" şi Georgel Ghiorghiu, fost membru în deleg. perm. a C.C. P.N.L.

Activitatea acestora a constat în ţinerea de şedinţe organizate unde analizau şi hotărau cum să-şi desfăşoare activitatea. Au numit ca viitor şef pe Bentoiu A. Printre problemele principale discutate sunt: organizarea tineretului liberal şi a presei, elaborarea unui proiect de constituţie.

Şi-au desfăşurat activitatea şi pe linia recrutării de noi elemente în acţiunea lor, cum au fost de ex. Cicei Romulus, Popescu Ion, Savel Rădulescu şi Bolintineanu, toţi foşti membri ai P.N.L. Unele din ele s-au angrenat în activitatea duşmănoasă, altele însă, nu.

B. Datele de identificare ale persoanei urmărite: [89])

1. Numele Bentoiu, pronumele Aurelian născut la 29 iunie 1892 în com. Făcăeni - Ialomiţa fiul lui Ion şi al Sorei, naţionalitatea rom.

domiciliul Buc., Str. Amzei, nr. 2, studii Fac. Drept, profesiunea avocat

locul de muncă: neîncadrat

apartenenţa politică (în prezent): neîncadrat

apartenenţa politică (în trecut): P.N.L.

89 La dosarele de grup se completează atâtea pag. câţi indivizi sunt.

originea socială: moşier
situaţia socială: moşier
alte date

Materialele compromiţătoare din voi. 1: 13-29, 65-213, 253 şi voi. 2 în întregime dovedesc că a dus activitate de reorganizarea P.N.L., el fiind socotit de elementele grupului ca viitor conducător al P.N.L. A participat la majoritatea şedinţelor ce s-au ţinut cu scopul de a discuta diferite probleme legate de reorganizarea P.N.L. şi activitatea de viitor a acestui partid. Din iniţiativa lui personală s-au ţinut câteva şedinţe la domiciliul său şi s-a trecut la întocmirea unui proiect de constituţie.

Probele sunt alcătuite din materiale informative furnizate de agenţii folosiţi pentru urmărirea şi supravegherea grupului, declaraţiile personale şi declaraţiile date de celelalte elemente componente ale grupului.

împotriva lui Bentoiu Aurelian s-au luat următoarele măsuri operative: a fost arestat şi condamnat la 25 (douăzeci şi cinci) ani temniţă grea, 10 (zece) ani degradare civică, confiscarea averii şi obligat la 600 lei cheltuieli de judecată pt. infracţiunea de crimă de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută şi pedepsită de articolul 209 pct. 1 C. P. - prin hotărârea Trib. Militar, nr. 661 din 21. 06. 58. Materialele se predau la arhiva Sv. „C" pt. păstrare, cu ţinerea individului în evidenţă.

2. Numele Ghiorghiu, prenumele Gheorghe zis George născut la 14 febr. 1899 în Iaşi

fiul lui Atanasie şi al Ortansei, naţionalitatea rom.

domiciliul Buc., Str. serg. P. Năstase 22, studii Fac. Drept, profesiunea avocat

locul de muncă: neîncadrat
apartenenţa politică (în prezent): neîncadrat
apartenenţa politică (în trecut): P.N.L.
originea socială: burgheză
situaţia socială: burgheză

Materialele compromiţătoare din voi. 1, pag. 2, 5, 9-11, 30-37, 65-217, 219-251, 254-255, 260-274, 277-292 dovedesc că a dus activitate de reorganizare a P.N.L. A avut legături cu celelalte elemente din cadrul grupului, participând la şedinţele ce se organizau pentru a se hotărî ce trebuie întreprins în mod practic în prezent şi viitor. Era socotit ca unul dintre cei mai priceputi şi mai activi. A avut îndeosebi un rol mobilizator şi antrenant în toată activitatea desfăşurată atât de el, cât şi de celelalte elemente.

Probele sunt alcătuite din notele informative furnizate de agenţii folosiţi pentru supravegherea elementelor din grup, materialele de

anchetă obţinute de la celelalte elemente arestate odată cu el şi chiar ale sale, prin care îşi recunoaşte întreaga activitate duşmănoasă desfăşurată.

împotriva lui Georgel-Gheorghe Ghiorghiu s-au luat următoarele măsuri operative: Prin hotărârea Tribunalului Militar Buc., nr. 661 din 21. 06. 58 a fost condamnat la 25 (douăzeci şi cinci) ani muncă silnică, şi 10 (zece) ani degradare civică, confiscarea averii şi obligat la 600 lei cheltuieli de judecată pentru infracţiunea de crimă de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută şi pedepsită de articolul 209, al. 1, pct. 1 C. P. Materialele se predau la arhiva Sv. „C" pt. păstrare, cu ţinerea individului în evidenţă.

3. Numele Aznavorian, prenumele Hurmuz născut la 26-03-1888 în Or. Trebizonda-Turcia fiul lui Betros şi al Orusian, naţionalitatea rom.

domiciliul Buc., Str. Luigi Cazzavillan 31, studii Fac. Drept, profesiunea avocat

locul de muncă: neîncadrat

apartenenţa politică (în prezent): neîncadrat

apartenenţa politică (în trecut): P.N.L.

originea socială: burgheză

situaţia socială: burgheză

Materialele compromiţătoare din voi. 1, pag. 4, 38^41, 65-217 dovedesc că a dus activitate de reorganizare a P.N.L. împreună cu celelalte elemente din grup, participând activ la tot ceea ce se întreprindea pe linia desfăşurării activităţii contrarevoluţionare. A participat îndeosebi la discuţiile ce s-au dus cu privire la programul de viitor al P.N.L. şi conducerii acestuia.

Probele sunt alcătuite din notele informative furnizate de agenţii folosiţi pentru supravegherea grupului şi materialele obţinute în decursul cercetărilor.

împotriva lui Aznavorian Hurmuz s-au luat următoarele măsuri operative: Prin hotărârea Tribunalului Militar Buc., nr. 661 din 21. 06. 58 a fost condamnat la 25 (douăzeci şi cinci) ani temniţă grea şi la 10 (zece) ani degradare civică, confiscarea averii şi obligat la 600 lei cheltuieli de judecată-pentru infracţiunea de crimă de uneltire contra ordinii sociale, prev. şi ped. de articolul 209, al. 1, pct. 1 C. P. Materialele se predau la Sv. „C" spre păstrare, cu ţinerea individului în evidenţă.

4. Numele Papacostea, prenumele Victor născut la 21 ianuarie 1900 în com. Viziru - Brăila fiul lui Gum şi al Teofana, naţionalitatea rom.

domiciliul Buc., Str. Caragea Vodă 19, studii Fac. Filozofie, profesiunea prof. universitar

locul de muncă: neîncadrat

apartenenţa politică (în prezent): neîncadrat
apartenenţa politică (în trecut): P.N.L.
originea socială: burgheză
situaţia socială: burgheză

Materialele compromiţătoare din voi. 1, pag. 6-8, 65-217, 295-310 dovedesc că a avut legături cu unii membri ai grupului, discutând printre altele şi probleme politice. Legăturile şi discuţiile au avut un caracter duşmănos, însă nu întotdeauna. întâlnirile aveau loc fie la domiciliul său, fie în altă parte. Unii membri ai grupului îl desemnase pe el ca unul din viitorii secretari generali ai P.N.L. Acest lucru nu s-a făcut în urma vreunei consultări prealabile a sa şi nici nu i s-a adus la cunoştinţă.

Probele sunt alcătuite din materialele informative obţinute de la agenţii folosiţi în cadrul acţiunii de grup şi procesele verbale de interogatoriu obţinute în urma anchetării celor din grup.

împotriva lui Papacostea Victor s-au luat următoarele măsuri operative: a fost arestat şi cercetat timp de câteva luni de zile, după care a fost recrutat ca agent[90] şi pus în libertate. Materialele compromiţătoare se predau la Sv. „C" pentru păstrare, cu ţinerea individului în evidenţă.

5. Numele Rădulescu, prenumele Savel născut la 1900 în Bucureşti
fiul lui Ion şi al Maria, naţionalitatea rom.
domiciliul Buc., Str. Caragiale 31, studii politehnice, profesiunea inginer
locul de muncă: neîncadrat
apartenenţa politică (în prezent): neîncadrat
apartenenţa politică (în trecut): P.N.L.
originea socială: burgheză
situaţia socială: burgheză

Materialele compromiţătoare din voi. 1, pag. 3, 65-297 dovedesc că a avut legături cu unii fruntaşi naţ. liberali ce activau în grupul contrarevoluţionar condus de Bentoiu A. şi Ghiorghiu Gh., însă acestea nu au avut un caracter subversiv. A discutat şi el asupra situaţiei prezente şi de viitor a P.N.L. şi a unor cadre naţional liberale, însă nu a participat la acţiunea de refacere sau de reorganizare.

90 în arhiva C.N.S.A.S., pentru Papacostea Victor există dosar de urmărire informativă (perioada mai 1959 - iunie 1962) şi dosar penal din care rezultă că a fost arestat şi reţinut între 6 mai 1950 - 17 septembrie 1955 şi 27 decembrie 1957 - 29 mai 1958. Până la data de 1 septembrie 2006 nu s-au primit documente care să probeze faptul că „a fost recrutat ca agent" (nota autorilor).

Probele sunt alcătuite din materialele informative obţinute de la agentura folosită pentru supravegherea elementelor din grup şi datele obţinute prin cercetările efectuate.

împotriva lui Rădulescu Savel s-au luat următoarele măsuri operative: au fost luate măsuri de supravegherea lui informativă în continuare, fără însă a se obţine materiale din care să rezulte că desfăşoară sau intenţionează să desfăşoare activitate duşmănoasă. Se va scoate din cadrul dos. de grup şi va fi urmărit în continuare în cadrul dos. de prob. nr. 333.

6. Numele Sibiceanu, prenumele Niculae născut la 30 martie 1907 în Bucureşti

fiul lui Romulus şi al Aritia, naţionalitatea rom.
domiciliul Buc., Str. Dr. Iantropol 33, studii Fac. Drept, profesiunea avocat locui de muncă: Ministerul Construcţiilor Unitatea I.A.U.P.S., funcţia muncitor manual înţa politică (în prezent): neîncadrat înţa politică (în trecut): P.N.L. originea socială: burgheză situaţia socială: burgheză

Materialele compromiţătoare din voi. 1, pag. : 3, 66-193 dovedesc că a avut legături cu unii membri ai grupului, discutând cu aceştia despre diverse evenimente politice şi situaţia mai multor cunoscuţi şi prieteni naţional liberali. Sibiceanu Nic. nu s-a manifestat însă duşmănos şi nici nu antrenat pe alţii la vreo activitate duşmănoasă.

Probele sunt alcătuite din materiale informative şi rezultatul anchetelor ce s-au efectuat.

împotriva lui Sibiceanu Niculae până în prezent nu au fost luate măsuri de reţinerea sau anchetarea sa. El a fost şi este urmărit informativ în continuare. Se va scoate din cadrul dosarului de grup şi urmări în continuare în cadrul dos. de problemă nr. 333.

C. Motivarea amănunţită a închiderii dosarului.

(Indivizii au fost condamnaţi, au decedat, materialele sunt de mică importanţă, indivizii n-au avut legături organizate sau nu mai au astfel de legături):

După arestarea lui Bentoiu Aurelian, Georgel Ghiorghiu, Papacostea Victor şi Hurmuz Aznavorian s-a continuat acţiunea de urmărire şi supraveghere informativă a celorlalte elemente, respectiv a lui Sibiceanu Niculae şi Rădulescu Savel.

Datele obţinute dovedesc că Sibiceanu Nic. şi Rădulescu Savel, imediat după arestarea celor trei, s-au speriat oarecum, aşteptând să se ia eventuale măsuri şi asupra lor. Această teamă şi-o justificau nu prin aceea că ar fi participat la acţiunea de organizare a cadrelor naţional liberale, ci presupuneau că se va da o altă interpretare legăturilor pe care

le-au avut cu cei arestaţi, legături care - aşa cum de altfel a rezultat şi din cercetări - nu au avut un caracter subversiv, ci se menţineau în virtutea vechii prietenii şi cunoştinţe.

Materialele informative obţinute dovedesc că Sibiceanu Niculae şi Rădulescu Savel au în general o atitudine mai prudentă, evitând să se antreneze în acţiuni cu un caracter vădit duşmănos.

în prezent, ei au devenit şi mai prudenţi. Primesc sau fac vizite foarte rar, se antrenează în discuţii politice însă nu le dau nici o interpretare tendenţioasă. Sunt preocupaţi îndeosebi de situaţiile lor personale şi a familiilor lor. între Nic. Sibiceanu şi Savel Rădulescu, în momentul de faţă nu sunt legături, cum de altfel nu au fost nici înainte, fiecare având relaţii mai apropiate cu alţi membri ai grupului. Aşa de ex., Sibiceanu Nic. a avut legături cu Victor Papacostea şi Georgel Gh., iar S. Rădulescu cu Bentoiu A. Din această cauză s-au luat măsuri de încadrarea lor în acelaşi dosar de grup pentru urmărirea informativă.

Toate acestea fac ca situaţia elementelor din dosarul de grup nr. 102 să fie următoarea:

- Bentoiu Aurelian, Hurmuz Aznavorian şi Geogel Ghiorghiu au fost arestaţi şi condamnaţi;
- Papacostea V. a fost arestat şi pus apoi în libertate, în prezent fiind agent în problemă;

- Savel Rădulescu şi Sibiceanu Niculae - liberi - supravegheaţi informativ - iară însă să se obţină materiale din care să rezulte că desfăşoară sau intenţionează să desfăşoare vreo activitate duşmănoasă.

Aceasta fiind situaţia, socotim necesar închiderea dos. de grup nr. 102.

D. Propuneri de închidere a dosarului.

(să se claseze, să fie distrus, să se separe materialele etc.) Pe baza situaţiei mai sus arătate, propunem a se aproba închiderea dosarului de grup nr. 102; materialele existente să fie astfel împărţite:

Cele cu privire la Bentoiu A., Hurmuz Aznavorian, Georgel Ghiorghiu să fie clasate la Sv. „C";

Cele cu privire la Rădulescu Savel şi Sibiceanu Nic. să fie exploatate în continuare la dos. de problemă, capitolul 4; iar

Cele cu privire la Papacostea Victor să fie introduse la dosarul său personal de agent şi să rămână în continuare în evidenţa dos. de grup care se predă la „C".

E. Cum să se procedeze cu fiecare persoană:

a) Se menţin în evidenţa operativă:

Se menţin în evidenţa operativă a dosarului de problemă, pentru a fi urmăriţi informativ în continuare, Sibiceanu Nic. şi Rădulescu Savel. Se

menţin de asemeni, în evidenţa Serviciului „C" Bentoiu, Georgel Ghiorghiu şi Hurmuz Aznavorian, precum şi Victor Papacostea, acesta din urmă însă şi în evidenţa operativă a dos. de problemă.

b) Se scot din evidenţa operativă. (Se arată motivul pentru fiecare)

Se vor scoate din evidenţa dos. de grup Sibiceanu Nic. şi Rădulescu Savel şi vor fi trecuţi în evidenţa dosarului de problemă nr. 333 unde vor fi urmăriţi în continuare.

F. Persoanele care au avut legături cu indivizii urmăriţi:

A. Datele de identificare:
Numele: Popescu, prenumele Ion
născut la 6 ian. 1897 în Şarânga-Buzău
fiul lui Gheorghe şi al Ecaterina, naţionalitatea rom.
domiciliul Buc., Str. Minotaurului 19, studii liceu, profesiunea funcţionar
locul de muncă: neîncadrat
apartenenţa politică (în prezent): neîncadrat
apartenenţa politică (în trecut): P.N.L.
originea socială: burgheză
situaţia socială: burgheză
Datele compromiţătoare (voi. şi pag.): 117 volumul I, f. 118. A participat împreună cu ceilalţi membri ai grupului şi în special cu Bentoiu Aurelian la activitatea subversivă dusă pe linia reorganizării P.N.L. A avut legături cu unele elemente din provincie.
Măsurile operative luate. (Reţinere, acţiune informativă etc.)
A fost arestat şi condamnat la 15 ani temniţă grea, 5 ani degradare civică, confiscarea averii şi obligat la 600 lei cheltuieli de judecată. Materialele se predau la arhiva Sv. „C" pentru păstrare, cu menţinerea individului în evidenţă.

B. Numele: Cicei, prenumele Romulus născut la 30 sept. 1888 în com. Săcele-Codlea fiul lui Radu şi al Maria, naţionalitatea rom.
domiciliul Buc., Str. Ştefan Furtună 108, studii Fac. Drept, profesiunea avocat
locul de muncă: neîncadrat
apartenenţa politică (în prezent): neîncadrat
apartenenţa politică (în trecut): P.N.L.
originea socială: burgheză
situaţia socială: burgheză
Datele compromiţătoare (voi. şi pag.): volumul III, 74, 75, 76. A participat la acţiunea de reorganizare, tăcând legătura lui Bentoiu A. cu mai multe elemente. A fost folosit o perioadă de timp a înlesni o înţelegere între Bentoiu şi Sasu Vasile, care se presupunea că are şi el o grupare de foşti naţional liberali. Măsurile operative luate. (Reţinere, acţiune informativă

etc.) *A fost arestat şi condamnat la 15 ani temniţă grea, 5 ani degradare civică, confiscarea averii şi obligat la 600 lei cheltuieli de judecată. Materialele se predau la arhiva Sv. „C" pentru păstrare, cu ţinerea individului în evidenţă. Menţionăm că, în cuprinsul dosarului, restul de persoane care mai apar nu se iau în evidenţă deoarece asupra lor nu posedăm material compromiţător.*
Rămân în evidenţa operativă pentru motivul: au fost arestaţi şi condamnaţi.
Hotărârea s-a redactat în 1 exemplare, astăzi 27 XII 1958 în Bucureşti, M.A.I. Direcţia 3-a.
Şef de birou *Lucrător operativ*
(gradul, numele, semnătura) *(gradul, numele, funcţia, semnătura)*
Lt. maj. Chiriş Aurel *Locţ. şef birou Lt. maj. Dumitru Vasile*
De acord (şeful dir. serviciu) Indescifrabil

118.

A.C.N.S.A.S., fond informativ, dosar nr. 2384, voi. 3, f. 167-177.**1960 ianuarie 12.** Stenograma discuţiilor care au avut loc în şedinţa de analiză a activităţii Direcţiei regionale M.A.I. Galaţi.

Ministerul Afacerilor Interne Strict secret
Direcţia Secretariat

Stenograma
şedinţei de analiză a activităţii Direcţiei regionale M.A.I. Galaţi, ţinută la Galaţi în ziua de 12 ianuarie 1960

Controlul a fost condus de către tov. secretar general Nicolschi Alex.
Ordinea de zi a şedinţei a fost următoarea:
1. Prezentarea de către tov. colonel Vistig - şeful Direcţiei regionale M.A.I. Galaţi, a raportului de activitate al regiunii;
2. Coraportul Serv. Inspecţii M.A.I., prezentat de tov. general-maior Demeter Alex.;
3. Discuţii pe baza materialelor prezentate.

în urma concluziilor ce au fost trase de tov. secretar general Nicolschi Alex., şedinţa a luat sfârşit.

Discuţii:

Tov. Iorga Marin - Şef Serv. raional Brăila

Tov. general,

Raportez felul cum tov. lucrători operativi din cadrul raionului Brăila au muncit în perioada anului 1959.

în perioada la care se referă raportul munca informativ-operativă s-a desfăşurat conform sarcinilor prevăzute în planurile de măsuri pe 1959, axată fiind pe îndeplinirea ord. 15, 70, 95, precum şi a ord. 155, în care s-au prevăzut:
1. Recrutarea de noi agenţi atât la oraş cât şi în teritoriu;
2. Contactarea şi conducerea mai bine a agenturii noastre nou recrutată, cât şi a celorlalţi agenţi mai vechi;
3. Deschiderea de noi acţiuni;
4. Lichidarea, prin luarea de măsuri operative, a acţiunilor deschise;
5. Identificarea de noi elemente duşmănoase.

în prezent, situaţia informativ operativă se prezintă astfel: avem 330 agenţi şi 20 de rezidenţi, atât în raza oraşului cât şi în teritoriu. Avem 109 case de întâlniri, dintre care 40 pe teritoriu şi 69 în oraş.

Tov. general, cele două planuri de muncă semestriale pe 1959, unde s-a prevăzut recrutarea a 170 de agenţi, au fost îndeplinite numai parţial, în sensul că am recrutat

doar 130. De asemenea, am avut în plan să facem 5 rezidenţi şi am tăcut 9. Din 55 case de întâlniri planificate am tăcut doar 41.

în ceea ce priveşte deschiderea de noi acţiuni, ne-am axat pe executarea ord. 70 şi am deschis 54 de acţiuni, 7 dosare de grup şi 6 reactivizări. Lucrătorii operativi lucrează între 10-34 acţiuni. Avem un tov. în problema legionară care lucrează 34 de acţiuni.

Din numărul de 23 tov. lucrători în cadrul raionului, sunt 19 care lucrează cu 10-25 agenţi şi cei 3 şefi de birou care lucrează cu mai puţini agenţi.

Munca în 1959 a fost orientată în sensul de a executa ordinele tov. ministru.

Pe lângă o serie de recrutări mai bune am avut şi unele ratate. Am avut una în cazul locot. maj. Vasilescu, de la Bir. 4, care din slaba orientare şi cu aprobarea mea, s-a trecut la recrutarea sa şi s-a ratat. S-a constatat că principala cauză a acestei ratări este studiul superficial tăcut asupra candidatului.

De asemenea, am avut un caz pe linie de 3. Această ratare s-a tăcut din cauza lt. maj. Dişireanu, care a tăcut un studiu superficial.

Trebuie să raportez că am avut şi o serie de recrutări bune. Pe linie de 2 am recrutat - pe linia greacă - pe agentul „Stavru" care ne-a furnizat informaţii despre legăturile diplomaţilor greci şi despre o serie de vizitatori ai legaţiei.

O altă recrutare bună a fost aceea a lui „Vica I. ". Acţiunea a fost a raionului nostru şi acum este preluată de regiune.

Pe linie de 2 raportez că în cadrul executării măsurilor conform ord. 155, lt. maj. Bălan a muncit, a pus la punct planurile care se impuneau, s-au stabilit toate măsurile în legătură cu declaraţiile angajament.

Pe linie de 3 s-au dat unele rezultate bune în problema legionari şi a sectelor. Nu pot raporta că aici am tăcut totuşi treabă bună, mai stăm slab. Controlul ne-a indicat că din 78 de conducători P.N.L. şi P.N.Ţ. lucrăm numai 32.

Trebuie să raportez că un sprijin suficient nu am acordat tov. din probleme.

Pe linia industriei din Brăila mai sunt cuiburi legionare compacte. Avem acţiuni la uzina „Laminorul", avem o acţiune importantă la Combinatul de la Chişcani, care nu sunt lucrate corespunzător. Aici ing. şef este legionar şi a adus încă două elemente legionare lângă el. Abia în ultimul timp s-a întocmit un plan concret de măsuri.

O lipsă serioasă avem în problemele bir. 6. De abia în ultima lună a anului 1959 au fost predate legăturile marinarilor străini de la 6 la 2.

Realitatea este că nu am dus o muncă susţinută, tov. nefiind ajutaţi efectiv de către noi. A fost o neînţelegere şi neglijenţă în rezolvarea

problemei legăturilor marinarilor străini, fiindcă avem peste 60 de legături identificate şi nu am lucrat nici una.

în ce priveşte aspectele celelalte care s-au arătat în coraport, este real, tov. general, aspectul cu Manea. Vinovat de acest lucru mă fac eu. După ce mi-a fost adus la cunoştinţă şi am fost sancţionat mi-am dat seama că am tăcut o greşeală.

Noi am tăcut 78 de arestări în 1959 şi aceasta a fost unica arestare tăcută în mod abuziv.

în ceea ce priveşte problemele existente la Brăila, sunt - tovarăşe general, materiale importante care nu sunt încă exploatate, atât pe linia biroului 3 cât şi pe linie de 4 şi 6.

în cadrul biroului 2 vreau să raportez că un sprijin calificat l-am primit de la Serv. 2 al regiunii. De asemenea, pe linii de muncă, au venit tov. de la 6 şi anchete. Am fost sprijiniţi în perioada anului 1959 şi de către biroul org. de bază din cadrul serviciului raional Brăila. în toate problemele care le-am avut pe linie de partid, tov. prim secretar al oraşului Brăila ne-a ajutat corespunzător.

Pentru viitor, eu personal, în numele colectivului de muncă, mă angajez ca din lipsurile pe 1959 să nu mai existe, pentru ca la analiza viitoare să nu mai apărem cu lipsuri fiindcă este ruşine.

în cadrul raionului Brăila au fost trimişi în a doua jumătate a anului 1959 o serie de tovarăşi buni, care au întărit compartimentele de muncă şi avem toate condiţiile să dăm rezultate bune în viitor.

Tov. maior Raceu - şeful Serv. raional Tecuci.

Tov. general, secţia noastră raională este încadrată cu 10 ofiţeri. Baza operativă o formează circa 5 000 elemente dintre care luate în evidenţă avem peste 3 500. Avem încă o serie de materiale care n-au fost exploatate.

Cele mai importante elemente duşmănoase noi le-am luat în lucru în 127 acţiuni, dintre care 6 sunt de grup, 26 verificare, restul fiind acţiuni individuale.

în cursul anului am avut cazuri când elementele importante nu au fost luate în lucru, fiind luate, în schimb, alte elemente mai puţin importante, lucru ce ne-a fost arătat de control.

în 1959 am deschis 46 de acţiuni.

în problema legionară avem cele mai multe concentrări de elemente în raionul Tecuci. Avem 75 de acţiuni în care lucrează elemente legionare. Avem 3 şefi de sector, 5 şefi de garnizoană, lucraţi în acţiune. Dintre celelalte elemente, majoritatea sunt şefi de cuib, lucraţi în acţiuni.

în problema P.N.Ţ. şi P.N.L. am deschis acţiuni la şefii de org. însă nu am îndeplinit ord. 70 în întregime prin aceea că nu am deschis acţiuni la toate elementele.

în coraport s-a arătat că am dat ordin să nu se deschidă acţiuni la aceste elemente. Raportez că un astfel de ordin nu am dat şi lucrătorul operativ este aici şi poate fi întrebat.

Ca urmare a lipsurilor arătate în procesul-verbal de inspecţie, noi am trecut la luarea de măsuri. Este adevărat că mai avem o serie de elemente care nu sunt lucrate însă în primul semestru al anului 1960 ne-am propus un plan de lucrarea tuturor elementelor duşmănoase.

în afară de acţiunile raportate mai sus, mai avem 10 acţiuni a elementelor fugite peste graniţă şi 18 cazuri de scrieri anonime.

în anul 1958 raionul Tecuci a avut mai multe acţiuni operative în sensul că a arestat o serie de elemente. în 1959 am avut mai puţine rezultate în sensul că am lichidat ceea ce am avut din 1958.

Avem în lucru elemente P.N.Ţ. şi P.N.L., elemente fruntaşe, care au legături între ei şi se prevăd perspective pentru viitor. Pe linie P.N.L. avem acţiuni de grup a unor elemente foşti prefecţi, deputaţi, senatori, care au manifestări duşmănoase. Grupul P.N.L. este lucrat cu 4 agenţi şi cel P.N.Ţ. cu 2. Agenţii care lucrează aceste acţiuni sunt elemente din rândul lor, care au legături prezente între ei. Elementul principal este în vârstă, restul fiind elemente mai tinere.

în atenţia noastră a stat şi verificarea agenturii.

Tov. din inspecţia Ministerului au găsit mai mulţi agenţi deconspiraţi, afară de acei pe care i-am ştiut noi, şi pe care i-am abandonat. Agentura, în majoritatea cazurilor, este deconspirată din cauza lucrătorilor operativi, fiindcă nu au ţinut legături în case de întâlniri şi în mod organizat.

Tov. Rotaru ţinea legătura la postul de miliţie; Lt. maj. Leonte a mers pe la agent pe acasă, l-au văzut cetăţenii şi a deconspirat agentul.

Am avut şi cazuri când agentul s-a deconspirat singur. El a mărturisit unui cetăţean că a fost reţinut şi anchetat la miliţie.

în procesul recrutării am avut două cazuri de ratări. într-un caz elementul s-a dovedit bolnav de T. B. C. şi nici nu ştia carte. în al doilea caz era un element fanatic care a fost ţinut timp de 7 zile la regiune şi a spus că el nu-şi trădează prietenii şi a trebuit să-l abandonăm.

Pe linie de 2 s-a arătat că noi avem slabe rezultate, lucru care este foarte adevărat. Avem un caz de vizitarea unei legaţii străine din Bucureşti şi despre care nu putem raporta concret că sunt suspiciuni de spionaj.

în cadrul raionului avem o serie de acţiuni deschise în special în problema legionară, în care se întrevăd perspective. Pe linie legionară, avem unele elemente strecurate în secte şi care caută să se împotrivească pentru intrarea în gospodăria colectivă.

Lipsurile arătate în raport şi coraport sunt juste şi eu mi le însuşesc în întregime. Avem o serie de acţiuni de verificare al căror termen a expirat şi noi am tărăgănat lichidarea lor. Lucrătorii operativi n-au recrutat agentură în aceste acţiuni şi eu nu i-am tras la răspundere.

Pentru o serie de deficienţe în muncă, pentru neîndeplinirea planului pe primul semestru, mulţi lucrători operativi au fost traşi la răspundere şi au fost sancţionaţi pe linie de partid şi U.T.M. Pe trimestrul 2 planul de muncă l-am îndeplinit în întregime.

Vinovat principal de lipsurile de acolo mă fac eu, fiindcă o serie de măsuri luate nu au avut drept scop îmbunătăţirea muncii. Şi eu şi locţiitorul am mers cu lucrătorii pe teren să vedem cum fac întâlnirile şi să-i ajutăm concret. în acţiunile mai principale lucrez personal şi ajut şi pe lucrătorii operativi. Control în muncă am tăcut, însă nu în măsură corespunzătoare, fiindcă munca necesita mai mult control. Când cineva din conducere mergea cu lucrătorul pe teren, se făceau recrutări şi întâlniri de calitate, cum nu mai mergea, treaba decurgea iar prost. Eu, unde am ştiut abateri, am luat măsuri imediate, însă nu am cunoscut toate aceste cazuri despre care am aflat ulterior. Lucrătorii ne-au minţit pur şi simplu.

Din partea regiunii am primit un control şi ajutor suficient.

Pentru viitor, eu voi depune toate eforturile pentru ca să ne îndreptăm toată atenţia înspre realizarea sarcinilor şi să fiu foarte exigent cu oamenii din subordine.

Lt. col. Georgescu - Şeful Serv. 3

Tov. general,

Colectivul de muncă al Serv. 3, pe 1959, în ceea ce priveşte organizarea muncii a ţinut seama şi s-a călăuzit de ord. 15, 75 şi 95 pentru teritoriu.

Noi, în ceea ce priveşte de acum preocuparea Serv. 3, ca factor de coordonare şi dirijare a muncii, nu numai la regiune dar şi în teritoriu, am ţinut seama de munca desfăşurată la un nivel mai calificat decât în trecut, fiindcă s-a constatat că munca se desfăşoară la un nivel nesatisfăcător, mai ales în munca cu agentura. Deci, ţinând seama de aceste principii de muncă, am căutat să le aplicăm.

Am să raportez ce am realizat.

Noi, de la început, chiar în ceea ce priveşte organizarea evidenţei, trebuie să raportez că nu am stat prea strălucit, fiindcă atât în problema legionară cât şi în celelalte categorii duşmănoase noi nu am avut o evidenţă organizată, din care cauză considerăm că nu am putut să trecem la măsuri concrete. Am luat această măsură, începând cu legionarii, fiindcă am considerat că este elementul cu activitatea cea mai periculoasă - chiar cu răzmeriţa care a fost aici. Am început cu reorganizarea evidenţei şi care, la ora actuală, este clarificată. Fiecare raion poate acum şti precis şi să-ţi prezinte cum au acţionat legionarii, dacă este agent sau dacă este plecat de aici şi unde anume este plecat. Acest lucru l-am făcut şi în problema partidelor istorice. Fiecare raion are de acum o schemă nominală întocmită ca la legionari şi ne propunem să întocmim pe mai departe şi la celelalte categorii de elemente.

La capitolul agentură.

Aici am pornit de la faptul că munca lucrătorilor operativi se desfăşoară într-un cerc vicios, de a recruta, ca după 3-4 luni să se facă constatarea că elementul nu mai corespunde şi, deci, se impune abandonarea lui. Atunci, dacă facem această muncă stearpă, am spus să se pună capăt. Din acest punct de vedere eu aş aprecia că pe întreaga regiune s-au obţinut unele rezultate. Lucrătorii operativi au înţeles mai bine acest lucru şi au recrutat agentură de mai bună calitate. Cu aceasta însă nu am terminat cu problema agenturii şi am să dau câteva exemple.

La Biroul 1 legionari, din cadrul Serv. 3, birou care are activitatea cea mai importantă din cadrul acestui serviciu şi care concentrează o mare parte din munca regiunii.

Eu am chemat lucrătorii operativi de la acest birou şi i-am întrebat despre unele elemente ce sunt în agentura noastră.

Lucrătorii operativi mi-au raportat că agentul respectiv - de la caz la caz - este disciplinat, se prezintă regulat la întâlniri şi aduce materiale informative aproape întotdeauna. Citeam o satisfacţie pe faţa lor. Când am cerut să văd care este rezultatul materialului ce ne-a fost furnizat, am constatat că sunt agenţi care foarte sporadic au dat materiale despre vreo semnalare duşmănoasă, dar foarte puţin despre elemente legionare.

Am mai constatat că ei au dat ceva despre alte categorii de elemente dar nu despre legionari. Atunci am tăcut analiză în cadrul biroului şi am subliniat aceste constatări.

Eu pot să afirm că în momentul de faţă pe întreaga regiune noi nu avem semnalări valoroase care să ne indice că elementul legionar se găseşte într-o formă de activitate, că el se concentrează şi activitatea sa se conturează într-o acţiune. Aceasta este realitatea.

Dv. cunoaşteţi că în 1958 noi am ridicat toate elementele din conducerea legionară, dar a rămas în schimb o foarte numeroasă bază de elemente duşmănoase din categoria celor eliberaţi din închisori din 1955 şi până acum, elemente care n-au fost condamnate pentru activitate legionară dar care, fiind în închisoare cu elemente legionare au luat legătura cu ei şi au aderat la ideile lor.

Realitatea este că agentura în problema legionară este slabă. Prin această filieră a agenturii au trecut foarte multe elemente legionare şi care acum se ştiu în atenţia organelor securităţii.

La Bir. 1 am tăcut în ultima perioadă de timp câţiva agenţi mai de calitate, dar departe de a fi o situaţie mulţumitoare. Noi nu am gândit niciodată că elementul legionar stă pasiv, dar dacă avem această convingere şi dacă raportăm că în întreaga regiune avem sute de agenţi legionari, se pune întrebarea, de ce nu dăm rezultate?

în regiune noi am avut focare ale activităţii legionare în trecut la: Tecuci, Panciu, Galaţi, Focşani. Suntem convinşi că legionarii desfăşoară activitate, dar totuşi stăm pasivi. Acest lucru consider că constă în slaba muncă desfăşurată de noi cu agentura, este vorba de o muncă necalificată.

Eu am să arăt din experienţa noastră.

Noi ne-am gândit să recrutăm câţiva agenţi din mijlocul legionarilor care au posibilitate de informare. Am recrutat câteva elemente cu posibilităţi şi chiar eu mi-am pus în sarcină să ţin legătura cu aceşti agenţi. Rezultatul însă nu este mulţumitor şi constatarea care am făcut-o este aceea că şi aceste elemente sunt la fel ca şi celelalte. S-a luat în studiu încă o dată această problemă şi am ajuns la concluzia că se face un studiu superficial înainte de recrutarea elementului şi pe parcurs o slabă dirijare şi rezultatul e o slabă activitate.

în ceea ce priveşte raioanele.

Noi, de la regiune, după părerea mea, am dat un sprijin chiar calificat raioanelor, fie prin deplasări în raioane, fie că i-am chemat cu anumite dosare sau acţiuni atât pe şefi cât şi pe lucrători. Am hotărât ca nici o acţiune sau dosar propus pentru recrutare să nu meargă mai departe până nu le vedem noi. în felul acesta eu vă pot raporta că Serv. 3 şi-a exercitat un control în ceea ce priveşte munca pe linie de jos până sus.

Dacă acest lucru s-a făcut mai puţin în trecut, acum putem face şi unele constatări, fiindcă în trecut noi am fost cam rupţi de munca din raioane. Acum putem spune că cunoaştem această muncă şi, în special pe linia Bir. 1, pe linie culte şi secte. Munca la raioane ne-a permis să vedem

acum - şi aş răspunde tov. maior Raceu, pe care l-aţi întrebat, dacă face control de ce se menţin aceste lipsuri? - Eu raportez:

Face tovarăşul control şi ia măsuri, dar acest control şi măsurile luate nu sunt calificate. Raportez acest lucru cu toată răspunderea şi spun aceasta fiindcă noi avem mult de furcă cu tovarăşii de la Tecuci. De multe ori am stat de vorbă cu tov. Raceu şi l-am tras la răspundere. Dânsul nu se bucură de autoritatea subalternilor fiindcă nu este un organ competent.

Şi la raionul Vrancea se întâmplă asemenea lucruri, a cărui muncă se desfăşoară la un nivel slab. Tov. au foarte multe dosare respinse. La un dosar s-au găsit unele propuneri de-a dreptul năstruşnice. Sunt tov. care s-au supărat pe noi şi unii chiar au spus că vor face raport mai sus. Noi nu am permis ca în reţea să intre o serie de elemente care nu aveau ce căuta aici.

Printre raioanele a căror activitate am caracterizat-o ca slabă pe linia muncii noastre se mai poate enumera şi raionul Bereşti.

în ce priveşte lucrarea elementelor duşmănoase noi, aplicând ordinul 70, am cuprins mai larg aceste elemente şi în ce priveşte legionarii, în urma ordinelor date, la raioane pot raporta că toate aceste elemente, cu mici excepţii - care sunt bolnavi sau paralizaţi, restul elementelor care sunt pretabile la activitate, sunt lucraţi.

Cele consemnate în procesul verbal al Inspecţiei M. A.I. au stat în atenţia noastră, ţinând cont de ele şi am trecut la remedierea lor.

Tov. de la raionul Brăila spunea că un lucrător operativ are 34 de acţiuni. Eu am spus că decât un tov. să vină şi să-mi spună că are 7-8 acţiuni şi totuşi 20 de elemente scapă fără a fi urmărite, am spus să deschidă la toate aceste elemente dosar de acţiune şi chiar dacă din cele 34 acţiuni nu sunt lucrate decât 15-20 elemente nu este rău fiindcă altfel, materialul de la capitolul 2 sau 4 se dă uitării şi nimeni nu se mai interesează de el, pe cât timp dacă are acţiuni tot trebuie să se intereseze într-un fel şi deci elementul legionar nu scapă din atenţia noastră.

Tov. general, cum ne-am ocupat noi din punct de vedere al cadrelor.

La Serv. 3 avem un colectiv sănătos, ofiţeri vechi, cu experienţă, care - mobilizaţi - pot face treabă. Cu toate lipsurile raportate eu apreciez că munca s-a îmbunătăţit în această perioadă de timp şi sunt create posibilităţile ca atât la regiune cât şi în teritoriu să îmbunătăţim munca.

Noi ne-am sprijinit în mod deosebit pe grupa de partid. Săptămânal, pe linie de 3, au fost ţinute şedinţe de analiză asupra lipsurilor manifestate în acea perioadă şi care au fost înfierate. Ori de

câte ori au fost lipsuri noi am cerut sprijinul grupei de partid pentru a discuta aceste probleme.

în legătură cu tov. Raceu.

Noi am constatat că dacă te ţii de o problemă nu se poate să nu ai rezultate. Noi am avut un caz când ne-au dispărut două elemente şi preocupându-ne zi de zi, ceas de ceas, am reuşit ca după câteva săptămâni să-i găsim şi să-i prindem.

Dacă există perseverenţă nu se poate să nu reuşeşti şi dacă fiecare ar face acest lucru nu se poate să nu obţinem rezultate şi tocmai acest lucru îl recomand tov. Raceu.

Eu vreau să raportez că sprijin din partea conducerii direcţiei am primit. Tov. Vistig ne-a ajutat şi, de asemenea, ne-a ajutat şi tov. Huidan, care a venit în mijlocul nostru aproape în fiecare zi şi ne-a ajutat în realizarea a ceea ce se cunoaşte de către dv.

Cpt. Dumitriu - Şeful Serv. 2

în perioada la care se referă raportul şi coraportul, în faţa Serv. 2 au stat sarcini în sensul executării ordinelor: 15, 70, 155 şi 460.

Axat pe aceste ordine de bază, colectivul nostru de muncă a avut de realizat probleme legate de munca cu agentura şi lărgirea bazei de muncă în problemele de contraspionaj.

începând cu prima perioadă a anului 1958 vreau să raportez că acţiunile existente atunci în lucru erau de ani de zile, acţiuni asupra unor elemente care au deţinut funcţii în timpul regimului burghezo-moşieresc, însă care nu mai acţionau în mod concret. Bazaţi pe situaţia existentă, în urma unei analize tăcută de către conducerea direcţiei, ni s-a indicat să trecem la lichidarea situaţiei existente şi să luăm în lucru o serie de elemente, ca legături ale diplomaţilor capitalişti, elemente care aveau rude fugite de regimul nostru, ori vizitatori ai legaţiilor capitaliste din Bucureşti. în această perioadă noi am luat în evidenţă elemente asupra cărora am deschis acţiuni.

Din punct de vedere al realizării ord. 15 s-a constatat că agentura nu este suficient legată de noi, avem încă balast, s-a căutat să se schimbe acest fel de a admite ca agenţi o serie de elemente, s-au luat măsuri în ce priveşte studierea candidaţilor propuşi pentru recrutare, iar în privinţa legendelor de aducere la recrutare s-au dat termene mai lungi, ceea ce ne-a permis recrutarea de agentură mai bună. S-au recrutat agenţi ca: „Icâ. I", „ Paul Godeanu" „Porumbel A. ", „Leonida S. ", „Paul Ionescu" şi alţii.

Dacă am reuşit să obţinem unele rezultate în această perioadă, trebuie spus totuşi că s-au manifestat şi lipsuri grave. Volumul mare de probleme a tăcut ca să nu vedem unele lipsuri. Din dorinţa de a realiza

planul de măsuri, unii lucrători operativi au tăcut unele propuneri ce s-a stabilit că nu sunt conforme cu realitatea.

Lt. Socolov a propus recrutarea unui individ care era prezentat cu lux de amănunte ca fiind corespunzător, ca în anchetă să stabilim că este cu totul altfel. Situaţii din acestea s-au mai perpetuat în cadrul serviciului şi, ca măsură, am combătut în cadrul unei şedinţe aceste probleme şi lt. Socolov a fost pus în discuţia adunării generale U.T.M. şi criticat în şedinţa profesională. în urma măsurilor luate, el şi-a schimbat felul de a munci. Aici nu este numai lipsa lucrătorului dar şi a şefului de serviciu.

în ce priveşte ord. 70. în perioada la care se referă raportul noi am închis cu rezultate operative 15 acţiuni, am arestat 43 elemente dintre care 13 pe linia spionajului grec, 3 pe linia spionajului israelian, restul activitate sionistă clandestină, în solda legaţiei şi activitate contrarevoluționară.

Tov. general, o problemă importantă este aceea că până la obţinerea acestor rezultate în cadrul Regiunii M.A.I. Galaţi pe linie de 2 nu au fost arestate elemente şi noţiunea de spionaj era ceva simbolic.

Aş vrea să scot în evidenţă următorul lucru. Colectivul Serv. 2 mult timp a fost educat că este greu să prinzi spioni, însă dacă a fost antrenat în muncă zile întregi, s-au obţinut rezultate şi aici un rol important este ajutorul conducerii direcţiei şi rog ca pe viitor tov. director să ne dea mai mult ajutor, în legătură cu recrutările de agentură.

Lipsurile în ce priveşte recrutările de agentură s-au manifestat în sensul că se făceau studieri superficiale, care nu prezentau realitatea şi când treceam la verificarea practică a elementului propus rezultă că avem balast în agentură şi acest lucru a fost posibil datorită faptului că am fost indulgent cu subalternii. La un moment dat aveam în agentură 18 elemente balast.

O altă lipsă în munca cu agentura a fost dirijarea ei defectuoasă. Am avut cazuri când am văzut că nu-mi vine material informativ şi am căutat să verific practic cauza. Am stabilit că tov. n-au case de întâlniri şi din această cauză în acel sector de muncă se manifestă lipsă de educare a agenturii.

în urma măsurii luată pe linie greacă şi israelită, lucrătorii operativi spun că în problemele respective este acalmie. Realitatea însă era că elementele duşmănoase de acum lucrau mai conspirat.

în problema greacă s-a manifestat acelaşi lucru şi la Brăila, unde avem 900 elemente greceşti dintre care 700 emigranţi. După arestările efectuate, lucrătorul de acolo nu a văzut mai departe problemele, deşi sunt mulţi vizitatori de legaţii şi elemente care ne interesează. în această problemă s-au marşrutizat câteva elemente la legaţie şi se urmăresc câteva elemente mai de vârf, restul elementelor nefiind lucrate.

Dacă analizăm situaţia de la Brăila, unde sunt identificate 1 200 de elemente suspecte, bază lucrată cu 5 tov., fiind luate în lucru 33 de elemente, în afară de elementele urmărite pe ţară.

Noi am analizat situaţia de la Brăila şi am schimbat conducerea serviciului de acolo, însă tov. nou pus nu vrea să înţeleagă care este situaţia acolo. Noi am analizat munca în câteva rânduri, însă în urma controlului Inspecţiei s-a stabilit că însuşi şeful biroului are lucrări sub nivelul lucrătorilor de rând.

De ce şeful de birou de la Brăila nu înţelege să-şi facă datoria aşa cum trebuie. Şeful raionului ar trebui să se ocupe în mai mare măsură.

Noi, la Serv. 2 de la Galaţi nu avem decât 820 de suspecţi la 10 lucrători în timp ce la Brăila sunt 1 200 de suspecţi la 5 lucrători. Aceasta ar fi o cauză obiectivă.

Au avut şi ei acţiuni, a existat dorinţă şi preocupare din partea lucrătorilor, însă a survenit la noi o situaţie.

S-au legat mai mult de acţiunile care prezentau mai multă perspectivă şi paralel cu aceasta nu au fost lucrate şi celelalte.

în ce priveşte situaţia de la Focşani. Acolo este un tov. pe linie de 2, are 130 suspecţi şi 6 acţiuni, dintre care unele de perspectivă. Are o acţiune care se poate solda cu rezultate operative.

în această perioadă el a lichidat 2 acţiuni.

în ceea ce priveşte situaţia de la Tecuci. Situaţia pe linie de 2 se prezintă prost. Există un agent recrutat pe linie de 2. S-a dat tov. acest agent să lucreze cu el însă n-au mai tăcut nimic în plus, deşi noi i-am ajutat.

Consider că tov. mr. Raceu ar trebui să înţeleagă că muncă de conducere nu înseamnă că trebuie să dai directive din birou.

Au avut o sesizare, vine la noi şi facem demersurile necesare. Se trimite un lucrător la I şi găseşte acolo un material prin care erau sesizaţi că a venit în ţară elementul respectiv încă din 1958 şi tov. nu s-au gândit să ia măsuri operative.

Când s-a verificat şi discutat cu lucrătorul operativ, el a spus că a primit nota în faţa şcolii şi nu a avut timp să verifice şi tot ce a primit a băgat la mapa anexă.

Controlul Inspecţiei a stabilit o serie de lipsuri la Serv. 2, legat de agentură, iar pe de altă parte lipsa canalelor de legătură cu centrele din străinătate, în ce priveşte aplicarea ord. tov. ministru cu privire la interceptarea de canale. S-au stabilit lipsuri şi în problema fugară.

După controlul conducerii ministerului, tăcut prin Inspecţia M.A.I., conducerea direcţiei ne-a chemat şi ni s-a dat ordin să întocmim un plan de măsuri şi să îndreptăm aceste lipsuri. Raportez că nu am reuşit să lichidăm toate lipsurile arătate de control. Am reuşit să scoatem o parte

din agentura care a constituit balast (3 elemente) şi 8 sunt în verificare pentru a vedea dacă au perspective de informare şi nu vor să informeze, dacă n-au aceste perspective, ori nu s-a muncit suficient cu ei.

în ceea ce priveşte aprobarea de noi recrutări, se lucrează cu mai multă minuţiozitate şi am preferat să avem mai puţină agentură dar să nu o mai încărcăm cu balast.

în privinţa ord. 155, până acum am reuşit să cuprindem 4 raioane, unde am tăcut planuri de alarmare. Avem vreo 400 de elemente formate din membri de partid, elemente din grupele de sprijin ale miliţiei, pădurari, o serie de elemente care prezintă încredere pentru noi. în oraşul Galaţi şi Brăila avem legături cu grănicerii.

în ceea ce priveşte încadrarea informativă am reuşit să ne ocupăm de elementele mai principale şi am reuşit şi unele rezultate.

în acţiunea privind pe trădătorul de patrie „E.D." din Brăila, în urma încadrării familiei am stabilit că urmează să vină în ţară cu un alt element şi că el a refuzat totuşi să mai vină, venind numai elementul celălalt.

Am avut semnalare că un individ „SA." ar fi venit în ţară, problema fiind lucrată acum cu Dir. ÎI-a. în privinţa ord. 425.

în colaborare cu serv. 6 am preluat atât la Galaţi cât şi la Brăila legăturile cu marinarii străini. Am început să trecem la clarificarea legăturilor, condiţiile în care au făcut întâlniri şi cine este marinarul respectiv, în care să vedem dacă este vorba de contrabandă sau legături sexuale, ori de spionaj.

în problema interceptărilor de canale cu străinătatea, de la control şi până acum, Serv. 2, am reuşit ca printr-un marinar străin să intrăm în legătură cu fratele unui element de la noi, element fugar. Această legătură se face prin corespondenţă. Fugarul trimisese o scrisoare printr-un marinar prin care cerea să-l scoată pe fratele său. Vine marinarul şi îl întreabă pe respectiv: „dumneata eşti x? Uite am venit de la fratele tău cu următorul scop" şi îi explică pentru ce.

Prin recrutarea agentului „Godeanu" există posibilitatea să formăm un canal cu străinătatea.

în R.F.G. a fost contactat un fugar român care intenţionează să vină în ţară. El s-a interesat de unele legături ale sale. Noi am marşrutizat agentul la rudele fugarului din Brăila şi există perspectiva de a crea un canal.

Noi am reuşit, în parte, să îndreptăm unele lipsuri însă mai sunt unele care nu le-am lichidat. în planul de măsuri pe semestrul I 1960 sunt trecute unele sarcini prin care considerăm că vom lichida unele din lipsurile care ne-au mai rămas în ce priveşte ordinul 15 şi 70. Vom căuta

ca la toţi cei 17 lucrători existenţi pe linie de contraspionaj să ajungem ca fiecare să aibă 10 acţiuni informative şi să lichidăm unele acţiuni care prezintă perspectiva de a fi închise cu rezultate operative.

Există posibilitatea ca, tovarăşii, muncind cu mai mult simţ de răspundere, să facem treabă bună.

Vreau să reliefez sprijinul primit din partea conducerii de partid de la Galaţi şi de la Brăila.

Cu toate lipsurile existente la noi, org. de partid ne-a sprijinit în această perioadă, însă în ultimul timp tov. organizator de partid nu şi-a făcut pe deplin datoria şi va trebui ca pe viitor să-şi îndrepte această lipsă.

Tov. cpt. Samoilă - Raionul Făurei

Tov. general,

Colectivul de muncă este compus din 6 tov.

Noi ne-am axat activitatea pe baza ord. 15, 70 şi 95 şi am reuşit să identificăm 3 898 elemente suspecte, dintre care au fost luate în evidenţă 3116. S-au deschis 117 acţiuni informative urmărite prin 127 agenţi.

în acest timp, în urma dirijării agenturii informative, s-a reuşit ca în 1959 să realizăm 16 acţiuni informative. Din aceste acţiuni informative s-au arestat 30 de elemente dintre care 19 legionari, 5 chiaburi, 6 P.N.Ţ.-işti.

Forma de activitate a acestor elemente a fost bazată pe instigări împotriva formării de gospodării colective şi în acelaşi timp au dus activitate de destrămare a unor gospodării colective. Duşmanul căuta să îndemne ca membrii gospodăriilor colective să nu fie de acord cu încheierea de contracte cu statul.

Avem o serie de acţiuni informative ce urmează să fie prezentate conducerii direcţiei. Astfel, acţiunea de grup „B.N." din comuna Vişan şi legătură al fostului preşedinte [...]* al Rm. Sărat. înainte de a fi arestat, Dobre R a invitat pe unul din elementele din această acţiune şi i-a trasat sarcina să-şi recruteze elemente din rândul „P.N.Ţ." şi când va fi nevoie să treacă la acţiune. Acest material se verifică. Rămâne în această acţiune ca noi să mai documentăm cu material activitatea elementelor din legătură, din comuna Vişan.

Mai am o acţiune de grup ce aparţine şefului de cuib legionar din comuna Şuţu („O.M.") care, deşi este membru în gospodăria colectivă, şi-a grupat o parte din elementele legionare în jurul său şi în mai multe rânduri a ameninţat cu moartea pe preşedintele gospodăriei colective.

în acest caz urmează să mai strângem vreo două declaraţii şi să prezentăm dosarul spre arestare.

Mai sunt alte acţiuni în comuna Jugureanu unde un şef de cuib legionar şi-a grupat o serie de legionari în echipa în care este încadrat, ducând activitate împotriva gospodăriei agricole colective, nefiind de acord să se facă contracte cu statul, nu este de acord să participe în unele cazuri la acţiuni voluntare pentru interesul obştesc. La această acţiune mai rezultă şi aspect de instigare din partea lor.

Raportez că în acest timp activitatea elementelor duşmănoase din raza raionului Filimon Sârbu a constat în activitatea de instigare.

în comuna Amara am avut un caz când gruparea era condusă de un element de pe raza regiunii Constanţa.

Ca măsuri pentru îmbunătăţirea muncii, ne-am propus deschiderea de noi acţiuni, recrutarea de noi agenţi şi continuarea identificării elementelor suspecte, fiindcă nu am reuşit să descoperim toate elementele.

Pe langâ realizările raportate pe linia muncii noastre, s-au constatat şi lipsuri în muncă şi aceste lipsuri au reieşit în privinţa nerespectării legalităţii populare.

În luna iulie 1959 s-a documentat o acţiune informativă în comuna Ruşeţu, deschisă asupra a 4 elemente legionare, 2 membri P.N.Ţ. şi un element „ostaş al Oastei Domnului . Tov. lt. maj. Costache s-a orientat că ar fi bine să ancheteze şi o serie de martori, care - fiind audiaţi - n-au vrut să declare nimic şi atunci i-a lovit. Pe lângă aceştia a mai fost lovit şi secretarul unei organizaţii P.M.R.

Eu mi-am dat seama de acest lucru şi noi toţi ne-am frământat şi raportez că munca a suferit din această cauză.

Eu am fost plecat în concediu în acea peri o d î nu pot fi scutit de această
lipsă fiindcă subalternul meu trebuia să-mi urmeze **Tenii** meu de muncă.

în ce priveşte executarea ord. 95.

în privinţa ordinului 95 noi am acoperit în înrremme roare comunele, conform ordinului. M-am orientat să recrutăm elemente din rândul concentrărilor existente în comune.

în comuna [...]** de pildă, sunt 4 elemente. Este un şef de garnizoană legionară şi 3 şefi de cuib legionar. Tuturor le-am deschis acţiune informativă, fiind lucraţi cu 4 agenţi, agenţi recrutaţi din rândul elementelor legionare.

Cele mai importante acţiuni pe care le avem sunt din rândul legionarilor.

Mai am două acţiuni pe linie P.N.Ţ. însă materialul este mai slab fiindcă nu rezultă activitate concretă.

în comuna Suţu avem 6 cuiburi de elemente legionare. Şeful de garnizoană este fugar din 1948. Am stabilit că ar fi pe la un minister. Acum avem un material cum că a trecut graniţa.

în această comună avem deschise 4 acţiuni informative asupra şefilor de cuib legionar, dintre care 1 - cea mai importantă - din care rezultă că şeful de cuib a mers la Brăila, înainte de a fi arestat un şef legionar.

Acest element a căutat să-şi apropie membrii legionari pe lângă el. El a ameninţat cu moartea pe preşedintele gospodăriei colective pentru faptul că face contract cu statul.

Tot în această comună mai avem două acţiuni pe linie P.N.Ţ. La aceste acţiuni avem material din care rezultă acţiunea de instigare împotriva gospodăriei colective. Aceste acţiuni le-am prezentat tov. colonel Huidan care ne-a dat ordin să documentăm şi să trimitem elementele injustiţie.

Vom căuta ca în activitatea noastră de viitor să lichidăm lipsurile manifestate până acum, în aşa fel încât să nu mai fim exemplu negativ.

Cpt. **Ionescu - Raionul Panciu.**

Tov. general,

Raionul Panciu ca număr de comune şi populaţie se numără printre cele mai mici raioane din cadrul regiunii noastre. Ca bază operativă se numără printre primele raioane.

Aici au activat cele două bande cunoscute „Vlad Ţ[epeş] II" şi „Paragină".

Tov. general, am arătat că raionul are 16 comune şi 64 sate. Sunt 800 de elemente suspecte pe linie legionară, 2 800 de elemente identificate şi luate în evidenţă 2 180. Noi lucrăm 50 de acţiuni. în cursul anului 1959 noi am făcut 86 de acţiuni dintre care s-au lichidat 12 acţiuni: 5 prin arestarea elementelor, două fără rezultate, 2 prin recrutare şi 3 trimise altor organe.

Aparatul lucrează cu 54 de agenţi. Noi ne conformăm ord. tov. ministru, fiindcă fiecare lucrează concret. Eu lucrez cu 5 agenţi şi urmăresc 7 acţiuni; cpt. P […]*** lucrează cu 5 agenţi şi urmăreşte 2 acţiuni; tov. Rusu are 15 agenţi şi urmăreşte 19 acţiuni; tov. Doropea are 15 agenţi şi 15 acţiuni.

Tov. general, noi avem în cadrul raionului destule acţiuni şi aparatul este complet, aşa cum prevede schema şi consider că este de datoria noastră să lucrăm toate aceste elemente.

în anul 1959 noi am avut şi unele realizări dar şi lipsuri şi chiar abateri.

Din cele 75 de acţiuni pe care le avem eu aş conta pe 8, în care sunt anumite semnalări privind activitatea lor concretă în momentul de faţă.

în acţiunea C.C. din comuna Străoani. Părerea mea este şi nu ştiu dacă tov. col. Georgescu cunoaşte cazul, dar se vede activitate duşmănoasă. Din cele 5 elemente din acest caz, 4 sunt din fosta bandă „Paragină" şi unul este chiabur şi care are rude în America. Aceştia, sub masca unui pahar de vin, jocuri, se strâng şi discută duşmănos, unul vine şi spune ce a auzit la posturile străine de radio ş.a.m.d. Ei discută ce au păţit în închisoare şi alte probleme. Dacă tov. Georgescu spune că nu se poate găsi nimic palpabil în cadrul raioanelor, să ştie că totuşi sunt astfel de acţiuni şi eu am caz concret.

O acţiune asemănătoare o avem în comuna Tibeşti, însă aici în sensul că şefii de cuib ajută familia unui şef de garnizoană, arestat de noi. Se întâlnesc şi discută aspecte despre activitatea lor trecută, legionară.

Privind activitatea pe comune, raportez că avem 4 comune în care merită să dăm atenţia cuvenită: com. Străoani, Soveja, Tibeşti şi Mărăşeşti

în comune noi avem 4 acţiuni, dar avem 2-3 agenţi. Prin aceşti agenţi urmărim intercalat elementele din acţiuni. Noi căutăm să exploatăm şi posibilitatea altor agenţi pentru a-i folosi.

în comuna Mărăşeşti, pe lângă unele manifestări, elementele legionare ne „bombardează" cu anonime şi scrisori cu caracter duşmănos. Avem 15 buc. şi pe întreg raionul 20. Dintre acestea, în 1959 nu am reuşit să descoperim decât două elemente.

Părerea mea este că Mărăşeştii este un nod de cale ferată, cel mai mare din Moldova, şi gândim ca nu cumva elemente din alte părţi ale Moldovei, în treacăt pe aici, să pună asemenea scrisori.

Tov. general, în cadrul raionului am avut o serie de recrutări bune, dar am avut şi 3 eşuări. Noi am avut în plan 7 acţiuni şi am deschis 30, însă datorită studiului superficial am avut aceste eşuări.

Una din eşuări a fost în cazul lui Cercel V., care apărea ca legionar. Când am trecut la recrutarea lui am găsit materiale de multe pagini în care el se manifesta împotriva războiului împotriva Uniunii Sovietice, fapt pentru care a fost trimis pe linia I. în cazul acesta a trebuit să renunţăm.

Tov. col. Georgescu a arătat că a dat tot sprijinul la raioane.

De 6 luni de zile de când sunt venit din Uniunea Sovietică, nici un lucrător nu a venit la noi şi nici echipa de inspecţii. în anul 1957, în urma controlului Inspecţiei şi a ajutorului dat de tov. col. Huidan, care a venit

cam de 6 ori, am reuşit să lichidăm gruparea de legionari din comuna Răcoasa şi cred că acest rezultat se datoreşte imboldului dat de echipa de inspecţii care a trecut în procesul-verbal de inspecţie că această acţiune este cea mai importantă, deşi nu exista prea mult material. Tov. col. Huidan nu a venit în 1959 decât o singură dată în timp ce în 1958 a venit de 6 ori. Nici tov. col. Vistig nu a venit decât la o întâlnire. După ce a plecat tov. col. agentul a spus: „dânsul este comandantul regiunii şi a venit expres pentru mine! Lăsaţi tovarăşi, nu trebuie să se deranjeze atât". Tov. colonel Vistig a venit la această întâlnire însă nu a făcut nimic altceva.

Pe viitor vom căuta să muncim mai bine şi să terminăm cu lipsurile manifestate până acum.

Cpt. Bobi - Şef Sec. cadre

Raportul prezentat aici, în faţa ofiţerilor operativi, a oglindit în bună măsură activitatea desfăşurată de ofiţerii din cadrul acestei regiuni.

Din raport s-a desprins că în această perioadă, faţă de anii trecuţi, îndrumaţi mai competent, ei au reuşit să descopere o serie de elemente duşmănoase, lucru care în trecut nu prea s-a făcut. Toate aceste rezultate au fost obţinute de către ofiţerii noştri operativi datorită sârguinţei lor şi a şefilor, care s-au ocupat de această muncă. Noi, în această perioadă, am făcut un salt calitativ în raioane ca: Brăila, unde se cunoaşte că în alţi ani era dusă o muncă mai slabă şi că disciplina era tot atât de slabă ca şi munca. Prin măsurile luate în 1958-1959 munca s-a îmbunătăţit simţitor faţă de ceea ce a fost la Brăila, tovarăşii trezindu-se la realitate. De asemenea, o muncă mai bună în 1958-1959 s-a putut observa şi la raionul Focşani, Lieşti, unde ne-am preocupat de încadrarea raioanelor respective cu oameni competenţi.

Coraportul tovarăşului general, în mod just a oglindit adevărata situaţie din cadrul regiunii noastre. Apreciem ca foarte juste cele arătate în legătură cu lipsurile din cadrul raionului Tecuci şi Filimon Sârbu, unde personal am stabilit acest lucru.

Este foarte adevărat că aici tov. conducători nu sunt competenţi să conducă aceste raioane şi cred că nu greşesc când fac această afirmaţie, fiindcă ei nu ştiu cum să se ocupe pentru împingerea muncii înainte.

Cum poate tov. de la Tecuci să motiveze că a luat unele măsuri în timp ce munca stă pe loc?

Ca să mă conving de felul cum unii lucrători de aici muncesc, a trebuit să fac unele întâlniri cu agentura, în prezenţa lor, ca să constat că ei mult timp nu se întâlneau cu agentura. Am controlat personal cum se

deplasează în sector tov. lucrători de la raioane şi am văzut că nimeni nu le arată cum să-şi rezolve asemenea probleme în sectoarele lor de activitate. S-a spus aici că pe linie de contraspionaj raionul Tecuci nu a dat rezultate şi convingerea mea este că nici nu o să dea dacă aceşti oameni vor munci ca şi până acum şi dacă nu vor fi controlaţi de nimeni. Lucrătorul care răspunde de problema **II** trăieşte fără ca să fie controlat şi tras la răspundere de nimeni, aceasta este activitatea lt. maj. Chioreanu.

Nu s-a arătat aici cum ajută munca locţiitorul şef de la Tecuci. Acest om a fost găsit în timpul profesionalului bând. Acest om s-a compromis şi contează ca fiind la fel ca şi oricare lucrător de rând. Tov. Hariton trebuie să ia seama de ceea ce face.

Lipsuri serioase au fost la Tecuci şi nu s-au putut îndrepta fiindcă le este frică să ia măsuri cu curaj, chiar pe linie de partid. Acolo s-au dat numai sancţiuni de arest cu păstrarea serviciului, au luat măsuri de suprafaţă, tară ca cei vinovaţi să fie traşi la răspundere în mod serios. Când am fost la o şedinţă şi le-am spus că ceea ce fac ei poate merge până la retrogradarea din funcţie s-au simţit prost.

Acelaşi lucru se petrece la raionul Vrancea. Acolo sunt lucrători care pot face treabă însă datorită încăpăţânării cpt. Creţu, care nu permite să se „treacă" peste el, nu ţine cont de sugestiile tovarăşilor şi din această cauză mulţi lucrători vor să plece de acolo.

Din ce cauză munca este slabă? Aceasta fiindcă şefii raioanelor nu se ocupă în mod suficient de creşterea cadrelor.

Am fost la unele şedinţe şi interesându-mă de felul cum se desfăşoară învăţământul mi s-a spus că tov. sunt încadraţi la miliţie. Noi am luat măsuri cu şefii de raioane, cu care ţinem şi lecţii politice, dar la raioane lucrătorii operativi sunt lăsaţi în sarcina miliţiei pentru pregătirea politică.

Tov. colonel Vistig a ordonat să se facă un cerc politic unde să se discute problemele pe linia noastră şi hotărârea a fost ca şefii de raioane să participe la şedinţele politice la locul de muncă.

Mulţi dintre şefii de raioane vor să fie buni cu primii secretari de la raioanele P.M.R. şi acest lucru nu este principial.

Eu ştiu că linia ministerului nostru şi a muncii noastre este de a sprijini raioanele de partid în activitatea lor, însă în multe rânduri, când îi tragi la răspundere pe tov. despre slaba muncă, spun că au fost trimişi de raionul de partid la alegeri, că a primit să rezolve sarcina cutare şi

cutare, motivând că sunt sarcini de partid şi în felul acesta căutând un refugiu.

în ceea ce priveşte munca de educare a lucrătorilor, acest lucru nu s-a făcut în suficientă măsură şi tocmai din cauza aceasta s-au comis ilegalităţi.

în cazul raionului Făurei, tov. Samoilă ştie bine că lt. maj. Costache a crescut sub ochii lui, el l-a propus să fie locţiitorul său şi când a făcut această propunere cred că l-a cunoscut bine.

Am avut o situaţie că până şi dactilografa a cerut să plece de acolo din cauza lui Costache, fiindcă înjură şi tov. Samoilă caută să cocoloşească lipsurile. Chestiuni din acestea de cocoloşire a lipsurilor mai sunt şi cred că nu este politic ca tov. să ascundă în faţa regiunii.

Am avut un caz la Focşani unde au fost arestaţi oameni nevinovaţi. S-a cunoscut de către tov. şef de acolo acest lucru dar nu a informat conducerea direcţiei. Lucrătorul şi-a dat seama că sunt materiale ireale dar nu a raportat.

Tot la raionul Făurei. în acele momente grele când situaţia se verifica cu Ruşeţu, s-a stabilit că un lucrător bătea întotdeauna pe un agent. L-a bătut de la recrutare şi până la abandonare. Cred că acest fel de a se comporta vine de undeva.

Tov. comandant întreabă ce întâlniri are săptămâna aceasta. Lucrătorul crede că şeful vrea să meargă la întâlnirile sale şi caută să raporteze numai unele întâlniri bune. Cum este posibil că în 5-6 zile controlul de la Bucureşti a putut să descopere o serie de agenţi deconspiraţi şi acţiuni deconspirate şi şefii de raion nu pot acest lucru? Fiindcă nu coboară jos!

La raionul Călmăţui am avut unele lipsuri mici, împotriva cărora s-au luat măsuri, în cadrul regiunii noastre nu s-a permis nici o lipsă, luându-se măsuri. Situaţia aceasta a dus la multe zile de arest şi toate acestea s-au dat numai pentru muncă proastă, cazuri de beţie având foarte puţine.

Faţă de situaţia existentă avem şi noi unele lipsuri.

Noi am căutat în primul rând să completăm locurile vacante la raioanele respective, ca munca să se poată îmbunătăţi. La ora actuală din 11 raioane, numai 1 singur este descompletat. Noi ne luptăm să încadrăm 2 ofiţeri pentru raionul Bereşti.

în privinţa prevenirii acestor lipsuri, noi nu am făcut totul. Lucrătorii de cadre nu s-au deplasat în raioane să discute cu şefii, să ţinem şedinţe cu tot aparatul operativ în care să prelucrăm materiale în sensul de a preveni alte abateri.

Principala mea vină şi a tov. director este că nu am asigurat cu oameni competenţi grupa de inspecţii, fiindcă dacă aceasta funcţiona aşa cum trebuie nu aveam aceste lipsuri. Lipsa mea este că am folosit unii tovarăşi de la grupa de inspecţie de la un loc la altul. în momentul de faţă grupa de inspecţii îşi face pe deplin datoria şi socotesc că în 1960 vom avea mai multe rezultate pozitive şi mai puţine abateri în munca profesională.

în faţa conducerii regiunii am prezentat şi unele lipsuri şi greutăţi din unele raioane, care după părerea mea sunt juste şi pe care vi le raportez.

Este vorba de raionul Focşani şi Tecuci. Acestea sunt secţii raionale şi foste capitale de judeţ. Lucrătorii care lucrează în teritoriu au 8-9 comune. Eu cunosc munca de teritoriu şi pot să spun că un singur om nu poate să cuprindă 8-9 comune şi în acelaşi timp satele. Tecuciul are 130 sate plus comunele.

Cred că dacă dv. o să faceţi o analiză şi veţi putea îmbunătăţi situaţia de acolo, tov. ar face mai mult şi în direcţia aceasta consider că au dreptate.

Tov. general, pentru viitor noi ne vom ocupa mai intens de cadrele din regiunea Galaţi. Eu cunosc, personal, fiecare lucrător. Am să mă ocup mai mult de tov. Acei tov. care nu o să înţeleagă, fiindcă se cunoaşte că din rândul nostru de aici s-au scos într-un an de zile peste 30 şi ceva de elemente, s-au scos oamenii care nu au vrut să muncească, s-au scos hoţii şi nu este un secret pentru nimeni dacă spun că acei care nu vor munci acolo unde sunt puşi vor fi traşi la răspundere pe linie de cadre.

Eu asigur că în viitor vom da un sprijin mai mare conducerii regiunii şi vom căuta să îmbunătăţim munca, mult mai mult decât în 1959.

Maiorul Şişman - Serv. 6

Tov. general, raportul cât şi coraportul au oglindit lipsurile existente în cadrul Serv. 6.

Raportez că în această perioadă Serv. 6 şi-a îndreptat activitatea conform ord. 15, 70 şi 86. S-a recrutat în această perioadă un număr de 61 agenţi, de unde se poate desprinde că lucrătorii operativi au avut o orientare mai bună în ceea ce priveşte recrutarea de agenţi, cât şi în ce priveşte educarea agenturii.

Tot în cadrul acestei perioade Serv. 6 a lichidat 11 acţiuni care au totalizat 34 elemente, dintre care 29 legionare. Au fost 3 acţiuni de grup.

Din evidenţa operativă, împreună cu navigatorii străini, în cadrul serviciului avem 1 208 suspecţi. Referitor la aceşti suspecţi putem spune

că dacă am ajuns în cadrul serv. să fie lucraţi la capitolul 2, nu acelaşi lucru este în cadrul raioanelor Brăila, Focşani, Filimon Sârbu şi Tecuci.

Avem 78 acţiuni dintre care 5 de grup, 54 individuale şi 19 de verificare.

în urma coraportului cât şi a constatărilor tăcute la faţa locului se poate vedea că nu, încă, toate acţiunile sunt lucrate în mod calificat, fiindcă sunt lucrători operativi care au 4-5-6 agenţi ce n-au posibilităţi reale de a supraveghea elementele din acţiuni. Mai mult, sunt unele acţiuni care în problema legionară sunt dirijate elemente care nu sunt legionare şi de aici se poate desprinde că legionarii au reţineri faţă de ei.

O parte negativă pe care o are serv. 6 este aceea că, cu toate că în această perioadă s-a străduit să creeze o agentură de 24 agenţi care navigă pe linia de sus, nu ne-am preocupat de educarea şi dirijarea ei pe bază de sarcini concrete.

Vreau să arăt situaţia de la Brăila, unde aproape toate vasele aparţin de regionala Navrom Brăila. De când am venit eu nu am văzut lucrând tot efectivul în cadrul biroului, agentura fiind transmisă de la un lucrător la altul. Tov. cpt., şeful biroului nu a dat importanţă biroului 6, el priveşte superficial problema transportului.

Acelaşi lucru îl pot spune şi despre Focşani, unde lucrătorul operativ are 7 agenţi dintre care 3 sunt nesinceri. Cu toate că sunt legionari şi sunt recrutaţi în problema legionară, ei nu arată nimic despre legionari.

La raionul Filimon Sârbu, părerea mea este că lucrătorul de acolo nu-şi face datoria pe linie de 6.

în această perioadă s-a obţinut şi unele rezultate bune în ceea ce priveşte agenţii care au fost dirijaţi şi îndrumaţi la timp. în acest sens putem exemplifica agentul „Ioan Nicu", dirijat cu ajutorul tov. colonel şi care a dat rezultate bune în ce priveşte clarificarea a o serie de aspecte.

Tov. general, vreau să raportez că ord. 460 nu este executat cum trebuie. De ce? Fiindcă Serv. 2 cum a scăpat un obiectiv din legătură îl dă la 6. Posibilităţile Serv. 6 nu sunt ca să urmărească legăturile din oraş. Noi am primit aceste materiale şi le-am ţinut în fichet fără să fie lucrate.

Cu toate că tov. colonel ne-a dat ordin şi ne-a sprijinit în această direcţie, noi nu am ajuns să lucrăm problema navigatorilor străini conform ord. 460. Noi suntem datori să-i informăm pe tov. de la 2 despre cine urmează să vină şi dânşii să-i lucreze.Situaţia grea, aşa cum a fost arătată în coraport, se manifestă şi în problema navigatorilor români.

Până la controlul efectuat de serv. inspecţii au existat o serie de vase care nu erau acoperite informativ. Noi dăm avizul ca o serie de elemente să plece fără a le cunoaşte activitatea. în urma ordinului dat de tov. Vistig am ajuns să facem recrutări bune în această problemă a navigatorilor români.

încă o lipsă pe care o avem este aceea că legătura cu Serv. 2 în problema navigatorilor nu se ţine. Noi avem agentură care merge „sus" şi am putea face ceva.

Ce se observă în problema navigatorilor străini. Noi am lucrat timid în această problemă, cu toate că agentură avem creată şi este agentură bună, totuşi contactarea lor se face timid.

Pentru viitor, noi ne propunem dirijarea agenţilor către unele elemente fugare, prin familiile lor şi cu sprijinul Dir. II.

în problema navigatorilor străini, cu ajutorul conducerii şi a Direcţiei 6, ne-am propus ca în acest trimestru să contactăm 12 navigatori despre care avem materiale.

Raportez că din partea conducerii profesionale şi pe linie de partid, am primit sprijin suficient şi efectiv. Ca lipsă a conducerii, pot să spun că nu ne-a chemat într-o anumită problemă în care să ne dea ajutor efectiv.

Lt. mai. Pluteanu - Secretarul org. P.M.R.

E t 1 i it lai puţin despre activitatea profesională şi am să discut mai mult despre munca politică.

Tov. care au luat cuvântul au reliefat sarcinile date de grupele de partid şi org. de baza în rezolvarea problemelor muncii informativ operative.

În perioada la care se referă raportul şi coraportul, org. de partid şi-a axat sarcinile îndeosebi pe mobilizarea lucrătorilor pentru îndeplinirea sarcinilor, întărirea disciplinei în muncă şi comportarea lucrătorilor în afara muncii, comportarea lucrătorilor la nivelul sarcinilor ce stau în faţa lor.

Pentru aceasta am întreprins o serie de măsuri cu sprijinul organelor de partid: organizarea învăţământului de partid, o serie de conferinţe şi adunări cu caracter de partid care au contribuit întrucâtva la educarea lucrătorilor din cadrul regiunii.

Majoritatea lucrătorilor din direcţia regională sunt membri şi candidaţi de partid. Pentru aceştia s-au organizat adunări ale grupelor de partid în care s-a analizat felul cum membrii de partid îşi duc la îndeplinire sarcinile politice şi profesionale. Biroul org. de bază a discutat diferite probleme legate de muncă, individual, cu diferiţi tov. care au avut greşeli sau lipsuri. S-au ţinut o serie de discuţii cu tov. care au avut lipsuri în familie şi în munca profesională de zi cu zi.

Vreau să raportez că în comparaţie cu situaţia existentă în 1958, în 1959 s-au obţinut rezultate mult mai bune. S-au redus multe cazuri de indisciplină, lipsuri, greşeli şi abateri în muncă. Dacă la 23 august 1958 aveam 18 ofiţeri sancţionaţi cu zile de arest la garnizoană, la 23 august 1959 nu am avut nici un caz sancţionat. Ordinul M.A.I. cu privire la încetarea prestării sancţiunilor, pentru noi nu a avut valabilitate.

în urma controlului efectuat, am luptat pentru lichidarea lipsurilor arătate în referat. Noi am tăcut consfătuiri, analize, şedinţe, unde s-au analizat lipsurile şi s-au indicat măsuri pentru lichidarea lor. Ca rezultat, a fost lichidarea a o serie de acţiuni informative cu rezultate operative, sau recrutări bune. Au fost abandonaţi unii agenţi, elemente fără posibilităţi sau care s-au dovedit elemente duşmănoase.

Eu nu vreau să mai repet ceea ce au arătat şi tov. antevorbitori, probleme care interesează şedinţa noastră de astăzi.

Vreau să discut unele probleme care de fapt s-au ridicat atât în raport cât şi în coraport.

Dacă raportul şi coraportul prezentate au arătat în adevărata realitate rezultatele obţinute şi lipsurile constatate şi nu contestăm aceasta fiindcă este o chestiune care s-a petrecut la noi, sunt lipsuri care ne aparţin şi pe care le-am însuşit imediat după terminarea controlului. Raportul nu a arătat şi perspectivele de viitor în munca noastră informativ-operativă şi îndeosebi la Serv. 3. Foarte mult s-a tratat problema serv. 2, 6 şi 4 şi mai puţin problema Serv. 3, aceasta nu pentru faptul că fac şi eu parte din acest serviciu dar pentru că în urma controlului, tov. de la Serv. 3 au depus eforturi pentru lichidarea lipsurilor care au fost arătate la inspecţie. Puţin a arătat şi tov. col. Georgescu despre acest lucru şi cred că aceasta nu constituie un imbold pentru viitor în munca acestui serviciu, ţinând cont că este cel mai mare serv. cu cadre din Direcţia reg. M.A.I. Galaţi.

Nu s-a arătat că, în perioada la care se analizează munca, o serie de tov. din Serv. 3, începând cu întreg birou 1, colectivul care se ocupă cu problemele culte şi secte şi celelalte probleme, o perioadă de timp s-au ocupat cu problemele de anchetă. în afară de mine şi încă un tov., restul colectivului 6 luni de zile s-a ocupat de rezolvarea situaţiei unor grupări

care erau în anchetă. Consider că şi acest lucru trebuie trecut ca o muncă depusă de tov.

Am arătat că nu contestăm lipsurile arătate dar nu trebuie neglijate nici realizările oamenilor. Eu nu vreau însă să discut prea mult despre rezultatele obţinute.

Vreau să spun că în activitatea noastră de partid, în vederea mobilizării oamenilor la rezolvarea sarcinilor profesionale, mai sunt lipsuri. Nu am făcut totul ca oamenii să lichideze cu lipsurile care le mai au. Mai sunt oameni care merg uneori alături cu drumul. Mai sunt oameni care uită că sunt militari, că sunt membri de partid şi îşi permit să facă abuzuri.

Lipsa noastră consider că constă în faptul că noi am discutat numai individual cu ei, fără ca să-i punem în discuţia adunării generale, pentru a lua o hotărâre. Mai sunt tovarăşi în cadrul direcţiei regionale şi oameni cu munci de răspundere, care în multe cazuri se abat de la regulile şi disciplina de partid, cum este cazul tov. Dumitriu A., şeful Serv. 2, care în multe cazuri face glume de prost gust nu numai cu subalternii dar şi cu alţi oameni cu care nu ar trebui să aibă relaţii nici chiar de serviciu. Tov.
Dumitriu a fost pus în discuţia adunării de partid pentru aceste lucruri. El îşi permite să critice lucrătorii din subordine în faţa şoferului. Este îmbucurător faptul că el a început de o bucată de timp să lichideze în mod simţitor cu aceste lipsuri. Rămâne în sarcina noastră să muncim cu el, ţinând cont că este un element tânăr, capabil şi cu posibilităţi de creştere.

Mai sunt şi alţi tov., tov. maior Aronescu- Şeful Serv. 8. Un tovarăş capabil, cu foarte multă experienţă, membru de partid vechi. El a întreţinut relaţii neprincipiale cu tovarăşii din subordine. Subalternii discutau probleme la adresa conducerii profesionale în faţa sa, făcând un fel de bârfă, aceasta pe de o parte, iar pe de altă parte dacă analizăm în mod partinic discuţiile neprincipiale, vedem că ele pot fi oricând sancţionate pe linie de partid. A ajuns până acolo încât un grup din cadrul Serv. 8 să facă „bisericuţă" împotriva celorlalţi tov. din cadrul Serv. 8 şi împotriva conducerii profesionale, până când noi am curmat acest lucru - cu foarte mare întârziere, este adevărat. Se vede că de atunci tov. Aronescu nu mai mobilizează oamenii cu intensitatea cu care îi mobiliza în trecut. Noi o să mai discutăm problema aceasta cu tov. Aronescu.

Vreau să arăt că la situaţia arătată în cazul tov. Aronescu, întrucâtva, se face părtaş şi tov. colonel Vistig, fiindcă a tolerat-o. Noi am discutat cu tov. în mai multe rânduri şi am discutat şi cu Dumitriu în aceeaşi măsură. Noi i-am atras atenţia tovarăşului colonel că biroul org. de bază nu are drept de control asupra muncii profesionale însă are drept

să sesizeze o serie de lipsuri din munca tovarăşilor şi să le rezolve în măsura posibilităţilor bir. org. de bază.

îmbucurător este faptul că tov. Dumitriu s-a îndreptat.

Tov., biroul org. de bază a reuşit în activitatea sa să realizeze o unitate de vederi şi acţiuni între şefii de birou, servicii şi organizatorii grupelor de partid.

Nu este necesar ca întotdeauna biroul org. de partid să mobilizeze oamenii pentru a discuta unele probleme din cadrul unui serviciu, fiindcă această sarcină revine grupelor de partid. Organizatorii de partid au primit un sprijin efectiv, lucru ce a fost subliniat în discuţiile tovarăşilor ce au luat cuvântul.

Dacă îmi este permis, aş discuta şi despre munca în raioane. Eu cunosc structura şi sarcinile muncii de partid, ca lucrător operativ, fiindcă răspund de două raioane.

Am constatat - şi o să mă folosesc de două aspecte concrete, care conduc la lipsurile grave în munca raioanelor noastre de securitate. Mă folosesc şi de prilejul că tov. secretar al Comitetului regional RM.R. Galaţi este în sală şi poate lua măsurile cuvenite.

Printr-o hotărâre a Biroului Politic a C.C. al P.M.R., primii secretari de raioane răspund de munca organelor de securitate din raioanele respective. Raportez că în majoritatea cazurilor primii-secretari nu se ocupă de această muncă, nu merg în raioanele de securitate. Cred că şi aceasta este o cauză a lipsurilor care s-au manifestat atât la Filimon Sârbu, Călmăţui, Vrancea, cât şi în alte părţi.

Un astfel de aspect:

La raionul Călmăţui a fost o şedinţă în care tov. Ivan a fost criticat foarte serios. Sunt de acord, Ivan are lipsuri. Ivan este un băiat tânăr. Tov. prim-secretar Zapeş a descărcat toate focurile în această şedinţă asupra lui Ivan, dar tovarăşul Zapeş nu-l cunoaşte pe acest om, nu s-a dus să vadă cum munceşte, ce greutăţi are acolo.

Acelaşi lucru se întâmplă la raionul Filimon Sârbu. Acolo a fost tras la răspundere cpt. Samoilă despre faptul că s-au mobilizat 30 ţărani la sediul raionului. Tov. prim- secretar nu a cunoscut despre acest lucru. Nu spun că ar fi lipsa tov. Dobre, fiindcă este lipsa tov. Costache că nu l-a informat, dar asemenea cazuri se întâmplă şi datorită faptului că tov. prim-secretari nu se prea ocupă de munca organelor securităţii. Ceva mai mult, sunt cunoscute metodele de muncă acolo. Sunt de acord că la raioane sunt probleme multe însă de două ori pe săptămână se pot ocupa şi de munca de securitate. Nu aş vrea să se creadă că eu dau sarcini organelor şi secretarilor raionali de partid.

Nu sunt de acord cu poziţia tov. Samoilă, despre felul cum a discutat el, venind cu o serie de lucruri mărunte, comparativ cu problemele ce le stau în faţă, lor cât şi nouă, acelea de a descoperi elementele contrarevoluţionare care uneltesc împotriva regimului democrat-popular. Cred că aceasta este o lipsă a tov. col. Vistig.

Nu există raion din regiune care să nu fie călcat de tov. col. Vistig sau tov. col. Huidan. Toţi s-au interesat de munca de securitate însă nu a luat pe nici un lucrător şi să-l întrebe cum se preocupă de învăţământul de partid, cum se preocupă de ridicarea nivelului politic şi cultural. Se poate spune cu toată răspunderea că în cadrul direcţiei noastre mai sunt astfel de oameni care nu se preocupă de pregătirea lor politico-ideologică şi culturală şi raportez că nu vom ceda până nu-i vom aduce pe linia de plutire.

Mai sunt în raioane ofiţeri buni, citaţi în raport şi coraport, de care nu se ocupă nimeni. Cazul tov. Stoica şi Stănescu. Pe tov. Stănescu îl cunosc de vreo 10 ani de zile, fruntaş în munca de securitate, citat în raport şi coraport, dar omul acesta a depăşit vârsta de U.T.M. şi nici până acum nu a fost îndrumat de nimeni să facă cerere de intrare în partid.

El nu este muncitor, dar Statutul partidului spune că acei care au merite deosebite, pot fi îndrumaţi să intre în partid. De ce nu a fost îndrumat să intre în partid tovarăşul acesta? Eu l-am întrebat de ce nu s-a înscris în partid şi mi-a răspuns că nimeni nu i-a spus despre acest lucru.

Vreau să mă mai leg de o chestiune. în discuţia sa tov. Samoilă spunea: „eu am deschis atâtea acţiuni, am tăcut atât, am recrutat atâţia agenţi". Se minimalizează activitatea celorlalţi tov. lucrători din cadrul colectivului.

Eu mă angajez în faţa dv. că şi pe viitor voi munci cu mai multă perseverenţă şi voi lupta pentru îndeplinirea sarcinilor, pentru a ridica activitatea de partid la nivelul sarcinilor care se pun în faţa noastră.

Cpt. Stoica P. - Raionul Focşani.

în perioada la care se referă raportul şi coraportul în cadrul raionului Focşani s-au obţinut unele rezultate pozitive de către lucrătorii operativi.

Baza muncii operative în cadrul secţiei noastre este compusă din 3 800 elemente duşmănoase luate în evidenţă. Avem 146 agenţi cu care lucrăm informativ. în urma controlului efectuat a reieşit că 12 elemente din agentura raportată n-au furnizat informaţii de timp îndelungat. Cu toate că aceste elemente n-au furnizat informaţii, lucrătorii informativi şi noi, conducerea raionului, nu am [luat] nici un fel de măsuri.

Cu toate că noi am căutat să aplicăm ordinul 95, în special în teritoriu, fiindcă la apariţia sa aveam numai două, trei comune acoperite, nu am reuşit să facem totul. S-a dus muncă pentru recrutarea de agenţi în concentrările de elemente duşmănoase din cadrul comunelor. Noi avem 35 comune şi 79 sate, sate care au fost înainte comune.

Noi, pe baza indicaţiilor date de tov. colonel Vistig, nu am mai aprobat recrutarea de elemente cu 4 clase, ci ne-am orientat la elemente intelectuale şi am reuşit ca pe baza recrutărilor făcute să depistăm în această perioadă 54 elemente pe baza a 40 de acţiuni.

Mai caracteristice au fost două acţiuni de grup, unde elementele legionare s-au constituit în grupuri, posedând armament şi cartuşe. Un grup a fost condamnat şi acum urmează să fie condamnat şi cel de-al doilea.

Avem o serie de acţiuni importante care prezintă perspectivă pentru viitor. în total, la ora actuală, urmărim 4 acţiuni de grup de legionari. Avem în comuna Vânători o grupare de legionari urmărită de mult. în ultimul timp, prin anchetarea unui element condamnat pentru delapidare, am scos 3 pistolete în perfectă funcţiune, urmând să-l anchetăm în continuare.

De asemenea, mai avem un grup de preoţi în oraşul Focşani. S-a stabilit pe 4 linii informative că ei desfăşoară activitate de ajutorare legionară. Avem 2 preoţi care au deţinut funcţii de conducere în mişcarea legionară şi restul de 8 au sprijinit cu alimente familiile celor arestaţi.

Tov. general, pe baza lipsurilor ce au reieşit de către controlul făcut de Inspecţie, noi am ţinut cont în întocmirea planului de măsuri pentru trimestrul I, pentru a îndrepta munca, în special lichidarea lipsurilor principale, legat de munca cu agentura în teritoriu.

Noi ne-am străduit să creăm condiţii lucrătorilor operativi, să-i creăm câteva comune în jurul târgurilor, unde să-şi facă casă de întâlnire. Mai sunt totuşi lucrători operativi care mai fac întâlnirile din fugă. Mai avem acţiuni care nu sunt lucrate la un nivel calificat.

în ce priveşte aplicarea ord. 70, noi ne străduim să-l aplicăm. Avem un număr mare de conducători în cadrul raionului. Lucrătorii, afară de cel de la 2-6, restul au 24-25 de acţiuni.

Fiindcă numărul de elemente conducătoare este prea mare, am luat întâi elemente pretabile de activitate şi cu o pregătire culturală. Pe parcurs ce-i verificăm vom stabili dacă activează sau nu. Avem 1 şef de garnizoană şi 168 şefi de cuib, avem conducători P.N.Ţ. şi P.N.L.

Tov. general, în această perioadă, în afară de numărul de elemente arestate, am avut şi lipsuri.

în ce priveşte arestarea lui Bobeică T. Acest element a fost arestat, condamnat, ca până la urmă să fie pus în libertate.

Lipsa noastră constă în faptul că acolo unde am muncit calificat rezultatele au fost bune, însă acolo unde am umblat după rezultate ieftine, ne-a dat peste cap. Procesele- verbale în cazul amintit ne-au fost prezentate de 2 membri de partid, împotriva cărora au fost luate măsuri.

în al doilea caz, cu banda de la Costeşti, s-a întâmplat ceva asemănător, ca până la urmă să se vadă că a fost pus la cale de un legionar strecurat în partid şi care era şi preşedintele sfatului popular. Lipsa noastră este că nu am lucrat calificat.

Eu am găsit, tov. general, că nu întotdeauna zilele de arestări date lucrătorilor au efectul necesar. De multe ori, după ce m-am documentat asupra faptului, am pus în discuţia colectivului cazul respectiv, de multe ori am pus în discuţia org. de bază şi s-au luat măsuri corespunzătoare, reuşind ca în cadrul raionului Focşani să nu mai avem abateri.

în ceea ce priveşte munca politică. S-a arătat aici că în alte raioane pregătirea politică se face împreună cu organele miliţiei. Noi am separat învăţământul de partid de tov. de la miliţie şi particip personal la seminarii.

Eu promit, în faţa ministerului, că voi ţine cont de lipsurile reieşite aici şi voi căuta să muncim mai mult pentru remedierea lor.

în ceea ce priveşte sprijinul din partea conducerii noastre, am fost sprijiniţi suficient.

Tov. lt. maj. Caram - Raionul Lieşti.

Tov. general, raionul nostru este format din 18 comune şi 32 de sate, este un raion agrar. Baza operativă o constituie cele 1 826 elemente identificate dintre care 1 626 au fost luate în evidenţă operativă. Din totalul de elemente identificate avem luate în lucru 51 de elemente, constituind 41 de acţiuni informative.

Aceste acţiuni sunt lucrate cu 60 de agenţi.

Secţiunea noastră raională, la fel ca şi celelalte raioane, în 1959 şi-a desfăşurat activitatea în baza ordinelor: 15, 70 şi 95.

începând cu anul 1959, respectiv în luna decembrie 1958 s-a făcut un control din partea conducerii regiunii în care ni s-au indicat măsuri concrete în urma lipsurilor reieşite din control. Respectiv, în cursul anului 1959 secţiunea noastră raională a fost deservită de 3 lucrători, inclusiv şeful de raion. Sarcinile care se impuneau, faţă de cei 3 lucrători operativi, uneori ne depăşeau, totuşi ne-am concentrat eforturile spre rezolvarea acţiunilor celor mai importate, arătate de control ca fiind cu perspectivă.

în 1959 am reuşit să lichidăm 5 acţiuni; 2 de grup şi 3 individuale, cu 11 elemente. Au mai fost arestate o serie de elemente izolate, pe bază de material.

Ca o sarcină, în baza ord. 15, în faţa noastră a stat sarcina verificării agenturii existente, fiindcă o parte din ea se dovedise a fi necorespunzătoare şi unele chiar elemente duşmănoase. în urma verificării acestora s-au scos 19 agenţi, dintre care - parte au fost luaţi în lucru ca fiind elemente duşmănoase, o parte arestaţi şi alţii abandonaţi. Aceste elemente n-au adus un aport informativ pentru faptul că erau suspicionaţi ca fiind sprijinitori ai organelor noastre.

Paralel, am recrutat, în 1959, 10 agenţi şi în urma verificării de către inspecţia ministerului, o parte a fost calificată ca fiind de calitate.

De asemenea, în baza ord. 70, elementele lichidate au fost înlocuite, deschizându- se 12 acţiuni. La începutul semestrului I 1959 mai existau câteva comune descoperite informativ şi cu cei 10 agenţi noi recrutaţi am acoperit toate comunele şi satele.

Ca lipsuri constatate, aşa după cum a reieşit şi din coraportul tovarăşului general, se desprinde faptul că a existat prea puţină preocupare în ceea ce priveşte educarea, instruirea şi dirijarea agenturii. Au fost şi cauze obiective, în sensul că fiind numai 3 lucrători şi agentură cantitativ multă, nu am putut să ne ocupăm în mod organizat de problemele arătate ca constituind lipsuri.

Noi am ţinut legătura permanent şi ne-am concentrat atenţia asupra acelor agenţi care s-au dovedit a fi mai de valoare.

Lipsuri s-au mai manifestat în sensul că nu toată agentura s-a introdus în case de întâlniri, lucru pe care l-am constatat personal. Eu am indicat lt. Sandu ca agenţii despre care nu suntem edificaţi ca fiind sinceri, să nu-i contacteze în case.

în legătură cu agentul care a spus că elementele duşmănoase vor să-l omoare pentru faptul că colaborează cu noi, raportez că nu s-a întâmplat acest lucru din vina noastră. El a fost recrutat pe bază de sentimente patriotice. Un semn de întrebare asupra lui s-a pus încă din momentul în care el a apărut în comună, ştiindu-se că el a fost arestat într-un grup. El a fost calificat de către organul de partid ca fiind folositor în munca de transformare socialistă a agriculturii, fapt pentru care şi-a atras ura oamenilor din comună. Fiind la o nuntă, îmbătându-se, s-a certat cu unele elemente care l-au ameninţat cu moartea şi după aceea el vine şi ne raportează nouă că elementele duşmănoase vor să-l omoare pentru că colaborează cu noi. Vinovat se mai face şi lt. Sandu că l-a invitat o dată la miliţie şi pentru care a fost sancţionat cu 5 zile de arest.

în momentul de faţă secţia noastră raională, prin străduinţa serviciului de cadre, a reuşit să aibă schema completă după 3 ani de zile.

Serviciul nostru raional în prezent este încadrat cu cadre corespunzătoare, în majoritate având şcoala medie.

Noi, cu sprijinul org. de bază din cadrul unităţii noastre, ne vom strădui ca începând cu anul 1960 să contribuim din plin, cu forţele noastre existente, ca munca să decurgă în bune condiţiuni.

Lipsuri, ca să raportez aşa, nu am putut sesiza în sensul că nu a existat un efectiv complet, conform schemei şi să-mi pot exercita funcţia de şef, considerându-mă ca fiecare lucrător operativ. Pentru anul 1960 îmi voi putea exercita pe deplin funcţia de şef de raion şi voi dovedi că am depus mai mult efort pentru realizarea sarcinilor şi îndrumarea oamenilor.

Lt. maj. Costache - Făurei.

Tov. general, eu sunt în securitate din anul 1956. Eu răspund de munca a 3 tov. ofiţeri.

Despre felul cum s-a desfăşurat munca nu am să arăt. Am să arăt cum s-a petrecut cazul cu cei arestaţi în comuna Ruşeţu.

Duceam acţiune asupra unui grup de elemente ce făceau parte din „Oastea Domnului". Din materialul dat de un agent rezulta că ei se adună şi discută împotriva regimului democrat-popular. Agentul ne-a dat material ireal şi vina noastră principală este că nu am căutat să verificăm pe două linii acest material. în baza aprobării avute, în iulie 1959 am căutat să trec la lichidarea acestei acţiuni. Pentru lichidarea ei am stat de vorbă cu un martor, care din iniţiativa lui a venit la mine. Pe urmă am început audierea efectivă a celorlalţi martori, pe care i-am lovit.

Să arăt cauza ce m-a determinat să-i lovesc.

Tov. general, raportez cinstit. Despre elementele care au fost audiate, toţi stau la un loc şi despre care avem informaţii că sunt instigatori. Toţi mi-au spus că nici n-au auzit de cutare în comuna respectivă, deşi erau vecini şi în momentul acela, enervându-mă, i-am lovit. După ce i-am lovit mi-au declarat că-i cunoaşte.

în cazul secretarului org. de bază.

în materialul nostru apărea că cunoaşte despre cazul care ne interesa. Am luat legătura cu secretarul raionului de partid pentru a discuta cu acest cetăţean şi pe urmă să-l trimită să discutăm împreună. A discutat cu tov. Dobre şi după aceea a venit la mine. **I**-am spus pentru ce este chemat. Mi-a spus că el nu va da niciodată declaraţii. **I**-am reamintit că este secretar de partid şi ca atare ar fi normal ca el să ne sprijine în rezolvarea unui caz. Mi-a spus că el nu va da informaţii despre vecinii săi şi atunci m-am enervat şi l-am lovit.

Din 1954 [1956 - n. n.], de când sunt în securitate, raportez că nu am avut nici o zi de pedeapsă şi nici mustrare. Faptele care s-au petrecut şi care sunt incompatibile, socotesc că nu trebuia să se întâmple şi aceasta va trebui să fie exemplu pentru toată regiunea, fiindcă prin aceasta am pătat nu numai demnitatea mea ci şi a raionului de securitate Făurei şi a regiunii Galaţi. Din acest lucru am tras învăţăminte şi dacă mi se va permite să mai muncesc în continuare, voi dovedi că a fost ceva întâmplător şi că nu se va mai întâmpla. Pentru munca de securitate eu de multe ori am avut discuţii în familie, fiindcă eram în permanenţă la serviciu, afară de duminică după-amiaza.

Tov. maior Aronescu - Serv. 8.

Tov. general,

Este cunoscut că din moment ce la conducerea direcţiei noastre a venit tov. colonel Vistig situaţia muncii informativ-operative s-a schimbat în mod simţitor.

Tov. Vistig a reuşit să mobilizeze colectivul încât s-au obţinut rezultate mai bune ca în anii precedenţi.

La aceste rezultate bune care au fost arătate în raport şi coraport am adus şi noi, colectivul de anchete, un aport în sensul că s-au arestat în această perioadă 274 elemente. în afară de anchetarea acestor elemente, în anchetă s-a mai stabilit şi activitatea unora, necunoscută anterior.

Tov. general, problema principală care ne-a preocupat pe noi a fost problema legionară. Aceste elemente ne-au apărut în diverse forme de activitate contrarevoluţionară, fie sub formă de organizaţii subversive, fie în grupări de spionaj, fie în acţiuni de agitaţie, elementul legionar fiind prezent mai în toate acţiunile depistate pe raza regiunii Galaţi.

Este semnificativă următoarea situaţie:

Asemănarea activităţilor duşmănoase între ele, elementul legionar ne duce la concluzia logică că există un centru care dirijează. Ori, din anchetele pe care le-am făcut până acum acest fir ne duce întotdeauna în penitenciarul Aiud în mod special şi mai puţin în penitenciarul Tg. Ocna. Rezulta că elementele arestate în 1948 organizau o activitate mai conspirată şi prin care urmăreau să pregătească elemente pentru momentul considerat de ei ca oportun.

La ora actuală noi suntem în faza definitivării unei grupări legionare. Forma de activitate este aceeaşi însă rezultă că este vorba de o urmă mironovistă veche.

S-au arestat pe linie 6 câteva elemente legionare, iniţial arestate pentru agitaţie publică, activitate care era demonstrată în acţiunea informativă se referea la faptul că discuta duşmănos la adresa regimului

democrat popular şi în diverse ocazii evoca despre activitatea lor trecută, legionară.

în anchetă un element arată că în 1952, fiind în Bucureşti pentru un seminar, se întâlneşte pe podul Grand cu fostul şef al C.M.L. - Galaţi, Nichita, care îi spune că are legătura cu H. Dorin, care are, la rândul său, legătura cu conducerea legionară şi îi dă explicaţii despre felul cum trebuie să fie comportarea lor de viitor. Deci sarcina era de reactivizarea unor elemente şi indicarea liniei pe care trebuie s-o urmeze în viitor.

Având această semnalare că acest H. are legături cu conducerea legionară, am raportat Direcţiei 3, fiindcă era agentul lor şi l-am arestat. Cazul este raportat la Direcţia 3-a.

El relatează că în 1947 şi la începutul anului 1948, fiind în centrul legionar, Mironovici, Noveanu etc., s-a discutat între Vojen şi Mironovici linia aceasta de activitate mironovistă şi că în urma indicaţiilor primite de la Vojen a transmis legionarilor, în jos, instrucţiuni de activitate legionară. Singurul care i-a transmis a fost Nichita N. şi a transmis şi altora din Bucureşti.

Am subliniat acest aspect al activităţii legionare fiindcă pentru mine este ceva nou, fiindcă până acum firele noastre au mers numai la penitenciar.

Am spus că, dat fiind faptul că există această asemănare între formele de activitate, concluzia este că ei au un centru care îi dirijează şi lipsa noastră este că nu am descoperit acest centru.

Tov. general, o altă lipsă a noastră socotesc că constă în aceea că în materie de anchete cu agitaţie nu în toate cazurile am acordat atenţia cuvenită în sensul de a fi adâncite şi nu este exclus ca o serie de elemente trimise în justiţie pentru agitaţie să aibă şi alte fapte.

în legătură cu unele încălcări ale legalităţii populare.

Pe raza regiunii Galaţi, în afară de faptul că organele informative au încercat să ne inducă în eroare prin materiale mincinoase, lucru pentru care se fac vinovaţi ei, dar lipsa noastră constă în faptul că noi nu am reuşit să depistăm la timpul potrivit acest lucru, până a ajunge elementul injustiţie, cum a fost cazul cu Chirilă Radu. în chestiunea aceasta suntem şi noi vinovaţi.

în linii generale, consider că munca colectivului de anchetă în anul 1958-1959 a mers mai mult pe cantitate şi mai puţin pe calitate. Este adevărat că noi am avut un număr mare de arestări însă am fi putut totuşi, cu mai multă perseverenţă, să dăm calitate mai bună.

în legătură cu problemele ridicate în coraport cu privire la starea de spirit nesănătoasă între Serv. 2-8 şi 8-2.

Acest lucru a existat şi vinovat sunt eu, tov. Dumitraşcu şi tov. col. Vistig, fiindcă tov. colonel nu trebuia să uite că aşa cum există Serv. 2, există şi Secţia 8. Atunci când, din primele momente, s-au ivit asemenea deficienţe, care n-au ce căuta între noi, trebuia să ne ia pe amândoi şi de la bun început să lămurim problema pentru a nu se perpetua mai departe. Tov. col. Vistig s-a lăsat oarecum influenţat şi poate pentru anumite simpatii personale pentru tov. Dumitraşcu şi antipatii personale pentru mine şi s-a dat naştere la lucruri nesănătoase. Eu am fost ajutat de biroul org. de bază şi sunt hotărât ca să terminăm cu această problemă.

Tov. colonel Huidan

Tov. sienerai. eu aş vrea să discut în special problema felului cum se lucrează cu age d Regiunii M.A.I. Galaţi.

itat din coraportul tovarăşului general Demeter, sunt câteva cifre care rrebuie sa ne îngrijoreze.

Este un număr însemnat de agenţi care nu aduc nici un aport muncii de securitate şi mulţi agenţi deconspiraţi.

Tov. general, mie îmi pare foarte rău că tov. noştri n-au arătat în această seară adevărata cauză pentru care munca cu agentura nu s-a desfăşurat la nivelul cerut.

La noi se desfăşoară un învăţământ profesional. Tov. cunosc, teoretic, foarte bine lucrurile, iar cu prilejul unor propuneri pe care le fac în ce priveşte recrutările, s-a constatat că nu vor să aplice în practică cele învăţate teoretic.

Nu întâmplător au fost respinse circa 40-50 dosare care nu corespundeau cu cele ce am învăţat noi. Raioanele Vrancea, Lieşti şi Tecuci sunt fruntaşe în acest sens.

Eu am fost în control la toate raioanele şi m-am interesat în mod deosebit despre felul cum se lucrează cu agentura. Am luat fiecare acţiune să văd cum lucrează cu agentura. S-au găsit în multe raioane lucrători care ştiu să lucreze cu agentura şi nu întâmplător au fost rezultatele care au fost arătate. Sunt tovarăşi care se preocupă de muncă, dar faptul că există acel număr mare de agenţi care încă nu aduc aportul necesar dovedeşte că sunt şi mulţi care nu muncesc aşa cum ar trebui.

Eu am putut constata că după ce tov. care controlează munca şi mă refer la şefii de raioane sau la ajutorii respectivi, când controlează munca o fac în mod formal fiindcă din notele de întâlniri rezultă sarcinile date agentului şi care în multe cazuri sunt date formal.

Una dintre cauze pentru care s-au strecurat în agentura noastră elemente necorespunzătoare? Nu se ia în serios problemele trecute în planurile de măsuri şi la sfârşitul perioadei menţionată în plan vedem foarte mulţi lucrători operativi cu dosare care sunt tăcute în pripă şi

numai din dorinţa de a face recrutările menţionate, deci pentru a-şi face planul, iar după un timp tov. încep să se plângă că au în agentură balast. Toate acestea sunt posibile fiindcă tov. şefi de compartimente lasă să treacă cu uşurinţă peste munca calificată. Cazuri de felul cum se munceşte cu agentura a fost citat cel de la raionul Făurei.

Eu am stat de vorbă cu acel agent care a fost bătut de la recrutare şi până la abandonare. Când l-a adus la reactivizare ofiţerul a stat lângă el în tren şi l-a văzut toată lumea. Ofiţerul şi-a însuşit chiar din banii ce trebuia să-i dea agentului, încât a trebuit ca noi să-i dăm banii înapoi omului.

Agentul mi-a spus că cu asemenea oameni nu lucrează, deşi ar putea face ceva. El mi-a promis că va informa organele noastre despre tot ce va cunoaşte. Iată că mai sunt metode de recrutare nepermise. Eu personal am dat 10 zile arest pentru treaba aceasta.

S-a vorbit în coraport despre faptul că în unele întreprinderi din cadrul regiunii noastre sunt semnalate o serie de acţiuni de diversiune. Noi cunoaştem acest lucru şi am analizat cauzele pentru care tov. n-au reuşit să descopere acest aspect.

La Galaţi cât şi la Brăila se observă că se merge spre arestarea unor elemente pentru manifestări, fiindcă este mult mai uşor. Deşi s-a atras atenţia că legionarii care lucrează la întreprinderi să nu fie lucraţi numai în cadrul întreprinderilor respective, ci şi în afară, acest lucru nu se face. în ultimul timp a început să se aplice aceste măsuri şi sper că vor da rezultate bune. Pe baza acestor măsuri s-au rezolvat câteva grupări la Şantierul naval, la „Fabrica de lanţuri", tocmai dându-se atenţie legăturilor lor din afară.

S-au luat în ultimul timp o serie de măsuri de preîntâmpinarea încălcării legalităţii populare. Eu, împreună cu dânşii, am hotărât o serie de măsuri şi consider că s-a pus capăt în felul acesta unor acţiuni dăunătoare muncii noastre.

în cazul Bobeică, care a căpătat 10 ani, cetăţeanul avea un fiu membru de partid, cpt. de unitate. Bănuiesc că şi fiul şi familia lui au început să ne urască. Fiul acestuia a umblat şi a tăcut lumină în cauză.

Ce se întâmplă? Noi am luat o serie de măsuri şi personal am verificat, am stat de vorbă cu o serie de martori. Se observă parcă că noi am pus o frână şi nu de mult am arătat că aceasta nu înseamnă frână în muncă ci împotriva lipsurilor şi abuzurilor. Tov. Creţu, de la Vrancea, a spus că el vine la dv. fiindcă îl persecutăm. Tov. Iorga a ţipat mult, spunând că cetăţeanul Bobeică este vinovat. Astăzi văd că a luat poziţie sănătoasă.

Noi nu spunem să nu lovim în duşman! Dar să nu ne facem duşmani artificiali.

Eu am fost criticat că nu merg mai mult pe teren. Raportez că nu este raion în care să nu fi fost de 2-3 ori. Eu consider că tov. cerându-ne ajutor, au încredere în noi şi o să facem acest lucru.

Există la noi agentură serioasă şi cu care se poate munci, avem oameni buni, muncitori care au dovedit în acţiuni mult mai grele că sunt capabili să lucreze şi referitor la aceste lipsuri, eu am încrederea că colectivul nostru în scurt timp va lichida cele mai esenţiale lipsuri care le avem.

Tov. secretar al Comit. Regional P.M.**R. Galaţi.**

Tovarăşi,

în raportul prezentat aici de către tovarăşul col. Vistig, sigur, pe perioadă mai îndelungată, cât şi în coraportul prezentat în faţa dv. de către tov. general din partea Inspecţiei, consider că au scos la iveală munca desfăşurată de către Dir. Regională M.A.I. Galaţi în problemele concrete de care se ocupă.

A scos la iveală aici, materialul prezentat de către tov. col. Vistig, şi anumite lipsuri şi metode pe care le-a folosit în activitatea duşmănoasă şi coraportul prezentat a reliefat anumite acţiuni întreprinse şi duse până la capăt de tov. respectivi.

Ce aş vrea eu să arăt aici în câteva cuvinte.

Aş vrea să arăt că discuţiile purtate asupra materialului prezentat aici s-au făcut mai mult de pe poziţia muncii profesionale. S-a vorbit aici cum se aplică ord. tov. ministru în munca cu agentura, s-a vorbit aici cum se recrutează agenţii respectivi, cum se instruiesc şi mai puţin s-a scos în evidenţă concluziile pe care le trag tov. comandanţi de raioane în munca pe care trebuie să o desfăşoare cu agentura şi alte probleme.

Eu aş vrea să tratez aici în câteva cuvinte şi să arăt că tov. noştri, organele raionale M.A.I. şi ceilalţi tovarăşi, lucrează pentru ducerea la îndeplinire a sarcinilor şi hotărârilor partidului şi ord. tov. ministru, că această muncă se duce cu agentura, că ei lucrează cu oameni, mai bine sau mai puţin bine, dar că toate acţiunile dv. se fac cu oameni.

Am fost atent aici, în discuţiile purtate de către dv. s-a explicat forma şi modul de recrutare a agenturii. S-a scos în evidenţă că se recrutează o serie de elemente legionare cu care lucraţi. S-a scos în evidenţă că recrutaţi o serie de oameni, membri şi nemembri de partid, cu care lucraţi, dar mai puţin s-a scos în evidenţă - şi aici am vrut să subliniez că atunci când primeşti informarea respectivă despre un cetăţean trebuie să (nu) primeşti o bucată de hârtie (şi) scris pe ea anumite probleme pe care le sesizează.

Eu, după câte ştiu, toţi tovarăşii noştri comandanţi de raioane sunt membri de partid, unii mai vechi, alţii mai tineri. Consider că tov. noştri comandanţi, în discuţiile purtate aici, mai puţin au analizat munca desfăşurată în raioanele respective, de pe poziţia unui activist de partid. Dv. sunteţi majoritatea membrii ai birourilor de partid raionale şi discutaţi majoritatea problemelor de partid din raionul respectiv şi căutaţi să găsiţi formele şi metodele cele mai bune de aplicarea hotărârilor partidului. Dv. primiţi îndrumarea de partid în forma de învăţământ politic. Oricât ai fi de bine calificat dacă nu împleteşti activitatea desfăşurată în teren cu agentura, cu activitatea pe care trebuie să o desfăşori pe linie de partid, deci să împleteşti munca teoretică cu cea practică, nu poţi da rezultatele cele mai bune. Din această cauză consider că se petrec unele abateri.

Aş vrea să spun că noi avem unele cazuri - şi aici nu au fost scoase în evidenţă - care şi pe noi ne-au dus în eroare.

Dv. cunoaşteţi că la Comitetul Orăşenesc P.M.R. Brăila am avut anumite acţiuni duşmănoase din partea unor elemente, cu privire la aplicarea Hot[ărârii] Partidului din 13-14 iulie 1959 şi cu prilejul altor probleme, când eram obligaţi să aplicăm întocmai aceste hotărâri. Unele elemente duşmănoase au căutat să împroaşte cu noroi aceste hotărâri. Noi am avut sarcina de a descoperi aceste elemente şi am luat legătura cu tov. Vistig şi am cerut ajutorul organelor de securitate pentru a depista aceste elemente.

Iată că tov. noştri de la Brăila ne-au prezentat unele documente care ne-au pus în situaţia să dăm o serie de oameni afară, ca după aceea să-i reprimim şi să ne dăm seama că nu sunt lucruri reale.

Iată cum eram puşi în situaţia de a ne prezenta în faţa muncitorilor cu un material pentru a demasca aceste elemente şi ce s-ar fi întâmplat dacă nu s-ar fi ridicat nimeni să întărească cele arătate de noi. Personal, nu am dat voie să se facă la „Progresul" şi în alte cazuri, şedinţe de demascare, dat fiind că materialele nu erau reale. Iată cum organele dv. ne-au pus într-o situaţie critică. Pe de o parte, noi aveam încredere că tov. depistează elementele cele mai păcătoase, iar pe de altă parte, ne-am opus să-i dăm afară pe acei cetăţeni despre care eram sesizaţi, fiindcă s-a constatat că materialele nu sunt reale.

Duşman[i] noi mai avem. Sunt o serie de elemente duşmănoase care sunt în fabrici. Aceste elemente nu peste tot sunt încadrate cu oameni de bază, care să ne sesizeze la timp manifestările ori acţiunile duşmanului, pentru a lua măsuri.

Avem la „Cristea N. " în Galaţi, elemente duşmănoase care au sustras din întreprindere cantităţi de tablă. Treaba aceasta putea fi descoperită mai din timp. Noi am descoperit-o cam târziu.

în domeniul transformării socialiste a agriculturii, s-a scos aici aspecte de la raionul Filimon Sârbu.

Consider că tov. trebuie să judece orice problemă de care este sesizat, de pe poziţii de partid, pentru că atunci când luăm o măsură să fie luată justificat, bine analizat şi atunci când se demască elementul respectiv, să nu-l compătimească nimeni în comună.

Iată, s-au dat cazuri de oameni nevinovaţi care au fost condamnaţi. Cetăţenii din comună care au cunoscut că nu sunt vinovaţi, i-am făcut să-şi îndrepte ura împotriva noastră. Am făcut acest lucru fiindcă tov. noştri nu se orientează. Am cerut aprobarea primului secretar, dar de multe ori fiind aglomeraţi de probleme, ei dau aprobări uşor, fiindcă au încredere în tovarăşii noştri. Constataţi pe parcurs că sunt lucruri neclare, mergi la secretar şi-i raportează acest lucru. Felul cum s-a procedat este un lucru condamnabil.

Sunt anumite cazuri când primul-secretar sau alţi tov. secretari de org. de bază sau alte elemente, membri de partid, oameni cinstiţi din comună sesizează o serie de probleme. Noi am luat de bun, să spunem, pentru un moment, însă comandantul de raion este obligat să se convingă dacă este în mod real dată această informaţie. De unde să ştim noi că acel tov., membru sau nemembru de partid, nu are ură împotriva celui pe care-l sesizează şi noi, având încredere în cel care a sesizat, luăm astfel de măsuri nedrepte. Sunt puţine astfel de cazuri însă trebuie ca noi să nu luăm măsuri cu uşurinţă. Un astfel de fel de a gândi dovedeşte că acest comandant are nivel de partid şi caută să nu devieze cu nimic de la linia partidului nostru.

Iată aspecte şi metode de felul cum se lucrează de către dv. [care] nu s-au arătat aici!

Trebuie ca dv. să studiaţi ce forme şi metode partinice trebuie să folosiţi pentru descoperirea duşmanului şi atunci sigur că autoritatea organelor de securitate în raioane va creşte şi atunci ele va putea ca masele mari de cetăţeni să-i ajute.

Eu am văzut un film sovietic. în acest film se arăta cum s-a prins un grup de spioni. Spionul a spus la un moment dat: „voi m-aţi prins pe mine dar în ţară sunt sute de alţi spioni". Ofiţerul i-a spus spionului că ei sunt sute dar în ţară sunt milioane de cetăţeni care-i vor descoperi. Iată, asta este menirea dv., de a apăra unitatea poporului muncitor, să-i demaşte pe aceşti duşmani ai ţărănimii noastre muncitoare şi în felul acesta să facem muncă de calitate, însă nu aşa cum au procedat tov., de a îndepărta masele.

Dacă în comuna unde s-a petrecut acest lucru va merge un tov. ofiţer, va fi văzut el bine? Nu. Iată aspectul politic şi această problemă nu trebuie să scape din vedere ofiţerilor noştri.

în gospodăriile de stat sunt o serie de elemente care n-au interes să muncească pentru a le face rentabile şi organele noastre trebuie să vegheze şi să-i încadreze cu agentura necesară. în felul acesta putem să ducem la îndeplinire cu mult succes ordinul tov. ministru şi hotărârile partidului nostru.

Aici s-a scos în evidenţă şi vreau să spun câteva cuvinte, faptul că comitetele raionale de partid puţin s-au ocupat să dea ajutor organelor noastre de securitate. Acest lucru este adevărat şi vreau să vorbesc aici, în faţa dv. că primii secretari ai birourilor comitetelor raionale de partid puţin s-au ocupat să dea ajutor organelor de securitate. Puţini din tov. noştri primi-secretari participă la şedinţele organelor de partid, care sunt create de aparatul de securitate şi miliţie. Tov. noştri prim-secretari nu se consultă permanent să vadă cum lucrează tovarăşii noştri în munca informativă, ei nu cer ca comandanţii de securitate să vină în şedinţe de birou închise şi să prezinte informări cum se desfăşoară activitatea şi să sprijine aceste acţiuni. Aceasta este lipsa noastră şi a mea, că prea puţin am tras la răspundere în această direcţie pe prim-secretari în ceea ce priveşte ajutorul ce trebuie să-l dea organelor de securitate. De multe ori ei lasă munca tov. de la raioane care se ocupă de probleme speciale şi care de multe ori intră în probleme la care nu au dreptul. Tov. noştri de la raioane, care lucrează în această problemă, personal n-au dreptul să se amestece. Ei trebuie să se ocupe de munca politică, de problemele care se dezbat în adunări generale, despre învăţământul de partid.

Acelaşi lucru este valabil şi pentru regiune. Aici treaba aceasta în munca de control care trebuie s-o facă aparţine tov. prim-secretar sau locţiitorului său.

Aici s-a criticat foarte puţin şi conducerea direcţiei regionale a miliţiei. Eu consider că puteaţi, cu mai mult curaj, să scoateţi în evidenţă în mod principial, ajutorul care l-aţi primit din partea conducerii şi în mod principial să criticaţi lipsurile respective, fiindcă această consfătuire are ca scop ca fiecare să tragă învăţăminte asupra muncii desfăşurate, asupra felului cum a făcut controlul şi pe viitor să ştim cum să muncim.

Atunci când vorbim despre activitatea noastră nu trebuie să uităm că toţi suntem membri de partid şi luptăm pentru aceeaşi cauză şi aceasta nu trebuie să supere pe nimeni. Este adevărat că în armată se respectă gradul şi funcţia dar, ca membri de partid, trebuie să spunem în mod deschis ceea ce considerăm ca lipsă şi o dată dat ordin el trebuie să fie executat fără discuţii.

Dv. cunoaşteţi Hotărârea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. în ce priveşte munca politică în armată. Poate cunoaşteţi sau nu. Aici, noi ne-am trezit puţin la realitate în ce priveşte învăţământul politic atât la dv. cât şi în unităţile M.F.A. Comitetul regional P.M.R. Galaţi mai puţin s-a ocupat de această problemă.

Noi ne străduim să prezentăm lecţii prin care să ridicăm din ce în ce mai mult nivelul politic şi ideologic al cadrelor noastre din organele M.A.I. şi unităţile M.F.A. Aici este în funcţie şi de munca pe care trebuie s-o desfăşuraţi în plus, să vă străduiţi să studiaţi materialul ideologic, fiindcă toate acestea contribuie la îmbunătăţirea activităţii dv. şi de conducere, orizontul va fi mai dezvoltat, orientarea poate fi mai bună şi în acelaşi timp şi rezultatele vor fi de mai bună calitate, iar pe de altă parte, veţi putea să daţi mai mult ajutor cadrelor din subordine. Dacă nu citeşti permanent, rămâi la un moment dat la un nivel mai jos decât ceilalţi din jur şi în loc să judeci cu capul judeci cu pumnul, cum au făcut unii tov., fiindcă ceea ce au făcut înseamnă slab nivel politic. Trebuia ca tov. să se gândească că este membru de partid şi cu pumnul nu se rezolvă problema ce-l interesa. Unii tovarăşi nu vor să înţeleagă şi găsesc că cea mai uşoară formă este aceea a forţei şi aplicând-o, iată ce se întâmplă până la urmă.

în munca dv. trebuie să aveţi mai multă încredere şi să puneţi bază permanentă în educarea lucrătorilor de securitate, pe org. noastră de partid, în ce priveşte educarea şi după aceea pe sancţiunile administrative.

La o şedinţă avută la Bucureşti, tov. Ceauşescu ne explica că, pe ţară, noi avem membri şi candidaţi de partid, peste 50%, sancţionaţi pe linie administrativă şi organizaţiile de partid parcă nici nu ar exista. Iată, organizaţiile de partid nu intervin pentru a-i educa, ci trece la sancţionare.

Unul din mijloacele de educare este organizaţia de partid şi U.T.M. Aceste organizaţii trebuie să-l tragă la răspundere pe tov. respectiv, să-l critice şi dacă vede că nu se îndreaptă să se treacă la sancţionare

Dezbătând cazul prelucrat, din acesta învaţă şi ceilalţi participanţi la adunarea generală, decât în cazul când comandantul l-a chemat şi l-a sancţionat. Adunarea de partid are forţa cea mai mare pentru a face educaţia tov. respectiv.

Şi eu am tras o serie de învăţăminte. Am tras învăţământul că ne-am ocupat insuficient de organizaţia de partid din aparatul de securitate, atât la regiune cât şi în teritoriu.

1. Primii secretari nu merg în raioane şi să discute o serie de probleme care frământă organizaţiile de partid.

2. Nu se analizează diferite informări în cadrul birourilor raionale sau orăşenesc de partid, pentru ca biroul să ia măsuri pentru ajutarea tovarăşilor.

3. învăţământul politic nu este controlat în măsură suficientă de către comitetul regional P.M.R., de tov. competenţi în această problemă, să fie ajutaţi tov. jos, pentru că munca aceasta este munca noastră, a tuturor, este sarcina noastră de a înăbuşi în faşă elementul duşmănos, care vrea să lovească în cuceririle clasei muncitoare.

Eu mă angajez în faţa dv. să pun în cunoştinţă biroul Comitetului regional P.M.R. despre această consfătuire şi să luăm măsuri pentru a pune în faţa birourilor comitetelor raionale să se ocupe cu mai mult simţ de răspundere de organele M.A.I. şi să avem rezultate mult mai bune, fiindcă faţă de sarcinile puse în faţă de partidul nostru nu stăm prea bine în ce priveşte descoperirea duşmanului.

Eu vă rog pe dv. să fiţi atenţi şi să sesizaţi pe primii secretari în ce priveşte legionarii, de asemenea alte abateri care sunt în cadrul raioanelor şi sunt cu caracter nu profesional ci politic. Nu este oprit nici un cetăţean sau membru de partid să nu informeze organele de partid despre o abatere politică şi dacă nu se ia măsuri să fie informate organele de partid superioare, pentru ca să putem lua măsuri din timp, pentru a preveni acţiuni de sabotaj.

Eu am încredere că dv. ştiţi ce aveţi de făcut în munca pe care o aveţi şi că la analiza viitoare ne vom prezenta mai bine.

Tov. Nicolschi Alex.

Tovarăşi,

Ascultând raportul direcţiei şi coraportul Serviciului de Inspecţii M.A.I., expunerile făcute de tovarăşii care au luat cuvântul la discuţii, apreciez că în perioada pe care a fost analizată munca direcţiei în cadrul acestei şedinţe, că s-au obţinut unele rezultate operative îndeosebi pe linia 2 şi 3 şi, de asemenea, pe linie de 4 şi 6.
Duşmanul, cu această ocazie, a primit lovituri simţitoare. în felul acesta aparatul nostru şi-a dat contribuţia în apărarea securităţii R.P.R. şi a cuceririlor regimului de democraţie populară.

Se înţelege că pentru a putea obţine asemenea rezultate aparatul nostru a trebuit - şi a reuşit - să dea dovadă de mai multă combativitate, în comparaţie cu perioada precedentă. Aparatul în această perioadă a dat dovadă de mai multă maturitate, de conştiinţă politică şi în felul acesta s-au obţinut aceste realizări în activitatea noastră.

Timpul însă nu stă pe loc, sarcinile care se pun de către partid şi guvern, de către conducerea ministerului nostru, cresc, creşte exigenţa şi deci şi obligaţiile noastre sunt mai mari şi de aceea se cere din partea

noastră un efort mai mare pentru a putea face faţă sarcinilor. De altfel, dacă am fi depus eforturi mai mari în perioada aceasta, nu am fi manifestat acele lipsuri serioase, unele chiar grave, despre care s-a vorbit aici şi rezultatele noastre ar fi fost mai importante şi duşmanul ar fi primit lovituri mai simţitoare şi acest lucru este necesar.

Să trecem, în scurt, în revistă, în ce constă baza operativă a duşmanului în această regiune. Aici s-au citat cifre de sute şi mii de elemente capabile să se dedea la acte de trădare şi spionaj, pe diferite linii. Avem membri ai fostelor organizaţii fasciste, în special legionari (10 000-12 000, dau date aproximative), elemente care sunt deja cunoscute şi luate în evidenţele regiunii. La fel se prezintă situaţia cu membrii celorlalte partide politice burgheze (circa 7-10 mii elemente).

Vorbind despre această bază operativă trebuie menţionat că, într-adevăr, în perioada aceasta s-au identificat noi elemente cunoscute cu activitate din trecut şi pot spune, ţinând cont de anumiţi factori, că cifrele care reprezintă evidenţa sunt pe departe de a prezenta realitatea. Sunt multe elemente care n-au fost identificate şi se înţelege că în această situaţie atenţia organelor noastre nu cuprinde în întregime aceste elemente şi o parte din ele pot acţiona nestingherit.

Vorbind despre această bază operativă trebuie înţeles că în viitor este necesar să identificăm continuu aceste elemente, ca să avem o oglindă reală a bazei operative, a tuturor elementelor duşmănoase prezente în regiunea aceasta.

Vorbind de activitatea organelor noastre operative cât şi rezultatele obţinute, trebuie să subliniem problema agenturii.

Vorbind de obligaţiile pe care le avem, de a da lovituri duşmanului, de a preveni în faşă activitatea duşmănoasă a acestuia, se înţelege că aceasta o vom putea face numai dacă vom îmbunătăţi munca cu agentura. Este limpede pentru fiecare că în această direcţie trebuie îndreptate eforturile aparatului nostru.

Dacă vorbim despre lipsurile din munca noastră, este limpede că aceste lipsuri îşi au baza în munca cu agentura şi în lucrarea acţiunilor.

în referatul prezentat rezultă că astăzi în cadrul regiunii aveţi aproximativ 1 700 agenţi. în perioada de la 1 ianuarie 1958 până acum, după datele dv., rezultă că aţi recrutat în jurul a 1 100 agenţi. Deci, în perioada care se analizează acum aţi recrutat 2/3 din agentura dv. Aceasta înseamnă că 2/3 din agentură este tânără şi că - indiferent de stagiul de vechime al ei şi în mod deosebit pentru aceea tânără - necesită o îndrumare, instruire şi educaţie mai substanţială din partea organelor noastre.

Trebuie să avem în vedere că o parte din agentura noastră provine din mediul elementelor dușmănoase. Deci, este nevoie ca ea să fie ruptă de influența mediului din care provine.

Trebuie să spunem că una din cauzele faptului că noi am primit unele informații tendențioase, neoperative se datoresc și faptului că o parte din agentura noastră care provine din mediul dușmănos, câteodată informațiile lor le prezintă de pe poziția unui element care vede lucrurile ca dușman, deși este agentul nostru. Elementul este în mediul dușmănos, noi îi dăm sarcini de a acționa împotriva elementelor din jurul său și în el, în asemenea situații, se dă o luptă, de aceea sarcina noastră foarte importantă este aceea de a îndruma și educa agentul nostru pentru a dovedi devotament și a se devota regimului nostru, așa încât, fără șovăire, să poată lovi în dușman.

Tocmai datorită faptului că noi nu am reușit acest lucru se explică de ce avem elemente care nu ne dau informații, ne duc în eroare și caută să ascundă activitatea dușmanului. Lucrătorii noștri operativi au obligația ca materialul informativ care îl primesc să-l verifice. Fiindcă acest lucru nu se face în toate ocaziile, a permis să se întâmple ceea ce s-a arătat aici, că pe baza unor materiale neverificate s-a trecut la măsuri operative.

Ceea ce v-am spus eu dv. cunoașteți, fie din școlile care le-ați urmat, fie din cadrul învățământului profesional și în alt mod, din activitatea practică de zi cu zi. Partea proastă este că deși în mod teoretic tovarășii noștri cunosc acest lucru, nu-l aplică în practică și roadele acestui lucru noi le cunoaștem, ele reflectându-se în lipsurile despre care s-a vorbit.

Se cere ca în viitor, pentru a putea face față sarcinilor mari ce stau în fața organelor de securitate, trebuie să punem accent pe educarea agenturii, dirijarea ei către obiectivele care interesează organele noastre.

În același timp, vorbind despre educarea agenturii, va trebui dusă activitate pentru mărirea ei calitativ și cantitativ, fiindcă o parte din elementele dușmănoase care trebuie lucrate nu sunt cuprinse de organele noastre prin agentură. Deci, mărirea cantitativă și în același timp dusă o muncă pentru ridicarea calitativă a agenturii.

În munca noastră informativă noi ne conducem astăzi prin ordinele de bază: 15, 70 și 95.

Un tov. vorbind de ordinul 15 spunea ca despre ceva de acum realizat și îndeplinit, înțelegând că prin înlăturarea balastului agenturii ca cel din 1956 și recrutarea de ceva agentură nouă, s-a rezolvat totul.

Noi înţelegem ord. 15 ca un proces continuu pentru îmbunătăţirea agenturii noastre, eliminarea în mod treptat a elementelor care nu corespund, încadrarea acţiunilor cu agentură capabilă.

Noi înţelegem prin aplicarea ord. 15, conspirarea agenturii. Aici s-au dat diferite exemple din care rezultă că nu se respectă ord. tov. ministru în ceea ce priveşte conspirarea agenturii, contactarea lor în case de întâlniri, pentru a se crea posibilitatea de a-i instrui şi îndruma şi în felul acesta de a-i feri de ochii duşmanului.

Chiar dacă nu este întocmai aşa cum arată referatul Inspecţiei Ministerului - mă refer la cele spuse de tov. de la Lieşti - cred că fiecare ar putea să dea destule exemple care să confirme cu prisosinţă cele arătate de Inspecţie, că nu se respectă ordinul tov. ministru în ce priveşte întâlnirea cu agentura în case de întâlnire.

Şi în aplicarea ord. 70, deşi în discuţii nu a rezultat destul acest lucru, sunt destule cazuri când încadrarea şi deschiderea acţiunilor pe această linie se face în mod formal.

Cunoaşteţi fiecare despre suficiente cazuri când sunt deschise acţiuni fără a exista agentură, ori există agentură însă nu este încadrată în acţiuni. Tovarăşi, această situaţie trebuie lichidată.

Din cele ce au arătat aici tov. care au luat cuvântul, rezultă un anumit număr de elemente duşmănoase din bazele operative (care) deşi se încadrează în ordinul 70, nu sunt luaţi în lucru. Unii tovarăşi au arătat aici că baza operativă depăşeşte posibilitatea de cuprindere a lucrătorilor. Noi credem că printr-un efort mai mare - şi nimeni nu o să spună că au depus maximum de efort - se poate spori numărul elementelor care să fie lucrate în cadrul ord. 70 şi a celorlalte ordine. Faptul că multe elemente duşmănoase şi în special şefi de cuiburi, nu sunt încadrate informativ şi lucrate activ, face să constituie un pericol pentru securitatea noastră.

Atrag atenţia să nu se interpreteze mecanic ord. 70 care, chiar dacă prevede să fie luate în lucru elemente numai de la şefi de sector în sus, el nu interzice să fie luaţi în evidenţă şi şefi de cuiburi şi dacă situaţia cere acest lucru, să ia măsuri operative. Este necesar ca în această perioadă în cadrul planului semestrial să se prevadă deschiderea de noi acţiuni. Analizând situaţia operativă a acţiunilor veţi stabili singuri câţi agenţi aveţi, care nu lucrează în cadrul unor acţiuni şi puteţi lua măsuri ca să-i dirijaţi către elementele care nu sunt urmărite cu agentură, ori să recrutaţi agentură nouă, cu care să încadraţi acţiunile ce se găsesc descoperite informativ. Va trebui lărgită baza elementelor duşmănoase care să fie lucrate în acţiuni.

în ce priveşte ord. 95 am tăcut o remarcă, că în raportul prezentat se vorbeşte de acoperirea informativă a comunelor. Eu aş fi bucuros dacă aceasta ar fi numai o exprimare greşită, însă noi ştim că nu este vorba numai de o exprimare, dar că în mintea unor tov. există confuzie în ce priveşte concentrările duşmănoase - cu comunele şi din această cauză sunt cazuri când în unele comune există elemente duşmănoase multe la număr şi tov. noştri încadrează comuna cu un agent şi prin aceasta consideră că poate urmări elementele suspecte. Acest fel de a se munci înseamnă aplicarea formală a ordinului şi nu poate da rezultate. Trebuie ca pe baza studierii bazei duşmănoase din comunele respective să se deschidă acţiuni, să fie creată agentură şi să se asigure lucrarea informativă a acestor acţiuni. în felul acesta înţelegem noi aplicarea ord. 95. în viitor este bine să nu se mai facă nici măcar exprimări greşite, ca aceasta exemplificată.

Se înţelege, pentru a lichida cu lipsurile, aşa cum s-a arătat aici - unele chiar grave - este necesară îmbunătăţirea metodelor de conducere şi îndrumare a unităţilor din subordine, pe diferite eşaloane, fiindcă este limpede că lipsurile arătate aici se datoresc deficienţelor în îndrumarea concretă, exigenţa sporită, fiindcă astfel suntem convinşi cu toţii că multe din aceste lipsuri, ca: existenţa unor agenţi necorespunzători, propuneri de candidaţi necorespunzători pentru recrutare, prezentarea denaturată a unor fapte, ar putea fi lichidate din timp şi ar produce daune mai mici.

Aşa cum a rezultat din cele arătate aici de tov. col. Georgescu, de tov. de la 2, rezultă că de data aceasta serviciile de la regiune, conducerile lor în special, şi-au exercitat mai eficace rolul de organe de coordonare şi îndrumare, pe linia respectivă, a serviciilor raionale. Fără discuţie, s-a făcut mai mult. Dar din situaţia existentă rezultă clar că trebuie perfecţionată această muncă.

Aici, tovarăşul Georgescu, analizând rezultatele sau constatările făcute pe linia muncii de control şi coordonare, referindu-se la problema legionară a arătat că nu a reuşit să desprindă elementul organizat ş.a.m.d. în această privinţă trebuie să fim atenţi. Tov. maior Aronescu a încercat să teoretizeze această problemă. Trebuie avut în vedere că elementul legionar are o practică îndelungată în activitatea subversivă. Avem, deci, de-a face cu elemente perfide, elemente care primesc indicaţii, prin diferite canale, de la centrele naţionaliste din străinătate.

în al doilea rând. Dacă nu stabilim formele organizate ale acestor elemente, aceasta se datoreşte deficienţelor în ceea ce priveşte calitatea agenturii noastre şi mai puţin sunt de acord cu ce a spus tov. Georgescu, că aceasta s-ar datora faptului că, cândva, aceste elemente au fost agenţi ai organelor noastre de securitate. Chiar dacă ele n- au fost în rândul

agenturii au fost totuşi în puşcărie, au fost anchetate şi mai au experienţa lor proprie.

Vorbind despre munca de îndrumare şi coordonare şi de deficienţele manifestate în aparatul operativ de la raioane, trebuie arătat că unii şefi de raioane au dat dovadă de orientare mai justă, de calităţi de comandant care ştie să lucreze şi prin măsurile organizatorice să imprime aparatului o conducere fermă. Acolo unde a existat o conducere fermă am văzut că au existat şi rezultate mai bune în muncă.

Nu putem generaliza acest lucru pentru toate raioanele, să dăm tuturor şefilor acelaşi calificativ de conducători exigenţi. Nu putem da acest calificativ tov. maior Raceu, tov. Samoilă şi tov. Creţu - care lipseşte. Ei au dovedit că nu fac faţă sarcinilor şi trebuie să analizeze bine de tot felul lor de a munci, fiindcă altfel nu vor putea face faţă sarcinilor.

Aş dori să spun câteva cuvinte în legătură cu orientarea greşită a unor tov. de ai noştri în ceea ce priveşte atitudinea pe care trebuie să o avem faţă de unele elemente din mediul rural în ce priveşte poziţia lor faţă de transformarea socialistă a agriculturii.

După câte ştiţi, majoritatea gospodăriilor sunt colectivizate şi organele politice ştiu că a fost nu numai uşor, ci şi greu de tot câteodată de realizat aceasta. A trebuit muncă multă, răbdare, fiindcă nu toţi înţeleg just acest lucru. Au fost cazuri când unii tov. de ai noştri, de la securitate, tocmai datorită nivelului politic scăzut, netratând problema de pe poziţiile unui membru de partid, n-au reuşit să deosebească întotdeauna unde este vorba de neînţelegerea unui om simplu, de atitudinea duşmănoasă a unui element rău intenţionat. Au fost cazuri când, dat fiind şovăiala unora, ei au fost calificaţi ca contrarevoluţionari şi au fost luate măsuri operative, tratându-i ca contrarevoluţionari. Reamintesc ceea ce a arătat tov. Demeter şi tov. Aronescu în cazul unui element. Fiindu-i pusă o întrebare în legătură cu intrarea lui în G.A.C. şi neprimind un răspuns satisfăcător, a fost calificat ca fiind element contrarevoluţionar şi condamnat ca atare.

Organele noastre trebuie să dea dovadă de mai multă maturitate politică, ca elemente duşmănoase, care într-adevăr instigă, să-şi primească ceea ce merită însă elementele cinstite - care mai şovăie - să fie sesizate organele de partid, să fie prelucrate pe linie obştească şi dacă nu se astâmpără, rămâne să se ia şi alte măsuri. Dar, pentru a se orienta, tovarăşii noştri, în afara faptului că trebuie să analizeze problemele de pe poziţia membrilor de partid, trebuie să-şi ridice continuu nivelul politic şi ideologic, fiindcă altfel este greu să ia o poziţie justă în asemenea situaţii.

Al doilea aspect al problemei.

Vreau să spun câteva cuvinte în legătură cu cele câtva cazuri grave de încălcare a legalităţii populare.

Este adevărat că aceste încălcări nu reflectă munca aparatului nostru, sunt cazuri izolate, însă noi nu vrem să ne împăcăm nici cu cazuri izolate. Legile sunt făcute de partidul şi statul nostru şi dacă se pune problema necesităţii respectării stricte a acestora, sarcina revine în primul rând aparatului nostru.

Aceste abateri se datorează în bună parte şi faptului că atunci când au apărut unele manifestări de felul acesta, conducerea direcţiei şi celelalte organe de conducere din eşalonul ierarhic al regiunii M.A.I. Galaţi n-au luat măsuri de combatere şi unii şefi de raioane s-au complăcut şi probabil ei consideră că aceasta este metoda noastră de lucru. Acest lucru este valabil în special pentru tovarăşul Samoilă. Aceste abateri trebuie curmate definitiv.

Tovarăşul Vistig a arătat că pentru aceste abateri unii tov. au primit unele sancţiuni, în ce priveşte abaterea aceasta şi mai gravă a tov. Costache, în această privinţă conducerea ministerului a ordonat unele măsuri de sancţionare, care vor fi comunicate.

Mă refer la cele sesizate de tov. Huidan, că sunt unii lucrători care interpretează aceste măsuri ca o frână în elanul de muncă al lucrătorilor noştri. Este o părere complet falsă şi dăunătoare şi eu nu o pot interpreta decât ca un fapt prin care se încearcă să justifice anumite abuzuri. Respectarea legalităţii populare în primul rând ne ajută de a lovi fără greşeală în elementele duşmănoase. Orice măsură luată împotriva cetăţenilor ataşaţi patriei lor duce la şubrezirea legăturii strânse ce trebuie să existe între organele securităţii şi masele largi, pe care să se sprijine. Eu cred că tov. care au făcut această afirmaţie nici nu cred în ea dar au spus-o aşa, fiindcă au urmărit să justifice eventualele lor abateri.

Suntem convinşi că aceste măsuri vor fi un învăţământ pentru lucrătorii noştri şi vor mobiliza cadrele din aparatul nostru ca să ducă o muncă mai hotărâtă pentru a lovi în duşman.

Este necesar ca în viitor să tragem învăţăminte din aceste lipsuri, având în vedere şi sarcinile care stau în faţa organelor securităţii statului, ca conducerea regiunii, locţiitorul său şi ceilalţi tov. din conducere să dea dovadă în această direcţie de mai multă fermitate în ceea ce priveşte aplicarea ordinelor conducerii ministerului.

Părerea mea este că deficienţele care s-au manifestat în muncă în ceea ce priveşte agentura şi lucrarea acţiunilor, în parte, se datoresc faptului că au fost cazuri când conducerea nu a fost suficient de fermă în tragerea la răspundere şi acordarea de îndrumare concretă.

Reprezentând aici conducerea ministerului, noi ne exprimăm încrederea că aparatul regiunii, ţinând cont de pregătirea care o are, experienţa acumulată, mobilizat şi sprijinindu-se pe organizaţiile de partid, va putea duce la îndeplinire sarcinile importante pe care le-a pus în faţa noastră partidul şi guvernul nostru, prin conducerea ministerului.

Tov. col. Vistig.

Tov. general, vreau să arăt tovarăşilor, cu această ocazie, că conducerea [îşi] însuşeşte toate criticile aduse atât în ce priveşte coraportul cât şi discuţiile purtate, în schimb, asigur conducerea ministerului, prin tov. general, că lipsurile ieşite în evidenţă aici nu vor întuneca activitatea direcţiei pe viitor.

Aşa cum au arătat tov. noştri, avem forţe suficiente şi destulă hotărâre pentru a ne face datoria cu prisosinţă.

Eu asigur conducerea ministerului că aşa cum am lucrat până acum am lucrat nu cu suficientă fermitate, dar cu această şedinţă noi vom căuta să facem o cotitură în muncă de aşa manieră încât să corespundem sarcinilor trasate de partid şi să dovedim că, calitatea de membri ai partidului şi oameni de securitate o meritäm cu prisosinţă.

Stenografiat şi transcris
Locotenent Ioniţă Nicolae

123.

A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr. I 15, f. 2—58.**1960 octombrie 25.** Lucrare privind organizaţia „Adunarea Naţiunilor Europene Captive" (A.N.E.C.) - Filiala din Anglia.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţia I — Strict secret
„132" — 25 oct. 1960

Lucrare de bază privind organizaţia internaţională a fugarilor „Adunarea Naţiunilor Europene Captive" (A.N.E.C.) - Filiala din Anglia

Elementele fugare care s-au grupat în organizaţia A.N.E.C. au declarat încă de la şedinţa plenară de constituire din 20 septembrie 1954 scopul duşmănos al organizaţiei.

Redăm textul declaraţiei tăcute în şedinţa de constituire:

„Noi reprezentanţii democraţi ai popoarelor Albaniei, Bulgariei, Cehoslovaciei, Estoniei, Lituaniei, Letoniei, Poloniei, României şi Ungariei aservite de către Uniunea Sovietică şi supuse la exploatarea dictaturii comuniste, ne-am constituit în Adunarea Naţiunilor Europene Captive.

Grupurile noastre politice în exil reprezintă voinţa de neclintit de a redobândi independenţa, libertatea şi o formă de guvernământ democratică. Ele întruchipează convingerile şi aspiraţiile democratice care persistă în Naţiunile din Centrul şi Estul Europei pe plan spiritual, politic şi social.

Noi declarăm solemn că scopurile pe care le urmărim şi principiile de care ne ghidăm în acţiunea noastră pentru libertatea patriei noastre, sunt următoarele:

1. Dictatura totalitară a comuniştilor, sub aspectul său naţional, cât şi internaţional, a lipsit Naţiunile Europei Centrale şi Orientale de toate libertăţile lor fundamentale.

Noi ştim că este de datoria noastră de a ridica vocile în numele lor pentru ca scopurile adevărate la care ele tind şi le revendică că ele au drept de a le formula, nu trebuiesc ignorate şi trecute cu tăcerea.

De asemenea noi vrem a supune fără întârziere aceste scopuri şi revendicări unei consideraţii serioase a autorităţilor lumii libere.

Noi facem apel la toate autorităţile democratice, naţionale şi internaţionale, şi în primul loc a celui mai înalt for, Naţiunile Unite, cerându-le de a ne acorda bunăvoinţa lor şi aprobarea în vederea liberării naţiunilor noastre subjugate.

2. Noi suntem ferm hotărâţi de a rămâne uniţi în serviciul celor mai mari valori umane: demnitatea de a fi om, drepturile sale esenţiale, independenţa şi libertatea.

Nu poate exista coexistenţă în lume atât timp cât sensul real şi respectul acestor valori supreme nu vor fi asigurate în cele două tabere care se opun astăzi.

Experienţa istorică acumulată în secolul XX arată că o ordine internaţională justă şi o pace durabilă, nu vor putea fi stabilite pentru o perioadă mai îndelungată, atâta timp cât naţiunile noastre nu vor înceta a fi obiectul tocmelilor internaţionale pentru a deveni factori activi ai vieţii internaţionale.

Acţiunea noastră este în consecinţă destinată a servi interesele generale ale lumii libere prin integrarea ţărilor noastre într-o Europă unită.

3. Conştienţi de faptul că civilizaţia creştină la fel ca toate celelalte civilizaţii va fi ameninţată cu distrugerea dacă domnia violenţei şi a măsurilor ipocrite se vor generaliza, noi refuzăm de a limita acţiunea noastră la cauza singurelor noastre popoare. Noi ne declarăm solidari cu toţi oprimaţii, cu toţi aceia care sunt persecutaţi, exploataţi, călcaţi în picioare, trădaţi.

Noi ne angajăm a le purta de grijă din toate puterile noastre.

Dispreţul pe care opresiunea comunistă internaţională îl arată faţă de aspiraţiile naţionale şi sociale cele mai justificate, trebuie să înceteze cât mai repede posibil.

Trebuie găsite remedii şi soluţii echitabile care printr-o cooperare internaţională regulată, să pună capăt pericolului care apasă asupra umanităţii pentru a face loc unei păci durabile, bazată pe libertate, democraţie, justiţie şi respect omenesc".

Această declaraţie a fost completată ulterior cu „noi" elemente enunţate în diverse ocazii sub formă de apel sau rezoluţii de natură a face vâlvă în rândul fugarilor în scopul menţinerii stării lor de spirit cât şi pentru a justifica activitatea conducătorilor organizaţiei faţă de elementele care subvenţionează cu fonduri.

Adunarea Naţiunilor Captive din Europa a fost creată în Statele Unite ale Americii ca o „organizaţie internaţională" care uneşte pe „adevăraţii" reprezentanţi ai emigraţiei din Europa Centrală şi Răsăriteană şi are menirea să completeze activitatea O.N.U. în domeniul „apărării intereselor popoarelor subjugate" din Europa.

în realitate este o organizaţie reacţionară a emigranţilor finanţată de către Departamentul de Stat al S.U.A. şi care duce o largă activitate de subminare împotriva U.R.S.S. şi ţărilor de democraţie populară, redactând materiale calomnioase de propagandă împotriva ţărilor lagărului socialist.

în componenţa ei în afară de reprezentanţii fugarilor din cele nouă ţări socialiste mai intră şi reprezentanţii diferitelor uniuni şi organizaţii internaţionale reacţionare sprijinite de către imperialiştii din S.U.A., Anglia şi Franţa.

Adunarea Naţiunilor Europene Captive primeşte un sprijin politic şi material permanent din partea a o serie de personalităţi de stat şi ai vieţii publice din S.U.A., Anglia, Franţa, Germania Occidentală, Belgia şi din alte ţări imperialiste.

Dintre „personalităţi" fac parte:

în S.U.A.:

Hubert Humphrey, senator democrat, membru al Comisiei Senatoriale pentru afacerile externe;

John Kennedy, senator democrat, membru al Comisiei Senatoriale pentru afacerile externe;

Thomas Morgan, membru al Camerei Reprezentanţilor;

John Mc Cormac, membru al Comisiei [Camerei] Reprezentanţilor;

Edna Key, membru al Camerei Reprezentanţilor;

Elvin Bentley, membru al Camerei Reprezentanţilor;

George Minie, preşedintele Federaţiei Americane a Muncii a Congresului Sindicatelor de Producţie;

în Anglia:

St. Oswald, membru al Camerei Lorzilor;

Young Kenneth şi Robert Boutby, deputaţi în Parlament;

în Franţa:

Bidault şi Pflimlin, foşti prim-miniştri;

Block Ascar, secretar general al Comitetului francez „Europa Liberă";

Neigelain, socialist;

în R.F. Germană:

Georg Kitzinger preşedintele comisiei de politică externă a Bundestagului şi Ernst Paul, deputat în Bundestag din partea P.S.D.G.;

[în alte ţări]

Uistrend, deputat în parlamentul suedez;

F. J. Gerhard, deputat în parlamentul olandez;

Fernon Geuss, preşedintele Adunării Consultative a Consiliului Europei;

Oldenbruck, secretar general al Confederaţiei Internaţionale a Sindicatelor Libere şi alţii.

Preşedinte al Adunării Naţiunilor Captive este unul din conducătorii emigraţiei reacţionare* anume* însă în realitate activitatea acestei organizaţii este condusă de Departamentul de Stat al S.U.A. prin intermediul reprezentantului său, anume Mc Karger.

Conform statutului organizaţia are scopul de a întreprinde, prin intermediul O.N.U. şi a altor organizaţii internaţionale aflate sub influenţa S.U.A., măsuri îndreptate împotriva politicii U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară din Europa.
Una din laturile principale ale activităţii de subminare o constituie redactarea şi răspândirea prin intermediul O.N.U. şi altor organizaţii internaţionale aflate sub influenţa S.U.A. a materialelor calomnioase menite să submineze prestigiul naţional al U.R.S.S. şi ţărilor de democraţie populară.
După cum recunosc conducătorii sarcina acestei organizaţii este de a „contracara" activitatea reprezentanţilor U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară în organizaţiile internaţionale. îndeplinirea hotărârilor „organizaţiei" este urmărită de o „comisie generală" creată special pentru aceasta.
Prima etapă a realizării hotărârilor luate constă în aducerea lor la cunoştinţa Preşedintelui Adunării Generale O.N.U., secretarului ei general şi delegaţiilor ţărilor capitaliste din O.N.U.
Hotărârile care au mai ales un caracter politic, sunt aduse la cunoştinţa guvernului S.U.A. şi misiunilor diplomatice ale ţărilor capitaliste acreditate la Washington.
După aceia membrii şi colaboratorii „organizaţiei" trebuie să lupte pentru realizarea în practică a acestor hotărâri prin stabilirea de contacte personale cu reprezentanţii ţărilor amintite la O.N.U.
Printre acţiunile duşmănoase întreprinse de Adunarea Naţiunilor Europene Captive sunt:
- colaborarea la excluderea Republicii Socialiste Cehoslovace în octombrie 1954 din fondul internaţional de valută;
- pregătirea „materialelor cu privire la munca forţată" din U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară din Europa;
- pronunţarea împotriva proiectului tratatului de stat cu Austria propus de către Uniunea Sovietică, împotriva propunerii sovietice de se a încheia un pact de securitate europeană;
- împiedicarea primirii în O.N.U. a Albaniei, Bulgariei, României şi Ungariei în 1955;
- trimiterea către secretarul general al O.N.U. şi preşedintelui S.U.A. a unor referate şi teme ca:
- „Ilegalitatea reprezentării în O.N.U. a ţărilor din blocul sovietic";
- „Imperialismul sovietic";
- „încălcarea obligaţiunilor şi tratatelor internaţionale de către ţările blocului sovietic";
- „Lipsa de drepturi a sindicatelor din ţările de democraţie populară";

- „Situaţia bisericii în ţările Europei Centrale şi Răsăritene";
- „Tratatul de la Varşovia, ca instrument de subjugare" etc.

La sesiunile speciale ale A.N.E.C. ţinute la Strassbourg (Franţa) au fost dezbătute următoarele probleme de bază:

1. La sesiunea I specială din iulie 1955:
- „Integrarea europeană";
- „Apărarea patrimoniului cultural al Naţiunilor subjugate".

1. La sesiunea Îl-a specială din aprilie 1956:
- „Integrarea Europeană şi colaborarea cu Consiliul European";
- „Problema refugiaţilor şi propaganda sovietică pentru repatriere";
- „Imperialismul sovietic"

1. La sesiunea III-a specială din aprilie 1958:
- „Ultimele evenimente din ţările subjugate şi influenţa lor asupra politicii puterilor occidentale";
- „Integrarea europeană şi politica Consiliului European";
- „Aspecte actuale ale problemei refugiaţilor";
- „Includerea problemei maghiare pe ordinea de zi a conferinţei la nivel înalt".

La Sesiunea IV-a specială, s-au adoptat hotărâri îndeosebi în următoarele probleme:
- „Interzicerea vizitării centrelor de refugiaţi de către reprezentanţii diplomatici ai puterilor comuniste";
- „Cererea ca organizaţia refugiaţilor să fie recunoscută de către O.N.U. (prin participarea refugiaţilor în cadrul Serviciilor administrative ale înaltului Comisariat al O.N.U. în problemele refugiaţilor)";
- „Crearea fondului internaţional pentru ajutorarea refugiaţilor";
- „Proclamarea eliberării popoarelor subjugate ca scop al politicii externe a ţărilor lumii libere";
- „Recunoaşterea reprezentaţilor politici şi diplomatici ai emigranţilor în calitate de reprezentanţi ai popoarelor subjugate din Europa".

Dacă în prima etapă a existenţei sale conducătorii A.N.E.C. acţionau numai prin intermediul O.N.U. depunând toate eforturile pentru a-şi consolida poziţia de reprezentanţi „adevăraţi" ai emigraţiei din ţările Europei Centrale şi Răsăritene, ulterior ei au început să-şi îndrepte eforturile pentru ca hotărârile sesiunilor să fie răspândite de asemeni prin intermediul consiliului european N.A.T.O. şi altor organizaţii internaţionale agresive a căror activitate este îndreptată împotriva ţărilor lagărului socialist.

Activitatea „Adunării Naţiunilor Europene Captive" a fost deosebit de intensă în perioada evenimentelor din Ungaria.
în octombrie 1956 ea a adoptat o rezoluţie prin care se cerea ca comisia internaţională a O.N.U. să intervină în evenimentele din Ungaria.
Adunarea Naţiunilor Europene Captive are un secretariat permanent la Strassbourg în Franţa care editează buletine, în limbile franceză, engleză şi germană, buletine în care se publică materialele sesiunilor organizaţiei, referate, memorii şi alte materiale menite să submineze prestigiul Uniuni Sovietice şi al ţărilor de democraţie populară.
în cadrul Organizaţiei lucrează peste 200 de colaboratori permanenţi care sunt în acelaşi timp membri şi conducători ai delegaţiilor din partea Organizaţiilor naţionale de emigranţi precum şi ai uniunilor şi asociaţiilor internaţionale reacţionare.
Adunarea Naţiunilor Europene Captive caută să-şi adopte structura organizatorică, după structura organelor O.N.U.
La sesiunea a IV-a care a avut loc în aprilie 1958 la Strassbourg, au fost aleşi din partea emigraţiei româneşti în organele de conducere următorii fugari:
- Romulus Boilă
- Ionescu Vladimir
- Raţiu Iancu
- Veniamin Virgil
- De asemenea au fost aleşi reprezentanţi ai tuturor ţărilor reprezentate de fugari în A.N.E.C.

Din partea Uniunii şi Asociaţiilor Internaţionale reacţionare au fost aleşi:
Din partea Centrului Internaţional al Sindicatelor Libere din exil (C. I. S. L.).
- Frantisek Billas, preşedintele comitetului executiv al C. I. S. L.
- Arno Hais - vicepreşedintele acestui comitet
- Şerban Voinea, membru al Comitetului Executiv al „Partidului Socialist".

în componenţa Adunării Naţiunilor Europene Captive mai intră comitetele: „politic", „social" şi „general", diferite „comisii" şi servicii generale şi speciale; organele principale sunt comitetul politic, social şi general şi secretariatul.
Din secretariatul general fac parte următorii:
- Brutus Coste (fugar român), secretar general al A.N.E.C.
- Antoni Dargas, directorul biroului „Organizaţiei" la Bonn.
- Louis Babici, intendentul clădirilor „Organizaţiei".
- Georg Ferdinand, şeful cancelariei.
- Simona Bei şi Betty Leteridge, secretare dactilografe.

Din serviciul presei face parte în calitate de corespondent Ion Ureche (fugar român din Paris).
Edmond Renak directorul biroului organizaţiei la Paris.
Din iniţiativa O.N.U. (reprezentanţii ţărilor imperialiste în frunte cu S.U.A.), la 5 decembrie 1958 s-a adoptat rezoluţia adunării generale cu 59 de voturi în vederea organizării „anului mondial al refugiaţilor".
Scopurile „anului mondial al refugiaţilor" prevăzute în rezoluţie sunt următoarele:
a/ atragerea atenţiei opiniei publice asupra refugiaţilor;
b/ să se facă presiuni asupra guvernelor pentru ca acestea să-şi aducă contribuţia din punct de vedere financiar şi să adune fonduri de la organizaţiile filantropice şi de la public în general.

în perioada iulie 1959-31 iunie 1960, O.N.U. a organizat „anul mondial al refugiatului" cu scopul de a atrage atenţia opiniei publice asupra problemei fugarilor şi exilaţilor din fiecare ţară de orice tendinţă politică, de orice religie.

în prezent la „anul mondial al refugiatului" participă 76 de state dintre care 21 din Europa, 22 din America Latină, 20 din Asia, 11 din Africa, 2 din Australia.

Pentru atingerea scopurilor prevăzute în rezoluţia O.N.U. diferite ţări vor lua iniţiative în diferite feluri fie acordând fonduri organizaţiilor recunoscute, fie primind noi fugari pe teritoriul lor, fie adoptând un statut mai larg satisfăcător pentru refugiaţi.

Astfel, în Italia s-a înfiinţat un comitet de onoare în vederea sprijinirii rezoluţiei O.N.U. sub preşedinţia lui Caria Gronchi. Acest comitet este format din anumite personalităţi (membri din guvern, înalţi magistraţi, exponenţi calificaţi ai celor mai mari întreprinderi comerciale) alese pentru posibilităţile lor de colaborare şi ajutor când este vorba de strângerea fondurilor.

Printr-un decret ministerial din 30 iunie 1959 s-a instituit un comitet executiv pentru probleme juridico-administrative. Membrii comitetului au fost desemnaţi de Ministerul Afacerilor Externe, reprezentând ministerele direct interesate precum şi întreprinderi şi organizaţii guvernamentale sau particulare. Instituţiile din Italia, interesate în sprijinul rezoluţiei O.N.U. sunt: Ministerul de Interne, Ministerul Muncii, Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor, Ministerul Tezaurului, Opera de Asistenţă a Vaticanului, Radio-Televiziunea italiană, Societatea italiană pentru organizaţia internaţională, misiunea italiană „Conferinţa Naţională pentru bunăstarea catolicilor", Comitetul Catolic

pentru emigraţie, opera de asistenţă „Iuliani şi Dalmati", Crucea Roşie Italiană, Activităţi de Asistenţă Italiene şi Internaţionale (A. A. I. I.).

în vederea rezolvării treptate a problemei fugarilor şi refugiaţilor în spiritul rezoluţiei O.N.U. s-au format patru organisme însărcinate să se ocupe direct sau indirect de această problemă. Acestea sunt:

- Biroul de lucru şi ajutor al Naţiunilor Unite pentru fugarii din Palestina şi Orientul Apropiat, Organizaţia Naţiunilor Unite pentru Renaşterea Coreei, Comitetul Interguvernamental pentru emigrările din Europa şi înaltul Comisariat al Naţiunilor Unite pentru refugiaţi.

Independent de aceste organizaţii există o altă organizaţie, Consiliul Europei care, fiind creat cu scopuri diferite, se găseşte astăzi în situaţia de a aborda şi rezolva împreună cu membrii săi problema fugarilor. în aprilie 1956 s-a instituit un fond de restabilire al Consiliului Europei cu un capital iniţial de 10 milioane de dolari cu scopul de a emite sau garanta împrumuturi destinate să finanţeze toate acele proiecte care tind, fie să găsească de lucru pe loc celor interesaţi, fie să le uşureze emigrarea. Sunt 8 ţări care au aderat la fond şi care au subscris jumătate din capitalul iniţial: Belgia, Franţa, Grecia, Islanda, Italia, Luxemburg, Germania, Turcia.

Alături de organismele mai sus arătate, trebuie menţionată activitatea desfăşurată de organizaţiile (agenţiile) voluntare, deci de societăţi filantropice formate din diferite ţări. Suma care se cheltuieşte anual de către organizaţiile filantropice pentru servicii şi proiecte destinate fugarilor se ridică la 200 (două sute milioane) dolari. Mare parte din această sumă se varsă la termenele contractului încheiat cu Fondul Naţiunilor Unite, cu Planul Statelor Unite pentru Ajutorul Fugarilor şi cu Comitetul Interguvernamental pentru emigrările din Europa.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 6, voi. I, f. 9-18.

124.

1960 octombrie 28. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Adunarea Naţiunilor Europene Captive" filiala - Londra, nume conspirativ „Piccadily".

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţia I — Strict secret
Aprobat
Şeful direcţiei
N. Doicaru

Hotarare
de deschiderea dosarului de obiectiv „Adunarea Naţiunilor Europene Captive" filiala - Londra

Azi, 28 oct. 1960, subsemnatul l[ucrător] op[erativ] p[rim] căpitan Loghin Ioan, analizând materialul existent asupra organizaţiei „Adunarea Naţiunilor Europene Captive" filiala - Londra.

Am găsit că A.N.E.C. a fost creată în S.U.A. ca o „organizaţie internaţională", care uneşte pe „adevăraţii" reprezentanţi ai emigraţiei din Europa Centrală şi Răsăriteană şi are menirea să completeze activitatea O.N.U. în domeniul „apărării intereselor popoarelor subjugate". în realitate este o org[anizaţie] reacţionară cu filiale în Franţa, Anglia, Italia etc. finanţată de către Departamentul de Stat al S.U.A. şi care duce o largă activitate de subminare împotriva U.R.S.S. şi ţărilor socialiste, redactând mat[eriale] calomnioase de propagandă împotriva acestor ţări. Filiala din Anglia a „A.N.E.C. " este condusă de fugarul Gogu Constantinescu şi I. Raţiu.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru organizaţia „Adunarea Naţiunilor Europene Captive", filiala - Londra - Anglia, numele conspirativ „Piccadily"[91].

L[ucrător] op[erativ] Cpt. Ioan Loghin

„De acord" Şef serviciu [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 6, voi. I, f. 7.

125.

1960 octombrie 28. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Lăcusta" pentru Grupul legionar din Italia.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţia I — Strict secret
Aprobat,
Şeful Direcţiei I N. Doicaru

Hotărâre de deschiderea dosarului de obiectiv

„De acord" Şef birou [indescifrabil]

Astăzi, 28 octombrie 1960, subsemnatul l[ucrător] op[erativ] mr. Georgescu Constantin, analizând materialul existent asupra grupului legionar din Italia.

Am găsit că, deşi acest grup este mic ca număr, totuşi prezintă importanţă în special pentru faptul că în rândurile lor se află unii conducători ai organizaţiei legionare cum sunt: Papanace Constantin, BujinNicolae, Roşu Octavian şi alţii. Acest grup este împărţit în două fracţiuni care reprezintă de fapt cele două tabere ale legionarilor la ora actuală: una condusă de Papanace Constantin care este cea mai activă şi mai numeroasă, având

91 Dosarul de obiectiv nr. 2390 al organizaţiei „A.N.E.C." filiala din Anglia a fost închis la 7 aprilie 1963 *(A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 6, voi. I,f. 8)*

şi o fiţuică intitulată „Vatra", redactată de Vălimăreanu Petre şi cealaltă, mai puţin numeroasă, adeptă a lui Horia Sima, care este condusă de Roşu Octavian.
Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru Grupul legionar din Italia, numele conspirativ „Lăcusta".
Lucr[ător] op[erativ]
Mr. Georgescu Constantin Şeful Biroului II
Cpt. [indescifrabil] „De acord" Şeful Serviciului III Lt.-col. [indescifrabil]
A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 114, f. 7.

126.

1961 ianuarie 25. Sinteză referitoare la neînţelegerile şi schimbările de personal din cadrul postului Radio „Europa Liberă", transmisă ministrului Afacerilor Interne, Alexandru Drăghici de către omologul său polonez Vladislav Viha.

Ministerul Afacerilor Interne Strict Secret
Nr. 14/61/OC Varşovia
25 ianuarie 1961
Către
Tovarăşul ministru al Afacerilor Interne al Republicii Populare Române Alexandru Drăghici
Bucureşti
Stimate tovarăşe ministru,
Vă trimitem alăturat o informaţie privind neînţelegerile şi schimbările de personal petrecute în cadrul postului de radio „Radio Europa Liberă" (München).
Cu salutări tovărăşeşti
Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Populare Polone Vladislav Viha
Neînţelegerile şi schimbările de personal petrecute în cadrul postului de radio „Radio Europa Liberă" (München)

„Radio Europa Liberă" (München), Englischer Garten 1 este un serviciu al Comitetului pentru Europa liberă din New York. începând cu luna iulie 1950 adică din momentul apariţiei sale postul desfăşoară activitate propagandistică şi de diversiune anticomunistă, îndreptată împotriva ţărilor de democraţie populară. Radio „Europa Liberă" şi aparatul lui foarte dezvoltat sunt finanţate de organizaţia influentă americană „Cruciada Libertăţii" - organizaţie anticomunistă şi de guvernul Statelor Unite ale Americii. Pe teritoriul Europei Occidentale radio „Europa Liberă" dispune de 30 de posturi de radio-emisie cu o putere de 12 000 kw care transmit pentru Polonia, Cehoslovacia şi Ungaria câte 20 de ore pe zi iar pentru România şi Bulgaria câte 6 ore pe zi.

în cadrul postului de radio din München unde lucrează în prezent circa 1 300 salariaţi, inclusiv 700 cetăţeni din R.F.G., 130 de cetăţeni americani, peste 100 emigranţi polonezi şi peste 350 emigranţi din alte ţări, au început de mai mult timp duşmăniile, intrigile şi discuţiile în probleme politice şi naţionale. Destul de des apar contrazicerile legate de problemele, metodelor şi căilor „unei lupte eficace împotriva comunismului". în pofida tuturor eforturilor şi ordinelor oficiale ale conducerii, care au drept scop de a nu descoperi în faţa unor persoane străine problemele interne ale reprezentanţei, conflictele apărute în ultimul timp în cadrul radioului „Europa Liberă" n-au putut fi tăinuite. Cercurile vest-germane şi organele de presă au oglindit pe larg acest eveniment. Cauza imediată a campaniei de presă îndreptată împotriva radio „Europa Liberă" a constat în concedierea în luna octombrie 1960 a redactorului H. Winterschteigher (cetăţean al R.F.G.), „pentru călcarea disciplinei şi liniştii interne" care în acelaşi timp îndeplinea şi funcţia persoanei de încredere a sindicatelor. în faţa instanţei de judecată a R.F.G. la care a apelat Winterschteigher, care a lucrat la radio „Europa Liberă" 9 ani, s-a descoperit că acesta a fost concediat pentru faptul că la lista emisiunilor zilnice el a adăugat la numele oraşului polonez Opole şi vechea denumire germană (Opelln).

Acest fapt a provocat nemulţumirea funcţionarilor secţiei poloneze care s-au simţit „jigniţi politic". îndepărtarea lui Winterschteiger a provocat protestele unor cercuri şi reviste vest-germane, indignate de „bătaia de joc faţă de teritoriul R.F.G., faţă de un cetăţean german, pentru faptul că acesta a îndrăznit să folosească numele german şi nu acela fals polonez pentru denumirea corespunzătoare a unui oraş".

La sfârşitul lunii octombrie anul trecut au avut loc, de asemenea, discuţii serioase între funcţionarii secţiei poloneze şi conducerea americană a radio „Europa Liberă" care nu a fost de acord să se transmită un program special, privind conţinutul rezoluţiei Congresului coloniei americane în problema frontierei pe Oder şi Neise. în semn de protest secţia poloneză a declarat că îşi va înceta activitatea şi va începe greva. în afară de aceasta unul din redactori a plecat la New York la centrala Comitetului pentru „Europa Liberă" unde a obţinut aprobarea pentru emisiunea respectivă, după cunoscuta declaraţie a lui R. Nixon în problema frontierei de vest poloneză. Datorită acestui fapt declaraţia privind greva a fost retrasă.

Din informaţii secrete rezultă că certurile cu conducerea radio „Europa Liberă" au contribuit la adâncirea intrigilor din cadrul secţiei poloneze, a discuţiilor politice şi a tendinţelor antisemite, care s-au intensificat datorită zvonurilor despre reducerea personalului radio

„Europa Liberă", care s-ar datora unor intenţii ale noii administraţii Kennedy de a-şi limita cheltuielile pentru „Europa Liberă". O parte dintre funcţionarii secţiei poloneze caută să-l înlăture pe J. Novak (Z. Ezeranski) de la funcţia de conducător al secţiei pe care o ocupă din 1952.

Situaţia grea existentă în cadrul radio „Europa Liberă" a intensificat discuţiile dure, care se duc în cadrul secţiei cehoslovace formată din circa 120 persoane. în luna noiembrie 1960, un grup de funcţionari din această secţie, compus din 18 persoane, a trimis un protest conducerii Comitetului pentru „Europa Liberă" din New York în legătură cu schimbările de programe şi de personal introduse de O. Kostrba, numit şef al acestei secţii în august 1960. Acest grup a refuzat să colaboreze cu Kostrba şi cu locţiitorul acestuia V. Granetz, pe care l-a acuzat că l-a primit în calitate de crainic pe „fostul colaborator (până în 1956) al organului sindicatelor comuniste din Bratislava - E. Mako)". Directorul radio „Europa Liberă" - E. Haselhoff (american de origine olandeză) a luat, în legătură cu aceasta, măsuri hotărâte concediind pe cei 18 „rebeli". Cu toate acestea conducerea din New York a „Europei Libere" nu a fost de acord cu această soluţie. Drept răspuns, Haselhoff, care - după părerea cercurilor apropiate de radio „Europa Liberă" - „n-a reuşit să ţină cum trebuie în mână frânele conducerii pentru a nu admite certurile şi discuţiile permanente în rândul personalului" a renunţat la funcţia sa în semn de protest.

împreună cu acesta au demisionat şi următoarele persoane: directorul adjunct al radio „Europa Liberă" Charles Mc Neal, consilierul politic - David Penn şi O. Kostrba. La începutul lunii decembrie cercurile americane au numit în pripă o nouă conducere provizorie la radio „Europa Liberă" compusă din următoarele persoane:

- Director al radio „Europa Liberă" - Tomas Brown (locţiitor al preşedintelui Comitetului pentru „Europa Liberă" din New York);
- Director adjunct - John Dunning (radio „Europa Liberă" - New York);
- Consilier politic - Rodney Smith (director administrativ al Comitetului pentru „Europa Liberă" din New York).

Au fost schimbaţi şi unii şefi de servicii ai radio „Europa Liberă".

Cercurile revizioniste de transfugi au avut o atitudine foarte negativă în legătură cu cele petrecute la postul de radio München. Aceste cercuri sunt mult interesate ca guvernul R.F.G. să anuleze aprobarea dată activităţii radio „Europa Liberă" şi să organizeze emisiuni de radio proprii în limbile est-europene.

Licenţa vest-germană acordată radio „Europa Liberă" al cărei termen a expirat în iulie 1960 s-a prelungit automat cu 1 an. în legătură cu aceasta Ministerul Afacerilor
Externe de la Bonn a declarat că autorităţile R.F.G. nu intenţionează într-un viitor apropiat să anuleze acordul încheiat în 1953 cu „Europa Liberă".

La mijlocul lunii decembrie 1960 problemele postului de radio „Europa Liberă" din München au constituit obiectul unei interpelări şi a unor discuţii aprigi în parlamentul landului Bavaria. Deputaţii din partea partidului strămutaţilor V.N.E. - Hertler (decedat) şi Reichschtein au criticat autorităţile guvernamentale ale R.F.G. pentru atitudinea lor pasivă faţă de concedierea lui Winterschteiger şi pentru faptul că aceste autorităţi nu s-au interesat de politica personalului în cadrul radio „Europa Liberă" „neconformă dreptului de ospitalitate". Ei au cerut ca acordul încheiat cu „Europa Liberă" să fie revizuit în sensul că autorităţile R.F.G. să aibă asigurată o influenţă mai mare asupra politicii personalului şi să nu mai admită în viitor astfel de cazuri. împotriva radio „Europa Liberă" a luat poziţie, atât în landtagul bavarez, cât şi în presă, deputatul Partidului Democrat Creştin - Hacsch. El a declarat: „Noi nu cunoaştem câţi comunişti, titoişti şi intelectualişti radicali de stânga lucrează în cadrul postului de radio «Europa Liberă». în această problemă se poate ajunge la oarecare concluzie numai pe baza emisiunilor... Dacă acest post de radio nu-şi îndeplineşte atribuţiile, el nu are drept la existenţă". în afară de aceasta Hacsch a acuzat pe redactorul radio „Europa Liberă" şi pe redactorul ziarului emigranţilor „Cuvântul ceh" (München) - E. Peiscar - că „desfăşoară activitate de instigaţii împotriva germanilor şi că abuzează în mod scandalos de dreptul de ospitalitate".

Răspunzând la acuzaţiile aduse de către deputaţi, locţiitorul secretarului de stat al Ministerului de Externe bavarez - Junker - a declarat că linia politică a radio „Europa Liberă" poate fi analizată numai de Ministerul de Externe de la Bonn. în afară de aceasta Junker a comunicat că, în 1958, autorităţile bavareze şi Ministerul Afacerilor Externe de la Bonn şi-au asigurat posibilitatea de a influenţa politica personalului postului de radio. Aceasta se referă numai la angajarea noilor funcţionari ai radio „Europa Liberă".

Din comunicatele autorităţilor vest-germane rezultă că unele cercuri guvernamentale de la Bonn „n-ar fi împotrivă ca să se elibereze de o ipotecă atât de grea cum este radio «Europa Liberă»".

Din iniţiativa Comitetului pentru „Europa Liberă", în decembrie anul trecut la Bruxelles (str. Moliere nr. 213) a fost creat aşa numitul „centru cultural european pentru transfugi" care va servi drept „loc pentru întâlnirile emigranţilor şi transfugilor de după cortina de fier în

scopul cunoaşterii de către aceştia a condiţiilor de viaţă din Occident şi a problemelor Europei Unite".

Astfel de centre, finanţate de serviciul radio „Europa Liberă" şi care apar sub denumirea „organizaţiile şi publicaţiile Europei Libere" (Free Europe Organizations and Publications - FEOP) acţionează de acum într-o serie de alte oraşe vest-germane şi anume: Hamburg şi München, precum şi la: Copenhaga, Paris, Innsbruck şi Viena. Aceste reprezentanţe ale Comitetului pentru „Europa Liberă" servesc de asemenea pentru atragerea cetăţenilor din ţările socialiste, care vizitează statele occidentale sub pretextul activităţii culturale, precum şi pentru folosirea lor în scopuri de diversiune şi spionaj.

La deschiderea festivă a centrului din Bruxelles care a avut loc la 6 decembrie 1960 au participat: conducătorul „biroului de coordonare" a Comitetului pentru „Europa Liberă" de la Londra - generalul de rezervă M. Delgado şi funcţionarul Comitetului pentru „Europa Liberă" - E. Metz (fostul director al Universităţii „Europa Liberă" din Strasburg). Au participat de asemenea reprezentanţii cercurilor politice şi religioase belgiene, delegatul comisarului suprem al O.N.U. în problema transfugilor din Belgia - De Roover - precum şi activişti emigranţi din unele ţări ale Europei Răsăritene. Emigraţia poloneză a fost reprezentată de: activistul Partidului Muncii - Popel, profesorul S. Glazer, rectorul misiunii catolice poloneze din Belgia - Csendz K. Kubş, directorul Institutului ştiinţific polonez din Belgia - contele T. Ziberg-Plater şi reprezentantul comitetului de emigraţie polonezo-american, colaborator al organelor de contrainformaţii belgiene - St. Merlo.

Funcţia de director al „Centrului" este ocupată de colonelul P. Hannut, fost locţiitor al directorului general al Crucii Roşii belgiene.

Din informaţii secrete rezultă că Metz se ocupă cu culegerea informaţiilor cu caracter de spionaj de la fugari, pe care le transmite şefului său de la Londra - generalul Delgado. El menţine relaţii apropiate cu fruntaşii emigraţiei reacţionare şi îndeosebi cu şeful filialei din Paris al A.C.E.N.-ului, profesorul V. Veniamin (român). Metz are de asemenea o cartotecă a absolvenţilor şi foştilor bursieri (aflaţi în Occident) ai Universităţii „Europa Liberă" dizolvată în 1958, pentru unirea şi includerea lor în activitatea intensă de diversiune desfăşurată împotriva ţărilor socialiste. El organizează destul de des consfătuiri cu foştii bursieri ai Comitetului pentru „Europa Liberă" şi cu activiştii organizaţiilor de tineret ale emigranţilor din Londra, Bruxelles şi Paris.

[Rezoluţie]

02. 03. 1961

Tov. Moiş

Studiaţi şi dvs materialul anexat.

Să-l cunoască apoi tov. de la emigr[aţie] şi Gregorian şi să-l compare cu ce avem şi noi.

Se va supune analizei numai aspectele ce eventual ar mai interesa a fi exploatate în sinteza ns. către conducere.

N. Doicaru

123.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 45, voi. 3, f. 30-37. **1961 februarie 20.** Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv privind „Comitetul Naţional pentru Europa Liberă", nume conspirativ „Tebas".

Ministerul Afacerilor Interne

Direcţia I — Strict secret

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv „Tebas".

Azi, 20 februarie 1961, subsemnatul lucrător operativ cpt. Aldescu Grigore analizând materialul existent asupra C.N.E.L. „Comitetul Naţional pentru Europa Liberă".

Am găsit că această organizaţie americană a luat fiinţă în anul 1949 din iniţiativa Departamentului de Stat al S.U.A.

Pentru a camufla pe adevăratul iniţiator, Departamentul de Stat s-a folosit de generalul Lucius D. Clay fost înalt comisar american în R.F.G. şi alţi cetăţeni americani (industriaşi, diplomaţi, ofiţeri etc.). Comitetul de conducere al C.N.E.L. este compus din 58 de persoane, are sediul la New York în 2 Park Avenue NY16, preşedinte de onoare este Joseph C. Grew, iar preşedintele activ este Archibald Alexander.

întreaga activitate a C.N.E.L. este îndrumată şi controlată de serviciul de spionaj american în colaborarea cu Departamentul de Stat. După cum se arată în însuşi statutul ei de organizare, această organizaţie întreprinde acţiuni în vederea „eliberării popoarelor subjugate de dominaţia sovietică". Are filiale „în majoritatea ţărilor capitaliste, este susţinută financiar de guvernul S.U.A. şi moralicește de organizaţiile reacţionare ale emigraţiei". Activitatea acestei organizaţii internaţionale prezintă interes, acţiunile ei trebuie cunoscute şi trebuie urmărită de noi.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru C.N.E.L. „Comitetul Naţional pentru Europa Liberă", numele conspirativ „Tebas".

Lucrător operativ
Cpt. Aldescu Grigore
„De acord"
Şef serviciu
Cpt. [indescifrabil.]

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 45, voi. 6, f. 5.

1961 martie 20. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Cleveland" pentru Colonia română din America de Nord.

Ministerul Afacerilor Interne Direcţia I
Strict secret

Hotărâre
de deschidere a dosarului de obiectiv

128.

Azi, 20 martie 1961, subsemnatul cpt. Dorobanţu Lazăr, luc[rător] op[erativ], analizând materialul existent asupra obiectivului Colonia română din America de Nord.
Am găsit că în America de Nord se află o emigraţie de circa 500 000 români americani care au plecat pe acest continent înainte de 23 august 1944 din cauza condiţiilor economice grele din România burgheză.
în ultimul timp din partea fugarilor politici români se fac tot mai multe încercări pentru a subordona colonia română intereselor lor duşmănoase îndreptate împotriva statului nostru.
Pentru noi este foarte necesar a se transforma colonia într-o colonie română progresistă în care scop urmează a fi luate măsuri corespunzătoare pentru realizarea celor ce ne propunem.
Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru Colonia română din America de Nord, numele conspirativ „Cleveland"[92].
Luc[rător] op[erativ] prim
Cpt. Dorobanţu Lazăr
A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 90, f. 8.

1961 aprilie 10. Tabel cuprinzând numele şi adresele unor studenţi care au legături cu „Europa Liberă", transmis ministrului Afacerilor Interne, Alexandru Drăghici, de către ministrul Afacerilor Interne din R.P. Albania.

Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Populare Albania
Nr. 03/6-32 Strict Secret
Tirana 10. IV. 1961
[Către]
Ministrul Afacerilor Interne al R.P.R. - Tov. Alexandru Drăghici -
Bucureşti
Stimate tovarăşe Drăghici,
în cadrul informării reciproce, vă trimitem alăturat un tabel cuprinzând numele şi adresele unor studenţi ai fostului colegiu de la Strassbourg, care în momentul de faţă întreţin legături cu organizaţia „Europa Liberă".
Ţinând seama de faptul că între aceştia există şi câteva persoane de origine română, considerăm că materialul prezintă interes pentru organele Dv.
Cu salutări tovărăşeşti
Ministrul Afacerilor Interne al R.P. Albania
Kadri Hazbiu
Tabel cuprinzând numele şi adresele unor studenţi ai fostului colegiu de la Strassbourg.

92 Dosarul de obiectiv „Cleveland" a fost închis la 25 noiembrie 1963 (A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 90, f. 240)

Cehoslovaci:

- Stefan Chripko - 17, rue Jean Mermoz, Joinville le Pont-France
- Jean Janoviak - 17, rue Marius Jacobot Puteaux (Seine), France
- Joseph Leoszko - 20, rue de la Bienfainsance, Paris VIII
- Thomas Lowit - 106 Boulevard Saint - Germain, Paris 5

- Marijan Struma - Domaine de la Cote Noire Bât. 23 Rue il Malmaison (Seine), France.Libor Sir - 25, rue Monge, Paris
- Bohusllava Zerjav - 18, rue Dannou, Paris 2
- Svetlana Lafont (nee Valentova) - 72 rue de Flore, Le mans

(Sarthe), France Polonezi:

- Stefan Malinowski - 83 rue de Crmee Paris 19, France
- Mathias Morawski - 174 rue de l'Universite, Paris VII
- Zbigniev Olszewski - 5 rue Fresnel, Paris XVI
- Mieczyslaw Werno - 22, Avenue Emile Deschanel Paris VII

Unguri:

- Tibor Kormendi - 36, rue Paul Barruel, Paris XV
- Robert Egon Rehner - I, rue des Ecoles, Paris

Români:

- Zeno Alexandru Vlad - 20, rue des Ecoles, Paris V
- Ion Cuşa - 46, rue Mary Besseyre Vanvea (Seine), France
- Mircea Catană - 18, rue Franklin, Paris XVI

Bulgari:

- Ivan Choroulinkov - II, rue Elysee Menilmontant, Paris XX Vasil Niagoloff- 15 Villa Duthy, Paris 14
- Chirsto Tchoreloff- 14, rue Noyer Renard, Athis-Mona (Seine-Etoise)
- Pierre Schischmanoff- I, Boulevard de Courcelles, Paris VIII

U.R.S.S. - lituanieni

- Vytautas Kasiulis - 42 bis Avenue de Suffren, Paris XV
- Pierre Klimas - 26, rue de Navarin, Paris 9

Informaţia este exactă. **A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 16, f. 49.**

1961 iunie 23. Notă primită de adjunctul ministrului Afacerilor Interne, general- locotenent Pintilie Gheorghe, de la Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Populare Polone referitoare la recrutarea de către americani a unor emigranţi din Europa Răsăriteană.

Ministerul Afacerilor Interne
al Republicii Populare Polone
Nr. ODD-13/23/61 Strict Secret

Varşovia, 23 iunie 1961

Către,
Adjunctul ministrului Afacerilor Interne al Republicii Populare Române Tovarăşul general-locotenent Pintilie Gheorghe
Bucureşti

128.

Stimate tovarăşe,

Am primit semnalări dintr-o sursă demnă de încredere că în ultimul timp americanii manifestă un interes deosebit faţă de mediul emigranţilor din Europa Răsăriteană. Din rândul acestora se recrutează elemente destinate să lucreze în centrele de apreciere a informaţiilor.

Centrul de apreciere a informaţiilor referitoare la Europa Răsăriteană se află într-una din ţările Europei Occidentale şi se subordonează serviciului de spionaj american şi Departamentului de Stat al S.U.A.

în ultima vreme, în cadrul centrului de apreciere a informaţiilor cu privire la Europa Răsăriteană s-au produs mari schimbări în rândul cadrelor şi ca urmare există multe posturi vacante. Şi faptul acesta explică activitatea intensificată a americanilor pentru căutarea de noi lucrători.

Candidaţii pentru posturile de funcţionari ai centrului de apreciere a informaţiilor trebuie să aibă cunoştinţe temeinice asupra teritoriului şi situaţiei ţărilor din Estul Europei, fiindcă sarcina lor va fi să aprecieze informaţiile primite de acolo.

înainte de angajare, aceştia sunt verificaţi cu minuţiozitate şi timpul de verificare poate să dureze până la 6 luni. Trebuie subliniat că în această muncă pot fi primite nu numai elementele fugare din vechea emigraţie dar şi cei veniţi de curând în Occident. în acest mediu spionajul american îşi recrutează oamenii, în primul rând din rândul tineretului, şi pentru munca informativă. Merită atenţie faptul că persoanele nou recrutate nu se pun îndată la lucru. După pregătire, ei pleacă în misiune, sub o formă legală ca turişti în ţările de unde provin. Numai după câteva călătorii de acest fel şi după ce sunt suficient de orientaţi asupra situaţiei, ei îşi încep activitatea corespunzătoare la centrul de informaţii sau punctele acestuia situate pe teritoriul continentului european.

Mcislav Moczar **A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 16, f. 52-53.**

131.

1962 martie 2. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv „Volnay" pentru filiala „Europa Liberă" din Paris.

Ministerul Afacerilor Interne Strict Secret

Direcţia I

Hotărâre

de deschidere a dosarului de obiectiv al filialei Comitetului Europei Libere din Paris „Volnay".

Azi, 2 martie 1962, subsemnatul cpt. Plăiaşu Florian locţiitor şef birou, analizând materialul existent asupra Filialei Comitetului Europei Libere din Paris - Franţa.

Am găsit că este necesar ca materialele existente în evidenţele noastre precum şi cele ce vor fi obţinute în viitor asupra acestei organizaţii care privesc activitatea membrilor ei să fie comasate într-un dosar de obiectiv.

Scopul concentrării materialelor este de a facilita urmărirea activităţii acestei organizaţii în vederea întreprinderii de măsuri menite să ducă la contracararea acţiunilor acestei organizaţii.

Pe baza celor de mai sus am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru filiala „Europa Liberă" din Paris - Franţa, numele conspirativ „Volnay".

Locţiitor şef birou

Cpt. Plăiaşu Florian

De acord

Şef serviciu Lt. col. [indescifrabil]

A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 16, f. 9.**1962 iunie 11.** Notă-sinteză privind organizaţia „Liga Românilor Liberi" (L.R.L.)
Ministerul Afacerilor Interne Direcţia I „131"

Notă sinteză privind organizaţia „Liga Românilor Liberi" (L. R. L.)

La New York există un grup de elemente fugare din R.R Română, condus de Mihail Fărcăşanu, Niculescu Barbu şi Ivanovici Dan, care se intitulează „Liga Românilor Liberi".

Organizaţia este înfiinţată de fostul general N. Rădescu în 1949 sub denumirea de Comitetul Naţional Român, iar după moartea lui Rădescu în 1953, ivindu-se neînţelegeri asupra şefiei, cei trei de mai sus s-au constituit în organizaţia cu denumirea L. R. L.

Această organizaţie ca şi C.N.R. are elemente de sprijin în mai multe ţări din America Latină şi Europa, însă gruparea cea mai puternică şi numeroasă este în R.F.G. în frunte cu Ion Gheorghe, fost general şi ambasador al regimului antonescian în Germania fascistă.

Ca acţiuni puse la cale de L. R. L. cea mai importantă este atacul de la Berna din 14-15 februarie 1955 pe care L. R. L. şi l-a atribuit ca inspirat şi pus în aplicare de oamenii ei.

O altă acţiune a mai întreprins în 1961, prin intervenţia lui M. Fărcăşanu, la organele guvernului S.U.A. de a înfiinţa unităţi militare de şoc dintre fugari care să fie instruite şi pregătite pentru a interveni în cazul unui conflict înarmat. Această acţiune a fost luată după modelul fugarilor unguri cărora guvernul S.U.A. le-a admis o asemenea cerere.

De asemenea, tot în 1961, L. R. L. prin Dan Ivanovici, iniţia instruirea unui grup de şapte-opt fugari tineri de la care primise scrisori că vor să treacă la acţiuni concrete împotriva regimului din ţară şi că cer în acest scop ajutorul L. R. L.

Dan Ivanovici spera că prin concursul organelor de informaţii ale S.U.A. să realizeze o asemenea acţiune, dar până la urmă fie neprimind încuviinţarea organelor S.U.A., fie convingându-se de neseriozitatea elementelor pe care avea să le folosească într-o asemenea acţiune, nu a mai avansat în planurile sale, până în prezent.

Strict Secret 11 iunie 1962

Dan Ivanovici editează o fiţuică şapirografiată intitulată „Buletinul Militar" care apare o dată la două luni şi în care se debitează cunoscutele calomnii la adresa R.R Române.

Fiţuica este apreciată însă de alţi fugari că nu are importanţă prin materialele pe care le publică, iar pe Dan Ivanovici îl desconsideră că este bătrân şi ramolit. De altfel, L. R. L. nu are un sediu la New York aşa cum are C.N.R., toată activitatea şi în special şapirografierea „Buletinului" se

face la domiciliul lui Dan Ivanovici din New York, de unde se şi expediază la alţi fugari.

Barbu Niculescu, deşi locuieşte în New York, se ocupă mai mult de afaceri, îndeplinind în acelaşi timp şi unele sarcini ale C.I.A. al cărei colaborator este (ex. trimiterea lui în Cuba înainte de agresiunea din aprilie 1961).

Mihail Fărcăşanu locuieşte de fapt la Washington la Gather (soţia fostului ambasador american care a decedat la Bucureşti în 1941) care-l finanţează şi se ocupă foarte puţin de activitatea organizaţiei. Activitatea lui se concretizează prin unele materiale [pe] care le scrie pentru fiţuica „Românul" care apare ca purtător de cuvânt al L. R. L. De fapt fiţuica se pregăteşte şi tipăreşte în Germania Federală şi are o apariţie neregulată.

Dan Ivanovici se plânge în scrisorile sale către unele elemente din Europa că „Mihail Fărcăşanu şi Barbu Niculescu nu se ocupă mai deloc de activitatea organizaţiei şi că nu se vede cu ei luni de zile - fapt care se confirmă şi prin alte surse - şi din această cauză activitatea L.R.L. este redusă".

Trebuie ţinut cont de faptul că L.R.L. îşi păstrează caracterul subversiv diversionist prin legăturile pe care Barbu Niculescu şi Mihail Fărcăşanu le au cu C.I.A., deoarece este posibil ca D. Ivanovici să fie ţinut la distanţă de asemenea acţiuni pe care Barbu Niculescu le întreprinde în secret la ordinele C.I.A.

Până în prezent agentura noastră nu a reuşit să clarifice definitiv care este de fapt activitatea L.R.L. la New York şi în ce constă ea în afară de ceea ce spune Dan Ivanovici, care este încadrat cu un agent.

O importanţă deosebită prezintă urmărirea informativă a lui Barbu Niculescu, care, aşa cum am arătat, este agent al C.I.A. şi care poate întreprinde acţiuni deosebite, precum şi M. Fărcăşanu.

în acest scop, trebuie identificat cercul lor de relaţii pentru a stabili care dintre agenţii noştri sau elementele în studiu au posibilităţi de a-i urmări şi a cunoaşte activitatea lor subversivă.

Sarcini corespunzătoare au fost prevăzute prin planul de muncă pe semestrul II/ 1962.

Lucrător operativ
Căpitan Aldescu Grigore

A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 14, f. 127-129.

1962 octombrie 8. Notă privind organizaţia **B.B**.C. - Secţia română din

Anglia. Ministerul Afacerilor Interne

Serviciul III — Strict Secret

132 — 8 octombrie 1962

123.

Se aprobă Şeful Direcţiei I General-maior Doicaru Nicolae

Notă de stadiu nr. 1
privind obiectivul „Organizaţii internaţionale" ale fugarilor din Anglia

în Anglia urmărim informativ 4 organizaţii internaţionale ale fugarilor şi anume:

- British Broad Casting Corporation (B.B.C.) - Secţia Română;
- Adunarea Naţiunilor Europene Captive (A.N.E.C.) fdiala pentru Anglia;
- „Free Europe" cu fdiala la Londra
- Blocul Antibolşevic al Naţiunilor - fdiala Anglia.
- **B.B**.C. - **Secţia română.**

A început să lucreze din anul 1941. De la început a fost încadrată cu personal din rândul românilor stabiliţi în Anglia prin diverse împrejurări. Secţia română face parte din serviciul programelor pentru străinătate, serviciu care aparţine numai formal de B.B.C. el fiind dirijat direct de către M. A. E. englez, iar fondurile necesare acestui serviciu provin în întregime din alocaţii de stat.

Secţia română face parte din departamentul Europa de Sud-Est condus de englezul Latey, iar materialele transmise de fugarii români în cadrul emisiunilor respective sunt primite de către şeful Departamentului de care aparţine secţia română, direct de la M. A. E. - englez.

Şeful Secţiei române este o englezoaică necăsătorită cu numele de Berry, iar ca locţiitor al acesteia este Zussman - numit recent în locul lui Liviu Cristea. Zussman a lucrat până recent la legaţia britanică din Bucureşti.

în prezent, în cadrul secţiei române lucrează următorii fugari români: Liviu Cristea, Nicolae Gheorghiu, Ion Podea, Clarance Galea, Mihai Niculescu, Mircea Store şi soţia sa, Victor Sircea, Victor Cornea (temporar), Maria Prodan şi Ileana Herescu.

B.B.C. - Secţia română formează cel mai compact grup de fugari români din Londra. Salariile acestora sunt foarte bune. Gheorghiu şi Cristea care lucrează în acest loc de la înfiinţare, primesc salarii care depăşesc 300 lire sterline pe lună.

Până în prezent în cadrul obiectivului nu avem nici un agent. Din obiectiv se obţin însă unele informaţii în special prin exploatarea lui V. Cornea de către agentul „Stanciu".

Din cadrul obiectivului avem însă în studiu cazul „Rusu" care urmează să fie contactat după reîntoarcerea ofiţerului la post. în acest scop s-a obţinut deja un pachet şi o scrisoare de contactare din partea rudelor lui „Rusu".

Pentru acoperirea informativă a acestui obiectiv ne propunem ca până la sfârşitul ordinului de misiune să definitivăm cazul „Rusu" şi să

intensificăm munca cu agenţii „Stanciu" şi „Sandu" în vederea obţinerii de informaţii asupra activităţii fugarilor din acest obiectiv.

Agenţii „Stanciu" şi „Sandu" vor fi dirijaţi să culeagă date de studiu şi să întocmească fişe asupra tuturor fugarilor români din acest obiectiv pe baza cărora să ne putem fixa asupra elementelor care merită să fie luate în lucru în vederea recrutării.

în Centrală, se vor lua măsuri pentru studierea dosarului de acţiune dusă de organele noastre asupra lui Zussman - care până la plecarea sa din ţară a avut legături cu legaţia britanică din Bucureşti, cu scopul de a stabili posibilitatea iniţierii unor acţiuni asupra sa.

De asemenea, în ţară se vor lua măsurile de verificare asupra elementelor ce lucrează în acest obiectiv şi în special asupra lui M. Niculescu şi Gheorghiu Nicolae, pe care îi vom studia în vederea recrutării.

Strict Secret Exemplar unic 5 I 1963

A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 83, f. 98-100.

1963 ianuarie 5. Raport de închidere a dosarului de obiectiv „Lena" privind colonia românească din Berlinul de Vest.

Ministerul Afacerilor Interne

Direcţia I

133

Se aprobă

Şeful Direcţiei I General-maior, Doicaru Nicolae

Raport Privește colonia română din Berlin Vest, conspirativ „Lena"

După cel de-al doilea război mondial numărul cetăţenilor români aflaţi în Berlin se ridică la circa 300.în septembrie 1947 în rândul acestor elemente a fost reînfiinţată organizaţia coloniei române, care şi-a stabilit sediul în sectorul britanic din Berlin-Vest Kürfürstendamm, nr. 54—55.

Partea cea mai mare a membrilor activi din această organizaţie era formată din fugari, îndeosebi legionari, care desfăşurau activitate duşmănoasă împotriva ţării noastre.

Pentru contracararea activităţii acestei grupări de fugari, organele noastre au întreprins o serie de măsuri informativ-operative.

în urma acestor măsuri şi a evenimentelor petrecute în Berlin-Vest, majoritatea fugarilor români activi au părăsit Berlinul Occidental, stabilindu-se în R.F.G. sau alte ţări capitaliste.

Din verificările întreprinse prin rezidenţa Berlin, rezultă că organizaţia coloniei române din Berlin-Vest s-a autodizolvat nemaiavând o activitate organizată şi nici un sediu propriu.

Raportăm că în prezent principalele organizaţii active pe linie de emigraţie din Berlin-Vest, care desfăşoară activitatea duşmănoasă împotriva ţării noastre, sunt asociaţiile nemţilor emigranţi, originari din Ardeal, Bucovina şi Banat.

Aceste organizaţii funcţionează ca filiale ale celor trei principale Asociaţii federale din R.F.G., respectiv Asociaţia saşilor transilvăneni, Asociaţia şvabilor bănăţeni şi Asociaţia nemţilor bucovineni, toate cu sediile centrale în München.

Şeful Serviciului III Locotenent-colonel Bodor Petre
Şeful Biroului III Căpitan Duma Teodor

A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 92, f. 132-133.

întrucât în prezent obiectivul „Lena" nu mai prezintă interes operativ deosebit pentru organele noastre pe linie de emigraţie, în scopul concentrării forţelor de care dispunem pentru lucrarea activă a obiectivului Voldsdeutsche din Berlin-Vest,

Propunem

Să se aprobe închiderea şi predarea la arhivă a dosarului de obiectiv nr. 400 conspirativ „Lena".

1963 martie 7. Notă referitoare la filiala „Europei Libere" din Viena.

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţia I
„131"

Lucrarea de bază priveşte obiectivul filialele „Europei Libere" din Austria

Din iniţiativa Departamentului de Stat al S.U.A. în luna ianuarie 1949 a fost creat „Comitetul Naţional pentru Europa Liberă" (C.N.E.L.) cu sediul în 2 Park Avenue New York 16 N.Y.

128.

Scopul acestei organizaţii şi principala sa direcţie de activitate sunt menţionate în însuşi statutul ei de organizare, în care se precizează, printre altele, că rolul ei este de a întreprinde acţiuni în vederea „eliberării popoarelor subjugate de dominaţia sovietică".
în anul 1955, la propunerea fostului preşedinte al S.U.A., Eisenhower, congresul american a aprobat suma de 125 000 000, drept fond de susţinere a activităţii „C.N.E.L."
„Comitetul Naţional pentru Europa Liberă" a luat măsuri şi şi-a creat filiale în mai multe state capitaliste din Europa ca R.F.G., Anglia, Franţa, Norvegia, Belgia, Austria, Italia, Spania, Portugalia, Grecia, Turcia, Suedia, precum şi în Orientul Mijlociu.
Din datele ce le deţinem rezultă că în Austria „C.N.E.L." şi-a creat filiale în oraşele Viena, Linz, Gratz, Salzburg şi Innsbruck.
în urma verificărilor întreprinse de organele noastre până în prezent s-a stabilit că filiala „Europei Libere" din Viena este situată pe Markt Platz nr. 2.
Această filială este încadrată cu 9 funcţionari de diferite naţionalităţi fugiţi din ţările socialiste. Pentru problema românească nu este încadrat nici un funcţionar. Ca [şi] colaborator extern al filialei lucrează fugarul Eftimie Gherman care s-a stabilit la Viena.
Filiala „Europei Libere" din Viena foloseşte colaboratorii săi în desfăşurarea unei activităţi duşmănoase intense împotriva ţărilor de democraţie populară. Materialele cu caracter duşmănos sunt trimise filialei din R.F.G. şi difuzate la postul de radio al „Europei Libere" din Miinchen.
Colaboratorii filialei din Viena contactează în scopul exploatării informative diferite persoane din ţările socialiste în trecere prin Austria. Ei caută să determine persoanele cu care stau de vorbă, să ceară azil politic autorităţilor austriece. în cazul când nu reuşesc se încearcă compromiterea persoanei respective.
Strict Secret 7 martie 1963
Filiala din Viena a „Europei Libere" finanţează organizaţia de fugari români şi prin intermediul lor iniţiază diferite acţiuni propagandistice duşmănoase împotriva ţării.

Activitatea filialei din Viena este coordonată de spionul american Thomas Hodje care lucrează sub acoperirea de funcţionar al Ambasadei americane din Austria. Prin intermediul fugarului Eftimie Gherman şi Creţu Vasile (şi el colaborator extern al fdialei „Europa Liberă" din Viena), Thomas Hodje a reuşit să intensifice activitatea fugarilor români grupaţi în „Asociaţia Creştină" organizând cu membrii acesteia diferite manifestaţii cu caracter duşmănos la adresa ţării noastre.

Fugarul Eftimie Gherman se ocupă şi de culegerea de informaţii cu caracter duşmănos, exploatând în orb fugarii români pe care-i plăteşte cu mici sume de bani. Cu ajutorul lui Creţu Vasile şi a altor elemente din cadrul, Asociaţiei Creştine", Eftimie Gherman contactează fugarii, persoanele trimise la tratament, marinarii flotei comerciale care atinge porturile austriece, elementele Volksdeutsche şi chiar unele delegaţii oficiale ale ţării noastre.

Eftimie Gherman a reuşit să determine pe numitul Popa Vasile (trimis la tratament în Austria) să trădeze ţara şi să ceară azil politic guvernului austriac. Ulterior fugarul Popa Vasile a fost atras în cadrul „Asociaţiei Creştine" unde desfăşoară activitate duşmănoasă împotriva ţării noastre. De asemenea, Eftimie Gherman îl foloseşte pe Popa Vasile şi în contactarea persoanelor care trec prin Viena şi în special a celor care emigrează în Israel exploatându-i informativ.

în toamna anului 1962 Eftimie Gherman a procedat la fel ca în cazul fugarului Popa Vasile şi cu trădătorul de patrie Socaci Ionel.

Din materialele informative pe care le deţinem rezultă că fugarul Eftimie Gherman dă spre completare persoanelor contactate un formular cu întrebări, iar în funcţie de informaţiile obţinute îi recompensează cu mici sume de bani.

în discuţii cu elementele contactate Eftimie Gherman se interesează despre situaţia rudelor pe care aceştia le au în ţară, activitatea politică şi alte date ce prezintă interes pentru a fi difuzate de postul de radio „Europa Liberă".

Tot în scopul obţinerii de date cu caracter duşmănos fugarul Eftimie Gherman se deplasează în diferite lagăre de fugari de pe teritoriul Austriei. De asemenea, el face deplasări în Iugoslavia în vederea contactării unor persoane din Banatul Sârbesc, elemente ce au legături cu ţara în scopul exploatării informative.

Din datele ce le deţinem rezultă că Thomas Hodje mai foloseşte în culegerea de informaţii pentru filiala „Europa Liberă" şi pe soţia legionarului Marinescu Nicolae din Innsbruck.

Şeful biroului

Căpitan Dorobanţu Lazăr Lucrător operativ prim

Căpitan Ungureanu Alex.

De acord

Şeful Serviciului III

Locot. colonel Bodor Petre

A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 15, f. I 14-I 17.

128.

1963 martie 25. Hotărâre de deschidere a dosarului de obiectiv pentru „Comitetul Naţional Român" şi „Adunarea Naţiunilor Europene Captive", nume conspirativ „Măgura" („Cameleonul").

Ministerul Afacerilor Interne — Strict secret
Direcţia I

Hotărâre de deschiderea dosarului de obiectiv

[Azi], 25 martie 1963, subsemnatul luc[rător] de informaţii] căpitan Marta Florian, analizând materialul existent asupra organizaţiei naţionale de fugari denumită „Comitetul Naţional Român" şi a organizaţiei internaţionale de fugari denumită „Adunarea Naţiunilor Europene Captive", sub conducerea căreia îşi desfăşoară activitatea „Comitetul Naţional Român".

Am găsit necesar constituirea unui dosar unic pentru urmărirea activităţii acestor organizaţii de fugari, în conformitate cu ordinul conducerii direcţiei şi a instrucţiunilor nr. 4 privind restructurarea dosarelor de obiectiv.

Pe baza celor de mai sus, am hotărât să deschid dosarul de obiectiv pentru „Comitetul Naţional Român" şi „Adunarea Naţiunilor Europene Captive", numele conspirativ „Măgura" („Cameleonul")[93].

Luc[rător] de inf[ormaţii]
Cpt. Marta Florian
Şef birou
Cpt. Dorobanţu
Şef Serv. III
Lt. col. Bodor P.

93 Dosarul de obiectiv „Cameleonul" nr. 3594 a fost închis în 1972 (A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 103, voi. 2, f. 146)

128.

A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 103, voi. I,f. 251.1963 **aprilie** 13. Plan de măsuri ce urmează a fi realizate în acţiunea de grup Dimitriu Adrian şi alţii.

Se aprobă 312/HG/13 aprilie 1963

[Indescifrabil] Strict secret

16. 4. 63 Ex. nr. 1

Plan de măsuri ce urmează a fi realizate în acţiunea de grup Adrian Dimitriu şi alţii.

Faţă de situaţia operativă existentă în acţiunea informativă, apreciem că este necesar a se lua următoarele măsuri informativ-operative:

1. Dirijarea în continuare pe lângă Dimitriu Adrian, fost secretar general al P.S.D.I., a agenţilor „Dumil" şi „Prahoveanu Paul" din problemă.

Prin agentul „Prahoveanu Paul", vom urmări să aflăm poziţia şi manifestările concrete ale lui Dimitriu Adrian în diferite situaţii politice şi dacă nu cumva acesta caută, cu toată prudenţa de care dă dovadă, să facă cunoscut şi altor membri P.S.D.I. părerile şi poziţia sa prin care să-i îndemne să urmeze aceeaşi linie.

Atât prin agentul „Dumil", cât şi prin agentul „Prahoveanu Paul", vom căuta să stabilim dacă Dimitriu Adrian se interesează sau nu de unele elemente mai tinere foste în P.S.D.I., cu scopul de le pregăti pentru „a duce mai departe ideile social- democrate de dreapta". De cine anume se preocupă şi ce mijloace foloseşte.

Avem în vedere acest lucru, cu toate că nu deţinem nici o semnalare, întrucât Dimitriu Adrian este un înfocat adept al concepţiilor sale, iar cu ocazia morţii lui C. T. Petrescu, a afirmat că „prin pierderea unui om nu se pierde ideea politică a P.S.D.I., că această idee va continua să existe".

De asemenea, prin aceşti agenţi, vom urmări în continuare şi legăturile lui Dimitriu Adrian cu ceilalţi fruntaşi P.S.D.I. ca: Romulus Dan, Arhip Jean, Stănescu Paul şi cu alte elemente P.S.D.I. în libertate sau care se vor elibera pe parcurs.

Sarcină permanentă Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

2. Dirijarea pe lângă Romulus Dan, fost secretar general adjunct al P.S.D.I. a agenţilor „Roman David", „Dunăreanu" şi „Nae Olănescu" cu scopul de a-i stabili atitudinea prezentă şi dacă

împărtăşeşte şi altor elemente social-democrate de dreapta concepţiile sale politice.

întrucât Dimitriu Adrian îl vizitează periodic pe Romulus Dan, agenţii vor fi dirijaţi să afle de la acesta ce anume discută cu Dimitriu Adrian şi cum apreciază ei diferitele evenimente interne şi internaţionale.

Deoarece agentul „Roman David" are cele mai bune posibilităţi pe lângă Romulus Dan, îl vom dirija pentru a stabili dacă acesta manifestă sau nu interes faţă de elementele social-democrate de dreapta din străinătate, cunoscut fiind faptul că înainte de a fi arestat, în 1949, a întreţinut relaţii prin corespondenţă cu Eftimie Gherman.
Sarcină permanentă Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

3. Pe lângă Arhip Jean, fost membru în C.C. - P.S.D.I., vor fi dirijaţi în continuare agenţii „Cîmpineanu", „Paul Prahoveanu" şi „Liviu". Prin dirijarea acestor agenţi vom urmări să cunoaştem cu ce elemente P.S.D.I. din capitală şi Galaţi întreţine relaţii Arhip Jean şi natura acestor relaţii.

Având în vedere că Arhip Jean cunoaşte multe elemente P.S.D.I. din Galaţi unde şi-a desfăşurat o bună parte din activitatea sa politică, în colaborare cu lucrătorul care răspunde de această regiune, vom lua legătura cu Dir. Reg. M.A.I. - Galaţi pentru a stabili dacă pe raza acestei regiuni există agenţi care să-l cunoască pe Arhip Jean, în vederea unei marşrutizări la Bucureşti. Prin aceasta vom urmări să cunoaştem dacă Arhip Jean manifestă interes faţă de situaţia foştilor membri P.S.D.I. din Galaţi, cunoscut fiind faptul că el a întreţinut legături strânse cu fruntaşi P.S.D.I. din această regiune, cărora le-a dat instrucţiuni de reorganizare şi cu privire la modul cum să se comporte.

Deoarece Dimitriu Adrian îl vizitează şi pe Jean Arhip, din când în când, agenţii vor fi dirijaţi şi în direcţia stabilirii relaţiilor dintre aceştia şi dacă Arhip Jean cunoaşte sau nu faptul că Dimitriu Adrian vizitează pe Romulus Dan şi Stănescu Paul şi discuţiile pe care le poartă cu aceştia.
Sarcină permanentă Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

4. în privinţa lui Stănescu Paul fost membru în C.C. - P.S.D.I., vom avea în vedere dirijarea agenţilor „Elena Marinescu" şi „Rodion", care ne-au mai furnizat materiale despre el.

Prin „Elena Marinescu", care a desfăşurat activitate politică împreună cu Stănescu Paul, vom urmări să cunoaştem îndeaproape relaţiile acestuia cu fiul său, Stănescu A., plecat în S.U.A. imediat după 23 august 1944. Agenta poate să realizeze această sarcină deoarece soţii Stănescu i-au vorbit de mai multe ori despre fiul lor şi preocupările lui.

Agentul „Rodion" va fi dirijat pe lângă Stănescu Paul pentru a ne informa ce anume lucrări de specialitate are acesta şi care sunt motivele concrete pentru care nu le poate publica.

Pentru a cunoaşte mai bine manifestările şi concepţiile lui Stănescu Paul, va fi dirijat pe lângă acesta şi agentul „Călinescu" din problemele P.N.Ţ., cu care locuieşte pe aceeaşi stradă şi cu care se vizitează.

Sarcină permanentă Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

5. Pe lângă Stambuleanu Adrian, va fi dirijat agentul „Popescu Dumitru" al Serviciului VI, împreună cu care lucrează la acelaşi loc de muncă. Prin acest agent vom urmări să cunoaştem comportarea şi atitudinea lui Stambuleanu Adrian faţă de sarcinile lui pe linia învăţământului superior, întrucât el este încadrat conferenţiar la Institutul Politehnic Bucureşti. Pe măsură ce relaţiile dintre agent şi Stambuleanu Adrian se vor îmbunătăţi, acesta va fi dirijat să stabilească şi eventualele relaţii ale lui Stambuleanu Adrian cu elemente fruntaşe P.S.D.I.

În legătură cu agentul „Dumitrescu" din problema P.N.L., care a mai furnizat materiale despre Stambuleanu Adrian, acesta va fi instruit să menţină legătura cu el pentru a-şi permanentiza relaţiile întrucât, până în prezent, s-au văzut numai întâmplător după o perioadă îndelungată de timp.

Cu ajutorul acestor agenţi, urmărim să cunoaştem dacă Stambuleanu Adrian continuă să adopte mai departe o atitudine pozitivă, aşa cum ne-a fost semnalat până în prezent.

Sarcină permanentă Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

6. Având în vedere că Dimitriu Adrian îl vizitează periodic pe Romulus Dan, Stănescu Paul şi Arhip Jean cu care poartă discuţii al căror conţinut n-am reuşit să- 1 cunoaştem prin agentură, apreciem că este necesar instalarea tehnicii operative la locuinţele lui Romulus Dan şi Stănescu Paul. Ne-am orientat asupra locuinţelor acestor două elemente deoarece Dimitriu Adrian face cele mai multe vizite la acestea.

Prin instalarea tehnicii operative vom putea verifica şi sinceritatea agenţilor dirijaţi pe lângă Romulus Dan şi Stănescu Paul.

Termen: 25 mai Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

7. întrucât Dimitriu Adrian este foarte prudent şi nu spune agenţilor cu cine întreţine relaţii, considerăm că este util să fie pus sub supraveghere operativă pe timp de 15 zile, cu scopul de a stabili dacă întreţine legături şi cu alte persoane în afară de Romulus Dan, Stănescu Paul, cu cine anume şi în ce scop. Aici avem în vedere şi faptul că s-ar

putea să menţină legătura directă cu unele elemente foste în P.S.D.I. din provincie.
Termen 20 mai Răspunde lt. maj. Horotan Gh.
8. Se vor intercepta convorbirile telefonice ale lui Stambuleanu Adrian pentru a se stabili şi pe această cale legăturile mai apropiate şi cine sunt acestea.
Termen: 15 mai Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.
9. Se va intercepta corespondenţa lui Dimitriu Adrian, Romulus Dan, Arhip Jean, Stănescu Paul şi Adrian Stambuleanu, cu scopul de a cunoaşte cu ce persoane din ţară şi străinătate întreţin relaţii şi natura acestora.
Termen: 1 mai Răspunde: lt. maj. Horotan Gh.

Lt. maj. Horotan Gh. [Rezoluţie:]

Supravegherea operativă a lui D. A. se va efectua mai repede în aşa fel încât să cuprindă şi zilele de 1 şi 2 mai. Cpt. [Indescifrabil]

A.C.N.S.A.S., fond informativ, dosar nr. 2549, voi. I, f. 217-221.

138.

1963 august 9. Notă privind acţiunile C.I.A. şi „Europa Liberă" de reorganizare a „Comitetului Naţional Român".

Ministerul Afacerilor Interne
U. M. 0123/1 Strict Secret
9 august 1963

Notă nr. 148
priveşte acţiunile C.I.A. şi „Europa Liberă" de reorganizare a „Comitetului Naţional Român".

în ultimul timp elemente conducătoare din C.I.A., „Europa Liberă" şi unii congresmeni ai S.U.A. ridică tot mai des problema incompetenţei C.N.R. de a îndeplini cu randament acţiunile duşmănoase ce le pun la cale împotriva R.P.R.

Organele noastre deţin informaţii ca în urma discuţiilor ce au avut loc între reprezentanţii organizaţiilor de mai sus, s-a ajuns la concluzia ca să se reorganizeze C.N.R., înlăturându-se în acest sens elementele în vârstă şi compromise, care să fie înlocuite cu cadre tinere, dinamice şi apropiate lor.

în acest scop a fost prelucrat sistematic agentul lor Ion Raţiu, colaborator activ al „Europei Libere" din Londra care a fost îndemnat să-l atragă pe Romulus Boilă, actualul membru C.N.R. şi George Serdici, membru al „C.C. al RN.Ţ. în exil" pentru a forma un „guvern românesc în exil", care ar urma să fie apoi recunoscut de principalele guverne

imperialiste aflate sub influenţa S.U.A. în acest scop Ion Raţiu a întreprins o serie de măsuri. Astfel:

începând din luna martie a.c. Ion Raţiu a contactat pe „conducătorii" mai multor organizaţii de fugari români din Europa, cu care ocazie le-a expus planul său şi le-a cerut sprijinul necesar.

Primind consimţământul lor şi stabilind că în general există dorinţa pentru unirea actualelor organizaţii sub o conducere unică, Ion Raţiu a hotărât intensificarea măsurilor de înlăturarea a actualei conduceri a C.N.R. în frunte cu Vişoianu Constantin. Pentru reuşita acţiuni, Ion Raţiu a recurs la următoarea tactică: La începutul lunii mai a.c. el s-a întâlnit la Londra cu Romulus Boilă şi George Serdici unde au hotărât ca Romulus Boilă să demisioneze din C.N.R. în semn de protest împotriva inactivităţii actualei conduceri şi apoi împreună să meargă în audienţă la Mihai de Hohenzollern pentru a-i explica situaţia de fapt şi să-i ceară pe cale „constituţională" înlăturarea din C.N.R. a actualei conduceri în frunte cu Vişoianu.

în cadrul unor discuţii cu un grup de fugari Iancu Raţiu a afirmat că la întrevederea cu Mihai va ridica următoarele probleme:

„în sânul exilului politic există o dorinţă de unitate însă în calea acestei realizări un obstacol serios îl reprezintă Constantin Vişoianu împreună cu alţi câţiva îmbătrâniţi pensionari care se consideră membri pe viaţă în Comitet şi au monopolizat, cu concursul anumitor cercuri politice americane, dreptul de reprezentanţă şi luptă anticomunistă în exil.

Intenţia noastră nu este de a despărţi activitatea viitorului Comitet Naţional de ajutorul moral şi material primit în prezent de la Departamentul de Stat şi Europa Liberă, ci numai de a înlătura pe cale constituţională anumite elemente obosite fizic şi complet aservite politicii actuale de zig-zag americane care, în mod natural nu este întotdeauna în unison cu interesele fugarilor.

Asemenea elemente obosite şi îmbătrânite, în frunte cu Vişoianu Constantin, sunt obsedate de grija de a-şi permanentiza privilegiile de care se bucură în prezent şi ca atare sunt înclinate să accepte orbeşte directivele americane tară protest şi aceasta pentru a-şi asigura pensia de la Europa Liberă.

O remaniere drastică a actualei conduceri a C.N.R. va infuza sânge tânăr în sânul acestei organizaţii, va permite o cât mai mare unitate cu celelalte organizaţii opoziţioniste şi va garanta o atitudine demnă de rezistenţă contra tuturor directivelor americane ce nu corespund cu interesele naţional-româneşti".

Grupul Raţiu-Serdici-Boilă nu a putut obţine audienţa respectivă la Mihai, din cauza fostului general Petre Lazăr, aşa-zisul şef al protocolului Curţii regale, care aflând de intenţia lor, a întârziat sub diferite pretexte întrevederea şi între timp l-a informat pe Vişoianu de ceea ce se pune la cale împotriva lui în Europa.

Pus în faţa acestei situaţii, Vişoianu a venit de urgenţă la Londra, unde a discutat cu Mihai cerându-i să nu accepte propunerile lui Raţiu.

Mihai, pentru a evita cearta, i-a promis lui Vişoianu că nu îl va primi în audienţă pe Raţiu şi l-a sfătuit să aplaneze situaţia creată în C.N.R.

în timpul şederii la Londra Vişoianu a avut întrevederi cu V. Tilea şi sperând că va aplana situaţia creată a luat legătura cu I. Raţiu căruia i-a propus să se înscrie în C.N.R. promiţându-i o situaţie avantajoasă din punct de vedere politic şi material, propunere pe care însă Ion Raţiu a refuzat-o.

De la Londra Vişoianu s-a deplasat la Paris pentru a-l convinge pe Romulus Boilă să-şi retragă demisia însă acesta s-a menţinut pe poziţia sa, susţinând punctul de vedere al lui I. Raţiu.

Fiind informat de Vişoianu referitor la insuccesul înregistrat de el la Londra şi Paris, Mihai a plecat cu „treburi urgente" în Elveţia pentru a nu-l primi pe I. Raţiu, iar fostul general Petre Lazăr a plecat la Paris pentru a stabili la faţa locului poziţia celorlalţi membri ai C.N.R. şi să comunice lui Romulus Boilă că „regele" nu-i aprobă demisia.

Acest sprijin moral acordat de Mihai lui Vişoianu şi greutăţile pe care le întâmpină Raţiu în vederea întâlnirii cu Mihai, a determinat grupul Raţiu-Boilă-Serdici să ceară public înlăturarea actualei conduceri a C.N.R. şi formarea unui „guvern" capabil să realizeze „unitatea de acţiune naţională în exil".

în acest scop George Serdici în calitate de membru al aşa-zisului Comitet Executiv al P.N.Ţ. în exil, a dat publicităţii două scrisori intitulate „Până când?" şi „Punerea la punct", iar prin fituica „Buletinul informativ al românilor din exil" (B.I.R.E.), începând din 1 iunie 1963, s-a dat publicităţii un număr de trei articole pe tema:

„Ineficacitatea actualei conduceri a C. N. R"; „Necesitatea formării unui nou guvern român în exil" şi „Obiectivele şi sarcinile ce trebuie să stea în faţa guvernului", făcându-se referiri directe la Mihai de Hohenzollern căruia i se cere să sprijine acţiunea respectivă.

Această măsură propagandistică are drept scop să demaşte inactivitatea actualei conduceri a C.N.R. în frunte cu Vişoianu, să intimideze pe Mihai, să popularizeze în rândul fugarilor „meritele" unor

elemente active cu pretenţii la acapararea conducerii emigraţiei române, printre care se numără îndeosebi I. Raţiu.

Deşi I. Raţiu şi-a manifestat hotărârea să înlăture actuala conducere a C.N.R. şi fără asentimentul lui Mihai, Raţiu continuă să încerce obţinerea unei întâlniri cu Mihai pentru a-i explica situaţia creată şi punctul lui de vedere.

Astfel, în cursul lunii iulie a.c., I. Raţiu, sub pretextul că participă ca observator al organizaţiei „Europa Liberă" la o conferinţă la Geneva, a plecat în Elveţia pentru a se întâlni cu G. Serdici, pentru ca împreună să ia legătura cu Mihai care se găseşte tot în Elveţia, în scopul de a discuta problemele actualei conduceri a C.N.R. şi reorganizarea fugarilor români sub o conducere unică.

Potrivit unor informaţii recent primite rezultă că I. Raţiu a reuşit să mai atragă de partea sa pe Brutus Coste, secretar general al A.N.E.C. şi pe alţi câţiva legionari cu funcţii, stabiliţi la Paris.

Din informaţiile pe care le deţinem rezultă că I. Raţiu subvenţionează acţiunea pentru înlăturarea lui Vişoianu din C.N.R. şi formarea unui „guvern" în exil, din banii primiţi de la C.I.A. prin intermediul generalului american M. F. Delgado, cadru al acestui serviciu de spionaj, care lucrează la Londra ca şef al organizaţiei „Europa Liberă". Banii sunt depuşi pe numele lui I. Raţiu la sucursala „Kurts Bank London" din Piccadily Street. Grupul Raţiu-Serdici-Boilă intenţionează ca după formarea „guvernului" respectiv, în care I. Raţiu va ocupa postul de „prim-ministru", să se ceară recunoaşterea lui de către puterile imperialiste ca singurul „reprezentant legal" al poporului român în diferite organisme internaţionale.

Ecoul acţiunii propagandistice iniţiate de grupul Raţiu-Serdici-Boilă, în Europa, s-a tăcut simţit şi în S.U.A. ca urmare a difuzării celor două scrisori ale lui Serdici, tuturor organizaţiile de fugari din S.U.A.

Ideea eliminării actualei conduceri a C.N.R., reorganizarea lui şi pe această bază „realizarea unităţii naţionale de acţiune" sub un „guvern" format din elemente tinere a fost îmbrăţişată şi de trădătorii de patrie: Emil Onaca, preşedintele „Comitetului Central al Tineretului din Ţările Captive", Viorel Trifa, conducătorul grupului de biserici ortodoxe româneşti aflate sub influenţa fugarilor şi conducătorul organizaţiei de tineret „Aroy", Pătru Mircea, agent provocator al F.B.] d Nicolae, Haţeganu V., Petre Nicoară şi alţii.

De menţionat este faptul că începând de la 22 iunie a.c., fostul comandor Patru Mircea s-a deplasat prin S.U.A., unde sunt concentraţi fugarii români, cu misiunea de a discuta cu fugarii şi mai ales cu

legionarii, care ţin sub influenţă organizaţiile şi asociaţiile româneşti în scopul de a stabili cine se pronunţă pentru C.N.R. în forma actuală şi cine se pronunţă pentru reorganizarea comitetului şi alcătuirea lui pe baze noi.

Pătru Mircea face acest sondaj pentru a stabili punctele de vedere ale fugarilor după care îl va informa pe Vişoianu.

O astfel de acţiune întreprinde printre fugarii români şi trădătorul Butariu Miron în scopul de a-l informa la rândul său pe Vişoianu.

Un alt grup, în frunte cu legionarul Aristide Nicolae, şef de garnizoană şi Lucia Trandafir, comandant legionar, nu se arată de acord cu nici una dintre formulele ce se discută. Ei susţin că emigraţia trebuie constituită din acele organizaţii naţionale care să fie afiliate la organizaţiile politice autohtone şi care în decursul activităţii lor s-au dovedit cele mai consecvente în lupta împotriva comunismului şi pentru „eliberarea" ţărilor socialiste.

Unii legionari, ca de exemplu Roman Gheorghe, înclină spre un C.N.R. reorganizat, unde legionarii să aibă rolul conducător.

în zilele de 4, 5 şi 7 iulie a.c., la Detroit a avut loc o convorbire a şefilor grupurilor legionare din S.U.A. şi Canada, pe această temă, cei mai mulţi dintre ei fiind de părere că nu trebuie să sprijine acţiunea lui Serdici George şi Onaca Emil de a elimina actualii conducători ai C.N.R. Aceştia consideră că C.N.R. şi aşa este compromis iar elementele tinere din S.U.A. şi Canada trebuie recrutate şi educate în spirit legionar pentru a fi capabile de acţiuni concrete împotriva ţării noastre.

Organele noastre urmăresc evoluţia acţiunii preconizate şi vor întreprinde noi măsuri pentru adâncirea contradicţiilor şi dezmembrarea organizaţiilor fugarilor români.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 45, voi 3, p. 191-196.

139.

1963 septembrie 4. Nota sinteză privind acţiuni ale organizaţiilor „Europa Liberă" şi „A.N.E.C. - Adunarea Naţiunilor Europene Captive".

Ministerul Afacerilor Interne
Direcţia I — Strict secret
„132" — 4 septembrie 1963

Nota sinteză privind acţiuni ale organizaţiilor „Europa Liberă" şi A.N.E.C. (Adunarea Naţiunilor Europene Captive)

Organele noastre au obţinut date din care rezultă că organizaţia „Europa Liberă" din S.U.A. are în Austria, la Viena, o filială în cadrul căreia funcţionează o secţie care se ocupă cu culegerea de informaţii. Această secţie reprezintă în realitate un serviciu propriu de informaţii a

cărui activitate este foarte costisitoare pentru organizaţia „Europa Liberă". Informaţiile culese de acest serviciu sunt folosite pentru propagandă duşmănoasă la adresa ţărilor socialiste, după ce sunt verificate şi completate cu informaţiile culese de agenţi ai serviciului de spionaj al S.U.A.

Ajungându-se la concluzia că în fond activează două servicii de informaţii pentru postul de radio al „Europei Libere" din Viena, în S.U.A. s-a hotărât desfiinţarea serviciului de informaţii al „Europei Libere" din Viena, urmând ca postul de radio să fie alimentat cu materiale de propagandă pentru emisiunile sale numai de către serviciul de spionaj al S.U.A.

în mod concret s-a hotărât concedierea unui număr mare de colaboratori ai biroului „Europa Liberă" din Viena, rămânând numai personalul tehnic de serviciu.

După restructurarea tăcută, biroul „Europa Liberă" din Viena funcţionează sub denumirea de biroul „Ştiri" (News). A primit dispoziţii de la Centrala „Europei Libere" din München să evite culegerea de informaţii de la agenţii din ţările socialiste care au declarat în faţa autorităţilor austriece că se vor abţine de la orice activitate politică, în schimb, biroul a primit asigurări că va primi informaţii de la alte organe. Colaboratorii care au rămas la biroul din Viena şi lucrează sub acoperirea de ziarişti, au primit indicaţii să-şi axeze activitatea pe „actualităţi", sub formă de reportaje imprimate pe bandă de magnetofon. Aceste reportaje urmează să fie trimise la Centrala din München, unde, în vederea transmisiei, se va construi un studio cu aparatură modernă. Se intenţionează ca în viitor, Centrala de la München să-şi întărească postul de radio. Totodată, organizaţia „Europa Liberă" a încheiat un acord cu Portugalia pentru folosirea unor posturi de radio puternice existente în această ţară în vederea asigurării transmisiunilor radio spre ţările din răsăritul Europei. Se intenţionează, de asemenea, instalarea unui post de radio-emisie în oraşul Tanger din Maroc.

Referitor la activitatea secţiei române de radio din cadrul centralei de la Miinchen, deţinem date din care rezultă că americanii au tăcut unele verificări cu privire la eficacitatea practică a emisiunilor în limba română şi au ajuns la concluzia că acestea nu-şi ating scopul.

Astfel, în urma cercetărilor întreprinse cu privire la rezonanţa transmisiunilor au constatat că sunt total ineficace.

Dacă acestea ar fi avut o oarece importanţă sau ar fi prezentat vreun interes deosebit, atunci după părerea americanilor, oamenii de stat

din R.P. Română şi presa ar fi luat atitudine împotriva emisiunilor respective.

în această situaţie, conducerea centralei „Europei Libere" din Miinchen a găsit de cuviinţă să destituie din funcţia de şef al secţiei române pe fugarul Ghiţă Ionescu ca fiind incapabil şi numind în mod provizoriu în locul său pe fugarul Marius Bunescu. Aceasta s-a petrecut la 10 august 1963.

După destituire, Ghiţă Ionescu pare a fi resemnat, însă în sinea lui este complet nemulţumit deoarece, după cât se ştie, până în prezent n-au mai avut loc destituiri din funcţiile de şefi de secţii, ci atunci când se ajungea la o astfel de situaţie, erau sfătuiţi în prealabil să-şi ceară demisia.

în prezent el se află tot la München unde lucrează la ultima parte a unei cărţi intitulată „România sub comunişti" pe care intenţionează să o publice în anul 1964 la Londra şi New York.

Din materialele pe care le deţinem rezultă că centrala organizaţiei „Europa Liberă" a dat dispoziţii filialelor sale din Europa să-şi intensifice activitatea în rândul fugarilor, explicându-le poziţia pe care trebuie s-o adopte în legătură cu activitatea în cadrul acestei organizaţii. Se constată că problemele ridicate de conducătorii organizaţiei „Europa Liberă" sunt oarecum similare cu acelea ridicate de A.N.E.C. (Adunarea Naţiunilor Europene Captive) la sesiunea din 3-7 mai 1963 la Strassbourg.

în prezent elemente fugare din cadrul A.N.E.C. cât şi din C.N.R. (Comitetul Naţional Român) fac deplasări în Europa Occidentală, S. U. A şi America Latină, vizitând membrii guvernelor din aceste ţări şi diverşi parlamentari cărora le prezintă concluziile şi propunerile adoptate la sesiunea A.N.E.C. din mai 1963.

în discuţiile ce le au cu personalităţile respective, delegaţii A.N.E.C. recomandă guvernelor puterilor occidentale să evite „acomodarea iluzorie" cu ţările socialiste şi să ajute aşa-zisele naţiuni captive pentru câştigarea „independenţei". La baza discuţiilor lor stau cele cinci puncte formulate în programul adoptat la sesiunea din mai de la Strassbourg în care se arată:

- Să se menţină principiile declaraţiei consiliului N.A.T.O. (Organizaţia pactului nord atlantic) din decembrie 1956 privind politica N.A.T.O. faţă de ţările din Europa Răsăriteană.
- Să se ridice la conferinţele la nivel înalt cu conducătorii U.R.S.S. problema restaurării dreptului la autodeterminare al popoarelor din Albania, Bulgaria, Cehoslovacia, Estonia, Letonia, Polonia, Ungaria şi România.

- Contracararea cererii U.R.S.S. privind Berlinul Occidental şi soluţionarea problemei germane.
- înscrierea pe ordinea de zi a sesiunii O.N.U. a problemei negării dreptului la autodeterminare a naţiunilor captive, din estul şi centrul Europei şi cererea ca principiile declaraţiei O.N.U. din 14 decembrie 1960 privind garantarea drepturilor de independenţă a ţărilor coloniale şi prevederile formulate de comitetul celor 24 al O.N.U. să fie extinsă şi asupra „naţiunilor captive".
- Abţinerea de la orice acţiune sau mişcare care ar putea da respectabilitate regimurilor socialiste sau care ar indica din partea puterilor occidentale recunoaşterea lor şi statul-quo instituit.
- Semnarea unui pact de neagresiune între N.A.T.O. şi Tratatul de la Varşovia ar constitui o abandonare a poziţiei puterilor occidentale şi ar fi în mod sigur interpretat ca atare de către U.R.S.S. şi celelalte ţări socialiste.

Problemele de mai sus constituie planul de acţiune politic al organizaţiei A.N.E.C., pe care conducătorii ei îl susţin în faţa guvernelor occidentale, cerându-le să-l admită ca principiu de bază al politicii lor externe şi să-l prezinte la viitoarea sesiune a O.N.U.

Acest plen a fost însuşit în întregime de un grup de fugari din ţările socialiste ce activează în cadrul filialei „Europa Liberă" din Paris. Ei l-au completat cu încă trei puncte şi l-au intitulat memorandum, în preambulul căruia au menţionat următoarele:

„Pentru a pune în practică politica popoarelor din Occident, politică care coincide cu dorinţa organizaţiilor de emigranţi din ţările socialiste, guvernul Statelor Unite ale Americii şi al principalelor ţări aliate S.U.A. trebuie să acţioneze după cum urmează..." şi se dau punctele din programul adoptat la sesiunea A.N.E.C. la care se adaugă celelalte trei puncte şi anume:

„- să se susţină menţinerea pe ordinea de zi a şedinţelor O.N.U. aşa-zisa problemă din ţară;
- să se asigure poporului albanez integritatea teritorială în ciuda intervenţiilor expansioniste ale vecinilor săi;
- să nu se recunoască integrarea „forţată" a ţărilor Baltice la U.R.S.S. "

Memorandumul a fost redactat sub conducerea fugarului lituanian Vaclavas
Sidaikauskas în ziua de 2 iulie în sala Jena din Paris cu ocazia unei conferinţe organizată de către americanul Eugen Metz, şef al filialei „Europa Liberă" din Paris.

La această conferinţă Eugen Metz a încercat să explice reprezentanţilor organizaţiilor de fugari din Franţa, politica ţărilor occidentale faţă de ţările din Europa răsăriteană. Astfel, el a arătat că politica acestor ţări urmăreşte în principal două aspecte:

1. „Independenţa" completă a ţărilor din Europa Centrală şi Răsăriteană.

Lupta pentru realizarea acestei „independenţe" este obiectivul principal al
politicii S.U.A. Acest obiectiv va fi îndeplinit în mod treptat prin punerea în practică a unei politici de extindere a influenţei americane şi occidentale, concretizată prin dezvoltarea relaţiilor cu ţările socialiste. Această dezvoltare a relaţiilor va avea loc fără a se renunţa la principiile politice de bază şi fără a se recunoaşte „Statul-quo" în Europa Răsăriteană.

2. „Independenţa şi libertatea" ţărilor socialiste este un domeniu al unei politici de ordin moral.

în susţinerea acestui aspect a arătat că relaţiile comerciale ale ţărilor capitaliste cu cele socialiste prezintă pentru toate ţările un interes naţional şi practic. în privinţa orânduirii politice din ţările socialiste, a arătat că aceasta va fi subordonată unui proiect pe termen lung al Occidentului care prevede o Europă Continentală de la Oceanul Atlantic până la Munţii Urali. A adăugat apoi că acest lucru corespunde de fapt proiectului De Gaulle.

Pentru a ajunge la realizarea acestui proiect a menţionat că situaţia actuală din ţările socialiste nu poate fi modificată decât cu preţul unui război care, în momentul de faţă, a devenit inevitabil. Dacă Occidentul ar acţiona altfel, se apreciază că nu şi- ar da seama de responsabilitatea pe care o are asupra destinelor popoarelor din ţările socialiste.

Dacă se va merge numai pe insistenţă în ceea ce priveşte asigurarea „independenţei" ţărilor socialiste şi se va scăpa din vedere aspectul declanşării unui război, atunci nu se va face altceva decât compromiterea tendinţelor de oarecare libertate care au început să se facă simţite în ţările socialiste.

Afirmaţiile americanului Eugen Metz n-au fost în întregime pe placul fugarilor care au ripostat pe loc afirmând următoarele: „politica Occidentului este o politică de conciliere pe care o duce guvernul fiecărei ţări capitaliste, însă popoarele acestor ţări nu sunt de acord cu politica guvernelor lor în privinţa soartei popoarelor din ţările socialiste. De

aceea, popoarele din Occident, în deplin acord cu organizaţiile de fugari au întocmit memorandumul de faţă .

Printre fugarii români participann ia comennia organizată de directorul „Europei Libere" filiala Paris şi la redactan o d nului menţionat mai sus, au fost
următorii:

- Lt.-col. Ionescu Ioan, şef al biroului EuroDa Liberă Paris, secţia română.
- Arsene Constantin, redactor al îiţuicn reacţionare „Curierul Român".
- Theodosiadis René redactor al fiţuicii reacţionare B.I.R.E. (Buletin de Informaţii pentru Românii din Exil).
- [Răut] George şef al organizaţiei de fugari L.R.L. (Liga Românilor Liberi) filiala Paris.
- Cazaban Theodor, secretar general al organizaţiei de fugari „Fundaţia Carol I" din Paris.
- Comandor Bailă Eugen, legionar simist, membru în organizaţia de fugari „Asociaţia foştilor combatanţi".

în data de 22 iulie a.c., la invitaţia directorului „Europei Libere" din Franţa, Eugen Metz, corul şi echipa de dansuri „Carmen" de pe lângă biserica ortodoxă din Paris a dat un spectacol la castelul Pourtalez, de pe lângă Strassbourg pentru „cursurile de vară" ale colegiului american (Europa Liberă). Au participat studenti de loate naţionalităţile care se aflau la „cursuri".

Urmare succesului realizat de către corala „Carmen" americanul Eimen Meiz şi- a creat relaţii şi prieteni în rândul membrilor coralei, promiţând n ii

de burse pentru cei care vor să devină studenţi. A reamintit cu aceasta ocazie în discuţiile pe care le-a avut cu legionarul Cuşa Ion responsabil administrativ ai coralei „Carmen" că în anul şcolar 1962-1963 a pus la dispoziţie burse pentru fugarii Chiriac Nic., Răsvan Noica şi pentru cei trei copii ai fugarului Veniamin Virgil, director al organizaţiei „Fundaţia Carol I" din Paris. A promis că va spori numărul de burse din partea organizaţiei „Europa Liberă" pentru fugarii sau copii fugarilor români care vor face dovada că sunt studenţi şi nu au alte mijloace materiale.Pentru deplasarea coralei „Carmen" la Strassbourg, în vederea spectacolului menţionat, Eugen Metz a acordat organizatorilor suma de 500 dolari S.U.A. şi totodată a promis ajutor pentru deplasarea coralei în anul viitor în Canada şi S.U.A.

Rezultă din cele de mai sus că organizaţia „Europa Liberă" - filiala Franţa, de sub conducerea americanului Eugen Metz îşi intensifică activitatea şi îşi face tot mai mult simţită prezenţa în rândul fugarilor români prin conferinţe, spectacole, ajutorare de studii (burse) etc.

Organele noastre au luat măsuri de a urmări în continuare acţiunile organizaţiilor „Europa Liberă" şi A.N.E.C., urmând a raporta noile aspecte.

A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 16, f. 97-103.

1963 noiembrie 8. Referat privind activitatea desfăşurată de Serviciul şi birourile K. pe perioada 1 noiembrie 1962-l noiembrie 1963.

Ministerul Afacerilor Interne
- Serviciul K.- Strict secret
08.11.1963

Referat
privind activitatea desfăşurată de Serviciul şi birourile K. pe perioada 01 noiembrie 1962-01 noiembrie 1963

în această perioadă Serviciul şi birourile K. şi-au desfăşurat activitatea pe baza sarcinilor ordonate de conducerea ministerului din 23 octombrie 1962, a ordinului M.A.I. nr. 87 privind munca informativ-operativă în unităţile de detenţie, lucrarea informativă a unităţilor economice M.A.I. şi îndeplinirea ordinelor privind munca de reeducare în rândul deţinuţilor.

în această perioadă conducerea serviciului a luat măsuri pentru ridicarea calităţii agenturii în vederea îndeplinirii sarcinilor în condiţii cât mai bune, aşa cum prevede ordinul din 23 octombrie 1962.

Dirijarea, instruirea şi educarea agenturii s-a făcut în mai bune condiţiuni, în urma cărui fapt aportul adus în muncă de agenţi a fost mai calitativ.

Noile recrutări tăcute sunt mai bune. Alegerea, studierea şi recrutarea candidaţilor s-a tăcut cu mai mult simţ de răspundere şi s-a avut în vedere necesitau ie operative privind încadrarea informativă a acţiunilor, a dosarelor de semnalare şi acoperirea informativă a punctelor vulnerabile.

în urma măsurilor luate pentru îmbunătăţirea muncii, î de agenţi au furnizat materiale importante pe baza cărora au fost clarmcare şi deimitivate mai multe dosare de semnalare cât şi unele acţiuni.

Totodată, pe baza informaţiilor primite de la agentură, au fost deschise noi dosare de semnalare.

Cu ajutorul agenturii au fost clarificate şi definitivate mai multe materiale existente asupra unor cadre din obiectivele ce le deservim, semnalate cu diferite aspecte negative, fiind luate măsuri pe linie de cadre de sancţionare sau îndepărtare din M.A.I.

Pe baza unui plan, în această perioadă s-a analizat aportul fiecărui agent în munca informativă în funcţie de scopul recrutării, calităţile personale şi posibilităţile de informare. Asupra agenţilor corespunzători care au rămas în reţeaua serviciului, s-au întocmit caracterizări.

întâlnirile cu cea mai mare parte din agenţi se efectuează la 10 zile cu agenţii ce lucrează în acţiuni şi la 2 săptămâni cu ceilalţi agenţi, ele efectuându-se în case de întâlniri.

întâlnirile cu agentura din rândul deţinuţilor se efectuează în raport de posibilităţile de legendare pentru scoaterea din camere de detenţie, preocupându-se de găsirea legendelor verosimile care să asigure conspirativitatea întâlnirilor. Majoritatea întâlnirilor cu agenţii deţinuţi se fac aproximativ o dată pe lună.

Serviciul şi birourile K., desfăşurând o activitate mai organizată şi mai calificată, au obţinut unele rezultate în lucrarea informativ-operativă a elementelor din obiectivele ce le deservim.

Astfel, la semnalarea organelor de miliţie căpitanul Barbus Gheorghe a deschis dosar de verificare asupra deţinuţilor Murgoci Gheorghe şi Ioniţă Constantin, suspecţi de comiterea unei crime. Prin măsurile informativ-operative luate, s-a stabilit că autorul crimei este deţinutul Murgoci Gheorghe.

în penitenciarul Văcăreşti au fost lucraţi prin dosar de verificare de către căpitanul Adomniţei Dumitru numiţii Prună Constantin, Sburlea Ion şi alţii, care au fost semnalaţi că sustrag alimente din magazia penitenciarului, în timpul verificării, materialele informative s-au

confirmat. Documentându-se activitatea infracţionistă a celor arătaţi, au fost îndepărtaţi din M.A.I. şi luaţi în ancheta procuraturii.

Acţiunea de verificare deschisă asupra fostului locotenent major Scurtu Aurel, lucrată de capitanul Kiss Iuliu pentru favorizare de infractori şi luare de mită, a fost închisă prin demascarea şi scoaterea acestuia din M.A.I.

Acţiunea deschisă asupra unui ofiţer dintr-un obiectiv lucrată de căpitanul Vasiliu Aristide pentru favorizare de infractori, a fost închisă prin semnalarea acestuia la Direcţia de cadre care a luat măsuri de sancţionarea lui pe linie de comandă.

Conform ordinului conducerii ministerului, Serviciul K. pe lângă acţiunile arătate mai sus, a lucrat în această perioadă unele elemente pe bază de dosare de semnalare.

Astfel, căpitanul Popa Gheorghe a deschis dosare de semnalare asupra unui număr de trei salariaţi de la G. A. S. Periş. La deschiderea lor au stat materiale informative furnizate de unii agenţi din care rezulta că aceste elemente nu-şi îndeplinesc îndatoririle de serviciu din sectoarele importante de care răspund, datorită cărui fapt au loc pierderi de animale şi pagube, prejudiciind în acest fel avutul obştesc.

în urma măsurilor luate, au fost documentate abaterile şi abuzurile comise şi s-a raportat organelor superioare care au dispus măsuri împotriva celor vinovaţi şi măsuri de îmbunătăţirea muncii în aceste sectoare.

Căpitanul Roateş Ioan a deschis dosar de semnalare asupra unei angajate civile din Direcţia Evidenţei Populaţiei care iniţial era semnalată numai cu abateri de la morală, iar în urma măsurilor luate în cadrul dosarului de semnalare s-a stabilit că aceasta a intervenit pentru eliberarea unui carnet de conducere, mutaţii şi vize pe biroul populaţiei pentru Capitală în schimbul unor avantaje materiale. De asemenea, a lucrat pe căpitanul Toma Aron, care a fost semnalat că favorizează diferite elemente suspecte prin acordarea de autorizaţii de port-armă şi maşini de scris în schimbul unor avantaje materiale şi că este descompus din punct de vedere moral.

în urma verificărilor, materialele furnizate de agent s-au confirmat şi ofiţerul a fost scos din cadrele M.A.I. şi sancţionat pe linie de partid.

Căpitanul Ioniţă Stelian pe baza materialelor primite de la agentură a stabilit că sergentul major Şerban Constantin de la penitenciarul Văcăreşti, mijloceşte legătura unor deţinuţi cu unele elemente din exterior pentru aranjarea unor afaceri judiciare.

în urma măsurilor luate materialele informative s-au verificat în întregime şi cu aprobarea conducerii ministerului s-a luat măsuri de demascarea sergentului major Şerban Constantin în faţa întregului personal al penitenciarului Văcăreşti şi a fost îndepărtat din M.A.I.

Pe baza unor semnalări primite de la agentură a fost lucrată prin dosar de semnalare de către locotenentul major Rabacel Ion, numita Barna Elena, angajată civilă la D.M.C., stabilindu-se că aceasta este un element afacerist şi descompusă moralicește. Pe baza acestor materiale a fost îndepărtată din M.A.I.

Agentul „Zotta Aurel" de la D.G.P.C.M. din legătura locotenentului Dănescu Marin, în cursul lunii iulie 1963, ne-a semnalat că şeful serviciului agricol din cadrul D.G.P.C.M., prin întocmirea unor rapoarte eronate către conducerea ministerului, urmărea să obţină aprobare pentru primirea unei sume importante de la Banca de Stat care urma să fie folosită nu în conformitate cu Hotărârea Consiliului de Miniştri la care se referea, ci în scopul acoperirii lipsurilor în îndeplinirea planului în problema furnizării cărnii către stat.

Raportându-se conducerii ministerului, materialul s-a dovedit a fi real şi s-au luat măsuri pentru împiedicarea comiterii unei ilegalităţi grave.

În această perioadă agentura de la Clubul sportiv „Dinamo" a fost dirijată în problemele specifice acestui obiectiv, obţinându-se materiale informative de valoare.

S-a acordat o atenţie mai mare supravegherii informative a sportivilor ce fac deplasări în ţările capitaliste, pentru stabilirea persoanelor cu care intră în contact în străinătate, natura relaţiilor cu acestea, dacă duc şi aduc corespondenţă suspectă, pachete şi alte obiecte cât şi aspecte de contrabandă.

Agentura care face deplasări în străinătate a fost folosită şi pentru rezolvarea unor combinaţii operative împreună cu organele Direcţiei a II-a M.A.I. aşa cum a fost cazul agentului „Pătraşcu" dirijat pe lângă un fugar român din R.F. Germană.

Pe baza materialelor furnizate de agentura din rândul sportivilor din legătura maiorului Badea Constantin, a fost documentată în colaborare cu Direcţia a IV-a, activitatea de contrabandă a doi sportivi care au aprobarea conducerii M.A.I., au fost demascaţi, luându-se măsuri disciplinare împotriva lor.

Biroul K. de la Regiunea M.A.I. Galaţi a lucrat pe bază de acţiune pe numitul Samoilă Constantin, fost şef al biroului de evidenţă la penitenciarul Tecuci, stabilind că acesta a falsificat fişe cu zile muncite ale deţinuţilor, a sustras mandate de executarea pedepsei şi a pus în

libertate înainte de termen pe unii deţinuţi. în urma documentării acţiunii, a fost trimis în justiţie şi condamnat pentru favorizarea deţinuţilor şi luare de mită. A lucrat pe deţinutul Caracaleanu Ion care a tăcut un canal de legătură cu exteriorul prin intermediul unor cadre. Tot în această perioadă a lucrat doi salariaţi de la gospodăria agricolă M.A.I. Tichileşti care au furat cereale.

Documentându-se activitatea acestora, au fost luate măsurile corespunzătoare.

Biroul K. de la Regiunea M.A.I. Dobrogea, a obţinut în această perioadă unele rezultate. Astfel, a documentat activitatea a.c. Marcovici Reghina de la colonia Peninsula care a tăcut legătura unor deţinuţi cu exteriorul, a demascat şi au fost îndepărtaţi din M.A.I. sergentul major Manea Stratulat de la colonia Poarta Albă şi sergentul major Eftimie Teodor de la penitenciarul Tulcea care au favorizat pe unii deţinuţi făcându-le legătura cu exteriorul.

Biroul K. de la Regiunea M.A.I. Bucureşti, a documentat activitatea de favorizare a unor deţinuţi de către plutonierul Penda Marin şi Radu Gheorghe, împotriva cărora s-a luat măsuri de sancţionare. De asemenea, au documentat activitatea sergentului major Cristea Marin care a favorizat pe un deţinut mergând până acolo încât a creat deţinutului posibilitatea de a vorbi la telefon cu sora sa, fapt pentru care a fost scos din M.A.I.

Biroul K. de la Regiunea M.A.I. Iaşi, a lucrat pe sergentul major Bucătaru Gheorghe de la miliţia raionului Paşcani, care, transferând o reţinută de la arestul miliţiei Paşcani la regiunea Crişana, a mers împreună cu reţinuta la domiciliul părinţilor ei unde a petrecut o noapte. Documentându-se abaterile comise, acesta a fost scos din M.A.I. A mai lucrat pe locotenentul major Piseru Nicolae şi locotenentul major Maftei Gheorghe, ofiţeri de miliţie care au favorizat diferiţi infractori. Pe baza materialelor strânse, a fost sesizată conducerea regiunii de miliţie care a luat măsuri disciplinare împotriva ofiţerilor. De asemenea, a mai informat Direcţia regională de miliţie Iaşi despre abaterile şi abuzurile comise de către unii ofiţeri şi subofiţeri împotriva cărora s-au luat diferite măsuri disciplinare.

Birourile şi grupele K. din regiuni au deschis în cursul acestui an dosare de semnalare asupra unor cadre din miliţie care erau semnalate cu diferite aspecte negative, reuşind să lămurească o mare parte din materialele ce le deţineau.

Birourile K. din regiunile: Hunedoara, Argeş şi Galaţi, care au pe raza lor centre de instrucţii şi operaţii de miliţie, au organizat munca informativă în aceste obiective în aşa fel încât au reuşit să cunoască o

serie de abateri şi abuzuri comise de unele cadre din aceste obiective. Materialele privind problemele respective au fost raportate conducerii ministerului care a ordonat măsuri de verificare şi tragere la răspundere a celor vinovaţi.

În cursul acestui an munca de reeducare în rândul deţinuţilor contrarevoluţionari s-a desfăşurat pe baza unor planuri de măsuri în vederea îndeplinirii în cât mai bune condiţiuni a acestei sarcini şi ca urmare a unei munci mai calificate în această perioadă au fost obţinute unele rezultate.

Din materialul informativ furnizat de agentura folosită în acest scop rezultă că majoritatea deţinuţilor contrarevoluţionari manifestă interes faţă de activităţile culturale ce se duc cu ei (citirea de cărţi, citirea zilnică a presei şi a unor reviste, vizionarea de filme şi diafilme, conferinţe şi altele), mulţi manifestă admiraţie faţă de realizările regimului.

Datorită muncii de reeducare dusă cu deţinuţii contrarevoluţionari, s-a ajuns la situaţii când cu ocazia ţinerii unor conferinţe sau alte activităţi în care sunt pe de o parte arătate realizările regimului nostru, iar pe de altă parte se demască activitatea trădătoare a fostelor partide şi grupări politice din trecut, unii deţinuţi contrarevoluţionari din proprie iniţiativă - în astfel de ocazii - cer cuvântul şi-şi manifestă deschis admiraţia faţă de regimul nostru şi realizările sale, iau atitudine faţă de gruparea politică din care au făcut parte şi dezaprobă acţiunile duşmănoase întreprinse de ei.

De asemenea, ca urmare a unei munci individuale dusă cu unii deţinuţi contrarevoluţionari de la penitenciarul Jilava şi Botoşani, care au deţinut funcţii în vechile partide „istorice", s-a reuşit ca unii din ei să părăsească poziţiile reacţionare, să ia atitudine şi să demaşte propria activitate duşmănoasă a lor şi a grupării politice din care au făcut parte, să se desolidarizeze de vechile concepţii politice, să recunoască trăinicia regimului democrat popular din ţara noastră şi să se încadreze necondiţionat în noua orânduire de stat.

Unii din aceştia au fost recrutaţi ca agenţi, graţiaţi de restul pedepsei şi puşi în libertate.

Dacă acestea au fost în linii mari unele rezultate pozitive obţinute în munca noastră, analizând însă munca desfăşurată de Serviciul şi birourile K. din regiuni în această perioadă, rezultă că în activitatea noastră au avut loc şi serioase lipsuri care au făcut ca sarcinile ce ne revin să nu fie îndeplinite în cele mai bune condiţiuni.

S-a stabilit că în reţeaua noastră informativă era un număr însemnat de agenţi care nu corespundeau sarcinilor pentru care au fost

recrutaţi şi care constituiau un balast, fapt pentru care s-au luat măsuri de excluderea lor din reţeaua informativă şi prelucrarea cazurilor respective cu lucrătorii operativi pentru a trage învăţăminte.

Astfel, agenţii deţinuţi „Claudiu Ionescu" şi „Radu Ionescu" din legătura căpitanului Telenche Florea; agentul deţinut „Vlad Ion" din legătura căpitanului Popa Gheorghe; agentul cadru „Năstase I. " din legătura căpitanului Kiss Iuliu şi alţii, s- au dovedit a fi nesinceri prin aceea că deşi cunoşteau despre activitatea unor elemente urmărite de către noi, fiind dirijaţi pe lângă aceştia, nu ne-au semnalat nimic.

Din verificările făcute s-a stabilit că agenţii: „Cristea" din legătura căpitanului Nicolae Vasile, „Sârbu Ion" din legătura căpitanului Vasiliu Aristide, au fost deconspiraţi cu ocazia unor anchete efectuate de alte organe în verificarea sesizărilor făcute de agenţi.

Cu ocazia verificării agenturii s-a mai stabilit că un număr de 16 agenţi s-au sustras în mod sistematic de la colaborarea cu organele noastre, iar un număr de 23 agenţi nu aveau calităţi pentru munca informativă şi posibilităţi de informare.

Analizând cauzele existenţei acestor agenţi în reţeaua informativă, s-a stabilit că în munca noastră s-a manifestat formalism în ceea ce priveşte punctarea, studierea şi recrutarea lor. Lucrătorii operativi, în scopul obţinerii aprobării de recrutare, au exagerat în propunerile de recrutare calităţile personale ale candidaţilor, iar şefii de birouri şi conducerea serviciului au aprobat astfel de recrutări cu uşurinţă.

Menţinerea unor agenţi necorespunzători în reţeaua informativă s-a datorat şi faptului că nu s-au luat măsuri de verificarea acestora pe timpul colaborării pentru a fi excluşi la timp din reţea.

Unii agenţi nu au fost instruiţi, educaţi şi dirijaţi în mod concret de către lucrătorii operativi din care cauză randamentul în munca informativă a devenit din ce în ce mai scăzut, fapt care a făcut ca aceştia mai târziu să se eschiveze de la muncă.

Astfel de lipsuri s-au manifestat la căpitanul Nicolae Vasile, căpitanul Mocan Gheorghe, căpitanul Mutiu Ilie, căpitanul Pod Ion şi alţii.

Din analiza materialului informativ furnizat de unii agenţi pe o perioadă mai îndelungată s-a constatat că sunt lucrători operativi care iau de la agenţi note fără valoare operativă pentru organele de securitate. Se iau, de exemplu, de la agenţi cadre note care cuprind diferite aspecte negative cunoscute pe linie de cadre de şefii profesionali asupra cărora s-au luat măsuri disciplinare: mahalagisme, intrigi şi chiar unele note informative privind aspecte de nemulţumire din partea unor agenţi şi unor cadre sau interpretări greşite a unor ordine date de conducerea profesională din obiectivele respective.

Astfel, căpitanul Drăgulin Gheorghe a luat materiale informative de la agentura de la spitalul „V. Babeş" şi policlinica M.A.I., care conţin certuri între salariaţi, nemulţumiri din punct de vedere profesional ale unor medici, aspecte de indisciplină profesională din partea unor medici, manifestări împotriva ordinelor date de către şefii profesionali. în urma informărilor pe care noi le-am făcut, practic organele competente nu au avut ce măsuri să ia.

La 1 octombrie 1963, căpitanul Vasiliu Aristide, a luat de la agentul „Dragnea" o notă informativă din care rezultă aspecte dintr-o şedinţă profesională din cadrul obiectivului. în această şedinţă şeful direcţiei a criticat şi a tras la răspundere pe mai mulţi ofiţeri din subordine pentru lipsuri în munca profesională.

în realitate aceste aspecte nu fac obiectul muncii noastre şi datoria ofiţerului era de a instrui şi combate pe agent şi să-i explice că nu ne interesează ceea ce se discută în şedinţe, că comandantul este competent să aprecieze ce măsuri trebuie să ia. Lucrătorul n-a făcut acest lucru din care cauză un alt agent „Vasilescu Ion" tot din legătura acestui ofiţer, la data de 10 mai 1963, semnalează că un ofiţer de miliţie din D. G. M., fiind în misiune la Vatra Dornei, a frecventat unele localuri şi că a avut o discuţie „tare" cu o ospătară.

Agentul „Tudor Vasile" din legătura locotenentului major Cosmescu Gh. a semnalat că un subofiţer din D. G. M. după ce a fost promovat în funcţie a căzut pe panta îngâmfării. Agentul „Ilie Alexandru" din legătura aceluiaşi ofiţer, a semnalat printr-o notă informativă că un plutonier din obiectiv, găsind o femeie dormind pe iarbă, a ameninţat-o că o amendează.

Agentul „Vara Alexandru" din legătura locotenentului major Bobos Liviu, într-o notă informativă semnalează că un ostaş în termen din batalionul sportiv „Dinamo" „este un tip de băiat şmecher şi descurcăreţ, acesta se consideră că are trecere la femei".

Căpitanul Csergo Ion de la Regiunea Mureş Autonomă Maghiară, pe baza unor materiale informative primite de la agentură a deschis trei dosare de verificare privind unii ofiţeri de miliţie în care şi-a propus ca sarcină principală să stabilească activitatea profesională necorespunzătoare, luându-i în evidenţă ca suspecţi.

Tot la această regiune s-a deschis dosar de verificare asupra unui ofiţer de miliţie pentru a stabili, printre altele, dacă acesta a luat în mod abuziv 3 kg de ardei.

Biroul K. de la Regiunea M.A.I. Bacău, a trimis în luna martie 1963, la Direcţia a IV-a un dosar privind pe un subofiţer de miliţie cu propunerea de a se aproba demascarea lui pentru unele fapte necinstite

pe care le-a comis, printre altele, punându-i-se în sarcină că în perioada anilor 1943-1944 a urmat o şcoală de subofiţeri de jandarmi. Materialele privind unele fapte necinstite se refereau la aspecte petrecute cu mulţi ani în urmă (1955-1956), iar altele nu prezentau aspecte deosebite dar nici nu erau documentate.

în aceste condiţiuni dosarul a fost restituit, propunerea fiind neîntemeiată.

Lipsă de orientare a dovedit şi fostul şef al Biroului K. de la Regiunea M.A.I. Ploieşti - locotenent major Matei Aurel - în documentarea unei sesizări privind un ofiţer de miliţie, când a audiat împotriva ofiţerului rude ale unui infractor care fusese anchetat de acest ofiţer şi acestea au dat declaraţii împotriva ofiţerului.

Direcţia de cadre tăcând o verificare în acest caz a stabilit că declaraţiile sunt mincinoase, iar ofiţerul este nevinovat.

Căpitanul Nacu Victor de la Biroul K. al regiunii M.A.I. Iaşi, a dovedit superficialitate în executarea ordinului dat privind lucrarea unor cadre pe bază de dosare de semnalare. Deşi în ordin este precizat că dosare de semnalare se deschid numai asupra cadrelor, el a deschis dosar de semnalare asupra deţinutului de drept comun Popa Vasile pentru a-i stabili activitatea duşmănoasă în detenţie.

Şeful Biroului K. de la Regiunea M.A.I. Braşov, căpitanul Czeinczok Mihai, în luna octombrie 1963, ne trimite un tabel cu mai multe elemente legionare în care apărea şi numele de Duzinchevici. întrucât la arhivele statului de la Regiunea Braşov, există un salariat cu nume asemănător, ne-a trimis acest tabel pentru a-l înainta la Direcţia de cadre fără să ia nici un fel de măsuri în identificarea şi verificarea celui de la arhivele statului din Sibiu - obiectiv deservit de Biroul K. Braşov.

Din cele de mai sus rezultă că unii lucrători operativi au dirijat agentura în mod superficial şi au luat materiale informative care nu fac obiectul muncii noastre. Astfel de lucrători nu înţeleg că muncind în felul acesta cu agentura o distrag de la sarcinile şi problemele importante ale muncii noastre.

Prin luarea materialelor de felul celor arătate mai sus, lucrătorii au dat de înţeles agenţilor că sunt mulţumiţi de munca lor, iar agenţii care dau astfel de materiale sunt şi ei mulţumiţi că nu sunt dirijaţi către probleme mai grele care incumbă şi o răspundere mai mare din partea lor.

Acest lucru se petrece în timp ce în evidenţele noastre se mai găsesc materiale care nu au fost clarificate.

O altă lipsă serioasă care dăinuie în activitatea noastră în mod deosebit la lucrătorii care lucrează cu agentura din rândul deţinuţilor,

constă în aceea că ei nu se ocupă permanent de educarea agenturii pentru a o scoate de sub influenţa elementelor duşmănoase şi, totodată, agenţii nu sunt educaţi pentru a înţelege în mod just colaborarea cu organele noastre.

Una din cauzele acestor lipsuri o constituie lipsa de control din partea şefilor profesionali.

Şefii de birou din centrală şi regiuni, nu au controlat cum instruiesc şi dirijează agentura existentă lucrătorii operativi, nu au participat în măsură suficientă la întâlniri de control cu unii agenţi, iar atunci când au stabilit unele lipsuri în munca cu agentura nu au luat măsuri pentru îmbunătăţirea muncii.

în această perioadă în faţa serviciului K. şi a birourilor din regiunile Dobrogea, Bucureşti şi Galaţi, a stat sarcina de a lucra informativ gospodăriile agricole M.A.I., de a depista activitatea duşmănoasă a unor elemente, descoperirea şi prevenirea unor furturi şi abuzuri care prejudiciază avutul obştesc, semnalarea abaterilor de la ordinele conducerii ministerului privind producţia agricolă, cazuri de indolenţă şi altele.

Menţionăm că s-au obţinut unele rezultate pe această linie la G. A. S-M.A.I. Periş şi la G. A. S.-M.A.I. Tichileşti din cadrul regiunii Galaţi.

Din cele şapte gospodării agricole ale ministerului, patru sunt pe teritoriul regiunii Dobrogea şi două pe teritoriul regiunii Bucureşti. Birourile K. care răspund de aceste obiective, în această perioadă au dovedit lipsuri serioase în îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

Din unele controale efectuate la aceste gospodării s-a stabilit că în cursul acestui an s-au produs pagube însemnate avutului de stat printre care citãm următoarele:

- La Gospodăria M.A.I. Periş, au murit: 10 450 păsări, 90 taurine şi 146 porci;
- La Gospodăria Tichileşti, au murit: 1 373 păsări, 410 porci, 16 taurine şi 78 oi. Tot la această gospodărie au murit 1 292 boboci din cauza lipsei de alimentaţie corespunzătoare.
- La Gospodăria Vlădeni, au murit: 255 porci, 210 oi, 17 taurine şi 30 păsări, iar la Luciu-Giurgeni au murit 301 păsări, 27 taurine şi 453 porci;
- La Gospodăria Saligny, au murit: 611 păsări, 219 oi, 46 porci şi 14 taurine;
- La Gospodăria Salcia, au murit: 1 215 păsări, 1 055 porci, 408 oi, 17 taurine. Tot la această gospodărie, cu ocazia unui transport a unui însemnat număr de boboci, au murit prin sufocare 260 de capete.

Dintr-un incubator din 4 397 de ouă, au scos doar 350 boboci şi aceştia neviabili.

- La Gospodăria Chilia-Veche, au murit: 350 păsări, 1 041 porci, 735 oi şi 19 taurine. La Periprava - datorită lipsurilor în îngrijirea şi alimentarea purceilor - în lunile ianuarie-martie, au murit 191 purcei şi tot din aceleaşi motive la Chilia Veche au murit 133 purcei şi 241 capete viţei.

Pe lângă aceste pagube provocate de mortalităţi, s-au semnalat lipsuri în ce priveşte îngrijirea şi alimentaţia animalelor. Lipsuri grave s-au stabilit şi în ceea ce priveşte executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole cât şi în ceea ce priveşte folosirea în cele mai bune condiţiuni a braţelor de muncă din rândul deţinuţilor.

Din controlul şi analiza făcută a mai rezultat că multe gospodării nu au îndeplinit la timp planul de investiţii la construcţii şi din această cauză s-au creat greutăţi în adăpostirea şi îngrijirea animalelor.

Nici una din lipsurile arătate, n-au fost sesizate şi raportate pe linia noastră conducerii ministerului pentru a se lua măsuri de prevenire.

Şefii de birouri poartă o vină foarte mare deoarece n-au luat toate măsurile de încadrarea principalelor obiective cu agentură calificată, capabilă să semnaleze la timp lipsurile grave ce au loc în întreprinderile noastre economice, n-au controlat îndeaproape în ce fel lucrează ofiţerii cu agentura, în ce probleme şi cum o dirijează.

Este cazul să întrebăm pe cpt. Ivaşcu Ion, şeful biroului K. din regiunea Dobrogea, în ce probleme sunt dirijaţi cei 243 de agenţi deţinuţi şi 153 agenţi cadre din colonii şi gospodării, dacă în gospodăriile de pe teritoriul regiunii Dobrogea au fost constatate lipsuri atât de mari?

Birourile K. deşi au avut unele materiale informative, n-au considerat însă de datoria lor să raporteze şi numai după ce au primit ordinul nostru din iulie 1963, au raportat unele lipsuri din obiectivele economice. Multe din ele sunt importante şi au fost raportate conducerii ministerului şi s-au ordonat măsuri de verificare.

Mă întreb cui folosesc materialele închise în fichetele birourilor K. în care sunt semnalate lipsurile?

Regiunea Banat, printre altele, a raportat că în depozitele întreprinderii industriale de pe lângă penitenciarul Arad sunt mărfuri refuzate de beneficiar în valoare de peste 100 000 lei şi nu se ia nici o măsură pentru valorificarea lor.

Asemenea informaţii care nu au fost raportate au avut şi birourile K. de la regiunile Ploieşti, Argeş, Galaţi şi Dobrogea.

De asemenea, maiorul Vişan N., şeful Biroului K. din Regiunea Bucureşti, n-a luat măsurile cuvenite pentru a asigura cu agentură cele două gospodării agricole unde s-au constatat lipsuri serioase ce au adus pagube materiale statului.

Mai grav este faptul că în toate gospodăriile şi coloniile există câte un lucrător operativ, în unele obiective există şi agentură numeroasă, însă aceasta după cum am arătat este dirijată formal sau nu este dirijată deloc în problemele cele mai importante. Altfel nu se explică de ce avem atâtea lipsuri şi în domeniile atât de importante la activitatea economică.

Din analiza efectuată de către conducerea Serviciului K. în cursul lunii septembrie 1963, cu şefii de birouri din regiunile: Dobrogea, Bucureşti, Suceava, Cluj, Mureş Autonomă Maghiară şi Crişana, asupra felului cum se desfăşoară munca de reeducare a rezultat că unele birouri desfăşoară această muncă cu multe lipsuri.

Şeful Biroului K. de la Regiunea Cluj, căpitanul Pop Alexandru deşi a fost sprijinit în mai multe rânduri în vederea desfăşurării muncii de reeducare cu deţinuţii din penitenciarul Gherla, unde este încarcerat un număr însemnat de deţinuţi contrarevoluţionari, desfăşoară o muncă cu multe lipsuri. Nu s-a studiat temeinic activitatea elementelor încarcerate în acest penitenciar şi necunoscând aceasta, munca a fost dusă în general. De asemenea, cei doi lucrători care deservesc penitenciarul Gherla nu s-au ocupat în mod individual de prelucrarea şi demascarea activităţii unor deţinuţi care au avut diferite funcţii de răspundere în trecut şi nu au urmărit cum sunt îndeplinite sarcinile reeducării de către conducerea penitenciarului. Agentura existentă nu este judicios folosită în această acţiune.

Lipsuri mai grave au şeful biroului K. Dobrogea, căpitanul Ivaşcu Ion şi locţiitorul său, maior Ene Constantin, în munca de reeducare a deţinuţilor contrarevoluţionari de la coloniile Periprava şi Salcia.

Deşi Biroul K. din regiunea Dobrogea, a fost printre primele care a început această muncă de reeducare din ordinul conducerii ministerului, la sfârşitul anului 1960, cu sprijinul direct al conducerii Serviciului K. a reuşit să obţină primele rezultate de început, pe baza cărora s-a extins această muncă şi în alte penitenciare, însă nu a continuat munca în acelaşi ritm, nu au dezvoltat-o conform sarcinilor şi ordinelor date de conducerea ministerului.

La şedinţa din 6 decembrie 1962, când s-a analizat şi felul cum se execută acest ordin, conducerea ministerului a criticat în mod deosebit pe tovarăşii de la Biroul K. Do- brogea, care nu au obţinut rezultatele la nivelul cerinţelor muncii şi posibilităţilor lor.

Agentura din rândul deţinuţilor contrarevoluţionari în număr de 33 agenţi, este cu totul insuficientă pentru supravegherea informativ-operativă a celor cca. 2 900 deţinuţi contrarevoluţionari, pentru susţinerea muncii de reeducare. în regiunea Dobrogea nu s-a făcut aproape nimic în ce priveşte munca individuală de prelucrare a unor deţinuţi ce au avut funcţii de răspundere în trecut. Materialul informativ în problema reeducării este confuz şi prezintă unele manifestări pozitive şi negative ale unor deţinuţi care nu prezintă mare importanţă în acţiunea de reeducare.

Căpitanul Ivaşcu Ion trebuie să lichideze cu lipsurile şi să treacă la executarea ordinelor conducerii ministerului în ce priveşte sarcinile ce ne revin în munca de reeducare.

Tovarăşul Ivaşcu trebuie să analizeze situaţia de pe următoarea poziţie:

a) în reg. Dobrogea este concentrat cel mai mare număr de deţinuţi;

b) aproape toţi deţinuţii din regiunea lor muncesc în unităţile productive ale ministerului;

c) din totalul gospodăriilor agricole M.A.I., cel mai mare număr se află pe teritoriul Dobrogei. Iar ponderea economică a acestor gospodării este foarte mare;

d) numeric, biroul K. Dobrogea este cel mai mare în comparaţie cu celelalte birouri K. din ţară.

Consider că tovarăşul Ivaşcu Ion trebuie să judece lucrurile în felul acesta înainte de toate.

Locţiitorul său, maiorul Ene Constantin, care a condus biroul un an de zile, timp în care tovarăşul Ivaşcu a fost la şcoală, a lucrat foarte prost, a dat dovadă de multe lipsuri.

După părerea mea, maiorul Ene Constantin, ori este un leneş, ori un incapabil.

Pentru îndreptarea muncii, tovarăşul Ivaşcu, printre alte măsuri, trebuie să analizeze serios dacă maiorul Ene poate să îndeplinească mai departe funcţia de locţiitor şef birou.

însă nu aceasta este cauza principală a lipsurilor biroului. Principalul este că în birou n-a fost imprimată răspunderea, simţul datoriei, n-a fost exercitat un control sistematic pe baza ordinelor conducerii ministerului.

Din analizele făcute a rezultat că majoritatea lucrătorilor operativi depun eforturi pentru îndeplinirea în condiţiuni cât mai bune a sarcinilor profesionale de care răspund, ceea ce a făcut ca în comparaţie cu situaţia din trecut starea disciplinară din muncă să se îmbunătăţească.

Totuşi, în cadrul serviciului au fost cazuri când datorită unor abateri de la disciplina în muncă şi disciplina militară, am luat măsuri de sancţionare.

Astfel, căpitanul Mocan Gheorghe a fost sancţionat pentru superficialitate şi lipsă de răspundere în executarea unei lucrări, căpitanul Barbus Gheorghe a fost sancţionat cu zile de garnizoană şi retrogradat de la funcţia de locţiitor şef birou la funcţia de lucrător operativ prim, deoarece a dovedit că nu este corespunzător acestei funcţii, căpitanul Mutiu Ilie, sancţionat pentru comentarii de ordine; locotenent Dănescu Marin, pentru că a invitat un cetăţean ca să-l audieze şi a uitat de această audiere.

în urma măsurilor de sancţionare a acestor ofiţeri şi prelucrarea lor în cadrul birourilor, starea disciplinară în unitatea noastră s-a îmbunătăţit.

Analizând felul cum sunt îndeplinite ordinele conducerii ministerului, rezultă că în această perioadă Serviciul K. şi birourile din regiuni şi-au îndreptat activitatea pentru realizarea sarcinilor şi putem spune că ele au fost îndeplinite în bună parte, calitatea muncii a crescut simţitor.

Recrutarea, dirijarea şi instruirea agenturii se face mai calificat, o bună parte din agentură atât din rândul cadrelor cât şi din rândul deţinuţilor, a furnizat materiale importante asupra unor probleme şi elemente care prezentau interes pentru organele noastre.

Pe de altă parte, agenţii slabi şi fără perspective au fost abandonaţi, în locul lor fiind recrutaţi agenţi cu posibilităţi de informare.

Prin lucrarea mai calificată a acţiunilor şi dosarelor de semnalare atât serviciul cât şi birourile K. din regiuni au reuşit să clarifice diferite materiale existente cu privire la activitatea necinstită a unor elemente.

De asemenea, apreciez că într-o bună măsură am reuşit să îndeplinim sarcinile privind munca de reeducare cât şi prevederile ordinului nr. 87.

Din analiza tăcută a rezultat însă că în munca noastră se mai manifestă lipsuri în organizarea şi destăşurarea muncii informative în obiectivele de care răspundem.

unii lucratori operativi au dovedit superficialitate, lipsă de orientare, lipsă de răspundere şi formalism în muncă, datorită acestui fapt nu au reuşit să-şi axeze munca pe principalele sarcini din activitatea lor concretă ci dimpotrivă s-au ocupat de probleme care le-au îngreunat activitatea şi care nu prezintă importanţă pentru munca noastră.

Una din cauzele principale care a contribuit la aceste lipsuri o constituie lipsa de control permanent atât din partea şefilor de birou cât şi din partea conducerii serviciului.

Consider că lipsurile manifestate în activitatea noastră pot fi lichidate, iar munca să fie dusă la un nivel mai înalt dacă toţi lucrătorii se vor ocupa în mod serios şi permanent de îndeplinirea sarcinilor sub toate aspectele de care am vorbit.

Pentru îndeplinirea ordinelor conducerii ministerului şi pentru îmbunătăţirea muncii, în faţa serviciului şi a birourilor K. din regiuni, stau următoarele sarcini mai importante:

-Executarea sarcinilor prevăzute în ordinele conducerii ministerului din 23 octombrie 1962 şi 21 octombrie 1963;

-Lucrarea informativ-operativă activă a gospodăriilor agricole şi întreprinderilor industriale M.A.I. în scopul de a preveni daunele care se aduc statului prin sacrificări de animale şi mortalităţi, furturi, neglijenţe şi alte ilegalităţi comise în procesul de producţie.

Ca urmare a lipsurilor existente în gospodăriile agricole şi cele industriale ce aparţin M.A.I.-ului, tovarăşul vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Interne, general colonel Alexandru Drăghici, a ordonat ca de aceste obiective, în afară de organele K. să se ocupe şi organele de miliţie pentru lichidarea stării infracţionale pe linie economică.

În vederea executării acestui ordin, Serviciul K. a dat instrucţiuni birourilor şi grupelor K. asupra modului cum trebuie să procedeze în viitor în lucrarea obiectivelor menţionate mai sus, atât de lucrătorii pe linie de K. cât şi de lucrătorii pe linie de miliţie, care au primit ordin de la D. G. M. în acest sens.

Atragem atenţia că prin lucrarea acestor obiective şi de către organele de miliţie nu înseamnă că lucrătorii operativi care deservesc astfel de obiective nu trebuie să se mai ocupe de ele. Ordinele conducerii ministerului în legătură cu lucrarea infor- mativ-operativă a acestor obiective de către organele K. rămân în vigoare şi birourile K. trebuie să se ocupe mai departe şi de problemele economice. Unele din ele şi anume acelea care sunt justiţiabile sau necesită control sau anchete care nu pot fi făcute de organele K. din motive de conspirativitate, se vor preda organelor de miliţie.

Alte materiale privind diferite lipsuri ale conducerii întreprinderilor, conducătorilor diferitelor sectoare ca: indolenţa, abateri de la ordine, lipsa de răspundere şi de preocupare, imoralităţi şi alte

asemenea fapte trebuie să fie raportate ministerului, verificându-le în prealabil temeinic.

Pentru aceasta este necesar să creăm agentură în toate unităţile de detenţie şi producţie aşa cum prevede ordinul M.A.I. nr. 87, să încadrăm informativ toate camerele de detenţie şi toate sectoarele unităţilor de producţie, în scopul prevenirii pagubelor materiale în gospodării şi a activităţii duşmănoase în detenţie.

- Intensificarea muncii informativ-operative în procesul muncii de reeducare cu deţinuţii contrarevoluţionari şi îndeosebi recrutarea de agentură în vederea susţinerii muncii de reeducare;
- Lucrarea informativ-operativă a obiectivelor de miliţie, spate şi penitenciare în scopul descoperirii şi prevenirii activităţi necinstite din partea unor cadre;
- La unele secţii ale Arhivelor Statului au pătruns elemente străine regimului nostru pentru a consulta documente istorice, care apoi să le interpreteze în mod naţionalist- şovin, cu scopul să alimenteze politica revizionistă privind apartenenţa Ardealului.

De asemenea, la Arhivele Statului din Bucureşti au venit unii cetăţeni polonezi să studieze documente privind tezaurul polonez furat de hitlerişti, pretinzând că în arhivele noastre s-ar găsi documente din care să rezulte că acesta a fost depus în ţara noastră şi în felul acesta să ridice pretenţii materiale neîntemeiate faţă de statul român.

Pentru a preveni în viitor astfel de situaţii, suntem obligaţi de a ne ocupa îndeaproape de aceste obiective prin crearea de agentură care să ne poată informa la timp asupra tuturor încercărilor din partea unor elemente duşmănoase şi necinstite.

Pentru şefii de birouri şi conducerea Serviciului K. sarcina principală este de a ne ocupa concret de problemele muncii pentru a ne achita cu cinste de sarcinile încredinţate.

Şeful Serviciului K Colonel de securitate Petruc Mihai

A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr. 106, f. 29-46.

141.

1963 noiembrie 11. Concluziile adjunctului ministrului Afacerilor Interne, Negrea Vasile, în urma şedinţei de analiză a activităţii Serviciului K.

Concluziile

Tov. adj. Negrea Vasile, la şedinţa cu Serviciul K

Tovarăşi,

S-au înscris şi au luat cuvântul la discuţii 7 tovarăşi: 5 din regiuni şi 2 din centrală.

Cred că s-au dezbătut toate problemele puse aici în discuţie, în baza materialului prezentat de tov. col. Petruc. Analiza care a fost tăcută în materialul prezentat a cuprins aproape toate problemele necesare a fi puse în faţa dvs. şi cu completarea care s-a tăcut în discuţie, se poate spune că s-a întregit materialul tov. col. Petruc.

Se poate aprecia că Serviciul K în perioada care s-a scurs, şi-a îmbunătăţit munca atât cu agentura, în dosarele de semnalare, în dosarele de verificare pe care le lucrează, în sectoare ca: miliţie, spate, arhive - unde s-au tăcut mai puţin decât în celelalte sectoare - şi penitenciare s-au tăcut multe lucruri bune în perioada la care se referă analiza noastră. Materialele prezentate de tov. col. Petruc conducerii ministerului în cursul acestui an, mare parte au fost corespunzătoare, de valoare, în baza lor fiind luate măsuri de direcţiile noastre informative.

Tovarăşii din Serviciul K au sprijinit munca şi altor sectoare din minister prin aceea că o serie de agenţi eliberaţi din puşcărie au fost predaţi, pentru a se continua munca cu ei, direcţiilor a Il-a şi a III-a: de asemenea, au mai fost predaţi agenţi şi la unele regiuni.

Trebuie spus, tot ca parte pozitivă, că Serviciul K a semnalat multe lucruri privind elementele contrarevoluţionare existente în detenţie, precum şi cele de drept comun, materiale în baza cărora au fost întreprinse acţiuni corespunzătoare.

Ţin să mai subliniez faptul că faţă de trecut - pe când era la conducerea serviciului, Barbu - s-au lichidat multe lipsuri care dăinuiau de multă vreme.

Noi am vrut ca în şedinţa de astăzi, în afară de părţile pozitive, să vedem totuşi lipsurile manifestate în munca acestui serviciu.

De la început pot face o apreciere în sensul că discuţiile purtate aici au fost deficitare la capitolul autocritică, tovarăşii (aproape toţi care au luat cuvântul) au ţinut să arate mai mult cum şi-au organizat munca, cum au deschis dosare de semnalare şi verificare etc., dar au vorbit mai puţin de lipsurile din Serviciul K şi a birourilor din regiuni.

Iată, eu am să arăt un aspect al muncii care constituie o lipsă gravă. Noi avem foarte multe gospodării agricole în cadrul Ministerului şi în mod deosebit în regiunile Dobrogea şi Bucureşti, dar avem şi în celelalte regiuni unele întreprinderi industriale, care aduc un aport economiei noastre naţionale. Dacă Serviciul K ar fi luat mai din timp măsuri să sesizeze lipsurile de organizare care se manifestă în aceste gospodării agricole, risipa de braţe de muncă care s-a constatat în activitatea lor, multe lucruri ar fi fost prevenite. De asemenea, n-a fost sesizat aspectul acesta de dezinformare, de minciună, practicat în

gospodăriile noastre. Spun acest lucru fiindcă am avut multe gospodării agricole care în acest an au obţinut produse însemnate. Noi trebuia să dăm către stat o cantitate mai mare de produse agricole decât aceea contractată iniţial. Ce se întâmplă însă? Directorii gospodăriilor şi unii colaboratori ai lor raportează D.G.P.C.M cifre ireale privind situaţia din gospodării, iar penitenciarele - la rândul lor - ne raportează nouă aceste inexactităţi, iar noi - luându-le drept reale - le raportăm la partid şi pentru acest fapt nu de mult am fost martorii unui lucru destul de neplăcut. Despre ce este vorba.

Acum o lună s-a făcut o situaţie a existentului de cereale din gospodăriile noastre, pentru a raporta organelor de partid cu cât putem suplimenta planul de contractări pentru stat.

Pe baza celor ce ni s-a raportat, am arătat că nu putem furniza decât 4 000 t. porumb, ca să meargă după aceea în teren o comisie din partea secţiei de partid şi să constate că de fapt avem posibilitatea să dăm încă 12 000 t. în plus.

Acest exemplu dovedeşte că unii oameni ascund adevărul, că vroiau să folosească acest porumb în alte scopuri. în felul acesta a pus într-o situaţie proastă conducerea ministerului în faţa conducerii de partid, raportând o altă situaţie decât cea reală.

Dacă organul nostru contrainformativ de la regiunea Dobrogea avea în vedere acest lucru, fără îndoială că am fi putut evita din timp aceste lucruri neplăcute.

La fel stau lucrurile şi în ce priveşte producţia noastră de carne. Noi avem un mare număr de porci, oi, păsări aduse din import, plătite cu valută, pe care le-am dat pe la toate gospodăriile noastre. Am adus porci rasă Landras, vaci de mare productivitate, găini care fac 260 ouă pe an, toate acestea cumpărate cu valută. S-a avut în atenţie dotarea gospodăriilor noastre cu aceste animale şi păsări tocmai în scopul ridicării economiei noastre naţionale.

Unii din directorii noştri de gospodării lucrează bine, îndeosebi cel de la Tichi- leşti, care se îngrijeşte cu pasiune de toate animalele ce i se trimit acolo. La fel trebuie apreciat şi directorul de la Periş, în afară de defecţiunile care s-au întâmplat acolo.

Avem în subordine o serie de întreprinderi industriale create pe lângă penitenciarele: Gherla, Mislea, Mărgineni, Târgşor şi în multe alte locuri.

O primă sarcină a Serviciului K ar fi aceea ca, cu ajutorul agenturii informative creată din rândul deţinuţilor, să cunoască ce pun elementele din detenţie la cale, dacă nu cumva unele din aceste elemente

intenţionează să saboteze activitatea întreprinderii, dar, în acelaşi timp să vadă şi aspectele celelalte, fiindcă ei tot contrainformativ lucrează în rândul cadrelor din penitenciare şi miliţie. Degeaba vom avea noi agentură în rândul deţinuţilor contrarevoluţionari, degeaba vom şti ce fac ori ce intenţionează să facă aceştia dacă în rândul cadrelor din penitenciare, acolo unde de fapt se organizează munca, nu ştim care este situaţia reală. Nu este suficient ca într-o parte să lucrezi bine şi în alta prost. Noi trebuie să lucrăm peste tot bine, să vedem ce aport aduc economiei noastre naţionale sectoarele acestea din subordinea M.A.I.

Executând aşa cum se cuvine şi la timp aceste atribuţiuni, se poate spune că aparatul nostru de contrainformaţii al serviciului K îşi aduce pe de-a întregul aportul său.

Aşa cum de altfel rezultă şi din discuţiile tăcute aici, dv. v-aţi ocupat puţin de problemele economice, doar pe ici pe colo, mai sesizaţi că la Arad au fost stricate nişte maşini aducându-se un prejudiciu de 100 000 lei. Aici însă nu v-aţi ocupat să vedeţi care sunt totuşi cauzele acestei defecţiuni. Uitaţi, aşa se petrec lucrurile şi cu gospodăriile noastre din baltă, mai ales că ei au şi unele motive pentru a justifica incorectitudinile ce se comit aducând ca argument unele inundaţii ce se produc. în felul acesta nelucrarea la timp şi în condiţii corespunzătoare a unui teren, fapt ce duce la compromiterea recoltei, este aruncat pe seama „inundaţiilor" ori a altor factori naturali.

Probabil că vreunul din lucrătorii pe linie de K care sunt mai mereu în jurul acestor salariaţi din gospodării, scapă din atenţie să ne sesizeze aceste aspecte necorespunzătoare, având în vedere că şi el a mai „ciupit" câte ceva de pe acolo şi că dacă va da în vileag realitatea din gospodărie s-ar putea să fie şi el luat la rost.

Totodată trebuie arătat că aceste aspecte negative se mai petrec şi datorită faptului că unii lucrători de ai noştri lucrează slab cu agentura.

Este cunoscut că agentura din rândul deţinuţilor trebuie să fie bine aleasă, conspirată, sinceră faţă de noi, pe care s-o creştem zi de zi aşa încât, la ieşirea din detenţie, ea să poată fi folosită în continuare de organele noastre contrainformative. Dar, trebuie spus că din cauza lipsei de educaţie, această agentură în general e slabă, nu se prezintă la nivelul cerinţelor muncii noastre prezente.

în trecut în munca Serviciului K au existat multe provocări. Eu vă reamintesc de cazul de la Brăila - datând de pe timpul când era Barbu şeful acestui organ - când s-a venit cu un singur referat în care se spunea că şeful securităţii de la raionul Brăila împreună cu alţi ofiţeri au furat, au făcut contrabandă şi - după mintea lui Barbu - se arăta că sunt în legătură

cu marinari străini. I-am ţinut 6 luni de zile arestaţi, ca în cele din urmă să le dăm drumul. De ce s-a întâmplat aşa ceva?

Pentru că un ticălos ca Barbu ne-a prezentat un referat denaturat.

Eu v-am atras atenţia în timpul şedinţei şi vă atrag din nou, foarte serios, că dacă se va continua a se munci fără simţ de răspundere, ca în trecut, cei ce se vor face vinovaţi vor fi făcuţi răspunzători. Noi nu avem nevoie de aşa ceva. Avem nevoie în cadrul acestui sector de muncă de oameni serioşi, obiectivi. Noi lucrăm cu oameni şi nu avem nici un interes să ne creăm duşmani artificiali.

Mai există în capul unor lucrători anumite fantezii privind lupta împotriva duşmanului şi tovarăşul vicepreşedinte a atras atenţia foarte serios la recenta şedinţă ţinută pe minister, asupra acestui lucru. Eu ţin să atrag din nou atenţia asupra acestui lucru, să vă feriţi de provocări. Noi trebuie să educăm aparatul din subordine pentru a-l determina să lucreze şi să acţioneze numai pe bază de documente neîndoielnice, bine verificate, nu la întâmplare.

S-a arătat aici despre un cadru de la miliţie că a schimbat 3 case. Nu este bine să ne pierdem vremea cu fel de fel de nimicuri şi mai ales nu este bine să se ia drept bună orice sesizare. Sesizarea să fie bine verificată şi numai după aceea să se facă caz. Şi despre voi vin multe materiale prin care sunt sesizate diverse lucruri. Dacă şi noi am lua de bun toate aceste lucruri ar însemna să luăm multe măsuri negândite. Vedeţi însă că nu ne lăsăm induşi în eroare, le dăm spre verificare mai întâi.

Din penitenciare vin fel de fel de sesizări din partea deţinuţilor şi voi vă bucuraţi că aţi descoperit cine ştie ce. în realitate, sunt multe minciuni în care voi vă risipiţi, consumându-vă toată energia în a le verifica.

Un ticălos de la Sighet a trimis tovarăşului ministru o sesizare prin care arăta că directorul penitenciarului de acolo „mănâncă" oameni, că a „îngropat" nu ştiu câţi oameni; că lucrătorul politic nu ştiu ce a mai făcut. Cum citeai scrisoarea îţi dădeai seama că este ceva ireal. Am trimis un om acolo şi când a verificat şi-a dat seama că este făcută de un provocator.

Am ordonat atunci să-l izoleze ca să ne pomenească până s-o libera din puşcărie. Aşa trebuie procedat cu asemenea elemente ticăloase, care caută să ne saboteze.

Voi aveţi foarte mult material de felul acesta. Eu vă atrag atenţia ca şi organele noastre informative să lucreze cu mai multă grijă, să vadă ce este adevăr şi ce este minciună.

Sigur, mai sunt foarte mulţi condamnaţi contrarevoluţionari sau de drept comun care n-au spus totul în timpul anchetei. în arest, prin agentura informativă, noi putem să scoatem ceea ce nu au dat în anchetă, să descoperiţi elementele contrarevoluţionare rămase în libertate; se pot descoperi, de asemenea, valori care se mai păstrează ascunse. Aceasta trebuie să fie o preocupare de seamă pentru ofiţerii noştri care lucrează pe linie de K.

La Galaţi avem pe fostul fabricant de şampanie. El a fost agentul nostru, ca să primim sesizare pe linie de miliţie că el are valută acasă. S-a trecut la verificarea informaţiei şi când o anchetează pe sora lui şi încă un element, a rezultat că deţin valută. Atunci am dat dispoziţie să-l aresteze.

Mai sunt asemenea elemente în puşcărie care deţin valută, de care statul nostru are nevoie. Dacă organele noastre K ar avea în atenţia lor toate aceste probleme, sigur că ar putea să aducă un aport mai mare muncii.

în ce priveşte problema reeducării.

S-a vorbit mult aici în sensul că în această direcţie au fost realizate multe lucruri. Eu consider că nu s-a tăcut chiar mult. într-adevăr, la Aiud s-a tăcut mult fiindcă s-au creat şi condiţii, a fost trimis acolo un fost şef de regiune, tovarăşul ministru i-a dat ordin să se ocupe de vârfurile legionare şi el, într-adevăr, a tăcut treabă bună în sensul că din rândul vârfurilor legionare a reuşit să obţină o serie de note informative, şi-a creat agentură, a introdus-o în rândul elementelor urmărite - care implorau toată ziua pe „sfinţi" să-i scape de puşcărie - iar după ce a cunoscut întreaga lor activitate a început ofensiva împotriva lor, a urmărit să vadă care sunt mai puţin rezistenţi concepţiilor ideologiei vechi şi a găsit foarte mulţi din aceştia.

Aşa a fost posibil, după cum aţi văzut, ca noi să graţiem pe Nichifor Crainic, preotul Borşa şi pe Budişteanu. Au fost puşi unii din ei să scrie la „Glasul Patriei", articole ce au ajuns în mâna legionarilor transfugi care, firește, n-au privit cu ochi buni - nici chiar Horia Sima - tot ce a scris părintele Borşa, unul dintre legionarii fruntaşi din ţara noastră şi, totuşi, printr-o temeinică muncă de reeducare, cu ajutorul nostru, prin felul de a munci al tov. Crăciun, s-a reuşit un lucru bun.

A reuşit ca şi pe Petraşcu, care este înlocuitorul lui Horia Sima, să-l determine să vorbească într-o sală mare, în faţa a peste 200 de deţinuţi, arătând că: „gata, s-a terminat cu Garda de Fier" şi după felul cum a

vorbit, unii legionari au afirmat că „Petraşcu a înmormântat Garda de Fier".

Iată, s-au obţinut unele rezultate bune dar noi nu ne facem iluzii. Noi nu spunem că de acum, scoţându-i din închisoare pe Radu Gyr, pe Budişteanu, Borşa şi Nichifor Crainic, am terminat cu ei, pentru că legionarii sunt legionari şi pot să întreprindă acţiuni, chiar dacă nu ei, pot îndemna pe alţii.

Elementele legionare există nu numai la Aiud ci şi la Botoşani. Tovarăşul de la Suceava a prezentat un raport bun şi bine pregătit. El cunoaşte situaţia de la Botoşani. Şi tovarăşii de acolo au făcut un pas bun în această muncă, dar puteau face şi mai mult. Acolo sunt multe epave, bolnavi, dar sunt şi elemente sănătoase, capabile, sunt şi câteva vârfuri naţional-ţărăniste acolo şi ar fi putut face mai mult în această muncă. Pot să-şi spună şi ei părerea, să ia atitudine faţă de conducerea lor, dar în scris, nu în vorbe. Putem realiza acest lucru fără însă a le spune că după aceea le vom da drumul, pentru că nu facem târg cu ei. Noi trebuie să le demonstrăm că statul nostru democrat- popular este un stat care construieşte socialismul, care şi-a construit o industrie, lucru ce n-a fost realizat în sute de ani de burghezie, că toate aceste succese au fost obţinute numai în 19-20 ani de noi. în felul acesta a procedat Crăciun cu cei de la Aiud, ba i-a luat şi i-a plimbat peste tot, completând discuţia cu observarea pe viu a realităţii.

Eu îl cunosc pe Penescu, îl cunosc pe Lazăr Ştefănescu pentru că l-am anchetat în 1950. Penescu poate să ne păcălească. Lazăr Ştefănescu este un păcătos de profesor care a reuşit să strângă în jurul lui unele elemente care spuneau că sunt apropiate nouă. Acum îi este greu să vină şi să ne declare nouă că a terminat cu trecutul lui. Va trebui să-l verificăm bine, să nu ne înşele el pe noi, ci noi pe el. Tov. Petruc a venit la mine şi mi-a raportat că Penescu nu este cinstit. Să luăm măsurile corespunzătoare.

Cunosc un caz. Un element scos din puşcărie, care în timpul detenţiei a avut o comportare bună, a început de acum să oscileze. Ce se întâmplase? întâlnindu-se cu unul de ai lor, a fost avertizat, spunându-i-se că ei s-au angajat să meargă pe un drum şi dacă nu va continua va fi rău de ei.

S-ar putea ca în munca noastră să întâlnim şi elemente care nu ştiu încotro s-o apuce. Aceasta nu înseamnă că nu va trebui să muncim cu ei. Va trebui să muncim şi să-i determinăm aşa cum dorim noi.

Apreciez că la regiunea Dobrogea şi în mod special la Periprava s-a lucrat slab. Acolo avem majoritatea elementelor transferate de la Aiud,

care în penitenciar au avut o atitudine păcătoasă. Nu ne-am mai ocupat însă de ele pe motiv că au fost aruncate de la Aiud. Nu este bine să fie privită aşa problema, trebuie să vă ocupaţi de ei, iar dacă vreunii din ei reuşesc să iasă afară fără ca noi să-i convingem, atunci să-i predăm aparatului informativ, ca să clarifice ei problema.

Se vede treaba că tov. Ivaşcu - de la Dobrogea, care spune că este nou - nu a vrut să aibă o poziţie bună iar noi nu ne putem declara de acord cu ceea ce a spus. Tovarăşul a ridicat problema ajutorului pe care trebuie să-l primească. Acest lucru însă nu-l scuteşte de muncă. Biroul acesta trebuie să lucreze, să vină deci cu măsuri. Nu trebuie să aruncaţi totul numai pe Serviciul K, cum că nu v-a ajutat, fiindcă acolo aveţi şef de regiune, sunt acolo doi locţiitori care au experienţă în munca informativă şi puteaţi cere ajutor în problema de reeducare a acestor deţinuţi. Tovarăşul în loc să analizeze lucrurile aşa cum se prezintă ele, a spus că vina o poartă tov. col. Petruc, care nu l-a ajutat.

Trebuie avut în vedere că în regiunea Dobrogea, în baltă, există în detenţie un număr mare de legionari, mai mulţi chiar cât toţi ceilalţi deţinuţi legionari din alte penitenciare din ţară şi ca atare, trebuie să ne îndreptăm atenţia asupra problemei reeducării lor. Este foarte important să cunoaştem ce se petrece în rândul lor.

Când a luat fiinţă Serviciul K s-a analizat cu multă răspundere, pentru că ei au de-a face pe lângă deţinuţi şi cu cadrele M.A.I. din sectoarele de: spate, miliţie, arhive, penitenciare. Luându-se exemplu numai miliţia, s-a avut în vedere că ea cuprinde un aparat mare, cu posibilităţi mari de a scăpa de sub control, că acolo se efectuează o muncă care prezintă multe tentaţii spre lucruri necinstite; s-a ţinut seamă că oamenii din acest sector de muncă vin în contact cu foarte multe probleme, cu elemente de tot felul şi că oamenii slabi îşi pot pierde controlul. Dv. aţi întâlnit de fapt foarte multe cazuri de elemente care au luat mită, care au comis acte de imoralitate, unele devenind chiar elemente contrarevoluţionare (exemplul fostului şef al Direcţiei financiare - Neagu Ovidiu, care împreună cu alte câteva elemente - tot salariaţi M.A.I. - au adus elogii capitalismului şi au denigrat regimul nostru. El a fost arestat, condamnat. Iată cum acesta, din director în M.A.I. a fost trimis în detenţie ca duşman).

Pentru a cunoaşte toate aceste aspecte negative din activitatea acestor unităţi noi punem problema ca organul K să lucreze mult mai bine, să recruteze o agentură cât mai capabilă. Numai în felul acesta va putea să desfăşoare o muncă corespunzătoare sarcinilor ordonate.

Este just ce s-a arătat aici. Să prevenim o serie de elemente care sunt tentate la apucături necorecte. Am avut nu de mult un caz în

Capitală, un salariat de al nostru care obişnuia să meargă mereu pe la magazinul corpului diplomatic. I s-a atras atenţia că dacă mai umblă pe acolo nu are ce căuta la noi şi speräm să-l îndreptăm. în felul acesta l-am prevenit de a comite un lucru poate şi mai grav. Nu i-am deschis acţiune informativă pentru că el a fost acolo după băutură şi ţigări şi nicidecum după altceva. Noi am socotit că este bine să prevenim omul şi s-a dat ordin ca cineva competent să discute cu el.

Noi avem agentură şi pe alte linii şi oricum ar încerca să ne păcălească, tot cade într-un loc şi atunci va fi tras la răspundere cu toată seriozitatea.

La fel ca în cazul exemplificat, şi în aparatul de miliţie şi spate sunt unii oameni care se lasă tentaţi de anumite elemente cu care vin în contact.

Trebuie spus că Serviciul K nu s-a ocupat de Arhive. S-a spus că aceşti oameni prelucrează material istoric şi de arhivă, că la ei mai vin unii istorici, filozofi şi că este puţin probabil ca aici să intre elementele contrarevoluţionare, ipoteză care s-a dovedit a fi nejustă.

Din documentele existente în arhivele statului, unele prezintă importanţă foarte mare şi spre asemenea documente caută să-şi croiască drum unele persoane care vor să întocmească o istorie aşa cum vor ele şi când spun aceasta mă refer în primul rând la unele elemente din afara ţării. De pildă, din Polonia a venit o echipă de arhivişti care intenţionau să studieze documente legate de materialele intrate în ţara noastră în anul 1939, odată cu refugierea unor polonezi la noi, fiindcă - spuneau ei - sunt „informaţi" că aceşti polonezi în anul 1939 au adus în România „tezaur", cu toate că noi ştim că aceşti polonezi au venit nu cu averi ci cu picioarele goale, dezbrăcaţi, aşa încât a trebuit să-i îmbrace statul român. Unii tovarăşi polonezi au pierdut din memorie aceste realităţi triste ale istoriei şi pretind că s-ar fi adus la noi „tezaur".

Tezaurul, burghezia poloneză l-au dus acolo unde ştiau că n-au să ajungă fasciştii, l-au trecut în Apus.

Tovarăşii noştri de la Arhive erau cât pe aici să caute acolo asemenea „documente". S-a dat ordin să nu le fie satisfăcută o asemenea cerere, nejustă, de altfel.

Sau, de pildă, vin unii din Ungaria - care vor să se documenteze despre trecutul istoric al Transilvaniei. Unii vin pe linie turistică, alţii pe linia Academiei R.RR. şi alţii ca invitaţi ai Ministerului învăţământului. Aceştia încearcă să arate că ar fi mai justă existenţa unui Ardeal autonom, ori a reîntregirii Ardealului cu „Ungaria mare" etc., căutând să convingă pe alţii că istoria a început de când Austro-Ungaria a ocupat

Transilvania. Ei de fapt încearcă fel de fel de jonglerii tocmai în scopul de a falsifica istoria.

Au fost luate măsuri de către noi şi s-a oprit intrarea unor asemenea elemente la Arhive.

Dacă ei vor să demonstreze pe linie de partid acest lucru, n-au decât să-l facă, dar nu le admitem să vină aici pentru a strânge documente de a falsifica istoria. Dacă ar spune cel puţin adevărul nimeni nu s-ar opune, dar ei mint.

Dacă aţi citit bine o istorie scrisă de un neamţ din R.RG. intitulată „Istoria muncii", o să vedeţi acolo o teză cum că nemţii „care au venit la noi de peste 800 de ani, ar fi stăpânii de drept ai unei părţi din pământul nostru, că acest pământ ar fi de fapt pământ nemţesc". Iată ce inepţii pot debita unii, deşi ei vorbesc despre nişte cetăţeni ai statului nostru. S-a luat atitudine şi oamenii au început să-şi revină la realitate.

Trebuie să reţineţi că sunteţi obligaţi să lucraţi acest aparat de la arhive pentru că acolo sunt elemente vechi, buni arhivişti, care se pricep să păstreze această avuţie a statului nostru şi noi nu avem nimic cu ei atâta timp cât sunt corecţi.

Voi trebuie să ştiţi tot ce se face acolo şi în momentul când vin asemenea elemente necinstite şi caută să se introducă în arhivă, să fim încunoştiinţaţi şi-i vom da imediat afară.

Acum, tovarăşi, în legătură cu o problemă care a fost ridicată aici, referitor la conducerea Serviciului K, problemă pe care o apreciez ca fiind justă.

Cu toate îmbunătăţirile care au fost aduse muncii de tovarăşii Petruc şi Tiriachiu, ei scapă un lucru foarte principal, adică ajutorarea mai consistentă a regiunilor. Ei au căutat să facă treabă şi au mers mai mult în jurul ministerului, la Jilava, la Văcărăşti, dar nu şi-au luat rolul lor de coordonatori ai muncii K în regiuni, aşa cum de fapt fac alte direcţii din aparatul nostru central. Tovarăşii s-au mulţumit numai să ceară unele lucrări prin adrese, în cel mai rău caz au chemat şi câte un om aici, în loc să vadă cum muncesc oamenii în teren, ce materiale au acolo şi dacă eventual este nevoie de un ajutor concret. Rămâne ca tovarăşii Petruc şi Tiriachiu să meargă jos şi eu le recomand să-şi facă un plan de muncă care să cuprindă nu numai aparatul de aici ci şi aparatul din regiuni, să ajute aparatul de la regiunea Dobrogea cât şi din celelalte regiuni. Să vadă ce se petrece jos, să ia legătura cu agentura, să vadă dacă nu se fac provocări; să urmărească la aparatul de miliţie ce agentură există, muncească ea cu dragoste şi să facă un plan de felul cum pot raporta într-un termen scurt, măsurile pe care le-am ordonat în legătură cu controlul şi sprijinul.

O altă problemă este legată de disciplină.

Vedeţi, disciplina la noi ar trebui să fie un lucru foarte serios, de care să fie pătruns fiecare din ofiţerii noştri.

Aţi observat şi dv. în şedinţa de astăzi un lucru foarte neplăcut. Fiind pusă întrebarea cine dorește să se înscrie la discuţii, se ridica câte un tovarăş, spunea „eu" şi se aşeza jos. Este un lucru în aparenţă minor, dar destul de semnificativ, în ce privește disciplina de care sunt pătrunşi unii tovarăşi ofiţeri.

Tov. col. Petruc foarte anemic a prins în analiză problema disciplinei. Trebuie reţinut că problema aceasta este pentru noi de o foarte mare importanţă fiindcă de ea depinde mult realizarea sarcinilor noastre, de ea depinde mult executarea ordinelor, fiindcă dacă nu există disciplină degeaba discutăm noi zile întregi.

Dacă nu recrutaţi agentură corespunzătoare, dacă nu deschideţi la timp acţiuni şi dosare de semnalare, dacă nu faceţi legende corespunzătoare în acţiuni, toate acestea se datoresc în primul rând lipsei de disciplină, fiindcă toate aspectele muncii noastre sunt legate de disciplină aşa încât tov. col. Petruc şi col. Tiriachiu precum şi ceilalţi tovarăşi, trebuie să fie foarte exigenţi în privinţa disciplinei, să ia măsuri severe împotriva celor care dau dovadă de indisciplină, fiindcă astfel nu va exista o garanţie că lipsurile analizate astăzi aici se vor îndrepta. Astfel, ne vom trezi din nou cu agentură slabă, cu provocatori şi multe alte necazuri în muncă, vom fi puşi să facem autocritică, cum face tov. Matei, pentru un ticălos de şofer care fiind beat, a lovit stâlpul electric de la Periş, din care cauză s-a întrerupt curentul electric la incubatoare şi au murit 1 050 pui. Aici nu e vina tovarăşului Matei ci a şoferului. Noi nu putem pune un grup electrogen pentru fiecare întreprindere în parte. Noi nu-l vom critica pe tov. Matei din această cauză. îl vom critica însă pe tov. Matei când păsările vor muri din cauză că nu li se dă mâncare la timp, ori nu sunt îngrijite cum trebuie.

Este bine să analizăm cu răspundere atunci când ne facem autocritica şi când criticăm pe alţii fiindcă această critică şi autocritică are un rol foarte important în viaţa noastră şi dacă arunci o vorbă şi când trebuie şi când nu trebuie, ajunge omul să se întrebe, este oare serios ori nu cel care foloseşte această critică sau autocritică?

Eu am pus problema nu fiindcă tov. Matei nu este om serios, fiindcă ştiu că este serios, dar ca să fiţi atenţi în general atunci când folosiţi critica şi autocritica.

Eu am convingerea că, cu aparatul care este acum aici şi cu ajutorul conducerii serviciului, lucrurile pot fi îndreptate şi că la viitoarea analiză a muncii Serviciului K nu vom avea de discutat atâtea lipsuri.

A.C.N.S.A.S, fond documentar, dosar nr. 106, f. 16-28.**1964 martie 5.** Plan de măsuri în acţiunea de grup deschisă asupra unor fruntaşi ai PS.D.I.

Se aprobă

[Indescifrabil]

10. 03. 64

302/2/RP/5 martie 64 Strict secret Ex. nr. 1

Plan de măsuri în acţiunea de grup nr. 90, deschisă asupra unor foşti fruntaşi ai P.S.**D.I.**

Ca urmare a analizei ce s-a făcut în ziua de 18. II. 1964 la conducerea direcţiei, s-a stabilit că până în prezent în această acţiune nu am reuşit să stabilim:

- Caracterul legăturilor dintre elementele urmărite prin acest dosar şi ce probleme pun în discuţie când se întâlnesc, dacă s-a format un nucleu care să conducă activitatea fostului P.S.D.I. sau fiecare îşi menţine concepţiile lui în mod izolat.
- Dacă şi-au pus problema să atragă în activitatea lor elemente mai tinere capabile să desfăşoare activitate duşmănoasă.
- Ce părere au despre social-democraţii de dreapta fugiţi în străinătate şi dacă s-au gândit sau se gândesc să-şi reia legăturile cu ei, pe ce cale şi în ce scop.
- Dacă întreţin legături cu elemente social-democrate de dreapta din provincie şi dau indicaţii în legătură cu atitudinea pe care s-o adopte împotriva regimului.
- Documentarea activităţii acestor elemente.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini în viitor se vor lua următoarele măsuri:

1. Dirijarea în continuare pe lângă Dimitriu Adrian a agenţilor „Prahoveanu Paul" şi „Dumil" din problema P.S.D.I.

Prin agentul „Prahoveanu P. " care se află în relaţii bune cu Dimitriu Adrian şi este apreciat, vom urmări să aflăm poziţia şi manifestările, dacă acesta caută, cu toată prudenţa de care dă dovadă, să facă cunoscut şi altor membri P.S.D.I. părerile şi poziţia sa prin care să-i îndemne să nu renunţe la concepţiile lor (agentului „Dumil" i-a reproşat că de ce a cerut pensia, deoarece nu murea, ci trebuia să aştepte, deoarece lui i s-au oferit posturi bune, însă a refuzat să primească de la comunişti şi se mulţumeşte cu câteva sute pe care le câştigă prin traduceri), natura legăturilor cu Arhip Jean şi în acelaşi timp, dacă Arhip Jean mai întreţine legături cu elemente P.S.D.I. din fosta organizaţie Galaţi, unde el şi-a desfăşurat activitatea.Pentru ca să stabilească cele de mai sus, agentul ii va spune lui Dimitriu Adrian că el, cu ocazia deplasărilor pe care le-a tăcut în interes de serviciu în diferite localităţi, şi-a dat seama că unii P.S.D.I.-şti sunt oarecum dezorientaţi şi chiar îl întreabă ce atitudine să adopte, însă fiind în necunoştinţă de cauză, nu a răspuns la asemenea întrebări. îi pune în acest fel problema pentru a vedea cum reacţionează Dimitriu Adrian şi ce anume răspunsuri dă la problemele pe care agentul le pune în discuţie.

În ce priveşte pe Arhip Jean, dirijarea se va face şi în direcţia de a stabili pe cine consideră el în prezent că ar merita să înlocuiască pe C. T. Petrescu şi cu asentimentul căror elemente a fost ales. (Vrem să vedem dacă şi acesta îşi îndreaptă atenţia tot spre Dimitriu Adrian sau înspre alt element). Aceasta pentru că, prin 1959-1960, Arhip Jean a afirmat că nu Dimitriu Adrian ar fi cel mai indicat, ci alt element, chiar unul din străinătate.

Pentru ca să stabilească cele de mai sus, agentul, în discuţiile cu Arhip Jean, va analiza situaţia prezentă a unor foşti conductori ai P.S.D.I. din Bucureşti şi provincie, pe care îi cunoaşte, urmând ca apoi să canalizeze discuţiile şi pe linia de a stabili dacă s-a luat vreo măsură de realegerea unui nou element care să conducă fostul P.S.D.I., cine este acesta, dacă măsura luată a fost adusă şi la cunoştinţa celorlalţi fruntaşi P.S.D.I., care a fost poziţia lor.

Agentul „Dumil", fost din biroul politic al fostului P.S.D.I., va fi dirijat cu scopul să stabilim dacă Dimitriu Adrian se interesează sau nu de unele elemente mai tinere foste membre P.S.D.I., pe care să le pregătească pentru a duce mai departe ideile social- democrate de dreapta. De cine anume se preocupă şi de ce mijloace se foloseşte.

Avem în vedere acest lucru, cu toate că nu deţinem nici o semnalare în acest sens, întrucât Dimitriu Adrian este un înfocat adept al concepţiilor sale, iar cu ocazia morţii lui C.T. Petrescu a afirmat că „prin

pierderea unui om nu se pierde ideea politică a P.S.D.I. ", că această idee va continua să existe.

De asemenea, agentul „Dumil" va fi dirijat şi cu scopul de a stabili natura legăturilor dintre Dimitriu Adrian şi dr. Turcu Ion şi dacă nu cumva chiar pe acesta îl pregăteşte pentru viitor, având în vedere vizitele repetate pe care i le face, lucru rezultat din supravegherea operativă din 1963 şi că este mai tânăr ca vârstă (născut 1924). Pentru ca să stabilim acest lucru, agentului îi indicăm ca atunci când discută cu Dimitriu Adrian, să-i spună că este bolnav şi ar vrea să caute pe dr. Turcu să-i recomande sau să-l ducă la un medic specialist şi chiar să-i ceară să vorbească el (Dimitriu Adrian) cu dr. Turcu Ion, pe care-l cunoaşte din activitatea trecută. Agentul va motiva această cerere a lui, prin aceea că a auzit că Turcu I. este foarte rezervat şi evită să ajute pe vechii lui cunoscuţi, în special din P.S.D.I. Indicăm agentului să procedeze aşa pentru a vedea ce zice Dimitriu Adrian despre Turcu I. şi eventual, prin Adrian Dimitriu, agentul să intre în contact cu dr. Turcu pentru a vedea poziţia pe care o adoptă.

Agentul „Dumil" va fi dirijat şi pe lângă Romulus Dan cu scopul de a-i stabili pe mai departe atitudinea pe care o adoptă acesta şi în special de unde primeşte el ziarele germane pe care mai înainte i le-a arătat agentului. Totodată, agentul va căuta să stabilească ce informaţii mai deţine acesta despre social-democraţii de dreapta fugiţi în străinătate şi în special despre Eftimie Gherman căruia, în anul 1949 i-a dat mandat să reprezinte P.S.D.I.-ul în străinătate.

Pentru ca să stabilească acest aspect, agentul îi va spune lui Romulus Dan că deşi el a cunoscut puţin pe Eftimie Gherman, este de părere că mai indicat ar fi fost altul să reprezinte P.S.D.I.-ul, spunându-i chiar numele lui Butler pe care agentul îl cunoaşte foarte bine şi este mai tânăr decât Eftimie Gherman. îi pune aşa problema pentru a vedea cum reacţionează Romulus Dan şi ce argument aduce în susţinerea părerilor sale, în cazul când susţine pe mai departe pe Eftimie Gherman.

- Sarcină permanentă
- Răspunde: cpt. Rădulescu P.

2. Agentul „Liviu" va fi dirijat în continuare pe lângă Arhip Jean şi va relua discuţiile referitoare la „reînfiinţarea P.S.D. " din toamna 1963, cu scopul de a stabili concret de unde deţine această ştire, dacă a mai discutat-o şi cu alţi sociali- democraţi, cine sunt, ce părere au avut şi în special care a fost părerea lui Dimitriu Adrian. Va căuta prin discuţiile pe care le poartă să stabilească în ce scop îl vizitează Dimitriu Adrian pe

el şi pe ceilalţi foşti fruntaşi ai P.S.D.I.-ului şi îi va spune că a auzit că Dimitriu Adrian se consideră şeful P.S.D.I.-ului. Pune în acest fel problema pentru a vedea părerea lui Arhip Jean, având în vedere faptul că şi agentul cunoaşte atât pe Dimitriu Adrian, cât şi pe alţi foşti conducători P.S.D.I., însă pe ultimul nu poate să-l contacteze deoarece este suspicionat. Agentul poate să stabilească problemele de mai sus pentru că se află în relaţii apropiate cu Arhip şi totdeauna i- a dat sfaturi juridice care i-au ajutat lui Arhip.

- Sarcină permanentă
- Răspunde: cpt. Rădulescu P.

3. Pe lângă Stănescu Paul vor fi dirijaţi în continuare agenţii „Rodion" şi „Elena Marinescu".

Prin agentul „Rodion", urmărim să stabilim poziţia lui Stănescu Paul şi pe ce cale întreţine legături cu fiul său care se află în străinătate, dacă este ajutat de acesta şi caracterul legăturilor lui cu Motaş Constantin. Agentul poate să stabilească aceste lucruri deoarece îl cunoaşte bine pe Stănescu Paul, pentru că au stat în închisoare mai mulţi ani.

Prin agenta „Elena Marinescu" urmărim să stabilim cu ce persoane face Stănescu Paul excursii în jurul Bucureştiului, precum şi în ce scop este vizitat de Dimitriu A., ce discuţii poartă împreună şi ce părere are el despre situaţia fostului P.S.D.I. Menţionez că agenta poate să discute aceste probleme cu Stănescu P. deoarece ea a făcut parte din C.C. al P.S.D.I. şi îl cunoaşte şi pe Dimitriu Adrian.

- Sarcină permanentă
- Răspunde: cpt. Rădulescu P.

4. în scopul de a stabili activitatea pe care eventual o desfăşoară Arhip Jean şi ceilalţi foşti conducători ai P.S.D.I. din Bucureşti şi dacă se interesează de situaţia social-democraţilor din provincie se vor lua măsuri de verificarea situaţiei prezente şi posibilităţi de marşrutizare la Bucureşti a agenţilor „Mihăilescu Ion" al Dir. Reg. MA.I.-Dobrogea şi „Mihăilescu Ghiţă" al Dir. Reg. M.A.I.-Galaţi, agenţi care, prin 1959-1960 au furnizat materiale importante referitoare la atitudinea şi legăturile lui Arhip Jean. Apreciem că prin aceste marşrutizări ne putem da seama dacă Arhip Jean şi ceilalţi foşti conducători ai P.S.D.I. din Bucureşti intenţionează ca prin agenţii respectivi să facă cunoscut elementelor social-democrate din provincie părerile şi poziţia lor prezentă.

-Termen 15 aprilie 1964

- Răspunde: cpt. Rădulescu P.

În acelaşi scop se va folosi şi agentul nostru „Enăchiţă" ce se află în relaţii foarte apropiate cu Novac Traian, fost în C.C. al P.S.D.I. şi şeful organizaţiei judeţene din fostul judeţ Timiş-Torontal, în prezent urmărit de către Dir. Reg. M.A.I.-Banat şi cunoscut că întreţine legături cu Dimitriu Adrian. Agentul va fi marşrutizat la Timişoara pe lângă Novac şi alte elemente social-democrate pe care le cunoaşte pentru a stabili atitudinea pe care aceştia o adoptă.

Cu ocazia marşrutizării, va pune în discuţie problema fostului P.S.D.I. după moartea lui Titel Petrescu şi va căuta să afle cine este socotit în prezent conducător al fostului P.S.D.I.

De asemeni, agentul îl va întreba pe Novac Traian ce mai ştie despre Eftimie Gherman, fugit în străinătate, dacă a mai primit sau nu veşti de la el, pe ce cale şi ce anume comunică acesta. Menţionez că, în principiu, am stat de vorbă cu agentul şi mi-a comunicat că poate să discute cu Novac Traian orice problemă pentru că l-a ajutat şi în scrisorile pe care i le trimite îi spune că îl aşteaptă să vină la Timişoara pentru că şi-a dat seama că este cu adevărat socialist.

-Termen 1 aprilie 1964

- Răspunde: cpt. Rădulescu P.

5. Vom lua măsuri de verificarea anturajului de la locul de muncă al dr. Turcu Ion, iar pentru cel mai corespunzător vom face propuneri de recrutare pentru a ne semnala atitudinea pe care acesta o adoptă. Este necesar acest lucru, având în vedere că este un element tânăr care nu a renunţat la concepţiile sale social-democrate de dreapta şi este des vizitat de Dimitriu Adrian, fără ca să cunoaştem scopul acestor vizite. Faptul că dr. Turcu Ion nu a renunţat la concepţiile sale a fost stabilit cu ocazia contactărilor pe care le-am făcut în vederea recrutării, când el a refuzat, susţinând că nu-i stă în caracter să-şi trădeze prietenii.

-Termen 1 aprilie 1964

- Răspunde: cpt. Rădulescu P.

6. Vom lua măsuri de supravegherea informativă a elementelor care au apărut sau vor apare ca legături a elementelor urmărite prin acest dosar, cu scopul de a stabili atitudinea pe care o adoptă şi dacă eventual au cunoştinţă de activitatea duşmănoasă pe care aceste elemente o desfăşoară. Aceste elemente sunt: Benderil Manole, Romaşcanu Constantin, Mitulescu Alexandru, Săvulescu Ion, Botezat Eugen şi Antonescu Gheorghe, toţi apăruţi în supravegherea operativă

efectuată în 1963 asupra lui Dimitriu Adrian. Supravegherea acestor elemente se va face atât la locul de muncă, cât şi la domiciliu.
- Sarcină permanentă
- Răspunde: cpt. Rădulescu R

7. întrucât prin supravegherea operativă s-a stabilit că Dimitriu Adrian vizitează la domiciliu pe dr. Turcu Ion, iar noi nu cunoaştem în ce scop şi ce discuţii poartă împreună, plus persoana acestuia, cum s-a menţionat mai sus, vom lua măsuri de instalarea T. O. la domiciliul lui Turcu Ion.
-Termen 1 aprilie 1964
- Răspunde: cpt. Rădulescu R

8. Instalarea T. O. se va face şi la domiciliul lui Stănescu Paul, tot pe considerentul că este des vizitat de Dimitriu Adrian şi nu ştim ce se discută. Cu ocazia instalării T. O. îi vom face şi percheziţie, iar în cazul că vom găsi materiale care ne interesează, acestea vor fi fotocopiate pe loc. Aceasta deoarece arestata Chiriţescu Sanda a declarat că Stănescu P. a trimis prin ea şi ea la rândul ei printr-o diplomată de la Legaţia Greciei, dr. Raftopol din Grecia, scrisori şi chiar unele poezii, al căror conţinut nu ne este cunoscut.
-Termen 15 aprilie 1964
- Răspunde: cpt. Rădulescu P.

9. Vom lua măsuri de supravegherea operativă a numitului Dimitriu Adrian, dr. Turcu Ion, Arhip Jean şi Stănescu Paul pentru a vedea elementele cu care întreţine legături, precum şi pentru verificarea agenţilor ce sunt dirijaţi pe lângă aceste elemente. Supravegherea operativă se va face periodic, în funcţie de necesităţi şi în special atunci când, pe linie informativă, rezultă că elementul respectiv are preocupări mai deosebite (deplasarea în provincie, caută să contacteze un element etc.).
- Sarcină permanentă
- Răspunde: cpt. Rădulescu P.

10. Vom face deplasare la Penitenciarul Botoşani unde se află arestat Krasnoselschi Vladimir şi vom sta de vorbă cu el să ne spună concret ce anume a cunoscut Dimitriu Adrian şi alţi conducători P.S.D.I. despre activitatea pe care el cu cei de la Craiova au desfăşurat-o. Totodată, vom căuta să stabilim concret posibilităţile pe care le-ar avea pe lângă diferiţi conducători P.S.D.I. şi în special pe lângă Dimitriu

Adrian, în cazul când ar fi eliberat şi recrutat. Considerăm că acesta, acum, va spune tot despre Dimitriu Adrian deoarece adoptă o poziţie bună. De altfel şi în 1958 când a fost arestat, în anchetă a spus că el şi-a continuat activitatea deoarece şi-a dat seama, prin discuţiile purtate cu Dimitriu A., că acesta se menţine pe poziţia duşmănoasă.
-Termen 1 aprilie 1964 - Răspunde: cpt. Rădulescu P.

11. Dat fiind că în 1959 arestata Chiriţescu Sanda a declarat în anchetă că Stănescu P. a trimis prin secretara Legaţiei Greciei din Bucureşti, numitului Raftopol Spiru din Grecia, scrisori şi chiar unele poezii al căror conţinut nu ne este cunoscut, se vor lua măsuri de reanchetarea acesteia pentru a ne da noi amănunte în această problemă, în scopul de a ne edifica mai precis asupra persoanei lui Stănescu P. şi a legăturilor sale. După audieri, vom cere Serv. K să ia măsuri de supravegherea ei pentru a vedea ce anume vorbeşte.
-Termen 1 aprilie 1964 - Răspunde: cpt. Rădulescu P.

La data de 15 iunie 1964 vom raporta conducerii direcţiei rezultatele pe care le vom obţine ca urmare a executării măsurilor de mai sus.

Şef birou,
[Indescifrabil]
Şef serviciu, *[Indescifrabil]*
A.C.N.S.A.S., fond informativ, dosar nr. 2549, voi. I, f. 214-216.
Cpt. de securitate, Rădulescu P.

143.

De acord, **1964 aprilie 15.** Hotărâre de închidere a dosarului de obiectiv „Hook" al filialei „Europei Libere" din Viena.

Direcţia C 21 Strict Secret

16. 04. 1964

Se aprobă
Lt. col. [Indescifrabil]
Hotărâre
de închiderea dosarului de obiectiv[94] şi predarea lui în păstrare la arhivă.

Azi 15 aprilie 1964 subsemnatul cpt. Dorobanţu Lazăr analizând materialul din dosarul de obiectiv am găsit că acesta fiind vechi şi deschizându-se noi dosare conform ordinului conducerii Direcţiei Generale, materialele nu ne mai sunt necesare în rezolvarea problemelor actuale din acest obiectiv.

Pe baza celor de mai sus am hotărât închiderea dosarului de obiectiv „Hook" nr. 2520, filiala „Europei Libere" din Viena şi predarea lui la arhivă.

Cpt. Dorobanţu Lazăr
„De acord" Şef serviciu Cpt. [Indescifrabil]
A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr 15,f. 286.

1964 noiembrie 17. Expunerea ministrului Afacerilor Interne, Alexandru Drăghici, referitoare la munca organelor de securitate în perioada octombrie 1963-octombrie 1964, cu prilejul şedinţei organizată la minister cu toate cadrele de conducere din aparatul central şi regional M.A.I.

Ministerul Afacerilor Interne Strict secret
Direcţia Secretariat

Stenograma şedinţei din 17 noiembrie 1964

-Şedinţa a fost deschisă de tov. adjunct al ministrului general-locotenent Negrea Vasile, care dă **cuvântul tovarăşului vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Interne, general-colonel Alexandru Drăghici,** pentru a prezenta expunerea cu privire la munca organelor de securitate pe perioada octombrie 1963-noiembrie 1964.

[...]

94 Dosarul de obiectiv „Hook" a fost deschis la 8 februarie 1961 (A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 15, f. 5)

143.

Tovarăşi,

De la ultima noastră analiză pe ţară a trecut un an de zile, perioadă în care, pentru asigurarea securităţii statului nostru, aparatul de securitate a executat importante sarcini operative izvorâte din Hotărârile de partid şi de stat.

Apreciem că după convocarea din octombrie 1963, în urma îndeplinirii în mai bune condiţiuni a ordinelor, s-a realizat o creştere a calităţii, operativităţii şi eficacităţii măsurilor întreprinse, precum şi o cunoaştere mai reală a poziţiei multor elemente aflate în atenţia organelor noastre.

Măsurile luate pe linie de comandă, sprijinite efectiv prin munca politică a organizaţiilor de partid, au avut ca rezultat faptul că în prezent aparatul operativ, în ansamblul său, munceşte cu mai multă pasiune şi simţ de răspundere, depune eforturi pentru executarea la un nivel tot mai calificat a ordinelor. Starea disciplinară este mai bună şi în continuă creştere, fiind tot mai frecvente cazurile când, paralel cu evidenţierea ofiţerilor merituoşi şi a metodelor bune de muncă, sunt combătute şi se creează opinie colectivă împotriva neajunsurilor şi abaterilor constatate în activitatea şi conduita ofiţerilor.

Executând ordinele în vigoare, cadrele de conducere, în majoritatea lor, şi-au perfecţionat stilul de muncă, sesizeaza mai bine situaţiile operative ivite şi le soluţionează mai competent, se ocu] ai organizat de creşterea pregătirii

profesionale a ofiţerilor operativi, d ţilor, a materialelor din acţiuni şidin mapele de evidenţă activă, participă mai activ la realizarea în practică a multor sarcini concrete.

Controlul executării sarcinilor este în general mai de calitate, mai legat de realităţi şi termene, mai eficient. Cadrele din conducerea unităţilor centrale şi regionale de securitate au îndeplinit cu mai mult simţ de răspundere obligaţiile lor profesionale, au depus un volum mai mare de muncă, mobilizând şi sprijinind efectiv ofiţerii operativi.

-O activitate importantă s-a depus pentru îmbunătăţirea muncii cu agentura. Cu o bună parte din agenţi se desfăşoară o muncă mai calificată, li se dau periodic sarcini pe măsura posibilităţilor, au continuitate şi furnizează informaţii utile.

A fost restabilită legătura întreruptă cu un mare număr de agenţi. în prezent mulţi din aceştia, fiind antrenaţi în lucrări concrete, îşi aduc aportul la rezolvarea unor sarcini operative.

Faţă de perioadele anterioare, analiza şi aprecierea agenţilor s-a făcut mai temeinic şi cu mai multă obiectivitate. Ca urmare a studierii cu atenţie a dosarelor agenţilor, cadrele de conducere cunosc mai bine potenţialul informativ al compartimentelor pe care le conduc şi au luat măsuri pentru activizarea multor agenţi, în urma analizei făcute, precum şi cu prilejul altor verificări, s-a stabilit că în agentură figurează numeroase elemente complet inutile sau dubioase, din care peste 11 400 au fost excluse până la 30 septembrie 1964.

Nevoile operative specifice fiecărei direcţii au impus ca în perioada la care ne referim să se recruteze un număr mare de agenţi, cele mai multe recrutări fiind făcute de către direcţiile a III-a şi a V-a, direcţiile regionale M.A.I. Banat, Bacău, Cluj, Ploieşti şi Crişana. Ca urmare, în prezent agentura prezintă o uşoară creştere numerică (3%).

Din controalele şi analizele făcute rezultă că unele unităţi sau compartimente au lichidat multe din lipsurile criticate anterior în legătură cu punctarea, verificarea şi studierea candidaţilor la recrutare. în pregătirea şi desfăşurarea procesului de recrutare, de regulă se folosesc cu pricepere condiţiile reale şi particularităţile fiecărui candidat, o extindere tot mai mare căpătând metoda atragerii treptate la colaborare. Mulţi agenţi noi folosiţi în acţiuni au posibilităţi mai bune decât alţii care erau consideraţi că lucrează pe lângă elementele urmărite şi sunt perspective ca prin instruirea lor sistematică să se asigure clarificarea mai operativă a multor acţiuni informative.

-Participarea şefilor de post la activitatea organelor de securitate este tot mai de conţinut. Conducerea direcţiilor regionale, ocupându-se

de verificarea cazurilor în care şefii de post aveau în legătură un număr de agenţi mai mare decât cel prevăzut de ordin, a luat măsuri de a pune de acord posibilităţile reale de lucru ale miliţienilor cu situaţia operativă. în prezent, şefii de post au în legătură aproape 45% din agentura direcţiilor regionale, revenind fiecăruia în medie 7 agenţi şi au în lucru peste 54% din totalul dosarelor de verificare deschise de unităţile de teritoriu.

-Spre deosebire de analizele anterioare, în prezent se constată că organele de securitate, mai ales Direcţia a Îl-a şi direcţiile regionale M.A.I. Cluj, Ploieşti şi Mureş- Autonomă Maghiară, eliminând în mare măsură practicile criticate anterior şi conformându-se indicaţiilor date, studiază şi folosesc mai mult posibilităţile multor agenţi de a rezolva anumite sarcini concrete ale acţiunilor informative deschise pentru urmărirea unor elemente din străinătate.

-Pe baza ordinelor date, unele cadre din Direcţia a Îl-a, direcţiile regionale M.A.I. Ploieşti, Bacău, Dobrogea, Galaţi şi Hunedoara au folosit diferite împrejurări naturale sau pretexte pentru contactarea, studierea şi atragerea treptată la colaborare a unor cetăţeni străini. Cu prilejul controalelor făcute au fost constatate cazuri de contactări în care unii ofiţeri cunoscuţi ca atare sau sub diferite acoperiri, acţionând cu pricepere, au reuşit să aprofundeze calităţile şi posibilităţile de informare ale unora dintre cetăţenii străini, să obţină de la ei materiale utile pentru organele de securitate şi instituţiile economice.

-După convocarea din octombrie 1963 aparatul de securitate a muncit pentru a executa ordinele date în legătură cu baza operativă. S-a continuat cu operaţiunea de verificare a materialelor îndoielnice şi mai ales cu identificarea persoanelor cu trecut politic necunoscut şi neprinse în evidenţă.

Se constată, de asemenea, un mai mare interes pentru cunoaşterea şi stabilirea pericolului social real al elementelor cuprinse în evidenţa operativă activă de la dosarele de obiectiv sau problemă. Sunt folosite mai bine posibilităţile agenţilor de a da relaţii despre activitatea, poziţia şi conduita prezentă a elementelor supuse verificării.

Cadrele de conducere au analizat atât materialele neîndoielnice ce formau baza luării în evidenţă pentru corespondenţă suspectă, cât şi materialele provenite de la agentură şi din alte surse, fiind selecţionate şi puse în lucru multe informaţii ce se refereau la acţiuni şi relaţii suspecte. Aceste date cât şi altele au constituit temei pentru a se deschide 1 153 dosare informative şi 4 576 dosare de verificare, iar 5 953 persoane sunt în verificări prealabile, existând perspective ca în baza materialelor

strânse la multe din mapele de evidenţă activă să se deschidă alte dosare de verificare.

-Şi în aplicarea ordinelor privind modul de a începe, lucra şi închide acţiunile informative s-au obţinut îmbunătăţiri. Multe din acţiunile informative existente şi mai ales cele deschise în ultimul an, au bază mai reală de lucru. Majoritatea cadrelor medii, respectând ordinul dat, analizează săptămânal 3 acţiuni informative, iar cadrele din conducerea direcţiilor au în control şi analizează periodic principalele dosare informative, contribuind la o mai bună orientare a ofiţerilor în lucrarea acţiunilor şi la grăbirea ritmului de rezolvare a sarcinilor propuse în ele.

-Acţiunile informative duse asupra unor diplomaţi sunt lucrate mai calificat, se folosesc surse de informare mai corespunzătoare şi ca urmare dispunem de informaţii din care rezultă neîndoielnic că culeg date secrete cu caracter militar, economic, social, politic şi ştiinţific, folosind în acest scop legăturile oficiale sau particulare create în rândul cetăţenilor români şi străini, observarea directă cu ocazia deselor deplasări pe diferite itinerarii, fotografierea sau filmarea în secret a aspectelor ce-i interesează, exploatarea publicaţiilor oficiale şi alte posibilităţi. în munca de urmărire a diplomaţilor sunt unele progrese pe linia conlucrării dintre Direcţia a Îl-a şi Direcţia a V-a.

-Cu ajutorul agenturii şi a altor surse de informare, Direcţia a Îl-a a stabilit că unii comercianţi străini recurg la activităţi duşmănoase, corupând în acest scop diferiţi salariaţi ai organizaţiilor de comerţ române, de la care au obţinut informaţii cu ajutorul cărora au încheiat contracte prin care statul nostru a fost păgubit cu zeci de milioane lei valută.

-Pentru sezonul de vară din anul trecut şi din acest an, Direcţia a Îl-a şi Direcţia regională M.A.I. Dobrogea au luat din timp unele măsuri organizatorice mai bune, asigurând o permanentă muncă de informare şi de studiu asupra turiştilor cazaţi la staţiunile de pe litoralul Mării Negre în vederea selecţionării şi lucrării mai active a acelora care prezintă interes operativ. Asemenea măsuri au luat şi alte unităţi pe raza cărora se stabilesc, staţionează sau circulă turişti.

-Direcţiile regionale M.A.I. Cluj, Banat şi Crişana, organizând mai bine munca de urmărire a unor cetăţeni străini şi acţionând cu operativitate în vederea documentării semnalărilor primite, au lichidat activitatea duşmănoasă şi de contrabandă dusă de ei şi au propus ridicarea dreptului de şedere în ţară unor turişti de la care s-au confiscat materiale de propagandă, însemnate sume de bani şi alte valori.

-Prin recrutarea unor agenţi valoroşi care cunosc limbi străine şi au o pregătire generală corespunzătoare, Direcţia a Îl-a şi direcţiile regionale M.A.I. Iaşi, Braşov, Ploieşti, Bacău, Hunedoara, Argeş, Bucureşti şi Galaţi au obţinut rezultate mai bune în supravegherea specialiştilor şi tehnicienilor străini, în cunoaşterea poziţiei lor, iar prin contactarea unora din ei organele noastre au intrat în posesia unor materiale importante pentru economie.

-Studiind cu atenţie unele obiective şi asigurând din timp condiţiile necesare, Direcţia a Îl-a a iniţiat şi realizat în colaborare cu direcţiile a VH-a şi „T" mai multe măsuri speciale complexe soldate cu obţinerea de materiale importante pentru informarea conducerii superioare, pentru organele de securitate şi economia naţională. Asemenea măsuri au fost aplicate şi de către direcţiile regionale, mai ales la Ploieşti şi Bacău.

-Ca urmare a muncii mai calificate dusă cu unii agenţi cât şi prin recrutarea unor persoane care se bucură în mod real de încrederea foştilor legionari pe lângă care au fost dirijaţi, direcţiile regionale M.A.I. Argeş, Bacău, Oltenia, Ploieşti şi Suceava posedă în prezent mai multe materiale importante. De asemenea, au închis acţiuni informative prin arestarea, demascarea sau avertizarea celor urmăriţi deoarece s-a stabilit că aceştia aveau repetate şi grave manifestări duşmănoase, interpretau de pe poziţie legionară evenimentele politice interne şi externe, instigau pe unii colectivişti să nu se prezinte la muncă şi prin exploatarea tendenţioasă a unor lipsuri creau o stare de spirit nefavorabilă.

-Intensificând în ultima vreme munca de urmărire, Direcţia a III-a şi regiunile de securitate Cluj, Crişana, Banat şi Braşov au obţinut şi au în lucru informaţii din care rezultă că elementele naţionaliste germane, maghiare şi ucrainiene, îndeosebi cele provenite din rândul intelectualilor şi funcţionarilor, şi-au intensificat acţiunile de propagandă naţionalistă, fiind deseori sprijinite sau instigate de clericii reacţionari care deservesc cultele din care fac parte minorităţile naţionale menţionate.

Direcţia regională M.A.I. Crişana a descoperit o organizaţie subversivă formată din 30 elemente din care 13 au fost arestate şi judecate, iar 17 avertizate. Membrii acestei organizaţii au confecţionat şi difuzat manifeste cu conţinut naţionalist, prin care cereau alipirea Ardealului la Ungaria şi se interesau de procurarea de armament şi explozibil în vederea întreprinderii unor acte de teroare.

Se cunoaşte, de asemenea, că din proprie iniţiativă sau la sugestia unor elemente reacţionare din R.P. Ungară unii cetăţeni români de naţionalitate maghiară întocmesc lucrări etnografice, istorice şi de altă natură prin care falsifică realităţile istorice, încercând să dovedească, chipurile, originea maghiară a Transilvaniei, lucrări care să fie apoi

publicate în străinătate. Acţionând operativ şi eficace, direcţiile regionale M.A.I. Cluj şi Banat au prevenit trecerea peste graniţă a unor materiale în care se descria de pe poziţii duşmănoase situaţia minorităţii naţionale maghiare din România.

- Cu ajutorul unor agenţi infiltraţi în conducerea centrală sau regională a unor secte interzise, Direcţia a III-a şi direcţiile regionale M.A.I. Crişana şi Mureş- Autonomă Maghiară au reuşit să cunoască mai bine activitatea acestora, să intercepteze unele materiale propagandistice şi instrucţiuni transmise din străinătate prin diferiţi emisari pătrunşi în ţară îndeosebi ca turişti. Direcţia a III-a şi direcţiile regionale M.A.I. Braşov, Maramureş, Galaţi, Bacău şi Crişana, în baza materialelor documentare strânse, au închis cu rezultate operative unele acţiuni şi au descoperit importante cantităţi de materiale propagandistice, precum şi mijloace tehnice de multiplicare.

-Munca informativă din obiectivele de învăţământ, ştiinţă, artă şi cultură este organizată mai bine. După ordinul dat în octombrie 1962 s-au recrutat ca agenţi persoane cu calităţi şi reale posibilităţi de informare de la care s-au obţinut materiale despre o serie de acţiuni duşmănoase şi huliganice, iar în urma verificărilor făcute unele acţiuni au fost finalizate prin măsuri cu caracter educativ şi s-au făcut informări către forurile competente, cu mai multe aspecte negative din aceste obiective.

-Respectând ordinul dat, cadrele care muncesc pe linie de manifeste şi şefii de post, depunând o muncă mai organizată şi mai calificată, studiind cu mai multă atenţie înscrisurile şi folosind cu mai multă pricepere şi mai operativ indicii rezultaţi, au reuşit să descopere autorii unor fiţuici şi scrisori anonime duşmănoase confecţionate şi difuzate în numele unor grupuri sau organizaţii.

în perioada 1 noiembrie 1963-30 septembrie 1964 Direcţia a III-a şi direcţiile regionale, având sprijinul calificat al organelor Direcţiei „T" şi Serviciului „F", au descoperit autorii unui număr de 617 fiţuici şi scrisori anonime, împotriva cărora au fost luate măsuri de avertizare sau demascare. Cele mai bune rezultate au fost obţinute de către organele de securitate din Capitală şi din regiunile Oltenia, Banat, Bacău, Mureş-Autonomă Maghiară, Argeş, Bucureşti şi Suceava.

-Organele de contrasabotaj au manifestat mai multă preocupare pentru îmbunătăţirea muncii informativ-operative din instituţii, întreprinderi, şantiere şi alte unităţi economice, au asigurat mai bine din punct de vedere informativ diferite sectoare vulnerabile, au acordat mai multă atenţie recrutării unor agenţi din rândul inginerilor, tehnicienilor şi altor specialişti cu înaltă calificare.

Ofiţerii care deservesc informativ obiectivele economice, cunoscând mai bine politica economică a statului nostru şi procesul de producţie, reuşesc să dirijeze agentura mai calificat, sesizează din timp unele fenomene negative şi informează organele de partid şi de stat pentru luarea unor măsuri de prevenire. Se constată, de asemenea, mai mult interes pentru cercetarea şi clarificarea operativă a unor evenimente extraordinare şi acte suspecte de diversiune.

-Pe linia apărării secretului de stat, direcţiile informative centrale şi regionale au depus un mare volum de muncă pentru verificarea şi avizarea persoanelor propuse a avea acces la documente secrete şi au executat mai multe controale de fond şi inopinate la unele obiective economice ale administraţiei de stat şi militare, semnalând conducerii acestora o serie de încălcări ale normelor legale şi propunând măsuri de îmbunătăţire a muncii.

-Aparatul Direcţiei a V-a, în urma muncii depuse, a completat în această perioadă reţeaua cu agenţi care, prin funcţie, loc de muncă, relaţii şi calităţi personale, au posibilităţi să contribuie activ la prevenirea şi descoperirea eventualelor încercări de a se culege informaţii din compartimentele militare în care sunt concentrate şi folosite curent date de interes deosebit. Progrese au fost realizate şi pe linia folosirii în scop contrainformativ a agenţilor care fac deplasări în alte state, precum şi în identificarea şi supravegherea mai activă a militarilor sau foştilor militari semnalaţi că au furnizat date unor servicii de informaţii străine.

în ultima vreme, organele de contrainformaţii au obţinut materiale informative despre atitudinea necorespunzătoare şi adesea reacţionară a mai multor militari proveniţi din rândul minorităţilor naţionale, având în lucru mai multe dosare de verificare deschise pe baza unor astfel de semnalări.

Prin munca depusă de organele de contrainformaţii cu agentura şi verificările efectuate mai bine şi mai operativ în perioada la care ne referim au fost demascaţi, prelucraţi sau scoşi din armată un număr de 300 militari şi angajaţi civili pentru diverse fapte, ca: divulgări de secrete militare, aprecieri calomnioase la adresa unor hotărâri ale partidului şi guvernului, activitate de contrabandă, manifestări naţionalist-şovine şi legături suspecte.

-Pe linia Serviciului K, datorită îmbunătăţirilor realizate în organizarea şi conducerea agenturii precum şi a verificărilor efectuate cu mai multă atenţie, s-au întocmit şi prezentat materiale cuprinzând diferite aspecte importante din obiectivele de care răspund. Unele rezultate au fost obţinute şi în munca desfăşurată în locurile de detenţie, mai ales în privinţa reeducării celor condamnaţi.

-Ca urmare a unei mai bune organizări a muncii, a creşterii exigenţei, îmbunătăţirii controlului, a conţinutului analizelor şi îndrumării ofiţerilor, Direcţia I a realizat o creştere a eficacităţii muncii concretizată prin obţinerea unor rezultate mai bune faţă de trecut.

Sunt tot mai mulţi ofiţeri care au reuşit să realizeze pătrunderi informative în principalele obiective ale duşmanului, ceea ce a permis să cunoaştem la timp acţiunile întreprinse de statele capitaliste pe plan politic, militar şi economic, să obţinem mai multe date despre intenţiile şi acţiunile organelor de spionaj şi contraspionaj duşmane.

Totodată s-a îmbunătăţit munca informativă în rândul organizaţiilor reacţionare ale emigraţiei, obţinându-se rezultate pe linia destrămării acestora şi a compromiterii unor conducători.

La rezultatele obţinute pe linie de emigraţie o bună contribuţie o are ziarul „Glasul Patriei", a cărui eficacitate a crescut ca urmare a propagandei ce o face prin popularizarea realizărilor din ţara noastră. Materialele publicate în acest ziar au contribuit la ruperea elementelor de rând de vârfurile reacţionare ale emigraţiei şi la compromiterea acestor vârfuri.

S-a înregistrat, de asemenea, o creştere a activităţii pe linia problemelor tehnico- ştiinţifice, obţinându-se un număr însemnat de documente şi documentaţii tehnice ce au ajutat la rezolvarea unor probleme complexe ale industriei şi agriculturii şi la realizarea de economii importante în lei şi valută.

Cadrele repartizate în ultima perioadă au fost mai bine selecţionate şi, în marea lor majoritate, s-au încadrat mai repede în muncă.

În această perioadă a existat o preocupare mai mare pentru îndrumarea şi sprijinirea muncii pe linia Direcţiei I duse în direcţiile regionale M.A.I. cărora li s-au trimis instrucţiuni privind sarcinile ce le revin şi modul în care să le îndeplinească.

La o serie de regiuni, printre care Ploieşti, Galaţi, Braşov, Banat, Dobrogea şi Cluj, echipe conduse de şefii de direcţii şi locţiitorii lor au analizat modul în care au fost însuşite şi aplicate prevederile acestor instrucţiuni şi au întocmit planuri cu măsuri concrete pentru dezvoltarea muncii.

Ca urmare, s-a constatat mai multă preocupare din partea conducerii unor regiuni pentru îmbunătăţirea activităţii pe linia birourilor I. Astfel, conducerea Direcţiei regionale M.A.I. Ploieşti, acordând atenţie şi sprijin corespunzător muncii biroului I, a reuşit să obţină unele

rezultate pozitive îndeosebi pe linia specialiştilor străini existenţi pe şantierele de pe teritoriul regiunii.

Direcţiile regionale M.A.I. Galaţi, Banat şi Braşov au obţinut unele rezultate în pregătirea şi verificarea temeinică a unor agenţi interni cu reale posibilităţi, care au fost instruiţi şi trimişi definitiv cu sarcini informative în exterior.

Direcţiile regionale M.A.I. Banat, Braşov şi Oltenia au reuşit să contribuie în mod efectiv la aducerea în ţară a unor însemnate cantităţi de valută.

-Progresele realizate în consolidarea agenturii şi îmbunătăţirea muncii informative rezultă şi din aceea că într-o perioadă de 11 luni organele de securitate din Capitală şi teritoriu au clarificat, documentat şi închis 8 035 dosare. Din acest total, 6 618 acţiuni au fost închise deoarece în urma verificărilor tăcute, în sarcina persoanelor urmărite nu s-au stabilit fapte cu caracter penal sau alte activităţi dăunătoare statului, astfel că n-a mai existat motiv pentru continuarea urmăririi; 50 dosare au fost închise prin arestare; 146 prin demascare şi 598 prin prelucrare şi avertizare.

Anchetatorii penali de securitate, ca şi ofiţerii operativi, au muncit cu mai mult interes şi simţ de răspundere pentru respectarea legalităţii populare, fiind preocupaţi să execute cercetări de calitate, multilaterale şi obiective, să aplice în viaţă ordinele date.

De exemplu. Direcţia regională M.A.I. Suceava, în urma verificărilor şi cercetărilor efectuate a stabilit că în oraşul Câmpulung s-a înfiinţat o grupare subversivă denumită „Partidul creştin democrat" ai cărei membri au „depus jurământ într-un cadru mistic". Scopul organizaţiei era să recruteze noi membri dintre persoanele cu vederi duşmănoase sau nemulţumite, să confecţioneze şi difuzeze fituici antipopulare, să procure arme şi explozibili şi să se retragă în munţi, de unde să întreprindă acţiuni de teroare şi diversiune. Cu ocazia percheziţiei au fost găsite şi ridicate mai multe materiale din care rezultă activitatea grupului duşmănos în cele 10 luni de existenţă.

în oraşul Curtea de Argeş, într-o adunare publică de 800 oameni, mulţi cu antecedente politice, a fost demascat protoiereul raionului, care a polarizat în jurul său o serie de elemente împreună cu care purta discuţii duşmănoase la adresa statului şi denaturau sensul unor evenimente interne şi externe. Atât în timpul şedinţei cât şi după aceea, o serie de cetăţeni printre care preoţi, funcţionari şi muncitori, au luat atitudine împotriva faptelor protoiereului şi a celorlalte elemente şi au apreciat rolul educativ-instructiv al unor asemenea măsuri.

Atenţia mereu crescândă manifestată pentru realizarea cauzelor în lucru în conformitate cu indicaţiile conducerii partidului, modul cum organele de securitate au aplicat în practică măsura de prelucrare şi avertizare şi felul cum au decurs adunările publice de demascare au influenţat pozitiv asupra creşterii vigilenţei revoluţionare a oamenilor muncii, au creat premise mai bune pentru prevenirea şi curmarea din timp a manifestărilor duşmănoase făţişe şi a altor stări infracţionale sau dăunătoare statului.

-Ţinând seama de neajunsurile manifestate în trecut, organele de securitate au organizat mai bine munca de informare a organelor de partid şi de stat asupra celor mai principale aspecte negative din activitatea curentă a unor obiective economice şi militare, instituţii ale administraţiei de stat, de învăţământ, ştiinţifice şi cultural- artistice, precum şi despre unele evenimente şi comentarii negative din mediul rural. Informarea a avut un conţinut mai concret şi mai operativ, permiţând organelor de partid şi conducătorilor de întreprinderi, instituţii şi unităţi socialiste agricole să preîntâmpine sau să înlăture din vreme unele anomalii ce puteau periclita ducerea unei activităţi normale.

-Rezultate pozitive au fost obţinute şi în problemele muncii de cadre, fiind eliminate unele lipsuri criticate la analiza din anul trecut. Dintre măsurile bune realizate subliniem introducerea nomenclaturii conducerii ministerului şi a şefilor de unităţi, cu ajutorul căreia s-au redus unele din aspectele de centralism excesiv şi de birocratism, întărind rolul şi răspunderea comandanţilor.

Conducerea unităţilor şi organele de cadre s-au ocupat mai mult de completarea funcţiilor vacante şi înlocuirea din funcţii a multor cadre necorespunzătoare. Pozitiv este că majoritatea ofiţerilor promovaţi au fost aleşi din rezerva de cadre, ceea ce dovedeşte că şefii de unităţi şi organele de cadre au acordat faţă de trecut o atenţie mai mare acestei sarcini importante şi actuale.

în urma încadrărilor făcute a crescut numărul celor care au pregătire generală superioară, iar în aparatul operativ de securitate predomină elementul provenit din mediul muncitoresc cu pregătire culturală corespunzătoare.

Cu mai mult simţ de răspundere s-a muncit şi pentru aplicarea măsurilor ordonate cu privire la organizarea şi desfăşurarea învăţământului profesional la locul de muncă. Activităţile de învăţământ au fost orientate într-o măsură mai mare spre însuşirea esenţei ordinelor, dezbaterea problemelor concrete şi legarea teoriei de activitatea practică, iar cadrele de conducere au manifestat exigenţă sporită faţă de conţinutul învăţământului profesional.

Conducerea unităţilor, preocupându-se de stimularea cadrelor merituoase, a obţinut un efect pozitiv şi mobilizator mai ales acolo unde măsurile de stimulare au avut la bază o analiză obiectivă a meritelor obţinute în muncă. La propunerea comandanţilor, în deplin acord cu organele de partid, pe lângă promovările în funcţie, în perioada aceasta multe cadre au fost decorate cu ordine şi medalii ale R.P.R., avansate în grad la excepţional sau premiate.

-O contribuţie importantă la buna desfăşurare a muncii operative în unităţile şi subunităţile de securitate a avut-o activitatea dusă de organele şi organizaţiile de partid. Prin măsurile întreprinse pe linia educaţiei comuniste, pregătirea şi ţinerea unor şedinţe şi adunări generale cu teme legate de atitudinea comuniştilor în activitatea concretă şi în comportare, organele şi organizaţiile de partid au contribuit la ridicarea simţului de răspundere în muncă, formarea unei atitudini disciplinate faţă de obligaţiile profesionale, dezvoltarea simţului vigilenţei revoluţionare şi al conspirativităţii. Toate acestea au constituit un sprijin preţios pentru şefii profesionali în mobilizarea ofiţerilor la executarea cu mai multă hotărâre a ordinelor şi sarcinilor puse de partid şi guvern în faţa organelor de securitate.

Este necesar ca şi în viitor organele şi organizaţiile de partid, folosind metode mai eficiente, să lege munca politică de activitatea profesională practică, să analizeze obiectiv, principial şi multilateral modul cum ofiţerii se achită de sarcinile lor curente, cum respectă ordinele, scoţând în evidenţă mai ales aspectele esenţiale şi caracteristice, cauzele ce generează neajunsurile şi determină persistenţa unor lipsuri şi fenomene negative.

Tovarăşi,

în activitatea aparatului de securitate sunt, desigur, şi alte aspecte pozitive, mai ales acolo unde şefii de unităţi şi ofiţerii din subordine au înţeles şi executat ordinele aşa cum au fost date. Nu este însă mai puţin adevărat că în munca practică depusă în perioada la care ne referim s-au manifestat o serie de lipsuri; unele persistă de mai multă vreme, iar altele au apărut în procesul muncii, dar care, în fond, sunt tot o continuare a unor deficienţe vechi, criticate în dese rânduri.

Din controalele şi analizele făcute rezultă că în activitatea practică a organelor de securitate se mai ivesc lipsuri organizatorice cu urmări negative asupra calităţii muncii, acte de indisciplină, superficialitate, uşurinţă şi metode înapoiate în rezolvarea lucrărilor. Aceste aspecte negative, unele caracteristice întregii activităţi iar altele prezente în proporţii diferite la unităţi şi subunităţi, au diminuat posibilităţile noastre de a dezvolta activitatea organelor de securitate.

-în activitatea de supraveghere a diplomaţilor capitalişti, Direcţia a Îl-a a tăcut progrese evidente faţă de anii anteriori, dar n-a reuşit încă să stabilească şi să documenteze decât în puţine cazuri formele, metodele, mijloacele şi mai ales legăturile ilegale pe care le folosesc aceştia în activitatea lor secretă de informare.

Multe din acţiunile informative deschise diplomaţilor sunt lucrate simplist şi au o dezvoltare lentă întrucât nu se depune suficient efort pentru a iniţia măsuri calificate şi a documenta şi exploata la nevoie în interes operativ unele informaţii, situaţii favorabile, trăsături negative, ori interese personale ale celor urmăriţi.

Mulţi ofiţeri nici în prezent nu respectă întotdeauna ordinul dat ca o dată cu sosirea diplomaţilor străini în ţară să folosească agentura şi alte mijloace informativ- operative deja existente pentru a-i studia şi a identifica din rândul lor elementele venite cu misiuni subversive, în vederea lucrării lor mai active. Ca urmare, deşi posedăm date sigure că unii colaboratori străini ai misiunilor diplomatice obişnuiesc să plece de la locul de muncă sau de la domiciliu cu maşina ori pe jos, putând realiza contacte în scop de spionaj - totuşi nu se cunoaşte unde au fost şi legăturile create.

Neajunsurile existente în munca de urmărire a diplomaţilor se datoresc atât insuficientei preocupări pentru folosirea cu randament crescut a filajului, cât mai ales valorii reduse a multora din agenţii dirijaţi spre asemenea elemente.

Interesul pentru a interpune agenţi a crescut, însă numai o mică parte din ei au continuitate în menţinerea legăturii şi furnizează unele date de studiu, celelalte încercări de contact rezumându-se la l-2 întâlniri fără rezultat. Nereuşita majorităţii încercărilor de interpunere se datoreşte mai multor cauze, între care: alegerea unor agenţi care nu suscită interes măcar din punct de vedere al trăsăturilor comune cu ale urmăriţilor; comportarea contraindicată, de curiozitate şi insistenţă fără motive plauzibile în prelungirea contactului; folosirea unor legende, metode şablon şi locuri de contactare necorespunzătoare şi utilizarea de agenţi a căror sinceritate n-a fost suficient verificată.

-Prin măsuri informativ-operative luate, organele de securitate reuşesc să identifice majoritatea elementelor care vizitează misiunile diplomatice şi de multe ori stabilesc şi motivul real al vizitei. Se constată însă că Direcţia a Îl-a nu are suficiente posibilităţi de informare în cadrul unor misiuni diplomatice, iar în altele n-a acordat atenţia cuvenită selecţionării şi supravegherii informative a vizitatorilor semnalaţi că s-au întreţinut numai cu diplomaţii.

Mulţi dintre vizitatori, ca de altfel şi legături ale diplomaţilor, sunt domiciliaţi pe raza regiunilor, dar organele de securitate regionale nu se ocupă în suficientă măsură de stabilirea motivului real pentru care s-a realizat contactul. Formalismul existent în urmărirea vizitatorilor se datoreşte şi Direcţiei a Îl-a care, pe de o parte, nu urmăreşte cu perseverenţă şi nu studiază sistematic rezultatele muncii în această problemă şi pe de altă parte în comunicările făcute la regiuni de obicei nu atrage atenţia asupra vizitatorilor care, datorită suspiciunilor concrete ce planează asupra lor, trebuie să fie lucraţi activ.

-Din materialele ce se deţin rezultă neîndoielnic că serviciile de spionaj, transfugii români cunoscuţi cu activităţi duşmănoase şi reprezentanţii unor firme capitaliste folosesc relaţiile comerciale, ştiinţifice, culturale şi turistice pentru a culege, completa sau verifica anumite informaţii, a studia şi corupe unii cetăţeni români, a face propagandă reacţionară sau a desfăşura alte acţiuni dăunătoare.

Deşi se cunoaşte că unii diplomaţi folosesc pentru culegerea de informaţii cetăţeni străini veniţi în ţara noastră, totuşi Direcţia a Îl-a, lucrând superficial, n-a stabilit caracterul legăturilor dintre membrii misiunilor diplomatice şi diverşi cetăţeni străini contactaţi în cadrul reprezentanţelor sau în alte locuri.

Direcţia a Îl-a cunoaşte din timp comercianţii capitalişti care vin în România, însă s-a ocupat insuficient de selecţionarea elementelor care prezintă interes operativ şi mai ales de urmărirea lor calificată, neglijând organizarea muncii informativ-opera- tive pentru a le cunoaşte activitatea şi relaţiile în afara întreprinderilor de comerţ exterior.

Din studierea materialelor existente în dosarele de obiectiv „Maşinimport", „Chimimport", „Prodexport" şi „Românoexport" rezultă că cca 50 cetăţeni români au fost contactaţi de comercianţi în împrejurări deosebite sau în locuri dosnice, cu unii făcând schimb de materiale, însă nu s-au luat suficiente măsuri de verificare şi în funcţie de rezultat să fie luaţi în lucru ca legături ale comercianţilor în cauză.

Prin măsurile luate, Direcţia a Îl-a şi direcţiile regionale au identificat mulţi turişti cu activitate suspectă şi un mare număr de legături, dar, exceptând unele cazuri, nu s-a acţionat operativ şi calificat pentru a stabili activitatea, comportarea şi natura legăturilor realizate de străini.

De exemplu, la Direcţia a Îl-a se găsesc materiale despre cca 60 de turişti care prin activitatea şi comportarea lor prezintă interes pentru organele noastre, dar în majoritatea acestor cazuri s-a acţionat cu măsuri simpliste, insuficient analizate, iar ofiţerii lasă agentura să-şi piardă

timpul cu orice străin, despre care de obicei furnizează informaţii fără valoare.

O situaţie şi mai negativă există în supravegherea turiştilor şi vizitatorilor sosiţi pe raza unor regiuni, ca: Braşov, Dobrogea, Mureş-Autonomă Maghiară, Crişana şi Bacău, unde se manifestă delăsare şi lipsă de operativitate atât în ce priveşte exploatarea unor împrejurări favorabile de a intra în contact cu persoane pretabile pentru recrutare, cât şi în privinţa selecţionării şi lucrării active a turiştilor care desfăşoară activitate ostilă ţării noastre. Sunt multe cazuri când elementele despre care se deţin informaţii că folosesc calea turismului în scopuri duşmănoase, nu sunt încadrate cu agentură care să le suscite interesul datorită neluării unor măsuri pregătitoare mai înainte de sosirea lor pe raza regiunilor.

Conform convenţiilor încheiate între România şi unele state capitaliste, au venit în ţara noastră mulţi specialişti şi tehnicieni străini, însă, datorită faptului că Direcţia a Îl-a, Direcţia a III-a şi direcţiile regionale Galaţi, Iaşi, Braşov, Bacău, Bucureşti, Oltenia, Cluj şi Ploieşti s-au limitat de obicei la urmărirea lor unilaterală şi sporadică, nu s-a reuşit să se facă o selecţionare certă a elementelor suspecte asupra cărora să se întreprindă măsuri de lucrare activă.

Neajunsurile existente în urmărirea specialiştilor şi tehnicienilor străini se datoresc şi faptului că nu există o colaborare corespunzătoare între Direcţiile a Îl-a şi a III-a deşi în planurile de muncă ale ambelor unităţi sunt prevăzute măsuri în acest sens, problema fiind lăsată de cele mai multe ori la latitudinea ofiţerilor operativi.

în activitatea Direcţiei a Îl-a şi a direcţiilor regionale M.A.I. Dobrogea, Galaţi, Oltenia şi Bucureşti sunt serioase deficienţe pe linia problemei navigatori străini, mai ales în privinţa interpunerii şi încadrării cu agentură corespunzătoare a marinarilor capitalişti sosiţi în porturile româneşti, în scopul identificării şi supravegherii elementelor care se dedau la activităţi interzise de legile statului nostru. Unele din acţiunile deschise cu ani în urmă navigatorilor străini cunoscuţi ca agenţi ai serviciilor de spionaj continuă să fie lucrate în mod defectuos.

-Deţinem date că pentru a obţine mai ales informaţii politice şi economice, organele de spionaj contactează unii specialişti români prin cadre şi agenţi trimişi în ţara noastră sub diferite acoperiri sau cu ocazia deplasărilor pe care le fac specialiştii noştri în străinătate.

Deşi se cunoaşte această situaţie, direcţiile centrale şi regionale n-au asigurat executarea în bune condiţiuni a ordinului privind asigurarea cu agentură a delegaţiilor ştiinţifice, culturale, sportive şi de altă natură

plecate în străinătate în interese oficiale, unele nefiind încadrate deloc, iar altele încadrate formal.

O slabă activitate se depune şi în rândul marinarilor români care ating porturile străine, din care motiv nu se pot cunoaşte acţiunile duşmănoase realizate prin intermediul unor astfel de persoane şi nu s-au putut elucida satisfăcător sursele de aprovizionare cu valută românească a unor traficanţi din exterior.

-Spre deosebire de trecut, sunt tot mai dese cazurile când organele noastre folosesc agenţi care fac deplasări în străinătate pentru a realiza sarcini contrainformative sau chiar informative, în care sens au fost obţinute unele rezultate. Cu toate acestea, mai sunt agenţi verificaţi şi capabili care, deşi au mers în exterior, n-au fost folosiţi pentru a realiza unele sarcini ale acţiunilor informative deschise transfugilor, comercianţilor, turiştilor şi altor elemente aflate în atenţia organelor de securitate.

Insuficientele rezultate obţinute pe această linie se datoresc şi faptului că unele din instructaje şi combinaţii au avut un caracter şablon, mulţi din agenţi devenind simpli intermediari între fugari şi rudele lor din ţară.

-Pentru a rezolva sarcini cu caracter contrainformativ în exterior de o certă valoare sunt agenţii recrutaţi din rândul cetăţenilor străini veniţi cu diferite treburi oficiale în ţara noastră, dar realizările de până acum în privinţa contactării şi recrutării unora din ei sunt reduse.

Analizând utilitatea agenţilor recrutaţi de Direcţia a Îl-a şi direcţiile regionale Oltenia şi Galaţi dintre cetăţenii străini a rezultat că mulţi din aceştia n-au adus şi nu aduc nici un aport concret muncii noastre, deşi apar în reţea de câţiva ani.

Verificând contactele începute sau continuate de către Direcţia a Îl-a şi direcţiile regionale în acest an, reiese că în unele cazuri s-au obţinut progrese şi ca urmare unii străini pot fi socotiţi ca agenţi, dar se constată că multe din ele sunt formale datorită îndeosebi uşurinţei cu care unii ofiţeri au privit realizarea acestei sarcini.

Aşa, de exemplu, în aprilie 1963 şi aprilie 1964, un ofiţer din Direcţia a Îl-a, sub acoperirea de funcţionar la Ministerul Comerţului Exterior, a contactat un diplomat, dar din cauză că în acest cadru oficial i s-au cerut date despre unii compatrioţi a refuzat să se mai prezinte la alte întâlniri. în acest caz s-a comis şi imprudenţa de a da diplomatului numărul de telefon de la securitate, ceea ce permite acestuia să stabilească cu uşurinţă că funcţionarul nu aparţine de Ministerul Comerţului Exterior.

Un comerciant vest-german a fost contactat de un ofiţer sub legenda de funcţionar la C. S. P, dar atunci când din iniţiativa străinului au început discuţiile în legătură cu unii conducători ai instituţiei noastre amintite, a rezultat că ofiţerul n-a fost pregătit ca să întreţină o asemenea discuţie, necunoscând cel puţin amplasarea birourilor şi numele unor şefi ai instituţiei.

Au existat, de asemenea, cazuri, ca de exemplu în lucrările „Ilie" şi „Mariana", când ofiţerii interpuşi, nerespectând normele muncii, şi-au declinat calitatea de ofiţeri de securitate, deşi până atunci erau acoperiţi, sau cum sunt cazurile „Tomescu" şi „Halter" când ofiţerii au trecut la rezolvarea unor sarcini operative fără a lua măsuri de a menţine secretul legendei, deconspirând astfel metoda de lucru.

O răspundere principală pentru neajunsurile existente în contactarea şi recrutarea cetăţenilor străini revine conducerii direcţiilor care au aprobat sau tolerat folosirea unor legende şi împrejurări necorespunzătoare, n-a urmărit pe parcurs desfăşurarea procesului de contactare, n-a sesizat şi prevenit unele greşeli în elaborarea liniei de conduită, iar cu prilejul multor analize de contactări s-a mărginit la înregistrarea faptelor, necontribuind la stabilirea pasului următor în raport de situaţia operativă dată şi scopul urmărit.

Sunt şi cazuri din care rezultă că unele organe de securitate, ca de exemplu Direcţia regională M.A.I. Hunedoara, continuă cu metodele de şicanare a străinilor. Aşa a procedat, spre exemplu, şeful raionului Sebeş, care, luând cunoştinţă că un turist vest- german s-a oprit să viziteze biserica lutherană din oraşul Sebeş, s-a dus la biserică şi după ce i-a spus că nu are voie să viziteze oraşul l-a întrebat de unde vine, unde se duce, de unde este originar etc., fapt ce a indignat pe turist. Un alt caz este cel din comuna Gârbova, unde şeful de post, pe baza instrucţiunilor primite de la secţia raională de securitate Sebeş, a ridicat actele unui turist pe motiv că s-a abătut de la traseu şi nu i le-a eliberat deşi cunoştea că turistul trebuia să meargă la Sibiu. A doua zi s-a prezentat la postul de miliţie fratele turistului pentru a ridica actele, dar nu i s-au dat, explicându-i-se că nu se pot elibera decât posesorului. Prezentându-se la postul de miliţie, turistul a fost contactat de un ofiţer de securitate care l-a întrebat în ce scop s-a abătut de la traseu, la cine a mers, dacă cunoaşte legile noastre pe linia turismului etc.

Deşi în ultimul timp pe linia Direcţiei a V-a s-au luat unele măsuri şi s-au obţinut rezultate pozitive, totuşi mai sunt compartimente de muncă în care persistă lipsuri.

Datorită neajunsurilor existente în munca de creare şi instruire a reţelei informative, organele de contrainformaţii n-au reuşit să asigure

până în prezent cu suficienţi agenţi de calitate unele obiective deosebit de importante, cum sunt: comandamentele, direcţiile centrale, statele majore şi unităţile speciale şi ca urmare nu pot sesiza din timp unele situaţii ce ar putea favoriza scurgerea unor informaţii.

Nu se desfăşoară o muncă temeinică nici pe linia clarificării împrejurărilor în care au dispărut unele documente secrete din armată. în multe situaţii ofiţerii operativi ajung la concluzia că documentele s-au distrus din greşeală sau sunt „rătăcite", în loc să desfăşoare o muncă calificată cu agentura ca să stabilească împrejurările ce au favorizat dispariţia documentelor, iar atunci când sunt găsite se abandonează munca informativă pentru a stabili în posesia cui au fost documentele pe timpul dispariţiei.

De exemplu, Biroul de contrainformaţii al garnizoanei Sibiu, în urma dispariţiei unei hărţi „Gauss Kruger" a deschis dosar de caz, iar după două luni a fost închis întrucât harta s-a găsit după un difuzor dintr-un dormitor al militarilor, fără însă a se stabili împrejurările în care ea a dispărut.

în ultima vreme au apărut multe semnalări din care rezultă că unii militari din rândul minorităţilor naţionale maghiare au manifestări naţionalist-iredentiste, caută să atragă în discuţii duşmănoase pe alţi militari din unităţile din care fac parte şi menţin legături cu diferite elemente duşmănoase din mediul civil, însă din lipsa unei agenturi capabile multe semnalări rămân neclarificate.

Sunt frecvente cazurile când unii ofiţeri de contrainformaţii, dovedind o slabă orientare şi formalism, încearcă iară succes clarificarea unor asemenea semnalări cu agenţi din rândul militarilor de altă naţionalitate decât a elementelor urmărite.

-în ultimul timp, dar mai ales în cursul anului 1964 au fost eliberate în termen sau graţiate de restul pedepsei numeroase persoane condamnate pentru infracţiuni contra securităţii statului.

Activitatea pozitivă desfăşurată în penitenciare şi colonii de muncă pentru reeducarea deţinuţilor şi contactul lor direct cu realităţile din ţară au influenţat asupra concepţiei şi atitudinii multor foşti condamnaţi. Din materialele pe care le posedăm rezultă, totodată, că o parte din foştii condamnaţi continuă să se menţină pe poziţie duşmănoasă, încearcă să restabilească legături suspecte şi să reorganizeze acţiuni subversive, defăimează şi răstălmăcesc sensul măsurii de graţiere, denigrează realizările şi colportează zvonuri tendenţioase, ceea ce demonstrează încă o dată că duşmanul, deşi dezorganizat, dezarmat din punct de vedere ideologic, cu convingerile politice zdruncinate şi fără putere de

influenţare, nu renunţă uşor la luptă căutând să-şi arate prezenţa prin felurite activităţi antipopulare.

Apreciind pericolul social al foştilor condamnaţi, conducerea ministerului a atras atenţia în repetate rânduri asupra necesităţii urmăririi informative active a acestora, în baza ordinelor date s-a creat în decursul timpului o agentură numeroasă, cu ajutorul căreia se poate asigura supravegherea informativă a multor foşti condamnaţi chiar din momentul părăsirii locurilor de detenţie. Din controalele efectuate a rezultat că, în general, munca de supraveghere a foştilor condamnaţi de către Direcţia a III-a şi direcţiile regionale se desfăşoară cu serioase lipsuri.

Continuă să se manifeste o slabă preocupare pentru identificarea, luarea în evidenţă şi mai ales supravegherea informativă a foştilor condamnaţi.

De exemplu, la Direcţia a III-a, în serviciul care se ocupă de problema legionară şi serviciul care se ocupă de problema partide burgheze, apar cca 2 000 foşti condamnaţi necuprinşi în evidenţă, deşi mulţi din ei au fost eliberaţi cu mult înainte de ultimele graţieri. Verificând la Direcţia a III-a marea majoritate a mapelor aparţinând foştilor condamnaţi luaţi în evidenţă la diferite obiective sau probleme, s-a stabilit că numai despre 35% din aceştia sunt unele materiale informative, dar şi acestea superficiale, fiind de obicei furnizate de către agentura de investigaţii.

Direcţia regională M.A.I. Oltenia nu deţine nici un fel de material despre poziţia prezentă a 33% din totalul celor eliberaţi din detenţie în perioada 1962-1964. Direcţia regională M.A.I. Galaţi n-a identificat încă un mare număr de foşti condamnaţi, iar din totalul celor luaţi în evidenţă de către Serviciul III numai despre 42% s-au primit unele note informative de suprafaţă. La regiunea Mureş-Autonomă Maghiară n-au fost identificaţi mulţi din foştii condamnaţi eliberaţi cu 4—5 ani în urmă, iar din totalul acestor elemente luate în evidenţă doar despre aproximativ 50% se deţin unele materiale.

Direcţia regională M.A.I. Suceava nu avea la data controlului o evidenţă completă cu foştii condamnaţi, tărăgăna identificarea şi luarea lor în evidenţă, iar încadrarea informativă se tăcea cu întârziere şi de multe ori formal. Raionul de securitate Rădăuţi, de exemplu, nu luase în evidenţă aproximativ 90 de foşti condamnaţi stabiliţi pe raza lui de activitate, iar munca de urmărire este organizată defectuos şi ineficace.

Un slab interes a existat şi pentru încadrarea informativă a multor foşti condamnaţi cunoscuţi că în trecut au deţinut funcţii de conducere în fostele organizaţii fasciste şi partide burgheze, sau că în timpul detenţiei

şi după punerea lor în libertate au continuat să aibă poziţie duşmănoasă, recalcitrantă, făţarnică. Pe lângă faptul că n- au fost luate în lucru prin dosare de verificare elementele semnalate cu relaţii şi comportare suspectă, de obicei şi faţă de acţiunile informative în lucru se manifestă lipsă de răspundere, din care motiv sunt tărăgănate ori s-a abandonat lucrarea lor.

La 30 septembrie 1964, pe întreaga ţară, erau deschise 1 943 dosare informative şi 437 dosare de verificare prin care se urmăreau foştii condamnaţi, un număr redus având direcţiile regionale M.A.I. Hunedoara (7), Maramureş (16), Mureş-Autonomă Maghiară (32), Argeş (46), Crişana (53), Cluj (58), Iaşi (59). Din totalul acestor acţiuni, aproape 4% nu sunt încadrate informativ, iar în peste 18% se prevede dirijarea a câte unui agent, dar şi acesta este de multe ori necorespunzător. Cele mai multe acţiuni neîncadrate sau încadrate cu un singur agent sunt în evidenţa direcţiilor regionale M.A.I. Braşov, Oltenia, Dobrogea şi a Direcţiei a III-a.

Formalismul şi superficialitatea de care dau dovadă mulţi ofiţeri în verificarea activităţii foştilor condamnaţi se datoreşte în principal atitudinii lipsite de exigenţă a multor cadre de conducere care n-au pretins activizarea muncii mai ales în jurul persoanelor cu poziţie consecvent duşmănoasă, n-au cerut să se studieze şi exploateze cu pricepere posibilităţile agenţilor existenţi în reţea sau de a se efectua recrutările necesare cunoaşterii poziţiei acestor elemente şi n-au folosit toate mijloacele ce ne stau la dispoziţie.

-Dintre categoriile de elemente luate în evidenţă pentru antecedente politice, numărul cel mai mare îl formează foştii legionari, care, datorită organizării, ideologiei, metodelor şi acţiunilor întreprinse, au fost şi rămân unul din principalele obiective ale organelor de securitate. Este adevărat că uriaşele transformări înfăptuite în ţara noastră au produs anumite schimbări în concepţiile şi conduita unui mare număr de foşti legionari, dar cu toate acestea din rândul lor apar cele mai multe elemente care desfăşoară acţiuni ostile, dovadă fiind faptul că din totalul elementelor cu antecedente politice arestate, demascate sau avertizate, numărul cel mai mare provine din rândul foştilor legionari.

Fără a diminua rezultatele pozitive obţinute, trebuie să subliniem că munca informativă în problema legionară atât la Direcţia a III-a cât şi în regiuni continuă să se desfăşoare cu serioase lipsuri, mulţi ofiţeri se rezumă la măsuri simpliste, lipsite de profunzime şi ca urmare nu dispunem de materiale suficiente şi verificate pentru a putea aprecia cu răspundere situaţia operativă din problemă.

în urma studierii unui număr de peste 5 400 mape întocmite de Serviciul I din Direcţia a III-a pentru foştii legionari, s-a stabilit că în anii 1963-1964 nu s-a obţinut nici un fel de material despre cca. 91% din totalul acestor elemente luate în evidenţă. Nu s-au luat măsuri în vederea activizării muncii de urmărire a foştilor legionari nici după ce cadrele de conducere au analizat mapele de evidenţă şi aceasta din cauză că, de fapt, n-au făcut o analiză, ci doar o simplă lectură de formă a puţinelor materiale strânse în mape, pentru a se putea raporta executarea ordinului.

O situaţie asemănătoare în privinţa supravegherii foştilor legionari şi stabilirea poziţiei lor prezente se constată şi la direcţiile regionale. Astfel, direcţiile regionale M.A.I. Galaţi şi Suceava nu deţin nici un fel de materiale despre cca 50% din totalul foştilor legionari trecuţi în evidenţă. La analiza făcută în luna mai de Direcţia regională M.A.I. Argeş s-a stabilit că în urma verificării unui număr de 5 550 mape de evidenţă din problema legionară, numai pentru aproximativ 20% erau informaţii pe baza cărora putem cunoaşte într-o măsură oarecare poziţia celor urmăriţi, despre ceilalţi foşti legionari, de timp îndelungat nu se obţinuseră nici un fel de informaţii sau se deţineau câteva note nesemnificative.

în problema legionară, pe întreaga ţară, sunt 4 358 dosare informative deschise de regulă elementelor care au avut grade şi funcţii, marea lor majoritate având o vechime de peste 3 ani. Cu toate indicaţiile date de a se grăbi clarificarea dosarelor vechi, se constată că multe din aceste acţiuni sunt tărăgănate sau nu conţin nici un fel de material informativ cu privire la natura activităţii prezente a persoanelor în cauză, în loc să execute ordinele ce li s-au încredinţat, mulţi ofiţeri operativi, cu aprobarea tacită a şefilor, pentru a prezenta o situaţie operativă pozitivă, obişnuiesc să raporteze în şedinţe profesionale sau prin situaţii statistice date ireale privind încadrarea acţiunilor cu agentură.

Multe din acţiunile informative deschise în baza ordinului 70 puteau fi terminate, însă şefii direcţiilor, în mod nejustificat, nu aprobă închiderea dosarelor, lăsând aparatul în subordine să depună o muncă în gol, fără perspectivă.

Această stare de lucruri se datoreşte indisciplinei, rutinei şi formalismului în muncă. Ne întrebăm de ce nu se pretinde ofiţerilor să execute ordinele, ce fac şefii lor direcţi, de ce se tolerează minciuna şi dezinformarea?

Aceeaşi atitudine lipsită de simţul răspunderii s-a manifestat şi pentru clarificarea informaţiilor obţinute despre activitatea şi legăturile suspecte ale foştilor legionari. La 30 septembrie 1964, pe întreaga ţară, în problema legionară erau deschise 690 dosare de verificare, din care la

Direcţia a III-a numai 23, situaţie ce se datoreşte şi faptului că unele cadre de conducere, analizând superficial mapele de evidenţă şi dosarele agenţilor, n-au sesizat şi pus în lucru multe informaţii în care se vorbeşte despre activitatea duşmănoasă prezentă. Totodată, s-a constatat că unii ofiţeri, dovedind un slab simţ de răspundere, n-au lucrat cu atenţie şi operativ măcar dosarele prin care sunt acţionate elemente semnalate cu activităţi şi relaţii suspecte sau cu intenţii de a desfăşură activitate subversivă organizată.

Aşa, de exemplu, într-o acţiune informativă dusă de Direcţia a III-a apar informaţii că un anume Puiu a primit dispoziţii de la Ilie Gârneaţă să organizeze şi orienteze activitatea legionară din ţară în direcţia menţinerii moralului legionar prin legătura de la om la om. începând din 1962, în această acţiune s-au întocmit mai multe note-sinteze şi planuri de măsuri, de fiecare dată fiind prevăzută şi necesitatea de a fi identificat numitul Puiu, dar fără nici un rezultat. De asemenea, dosarul a fost analizat în repetate rânduri, însă datorită modului superficial în care s-a făcut analiza, nu s-a sesizat că Puiu a fost anchetat în anul 1958 şi apare chiar în reţeaua informativă activă a Serviciului I care are şi acţiunea.

Pe baza unui dosar de grup, Direcţia regională M.A.I. Argeş urmăreşte pe doi foşti instructori legionari despre care sunt unele materiale obţinute cu ani în urmă că intenţionează să treacă la reorganizarea foştilor legionari. Această acţiune este tărăgănată deoarece în loc să se folosească agenţi cu posibilităţi reale de informare, se dirijează formal un agent care este evitat de cei urmăriţi.

Nivelul necorespunzător al muncii din problema legionară se datoreşte atât folosirii unor practici birocratice şi lipsei de răspundere în munca informativă, cât şi slabului control exercitat de cadrele de conducere. în afară de aceasta mulţi ofiţeri, în loc să se ocupe cu grijă şi consecvent de formarea şi instruirea agenturii, se complac în situaţia nepermisă de a primi de la agenţi note cu tot felul de banalităţi sau le indică o asemenea linie de conduită încât atrag asupra lor suspiciunea celor puşi în supraveghere.

-în ultimii ani unii ziarişti şi mai ales fugari maghiari, reactualizând întregul arsenal al propagandei horthiste, întreţin prin intermediul presei o campanie împotriva ţării noastre pe seama unei pretinse persecutări a minorităţii maghiare şi cu tendinţe revizioniste privind teritoriul Transilvaniei. Paralel cu această campanie o parte din vizitatorii maghiari care vin în ţara noastră continuă să agite şi să menţină vechile concepţii iredentiste.

Ca urmare a situaţiei create şi a influenţei ce se exercită asupra multor maghiari de cetăţenie română care au mers în vizită în R.P. Ungară constatăm pe plan intern o intensificare a manifestărilor naţionalist-şovine, o atmosferă de tensiune şi suspiciune crescândă în rândul locuitorilor din Transilvania.

Analizând noua situaţie operativă din problema naţionaliştilor maghiari, organele de securitate au luat unele măsuri pentru a împiedica acţiunile iresponsabile ale unor elemente interesate în răscolirea şi aţâţarea sentimentelor şovine. Totuşi pe această linie, precum şi în rândul clericilor care deservesc această minoritate, preocupaţi tot mai mult de a face agitaţie naţionalist-şovină, munca informativă continuă să se desfăşoare cu numeroase lipsuri.

Nici până în prezent Direcţia a III-a şi regiunile de securitate Crişana, Mureş- Autonomă Maghiară, Maramureş, Braşov şi altele n-au identificat toate persoanele care au făcut parte din fostele organizaţii naţionalist-maghiare, baza operativă nu este supravegheată corespunzător, iar multe acţiuni sunt lucrate fără continuitate şi insuficient de calificat, din care motiv mai sunt dosare deschise cu 4-7 ani în urmă, a căror clarificare este tărăgănată.

Se constată, de asemenea, că organele de securitate realizează puţine măsuri calificate împotriva acelor elemente care se folosesc de calea vizitelor reciproce cu R.P. Ungară pentru a desfăşura activitatea de propagandă duşmănoasă. Necunoscându- se din timp activitatea unor elemente naţionaliste, nu s-a putut preveni plecarea acestora în vizită în R.P. Ungară, unde au realizat contacte cu elemente reacţionare şi reprezentanţi ai cultului romano-catolic, iar la întoarcere şi-au intensificat activitatea ostilă regimului nostru.

Toate acestea sunt şi o consecinţă a faptului că Direcţia a III-a nu s-a ocupat de coordonarea celor mai importante acţiuni, iar regiunile care au problema naţionaliştilor maghiari nu dispun de o agentură corespunzătoare calitativ.

-Şi pe linia problemei naţionalişti germani şi a cultului lutheran se manifestă multe neajunsuri atât în ce priveşte supravegherea bazei, cât şi în contracararea activităţii duşmănoase a unor elemente care au făcut parte din fostele partide şi organizaţii naţionaliste, care, încurajate de unii reprezentanţi ai emigraţiei saşilor şi şvabilor din R.F.G. şi Austria şi de unii turişti cu care vin în contact, continuă să propage ideea emigrării şi de rezistenţă faţă de politica partidului şi statului nostru.

-Nu s-au lucrat în suficientă măsură nici sectele interzise şi asociaţiile religioase tolerate, ale căror dogme, precepte şi acţiuni au un

pronunţat caracter dăunător intereselor statului. Direcţia regională M.A.I. Suceava, de exemplu, are o bază numeroasă de iehovişti, adventişti-reformişti, penticostali-disidenţi şi membri ai asociaţiei „Oastea Domnului", dar în loc să ia măsuri pentru a pătrunde cu agentură valoroasă în grupările sectanţilor şi cunoaşterea întregii lor activităţi, a mers pe linia greşită de a nu dirija spre ei nici măcar agenţii care erau atraşi în secte, interzicând agenţilor noştri să accepte cererea unor sectanţi de a se încadra sau de a ocupa funcţii în cadrul sectei.

Şi pe raza regiunilor de securitate Mureş-Autonomă Maghiară, Hunedoara, Cluj, Crişana, Maramureş, îndeosebi în mediul rural, sunt concentraţi numeroşi sectanţi ilegali - mai ales iehovişti -, dar mulţi din agenţii recrutaţi pentru urmărirea lor nu sunt dirijaţi şi instruiţi cu sarcini concrete, s-a pierdut controlul prin agentură asupra unor grupări şi se iniţiază puţine măsuri de avertizare, demascare sau compromitere cu scopul de a-i dezorganiza şi fărâmiţa, ceea ce dovedeşte că organele noastre nu execută cu răspundere sarcinile ce le revin pe această linie.

-Cu toate că s-a atras atenţia asupra importanţei ce trebuie acordată urmăririi elementelor duşmănoase din instituţiile de învăţământ şi din domeniul artei, culturii, ştiinţei, se constată că şi în prezent în activitatea informativ-operativă ce se desfăşoară pe această linie continuă să se manifeste numeroase lipsuri, mai ales în munca cu agentura.

Şi acum sunt ofiţeri care, neînţelegând sarcinile organelor de securitate în asemenea obiective, superficiali şi insuficient preocupaţi de muncă, în loc să dirijeze agenţii spre elementele duşmănoase care prezintă interes, pretind sau acceptă informaţii despre diferite nemulţumiri personale, animozităţi în rândul salariaţilor, elevilor sau studenţilor, date tehnice şi tot felul de note prin care sunt caracterizate diferite persoane, relaţii, atitudini, obiective şi metode de lucru profesionale, transformându-se în nişte înregistratori de fapte, sugestii şi mahalagisme.

La Direcţia a III-a este caracteristic faptul că pe de o parte în multe facultăţi sunt puţini agenţi în raport cu nevoile operative şi aceasta din cauză că nu se are în vedere specificul instituţiilor de învăţământ superior unde numărul de recrutări nu depinde exclusiv de numărul elementelor luate în evidenţă, ci şi de necesitatea de a cunoaşte elementele care pot provoca dezordini şi influenţa negativ starea de spirit, iar pe de altă parte întâlnirile cu mulţi agenţi se fac de regulă la intervale mari.

în activitatea unor ofiţeri din regiunile Cluj, Iaşi, Banat etc., care au în răspundere şcoli şi facultăţi, se remarcă tendinţa de a aplica în mod rigid prevederile ordinelor în vigoare, în sensul că şi-au planificat să

recruteze agenţi separat pentru fiecare grupă de învăţământ, dormitor, clasă, an de studiu, deşi în urma unei analize mai profunde se putea asigura deservirea informativă în condiţiuni corespunzătoare prin recrutarea unui număr mai redus de agenţi, dar care să fie astfel plasaţi încât să avem asigurate informativ toate locurile unde studenţii pot fi atraşi la diferite manifestări negative şi pentru a cunoaşte starea de spirit din rândul lor.

-Deşi faţă de perioada anterioară există o îmbunătăţire a muncii în obiectivele economice, totuşi se constată că unele cadre de conducere din aparatul central şi cel regional nu întreprind măsuri eficiente pentru cunoaşterea din timp a cauzelor ce pot provoca pagube economiei naţionale, iar în anumite situaţii iau cunoştinţă cu întârziere de producerea unor acte suspecte. Şi în prezent sunt cazuri când cercetarea la faţa locului se face cu întârziere şi necalificat, din care motiv nu se cunosc împrejurările în care s-a produs accidentul suspect, nu sunt valorificate operativ unele informaţii întemeiate şi nu se stabilesc ipotezele cele mai verosimile care să ducă la descoperirea adevăratelor cauze şi a vinovaţilor.

De exemplu, în lunile noiembrie şi decembrie 1963, la uzina „Danubiana", autori necunoscuţi au deteriorat unii condensatori de la tabloul de comandă de la secţia profilare şi au introdus un corp străin în cutia de alimentare a tubingului, care, dacă n-ar fi fost descoperite la timp, ar fi produs scoaterea din funcţiune a instalaţiilor. în ambele cazuri ofiţerul a fost sesizat cu întârziere, din care cauză cercetările la faţa locului au fost ineficace.

în perioada martie-mai 1964, pe calea ferată în apropierea staţiei Herăstrău, în trei rânduri au fost aşezaţi saboţi, dar despre aceste tentative de diversiune organele noastre n-au cunoscut decât după aproape o lună de zile, din care motiv nu s-au mai putut efectua cercetări la faţa locului.

în luna aprilie 1964, Direcţia regională M.A.I. Hunedoara a primit informaţii din care rezulta că la exploatarea minieră „Vulcan", în două rânduri s-au introdus în vagoneţi tuburi încărcate cu oxigen şi acetilenă, care, dacă nu erau observate, puteau provoca mari explozii, dar cu toate că informaţia conţinea date ce puteau ajuta la identificarea autorilor, nu s-au luat măsuri pentru clarificarea semnalării.

La şedinţa din anul trecut s-a criticat că se tărăgăneză de ani de zile clarificarea cazurilor suspecte de diversiune de la C.F.R. Jilava-Abator, fabrica „Răscoala din 1907", tentativele de diversiune de la depoul Petroşani, staţia C.F.R. Târgovişte şi altele, dar cadrele de conducere n-au

privit cu răspundere critica tăcută şi ca urmare n-au luat măsuri pentru clarificarea cazurilor menţionate.

în privinţa avizării pentru acces la munci şi documente secrete de stat mai sunt cazuri de tărăgănare şi formalism, multe avize având la bază numai rezultatul căutării în evidenţele M.A.I., fără a se cere de la agentura deja existentă în obiective relaţii cu privire la poziţia şi legăturile prezente ale persoanelor supuse verificării.

După trimiterea avizului - pozitiv şi negativ - se abandonează de regulă cunoaşterea activităţii şi comportării persoanelor în cauză, deoarece acestea nu sunt cunoscute de ofiţerii care au în răspundere deservirea informativă a obiectivelor. Din aceleaşi considerente nu se întreprind măsuri operative pentru a clarifica motivele şi vinovaţii de pierderea ori distrugerea documentelor secrete sau încălcarea regulilor de manipulare a acestora.

Aşa, de exemplu, Serviciul XII din Direcţia a III-a, în urma controalelor tăcute în anii 1962-1963, a stabilit că lipsesc 25 documente secrete redactate în 72 exemplare, iar 67 documente, însumând 741 exemplare, apar ca distruse fără forme legale. Clarificarea acestora a fost însă practic abandonată din cauză că conducerea direcţiei n-a luat măsuri ca asemenea cazuri să fie aduse la cunoştinţa ofiţerilor din serviciile care deservesc informativ obiectivele unde ele s-au petrecut.

-Din datele pe care le posedăm rezultă că şi în perioada la care se referă analiza numărul cazurilor de înscrisuri duşmănoase şi inscripţii antipopulare noi apărute continuă să se menţină la nivelul anilor anteriori şi în general au acelaşi conţinut de calomniere şi defăimare şi uneori se îndeamnă la acţiuni teroriste şi huliganice, mai ales în mediul rural.

La începutul lunii octombrie 1964, în problema manifeste erau deschise 2 505 dosare de caz pentru scrisori anonime şi 1 753 dosare pentru fituici, cele mai multe aflându-se în evidenţa Direcţiei a III-a şi a direcţiilor regionale M.A.I. Bucureşti, Oltenia, Banat, Suceava, Iaşi, Ploieşti, Bacău şi Argeş. Cu toate că în ultima perioadă numărul identificărilor a depăşit pe cel al difuzărilor, totuşi se constată că în prezent se mai folosesc metode învechite.

Slaba muncă desfăşurată de unii ofiţeri din cadrul Direcţiei a III-a şi din regiuni este reflectată şi de faptul că nu s-a reuşit să se descopere autorii unor documente duşmănoase importante difuzate de mai multe ori şi care sunt semnate în numele unor organizaţii şi grupări subversive, cum sunt de exemplu: cazul „P. C. I. ", „Vrem dreptate", „Banu Manta", „Hoinarul", toate din Bucureşti, „Vrem Ardealul" difuzate pe raza regiunii Mureş-Autonomă Maghiară, „Preaslăvită securitate" - în regiunea Crişana, „Comandamentul H. " apărute în mai multe rânduri pe raza

regiunii Bacău, „Frontul de eliberare al românilor" pe raza regiunii Braşov şi altele.

Au fost cazuri în care deşi situaţia operativă impunea folosirea de agenţi pe lângă persoanele bănuite că au redactat sau difuzat înscrisuri duşmănoase, totuşi unii ofiţeri din Direcţia a III-a şi direcţiile regionale M.A.I. Banat, Galaţi, Bacău, Bucureşti, Braşov şi altele, din comoditate şi lipsă de răspundere, n-au luat această măsură, iar ca urmare se tărăgăneză descoperirea autorilor.

Lipsurile existente pe această linie se datoresc în mare măsură cadrelor de conducere care nu se ocupă cu seriozitate şi răspundere de lucrarea calificată a dosarelor de caz deschise pentru înscrisuri duşmănoase mai vechi şi cu conţinut mai deosebit, nu sprijină pe ofiţerii operativi cu indicaţii concrete în vederea îndeplinirii măsurilor planificate.

Şi în activitatea contrainformativă desfăşurată pe linia Serviciului K în Capitală şi în teritoriu continuă să se manifeste serioase neajunsuri, îndeosebi în munca cu agentura şi în exploatarea şi verificarea informaţiilor.

în reţeaua informativă a Serviciului K şi a direcţiilor regionale se mai introduc şi menţin persoane necorespunzătoare atât din punct de vedere al posibilităţilor de informare, cât mai ales al calităţilor personale şi al conduitei la locul de muncă.

Serviciul K şi unele direcţii regionale, ca: Maramureş, Ploieşti, Cluj, Crişana, Banat şi altele nu lucrează întotdeauna cu suficientă răspundere pentru a verifica operativ şi obiectiv semnalările obţinute despre fenomenele negative ce au loc în obiectivele de care răspund. La regiunile de securitate Bucureşti şi Dobrogea sunt serioase lipsuri în ce priveşte munca informativă din unităţile agricole, nu se urmăresc problemele economice ale acestora şi se face puţin pentru a se preveni unele aspecte dăunătoare.

Au fost şi cazuri când materialele întocmite şi prezentate conducerii ministerului spre informare şi luare de măsuri n-au fost verificate în prealabil, iar uneori au conţinut date eronate.

Cu toate că pe linia Direcţiei I s-au obţinut unele progrese în îmbunătăţirea muncii, acestea nu sunt încă la nivelul cerinţelor. Principalul neajuns constă în faptul că mai sunt obiective care, deşi prezintă interes pentru organele noastre, n-au fost încă studiate temeinic pentru a se găsi metodele cele mai eficiente în vederea realizării de pătrunderi informative. în unele sectoare ale direcţiei eficacitatea muncii continuă să fie necorespunzătoare datorită neexecutării ordinelor.

Cauza principală a acestor neajunsuri constă în faptul că din partea unor cadre cu munci de răspundere - şefi de birouri, şefi de

servicii, locţiitori de directori şi directori - nu se exercită un control sistematic şi eficace asupra activităţii subordonaţilor şi nu se manifestă exigenţă la nivelul cerinţelor sarcinilor puse în faţa acestei unităţi. Ca urmare, în unele unităţi sunt încă ofiţeri care nu îndeplinesc ordinele primite cu simţ de răspundere, întocmai şi la timp, complăcându-se de vreme îndelungată într-o activitate sterilă, fără rezultate corespunzătoare.

Deşi au fost luate măsuri pentru întărirea disciplinei mai sunt încă ofiţeri în conduita cărora continuă să persiste apucături străine de morala şi disciplina noastră, care aduc daune însemnate muncii în exterior. De exemplu, foştii ofiţeri Dumbravă Ion, Vasiliu Gheorghe şi Stroescu Constantin, şi-au însuşit bani din fondul operativ, ajungând la un grad înaintat de descompunere morală; Ciolac Ion, pentru a-şi ascunde inactivitatea, ticluia material informativ; Borzechian Arsene, element mic burghez, laş, în loc să muncească a folosit timpul petrecut în exterior pentru chefuri şi căpătuială, iar când se găsea în ţară pălăvrăgea despre munca noastră.

Conducerea Direcţiei I trebuie să ia măsuri eficace pentru remedierea lipsurilor existente. Să se pună accent deosebit pe îmbunătăţirea controlului şi îndrumarea subalternilor, pe cunoaşterea profundă a fiecărui ofiţer în procesul muncii şi pe creşterea permanentă a exigenţei cadrelor de conducere.

-Mai sunt încă o serie de direcţii regionale M.A.I. care nu contribuie, corespunzător cu posibilităţile lor, la activitatea pe linia Direcţiei I. Astfel, şefii direcţiilor regionale M.A.I. Iaşi, Cluj, Suceava, Crişana şi Bacău n-au luat măsuri eficace pentru a îndeplini ordinele date cu privire la analiza bazei operative şi a posibilităţilor reale existente pe teritoriul regiunilor. Din această cauză, contribuţia lor pe linia muncii de informaţii externe este nesatisfăcătoare. Ei n-au reuşit să selecţioneze şi să pregătească agenţi capabili, temeinic verificaţi şi devotaţi organelor noastre pentru a fi trimişi cu sarcini informative în exterior.

De multe ori n-au acordat atenţia cuven dosirii corespunzătoare a
agenţilor din rândul persoanelor trimise tei o ătate, din care cauză unii
dintre ei, în loc să-şi aducă aportul la munca de îmormare. au comis abateri şi încălcări de la normele de conduită şi chiar de la legne R.P.R.

Şefii acestor direcţii regionale M.A.I. n-au reuşit sa-şi aducă contribuţia nici la acţiunile pentru dezmembrarea şi descompunerea organizaţiilor emigraţiei reacţionare, deşi pe teritoriul fiecărei regiuni există bază operativă care putea fi folosită.

Aceste neajunsuri şi multe altele dovedesc că nu toţi şefii direcţiilor regionale M.A.I. tratează cu răspunderea cuvenită sarcinile importante ce le revin pe linia muncii de informaţii externe. Este necesar ca fiecare şef de direcţie regională să depună eforturi pentru a îndeplini cât mai competent ordinele şi instrucţiunile ce au fost date pe linia Direcţiei I.

Tovarăşi,

Din cele expuse până acum reiese că organele de securitate centrale şi regionale deţin informaţii din care rezultă că duşmanul şi în prezent acţionează prin diferite mijloace şi procedee. Totodată, constatăm că în munca ce este dusă pentru clarificarea unor asemenea materiale persistă serioase neajunsuri determinate în special de neexecutarea întocmai şi cu simţ de răspundere a ordinelor date.

-Este cunoscut faptul că rezultatele muncii noastre depind în primul rând de modul cum reuşim să formăm o agentură devotată şi capabilă cu ajutorul căreia să putem preveni şi curma orice activitate îndreptată împotriva securităţii statului.

Organele de securitate centrale şi teritoriale dispun de numeroşi agenţi utili, însă sunt insuficiente cazurile când ei îşi aduc contribuţia necesară la definitivarea verificărilor ce le executăm. Această situaţie se datoreşte faptului că mulţi ofiţeri nu se ocupă permanent, cu grijă şi calificat, de a cultiva la agenţi deprinderile necesare muncii de informare, nu exploatează cu pricepere posibilităţile agenţilor, nu le cer să-şi lărgească şi consolideze legăturile în rândul elementelor care prezintă interes operativ, nu pregătesc cu atenţie agenţii asupra modului de rezolvare a sarcinilor şi n-au în vedere ca acestea să fie astfel stabilite de la o întâlnire la alta încât să contribuie treptat la elucidarea completă a scopului urmărit.

Cadrele de conducere permit ofiţerilor să traseze multor agenţi luni de-a rândul una şi aceeaşi sarcină generală, să insiste pe lângă unele elemente cu întrebări şi discuţii deja suspectate şi respinse de cei urmăriţi, să stabilească linii de conduită contraindicate şi uneori chiar cu caracter provocator.

Aşa, de exemplu, un agent al raionului Tulcea, de profesie preot, a semnalat că într-o discuţie avută cu un fost legionar cunoscut cu manifestări duşmănoase, n-a aprobat punctul de vedere că partidul e vinovat de abuzurile unor elemente necinstite din G.A.C., spunându-i că nu trebuie făcut vinovat partidul de comportarea necinstită sau acţiunile inconştiente ale unor oameni. Primind această notă, ofiţerul operativ, în loc să aprecieze poziţia corectă adoptată de agent, i-a atras atenţia că n-a procedat bine pe motivul că în felul acesta se poate izola de cel urmărit.

Asemenea exemple se găsesc şi în cadrul altor unităţi, ele reflectând concepţia înapoiată a unor ofiţeri rupţi de realitate care socotesc că agenţii în discuţiile ce le poartă cu persoanele urmărite trebuie să susţină cu orice preţ părerile negative ale acestora, indiferent de natura şi gravitatea lor.

O parte din agentura regiunilor de securitate Maramureş şi Mureş-Autonomă Maghiară, în loc să fie folosită în scopul pentru care a fost recrutată, a fost lăsată să muncească întâmplător şi la general, mulţi ofiţeri făcând observaţii scrise de genul următor: „agentul a prezentat nota din proprie iniţiativă", „sarcini de viitor nu i s-au dat", sau „rămân spre rezolvare sarcinile date anterior", deşi în realitate nu i se dăduse nici un fel de sarcini. Cazurile de acest fel ilustrează nepăsarea ce mai continuă să se manifeste în munca cu agentura şi incapacitatea unor cadre de conducere de a pretinde şi impune executarea ordinelor.

Sunt încă situaţii când unii ofiţeri, pentru a-şi activiza agenţii, recurg la practici greşite, soldate de multe ori cu efecte contrare celor preconizate. Aşa, de pildă, agenţii sunt prelucraţi că nu sunt sinceri în colaborarea lor cu securitatea sau că nu vor să ajute la stabilirea poziţiei duşmănoase a urmăritului, spunându-li-se despre obiectiv că este un duşman, un bandit etc. Asemenea epitete la adresa elementelor luate în verificare sau reproşuri la adresa activităţii agenţilor sugerează acestora cam ce anume să ne spună despre obiectiv, îi determină să facă provocări, să trădeze sau să deformeze realitatea.

-Din controalele tăcute a rezultat că în unele unităţi de securitate îndeplinirea sarcinilor privind analiza agenţilor n-a fost bine organizată deoarece şefii de direcţii şi celelalte cadre de conducere n-au planificat astfel munca încât operaţiunea să se desfăşoare ritmic pe toată perioada de un an.

La Direcţia regională M.A.I. Hunedoara, din cauză că şeful direcţiei n-a stabilit în funcţie de situaţia operativă concretă câţi agenţi vor trebui analizaţi lunar, într-o perioadă de 11 luni s-a analizat doar 69% din totalul agenţilor, neexistând astfel garanţia că această operaţiune va fi îndeplinită la termen, în condiţiuni de lucru normale şi la un nivel calitativ.

La raionul M.A.I. Medgidia, regiunea Dobrogea, s-au analizat în perioada 1 noiembrie 1963-16 martie 1964 doar 45 de agenţi şi era planificat ca restul de 200 de agenţi din evidenţa raionului să fie analizaţi până la sfârşitul lunii aprilie. Raioanele Moineşti şi Bacău într-o perioadă de patru luni au analizat doar 51 agenţi, ca apoi în numai 3 luni să analizeze 400 de agenţi. Este clar că, făcând o campanie din analiza agenţilor nu se pot obţine rezultate satisfăcătoare. Ritm lent în

executarea acestui ordin se constată şi la direcţiile regionale M.A.I. Oltenia, Braşov, Ploieşti, Galaţi, Argeş şi Mureş-Autonomă Maghiară.

S-a stabilit, de asemenea, că multe din aprecierile făcute nu reflectă realitatea din dosarele personale şi anexă ale agenţilor, fiind exagerată utilitatea şi diminuate neajunsurile. Pe de altă parte, cadrele de conducere, muncind formal, n-au luat măsurile necesare valorificării în mai bune condiţiuni a posibilităţilor multor agenţi, remedierii lipsurilor constatate în munca cu aceştia, lichidării balastului şi stabilirii poziţiei agenţilor cu situaţii neclare, suspecţi de nesinceritate sau dezinformatori.

Lipsurile manifestate în aplicarea acestei măsuri n-au fost înlăturate mai ales acolo unde conducerea direcţiilor n-a urmărit modul cum se desfăşoară operaţiunea de analiză şi obiectivitatea aprecierilor întocmite de cadrele medii. Demni ca în funcţie de constatări să se iniţieze măsuri concrete menite să ducă ia realizarea în termen şi în bune condiţiuni a prevederilor ordinului.

-Faptul că şi după analizele din acest an avem în reţea o numeroşi agenţi care refuză colaborarea, au trădat legătura sau cu ane Diobieme negative neclarificate dovedeşte că şefii de direcţii şi celelalte cadre de conducere suoapreciază necesitatea ca în agentură să existe numai persoane devotate organelor noastre şi capabile să contribuie la clarificarea lucrărilor în care sunt utilizaţi.

Despre această atitudine, cauzele şi urmările ei negative s-a discutat şi cu alte ocazii, dar se vede că şefii de unităţi nu acţionează cu suficientă hotărâre pentru lichidarea ei, punând mai presus interesele egoiste şi subiective de a avea în evidenţă un anumit număr de agenţi, deşi constată inutilitatea multora din ei. Că aşa stau lucrurile reiese şi din practica majorităţii cadrelor de conducere care lunar urmăresc ca numărul abandonărilor să concorde cu numărul recrutărilor, calcul lipsit de sens operativ deoarece neaprobarea propunerilor de abandonare şi menţinerea balastului nu poate aduce decât daune muncii noastre şi consumarea unui timp preţios în activităţi nefolositoare.

-în munca desfăşurată cu agentura mai persistă şi alte neajunsuri ce aduc prejudicii calităţii şi conspirativităţii activităţii noastre, pot determina ratări şi activităţi inutile.

Aşa, de exemplu, graficele de întâlniri au de multe ori un pronunţat caracter formal, manifestat prin stabilirea arbitrară - la începutul lunii - a tuturor întâlnirilor ce urmează să se ţină în luna respectivă, prin planificarea de întâlniri la aceeaşi oră şi în acelaşi loc ori în loc diferit cu doi agenţi şi prin acordarea unui timp redus pentru realizarea întâlnirii.

Cu toate că în repetate rânduri s-a criticat, totuşi şi în prezent se fac întâlniri pe stradă, la locul de muncă al agentului şi în alte locuri ce nu asigură conspirativitatea necesară şi nici condiţii optime de instruire şi educare, iar unii ofiţeri lipsiţi de simţul răspunderii dezinformează şefii ierarhici, consemnând ireal pe notele informative că agentul a fost contactat în casă de întâlnire.

Se folosesc case de întâlniri create cu ani de zile în urmă şi în care au fost introduşi mulţi agenţi, dar nu s-au făcut verificările ordonate cu privire la conspirativitatea caselor nici măcar atunci când s-au primit semnalări că sunt deconspirate, ori unii agenţi au fost abandonaţi pentru nesinceritate, trădare etc.

Sunt frecvente cazurile când într-o casă se introduc 8, 10, 12 şi chiar 16 agenţi, deşi s-a atras atenţia că o asemenea practică pune în pericol conspirativitatea locului de întâlnire şi a agenţilor, atrage după sine nemulţumirea şi uneori chiar refuzul gazdei de a ne ajuta în continuare.

Nu s-a creat peste tot o evidenţă clară cu agenţii introduşi în fiecare casă şi legenda de care aceştia se folosesc, nu sunt organizate sistematic discuţii utile din punct de vedere operativ cu gazdele caselor, iar uneori, contrar ordinului dat, acestea sunt folosite şi ca locuri de recrutare.

Şi acum se mai manifestă o slabă preocupare pentru verificarea sincerităţii agenţilor, a obiectivităţii informaţiilor furnizate de aceştia şi a propriei lor activităţi. Această lacună este de obicei explicată prin formula „noi cunoaştem pe agent" fără ca această „cunoaştere" să aibă la bază materiale concrete şi sigure, fără ca în timpul întâlnirilor şi în procesul muncii, prin folosirea de metode şi procedee variate, agenţii să fie supuşi unei verificări continue.

în prezent, cu agenţii se realizează, de regulă, întâlniri la 10 zile sau la două săptămâni, după cum sunt dirijaţi în acţiuni informative sau pe lângă elemente luate în evidenţă. în practica muncii se constată însă că apar cazuri când pe de o parte întâlnirile trebuie să se facă la intervale mai scurte, dar acest lucru nu se realizează decât rareori. Pe de altă parte sunt situaţii când în perioada de 10 sau 14 zile agenţii nu pot îndeplini sarcinile ce li s-au încredinţat, la un nivel calificat şi în mod conspirat, din care motiv nu se prezintă la întâlniri sau nu aduc material. Este evident că nici unul din aceste procedee nu este folositor muncii noastre operative, din care cauză se impune ca intervalul dintre întâlniri să fie stabilit în raport de timpul necesar pentru rezolvarea sarcinilor date.

Pentru supravegherea străinilor au fost recrutaţi agenţi din rândul personalului de deservire al hotelurilor, restaurantelor, barurilor,

cofetăriilor sau frizeriilor de lux, cât şi din rândul altor cetăţeni români care vin în contact oficial cu străinii, dar din analizarea randamentului acestora rezultă că înregistrarea lor ca agenţi nu este corespunzătoare, fiind mai mult indicată folosirea lor în calitate de colaboratori, în funcţie de necesităţile operative. într-o situaţie identică se prezintă şi agentura folosită pe linia Direcţiei a VH-a, Direcţiei „T", Serviciului „F", pe linia organelor de contrainformaţii în rândul militarilor în termen şi cea din instituţiile învăţământului de stat.

-Cu prilejul analizelor tăcute în anii trecuţi s-a apreciat că, de obicei, se considerau ca duşmănoase sau suspecte toate elementele cu trecut politic, deşi nu se deţineau informaţii verificate despre poziţia lor prezentă. Pentru a lichida cu această apreciere deformată au fost ordonate treptat o serie de măsuri, ca de pildă: creşterea numărului şi posibilităţilor de informare ale agenturii, lucrarea prin dosare informative a persoanelor care au deţinut funcţii de conducere în fostele partide burgheze şi organizaţii fasciste, reverificarea seriozităţii materialelor neîndoielnice şi crearea celor două compartimente (activ şi pasiv) ale evidenţei operative în cadrul dosarelor de obiectiv sau problemă.

Trebuie să subliniem însă că ceea ce s-a obţinut până în prezent în aprecierea obiectivă a elementelor aflate în evidenţele noastre nu este la nivelul cerinţelor ordinelor date, a capacităţii aparatului nostru de securitate şi a reţelei informative de care dispunem.

Astfel, ca urmare a muncii depuse după convocarea din octombrie 1960 şi până la 1 octombrie 1964, agentura organelor de securitate a înregistrat o creştere de 168%. Aceasta înseamnă că posibilităţile de cuprindere în supraveghere informativă a elementelor aflate în evidenţă cu materiale neîndoielnice sunt mult mai mari decât în anii trecuţi. în plus de aceasta, şefii de post au fost antrenaţi să rezolve şi ei sarcini de securitate în mediul rural.

Cu toate că a trecut atâta timp de la aplicarea măsurilor amintite, totuşi nu s-a reuşit să se pună ordine pe această linie, nu s-a grăbit aşa cum s-a ordonat ritmul pentru stabilirea poziţiei prezente a elementelor care figurează în evidenţa operativă activă, despre un mare număr din acestea neexistând nici un fel de informaţii sau doar câteva note neconcludente.

Această activitate defectuoasă se explică în principal prin modul unilateral şi superficial în care au fost executate ordinele date în ultimii ani, prin munca în gol, fără scop precis desfăşurată cu reţeaua informativă, prin modul neorganizat în care a lucrat şi încă mai lucrează majoritatea ofiţerilor operativi. Conducerea direcţiilor şi cadrele medii nu

s-au ocupat decât sporadic de organizarea muncii de urmărire a elementelor din evidenţa activă, n-au controlat sistematic şi permanent îndeplinirea ordinelor date în această privinţă, fiind dese cazurile când s-au complăcut în activităţi formale şi au admis tot felul de explicaţii.

Este caracteristic în această privinţă faptul că într-o perioadă de 11 luni la Direcţiile regionale M.A.I. Galaţi, Suceava şi Hunedoara nu s-au analizat decât aproximativ 50% din totalul mapelor de la evidenţa operativă activă, regiunile de securitate Maramureş şi Bucureşti doar între 25-27%, iar la Direcţia regională Braşov numai 8%.

Aceeaşi superficialitate s-a manifestat din partea majorităţii cadrelor de conducere şi cu ocazia analizării mapelor de la evidenţa activă, operaţiune terminată de obicei fără măsuri concrete pentru activizarea muncii de urmărire, iar în cazurile când au fost prevăzute unele sarcini nu s-a urmărit executarea lor.

Una din consecinţele neajunsurilor ce persistă în munca de urmărire a bazei operative este aceea că nici acum nu s-au trecut la pasiv toate elementele care nu prezintă pericol social, ceea ce îngreunează organizarea unei activităţi mai susţinute şi mai de conţinut în jurul persoanelor care trebuie să stea permanent în atenţia organelor de securitate. În decurs de doi ani în evidenţa pasivă au fost trecuţi doar 12,5% din indivizii luaţi în evidenţă, dar numai pentru circa jumătate din aceştia erau necesare materiale verificate recent deoarece ceilalţi sunt agenţi sau membri de partid şi trebuiau scoşi din oficiu din evidenţa operativă activă.

Analizând din acest punct de vedere radamentul aparatului operativ, constatăm că în aceeaşi perioadă un ofiţer de securitate, având sprijinul şefilor de post sau al rezidenţilor, conduce aproximativ 27 agenţi, dar cu toate acestea n-a clarificat şi trecut la pasiv în medie decât 13 elemente.

Ritmul lent de trecere la evidenţa pasivă este explicat uneori şi prin greutatea procurării de materiale care să ateste renunţarea la convingerile trecute. În acest scop multe cadre adoptă o atitudine rigidă şi fără a exista împrejurări favorabile, îndrumă agenţii să iniţieze cu elementele supravegheate informativ discuţii despre trecutul lor. Acest procedeu, pe lângă faptul că poate provoca suspicionarea agentului şi redeşteptarea sentimentelor vechi, nu aduce nici rezultatele operative scontate, deoarece hotărârea de trecere la pasiv se ia în funcţie de rezultatul studierii materialelor obţinute în timp despre natura activităţii, poziţiei şi relaţiilor celor supuşi verificării, iar declaraţiile lor de renunţare la vechile concepţii nu pot avea decât un caracter relativ, ca orice altă informaţie neverificată.

Este necesar ca şefii direcţiilor şi celelalte cadre cu munci de conducere să ia măsuri pentru combaterea şi lichidarea acestei practici şi pentru grăbirea clarificării bazei operative. Atragem însă atenţia ca fiecare hotărâre să fie izvorâtă şi bazată pe materiale obiective, nu aşa cum s-a procedat la unele direcţii regionale, unde, pentru a creşte numărul celor trecuţi la pasiv, o bună perioadă de timp mulţi ofiţeri au folosit practica dăunătoare de a orienta unilateral agentura, îndeosebi spre a culege informaţii despre atitudinea pozitivă a persoanelor din evidenţă.

-Neajunsuri serioase se manifestă şi în executarea ordinului dat cu privire la verificările prealabile. Aşa, de exemplu, în multe cazuri începerea verificării prealabile se face numai pentru antecedente politice, deşi s-a indicat ca măsura să fie aplicată exclusiv pentru persoanele semnalate cu relaţii sau poziţie suspectă prezentă.

Evidenţa cu mapele în care s-a dispus această măsură şi în care trebuie concentrate datele rezultate din verificări nu este ţinută de către şefii nemijlociţi, ci se întocmesc unele evidenţe greoaie, cu aspect birocratic la organul „C" sau la secretariatele unităţilor.

în loc ca şefii de birouri sau servicii să pună rezoluţii cu termene care să nu depăşească 3 luni, se pretinde întocmirea de referate cu motivarea necesităţii verificării prealabile, ca şi când acest lucru nu reiese din conţinutul informaţiei.

în multe unităţi verificarea prealabilă are ca scop principal mărirea perioadei dosarelor de verificare, deşi s-a atras atenţia că prin acest ordin se urmăreşte îndeosebi evitarea acţiunilor fără bază şi a muncii inutile, precum şi crearea premiselor necesare unei verificări operative şi de calitate.

Sunt foarte frecvente cazurile când, datorită slabei activităţi depuse de ofiţeri, verificările prealabile depăşesc cu mult perioada de 3 luni fixată prin ordin, fapt ce determină tărăgănarea formării unei concluzii cu privire la obiectivitatea sursei de informaţii şi a veracităţii semnalării, imprimând astfel muncii un caracter birocratic şi neoperativ.

Neajunsuri continuă să se manifeste şi în munca cu acţiunile informative. Unele cadre de conducere, contrar ordinelor date, aprobă deschiderea sau preschimbarea dosarelor de verificare fără o bază serioasă, tolerează slaba activitate a multor subordonaţi.

Unul din aspectele cele mai negative este timpul exagerat de lung cât durează verificarea sau documentarea semnalării de bază. Este concludent în acest sens faptul că din totalul dosarelor informative individuale şi de grup existente la 30 septembrie 1964, numai 25% sunt deschise după 1 ianuarie 1963, celelalte datând de ani de zile; 127 din

perioada 1953-1956; 2. 813 din 1957-1959, 3 141 din 1960-1961 şi 1 252 din 1962. Ponderea dosarelor informative cu o vechime mai mare de doi ani este la Direcţia a III-a şi direcţiile regionale M.A.I. Oltenia, Banat, Galaţi, Ploieşti şi Braşov.

Nici termenul de 6 luni stabilit pentru clarificarea dosarelor de verificare nu este respectat, astfel că la 1 octombrie a.c. din totalul acestor acţiuni informative numai un procent de 65% se încadrează în perioada de verificare stabilită, celelalte având depăşiri ce ajung până la trei ani şi uneori chiar mai mult.

Din analizele făcute a rezultat că în desfăşurarea acţiunilor informative continuă să se manifeste o serie de lipsuri criticate şi cu alte ocazii, cum sunt de exemplu: neexploatarea operativă a unor situaţii ivite în procesul muncii; rezumarea activităţii la investigaţii, căutări în evidenţă, interceptări telefonice şi de trimiteri poştale, neexecutarea unor măsuri bune stabilite cu prilejul analizelor; neasigurarea cu agentură sau raportarea de date ireale cu privire la încadrarea informativă a acţiunilor; slabul control executat de cadrele de conducere între datele când au loc analizele.

Persistenţa în aceste lipsuri nu poate fi cu nimic justificată, mai ales că reţeaua informativă este destul de numeroasă, iar în rapoarte şi la şedinţele de analiză din unităţi se vorbeşte frecvent despre îmbunătăţirile realizate în munca cu agentura şi în rezolvarea sarcinilor acţiunilor informative. Fapt este însă că existenţa lipsurilor menţionate a determinat un randament scăzut, fiecare ofiţer rezolvând în medie după analiza trecută, cel mult trei dosare.

Multe din acţiunile înregistrate n-au o bază reală de lucru, fiind evidentă netemeinicia continuării muncii de supraveghere, dar cu toate acestea nu se iau măsuri pentru încetarea urmăririi. Această stare negativă îşi are izvorul în mentalitatea înapoiată a multor ofiţeri şi mai ales şefilor ierarhici, care, pentru a raporta că au un număr mare de acţiuni în lucru, menţin în evidenţă multe dosare numai de formă, subapreciind faptul că fiecare categorie de acţiune informativă are o anumită importanţă practică şi pe baza ei se trag concluzii operative.

Despre toate aceste probleme ale muncii în acţiuni s-a discutat de mai multe ori, dar constatăm şi de această dată că şefii de direcţii, locţiitorii lor şi celelalte cadre de conducere n-au luptat cu suficientă hotărâre pentru respectarea ordinelor şi indicaţilor. Este cu totul inexplicabil de ce trebuie să discutăm mereu despre lipsuri ce pot fi evitate, de ce nu se organizează controlul pe parcursul executării sarcinilor, de ce nu se pretinde cu fermitate respectarea măsurilor planificate şi a termenelor stabilite, de ce nu se luptă pentru înţelegerea şi îndeplinirea ordinelor aşa cum sunt ele date. în cuvântul lor, şefii

unităţilor informativ-operative, pe baza analizării cu răspundere a muncii lor, să arate ce au de gând să facă în viitor.

Cu toate că există o reală îmbunătăţire pe linia respectării legalităţii populare şi a finalizării muncii noastre prin măsuri de arestare, demascare sau avertizare, totuşi se constată că şi acum în activitatea organelor de securitate centrale şi regionale mai persistă unele deficienţe care influenţează negativ asupra obiectivităţii şi eficacităţii măsurilor operative întreprinse.

Aşa, de pildă, sunt situaţii când unii ofiţeri operativi şi anchetatori penali nu urmăresc perseverent stabilirea faptelor care să întrunească elementele constitutive ale infracţiunii sau să prezinte interes operativ concret, nu adoptă de la început poziţie critică faţă de materialele obţinute prin mijloacele informativ-operative sau prin verificări şi audieri. în activitatea unor organe informative se mai manifestă tendinţa greşită de a ridica artificial numărul dosarelor închise prin rezultatele operative, propunând avertizarea celor urmăriţi, deşi din verificarea şi documentarea făcută rezultă evident că nu sunt fapte compromiţătoare.

Primind pentru analiză dosarele cu propuneri de avertizare şi demascare, organele de anchetă au dovedit exigenţă în analizarea materialelor, dar au fost şi cazuri când anchetatorii privind cu uşurinţă măsura avertizării, au efectuat verificări superficiale şi unilaterale, ceea ce a determinat ca uneori avertizarea să nu aibă efect şi să existe pericolul deconspirării agenţilor.

La regiunea Crişana, de exemplu, din 93 dosare prezentate de organul informativ, 50 au fost respinse deoarece problemele erau neclare, materialele erau contradictorii, martorii indicaţi nu cunoşteau activitatea obiectivului, ofiţerii orientându-se numai după faptul că cel în cauză a fost văzut discutând cu alte persoane.

Cu aprobarea şefului regiunii Cluj, maiorul Zăpârţan Nicolae şi locotenentul Ene Iordan de la raionul Bistriţa, au invitat la sediul raionului pe un cetăţean şi în scop de intimidare i-au pus în vedere că este arestat. După aceea au efectuat avertizarea pe baza unor materiale obţinute în anul 1962, din care rezulta că a colportat ştirile calomnioase ale posturilor de radio imperialiste. în dosar existau însă materiale de documentare obţinute în cursul anului 1963 din care rezulta numai faptul că elementul în cauză n-a vrut să se înscrie printre primii locuitori ai comunei în colectiv, dar după ce s-a înscris a devenit fruntaş în muncă.

Formalismul şi superficialitatea din activitatea unor anchetatori rezultă şi din modul cum conduc interogatoriile şi cum întocmesc formele procedurale. în aparatul de anchetă al direcţiilor regionale M.A.I. Bucureşti, Crişana, Bacău şi Oltenia sunt ofiţeri care au formulat întrebări lungi, încâlcite şi uneori sugestive, din care motiv şi răspunsurile

consemnate aveau un conţinut general şi neclar. Ordonanţele de pornire a procesului penal şi de punere sub învinuire sunt întocmite cu motivări sumare, telegrafic, necorespunzător şi uneori chiar neconform cu prevederile legale.

Asemenea neajunsuri se datoresc în principal conducerii direcţiilor şi şefilor organelor de anchetă care nu întotdeauna pretind subordonaţilor să execute cercetările în termen şi calificat, n-au sprijinit suficient rezolvarea cauzelor în lucru şi uneori n-au manifestat exigenţă faţă de lipsurile ivite în procesul muncii.

Tovarăşi,

Aparatul de securitate este încadrat cu un mare număr de cadre care îndeplinesc sarcini cu conţinut tehnic-operativ, mai ales pe linia Direcţiei a VH-a, Direcţiei „T" şi Serviciului „F". Din şedinţele de colegiu ţinute în acest an cât şi din alte date de care dispunem reiese că datorită îmbunătăţirilor obţinute în dotarea unităţilor, organizarea muncii, în perfecţionarea aparatului şi întărirea disciplinei în muncă, aceste organe de securitate au contribuit la realizarea de măsuri speciale, la cunoaşterea unor aspecte importante din activitatea şi relaţiile unui mare număr de elemente supravegheate informativ, la documentarea operativă secretă şi la executarea conspirată a multor sarcini ale acţiunilor în lucru.

Totuşi constatăm că în procesul muncii acestor organe se manifestă multe neajunsuri cu serioase urmări negative asupra realizării unor sarcini şi măsuri operative la un nivel calificat.

-Aşa, de exemplu, datorită neatenţiei unor cadre din Direcţia „T", unele din lucrările de instalare a mijloacelor tehnice au fost executate în condiţiuni de slabă conspirativitate, fiind lăsate urme în camera intermediară sau în camera-obiectiv.

Au existat, de asemenea, cazuri când echipele de ofiţeri plecate în regiuni pentru efectuarea operaţiunilor de instalare au stat mult timp degeaba deoarece organul informativ care i-a solicitat nu avea stabilită camera-obiectiv sau nu pregătise condiţii optime de pătrundere pe durata necesară unei bune execuţii. într-o lucrare solicitată de Serviciul de contrainformaţii Cluj şi executată la Oradea, o persoană din familia obiectivului a surprins pe ofiţeri în locuinţă.

Au existat şi alte cazuri, ca de exemplu la Direcţia a Îl-a şi regiunea M. A. I Hunedoara, când, datorită unor neajunsuri în organizarea pătrunderilor şi a neatenţiei ofiţerilor, obiectivele au sesizat că în camerele lor au pătruns persoane străine, ceea ce poate aduce daune muncii noastre.

în munca de exploatare a benzilor şi de expediere a materialelor se constată că mai sunt ofiţeri care nu lucrează întotdeauna cu toată

răspunderea, fapt ce obligă organele informative să ceară aprofundarea materialelor rezultate din interceptare, iar la unele direcţii de securitate se întârzie cu prelucrarea materialelor din cauză că n-au ofiţeri cunoscători de limbi străine.

-în activitatea de cenzură şi interceptare a trimiterilor poştale, datorită superficialităţii unor cadre şi a slabului control exercitat de şefi, se manifestă unele lipsuri, cum sunt: punerea în lucru cu întârziere a cererilor de interceptare, nedepistarea unor scrisori aparţinând persoanelor supravegheate, trimiterea cu întârziere la organele în drept a unor informaţii importante rezultate din scrisori şi alte asemenea aspecte.

Un neajuns deosebit de grav rezultat cu prilejul analizării muncii duse pe linie de „F" este acela că organele noastre procedează la confiscarea iară discernământ a multor trimiteri poştale, uneori chiar expediate sau adresate persoanelor care fac obiectul urmăririi informative. Această măsură nechibzuită, pe lângă faptul că obligă statul să achite despăgubiri în lei româneşti şi valută străină, influenţează negativ asupra desfăşurării muncii operative şi permite cercurilor reacţionare din străinătate să iniţieze comentarii negative la adresa regimului nostru. Starea negativă menţionată este o urmare a faptului că măsura confiscării trimiterilor poştale n-a stat în atenţia cadrelor de conducere de la organele informative şi a conducerii Serviciului „F", ci a fost lăsată la discreţia unor ofiţeri nepregătiţi care au denaturat şi exagerat conţinutul multor scrisori.

Tot cu prilejul analizei s-a stabilit că, datorită unui stil de muncă învechit, în activitatea Serviciului „F" există o slabă operativitate în mânuirea trimiterilor poştale externe, deşi s-a atras atenţia în repetate rânduri că cea mai mică întârziere în expedierea scrisorilor va fi suspectată de indivizii urmăriţi şi provoacă nemulţumirea cetăţenilor cinstiţi. O întârziere mare s-a înregistrat îndeosebi la scrisorile trimise spre studiu organelor informative centrale şi regionale care au cerut interceptarea corespondenţei.

-în activitatea Direcţiei a VH-a au fost scoase din nou la iveală o serie de neajunsuri şi abateri deosebit de grave, ca de pildă: formalism în organizarea şi desfăşurarea filajului, procedee rudimentare în activitatea practică, întocmirea de rapoarte ireale, coalizare la minciună, o slabă disciplină în muncă, abuzuri în folosirea maşinilor, relaţii neprincipiale, de tolerare reciprocă a lipsurilor şi abaterilor de la regulile muncii şi de la conduita militară.

Asemenea aspecte negative au avut ca urmare o slabă calitate a muncii, descoperirea filajului de către multe obiective sau legături, scăparea de sub control pe diferite intervale a multor persoane filate, plasarea greşită a unor legături şi vizitatori, furnizarea de informaţii

eronate sau ireale organelor care au cerut filajul sau investigaţia, aspecte ce au provocat greutăţi în realizarea de către organele informative a unor sarcini operative şi uneori chiar ratarea măsurilor întreprinse.

Neajunsurile şi urmările lor se datoresc desigur şi ofiţerilor filori sau investigatori, dar cauza principală constă în faptul că la Direcţia a VH-a n-a existat o conducere fermă, activă, operativă şi exigentă, n-a existat o comandă unică şi nici un colectiv de comandă în acţiune.

-O altă problemă la care trebuie să ne referim este în legătură cu modul în care unităţile informative folosesc posibilităţile de care dispun organele de securitate tehnico-operative. în ultima vreme, ca urmare a unei mai bune dotări materiale şi a creşterii numărului şi calificării cadrelor acestor organe, se pot rezolva comparativ cu perioadele anterioare un număr sporit de lucrări.

Se constată însă că la majoritatea unităţilor informative se accentuează tot mai mult tendinţa de a se cere investigaţii, interceptarea trimiterilor poştale, ascultarea prin diferite surse tehnice şi uneori chiar efectuarea filajului, cu scopul evident de a se putea raporta că s-a tăcut ceva şi de a se acoperi slaba activitatea cu agentura.

Pe viitor trebuie să se manifeste exigenţă sporită faţă de propunerile ofiţerilor pentru folosirea mijloacelor auxiliare deoarece abuzurile în utilizarea mijloacelor tehnico- operative provoacă deseori deconspirări şi duc în ultimă analiză la ineficacitatea folosirii lor.

Şi în munca de cadre, cu toate progresele obţinute, s-au manifestat o serie de deficienţe atât în activitatea de completare a aparatului de securitate cu noi ofiţeri şi scoaterea cadrelor pentru muncă necorespunzătoare sau abateri, cât şi în legarea învăţământului profesional la locul de muncă de activitatea operativă concretă şi în practica disciplinară.

Ordinul de a fi înlocuite din funcţii cadrele necorespunzătoare şi completarea funcţiilor disponibile n-a fost îndeplinit în totalitate din cauză că şefii de unităţi şi aparatul de cadre nu dispun încă de o rezervă de cadre corespunzătoare şi selecţionate pentru toate categoriile de funcţii din nomenclatură, iar din cauza necunoaşterii oamenilor < ' ţă şi se tărăgăneză definitivarea propunerilor. Au fost şi cazuri când. datorita neseiecţionării celor mai bune cadre, unele din propunerile tăcute au fost respinse sau a tost necesar să se revină după scurt timp de la numire cu ordin de retrogradare din tunciie şi chiar scoaterea din M.A.I.

Această o şi dăunătoare muncii se datoreşte în principal faptului căîn crearea şi tormarea rezervei de cadre se lucrează formal. Mulţi ofiţeri selecţionaţi n-au perspective apropiate de promovare, iar unii, deşi n-au calităţile necesare, continuă să fie ţinuţi în evidenţă. Şefii de unităţi

nu îndrumă şi nu controlează modul cum cadrele de conducere care au în răspundere ofiţeri luaţi în rezervă se ocupă de cunoaşterea, formarea şi dezvoltarea la aceştia a capacităţii profesionale, a calităţilor organizatorice şi a trăsăturilor moral-politice, iar organele de cadre se rezumă uneori la o activitate birocratică. întrucât un astfel de stil de lucru nu este eficace, se impune ca şefii de unităţi, în prezenţa şi cu sprijinul organului de cadre, să analizeze semestrial evoluţia ofiţerilor selecţionaţi pentru rezerva de cadre şi în funcţie de constatări să ia măsuri de îmbunătăţire.

Datorită uşurinţei manifestate de unele cadre de conducere, majoritatea unităţilor au prelungit nejustificat acţiunea de notare a ofiţerilor. Unii şefi cu drept de notare din direcţiile a Îl-a, a III-a, „T", Suceava, Mureş-Autonomă Maghiară, serviciile „F" şi „B", dovedind slab simţ de răspundere, în loc să folosească această acţiune ca un prilej de analiză a muncii ofiţerilor, au redactat pentru subordonaţi foi de notare de slabă calitate, pozitiviste, neanalitice şi chiar neobiective, iar la Direcţia a VH-a au fost făcute propuneri de trecere în rezervă fără să existe motive bine întemeiate. Se constată, de asemenea, că actualul sistem de aprobare a notării şi calificativului de către o comisie condusă de şeful unităţii este neoperativ şi răpeşte mult timp cadrelor de conducere, din care motiv se impune necesitatea de a fi îmbunătăţit.

în ultimii ani aparatul de securitate a fost completat cu mulţi ofiţeri bine pregătiţi politic, cultural şi profesional, care, fiind sprijiniţi, îndrumaţi şi controlaţi sistematic, au reuşit să rezolve în bune condiţiuni sarcinile profesionale ce li s-au încredinţat. Totuşi au fost recrutate şi cadre care, după ce au luat cunoştinţă de particularităţile muncii de securitate, au trebuit să fie mutate dintr-un compartiment în altul sau scoase din M.A.I. la cerere ori pentru abateri.

încadrarea unor astfel de ofiţeri nestatornici, neataşaţi muncii sau descompuşi se datoreşte îndeosebi organelor de cadre în a căror activitate de selecţionare, verificare şi cunoaştere au persistat serioase neajunsuri. Atrage în mod deosebit atenţia faptul că şi în ultimii ani unii ofiţeri de cadre lipsiţi de simţul răspunderii, pentru a obţine aprobarea de încadrare, au întocmit dosare în baza unor verificări superficiale şi uneori chiar fără să consemneze în referate materialele din care rezulta despre candidat că este uşuratic, neserios, beţiv, anarhic, leneş sau delăsător.

O altă problemă ce trebuie să preocupe mai mult comandanţii şi organele de cadre este stabilirea ofiţerilor, mai ales în munca operativă. în perioada la care ne referim, din aparatul operativ de securitate au fost scoşi 244 ofiţeri, în locul cărora lucrează acum alte cadre. O mare fluctuaţie s-a produs din cauza mutărilor ce au avut loc între direcţii şi

mai ales în cadrul unităţilor, de la un birou la altul, de la o problemă la alta.

Desigur, nu putem ţine în aparat elemente descompuse, anarhice, abuzive şi nici nu trebuie să renunţăm la mutări în interesul muncii, însă este necesar să existe o atenţie mai mare când se analizează şi hotărăşte scoaterea din cadrele M.A.I. sau mutarea în alt loc de muncă, deoarece fluctuaţiile neîntemeiate aduc prejudicii muncii de securitate prin faptul că obligă la predarea-primirea agenţilor, acţiunilor, problemelor, obiectivelor şi lucrărilor curente, cu toate neajunsurile ce decurg dintr- o asemenea situaţie. Este, de asemenea, necesar să se organizeze o muncă de prevenire mai eficace şi mai concretă, să existe mai multă grijă faţă de ofiţeri, acordând atenţia cuvenită problemelor ce-i frământă şi sprijinindu-i în toate cazurile justificate.

În ultimii ani, conform indicaţiilor date, organele de securitate au făcut progrese importante pe linia lichidării multor fenomene de centralism excesiv şi de birocratism, care obligau ofiţerii să realizeze o serie de lucrări şi operaţii nefolositoare. Se constată totuşi că mai sunt şi în prezent forme şi metode de muncă ce nu-şi dovedesc utilitatea, au caracter birocratic, nu mai corespund condiţiilor şi nevoilor muncii operative.

De exemplu, la deschiderea şi închiderea dosarelor informative, dosarelor de verificare şi altor forme de evidenţă ale acţiunii informative se întocmesc de fiecare dată câte două materiale; un referat bătut la maşină în care sunt prezentate date biografice despre obiectiv, baza deschiderii, evoluţia lucrării, situaţia legăturilor, concluzia şi propunerea şi o hotărâre tip, multiplicată şi difuzată de Serviciul „C" în care apar în esenţă aceleaşi date dar redate mai pe scurt şi scrisă cu mâna. Este clar că aceste două materiale trebuie unificate, evitând astfel un mare volum de muncă inutil.

Când direcţiile regionale închid dosarele informative deschise în special pe baza unor materiale prezente, indiferent dacă sunt sau nu în controlul organelor centrale, acestea obişnuiesc să le trimită spre aprobare direcţiei centrale pe linia căreia obiectivele apar în evidenţă. Aici sunt repartizate spre studiu unui ofiţer operativ, care întocmeşte şi el un referat, apoi sunt prezentate şefului de birou, şefului de serviciu, locţiitorului director şi directorului spre studiu, aviz sau aprobare, după care dosarele sunt restituite. Această practică nu-şi are justificarea operativă decât în cazurile în care este vorba de o acţiune informativă luată în control, când şeful direcţiei regionale, înainte de a hotărî încetarea, trebuie să primească şi avizul organului central de resort.

Şi în sistemul de planificare a muncii apar aspecte inutile. Aşa, de exemplu, planurile întocmite de conducerea serviciilor, în loc să cuprindă sarcinile pe care le va rezolva nemijlocit şi eventuale indicaţii de orientare, cuprind o serie de amănunte prevăzute în planurile de muncă ale birourilor, fiind de fapt o centralizare a acestora.

Ofiţerii întocmesc pentru agenţii din legătură plan de dirijare sau plan de lucru, dar se constată că asemenea măsură are un caracter formal, întrucât conduita şi mai ales sarcinile agenţilor evoluează în raport cu situaţia operativă specifică, evoluţie ce este consemnată pe scurt în planurile de muncă din acţiuni, în caracterizările scrise şi în alte materiale.

în multe compartimente se obişnuieşte ca de fiecare dată când se întocmeşte un plan de muncă în acţiune să se descrie istoricul cazului şi să se repete măsurile nerealizate, adică se copiază diferite pasaje sau pagini de la un plan la altul tară nici un rost. Aspecte similare sunt şi la întocmirea materialelor de sinteză în vederea analizării acţiunilor îmormaiive. în care se consemnează de fiecare dată toată evoluţia lucrării, deşi de la u trecuseră decât câteva luni. Toate aceste activităţi
n-au utilitate, cer n d birou şi duc la birocratizarea aparatului.

La Direcţia a III-a există introdusă regula ca fiecare ofiţer să-şi procure pe cont propriu câte un carneţel de buzunar pentru fiecare agent, cu scopul de a consemna în el, pe scurt, problemele stabilite la întâlniri. Caracterul birocratic al acestei măsuri rezultă atât din faptul că mulţi ofiţeri n-au respectat întocmai ordinul dat, cât mai ales din aceea că rezultatul întâlnirilor şi sarcinile date agenţilor rezultă din dosarul anexă sau din alte materiale existente în lucrări. în plus de aceasta, unii ofiţeri operativi de la Direcţia a III-a folosesc pentru evidenţa întâlnirilor pe lângă graficul tip multiplicat şi difuzat de către Serviciul „C" şi alte carnete tipărite, iar şefii de birou au asupra lor un grafic scris la maşină sau cu mâna, cuprinzând evidenţa întâlnirilor programate şi realizate cu toţi agenţii din cadrul biroului, evidenţă care din punct de vedere practic nu este necesară deoarece graficul ofiţerilor operativi poate fi utilizat la nevoie şi de către şefii de birou.

La Direcţia regională M.A.I. Ploieşti un mare volum de muncă este irosit pentru întocmirea a fel de fel de situaţii statistice, planuri de muncă anuale, semestriale şi lunare, pe direcţie, servicii şi birouri, planuri de folosinţă pentru toţi agenţii pe perioade de 3-6 luni şi câte o schemă cu legăturile fiecărui agent. Şefii de birouri consemnează zilnic în cataloage sau foi volante întâlnirile cu agentura, notele informative aduse şi alte

date ce, de fapt, sunt cuprinse şi în graficele ofiţerilor. Verificările prealabile se încep numai pe baza unui referat aprobat exclusiv de conducerea direcţiei regionale şi a căror evidenţă este ţinută la organul „C" pe bază de fişe şi registru special. Acelaşi sistem de evidenţă s-a introdus şi pentru candidaţii luaţi în studiu pentru recrutare.

La Direcţia regională M.A.I. Bucureşti, în loc să se organizeze un control permanent şi eficace, s-a pretins raioanelor să ţină şi să raporteze tot felul de situaţii statistice pentru întocmirea cărora ofiţerii consumau mult timp, dând evidenţei şi urmăririi executării sarcinilor un caracter neoperativ. Ca urmare a instrucţiunilor date, conducerea raioanelor de securitate a fost nevoită să întocmească planuri de muncă pe câte 50-60 de pagini, cuprinzând adesea sarcini formale. Biroul de inspecţii, în loc să fie folosit pentru controale şi verificări în teren, întocmea instrucţiuni, îndrumări şi formulare statistice, primea şi centraliza datele raportate de raioane, ceea ce imprima muncii un aspect birocratic.

La Direcţia regională M.A.I. Galaţi s-a întocmit în luna iunie 1964 şi difuzat la subunităţi un ordin circular al şefului direcţiei în care sunt prezentate pe scurt multe din măsurile ordonate la ultimele convocări şi pentru îndeplinirea cărora s-au întocmit planuri de muncă. Sunt numeroase cazurile când controlul concret pentru executarea ordinelor este înlocuit cu asemenea ordine circulare. Cu ocazia primirii unor adrese ale direcţiilor centrale prin care se solicită efectuarea de investigaţii şi alte verificări, se procedează iară nici un rost la copierea acestora şi transmiterea lor ca ordin al direcţiei, deşi era mai indicat să se trimită acestea direct spre executare compartimentelor de resort, menţionând doar data până la care să fie rezolvată lucrarea.

Asemenea aspecte de natură birocratică sunt şi la alte unităţi de securitate, ceea ce dovedeşte că unii şefi de direcţii, în loc să îmbunătăţească sistemul de lucru, îl complică şi sustrag pe subordonaţi de la executarea unor sarcini utile. De aceea este necesar ca şefii de direcţii şi locţiitorii lor, în baza unui studiu atent, să procedeze la simplificarea şi îmbunătăţirea sistemului de muncă introdus din proprie iniţiativă.

Tovarăşi,

Acestea sunt problemele pozitive şi negative la care am considerat necesar să ne referim. Urmează ca prin discuţiile pe care le veţi face să contribuiţi ca analiza de faţă să aibă un nivel ridicat. Va trebui să raportaţi despre felul cum aţi organizat şi condus aparatul din subordine şi despre stadiul muncii de securitate în problemele şi obiectivele pe care le aveţi în deservire informativă. Un loc principal să acordaţi cauzelor ce

fac să persiste de timp îndelungat aceleaşi lipsuri, motivele pentru care nu se ţine cont în măsura necesară de observaţiile ce se fac la diferite analize şi cu prilejul controalelor.

A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr. 102, f. 86-140.

145.

1965 februarie 17. Notă referitoare la sectoarele politic, informativ şi cultural din cadrul postului „Europa Liberă".

Ministerul Afacerilor Interne
D.G.I. Direcţia „C" 17. II. 1965
Notă

extras din raportul agentului 1163 sosit prin curierul din 11 II 1965 de la

Paris **Organizarea lui „Free Europe" în Europa**

„Europa Liberă" a cărei centrală se află în Washington, în Europa are următoarele sectoare:

a. în Anglia, sectorul politic
b. în Franţa:
- sectorul informativ
- sectorul cultural
- biroul de burse studenţi în Europa.

c. în R.F.G. :
o Postul de radio de la München
d. în Austria:
o Un birou informativ la Viena

1. **Sectorul politic:** are sediul în Londra.

Conducător al acestui sector este numitul Delgado american, originar din America de Sud.

Ajutor al acestuia este Leich de asemenea cetăţean S.U.A. şi conducătorul activ ai sectorului politic.

aub conducerea sectorului politic se află postul de radio Free Europe din M RFG.

2. **sectorul informativ** are sediul în 33 Avenue Champs Elisee Paris 8-eme.

Conducătorul acestui sector este generalul Schmidt cetăţean al S.U.A.

Ajutorul acestuia pentru problemele româneşti este fugarul român Ionescu Ion.

Sarcinile acestui sector sunt pur informative, activitatea pentru postul de radio
„Europa Liberă" din München nefiind decât o activitate de acoperire.

De felul cum îşi desfăşoară activitatea Ionescu Ion în problemele româneşti, acest sector are următoarele sarcini:

a. de a culege informaţii despre „adevărata situaţie" din ţările lagărului socialist, pe plan politic, economic, social, cultural, ştiinţific.
Aceste informaţii sunt culese de funcţionarii sectorului informativ prin:
• studiindu-se cu foarte multă atenţie presa ţărilor socialiste, precum şi toate articolele ce apar în presa franceză privind ţara respectivă;
• interogarea direct de către funcţionarii acestui serviciu sau de către agenţii lor a persoanelor venite din ţările socialiste, în Franţa, fie definitiv, fie numai în trecere. Aceste interogatorii nu se fac sub forma unor anchete ci în discuţii libere, folosindu- se tot felul de acoperiri (că au rude în ţară sau că au fost ca turişti sau negustori în R.P.R. sau că vor să voiajeze în R.P.R.).
Persoanele ce rămân definitiv în Franţa sau altă ţară capitalistă, după ce se capătă primele date de la ele, cu acoperire diversă, sunt solicitate ulterior să dea interviuri, fie prin presă, fie pentru postul de radio „Europa Liberă".
• discuţii cu autohtoni care au fost în vizită în R.P.R. ca turişti, comercianţi, invitaţi pe diferite linii.
Datele obţinute sunt exploatate astfel:
• cele ce au un caracter pur informativ se trimit în S.U.A. la centrala C.I.A.
• cele ce nu au o valoare informativă ci sunt generale se trimit la postul de radio „Free Europe".
în ultimul timp, la postul de radio Free Europe se trimit materiale mai puţin voluminoase, dat fiind instrucţiunile primite de la Washington - ca postul de radio „Free Europe" să nu se mai dea la atacuri la adresa ţărilor socialiste. Mai mult, ultimele instrucţiuni cer a se lăuda unele acţiuni din ţările socialiste care se înscriu pe linia independenţei faţă de U.R.S.S.
b. Sectorul informativ mai are ca sarcină de a face verificarea persoanelor venite din ţările socialiste în misiuni oficiale, în interese particulare sau pentru a se stabili definitiv în Occident, în vederea depistării celor care sunt trimişi cu sarcini informative sau cu numele schimbate.
Pentru realizarea acestor sarcini funcţionarii sectorului de informaţii au legătură cu şeful biroului din Prefectura poliţiei din Paris, care se ocupă cu ţările socialiste. Aşa de exemplu, Ionescu Ion are legătura cu Jean Deau. De la aceştia ştiu ce români au venit în Franţa sau urmează să vină.
Verificările propriu-zise se fac:
• prin investigaţii, cerându-se date de la fugarii existenţi în Franţa;
• prin personalul hotelurilor unde sunt cazaţi românii respectivi şi a personalului restaurantelor, cantinelor unde aceştia iau masa.

• verifică prin discuţii directe, funcţionarul „Free Europe" uzând de diferite acoperiri.
Datele obţinute se comunică şi prefecturii de poliţie.
3. Sectorul cultural are sediul în 18-eme Volney Paris 2-eme. Şeful sectorului este Louis Eugen Metz.
Metz este de origine franceză, este căsătorit, în vârstă de circa 55-60 de ani. Are 3 copii, locuieşte în Paris.
Acest sector are ca sarcină să coordoneze activitatea desfăşurată de aşa-zisele organizaţii culturale ale fugarilor.
în cadrul sectorului funcţionează biroul burse, condus de fugarul maghiar Albrecht Dezideriu.
Principala sarcină a sectorului condus de Metz Eugen este munca în rândul tineretului, venit din ţările socialiste precum şi a tineretului din Africa, Asia, ţările capitaliste din Europa.
Forma de activitate în rândul tineretului este propagarea modului de viaţă american.
Anual, sectorul condus de Metz organizează la Strasbourg seminarii pentru tineret, seminarii la care participă timp de 3 luni (pe timpul vacanţei de vară), în serii de câte 2 săptămâni, tineri din ţările socialiste (fugari), Asia, Africa, Europa.
Bursele ce se dau de către „Free Europe" tinerilor fugari din ţările socialiste sunt date în urma unor verificări efectuate de serviciul informativ.
[Rezoluţie:]
19. 02. 65
Se va exploata într-o notă sinteză privind aspecte legate de „Europa Liberă ".
Mr. N. Sporiş

A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. I6, f. 126-129

.1965 martie 27. Notă referitoare la „măsurile de influenţare obştească" luate în cazul celor care au avut „activitate duşmănoasă".

Ministerul Afacerilor Interne

Strict secret Bucureşti, 27 martie 1965

Notă Priveşte:

activitatea duşmănoasă a unor elemente asupra cărora s-au luat măsuri de influenţare obştească precum şi a unor condamnaţi graţiaţi în ultimii ani.

în baza directivelor Conducerii de partid şi de stat, începând din anul 1962, organele Ministerului Afacerilor Interne, pe lângă arestarea şi trimiterea în judecată a unor elemente, au înlocuit răspunderea penală cu măsuri de influenţare obştească - avertizări şi demascări publice - în acele cazuri unde faptele săvârşite au prezentat un pericol social mai redus.

în ultimii doi ani au fost efectuate demascări cu participarea directă a unor mase largi de oameni ai muncii, într-un număr de 300 cazuri.

în discuţiile care au avut loc cu prilejul demascărilor, participanţii au înfierat faptele acestora, creând o atmosferă de intoleranţă faţă de elementele care acţionează duşmănos şi au trezit la realitate o serie de persoane predispuse la activitate antisocială, prevenindu-le asupra consecinţelor.

Pe lângă demascările publice, organele Ministerului Afacerilor Interne au avertizat, în aceeaşi perioadă 1 600 elemente, care prin discuţii duşmănoase creau o atmosferă negativă în rândul persoanelor cu care veneau în contact.

Menţionăm că în afară de cei demascaţi sau avertizaţi, au existat în această perioadă, un număr însemnat de elemente, care s-au manifestat duşmănos datorită unor nemulţumiri personale generate de faptul că au primit produse puţine la ziua de muncă, lotul ajutător ar fi insuficient faţă de numărul membrilor din familie, pensiile sau salariile primite ar fi mici faţă de greutăţile familiare, nu ar avea încă asigurată o locuinţă ori nu ar fi încadraţi într-un serviciu corespunzător pregătirii lor şi alte cauze de acest gen.

Pentru ca această măsură să fie cât mai eficace, în multe cazuri avertizările au fost efectuate în faţa unor activişti de partid şi de stat, sindicali sau U.T.M. conducători de întreprinderi şi instituţii sau membrii de familie.

Majoritatea şi-au recunoscut vinovăţia, au regretat faptele comise şi s-au angajat ca în viitor să nu mai săvârşească fapte dăunătoare relaţiilor de convieţuire socialistă.

Măsurile de influenţare obştească au fost extinse an de an, fiind avertizate şi demascate în anul 1963 - 300 elemente, în 1964 - 1 100, iar numai în primele două luni ale anului curent peste 500 de persoane.

Se constată că 45% din cei avertizaţi sau demascaţi sunt din mediul urban şi 55% din mediul rural; aproape 450 sunt intelectuali, circa 800 sunt ţărani, 600 muncitori iar restul de 50 fără profesie.

în ce priveşte apartenenţa politică 40% din aceste elemente au făcut parte din diferite formaţiuni politice burgheze, dintre care 400 sunt foşti legionari, 170 penelişti, 160 peneţişti.

Cu toate acestea, o mare parte din elementele duşmănoase active - majoritatea având antecedente politice şi penale - sfidând măsurile luate au continuat să desfăşoare acţiuni ostile.

Deţinem materiale din care rezultă că, din 1 900 elemente demascate sau avertizate de la începutul anului 1963 până în prezent, un număr de 524 desfăşoară şi în prezent activitate duşmănoasă.

Din aceste cazuri redăm următoarele:

- Stănculescu Ştefan din Bucureşti, jurist-consult, fost legionar, a fost avertizat pentru manifestări duşmănoase la 23 ianuarie 1965.

Anterior acestei date, fiind întrebat de o persoană din anturajul său, dacă nu îi este teamă de eventuale neplăceri ce ar putea să le aibă datorită manifestărilor sale ostile, a afirmat: „...Nu-mi este teamă deoarece au mai fost chemaţi şi alţi avocaţi, cărora pentru aceleaşi fapte li s-au dat doar un simplu avertisment... Astăzi numai o activitate dusă de un grup organizat mai poate fi sancţionată".

Având convingerea că pentru astfel de fapte nu poate fi decât avertizat, el a continuat şi după această măsură, să se menţină pe aceeaşi poziţie.

Comentând evenimentele din Vietnam, a spus: „... Se vede clar, că nu este posibilă coexistenţa paşnică. Ea se va sfârşi foarte curând. Atunci se va aprecia ce am făcut eu azi şi la câte m-am expus".

- Hotăranu Emil din Bucureşti, contabil, fost legionar şef de cuib, a fost avertizat la 19 martie 1964 pentru agitaţie antipopulară.

El însă a continuat să se manifeste duşmănos. în acelaşi timp, a instigat alte persoane, care urmau să fie anchetate pentru fapte asemănătoare, să nu recunoască nimic, deoarece: „.. .organele securităţii statului nu mai au voie să aresteze pe nimeni, iar prin anchetele ce le fac nu urmăresc decât intimidarea elementelor fricoase, celor demni dându-le drumul acasă".

- Tulică Ion, legionar din regiunea Dobrogea, a fost avertizat la 14 noiembrie 1964, pentru defăimări şi calomnii grave la adresa orânduirii democrat populare.

După 3 luni - 12 februarie 1965 - în bufetul din comuna Cogealac, raionul Istria, faţă de mai mulţi cetăţeni, a afirmat: „.. .nu-mi este frică de comunişti, deşi am fost avertizat de organele Securităţii. Le fuge pământul de sub picioare. Cât de curând, îmi vine şi mie rândul, să mă răzbun pe ei".

- Postolache S. Ştefan din regiunea Bacău, fost legionar, a fost avertizat la 20 martie 1963, pentru că timp îndelungat a adus injurii şi calomnii grave conducerii de partid şi de stat, defăimând orânduirea democrat populară.

La 9 august 1964, faţă de mai mulţi cetăţeni s-a manifestat din nou duşmănos afirmând: „...mi-am notat într-un caiet mai mulţi membri de partid pe care atunci când îmi va veni timpul am să-i spânzur".

La 6 septembrie şi 8 decembrie 1964, în discuţiile avute cu alţi cetăţeni, la care a participat şi tatăl său Postolache I. Ştefan, fost legionar şef de garnizoană, graţiat în 1963, a afirmat: „...suntem cei mai vechi legionari din Moldova şi nu ne vom schimba convingerile, fiindcă regimul se va prăbuşi... va veni în curând în ţară Horia Sima şi fostul rege Mihai, care vor trage la răspundere pe comunişti".

- Constantinescu Gheorghe din regiunea Bacău, preot, fost legionar şef de garnizoană, condamnat în anul 1952, pentru uneltire contra statului.

După ce a ieşit din închisoare, s-a manifestat duşmănos în repetate rânduri. Ca urmare, în mai 1963, a fost avertizat. El a continuat şi după această dată să preconizeze schimbarea regimului din ţara noastră.

Astfel, la 25 februarie 1965, în cercul său de cunoscuţi a afirmat: „sunt fericit că toate cultele religioase îşi strâng rândurile, sunt la datorie şi îşi spun cuvântul în congrese şi mari adunări... comunismul a pierdut frâna... nu mai este în stare să se impună în lume, pentru că în sânul lui există neînţelegeri"...

- Cichinschi Ioan din regiunea Suceava, fost membru P.N.L. a fost avertizat, la 12 noiembrie 1964, pentru agitaţie duşmănoasă. La scurt timp, faţă de mai multe persoane, s-a exprimat: „.. .nu mai este mult până la căderea regimului, când am să tai în carne vie".

în decembrie 1964, a instigat la acte de teroare pe un cetăţean spunându-i: „.. .Ce stai, îndeamnă lumea să sară cu coase, topoare, furci, să scăpăm de ăştia...".

- Ciceu Teodor din Bucureşti, preot, după ce a fost avertizat în august 1963 a continuat să se manifeste duşmănos, susţinând în mod calomnios faţă de unii cunoscuţi următoarele: „...în statul socialist există o mizerie cumplită, o cruntă sărăcie materială şi culturală... în ţara noastră este un regim de teroare. Socialismul nu poate asigura pâinea şi libertatea poporului... S.U.A. vor salva această parte a lumii".

Punând un accent deosebit pe forţa de înrâurire a colectivităţii şi urmărind să determine elementele duşmănoase să înceteze cu acţiunile antipopulare şi să se integreze în viaţa socială normală, organele Ministerului Afacerilor Interne au recurs în mai multe cazuri la avertizarea aceloraşi persoane de două sau mai multe ori.

Cu toate acestea, multe elemente fiind stăpânite de concepţii profund duşmănoase, au continuat să desfăşoare activitate potrivnică regimului democrat popular.

- Petroiu Ioan din Bacău, funcţionar, a fost avertizat în anul 1963 pentru injurii şi calomnii grave la adresa Conducerii de partid şi de stat. în anul 1964 a fost descoperit ca autor al unor scrisori anonime care ameninţă cu moartea pe unii activişti ai raionului Moineşti. Ca urmare, la 12 ianuarie 1965, a fost avertizat pentru a doua oară.

Se cunoaşte că şi în prezent defăimează realizările regimului. Faţă de alegerile recente a avut o poziţie net duşmănoasă.

- Apetre Victor, din regiunea Suceava, fost ofiţer în armata burgheză, a fost avertizat la 29 iulie 1963, pentru că, în repetate rânduri şi în public a preconizat dezlănţuirea unui nou război mondial şi schimbarea regimului.

Continuând să calomnieze grav organele locale de partid şi de stat, la 23 septembrie 1964, a fost avertizat pentru a doua oară.

- Stan Constantin din regiunea Galaţi, fost membru P.N.Ţ., a fost avertizat pentru agitaţie antipopulară la 15 martie 1963. După trei luni a început din nou să se manifeste duşmănos. Ca urmare, la 12 ianuarie 1965, a fost avertizat pentru a doua oară.
- Glava Dumitru din regiunea Argeş, fost legionar, a fost avertizat o dată în anul 1963, şi a doua oară în anul 1964. Cu toate acestea continuă şi în prezent să se manifeste duşmănos, afirmând: „...deşi organele Securităţii mi-au atras atenţia să încetez activitatea duşmănoasă, totuşi nu-mi este frică, fiindcă în curând vor veni la putere legionarii şi mă voi răzbuna crunt pe comunişti".
- Ciuciureanu Constantin din regiunea Iaşi, fost legionar şef de cuib, a continuat să se manifeste duşmănos şi după ce a ieşit din închisoare. Ca urmare, în anul 1962 a fost demascat public.

Cu toate că s-a angajat să renunţe la activitatea ostilă, totuşi a continuat să se menţină pe aceeaşi poziţie. De aceea în cursul anului 1963 a fost avertizat în două rânduri. Fiind un element fanatic, desfăşoară agitaţie antipopulară şi în prezent.

- Zagan Sirghie din Suceava, fost legionar şef de cuib, după ce a fost graţiat în 1963, a continuat să se manifeste duşmănos afirmând: „...am fost şi rămân legionar... regimul se va schimba".

într-una din zile ameninţând un membru de partid i-a spus: „.. .am să te spânzur şi nu mă voi lăsa până nu voi bea sânge de comunist".

Cu toate că a mai fost în închisoare, iar la 3 decembrie 1964, a fost avertizat, totuşi are şi în prezent, aceeaşi atitudine.

- Licinius Faina din Bucureşti, fost membru al C.C. al P.N.Ţ., în detenţie permanent s-a manifestat duşmănos, iar la ieşirea din închisoare a avut o atitudine net ostilă regimului nostru.

Continuând să se menţină pe aceeaşi poziţie duşmănoasă, la 15 martie 1965, într-o discuţie a afirmat: „... Avem datoria morală faţă de popor să nu ne compromitem. Trebuie să mai jucăm un rol în ţara aceasta... Spui că ne vor aresta. Te înşeli. Iată ce mi-a spus Dan Alecu: Un preot - fost legionar, s-a îmbătat şi într-o seară a început să cânte, într-un bufet, sfântă tinereţe legionară. Preotul a fost chemat la Interne şi i s-a pus în vedere să nu mai repete greşeala, după care a fost trimis acasă. Preotul se îmbată din nou şi face acelaşi lucru într-un alt bufet. Internele procedează cu el la fel. Dar preotul nu se astâmpără şi comite aceeaşi infracţiune pentru a treia oară. De data aceasta Internele l-au arestat şi l-au ţinut închis vreo două luni" (fiind trimis în justiţie a fost condamnat la un an cu suspendare).

Sunt cunoscute situaţii când unele elemente duşmănoase caută să atragă la acţiuni subversive chiar şi pe aceia care în timpul detenţiei au participat la acţiunea cultural educativă şi au avut o poziţie corespunzătoare.

La sfârşitul anului 1963 şi prima jumătate a anului 1964, au fost puşi în libertate 10 014 condamnaţi.

Majoritatea dintre aceştia s-au integrat sau îşi manifestă intenţia de a participa efectiv la viaţa socială.

Alţii au adoptat o poziţie de expectativă şi izolare, evitând a mai veni în contact cu persoane suspecte şi a purta discuţii cu caracter politic din teama de a nu atrage atenţia organelor noastre asupra lor.

Spre deosebire de aceştia, 1 028 elemente graţiate au continuat să se situeze şi după ieşirea din închisoare, pe o poziţie ostilă orânduirii noastre, desfăşurând şi în prezent activitate duşmănoasă sau instigă pe alţii la acţiuni antipopulare.

De altfel, la emiterea decretului 411 din iulie 1964, se cunoştea că din 3 244 condamnaţi propuşi pentru graţiere, un număr de 738 elemente - legionari, ţărănişti, membrii ai unor organizaţii subversive şi teroriste, foşti funcţionari ai aparatului de represiune burghezo-moşieresc, nu renunţaseră la activitate duşmănoasă.

Dintre aceştia, 208 condamnaţi, la punerea în libertate au declarat că vor continua să desfăşoare activitate contrarevoluţionară.

Din aceste cazuri, expunem următoarele:

- Petraşcu Nicolae, fost secretar general al organizaţiei legionare, condamnat la muncă silnică pe viaţă, graţiat în iulie 1964, după ieşirea din detenţie s-a situat pe o poziţie de duplicitate. Pe de o parte urmăreşte să apară în postura unui cetăţean „loial", care ar fi lichidat cu trecutul său politic. în acest scop, în corespondenţa ce o poartă cu diferite persoane elogiază regimul nostru, subliniind, că s-a „dezis" de vechile sale concepţii.

Această atitudine este doar o manevră. Deţinem date certe, că faţă de persoanele apropiate în care are deplină încredere se manifestă net duşmănos la adresa statului nostru, afirmând: „... momentan vremurile sunt împotriva noastră şi deci trebuie să aşteptăm schimbarea lor ...".

Referindu-se la o lucrare întocmită în penitenciarul Aiud, în care este demascată organizaţia legionară, Petraşcu Nicolae a afirmat, faţă de prietenii şi cunoscuţii săi mai apropiaţi: „... în acea lucrare s-au trecut lucruri îngrozitoare, care au putut fi ticluite numai de o minte bolnavă. Eu am semnat-o numai în urma unor repetate insistenţe, fără a avea convingerea că cele scrise corespund adevărului".

Recent, el a fost vizitat de legionarul Trâmbiţaş Nicolae din Braşov. Acesta i-a prezentat o scrisoare de justificare privind unele fonduri legionare din perioada 1940- 1944, pentru care fusese acuzat de unii legionari din închisoare că şi le-ar fi însuşit.

Expunându-i pe larg modul în care au fost cheltuite aceste fonduri şi căutând să demonstreze că disensiunile dintre legionari sunt dăunătoare „idealurilor lor" Trâmbiţaş Nicolae s-a exprimat: „...m-aş prezenta fericit în faţa unui tribunal de onoare pentru a limpezi această chestiune, dar deocamdată nu o pot face... Orice preocupare trebuie smulsă fără nici o reticenţă din inimile noastre pentru a nu cheltui energia de care avem nevoie pentru ziua de mâine".

Petraşcu Nicolae declarându-se de acord cu cele afirmate de Trâmbiţaş Nicolae a adăugat: „...viitorul va rezolva şi aceste probleme".

- Gabudeanu Dumitru din Bucureşti, legionar, condamnat în anul 1957 la 15 ani pentru activitate subversivă organizată şi graţiat în

anul 1964, referindu-se la poziţia adoptată de unii legionari în detenţie faţă de acţiunile cultural-educative întreprinse, a afirmat: „.. .o parte din ei au acceptat să participe din instinct de conservare şi dorinţa de a scăpa din închisoare".

Preocupându-se de îndoctrinarea unor elemente în spirit legionar, Gabudeanu Dumitru i-a vorbit inginerului Mateescu Eugen - care a absolvit de curând Institutul Politehnic - despre organizaţie şi foştii săi conducători, iar fiilor săi le-a relatat acţiuni din activitatea sa legionară, despre „legiune şi căpitan" şi „idealurile lor".

Chiar din primele zile, după ieşirea din detenţie, Gabudeanu Dumitru a acuzat de laşitate pe legionarii din anturajul său care au renunţat la activitatea şi concepţiile legionare.

Se cunoaşte că Gabudeanu Dumitru imediat după ce s-a stabilit cu domiciliul în Bucureşti a restabilit legături cu un mare număr de foşti condamnaţi, întâlnindu-se la Biserica „Domniţa Bălaşa" cu Anderca Traian - fost conducător al Corpului studenţesc legionar, Turtureanu Valeriu, Petrişor Marcel, Toma Victor - toţi din Bucureşti, Duma Elena, Andrubovici Ioan - din Ploieşti şi alţi legionari din diferite localităţi din ţară.

- Pe aceeaşi poziţie s-a situat imediat după ce a ieşit din închisoare şi inginerul Grama Mihai din Bucureşti, fost conducător al unei organizaţii subversive legionare. Punându-şi speranţa în schimbarea regimului democrat popular, a afirmat: „.. .rămân tot legionar... viitorul ne aparţine nouă, care am rămas pe o poziţie fermă ca a mea, a lui Gabudeanu, Stoenescu Dionisie, Petrişor Marcel, Andronescu...".

Vojen Victor, fost comandant legionar şi ministru plenipotenţiar la Roma - în timpul guvernării legionare -, graţiat în ianuarie 1963, deşi în cadrul penitenciarului a participat la acţiunile cultural educative, după ieşirea din închisoare s-a situat pe o poziţie net duşmănoasă, afirmând: „...am fost constrâns să accept această activitate - din speculaţie politică - deoarece, în ultimă instanţă am urmărit ca prin aceasta să scap atât eu cât şi alţi legionari din detenţie ... nu am băgat oameni la puşcărie, în schimb i-am ajutat să iasă, orientându-i spre aşa-zisa reeducare".

Recent, s-au obţinut materiale neîndoielnice din care rezultă că Vojen Victor este vizitat la domiciliul său de diverşi legionari cu care se manifestă duşmănos, antrenând în această activitate şi pe rudele sale.

- Milo iu Nicolae, fost legionar şef de sector, graţiat în iulie 1964, în cercul său de cunoscuţi - printre altele - a dezaprobat acţiunile cultural-educative din timpul detenţiei.

Reafirmându-şi credinţa în organizaţia legionară a susţinut: „.. .activitatea cultural educativă a fost o tragedie istorică pentru

organizaţia legionară, dar cu toate acestea cred în afirmarea legionarilor pe plan politic".

- Boncotă Gheorghe din regiunea Dobrogea, inginer, fost legionar şef de sector, fiu de moşier, graţiat în 1963, continuă să se menţină pe poziţie legionară.

într-o scrisoare expediată la 15 iunie 1964, de fosta sa soţie, către un frate al acestuia, referindu-se la Boncotă Gheorghe scrie: „.. .Am deschis discuţia în faţa tatii şi a declarat că el nu renunţă la politică, iar dacă nu-mi convine să mă duc să-l denunţ la Securitate ... Mi-a spus că lui îi surâde viitorul şi va încerca a doua manifestare politică, pentru că este un crez al lui şi nu renunţă la el".

în altă scrisoare, trimisă de Boncotă Gheorghe legionarului Popescu Ilie din Bucureşti, printre altele îi comunică: „.. .Te consider sursa cea mai competentă la ora actuală pentru a furniza idei şi argumente pentru faptele pe care trebuie să le facem noi românii, de a nu sucomba asfixiaţi... Trimite-mi material de luptă pe plan de idei... îmi datorezi un imn închinat libertăţii. încearcă, fă-l şi trimite-mi-1".

- Anca Victor, fost membru în C.C. al Partidului Naţional Ţărănesc, la scurt timp după graţiere, într-o discuţie cu unii cunoscuţi ai săi, i-a sfătuit să ia contact prin oameni de încredere cu intelectuali mai în vârstă, mai ales cu cei din armată, să le sondeze părerile cu privire la politica externă şi internă şi să afle ce nemulţumiri au. Recomandându-le precauţie, i-a instruit spunându-le: „.. .în eventualitatea când vom fi dibuiţi să negăm totul, cuvântul nostru de ordine fiind nu ştiu nimic".

- Tamaş Adalbert Bela, fost ofiţer în armata hortistă, după ieşirea din închisoare, menţinându-se pe o poziţie potrivnică regimului, a afirmat: „...voi căuta să găsesc elemente cu aceleaşi idei duşmănoase, cu care voi pleca în munţi unde vom organiza un complot contra statului... sunt dispus în orice moment să omor un conducător de stat dacă aş şti că în urma unei astfel de acţiuni s-ar rezolva favorabil autonomia Ardealului".

- Mitucă Ioan din Turnu Severin, fost ofiţer în armata burgheză, condamnat pentru trădare de patrie, după graţiere, a restabilit legături cu unele elemente ce le cunoscuse în detenţie, faţă de care şi-a exprimat intenţia de a desfăşura împreună în viitor activitate subversivă organizată.

„.. .Comunică oamenilor noştri politici - a cerut Mitucă Ioan unui prieten apropiat - să fie liniştiţi, să nu se dezbine, deoarece timpul nostru s-a apropiat şi în curând vom veni la guvernare...".

- Ciuperceanu Mircea, fost francmason, condamnat la muncă silnică pe viaţă pentru trădare de patrie, graţiat în 1964, exprimându-şi intenţiile sale de viitor a afirmat: „...este momentul de a se strânge rândurile pentru a se asigura schimbul de mâine. Va trebui ca acum cu experienţa pe care o avem fiecare din noi, să ne îndreptăm spre cei care nu au fost înregimentaţi politic, dar simt româneşte şi să-i chemăm la noi... Eu nu pot uita trecutul şi acum nu pot rămâne un simplu personaj. Trebuie menţinut contactul de la om la om pentru a şti fiecare ce gândim.

- Tomaziu Gheorghe, pictor, condamnat la 15 ani închisoare pentru spionaj în favoarea statului englez, după punerea în libertate a stabilit şi permanentizat legături cu diplomaţii Ambasadei Angliei la Bucureşti şi cu alţi cetăţeni străini. S-a stabilit că în cadrul întâlnirilor avute cu aceştia, Tomaziu Gheorghe le-a comunicat unele informaţii.

Astfel, în cursul lunii octombrie 1964 la una din recepţiile date de Ambasada Engleză, întâlnindu-se cu un ziarist englez - venit în R.P.R. din partea Organizaţiei Internaţionale de amnistie, pentru a se interesa de situaţia foştilor deţinuţi politici - Tomaziu Gheorghe l-a informat pe acesta că: „.. .la noi nu s-a făcut nici o amnistie pe această linie, ci doar o graţiere. Singurii deţinuţi care au mai rămas în închisoare, sunt nişte evrei care au lucrat la Ministerul Comerţului Exterior... Nu ştiu ce s-a întâmplat cu condamnaţii la moarte... Bătrânii puşi în libertate trăiesc în condiţii mizere, nu au ce mânca, nu li se dau pensii, iar ceilalţi foşti deţinuţi au condiţii materiale slabe".

La 27 februarie a.c. Tomaziu Gheorghe, fiind vizitat la domiciliu de Murray Dalton, ambasadorul Marii Britanii la Bucureşti, l-a informat pe acesta despre explozia ce a avut loc la Institutul de Cercetări Energetice şi despre lucrările Conferinţei Uniunii Scriitorilor, exprimându-şi părerea că: „...şi în pictură se va produce o schimbare întrucât se tinde spre abstracţionism".

Discutând cu Murray Dalton despre interesul Angliei de a scoate din ţara noastră o parte din foştii deţinuţi politici, Tomaziu Gheorghe a sugerat ideea ca statul englez să condiţioneze încheierea unor contracte economice de eliberarea de paşapoarte acestor persoane, metodă pe care ar fi folosit-o şi ministrul de Finanţe al Franţei, în timpul vizitei în ţara noastră.

în discuţiile ce le poartă cu alte elemente recent ieşite de curând din închisoare, fără reţinere le informează despre vizitele şi discuţiile pe care le are cu diplomaţii.

Bucurându-se de influenţă în rândul foştilor deţinuţi, întreţine în mijlocul lor o atmosferă ostilă regimului nostru, în care sens le oferă ziare

şi reviste occidentale şi-i ţine la curent cu problemele pe care le află de la diplomaţii capitalişti.

Şi alţi foşti deţinuţi, după ieşirea din închisoare au luat legătura cu diplomaţii occidentali, cu care prilej au discutat despre timpul cât au stat în detenţie şi intenţiile lor de viitor.

Unii dintre aceştia s-au dedat la manifestări duşmănoase grave, fapt comentat ulterior de diplomaţi.

De exemplu:

- Carusi Spiridon, condamnat în anul 1958 la 15 ani trădare de patrie, la scurt timp după ieşirea din închisoare a mers la Ambasada Greciei, unde a avut o serie de manifestări duşmănoase.

Ca urmare a comportării sale, Cuiumdzelis Teodor, secretar III la această reprezentanţă a afirmat: „...dacă Carusi Spiridon nu-şi va ţine gura, va intra din nou în puşcărie".

- Asemănător a procedat şi Naghi Gheorghe, condamnat 25 ani pentru trădare de patrie, care după graţiere a vizitat în mai multe rânduri Ambasada S.U.A. cu scopul de a solicita sprijin material şi ajutor pentru a putea emigra din ţara noastră.

A stabilit legătură prin corespondenţă cu foştii săi colaboratori din Occident, cărora le cere să intervină pentru a reuşi să se stabilească într-o ţară capitalistă.

în ultimul timp, organele Ministerului Afacerilor Interne au descoperit multe grupuri duşmănoase formate din membrii unor culte şi secte ilegale.

Iniţiatorii şi organizatorii acestora sunt în majoritate elemente deosebit de fanatice ieşite din detenţie.

Această situaţie rezultă dintr-un mare număr de cazuri, dintre care notăm următoarele:

• Majoritatea preoţilor romano-catolici, mai ales cei din dieceza de la Alba Iulia, îndată după ieşirea din penitenciare au restabilit legături organizatorice cu episcopul Marton Aron, de la care au primit instrucţiuni şi îndemn la rezistenţă, faţă de regimul democrat-popular.

• Todea Alexandru, episcop greco-catolic clandestin, din Reghin, după ieşirea din detenţie a fost semnalat cu manifestări şi activitate duşmănoasă în rândul foştilor laici greco-catolici.

• Hugeanu Dumitru, călugăr stilist a afirmat în mai multe rânduri că, prezenţa organelor de miliţie şi ale Departamentului Cultelor la mănăstirea Slătioara, nu trebuie să-i sperie, deoarece în prezent organele de stat „nu mai au voie să ia măsuri represive împotriva lor".

• Antal Jakab Andrei, iehovist, fost serv al regiunii Braşov, folosind în calitate de curier pe fiul său a stabilit legături cu servii de circuit şi

grupe de pe raza regiunii Braşov, reactivizând până în august 1964 cinci circuite iehoviste, cuprinzând 33 de grupe cu peste 300 de membri.

Aceştia au ţinut adunări clandestine, au citit materiale de propagandă iehovistă îndemnând la nesupunere faţă de legile şi autorităţile statului, hotărând să nu participe la alegeri, la acţiunile obşteşti, să refuze satisfacerea serviciului militar şi să nu se înscrie în organizaţiile de masă.

Prin intermediul iehovistului Ludwig Mihail au stabilit legături cu iehoviştii din Cehoslovacia de la care au primit materiale de propagandă iehovistă.

Din urmărirea unor astfel de cazuri s-a stabilit că unii turişti străini - din însărcinarea unor centre iehoviste - introduc în ţara noastră materiale propagandistice.

• Recent, a fost descoperită pe raza regiunii Ploieşti o grupare duşmănoasă formată din membrii sectei ilegale „inochentist-stilistă", care a convertit un număr mare de fete tinere, instigându-le la acţiuni antisociale.

• Pe raza regiunilor Bucureşti, Argeş şi Bacău a fost descoperit, în toamna anului 1964 un grup de elemente duşmănoase din secta ilegală „Oastea Domnului" cu ramificaţii în multe localităţi din ţară, care aveau depozitate în diferite centre din ţară peste 15 tone de publicaţii interzise.

• Chiriţă Marin, adventist-refomist, la scurt timp după ieşirea din închisoare a reluat activitatea duşmănoasă. împreună cu numitul Boian Gheorghe au organizat adunări clandestine îmbărbătând pe foştii deţinuţi la acţiuni antipopulare.

Astfel de cazuri sunt numeroase, iar prin acţiunile lor aceste elemente reuşesc deseori să zdruncine încrederea în regimul nostru, a unor persoane cu o slabă pregătire, să le menţină în obscurantism şi apoi să le atragă uşor la activităţi antisociale.

în ultimul timp a crescut numărul elementelor care săvârşesc fapte de agitaţie şi propagandă duşmănoasă prin redactarea de fituici, cărţi poştale, scrisori anonime, desene şi inscripţii cu caracter contrarevoluţionar.

Numai în ultimele 6 luni au fost înregistrate 179 de cazuri de răspândiri de fituici cu conţinut duşmănos.

Această concluzie se desprinde şi din următoarea comparaţie: în 1961 în preajma şi în timpul alegerilor de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională şi sfaturile populare au fost înregistrate 36 cazuri de difuzări de fituici, dintre care numai 6 se refereau la acest eveniment.

în anul 1965, pe o perioadă de timp egală cu cea din 1961 şi în legătură cu acelaşi eveniment politic, s-au descoperit 50 de cazuri, dintre care 36 au avut un caracter net duşmănos cu privire la alegerile din ţara noastră.

în plus, au mai fost găsite în urnele de votare circa 150 buletine pe care au fost scrise cuvinte şi lozinci duşmănoase.

Fiţuicile şi scrisorile anonime cu conţinut calomnios şi defăimător, au fost în majoritatea lor expediate prin poştă, unor conducători ai Partidului şi statului nostru, activişti de partid şi de stat, lucrători pe tărâm obştesc, unor redacţii de ziare, întreprinderi şi instituţii de importanţă republicană.

O parte din aceste fiţuici au fost răspândite în locuri care prin destinaţia lor sunt publice, vizibile şi frecventate curent de un mare număr de persoane. Din astfel de cazuri, descoperite în ultimul timp redăm următoarele: - în regiunea Suceava s-a descoperit că Foiciuc Gheorghe, fost gardian public la Poliţia din Odessa în anii 1942-1944, legionar şef de cuib, condamnat între anii 1949-1957 de două ori pentru port ilegal de armă şi furt, a redactat două fiţuici având suprafaţa de peste 0,50 m. p.

Pe acestea el a scris cu litere mari instigări la acţiuni de răzvrătire împotriva comuniştilor.

O fiţuică a fixat-o pe peretele staţiei C.F.R. Dănila din raionul Rădăuţi, iar alta a aşezat-o pe iarbă, lângă o cărare ce pleca din staţia sus-menţionată spre oraşul Suceava.

- La 1 şi 7 martie 1965 au fost răspândite în mai multe cartiere din Bucureşti 18 fiţuici cu conţinut duşmănos, iar pe strada Ţepeş Vodă, 33 de fiţuici cu injurii grave - ce nu pot fi redate, la adresa Conducerii de partid şi de stat.
- în dimineaţa zilei de 8 martie, în comuna Stoileşti, raionul Rm. Vâlcea au fost difuzate 39 fiţuici cu caracter calomnios şi de ameninţări la adresa organelor locale ale puterii de stat.
- în cutiile poştale din Bucureşti, s-au descoperit la 2 martie 1965, 54 fiţuici, iar la 7 martie, 10 fiţuici în conţinutul cărora autorii s-au dedat la injurii şi calomnii la adresa organelor de partid şi de stat.
- Bulhai Gheorghe din regiunea Bacău, a fost avertizat în mai 1963, deoarece a fost descoperit ca autor al unei scrisori anonime calomnioase trimise pe adresa conducerii statului nostru.

La 5 martie 1965, a fost avertizat pentru a doua oară, fiindcă a redactat şi trimis pe adresa Ministerului Afacerilor Interne o altă

scrisoare anonimă, în care se deda la ameninţări grave, instiga la dezordini şi revoltă.

- Recent numitul Bolohan Dragoş, de 44 ani, fost maior M.F.A., exclus din partid din 1959 pentru activitate legionară, a fost prins în flagrant delict, în timp ce răspândea fiţuici cu zvastici la intrările în sediul C.C. al RM.R.

în anchetă s-a stabilit că acesta desenase zvastici şi pe zidurile mai multor imobile din Bucureşti.

- De curând a fost descoperit numitul Badea Gheorghe, membru RM.R., pensionar militar, care între anii 1963-1965 a expediat pe adresa C.C. al Partidului Muncitoresc Român, 6 scrisori anonime în care defăima politica partidului nostru în diverse domenii de activitate.

Măsurile de influenţare obştească prin avertizări şi demascări publice efectuate până în prezent au exercitat o influenţă pozitivă în educarea unor elemente care au comis acţiuni antipopulare, precum şi a celor predispuse la astfel de fapte, rolul colectivităţii contribuind la combaterea fenomenului infracţional.

Totodată, se constată că aceste măsuri au fost ineficace asupra unui însemnat număr de elemente înrăite şi fanatice, care au fost avertizate sau demascate ori au beneficiat de graţierea pedepselor.

Unii din foştii condamnaţi politici sub masca „recunoaşterii şi regretării" faptelor s-au angajat formal să devină cetăţeni loiali faţă de statul nostru.

Această situaţie este dovedită de faptul că un număr apreciabil de elemente continuă să acţioneze duşmănos, atrăgând la activitate antipopulară şi alte persoane - parte din ele naive - pe care le asigură că organele de stat nu au voie să le aresteze.

Invocând acelaşi motiv unele elemente duşmănoase active au atitudini de-a dreptul provocatoare şi huliganice, sfidând în felul acesta legile statului.

Pornind de la această realitate, se impune să se continue a se înlocui răspunderea penală cu măsuri de influenţare obştească, acolo unde faptele prezintă un pericol social redus şi nu sunt urmarea unor concepţii duşmănoase, însă în acele cazuri, unde măsurile de influenţă obştească se dovedesc ineficace, unde avem de-a face cu elemente fanatice, profund duşmănoase, care săvârşesc fapte datorită concepţiilor şi convingerilor lor duşmănoase, la care nu vor să renunţe, să se treacă la arestarea şi trimiterea lor în judecată după o temeinică documentare şi analiză.

A.C.N.S.A.S.,fond documentar, dosar nr. 196, f. 243-261.

147.

1965 mai 12. Sinteză întocmită de Ministerul Afacerilor Interne privitoare la acţiunea de reorganizare preconizată de grupul Raţiu-Serdici în cadrul „Comitetului Naţional Român", cu intenţia de a unifica emigraţia română.

Ministerul Afacerilor Interne Strict secret

-Cabinetul Ministrului- Ex. nr. 2

12 mai 1965

Sinteza nr. 8

Priveşte: acţiunea de reorganizare preconizată de grupul Raţiu-Serdici în cadrul „Comitetului Naţional Român" cu intenţia de a unifica emigraţia română.

în ultimele luni, organele americane au întreprins o serie de măsuri faţă de organizaţiile fugarilor români şi filialele acestora din Europa, cum sunt: „Comitetul Naţional Român" şi „Asociaţia Naţiunilor Europene Captive" (A.N.E.C.) în care este reprezentat şi C.N.R.

Astfel, organele americane au dispus reducerea alocaţiilor de fonduri pentru C.N.R. şi pentru A.N.E.C. şi au dat instrucţiuni categorice fugarilor români de la postul de radio „Europa Liberă" de a respecta cu stricteţe programul dat de centrala org[anizaţiei] Europa Liberă de la New York.

Neconcordanţa dintre poziţia politică a conducătorilor organizaţiei „Comitetul Naţional Român" şi politica promovată de S.U.A., la care se adaugă şi disensiunile de ordin personal între căpeteniile fugarilor români, a creat puternice reacţii interne în sânul acestei organizaţii, care au avut, în cele din urmă, ca rezultat formarea unui grup disident, ce îşi atribuie sarcina de a reorganiza „Comitetul Naţional Român".

Această tendinţă de reorganizare s-a manifestat la scurt timp după Declaraţia Plenarei C.C. al P.M.R. din aprilie 1964, luând forme concrete în toamna anului 1964, când un grup de foşti politicieni, membri ai „Comitetului Central Executiv al P.N.Ţ. în exil", printre care George Serdici, Emil Ghilezan, V. Georgescu, Alexandru Ghica, George Popescu-Botoşani, Traian Radovan, Anton Crihan şi alţii, au luat poziţie împotriva lui C. Vişoianu, actualul preşedinte al C.N.R. şi împotriva elementelor ataşate acestuia, acuzându-i de inactivitate şi rigiditate în concepţiile politice, precum şi de faptul de a fi transformat C.N.R. într-o „întreprindere personală".

Este de remarcat că acest grup disident din cadrul C.N.R. s-a format din iniţiativa fugarului I. Raţiu de la Londra, care nu este membru al „C.C. al P.N.Ţ. ".

Acţiunile de compromitere şi de înlăturare a lui C. Vişoianu de la conducerea C.N.R. s-au lovit şi se lovesc însă de susţinătorii acestuia, respectiv Augustin Popa, Alexandru Cretzianu, Virgil Veniamin, şeful Filialei C.N.R. din Franţa, Titus Mihăilescu, reprezentantul C.N.R. din America Latină şi Augustin Hila, şeful filialei C.N.R. din Brazilia. Toţi aceştia se bucură de sprijinul lui Mihai de Hohenzollern, care patronează C.N.R.

Cu toate acestea, grupul disident din C.N.R. şi-a continuat acţiunile de înlăturare a lui C. Vişoianu de la conducerea organizaţiei, manifestându-şi intenţia de a imprima unui eventual nou „Comitet Naţional" o linie politică care să corespundă atât orientării fixate de americani faţă de ţara noastră, cât şi „intereselor actuale ale emigraţiei române".

Pentru aceasta, grupul respectiv nu s-a adresat însă lui Mihai de Hohenzollern, ci forurilor americane, care susţin moralmente şi mai ales materialicește C.N.R.

Astfel, în luna iunie 1964, George Serdici a purtat discuţii la Londra cu generalul M. F. Delgado şi John Leigh, conducătorii filialei organizaţiei „Europa Liberă" din Anglia (cunoscuţi ca fiind cadre ale serviciului de spionaj american), cărora le-a expus activitatea şi situaţia actuală a C.N.R., precum şi intenţiile grupului său de a reorganiza C.N.R. pe baze noi, iar apoi, într-o fază ulterioară şi „exilul" românesc.

După discuţiile purtate G. Serdici a întocmit un „memorandum" pe care l-a difuzat în rândul unor vârfuri ale fugarilor români.

Acest „memorandum" constituie „programul" politic al lui G. Serdici şi al grupului disident, iar punctele cuprinse în el au fost şi sunt folosite în orice prilej de discuţie.

în „memorandumul" său, G. Serdici expune la început necesitatea ca fugarii să privească realitatea şi faptele din R.P. Română aşa cum sunt ele, dacă vor să acţioneze pentru schimbarea regimului din ţară.

„Pentru a mai avea o şansă - arată Serdici - să lăsăm trecutul la o parte şi să privim viitorul în faţă. Numai astfel vom putea readuce România de sub jugul sovieto- comunist în marea familie a lumii libere".

După această orientare cu caracter general dată fugarilor, „memorandumul" prezintă scopul noului C.N.R. proiectat şi tactica pe care grupul disident intenţionează să o adopte în activitatea politică de viitor a organizaţiei, trădându-şi, totodată, intenţia de a fi pe placul şi pe linia politicii americane.

în legătură cu aceasta se arată:

„Susţinem că a venit timpul să dăm la o parte toate declaraţiile sforăitoare şi să trecem la treabă pe baze practice, acceptabile marilor puteri din ambele părţi ale cortinei de fier, fără a abandona totuşi, în nici

un fel, scopul final, realizarea independenţei României şi libertatea internă".

Ultima parte a „memorandumului", care vorbeşte despre „programul politic" al grupului, este şi mai elocventă în această privinţă. Din acest „program" prezentăm câteva puncte mai interesante:

„Programul nostru faţă de România trebuie:

-să fie în conformitate cu scopurile naţionale permanente pentru o ţară liberă şi suverană, dar trebuie să examinăm atent posibilitatea neutralităţii, ca pe o soluţie acceptabilă;

-să recunoască noua situaţie internaţională, noii oameni care conduc lumea occidentală şi să înţeleagă propriile lor probleme şi scopuri. **Noi trebuie să adoptăm o astfel de politică de bază, care să continue scopurile noastre, dar să servească şi interesele partenerilor noştri occidentali** (sublinierea noastră);

-lumea occidentală, de exemplu, este angajată azi într-un proces de coexistenţă paşnică cu lumea sovietică. Faţă de aceasta, noi trebuie să adoptăm o poziţie pozitivă...De aceea considerăm că este de o importanţă capitală să promovăm o politică, care fiind provestică, să fie totuşi acceptabilă sovieticilor".

Având de acum orientarea politică în urma „recomandărilor" făcute de oficialităţile de la „Europa Liberă" din Londra, Iancu Raţiu şi G. Serdici s-au adresat, în luna septembrie 1964, lui E. Yarrow, vicepreşedintele „Comitetului Naţional pentru Europa Liberă", iar în luna decembrie 1964,1. Raţiu s-a deplasat la New York şi Washington, unde a înmânat un „memorandum", aproape identic cu cel întocmit în iunie 1964 de G. Serdici, lui J. Richardson, preşedintele executiv al „Comitetului Naţional pentru Europa Liberă" şi lui Harold Vedeler, şeful Direcţiei pentru problemele Europei de Est din cadrul Departamentului de Stat.

În discuţia avută de I. Raţiu cu Harold Vedeler, acesta a manifestat interes pentru acţiunea întreprinsă de grupul disident din C.N.R. şi a remarcat „justeţea" unor teze din „memorandum", dar nu s-a angajat să sprijine direct acţiunile lui.

Cu privire la discuţiile purtate cu J. Richardson, I. Raţiu a relatat că acesta i-a prezentat poziţia „Comitetului Naţional pentru Europa Liberă" faţă de intenţiile sale şi a grupului disident de a reorganiza C.N.R., precizându-i că actuala conducere a „Comitetului Naţional pentru Europa Liberă" acceptă propunerea de a se crea o nouă organizaţie a fugarilor români în locul C.N.R., cu condiţia ca această organizaţie să continue colaborarea cu „Europa Liberă" (în prezent secţiile româneşti

ale postului de radio „Europa Liberă" sunt încadrate cu elemente recomandate de C.N.R.).

I. Raţiu pretinde că în timpul discuţiilor ar fi precizat lui J. Richardson că pentru a imprima „seriozitatea" necesară noii organizaţii, atât în ţară cât şi în „exil", se impune ca această organizaţie să apară ca fiind complet independentă de orice instituţie guvernamentală sau oficiu de propagandă cunoscut ca aparţinând S.U.A.

în ciuda pretinsei idei de „independenţă" faţă de instituţiile guvernamentale sau oficiale de propagandă americane, grupul disident a solicitat autorităţilor S.U.A. - prin „Europa Liberă" - un buget anual menit să-i permită organizarea pe cont propriu a unui şir de măsuri de propagandă. în mod concret, I. Raţiu a solicitat un fond de 20 000 de lire sterline în vederea organizării congresului de constituire a noii organizaţii.

Faţă de doleanţele lui I. Raţiu, J. Richardson nu a dat un răspuns concret. El a lăsat să se înţeleagă că autorităţile americane ar fi dispuse să finanţeze doar acţiuni concrete de propagandă, convenabile S.U.A., cum ar fi: tipărirea unor broşuri şi publicaţii în limba română, care să fie introduse în R.RR. pe calea poştei sau orice altă cale, închirierea de emisiuni la posturile de radio din Occident şi de spaţii în ziarele occidentale etc.

Aceste acţiuni a arătat J. Richardson, trebuie să aibă menirea de a încuraja tendinţele R.RR. de îmbunătăţire a relaţiilor sale cu ţările occidentale şi în special cu S.U.A. şi să scoată în evidenţă avantajele pe care România le-ar avea prin dezvoltarea unor astfel de relaţii.

în acelaşi timp, pentru a-şi crea un sprijin politic în rândul organizaţiilor de fugari, grupul disident a elaborat la începutul lunii ianuarie a.c. o hotărâre, ca fiind din partea „Comitetului Central Executiv al P.N.Ţ.", prin care tăcea cunoscut retragerea mandatelor de reprezentare a delegaţilor P.N.Ţ. în C.N.R. şi anume: Alexandru Bunescu, Cornel Bianu, Augustin Popa şi Virgil Veniamin. Totodată, Anton Crihan a fost determinat să demisioneze din C.N.R.

Concomitent cu încercarea de retragere a celor de mai sus din C.N.R., grupul Raţiu- Serdici preconizează numirea altor „reprezentanţi ai P.N.Ţ.," care să reprezinte vederile acestui grup şi să creeze o opoziţie organizată în cadrul C.N.R., în primul rând împotriva lui C. Vişoianu, pentru a pregăti înlăturarea lui şi implicit desfiinţarea actualului C.N.R.

Acest lucru este apreciat de grupul Raţiu-Serdici ca un prim pas concret pentru crearea condiţiilor de convocare a unui „Congres", în septembrie 1965, la Viena sau la Paris, care să unească „exilul". Pentru a face cunoscută convocarea „Congresului" şi pentru a tatona poziţia

fugarilor, I. Raţiu şi G. Serdici au întocmit şi difuzat în câteva mii de exemplare un buletin considerat „vot". în esenţă, „buletinul" cere emigranţilor să răspundă la câteva întrebări prin care să-şi fixeze poziţia faţă de actualul C.N.R. şi, dacă doreşte, reorganizarea acestuia.

în vederea asigurării unei participări masive a fugarilor la proiectatul „congres", membrii grupului de iniţiativă s-au deplasat în diferite ţări din Europa Occidentală pentru a discuta şi determina căpeteniile unor organizaţii de fugari, inclusiv cele legionare, să susţină ideea reorganizării emigraţiei şi să ia parte la „congres".

Astfel, în cursul vizitei pe care a facut-o în S.U.A., Iancu Raţiu a contactat pe preotul Florian Gâldau din New York, unul din consilierii aşa-zisului episcop V. Trifa, pentru a-l determina pe acesta din urmă să sprijine acţiunile de reorganizare în rândul fugarilor din S.U.A. Trifa a acceptat propunerea făcută şi, la rândul său, l-a asigurat pe I. Raţiu de tot sprijinul.

Urmărind a realiza nu numai reorganizarea C.N.R.-ului, ci şi „unificarea exilului", I. Raţiu s-a adresat şi căpeteniilor legionare din grupările simistă şi antisimistă, pentru a le obţine sprijinul.

în legătură cu discuţiile purtate în acest sens, I. Raţiu a pretins faţă de fugari, contrar realităţii, că a putut ajunge la o înţelegere cu Horia Sima şi că gruparea legionarilor simişti urmează să fie reprezentată la „congres" şi să fie acceptată ca „grupare politică" în noua organizaţie ce se va crea, cu condiţia ca legionarii să ia poziţie împotriva lui C. Vişoianu.

în realitate, grupul simist şi-a făcut cunoscut în mod public poziţia sa negativă faţă de acţiunea de reorganizare şi unificare a emigraţiei române iniţiată de Raţiu-Serdici.

în acest sens, în fituica „ţara şi exilul", din luna ianuarie a.c., Horia Sima arată că acţiunile grupului Raţiu-Serdici sunt sortite eşecului, deoarece acesta vrea să-şi asigure sprijinul moral şi material al aceloraşi cercuri „care ţin în servitute comitetul Vişoianu" (n.n. - se face aluzie la forurile americane).

Horia Sima consideră programul politic al lui I. Raţiu ca fiind „clădit pe nisip", atât timp cât el susţine că: „exilul trebuie să sprijine schimburile culturale şi economice ale R.RR. cu străinătatea.. .adică exilul să devină un fel de filială a guvernului de la Bucureşti".

Deşi într-o formă mai atenuată şi gruparea legionară antisimistă, condusă de C. Papanace, a respins aderarea la acţiunea întreprinsă de grupul Raţiu-Serdici. într-o „orientare" sub formă de concluzie asupra situaţiei din emigraţie, expediată membrilor din grupul său, Papanace recomanda următoarele:

„Cu toate că acţiunea din interiorul C.N.R., desfăşurată de Raţiu-Serdici, trebuie privită cu simpatie, conducerea legionară apreciază că nu

este momentul a se alătura acestei acţiuni şi recomandă o poziţie de rezervă pentru ca organizaţia să nu se expună prematur".

în cursul lunii ianuarie 1965, George Serdici s-a deplasat la München, în R.F.G., unde a avut discuţii cu fostul general Ion Gheorghe, încercând să-l atragă de partea grupului sus-menţionat. Această întrevedere nu a avut însă efectul scontat întrucât Ion Gheorghe, cunoscând intenţiile lui Raţiu şi Serdici, de acaparare a conducerii emigraţiei, a grăbit punerea în aplicare a unui alt plan - mai vechi - de constituire a „Uniunii Creştin-Sociale a Emigraţiei Româneşti", la conducerea căreia, în afară de Ion Gheorghe, au fost atraşi Ilie Gârneaţă, Boeru Traian, Racoveanu Gheorghe (legionari antisimişti) şi Păunescu Alexandru (fost ofiţer, actualul preşedinte al Uniunii Asociaţiilor Româneşti din R.F.G.). Ion Gheorghe intenţionează să ţină un „congres" la Baden-Baden, la 13 iunie a.c., la care să participe şi delegaţi ai fugarilor români din Franţa, Elveţia, Spania şi Italia, ţări în care aşa-zisa Uniune urmează să-şi creeze filiale.

Pentru a-şi întări poziţia de conducător principal al fugarilor, I. Raţiu a iniţiat înfiinţarea în Anglia a unei organizaţii a fugarilor români, pe care a denumit-o „Asociaţia culturală a românilor din Anglia".

în acest sens el a obţinut sprijinul fugarilor din grupul disident al C.N.R., al „Asociaţiei femeilor ortodoxe române" din Londra, precum şi al altora, urmând ca la 15 mai a.c. să aibă loc şedinţa de constituire a „asociaţiei".

în statutul care a şi fost întocmit, se prevedea, printre altele, ca scop: „Promovarea şi apărarea tradiţiilor şi intereselor permanente româneşti pentru asigurarea continuităţii istorice a neamului";

„Luarea de cuvânt - în cadrul Asociaţiei - cu românii care vin în Anglia pentru un timp determinat şi care se interesează de problemele culturale, economice, sociale şi religioase româneşti, în scopul de a avea un schimb de păreri asupra acestor chestiuni";

„Intervenirea prin presă, contacte cu personalităţi marcante şi prin orice alte mijloace disponibile, ori de câte ori cultura, civilizaţia, religia şi structura etnică românească ar fi afectată".

Faţă de acţiunile întreprinse de Raţiu-Serdici împotriva C.N.R., membrii acestuia, în frunte cu C. Vişoianu, au reacţionat iniţial, destul de timid. Acţiuni mai importante întreprinse pe această linie de C. Vişoianu au fost:

-denunţul tăcut la Departamentul de Stat al S.U.A. împotriva grupului Raţiu- Serdici, pretinzând că „acţiunea celor doi este inspirată de guvernul R.P. Române", cu care Serdici ar fi, chipurile, în legătură şi

-o intervenţie cerută printr-o scrisoare adresată lui Gon Constantinescu, reprezentantul C.N.R. la „Europa Liberă" din Londra, ca

să demaşte pe I. Raţiu, în cadrul constituirii la 15 mai a.c. a „Asociaţiei culturale a românilor din Anglia", ca pe un element care „trădează interesele poporului român".

Este de remarcat că acţiunea grupului Raţiu-Serdici întâmpină rezistenţă şi în sânul conducerii P.N.Ţ., în numele căreia aceştia pretind că lucrează. Astfel, după ce în fituica „B.I.R.E. " din 2 aprilie a.c. a apărut „Comunicatul Comitetului Executiv al P.N.Ţ. " cu privire la retragerea mandatelor membrilor din C.N.R., Augustin Popa şi Veniamin Virgil (al cărui mandat din C.N.R. s-a dovedit că a fost retras fără ştirea lui), au trecut la acţiuni menite să dejoace intenţiile grupului I. Raţiu şi G. Serdici.

Astfel, tăcând uz de unele „prevederi statutare" ei vor contesta hotărârea Comitetului Executiv al P.N.Ţ., pe următoarele baze:

„-membrii C.N.R. sunt numiţi de rege şi nu pot fi revocaţi de partidul din care fac parte. Ei nu pot fi nici excluşi din P.N.Ţ., deoarece calitatea lor de membri ai P.N.Ţ. nu le-a fost decernată de Comitetul Executiv;

(n. n. - de altfel chiar G. Serdici, recunoscând şubrezenia manevrei grupului său, a scris recent lui Veniamin Virgil, arătându-i că „buletinele de vot" constituie mai mult o invitaţie la întrunirea „Comitetului Executiv" şi la dezbateri);"

-„numai patru din cei şapte, care au votat mai sunt cetăţeni români şi acest lucru ar duce automat la pierderea calităţii de membru al „Comitetului Executiv";

-„votul nu a urmat unei dezbateri în cadrul comitetului, iar cei despre care se declară că s-au abţinut, nu au fost întrebaţi. Unul dintre membrii comitetului executiv nici nu a fost enumerat printre votanţi" (n. n. - acesta este Micu Virgil, directorul fituicii «La Nation Roumaine», care a afirmat că ar vota împotriva hotărârii)".

Luări de poziţie împotriva grupului Raţiu-Serdici s-au remarcat şi la alţi fugari de vârf, printre care menţionăm pe Pamfil Şeicaru, care, faţă de propunerea ce i s-a făcut de a deveni membru al viitorului „comitet", s-a declarat împotrivă, arătând într-o scrisoare:

„Ideea de a mă include în comitet o găsesc ofensatoare. Cum pot eu să mă asociez cu oamenii care-şi prezintă autoritatea politică în exil ca reprezentanţi ai P.N.Ţ.-ului şi ai lui Maniu?

Ce importanţă poate să aibă Comitetul Executiv al P.N.Ţ. în prezent? Pe cine mai reprezintă în ţară? Ce idei reprezintă afară? Exact ca şi Maniu, Raţiu nu înţelege nimic din situaţia internaţională. Mă întreb, ce calitate are Departamentul de Stat să căftănească aşa-zisele comitete naţionale? Acţiunea naţională cu criterii engleze- americane este de la sine înţeles că apare ca o batjocură a ideii naţionale".

Aceeaşi atitudine este exprimată şi de unii fugari în fiţuica „Curierul Românesc" de la Paris.

Răspunzând atacurilor publicate de „Curierul Românesc", George Serdici se află într-o continuă polemică cu adversarii ideii de reorganizare a emigraţiei române.

Disputa dintre adepţii şi adversarii grupului Raţiu-Serdici este urmărită cu atenţie şi de către conducătorii altor organizaţii reacţionare.

Astfel, Paul Deak, vicepreşedinte executiv al „Federaţiei Grupurilor Etnice Naţionale din S.U.A. ", a declarat că [în] cazul eşuării acţiunilor grupului Raţiu-Serdici, el va trece la constituirea unui „Comitet Naţional Român" sub auspiciile organizaţiei sale. Intenţii asemănătoare există şi faţă de „Comitetele Naţionale" cehe şi maghiare din S.U.A.'

Faţă de încercările de reorganizare ale emigraţiei române, de neînţelegerile între organizaţiile fugarilor şi starea de spirit existentă în rândul acesteia, organele noastre întreprind măsuri de adâncire a disensiunilor, în vederea contracarării încercărilor de a crea o organizaţie unificată a emigraţiei române şi pentru atragerea acesteia pe poziţii loiale ţării noastre.

Vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri Şi
Ministru al Afacerilor Interne
Alexandru Drăghici

A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr. 103, voi. 2, f. 148-159.**1965 august 9.**
Notă a D.G.I., Direcţia „C" privind activitatea de reorganizare a emigraţiei româneşti de către Iancu (Ion) Raţiu şi contramăsurile iniţiate de Constantin Vişoianu.

Ministerul Afacerilor Interne D.G.I. - Direcţia „C"
Nota nr. 112
Priveşte: - Noi aspecte cu privire la activitatea de reorganizare a fugarilor români desfăşurată de fugarul Iancu Raţiu.
- Măsurile întreprinse de Constantin Vişoianu pentru a contracara influenţa grupului disident a lui I. Raţiu

în cadrul acţiunii sale, de polarizare a fugarilor români într-o singură organizaţie, I. Raţiu a continuat să depună în ultima perioadă o activitate intensă, atât în rândul emigranţilor români, cât şi în rândul unor personalităţi din Anglia.
Cunoscând străduinţa majorităţii fugarilor români de a stabili contacte cu ţara, I. Raţiu a luat iniţiativa înfiinţării unor asociaţii culturale care să cuprindă, pe ţări, elementele fugare de orice culoare politică, dornice să realizeze asemenea contacte.
în ceea ce-l priveşte, I. Raţiu apreciază că, având ca sprijin o bună parte din masa fugarilor, precum şi asentimentul unor personalităţi din Occident, el va putea să se erijeze în purtător de cuvânt al „exilului" în contactele pe care le preconizează cu ţara.
în ideea celor de mai sus, el a întreprins o călătorie în perioada 20 aprilie - 7 mai a.c., la New York. Aici, împreună cu mai mulţi fugari, printre care şi principalul său colaborator în S.U.A., George Popescu-Botoşani, membru în Comitetul executiv al P.N.Ţ. în exil, I. Raţiu a formulat viitoarele „cereri ale exilului către ţară".
El intenţionează ca atunci când va fi în situaţia de conducător al „exilului", să prezinte aceste cereri unor personalităţi oficiale româneşti cu care să intre în contact la momentul oportun.
Cererile respective urmează să fie aprobate de un „for al emigraţiei" cuprinzând, printre altele, următoarele puncte:

- „legalizarea P.N.Ţ. sau al unui alt partid de opoziţie ceea ce ar dovedi că România promovează într-adevăr o politică diferită de cea a U.R.S.S.;
- reducerea activităţii de educare comunistă a maselor, urmând să participe la aceasta numai cei ce vor ;

Strict Secret 9 august 1965

- admiterea micilor liberi profesionişti care să nu fie încadraţi în cooperative meşteşugăreşti;

• acordarea pentru ţărani a unor suprafeţe de pământ în folosinţă proprie (1-2 ha) pentru a li se îmbunătăţi nivelul de trai".

Tot cu ocazia prezenţei sale la New York, I. Raţiu a reuşit să atragă de partea sa şi pe Basil Mossou, preşedintele „organizaţiei grecilor originari din România", cu sediul la New York.

În prezent, fituica „Vocea Libertăţii", care apare în Grecia, finanţată în bună măsură de organizaţia lui Mossou, publică articole care susţin ideile lui I. Raţiu.

După reîntoarcerea lui I. Raţiu în Anglia, comitetul de iniţiativă, format încă la sfârşitul anului 1964 din Tilea Viorel, Crăciunaş Silviu, Georgescu Horia şi Gladys Gibson, preşedinta „Asociaţiei femeilor ortodoxe române", a trecut la înfiinţarea la Londra, la 14 mai 1965, a „Asociaţiei culturale a românilor din Anglia".

În cadrul şedinţei de constituire a asociaţiei, s-a comunicat totodată autodizolvarea „Asociaţiei femeilor ortodoxe române", prin contopirea ei cu noua asociaţie.

După cum rezultă din prevederile statutului elaborat de comitetul de iniţiativă, asociaţia urmăreşte, pe lângă „promovarea şi apărarea tradiţiilor şi intereselor permanente româneşti" şi contactul cu românii „care vin în Anglia pe timp determinat în probleme culturale, economice, religioase şi sociale", prevederi care ţin cont tocmai de cerinţele arzătoare ale emigranţilor.

La şedinţa de constituire n-au lipsit însă nici disensiunile pe care unii fugari fanatici le-au creat prin poziţia lor potrivnică de a se lua legătura cu ţara.

Astfel, fugarul Balaban Iulian, fost comandor, a cerut ca noua organizaţie să poarte denumirea de „Asociaţia culturală a românilor liberi din Anglia", deoarece altfel s-ar putea înţelege că asociaţia primeşte ca membri şi persoane din cadrul ambasadei române de la Londra.

Apoi, acelaşi fugar a arătat că românii care pleacă din ţară oficial sunt „înalţi funcţionari comunişti", iar contactele cu aceştia nu vor avea alt rezultat decât „o înţelegere cu actualul regim, în consecinţă, o capitulare; în speranţa că pe această cale anumite persoane (n. n. - făcând aluzie la I. Raţiu) vor putea ajunge să obţină privilegii afaceriste sau chiar slujbe".

Împotriva lui Balaban s-a pronunţat, printre alţii, numita Pochin Roxana (fostă Petrescu, sosită în Anglia de cca patru luni, în urma căsătoriei ei în ţară cu un cetăţean englez), care a spus: „În ţară sunt un milion de comunişti. Să nu uităm însă de restul celor 17 milioane de români care nu sunt comunişti şi cărora nimeni în lume nu are dreptul să le ceară să fugă din ţară sau să moară de foame numai ca să refuze de a

se încadra în sistemul unei vieţi economice, sociale şi politice pe care Anglia, America şi Franţa, nu numai că-l acceptă, dar îl şi ajută să se consolideze, prin relaţiile actuale pe care le are cu România".

Apoi, fugarul Michale Titus a cerut ca asociaţia să-şi propună ca scop şi ajutorarea elementelor care fug din ţară în Anglia, însă el a fost combătut în adunare, arătându-se că în acest fel asociaţia ar lua un caracter politic ceea ce ar fi în contradicţie cu statutul asociaţiei.

După aceste dezbateri cei prezenţi au ales un comitet executiv în frunte cu I. Raţiu ca preşedinte, şi Ecaterina Iliescu, Gladys Gibson, Mihai Cârciog, Silviu Crăciunaş, vicepreşedinţi.

Acesta din urmă, necunoscând intenţiile lui I. Raţiu cu privire la „contactele cu ţara", a relatat unui fugar în timpul şedinţei că găseşte întemeiată bănuiala şi poziţia lui Balaban Iulian şi că a acceptat funcţia de vicepreşedinte al asociaţiei numai pentru a-l putea controla pe I. Raţiu în acţiunile sale.

Au mai fost alese două comitete „de onoare", unul format din 20 de membri, cuprinzând elemente din „exil" şi emigraţie, printre care Tilea Viorel, Berry Doreen, şefa secţiei române la postul de radio B.B.C. din Londra, Ion Murgu, Sanda Cârciog ş. a., iar cel de-al doilea format din 12 membri „susţinători străini", printre care Gordon Walker, fost ministru laburist, Richard Shapless, fost ministru conservator, William Teeling, deputat conservator ş. a.

Prima acţiune a lui I. Raţiu, în noua sa calitate de preşedinte, a fost cea legată de plecarea arhiepiscopului de Canterbury, Ramsey, în R.P.R.

împreună cu Silviu Crăciunaş şi Gladys Gibson, I. Raţiu s-a prezentat la sfârşitul lunii mai a.c., în numele asociaţiei, la Ramsey însă nu a fost primit decât de secretarul arhiepiscopului. I. Raţiu a prezentat acestuia un memoriu în care îl informa despre „situaţia grea" a bisericilor din România, solicitându-i totodată să intervină în ţară pentru eliberarea din închisoare a episcopului Hossu Iuliu.

în acest memoriu el a prezentat în mod eronat situaţia cultului religios greco-catolic din ţară pentru a contracara, pe cât posibil, vizita lui Ramsey în România.

Acţiunea lui I. Raţiu a eşuat, deoarece arhiepiscopul englez nu numai că nu a ţinut cont de „informarea" primită, ci la sfârşitul vizitei sale în România, a tăcut în presă declaraţii favorabile ţării noastre.

La mijlocul lunii iunie a.c., I. Raţiu însoţit de Tilea Viorel a întreprins o călătorie în Spania, tot în vederea reorganizării fugarilor.

în acest sens el a ţinut la Madrid o consfătuire la care au participat, printre alţii, Chendi Ştefan, Răuţă Aurel, Traian Popescu şi Mariţia Nicolae.

I. Raţiu a explicat şi acestora necesitatea contactului cu ţara, precum şi faptul că pentru a se proceda la reorganizarea „exilului" este necesar ca fugarii să fie organizaţi, pe ţări, într-o singură organizaţie asemănătoare celei din Anglia.

După această consfătuire, în Spania a fost înfiinţată, la sfârşitul lunii iunie a.c., asociaţia culturală a fugarilor români denumită „Astra".

Cu toate lămuririle date de Raţiu şi V. Tilea lui Horia Sima, acesta a refuzat să participe la înfiinţarea asociaţiei, afirmând că preferă să susţină poziţia anticomunistă a lui C. Vişoianu, decât să participe la o organizaţie „bănuită ca fiind inspirată de autorităţile R.P.R. ".

Din comitetul de conducere al asociaţiei, Astra" fac parte legionarul Chendi Ştefan, ca preşedinte, iar Uscătescu George, Răuţă Aurel şi Mariţia Nicolae, membri ai comitetului.

Urmează ca în scurt timp I. Raţiu să procedeze la înfiinţarea unor asociaţii culturale şi în R.F.G. şi Franţa.

Pentru a ridica prestigiul acţiunilor sale, I. Raţiu şi-a îndreptat apoi atenţia asupra personalităţilor engleze din comitetul de „onoare".

în acest sens, el a organizat la 1 iulie a.c., un cocteil la care au participat, pe lângă cca 60 de fugari români, şi 30 de invitaţi englezi, printre care cunoscuţi activişti ai Partidului conservator ca sir Victor Raikes, membru în comitetul pentru politică externă, sir Thomas Petre, lordul Ian Lloyd şi lideri ai Partidului laburist ca lordul Arthur Hendersen, Sidney Silverman, deputat laburist, precum şi câţiva ziarişti.

După cocteil, I. Raţiu, Tilea Viorel şi Serdici George au analizat modul în care a decurs contactul cu personalităţile engleze şi mai ales rezultatul obţinut, apreciind că acţiunea a avut succes şi că există posibilităţi ca aceştia să fie folosiţi „pe linia sprijinirii acţiunilor româneşti".

întrucât în aceeaşi zi, la Londra, sosise ministrul de externe al R.P. Ungare, Raţiu şi grupul său, discutând despre acest eveniment, au apreciat că şi „românii din exil trebuie să facă ceva pentru ţara lor" şi că „nu trebuie să se lase mai prejos decât fugarii maghiari".

Tilea Viorel a făcut în acest sens următoarea remarcă:

„Balog şi Kaldor (n. n consilieri ai premierului englez Harold Wilson, ambii de origine maghiară) l-au adus pe ministrul de Externe maghiar la Londra. Când vor veni conservatorii la putere o să-l aducem pe ministrul de Externe român".

I. Raţiu a cerut apoi ca membrii din conducerea asociaţiei să acorde mai multă atenţie sprijinirii acţiunilor organizate de Biserica ortodoxă română, deschisă de curând la Londra, al cărui preot a fost trimis de Patriarhia din Bucureşti.

El a apreciat că această biserică poate servi ca „punte de legătură" între fugarii români stabiliţi în Anglia şi ţară.

După acţiunile întreprinse în primele patru luni ale acestui an de grupul disident Raţiu - Serdici, pentru a reorganiza emigraţia română şi după avertismentele primite de la Departamentul de Stat cu privire la reducerea fondurilor pentru activitatea necorespunzătoare a sa şi a C.N.R., C. Vişoianu, preşedintele acestei organizaţii, a luat măsuri menite să „înviореze" activitatea membrilor din conducerea organizaţiei şi să contracareze influenţa grupului disident.

Totodată, el a întreprins în perioada aprilie - mai o călătorie pe continentul european, la Paris, Strasbourg, Bonn, Geneva, Copenhaga şi Londra pentru a putea stabili în ce măsură acţiunea de reorganizare a C.N.R. iniţiată de I. Raţiu a găsit aderenţi printre căpeteniile fugarilor.

Paralel cu aceasta, elemente din conducerea C.N.R. credincioase lui C. Vişoianu, au lansat zvonul în rândul fugarilor că nici unul din guvernele şi serviciile de spionaj capitaliste, care cunosc şi susţin materialiceşte organizaţia C.N.R. nu sunt dispuse să-l înlocuiască pe C. Vişoianu.

În cursul călătoriei sale prin Europa, C. Vişoianu a purtat discuţii cu şeful Departamentului Europei de Răsărit din cadrul „Foreign Office" din Londra, cu secretarul general de la Ministerul Afacerilor Externe, Carbonel, cu oficialităţi ale M. A. E. din Bonn şi şefii de partide din R.F.G., participând şi la o şedinţă a„Asociaţiei Naţiunilor Europene Captive", ţinută la Strasbourg.

La toate aceste întrevederi, erijându-se în cunoscător al situaţiei din ţară, C. Vişoianu a căutat să convingă interlocutorii săi despre „lipsa de libertate" şi „nivelul de trai scăzut" din ţară, susţinând că actuala politică promovată de guvernul român ar fi numai o problemă de conjunctură. Lipsa de interes cu care a fost ascultat şi mai ales faptul că n-a mai primit orientări din partea interlocutorilor săi ca în alţi ani, a creat lui C. Vişoianu convingerea - aşa după cum a afirmat chiar el în mod confidenţial unor fugari - că de fapt convorbirile sale au fost numai o chestiune de rutină.

La Londra, C. Vişoianu a avut contacte şi cu cadre ale serviciului de spionaj englez, care, aflând că intenţionează să ia legătura cu V. Tilea, l-au sfătuit să renunţe la aceasta.

Deşi a luat legătura cu o mulţime de oficialităţi străine, el nu a putut să se adreseze tocmai lui Mihai de Hohenzollern, patronul C.N.R., deoarece, acesta aflând de ziua sosirii lui C. Vişoianu la Geneva, a plecat cu două zile înainte la Copenhaga.

Reîntors la Paris, şi descurajat, C. Vişoianu a organizat, la 19 mai a.c., la „Fundaţia Carol I" o conferinţă în care a prezentat „situaţia internaţională", dând apoi şi unele îndrumări fugarilor.

în general, el a apreciat cu amărăciune că situaţia emigraţiei este „excepţional de gravă", deoarece: „lumea liberă nu pare a voi lichidarea comunismului din România, ba din contră, marile puteri occidentale sunt cele care bat astăzi la porţile întredeschise ale comunismului".

în orientarea pe care a dat-o fugarilor, Vişoianu a cerut ca aceştia să continue totuşi şi să susţină linia politică a S.U.A., deoarece, a afirmat el, „numai Statele Unite ne mai oferă posibilitatea materială de a putea să existăm politic şi să ne mişcăm în afara hotarelor ţării".

Cu toate acestea, într-un moment când se afla în mijlocul unor elemente apropiate lui, C. Vişoianu a relatat acestora cu amărăciune faptul că a întâmpinat o poziţie de indiferenţă faţă de „treburile exilului", atât din partea autorităţilor americane, cât şi a celor din Europa Occidentală cu care a luat contact.

Faţă de această situaţie el s-a văzut nevoit să comunice la New York, lui Popa Augustin, că să încerce să pună de acord „poziţia C.N.R. cu opinia generală existentă în rândul emigraţiei în problema R.P.R. ", arătând totodată că în Europa C.N.R. pierde tot mai mulţi adepţi.

Menţionăm că la scurt timp, conducerea C.N.R. din New York a primit încă o „orientare" din partea Departamentului de Stat al S.U.A., care printr-o scrisoare făcea cunoscut că pentru manifestarea organizată cu prilejul zilei de 10 mai 1965, conferinţa fugarului N. Marinescu nu poate fi ţinută, deoarece „nu corespunde cu linia politică promovată de S.U.A. faţă de România", iar conferinţa lui Popa Augustin va trebui refăcută în spirit mai realist.

C. Vişoianu a organizat la Paris o consfătuire cu redacţia fituicii sale „La Nation Roumaine", la care au participat Veniamin Virgil, Micu Virgil, Theodor Cazaban, Ierunca Virgil şi Monica Lovinescu, pentru a schimba orientarea „ziarului". El a dispus ca, pe viitor, materialele publicate să scoată în evidenţă manifestările culturale româneşti atât din emigraţie, cât şi din ţară, punându-se accent pe laturile pozitive ale acestora. în acest fel, a menţionat C. Vişoianu, ziarul nostru trebuie să devină un „organ de informare obiectivă şi de afirmare a culturii româneşti".

El a criticat apoi stilul de muncă defectuos al lui Amăriuţei Constantin, care a întocmit un reportaj negativ cu privire la activitatea Teatrului de Comedie din Bucureşti, aflat la Paris, arătând că „La Nation Roumaine" trebuia să evidenţieze părţile pozitive şi nu cele negative.

Menţionăm că la scurt timp după întoarcerea lui C. Vişoianu în S.U.A., fugarii români din Paris Cazaban Teodor, Amăriuţei Constantin, Virgil Ierunca şi Monica Lovinescu, toţi membri ai C.N.R., au început să se preocupe de crearea unei organizaţii a fugarilor intelectuali, care să cuprindă îndeosebi scriitorii.

Scopul pe care aceştia şi l-au propus este ca organizaţia să editeze şi să difuzeze atât în Occident, cât mai ales în cadrul instituţiilor de cultură din ţară o revistă literară. Finanţarea acestei reviste urmează s-o facă fugarul Mămăligă Leonid, membru în C.N.R.

în prezent se duc dispute între cei de mai sus pe tema statutului.

Analizând acţiunile întreprinse în ultima perioadă de grupul Raţiu - Serdici şi de C.N.R., rezultă următoarele aspecte importante:

I. Raţiu, folosind în mod subtil dorinţa fugarilor de a lua contact cu ţara şi ţinând cont de actuala conjunctură politică, favorabilă relaţiilor şi contactelor, încearcă să procedeze la reorganizarea fugarilor, cuprinzându-i într-o asociaţie care să nu ţină cont de păreri politice şi care să permită contacte cu ţara.

în acest fel, I. Raţiu satisface dorinţele majorităţii fugarilor de rând, îi cointeresează pentru a se grupa sub firma asociaţiei sale şi îşi creează sieşi o poziţie net favorabilă faţă de C. Vişoianu şi alte căpetenii compromise, care sub vechile lozinci duşmănoase faţă de ţară, cu greu îşi mai menţin şefia vreunei organizaţii.

La rândul său, C. Vişoianu, văzând că este depăşit de evenimente şi constrâns atât de către americani, cât şi de atitudinea fugarilor din emigraţie, caută să dea C.N.R. o orientare mai realistă faţă de ţară, pentru a evita izolarea sa şi desrămarea totală a organizaţiei C.N.R.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 4, voi. I, f. 91 -99.**1966 ianuarie 10.**

Notă privitoare la activitatea desfăşurată în cea de-a doua parte a anului 1965 de către organizaţia „Comitetul Naţional pentru Europa Liberă" şi organizaţia „Asociaţia Naţiunilor Europene Captive", remisă de ministrul român al Afacerilor Interne omologului său ungar.

Republica Socialistă România
Ministerul Afacerilor Interne - Cabinetul Ministrului -
Către
Tovarăşul Benko Andras Ministru al Afacerilor Interne al Republicii Populare Ungare
Stimate tovarăşe ministru,
Vă trimitem alăturat o notă cu privire la activitatea duşmănoasă desfăşurată în cea de-a doua parte a anului 1965 de către organizaţia „Comitetul Naţional pentru Europa Liberă" şi organizaţia „Asociaţia Naţiunilor Europene Captive".
Cu salutări tovărăşeşti Ministrul Afacerilor Interne al R.S. România C. Onescu
Strict secret
Notă
Potrivit relatărilor făcute de şeful filialei din Londra al C.N.E.L., generalul Mucio F. Delgado, guvernul american a hotărât să reorganizeze C.N.E.L. şi să-i reorienteze activitatea în conformitate cu politica promovată de administraţia S.U.A. faţă de ţările socialiste.
Conform unei dispoziţii date de către Departamentul de Stat al S.U.A. la centrala C.N.E.L. din New York se studiază posibilitatea desfiinţării unor filiale ale „Europei Libere" din Europa.

Strict secret 10 ianuarie 1966

De asemenea, se studiază modalitatea ca treptat S.U.A. să-şi retragă personalul de la unele birouri şi posturi de radio „Europa Liberă", rezervându-şi dreptul de a dispune de unii emigranţi politici din ţările socialiste angajaţi la Miinchen. Autorităţile
S.U.A. au în vedere că şi dintre aceştia câţiva vor fi aduşi la centrala C.N.E.L. din New York.

O parte din personalul american al acestor filiale a şi primit deja indicaţii să se retragă în S.U.A., unde vor ocupa alte posturi, iar personalul autohton şi emigranţii politici au fost sfătuiţi să-şi găsească alte servicii.

În privinţa postului de radio „Europa Liberă" de la München se preconizează ca acesta să fie predat R.F. Germane. Intenţia guvernului vest-german este ca, preluând postul de la München, să-l contopească cu postul de la Köln.

Administraţia Statelor Unite motivează restrângerea filialelor C.N.E.L. din Europa prin necesitatea unor economii bugetare, iar pe de altă parte prin aceea că activitatea acestor filiale poate fi desfăşurată şi din S.U.A. O dată cu închiderea acestor filiale îşi reduc sau îşi încetează activitatea din lipsă de fonduri şi unele organizaţii ale emigraţiei politice reacţionare.

Cunoaştem în acest sens că salariile unor vârfuri ale fugarilor români, angajaţi ai organizaţiilor din care fac parte au fost reduse la jumătate şi că tot din cauza reducerii de fonduri aceste organizaţii nu-şi mai pot edita fiţuicile decât în perioade neregulate sau trebuind să renunţe la unele din ele.

în legătură cu sarcinile postului de radio „Europa Liberă", pentru perioada ce urmează, R. V. Burks, directorul politic al acestui post, a arătat în şedinţa ţinută de conducerea organizaţiei C.N.E.L. la 25 august 1965 următoarele:

„Sarcina Secţiei Europa Răsăriteană din cadrul postului de radio „Europa Liberă" este să analizeze situaţia din ţările socialiste şi să stabilească modul de stimulare a situaţiilor favorabile (n.n. pentru Occident) şi întârzierea dezvoltării situaţiilor nefavorabile. Trebuie să se acţioneze asupra subconştientului ascultătorilor în scopul modificării atitudinii lor faţă de totalitarism şi dictatură".

începând cu luna iulie 1965, administraţia S.U.A. a redus fondurile alocate A.N.E.C. şi a dispus măsuri de reorganizarea activităţii acestei organizaţii în conformitate cu obiectivele de politica externă a S.U.A.

O parte din vârfurile emigraţiei reacţionare ce încadrau A.N.E.C. şi în special Brutus Coste, fost secretar general al organizaţiei, a încercat să se opună măsurilor recomandate de administraţia Johnson. Din această cauză, începând de la 1 septembrie 1965, Brutus Coste a fost înlăturat din A.N.E.C. prin desfiinţarea funcţiei pe care a deţinut-o.

Pentru a „legaliza" hotărârea Departamentului de Stat al S.U.A. cu privire la îndepărtarea lui Brutus Coste, A.N.E.C.-ul a ţinut o şedinţă extraordinară unde s-a pus la vot scoaterea lui.

între 21-22 septembrie 1965 a avut loc la New York cea de-a XII-a sesiune A.N.E.C., încheiată cu un eşec total.

Discursurile „reprezentanţilor" aşa-numitelor Comitete naţionale ce fac parte din A.N.E.C., au conţinut atacuri la adresa administraţiei Johnson, învinuită de a fi renunţat la lupta pentru doborârea regimurilor comuniste din ţările socialiste europene.

Petrov, reprezentant al emigraţiei bulgare, şi-a încheiat discursul arătând că „faţă de poziţia adoptată de S.U.A. privind A.N.E.C. nu-i mai

rămâne nimic de tăcut decât să se înapoieze în Bulgaria spre a fi înmormântat alături de strămoşi".

La insistenţele vârfurilor emigraţiei reacţionare, un grup de congresmeni americani, printre care Gerald R. Ford jr., Daniel J. Flood, Jacob Javits, John Mc. Cormac şi alţii, au hotărât să înscrie problema A.N.E.C., pentru dezbatere de către congresul S.U.A. în luna februarie 1966.

Vasile Germenji, preşedintele A.N.E.C., a întocmit în acest sens un memoriu care să constituie o bază pentru dezbateri. Memoriul cuprinde în linii mari următoarele probleme:

-Măsura luată de administraţia Johnson de a reduce bugetul A.N.E.C. - a fost neinspirată;

-întărirea organizaţiei A.N.E.C. este necesară, având în vedere că în S.U.A. au apărut organizaţii ce se opun războiului din Vietnam şi propaganda acestora trebuie contracarată;

-Activizarea A.N.E.C. ar fi de actualitate mai ales acum, când într-o serie de ţări socialiste din Europa de Est se manifestă tendinţe de liberalizare care reduc influenţa U.R.S.S.;

-Crearea de urgenţă în cadrul Congresului S.U.A. a Comitetului special pentru naţiunile captive, propus de un număr de 28 congresmeni încă în luna iulie 1965;

-Administraţia S.U.A. să-şi respecte angajamentele luate de a elibera de comunism „naţiunile captive" aşa cum îşi respectă angajamentul luat faţă de „guvernul" de la Saigon;

La cererea congresmenilor amintiţi mai sus, A.N.E.C.-ul pregăteşte acum un document privind cauzele care au determinat ineficienţa organizaţiei.

Printre principalele cauze scoase în evidenţă până în prezent se menţionează următoarele:

-Organizaţia a fost invadată de agenţi comunişti şi pentru aceasta se cere concursul F.B.I.;

-Politica S.U.A. de a „întinde poduri" către ţările Europei Răsăritene, a descurajat foarte mult comitetul de conducere al A.N.E.C.;

-Fostul secretar general Brutus Coste a folosit fondurile organizaţiei în alte scopuri şi nu pentru acţiunile organizaţiei. Ca urmare, se preconizează a se cere instituirea unei comisii a C.I.A. sau F.B.I. care să cerceteze activitatea lui Brutus Coste.

Din câte cunoaştem, Departamentul de Stat al S.U.A., în afară de instrucţiunile transmise Comitetului „Europei Libere" din New York,

privind programele de propagandă, nu manifestă vreun interes deosebit de a reactiviza organizaţia A.N.E.C.

în opoziţie cu senatorii americani menţionaţi mai sus, unii politicieni americani apreciază că scopurile politicii externe a S.U.A. nu pot fi îndeplinite în ţările Europei Răsăritene prin organizaţii depăşite de tipul A.N.E.C.

în locul A.N.E.C.-ului se elaborează acţiuni cu caracter general anticomunist, care au în vedere nu numai ţările socialiste din Europa, ci în general toate ţările şi teritoriile unde s-au instaurat regimuri socialiste.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 45, vol. 4, f. 70-74.

150.

1966 iunie 18. Notă cu privire la activitatea postului de radio „Europa Liberă".

18 iunie 1966

Notă

cu privire la activitatea postului de radio „Europa Liberă"

Postul de radio „Europa Liberă", care funcţionează din anul 1950, este în prezent una din reţelele principale ale propagandei burgheze privind ţara noastră.

Misiunea acestui post de radio, după cum declara în 1961 unul din directorii săi este următoarea:

1. „Contracarând propaganda comunistă, relatând evenimentele în mod faptic şi furnizând popoarelor captive material interzis de comunişti, radio «Europa Liberă» a dat posibilitatea acestor popoare să rămână cu judecata limpede şi să reziste presiunilor comunismului".
2. „Punând accentul asupra culturilor şi tradiţiilor est-europene, radio «Europa Liberă» reaminteşte popoarelor captive legăturile lor cu lumea occidentală".
3. „împiedicând pe comunişti de a domina în mod total inimile şi minţile popoarelor pe care le ţin în captivitate, radio «Europa Liberă» a ajutat la stăvilirea răspândirii comunismului într-o regiune vitală pentru apărarea lumii libere".
4. „Criticând metodele comuniste, radio «Europa Liberă» a impus adoptarea de reforme, a pus accentul asupra nedreptăţilor şi a făcut ca popoarele captive să fie conştiente de ceea ce li se întâmplă".

Faţă de perioada anului 1962 şi începutul anului 1963, când propaganda dusă de acest post de radio era net ostilă la adresa ţării noastre, de negare totală a realizărilor în construirea socialismului sau de denigrare a acestor realizări, în prezent se constată folosirea unor metode de propagandă mai subtile care potrivit declaraţiilor acestui post ar fi mult mai eficace.

într-o emisiune a postului de la sfârşitul anului 1963, se preciza: „în ultimul timp am făcut mari eforturi pentru a îmbunătăţi programele noastre, pentru a le îmbogăţi cu tot felul de rubrici noi şi a le face cât mai atrăgătoare. Programele au fost lărgite pentru a pune pe ascultători la curent cu tot ce se petrece în lumea întreagă şi în toate domeniile: politic, economic, social, cultural, artistic şi sportiv".

într-o emisiune din cursul anului 1964, postul sublinia: „în prezent urmărim cu cea mai mare atenţie desfăşurările din România şi ecourile pe care ele le stârnesc în lume. Este absolut necesar ca să fiţi la curent cu felul cum este privită România astăzi peste hotare, aşa cum trebuie să fiţi la curent cu tot ce se întâmplă în lume şi în toate domeniile. Faptul politic, comentariile noastre politice rămân pe primul plan al preocupărilor noastre".

Din programele prezentate de acest post în ultimii doi ani reiese că nu a mai transmis comentarii în genul celor redactate de Marcel Fontaine, Ghiţă Ionescu, Preda Bunescu şi alţii care foloseau tot felul de epitete cu caracter foarte calomnios la adresa ţării noastre. De pildă, s-a observat că nu se mai foloseşte termenul de „stat poliţist". Aprecierile sunt mai realiste, comentariile sunt mai bine documentate, folosindu-se citate din presa noastră.

în ce priveşte dezvoltarea economică a ţării noastre, postul este nevoit să recunoască în materialele sale realizările importante, dar continuă să scoată în evidenţă unele critici publicate în presa noastră cu privire la unele deficienţe constatate. în general se merge pe linia recomandărilor, adoptându-se un ton sfătuitor.

Postul trece însă sub tăcere unele succese obţinute în unele domenii ale vieţii economice cum ar fi, de pildă, construcţia de locuinţe. în domeniul agriculturii, postul scoate în evidenţă aspectele negative încercând să atribuie aceste lipsuri pe seama faptului că producţia agricolă din ţara noastră nu se mai bazează pe proprietatea individuală. Postul recomandă chiar să se dea ţăranilor loturi cât mai mari de pământ în folosinţă individuală.

Postul foloseşte mai puţin epitete la adresa conducătorilor de partid, continuând însă să facă unele insinuări privitoare la activitatea conducerii de partid.

Postul continuă să minimalizeze trecutul de luptă al partidului şi rolul partidului în organizarea bătăliilor de clasă din ţara noastră, încercând să prezinte într-o lumină falsă unele documente privitoare la activitatea partidului nostru.

în cadrul comentariilor transmise de post, în prezent a căpătat o pondere mai mare următoarele teme: politica externă a României, relaţiile ţării noastre cu celelalte ţări socialiste şi îndeosebi cu Uniunea Sovietică, poziţia partidului nostru faţă de problemele mişcării comuniste internaţionale, relaţiile României cu ţările occidentale, în tratarea acestor teme, radio „Europa Liberă" abordează problema independenţei ţării noastre manifestând o atitudine de „aprobare şi încurajare", insinuând existenţa unor fisuri între România şi celelalte ţări socialiste, căutând să exploateze în acest sens documentele şi declaraţiile de partid şi de stat. Din limbajul postului a dispărut termenul de „satelit" atribuit ţării noastre. Totuşi, postul încearcă într-un mod subtil să deformeze unele aspecte ale relaţiilor ţării noastre cu unele ţări socialiste, reluând în mod trunchiat unele citate din presă sau din materiale transmise de posturile de radio ale acestor ţări pe care le prezintă într-o lumină falsă. Postul încearcă în permanenţă să recomande României „să meargă mai departe", să se îndepărteze de U.R.S.S., să se apropie tot mai mult de lumea occidentală. în acest sens postul se face ecoul speculaţiilor din presa occidentală privind o serie de aspecte ale politicii externe româneşti, în special relaţiile României în cadrul C. A. E. R., Tratatului de la Varşovia, în cadrul mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale.

Se observă o concentrare a atenţiei propagandei ostile la adresa ţării noastre în următoarele direcţii: literatură, artă, ideologie, învăţământ şi ştiinţă. în această direcţie se porneşte de la ideea că în timp ce în politica externă România a tăcut paşi pe linia independenţei, în domeniul artei, literaturii, „nu există libertate de creaţie", libertatea individuală ar fi restrânsă (se spune chiar că România, pe ctică încă măsuri staliniste). Postul duce o campanie sistematică de > or valoroşi reprezentanţi ai artei şi literaturii noastre, în special a creatorilor din sienerana vârstnică, opunându-le o serie de tineri autori în a căror creaţie se vădesc asa-nunute tendinţe „neconformiste", „moderniste".

Postul duce o campanie polemică împotriva activităţii pe tărâmul ştiinţelor sociale din ţara noastră. în ultimul timp se duce o campanie în legătură cu modul cum noi punem problema statului şi naţiunii. Postul pretinde că „naţionalismul" nostru este „fals" şi ar avea ca scop doar câştigarea de „aderenţi" în sânul poporului. Postul încearcă să deschidă o polemică cu unele publicaţii - „Scânteia", „Gazeta literară",

„Contemporanul", „Luceafărul", care au publicat şi publică articole pe teme de etică, morală, artă, ştiinţă şi cultură.

Postul foloseşte un ton apologetic pentru realizările culturii şi artei occidentale, în afară de comentariile referitoare la ţara noastră, postul mai transmite materiale privind diferite aspecte din celelalte ţări socialiste, mergând pe linia comparaţiei, materiale privind aspecte ale modului de viaţă din ţările capitaliste, comentarii despre situaţia din ţările slab dezvoltate precum şi ştiri şi comentarii privind principalele evenimente internaţionale.

în prezentarea materialelor referitoare la ţara noastră se observă, din ce în ce mai mult, că redactorii de la acest post de radio vorbesc de pe o poziţie internă folosind termenii de „ţara noastră", „noi românii" etc. Specificăm că în trecut aceşti termeni nu erau folosiţi, comentatorii acestui post de radio situându-se pe o poziţie exterioară ţării noastre.

în ce priveşte stilul de muncă al postului de radio „Europa Liberă", se constată în general o mare operativitate în sensul că un eveniment petrecut în ţara noastră sau în altă parte a lumii este anunţat în timpul cel mai scurt şi chiar comentat. De asemenea, postul reia în mod operativ articole despre ţara noastră publicate în presa occidentală sau semnalează articole apărute în presa ţărilor socialiste.

în ultimii doi ani postul şi-a mărit orele de emisiune. Dacă la începutul anului 1964 totalul emisiunilor zilnice era de cinci ore, în prezent programul acestor emisiuni cuprinde 12 ore pe zi. Programele au fost îmbogăţite cu noi rubrici cum ar fi cronici tehnico-ştiinţifice, cronici medicale, sportive, artistice, precum şi cu programe muzicale (muzică clasică şi de jazz).

Postul face încercări de a stabili legături cu ascultătorii; se transmit foarte des anunţuri în care se specifică adresa postului de radio unde ascultătorii pot trimite scrisori. Se face apel la ascultători de a veni cu sugestii privind îmbunătăţirea programelor cu caracter cultural, artistic şi sportiv. Până în prezent nu s-a constatat organizarea de concursuri în rândul ascultătorilor, aşa cum a făcut de pildă postul de radio Londra.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 45, voi. 4, f. 75-80.

151.

1967 martie 30. Notă privind „Asociaţia culturală a românilor din Anglia". Ministerul Afacerilor Interne

D.G.I. Direcţia C — Strict secret

- 22 - — exemplar unic

30 martie 1967

Notă
privind „Asociaţia culturală a românilor din Anglia"

La data de 15 mai 1965 a luat fiinţă la Londra, „Asociaţia culturală a românilor din Anglia", organizaţie creată cu concursul Serviciului de contrainformaţii englez, având ca scop, gruparea fugarilor români din Anglia pentru ca sub această formă să- i poată ţine sub control şi la îndemâna intereselor lor. Această asociaţie are sediul în Londra, W. 1, Wimpole Street - 9 şi numără circa 200 membri înscrişi, dar efectiv nu participă decât 40-50 membri.

În şedinţa de constituire din 1965, s-a ales un „Comitet executiv", în frunte cu Raţiu Iancu - cunoscut de noi ca agent al organelor C. I. engleze, Iliescu Ecaterina, Mihai Cârciog, Gladys Gibson, Silviu Crăciunaş, Horia Georgescu şi D. Daponte, precum şi un comitet cu membri de onoare: unul cuprinzând elemente din rândul fugarilor români (ex. Petre Lazăr, Gogu Constantinescu, Sanda Cârciog), iar cel deal doilea cuprinzând personalităţi din cercurile politice ale aristocraţiei engleze, considerate ca „sprijinitori ai acţiunilor româneşti".

Înfiinţarea asociaţiei a apărut ca fiind iniţiativa lui Iliescu Ecaterina dar din informaţiile ce le avem rezultă că ea nu a fost decât o mijlocitoare a serviciului M.I. 5 englez.

Pentru a putea atrage cât mai mulţi emigranţi români din Anglia, sesizând dorinţa manifestată de majoritatea lor de a stabili contacte cu ţara, au recurs la formularea în statutul „asociaţiei" a unor principii care să fie în concordanţă cu această tendinţă.

Astfel, ca principalele prevederi ale statutului, se consideră „promovarea şi apărarea tradiţiilor şi intereselor permanente româneşti"; „organizarea de contacte cu românii care vin în Anglia pe timp determinat în cadrul unor delegaţii economice, culturale, religioase etc."; „intervenirea prin presă, contacte cu personalităţi marcante şi prin orice alte mijloace posibile şi de câte ori cultura, civilizaţia, religia şi structura etnică românească ar fi afectate".

În realitate, sub denumirea de „asociaţie culturală" se ascund noi forme de activitate cu conţinut duşmănos [la adresa] orânduirii socialiste din ţara noastră.

Astfel, una din principalele acţiuni ale lui Raţiu Iancu în numele asociaţiei a fost înmânarea, în luna mai 1966, arhiepiscopului M. Ramsey - care urma să viziteze ţara - unui „memoriu" prin care îl informa cu date eronate despre „situaţia" bisericii din România, solicitându-i să intervină pentru eliberarea episcopului greco-catolic Iuliu Hossu - considerat de ei „exilat". În acelaşi „memoriu" au încercat să-l convingă pe Ramsey că

preotul român de la Londra ar fi „trimisul guvernului" şi ar trebui ca să înainte de numire să fie „acceptat" de românii din Anglia.

De asemenea, în luna ianuarie 1966 s-a redactat un alt memoriu şi a fost trimis în numele asociaţiei la ministrul de Externe englez, înaintea vizitei în Marea Brita- nie a delegaţiei române condusă de tov. Alexandru Bârlădeanu, cu scopul de a influenţa negativ rezultatele acestei delegaţii, cerând guvernului britanic să condiţioneze dezvoltarea relaţiilor cu ţara noastră de „liberalizarea şi mai mare a politicii interne".

Pentru a-şi motiva acţiunile sale politice cu caracter duşmănos, Raţiu Iancu dă explicaţii în sensul că activitatea sa nu ar urmări răsturnarea regimului din ţară ci să determine guvernul român să acorde mai multe libertăţi şi să îmbunătăţească nivelul de viaţă al poporului.

Prin organizarea unor reuniuni, „tedeum"-uri sau conferinţe cu membri asociaţiei la diferite date legate de evenimentele istorice ale ţării noastre (ex. 24 ianuarie, 10 mai) se urmăreşte propagarea unui fals patriotism, interpretări duşmănoase şi denigrarea realizărilor regimului nostru.

Spre exemplu, la recepţia dată de asociaţie pentru sărbătorirea zilei de „10 mai", Raţiu I. a ţinut o cuvântare în care „a subliniat importanţa istorică şi simbolică a acestei date şi în final a atras atenţia că, până şi conducătorii vremelnici ai regimului actual din ţară sunt obligaţi să ţină seamă de importanţa acestei date", dând interpretări eronate unor texte din documentele partidului nostru ce se referă la continuarea operei de dezvoltare a societăţii româneşti.

La atmosfera de neîncredere şi ostilitate faţă de orânduirea socialistă din ţara noastră, ce se întreţine în rândul membrilor asociaţiei, o contribuţie însemnată o are difuzarea fiţuicii duşmănoase „Free Romanian Press" editată sub directa „îngrijire" a lui Raţiu Iancu.

De remarcat că această fiţuică se distribuie chiar şi în mod gratuit pentru a-i putea da o mai largă difuzare, afirmându-se că în conţinut se prezintă ştirile „aşa cum sunt în realitate", iară interpretări, dar în fapt, majoritatea articolelor sunt însoţite de comentarii calomnioase. Sunt incluse şi unele ştiri despre realizări din ţara noastră dar redate aşa încât să minimalizeze importanţa lor.

Cu toate străduinţele lui Raţiu Iancu şi a celorlalţi din fugarii români care încă nu au renunţat la poziţia duşmănoasă faţă de ţară, rezultatele acţiunilor lor sunt din ce în ce mai slabe. Există frecvente neînţelegeri în sânul conducerii „asociaţiei" sau între conducere şi membri ei, unii refuză să mai participe (ex. Tilea Viorel, Michael Titus) iar alţii participă din ce în ce mai puţin.

îngrijorată, pe de o parte, de această situaţie, iar pe de alta de numărul crescând al celor care participă la acţiunile organizate pe linie oficială de ambasada noastră sau de Biserica ortodoxă din Londra, conducerea asociaţiei recent a hotărât să-şi intensifice activitatea.

în luna martie a.c., într-o şedinţă a „Comitetului executiv" al asociaţiei s-a luat în discuţie realegerea conducerii, pentru înlocuirea celor „inactivi" şi introducerea în statutul asociaţiei a unei noi prevederi care să împuternicească „Comitetul executiv" cu verificarea membrilor, pentru „a împiedica eventualele infiltrări din rândul acelora care sunt prieteni ai ambasadei sau alte elemente".

Pentru contracararea acţiunilor duşmănoase ce se desfăşoară sub paravanul acestei „asociaţii", noi avem în prezent, în desfăşurare, un plan de măsuri pentru neutralizarea şi anihilarea activităţii lui Raţiu Iancu şi am luat măsuri pentru orientarea muncii spre lucrarea informativă a fugarilor activi, în vederea descoperirii la timp şi prevenirii planurilor duşmănoase ce le pun la cale.

146.

A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 4, voi. I, f. 139-142. **1967 aprilie 3.** Plan privind măsurile ce se vor lua în cadrul obiectivului „Dunărea" până la data de 30 decembrie 1967.

Ministerul Afacerilor Interne — Strict secret
D.G.I. Direcţia C — 3 aprilie 1967

-22 -

Plan
privind măsurile ce se vor lua în cadrul obiectivului „Dunărea" până la data de 30 decembrie 1967[95].

Analizând materialele existente în cadrul acestui obiectiv, se constată că stadiul muncii informativ-operative în prezent nu este la nivelul cerinţelor, întrucât nu s-a reuşit să se realizeze o cunoaştere satisfăcătoare a principalelor aspecte ce caracterizează obiectivul, cauză ce a făcut ca nici măsurile întreprinse să nu atingă eficienţa scontată.

Având în vedere importanţa ce o prezintă acest obiectiv, care funcţionează ca un organism în directă subordonare a Ministerului de Externe englez şi folosit drept instrument de propagandă duşmănoasă împotriva ţării noastre, unde sunt angajaţi numeroşi emigranţi români şi ţinând cont de situaţia operativă existentă, este necesar ca munca să fie orientată spre rezolvarea următoarelor sarcini:

I. Cunoaşterea activităţii concrete ce se desfăşoară în cadrul obiectivului şi a intenţiilor de viitor în legătură cu planurile duşmănoase regimului nostru ce ar urma să fie puse în aplicare:

-modalitatea de obţinere a informaţiilor şi circuitul acestora în sfera de prelucrare până la difuzare;

-organizare, regulamente interioare, personal etc.

II. Stabilirea cercului de elemente angajate în activitatea de culegere, prelucrare şi difuzare a ştirilor, cunoaşterea lor sub aspectul poziţiei politice şi al influenţei de care se bucură în rândul emigranţilor români. în acest cadru se va avea în vedere studierea şi a unor elemente dintre autohtoni, care prezintă interes operativ.

III. Iniţierea unor măsuri menite să ducă la contracararea încercărilor de a se acţiona împotriva statului nostru, la compromiterea şi anihilarea elementelor cu influenţă negativă în rândul emigranţilor români.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini se vor lua următoarele măsuri:

1. Agentură

[95] Dosarul de obiectiv „Dunărea" pentru Secţia română a B.B.C. (Londra), a fost deschis la 1 aprilie 1957 *(A.C.N.S.A.S., fond S.I.E., dosar nr. 83, f 6).*

Adnotări pe marginea documentului

a) Continuarea studiilor începute asupra lui „Bill" şi „Rusu" în aşa fel încât până la sfârşitul anului 1967 să se poată preciza utilitatea şi oportunitatea trecerii la recrutarea lor[96]. Pentru aceasta vom studia materialele existente în centrală asupra lor şi vom întocmi şi transmite la rezidenţă planurile de măsuri care să ducă la clarificarea aspectelor ridicate de fiecare caz în parte.
Execută: lt. maj. Băjenaru St. Termen: 10 aprilie 1967

b) Vom lua în studiu noi elemente ca Podea Ion, Dorren Berry[97], Brâncoveanu Constantin asupra cărora vor fi dirijaţi agenţii „Ion", „Stanciu", „Kurt", în funcţie de posibilităţile de cunoaştere care le au. în acest sens vom analiza materialele existente în centrală, se va face mapă separată pentru fiecare element în parte şi vom indica rezidenţei măsurile ce trebuie să le ia pentru studierea lor.
Execută: lt. maj. Băjenaru St. şi lt. maj. Afrim Adrian Termen: 1 mai 1967

c) Dirijarea agentului „Stanciu" pentru a culege informaţii concrete despre activitatea ce se desfăşoară în cadrul obiectivului cu privire la ţara noastră. Agentul va fi instruit să stabilească precis, cărui serviciu din M. A. E. englez (sau eventual alt organ de stat) se subordonează „Dunărea", schema organizatorică, metodele şi sursele prin care procură materialul informativ necesar pentru întocmirea programului, de către cine, pe ce criterii şi din rândul căror elemente se face recrutare personalului.

Pentru aceasta agentul va fi consultat asupra cunoştinţelor ce le are în prezent la „Dunărea" prin care ar putea obţine datele de mai sus, după care vom indica noi elemente asupra cărora să acţioneze şi cum să procedeze.
Execută: lt. maj. Afrim Adrian Termen: 1 octombrie 1967

d) De la agentul „Sandu" se vor lua informaţii cu toate datele ce le cunoaşte în prezent asupra personalului din acest obiectiv şi va fi dirijat să urmărească în mod concret elementele pe lângă care are mai bune posibilităţi de informare şi prezintă interes pentru noi.
Execută: maior Sporiş Nicolae Termen: 1 iunie 1967

2. Baza operativă

a) Stabilirea schemei actuale de încadrare la „Dunărea" a emigranţilor români, întocmirea fişelor personale ale fiecăruia şi lucrarea lor organizată în cadrul capitolului III al dosarului de obiectiv în funcţie

96 „De acord cu Bill. «Rusu» să fie urmărit activ" - N. Sporiş

97 ,,Fără D. Berry" - N. Sporiş

de importanţa ce o prezintă unele elemente, pe baza datelor ce se obţin, vom lua măsuri de urmărirea lor în mod activ
Execută: lt. maj. Afrim Adrian şi lt. maj. Băjenaru Ştefan Termen: 1 septembrie 1967

b) Vom intensifica urmărirea informativă a fugarului Cristea Liviu[98] pentru a verifica şi stabili activitatea prezentă şi intenţiile sale. Acesta este cunoscut de noi că în urmă cu câţiva ani a desfăşurat activitatea duşmănoasă împotriva ţării noastre şi a fost folosit ca agent recrutor de către organele engleze. în ultimul timp ne-a fost semnalat că are o poziţie bună şi manifestă interes de a veni în ţară, având rude apropiate.
Execută: lt. major Afrim Adrian şi lt. major Băjenaru Ştefan Termen: întreaga perioadă

c) Agenţii „Ion" şi „Kurt" vor fi instruiţi ca în activitatea [...][99] elemente din obiectivul „Dunărea" ştiind că la „Unirea" s-au creat condiţiile de stimulare a sentimentelor bune faţă de ţara noastră.

în mod special agentul „Ion" va fi instruit să ia legătura cu Doreen Berry, şefa secţiei române de la „Dunărea", faţă de care să-şi exprime părerea că, dintre românii din subordinea ei, ar fi mai mulţi care doresc să participe la manifestările de la „Unirea", dar probabil le este teamă de consecinţe. „Ion" să arate că, în ceea ce îl priveşte, nu crede că li se impun restricţii şi tocmai de aceea, consideră că ar fi bine să li se explice oficial acest lucru, solicitând-o astfel pe Doreen Berry care într-o asemenea situaţie va fi greu să-l refuze.

Urmărind efectul ce-l va produce intervenţia lui „Ion", vom putea verifica totodată şi atitudinea autorităţilor engleze faţă de „Unirea".

„Ion" şi „Kurt" vor avea ca sarcină permanentă studiul (sub aspectul comportării, relaţiilor şi atitudinii) numiţilor Doreen Berry, „Laura", „Rusu", „Bill" şi celelalte elemente care frecventează „Unirea".
Execută: lt. maj. Afrim Adrian Termen: 15 iunie 1967

d) Fiind în curs de definitivare trimiterea temporară în Anglia a agentului intern „Petroniu", îl vom instrui cu sarcini concrete de a contacta pe Lieven Alexandru - subdirector pentru Europa Răsăriteană de la B.B.C., Doreen Berry, Podea Ion şi „Bill".
Execută: lt. col. Săndulescu P. Termen: 30 aprilie 1967

98 „Va veni în ţară în mai 1967. Să-l încadrăm cu agenturã" - N. Sporiş

99 Un rând din text este ilizibil.

Pe măsură ce prin desfăşurarea prezentului plan, vor interveni schimbări în situaţia operativă, măsurile prevăzute vor fi completate sau modificate, după cerinţe.
Lt. maj. Băjenaru Ştefan
[Rezoluţie] 04. 04. 1967
Se aprobă planul cu obs[ervaţiile] din cuprins. Maior N. Sporiş
A.C.N.S.A.S.,fond S.I.E., dosar nr.83,f. 106-109.

153.

1967 aprilie 26. Notă referitoare la activitatea firmei „Intora" din Viena, remisă de ministrul Afacerilor Interne, Cornel Onescu, preşedintelui Comitetului Securităţii Statului din Bulgaria.

Ministerul Afacerilor Interne — Strict secret
al — 18 aprilie
1967
Republicii Socialiste România
Nr. 392 din 26. 04. 1967
Către
Preşedintele Comitetului Securităţii Statului al
Republicii Populare Bulgaria Tov. Solacov Anghel
Stimate tovarăşe Solacov,
în cadrul schimbului de informaţii, vă trimitem alăturat următoarele materiale:

-O notă referitoare la activitatea firmei „Intora" din Viena, depistată ca filială a Comitetului Naţional pentru „Europa Liberă". „Intora" se ocupă cu culegerea de informaţii din R.P. Bulgaria şi alte ţări socialiste, contactând cetăţeni ai acestor state care se deplasează oficial sau în interes particular în Austria.

în anexă vă prezentăm şi un tabel nominal cu colaboratorii folosiţi de firma „Intora"pe linia ţării dv.

-Un document intitulat „Ghid pentru orientare în probleme de securitate", destinat educării şi instruirii.

Acest material a fost întocmit de biroul pentru operaţiuni şi informaţii al Departamentului naval al S.U.A.
Cu salutări tovărăşeşti,
Ministru al Afacerilor Interne C. Onescu

Ministerul Afacerilor Interne — Strict secret
16 martie 1967
Nota

Priveşte: depistarea la Viena a unui birou acoperit al Serviciului de informaţii al S.U.A. şi al „Comitetului Naţional pentru Europa Liberă"

în luna septembrie 1966, organele noastre au primit o semnalare din Austria, potrivit căreia la Viena funcţionează o firmă denumită

„Intora", care solicită cetăţenilor ce cunosc România, să se prezinte pentru a-şi oferi serviciile în schimbul unor remunerări.

Pentru adâncirea acestei semnalări, organele noastre au folosit un agent din obiectivul contrainformativ existent la Viena, care a stabilit iniţial următoarele:

Firma „Intora" îşi desfăşoară activitatea la Viena, Zinkgasse nr. 18, pe baza unei autorizaţii de funcţionare eliberate de autorităţile austriece în anul 1964. Firma are ca obiectiv declarat al activităţii sale, „cercetarea şi prospectarea pieţei" şi este condusă de un oarecare Aigner Helmuth, cetăţean austriac, în vârstă de 29 de ani, absolvent al Academiei comerciale, ajutat de un oarecare Doguslav Leszynsky şi de o secretară.

Ulterior a reieşit că firma respectivă reprezintă, de fapt, un centru acoperit al „Comitetului Naţional pentru Europa Liberă", folosit pentru culegerea de informaţii din toate domeniile cu privire la ţările socialiste. în acest scop, firma în cauză atrage cetăţenii ţărilor socialiste aflaţi în delegaţie, în vizită la rude, ca turişti sau emigraţi recent, precum şi persoanele care au făcut vizite la rudele lor din România.

Din instrucţiunile firmei rezultă că cetăţenii statelor socialiste trebuie intervievaţi imediat ce au sosit în Austria şi în nici un caz mai târziu de trei luni de la plecarea din România.

Firma „Intora" îşi desfăşoară activitatea pe baza unui plan general, conform orientărilor pe care le primeşte din R.F.G. Colaboratorii firmei sunt instruiţi în mod periodic asupra metodelor de muncă pe care trebuie să le folosească pentru a obţine cele mai bune rezultate.

în instrucţiunile obţinute de noi se menţionează necesitatea câştigării încrederii persoanelor audiate, abţinerea de la acţiuni de influenţare sau discuţii contradictorii, organizarea discuţiilor pe baze amicale, fără nuanţe de inchiziţie.

în discuţiile purtate cu cetăţenii ce se prezintă la firma „Intora", Aigner Helmuth şi colaboratorii săi le comunică, la început, că „firma sa, ca şi alte instituţii, se ocupă cu sondarea opiniei publice pentru a afla părerea diverselor persoane despre deosebirile ce există între unele ţări în ceea ce priveşte turismul, vama şi condiţiile în care pot fi audiate emisiunile posturilor de radio B.B.C., „Vocea Americii" şi „Europa Liberă".

Pentru aceasta, funcţionarii de la „Intora" se folosesc de un chestionar cuprinzând 35 de întrebări. Prin răspunsurile primite la aceste întrebări, ei obţin date de studiu despre persoana chestionată şi unele informaţii cu caracter politic.

Dintre acestea din urmă menţionăm următoarele:

- „Credeţi că conflictul chino-sovietic prezintă avantaje pentru ţara dv. şi de ce?
- Se afirmă că PC. din ţara dv. este în prezent mai independent decât în trecut. Este adevărat acest lucru? Aţi putea afirma că P. C. foloseşte această independenţă?
- Se spune că multe partide comuniste din Est şi Vest susţin că Moscova nu se amestecă în treburile lor interne. Este acest lucru adevărat?"

Din materiale recent obţinute rezultă că cercul de interese al firmei „Intora" a crescut, iar în ceea ce priveşte ţara noastră firma se interesează să obţină date şi informaţii referitoare la următoarele probleme:

Problema vietnameză: părerea persoanei chestionate privind justeţea sau injustetea politicii americane în Vietnam; ajutorul pe care ţara noastră ar trebui să-l acorde Vienamului, cărei părţi din Vietnam şi sub ce formă?

Reforme economice în România: dacă se consideră necesar a se efectua unele reforme în economia ţării. Ce avantaje sau dezavantaje ar aduce acestea ţărănimii, muncitorimii, intelectualităţii şi altor pături sociale. Motivele care determină astfel de reforme. Dacă radio „Europa Liberă" ar trebui să acorde mai multă atenţie acestui aspect, aprecieri asupra tonului emisiunilor cu privire la reforme, dacă este prea optimist, prea critic sau în conformitate cu necesităţile. Dacă este nevoie să se prezinte exemple de reforme şi din alte ţări.

Evenimente politico-sociale: date despre condiţiile economice şi politice existente în ţară, forma de guvernământ dorită de cetăţenii români, evenimente politice mai importante, ce au avut loc în România în ultimul timp şi sursa de la care persoanele audiate au aflat despre acestea; părerea populaţiei în legătură cu sistemul comunist.

Problema tineretului: preocuparea faţă de educarea şi formarea tinerei generaţii, modul în care se realizează acest lucru, măsura în care familia, şcoala, biserica sau organizaţiile de tineret influenţează la educarea tineretului din ţara noastră.

Menţionăm că şi Serviciul de informaţii vest-german manifestă un interes deosebit faţă de problema formării tineretului din ţara noastră, culegând în acest sens informaţii şi date.

De altfel, „Intora", în instrucţiunile sale către colaboratori, subliniază necesitatea de a se acorda prioritate contactării şi exploatării informative a persoanelor tinere până la 20 de ani.

Alte probleme: date cu privire la poziţia actuală a evreilor, opinii privitoare la politica faţă de rase, starea socială a femeii.

O altă problemă căreia i se acordă importanţă în exploatarea informativă a persoanelor se referă la modul şi contribuţia posturilor de radio „Europa Liberă" la schimbarea convingerilor şi opiniei ascultătorilor din ţările socialiste.

De la caz la caz, Aigner Helmuth şi colaboratorii săi pun întrebări suplimentare celor chestionaţi cu privire la regiunile de importanţă strategică din România, baze pentru rachete, aerodromuri militare, uzine de armament, noi obiective economice importante etc.

Răspunsurile la întrebările mai importante sunt înregistrate pe bandă şi trimise numitului Hardt Henry, şeful secţiei „cercetarea ascultătorilor" din cadrul postului de radio „Europa Liberă" din Miinchen.

Pentru stimularea şi cointeresarea celor chestionaţi, Helmuth Aigner le eliberează câte un cec în valoare de 90 de şilingi, solvabil la banca „American Express" din Viena. Informaţiile suplimentare furnizate în afara chestionarului, sunt plătite aparte.

în situaţia când cei chestionaţi îşi dau seama de caracterul de spionaj al întrebărilor puse şi protestează, funcţionarii „firmei" încearcă să-i lămurească că activitatea lor este cunoscută şi aprobată de autorităţile austriece.

Prin intermediul aceluiaşi agent, s-a reuşit atragerea şi exploatarea informativă a portăresei blocului, folosită uneori de firma „Intora", pentru curăţenie, cu ajutorul căreia s-au obţinut mai multe materiale, în ciornă, ale „firmei" respective. Din studierea lor au putut fi depistaţi 41 de colaboratori, dintre care 11 culeg informaţii despre R.S. România, 13 despre R.P. Ungară, 7 despre R.S. Cehoslovacă, 6 despre R.P. Polonă şi 4 despre R.P. Bulgaria.

Dintre cei 11 colaboratori care lucrează în problema română au putut fi identificaţi şi verificaţi 5, despre care se cunosc următoarele:

- Nicolova Catilieva Felicia, de origine bulgară, fostă agentă a Serviciului de Informaţii bulgar, aflată în România în perioada 1939-1941, apoi folosită de organele contrainformative ale Regimentului 5 jandarmi din Constanţa, în problema comunistă;
- Berger Ion, originar din comuna Sângeorgiu Nou, raionul Beclean, fost cadru în trupele „S. S". în 1960 a venit în vizită în ţară;
- Galfy Desideriu, originar din Odorhei, avocat, fost prefectul oraşului Cluj în perioada ocupaţiei Transilvaniei de Nord de către regimul maghiar horthyst, fost membru al Partidului fascist „Crucea cu săgeţi", condamnat în contumacie, în 1946, de Tribunalul Poporului din Cluj, la 12 ani închisoare pentru crime de război;

- Keltermann Gerhardt Gunther, originar din Braşov, emigrat în 1960, în Austria, în ţară a fost student la Facultatea de Medicină din Cluj. El a declarat organelor austriece că în România a fost exclus din învăţământ pentru activitate duşmănoasă (verificările efectuate în ţară nu au confirmat afirmaţiile sus-numitului);
- Frankiewicz Ion, inginer, originar din Bucovina, stabilit în Austria din 1940, a fost membru în conducerea organizaţiei reacţionare „Asociaţia Creştină a Românilor" din Austria (în prezent desrămată).

De asemenea, s-a stabilit că firma „Intora" are în Austria, la Graz, în landul Steiermark, o filială condusă de cetăţeana austriacă Ernestine Vorhauer, ajutată de un oarecare Ambrozie Imre.

în legătură cu activitatea colaboratorilor de la „Intora" cunoaştem că aceştia se deplasează la locurile frecventate în Viena de cetăţenii ţărilor socialiste (aeroporturi, hoteluri, gări etc.) acostându-i în vedere chestionării lor.

Organele noastre vor continua să întreprindă măsuri informativ-operative pentru depistarea elementelor folosite de firma „Intora" în activitatea de culegere de informaţii şi pentru a intra în posesia rapoartelor şi a altor materiale întocmite de acest centru de informaţii.

Totodată, vom studia posibilitatea dirijării din ţară a unor agenţi spre „Intora" în vederea desfăşurării unor acţiuni de dezinformare.

A.C.N.S.A.S., fond S. I. E, dosar nr. 15, f. 226-230,238.

FIŞE BIOGRAFICE

Convinşi fiind de rolul important al personalităţilor (malefice sau nu) în desfăşurarea evenimentelor istorice, am considerat util să însoţim prezentul volum de documente de câteva repere biografice ale unor personaje care au deţinut, pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă, roluri importante în mecanismele opresive ale regimului comunist.

întreprinderea s-a dovedit, după cum era de aşteptat, dificilă. Formaţi, cei mai mulţi dintre ei, în anii ilegalităţii, aceştia şi-au însuşit pentru întreaga viaţă o conduită conspirativă. Ca atare, anumite aspecte biografice au fost învăluite în mister, cu atât mai mult cu cât numeroase acţiuni desfăşurate în slujba Moscovei erau sinonime cu trădarea de patrie. După preluarea puterii, liderii comunişti s-au îngrijit să elimine martorii incomozi, precum şi documentele care atestau anumite aspecte ale activităţii lor din ilegalitate.

Transparenţa nu a caracterizat nici activitatea de după instaurarea „democraţiei populare". Detaliile biografice destinate publicităţii erau destul de sumare şi de o factură hagiografică. Singurele structuri abilitate să „scormonească" în trecutul unuia sau altuia dintre liderii momentului erau serviciile de cadre ale partidului. Graţie referatelor şi fişelor întocmite de aceste servicii şi mărturiilor unor contemporani pot fi reconstituite, cu inerente lacune, destinele unor personaje cheie ale regimului.

în cazul de faţă, am optat pentru o „standardizare" a acestor biografii, prin elaborarea unei structuri cadru care să cuprindă data şi locul naşterii şi al decesului, studiile, profesia de bază, activitatea şi funcţiile deţinute în Securitate şi/sau partid.

în ceea ce priveşte activitatea unuia sau altuia, ne-am rezumat la a aminti implicarea în unele acţiuni de primă importanţă, fără a detalia această implicare, pentru că numărul de abuzuri şi crime pe care istoria le reţine în sarcina acestora ar depăşi cu mult cadrul unei fişe biografice. Pentru cititorii dornici să afle detalii despre aceste aspecte, am adăugat o bibliografie selectivă a lucrărilor utilizate în redactarea prezentelor fişe, bibliografie de natură să completeze portretele schiţate de noi.

Florian BANU

BIRTAŞ, GAVRIL(Ă)

Data şi locul naşterii: 12 octombrie 1905, Baia Mare **Studii:** patru clase de liceu **Profesia de bază:** tâmplar **Activitate şi funcţii:**

A intrat în M.A.I. în 1946, fiind numit, în scurt timp, şef al Poliţiei de Siguranţă din Oradea. Apreciat ca „element devotat, capabil, energic" şi având „spirit de iniţiativă, mare putere de muncă, spirit de observaţie dezvoltat, inteligenţă vioaie", este numit, la 28 august 1948, director al Direcţiei I Informaţii interne din proaspăt creata Direcţie Generală a Securităţii Poporului, având grad de colonel. în această calitate, a coordonat activităţi specifice, precum supravegherea nunţiaturii papale din Bucureşti, supravegherea şi reprimarea mişcării sioniste ş.a.m.d.

A îndeplinit şi o serie de misiuni cu un caracter delicat, cum ar fi, de exemplu, asigurarea urmăririi informative a unor figuri importante din nomenclatura comunistă, precum Ion Gh. Maurer.

După îndepărtarea lui Teohari Georgescu din funcţia de ministru de Interne, Birtaş a fost trimis ca director al Direcţiei Regionale de Securitate Oradea, pentru ca în a doua jumătate a anului 1952 să fie scos din rândul cadrelor de securitate. După 1952 ocupă funcţia de director al Corpului de Control în Ministerul Gospodăririi Locale. în 1955 a fost înaintat la gradul de general-maior în rezervă.

BUTYKA, FRANCISC ANDREI

Data şi locul naşterii: 15 iulie 1920, Cluj

Profesia de bază: lăcătuş

Activitate şi funcţii:

Din 1951 activa la Secţia Organizatorică a C.C. al P.M.R., răspunzând, printre altele, şi de verificarea cadrelor de partid propuse pentru încadrarea în Securitate. Implicat în anchetarea „pe linie de partid" a „deviatorilor de dreapta", este remarcat de Alexandru Drăghici şi este numit, în iulie 1952, în funcţia de locţiitor director şi, ulterior, în 16 octombrie 1952, director al Direcţiei a VUI-a Anchete din Securitate.

A coordonat ancheta „lotului de la Finanţe", în frunte cu Vasile Luca, pe care l-a cercetat personal, precum şi anchetarea „conspiratorilor şi deviatorilor din M.A.I.". L-a interogat în perioada 1952-1955 pe predecesorul său în fruntea

Direcţiei Anchete, Mişu Dulgheru, şi a fost cel care „în grabă a propus trimiterea lui în judecată sub acuzaţia de «duşman al poporului»". A impus, ca regulă, folosirea mijloacelor brutale în efectuarea anchetelor.

Deşi unele surse îl menţionează în 1958 ca fiind şef al Anchetelor la Securitatea Municipiului Bucureşti (M. Oprea, *Banalitatea...*, p. 546), un stat de organizare din 1960 îl indică pe **B.F.** în funcţia de şef al Direcţiei a VUI-a Anchete, cu grad de colonel, pe funcţie de general-colonel şi cu un salariu de 4.860 lei.

Făcând parte din „dinozaurii" perioadei staliniste, **B.F.** intră în anul 1963 în colimatorul celor care se ocupau cu înlăturarea cadrelor prea compromise, astfel că la 15 ianuarie 1963, generalul-locotenent Vasile Negrea propunea scoaterea lui **B.F.** din funcţia de şef al Direcţiei a VUI-a şi punerea sa la dispoziţia Ministerului Afacerilor Interne, apreciind că acesta manifestă o poziţie „şovăielnică, oscilantă şi lipsită de hotărâre", precum şi „serioase tendinţe de supraapreciere". în scurt timp, la 13 noiembrie 1963, **B.F.** îşi încheie cariera de securist, fiind trecut în rezervă. în 1968, când este anchetat pentru abuzurile comise în timpul carierei sale de anchetator, lucra ca inspector la Vama Poştelor.

DRĂGHICI, ALEXANDRU

Data şi locul naşterii: 27 septembrie 1913, Tisău, jud. Buzău

Data şi locul decesului: 12 decembrie 1993, Budapesta

Studii: şcoala primară (patru clase), Şcoala profesională C.F.**R.** (patru clase).

Profesia de bază: lăcătuş mecanic.

Activitate şi funcţii:

După ce a deţinut o serie de funcţii pe linie de stat (acuzator public pe lângă Tribunalul Poporului în perioada 2 mai 1945-28 iun. 1946) şi de partid (adjunct al şefului - până în aug. 1948 - şi şef al Secţiei Politice şi Administrative a C.C. al P.M.R. în perioada aug. 1948-1949, apoi prim-secretar al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti - 1949-30 dec. 1950), Drăghici a fost chemat în „câmpul muncii" la Trupele M.A.I. cu gradul de general- maior (30 dec. 1950) şi numit, în locul generalului Mihail Burcă, şef al Direcţiei Generale Politice din M.A.I. (30 dec. 1950-28 mai 1952); ministru adjunct al Afacerilor Interne (11 ian. 1951-28 mai 1952), Gheorghi-Dej pregătind prin numirea sa în această funcţie înlăturarea titularului Ministerului Afacerilor Interne - Teohari Georgescu; ministru al Afacerilor Interne (28 mai-20 sept. 1952); ministrul Securităţii Statului (20 sept. 1952-sept. 1953); general-locotenent (6 oct. 1952); şef al Departamentului Securităţii Statului din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (sept. 1953-28 mart. 1957); general-colonel (20 aug. 1955); ministrul Afacerilor Interne (28 mart. 1957-24 iul. 1965).

A fost eliminat din funcţiile pe care le ocupa de către Nicolae Ceauşescu, vechi rival în lupta pentru putere, prin Decretul Consiliului de Stat nr. 469 din 24 iulie 1965 fiind eliberat din funcţia de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Interne. Este menţinut în funcţia de secretar al C.C. al P.C.R. până la adunarea probelor zdrobitoare asupra crimelor patronate de el, probe

prezentate în cadrul Plenarei C.C. al P.C.R. din 22-25 aprilie 1968 de către Nicolae Ceauşescu. Cu această ocazie, a fost exclus din partid, fiind numit ulterior director la o fermă de la Buftea. în scurt timp a fost pensionat.

La 14 noiembrie 1968, Nicolae Ceauşescu a semnat Decretul nr. 1065 prin care i se retrăgea lui Alexandru Drăghici gradul de general-colonel, acesta fiind trecut în evidenţa rezerviştilor cu gradul de soldat. în expunerea de motive se preciza că „Alexandru Drăghici, în funcţia de ministru al Afacerilor Interne, s-a făcut vinovat de încălcarea legalităţii, de practicarea abuzurilor în activitatea organelor de Securitate, de sustragerea organelor M.A.I. de sub controlul de partid, de o serie de abuzuri în politica de cadre".

Între numeroasele acţiuni de care se leagă numele lui Alexandru Drăghici pot fi amintite arestările şi procesele sioniştilor, arestarea „deviatorilor de dreapta", ancheta şi condamnarea lui Lucreţiu Pătrăşcanu, procesele „sabotorilor de la Canalul Dunăre-Marea Neagră", internările abuzive în unităţile şi coloniile de muncă, lichidarea „organizaţiilor contrarevoluţionare" şi a „bandelor" din munţi.

Enumerarea este mai mult decât succintă, „meritele" lui Alexandru Drăghici în consolidarea regimului comunist şi lichidarea oricărei forme de rezistenţă fiind mult mai numeroase, el fiind implicat, practic, timp de 15 ani de zile în tot ceea ce s-a numit poliţie politică în România.

Dintre puţinele sale acţiuni cu conotaţii pozitive unii autori menţionează faptul că el ar fi stopat fenomenul reeducării prin tortură de la Piteşti, precum şi rapoartele realiste pe care acesta le prezenta de la sfârşitul anilor '50 lui Gheorghiu-Dej despre situaţia ţărilor socialiste în cadrul relaţiilor internaţionale şi despre evoluţia economiei naţionale (M. Pelin, *Un veac,* p. 104).

După evenimentele din decembrie 1989, simţindu-se probabil în pericol datorită activităţii sale în fruntea Securităţii şi a informaţiilor pe care (încă) le deţinea, Drăghici a părăsit România şi s-a stabilit la Budapesta unde locuia, se pare, o fiică a sa (soţia lui Alexandru Drăghici era de etnie maghiară). Autorităţile române au iniţiat o serie de acţiuni în vederea obţinerii extrădării lui Drăghici, dar moartea sa a survenit înainte ca acestea să capete o finalitate, fostul şef al Securităţii ducând cu el în mormânt ceea ce cunoştea din tenebroasele *arcana imperii* ale regimului comunist.

DULGHERU (DULBERGER), MIŞU

Data şi locul naşterii: 16 ianuarie 1909, Tecuci **Studii:** trei clase secundare şi două comerciale **Profesia de bază:** funcţionar comercial **Activitate şi funcţii:**

În perioada 1944-1945 a fost încadrat la Biroul „Auxiliar al Forţelor de Luptă Patriotice", unde cerceta „diferite elemente suspecte". Acest birou a fost una din primele structuri cu rol de poliţie politică, având ca misiune „vânarea" opozanţilor P.C.R., în special a legionarilor aflaţi în libertate. De la 6 martie 1945 a fost repartizat la Corpul Detectivilor, din cadrul M.A.I., fiind avansat de la gradul de comisar la inspector, apoi inspector general. Potrivit unor surse, ar fi fost însărcinat cu supravegherea generalului Nicolae Rădescu, după ce acesta a

demisionat din funcţia de prim-ministru. De asemenea, unii cercetători susţin că, pentru scurtă vreme, **D.M.** ar fi fost încadrat şi în S.S.I.

în 1947 a fost numit în Comisia de Repatrieri din Germania, comisie care îi verifica pe românii din lagărele răspândite în zonele aflate sub controlul Marii Britanii, S.U.A. şi Franţei care îşi manifestaseră dorinţa de a reveni în România. A făcut parte din corpul de anchetatori însărcinat cu anchetarea fruntaşilor naţional-ţărăniştiarestaţi la Tămădău, lui **D.M.** fiindu-i repartizat spre anchetă chiar Iuliu Maniu. în 28 august 1948, când s-a organizat Direcţia a V-a Cercetări Penale (Anchete) în cadrul D.G.S.P, a fost numit directorul acestei direcţii, cu grad de colonel. Aici a funcţionat până în 16 octombrie 1952, când a fost arestat pentru „abuzuri nepermise în anchetă".

Ca şef al direcţiei, **D.M.** a coordonat, practic, toate serviciile de anchetă din direcţiile regionale, patronând astfel un nesfârşit lanţ de torturi inimaginabile cărora le-au căzut victimă nenumăraţi „duşmani ai poporului". A coordonat anchete importante ale vremii: ancheta „grupului de la Comerţ Exterior", ancheta lui Lucreţiu Pătrăşcanu, cea a conducătorilor organizaţiilor sioniste, ancheta „sabotorilor de la Canal".

Deşi a dovedit ani la rând o sârguinţă evidentă în „apărarea" regimului, o serie de eşecuri (mai ales în cazul anchetării lui Pătrăşcanu) şi eliminarea „grupului antipartinic" Ana Pauker - Vasile Luca i-au atras lui **D.M.** căderea în dizgraţia conducerii de partid şi, automat, arestarea, în perioada octombrie 1952 - februarie 1955 **D.M.** a fost arestat şi anchetat de foştii săi subordonaţi, conduşi acum de Francisc Butyka.

în februarie 1955 a fost trimis în judecată de către M.A.I., sub învinuirea de duşman al poporului. Tribunalul Suprem a constatat că nu există probe pentru această învinuire, dar l- a condamnat, pentru neglijenţă în serviciu, la 2 ani şi 3 luni închisoare, adică exact durata detenţiei sale în arestul preventiv, şi, ca urmare, a fost pus în libertate. Ulterior, această condamnare a fost amnistiată.

Prin ordinul nr. 2.385 din 5 mai 1955 a fost scos retroactiv dm M.A.I. şi degradat la gradul de soldat, cu începere de la 1 noiembrie 1952.

A fost ostracizat şi de către tovarăşii din partid: la 1 aprilie 1955, organizaţia de bază nr. 15 din cadrul M.A.I. a hotărât excluderea lui din partid, hotărâre confirmată de către Comitetul Orăşenesc de Partid Bucureşti la 28 septembrie 1957.

S-a angajat la ICAB, primind funcţia de şef al unei gospodării de canalizare, reuşind să- şi păstreze locuinţa din centrul Bucureştiului, str. Armenească, nr. 14. Ulterior, la începutul anilor '80, a emigrat în Israel.

GAVRILIUC, MIHAI

Data şi locul naşterii: 8 noiembrie 1913, com. Dumbrăveni, jud. Suceava **Studii:** Institutul de Mine din Bucureşti **Profesia de bază:** inginer minier **Activitate şi funcţii:**

Vicepreşedinte (din 22 august 1951) al Comisiei Controlului de Stat şi apoi preşedinte al acesteia (17 octombrie 1953-2 iunie 1955); şef al Secţiei Cadre a C.C. al P.M.R. (până la 25 octombrie 1955); director al Direcţiei de Informaţii

Externe din cadrul Securităţii (16 decembrie 1955-15 iulie 1959). în 1956 a primit gradul de general-maior. în perioada 28 decembrie 1955-25 iunie 1960 a fost membru al C.C. al P.M.R.

în perioada cât a condus D.I.E., s-au înregistrat unele „succese" (răpirea sculptorului Oliviu Beldeanu şi a istoricului Aurel Decei din Berlinul de Vest), dar şi eşecuri răsunătoare (arestarea în R.F.G. a ofiţerilor Constantin Horobeţ şi Ştefan Ciuciulin). Aceste „căderi", cumulate cu unele scandaluri legate de folosirea fondurilor speciale în valută, au dus la înlocuirea lui **G.M.** din funcţia de director al D.I.E. La acestea se adaugă şi o anchetă a Comisiei Controlului de Partid care a scos la iveală unele vechi legături ale lui **G.M.** cu Siguranţa „burgheză", precum şi escamotarea şi a altor aspecte sensibile din trecutul său de ilegalist.

GEORGESCU, TEOHARI

Data şi locul naşterii: 30 ianuarie 1908, Bucureşti **Data şi locul decesului:** 30 ianuarie 1976, Bucureşti **Studii:** patru clase primare **Profesia de bază:** muncitor tipograf **Activitate şi funcţii:**

Vechi membru de partid (din 1929) şi deţinând funcţii importante în conducerea acestuia (membru al C.C. al P.C.dR. - oct. 1939-apr. 1940 şi apr. 1941-21 oct. 1945, membru al Secretariatului C.C. al P.C.dR. - apr. 1940-1941) este numit subsecretar de stat pentru chestiuni administrative în M.A.I. la 4 noiembrie 1944, fiind astfel primul comunist care prelua o funcţie importantă în ministerul care se ocupase, până nu demult, cu urmărirea comuniştilor. Deţine această funcţie până la 28 februarie 1945, pentru ca ulterior, odată cu venirea la putere a guvernului Groza la 6 martie 1945, să fie desemnat ministru de Interne. în perioada 21 oct. 1945-27 mai 1952 este şi membru al C.C. al P.M.R.

Ocupă funcţia de ministru în intervalul 6 martie 1945 - 27 mai 1952, dată la care a fost „eliberat" din toate funcţiile de partid şi de stat pentru „aderarea la grupul fracţionist, antistatal şi antipartinic Ana Pauker - Vasile Luca".

A devenit „obiectiv" al Securităţii, fiindu-i deschis dosar de supraveghere (din 17 iun. 1952); arestat şi anchetat timp de trei ani (18 febr. 1953-20 ian. 1956), interval în care a suportat 190 de interogatorii, fără a fi judecat şi condamnat; eliberat în apr. 1956; corector, apoi director al întreprinderii Poligrafice „13 Decembrie 1918" (fostă „Cartea Românească"); reabilitat la Plenara C.C. al P.C.R. din apr. 1968.

în perioada cât a condus Ministerul Afacerilor Interne s-a dovedit un foarte bun executant al ordinelor emise de Partid. A coordonat cu abilitate şi fără să şovăie tot ce a însemnat represiune în acest interval. în faţa comisiei de partid care îl ancheta în septembrie 1952 şi care, printre altele, îl acuza de „o atitudine lipsită de ură de clasă, capitulantă faţă de elementele capitaliste, moşiereşti, fasciste", **G.T.** nu şovăia să-şi recapituleze meritele în instaurarea „dictaturii proletariatului":

„De la 6 martie 1945 până la 26 mai 1952, duşmanul dinăuntru şi din afară a primit numeroase lovituri. în cei şapte ani, peste 100.000 de bandiţi au fost arestaţi şi condamnaţi pentru că au uneltit împotriva regimului nostru. Aceasta a însemnat sute de organizaţii teroriste, de diversiune, de spionaj

descoperite şi nimicite. întreg aparatul de opresiune al burgheziei, Siguranţa, Serviciul Special de Informaţii, Serviciul de Contrainformaţii al Armatei a fost arestat. De asemenea, au fost arestate: toate elementele legionare - identificate - care au avut funcţii de răspundere, cei din poliţia legionară, fostele conduceri centrale şi judeţene ale partidelor burgheze, fostele state majore ale Secţiilor militare naţional-ţărăniste, foşti miniştri, prefecţi, senatori, deputaţi din 1920-1944, elementele legate în trecut cu serviciile de spionaj ale ţărilor imperialiste, conducătorii sectelor duşmănoase regimului, precum şi alte categorii şi elemente cu trecut duşmănos. Toate acestea nu puteau fi realizate fără ură de clasă, în perioada în care nu exista pedeapsa cu moartea, s-a aplicat această pedeapsă acelor care au încercat să lovească în interesele poporului muncitor. S-a curăţat ţara de bandele înarmate din munţi, care trecuse la acte banditeşti".

Cu excepţia unor exagerări (de exemplu, „bandele" din munţi au continuat să dea bătăi de cap Securităţii până în 1958-1960), **G.T.** nu era departe de adevăr. „Câştigarea" alegerilor din 1946, eliminarea principalelor grupuri de rezistenţă, desfiinţarea partidelor istorice şi arestarea elitelor societăţii româneşti, deportările, impunerea pe teren a cotelor, colectivizarea, naţionalizările succesive au fost cu toatele evenimente sau procese în care „aparatul" creat şi condus de **G.T.** şi-a adus o decisivă contribuţie.

Toate acestea nu i-au adus iertarea din partea Partidului, ci doar o anumită indulgenţă. Deşi a trecut printr-o anchetă dură, nu a fost condamnat. în 1955 a fost eliberat şi trimis ca simplu corector la întreprinderea Poligrafică „13 Decembrie". Triumfător în lupta pentru putere, Gheorghiu-Dej se dovedeşte mărinimos şi îl numeşte, nu peste multă vreme, chiar director al acestei întreprinderi. Este scos la pensie în 1963. După moartea lui Dej şi înlăturarea lui Alexandru Drăghici, Nicolae Ceauşescu a iniţiat o „acţiune de reabilitare" a victimelor perioadei anterioare, acţiune de care a beneficiat şi **G.T.,** iar la moartea sa, în 1976, i se găseşte chiar un loc în Mausoleul Eroilor Comunismului din Parcul Carol (ulterior, reînhumat în Cimitirul „Sf. Vineri").

H AM , MARIN

Data şi locul naşterii: 2 august 1913, comuna Aninoasa, Dolj **Studii:** şcoală de ucenici **Profesia de bază:** ajustor **Activitate şi funcţii:**

După unele „contacte" cu partidul comunist în anii '30, i se propune încadrarea în M.A.I. imediat după 6 martie 1945. Iniţial a fost agent informator, dar, în scurt timp cunoaşte o ascensiune remarcabilă, fiind avansat detectiv şi apoi comisar ajutor. Teohari Georgescu l-a remarcat şi l-a numit în funcţia de secretar general al M.A.I. (8 ian. 1948) şi, la puţină vreme, ministru adjunct (2 apr. 1948). A ocupat această funcţie până în 26 iun. 1952.

Având ca sarcină supervizarea activităţii din închisori şi lagăre, a patronat practic toate acţiunile abominabile din spaţiile de detenţie din perioada 1948-1952 (acţiunile de „reeducare" prin tortură de la Piteşti şi Gherla, torturile de la Canal şi toate celelalte atrocităţi).

A organizat practic adevărate bordeluri, frecventate de protipendada comunistă a vremii şi a pus pe picioare un înfloritor comerţ cu paşapoarte pentru cei ce doreau să scape din raiul comunist şi puteau plăti bine. De asemenea, se

pare că a suprimat diverse persoane din fostele organe de siguranţă care deţineau informaţii compromiţătoare despre noii lideri ai României populare.

În iunie 1952 este îndepărtat din funcţie şi la 18 februarie 1953 a fost arestat şi anchetat până în mai 1954. Eliberat, i se pierde urma, date privitoare la acesta nu au mai fost identificate în arhivele cercetate până acum.

MAZURU, M.ADIMIR

Data şi locul naşterii: ianuarie 1915, Chişinău **Studii:** şase clase gimnaziale şi o şcoală tehnică de meserii **Profesia de bază:** tehnician instrumente medicale **Activitate şi funcţii:**

A intrat în partid după 23 august 1944, iar în anul 1947 a fost încadrat în M.A.I., ca director al Direcţiei Cadre. Rapida sa ascensiune este atribuită de Mihai Pelin apartenenţei lui **M.V.**
la serviciile secrete sovietice, apartenenţă asupra căreia „nu pluteşte nici un dubiu". în 1947 a fost unul dintre anchetatorii „lotului Tămădău", alături de alte viitoare „vedete" ale Securităţii (Mişu Dulgheru, Tudor Sepeanu). Cu începere de la 1 septembrie 1948 a deţinut funcţia de subdirector general în D.G.S.P., având gradul de general-maior. Avea în subordine Direcţiunea a VUI-a Cadre şi Şcoli Profesionale, Direcţiunea a IX-a Educaţie, Cultură şi Propagandă şi Direcţiunea X-a Administraţie şi Contabilitate. S-a ocupat de „problema sionistă", ajungând la concluzia că „nu există nici o deosebire între scopurile care le urmăresc organizaţiile sioniste şi scopurile care le urmăreşte orice altă organizaţie fascistă".

A participat, de asemenea, la anchetarea celor acuzaţi de „devierea de dreapta". în 1952 a făcut parte din comisia M.A.I. ce hotăra internarea în coloniile de muncă a persoanelor indezirabile pentru regim. De exemplu, în 9 septembrie 1952, s-a dispus internarea în colonii de muncă a unui număr de 101 persoane, iar în 11 septembrie 1952, potrivit procesului-verbal al şedinţei comisiei, erau internate nu mai puţin de 410 persoane. De menţionat că, în conformitate cu Decizia M.A.I. nr. 744 din 25 august 1952, această comisie era, oficial, alcătuită din: Alexandru Nicolschi, general-maior de securitate, Aurel Corin, colonel de securitate, Iosif Erdei, lt.-col. de miliţie, Francisc Butyka, maior de securitate, Wilhelm Einhorn, maior de securitate.

În februarie 1953 **M.V.** era aspru criticat de Alexandru Drăghici pentru eşecul unei acţiuni de capturare a unui grup paraşutat în zona Craiovei, acţiune desfăşurată în toamna anului precedent: „a recrutat pe toţi beţivanii şi derbedeii, care nu se preocupau de munca lor, lucru care a făcut să scape bandiţii, cu toate că am avut forţe armate pentru această treabă acolo şi s-ar fi putut realiza ceva". Totuşi, în iulie 1953 generalul **M.V.** era încă şeful Direcţiei a IV-a Contrainformaţii în Armată, nefiind îndepărtat din Securitate în ianuarie 1953, aşa cum susţin unii autori [Mihai Pelin, Neagu Cosma, Gheorghe Crişan, Dennis Deletant]. Eşecurile profesionale, abaterile de la „morala proletară" şi antipatia pe care Drăghici o nutrea, se pare, faţă de **M.V.** au dus la o slăbire treptată a poziţiei acestuia în ierarhia Securităţii.

La 26 iulie 1955 **M.V.** a fost „pus la dispoziţia Ministerului Metalurgiei şi Industriei Construcţiilor de Maşini". Ulterior, a deţinut funcţia de ambasador în Polonia, după care lipsesc informaţiile despre acesta.

NICOLAU (NIKONOV), SERGHEI
Data şi locul naşterii: 22 septembrie 1905, Basarabia
Studii: liceul
Profesia de bază: ofiţer
Activitate şi funcţii:

Implicat în activităţi comuniste încă din perioada interbelică, a fost exmatriculat de la Universitatea din Iaşi. Plecat la Bruxelles şi apoi la Marsilia, a luat contact cu Partidul Comunist Francez. Reîntors în România, este arestat şi deţinut la Doftana şi Caransebeş. După 23 august 1944 îl secondează îndeaproape pe Emil Bodnăraş, care îl trimite la conducerea Serviciului Special de Informaţii. Unii istorici îi atribuie o certă afiliere la serviciile de informaţii sovietice.

Director general al Serviciului Special de Informaţii în perioada 9 ianuarie 1947- martie 1951. Din aprilie 1951 devine şeful Direcţiei I Informaţii Externe din cadrul Securităţii, direcţie ce prelua, practic, cea mai mare parte din structurile, sediile şi dotările S.S.I. Deţine această funcţie până în martie 1954, când este numit şef al Direcţiei de Informaţii Militare din Marele Stat Major al Ministerului Forţelor Armate. în 26 noiembrie 1960 este numit şef al Direcţiei de Control a Ministerului Forţelor Armate, funcţie ocupată până în decembrie 1963, când este trecut în rezervă.

NICOLSCHI, ALEXANDRU (nume real Boris Griimberg)
Data şi locul naşterii: 2 iunie 1915, Chişinău
Data şi locul decesului: 16 aprilie 1992, Bucureşti
Studii: opt clase, şcoala militară de telefonie
Profesia de bază: mecanic de transmisiuni
Activitate şi funcţii:

A intrat în rândurile partidului comunist încă din 1932. După ocuparea Basarabiei de către U.R.S.S. în vara anului 1940, Boris Griimberg a colaborat cu autorităţile sovietice şi, ca urmare a zelului manifestat, în decembrie 1940 a fost trimis să urmeze cursurile unui centru de spionaj înfiinţat la Cernăuţi. Trimis în România cu misiuni de spionaj, a fost capturat de grănicerii români în 26 mai 1941. La anchetă, a declarat că se numeşte Nicolschi Alexandru Sergheevici, nume ce şi-l va păstra ulterior. Prin sentinţa nr. 481/ 7 iulie 1941 a Curţii Marţiale a Comandamentului 4 Teritorial a fost condamnat la muncă silnică pe viaţă pentru „tentativa de crimă de spionaj în favoarea U.R.S.S." A fost internat la Aiud şi a lucrat într-un atelier de confecţionat jucării (!) al penitenciarului. A fost eliberat în 28 august 1944.

Sosit în Bucureşti, **N.A.** se încadrează ca ajutor de responsabil politic al Formaţiunilor de Luptă Patriotice, organizaţie paramilitară a partidului comunist. în 17 octombrie 1944 este angajat în Direcţia Generală a Poliţiei (D.G.P.). Se remarcă în acţiunile violente de preluare a puterii locale şi de reprimare a acţiunii partidelor democratice şi, ca urmare, la 15 mai primeşte funcţia de şef al Corpului Detectivilor din D.G.P.

La 1 septembrie 1946 a fost numit inspector general în D.G.P., iar din 17 aprilie 1947 este încadrat inspector general la Direcţia Poliţiei de Siguranţă. în 28 august 1948 este numit subdirector general al D.G.S.P., cu gradul de general-maior. Avea în responsabilitate activitatea următoarelor direcţii: Direcţiunea I Informativă, Direcţiunea a Îl-a Contrasabotaj, Direcţiunea a III-a Specială, Direcţiunea a IV-a Operativă, Direcţiunea a V-a Cercetări, Direcţiunea a Vl-a Paza Guvernului şi Direcţiunea a VH-a Tehnică.

Din 1953 a îndeplinit funcţia de secretar general al M.A.I. până în 31 ianuarie 1961, când a fost trecut în rezervă cu gradul de general-locotenent. îndepărtarea sa a avut loc pe fundalul tentativelor lui Dej de a se emancipa de sub controlul sovietic, declanşându-se în această perioadă o adevărată epurare a cadrelor pro-moscovite.

A fost implicat în tot ceea ce a însemnat represiunea comunistă din acea vreme: arestări, torturi, deportări, muncă forţată, asasinate. Se pare că a fost iniţiatorul „reeducării prin tortură" de la Piteşti.

Rămas fidel intereselor sovietice, a pus în aplicare diferite instrucţiuni ale K.G.B., printre care supravegherea strictă a conducerii partidului comunist din România. Nu a ezitat să-şi aresteze foştii superiori şi protectori: Vasile Luca şi Teohari Georgescu.

Internarea persoanelor în unităţi de muncă, potrivit art. 3 din Decretul nr.6/1950, se făcea prin Decizia Ministerului Afacerilor Interne. Biroul Unităţi de Muncă întocmea tabele nominale care cuprindeau datele de stare civilă, conţinutul pe scurt al materialului existent în dosar şi propunerea pentru timpul de internare făcută de regiune. Tabelele erau prezentate spre aprobare ministrului adjunct al Afacerilor Interne, Gheorghe Pintilie, sau generalului-maior **N.A.,** care fixau termenul de internare în unităţi de muncă pentru fiecare persoană în parte.

Prin Decizia M.A.I. nr. 744 din 25 august 1952 a fost desemnat membru al comisiei care analiza propunerile direcţiilor regionale de securitate pentru internarea în colonii de muncă a unor persoane, coloniile de muncă înlocuind din 1952 unităţile de muncă. în ceea ce priveşte măsura administrativă de internare în locuri de muncă aceasta se aplica, potrivit art. 2 din H.C.M. nr. 282/1958, prin ordinul ministrului Afacerilor Interne, la propunerea unei comisii formate din doi adjuncţi ai ministrului Afacerilor Interne şi un locţiitor al Procurorului General. **N.A.** a făcut parte şi din această comisie.

Nu a fost străin nici de măsurile de represiune împotriva cultelor din România. De exemplu, acţiunea de evacuare a mănăstirii ortodoxe „Adormirea Maicii Domnului" din comuna Tudor Vladimirescu (jud. Galaţi) din anul 1956, la care au participat 220 de ofiţeri de securitate, a fost coordonată direct de generalul-maior **N.A.,** secondat de colonelul Pavel Aranici.

Îndepărtat din Securitate, nu datorită lipsei de „merite" în lichidarea „duşmanilor poporului", ci din pricina fidelităţii sale faţă de Uniunea Sovietică, **N.A.** a avut o viaţă liniştită, beneficiind de o pensie substanţială, ca unul ce a „binemeritat de la patrie", locuind într-un apartament luxos până în momentul

decesului său din 16 aprilie 1992, survenit la o zi după ce primise citaţia de a se prezenta la Direcţia I Cercetări Penale a Procuraturii Generale.

PAVEL, ŞTEFAN

Data şi locul naşterii: 16 decembrie 1914, Bucureşti **Data şi locul decesului:** 21 ianuarie 1984, Bucureşti **Studii:** Facultatea de Mecanizare a Agriculturii **Profesia de bază:** inginer mecanic **Activitate şi funcţii:**

Membru al partidului comunist din perioada ilegalităţii (1938), s-a remarcat printr-o atitudine de opozant faţă de Ştefan Foriş, fapt ce i-a atras excluderea din partid în 1942.

Reprimit în partid în 1945, a fost ales deputat de Vlaşca la alegerile din 19 noiembrie 1946. în 28 martie 1948 este ales deputat în Marea Adunare Naţională pe listele Regiunii Bucureşti. în 6 aprilie 1951a fost numit ministru al Gospodăririi Silvice.

Prin Decretul nr. 324/20 septembrie 1952, **P.Ş.** este numit ministru al Afacerilor Interne, având în subordine Direcţia Generală a Miliţiei, Direcţia Generală a Penitenciarelor şi Coloniilor de Muncă, Comandamentul Trupelor de Pază M.A.I., Comandamentul Pompierilor, Arhivele Statului şi Departamentul Gospodăririi Comunale. La 2 octombrie 1952 primea gradul de general-maior (Decretul nr. 361 al Prezidiului Marii Adunări Naţionale).

După desfiinţarea Ministerului Securităţii Statului şi revenirea Securităţii în subordinea M.A.I., prin Decretul nr. 365 din 7 septembrie 1953, Pavel Ştefan pierde funcţia de ministru în favoarea lui Alexandru Drăghici.

Printr-o decizie a Secretariatului C.C. al P.M.R., este trimis să lucreze la Comandamentul Aviaţiei. Nemulţumirile manifestate de **P.Ş.** cu acest prilej îi atrag un vot de blam cu avertisment şi dizgraţia conducerii de partid.

în 195 8 a fost numit preşedinte al Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Municipiului Bucureşti. Totuşi, continuarea manifestării unor nemulţumiri prin „discuţii antipartinice" i- a atras destituirea din funcţie şi excluderea din Comitetul regional Bucureşti în timpul Plenarei din 9-13 iunie 1958. La 12 octombrie a fost exclus din partid, fiind trimis să lucreze ca inginer-şef şi, ulterior, director la I.A.S. Dudeşti-Cioplea (iun.1958-ian.1966).

După moartea lui Dej, este reabilitat de Ceauşescu, care îl numeşte adjunct al ministrului Transporturilor Auto, Navale şi Aeriene (8 febr.1966-19 aug.1969); ministrul Transporturilor (19 aug.1969-11 febr.1971); şef al Departamentului Transporturilor auto, navale şi aeriene din cadrul Ministerului Transporturilor (din 16 febr.1971); secretar al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România (1971-1979); membru al Consiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie; membru al Consiliului de conducere al AGERPRES; vicepreşedinte al Asociaţiei de prietenie româno-chineze; membru al Comisiei Centrale de Partid şi de Stat pentru sistematizarea teritoriului şi localităţilor urbane şi rurale.

Numirea sa în funcţia de ministru de Interne se pare că s-a datorat lui Gheorghiu-Dej. Elocvent în acest sens este un pasaj din stenograma şedinţei Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 2 septembrie 1952, şedinţă în care s-a

discutat reorganizarea M.A.I. prin divizarea în Ministerul Securităţii Statului şi Ministerul Afacerilor Interne:

„Dej: ... Şi să găsim şi un ministru de interne, un om serios, capabil să cuprindă munca, energic, combativ. Ce ziceţi de Pavel Ştefan?

Tov. Pârvulescu: Nu-i bun aici, e un zăpăcit.

Tov. Drăghici: Mujic.

Tov. Gheorghiu-Dej: Faceţi propuneri. De acord cu observaţiile şi propunerile făcute? (De acord). Tov. Drăghici ce spune?

Tov. Drăghici: Eu sunt de acord".

De remarcat şi faptul că numeroase volume şi studii îl menţionează pe Pavel Ştefan în funcţia de ministru de Interne până în 1957, dar acest fapt nu este confirmat de nici unul din documentele cercetate de noi pentru perioada 1953-1957. în schimb, Alexandru Drăghici este pomenit deseori cu această titulatură.

Scurta perioadă cât **P**.Ş. a asigurat conducerea Ministerului Afacerilor Interne a reprezentat una de continuare a abuzurilor şi terorii din perioada precedentă. Acum s-au înregistrat în coloniile de muncă faptele abominabile care aveau să constituie obiectul unui proces demarat în 1955, proces în care Pavel Ştefan a şi fost citat ca martor.

PINTILIE, GHEORGHE (Pantelei -Pantiuşa, Bodnarenko)
Data şi locul naşterii: 9 noiembrie 1902, Tiraspol **Data şi locul decesului:** 11 august 1985, Bucureşti **Profesia de bază:** lăcătuş **Activitate şi funcţii:**

Ca şi în cazul altor lideri ai regimului comunist, sursele oficiale oferă informaţii cu o puternică tentă hagiografică. Astfel, în cazul lui **P.Gh.,** un articol menit să-l prezinte alegătorilor, cu ocazia alegerilor pentru Marea Adunare Naţională din 28 martie 1948, susţine participarea acestuia la Marea Revoluţie Socialistă din octombrie 1917, când Pintilie avea doar 15 ani. Surse mai credibile afirmă că Pintilie a fost încadrat în serviciile secrete sovietice în perioada 1925-1926, fiind trimis în România în 1928, sub numele fals de Pintilie Gheorghe.

Printre misiunile sale se număra şi protecţia contrainformativă a partidului comunist din România, misiune asumată atât în libertate, cât şi după arestarea sa de către autorităţi, pe parcursul detenţiei (1937-1944). în închisoare a devenit un apropiat al lui Gheorghiu-Dej.

După eliberare a fost contactat de reprezentanţii serviciilor secrete sovietice instalaţi la Bucureşti, colaborând succesiv cu Dimitri Gheorghievici Fedicikin (1945-1947), Serghei Savcenko (1947-1949) şi Aleksandr Mihailovici Saharovski (1949-1953).

În perioada 1945-1948 a coordonat activitatea de infiltrare a comuniştilor în structurile Ministerului Afacerilor Interne şi ale serviciilor secrete, în calitate de şef al Secţiei Organizatorice (Administrative) a P.C.R. Este implicat direct în lichidarea fostului prim-secretar al partidului comunist, Ştefan Foriş (1946).

în anul 1948 este ales deputat în Marea Adunare Naţională, în 15 august 1948 primeşte gradul de general-locotenent şi din 30 august 1948 este numit director general al D.G.S.P. De asemenea, a fost membru al C.C. al P.M.R. în perioada 11 iunie 1948 - 28 decembrie 1955.

în 14 septembrie 1949 **P.Gh.** este numit ministru adjunct la M.A.I. Din 18 martie 1956 a devenit prim-adjunct al ministrului Afacerilor Interne, funcţie deţinută până în 20 ianuarie 1961. în perioada 1961-1962 a fost adjunct al ministrului de Interne.

A condus direct Securitatea în perioada august 1948-septembrie 1952 (dată la care este organizat Ministerul Securităţii Statului, condus de Alexandru Drăghici). în această perioadă au avut loc cele mai crunte acţiuni represive, s-au înregistrat cele mai numeroase abuzuri şi crime. A fost implicat în toate marile acţiuni represive, anchete şi procese ale vremii: lichidarea grupurilor de rezistenţă, ancheta lui Pătrăşcanu, procesele de la Canal, deportările etc. **P.Gh.** este cel care a semnat celebrul Ordin 100 Cabinet M.A.I. din 3 aprilie 1950 prin care se stabileau criteriile de încadrare în unităţile de muncă a „duşmanilor de clasă".

După 1952, chiar dacă nu a mai fost „vioara întâi", **P.Gh.** a rămas unul din personajele cheie ale aparatului represiv din România, acţionând, într-un fel sau altul, în tot ce a presupus lichidarea oricărei rezistenţe anticomuniste.

După 1962 nu mai dispunem de date despre acesta. în cadrul anchetei ordonate de Ceauşescu în perioada 1967-1968, pentru compromiterea şi îndepărtarea lui Drăghici, numele lui **P.Gh.** a apărut frecvent, dar fără repercusiuni asupra acestuia. Dimpotrivă, în 1971 a fost decorat cu Ordinul „Tudor Vladimirescu", clasa a Îl-a.

PLEŞIŢĂ, NICOLAE

Data şi locul naşterii: 16 aprilie 1929, Curtea de Argeş

Studii: Universitatea Serală de Marxism-Leninism; Curs de specializare de un an în U.R.S.S. (1958); Facultatea de Istorie, Universitatea „Babeş-Bolyai" Cluj (1968). Potrivit unor alte surse, **P.N.** a absolvit opt clase medii în 1961.

Profesia de bază: muncitor necalificat

Activitate şi funcţii:

în 1945 s-a înscris în U.T.C. şi a luat parte la diferite acţiuni organizate de partid. în 1947 a fost primit în P.C.R. A fost trimis la o şcoală sindicală, apoi ales preşedinte al sindicatului muncitorilor forestieri din Curtea de Argeş.

în mai 1948 a fost promovat ca activist la fosta judeţeană U.T.M. Argeş şi după 4 luni a fost încadrat în M.A.I., Direcţia Regională a Securităţii Piteşti. A primit gradul de plutonier şi a fost numit lucrător operativ. Dovedind „pricepere şi conştiinciozitate în muncă", ulterior a fost avansat în grad şi promovat succesiv în funcţiile de şef birou, şef secţie şi locţiitor şef serviciu în cadrul regiunilor de securitate Arad, Vâlcea şi Piteşti. în perioada 1953-1956 a fost şef secţie la Direcţia de Cadre a M.A.I.

în 1960 era locţiitorul şefului Direcţiei Regionale M.A.I. Piteşti, cu grad de căpitan şi funcţie de general. Din 1962 până în 1967 a fost directorul Direcţiei Regionale de Securitate Cluj, succesorul său fiind lt. col. Ioana I. Constantin. în perioada iulie 1967 - noiembrie 1972 a ocupat funcţia de şef al Direcţiei de Securitate şi Gardă (Direcţia a VUI-a din cadrul Consiliului Securităţii Statului). Ulterior, devine şef al Direcţiei I din Ministerul de Interne (17 noiembrie 1972 - 1

mai 1974). în această calitate, avea funcţia de adjunct al ministrului de Interne. între 1 mai 1974 şi 13 noiembrie 1975 a fost secretar general al Ministerului de Interne, în urma transformării funcţiei de adjunct al ministrului în cea de secretar general. Din 15 noiembrie 1975 este numit din nou în funcţia de adjunct al ministrului. în 1978, fuga lui I.M. Pacepa în S.U.A. îl aruncă în dizgraţia lui Ceauşescu, care îl destituie, la 27 septembrie, din funcţia de adjunct al ministrului şi îl numeşte comandant al Şcolii militare de ofiţeri activi de la Băneasa. în 1 septembrie 1980 i se încredinţează conducerea Centrului de Informaţii Externe, noua structură de spionaj a României, fiind, totodată, numit şi prim adjunct al ministrului de Interne. în 1 decembrie 1984 este îndepărtat din funcţie şi trimis ca şef al Centrului de Perfecţionare a cadrelor de securitate de la Grădiştea. A fost trecut în rezervă în 1990 cu gradul de general-colonel.

în decursul activităţii sale, a luat parte la cele mai diverse genuri de activităţi specifice Securităţii: de la urmărirea grupurilor de rezistenţă din munţi, până la infiltrarea de spioni în ţările occidentale, de la asigurarea protecţiei antiteroriste a aeronavelor româneşti şi conducerii de partid şi de stat, până la purtarea de negocieri cu teroriştii internaţionali în vederea angrenării acestora în acţiuni ale Securităţii.

VÂLCU, VASILE

Data şi locul naşterii: 22 octombrie 1910, Ceamurlia de Jos, jud. Constanţa (alte surse indică 10 octombrie sau 26 septembrie acelaşi an)

Data şi locul decesului: 11 februarie 1999, Bucureşti

Studii: şapte clase elementare şi doi ani cursuri la Universitatea „Ştefan Gheorghiu" **Profesia de bază:** croitor **Activitate şi funcţii:**

Membru de partid din ilegalitate (1929). în 1941 intră în conflict cu Ştefan Foriş. A fost arestat şi deţinut pentru şase luni la Văcăreşti. A fost ales deputat de Constanţa în urma alegerilor din noiembrie 1946. Şef al Direcţiei A din D.G.S.S. în perioada 1 septembrie 1952 - 1954; şef al Direcţiei I Informaţii Externe din M.A.I. între 1954 şi 16 decembrie 1955. în 21 mai 1953 a primit gradul de general-maior de securitate.

Rezultatele slabe ale direcţiei şi atacul unui grup de români din exil asupra Legaţiei României de la Berna i-au atras destituirea în anul 1955 din munca pe „linie de Securitate", dar a continuat să-şi pună „talentele" în valoare pe „linie de partid şi de stat".

Adjunct al şefului Secţiei Bunuri de Consum a C.C. al RM.R. (din decembrie 1955). Ulterior, a devenit prim-secretar al Comitetului RM.R. din Regiunea Dobrogea (1956-1965), membru al Consiliului de Stat. Membru supleant al C.C. al P.M.R. (13 iun.1958-25 iun. 1960); membru al C.C. al P.M.R./P.C.R. (25 iun.1960-23 nov.1979); membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. (23 iul. 1965-12 aug.1969); membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.(12 aug. 1969-28 nov. 1974); membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. (28 nov. 1974-23 nov. 1979); membru, preşedinte şi vicepreşedinte al Comisiei Centrale de Revizie (23 nov. 1979-22 dec. 1989).

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

**** Ochii şi urechile poporului. Convorbiri cu generalul Nicolae Pleşiţă. Dialoguri consemnate de Viorel Patrichi în perioada aprilie 1999-ianuarie 2001,* Editura Lumea, Bucureşti, 2001;

Bălceşti, Horia Nestorescu. *Teohari Georgescu,* în „Arhivele Totalitarismului", an III, nr. 1/1995, p. 210-213

Betea, Lavinia, *Maurer şi lumea de ieri. Mărturii despre stalinizarea României,* Fundaţia loan Slavici, Arad, 1995;

Buzatu, Gheorghe, Chiriţoiu, Mircea (eds.). *Agresiunea comunismului în România. Documente din arhivele secrete: 1944-1989,* voi. I şi II, Editura Paideia, Bucureşti, 1998;

Buzatu, Gheorghe. *Comunişti din România în slujba organismelor secrete sovietice,* în „Revista de Istorie Militară", nr. 1/1998, p. 24-30;

Idem, *România - 1944: război, politică şi spionaj,* în „Destin românesc", nr. 1/1996, p. 108-121;

C.N.S.A.S., *Membrii C.C. alP.C.R. 1945-1989. Dicţionar,* Dobre, Florica (coord.), Editura Enciclopedică, Bucureşti, 2004;

Cosma, Neagu. *Contribuţia unor „minorităţi" naţionale la bolşevizarea României,* Bucureşti, 1996;

Idem, *Cupola. Securitatea văzută din interior. Pagini de memorii,* Editura Globus, Bucureşti, 1994;

Idem, *Securitatea, poliţia politică, dosare, informatori,* Editura Globus, Bucureşti, 1998;

Crişan, Gheorghe. *Piramida puterii. Oameni politici şi de stat din România (23 august 1944 - 22 decembrie 1989),* Editura Pro-Historia, Bucureşti, 2001;

Deletant, Dennis. *Ceauşescu şi Securitatea,* Editura Humanitas, Bucureşti, 1998;

Idem, *Teroarea comunistă în România. Gheorghiu Dej şi statul poliţienesc. 1948-1965,* Editura Polirom, Bucureşti - Iaşi, 2001;

Gheorghe Constantin, Miliana Şerbu, *Miniştrii de Interne ai României (1862-2001),* Editura Ministerului de Interne, Bucureşti, 2002;

Jela, Doina, *Drumul Damascului. Spovedania unui fost torţionar,* Editura Humanitas, Bucureşti, 1999;

Idem, *Lexiconul negru. Unelte ale represiunii comuniste,* Editura Humanitas, Bucureşti, 2001;

Onişoru, Gheorghe. *Arestarea şi anchetarea lui Teohari Georgescu,* în „Analele Sighet 7. Anii 1949-1953 - Mecanismele terorii", Fundaţia Academia Civică, Bucureşti, 1999, p. 434-458;

Oprea, Marius. *Banalitatea răului. O istorie a Securităţii în documente. 1949-1989,* Editura Polirom, Iaşi, 2002 (citat ca M. Oprea, *Banalitatea...)-,*

Idem, *Pagini din „copilăria"Securităţii române,* în „Dosarele istoriei", nr. 5, 1996, p. 34-39;

Idem, *Gheorghiu Dej, poliţia secretă şi puterea,* în „Dosarele istoriei", nr. 3(8), 1997, p. 29-32;

Idem, *Comuniştii români sub controlul sovietic,* în „Analele Sighet 5. Anul 1947 - căderea cortinei", Fundaţia Academia Civică, Bucureşti, 1997, p. 105-150;

Idem, *Micul funcţionar şi capcanele memoriei. Viaţa colonelului de Securitate Mişu Dulgheru,* în „Dilema", nr. 126, iunie 1995;

Idem, *Cum a ajuns zeţarul Teohari directorul tipografiei. O biografie a lui Teohari Georgescu,* în „Dilema", nr. 167, martie 1996;
Idem, *Naşterea Securităţii,* în „Anale le Sighet 6. Anul 1948 - instituţionalizarea comunismului", Fundaţia Academia Civică, Bucureşti, 1998, p. 271-306;
Idem, *Fapte şi moravuri la securiştii anilor '50. Radiografie a Direcţiei de anchete penale a Securităţii (1949-1953),* în „Anale le Sighet 7. Anii 1949-1953 - mecanismele terorii", Fundaţia Academia Civică, Bucureşti, 1999, p. 260-278;
Pacepa, Ion Mihai. *Orizonturi roşii. Amintirile unui general de securitate,* Editura Venus, Bucureşti, 1992;
Idem, *Moştenirea Kremlinului. Rolul spionajului în sistemul comunist de guvernare,* Editura Venus, Bucureşti, 1993;
Pelin, Mihai. *Culisele spionajului românesc. D.I.E. (1955-1980),* Editura Evenimentul românesc, Bucureşti, 1997;
Idem, *Un veac de spionaj, contraspionaj şi poliţie politică,* Editura Elion, Bucureşti, 2003 (citat ca M. Pelin, *Un veac...,);*
Persak, Krzysztof, Kaminski, Lukasz (eds.), *A Handbook of the Communist Security Apparatus în East Central Europe. 1944-1989,* Institute of National Remembrance, Warsaw, 2005;
Secaşiu, Claudiu. *Serviciul de informaţii al P. C.R.; Secţia a 11-a informaţii şi contrainformaţii din cadrul Comandamentului Formaţiunilor de Luptă Patriotice (F.L.P.) - Penetrarea serviciilor oficiale de informaţii (23 august 1944 - 6 martie 1945),* în „6 Martie 1945. începuturile comunizării României", Editura Enciclopedică, Bucureşti, 1995, p. 146-157;
Idem, *Serviciul de Informaţii al Palatului Regal (1946) - adevăr şi ficţiune,* în „Anale le Sighet 3. Anul 1946 - începutul sfârşitului", Fundaţia Academia Civică, Bucureşti, 1996, p. 294-318;
Serviciul Român de Informaţii, *Cartea Albă a Securităţii (23 august 1944-30 august 1948),* voi. I, Bucureşti, 1997;'voi. II (1948-1958), Bucureşti, 1994; voi. III (1958-1968), Bucureşti, 1995; voi. IV (1968-1978), Bucureşti, 1995;
Simon, Titu. *Din culisele serviciilor secrete româneşti. Pacepa quo vadis?,* Editura Odeon, Bucureşti, 1992;
Solomovici, Teşu. *Securitatea şi evreii. Despre călăi şi despre victime,* voi. I-II, Editura Ziua, Bucureşti, 2003-2004;
Şerbulescu, Andrei. *Monarhia de drept dialectic. A doua versiune a memoriilor lui Belu Zilber,* Editura Humanitas, Bucureşti, 1991;
Troncotă, Cristian. *Istoria serviciilor secrete româneşti. De la Cuza la Ceauşescu,* Editura Ion Cristoiu, Bucureşti, 1999;
Idem, Aspecte ale bătăliei desfăşurate pe frontul secret al informaţiilor înainte de instaurarea guvernului dr. Petru Groza, în „6 Martie 1945. începuturile comunizării României", Editura Enciclopedică, Bucureşti, 1995, p. 279-287;

INDICE DE NUME DE PERSOANE[100]

100 Am inclus la indice şi persoanele care figurează în documente cu iniţiale, nume conspirativ sau numai cu numele; în aceste cazuri am precizat calitatea de arestat, urmărit,

A
A. E., arestat - 362 A. S. - 395
Abrahamian, Avedis - 78 Abrudan, locotenent - 435 Acheson, [Dean Gooderham], secretar de stat -338
Adam, Adler Iosif- 216 Adenauer, [Konrad] - 375 Admniţei, Dumitru - 587 Adrian, Mihail Mauriciu S. - 216 Ady Andrei - 80 Ady Ladislau - 70 Afilon, Verga - 276 Afrim, Adrian - 688, 689 Aigner, Helmuth - 691, 692, 693 Albu, Ştefan - 396 Aldeanu, legionar, emigraţie - 345 Aldescu, Grigore - 560, 567 Alecu, Dan - 657 Alexandrescu, Gheorghe - 79 Alexiu, Constantin - 82 Amăriuţei, Constantin - 305, 677 Amzăr, [Dumitru] - 296 Anca, Victor - 660 Anderca, Traian - 659 Andreescu, Mătuşei - 80
Andreescu, Mihai - 82 Andrei, Dumitru - 464 Andrei, Olimpiu - 213 Andronache, Nicolae T. - 216 Andronescu, D. - 354, 659 Andrubovici, loan - 659 Anghelescu, Gheorghe - 78, 485
Antal, Jakab Andrei - 662 Antohi, Vasile - 70 Antonescu, Gheorghe - 612 Antonescu, [Ion] - 273, 274 Antonescu, [Mihai] - 345 Antoniu, profesor, emigraţie - 343 Antoniu, Samoil - 185
Apetre, Victor - 657 Apostol, Gheorghe - 64, 70 Apostol, Gheorghe - 469, 473 Apostol, Melita - 76 Aranici, Pavel P. - 78, 219, 456 Arbore, Grigore - 304 Archibald, Alexander - 560
„Argeşul", informator - 415 Arhip,'Jean - 575, 576, 577, 608, 609, 610, 611, 612 Aristide Nicolae - 580 Armencea, Savu - 474 Arnăuţoiu, Torna - 478
Aronescu, maior - 526, 531, 543, 544
Arsene Constantin - 585
Ascar, Block - 549
Atanasiu, Constantin - 477, 478, 484
Auschnitt, Max - 337, 338
[Aznavorian], Betros - 500
Aznavorian, Hurmuz - 498, 499, 500, 501, 503, 504 [Aznavorian], Orusian - 500
B
B. J., urmărit - 395
„B. N.", acţiunea de grup - 517
B. S., urmărit-402, 405
B. W., ofiţer-351
Babei, Gheorghe - 17, 326
Babici, Louis - 551
Baciu, Io an - 441
Baciu, Ştefan - 304
Badea, Constantin - 589
Badea, Gheorghe - 664
Bailă, Eugen - 585
Baiulescu, Stelian - 380
Bajka, Anton - 473
Balaban, Iulian - 673
Balaci, Nicolae - 80
Balea, Gheorghe - 201
Balog, consilier - 675
Bandi, Roman - 186
„Banu, Ion", informator - 394, 396

informator, agent, persoană din emigraţie, ofiţer, fost membru al partidelor politice etc. în paranteze drepte am redat prenumele persoanelor identificate din alte surse.

Banu, Nicolae - 477
Baraney, Balaban - 409
„Barbu", informator - 404, 406
Barbu, Stelian I. - 218
Barbu, Ştefan - 81, 600, 602
Barbus, Gheorghe - 587, 597
Barna, Elena - 588
Baziliu, Nicolae-470, 471
Băjenaru, St. - 688, 689, 690
Bălan, locotenent-major - 507
Bălănescu, Gabriel - 279, 280
Bălănescu, Petre - 448
Bălescu, Iancu - 413
Bălţei, Domiţian - 82
Bănăţeanu, Marcel - 416
Bănescu, emigraţie P.N.Ţ. - 444
Bănuleasa, Petre - 481
Bârlădeanu, Alexandru - 685
Bârlea, Octavian - 293, 302 „Bec", informator - 400 Bege, David - 473 Bei, Simona - 551
Belciug, Teodor - 199 Beldeanu, [Oliviu] - 196 Beldiceanu, Nicolae - 294 Benderil, Manole - 612 Benko Andras - 678 Bentley, Elvin - 548
Bentoiu, Aurelian - 480, 498, 499, 500, 502,
503, 504, 505 [Bentoiu], Ion - 499 [Bentoiu], Sora - 499 Benvenisti, Mişu - 351
„Beny", informator - 415 Berger, Aladar - 75 Berger, Ion - 694
Berry, Doreen - 568, 674, 688, 689, 690
„Biana, Liviu", informator - 396
Bianu, Cornel - 668
Bidault, [Georges-Augustin] - 548
„Bili", emigraţie (urmărit, posibil informator)
- 688, 689, 690 Billas, Frantisek - 551 Biriş, Emilian - 79 Biriş, Vladimir Gr. - 217
Birtaş, Gavril - 12, 74, 75, 76, 77 Bisoceanu, Stelian - 304 Blaga, Ion - 269 Blaga, Ştefan Şt. - 219 Bobeică, T. - 529, 534, 535 Bobi, căpitan - 520 Bobos, Liviu - 592 Bobu, Radu Aurel-218
Boca, Ioan - 218 Bocos, Petre - 474 Bocşe, Iosif- 214, 258 Bodea, Ioan - 352 „Bodi", informator - 436 Bodnăraş, Emil - 64, 65, 67 Bodolea, Liviu - 355 Bodor, Petre - 570, 572
Boeru, Traian - 669 Bogdan, Alexandru - 183 Bogdan, Hary - 215 Boian, Gheorghe - 663
Boico - 332
Boilă, Romulus, emigraţie - 292, 294, 305,
345, 346,425,551,578, 579 Boilă, Romulus, fost ministru - 345 Bolintineanu, membru P.N.L. - 499 Bolintineanu (Balint), Ioan Gh. - 78, 178, 179, 180, 181, 218, 228, 229, 230, 314 Bolohan, Dragoş - 664 Boncotă, Gheorghe - 660 Bondric, Eugen - 472 Bordei, Ion - 472
Borobaru, legionar, emigraţie - 370 Borşa, [Dumitrescu] - 603 Borşan, Dumitru - 78
Borzechian, Arsene - 637 Botana, emigraţie - 303 Botezat, Eugen - 612 Boutby, Robert - 548
Bozianu, Mihai - 409 Brajbaru, Ion - 474 Brădescu, Faust - 303, 304 Brăiloiu, [Constantin] - 293 Brâncoveanu, Constantin - 688 „Brânduşa", informator - 396 Brânzei, Gheorghe - 360
Breahna, Maria - 357 Breahnă, Iordache Gh. - 215 Breban, IosifM.-78, 109,217 Breiner, Paraschiva - 76 Brown, Irwing - 304 Brown, Tomas - 557 Bucătaru, Gheorghe - 589 Bucicov, Valeriu - 80 Bucur, Nicolae - 78, 484 Budişteanu, legionar - 603 Budişteanu, Nicolae F. - 81, 213, 451 Buescu, Victor - 302, 424 Bugoi, Vladimir - 358 Bujin, Nicolae - 554 Bulhai,

Gheorghe - 664 Bunaciu, Avram - 11, 186 Bunescu, Alexandru - 497, 668 Bunescu, Marius - 582 Bunescu, Preda - 680 Burileanu, [Aristide] - 291 Burks, R.V. - 679 Busuioceanu, [Alexandru] - 462 Butariu, Miron - 580 Buteica, Mircea - 481
Butler- 610
Butyka, Andrei Francisc - 80, 183, 185, 187, 214, 239,459
C
C. C., urmărit-395 C. C., acţiune-519 C. E., urmărit - 402 C. G., informator - 406 Cahana, Saia - 467
Calmanovici, Emil - 182, 183, 184, 185, 187 Campus, emigraţie - 343 Candel, Alfred - 467 Caracaleanu, Ion - 589 „Caragea", informator - 485 Caraghiaur, Eugen - 304 Caraivan, membru în rezistenţă - 353 Caram, locotenent-major - 529 Caraman, Mihai - 245, 246 Caranicolov, Boris - 82 Caraten, I. - 477 Carbonel, M.A.E. britanic - 676 Carol al II-lea - 272, 273, 301, 345 „Carp", informator - 406 Carp, Eugen - 398, 399 „Carpaţi", informator - 396 Carusi, Spiridon - 662 Casza, Ştefan - 453 Catană, Mircea - 563 Cazaban, Theodor - 294, 424, 585, 677 „Călinescu", informator - 576 Călinescu, Armând - 273, 282 Căruntu, Constantin - 79 „Câmpeanu" [Mândruşca Pavel], informator - 395
Câmpeanu, C. - 271 Câmpeanu, Viorel - 82 „Câmpineanu", informator - 575 Cârciog, Mihai - 293, 343, 674, 684 Cârciog, Sanda - 674, 685 Cârnu, maior - 358 Ceauşel, Ion - 357 Ceauşescu, Nicolae - 539 Cehan, „Vocea Americii" - 340 Ceia, Aurel - 17 Cercel, V. - 519 Cernea, Ioan I. - 214 Cernichevici, locotenent-major - 401
Cesianu, [Constantin] - 443
Chendi, Ştefan - 674
„Chioreanu", informator - 394, 396
Chioreanu, locotenent-major - 520
Chioreanu, Nistor - 279, 280
Chircan, Stoian - 203, 204
Chiriac, Florian - 214
Chiriac, Nic. - 585
Chiriac, Teodor - 392
Chirilă, Radu - 533
Chirilescu, Ilie - 384
Chiriş, Aurel - 505
Chiriţă, Marin - 663
Chiriţescu, Sanda - 612, 613
Chirtu, Gheorghe - 80
Chişinevschi, Iosif- 64, 66, 67, 70, 76
Chiujdea, Io an - 468
Chivu, Stoica - 64, 65, 70
Choroulinkov, Ivan - 563
Chripko, Ştefan - 562
[Cicei], Maria - 505
[Cicei], Radu - 505
Cicei, Romulus - 499, 505
Ciceu, Teodor - 656
Cichinschi, Io an - 656
Ciobanu, Ioan Ioan - 213
Ciobanu, Ion - 472, 473
Ciolac, Ion - 637
Ciorănescu, Gheorghe - 424

„Ciorlăuşi", informator - 396
Ciuciureanu, Constantin - 657
Ciuculete, Dumitru - 469
Ciunganu, Liviu - 469
Ciuperceanu, Mircea - 661
Ciurea, Mihai - 293
Clay, Lucius D. - 560
Cleju, Ioan N. -218
Clime, Gh. - 284
Cocriş, Ştefan - 416
Cocuţ, „Vocea Americii" - 340
Codreanu, Corneliu Zelea - 272, 273, 274,
276, 277,281,282,284 Codrescu, Nicolae - 304 Cohen, emigraţie - 345 Coifan, locotenent-major - 418 Cojocaru, Dragoş - 468, 469 Cojocaru, Iulian - 78 Colescenco, Aurel - 79
Coliu, Dumitru - 64, 70 Coltesti, Dumitru - 399 Comăniciu, Horaţiu - 274, 425, 449
Constantinescu, Alexandru - 353 Constantinescu, Constantin - 81 Constantinescu, Dumitru - 220 Constantinescu, Gheorghe - 656 Constantinescu, Gheorghe D. - 217 Constantinescu, Gogu - 553, 685 Constantinescu, Gon - 670 Constantinescu, Marin - 472 Constantinescu, Miron - 64 Constantinescu, Virgil - 80, 214 Constantinescu-Iaşi, Petre - 11, 12, 13
Constantiniu, Radu H. - 17 Continci, Ion - 474 Corin, Aurel I. - 79, 217, 326 Cornea, Victor - 424, 425, 568 Cosma, Neagu - 79, 213, 484 Cosmescu, Gh. - 592
Costache, locotenent-major - 517, 521, 527,
531,544 „Costache", informator - 398, 399 Constandache, Paul I. - 219, 251 Coste, Brutus - 497, 551, 580, 679, 680 Costescu, Vasile - 203, 204 „Costică", emigraţie - 381
Coşovanu, Dumitra - 220 Cowles - 360 Crainic, Nichifor - 603 Crăciun, ofiţer - 603, 604
Crăciun, Iosif - 360 Crăciunaş, Silviu - 673, 674, 684 „Creangă", agent - 436 Cretzianu, Alexandra - 292, 293, 295, 337,
338, 345, 666 Creţu, căpitan - 521, 535, 543 Creţu, Vasile - 572 Crihan, Anton - 666, 668 Crisoghelos, Andrei - 182, 183, 184, 187 „Cristea", agent - 591 Cristea, Aurel - 207
Cristea, Liviu - 343, 568, 689 Cristea, Marin - 589 Cristescu- 331 Cristescu, Alexandra - 302
Cristescu, Nae - 280 Crişan, Alexandra - 380
Crişan, Ion - 186
Crişu, Axente - 302
Croitoru, Marin - 489
Crac, Samuel - 71
Csergő, Ion - 592
Csilik, Rudolf - 201, 202, 203, 204
Cucu, rezistenţă - 353
Cuiumdzelis, Teodor - 662
„Cujbă", informator - 421, 423
Curpen, Gábriel - 195
Cuşa, Ion-563, 585
Cuteanu, Gheorghe S. - 17, 219
Czeinczock, Mihai - 593

D

D. G., fost om de serviciu la clubul P.N.Ţ. - 395
D. V., arestat - 362
Dabija, [Nicolae] - 355
„Dan, Ion", informator - 394

Daponte, D. - 684
Dargas, Antoni - 551
Davilla, Carol (Citta) - 296, 297, 342
Dănescu, Marin - 588, 597
De Roover, delegat - 559
Deak, Paul - 340, 671
Deatcu, Cornel - 478
Deau, Jean - 653
Decei, Aurel - 342
Deleanu, Nicolae - 470
Delgado, Mucio F. - 559, 580, 652, 666, 678
Demeter, Alexandru - 74, 80, 215, 334, 506,
533, 544 Demetrescu, Paul - 82 Demetriade, Alexandra - 457 Demetrio, emigraţie - 303
Dezideriu, Albrecht - 653 Diaconu, Ioan - 214 Diaconu, Mircea - 465 Diaconescu, Ioan I. -
217 Dima, Ioan - 354
Dimitriu, Adrian - 574, 575, 576, 577, 608,
609,610,611,612,613 Dimitriu, Paul - 499 Dincă, Ion - 193
Dinescu, M. Vasile - 79, 214, 459 Dinu, Vasile - 222, 246 Dişireanu, locotenent-major - 507
Dobre - 527, 531 Dobre, Dionisie - 200 Dobre, P. - 517 Dobre, Petre - 210 Dobrotă, Ioan S. -
218 Docuţa, Constantin - 371, 372 Doicara, Nicolae - 17, 194, 195, 196, 197, 198, 213, 242,
320, 329, 553, 554, 559, 568, 569 Donath, Pavel - 183 Doncea, evadat - 76 Dorin, H. - 532
Dorneanu, Nicolae - 458 Dorobanţu, Lazăr - 561, 572, 573, 614 Doropea - 518 „Dragnea",
informator - 592 „Dragomir", informator - 396 Dragu, Ion-293, 296
Drăghici, Alexandru - 60, 61, 64, 65, 67, 68, 69, 70, 188, 190, 194, 199, 307, 426, 427, 463,
475, 476, 555, 562, 599, 615, 671 Drăgulin, Gheorghe - 592 Drăguţ, Ioan - 415 Drentea,
Nicolae - 17 Dreve, Gheorghe - 380 Draescu, Alexandra Gh. - 217 Duca, I.G. - 272, 273 Ducu,
Ştefan - 200 Dulama, Gheorghe - 473 Dulghera, Liza - 183
Dulghera (Dulbergher), Mişu - 12, 181, 182,
183, 184, 185, 186, 187 Dulles, Allen W. - 409 Dulles, John Foster - 342, 409 Duma,
Elena - 659 Duma, Teodor - 570 Dumbravă, Ion - 637 „Dumil", informator - 574, 608, 609
Dumitraşcu, ofiţer - 533 Dumitraşcu, Alexandra S. - 219, 234 Dumitraşcu, Nicolae - 219
„Dumitrescu", informator - 576 Dumitrescu, locotenent-colonel - 467 Dumitrescu, Nicolae I.
- 219 Dumitrescu, Nicolae N. - 79 Dumitrescu, Vasile - 296 Dumitrescu-Zăpadă, [Constantin]
- 281 Dumitriu, profesor, emigraţie - 304
Dumitriu, A. - 513, 525, 526 „Dunăreanu", informator - 574 Dumitru, Vasile - 505 Dunning,
John - 557 Duţă, Florea N.-81,215 Duzinchevici - 593

E

„E. D.", emigraţie - 515 Eden, [Robert Anthony] - 374 Eftimie, Teodor - 589 Einhorn,
Wilhelm-81 Eisenhower, Dwight - 340, 409 Elena, Regina mamă - 426 Eliade, Mircea - 296,
302, 303 Emanoil, Ioan - 215 Eminescu, Mihai - 360 Enache, Auricâ Gh. - 250, 251 Enache,
Ion - 266 „Enăchiţă", informator - 613 Enciu, M. - 186 Ene, Constantin - 595, 596 Ene,
Iordan - 645
Enoiu, Ion Gheorghe - 214, 240, 241
Epure, Virgil - 467, 468
Evghenie, Atanase (Tănase) - 190, 191, 192,
193, 213 Ezeranski, Z. - 557

F

Faina, Licinius - 431, 657 Farcaş, Cornel - 457 Făinaru, Hari - 305 Fărcăşanu, Emil - 474
Fărcăşanu, Ion - 474

Fărcăşanu, Mihail - 291, 293, 297, 425, 566, 567
Fărcucean, Florea - 248 Fechete, Augustin - 466 Ferdinand, Georg - 551 Feyer, Ştefan - 80
Firn, Sorin - 384 Fleacă, Emilia - 74 Fleacă, Ioan - 74 Flis, Adolf-467 Flood, Daniel J. - 680
Flora, Cleo - 343
Florea, Aurel - 79
Florea, Eremia - 78
Florea, Paul - 354
Florescu, inginer - 201
„Florescu, Gheorghe", informator - 498
Florescu, Ştefan (zis Puiu) - 279, 280
Foiciuc, Gheorghe - 663
Fontaine, Marcel - 682
Ford, Gerald R. jr. - 680
Ford, Henry II - 409
Foriş, Ştefan - 76, 77, 184
Franco [Francisco] - 272, 426
Frankiewicz, Ion - 696
Fucs, Beriş M. - 216
Furdui, Lucian - 299, 300, 301

G

G. I., urmărit - 402 Gabudeanu, Dumitra - 659 Gafencu, Grigore - 296, 299, 426 Gal, Ion (Ioan) - 212, 231, 233, 236, 258,
259,263 Galea, Clarance - 343, 568 Galeş, Victor - 78 Galfh, Avram - 467 Galfy, Desideriu - 694 Gallois, Auguste - 304 Gane, Constantin - 280 Garabedian, Cricor - 79
Gather - 567 Gavrilă, Nicolae - 474 Gavriliuc, Ioachim - 202, 203, 204 Gavriliuc, Leon - 200
Gavriliuc, Mihai - 97, 188, 189, 190, 198,
199, 200, 201, 202, 203, 204, 205 Gavrilov, Alexandra - 80 Găină, Ovidiu - 276
Gâldău, Florian - 669 Gârneaţă, Ilie - 298, 301, 632, 669 Geică, Constantin - 82 „Gelu", informator - 404 Georgescu, colonel - 510, 519, 525, 543 Georgescu, locotenent - 395, 396, 404 Georgescu, Constantin - 554, 555 Georgescu, Constanţa - 354 Georgescu, Emanoil - 467
Georgescu, Horia - 673, 684 Georgescu, I. - 186
Georgescu, Rică - 182
Georgescu, Teohari - 9, 10, 11, 12, 13, 14,
19,21,60, 65,309,314,315,321 Georgescu, Valentin - 666 Georgescu, Vasile-Bârlad - 399 Georgescu-Cosmovici, Adriana - 306 Geraint, Owen - 345 Gerhard, F.J. - 548 Germenji, Vasile - 680 Geuss, [Fernon] - 548 Ghenea, Radu - 303 Gheorghe, Aurel - 80 Gheorghe, Cosma - 303 Gheorghe, Gheorghe M. - 200, 202 Gheorghe, Ion - 566 Gheorghe, Marin - 81
Gheorghinescu, Constantin - 467, [468] Gheorghiţă, Gheorghe - 458 Gheorghiu, Constantin Virgil - 306 Gheorghiu, Ion - 467 Gheorghiu, Miron - 79 Gheorghiu, Nicolae - 568, 569
Gheorghiu, Traian - 399 Gheorghiu-Dej, Gheorghe - 9, 10, 64, 65, 67,
89, 198, 328, 428 Gherasimescu, Toma - 463, 464 Gherman, Eftimie - 304, 571, 572, 575, 610, 611
Gherman, Ioan S. - 217
Ghica, Alexandru - 666
Ghidei, Constantin - 302
Ghilezan, Emil - 666
Ghinea, Ion - 304
[Ghiorghiu],Atanasie - 500
Ghiorghiu, Gheorghe (zis George, Georgel) -

498, 499, 500, 502, 503, 504 [Ghiorghiu], Ortansa - 500 Gibson, Gladys - 673, 674, 684 Gigurtu, Ioan - 273 Giuglan, Iosif- 80 Giurcovici, Radomir - 359 Glava, Dumitra - 657 Glazer, S. - 559
Gluvacov, Andrei - 79, 213, 325 Gogu, Puiu- 195 Gold, Smion - 467 Goldemberg, Bernath - 79 Goldstein, Gogu - 345
Golea, Traian - 370
Golea, [Ioan] - 351
Golumbovici, Cornel - 81
Govora, N.S. (Nicolae Stelian Beldie) - 302
Grama, Mihai - 659
Granetz, V. - 557
Gregorian - 559
Gregorian, Alexandra - 302, 303, 343
Grew, Joseph C. - 560
Grigorescu, Ioan - 361
Grindea, [Carola]- 343
Gronchi, Caria - 552
Groza, Petra - 63, 68, 69
Grozea, Dimitrie - 284
Gradea, Constantin - 370, 371
Grimberg, Maximilian - 80
Gulea, Aurelian - 448
Gun, „Vocea Americii" - 340
Gyorfi, Emeric - 473
Gyr, Radu - 603
H
Hacsch, deputat german - 558 Hagea, Constantin - 395 Haiducu, Ludovic - 81 Hais, Arno - 551 Hannut, P. - 559 Hano, Haintz - 479 Hardt, Henry - 693 Hariton- 521 Haselhoff, E. - 557 Haţeganu, Iuliu - 394 Haţeganu, V. - 580 Haşu, Gheorghe - 468 Haşu, Laurian - 468 Hazbiu, Kadri - 562 Hendersen, Arthur, Sir - 675 Hentiu, Mihai - 415 Herescu, Ileana - 568 Hertler, deputat german - 558 Herwart, Scheiner - 297 Hida, Tiberiu - 78 Hila, Augustin - 666 Hitler, [Adolf] - 272, 273, 274 Hodje, Thomas - 572 Hoinic, Dragoş - 276 Holingher, Isidor - 78, 447, 484 Holter, Ervin - 384 „Horia", informator - 400 Horia, Vintilă (Caftangioglu) - 296, 302, 303, 447
Horotan, Gh. - 575, 576, 577
Horst, Dephner - 479
Hossu, Iuliu - 674, 685
Hotăranu, Emil - 655
Hristea, locotenent - 421
Hriţan, M. Nicolae - 217
Hugeanu, Dumitru - 662
Huidan, S. Marin-218, 513, 518, 519, 520, 527, 533, 544 Humphrey, Hubert - 548
Iacob - 316 Iacob, Martin - 78 Iacobescu, legionar - 447 Iana, Aurel - 481 Iancu, Constantin - 78 Iancu, Menahin - 467 Iani, Nicolae - 70, 217 Iasinschi, Vasile - 283, 449 „Ică, I.", informator - 513 Ierunca, Virgil - 677 Ileana, prinţesă - 301, 303 „Ilie, Alexandru", agent - 592 Ilie, Gheorghe - 79 Ilie, Marcinus - 214 Ilie, Mihai - 78, 484 Iliescu, maior, emigraţie - 297 Iliescu, Ecaterina - 674, 684, 685 „Ilieş", informator - 397 Imgardt, Wagner - 446 Imre, Ambrozie - 694 Imrédy [Béla] - 149 „Ioan, Nicu", informator - 523 Ioana, Constantin - 262

„Ion", informator - 688, 689 Ion, Gheorghe - 296, 669 Ionescu, căpitan - 518 Ionescu, locotenent-major - 483 „Ionescu", informator - 398 „Ionescu, Claudiu", agent - 591 „Ionescu, Radu", agent - 591 Ionescu, Emil (nume fictiv) - 301 Ionescu, Gheorghe - 193, 207, 210, 228, 231, 244, 246, 249
Ionescu, Dumitru Gh. - 218 Ionescu, Ghiţă - 293, 582, 682 Ionescu, Gigi - 462 Ionescu, Hristache - 361 Ionescu, Ioan - 585 Ionescu, Ion - 652, 653 Ionescu, Marin Florea - 11, 12, 13, 21, 63, 68, 69
Ionescu, Mihail Fotin - 302 „Ionescu, Natalia", informatoare - 481 Ionescu, Ştefan (zis Bălceşti) - 466 Ionescu, Traian - 81 Ionescu, Virgil - 458 Ionescu, Vladimir - 551 Ioniţă, Constantin - 587 Ioniţă, Nicolae - 545 Ioniţă, Stelian - 588 Ioraş, Toader - 303, 305 Iordan, Ioan B. -219 Iorga, Marin - 269, 506, 535 Irimia, Gheorghe - 417 Isac, Ambrozie - 79 Iştoc, Gheorghe A. - 218 „Iulian", legionar, emigraţie - 380 Iusko, Ioan - 380 Ivan, ofiţer - 526, 527 Ivanovici, Dan - 566, 567 Ivanovici, Dumitru-254, 255, 260, 261, 263, 266
Ivaşcu, Ion - 594, 595, 596, 604 Izsak, Adalbert - 17

J

J., Gh., arestat - 360 Jacobson, Jacob - 345 Janoviak, Jean - 562 Javits, Jacob - 680 Jean - 330 Jianu - 331 Jianu, Gheorghe - 353 Jianu, Marin - 63 Junker, M.E. german - 558 Jura, Ioan - 80

K

„K. 3", rezident - 414 Kaldor, consilier - 675
Kalousek, Iosif- 12, 311, 322
Kasiulis, Vytautas - 563
Kavza, Ştefan - 218
Kelterman, Gerhardt Gunther - 694
Kennedy, John [Fitzgerald] - 548
Key, Edna - 548
Kiriţescu, Marina - 351
Kiss, Iuliu - 587, 591
Kiss, locotenent - 436
Kiss, Vasile R.-218
Kitzinger, Georg - 548
Klein, Mihai - 214
Kleper, Iulius - 292
Klimas, Pierre - 563
Kofler, Remus - 182, 183, 184
Komistek, Ana - 201
König, Adrian - 360
Körmendi, Tibor - 563
Kostrba, O. - 557
Kovács, Francisc - 473
Kovács, Mihai L - 219
Kovács, Pius L. - 79, 214
Kovács, Ştefan - 473
Krasnoselschi, Vladimir - 612
Kubş, Csendz K. - 559
„Kurt", agent - 688, 689

L

Lache, legionar - 484 Lafont, Svetlana (născută Valentova) - 563 Lascu, Alexandru - 199
Lascu, Constanţa (fostă Simionescu) - 199, 202

Latey, B.B.C. - 568 „Laura", emigraţie - 689 Lazarovici, Fănel - 78 Lazăr, Dumitra - 254
Lazăr, Petre - 579, 685 Lăpuşan, Horia - 219 Lăzărescu, Dan - 499 Lăzărescu, Dumitra - 82
Leibovici, Iancu - 397, 401 Leigh, John - 652, 666 „Leonida, S.", informator - 513 Leonte, locotenent-major - 509 Leoszko, Joseph - 562 Leszynsky, Doguslav - 691 Leteridge, Betty - 551
Leu, Nicolae L-81, 215 Lieven, Alexandra - 690 Linţu, loan loan - 215 Lipoveanu, Constantin - 201 Liteanu, Nicolae - 210, 260, 261 „Liviu", informator - 575, 610 Lixandra, Vasile - 70
Lloyd, Ian, Sir - 675 Loghin, loan - 553, 554 Lovinescu, Monica - 677 Lowit, Thomas - 562
Luca, Damaschin - 280 Luca, Ilie I.-218 Luca, Vasile - 9, 10, 11 „Lucreţin", informator - 396
Lucuţă, Traian - 479 Ludwig, Mihail - 662 „Lungu", agent - 380 Lupan - 182 Lupan, Gavrilă - 361 Lupescu, Elena - 345 Lupu, Nicolae - 413

M

M. C., urmărit - 402
M. V. („Calciu, Ileana"), informator - 395
Macri, Emil - 236
Maftei, Gheorghe - 590
Mailat, legionar, emigraţie - 370
Maiorescu, Gheorghe - 215
Mako, E. - 557
Malaxa, [Nicolae] - 338, 339
Malea, Petra-219
Malinowski, Stefan - 563
„Mandea", informator - 400
Manea - 507
Manea, Marin - 453
Manea, Nicolae - 415
Manea, Stratulat - 589
Maniu, Iuliu - 273, 274, 305, 671
Manoilescu, Grigore - 302, 303, 370
Manu, Gheorghe - 276
Manuilă, Sabin - 462, 497
Mara, Savin - 71
Marcarian, Dinar - 82
„Marcel", informator - 404, 405, 406
Marcovici, Reghina - 589
Marcu, Traian - 394
Marin, Constantin - 79
Marin, Sandu - 301
Marinache, Ion - 431
Marinescu, emigraţie - 343
„Marinescu, Elena", informator - 610
Marinescu, Florica - 74
„Marinescu, Gheorghe", informator - 404
Marinescu, Ioan Gh. - 213, 459, 484
Marinescu, Mihai A. - 216
Marinescu, Nicolae - 572, 676
Marinescu, Ruxandra - 207
Marinescu, Viorel-Paul - 210, 211, 212, 254,

255,256,257,258 Mariţia, Nicolae - 674 Marta, Florian - 573 Martin, Nicolae Neamţu - 305 Marton, Aron - 487, 488, 662 Mataizer, Stelian F. - 218 Mateescu, Eugen - 659 Mateescu, Marcel - 80 Mateescu, Nicolae - 81 Mateescu Nicolae, emigraţie - 293 Matei, ofiţer - 607 Matei, Aurel - 592 Maurer, Ion Gheorghe - 242 Mauriciu, Adam - 78 Mazuru. Vladimir - 12, 15, 16, 71, 310 M I I eonid - 677 M R covschi - 17, 79 M S 'an A. - 217 Mânzatu. Nelu - 293, 296, 301 McCarthy. [Joseph Raymond] - 340 M C a John - 548, 680 M K ;prezentant - 548
McNeal. Charles - 557 Meinic, Alexandra - 75 Melnik - 64 Mendel, Ana - 467 Mernea, Constantin - 246, 254, 266 Metz, Louis Eugen - 559, 584, 585, 586, 655 Meţiu, Ion - 76 Micu, Virgil - 295, 671, 677 Mieczyslaw, Werno - 563 Mihai I - 295, 296, 298, 300, 301, 306, 345,
426, 580, 579, 580, 656, 666, 676 Mihai, Mihail - 465 Mihalache, Ion - 355, 466
Mihalcea, Aurel - 457
Mihaly, Alexandru I.- 219
„Mihăescu", informator - 498
„Mihăilescu, Ghiţă", informator - 611
„Mihăilescu, Ion", informator - 611
Mihăilescu, Anghel - 79
Mihăilescu (Mihael), Titus - 666, 673, 686
Milo, Maria - 305
Miloiu, Nicolae - 660
Mineu, legionar - 189
Minie, George - 548
„Mircea", informator - 415
Mircea, Alexandru - 426
Miroiu, Elias Sara - 17
„Miron", informator - 498
Mironovici, Elena - 463, 464
Mironovici, Radu - 277, 278, 279, 457, 463,
464, 532 „Mitică", agent - 386 Mititelu, Constantin - 466 „Mititelu, Ion", informator - 398 Mitoiu, Marin Gh. - 219 Mitucă, Ioan - 660 Mitulescu, Alexandru - 612 Mladin, Ştefan Const. - 70, 214 Mleşniţă, Constantin - 247 Mocan, Gheorghe - 591, 597 Mocanu, Ştefan - 416 Moczar, Mcislav - 565 Moga, Gheorghe - 79 Moghioroş, Alexandru - 64, 66 Mogoş, Gheorghe - 354 Moiş, Aurel - 17, 213,559 Mokel, Konrad - 479 Moldor, Lucian - 17
„Moldoveanu", informator - 400 Moldoveanu, Horia - 474 Moldoveanu, Nelu - 279 Moraru, locotenent - 441 Moraru, Ioan - 360 Morawski, Mathias - 563 Morăruş, Vasile - 79 Morgan, Thomas - 549 Mossou, Basil - 673 Motancea, S. - 475 Motaş, Constantin - 610 Moţa, Ionel- 281, 328 Movilă, emigraţie - 345 „Mozes", informator - 436
Muleşiu, Nicolae - 79
Muller, Friedrich, episcop lutheran- 450
Munteanu, Bazil - 293, 302
Munteanu, Gheorghe - 345
Munteanu, Mihai - 478
Munteanu, Milică - 17
Munteanu, Nicolae L. - 219, 238
Munteanu, Vasile T. - 217
Munteanu, Viorel - 473
„Mureş", informator - 498
Mureşanu, locotenent - 394, 395, 396

Mureşeanu - 325, 326
Murgoci, Gheorghe - 587
Murgu, Ion - 674
Murray, Dalton - 661
Mutiu, Ilie - 591, 597
N
N. D., urmărit - 402, 405
N. I., urmărit - 402
Nacu, Victor - 593
„Nae, Olănescu", informator - 574
Naghi, Gheorghe - 662
Nagy, Ferencz - 424
Naum, Grigore - 79, 214, 422, 455, 492
Naum, Neagoe - 293
„Năstase, I.", agent - 591
Năstase, Sepi M. - 218
Năvodaru, Luiza - 82
Neagu, Ion Ovidiu - 215, 605
Nedelcu, colonel - 308, 316
Nedelcu, Mihail I. - 12, 215
Neferu, emigraţie - 380
Negrea, Vasile - 238, 239, 597, 615
Negreanu, Ion - 228, 235, 244, 248, 254, 255,
263, 266 Nehru, [Jawaharlal] - 374 Neigelain, socialist - 548 Neniţescu, Ştefan - 390
Nestianu, Constantin - 467 Niagoloff, Vasil - 563 Nichita, N. - 532 Nicoară, Petre - 580
Nicolae, Constantin - 228, 235, 236, 244, 248
Nicolae, Vasile - 591
Nicolaescu, Stelian - 489
Nicolau, Ilie - 213
Nicolescu, Ionel - 443
Nicolova, Catilieva Felicia - 693 Nicolschi, Alexandru - 12, 15, 16, 321, 506, 539
Nicula (Necula), Vasile - 399, 400 „Niculescu", informator - 404 Niculescu, Barbu - 425, 566,
567 Niculescu, Ioan - 361 Niculescu, Marin - 303 Niculescu, Mihai - 568, 569 Niculescu-
Buzeşti, [Grigore] - 291, 292 Niţă, Petre I. - 219 Nixon, [Richárd] - 338, 557 Noica, Răsvan -
585 Novac, emigraţie - 304 Novac, Traian- 611 Novak, J. [Ezeranski, Z.] - 557 Noveanu,
[Vasile], legionar - 532
O
„O. M.", legionar - 517
O. S., urmărit-395
Oaidă, tovarăş - 330
Oancea, Victor - 468
Oancea, Virgil - 468
Obreja, Spiridon - 279
„Octavian, Apolzan", informator - 394
Olaru, Ioan - 79, 45
Oldenbruck, C.I.S.L. - 548
„Olimpiu", informator - 398
Olszewski, Zbigniew - 563
Olteanu, emigraţie - 293

„Omega", informator - 415
Onaca, Emil - 580, 581
Onescu, Cornel - 222, 233, 235, 236, 248,
678, 690, 691 Opran, [Mihail] - 294, 3 Oprea, Ioan- 360, 361 Oprescu, Mircea I. -
216 Oprişan, Aurel - 185 Oprişan, Nicolae (Niculae)- 182, 187 Opriţescu, Mihai - 249 Oroş,
Iuliu - 394
P
P. căpitan-518
P. A., urmărit - 402, 405
P. I., fost membru P.N.Ţ. - 395
P. M., arestată - 361
Pacepa, Mihai - 79
Palaghiţă, [Ştefan] - 301
Paliţă, Petre - 215
Pampu, Margareta - 182
Panaitescu, Nicolae S. -81, 215, 459
Pancu, Gheorghe - 272
Panciu, Ioan - 469
Pândele, colonel - 461
[Papacostea], Gum - 501
[Papacostea], Teofana - 501
Papacostea, Victor - 498, 501, 502, 503, 504
Papanace, Constantin - 295, 298, 301, 449,
554, 669 Parhon, C.I. - 21, 60, 61, 62, 63 Pasteanu, Ion - 396 „Paşcani", informator - 414
Pateşan, Ioan - 181, 214, 241, 251, 258 Patilineţ, Vasile - 70 Patriciu, Mihail - 12, 316 Pauker,
Ana - 9, 10 Paul, Ernst - 548
„Paul, Godeanu", agent -513,516
„Paul, Ionescu", agent - 513
Pavel, Ştefan - 67, 69
Paveliu, Mihai - 457, 466
Păcuraru, Andrei - 181
Păcuraru, Ion - 419
Pădureanu, I.T. - 274
Pălăgeasiu, Mircea - 394
Păltinişeanu, Nicolae - 304
„Pătraşcu", informator - 589
Pătrăşcanu, Lucreţiu- 184
Pătru, Mircea - 580
Păunescu, Alexandru - 669
Păunescu, Ion - 280
Pârvănescu, preot, emigraţie - 305
Pârvulescu, Constantin - 64, 67, 187, 198
Pârvulescu, Ioan - 80, 214
Peiscar, E. - 558
Pele, Gheorghe Ion - 252
Penda, Marin - 589
Penescu [Nicolae] - 346, 604
Penn, David - 557
Peron, [Juan Domingo] - 303

Petraşcu, Nicolae - 274, 275, 276, 278, 279,
280, 603, 658, 659 Petre, Andrei - 78
Petre, Cezar Gh. - 215
Petre, Gheorghiu - 351
Petrescu, evadat - 76
Petrescu, [Dumitra (Puiu)] - 380
Petrescu, [Constantin] Titel - 574, 609, 611
Petrescu, Dumitra - 64
Petrescu, Gheorghe - 431
„Petrişor“, informator - 397
Petrişor, Constantin - 201
Petrişor, Marcel - 354, 659
Petroiu, Ioan - 657
„Petroniu", agent - 690
Petrov, emigraţia bulgară - 680
Petrovicescu, Constantin - 467
Petrac, Mihail - 216, 599, 604, 606, 607
Pflimlin, [Pierre] - 548
Pintilie, Gheorghe - 13, 14, 18, 19, 183, 184,
186,286,289,426,476, 564 Pisera, Nicolae - 590 Plăiaşu, Florian - 565 Plăpceanu, Ştefan
Iuliu(s) 81,216 Plesch, Erhard - 297, 446 Pleşa, Alex. - 457
Pleşiţă, Nicolae Gh. - 219, 226, 227, 228, 260
Pluteanu, locotenent-major - 524 Pluteanu, Ioan - 79 Pochin, Roxana (fostă Petrescu) - 673
Pod, Ion-591
Podea, Ioan (Ion) - 343, 568, 688, 690
Poenara, Dumitra - 362
„Poiana", informator - 396
„Pop", informator - 396
Pop, Alexandru - 595
Pop, Horaţiu Amos - 443
Pop, I. - 466
Pop, Sever - 462
Pop, Traian - 394
Pop, Vaier - 432, 499
Pop, Victor - 394
„Pop, Viorica", informatoare - 481
Pop, Zaharia - 394
Popa, Augustin - 293, 295, 296, 424, 425,
666, 668, 670, 676, 677 Popa, Constantin - 218 Popa, Gheorghe - 588, 591 Popa Ion, căpitan
- 419 Popa, Ion, legionar - 280
Popa, Vasile, deţinut - 593 Popa, Vasile, emigraţie - 572 Popan, Florin - 302 Popeia, Ema -
201 Popel, emigrant polonez - 559 „Popescu", informator - 436 Popescu, Constantin - 80
„Popescu, Dumitra", informator - 576 [Popescu], Ecaterina - 504 Popescu, Eugen - 220
Popescu, Gh. - 466 [Popescu], Gheorghe - 504 Popescu, Ghiţă - 344 „Popescu, Gica",
informatoare - 416 Popescu, Gogu- 13, 184, 186, 314, 316 Popescu, Ilie - 660 Popescu, Ion -
499, 504 Popescu, Nicolae - 78 Popescu, Traian - 674 Popescu, Virgil - 398 Popescu-
Botoşani, George - 666, 672 Popic, Isac - 17 Popovici, arestat - 457 Popovici, Dumitra - 463,
464 Popovici, Ion - 473 Popovici, M. - 195 Popovici, Octavian - 396 Porsena, legionar - 447
Porumb, Dumitra - 489 „Porumbel, A.", informator - 513 Postelnicu, Tudor C. - 205, 206,

207, 249 Postolache, Ştefan I. - 656 Postolache, Ştefan S. - 656 Potopeanu, [Gheorghe] - 444
„Prahoveanu, Paul", informator - 574, 575, 608
Pratezi, Ugo - 444 Predescu, Ioan - 465 Preoteasa, Emil - 474 Prisecara, Ştefan - 372, 373
Prodan, Maria - 568 Protopopescu, Ion - 303 Prună, Constantin - 587 Prună, Liviu - 471, 473
Puia, Romulus P. - 219 Puiu - 632 Puiu, Traian - 196 Puiu, Visarion - 380
Purnichescu, Gheorghe - 227 Puşcoci, Gh. - 251
R
R. D., antropozof- 360 R. N., urmărit - 402 Rabacel, Ion - 588
Raceu maior - 508, 512, 513, 515, 543
Racoveanu, Gheorghe - 302, 669
Racovita, Alexandra - 465, 466
Radovan, Traian - 666
Radu. Alexandru - 78
Radu C-tin - 361
Radu. Dumitra-214
Radu. Dumitra I. (Ciobanu) - 207, 208, 209,
210.217 Radu. Gheorghe - 589 Raftopol, Spira - 612, 613 Raikes. Victor - 675
Ramsey. [Arthur Michael] - 674, 685 Ratiu. Bazil - 293
Ratiu. Ion (Iancu) - 424, 425, 551, 553, 578, 579, 580, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672,
673, 674, 675, 677, 684, 685, 686 „Rădeanu", informator - 397 Rădescu, Nicolae - 289, 290,
291, 296, 297,
299,300,337, 338, 341,566 Rădoi, Ioniţă Nicolae - 212 Răduică, Grigore - 231, 232,
233 Rădulescu, Gheorghe (zis Livezi) - 466 Rădulescu, Ion - 411 [Rădulescu], Ion - 502
[Rădulescu], Maria - 502 Rădulescu, P. - 610, 611, 612, 613 Rădulescu, Savel - 498, 499,
502, 503, 504 [Răut], George - 585 Răuţă, Aurel - 293, 674 Reghentraich, Lazăr - 80 Rehner,
Robert Egon - 563 Reichschtein, deputat german - 558 Renak, Edmond - 551 Richardson, J. -
667, 668 Ripoşanu, Pamfil - 341 Ristea, Gheorghe Ioan - 68, 80, 215 Rizescu, Eugen - 463,
464 Roateş, Ioan - 588 Robu, Ioan (Ion) - 355, 390 „Rodion", agent - 575, 610
Rogojinschi, Alexandru - 182
Roller, Mihail - 199
„Roman, David", agent - 574, 575
Roman, Gheorghe - 581
Roman, Vaier - 499
Romanescu, Liciu - 390
Romaşcanu, Constantin - 612
Romulus, Dan - 574, 575, 576, 577, 609, 610
Roşa, Simion - 448
Roşea, Dumitru E. - 219
Roşea, Nicolae Constantin - 82, 217
„Roşculeţ", informator - 394
Roşu, Octavian - 554, 555
Rotaru, Ion-203, 204
Rotaru, N. - 280
Rotaru, Petre - 343
Rovai, Alexandru - 413
Roventa, Grigore - 80
Rubingher, Oasis - 474
Ruginâ, Anghel - 302
Ruj an, Gheorghe - 360, 462

Rusnacenco, Vladimir - 413
„Rusu", emigraţie (urmărit, posibil
informator) - 569, 688, 689 Rusu, căpitan - 518 Rusu, Emanoil C. - 213, 242, 243 Rusu, Io an
- 357 Rusu, Ruxandra - 357

S

„S", colaborator - 362
„S", informatoare dublă - 351
„S., A.", emigraţie - 515
„Sabin", emigraţie - 381
Safer, fost legionar - 189
Salcă, Alexandru - 458
Samoilă, Constantin - 589
Samoilă, Radu Dragomir - 266, 267, 269,
516, 521,527,543,544 Sandu, locotenent - 530 „Sandu", informator - 398 „Sandu",
informator, emigraţie - 569, 688 Sandu, Constantin - 70 Santa, Ion - 436 Sas, Adalbert - 436
Sasu, Constantin - 302 Sasu, Vasile - 432, 499, 505 Sauciuc, Bruno - 78
Savu, Florea - 220
Sălăjan, Leontin - 64
Sălcudean, Pavel T. - 219, 264, 265
Săndulescu, P. - 690
„Săndulescu, Vasile", informator - 413
Săvulescu, Ion - 612
Sân Giorgiu, [Ion] - 301
„Sârbu, Ion", agent - 591
Sârbu, Ion - 271
Sburlea, Ion - 587
Scharnbreuch, comerciant german - 183
Schischmanoff, Pierre - 563
Schmerller, Emanoil - 81
Schmidt, general - 652
Schniper, vicar - 450
Scoca, emigraţie - 425
Scornea, Constantin - 384
Scorţescu, Teodor - 303
Scurtu, Aurel - 587
Secu, Şerban - 279, 280
Segal, Zisu - 467
Semeniuc, Vespasian - 467
Semergiu, Dumitru - 274, 280
Senater, Moise - 17
Sencovici, Alexandru - 76
Sepianu, emigraţie - 343
Serafim, Aurel - 284
Serdici, George - 293, 578, 579, 580, 581,
666, 667, 668, 669, 670, 671, 675 Serean, Ştefan - 244 Shapless, Richard - 674 [Sibiceanu],
Aritia - 502 Sibiceanu, Niculae - 498, 502, 503, 504 [Sibiceanu], Romulus - 502 Sican,
Dumitru - 78 Sicrieru, Marin - 416 Sidaikauskas, Vaclavas - 584 Sidea, Nicolae C. -217
Silaghi (Stănescu), Ion - 193, 212, 220, 221,

222, 233 Silverman, Sidney - 675 Sima, Horia - 273, 274, 276, 277, 279, 298, 300, 303, 304, 306, 346, 426, 449, 555, 603, 656, 669, 674 Simion, Andrei D. - 79, 217 Simion, Dumitra - 354 Simion, Ion - 474 Simion, Tudor Nicolae - 81, 216
Simionaş, Ioan - 215 Simionescu, Gheorghe Florea - 81, 216 Simionescu, Mihai - 199, 200, 201, 202, 204 Simon, Jak - 186 Singureanu, Constantin - 466 Sir, Libor - 563 Sircea, Victor - 568 Sitaru, Valeriu - 472 Smărăndescu, Nicolae - 580 Smith, Rodney - 652 Smith, Walter Bedell - 409 Smochină, Nicolae - 472 Socaci, Ionel - 572 Socol, Laurean Valeriu - 216 Socol, Petre Marin - 71, 72, 74, 218 Socolov, locotenent - 513 Sogor, ziarist - 281 Solacov, Anghel - 690 Soroceanu, Adrian-351 Sperling, Harry - 342 Sporea, Constantin - 343 Sporiş, Nicolae - 369, 370, 653, 688, 689, 690
St. Merlo, colaborator al organelor de
informaţii belgiene - 559 St. Oswald, membra al Camerei Lorzilor- 548
Staicu, Gheorghe - 355 Staicu, Ion - 453
Stalin, Iosif Vissarionovici - 67, 311, 312,
314, 315 Stamatu, Horia - 302 Stambuleanu, Adrian - 576, 577 Stan, Constantin - 657 Stan, Nicolae M.-79, 214 „Stanciu", informator - 568, 688 Stanciu, Alexandru - 362 Stanciu, Dumitra T. - 216 Stanciu, Nicolae - 458 Stancu, colonel - 315, 316 Stancu, Gheorghe - 80 State, Nicolae - 80 „Stavra", agent - 507 Stănculescu, Ştefan - 655 Stănescu, ofiţer - 527 Stănescu, Gheorghe I. - 81, 215 Stănescu, Paul - 575, 576, 577, 610, 612, 613
Stănescu, Victor - 499
Stern, Iosif - 199
Stern, Adalbert I. - 219
Steskal, William - 215
Stoenescu, Dionisie - 659
Stoian, Emil - 80
Stoica - 335
Stoica, ofiţer - 527
Stoica, Ion Ionuţ - 279
Stoica, N. - 454
Stoica, P. - 527
Stoican, Vasile - 80
Stoicoiu, Virgil - 293
Stratulativ, Noreta - 463, 464
Streibert, Teodor - 340
Stroe, Mircea - 568
Stroescu, Constantin - 497, 498, 637
Strania, Marijan - 562
Svediu, Ion-201, 203, 204
Szabo, Eugen - 78
Szacsko, Alex. Alexandra - 81, 216, 459 Szâlasi, [Ferenc] - 149 Szekely, Suzana - 357

Ş

Şeicara, Pamfil - 302, 426, 671 Şerb, Ion - 70 Şerban, Constantin - 588 Şerbănescu, emigraţie - 306 Şişman, maior - 523 Ştefan, Ghiţă - 80 Ştefan, Ioan - 353, 354 Ştefănescu, general - 64 Ştefănescu, Alexandra - 184 Ştefănescu, Aurel - 80 Ştefănescu, Aureliu T. - 214 Ştefănescu, Lazăr - 604 Ştefănescu, Radu - 217 Ştirbu, Jean - 80 Ştral, MauriciuA.-219
Şuşman, Gheorghe - 448 Şuşman, Leon - 448

T

T. C., urmărit - 404, 405 T. N., urmărit - 403 T. P., informator - 406 T. S., martor-361

Tamaş, Adalbert Bela - 660 Tarta, Vasile - 394 Tatu, Pamfil - 220
„Tatu" (Petre, Pavel), informator - 394, 395
Tăbârcă, Ion - 70
Tănase, Ion - 390
Tănase, legionar - 195
Tănăsescu, Dumitru - 470, 471
Tătaru, locotenent-maj or - 474
Târnoveanu, Dumitru - 400, 401
Târnoveanu, Ioan - 80, 218
Târnoveanu, Pavel - 401
Târziu, Nicolae - 276
Tchoreloff, Chirsto - 563
Teeling, William - 674
Teleki, Elisabeta - 452
Telenche, Florea - 591
Teodorescu, emigraţie - 444
Teodorescu, Constantin - 415
Teodorescu, Eugen - 276
Teodorescu, Ştefan - 302
Teodorescu, Tibi - 285
Teris, Ştefan S. - 219
Theodosiadis (Théo), René - 295, 346, 585 Thomas, Petre, Sir - 675 Tilea, Viorel - 297, 579, 673, 674, 675, 676, 686
Tiriachiu, Vasile Gh. - 81, 216, 606, 607
Tischler, Victor - 76
„Titi", informator - 404, 405
Titileanu, Gheorghe - 228, 231, 235, 236
Todea, Alexandru - 662
Todiriciu, preot, emigraţie - 293, 305
Tofilescu, Dumitru M. - 218
Toma, Aron - 588
Toma, Nicolae P. - 80, 214
Toma, Vasile - 195
Toma, Victor - 659
Tomaziu, Gheorghe - 661
Trandafir, Lucia - 580
Trandafirescu, Ilie - 200, 202
Trâmbiţaş, Nicolae - 659
Trifa, Viorel - 580, 669
Tri fu, Aurel - 304
Trohan, Walter - 337
Truţă, Ion - 304
Tudor, Gheorghe - 466
„Tudor, Vasile", agent - 592
Tudose, Valeriu - 80 Tufan, Alexandru - 394 Tulică, Ion - 655 Turcu, Ion-466, 609, 611, 612
Turtureanu, Valeriu - 659

U

Uistrend, deputat suedez - 548 Ungureanu, Alex. - 572 Ungureanu, Iuliu - 213 Ureche, Ion - 551 Uscătescu, George - 302, 674

V

Vaculin, Andrei - 81 „Vara, Alexandru", agent - 592 Vasile, Gheorghe - 261 Vasilescu, întemniţat - 399 Vasilescu, locotenent-maj or - 507 Vasilescu, Atanase - 463, 464 Vasilescu, Ioan - 17, 79 „Vasilescu, Ion", agent - 592 Vasilescu, Iunian- 199 Vasilichi, [Gheorghe] - 76 Vasiliu, Aristide - 588, 591, 592 Vasiliu, Gheorghe - 637 Vasiliu-Cluj, Emil - 296, 297, 306 Vassiu, emigraţie - 380 Văleanu, Ion - 396 Vălimăreanu, Petre - 303, 555 Vătafu, Vladimir - 79 Vătăşelu, legionar - 484 Vâlcea, Dumitru P. - 218 Vâlcoci, Ion - 199 Vâlcu, Vasile - 369, 371,389 Vedeler, Harold - 667 Velescu, V. - 370
Veniamin, Virgil - 291, 294, 424, 425, 462, 551, 559, 585, 666, 668, 670, 677 „Vica, I.", recrutat - 507 Vicol, Ioan - 465
„Victor, Chioreanu", (N. S.), informator - 395
Vidraşcu, Ion - 182, 183, 186
Viha, Vladislav - 555
Vintilă, Marin M. - 217
Vinţe, Ion-62, 181
Vioreanu, Dumitru - 7

8Viseanu, emigraţie - 346 Vistig, Eugen P. - 218, 506, 513, 520, 521, 524, 526, 527, 528, 531, 533, 535, 536, 544, 545 Vişan, N. - 595
Vişoianu, Constantin - 291, 292, 296, 297, 299, 300, 306, 337, 338, 341, 346, 424, 425, 426, 497, 578, 579, 580, 666, 668, 669, 670, 672, 674, 675, 676, 677 Vlad, B.B.C. - 345
„Vlad, Ion", agent - 591 Vlad, Iordan I. - 215 Vlad, Iulian - 214 „Vodă", informator - 396
Voiculescu, Ervin - 82 Voiculescu, Paul - 360 Voinea, Şerban - 551 Vojen, Victor Ion - 443, 532, 659, 660 Vorhauer, Ernestine - 694 Voronca, Alexandru - 355 Vrabie, Nicolae - 302
W
W. A. S. R., fostă funcţionară a Legaţiei
engleze la Bucureşti - 351 Walker, Gordon - 674 Wallace, „Europa Liberă" - 342
„Walter", emigraţie - 381 Wasvary, Ioan - 450 Wilson, Harold - 675 Winterschteiger, H. - 556, 558

Xantopol, Constantin - 396 **Y**

Yarrow, E. - 667 Young, Kenneth - 548
Z
Zagan, Sirghie - 657
Zaharescu, Alexandrina - 473
Zalman, Marcu - 78
Zambeti, Hristache (Cristache) M. - 78
Zamfirescu, general, emigraţie - 444
Zamfirescu, C.C. - 432
Zâne, Gheorghe - 466
Zapeş, prim-secretar - 526, 527
Zavlovski, Adrian - 467
Zăgan, Ion - 431
Zăpârţan, Nicolae - 645
Zeno, Alexandru Vlad - 563
Zerjav, Bohusllava - 563
Ziberg-Plater, T. - 559
Zissu, Iancu - 497
Zisu, Leiba A. - 351
Zodian, Gheorghe - 70, 79, 218
„Zotta, Aurel", agent - 588
Zurăscu, Ion - 499
Zussman, B.B.C. - 568, 569

CUPRINS

Studiu introductiv v
Notă asupra ediţiei XXIX
Abrevieri XXXI
Lista documentelor 1
Documente 9-694
Fişe biografice 695
Bibliografie selectivă 709
Indice de nume de persoane 711

x

Organele securităţii statului sunt paloşul ascuţit al dictaturii proletariatului, armă de încredere în mâinile partidului şi poporului în lupta împotriva duşmanilor regimului de democraţie populară.

În cadrul educării agenturei, este necesar să ţinem totdeauna seama de faptul că din însărcinarea noastră agentul vine în contact cu mediul duşmănos, format din elemente viclene şi care adeseori în activitatea pe care o desfăşoară, ating unele probleme esenţiale ale vieţii. De aceea când influenţa noastră politică asupra agentului devine mai slabă, acesta se va trăda în mod inevitabil, trecând de partea contrarevoluţiei şi va deveni dezinformator şi agent dublu.

Din „Expunerea ministrului Afacerilor Interne Alexandru Drăghici..."
(Document 116/2 decembrie 1957)

Agentura constituie ochii şi urechile noastre. Iată de ce nu este necesar ca această agentură să fie numeroasă, însă neapărat să fie capabilă de muncă, obiectivă şi devotată Patriei noastre. Elementele deconspirate, dezinformatorii şi calomniatorii trebuie imediat excluşi din reţea.

Din „Referatul ministrului Afacerilor Interne Alexandru Drăghici..."
(Document 119/16 septembrie 1958)